

Giới thiệu Hiện Đại Tu Tiên Convert

Một giấc mộng mấy ngàn năm, khi tỉnh lại mới biết mình là ai. Trong giấc mộng ấy, nhân sinh cập chùng, có rất nhiều tiếc nuối! Trời không tuyệt đường người, khi đóng cánh cửa này thì tất sẽ mở ra cánh cửa khác! Lưu Nhất Minh, sinh viên đại học năm hai, đã nhân cơ hội ấy đi đến đỉnh phong nhân sinh, bù đắp những tiếc nuối.

PS:

1. Nếu ai không thích truyện này thì làm ơn đóng lại và tìm truyện khác để đọc, chứ đừng ném gạch, cho điểm thấp, vote * thấp tội nghiệp cvt, dù sao không có công lao thì cũng có khổ lao, phải không!
2. Sẵn sàng tiếp nhận ý kiến đóng góp mang tính xây dựng, nhất là qua tin nhắn riêng.
3. Người đọc có thể ủng hộ cvt để cvt tăng thêm động lực, bằng cách:
- Cho điểm 9-10 cuối chương. Vote từ 9-10 sao (*). Tặng kim cương, đề cử bằng Nguyệt phiếu hoặc đồ buff truyện. Like, share truyện, bấm theo dõi để nhận thông báo khi có chương mới.
4. Cuối cùng, nói trước nha, ta vừa làm vừa đọc nên cũng không có đánh giá cuối cùng cho "nó". Ai thấy được thì đọc còn chê này nọ thì ta cũng chịu.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Trở lại đại học thời điểm

Năm 2008 ngày 23 tháng 4, Trung Nguyên thủ phủ, Dự Châu (tỉnh Hà Nam-cvt) thành phố.

Truyền hình Thành phố, kênh bách tính sinh hoạt chuyên mục, trên màn ảnh xinh đẹp MC khề hé đôi môi đỏ mộng: "Hôm nay, hơn ba giờ chiều, chúng ta thành phố, Như Ý hồ kinh hiện một cụ nam "Xác chết trôi", dân cảnh mò vớt trong quá trình, đột nhiên gặp phải "Xác chết vùng dậy", dọa hổng bên bờ người vây xem. Chúng ta tới nhìn một chút hiện trường quần chúng cung cấp điện thoại di động thu hình."

Màn hình TV hoán đổi, bờ hồ người ta tấp nập, trên mặt hồ một chiếc thuyền nhỏ, dân cảnh cùng hồ khu quản lý nơi công nhân chống thuyền từ từ đến gần "Xác chết trôi "

Đột nhiên "Xác chết trôi" nhảy lên, dân cảnh cùng chống thuyền công nhân kinh hoàng rơi xuống nước, thuyền nhỏ cũng lật.

Quần chúng tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, điện thoại hình ảnh cũng xuất hiện lay động, hiển nhiên là lấy điện thoại di động thu hình người cũng bị hù dọa.

Không bao lâu sau khi, trong hình xuất hiện "Xác chết trôi" nguyên lai lại là hơn hai mươi tuổi người tuổi trẻ, mặc hán phục, phía sau có bối nang nghiêng cầm một cái đèn nhánh thước, cả người ướt đầm, chính nhất mặt ngọc manh nhìn bốn phía quần chúng vây xem.

Nên nam tử sau đó lại rút ra sau lưng phong cách cổ xưa thước, lấy đến trong tay tinh tế xem tường tận.

Ổng kính đôi tiêu, này thước có điểm giống trường tư giáo viên trong tay thước, bất quá muốn rắn chắc hơn nhiều, toàn thân đen nhánh, phía trên khắc rõ rồi ren phức tạp đường vân.

Sau đó hình ảnh chuyển hướng, nên hán phục nam tử bị dân cảnh mang theo xe.

.....

Đại mộng mấy trăm năm, mà nay tỉnh lại, đã là long trời lở đất biến hóa.

Không sai, đây chính là Lưu Nhất Minh, một phen nhớ lại sau khi, Lưu Nhất Minh rốt cuộc biết rõ là trạng huống gì!

Nhìn thời gian một chút năm 2008 tháng 4, thời gian này chính mình vẫn còn ở lên đại học.

Đời trước thăng trầm, yêu hận tình cừu, ngọt bùi cay đắng, đủ loại mùi vị đồng loạt thoáng cái tràn ra, bao phủ Lưu Nhất Minh.

Mở mắt ra sau khi, chẳng biết lúc nào, đã là lệ rơi đầy mặt. Mà nay mới biết mình là ai.

Thiên ý, nửa đời chìm nổi, chuyện cũ đầy ngực, phiền muộn khó tiêu, như thế tất cả đều giao phó cho một giấc chiêm bao.

Đời trước chính mình tốt nghiệp đại học sáu bảy năm sau khi, xài hết tích góp mua một bộ hai phòng ngủ hai phòng khách nhà ở.

Cùng mẫu thân hoan hoan hi hi dời vào nhà mới ngày thứ nhất buổi tối, từ cự gia cụ bên trong đào ra một cái cổ kính gỗ gồi.

Bởi vì khí trời nóng bức, buổi tối trực tiếp gồi gỗ gồi chìm vào giấc ngủ, nhưng không ngờ một giấc mộng tiến vào một cái thần bí khó lường Tu Tiên thế giới.

Tiên Hiệp trong thế giới, tu đạo mấy trăm năm, thời gian quá lâu, lâu mình đã quên chính mình xuất thân.

Mấy trăm năm khô tu cùng cơ duyên, rốt cuộc bước vào Thần Cảnh, Phá Thiên Côn Pháp một thức sau cùng cũng đã luyện thành, một côn đánh phá thiên địa những ràng buộc, suy nghĩ rốt cuộc có thể phi thăng Tiên Giới.

Ai ngờ phá thiên sau, phi thăng lúc, gặp phải không gian loạn lưu, thoáng cái rơi xuống phạm trần, xuyên việt về tới.

Làm rõ ràng thực tế tình trạng Lưu Nhất Minh cảm giác đầu tiên, mảnh thiên địa này không khí chất lượng quá kém, đã dần dần ở ăn mòn ô nhiễm chính mình cơ thể.

Trong cơ thể linh lực mất hết, Đan Điền linh khí rỗng tuếch. Lấy tay bóp bóp, vẫn nhức nhối, thân chỉ là phàm thai thể xác nhưng không trở ngại, địa căn diệt địa, thiên căn diệt thiên.

Suy nghĩ nhớ lại một chút, kiếp trước tu luyện công pháp bí tịch rõ mòn một trước mắt, trên người Pháp khí Thiên Bồng Xích (xích = thước, cvt) vẫn còn, này chính là mình lớn nhất dựa vào.

Giờ phút này Lưu Nhất Minh đang đứng ở xưởng ép dầu đồ cùng một chỗ hẻo lánh trong tiểu viện, dưới mái hiên, có chim én bay tới, rì rầm. Này chính là mình nửa đời trước sinh hoạt qua địa phương.

Chim én trở về tìm chốn cũ, cảnh còn người mất.

Lưu Nhất Minh thở dài một tiếng, muốn là mình có thể về sớm một chút, có lẽ có thể trị hết cha bệnh.

Năm 2008 đối với nhân dân cả nước mà nói, là Bắc Kinh Thế Vận Hội Olympic tổ chức niên đại; đối với Lưu Nhất Minh mà nói, nhưng là tình cảnh bi thảm một năm.

Năm ngoái phụ thân một bệnh mà chết, mẫu thân theo sau sinh một trận bệnh nặng. Lại vừa là làm tang sự, lại vừa là cho mẫu thân chữa bệnh, trong nhà nhất thời nghèo rớt mồng tơi.

Dựa vào hàng xóm láng giềng, thân hữu tiếp tế, khó khăn lắm đóng năm thứ hai đại học đệ nhất học kỳ học phí, trong túi liền lại cũng không có một phân tiền.

Có vẻ như như 211 trọng điểm trường cao đẳng sinh viên tự hào tinh thần sức lực quét một cái sạch.

Mẫu thân dựa vào cho phụ cận tiểu khu làm nhân viên vệ sinh quét dọn vệ sinh kiểm tiền, mỗi tháng giữ lại hơn phân nửa trả nợ, còn sót lại 200 nguyên làm vì cuộc sống phí. Lưu Nhất Minh chiều nào, sau giờ học đều phải đi làm thêm đi làm kiếm tiền.

Nghỉ đông lúc, xuống nửa kỳ học phí còn không có đóng. Lưu Nhất Minh đã từng nói với bạn học phải đi nam phương kiếm tiền, mùa xuân cũng chưa có về nhà, thẳng đến tận trường thời điểm, vẫn chưa có trở về.

Thời gian chuyển một cái, chính là hơn hai tháng, tháng đầu còn đánh trả lời điện thoại báo cho biết đi làm tình trạng gần đây, sau đó liền hoàn toàn yếu vô âm tín.

Nhất thời mẫu thân và trường học cũng gấp, khi đó Lưu Nhất Minh rất nghèo, không có điện thoại di động, căn bản không liên lạc được Lưu Nhất Minh, người nhà cùng trường học đến hạt khu đồn công an báo án.

Đào nất lại vừa là một tháng trôi qua, mẫu thân lại cũng chờ không được, thu thập bọc hành lý, một mình đi nam phương tìm.

Không nỡ bỏ tiêu tiền, một đường nhặt phế phẩm, ăn lương khô, dùng đơn sơ tắm ván dán lên Lưu Nhất Minh bức họa, một mình tìm, qua một cái thành phố tìm đài truyền hình tìm giúp, ăn hết thể nhân xem thường cùng đau khổ, ném hết nhân thể chưa xót!

Chẳng qua là thiên địa rộng lớn, biển người mịt mờ, nơi nào tìm được.

Như thế thoáng một cái coi như đến tháng 4, sân nhỏ thời gian dài không người đi đi lại lại, không biết tên mầm mống nghênh xuân sinh trường, bao phủ cả cái tiểu viện.

Mạng nhện giăng đầy, cỏ dại um tùm, bên trong nhà không có một bóng người, bàn ghế mấy án kiện tùy ý bày ra, tro bụi nơi nơi.

Lưu Nhất Minh đứng ở trong đình viện, tiếp nhận xuống thực tế sau khi, cảm xúc cũng bình phục lại.

Ánh mắt lóe lên kim quang, tâm ý động một cái, "Hư ảo Luyện Khí quyết" bắt đầu vận chuyển, núp ở hư ảo cùng vạn vật bên trong lăm lăm tinh khí bị

cường ép câu dẫn ra, dẫn dắt vào Lưu Nhất Minh hạ đơn điền.

Mặc dù Trái Đất linh khí đã sớm khô kiệt, nhưng mình tu luyện "Hư ảo luyện khí quyết" bá đạo vô cùng, không đơn thuần có thể đào được linh khí, còn có thể hái được vạn vật khí, một phen rèn luyện đi xuống, cũng tương tự có thể tu luyện.

Lưu Nhất Minh thở ra một hơi dài, kích động liên tục nói nhỏ: "Được, tốt, chỉ cần có thể tu luyện ta sẽ không sợ." Ước lượng trong tay Thiên Bồng Xích, hoàn toàn yên tâm, trong ánh mắt lóe hai vệt kim quang, lòng tin tăng nhiều.

Nếu thiên ý như thế, để cho ta trọng sinh một lần, ...

Mẫu thân, đời này ta sẽ không để cho người qua khổ như vậy, sống bi thảm như vậy!

Lâm Giai Di, ta xem thấu người, tuyệt sẽ không lại si mê với người, ta muốn quý trọng chính ta, đi yêu đáng giá ta người yêu.

Mập mạp, ta hảo huynh đệ! Đời trước người bởi vì ta đắc tội Lâm Giai Di vị hôn phu, đưa đến trong nhà xí nghiệp bị tra phong sập tiệm, sinh hoạt vất vả, đời này, ta nhất định trả người một cái đũa ra thị trường nhất lưu xí nghiệp.

Dự Châu sinh viên đại học trong phòng ăn, đèn đuốc sáng choang, rộn rịp, tụ ba tụ năm, sau khi tan lớp bọn học sinh chính vui đầu xúm lại cùng nhau ăn cơm tối.

Trên đỉnh đầu treo mười mấy cái Tivi LCD theo thường lệ phát ra tin tức, bọn học sinh thỉnh thoảng ngẩng đầu lên quét dọn hai mắt.

"Chửi thề một tiếng (ai mún chửi sao thì chửi nha), đây không phải là Lưu Nhất Minh sao?" Ban kinh mậu quốc tế mua bán chuyên nghiệp sinh viên năm thứ hai đại học Trung Nghị đột nhiên vỗ bàn, chỉ TV lớn tiếng la lên.

"À? Thật đúng là, thế nào bộ dáng này?"

"Chưa đóng nổi học phí, cũng không trở thành nhảy sông nhỉ?"

"Này cũng tự trường ba tháng, hần còn chưa báo đến, phụ đạo viên cũng gấp chết."

"Cho phụ đạo viên gọi điện thoại, ngàn vạn lần chó đuôi."

Dự Châu Đông Khu khu biệt thự Đế Hồ Tây Vương phủ, sửa sang thành kiểu Âu châu phong cách phòng khách lớn trong, 70inch màn ảnh lớn treo tường TV chính phát ra bách tính kênh tin tức.

Ngồi ngay ngắn ở ghế sa lon bằng da thật, Kim thị tập đoàn Kim lão gia tử mặt mũi gầy gò, mặc dù tóc bạc trắng, nhưng tinh thần quá thướt, chẳng qua là trong mắt ẩn hàm bi thương.

Nửa năm trước chính mình con trai độc nhất xảy ra tai nạn xe cộ, cứu không cứu kịp, tử vong. Vô dụng Tôn Tử lộ ra bất học vô thuật, đi theo một đám công tử ca làm xăng làm bậy, đua xe - rượu chè - đánh bạc - chơi gái, bần nhào không dính lên tường được, lớn như vậy Kim thị tập đoàn không người nổi nghiệp.

Làm màn hình TV xuất hiện Lưu Nhất Minh bộ mặt hình ảnh lúc, ông già đục ngầu hai mắt đột nhiên bắn ra hai tia sáng, không tránh khỏi từ trên ghế salon đứng lên, run rẩy môi: "Giống như. . . Quá. . . Giống như. . . , điều này sao có thể?"

Kim lão gia tử cơ thể hơi có chút run rẩy, chậm chậm ngồi xuống tới.

Nắm hai mắt, chậm rãi thở ra một hơi. Bình phục một chút tình cảm xuống, trong đầu não cấp tốc vận động.

Mưa gió, khởi khởi phục phục mấy chục năm, kiến thức quá nhiều người, việc trải qua quá nhiều chuyện, đã là một cuộc vui sâu vào trong đất ông già. Cõi đời này đã có rất ít chuyện có thể khuấy động ông già tâm cảnh.

Sau khi ngồi xuống Kim lão gia tử tựa hồ dừng một cái, nhẹ nhàng đánh một cái ghế sa lon bên cạnh nhấn chuông.

Một lúc sau, Kim phủ Đại quản gia, Tường thúc đi tới bên cạnh cúi đầu khom người, cung kính hỏi nhỏ: "Lão gia! Ngài tìm ta?!"

Kim lão gia tử chậm rãi giương đôi mắt, xem ti vi bên trên ngừng hình ảnh, bình tĩnh mở miệng nói: "Tìm tới người này, tra một chút hần lúc sinh ra đời lúc, địa điểm, người nhà thân thuộc bằng hữu, toàn bộ tài liệu đều phải tra!"

Quản gia Tường thúc quay đầu, nhìn chằm chằm này trên ti vi Lưu Nhất Minh hình ảnh,捏 lại trong khóe mắt tinh quang lóe lên một chút, ngay sau đó dần dần không nhìn thấy, cúi người xuống nói: "Dạ, lão gia!"

Chương 2: Liễu Thanh Thanh

Lưu Nhất Minh đẩy ra cô đại cao quá đầu người, xuyên qua tiểu viện, từ môn trên đầu khe hở sờ soạn một chút, quả nhiên lấy ra một phen chìa khóa tới, trong lòng than thở không thôi.

Kiếp trước ký ức một chút cũng chưa sai, này cũng không phải lần đầu tiên.

Thường lui tới mẫu thân sau khi ra ngoài, đều sẽ lưu một phen chìa khóa ở môn đầu du mộc khe hở, sợ chính mình tan học trở về khai không được môn bị đối.

Mở ra rỉ sét loang lỗ thiết khóa, “Kèo kẹt” một tiếng đẩy ra cửa phòng, tránh đi môn trên đầu sái lạc tro bụi.

Đi vào phòng trong, lục xem ra tới chính mình quần áo cũ thay đổi rồi chính mình trên người y phục.

Cầm một phen xéng, loan hạ lưng đến bắt đầu rửa sạch tiểu viện cô đại.

Má Tề ra hàng xóm, mua đồ ăn đi ngang qua, bỗng nhiên ngẩng đầu, kinh hi hô: “Là Nhất Minh sao?”

Lưu Nhất Minh nghe tiếng ngẩng đầu, cùng mẫu thân giống nhau số tuổi phụ nữ trung niên ánh vào mi mắt, trong tay xách theo đồ ăn rồi.

Vừa thấy lúc sau, má Tề vui mừng “Hải” một tiếng, oán trách nói: “Người đứa nhỏ này, chạy chạy đi đâu, người có biết không mẹ mẹ người đều mau cấp điện rồi!”

Lưu Nhất Minh niệm khởi mẫu thân, trong lòng trầm trọng, “Má Tề, ta....”

Má Tề đi vào trong viện, giữ chặt Lưu Minh cánh tay nói: “Trở về liền hảo, trở về liền hảo, buổi tối đến nhà của chúng ta ăn sủi cào, a! Nhớ kỹ, nhất định phải đi, ta đi trước mua đồ ăn.”

Lưu Minh gật gật đầu, kiếp trước chính mình không thiếu ở má Tề trong nhà cạo com, má Tề chỉ có một nữ nhi, rất muốn một cái nhi tử, nê hà mệnh số cho phép, bởi vậy từ nhỏ đem Lưu Nhất Minh trở thành chính mình nhi tử giống nhau chiều cổ.

Hồ Tây Vương phủ, kiều Trung Quốc thư phòng nội.

Màu cam hồng ánh đèn chiếu ở kim lão gia tử quắc gầy trên mặt, phỉm một tầng mông lung vàng sáng.

Cửa phòng bị người từ bên ngoài nhẹ nhàng đẩy ra, Kim phủ đại quân gia Tường thúc nhẹ giọng nhẹ chân đi đến lão nhân trước mặt, trong tay cầm một phần hồ sơ.

Nhẹ nhàng nói: “Lão gia, tư liệu tra được!”

“Niệm!” Kim lão gia tử như cũ nhắm hai mắt, mặt vô biểu tình phân phó nói.

“Là!” Tường thúc nhẹ giọng trả lời.

“Người này tên là Lưu Nhất Minh, sinh ra thời đại ngày là 1986 năm 6 tháng 22 ngày, dự người trong dân bệnh viện đệ tam khoa phụ sản với đêm đó 19 giờ 38 phút đờ đề, hiện giờ là Dự Trung đại học quốc tế mạo dịch chuyên nghiệp sinh viên năm 2,.....”

Lưu loát, thượng vạn số lượng từ tư liệu. Từ Lưu Minh sinh thân bất tự, xuất thân bối cảnh, lạc đường nguyên nhân, còn có buổi chiều Lưu Nhất Minh bị phát hiện trải qua đều nhất nhất sưu tập sửa sang lại có trong hồ sơ.

Mà này bất quá hoa ba cái giờ, đủ thấy Kim gia ở dự trung tình lệ khủng bố lực ảnh hưởng.

“6 tháng 22 ngày, 19 giờ 38 phút, 38 giây....”

Kim lão lâm bảm tự nói, trong giây lát mở mắt ra, đôi mắt rực rỡ lấp lánh nhìn chăm chăm quân gia nói: “Ta nhớ rõ Gia Lượng cũng là thời gian này sinh ra!”

“Lão gia nói không tới!” Tường thúc cung kính trả lời.

Lại xem kim lão gia tử, khép lại hai mắt phía trước, một đạo hàn quang hiện lên, quân gia Tường thúc không khỏi trong lòng run lên.

Thời gian một phen một giây quá khứ, quán gia Tường thức vẫn như cũ cong eo vẫn không nhúc nhích. Hơi khuyên, kim lão gia từ chậm rãi mở hai mắt, tựa hồ là quyết định chuyện gì, nhẹ nhàng nâng khỏi ngón tay.

Tường thức lập tức uốn gối ngồi xổm xuống, để sát vào, ánh mắt buông xuống, nhìn dưới chân đẹp đẽ quý giá thăm, đại khí không dám ra.

“Nghĩ cách làm ra đứa nhỏ này một giọt huyết, làm một phần DNA giám định.” Lão nhân ngữ khí kiên định thấp giọng nói.

“Là... Là... Lão gia!” Tường thức trong lòng nhắc lên kinh đào sóng lớn, chần chờ trả lời, không dám hỏi nhiều.

Vừa mới xoay người hết sức, liền nghe kim lão nhân nhạt khẩu khí nói: “A Tường, ngươi nên biết chuyện này tầm quan trọng, ngươi tự mình ra làm, trừ ngươi ra ta, không thể có người thứ ba biết được.”

“Là! Lão gia, ngài yên tâm!” Tường thức xoay người khom lưng một cung, hữu lực trả lời.

Dầu thượng thư phòng dày nặng cửa gỗ lúc sau, Tường thức hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra, áp chế hạ trong ngực sóng to gió lớn.

Việc này nếu là để lộ ra một tia tiếng gió, đủ để cho toàn bộ Kim Thị Tập Đoàn trời sụp đất nứt, chính là Dự Châu Thị chính phủ cũng sẽ có người ra mặt can thiệp.

Kim Thị Tập Đoàn kỳ hạ địa ốc, tinh cấp khách sạn, ăn uống, siêu thị, bất động sản quản lý, golf câu lạc bộ, du lịch đầu tư chờ. Tài sản mấy trăm triệu, mỗi năm cấp chính phủ thu nhập từ thuế đều cao lớn hơn mười trăm triệu.

Chính phủ tuyệt đối không hy vọng Kim Thị Tập Đoàn xuất hiện rung chuyển, rất cuộc ảnh hưởng quá lớn.

Kim lão cảm lấy hơi mừng một chồng hồ sơ, ánh mắt rơi xuống hồ sơ thượng Luru Minh cư trú mà: Xường ép dầu ngõ nhỏ.

Trong miệng tự mình lầm bầm: “Du... Phùng... Ngõ nhỏ”

Xường ép dầu ngõ nhỏ là Dự Châu Thị kiến quốc tới nay trứ danh lương du nơi tập kết hàng, cũng là lương du công nhân viên chức cư trú mà.

Năm đó cũng là rục rờ đến không được. Từ nam chí bắc khách thương tụ tập, tiểu thương người bán hàng rong doanh môn đồ lộ, náo nhiệt dị thường.

Đáng tiếc khi quá cảnh dời, hiện giờ lại bởi vì vị trí hẻo lánh, dơ loạn kém, thành dự muốn kiến thành quốc gia cấp trung tâm thành thị - Dự Châu Thị trong mắt xóm nghèo, thành thị vết nhơ.

Tự năm trước đều ồn ào muốn phá bỏ và dời đi nơi khác, nhưng hơn nửa năm đi qua, còn không có một chút động tĩnh, ở tại nơi này lão công nhân viên chức nhóm đều nhân tâm hoang mang rối loạn.

Có uy tín danh dự, có bản lĩnh người sớm đã ở trung tâm thành phố mua phòng ở, nhưng dù sao cũng là số ít.

Đại bộ phận về hưu công nhân viên chức như cũ cùng bọn nhỏ ở tại chật chội đơn sơ ngõ nhỏ, tốt xấu mỗi nhà đều có một cái tiểu viện, thời gian lâu rồi, cảm tình tự nhiên thâm hậu.

Không ít đi theo hải tử từ trung tâm thành phố lão nhân, lâu lâu đều phải trở về, ở nhà cũ ở đây thượng hai ngày, tìm lão hàng xóm lao tán gẫu, mạn lời nói chút chuyện nhà, con cháu học lên, công tác hôn nhân việc vặt.

Bạch nắng hè chói chang đèn huỳnh quang hạ, Luru Nhất Minh bồi má Tề hai vợ chồng ngồi vây quanh ở một trương lão du mộc trên bàn cơm.

Nóng hầm hập rau hẹ trứng gà sùi cảo bùng lên, mùi hương phác mũi, Luru Nhất Minh đây là tu đạo trở về lúc sau, lần đầu tiên nhắm nháp trong trí nhớ mỹ thực.

Trúc đưa kẹp khỏi một cái no đủ sùi cảo, điền nhập khẩu trung, vẫn là cái kia quen thuộc hương vị, giảo phá da sau, mùi hương miệng đầy.

Luru Nhất Minh cảm khái vạn ngàn, biểu tình kích động.

“Khụ! A Minh, thật vất vả đã trở lại, cũng đừng lại chạy ra đi làm công, hảo hảo đi học.”

Má Tề an ủi nói.

“Chính là, bên ngoài kẻ lừa đảo quá nhiều, ngươi một người đệ tử không có một chút xã hội kinh nghiệm, mụ mụ ngươi tìm ngươi đều tìm điên rồi!”

Triệu bá nhin không được tiếp lời nói.

“Khụ! Đừng nói nữa, hải tử khổ sở trong lòng, làm Nhất Minh hảo hảo đem sùi cảo ăn, mụ mụ ngươi nếu không bao lâu liền đã trở lại, đừng lo lắng!”

Má Tề trừng mắt nhìn liếc mắt một cái lão nhân, quan tâm nói.

Đúng lúc này, xuyên thấu qua cửa sổ nghe được bên ngoài ngõ nhỏ có người kêu gọi: “Luru Nhất Minh? Luru Nhất Minh?”

Luru Nhất Minh vội buông chiếc đĩa, nói: “Giống như có người kêu ta, má Tề ta đi ra ngoài nhìn xem”

Nói xong, đứng dậy liền đi ra ngoài, đẩy ra rì sét loang lỗ cửa sắt.

Ở môn đầu đèn chân không phao chiếu xuống, một cái hai mươi bảy tám tuổi nữ hài, dáng người cao đào, thục eo màu cà phê mao đầu áo khoác, một đầu màu đen tóc dài, kính đen, sáng ngời đôi mắt lập lòe động lòng người quang mang.

Bề ngoài kiều mỹ đáng yêu, tính tình lại hòa bạo vô cùng.

Thấy Luru Nhất Minh ra tới, mày liễu dựng ngược, mắt hạnh tròn lên, màu nâu tiểu gầy da “Răng rắc” một dặm chân, nổi giận gầm lên một tiếng: “Luru Nhất Minh!” Thiếu chút nữa không đem đầu tường thượng ngồi đánh bay.

Luru Nhất Minh trong lòng một run run, da đầu từ tê dại, vẻ mặt đưa đám, nhược nhược hỏi: “Phụ đạo viên.”

Mỹ nữ phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh năm trước mới vừa dẫn bọn hắn cái này chuyên nghiệp, Luru Nhất Minh bọn họ chuyên nghiệp các nam sinh tâm hoa nô phóng, chịu trách nhiệm hệ xếp hạng đệ nhất mỹ nữ phụ đạo viên, hoa rơi xuống bọn họ trên đầu.

Từ năm trước quân huấn sau khi chấm dứt, bình thường đi học cái thứ nhất cuối tuần liền lĩnh giáo vị này mỹ nữ phụ đạo viên hưng hân tính tình.

Từ độ cao khẩn trương, tiết tấu cảm thập phần chặt chẽ thi đại học trung giải phóng ra tới, lập tức tiến vào thiên đường giống nhau rộng thung thình cuộc sống đại học.

Tức khắc cùng thả dương giống nhau, rải hoa đường như chơi.

Các nam sinh bệnh chung, buổi tối chơi game đến đã khuya, ngày hôm sau nằm trên giường không dậy nổi, cũng không tham gia thể dục buổi sáng hoạt động.

Mỹ nữ phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh dưới sự giận dữ, xâm nhập ký túc xá, một tay đem gần ăn mặc quần lót nam sinh từng bước từng bước từ trong ổ chăn bắt được tới phạt trạm. Hào sao! Ký túc xá quý khóc lang kêu to, oanh động toàn bộ ký túc xá.

Buru hân đến không được, đem Luru Nhất Minh bọn họ cả kính tròn mắt há hốc mồm.

Từ đây lúc sau, không còn có một người dám lại giường, tuyệt đối nghe lời phục tùng nghe chỉ huy.

Sau lưng tặng một cái “Nữ ma đầu” danh hiệu cấp Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh biết lúc sau, còn rất thích cái này ngoại hiệu.

Trước nay đại học phụ đạo viên đều không dễ làm, đa số người tình nguyện an an tĩnh tĩnh dạy học, cũng không muốn làm này phân đương cha lại đương mẹ nó công tác.

“Nói, vì cái gì không trở về trường học báo danh, khai giảng hơn ba tháng, liên điện thoại cũng không đánh một cái, rốt cuộc đã chạy đi đâu? Cho ta thành thật công đạo?”

Liễu Thanh Thanh cảm eo, ánh mắt sắc bén, lạnh giọng a nói.

Luru Nhất Minh tuy nói tu đạo năm tháng lâu ngày, tâm tính sớm đã thiên chuy bách luyện, cổ giềng không dao động.

Nề hà lúc này đây xuyên qua trở về lúc sau, linh lực mất hết, ký ức dung hợp lúc sau, trước nửa đời tính tình bản tính kế thừa vô lậu.

Nghe xong lúc sau, nhện không được run run một chút, lấy khoe mắt dư quang ngó một chút mỹ nữ phụ đạo viên, lại chạy nhanh cúi đầu, nhìn mũi chân, nhược nhược nói: “Phụ đạo viên, ta.....”

“Người có biết hay không, nếu không phải ta mãnh liệt phản đối, người đã sớm bị trường học khai trừ rồi. Ngày mai nhớ rõ sáng sớm lại đây đưa tin.” Liễu Thanh Thanh hận sắt không thành thép nói.

Liễu Thanh Thanh vì Luru Minh cũng thật là rầu rui ruột, cũng bởi vì Luru Minh học tập thành tích đặc biệt xông ra, vượt qua trúng tuyển phân số tám mươi đa phần, sớm đã bị học viện xếp vào trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Khai giảng ba tháng còn chưa tới đưa tin, Liễu Thanh Thanh chạy đến Luru Nhất Minh trong nhà vài tranh.

Cuối cùng Luru mẫu một mình xa phó phía nam, Liễu Thanh Thanh cũng là biết đến.

Vẫn là Liễu Thanh Thanh cùng má Tề bọn họ lảng giềng người bồi, cùng nhau đến Cục Công An báo án.

Liễu Thanh Thanh cũng năm lần bảy lượt tìm viện hệ lãnh đạo cầu tình, lúc này mới kéo dài tới hiện tại, không có khai trừ Luru Nhất Minh.

“Cám ơn...” Luru Nhất Minh trịnh trọng khom lưng tri tạ.

Ngẩng đầu lên nhìn Liễu Thanh Thanh vẫn cứ bĩu môi tinh xảo khuôn mặt, trong đầu liền hiện ra ba năm sau Liễu Thanh Thanh bị thảm tao ngộ.

Bị trường học thanh niên lão sư thạch trung khái yêu thăm, theo đuổi không thành, thậm chí quá thành giận, giận dữ giết người, cũng trầm thi đến trường học hồ nhân tạo bên trong.

Cảnh sát ba năm lại đau khổ không thể phá án, hiềm nghi lớn nhất thạch trung khái lại bởi vì sau lưng có giáo lãnh đạo cùng khu phó chủ nhiệm che chở, tẩy thoát hiềm nghi, làm theo dạy học và giáo dục.

“Không, này một đời, ta nhất định phải ngăn cản bị kịch phát sinh, nghịch thiên sửa mệnh, sửa không chỉ là ta chính mình vận mệnh, còn có ta thân nhân, sư phụ của ta, ta huynh đệ, bằng hữu, muốn sống liền sống hẳn cái oanh oanh liệt liệt!”

Lưu Nhất Minh rũ xuống đầu đột nhiên nâng lên, trong ánh mắt để lộ ra cường đại tự tin, nắm chặt nắm tay, trong lòng âm thầm thề nói.

Liễu Thanh Thanh nhìn ra Lưu Nhất Minh dị thường, cả người khí chất đều thay đổi. Nhấn lại mày liễu, ôn nhu hỏi nói: “Làm sao vậy?”

Trong lòng nghĩ, Lưu Nhất Minh khẳng định sẽ thề cam đoan sau này nhất định hảo hảo học tập, không cô phụ chính mình kỳ vọng.

“Phụ đạo viên người có bạn trai không?”

“Cái gì?” Liễu Thanh Thanh “Phốc” mở ra cái miệng nhỏ, đẹp mắt hạnh trọn lên, kinh ngạc trừng mắt Lưu Nhất Minh.

“Tiểu tử thú, tìm đánh không phải?” Liễu Thanh Thanh đầu gối lên cánh tay, làm ra dục đánh bộ dáng.

Lưu Nhất Minh “Hắc hắc” cười, hồn nhiên không sợ nói: “Phụ đạo viên, chúng ta toàn ban nam sinh đều thích người!”

Liễu Thanh Thanh “Hừ” một tiếng, phi nhỏ nói: “Người cho rằng nói như vậy, ta liền không trừng phạt người! Ngày mai đi trường học báo danh lúc sau, xem ta như thế nào thu thập người!”

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nam nhi có chỗ dựa dầm

Sau khi nói xong Liễu Thanh Thanh lách một cái eo thon nhỏ, "Rắc rắc" đi lên tiểu giấy da, vung xuống tay, nói: "Ta đi!"

Lưu Nhất Minh theo sát ở phía sau, nói: "Phụ đạo viên, ta đưa tiễn người, này trong đường hẻm trời tối, đường không dễ đi!"

Dọc theo đường đi, Liễu Thanh Thanh lại hỏi đến Lưu Nhất Minh học nghiệp vấn đề, dặn dò hẳn gấp rút thời gian, đem hạ xuống giờ học bỏ vào. Nếu là kỳ thi cuối không thể tiến vào top 3, xem ta như thế nào thu thập người!

Lưu Nhất Minh vỗ ngực bảo đảm bảo đảm không thành vấn đề, đem Liễu Thanh Thanh đưa đến xưởng ép dầu hồ đồng bên ngoài, đánh một chiếc xe taxi, trước khi đến cửa đang lúc, Liễu Thanh Thanh đột nhiên hỏi "Người học phí có đủ hay không?"

Lưu Nhất Minh khẽ cau mày, còn chưa lên tiếng, Liễu Thanh Thanh nói tiếp: "Ngày mai trước tới tìm ta, ta cho người mượn một nghìn nguyên."

"Không cần, phụ đạo viên, ta có!"

"Thật có!"

"Thật có! Cảm ơn phụ đạo viên!" Lưu Nhất Minh chủ động đóng cửa xe, vung xuống tay.

"Được rồi! Ngày mai nhớ cơm sáng đi trường học."

"Ừm." Lưu Nhất Minh trọng trọng gật đầu, hai người mới vẫy tay từ biệt.

Trở về trên đường, trong đường hẻm ánh đèn tối tăm lác đác, thật dài ánh đèn cao thấp không đều nằm nghiêng ở Ô Thủy hoành lưu trên mặt đường.

Thình thoảng vang lên mấy tiếng chó sủa, còn có tiểu hài tử tiếng khóc rống.

Trở về tiếp lấy ăn xong giáo tử, Luru Nhất Minh tạm thời ở Tề bác gái trong nhà ở.

Chính mình nhà ở còn cần thu thập, trong sân một cái cao hơn người cỏ dại, trong phòng tro bụi chờ đều cần dọn dẹp quét dọn một lần.

Trước khi chìm vào giấc ngủ đang lúc, Tề bác gái nắm một cái tấm vải đỏ bao tới, đưa cho Luru Nhất Minh nói: "Hài tử, đây là ngui Triệu Bá cùng ta cho ngui, ngày mai nắm đi nộp học phí, a!"

Luru Nhất Minh từ trên giường ngồi dậy, vành mắt ửng đỏ, giọng có chút nghẹn ngào nói: "Tề bác gái, ta "

"Ta biết, đừng bảo là, hài tử, hết thầy đều sẽ tốt, mau ngủ đi. A!" Tề bác gái an ủi nói.

Luru Nhất Minh biết Triệu Bá cùng Tề bác gái cũng không dễ dàng, hai người đều là tạp hóa công ty công chức về hưu, đóng lại mỗi tháng cũng bất quá hơn hai ngàn nguyên tiền tiền hưu trí. Còn có một cái con gái ở lên đại học, sinh hoạt giống vậy túng quẫn rất.

Đêm xuống, đèn tắt, yên lặng như tờ.

Luru Nhất Minh ngồi ở trên giường, rút ra bên gối Thiên Bồng Xích, ngắm.

Phải biết ở đó một Tu Tiên trong thế giới, mình chính là dựa vào Thiên Bồng Xích tương trợ, một đường khí thể bùng bùng, đánh bại vô số cao thủ, đăng lâm Tiên Đạo Chí Tôn.

Đương nhiên còn có cái đó cổ kính gỗ gồi, cái đó mới là Luru Nhất Minh tiến vào quý thần khó lường Tiên Hiệp thế giới máu chót, Luru Nhất Minh rất hoài nghi cái đó Tiên Hiệp thế giới thật ra thì chính là gỗ trong gồi kèm theo không gian.

Không khỏi nhớ tới "Tiêu hồ gồi" truyền thuyết, theo « Thái Bình Quảng Ký » ghi lại, Đồi Tổng, Tiêu Hồ Miếu có một Bách gồi.

Có một cái họ Lâm thư sinh vào Miếu khẩn cầu, đêm gồi này Bách gồi. Một giấc mộng vào sách bên trong, ở rề Thái Úy Phủ, được mỹ phụ, làm cao quan, hưởng hết thế gian vinh hoa, vài chục năm quên thuộc về. Chợt như mộng thấy, vẫn còn gồi cạnh. Lâm sáng nhiên lâu.

Tỉnh lại phát giác nhưng là mơ, Luru Nhất Minh làm sao không phải là, chỉ là có chút bất đồng, chính mình tu đạo thật sự dùng pháp khí Thiên Bồng Xích một mực đi cùng thân mình. Cái này làm cho Luru Nhất Minh có chút hoảng hốt, nao không hiểu, mình rốt cuộc là sống mộng hay lại là trong thật tế.

Nghĩ nhiều như vậy làm gì? Đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, bây giờ có quá nhiều chuyện phải làm, quan nó là mộng cảnh hay lại là thực tế, chỉ sợ là nơi ở địa ngục, đã biết cả đời cũng phải sống hằn cái được oanh oanh liệt liệt, tiêu tiêu sái sái.

Lại không cầu thả còn sống, rốt cuộc không cần nhìn người khác xem thường, nghe người khác lãnh ngôn lãnh ngữ giễu cợt.

Ta muốn ta thân nhân huynh đệ cũng sống thật tốt, chẳng những sống được như một người, còn phải sống sinh động, thú vị.

Nghĩ tới đây, Luru Nhất Minh bình trừ xuống nghĩ bậy, ngồi xếp bằng ở trên giường, hai tay chồng lên nhau, thả vào nơi bụng.

Toàn tâm buông lỏng, dần dần nhập định, khẩu quyết ở buồng tim yên lặng lưu chuyển, chính mình tu đạo lúc, tông môn Hư Ảo Luyện Khí Quyết ở đó một Tu Tiên thế giới thuộc về nhất đẳng thái khí, Luyện Khí pháp môn.

Hiệu quả bá đạo vô cùng, có thể cưỡng ép rút ra tỏa ra ở vạn vật, trong hư không thiên địa linh khí, dẫn nhập Đan Điền, rèn luyện Khí Mạch kinh mạch.

"Thiên linh địa khí, cảm giác ta chỉ đạo, tuân ta hiệu lệnh, vạn vật khí, thống thuộc về khí hải."

Khẩu quyết vừa ra, chung quanh hư ảo, vạn vật bên trong ẩn núp thiên tinh hơi đất tinh hoa, lấp lăm, rồi rít chấn động, bị câu dẫn tới.

Có thể thấy Hư Ảo Luyện Khí Quyết bá đạo chỗ.

Người ngoài cảm giác không tới, Luru Nhất Minh thần thức mặc dù nhưng đã cực kỳ nhược hóa, chỉ tương đương với mới vừa vừa bước vào Luyện Khí sơ Nhất cấp trình độ. Nhưng là có thể rõ ràng cảm giác chung quanh biến hóa.

Trái Đất linh khí khô kiệt, nhưng là lưu lại một số ít, núp ở Thiên Địa Vạn Vật bên trong. Mặc dù tinh khí thuần độ, cùng tinh độ cũng tòi đáng thương, nhưng là méo mó có còn hơn không!

Nhìn bằng mắt thường không tới, chỉ có thể dùng linh thức cảm giác, cực nhỏ từng ly từng tí tinh khí bị rút lấy đi ra, dẫn dắt Luru Nhất Minh trên người, rơi vào hạ đan điền khí hải.

Như thế như vậy, cả đêm không ngừng, cho đến Đông Phương trắng bạch, trời sáng choang.

Luru Nhất Minh mới vừa kết thúc công việc.

Một đêm này thu thập linh khí, nói cho đúng không thể coi là là linh khí, chỉ có thể nói là vạn vật tinh khí, cấp bậc nếu so với linh khí thấp hơn không ít.

Chắc là Hoa Hạ bên trong quốc thuật đại sư môn trong tu luyện công hải được "Khí", nhưng công pháp bất đồng. Lưu Nhất Minh Hư Ảo Luyện Khí Quyết phải xa xa cao cho bọn hắn. Thu thập tốc độ cùng sức tích tinh khí số lượng đều phải vượt qua gấp mấy trăm lần.

Liên một buổi tối này, Lưu Nhất Minh Đan Điền không phải là trống rỗng, tạm giam tới tinh khí trong đan điền tạo thành Quả Đâu lớn nhỏ một ít đoàn vân vụ. Bồi bổ Tứ Chi Bách Hải, linh đài Thước Hải.

Hai mắt mở ra, tinh quang lóe lên, bắn hướng nóc nhà, cả người trong ngoài thông thái, thoải mái vô cùng.

Không bao giờ nữa là ngày hôm qua suy nhược không chịu nổi, tay trái gà không chặt thư sinh dạng.

Lưu Nhất Minh nhảy xuống giường đến, mở rộng tứ chi, thở ra một hơi, cảm giác một chút, chính mình dù sao có lão đề tử ở, tu luyện Tự Nhiên làm ít công to. Đây nếu là ở nguyên lai sản xuất nhiều linh khí thế giới, một đêm này khổ tu, sớm liền có thể đột phá đến Luyện Khí Nhị Cấp.

Hôm nay là mới vừa mới nhập môn, chỉ có thể coi là Luyện Khí Nhất cấp. Coi như đây cũng không phải là cái thế giới này võ giả bình thường có thể đối kháng.

Đứng lại trước giường, giờ lên hai cánh tay Tự Nhiên rũ xuống, hít sâu một hơi, "Đốt" một tiếng, Sơ Cấp công pháp "Phục Ma chương" chợt đánh ra, "Hô" tiếng xé gió truyền tới, ngoài cửa sổ ba mét bên ngoài lão du thụ bên trên "Phanh" một cái trầm đục tiếng vang, thân cây chấn động, lá cây "Lã chã" rơi xuống, trên thân cây lưu lại một cái nhân nhật Chương Ấn.

Lưu Nhất Minh hải lòng gạt đầu một cái, thu hồi Hữu Chương, dồn khí Đan Điền, miệng tụng pháp quyết "Phong Linh Quyết" cao cấp thân pháp, "Vèo" một cái, thân hình đã xuyên thấu qua cửa sổ, lại hiện thân nửa lúc, đã tại lão cây đu dưới.

Hơi thở không gấp, mặt không đổi sắc, Lưu Nhất Minh đưa tay ra nhẹ nhàng bóc xuống cây đu đủ vỏ, xóa đi Chương Ấn.

Đón đầu tường ánh dương, ánh mắt sáng chói như tinh quang, trong bụng đẹp yên, nam nhi trong lòng có dựa dẫm, Tự Nhiên vạn sự bất kể, không có gì lo sợ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Hành trình khởi điểm (thượng)

Lưu Nhất Minh đón nắng sớm ban mai, đang tự ước mơ lúc. Chợt nghe gian nhà chính môn từ bên trong mở ra, đi ra một cái dung mạo cô gái xinh đẹp, chính là Tề bác gái con gái Triệu Tử Hàm, so với Lưu Nhất Minh lớn hai tuổi, là Hoa Hạ Thủy Lợi học viện sinh viên năm thứ ba đại học.

"Tử Hàm tỷ tỷ, người chừng nào thì trở lại?" Lưu Nhất Minh mặt nở nụ cười, chủ động thăm hỏi.

Triệu Tử Hàm miễn cưỡng cười một chút, trong ánh mắt mơ hồ có chút lạnh ý, chẳng qua là gạt đầu một cái, nói: "Tối hôm qua, ta lúc trở lại, người đã ngủ."

Lưu Nhất Minh bèn nhảy phát giác này một tia lạnh ý, trong lòng một chút nghi ngại liền biết thất thất bát bát.

Kiếp trước Triệu Tử Hàm ở thủy lợi trong học viện là thuộc về hoa khôi cấp bậc nhân vật, cũng là từ xương ép dầu hồ đồng đi ra một đóa kiêu ngạo hoa thủy tiên, xa gần nổi tiếng.

Không biết sao Triệu Bá cùng Tề bác gái đều là tạp hóa công chức, không có bản lĩnh gì, gia đình nghèo khó, toàn thân cao thấp quần áo cũng bất quá là hơn trăm một nguyên, đều là từ trên sạp hàng dạo tới quần áo.

Là cô gái cũng thích chung diện, ai không muốn mặc quần áo xinh đẹp đi ở sân trường trong, tiếp nhận mọi người hâm mộ ánh mắt.

Có thể Triệu Tử Hàm lại không thể, như vậy được cái "Dân nghèo hoa khôi" danh xưng, đây đối với trời sinh quyền rũ, tính cách cao ngạo Triệu Tử Hàm mà nói là một loại khó tả khuất nhục!

Đại học nói theo một ý nghĩa nào đó, càng nhiều là một cái lẫn nhau tranh đua, cũng là một cái Con vẹt xấu xí lột xác thành Thiên Nga Trắng địa phương. Mặc dù nàng vốn chính là Thiên Nga Trắng, nhưng người dựa vào ăn mặc, Phật dựa vào kim trang, cho tới bây giờ đều là cái lý này.

Bao nhiêu người ở chỗ này hoa lệ xoay người, từ vùi đầu học hành cực khổ, không sửa trang nhan thời trung học, nhảy một cái tiến vào tuần nam người đẹp tụ tập, rục rờ dị thường con đường đại học.

Lại bình tĩnh hồ cũng sẽ dâng lên rung động, khó tránh khỏi sẽ lên tranh đua khoe sắc tâm tư.

Sau khi tan lớp thời gian nhàn hạ, mọi người đàm luận càng nhiều là bộ quần áo này thế nào thế nào đẹp dễ, ba sao, Nokia lại ra cái gì chức năng điện thoại di động, Laptop cái đó cái đó được, nhà ai cha mẹ là làm cái đó khu cao quan, trong nhà ai có mấy triệu tài sản vân vân mọi việc như thế.

Lưu Nhất Minh đoán không lầm, Triệu Tử Hàm xác thực là đêm khuya trở lại, nàng xem bên trong một cái Nokia N78 điện thoại di động, số tiền này điện thoại di động ở năm 2008 thời điểm hàng chợ giá bán ở hơn ba nghìn nguyên. Khi đó Apple Iphone điện thoại di động còn không có được phép tiến vào Đại Lục thị trường, trên thị trường lưu hành nhất điện thoại di động hay lại là Lão Đại Ca Nokia.

Tề bác gái tối hôm qua đem tiền cũng cho Lưu Nhất Minh người ngoài này, Triệu Tử Hàm tự nhiên đối với hắn sinh lòng bất mãn, này đều có thể hiểu.

Lưu Nhất Minh sinh lòng cảnh giác là, chính mình dùng Hư Ảo Luyện Khí Quyết lúc tu luyện, sẽ dần dần tiến vào độ sâu trạng thái nhập định. Cái trạng thái này ngoại giới cảm giác lực là yếu nhất thời điểm, lại không có phát hiện Triệu Tử Hàm trở lại.

Đây nếu là địch nhân lời nói, chính mình tối hôm qua chết như thế nào cũng không biết, đây đối với Lưu Nhất Minh cái này đã từng công tham tạo hóa Tu Đạo Giả mà nói, có thể nói là một cái chó cười ầm.

Vẫn là phải mau chóng khôi phục thực lực, có thực lực là có thể kích hoạt Thiên Bồng Xích, nơi này là chính mình pháp khí hộ thân, toàn bộ kích hoạt, có thể Hàng Yêu Trừ Ma; bước đầu kích hoạt, cũng có thể cảm giác nguy hiểm, trước thời hạn dự cảnh, hơn nữa có thể trừ tà trừ ma, phòng vệ thân mình.

Lưu Nhất Minh biết Triệu Tử Hàm tâm tư, vì vậy tâm lý xảy ra áy náy ý, âm thầm cắn răng, tiền nha! Chính mình hẳn nghĩ biện pháp mau chóng chuẩn bị tiền.

Hai người cáo biệt Tề bác gái, Triệu Bá, đồng thời xuyên qua xương ép dầu hồ đồng, đi đi ra bên ngoài xây dựng trên đường. Dọc theo đường đi, Triệu Tử Hàm cũng yên lặng không nói, trên mặt lồng lên một tầng sương lạnh.

Lưu Nhất Minh lúc nói chuyện, nàng cũng không trả lời. Lưu Nhất Minh chỉ sắc mặt tốt ngượng ngùng ngậm miệng không nói.

Cho đến Triệu Tử Hàm ngồi 12 đường xe buýt trở lại Hoa Hạ Thủy Lợi học viện, trước khi đóng cửa xe đang lúc Lưu Nhất Minh mỉm cười, cảm kích nói: "Tử Hàm tỷ tỷ, trên đường cẩn thận!"

Có lẽ là Lưu Nhất Minh dọc theo đường đi cẩn thận từng li từng tí thái độ, cũng có lẽ là Lưu Nhất Minh mặt đầy nụ cười ấm áp đã động Triệu Tử Hàm hơi đóng băng tâm, nàng có thể nghe được chính mình nội tâm "Ba" một tiếng nhỏ nhẹ âm thanh, đóng băng tâm cùng trên mặt sương lạnh câu đều bị ấm áp này như nụ cười như ánh mặt trời tiêu tan sạch.

Đưa rất cảm động tình xảo mặt, có chút xuyên qua xe buýt nửa mở cửa sổ, lộ ra cười một tiếng cảm mến nụ cười, hô: "Đi học cho giỏi, không cho lại đi ra đi làm, có nghe hay không?"

Lưu Nhất Minh siết chặt quả đấm, cao giọng lên trời, nặng nề gật đầu một cái "ừ!"

Đi xa 12 đường xe buýt, lộ ra cửa kiếng xe vẫn có thể nhìn thấy Triệu Tử Hàm cũng học Lưu Nhất Minh, siết phấn quyền, làm ra cố gắng lên khích lệ động tác.

Năm 2008 ngày 24 tháng 4, xin nhớ kỷ ngày này, đây đối với Lưu Nhất Minh mà nói là vĩ đại hành trình bắt đầu một ngày, là Tân Thế Giới mở ra một ngày, cũng là Lưu Nhất Minh Nghịch Thiên Cải Mệnh khởi điểm.

Đi giáo vụ nơi báo danh, đóng thiếu nửa năm học phí, lại bị phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh hung hăng giữa cho một trận, mới vừa chạy về nhà trọ, đầu gi hôm nay thứ năm, an bài 9 điểm đến 11 điểm có một Đường giảng bài, là đang ở nhiều chức năng Đại Lễ Đường giờ học.

Chủ giảng: Đo lường kinh tế học.

Thật ra thì chính là vận dụng số học, môn thống kê phương pháp cùng máy tính kỹ thuật, lấy thành lập kinh tế đo lường mô hình là chủ yếu thủ đoạn, phân tích định lượng nghiên cứu có Tính ngẫu nhiên Đặc Tính kinh tế lượng biến đổi quan hệ.

Những lý luận này cùng đo lường thủ đoạn, Lưu Nhất Minh kiếp trước đã sớm đọc thuộc, làm rõ rõ ràng ràng. Đây cũng là Lưu Nhất Minh đối mặt Liễu Thanh Thanh cái này Nữ Ma Đầu khiển trách lúc, vẫn lòng tin tràn đầy, dám vỗ ngực bảo đảm nguyên nhân cùng sức lực chỗ.

Hơn một ngàn người Đại Lễ Đường, dựa theo chuyên nghiệp phân chia phân biệt rõ ràng mấy cái phiên khu, một cái chuyên nghiệp học sinh ngay cả ngồi chung một chỗ, thỉnh thoảng cũng có lần lượt thay nhau những chuyên nghiệp khác học sinh ngồi chung một chỗ.

Vội vã cùng trong lớp đồng học đánh đối mặt, tất cả mọi người cười hi hi, ánh mắt đầy áp đủ loại ý, có giễu cợt, cũng có thương hại, có xem thường, có lố ngác không kịp, có cao cao tại thượng nhìn xuống con kiến hôi, cũng có ánh mắt nóng nảy trào dâng kích động.

Đương nhiên nhiệt tình nhất đương kim cùng mình hảo huynh đệ Trương Nghị, Trương Bàn Tử. Hai người trực tiếp tới gấu ôm, mọi người chung quanh một

đám xem náo nhiệt ồn ào lên nói: "Cùng một chỗ, cùng một chỗ."

"Ồn ào" chung quanh đồng học, ồn ào cười to, thiếu chút nữa không đem lễ đường nóc nhà lật. Những chuyên nghiệp khác đồng học không giải thích được nhìn hai người, giống như nhìn Tiểu Sửu như thế.

"Giới ạ!"

Hai người lúng túng tách ra, thấp giọng mắng.

Sau khi ngồi xuống, Trương Bàn Tử liền kêu: "Ta nói Minh ca, người chơi đùa đây là đâu vừa ra nhỉ? Hảo đoạn đoạn người nhảy cái gì sông nha! Thật là học phí chuyện?"

"Ai! Huynh đệ không đề cập tới, ta kia học phí không phải năm ngoài nhập học chỉ đóng một nửa mà! Học kỳ này còn không có xếp đặt, nghỉ đông đi làm lại bị người lừa gạt, nhất thời trượt chân, rơi xuống trong hồ, không đề cập tới, không đề cập tới"

Lưu Nhất Minh đã sớm chuẩn bị xong giải thích, coi như là khó khăn lắm che giấu được.

Hai người mở ra quyển sách, chờ lão sư chỉ đích danh đang lúc, Trương Bàn Tử dùng cùi chỏ chọc một chút Lưu Nhất Minh, nhẹ giọng nói: "Minh ca, nhìn về phía nơi đó!"

Vừa nói dùng miệng hướng bên trái đằng trước nỗ nỗ, ở Lưu Nhất Minh Top 5 xếp hàng trung gian làm chái đuôi ngựa biến nữ hài, chính là Lưu Nhất Minh bạn họ trong lớp trưởng lớp Lâm Giai Di, đồng thời cũng là tân nhất giới ban kinh mậu hoa khôi của ngành.

Lưu Nhất Minh khẽ cau mày, lẩm bẩm một tiếng: "Giai Di nha! Thế nào?"

"Chửi thề một tiếng! Minh ca, không phải đâu! Người xem bên cạnh nàng người nam sinh kia!" Trương Bàn Tử gấp gương mặt tử đỏ lên, trực tiếp dùng ngón tay đi qua.

Lưu Nhất Minh ánh mắt quét tới, đồng tử có chút co rút lại, Quách Hạo cùng chuyên nghiệp sinh viên năm thứ ba đại học, ngành quản trị kinh doanh hội học sinh hội trưởng, hệ trong đội bóng rổ đội trưởng, cha hân Dự Châu thành phố khu kinh tế mở khu ủy Phó thư ký, mẹ hân trong tay mấy trăm nhà giấy xích quán rượu, tài sản hơn trăm triệu.

Mỗi ngày đi học mở ra Audi A 6 cao phối bản, lúc ấy giá bán ở tám chừng mười vạn, một thân quần áo trang sức nhãn hiệu nổi tiếng, tay cầm số lượng hạn chế khoản Nokia 8800Arte. Do nhà thiết kế Pe TerAloisson thiết kế, cũng vì Nokia 8800Arte trang sức vượt qua 21 ca-ra màu hồng cùng màu trắng kim cương, giá trị con người không rõ, toàn cầu số lượng hạn chế, lúc ấy giá bán sắp tới mười vạn nhân Dân tệ.

Gia tư cự phú, người có đẹp trai, còn trẻ nhiều tiền, xuất thân bất phàm, là Dự bên trong đại học bao nhiêu học tỷ học muội trong tâm khảm Bạch Mã Vương Tử. Nhiều thiếu nữ học sinh đứng xếp hàng chủ động theo đuổi hân.

Nhưng hân lại vừa ý rõ ràng đã cùng Lưu Nhất Minh tốt hơn Lâm Giai Di, kiếp trước bên trong, chính mình ba phen mấy bận gặp phải Quách Hạo làm nhục cùng đánh dữ dội, có thể nói là Lưu Nhất Minh nhân sinh thất bại mỗi lần dẫn hòa.

Năm thứ ba đại học cái thứ 2 học kỳ, hai người đứng là vẫn còn chia tay. Lưu Nhất Minh khổ khổ cầu khẩn, làm rất nhiều cố gắng, đều không cách nào挽回.

Một lần cuối cùng cố gắng không có kết quả sau khi, ở trong thao trường Lưu Nhất Minh trong tay xích nhệ oa đầu, uống say túy lúy, giội mưa như thác lũ, bị Trương Bàn Tử một cái tát thức tỉnh, giận dữ hét: "Tình lại đi huynh đệ của ta! Lâm Giai Di nàng chẳng qua là yêu người tài hoa, cũng không thương người người."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Hành trình khởi điểm (trung)

Lưu Nhất Minh ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Quách Hạo bóng lưng, trên mặt một hồi xanh, một hồi bạch, một hồi lại trở nên xích hồng, mày kiếm nhíu chặt, gò má căng thẳng, khí tức nồng đậm.

Không khỏi lạnh rên một tiếng, đầu tốc độ cao chuyển động, nhớ lại lúc trước bao nhiêu chuyện xưa.

Thật ra thì ở Lư Nhất Minh lúc đi tới, Lâm Giai Di đã nhìn thấy, còn mỉm cười gật đầu một cái, chẳng qua là Lư Nhất Minh còn trong sự hưng phấn, không có chú ý tới mà thôi.

Lư Nhất Minh đi vào trường học sau khi một mực thuộc về trong hoảng hốt, không dám đưa tin chính mình thật sự lại trở lại đại học thời đại, suy nghĩ còn có chút mê muội. Quen thuộc sân trường, từng ngọn cây cọng cỏ, thư viện, trường học trong, Đại Lễ Đường, thí nghiệm lầu cũng quen thuộc như vậy cùng thân thiết.

Giống như đặt mình trong trong mộng.

Lâm Giai Di có lẽ cảm giác được phía sau nóng bỏng ánh mắt, lo lắng quay đầu nhìn Lư Nhất Minh liếc mắt, lộ ra nhàn nhạt nụ cười, như vậy mê người, rất cảm động. Kiếp trước Lư Nhất Minh chính là bị nụ cười này mê điên đảo tâm thần, nhân cách tôn nghiêm mất hết. Sống như vậy uất ức, như vậy khuất nhục!

Lâm Giai Di là Dự Châu thành phố hằng ngày tập đoàn chủ tịch HĐQT tiểu nữ nhi, cùng Lư Nhất Minh cùng tuổi. Hằng Thiên tập đoàn là Dự bên trong địa phương nổi danh địa sản mở mang thương, dưới cờ trên trăm cái trụ danh tiểu khu hạng sang, bao hàm bảo an, quán rượu, ăn uống, đồng phục giày mũ chò rất nhiều sản nghiệp, tài sản mấy tỉ.

Lư Nhất Minh cùng Lâm Giai Di nhận biết lúc, cũng không biết nàng bối cảnh gia đình, sau đó từ nàng mặc y phục phong cách, suy đoán ra thân không giàu thì sang. Hai người mặc dù phút đến một cái lớp học, nhưng lại cũng không có qua lại gì.

Chẳng qua là sau đó ở viện hệ thi văn trận đấu lúc mới nhận biết, nguyên lai Lâm Giai Di cũng đam mê thi từ, một phen nói chuyện với nhau sau khi, cũng hận gặp nhau trễ, từ nay về sau như hình với bóng, trước hoa dưới trăng.

Vì nàng, Lư Nhất Minh liều mạng học tập, thi, bắt lại quốc gia học bổng, liền vì có thể xin nàng đến Starbucks đi uống một ly cà phê, đi Oscar ảnh viện nhìn một trận Phùng Tiểu Cương Đạo Diễn điện ảnh «Không Thành Thật Chớ Quấy Rầy».

Giờ học sau, đỡ lấy nắng nóng, đội mưa tuyết xuyên qua nửa thành phố, đi làm thêm làm gia giáo, chỉ là mua một cái sáu ngàn nguyên DKNY váy. Nhưng không nghĩ bị nàng tiện tay đưa cho đồng học khuê mật.

Làm mấy phần nhân sinh hoạch định, liều mạng phấn đấu, vọng tưởng có một ngày có thể mua nhà mua xe, sau đó có một ngày có thể kéo tay nàng có thể đứng ở trước mặt cha mẹ nàng.

Có thể hết thấy đều ở thực tế trước mặt, ở Quách Hạo đang cười gằn, ở Lâm Giai Di xé hạ tới hậu một tia cười yếu ớt sau cái khăn che mặt. Chính mình kiêu ngạo, chính mình cố chấp, chính mình mờ mịt và máu, chính mình tôn nghiêm đều bị đung tan tành, trở nên không đáng giá một đồng.

Thẳng đến sau khi tốt nghiệp, Lư Nhất Minh cũng không biết Lâm Giai Di rốt cuộc có hay không yêu chính mình, vẫn chỉ là đem mình làm gọi là tới, đuổi là đi người hầu.

Hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình!

Buồn cười kiếp trước chính mình lại vọng tưởng một cái tiểu tử nghèo có thể thẳng được bạch phú mỹ tâm, thẳng đến Lâm Giai Di cùng Quách Hạo hai người đính hôn, mới tỉnh cơn mơ.

Mà bây giờ cái này hủy chính mình hơn nửa đời người, khả năng là bởi vì mình chuyển kiếp quá nhiều được cái gì, chính mình u tối nhân sinh người chế tạo trước thời hạn xuất hiện.

Sống lại một đời, mình tại sao khả năng còn làm ngu ngốc như vậy mơ, về phần Lâm Giai Di rốt cuộc là một cái dạng gì nữ hài, đối với hiện tại tự mình tiến tới nói, không có chút nào trọng yếu.

Không có vào mộng, tại sao tỉnh mộng, làm sao tới buồn bã!

Lư Nhất Minh quả quyết dứt bỏ xuống đối với Lâm Giai Di ý tưởng, ngẩng đầu lên, liếc về nàng một chút khéo léo đẹp để bóng lưng, tâm lý mặc than: "Ta người đời này sẽ không còn có đồng thời xuất hiện!"

Tương Bàn Từ ở bên cạnh chú ý tới Lư Nhất Minh dị thường, thấp giọng nói: "Huynh đệ, ta đã sớm nghe nói cái này Quách Hạo buông lời đi ra, muốn người rời đi Lâm Giai Di."

Lư Nhất Minh khinh thường cười cười, thấp giọng nói: "Ta cùng Lâm Giai Di không có bất cứ quan hệ nào, không tồn tại rồi đi không rồi đi nói đến!"

Tương Bàn Từ chỉ cau mày, trợn mắt nhìn Lư Nhất Minh nói: "Huynh đệ, không có sao chứ? Ta trong lớp người nào không biết hai người các người tốt với một người tự đắc, các anh em đã sớm tất đuổi theo Giai Di tâm tư, người sẽ không nói cho ta, hai người các người bây giờ là thuần khiết đồng học quan hệ chứ?"

"Ai! Người nói đúng Mập mập, còn chính là thuần khiết không thể thuần nữa khiết đồng học quan hệ!"

"Chửi thề một tiếng!"

"Đừng nói chuyện, lão sư chỉ đích danh."

...

Đột nhiên đang lúc, hai giờ trôi qua, giảng bài kết thúc, các bạn học rối rít thu thập quyển sách, tụ ba tụ năm, nới đuôi rời đi. Luru Nhất Minh yên lặng thu thập xong bài thi, theo mập mập hai người theo hành lang, ra bên ngoài liền đi.

Mới ra Đại Lễ Đường, đã nhìn thấy dưới bậc thang mặt đứng một đôi tuấn nam người đẹp. Chính là Lâm Giai Di cùng Quách Hạo, hai người vừa nói vừa cười.

Lâm Giai Di trong ngực ôm bài thi, một thân đến từ Châu Âu xã hội thượng lưu VERO-MODA nhãn hiệu tu thân học viện áo khoác ngoài áo khoác, màu xanh nhạt quần jean, vóc người khéo léo đẹp đẽ.

Một tấm tình xảo mỹ lệ trên gò má từ đầu đến cuối treo nhân nhật nụ cười, mắt kính gọng đen phía sau lóe lên mê người ánh sáng.

Quách Hạo một thân Armani nhãn hiệu áo khoác ngoài, màu đen bó sát người quần thường, giấy da sáng bóng, không kèm chế được ánh mắt hài hước nhìn nới đuôi mà ra học đệ học muội, tìm đến cái gì.

Hai người phía sau một góc hoa hải đường chính mờ kiều diễm, ảm áp ánh mặt trời đánh chiếu xuống đến, có vẻ hơi mỏng lung.

Gió xuân phất đến, màu hồng cánh hoa phiêu rơi xuống dưới, có hai cái cánh hoa chính rơi vào Lâm Giai Di mái tóc dài bên trên, mỹ nhân cùng hoa rơi, lẫn nhau nổi bật, càng lộ ra Lâm Giai Di kiều mỹ dị thường, mình diễm động lòng người.

Không ít đi ngang qua đồng học cũng ánh mắt kinh ngạc nhìn, quả thực quá đẹp, còn có người hiểu chuyện, lấy điện thoại di động ra chụp hình.

Mập mập "Oa" miệng há to lên, nước miếng cũng sắp chảy ra, lấy tay thọc một chút Luru Nhất Minh, thấp giọng nói: "Huynh đệ, chờ người đi!"

Luru Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, nếu không phải là có Trọng Sinh Kinh nghiệm, biết phía sau phát sinh chuyện, chính mình thật có khả năng lâm vào xinh đẹp này trong mộng, dài say bất tỉnh.

Hướng về phía Trương Bàn Từ, trịnh trọng nói: "Mập mập, ta cuối cùng nói lại lần nữa, ta cùng Lâm Giai Di không hề có một chút quan hệ." Dứt lời, nhấc chân đi.

"Người tới thật? Người không phải là bởi vì Quách Hạo buông lời đi ra, người mới thả khí Giai Di chứ? Đây cũng không đúng nha! Đây rõ ràng không phải là người phong cách nha!"

Trương Bàn Từ ở phía sau chặt truy hỏi.

"Mập mập, mời ta ăn cơm đi!"

"Bằng vào cái gì lại là ta mời?"

"Bởi vì ta không có tiền nha!"

"Chửi thề một tiếng, người anh em lần đầu tiên nghe, không có tiền còn nói như vậy có lý chẳng sợ, ta thật là đến tám đời mồi."

Trương Nghị cha mẹ ở Dự Châu thành phố cũng có chút danh tiếng, có mấy chục triệu tài sản, người kinh doanh mấy nhà thực phẩm ăn vặt hăng chế biến, mặc dù bước lên khó chịu Châu xã hội thượng lưu, nhưng so với trung bình, so với Luru Nhất Minh cái này thuần rể cỏ nhưng là cường quá nhiều.

Bởi vì vóc người mập mập, tướng mạo một dạng trong lớp cũng không có bao nhiêu đồng học nguyện ý lui tới. Học tập cũng một dạng thật không biết người này là thể nào thi đậu Dự bên trong đại học. Thường xuyên mời Luru Nhất Minh ăn cơm, sau đó giúp hắn hoàn thành khóa đề.

Bởi vì hai người này là được điển hình hồ bằng cầu hữu, sau đó càng nơi ngược lại càng hợp tánh, với nhau giao tâm, Trương Bàn Từ cũng biết Luru Nhất Minh gia cảnh không được, một cái học kỳ có hơn phân nửa cơm đều là hắn mời. Ngược lại cha hắn mỗi tháng cho hắn hơn mười ngàn sinh hoạt phí, điểm này tiền cơm căn bản không đáng nhắc tới.

Luru Nhất Minh tay phải kẹp bài thi, tay trái ôm Trương Bàn Từ cổ, không để cho mập mập nghiêng đầu với Lâm Giai Di chào hỏi, kê vào lỗ tai cười nói: "Ngược lại lại không phải lần thứ nhất, người đã sớm thói quen."

"Quay lại chờ ca phát đạt, Ca ngày ngày mời người ăn bào ngư, Yến sào, thế nào?"

"Cất, mau đi đi! Ta mới không lạ gì." Trương Bàn Từ bắt đầu đi bị Luru Nhất Minh cường ôm đi về phía trước.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau tổn hại đến, cười nói, đi xuống bậc thang, liền muốn vượt qua Lâm Giai Di đi.

Luru Nhất Minh căn bản là không nhìn gần trong gang tấc Lâm Giai Di, đối xử với nhau như người qua đường. Cho dù là Lâm Giai Di phát hiện Luru Nhất Minh, một mực nhìn chăm chú hắn, ánh mắt kinh ngạc cho đến Luru Nhất Minh không có chút nào đình trệ đi qua trước mặt, cũng là như vậy.

Thắng đến vượt qua Lâm Giai Di xa hai mét, Lư Nhất Minh cũng không có nhìn Lâm Giai Di liếc mắt, phảng phất kia cây hải đường dưới không có đứng người.

Ta sinh mệnh, từ nay lại cũng không có người người này. Ta muốn đi chính ta đường, một cái không giống nhau đường, một cái là thân nhân, vì huynh đệ đường.

Lâm Giai Di không thể tin nhìn Lư Nhất Minh, trong ngực ôm bài thi vẫn không thể đè nén xuống phập phồng bất định bộ ngực nhỏ, tâm triều dâng trào đến, mắt hạnh tròn tròn, nóng bỏng ánh mắt xuyên thấu qua mắt kính mảnh nhỏ đầu xạ ở Lư Nhất Minh sau lưng, tức giận hô: "Lư Nhất Minh! Người đứng lại đó cho ta!"

Lư Nhất Minh sau đó mới biết, có một số việc, không phải là người buông tha, là có thể tránh thoát. Cõi đời này mỗi một lần gặp nhau cũng có nguyên nhân, những thứ kia bất hòa, những thứ kia yêu hận, cho tới bây giờ cũng sẽ không vô duyên vô cớ sinh ra, cũng sẽ không như mưa thuận gió hoà như vậy biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hành trình khởi điểm (Hạ)

Một tiếng này khẽ kêu, âm thanh dao động khắp nơi, nổi đuôi mà ra đồng học cũng dừng bước lại, mặt đầy kinh ngạc quay đầu nhìn Lâm Giai Di cái này ban kinh mặt hoa khô.

Nhìn cho tới bây giờ đều là lấy một bộ đoan trang thanh tao lịch sự, đại gia khuê tú diện mục kỳ nhân Lâm Giai Di; nhìn khí chất xuất trần, nhàn tĩnh như Thanh Liên tựa như Lâm Giai Di lại hướng về phía một người đàn ông sinh sôi hóa.

Từng cái biểu tình cũng xuất sắc vô cùng, thế giới này rốt cuộc thế nào? Đây lật đổ mọi người bình thường nhận thức cùng đối với Lâm Giai Di có hữu ảnh tượng.

Quách Hạo ở bên cạnh, cũng là mặt đầy chờ đợi, không thể tin cúi đầu nhìn bên người Lâm Giai Di, hấn trong tâm khám mỵ lệ nữ thần. Kiểu ngạo giống như Không Tước như vậy Lâm Giai Di sẽ thất thố như vậy.

Trong đám người Lư Nhất Minh bịt tai không nghe, bước chân chẳng qua là nhẹ hơi dừng lại, liền ôm mập mập tiếp tục đi về phía trước.

Tương Bàn Từ giằng giăng, kinh ngạc nói: "Ta nói Minh ca, người chơi đùa cái gì đây? Giai Di đang gọi người đây!"

Lư Nhất Minh bước chân không ngừng, cúi đầu cười một tiếng nói: "Ta không nhận biết nàng!"

"Ngươi!" Tương Bàn Từ quả thực không hiểu nổi Lư Nhất Minh là thế nào nghĩ, giây giữa xoay quay đầu, hướng Lâm Giai Di lấy lòng cố nặn ra vẻ tươi cười.

Lâm Giai Di thấy vậy, giận không kềm được, chân mày lá liễu dựng thẳng, "đăng, đăng" chạy chậm, tóc thắt bím đuôi ngựa đung đưa, xuyên qua mây người, chạy đến Lư Nhất Minh trước mặt, giơ lên hai cánh tay mở ra, ngăn lại đường đi.

Trong không khí một trận thoang thoảng phát qua, lau qua đường biên người cũng nóng mắt nhịp tim tham lam nghe này cổ nhàn nhạt thoang thoảng. Tâm trong lặng lẽ cảm thán cõi đời này tại sao có thể có như vậy khí chất xuất trần nữ hài, để cho Dự trung đại học độc thân các nam sinh có thể làm sao bây giờ?

Mê người môi đỏ mọng tức giận mân mê, quai hàm bên má lúm đồng tiền ẩn lộ vẻ, đẹp mắt một đôi mắt hạnh phun ra tức giận ngọn lửa, nhìn chăm chăm dừng dừng Lư Nhất Minh, thật mong mắt kính mảnh nhỏ căn bản không ngăn được cỗ lửa giận này.

Lư Nhất Minh chậm rãi ngẩng đầu lên, tầm mắt từ Lâm Giai Di mê người hai vú dôi lên động, xuyên thấu qua mắt kính mảnh nhỏ bình tĩnh nhìn phía sau kia một đôi mỹ lệ mắt hạnh, sóng mắt lưu chuyển dưới, toát ra vẻ không hiểu, một tia xấu hổ.

Đối mặt với cái này làm cho mình buông tha tôn nghiêm, si lằm nử đời nữ hài, lễ phép cười cười, nhẹ nhàng nói: "Đồng học, người ngăn trở ta đường."

"Dựa vào" bên người Tương Bàn Từ đánh lão đảo, thiếu chút nữa ngắt đi, đánh một cái chính mình ót, không nói gì ngửa đầu nhìn Lư Nhất Minh gò má, hấn có một cỗ xung động, rất muốn đem Lư Nhất Minh đầu mổ xẻ, nhìn một chút bên trong rốt cuộc chém gió đồ chơi.

Phía sau Quách Hạo rút cuộc hiểu rõ, nguyên lai nam sinh này chính là Giai Di lời muốn nói Lưu Nhất Minh. Trong mắt bốc lửa, nhìn từ trên xuống dưới.

Thân cao 1m78, cùng mình 1m82 thân cao kém xa. Một bộ giá rẻ quần jean, liếc mắt giá cả sẽ không vượt qua bảy mươi nguyên, cho dù không phải là sạp ven đường, cũng là thương trường bớt sống động đoạn cây số hàng.

Giày Nike từ nhìn một cái chính là son trại hóa, một món rộng thùng thình nhưng mao vệ y, không nhìn ra nhãn hiệu gì, phỏng chừng cũng là mấy chục đồng hàng vỉa hè hàng, liền này toàn thân đi xuống không cao hơn hai trăm nguyên.

Nhất thời, lửa giận không thể ức chế bốc lên, hai mắt xích hồng căm tức nhìn Lưu Nhất Minh, nguyên lai đây chính là Lưu Nhất Minh. Một cái xương ép đầu hồ đồng xuất thân, ti tiện đến trong đất bùn rề cồ nhân vật.

Trong lòng xấu hổ không chịu nổi, như quan ngọc mặt trong phút chốc trở nên xanh mét, Giai Di làm sao biết thích người như vậy? Hắn rút cuộc có cái gì tốt? Lửa ghen giống như đã hóa thiêu bắt tận cỏ nhỏ như vậy trong nháy mắt trường nấn lòng dạ.

Nhỏ như vậy nhân vật nơi nào có tư cách cùng Giai Di - trong lòng ta nữ thần nói yêu thương, chính là hai người đứng chung một chỗ, cũng là một loại khinh nhờn.

Ta tuyệt đối không cho phép như vậy xảy ra chuyện, tuyệt đối không cho phép!

Nghĩ tới đây, Quách Hạo đập giá bán hết mấy chục ngàn nguyên Barker Italy thủ công giấy da, "Ken két" bước nhanh, xuyên người qua đường, cùng Lâm Giai Di ngang hàng đứng, đối mặt với Lưu Nhất Minh.

"Trò hay mở màn!"

"Người này ai nhỉ? Thật là đẹp trai nha!"

"Cát! Đây cũng không nhận ra, chúng ta ngành quản trị kinh doanh hội học sinh hội trưởng, Quách đại thiếu gia, nhà bọn họ tài sản chừng mấy trăm triệu đây!"

"Oa! Thật tốt soái nha! Ta phát giác ta muốn yêu."

"Đừng phát si mê, không nhìn thấy người ta chính đang đeo đuôi Lâm Giai Di sao?"

"Ai! Lâm Giai Di làm sao biết thích cái này tiểu tử nghèo? Không hiểu nổi nhỉ?"

"Nhìn ra chưa? Máu chóet bây giờ tên tiểu tử nghèo này còn coi thường Lâm Giai Di, ha ha!"

"Ha ha! Đây trêu chọc ép, thật đúng là, người nói người nọ là không phải là ngược? Lâm Giai Di xuất thân danh môn, điển hình bạch phú mỹ, có thể đuổi tới tay, có thể tiết kiệm đi bao nhiêu năm phấn đấu."

Chung quanh nhận biết, không nhận biết đồng học, tụ ba tụ năm, tụm quanh cùng một chỗ, châu đầu ghé tai, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Nghe được Lưu Nhất Minh mở miệng Lâm Giai Di, tựa hồ ý chính mình lỗ tai nghe lầm, một đôi mắt đẹp không thể tin trọn tròn, nhìn Lưu Nhất Minh, trong miệng lẩm bẩm nói: "Người nói cái gì?!"

"Đồng học, người ngăn trở ta đường, phiền toái nhường một chút được không?" Lưu Nhất Minh chần chờ một chút, âm thầm khề cần rằng, trong suốt như suối thủy nhân con người bình tĩnh nhìn Lâm Giai Di, không nhìn nàng lửa giận cùng không hiểu, mặt đầy ôn hòa nói.

Giọng bình thản giống như lơ đãng trôi qua giữa hai người thanh phong. Thần sắc an nhiên, buổi trưa ánh mặt trời thủy chiếu xuống đến, Lưu Nhất Minh sợi tóc lóe lên điểm một cái sáng bóng, con mắt bình tĩnh như một dòng thanh tuyến.

Lâm Giai Di đọc hiểu cái ánh mắt này, hắn nhìn mình, liền giống như một người đi đường, một cái không chút liên hệ nào người xa lạ, là, chính là như vậy!

Lâm Giai Di không lý do, đột nhiên cảm thấy trong lòng một trận xé đau. Không khỏi cúi đầu, nhìn dưới chân bạch nóng bức đường xi măng mặt.

Ánh sáng di động, Thanh Phong phát qua, hoa hải đường rơi.

Lưu Nhất Minh thì làm như không thấy, thâm thúy ánh mắt phảng phất xuyên thấu trước mắt Lâm Giai Di, ngấm hương hư không phía trước.

Bên người Trương Bàn Tử kéo lấy Lưu Nhất Minh cánh tay, thấp giọng ở bên tai hét: "Minh ca, người làm cái gì?"

"Lưu Nhất Minh, người có biết hay không người đang ở đây nói chuyện với người nào?" Lâm Giai Di bên cạnh Quách Hạo lại cũng không nhẫn nại được, há mồm giận dữ hét. Quách Hạo hận không thể tại chỗ đem Lưu Nhất Minh đánh bể, giẫm ở dưới bàn chân, hung hăng dầy xéo một phen.

Lưu Nhất Minh liếc nhìn hắn một cái, chính mình kiếp trước đại cừu nhân, u tối nhân sinh người chế tạo, hôm nay đứng ở trước mặt mình, Lưu Nhất Minh khinh thường cười cười.

Tâm trong lặng lẽ đạo: Ta không bao giờ nửa lúc trước Lưu Nhất Minh, đời này, ai cũng đừng nghĩ coi ta là kẻ ngu như thế đùa bỡn, ai cũng đừng nghĩ

cười ở trên đầu ta làm trời làm đất.

Lâm Giai Di đọc hiểu Lư Nhất Minh lạnh lùng, thần sắc chán nản buông xuống ngăn lại Lư Nhất Minh cánh tay, Lư Nhất Minh nhìn cũng chưa từng nhìn, nghiêng người, lau qua Lâm Giai Di bả vai vượt qua.

Mặc dù Lư Nhất Minh không có tận lực đi ngủ, nhưng vẫn là ở gặp thoáng qua thời điểm ngủ được Lâm Giai Di trên người thoang thoang, mùi thơm say lòng người, có thể kiếp này người lại cũng mê không lòng ta.

"Hô" Quách Hạo lắc người một cái, đột nhảy đến Lư Nhất Minh trước mặt, đưa tay ngăn lại Lư Nhất Minh, cười gần thấp giọng nói: "Năm giờ rồi chiều, đi phía tây thảo trường rừng cây nhỏ, Hừ! Đừng nghĩ chạy, người chạy không thoát!"

Lư Nhất Minh rõ ràng cảm giác bên người Trương Bàn Tử nghe xong Quách Hạo lời nói sau khi, thân thể mập mập đột nhiên run rẩy xuống.

Lư Nhất Minh không khỏi cau mày, khẽ ngẩng đầu lên, nhìn về mặt cười lạnh Quách Hạo, khóe miệng phẩy một cái, hơi hột nói: "Người tốt nhất mang nhiều người một chút, bằng không người sẽ hối hận!"

Dứt lời, kéo Mập mập nghênh ngang mà đi.

Quách Hạo ánh mắt kinh ngạc, không tưởng tượng nổi nhìn một chút Lư Nhất Minh, ghen ngào cười lên, gõ ngón tay, ở sau lưng cao giọng nói: "Nhu người mong muốn!"

Lâm Giai Di có chút mất hết hứng thú, không có nghe được Quách Hạo lời nói, nâng lên nghiêng nước nghiêng thành mặt, hít sâu một hơi, dùng phồng lên cái miệng nhỏ nhắn chậm rãi phun ra.

Đôi mắt đẹp chớp động, nhìn quanh rục rịch, khôi phục vốn là kiêu ngạo mặt mũi, thật chặt trong ngực bài thi.

Lâm Giai Di mới vừa mới suy nghĩ, chính mình vừa mới vì sao lại cảm thấy đau lòng?

Cho tới nay Lư Nhất Minh đều là nói gì nghe nấy, giống như người vù em tự đắc vây quanh chính mình chuyển. Để cho hắn hướng đông, hắn không dám hướng tây, để cho bị giết gà, hắn không dám đuổi đi hầu! Cho tới bây giờ đều là muốn gì được đó, ôn nhu săn sóc.

Hôm nay rõ ràng nhìn thấy mình đứng ở chỗ này chờ hắn, lại còn sắp xếp làm ra một bộ thanh cao đáng vẻ, nhấm nhấm làm ngơ. Không chủ động chào hỏi mình, cũng không trả lời chính mình hô đầu hàng. Còn giả trang ra một bộ không nhận biết mặt mũi, quả thực quá bức người.

Người có người thanh cao, ta có ta tôn nghiêm, ta Lâm Giai Di tuyệt sẽ không hướng một người đàn ông sinh khuất phục.

Hôm nay chủ động cho người chào hỏi đã là phá thiên hoang, lại đòi lấy một câu đồng học, người ngăn trở ta đường. Hào hảo hảo! Ta cho người làm, ta cho người già bộ, xem ai trước nhượng bộ!

Lâm Giai Di "Đăng" được một tiếng, nhẹ nhàng xoay người. Tinh xảo mỹ lệ trên gò má lồng lên một tầng sương lạnh, một đôi mắt đẹp xuyên thấu qua mắt kính tán mát ra một tầng sương mù.

Chẳng lẽ chúng ta thật là người xa lạ sao?

Là ai ở thi từ trong đại hội, nhìn ta ngăn người quên từ, chọc cho mọi người cười ha ha; là ai ngây thơ dùng bút lông làm thơ, thật lâu quanh quẩn ở nữ sinh lầu dưới nhà trọ mà không dám đưa ra; lại là ai cùng ta ở dưới ánh trăng, làm một câu từ mà tranh chấp không nghỉ, cho tới làm nhà trọ tắt đèn thời gian. Lại là ai ở bên tai ta nói nhỏ muốn cả đời thương yêu ta.

Chẳng lẽ không đúng người Lư Nhất Minh sao? Hôm nay người tại sao đối với ta như vậy?

Ta hiện ngày ngăn lại người thật ra thì chính là quan tâm người một chút, hỏi một chút người vì sao lại nhảy hồ, tại sao không đến trường học báo danh, cũng không liên lạc với ta? Như thế mà thôi, không có dừng quá suy nghĩ nhiều! Là, chính là như vậy!

Ta là Lâm Giai Di, là cao cao tại thượng Thiên Chi Kiều Nữ. Trong trường học nam sinh nói với ta một câu nói, cũng có thể hưng phấn nửa ngày. Người dựa vào cái gì đối với ta như vậy?

Lâm Giai Di càng nghĩ càng tức giận, "Lộp bộp" nặng nề giẫm ở đường xi măng trên mặt.

Ta sẽ không là một người như vậy thương tâm! Lâm Giai Di lại lần nữa hít sâu một hơi, ngực nhỏ có chút gò lên, ai! Khe khẽ thở dài một hơi, mặc dù như thế, có thể ta trong lòng vẫn là có chút không thoải mái!

Hắn đột nhiên, tại sao lạnh lùng như vậy? Tại sao phải đối với ta như vậy? Ta rốt cuộc làm gì sai?

Người là xuất thân chật hẹp hồ đồng dân nghèo rề cò, ta là xuất thân phú quý danh môn khuê tú, nhưng ta cũng không có xem thường người! Cũng không có đối với người châm chọc.

Bên người khuê mật bằng hữu hết sức khuyên can, ta vẫn cố thủ ban đầu tâm cùng người tới hướng, người còn có cái gì bất mãn? Trời ơi? Ta không phục! Không được, ta nhất định phải hỏi rõ ràng!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Đã từng lưu lại nuôi (thượng)

Đã chuẩn bị đuổi theo Lâm Giai Di Quách Hạo, bỗng nhiên thấy Lâm Giai Di lại xoay người đuổi tới.

Ánh mắt không hiểu nhìn, mở miệng hỏi: "Thế nào, Giai Di?"

Lâm Giai Di bật tai không nghe, mắt nhìn thẳng, hậm hực chăm chú nhìn Lưu Nhất Minh rồi đi bóng lưng.

Bước nhanh đuổi theo, cái miệng nhỏ giương, hô: "Lưu Nhất Minh, người đứng lại! Ta có lời hỏi người!"

Lưu Nhất Minh cau mày một cái, bên người mập mạp thấp giọng khuyên nhủ: "Minh ca! Đừng đùa, Giai Di nhiều cô gái tốt nha! Người thật là thân ở trong phúc không biết phúc!"

"Còn có nha! Buổi chiều ngàn vạn lần chớ đi rừng cây nhỏ, cái đó Quách Hạo là đội bóng rổ đội trưởng, hay lại là hệ trong Taekwondo Phó Hội Trưởng, ba hần lại vừa là trái qua mở chính là ủy Phó thư ký, ta không chọc nổi."

Lưu Nhất Minh có chút lắc đầu một cái, mình là Người trọng sinh, lại vừa là Tu Đạo Giả, gặp nhỏ như vậy mặt hàng đều phải tránh né lời nói, liền quá buồn cười.

Sau lưng truyền tới "Lộp bộp" tiếng bước chân, không cần quay đầu lại cũng biết là Lâm Giai Di, chính mình quá quen thuộc nàng tiếng bước chân.

Chung quanh vây xem đồng học vốn là đều đã muốn tán, thấy Lâm Giai Di lại quay đầu giết tới, nhất thời "Gào khóc" kêu, ồn ào lên kêu lên.

Lưu Nhất Minh thờ dãi nhẹ khẽ quay đầu, ánh mắt lơ đãng nghiêng mắt nhìn qua xem náo nhiệt đám người. Bỗng nhiên có một đạo ánh mắt khác thường rơi vào mí mắt, Lưu Nhất Minh bỗng nhiên quay về, tìm kiếm tia mắt kia.

Khoảng cách Lưu Nhất Minh xa mười mấy mét địa phương, ở góc tường hoa bóng râm dưới, độc lập đến một cái tóc dài xõa vai, khuôn mặt tuấn tú nữ hài. Mặt trái xoan, miệng anh đào nhỏ, mang theo một bộ mắt kính gọng đen, phía sau một đôi như thu thủy như vậy đôi mắt đẹp chính không chớp mắt nhìn mình.

Trong ngực giống vậy ôm bài thi. Áo rất đơn giản bộ nhất kiện vệ y, bên trong xuyên màu hồng áo lông, hạ thân màu xanh nhạt quần jean, chân mang một đôi gô đầu bạch cầu giày. Rất giản dị rất sạch sẽ. Cứ như vậy đứng ở nơi đó, nhàn nhạt cười, đậm nhạt như hoa cúc, không tranh quyền thế.

Lưu Nhất Minh đầu nỏ ầm một tiếng, trong lòng nhất thời dâng lên một cỗ chua xót!

Cho dù chính mình trọng sinh một lần, vẫn không biết cô gái này tên gì?

Chính là cái này nữ hài thăm mền chính mình bốn năm, thẳng đến tốt nghiệp cũng không có nói ra, bởi vì khi đó, chính mình một mực si mê với Lâm Giai Di mà không thể tự thoát ra được.

Căn bản cũng không có chú ý tới âm thầm còn có một người yên lặng chú ý chính mình, cho đến tốt nghiệp hai năm sau, khi đó, mình đã dần dần từ chán chường bên trong đi ra, tùy ý tìm công việc, nuôi gia đình sống qua ngày.

Lại cũng không có trước hào tình tráng chí, toàn bộ mộng tưởng và cảm xúc mạnh mẽ, đều bị nặng nề thực tế mai táng ở bụi trần trong nước bùn.

Mỗi ngày chẳng qua là là trà thuốc đầu muối mà bốn ba ở nơi này lạnh lùng trong thành phố.

Cho đến có một ngày hoàng hôn, chính mình đem Tàu điện ngừng ở ven đường, đứng xếp hàng từ vịnh sáng chói trái cây siêu thị mua giảm giá đặc biệt trái cây, vừa mới đem trái cây thả vào trước mặt trong giỏ xách.

Từ đường xe chạy đối diện lặng lẽ đi tới một cô gái, một như hôm nay bộ dáng, thật dài mái tóc màu đen, mắt kính gọng đen lộ ra mặt trái xoan nhỏ hơn, cũng là như vậy một bức nhân nhạ nụ cười.

Trên người nàng có một loại trác nhiên di thể khí chất, bề ngoài an tĩnh, nàng cười lên rất đơn thuần, không cười thời điểm rất vắng vẻ trợ trợ.

Không chớp mắt nhìn mình, một mực cười nhạt một tiếng, như nước thời gian tựa hồ không có ở trên người nàng lưu lại bóng dáng, có thể Luru Nhất Minh cũng đã là một bộ râu ria xồm xoàm, chưa tới trung niên cũng đã là một bộ trung niên nam nhân bộ dáng.

Như vậy nữ hài bề ngoài an tĩnh, nội tâm mãnh liệt cố chấp, một cái vô cùng duy mỹ hoặc lý tưởng hóa người.

Không phải là chỉ nàng bề ngoài, mà là chỉ nàng đối với sinh hoạt thái độ.

Như vậy nội tâm cao ngạo nữ hài, nhất định giống như một đóa không bao giờ điều linh hoa.

Cho dù là đem nàng đánh rớt đến trong trần ai, trên đóa hoa dính bùn bẩn, nàng cũng sẽ cố gắng nở rộ.

Nàng cả đời cũng sống ở nàng trong giấc mộng, nhất định sẽ cùng xã hội này hoàn toàn xa lạ, vô luận đứng ở chỗ nào cũng sẽ có vẻ như vậy đột ngột, tuyệt thế mà độc lập.

Luru Nhất Minh cho là nàng nhìn là mình phía sau xếp hàng đám người,

Có thể nàng vẫn đứng ở chính mình ngoài một thước phía trước. Ánh mắt kinh ngạc nhìn mình cầm chằm, treo nhân nhạt nụ cười.

Luru Nhất Minh kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái, lễ phép cười cười, không nói gì.

.....

Một bước lại một bước, nắm tay đem đang lúc sắp rời đi, nàng mở miệng nói chuyện: "Bốn năm đại học, ta vẫn luôn yêu ngươi, ngươi biết không?"

Luru Nhất Minh đầu "Ồng" một tiếng nổ ầm, kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn cái bộ dáng này thanh tú, nhưng lại rất xa lạ nữ hài.

Khắp nơi quay đầu nhìn một chút, tin chắc cô gái này đúng là ở nói chuyện với mình, mặt đầy mộng ép nghi ngờ hỏi: "Ngài, ngài họ gì?"

Một lời vừa ra, nữ hài thanh tú trên gương mặt một mực treo nụ cười ngưng trệ, trong mắt toát ra một tia đau nhói lòng người đau thương, ngơ ngác nhìn Luru Nhất Minh liếc mắt, ngay sau đó nhoèn miệng cười, lui về phía sau hai bước, trong nụ cười kia mặt tựa hồ có vật gì bề tan tành, nữ hài quay người lại phiêu nhiên nhi khứ.

Nhộn tiếng thắng xe truyền tới, "Oành" nhất thanh muộn hưởng, nữ hài bị đánh bay, ngã trong vùng máu.

Luru Nhất Minh điên tựa như chạy tới, ôm lấy nữ hài, lớn tiếng nói: "Này, không cần phải sợ, thầy thuốc lập tức tới ngay, nói cho ta biết ngươi tên gì?"

Nữ hài mở mắt ra, khóe mắt có lệ, vẫn là bộ kia nụ cười nhân nhạt, chẳng qua là thật nhiều khổ sở. Khóe miệng ở tràn máu, một bên khạc bọt máu tử, vừa ăn lực nói: "Chúng ta là một cái chuyên nghiệp, từ lần đó thi từ trong đại hội, ta liền chú ý bên trên ngươi."

"Còn nhớ chúng ta đồng thời làm báo tường thời gian sao? Ngươi cười lên rất ầm"

Luru Nhất Minh rung động nhìn nàng, một bên trong đầu tốc độ cao xoay tròn, tìm kiếm nữ hài bất kỳ một chút dấu vết tin tức, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Nữ hài trông đợi nhìn Luru Nhất Minh, mắt kính gọng đen đã đắp lên một tầng hơi nước, cố hết sức nói: "Có thể nói hay không một tiếng yêu thích ta?"

Luru Nhất Minh suy nghĩ nỗ lực, trống rỗng, môi ngoa nguẩy, còn chưa kịp trong lúc nói chuyện, nữ hài cũng đã ở trong lòng ngực của mình đột nhiên mất.

Luru lại vĩnh viễn tiếc nuối!

.....

Mà hôm nay chính mình rốt cuộc chú ý tới tia mắt kia, gặp lại này tâm nụ cười nhân nhạt, ta nhất định phải biết nàng tên gì? Đời này ta nhất định phải nhận biết nàng, ta phải cải biến nàng vận mệnh!

Luru Nhất Minh ánh mắt nhiệt liệt lên, hô hấp cũng biến thành dồn dập, lồng ngực có chút phập phồng.

Nhìn nàng đáng vẻ, phải cùng mình là một cái chuyên nghiệp, có thể khẳng định không phải là một lớp.

Nữ hài thấy Luru Nhất Minh nhìn lại ánh mắt, hơi lộ ra thẹn thùng, ánh mắt tránh né mấy cái, cúi đầu, sau đó lại lấy dũng khí, đón Luru Nhất Minh ánh mắt, như nước thời gian, không có chút rung động nào, một như tiền thế như vậy nhìn tới.

Thời gian tựa hồ đọng lại ở nơi nào! Giữa trưa ánh mặt trời thủy chiều xuống đến, âm áp, con đường ven đường tường vi hoa cốt đóa kẻo lên lấm tấm ánh sáng.

Chung quanh đồng học cũng kinh ngạc nhìn một màn này, có rồi rít quay đầu nhìn về phía từ phía sau đuổi tới Lâm Giai Di, một bộ trò hay ra sân biểu tình.

Lâm Giai Di bước nhanh đuổi theo nhịp bước dần dần chậm lại, kết thúc ở Luru Nhất Minh xa mười mét địa phương, mặt đầy kinh ngạc nhìn Luru Nhất Minh, có quay đầu nhìn một chút cách đó không xa đối với mình lễ phép cười yếu ớt nữ hài.

"Cô bé này tốt có khí chất, là ai vậy?" Có bên ngoài chuyên nghiệp nam sinh hỏi thăm.

"Mẹ kiếp, điều này cũng không biết, trong lòng ta nữ thần, đón chào học sinh mới năm dạ hội, nhảy Không Tước múa cô gái kia."

Đang lúc ấy thì, Luru Nhất Minh động.

Nhấc chân bước, nhịp bước kiên định có lực, mục tiêu rõ ràng, hướng về phía dưới tường vì hoa bóng râm nữ hài đi tới.

Tương Bàn Từ mặt đầy mộng ép, bản năng với sau lưng Luru Nhất Minh, thấp giọng hỏi: "Minh ca, người đi làm cái gì?"

Luru Nhất Minh không quay đầu lại, cũng không có trả lời, đối trước chính mình bởi vì Lâm Giai Di bỏ qua rất nhiều, cũng coi thường rất nhiều, lão thiên nếu làm cho mình sống lại một đời, chính mình liền nhất định phải đền bù xuống đời trước tiếc nuối!

Nữ hài nhìn dần dần đến gần Luru Nhất Minh, sắc mặt đằng đỏ lên, lấy tay thật chặt trong ngực bài thi, cúi đầu, nhìn dưới chân lá héo úa cành khô.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đã từng lưu lại tiếc nuối (Hạ)

Lâm Giai Di chân mày lá liễu thật là muốn dựng ngược, mắt hạnh tròn tròn tiết lộ ra sát khí, cường lực không chế được tâm tình mình, cắn răng, trợn mắt nhìn, nhìn Luru Nhất Minh biểu diễn.

Chỉ cảm thấy một cổ cực lớn làm nhục, Lâm Giai Di phát giác mình cũng sắp không nén được lửa giận trong lòng.

Lúc này thời gian, Lâm Giai Di khuê mật Khương Tuyết Yến cùng cùng nhà trọ bạn tốt cũng xúm lại, với Quách Hạo đồng thời vây quanh ở Lâm Giai Di chung quanh, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ đạo: "Thế nào, Giai Di, này tình huống gì nhỉ?"

"Hừ! Không biết!" Lâm Giai Di hung tợn nhìn chằm chằm Luru Nhất Minh, mặt đẹp hàm sương, hận hận trả lời.

"Này Luru Nhất Minh là chuyện gì xảy ra? Làm cái gì nhỉ? Lại dám cho chúng ta Giai Di vậy sắc mặt!"

"Hắn này tám phần mười là uống nhầm thuốc chứ? Hắn không suy nghĩ một chút ban đầu là thế nào theo đuổi chúng ta Lâm đại tiểu thư?"

"Đúng vậy, tóm cái gì nha! Chúng ta Lâm đại tiểu thư có thể hạ mình hàng đất lui tới với hắn, đã là hắn tám đời đã tu luyện có phúc, lại còn dám đối với chúng ta như vậy Giai Di, quyết không thể khinh xuất tha thứ hắn!"

"Cái này còn thôi, người xem hắn hiện tại đang ngó chừng cô gái này nhìn, người này nhân phẩm quá kém cỏi đi!" Những lời này rơi vào Lâm Giai Di trong lỗ tai, một khuôn mặt tươi cười nhất thời trở nên xanh mét, trời u ám.

"Nam sinh đều là như vậy, có mới nói cũ, không có một cái tốt, Hừ!" Phía sau một cái khò đại cừu thâm mập mập bạn cùng phòng hung tợn nói, lời kia vừa thốt ra, đứng ở bên cạnh Quách Hạo một vệt mũi, trợn mắt một cái.

"Trước xem một chút hắn làm gì? Có lẽ chúng ta hiểu lầm cũng khó nói!" Có một cô gái đẩy đẩy trên sống mũi mắt kính, giọng bình tĩnh phân tích nói.

Luru Nhất Minh giày thể thao giẫm đạp trên mặt đất phẳng phát không âm thanh, êm ái giống như gió xuân phát qua mặt đất.

Tường vì giàn trồng hoa dưới nữ hài, chần chờ ngẩng đầu lên nhìn Luru Nhất Minh liếc mắt, tin chắc hắn đúng là hướng chính mình đi tới.

Ánh mắt nhất thời có chút bối rối, tâm lý phan phan nhảy loạn, tay chân luống cuống, trong ngực bài thi thỉnh thoảng chặt lại chặt.

Người chung quanh nóng bóng ánh mắt dường như muốn đem mình nướng chín, nữ hài động tác có chút xóc xếch đem mấy lờu tóc mai mân bên tai sau.

Hơn mười thước khoảng cách rất gần, ở Luru Nhất Minh khoảng cách nàng còn có xa ba mét thời điểm, nữ hài có chút chịu đựng không được người

chung quanh ánh mắt, căng thẳng trong ngực bài thi, nhẹ nhàng một cái xoay người, bước liền muốn hướng nữ sinh nhà trọ đi tới.

Nàng bây giờ chỉ muốn chạy khỏi nơi này, càng xa càng tốt!

"Này! Đồng học?" Luru Nhất Minh giơ tay một cái, từ phía sau lưng hô.

"Ồ ào" chung quanh rộng rãi yên tĩnh lại, vốn là chung quanh làm bộ làm tịch, tụ ba tụ năm, tụm quanh cùng một chỗ lẫn nhau đàm tiếu bọn học sinh, cũng lắng xuống, rồi rít trắng trợn hiếu kì nhìn một màn này.

Lâm Giai Di trong lòng căng thẳng, ngực nhỏ phập phồng, thở hào hển, cảm giác trong lồng ngực lửa giận đều phải phun trào ra tới.

Nữ hài dừng lại, vặn eo quay đầu, xuyên thấu qua mắt kính gọng đen, Thu Thủy đưa tình đôi mắt sáng, trong suốt thấy đáy. Chần chờ thêm dè đặt hỏi rõ: "Người kêu ta?"

Là nàng, chính là nàng, không có sai!

Luru Nhất Minh tâm lý cảm thán, gật đầu một cái, cười lên, nụ cười này liền đỉnh đầu tượng bên trên ánh mặt trời tản ra ảm áp khí tức.

Nữ hài tựa hồ cũng bị cuốn hút đến, lễ phép mỉm cười, nhàn nhạt, không có chút rung động nào.

"Ta gọi là Luru Nhất Minh, chúng ta hẳn là một cái chuyên nghiệp chứ ?!" Luru Nhất Minh thoải mái, mặt đầy rạng rỡ, hỏi.

Nữ hài gật đầu một cái, nghiêm túc cẩn thận nhìn Luru Nhất Minh. Hai người ánh mắt quán quýt lấy nhau, có thể với nhau từ đối phương trong trong mắt nhìn thấy mình cái bóng ngược.

Mười hơi thở sau khi, ánh mắt vẫn đối mặt, hai người cũng không có tránh.

Người tin không? Nếu như có một cô gái, người có thể một ánh mắt giữ mười hơi thở chuyên chú đối phương, mà đối phương cũng không có tránh né lời nói, hai người này tuyệt đối là nhìn nhau vào mắt.

Xa mười mấy mét địa phương, Lâm Giai Di tựa hồ phải đem trong ngực bài thi dày xéo nát.

Nhỏ nhắn mềm mại bàn tay trắng nõn bởi vì dùng sức quá ác, như bạch ngọc trên mu bàn tay phát hiện ra từng cái màu xanh nhạt tĩnh mạch.

Ngực nhỏ lên xuống không chừng, thở hào hển, đẹp mắt mắt hạnh tròn tròn, lửa giận nóng bỏng, nếu như Luru Nhất Minh đang đối diện mà nói, tám phần mười sẽ bị trực tiếp nướng thành bụi bặm.

Trong đầu phảng phất có một cây đao ở trong lòng bên trên đồng dạng dưới lại một dưới, cảm giác này rất thương, Lâm Giai Di từ nhỏ đến lớn cũng không có hưởng qua loại tư vị này!

Hàm răng cắn đỏ chu chu mỏ môi đều phải tràn đầy ra máu, hai gò má xích, xinh xắn lạnh lợi thân thể khí truyền hình trực tiếp run.

Mây liễu dựng thẳng, thật mỏng mắt trên tấm kính lên một tầng hàn vụ, mơ hồ có lệ vẩy quanh vành mắt lớn vồn.

Bên người theo sát nàng khuê mật Khương Tuyết Yến tròn mắt nhìn đến Luru Nhất Minh, dậm chân quát lên: "Này Luru Nhất Minh chán sống lếch, lại ngay trước chúng ta Giai Di mặt đi cầu kết cái khác nữ hài?"

"Đúng vậy, Giai Di tuyệt đối không thể bỏ qua hẳn!"

"Hạo ca, người không phải là tự xưng Giai Di Bảo Hộ Thần sao? Chuyện này người được quản!" Khương Tuyết Yến hướng Quách Hạo giục giã nói.

Quách Hạo lúc này chính toét miệng đang cười đầy! Vui vẻ trong lòng, thầm nghĩ: Hảo tiểu tử, ngao mạn, người quá trâu bò, Lão Tử yêu chết người.

Người đây quả thực là chính mình muốn chết nha! Đang rầu không có cơ hội đưa người cùng Giai Di tách ra đây!

Khương Tuyết Yến vừa nói liếc về Quách Hạo liếc mắt, nhìn thẳng thấy hắn đang cười đầy, nhất thời mang lòng bất mãn trách cứ: "Người thế nào cười đầy? Không thấy Giai Di cũng thương tâm chết."

Quách Hạo giật mình một cái, vội vàng biểu quyết đạo: "Không có, không có "

Nghiêng đầu nhìn Lâm Giai Di tỏ thái độ nói: "Giai Di, chỉ cần người nói một câu, ta bây giờ liền lên đi đem tên tiểu tử khôn kiếp này chân cho bót. Cho người hả giận!"

Lâm Giai Di hung hăng khề cắn răng, môi phình đến, im lặng không nói, trên gương mặt tươi cười sương lạnh đều phải ngưng kết thành băng.

Quách Hạo sắc mặt kinh nghi bất định nhìn Lâm Giai Di, không cảm nổi Lâm Giai Di tâm tư, nghiêng đầu để mắt liếc nàng một chút khuê mật Khương Tuyết Yến.

Khương Tuyết Yến lập tức ôm Lâm Giai Di eo thon, giựt giầy nói: "Giai Di, người nói chuyện nha! Chính là người đại độ có thể nhin, các chị em có thể nhin không, phải cho Luru Nhất Minh một bài học không thể, cho hắn biết chúng ta không phải là dễ khi dễ!"

"Đúng vậy, liền hắn một cái xương ép dầu hồ đồng xuất thân tiểu tử nghèo, lại cũng dám như vậy hoa tâm, đánh hắn "

Tường vì động tác võ thuật đẹp dưới, một nam một nữ, nam cao lớn, nữ xinh xắn.

"Có thể nói cho ta biết tên người sao? Ta nghĩ rằng nhận biết người!" Luru Nhất Minh lần người tiến lên, gần sát, bá đạo hỏi.

Phía sau cách đó không xa Trương Bàn Tử đem Luru Nhất Minh lời nói nghe chân chân thiết thiết, nhất thời da đầu từ tê dại.

Tâm lý không ngừng kêu đạo: Mẹ ta nha! Minh ca, đòi ta liền phục người, người quá trâu! Thật là không sợ chết nhĩ?!

Ngay cả hắn đều có thể cảm nhận được cách đó không xa Lâm đại tiểu thư lửa giận, Luru Nhất Minh há có thể không biết, lại ngay trước Giai Di mặt theo đuổi cái khác nữ hài. Người đây quả thực là Lão Thọ Tinh treo ngược chán sống.

Quách Hạo nhìn cơ hồ đều phải dính vào cùng nhau hai người, thật là đều phải không nhin được vui lên tiếng, được! Rất tốt! Tiểu tử, người khoảng cách muốn chết trên đường lại gần một bước, ta quả thực rất ưa thích người.

Lâm Giai Di cảm giác tâm lý đang rỉ máu, bả vai mơ hồ có chút phát run, phần quyền nắm chặt, móng tay quắn lại lòng bàn tay thấy đau. Nhưng so với tâm lý đau, này không coi vào đâu!

Lâm Giai Di cao ngạo nâng lên xinh xắn cằm, ánh mắt lạnh lùng tà nghệ cô gái kia, ánh mắt quan sát tỉ mỉ đến, nàng muốn nhìn một chút cô gái này rốt cuộc có cái gì không giống nhau địa phương.

Thân cao chừng một thước sáu mươi lăm, không khác mình là mấy, dáng dấp coi như thanh tú, cũng không có chính mình xinh đẹp.

Trên người vệ y sẽ không vượt qua bách thập nguyên đi, này quần jean chắc là bên đường hàng vỉa hè mấy chục đồng hàng, trên chân giày đá bóng cách xa không thấy rõ nhãn hiệu gì, nhìn này chất lượng, hắn rất lâu, mặc dù rửa sạch rất sạch sẽ.

Căn cứ những thứ này, Lâm Giai Di rất dễ dàng liền suy đoán ra đến, cô bé này xuất thân rất bình thường, liền là người nhà bình thường hài tử.

Nghĩ tới đây, Lâm Giai Di quệt mồm, cảm thấy một cổ không khỏi làm nhục. Đây là Luru Nhất Minh mang cho mình làm nhục. Nước mắt ở trong đôi mắt lớn vòn, Lâm Giai Di hận hận cắn răng, cực kỳ gắng sức kiềm chế ở không để cho nước mắt rơi đi xuống.

"Lộp bộp". Lắc một cái thất lưng, xoay người bước nhanh rồi đi, càng đi càng nhanh, phía sau Khương Tuyết Yến cùng bạn ở trọ chung môn cũng theo không kịp, ở phía sau kêu "Giai Di "

Lâm Giai Di không để ý đến, ngược lại bước nhanh hơn, nàng sợ hãi tự mình ở ngây ngô một hồi, sẽ khắc chế không nổi phải ra tay đánh người xúc động.

Tâm lý giận dữ hết, Luru Nhất Minh, ta tuyệt sẽ không tha thứ người, cả đời này người cũng đừng mơ tưởng, cho dù người quỳ ở trước mặt ta yêu cầu ta ba ngày ba đêm, ta cũng tuyệt không tha thứ người, tuyệt không!

Ta sẽ không đa thương tâm, ta sẽ không khóc, ta sẽ không, ta làm sao biết thua ở như vậy một cái bình thường nữ hài, không biết.

Lâm Giai Di, người phải không chế được, người là một cái xã hội thượng lưu xuất thân danh môn khuê tú, không thể ở đại đình quảng chúng trước mặt thất thố! Không thể để cho người chế giễu.

Tường vì giàn hoa dưới nữ hài mi mắt rũ thấp, nhìn mình trắng bệch mũi giày, thật mong môi ngọa nguậy, tựa hồ đang cường lực áp chế kích động trong lòng, không để cho vẻ này vui sướng từ tâm lý phiêu tràn ra. Không muốn để cho Luru Nhất Minh nhìn ra nàng tâm hoa đã nộ phóng.

Luru Nhất Minh Tĩnh Tĩnh mỉm cười, chờ đợi, không một chút nào lo lắng cho mình sẽ bị cự tuyệt. Khoảng cách gần như vậy, có thể ngửi được một cổ nhàn nhạt mùi thơm, không biết là tường vi hoa mùi vị, hay là con gái trên người tản mát ra.

Hai hơi thở sau khi, nữ hài không chịu nổi áp lực, Luru Nhất Minh miệng mũi phun ra khí tức phái nam là mãnh liệt như vậy, để cho người tâm loạn như ma.

"Ta gọi là Đỗ Vũ Phi" sau đó lắc một cái eo thon, ôm chặt trong ngực bài thi, giống như bị kinh sợ con thỏ nhỏ như vậy chạy chậm chạy một đoạn, mới dừng lại, nâng lên mặt mày vui vẻ thường thường ra một hơi thở.

Cho dù là cách xa như vậy, Luru Nhất Minh vẫn có thể cảm nhận được cô gái này trong lòng vui sướng, là, Đỗ Vũ Phi, đời này người vận mệnh ta nhất định phải sửa đổi đến, sẽ không để cho người qua bị thâm như vậy!

Luru Nhất Minh nhìn tâm tình rất tốt, tựa hồ làm một món ngày chuyện thật tốt như thế, mặt đầy hưng phấn quay đầu lại, ôm mập mập nói: "Đi, hôm nay ăn bữa tiệc lớn, ta mời khách!"

Trương Bàn Tử run rẩy nói: "Minh ca, người lần này, tuyệt đối chơi đùa đại phát, liền lụ ta cũng phải rút mồi nha!"

"Có nghiêm trọng như vậy sao?"

Mập mạp một trên ót mồ hôi rịn, thờ hào hển nói: "Tuyệt đối có!"

"Không sợ, có ta đây? Đi, ăn thịt kho tàu cá chép, thịt kho tàu đùi gà, ta mời khách!" Lưu Nhất Minh một bộ hào khí can vãn nói.

"Ngươi có tiền không?"

"Không có!"

"Vậy ngươi cầm cái gì mời khách?"

"Gi đó, huynh đệ, dùng trước ngươi thề ăn cơm thôi!"

"Chửi thề một tiếng! Ngươi dùng ta thề ăn cơm, mời ta ăn cơm nhĩ?! Ngươi còn muốn mặt sao?"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Xôn xao ngành quản trị kinh doanh (thượng)

Đại Lễ Đường phát sinh hí kịch tính một màn, để cho toàn bộ trải qua đồng học cũng trợn mắt hốc mồm, bát quái lửa khủng bố bốc cháy, trong nháy mắt thành lửa cháy lan ra đồng cỏ tư thế.

"Trời ơi! Đây không phải là thật? Ngành quản trị kinh doanh hoa khôi lại bị người bỏ rơi."

"A a a, ta bị mười ngàn điểm thương tổn "

"Ông trời già, mau đánh lôi đi, đánh chết Lưu Nhất Minh tiểu tử kia."

"Ta nữ thân, ô ô ô "

"Nữ thân không khóc, tiểu tử này sớm muộn sẽ gặp báo ứng!"

"Này, gọi ẹ tránh mù ta 24K hộp kim ti-tan mắt chó."

"Này đùa bức đầu óc hư mất chứ ? Để bạch phú mỹ không muốn, có khuynh hướng thích Không Tước cô em, xem không hiểu nha! Xem không hiểu."

"Không Tước cô em sao? Kia múa nhảy là thật là đẹp mắt, đáng đáp một chút không thể so với Lâm Giai Di kém, ngược lại có khí chất hơn."

Mọi người tản đi, lãnh ngôn nhiệt đánh giá không ngừng, xuân gió thổi không tan, độ nóng biến hóa không hết.

Buổi trưa mười một giờ năm mươi vừa qua khỏi, đại học trong phòng ăn đã xếp hàng đầy người, từng cái châu đầu ghé tai, mặt mày hớn hờ, nước bọt tứ tán tung tóe, nói tới kia náo nhiệt!

"Này, nghe nói chưa? ! Ngành quản trị kinh doanh hoa khôi bị bạn trai hấn bỏ rơi."

"Ừ, rất bình thường nha! Sớm muộn chuyện "

"chờ một chút, ngươi nói cái gì? ! Lâm Giai Di bị người bỏ rơi, không phải là Lâm Giai Di bỏ rơi tên tiểu tử kia sao? !"

"Ha ha! Không phải là, buổi trưa hôm nay thật là quá đặc sắc, ngươi không tới hiện trường quả thực quá tiếc nuối, bỏ qua thế kỷ mắng lớn."

"Chửi thề một tiếng, quá tốt, gọi ẹ, Lão Tử cơ hội rồi cuộc tới."

"Mau lộn đi! Theo đuổi Lâm Giai Di độc thân chó từ nơi này có thể xếp tới phía ngoài cửa trường đi."

"Đúng vậy, người anh em đừng nằm mơ, Lâm Giai Di làm sao biết vừa ý chúng ta những người này?"

"Thế nào không thể? Ca, cũng là từ trong đường hẻm đi ra một quả suất ca nha! Không cần hấn Lư Nhất Minh kém nha!"

"Ai! Thật là thế sự khó liệu! Nghĩ lại nhớ ngày đó hai người bọn họ dặt tay lúc, toàn bộ sân trường cũng oanh động, bức nào rạng rỡ! Ca, lúc ấy tâm cũng bề đầy đất."

"Không nghĩ tới, trong nháy mắt, hai người liền mây bay Cao Đường, nước hạc Trương Giang, thật là làm cho người không khỏi thôn thức nha!"

"Khác (đừng) chua, việc ấy Quách đại thiếu gia đã bán tiếng, muốn theo đuổi Lâm Giai Di."

"Mẹ kiếp, hấn như vậy một chuẩn bị, còn ai dám đuổi theo Lâm Giai Di, ai dám không cho hấn Quách đại thiếu mặt mũi."

"Đúng vậy, các người nói này Lư Nhất Minh có phải hay không chính là nghe được phong thanh, mới chủ động thôi lui ra?"

"Ta bất kể hấn, ta chỉ lo lắng ta tình nhân trong mộng Đỗ Vũ Phi, người có thể nhất định phải cảnh giác cao độ, ngàn vạn chớ bị Lư Nhất Minh tiểu tử này lừa gạt."

"Đúng vậy, nhắc tới cái này, ta liền tức lên, giới ả hàng này quá vô sỉ, ăn trong chén, nhìn trong nồi, này để cho chúng ta những thứ này độc thân chó làm sao còn sống? !"

"Ai! Ta chỉ là thương tiếc ta nữ thần, Lâm Giai Di người phải kiên cường điểm, Lư Nhất Minh chạy, còn có ta, Ca, sẽ vẫn luôn yên lặng bảo vệ người."

Nhà ăn trong một góc khác, Lư Nhất Minh cùng mập mạp ngồi đối diện nhau, thật đúng là quét một cái thịt kho tàu cá diếc, tám cái đùi gà, hai phần táo tía trứng gà canh, hai chén cơm.

Lư Nhất Minh ăn vui sướng, "Xách xách" trong nháy mắt hai cái thom tho phun tròn mềm đùi gà đã đi xuống bụng.

Nhìn đối diện tròn mắt hốc mồm Trương Bàn Tử nói: "Ăn nha! Đừng khách khí!"

"Mẹ kiếp, ta khách khí mà! Minh ca, ta phát giác người bây giờ da mặt càng ngày càng dày." Trương Bàn Tử mặt đầy không cam lòng, không ngừng bận rộn đưa ra một đôi mập tay, giành lên đi một tay một cái đùi gà, miệng to gặm đứng lên.

"Đó là, với người ngày ngày cùng một chỗ, có thể không dày sao? !" Lư Nhất Minh tham lam nuốt thịt gà, mơ hồ không rõ nói.

"Mẹ kiếp, thì ra như vậy còn có liên quan tới ta? !"

"Ha ha, đi, huynh đệ, lần kế Ca, nhất định mời người ăn bữa tiệc lớn, tuyệt không nói suông!" Lư Nhất Minh dùng khăn ăn giấy lau mép một cái cùng tay nói.

"Dừng, dừng!. Đừng nói này vô dụng, ta hỏi người, người và Giai Di rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Lư Nhất Minh yên lặng, chẳng qua là cúi đầu ăn cơm. Tựa hồ không quá muốn nói đến người này.

Mập mạp theo dõi hấn hỏi "Minh ca, người rốt cuộc là nghĩ như thế nào? Giai Di nhiều cô gái tốt nha! Người ta lại không ngại người xuất thân hàn vi, chính là nhìn trúng người người này. Người có cái gì không thỏa mãn nhĩ?! Chẳng lẽ người thật vừa ý Đỗ Vũ Phi?"

"Mập mạp, người không hiểu." Lư Nhất Minh ánh mắt thâm thúy nhìn trước mắt táo tía trứng gà canh, thanh âm trầm thấp nói.

Đời trước, Lư Nhất Minh bị Lâm Giai Di bị thương rất nặng, vì nàng Lư Nhất Minh bỏ ra quá nhiều giá, làm rất nhiều chuyện sai lầm, cô phụ quá nhiều người.

Bởi vì chính mình chấp mê bất ngộ, hận thiết bất thành cương mẹ lại xảy ra một trận bệnh nặng, thiếu chút nữa thì cấp cứu không tới.

Theo sau liên lụy mập mạp nhà bọn họ nhà máy bị công thương thuế vụ tra phong mà trước sau sập tiệm.

Quá nhiều người bởi vì chính mình mà xui xẻo, chính mình một lần lại một lần nổi điên đi tìm Lâm Giai Di, chỉ muốn biết nàng rốt cuộc có hay không yêu chính mình?

Lâm Giai Di đối mặt nhanh điên mất Lư Nhất Minh, lại bùng cái giá, cười không nói, thẳng đến nàng và Quách Hạo đính hôn cũng không có cho mình câu trả lời!

Ở đính hôn nghi thức kết thúc, làm Lâm Giai Di xé dưới một tầng cuối cùng ôn nhu cái khăn che mặt sau khi, ở Quách Hạo trong tiếng cười điên dại, chính mình mới tỉnh cơn mơ, hối hận không kịp! Đời này chính mình tuyệt sẽ không tái phạm như vậy sai lầm.

"Ta có cái gì không hiểu? ! Thật chẳng lẽ là bởi vì Quách Hạo, người nếu là bởi vì cái này buông tha Giai Di, khỏi nói đến người khác, ngay cả ta cũng

xem thường người!" Mập mập càng nói càng kích động, thanh âm dần dần cao lên.

"Hắn Quách Hạo gia bên trong là có tiền có thế, nhưng là, ta có thể cho tiền, làm cho xe, để cho nhà ở, thì là không thể để cho nữ nhân! Như người vậy sẽ để cho Giai Di nhìn người thế nào? ! Để cho trong lớp đồng học cùng lão sư nhìn người thế nào, sẽ cả đời cũng không ngốc đầu lên được. Huỳnh đệ!"

"Người có biết hay không, ta theo người ta nói ta là Lâm Giai Di bạn trai huynh đệ, bao nhiêu người hâm mộ nhìn ta nha! Người anh em cho tới bây giờ cũng không có hưởng thụ qua như vậy ánh mắt sùng bái."

"Ái! Người cái này một làm, huynh đệ sau này cũng đã không thể như vậy thôi."

Lưu Nhất Minh thất thanh cả cười, cười khổ nói: "Thì ra như vậy, người là vì vậy mới khuyên ta? !"

Mập mập lắc đầu thờ dài một hơi, sau đó lo âu nói: "Ta trực giác Giai Di sẽ không đem người thế nào rơi, có thể bên người nàng người sẽ không để cho người tốt qua, còn có việc ấy Đỗ Vũ Phi sau này nhất định sẽ có phiền toái!"

Lưu Nhất Minh ánh mắt lóe lên mấy cái, trong bụng trù trừ, Lâm Giai Di người nếu là phong cách thật như vậy thấp, cũng đừng trách ta. Bất kể là ai xuất thủ, ta nhất định sẽ hấn hoi hận.

"Có thể hay không nói thật với ta, rốt cuộc là bởi vì cái gì?" Mập mập trăm móng nạo tâm, không cam lòng hỏi tới.

Lưu Nhất Minh ngẩng đầu lên, cười một chút, ngưng trọng nói: "Mập mập, ta cùng nàng căn bản là hai cái thế giới người, sẽ không có kết quả tốt."

Mập mập nghe, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lại gật đầu một cái, sắc mặt nặng nề, rất là đồng ý nhìn Lưu Nhất Minh.

"Lần này vô tình rơi xuống nước sau khi, ta nghĩ rằng rất nhiều, cũng thanh tỉnh rất nhiều, ta không nghĩ ở một cái nhất định không có kết quả trên người lãng phí thời gian!"

"Ái! Minh ca, thật ra thì từ vừa mới bắt đầu, ta liền không coi trọng các người hai cái, Lâm Giai Di nhà bọn họ quá có tiền, cũng quá có thế. Nhà chúng ta cũng coi như có thể chứ, có thể cùng người ta so với, vậy thì trên trời dưới đất, người ta rút ra một cọng tóc gáy, cũng lớn hơn ta chân to."

"Còn có cái đó Quách đại thiếu gia, nhà bọn họ cũng là có tiền có thế, cha hắn khu ủy Phó thư ký, đừng xem là phó, quyền lợi so với hàng không tới Bí thư đều lớn hơn, ở Dự Châu thành phố kinh doanh bao nhiêu năm, thâm căn cố đế, thế lực rất rộng."

"Lão đầu tử nhà chúng ta thấy Quách Hạo cũng phải cười theo chấp tay, chúng ta không chọc nổi."

Lưu Nhất Minh từ chối cho ý kiến, vừa ăn, vừa gật đầu.

"Cho nên nói, huynh đệ, buổi chiều người đừng ngu ngốc, không thể đi rừng cây nhỏ."

"Ta nghĩ, người đã cùng Giai Di chia tay, hắn Quách Hạo cũng đã đạt tới con mắt, cũng sẽ không lại so đo."

Một bên khác, Lâm Giai Di cắn răng, vội vã trở lại nhà trọ sau khi, đem trong tay sách ngã xuống trên giường, cổ nén nước mắt là chữa mà rơi, thân thể mềm mại truyền hình trực tiếp run.

Nghe phía sau tiếng bước chân cùng Khương Tuyết Yến tiếng gọi ầm ỉ sau khi, không ngừng bận rộn gỡ xuống mắt kính, trộm lau lệ vết.

Ở Khương Tuyết Yến bọn họ đẩy cửa vào thời điểm, Lâm Giai Di nhanh chóng đeo mắt kiếng lên, quay người lại cố gắng giả trang ra một bộ như không có chuyện gì xảy ra dáng vẻ.

Khương Tuyết Yến sau khi đi vào, liền hướng về phía Lâm Giai Di hét lên: "Giai Di, người chạy cái gì nhỉ?"

Phía sau đồng học các hào hữu nói đùa mà vào, mặt đầy lo âu nhìn Lâm Giai Di, rồi rít nói: "Giai Di, người quá hiền lành, nhất định phải cho Lưu Nhất Minh một bài học! Cho hắn biết chúng ta không phải là dễ ức hiếp."

"Đúng vậy, quyết không thể tiện nghi hắn, ban đầu ta đã cảm thấy tiểu tử này không đáng tin cậy, lần này quả nhiên ứng nghiệm!"

Khương Tuyết Yến mặt đầy lửa giận, tròn mắt, nói: "Mới vừa rồi đi lên thời điểm, Hạo ca đã nói, năm giờ rưỡi chiều, ở phía tây thao trường rừng cây nhỏ ước gặp Lưu Nhất Minh. Hừ!"

"Giai Di, người nói chuyện nha!"

Lâm Giai Di phồng lên cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt hận ý khó tiêu, siết chặt nắm đấm trắng nhỏ nhắn, cơ hồ là từng chữ từng chữ phun ra, "Ta không nhận biết hắn, tùy các người, không có quan hệ gì với ta!"

Mọi người nghe đều là ngẩn ra, ngay sau đó lại kịp phản ứng, Khương Tuyết Yến hô: "Được! Ta đây liền cho Hạo ca gọi điện thoại, hắn hẳn biết phải làm sao!"

Vừa nói Khương Tuyết Yến thật lấy điện thoại di động ra, đẩy Quách Hạo dậy số.

Lâm Giai Di liếc thấy, cau mày, bất an trong lòng, do dự nói: "Nhượng hân, cảnh cáo một chút là được, đừng, đừng quá mức."

"Ai! Người chính là mềm lòng, không được, nhất định phải cho Lưu Nhất Minh một cái sâu sắc giáo huấn!"

"Đúng vậy, tiểu tử này lại dám đem người làm mặt theo đuôi cái khác nữa, thật là ăn hùng tâm báo tử đảm."

"Ban đầu chúng ta cũng là mất mủ, thì không nên tiếp nhận tiểu tử kia làm Giai Di bạn trai!"

Phía sau cùng đeo mắt kiếng cô gái kia cau mày, sờ lên cằm, chậm rãi nói: "Ta luôn cảm thấy nơi nào có vấn đề, này Lưu Nhất Minh sẽ không vô duyên vô cớ làm như thế, này an toàn không hợp với lẽ thường nhỉ?!"

"Thế nào không hợp với lẽ thường, nam nhân đều là như vậy, có người mới, liền quên người cũ." Mập mập nữ hài một bộ đối với nam nhân khổ đại cừu thâm đáng vẽ, tức giận nói.

"Không đúng! Không đúng, nhất định là có nguyên nhân!"

Dựa vào một cô gái chặn chờ một chút nói: "Có thể hay không với Hạo ca có liên quan nha! Hai ngày trước Hạo ca không phải là lên tiếng muốn "

Lời còn chưa nói hết, liền bị Khương Tuyết Yến cắt đứt, "Cái gì với cái gì nha! Với Hạo ca có quan hệ gì?!"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Xôn xao ngành quản trị kinh doanh (trung)

Lâm Giai Di hồ nghi liếc về một chút Khương Tuyết Yến, nhìn chăm chăm lời mới vừa nói cô gái kia hỏi "Với Quách Hạo có quan hệ gì?"

Cô gái kia do dự một chút, còn chưa lên tiếng, liền nghe Khương Tuyết Yến xen vào nói: "Giai Di, thật ra thì chính là Hạo ca buông lời đi ra, muốn theo đuôi người, cái này mọi người đều biết nha!"

Lâm Giai Di từ chối cho ý kiến, quét nhìn một chút chúng chị em gái, chân mày cao mặt nhăn, hậm hậm hỏi "Các người ai biết, cô bé kia tên gì? Lai lịch ra sao?"

Từ trở lại trên đường, Lâm Giai Di trong đầu vẫn hiện lên cô gái kia đáng vẽ, tâm lý hậm ngừ ngáy, cấp bách muốn biết rõ cô gái này hết thảy tin tức.

"Giai Di, ta mới vừa rồi đã ký thác bằng hữu hỏi thăm một chút, cô gái kia kêu Đỗ Vũ Phi, cũng là quốc tế mậu dịch chuyên nghiệp, là bên cạnh tam ban, năm nay trong buổi dạ tiệc đón chào bạn mới nhảy Không Tước múa chính là nàng."

"Oa! Ta nhớ được cái đó Không Tước múa nhảy thật xinh đẹp, thật đẹp!" Một cô gái hai mắt lấp lánh, không tự chủ được thờ dài nói.

"Hắc! Người kia một đầu, trả thế nào thay con tiện nhân kia nói chuyện?!" Khương Tuyết Yến nổi giận nói.

"Khụ! Lỡ lời! Lỡ lời!" Nữ hài cuống không kịp khoát tay giải thích.

Khương Tuyết Yến bất mãn liếc nàng một cái, giọng mang theo châm chọc nói: "Cha mẹ của nàng là quốc doanh miên xường dệt hạ cương công chức, chính là một cái công nhân bình thường nhà hải tử." Xem ra Khương Tuyết Yến khá tiếp theo phen công phu, cứ như vậy một chút thời gian, hỏi thăm được nhiều tình báo như vậy.

"Hắc! Cứ như vậy thấp hèn xuất thân, cũng dám theo chúng ta Lâm đại tiểu thư đối nghịch?"

"Đúng vậy, thật đúng là không biết trời cao đất rộng!"

"Nhìn nàng một thân sạp ven đường quần áo cũng biết gia cảnh một dạng bất quá cái này đến cùng Lưu Nhất Minh thật xứng đôi, một cái xường ép dầu hồ đồng xuất thân, một cái tơ lụa công chức gia đình xuất thân" nữ hài nhạo báng đến còn muốn tiếp lấy nói thêm gì nữa, bị người nhảy mắt ngăn lại.

Nữ hài mới phát hiện Lâm Giai Di mặt đẹp đã kinh biến đến mức xanh mét, ánh mắt đầy áp tức giận. Nhất thời cẩn thận từng li từng tí le lưỡi.

"Biết nàng ở đâu ở sao?" Lâm Giai Di cắn răng, trợn mắt, hỏi.

"Biết, liền ở trên lầu 306 nhà trọ." Khương Tuyết Yến sớm đoán được Lâm Giai Di sẽ như vậy hỏi, vừa mới cố ý hỏi thăm.

Cái này rất bình thường, cho dù ai gặp loại sự tình này, cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho.

Huống chi, ở mức độ rất lớn, còn liên lụy đến một bộ mặt vấn đề. Đây là Lâm Giai Di, một cái thượng tầng xã hội xuất thân phú quý nữ hài, tất cả mọi người nơi ở một vòng trong, tự kiểm chế thân phận cao quý, há có thể nhượng một cái dân nghèo nữ hài đạp phải dưới chân.

"Đi!" Lâm Giai Di khề cắn răng, môi phinh, nghiêm nghị nói.

"Phản phật" một tiếng, mọi người tiền hô hậu ủng, theo sát phía sau.

Như vậy một trễ nãi, mấy người ngay cả cơm trưa cũng không ăn, Lâm Giai Di cũng không tâm tư ăn cơm, Khương Tuyết Yến ở trước mặt dẫn đường, một đám người trùng trùng điệp điệp, hướng lầu ba lướt đi.

Trong hành lang bùng sửng hăng lấy cơm trở lại đồng học đầy mắt khiếp sợ nhìn, đứng ở cửa túc xá ăn cơm đồng học thấy, bát quái lòng nổi lên, hướng về phía trong túc xá đồng học thấp giọng hô: "Mau ra đây nhìn, trò hay lên sân khấu, mau mau nhanh!"

"Thật là uy phong nha! Các nàng đi làm gì?"

"Người đây cũng không biết, tin tức cũng quá bé tấc chứ ?!"

"Nhất định là đi lầu ba tìm Đỗ Vũ Phi phiền toái!"

"Đi, đuổi theo, khó gặp nha! Ta thích xem nhất người đánh nhau, quá kích thích!"

"Ha ha, các người những người này quá xấu, không được, ta cũng đi xem một chút!"

Xóc xếch, huyền não tiếng bước chân, tiếng cười trộm, đan vào một chỗ, chung quanh người hiểu chuyện đi theo khiến cho Lâm Giai Di bọn họ thanh thế lộ ra càng thật lớn!

Một đám người vừa mới đi vào lầu ba hành lang, đối diện liền gặp phải một người vóc dáng cao lớn, mái tóc buông xuống khoác, đeo mắt kính gọng đen, trong tay xách bình nước nữ hài.

Khương Tuyết Yến kinh hi "Hắc" một tiếng, lấy tay chỉ một cái, la lên: "Chính là nàng!"

"Phản phật" phía sau một đám khuê mật bạn tốt chen nhau lên.

"Đều tránh ra ." Ngăn ở Đỗ Vũ Phi trước mặt đồng học đều bị các nàng đẩy ở một bên.

Những người này giận mà không dám nói gì, bị xô đẩy đã đến đạo hai bên, dọn dẹp ra một con đường.

Đỗ Vũ Phi đầu tiên là cả kinh, chờ xem đến phần sau Lâm Giai Di, nhất thời thư thái. Trong lòng đã sớm ngờ tới, nàng sẽ tới làm phiền mình! Chẳng qua là không nghĩ tới nàng sẽ vội như vậy, ngay cả cơm cũng không ăn sẽ tới.

Không khỏi khẽ mỉm cười, lãnh đạm như dòng chảy, mặt đầy bình tĩnh nhìn đứng ở trong đám người ương, giống như như chúng tinh phủng nguyệt Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Đỗ Vũ Phi từ trên xuống dưới quan sát, trước ở Đại Lễ Đường bên ngoài khoảng cách xa nhìn không rõ lắm, bây giờ khoảng cách song phương không cao hơn ba mét.

Đầu tiên nhìn cảm giác, cái này trên người cô gái có một cổ đặc biệt khí chất, giống như Không Cốc U Lan một loại tĩnh lặng thanh tú, vừa giống như tháng chín hoa cúc như thế đậm nhã Thanh Hòa, càng giống như mùa đông trong nở rộ Tuyết Mai, vắng lặng cao ngạo tuyệt trần.

Càng xem tâm lý càng không thoải mái, tựa hồ như vậy bất đồng ba loại khí chất bị nàng hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ.

Hai người ánh mắt lần lượt thay nhau đến, quan sát lẫn nhau. Sáng ngời chớp động ánh mắt giống như đao quang kiếm ảnh như thế giao phong, không có người nào lùi bước, Đỗ Vũ Phi không yếu thế chút nào!

Lâm Giai Di đẹp mắt gò má bởi vì tức giận mà gò lên, trong đầu nhất thời hiện ra trước Lưu Nhất Minh cùng nàng thân mật dính vào cùng nhau hình ảnh, ghen ghét dữ dội, cau mày, mặt đẹp hàm sương.

Khương Tuyết Yến cảm thấy được Lâm Giai Di tâm tình biến hóa, giận rên một tiếng, phía trước nhất hai cô bé, đã sớm mắt lom lom nhìn chăm chăm Đỗ Vũ Phi, thấy vậy sau khi, "Phản phật" một tiếng nhào tới.

Một tả một hữu phân biệt bất Đổ Vũ Phi cánh tay cùng vai cạnh, "Oành" một tiếng đem thân thể nàng đẩy ở hành lang trên vách tường.

Đổ Vũ Phi toàn bộ sau lưng dán vào lạnh như băng trên vách tường, cánh tay bị người đè lại không cách nào nhúc nhích. Tay trái xách bình trà "Oành" một tiếng đụng vào cứng rắn trên vách tường, có thể nghe được bên trong ruột ấm bị vỡ, đi theo "Rào" nước nóng chảy ra.

Đổ Vũ Phi chán nản buông lỏng một chút tay, mặt ngoài vẫn hoàn hảo bình trà rót xuống đất, bên người đè lại nàng cánh tay gái mập đứu bé mặt đầy chán ghét một cước đá đi "Cô cô lỗ lỗ" bình trà bị một cước đá bay ra ngoài xa ba, bốn mét. Người phía sau hốt hoảng tránh né, giận mà không dám nói gì.

Lâm Giai Di chân mày hơi nhíu một chút, im lặng không nói.

Đổ Vũ Phi xinh xắn môi thật chặt mân một chút, ánh mắt trong yên tĩnh mang theo chút không thêm chú ý đến, nhìn Lâm Giai Di, trên mặt không có chút rung động nào, chân mày nhỏ nhẹ nhíu một cái, cũng không phản kháng, một bộ mặc cho người thi triển đáng vẻ, tinh xảo trên mặt trái xoan treo nụ cười nhàn nhạt.

Nụ cười này cùng ánh mắt chọc tức Lâm Giai Di, giống như cây gai đâm vào Lâm Giai Di tâm lý, sinh sinh đau!

Ở Lâm Giai Di xem ra, đây là đối với chính mình miệt thị, phảng phất cao cao tại thượng không phải mình, mà là nàng Đổ Vũ Phi.

Lâm Giai Di bình sinh lần đầu tiên sinh ra muốn đánh người xúc động!

Nhanh chóng bước đi tới Đổ Vũ Phi trước mặt, Khương Tuyết Yến cùng xúm lại ở bốn phía khuê mật bằng hữu cũng chuẩn bị xong, nếu là Đổ Vũ Phi dám phản kháng, tuyệt đối để cho nàng đẹp mắt.

Đột nhiên đang lúc, hai người mặt đối mặt.

Lâm Giai Di ánh mắt lạnh lùng tránh lên trước mặt thần sắc lạnh nhạt Đổ Vũ Phi, có chút nâng lên cằm nhỏ, hai cái cắm vào áo khoác túi áo khoác tay đã nắm thành quả đấm hình. Cổ nén lửa giận trong lòng, hết sức khống chế mình nói chuyện giọng, không khiến người ta nghe ra có khác thường.

"Người tại sao biết hắn? Các người khi nào thì bắt đầu?"

Đổ Vũ Phi khoe miệng có chút rừ xuống, cười nhạt, một đôi mắt đẹp nhìn chăm chú trước mặt kiều ngạo giống như Khổng Tước như vậy Lâm Giai Di, nhìn thấu nàng nguy trang, mặt đầy lãnh đạm nói: "Cái này có liên hệ với người sao?"

Lâm Giai Di cảm ở gió túi áo quả đấm dốc được siết chặt, khí truyền hình trực tiếp run, mắt hạnh tròn tròn cảm tức nhìn Đổ Vũ Phi, hận hận gật đầu một cái.

Nàng thật rất muốn buông xuống chính mình danh môn khuê tú thân phận, giống như một phổ thông nữ hài như thế, có thể tứ vô kỳ đạn đi làm một ít điền cuồng chuyện, có thể lý trí tự nói với mình không thể.

"Người một cái tiện nhân, nói thế nào? Muốn ăn đòn phải không?" Khương Tuyết Yến vừa nói, nhào tới, quăng lên bàn tay, hướng nữ hài tinh xảo trên mặt liền muốn phiến đi.

Lâm Giai Di bắt lại Khương Tuyết Yến Dương đến giữa không trung cở tay, Khương Tuyết Yến bất mãn quay đầu đi, hận thiết bất thành cương nói: "Giai Di? ! Không thể tha cho tiện nhân này!"

"Đúng, đánh nàng, không thể bỏ qua nàng!"

"Giai Di, người không muốn động thủ, chúng ta tới xả giận cho người!"

"Đúng vậy, dám cướp Giai Di bạn trai, chán sống lắm!"

"Cũng không ngắm nghía trong gương nhìn một chút, một mình người hạ cương công chức gia đình xuất thân, ăn hùng tâm báo tử đảm đảm cùng chúng ta đối nghịch? !"

"Các người nhìn, nàng lại còn đang cười, ta không đánh nàng không thể, tiện nhân "

Lâm Giai Di bắt Chứa Khương Tuyết Yến lách cở tay đè xuống, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chăm chú vào Đổ Vũ Phi hai tròng mắt, lạnh lùng nói: "Người có biết hay không hắn là bạn trai ta?"

Đổ Vũ Phi mắt nhìn thẳng nhìn Lâm Giai Di, cười nhạt, nhẹ nhàng lời nói truyền tới.

"Là người ai cũng cướp không đi, không phải là người, thế nào cũng không phòng giữ được!"

Lâm Giai Di ngẩn ra, như có điều suy nghĩ, tỉnh táo lại, cắn môi, gật đầu một cái, nhỏ nhắn mềm mại bàn tay trắng nõn lần nữa cầm trở về trong túi.

"Giai Di, phải giáo huấn nàng một chút, không thể cứ như vậy coi là, ta thay người xả cơn giận này!" Dứt lời! Không đợi Lâm Giai Di đồng ý, cánh tay

Dương đến giữa không trung, dựa theo Đỗ Vũ Phi sủng nhục bắt kinh trên mặt trái xoan liền muốn phiến đi.

"Dừng tay!"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Xôn xao ngành quản trị kinh doanh (Hạ)

Một cái mập mập nữ hài, đầu còn cao hơn Đỗ Vũ Phi, hai cái tay trong phân biệt dẫn ba bốn cái bình nước, rống to, từ vậy xem trong đám người thờ hồn hèn chui vào.

Chờ thấy rõ đúng là Đỗ Vũ Phi sau khi, hét lớn: "Các người làm gì? Ta cảnh cáo các người, mau buông ra Vũ Phi! Buông ra!"

Khương Tuyết Yến trên mặt bọn họ hiện lên vẻ kinh ngạc biểu tình, tại sao có thể có mập như vậy nữ hài, nhưng vẫn không chế Đỗ Vũ Phi, không nhìn nàng cảnh cáo!

Cô gái mập thấy vậy, trừng hai mắt một cái, bên phải giơ tay lên một cái, "Hô" một tiếng, trong tay phải bốn cái bình nước "Rào" một tiếng bay xéo đến đi qua, lặn dưới đất.

"Đoàng đoàng đoàng" ba tiếng vang rền, nước sôi văng khắp nơi, hơi nước tràn ngập ở trong hành lang.

"A" xúm lại ở Lâm Giai Di chung quanh khuê mật bạn tốt thét lên, dậm chân, hốt hoảng tránh né, trong miệng mắng không ngừng.

Có một cái bình nước vừa văng lặn xuống đến Khương Tuyết Yến dưới chân, Khương Tuyết Yến "A" nhảy cồm lên, né tránh đến cau mày Lâm Giai Di sau lưng.

Hai cái bắt Đỗ Vũ Phi hai cô bé vẫn không buông tay, chẳng qua là bản năng nhón chân lên dựa vào tường tránh né, để tránh bị nước sôi văng đến.

Cô gái mập phùng má tròn mắt nhìn hai người này, hét: "Buông ra Vũ Phi!" Dứt lời, nâng tay lên bên trong bình nước, làm ra muốn ném động tác.

Hai cô bé bị dọa cho giật mình, hốt hoảng ánh mắt nhìn một chút Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến, Lâm Giai Di mặt nhăn mặt nhăn đôi mi thanh tú, bình tĩnh mở miệng nói: "Buông nàng ra đi!"

Hai người như trút được gánh nặng, vội vàng đưa mở bắt Đỗ Vũ Phi tay, vọt đến Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến sau lưng.

Sau lưng mấy cái bị nước sôi văng đến khuê mật cũng dậm chân, lấy tay vỗ vào áo khoác cùng trên quần giọt nước, trong miệng mắng không ngừng!

Gái mập đưa bé kéo lại Đỗ Vũ Phi tay, kéo lộn phía sau mình, một cái bảo vệ, thấp giọng hỏi: "Vũ Phi, người không sao chứ?"

"Ta không sao! Xuân Hoa tỷ!"

Gái mập đưa bé tên là Dương Xuân Hoa, với Đỗ Vũ Phi như thế đều là tới từ Dự Châu thành phố quốc doanh thợ lụa xưởng công nhân con gái, bắt quá gia cảnh nàng nếu so với Đỗ Vũ Phi nhà cường chút ít, cha mẹ đầu gi có về hưu tiền lương.

Đỗ Vũ Phi cha mẹ nhưng là hạ cương công chức, cầm một khoản tiền tiền bồi thường sau khi, liền nghèo rớt mòng tòi. Cha mẹ hai người ngay tại gia chúc viện bên ngoài tiểu khu giao lộ chi hoa màu sạp bán bánh rán, duy trì sinh kế, cấp dưỡng Đỗ Vũ Phi cùng em trai nàng đi học.

Cũng may Đỗ Vũ Phi cùng em trai nàng Đỗ Chí Viễn, chị em hai cái cũng thật không chịu thua kém, một trước một sau, một cái thi đậu 211 trọng điểm trường cao đẳng Dự bên trong đại học, một cái thi đậu thành phố trọng điểm trung học đệ nhị cấp. Thời gian mặc dù khó khăn chút ít, nhưng có hi vọng có chạy đầu.

Dương Xuân Hoa quét nhìn một chút Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến cùng với phía sau bọn họ người, một thân nhân hiệu nổi tiếng đồng phục, gọn gàng xinh đẹp, rõ ràng xuất thân phú quý nhà.

Trong lòng mình bạch thất thất bát bát, ánh mắt khi dễ nhìn Lâm Giai Di, tràn đầy giễu cợt ý.

Lâm Giai Di từ nghe Đỗ Vũ Phi mới vừa rồi lời nói, cũng có chút mất hết hứng thú, hết sạch hứng thú.

Nhẹ nói đạo: "Tĩnh, chúng ta đi thôi!"

"Giai Di, chẳng lẽ cứ như vậy tĩnh? !" Khương Tuyết Yến bắt mắt cao giọng hô.

Lâm Giai Di chau mày, từ tốn nói: "Ta hôm nay chính là tới xem một chút nàng hình dạng thế nào!"

Nói xong nghiêng đầu một cái, nhẹ nhàng quay người lại, thuận miệng ném câu nói tiếp theo, "Cho các nàng ít tiền, tính bồi thường các nàng tổn thất."

Khương Tuyết Yến lạnh rên một tiếng, liếc đồ au đôi môi, từ túi áo khoác trong, móc ra LV ví tiền, tùy ý từ bên trong rút ra mấy tờ trăm nguyên giấy lớn, hướng về phía Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa giơ một tay lên, "Nột!" Sau đó "Ồn ào" một tiếng ném xuống đất.

Lắc một cái thất lưng cùng Lâm Giai Di bọn họ nghênh ngang mà đi.

Dương Xuân Hoa cười lạnh một tiếng, bữu môi châm chọc nói: "Ai mà thêm các nguoi tiền dơ bẩn!"

Vây xem bên cạnh nhà trọ bạn học cùng lớp thấy Lâm Giai Di bọn họ rút lui, mới dám đi tới trước, cười nói: "Xuân Hoa tỷ, nguoi muốn không gì lạ : không thêm khát, ta muốn phải." Vừa nói liền muốn tiến lên giành nhau mua.

Dương Xuân Hoa trừng hai mắt một cái, hét lớn một tiếng: "Đừng mơ tưởng!" Dứt lời, chui lên đi đi trước, thân thể mặc dù mập mạp, động tác lại cũng không chậm, cướp tiến lên từng cái khom người nhặt lên.

Người bạn học kia cười trêu nói: "Nguoi không phải là không hiếm sao?"

Dương Xuân Hoa ồm ồm, có lý chẳng sợ trả lời: "Không gì lạ : không thêm khát, không có nghĩa là không muốn nha! Lại nói ta là cứu Vũ Phi, roi nhà trọ chúng ta bốn cái bình nước đây! Đây coi như là bồi thường!"

Đỗ Vũ Phi ở phía sau nhìn buồn cười, nhất thời xem náo nhiệt các bạn học cũng cũng dần dần tản đi.

Một cái đóng lại nhà trọ cửa phòng, Dương Xuân Hoa đếm xem trong tay tiền giấy đạt tới 800 nguyên, hét lớn: "Ha ha! Vũ Phi, lần này phát tài!"

Đỗ Vũ Phi lắc đầu bật cười, cầm khăn lông đi lau Dương Xuân Hoa trên người văng đến nước đọng.

Dương Xuân Hoa cười xong sau, cau mày hỏi "Vũ Phi, nguoi vừa mới tại sao không phản kháng nhỉ?"

Đỗ Vũ Phi cười nhạt nói: "Các nàng nhiều người như vậy, ta phản kháng hữu dụng không? Vả lại nói ta không tin Lâm Giai Di một cái xã hội thượng lưu xuất thân nhà giàu con gái phong cách sẽ như vậy thấp, huống chi nếu như các nàng thật muốn động thủ, ta càng phản kháng càng sẽ tăng lên các nàng bạo lực."

Dương Xuân Hoa nghe thẳng lắc đầu, luôn cảm thấy lời này không đúng, có thể nhất thời bán hội lại phản bác không.

Nhớ tới Đại Lễ Đường một màn, mặt đầy hồ ly nghi vấn hỏi: "Nguoi thật muốn cùng Lưu Nhất Minh tiểu tử kia nói yêu thương? !"

"Không có nha! Thật ra thì hôm nay ta chính là không ưa các nàng đáng về!" Đỗ Vũ Phi chần chờ một chút nói.

"Hừ! Ta cũng không ưa, lời kéo thô lỗ năm tám vạn tự đắc, có cái gì không nổi, không phải là trong nhà có hai tiền dơ bẩn sao? Tĩnh không tức giận, làm cho này chút ít đồng cặn bã không đáng!"

Dương Xuân Hoa trong miệng ục ục thì thầm đạo, lại nói tiếp: "Kia Lưu Nhất Minh cũng vậy, hảo đoan đoan thả cái này nhà giàu nữ không muốn, trêu chọc nguoi làm gì? ! Lân kế gặp phải hần ta không phải là thật tốt chăm sóc hần không thể!"

Cơm trưa sau sẽ có hơn một tiếng thời gian nghỉ ngơi, cơ bản tất cả mọi người đợi ở trong nhà trọ. Không có bao nhiêu người chú ý tới, từ thẳng tập học viện đường lớn lái tới một chiếc Mercedes CL 600.

Trang bị đôi Turbine V 12 động cơ, phát ra công suất đạt tới 380 KW / 517 mã lực, từ đứng im đến trăm cây số tốc độ giờ gia tốc chỉ cần muốn 4. 6 giây, quốc nội giá bán sắp tới ba triệu.

Xe Mercedes một đường không trở ngại chút nào, trực tiếp đậu ở ngành quản trị kinh doanh lầu làm việc dưới sân cỏ thượng, xuống xe hai người, một người trung niên, một cái hào hoa phong nhã, mang theo mắt kiếng gọng vàng người thanh niên, trong tay ôm văn thư, theo sát tại trung niên thân thể con người sau.

Hai người một trước một sau, đi vào lầu làm việc đại sảnh, sớm đã có ngành quản trị kinh doanh lãnh đạo đứng ở cửa nghênh đón.

Cũng không lâu lắm, hai người tự ra đến, hệ trong những người lãnh đạo, mặt đầy cười xòa, một mực đem hai người đưa lên xe, nhìn chăm chú xe cộ phát động đi xa, mới mới rời khỏi.

Buổi chiều có hai tiết học, trước khi vào học, phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh đập màu nâu tiểu giấy da, vang vang có lực đi tới phòng học trên bục giảng, ho khan hai tiếng.

Trong phòng học nhất thời yên lặng như tờ, bất luận là nam sinh còn là nữ sinh cũng quy củ, đang hoàng ngồi xong, lắng nghe Nữ Ma Đầu giáo huấn.

Liễu Thanh Thanh mặt đầy hưng phấn, khẽ hé đôi môi đỏ mọng, thanh âm tựa như con én nhỏ.

"Các bạn học, nói cho mọi người một cái tin tốt, hệ lãnh đạo mới vừa cùng Kim thị tập đoàn ký một hạng định hướng bồi dưỡng hiệp nghị, từ hôm nay năm bắt đầu áp dụng, sau này hàng năm từ chúng ta quốc tế mẫu dịch chuyên nghiệp bên trong chọn mười tên người tốt nghiệp ưu tú tiến vào Kim thị tập đoàn tầng quản lý công việc, các người vận khí tốt vô cùng, vượt qua thời điểm tốt, sau này trường học kế hoạch sẽ làm ra một phân bộ điều chỉnh, mọi người vỗ tay!"

"Ào ào."

Cái này thật là tốt chuyện nha! Bây giờ công ăn việc làm tình thế phi thường nghiêm nghị, mặc dù Luru Nhất Minh bọn họ khoảng cách tốt nghiệp còn xa xa khó vơi, nhưng trong xã hội tìm việc làm khó khăn vấn đề đã phi thường vượt trội. Trong lớp các bạn học cũng đã sớm nghe thấy con mắt nhuộm, tâm lý đều có chút lo âu sau này vận mệnh.

Tin tức này đối với Luru Nhất Minh mà nói không có vấn đề, mình là Tu Đạo Giả, chỉ cần có thể khôi phục một bộ phận thực lực, tài sản danh lợi dễ như trở bàn tay.

Vì vậy vỗ tay, như có như không thoáng chút, mắt hết hứng thú.

"Còn có một cái tin tốt, Kim thị tập đoàn dưới cờ bác ái bệnh viện sẽ miễn phí cho mọi người kiểm tra sức khỏe, thời gian là ngày mai buổi sáng 8:30, mọi người ngày mai không bị muộn rồi, cũng không cần ăn điểm tâm. Về phần ngày mai giờ học sẽ hoãn lại đến ngày hôm sau."

"Sáng sớm ngày mai lớp trường tổ chức một chút, xếp thành hàng, sẽ có xe trường đưa đón mọi người." Vừa nói hướng trưởng lớp Lâm Giai Di gật đầu tỏ ý.

Lâm Giai Di lễ phép đứng lên, khom người gật đầu, Liễu Thanh Thanh vỗ tay tỏ ý ngồi xuống.

Sau đó Liễu Thanh Thanh ly khai phòng học, lại đi vốn chuyên nghiệp còn lại trong phòng học tuyên bố tin tức.

Buổi chiều hai tiết học giữa giờ giải lao, Luru Nhất Minh đi một chuyến phòng vệ sinh, phản trở về phòng học thời điểm, Lâm Giai Di vừa lúc ở nhìn tám bảng đen chữ ngẩn người, hai người ánh mắt đụng vào, Lâm Giai Di lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, cúi đầu xuống đọc sách.

Luru Nhất Minh đứng đưng một tiếng, không có chút rung động nào, trở lại chỗ ngồi. Một màn này bị âm thầm lưu ý hai người động tĩnh Tương Bàn Từ đám người nhìn ở trong mắt, âm thầm cười trộm không dứt.

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Tây thao trường ước hẹn

Thời gian không nhanh không chậm trôi đi, treo tường đồng hồ cây kim chỉ rốt cuộc đi tới 5:30, Luru Nhất Minh ngẩng đầu lên, hít sâu một hơi, sửa sang lại bài thi, liền muốn đi ra ngoài.

Mập mạp cuống không kịp đuổi theo sát ở phía sau, "Minh ca, người thật muốn đi tây thao trường rừng cây nhỏ?"

"Phải!" Luru Nhất Minh không quay đầu lại, lạnh nhạt trả lời.

"Vậy cũng tốt! Ta đi chung với người." Mập mạp khẽ cắn răng, vênh váo trên mặt thịt béo nói

"Mập mạp, người không cần phải cùng đi với ta." Luru Nhất Minh quay đầu đi, bình tĩnh nói.

Tương Bàn Tử hiềm thấy trang trọng một hồi, nghiêm túc nhìn Lư Nhất Minh con mắt, nói: "Minh ca, người nếu lấy ta làm huynh đệ, sẽ để cho ta theo lấy người đi, ta Tương Nghị hiềm thấy thật lòng bội phục một người."

Lư Nhất Minh ngẩn ra, không quá thói quen mập mạp nghiêm trang đáng vẻ, lắc đầu cười nói: "Vây cũng tốt! Bất quá đến lúc đó người phải nghe lời ta."

"Yên tâm đi!" Mập mạp vỗ béo tốt ngực trả lời.

Hai người động tác đã sớm bị một mực âm thầm lưu ý Khương Tuyết Yên liếc thấy, Lư Nhất Minh vừa mới đứng dậy đi tới trong hành lang, Khương Tuyết Yên liền từ Lâm Giai Di bên người đứng lên, hướng về phía Lư Nhất Minh hô: "Lư Nhất Minh, người đi làm cái gì?"

"Ồn ào" bạn học cả lớp đều dừng lại thu thập bài thi động tác, nghiêng đầu nhìn chăm chú Lư Nhất Minh, Lư Nhất Minh trong nháy mắt thành chú ý tiêu điểm.

Tự từ giữa trưa lễ đường náo nhiệt đã phát sinh, trong lớp đã tự động lưỡng cực biến hóa, Khương Tuyết Yên lặng lẽ phát động cả lớp nữ sinh ngăn chặn Lư Nhất Minh, không cho cho hấn sắc mặt tốt, không cho chào hỏi hấn, càng không thể có tiếp xúc.

Trong lớp phần lớn nam sinh chính là tự động đứng đội đến lớp trưởng Lâm Giai Di một bên, còn có một phần nhỏ độc lập đặc biệt đi ai cũng không ủng hộ, ai cũng không phản đối, thể hiện lập trường trung lập.

Cho dù là Lư Nhất Minh một cái nhà trọ, trừ mập mạp, vốn là thật thân cận Lư Nhất Minh hiện tại cũng rời rít xa cách. Trong nhà trọ bầu không khí rất vi diệu, mang theo chút lúng túng.

Lư Nhất Minh có trọng sinh Tu Đạo Giả việc trải qua, nhìn rõ nhân tính, tự nhiên biết những người này xu lợi tị hại trong lòng.

Ở đời này mặc dù mình cũng coi như rất có tài hoa, nhưng ở Dự trung đại học có tài hoa nhiều người đi, không kém một mình người; sở dĩ bị trong lớp nam sinh ủng hộ, ở mức độ rất lớn xây dựng ở là Lâm Giai Di bạn trai về mặt thân phận.

Một khi tách xuống cái này mạng hào quang thân phận, chính mình hãy cùng đây phổ người đi đường như thế, không có gì đặc sắc.

Trong lớp nam sinh lúc không có ai cũng là nghị luận âm ỉ,

"Lư Nhất Minh thật là cần ăn đòn đồ chơi! Lớp trưởng thật tốt người, lại như vậy tổn thương nàng!"

"Cát! Với người có mà quan hệ, quan nhiều như vậy làm gì?"

"Ta chính là không ưa cái kia điệu dạng, có cái gì không nổi, ăn trong chén, nhìn trong nồi. Ta đều muốn đánh hấn!"

"Mẹ kiếp, người không phải là bởi vì Đỗ Vũ Phi chứ?!"

"Ai! Đỗ Vũ Phi ta đến lúc đó muốn đuổi theo, nhưng cô gái kia quá cao lạnh, ta không đùa!"

"Ha ha! Lần trước Lão Tử vận khí tốt, ở trong hành lang gặp phải Đỗ Vũ Phi, mẹ kiếp, cô nàng kia liếc ta một cái, thiếu chút nữa không đem Lão Tử đông thành băng còn."

"Ha ha"

Lư Nhất Minh lạnh lùng liếc về Khương Tuyết Yên một cái, khiêu khích trở về một câu, "Đi ước hẹn ah!"

"Cái gì?!"

"Người! Người muốn với Đỗ Vũ Phi ước hẹn?" Khương Tuyết Yên tròn to mắt, nhanh chóng cúi đầu liếc mắt nhìn Lâm Giai Di sau, kinh nghi nhìn Lư Nhất Minh. Trên mặt tức giận, kì thực vui vẻ trong lòng.

Ở nàng bên người chính đang thu thập bài thi Lâm Giai Di động tác nhất thời một hồi, cắn cắn hàm răng, đôi mi thanh tú nhíu lại, dùng sức nắm bài thi thuần trắng trên mu bàn tay hiện ra từng cây một màu xanh nhạt tĩnh mạch.

Trong lớp tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, không ít nam sinh liếc về một chút ngồi ở chỗ ngồi cũng không nhúc nhích Lâm Giai Di, trong mắt toát ra một vệt đùa cợt sáng khoái.

Lòng nói, Lâm Giai Di, cho người coi thường ta, nhìn một chút người xem thượng nhân rốt cuộc là cái gì mặt hàng! Người thật là mất mủ, ai!

Trong lớp các nữ sinh là trong lòng hơi ưu tư, căm ghét các nam sinh phản bội!

Rối rít dùng tức giận thêm khinh bỉ ánh mắt nhìn Lư Nhất Minh,

Thật là nhìn lầm Lư Nhất Minh, nguyên lai Lư Nhất Minh lại là vô si như vậy người!

Tâm lý cũng thay Lâm Giai Di không đáng giá, yên lặng tụng niệm lấy, Giai Di thật là gặp người không quen, thật quá xui xẻo nha! Gặp Lư Nhất Minh

tên hỗn đản này!

Liên dõng đi theo phía sau hấn Trương Bàn Tử cũng không tội bị đánh lú, thu hoạch tràn đầy một thân khinh bỉ cùng tức giận ánh mắt.

Một cái mập mạp nữ hài bất bình giùm đứng lên, hướng về phía Lưu Nhất Minh hét: "Lưu Nhất Minh, ngươi tại sao không đi chết? !"

"Đúng vậy, làm người tại sao có thể vô sỉ như vậy! Ngươi còn phải mặt không, Giai Di rốt cuộc có cái gì xin lỗi ngươi địa phương?"

"Ngươi một cái có mới nói cũ khốn kiếp!"

"Phản phật" một tiếng, bài thi bay qua, hướng Lưu Nhất Minh trên người ném đi.

Lưu Nhất Minh đôi môi mím chặt, mặt đầy thần nhiên, cũng không biện giải, ổn định ung dung từ bay lượn tới trên sách học đi xuyên qua đi. Mặc cho bốn phía bay tới quyển sách, bút bi đập phải trên người, cũng không tránh né, cũng không phản kháng.

Khương Tuyết Yến nhìn chọc mọi người giận Lưu Nhất Minh, khoe miệng toát ra vẻ đắc ý thần sắc, bắt đầu từ hôm nay, Lưu Nhất Minh ngươi đang ở đây trong lớp đem không có chút nào địa vị có thể nói, danh tiếng hoàn toàn hồi.

Bất quá như thế vẫn chưa đủ, còn xa xa không đạt tới nhượng Giai Di từ bỏ ý định mức độ, còn cần làm nhiều một ít chuyện. Khương Tuyết Yến trong lòng âm thầm suy nghĩ nói.

Không ít bài thi đập phải Trương Bàn Tử trên người, mập mạp một bên né tránh, một bên gào lên: "Các ngươi cũng hiểu lầm, Minh ca không phải đi với nữ sinh ước hẹn, hấn là đi tây thao trường với Quách đại thiếu gia ước hẹn!"

Lời nói vừa ra, các nữ sinh cũng dừng động tác lại, vốn là xem náo nhiệt, cười ha ha nam sinh cũng hơi ngừng, kinh ngạc nhìn Lưu Nhất Minh đi xa bóng lưng.

"Mập mạp, ngươi nói thật?"

"Đương nhiên là thật, buổi trưa hôm nay cái đó Quách đại thiếu gia không phải nói mà! 5:30 tây thao trường rừng cây nhỏ ước hẹn". Mập mạp mặt đầy oan uổng, tức giận nói.

Sau đó, nhảy qua hành lang trên mặt đất chiếu xuống bài thi, đuổi theo Lưu Nhất Minh đi.

"Mẹ kiếp, Lưu Nhất Minh thật đúng là dám đi a! Không biết Quách đại thiếu là Taekwondo Phó Hội Trường nha!"

"Đúng vậy, nghe nói Quách đại thiếu đã là Đại Đen nhất đoạn, nhất là giỏi chân sau đòn đá ngang cùng đòn đá xoáy, Lưu Nhất Minh cái này tiểu thân bản đi còn không đánh cho tàn phế."

"Ha ha, đáng đời! Liên không ưa cái kia điệu dáng!"

Các nữ sinh là đều lộ ra mặt đầy hưng phấn thần sắc, đầu cùng tiến tới, nóng bỏng thảo luận.

"Oa! Là Quách đại thiếu nha! Trong lòng ta nam thần, quá tuần tú! Ta xuân tâm một lần nữa nảy mầm."

"Quá tốt, Quách đại thiếu xuất thủ, nhất định có thể thật tốt dạy dỗ một chút Lưu Nhất Minh tên hỗn đản này, nhìn hấn hoa tâm đến khi nào?"

"Đúng vậy, lần này đánh nhau nhất định sẽ rất đặc sắc, không được, ta muốn đi quan chiến, "

"Oa! Ta cũng đi, chờ ta một chút!"

Khương Tuyết Yến cười lạnh, nhìn đi xa Lưu Nhất Minh. Sau đó cúi người đến, ôm Lâm Giai Di bả vai, đầu độc nói nói: "Giai Di, chúng ta cũng đi xem một chút đi! Nhìn một chút Hạo ca thể nào cho ngươi xả cơn giận này!"

Lâm Giai Di cau mày một cái, nhẹ nói nói: "Ta không muốn đi, các ngươi đi đi!" Dứt lời, đứng dậy đi ra ngoài.

Khương Tuyết Yến ngăn ra, khuê mặt các hảo hữu đều rồi rít đi theo Lâm Giai Di vừa đi, một bên ánh mắt nhìn về phía Khương Tuyết Yến, mắt lộ ra hỏi ý.

Khương Tuyết Yến khoát tay chặn lại, tỏ ý các nàng đi trước. Chính mình lưu lại từ từ thu thập bài thi, sau đó một người lấy điện thoại đi động ra, gọi thông Quách Hạo dãy số.

"A lô ! Hạo ca, các ngươi đến tây thao trường sao?"

"Ha ha, Tuyết Yến muội tử, chúng ta đã đến, tên khốn kia tiểu tử tới sao?"

"Đã vừa mới đi, mới vừa rồi ta khuyên, nhưng là Giai Di không đi, chờ một chút ta đi qua."

"Ồ! Như vậy nha! Quá tiếc nuối, không thể để cho nàng nhìn thấy ta phong thái."

"Ha ha, Hạo ca, thật ra thì Giai Di không đi cũng mới có lợi, ngược lại Luru Nhất Minh bây giờ đang ở Giai Di trong tâm khảm hình tượng đã rất không xong, ngươi phải làm, chính là tăng thêm loại này tệ hại ấn tượng, nhượng Giai Di hoàn toàn đối với hắn tuyệt vọng! Biết chưa?"

"Ha ha! Ta minh bạch, yên tâm đi, Tuyệt Yển muội tử, ta biết nên làm như thế nào, bất kể ta cùng Giai Di có được hay không, ta đều nhớ kỹ ngươi ân tình, nhất định hậu báo!"

"Ha ha, được, ta nhưng nhớ kỹ, chúc ngài thành công! Cứ như vậy, treo."

Thu lấy điện thoại Quách Hạo mặt tươi cười, hướng về phía bên người mười mấy Taekwondo hiệp hội các bạn học nói: "Tiểu tử kia lập tức tới ngay, một hồi trò hay liền lên tràng."

"Hạo ca, yên tâm đi! Chờ chút không cần ngại xuất thù, chúng ta liền thu thập tiểu tử kia."

"Đúng, đảm bảo nhượng hắn phục phục thiếp thiếp, quỳ xuống cầu xin tha thứ!"

"Dám với Hạo ca cướp nữ nhân, chán sống lệch hẳn."

Đám này đi theo Quách Hạo lẫn lộn bọn tiểu đệ từng cái mặt mày hớn hở, lăm le sát khí, nhao nhao muốn thử.

Quách Hạo hài lòng gật đầu một cái, cảm xúc dâng trào, nghiêng đầu hướng về phía sau lưng thân thiết người hầu Lý Duệ cười nói: "Tiểu Gia Cát, mới vừa rồi điện thoại ngươi cũng nghe đến, có đề nghị gì sao?"

Lý Duệ đẩy một cái trên sống mũi mắt kính gọng đen, lim dim tiểu mắt tròn, liếc về một chút phía sau rồi nói: "Hạo ca, nếu muốn Lâm đại tiểu thư đối với Luru Nhất Minh hoàn toàn từ bỏ ý định rất đơn giản!"

"Ừ, nói nghe một chút!" Quách Hạo giờ lên hai cánh tay ôm ngực, trù trù tràn đầy chí hỏi.

"Thứ nhất, dùng kim tiền thu mua hắn, tương đương một chút, nếu để cho Lâm đại tiểu thư biết nàng Tâm Nghi người bởi vì kim tiền liền đem nàng bán đứng, nàng nhất định sẽ thẹn quá thành giận, đối với Luru Nhất Minh hoàn toàn từ bỏ ý định."

"Mặc dù nhưng cái phương pháp này khả năng thành công tính không cao, nhưng bất kể được hay không được, thử một chút đến không sao cả!"

Quách Hạo nghe chân mày nâng lên, hài lòng gật đầu một cái. Lý Duệ nhìn một chút Quách Hạo mặt đầy vui mừng, lại tiếp tục nói.

"Loại phương pháp thứ hai, vậy thì đơn giản, đánh hắn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ hát chính phục, nhượng hắn hình tượng hủy hết, nếu để cho Lâm đại tiểu thư thấy Luru Nhất Minh quỳ xuống đất cầu xin tha thứ mềm xương đáng vẻ, hắc hắc! Kết quả không nói cũng rõ."

Quách Hạo nghe cười ha ha, nói: "Cái này tốt, cái này tốt, ta liền thích xem người hát chính phục!"

"Dĩ nhiên, được có chút kỳ xảo tính, đánh đau hắn, mà không thể đánh nặng hắn, bằng không sẽ để cho Lâm đại tiểu thư sinh ra nghịch phản trong lòng, hận tới Hạo ca ngươi, liền cái mặt nhiều hơn cái được!"

"Ừ, có đạo lý, rất có đạo lý, tiểu tử ngươi thật không hổ là Tiểu Gia Cát, đầu chính là linh hiện lên." Quách Hạo đánh một cái Lý Duệ tiểu bả vai, cười lớn nói.

Lần này, đem Tiểu Gia Cát Lý Duệ chụp cái lão đảo, thiếu chút nữa không chụp tới trên đất.

Trong miệng ngay cả liền cười nói: "Hạo ca, quá khen, đây đều là ngài điều giáo được!"

"Ha ha ..."

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Cảm ơn tài khoản kh0ngth3w3n, minhnhath, anhtannguyen đã tương tác.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thế giới này xem không hiểu

Lưu Nhất Minh ra phòng học, dọc theo hành lang đi về phía trước, mập mập theo sát phía sau, hai người thỉnh thoảng nói chuyện với nhau đôi câu.

Thời gian này nguyên bản chính là tan lớp thời gian, trong hành lang, thang lầu thượng, lối đi bộ rộn rịp, lũ lượt ma vai, đông nghịt tất cả đều là tan lớp học sinh.

Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa cũng ở trong đó, sớm liếc thấy Lưu Nhất Minh bóng người, ánh mắt âm thầm đuổi theo hắt bóng lưng, ở trong đám người như ẩn như hiện.

Thăng đến xuống thang lầu, Đỗ Vũ Phi nhìn như thờ ơ đi, kì thực bắt động thanh sắc theo đuôi sau lưng Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh cùng mập mập xuyên băng qua đường bay thẳng đến tây thao trường phương hướng đi, dọc theo đường đi, cảm ứng một trong hạ thể linh khí tình huống.

Nội Thị trong đan điền, phát giác tối hôm qua quả đậu lớn nhỏ khí đoàn lại mở rộng một tầng, khí vụ giống như long xà như vậy lưu chuyển không ngừng, biến hoá thất thường.

Cái này thì nói lại "Hư Áo Luyện Khí Quyết" một người khác cường hãn địa phương, "Hư Áo Luyện Khí Quyết" ở đó một Tiên Hiệp trong thế giới, được gọi là nhất đẳng luyện khí, pháp quyết luyện khí.

Cũng là bởi vì nó có thể đang không có Linh Thức thúc giục dưới tình huống, có thể tự đi vận chuyển, tự đi thu thập, luyện hóa vạn vật khí.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là đan điền dự trữ linh khí có thể thành hình, ngưng kết thành khí đoàn, chỉ có như vậy mới có thể đang không có linh thức thúc giục dưới tình huống, tự động vận chuyển, hơn nữa tự đi từ ngoại giới thu thập luyện hóa linh khí, súc tích trong đan điền.

Ngày đêm không ngừng, vĩnh viễn không thôi, dĩ nhiên thu thập cùng luyện hóa tốc độ so ra kém có ý thức lúc thời điểm tu luyện nhanh, chỉ tương đương với toàn lực thúc giục thời điểm 10%, bất quá cái này cũng tương đối lợi hại, dù sao người không thể nào một mực duy trì trạng thái tu luyện, không ăn không uống, một mực như vậy tu luyện, chung quy có một ít chuyện muốn đi làm.

Chớ xem thường cái này 10% số lượng, năm này tháng nọ tích lũy xuống, chính là một cái rất khả quan số lượng.

Lưu Nhất Minh mặc dù có chút không vừa ý, nhưng cũng không thể tránh được, ai bảo bây giờ Trái Đất linh khí đã sớm khô kiệt.

Hoa Hạ mấy ngàn năm trong lịch sử cũng rất ít ghi lại có tiên nhân qua lại ghi chép.

Chân thực trong lịch sử có lẽ có, có lẽ không có, chẳng qua là bây giờ cái thời đại này, ít nhất Lưu Nhất Minh còn không có nghe có Tu Đạo Giả sự tích.

Lưu Nhất Minh sau lưng không lâu sau liền đuổi kịp một đoàn mỹ nữ học sinh cùng một ít nam sinh, mập mập quay đầu nhìn trọn mắt hốc mồm, nước miếng chảy ròng, trong miệng tâm tắc lấy làm kỳ lạ, làm nhảm:

"Oa! Cô em này chân thật dài, vóc người thật giỏi!"

"Cái này cũng không tệ, gương mặt thật là đẹp mắt, hắc! Mỹ nữ sẽ còn trêu người, ha ha!"

"Hừ! Mập mập chết bầm, sắc mị mị như vậy, phi!" Bị mập mập ngôn ngữ khinh bạc người mỹ nữ này đồng học trọn lên giận dữ nhìn một cái, phun mập mập một cái, lắc một cái eo, vượt qua Lưu Nhất Minh cùng mập mập hai người, chạy chậm hướng mặt trước đi.

"Kháo! Có gì mà không nổi, Ca, lúc trước cũng là soái có phải hay không" mập mập sờ một cái gương mặt từ, mặt đầy không cam lòng nói làm bầm.

Lưu Nhất Minh lắc đầu bật cười không dứt, phía sau không ngừng có nữ sinh xinh đẹp vượt qua bọn họ, đại đa số người cũng khi dễ trọn trắng mắt liếc về của bọn hắn, mặt đầy đều là khinh thường thần sắc.

Tương Nghị nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, bị một vòng xem thường cùng khinh bỉ, than thở, trong miệng tự lẩm bẩm: "Giao hữu không cẩn thận nha! Gặp người không quen nha!"

Lưu Nhất Minh nghe cười mắng một tiếng: "Cút đi!"

"Ha ha! Minh ca, nếu không ta trở về đi thôi!"

"Ngươi sợ hãi? !" "

"Ài! Có một chút như vậy, ngươi không thấy nhiều nữ sinh như vậy đều là đi xem ngươi chê cười."

"Hừ!"

"Kia Quách Hạo tuyệt đối không phải dễ nói chuyện người, làm không cẩn thận liền muốn động thủ."

"Yên tâm đi! Hôm nay ta cho ngươi nhìn vừa ra đại hĩ! Tuyệt đối đặc sắc!" Luru Nhất Minh vung tay lên, hào tình vạn trượng.

"Ai! Nhưng tâm lý ta là một chút đáy cũng không có, tính, ai cho ngươi là huynh đệ của ta đâu rồi, ta Trương Nghị hôm nay bất cứ giá nào." Mập mạp tròn mắt một cái, trên một bức pháp trường, thấy chết không còn biểu tình.

Đột nhiên đang lúc, hai người liền đến tây bên bãi tập dọc theo, thông qua một cái đá lát thành hành lang, xuyên qua xanh um tươi tốt cây nhựa ruồi (cây Sồi Xanh),

Đã nhìn thấy rừng cây trong khoảng trống lác đác hình bóng mười mấy người.

Quách Hạo giờ lên hai cánh tay bao bọc ở trước ngực, tựa như cười mà không phải cười nhìn bước từ từ đi tới Luru Nhất Minh.

Amime nhãn hiệu nổi tiếng áo khoác, màu đen bó sát người quần thường, màu đen Italy thủ công giấy da, sau lưng vây quanh mười mấy người cùng lớp, không khỏi biểu lộ ra công tử nhà giàu dáng điệu.

Xem xét lại Luru Nhất Minh, không biết nhãn hiệu gì vệ y lỏng lẻo lẻo lẻo mặc lên người, trên chân nhái giày Nike từ đen thui lù, bao lâu không chà. Thế nào nhìn cũng chưa từng nhìn đi ra, người này lại chính là ban đầu dắt tay Lâm Giai Di nam sinh.

Không ít xem náo nhiệt nam sinh đều tại lác đầu, tâm lý mặc thán, một đóa hoa tươi cắm vào trên bãi phân trâu đi, ai! Cho tới bây giờ đều là thật là trắng thức ăn nhượng heo cùng.

Lúc này Quách Hạo chung quanh dần dần xông tới không ít nữ sinh xinh đẹp, con mắt chiếu lấp lánh, nhìn chăm chăm Quách Hạo từ trên xuống dưới nhìn, trong miệng kinh hô: "Oa! Thật là đẹp trai nha! Nam thần, I love You!"

Quách Hạo ánh mắt quét nhìn một chút, khá có phong độ gật đầu mỉm cười tỏ ý.

"Oa! Nam thần mới vừa rồi hướng ta cười, hần nhất định để ý đến ta."

"Nói càn, rõ ràng nhìn đến là ta!"

"Nam thần, ta muốn cùng sinh hầu tử!"

"Phốc" phía sau mập mạp sau khi nghe cả kinh lão đảo một cái, trong miệng không cam lòng nói lầm bầm: "Giời ạ, cái này thế đạo gì, làm sao lại không người nguyện ý cùng ta sinh hầu tử?"

Luru Nhất Minh đối với mấy cái này hoa mắt si ngây thơ nữ sinh nhắm mắt làm ngơ, ổn định đứng ở Quách Hạo xa ba mét địa phương, ánh mắt tà nghệ đối phương, từ tốn nói: "Ta tới, nói đi!"

Trương Bàn Tử là nom nớp lo sợ với sau lưng Luru Nhất Minh, quét một chút Quách Hạo phía sau mười mấy cao lớn vạm vỡ nam sinh, tâm lý truyền hình trực tiếp run rẩy, toát ra vẻ khẩn trương về mặt.

Quách Hạo nhếch môi cười ha ha một tiếng, buông ra ôm ở trước ngực tay, hai tay cắm vào gió túi áo trong, ngược cầm, trên cao nhìn xuống ánh mắt nhìn Luru Nhất Minh, cười khẩy nói: "Thật ra thì ta hần cảm tạ ngươi! Nếu không phải chính ngươi muốn chết, ta muốn đuổi theo Giai Di còn cần tốn không ít thời gian và tâm tư."

Luru Nhất Minh từ chối cho ý kiến, mặt vô biểu tình, nhàn nhạt liếc nhìn hần một cái, chờ hần tiếp tục nói. Trương Bàn Tử nghe đến đó tâm lý hơi chút buông lỏng, lau một chút trên ót mồ hôi rịn.

"Nhưng là, ngươi quét Giai Di mặt mũi, để cho nàng ở đồng học cùng trước mặt bằng hữu không ngốc đầu lên được, thương thế của ngươi hại nàng chính là tổn thương ta, ta phải cho nàng ra khẩu khí này, ngươi biết chưa?" Quách Hạo thử lấy răng, cười lạnh nói.

"Cho nên chó có trách ta! Muốn trách thì trách chính ngươi."

Luru Nhất Minh cười ha ha, đón ánh nắng chiều, nheo lại mắt, châm chọc nói: "Đừng nói xinh đẹp như vậy, ngươi không phải là muốn đánh nhau sao? Đến đây đi!"

"Đừng đừng đừng! Quách đại thiếu gia, ta đây huynh đệ không biết nói chuyện, cho chút thể diện, ta ngày mai ở hoàng cung Đại Tửu Điểm." Trương Bàn Tử nghe đến đó, tâm lý không ngừng kêu, xấu, thật đánh nha! Cái gì cũng không lo, xông về phía trước tiến lên mặt đầy bời cười nói.

Lời còn chưa nói hết, Quách Hạo ngón tay lay động ngăn lại hần tiếp tục nói đi xuống, liếc mắt nhìn, dừng dừng một cái, sau đó dùng tay sờ lên cằm nói: "Ta là một cái có tu dưỡng người văn minh, cũng không nguyện ý động thủ, cái này quá dã man."

Vừa nói, Quách Hạo giờ tay lên lý làm tóc, mặt đầy chân thành nói: "Thật ra thì ta thật rất cảm tạ ngươi, thật, xuất phát từ nội tâm. Chỉ cần ngươi bảo đảm sau này không nữa cùng Giai Di có bất kỳ liên lạc nào, không nữa cùng nàng qua lại, ta hàng năm cho ngươi 1 vạn tệ tiền, cho ngươi bốn năm biết tốt nghiệp, như thế nào đây?"

Vừa nói ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh hai tròng mắt, dụ dỗ từng bước nói tiếp: "Ta biết nhà ngươi cảnh không được, cái này

1 vạn tệ coi như ta tài trợ người, như thế nào đây?"

Lưu Nhất Minh cười hắc hắc, lộ ra thuần khiết răng trắng, híp mắt lại, có chút lắc đầu một cái.

Tương Bàn Tử ở phía sau cũng là mặt đầy mộng bức, không tìm được manh mối, Minh ca đã quyết định cùng Lâm Giai Di chia tay, bằng không cũng sẽ không làm như vậy? Người Quách Hạo chẳng lẽ không biết, còn có chạy lên cho tình địch đưa tiền, thế giới này thế nào.

Quách Hạo vừa thấy Lưu Nhất Minh dáng vẻ, gật đầu một cái, đầu lưỡi liếm một môi dưới, đưa ra hai cái đầu ngón tay, cao giọng nói: "Hai chục ngàn, hàng năm tài trợ hai người vận sinh hoạt phí, như thế nào đây?"

Lưu Nhất Minh quyết miệng, vẫn lắc đầu không nói.

Quách Hạo mày kiếm nhíu lại, khề cần răng, gật đầu một cái, cao giọng nói: "Ba chục ngàn, hàng năm tài trợ người ba chục ngàn, như thế nào đây? Bốn năm nhưng chính là 12 vạn, người có thể năm cái này 12 vạn trong tay ở trung tâm thành phố mua một bộ một trăm thước vuông nhà ở. Như thế nào đây?"

"Suy tính một chút đi! Ta nghe nói người cùng mẹ của người một mực ở đang chật chội xưởng ép dầu trong đường hầm, bẩn loạn, hoàn cảnh không được, trị an cũng không tốt! Tốt nghiệp một cái là có thể mua một sáo phòng, nhiều chuyện tốt nha! Nhất định chính là tự nhiên kiếm được."

Quách Hạo bên người Tiểu Gia Cát Lý Duệ cũng cười nói: "Đúng nha! Cũng chính là chúng ta Hạo ca nói nhân nghĩa, phát thiện tâm, qua thôn này nhưng là không còn có cái tiệm này."

Quách Hạo cười híp mắt nhìn Lưu Nhất Minh, tâm lý nói, chỉ cần người đồng ý, Lão Tử chỉ cho người ba chục ngàn, chỉ cần Giai Di đối với người tuyệt vọng, Lão Tử quay đầu đánh liền đoạn người chân chó, cầm lại tiền, nhìn tiểu tử người còn được nước không? !

Chung quanh xem náo nhiệt người cũng tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, không thể tin nhìn thẳng thẩn nói Quách Hạo. Một ít nam sinh tay vỗ trán, không nói gì hỏi Thương Thiên.

"Người có tiền thế giới thật là xem không hiểu!"

"Thế giới này đều làm sao, 12 vạn nha! Số tiền lớn nha!"

Mập mạp cũng là mặt đầy mộng bức, nhìn một chút Lưu Nhất Minh, có nhìn một chút đối diện mỉm cười Quách Hạo, đầu óc có chút xóc xếch, luôn cảm thấy không đúng trái qua, chuyện này thế nào lộ ra một cổ quỷ quyết tính toán ah!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Không biết phải trái?

Lúc này, từ một bên khác Khương Tuyết Yến dẫn một đám khuê mật bạn tốt tới cho Quách Hạo trợ uy cố gắng lên, song phương mới gật đầu mỉm cười tỏ ý.

Xem náo nhiệt học sinh bên trong, Đỗ Vũ Phi đem vệ y cái mũ bộ trên đầu, mái tóc xõa mở, che kín nửa bên mặt cùng khuê mật Dương Xuân Hoa lặng lẽ đứng ở phía sau, sóng mắt lưu chuyển, đôi mắt đẹp tuyệt trần, thấp thỏm trong lòng nhìn trong sân Lưu Nhất Minh.

Dương Xuân Hoa ở bên tai nói nhỏ: "Vũ Phi, người nói cái này Lưu Nhất Minh sẽ tiếp nhận sao? 12 vạn nhưng thật không ít nhì?"

"Sẽ không! Đây là bán đứng nhân cách chuyện, hấn làm gì đi ra? !" "

"Làm sao không biết? Trước hấn theo đuổi Lâm Giai Di không phải là thích tiền, nhìn trúng người ta là nhà giàu con gái sao?"

"Ai! Hấn muốn thật là vì tiền, vì sao phải cùng Lâm Giai Di náo chia tay, làm bọn họ Lâm gia rẻ hiên khởi không thu hoạch càng nhiều? !" "

"Vậy người nói là tại sao?"

"Ta không biết, ta không nhìn thấu hần, có lẽ là bị Lâm Giai Di người nhà bức bách, có lẽ là cảm thấy song phương bối cảnh gia đình khác xa quá lớn, không có hi vọng."

"Nhưng cho dù là thối lui ra, hần cũng sẽ không tiếp nhận Quách Hạo kim tiền thu mua!"

"Hắc! Người biết cũng không ít, đối với hần thật biết a! "

"Nào có! Ta chính là tùy tiện nói một chút, Xuân Hoa tỷ, người cũng đừng suy nghĩ nhiều!"

Giữa sân Lưu Nhất Minh sau khi nghe xong, ha ha nghẹn ngào cười lên, thần thái không kềm chế được, tùy ý ngữ điệu nói: "Số một, ta cùng Lâm Giai Di bây giờ liền là thuần túy đồng học quan hệ, chưa nói tới rồi đi không rồi đi. Thứ hai, người tiền này ta ngại bản! Giữ lại cho chó ăn đi!"

"Ồn ào" toàn trường khiếp sợ, không tiếng động, tĩnh lặng như tờ.

Đỗ Vũ Phi mặt hiện lên ra một nụ cười, sóng mắt lưu chuyển bên dưới đều phải tràn đầy ra nước, thầm nghĩ trong lòng, ta xác thực không nhìn lầm người.

Lưu Nhất Minh đối diện Quách Hạo mày kiếm dựng thẳng, mắt phượng tròn tròn, khuôn mặt anh tuấn trũng hơi vụn vụn, hung hăng gật đầu nói: "Hảo tiểu tử, xem ra hôm nay ta làm không được người văn minh, vậy thì phóng túng một hồi, thay Giai Di thật tốt dạy dỗ người một chút!"

Khuông Tuyết Yến mặt đẹp sương lạnh, lạnh rên một tiếng, nằng: "Không biết điều!" Khi dễ nhìn Lưu Nhất Minh, mặt hiện lên vẻ tức giận cùng vẻ khinh thường.

"Hạo ca, để cho ta tới." Dứt lời, sau lưng nhảy lên thượng một người, mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, dưới chân hổ hổ sinh phong, thân cao 1m80, so với Quách Hạo hơi thấp một đầu, nhưng vóc người khôi ngô hùng tráng, một thân vạm vỡ, mặc trên người quần áo luyện công thật chặt, ánh mắt như điện, hung tợn nhìn chăm chú vào Lưu Nhất Minh.

"Đại Hùng, sớm đã là đại đỏ, thu thập Lưu Nhất Minh thân thể nhỏ bé dư dả!"

Taekwondo đại đỏ, đại biểu nguy hiểm cùng uy hiếp.

"Không sai, cái này đã rất coi trọng hần, ta nói đại đỏ là có thể trừng trị hần, ha ha!"

Sau lưng mập mập gấp trên đầu toát ra mồ hôi, run rẩy chân, cường cán răng, thượng bước tới trước một bước, giảng hòa nói: "Quách đại thiếu gia, đừng đừng đừng! Cho chút thể diện. . ."

"Con mẹ nó người tính cái kia rẽ hành, cút sang một bên!" Đi lên người này tính khí thập phần nóng nảy, tiến lên một bước, đưa ra vai u thịt bắp cánh tay liền muốn đem mập mập chụp đi sang một bên.

Lưu Nhất Minh chau mày, đan điền chi khí, trong nháy mắt vận chuyển toàn thân, "Bá" một tiếng, thân hình trước đột "Ba" một cái, dò tay nắm lấy người này cổ tay.

Đại Hùng chỉ cảm giác mình cổ tay giống như bị thiết trảo từ nắm một dạng gân cốt đau nhức.

"Tê" đau quát thẳng tới hơi lạnh, đang muốn gắng sức tránh thoát thời khắc.

Lưu Nhất Minh bước chân xô dịch, vặn eo né người, thân thể một cái xoay tròn, "Hô" trên mặt đất tro bụi cùng lá rụng bị cái này cổ kinh khí dẫn động. Giống như vòi rồng một dạng, rối rít lá rụng xoay tròn vũ động, quý tích có thể thấy rõ ràng, hình ảnh chấn nhiếp nhân tâm.

"Hô" một tiếng tiếng xé gió, người này 1m80 thân thể giống như một vệt bóng đen một loại bị Lưu Nhất Minh vớt qua đỉnh đầu.

"Oành" một cái trầm đục tiếng vang, nặng 80 cân thân thể đập ầm ầm tới mặt đất thượng, nâng lên cao hơn nửa mét tro bụi.

Theo sau truyền tới hét thảm một tiếng, cái này cũng chưa hết, Lưu Nhất Minh vẫn tóm chặt lấy người này cổ tay không thả. Cổ tay nhỏ nhẹ run lên, chỉ nghe "Rắc rắc" một cái trật khớp thanh âm truyền tới.

"A" như giết heo tiếng kêu thảm thiết, nghe hiện trường da đầu mọi người từ tê dại một hồi! Không thiếu nữ sinh không tránh khỏi "A" che cặp mắt, cả người run run không ngừng.

Người này càng động càng đau, kêu cũng liền càng thảm hơn, cuối cùng đau chỉ rút ra hơi lạnh, cắn răng, ngoài ra một sau khi bắt trong đất, mặt đầy mồ hôi lạnh.

Lưu Nhất Minh mới buông tay, vỗ một cái trên tay cũng không tồn tại tro bụi, hời hợt nói: "Đây chính là người mắng huynh đệ của ta kết quả! Hừ!"

Bên người mập mập với nhìn ngốc tự đắc, tiểu mắt tròn trũng mắt tròn xoe, không thể tin nhìn Lưu Nhất Minh.

Đối diện Quách Hạo không thể tin được chính mình con mắt, nhìn quái vật như vậy nhìn Lưu Nhất Minh bình tĩnh nói, tiêu sái đáng vẻ.

Bên người Khương Tuyết Yến hai tay che ngực, dọa sợ.

Che kín ở trong đám người Đỗ Vũ Phi cũng giương miệng nhỏ, đôi mắt đẹp tuyệt trần, giống như Định Thân một dạng động một cái cũng không thể động.

Giữa sân Lưu Nhất Minh ổn định xoay người, hướng về phía Quách Hạo bọn họ, ánh mắt sắc bén quét nhìn một vòng, hét lớn một tiếng: "Còn có ai?!"

Cái này một tiếng nói, giống như thần chung mộ cổ, đám đông từ trong khiếp sợ kêu tỉnh lại.

Mọi người khều một cái lông đầu, rồi rít kinh hô: "Con bà nó..."

"Đcimm! Ta tới." Từ khiếp sợ Quách Hạo sau lưng lại xông tới một người, thân cao cùng Lưu Nhất Minh tương đối, bắp thịt cả người giống vậy phát đạt, rung đùi đắc ý, mà sát hai quả đấm, vung cánh tay đuổi chân.

Ánh mắt đe dọa nhìn Lưu Nhất Minh, nhịp bước vững vàng có lực, chân trái ở phía trước, chân phải ở phía sau, tiêu chuẩn Taekwondo cách đấu tư thế.

"Hiệu Đông, nửa đoạn." Nửa đoạn là ngón tay rưỡi đoạn Đại Đen, đai lưng màu sắc là đỏ đen xen nhau, thực lực chỉ lần này với Đại Đen một đoạn Quách Hạo bên dưới.

"Đại Hùng là bất thành linh bị hấn đánh lén, không coi là cái gì?"

"Không tệ! Hiệu Đông cước pháp ác liệt, tốc độ cùng lực lượng ở trong hiệp hội đứng sau Hạo ca, nhất định có thể đánh ngã hấn."

Phía sau Taekwondo hiệp hội đám tay chân cũng từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, rồi rít chỉ điểm.

Quách Hạo cúi người xuống một tay đè chặt Đại Hùng bả vai, một tay cầm giữ ở cùi trỏ, giơ lên hai cánh tay chấn động mạnh một cái, "Rắc rắc" nhất thanh thúy hưởng, bả vai phục vị thành công.

"Hô" đau nửa nằm trên đất thẳng đờ mồ hôi lạnh Đại Hùng thò ra một hơi dài, mắt lộ ra vẻ cảm kích.

"Đa tạ Hạo ca!"

Quách Hạo gật đầu một cái, hướng về phía Hiệu Đông bóng lưng nói: "Cho ta hung hăng đánh, tháo hấn một cái cánh tay."

"Minh bạch!"

Nửa đoạn thực lực Hiệu Đông cười gần, trong ánh mắt lộ ra lạnh lẽo, dự trác song phương một chút khoảng cách, một cái tiểu tiến bước, rút ngắn khoảng cách song phương, coi là bình tĩnh Lưu Nhất Minh tuyệt đối không cách nào né tránh.

Chân trái sau khi rơi xuống đất, "Ba" khẩu chặt mặt đất, coi đây là trung tâm, thân thể một cái 180 độ xoay tròn, "Hô" một cái tiếng xé gió, đùi phải vung vẩy như roi.

Đây cũng là Taekwondo trong thực chiến ứng dụng phổ biến nhất ngang đá, động tác đơn giản thực dụng, bị Hiệu Đông thi triển ra, càng cảm thấy uy lực không tầm thường.

Ngay cả Quách Hạo cũng lộ ra mất ý thần sắc, tất cả mọi người lòng tin tràn đầy, chờ nhìn Lưu Nhất Minh đầu bị đánh trúng hình ảnh.

Hiệu Đông thấy Lưu Nhất Minh giống như một khúc gỗ tự đắc ở nơi đó, cũng không tránh né, cũng không phản kháng, khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng. Trong lòng nói, tiểu tử, một cước này đi xuống, không phải là cho ngươi nào chấn động không thể.

Lưu Nhất Minh nhìn bằng nửa con mắt một chút, lắc đầu châm chọc nói: "Quá yếu!"

Dứt lời, đan điền chi khí nhắc tới, vặn eo đồng thời, nhắc chân một cước đá ra, không khí phát ra "Hô" một tiếng vang rền.

Chính là Tấn Thủ bên trong đơn giản một cái bên đạp, nhưng tốc độ cùng cường độ là Đại Đen nửa đoạn Hiệu Đông gấp mấy lần.

"Oành" một tiếng, theo sau hét thảm một tiếng, đắm chìm trong trước thối bại Hiệu Đông giống như điều đứt dây một dạng thân thể bay rớt ra ngoài, "Phốc thông" một tiếng, đụng vào người phía sau trong đám.

Nhất thời người ngã ngựa đổ, tiếng mắng chửi một mảnh.

"Ồ ào "

Vậy xem các bạn học nhất thời xôn xao, một số trong chảo dầu rót vào một chén nước lạnh một dạng tiếng người huyền ảo.

"Không phải đâu! Chẳng lẽ cái này là ảo giác!"

"Mẹ kiếp, Lưu Nhất Minh đây là đánh máu gà sao?"

"Ha ha, đặc sắc, ngao mạn, tiểu tử này thật ngao mạn!"

Quách Hạo đứng mũi chịu sào, thứ nhất bị đụng ngã lăn trên đất, chờ bò dậy lúc, đầu đầy tóc rối bời, một thân tro bụi lá cây, khí truyền hình trực tiếp run, nghiêm nghị mắng: "Phế vật!"

Dứt lời, đem trên người dính đầy bụi đất cùng lá cây áo khoác cời xuống, lộ ra bên trong màu trắng giữ ẩm áo sơ mi, tư thế hiên ngang, phối hợp đầu tóc rối bời cùng phát sao hơn mấy mảnh nhỏ lá cây, càng lộ vẻ nổi bật bất phàm, uy phong凛凛.

"Oa! Ta nam thần thật là đẹp trai, chính là ngã xuống, tư thế cũng là đẹp trai nhất."

"Nam Thần cố gắng lên! Đánh bại Lư Nhất Minh, Nam Thần, I love You!"

...

Khương Tuyết Yến cũng chật vật không chịu nổi từ ôm cây nhựa ruồi (cây Sồi Xanh) đứng lên, vẻ mặt ủ rũ mắng. Hai tay nắm quyền, tức giận lấy trợn mắt nhìn Lư Nhất Minh.

Tương Bàn Tử từ trong khiếp sợ tỉnh lại, hưng phấn nhắc chân múa tay, hét lớn: "Minh ca, tốt lắm! Tốt..."

Lư Nhất Minh dừng dung một tiếng, hướng về phía nổi giận dửng dưng, sắc mặt tái xanh đi tới Quách Hạo, cười nhạo: "Ngươi không được, cho ngươi kia lũ chó săn toàn bộ lên đi!"

Tương Bàn Tử "Két" một tiếng dừng lại, vừa muốn khuyên Lư Nhất Minh lúc, chỉ nghe thấy Quách Hạo người phía sau, từng bước từng bước cao giọng tức giận mắng, bỏ rơi cánh tay, tung người nhào lên tới.

Mập mạp tức giận, hét lớn: "Minh ca, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, ta chạy chứ ?!"

"Chạy? Cũng không có cửa!"

"Tiểu tử, hôm nay đánh ngươi mẹ ngươi cũng nhận không ra."

Che giấu ở trong đám người Đỗ Vũ Phi mặt đầy lo âu nhìn Lư Nhất Minh, tay nhỏ siết chặt, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi.

Đỡ cây đứng Khương Tuyết Yến hừ hừ cười lạnh, mặt đầy sáng khoái nhìn bị bao vây lại tới Lư Nhất Minh. Thăm nghĩ, lúc trước thật đúng là không phát hiện, Lư Nhất Minh cái này thân thể nhỏ bé có thể đánh như vậy, nhưng ngươi lại có thể đánh, có thể đánh được Hạo ca sao? Có thể đánh được nhiều người như vậy sao?

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đại Đen tứ đẳng

"Chạy? Nên chạy là các ngươi!"

Lư Nhất Minh giận rên một tiếng, điều động Đan Điền Chi Khí, miệng niệm "Phong Linh Quyết" pháp quyết, dùng loại này cao cấp thân pháp đối phó những thứ này thể tục người luyện võ quả thực có chút chuyện bé xé ra to, vì vậy Lư Nhất Minh chỉ điều động "Phong Linh Quyết" 10% năng lượng.

Đan Điền linh khí bị "Phong Linh Quyết" tâm pháp thúc giục động, giống như long xà như vậy ở quanh thân kinh mạch trong rong ruồi, mơ hồ phát ra tiếng nổ, ngoại giới không nghe được, chỉ có Lư Nhất Minh nội thị cảm giác được.

Cả người khí chất trở nên không giống với, bên ngoài thân thể mơ hồ sinh ra một loại mông lung cảm giác. Nếu như chỗ này có Tu Đạo Giả cao thủ ở lời nói, nhất định có thể nhìn ra Lư Nhất Minh đây là khí kinh bao phủ toàn thân, giống như kéo căng trường cung, quanh thân tròn vành vạnh, có cực tốt phòng vệ năng lực.

"Vây lại, đừng để bọn họ chạy!"

Quách Hạo gầm lên giận dữ, dẫn đầu nhào tới, một cái tiến tới bước, nhún nhảy, trên không trung thay đổi thân thể 360 độ, thi triển hần sở trường nhất cao vị xoay đá, mục tiêu chạy thẳng tới Luru Nhất Minh đầu đi.

Động tác lưu loát như nước chảy mây trôi, thêm chi thân hình cao lớn, động tác hoa lệ đẹp mắt, khuấy động không khí chung quanh phát ra "Vù vù" âm thanh, đẹp đẽ không thể diễn tả.

"Oa oa! Thật là đẹp trai nha!" Vây xem các nữ sinh cũng phát ra trợn trợn tiếng kinh hô, tràn đầy ánh mắt sùng bái nhìn mình chăm chăm trong tâm khảm nam nhân.

"Quách đại thiếu nhưng là Đại Đen nhất đẳng, đây mới thực sự là Taekwondo cao thủ, xuất thủ bất phạm! Khí thế kinh người!"

"Không sai, tập luyện Taekwondo, chỉ có vào Đại Đen, mới có thể gọi là cao thủ."

Luru Nhất Minh một thân cười lạnh, xinh đẹp như vậy cước pháp trong mắt hắn, thuần túy chính là hoa hòe mà không thực, không có giá trị gì.

Quách Hạo đằng không xoay tròn thân thể ở mặt ngõ Luru Nhất Minh sau khi, chính là đùi phải mở ra lúc, cũng là xoay đá mục tiêu công kích bùng nổ điểm. Quách Hạo chân dài to giống như một đạo hắc tiên hung tợn quất về phía Luru Nhất Minh cười lạnh gương mặt.

Quách Hạo động thủ thời khắc, đi vòng qua Luru Nhất Minh mấy người sau lưng cũng đồng thời mở ra tấn công, rống giận, ra chân đạp mạnh Luru Nhất Minh.

Tương Bàn Tử cả kinh thất sắc, nghẹn ngào la lên: "Minh ca, cẩn thận phía sau!" Vừa nói, cũng không lo mình có thể hay không đánh người nhà, hai tay nắm quyền, "A" cao giọng kêu cho mình thêm can đảm, đánh đi lên hỗ trợ.

"Vô si! Đây là muốn quần đấu sao?"

"Thật không nghĩ tới Taekwondo hiệp hội người có thể làm được chuyện như vậy?"

"Hắc hắc! Quả thực có chút không biết xấu hổ nha!"

Phù lấy vệ y cái mũ Đỗ Vũ Phi trong lòng căng thẳng, tay nhỏ khăn trương che ngực, nghẹn ngào kinh khiêu xuất lai, "A! Bọn họ tại sao có thể như vậy?"

"Hừ! Ta phát giác cái này Quách Hạo so với Luru Nhất Minh còn vô si, nhiều người như vậy đánh một người." Dương Xuân Hoa trừng hai mắt không cam lòng nói.

Luru Nhất Minh linh thức thúc giục bên dưới, chung quanh ba mét bên trong nhất cử nhất động đã sớm nhưng với ngực.

Một cái trắc bước, thân thể thay đổi, khuấy động quanh thân không khí, lá rụng cũng theo đó khởi vũ.

Động tác không nhanh không chậm khó khăn lăm tránh thoát phía sau đánh lên tới quyền cước, đồng thời lộ ra tay trái "Ba" một cái, vỗ vào Quách Hạo trên bàn chân.

"A" còn ở giữa không trung Quách Hạo hét thảm một tiếng, cảm giác giống như là bị tám đá xanh gạch vỡ trúng một dạng bàn chân cốt đau đớn một hồi, thân thể còn ở giữa không trung thời khắc, Luru Nhất Minh như quý mị một cái đột tiến, lách mình đến Quách Hạo mặt bên, cánh tay vung vẩy, tay lưng hướng về phía Quách Hạo khuôn mặt anh tuần gò má phẫn đi, "Ba" một cái giòn vang.

Thân ở giữa không trung Quách Hạo không chỗ mượn lực, cũng không cách nào né tránh, bị một tát này phẫn chặt chẽ vững vàng.

Quách Hạo "A" hét thảm một tiếng, phun ra một búng máu từ, từ bên trong văng tung tóe hai cái răng.

1m82 cao lớn thân thể xoay tròn cút rơi trên mặt đất, đập lên như một làn khói bụi.

Đây là Luru Nhất Minh cố ý lưu tình, chỉ dùng 3 phần sức. Dù sao đây không phải là ở Tiên Hiệp trong thế giới, có thể tùy ý làm bậy.

Cái này Quách Hạo cũng bắt quá là một phạm phu tục tử, không có gì sức đề kháng, nếu là dùng sáu phần sức, Quách Hạo đầu không phải là tại chỗ bị khai gao không thể.

Quách Hạo một đường kêu thảm, lăn lộn, đụng vào mấy bụi còn nhỏ cây nhựa ruồi (cây Sỏi Xanh),

Cút ra ngoài đạt tới cách xa hơn một trượng mới dừng lại.

Luru Nhất Minh động tác không ngừng, thu bàn tay về, thân hình di động, giơ lên hai cánh tay đóng đưa, như long xà bay lượn quanh quần, mang theo đặc biệt cảm giác tiết tấu cùng cảm giác đẹp đẽ, đi xuyên qua mười mấy người vây công chính giữa.

Còn như cá trong nước bình thường, hết thấy đều là như vậy hòa hợp, như vậy dung hợp, như vậy tự nhiên!

Một bước bại mấy người, quyền cước không dính vào người, chỗ đi qua, gào thét bi thương khắp nơi.

Thế như chẻ tre, không ai có thể ngăn cản.

Bên ngoài sân người nhìn Lư Nhất Minh với đánh thái cực tự đắc, động tác không nhanh không chậm, chính là không hiểu, vì sao người trong sân một khi áp sát tới Lư Nhất Minh bên cạnh, tựa như cùng uống rượu say như vậy, lung la lung lay, đứng không vững.

Ngược lại bị Lư Nhất Minh dễ như trở bàn tay vung vẩy cánh tay "Đùng đùng" trái phải trước sau bắn cung, rồi rít đánh ngã xuống đất, tất cả đều là một đòn gục, không có cái thứ hai.

Trong sân Taekwondo hiệp hội người cũng không hiểu, bất luận là quả đấm cùng đi đứng một khi công kích được Lư Nhất Minh trước người, liền không tự chủ được trượt về một bên, phảng phất trên người hắt lau một tầng dầu bôi trơn như vậy, liên đới công kích người trọng tâm không vững, thân thể lay động, bị Lư Nhất Minh nhân cơ hội tùy tiện đánh ngã.

Hết thấy các thứ này phát sinh thời gian quá ngắn, chờ đến Lư Nhất Minh dừng bước thu tay lại sau khi, giữa sân lại không có một người đứng.

Lư Nhất Minh ánh mắt nhìn bằng nửa con mắt, quét nhìn bốn phía, vô địch thật là tịch mịch!

Xem xét lại Lư Nhất Minh dưới chân bốn phía nằm mười mấy người, không phải là bị vỡ nát gãy xương, chính là đi gân sai vị, khớp xương trật khớp, vô bất mất gãy giữa lẫn lộn, nước mắt nước mũi hoành lưu, gọi trời kêu đất.

Sân bên ngoài chiến đấu trong lòng mọi người truyền hình trực tiếp lông, rồi rít khiếp sợ nhìn một màn này, tiểu tử này là công phu siêu sao Lý Liên Kiệt phụ thể chứ ? ! Làm sao biết có thể đánh như vậy?

Đều giống như nhìn quái dị được nhìn chăm chăm Lư Nhất Minh.

"A, ta nam thần nha! Quá thảm, Lư Nhất Minh nguoi tại sao có thể dữ dội như vậy tàn?"

"Ta không nhìn nổi, tại sao có thể như vậy? Nam thần làm sao biết thua ở cái này tiểu tử nghèo?"

"Tại sao nhiều người như vậy cũng đánh không lại hắn? Làm cái gì nha!"

"Nam thần mời tới đều là người nào nha! Buổi trưa uống bao nhiêu rượu, quá không đáng tin cậy!"

Trong đám người xen lẫn các nam sinh đều là vẻ mặt hưng phấn thần sắc, trong lòng ngực nhiệt huyết sôi trào, đầy mắt vẻ hâm mộ.

"Chửi thề một tiếng, thật mẹ nó soái, lão tử nếu là có như vậy một thân công phu tốt biết bao nhiêu nha!"

"Đại trượng phu làm như thế, khởi nhưng là đầu gao khom lưng quyền quý? !"

"Ai! Bây giờ đột nhiên cảm thấy Lư Nhất Minh mới là đẹp trai nhất, có như vậy thân thủ còn sợ cái gì?"

"Vây cũng chưa chắc, công phu khá hơn nữa, một gạch quật ngã, đây là một cái người có tiền thế giới, ta phỏng chừng Lư Nhất Minh cuối cùng vẫn là sẽ bị Quách Hạo đạp phải dưới chân."

"Đây là chúng ta dễ có rất khó tránh thoát vận mệnh, bi ai nha!"

Che giấu ở đám người phía sau Đỗ Vũ Phi kinh ngạc tay nhỏ che miệng lại ba, e sợ cho kêu lên sợ hãi, đôi mắt đẹp tròn tròn, tất cả đều là sao.

Bên người theo sát Dương Xuân Hoa mập mập thân thể không tránh khỏi phát run lên, trong miệng tự lẩm bẩm: "Ta lạc cái thiên ta lạc cái thiên "

Đỗ Vũ Phi ngẩng đầu lên, có chút thờ gáp, hỏi "Xuân Hoa tỷ, người buổi trưa không phải nói thấy Lư Nhất Minh phải thật tốt nói một chút sao?"

"Ta khi nào nói, Vũ Phi người đừng hại ta! Thua thiệt ta mới giúp người?"

"Ách "

Một tay nắm cây nhựa ruồi (cây Sồi Xanh), đứng Khương Tuyết Yến cùng một đám khuê mật bạn tốt đùa nhìn há hốc mồm, đôi môi run rẩy không nói ra lời. Khương Tuyết Yến đại miệng thở hào hển, trong ánh mắt toát ra một tia (to) ý sợ hãi, thân thể mơ hồ lui về phía sau rụt lại.

Hắn đây mẫu thân hay lại là người sao? Người cũng quá có thể đánh đi! Một người đánh mười mấy người, không phải là đánh chạy trời chết, cũng không phải đánh quỵ xuống đất cầu xin tha thứ, mà là dứt khoát một đòn ngã xuống đất, chiến đấu này lực được mạnh mẽ bao nhiêu nha!

Vấn đề mấu chốt là, thật giống như từ đầu đến cuối, Lư Nhất Minh căn bản là không có ai truy cập, chỉ sợ lau qua quần áo cũng không có, thân pháp này được cao tới trình độ nào!

Trên đất Quách Hạo một tay che quai hàm gào lên, một tay bung chân rút ra hơi lạnh. Một bên quay đầu đi hung tợn trừng mắt Lư Nhất Minh, nghe người chung quanh xì xào bàn tán, nhìn một chút chính mình đáng vẻ chật vật, cùng với người thù hạ lẫn lộn đầy đất hình dạng!

Mặt đầy tím phồng, con ngươi xích hồng, quá mẹ nó mắt mắt, lòng tin tràn đầy tới, lại lạc cái như vậy kết quả, cái gì mặt mũi cũng không có, sau này lão tử làm sao còn ở Dự trung đại học lần lộn.

Giận dữ hét: "Luru Nhất Minh, ngươi có bản lĩnh đánh chết ta, tới nhĩ? !"

Hắn cầu đầu quân sư Tiểu Gia Cát từ rừng cây phía sau chạy chậm đi qua, cuống quýt đỡ lên Quách Hạo. Thấp giọng khuyên nhủ: "Hạo ca, tương lai còn dài, không thể hành động theo cảm tính! Chúng ta không đánh lại, có thể tìm mời lão sư ngươi nha!"

"Hì! Ngươi nói không tệ, lão sư ta nhưng là đai đen tứ đẳng, Hừ! Nhất định có thể đánh bại hắn."

Taekwondo đai đen tứ đẳng, tục xưng "Sư phạm" (lão sư lão sư, tương đương với "Giáo sư" ý tứ), ngũ đoạn trở lên xưng là "Đại sư".

Chỉ có đai đen tứ đẳng mới có tư cách mở đạo quán, đảm nhiệm quán trưởng hoặc tổng giáo luyện, cũng có xin quốc tế huấn luyện viên, trọng tài quốc tế tư chất.

Quốc nội cao nhất cũng bắt quá đai đen lục đoạn, số lượng càng là phượng mao lân giác, bắt quá hai, ba người mà thôi.

Luru Nhất Minh ánh mắt như điện, khinh thường liếc nhìn hắn một cái, ánh mắt rơi vào đeo mắt kiếng Tiểu Gia Cát trên người, nhớ tới lúc trước đối thoại, tiểu tử này 99% không phải là cái gì hảo điều! Lạnh cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói: "Ngươi là mình và miệng hay vẫn là phải ta động thủ?"

"Két" nửa quỳ xuống mặt đỡ Quách Hạo Lý Duệ về mặt khô sở, nhìn một chút phụ cận mặt đất ngổn ngang kêu gào hiệp hội huynh đệ, giơ tay lên, do do dự dự.

Luru Nhất Minh giận rên một tiếng, ánh mắt trừng một cái.

"Đại ca, ta tự mình tới, ta tự mình tới, không nhọc ngươi động thủ!" Nói xong, "Đùng đùng" chính mình tát mình bạt tai.

"Ngươi" Quách Hạo khí truyền hình trực tiếp run, bàn chân cốt cảm thấy với bề như thế toàn tâm đau, răng xuống hai khóa, nói chuyện thêu thào.

Tiểu Gia Cát một bên đánh vả mặt, một bên thấp giọng khuyên nhủ: "Hạo ca, hảo hán không ăn thua thiệt trước mặt! Nhịn một chút đi!"

Luru Nhất Minh trên cao nhìn xuống, tà nghệ sắc mặt tái xanh, khoe miệng chảy máu, gương mặt tuần tú vận vẹo biến hình Quách Hạo, lãnh đạm nói: "Sau này đừng tìm ta phiền toái! Nếu không hậu quả là ngươi không tưởng tượng nổi."

Ngay sau đó khinh thường liếc về một cái, quay người lại liền thấy mập mập sung mặt sung mũi đứng ở phía sau, "Ha ha" cười ngây ngô, cặp mắt sáng lên, tràn đầy thần sắc kích động nhìn Luru Nhất Minh.

"Mập mập, mẹ nó ai đánh ngươi?" Dứt lời, quay đầu nhìn một chút trên mặt đất hào gọi người, cần phải cho mập mập báo thù hả giận.

"Đùng! Minh ca, mới vừa rồi ta đã báo thù, ha ha!"

"Ai! Mập mập, huynh đệ khiến ngươi mệt mỏi".

"Nói gì vậy! Ai bảo ta là huynh đệ! Đi! Đi uống rượu." Mập mập chủ động ôm Luru Nhất Minh bả vai, hai người câu kiên đáp bồi, đập tà dương ánh chiều tà, hát hào hùng ca khúc, càng lúc càng xa.

Trong rừng cây xem cuộc chiến bọn học sinh hoa chân múa tay vui sướng lấy, nước bọt văng khắp nơi lấy thảo luận sôi nổi lên, mới vừa rồi quả thực ở chấn động, toàn bộ sân bầu không khí đều bị Luru Nhất Minh một người chế trụ, mọi người chỉ dám kẻ tai nói nhỏ thì thầm, không dám cao giọng bình luận.

Luru Nhất Minh vừa đi, nhất thời áp chế khí tràng tản đi, Quách Hạo cũng bị thân cận các bạn học mang, mười mấy bị thương Taekwondo hiệp hội huynh đệ đều bị người đỡ, đoàn người, sáu vân thăm vụ, một đường kêu thảm, hướng giáo Y nơi chạy tới.

Thật sao! Tràng diện này nhìn đến thật mẹ nó đồ sộ! Trên đường đồng học rối rít nghị chân phê bình, cái này đi bộ gãy dựa tư thế không tệ, rất có hài hước cảm! Cái này miệng méo không được, quá khó coi.

"Nha! Đây không phải là Quách đại thiếu sao? Làm sao này tám quý dạng, bị người đánh thảm như vậy?"

"Ha ha! Đám này đang là đóng phim sao?"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Chương 16: Bận rộn giáo Y

Giáo Y noi thầy thuốc cùng y tá cũng ánh mắt xóc xếch nhìn trùng trùng điệp điệp nhiều người như vậy, lẫn nhau đỡ, lão đảo, có công có mang, một bước một gào thét bị thương, nước mắt nước mũi hoành lưu, vô cùng thê thảm.

Thầy thuốc vội vàng chăm sóc hộ công môn ghi danh tiếp đãi, lại vừa là thanh tẩy băng bó, lại vừa là chích treo từng chút, lại phách phiến một dạng, phát hiện nhiều cái bị vỡ nát gãy xương, bảy tám cái gãy xương mang khớp xương trật khớp.

Toàn trường oanh động.

Hệ trong lãnh đạo và phụ đạo viên cũng kinh động, rồi rít chạy tới hỏi.

"Làm sao bây giờ nhỉ? Hạo ca!"

"Theo ta, toàn bộ đẩy tới Lưu Nhất Minh trên người, sau đó nhượng trường học đuổi hắn."

"Ngươi ngốc nha! Một mình hắn đánh chúng ta nhiều người như vậy, nói ra có người tin sao?"

"Tại sao không ai tin? Rõ ràng chính là sự thật nha!"

Quách Hạo chau mày, vung tay lên, khi nói làm quai hàm động đậy, chịu đựng đau đớn, chật vật nói: "Được, không cần nói, đợi một hồi phụ đạo viên hỏi tới, liền nói tự chúng ta luận bàn lỡ xuồng tay quá nặng!"

"A "

"Dựa vào cái gì nhỉ? Hạo ca!"

"Đúng vậy, không thể bỏ qua Lưu Nhất Minh, chết cũng muốn kéo hắn chịu tội thay."

"Không tệ! Tê đại trứng, chưa thấy qua hạ thủ ác như vậy."

Tiểu Gia Cát vuốt ve cái này sắp bị đánh sưng đau tức giận, mắt tam giác chớp động ánh sáng, nói: "Hạo ca, nói không tệ! Các ngươi đừng làm ồn làm ồn!"

"Từ nơi nào ngã nhào, liền từ nơi đó đứng lên, hôm nay quá mệt nó mất mặt, chỉ đuổi hắn Lưu Nhất Minh, thật sự quá tiện nghi hắn."

"Cho dù là quay đầu chúng ta ở bên ngoài trường đua hắn đánh gần chết, lại có ai biết? Không bằng giữ lại hắn, chờ chúng ta chữa khỏi vết thương, mời tới Hạo ca sư phó Chu đại sư, còn ở trong trường học, mời thêm chọn người, ngay trước mọi người hung hăng giáo huấn hắn Lưu Nhất Minh, vẫn hỏi chúng ta Taekwondo hiệp hội danh tiếng."

Quách Hạo nửa nằm ở trên giường, nghe gật đầu liên tục, lời nói này đến hắn trong tâm khảm đi.

Ai! Thật mất mặt nha! Nếu là không đem mặt mũi tìm trở về, sau này làm sao còn đuổi theo Giai Di, cũng không mặt đi gặp nàng nha!

Lưu Nhất Minh, ngươi một cái tôn tử, tiểu tử ngươi ần núp thật sâu nha! Ai mẹ nó nói cho ta biết, Lưu Nhất Minh không biết công phu, cũng làm lão tử hăm hại khổ.

Trong sân trường phong truyền rừng cây nhỏ đánh nhau tình cảnh, vừa nói nói chắc như đinh đóng cột, nghe không thể tưởng tượng nổi, rồi rít lác đầu phân bác: "Một người đánh mười mấy người không phát hiện chút tổn hao nào? Con mẹ nó ngươi trâu chọc ta! Ngươi đánh một cái thử một chút?"

"Chửi thề một tiếng! Ta muốn có thể đánh như vậy, trả lại hắn mẫu thân đứng ở nơi này với ngươi mà con bê, thích tin hay không, không tin thì thôi!"

"Là thực sự nha! Ta cũng ở đây hiện trường, hắn nói tới không hề có một chút nào sai, ngay cả Quách đại thiếu gia đại diện một đoạn thực lực, đều không phải là Lưu Nhất Minh hợp lại địch, một cái tát liền cho tát bay."

"Chửi thề một tiếng! Càng nói càng mơ hồ! Kia Quách đại thiếu gia 1m82, trọng lượng cơ thể 80 kg, một cái tát có thể tát bay?"

"Tê đại trứng! Thích tin hay không, cho các ngươi nói không thông!"

Tự ba tụ năm, tụm quanh cùng một chỗ, vừa đi vừa nói chuyện một đám xem cuộc chiến các nữ sinh, mặt mày hớn hở, rì rầm, đàm luận không ngừng!

"Ta lòng tốt đau nha! Ta nam thần, ngươi làm sao như vậy tao nhả đánh?"

"Ai! Thật thất vọng! Ngươi không phải là được xưng Dự Trung đại học đệ nhất cao thủ sao? Làm sao nhẹ nhàng thoái mái liền bị xướng ép dầu hồ đồng tiểu tử nghèo tát bay."

"Mười người cùng tiến lên cũng không đánh lại, còn chật vật như vậy! Ai! Ta trái tim bể đầy đất. Sẽ không còn có yêu!"

"Ta đột nhiên phát giác Lưu Nhất Minh cái này tiểu tử nghèo cũng không tệ nha! Vóc người cũng thật đẹp trai, mặc dù cách ăn mặc thật sự không dám tăng bốc!"

"Lại hoa mắt si! Có thể đánh có ích lợi gì? Bây giờ là cái kim tiền xã hội, công phu quyền cước khá hơn nữa, có ích lợi gì?"

"Làm sao vô dụng, làm một Hộ Hoa Sứ Giả không thật thích hợp sao?"

"Tình lại đi đi cô em, Hộ Hoa Sứ Giả cũng là lấy tiền chất đồng, cũng không phải là dựa vào quả đấm."

Chậm rãi đi ra khỏi rừng cây, cùng Dương Xuân Hoa đồng thời trở lại nhà trọ Đỗ Vũ Phi mím môi cái miệng nhỏ nhắn, không che giấu được nụ cười, đôi mắt đẹp tuyệt trần, thỉnh thoảng nghiêng đầu nhìn một chút, đi xa Lưu Nhất Minh bóng lưng.

"Đừng xem, người ta cũng đi xa!" Dương Xuân Hoa bất mãn rên một tiếng.

"Ai nhìn hán? !"

"Ta cho ngươi biết Vũ Phi, cái này Lưu Nhất Minh tuyệt đối không phải là một thứ tốt, sau này để ý đến hán xa một chút, hạ thủ ác như vậy, ta bây giờ tâm còn đang phát run!"

"Thật giống người ta chẳng qua là mỗi người vỗ nhè nhẹ một chút, bọn họ gục không dậy nổi, cũng không biết có phải hay không là giả bộ?"

"Hắc! Ngươi trả thế nào nói đỡ cho hán? Không nhìn thấy cái đó Quách đại thiếu quai hàm cũng sưng, răng đều rơi rụng hai khóa, ngươi nhìn thêm chút nữa kia mười mấy người đi bộ lão đảo, kêu cha gọi mẹ với giết heo tự đắc, cái này còn có thể là giả?"

"Ha ha! Đó chỉ có thể nói bọn họ cũng quá không khỏi đánh, cùng một nương môn tự đắc!"

"Hắc! Vũ Phi ngươi cũng học cái xấu, lời này có thể nói không?"

"Ha ha, liền lần này, Xuân Hoa tỷ!"

Nhà ăn một góc, Lý Nhất Minh cùng da mặt xanh sưng mập mạp ngồi đối diện nhau, nhìn nhau, cười ha ha.

"Thống khoái! Thật mẹ nó thống khoái, ta Trương Nghị thật lâu không uy phong như vậy."

"Minh ca, đến, Hãy A..." Mập mạp vừa nói cầm bia lên chai.

"Hãy A..."

"Ừng ực! Ừng ực!" Mấy hóp lằng lệt bia xuống bụng, trong cơ thể khô nóng từ từ trở nên bằng phẳng.

Mập mạp mặt mũi hồng hào, sán mấy chỗ bầm tím, không khỏi hài hước cảm!

Lưu Nhất Minh cười hắc hắc, nói: "Chờ lần tới nhà trọ, ta giúp ngươi tiêu sưng!"

"Minh ca, không việc gì, nhiều chút thuốc thoa ngoài da, mấy ngày là khỏe."

"Đúng, Minh ca, ngươi khi nào học công phu? Ta làm sao không biết, lúc trước cho tới bây giờ không có thể hiện tài năng nhỉ?"

"Hại! Từ nhỏ đã luyện qua, sau đó không luyện, cũng xa lạ."

"Chửi thề một tiếng! Đây là xa lạ, ngươi không thấy mọi người cũng nhìn há hốc mồm sao? Quá uy phong, khi nào dạy một chút ta thôi!"

"Được, không thành vấn đề, bất quá ngươi được trước bớt mập một chút! Ít ăn đồ ăn, làm nhiều công việc!"

"À? Vậy hay là coi vậy đi!"

Nữ sinh nhà trọ chia làm bốn cái khu, tự nam đến bắc theo thứ tự là Liễu, Sen, Cúc, Tùng bốn khu.

Lâm Giai Di bọn họ thuộc về Liễu khu lầu hai, ngoài cửa sổ mấy bụi cây liễu già buông xuống tơ vạn cái, mấy cây tinh tế cành liễu bắc gió lay động, gõ ở trên cửa sổ thủy tinh, "Đùng đùng" vang dội, nhưng Lâm Giai Di bất an tâm càng xóc xếch.

Nàng rất muốn đi xem, vừa vận phần cùng lý trí tự nói với mình không thể, chỉ có thể một người không ngồi ở chỗ này, nhìn tà dương ánh chiều tà không nhanh không chậm đi ngang qua, nhưng không cách nào giữ lại!

Trước mặt bày ra sách giáo khoa, ánh mắt lại nhìn ngoài cửa sổ cây liễu, tinh thần đã phiêu hốt ở xa xa.

Lâm Giai Di chính một người ngăn người thời khắc, chợt nghe đến ngoài cửa hỗn loạn tiếng bước chân vang.

Trong lòng căng thẳng, nhỏ yếu tay nhỏ không tránh khỏi nắm chặt. Quay đầu đi thấp thỏm bất an thêm tràn đầy trông đợi nhìn màu vàng nhạt cửa túc xá.

"Loảng xoảng" một tiếng, nhà trọ cửa bị đẩy ra, Khương Tuyết Yến dẫn một đám chúng khuê mật bạn tốt, về mặt tức giận, nổi đuôi mà vào.

Lâm Giai Di kinh ngạc nhìn các nàng, nắn một môi dưới, hỏi nhỏ: "Làm sao? Làm sao bộ biểu tình này?"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Kiểm tra sức khỏe

"Ai! Giai Di, ngươi hãy thành thật nói cho ta biết! Lưu Nhất Minh tiểu tử kia có phải hay không biết công phu nhi?"

Khương Tuyết Yến ôm Lâm Giai Di cánh tay, đẩy ngồi xuống, vẻ mặt không cam lòng hỏi.

Sau lưng khuê mật cũng xúm lại đi lên, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chú Lâm Giai Di.

"Hắn? Làm sao có thể? Hắn ngay cả gà cũng không dám giết!" Lâm Giai Di mở to hai mắt, quay xuống đầu, giọng khẳng định trả lời.

"Ai!" Khương Tuyết Yến các nàng đều rồi rít cùi đầu, than thở, bầu không khí thấp, trong nhà trọ nhất thời sầm uất thăm vự đứng lên.

"Rốt cuộc làm sao? Có phải hay không Quách Hạo xuất thủ nặng, đem hắn đá thương? Đứng hay không?" Nói xong lời cuối cùng, Lâm Giai Di giọng không tự chủ lảng lệ, trong lòng dâng lên vẻ bất mãn.

"Cái gì nhi?" Mọi người cơ hồ muốn té xỉu, rồi rít kinh hô.

"Là các ngươi vị kia, đem Hạo ca cho đánh qua, răng cũng đánh rụng, mặt cũng sưng."

"Ai! Mươi mấy người nha! Bị các ngươi vị kia cho đánh vậy kêu là một cái thăm nha! Thật là vô cùng thâm!"

"Taekwondo hiệp hội mặt cũng mất hết, Hạo ca công phu cũng thật là quá kém cỏi, quá mất hứng!"

Khuê mật các hảo hữu thất chủy bát thiết, rì rầm, kể lể một trận, mặt đầy không cam lòng vẻ.

"Cái gì nha! Làm sao có thể?" Lâm Giai Di đẹp mắt mắt hạnh tròn tròn, không thể tin nhìn một chút cái này, lại nghiêng đầu nhìn một chút cái đó.

"Làm sao không thể nào! Chúng ta nhìn Chân Chân, chính là các ngươi vị kia đánh, hạ thủ ngoan độc nha!"

"Không thể nào, liền hắn, ta còn không hiểu hắn, nhà bọn họ thường ngày hết năm giết gà, đều là mời hàng xóm hỗ trợ, hắn thấy máu liền choáng váng, các ngươi nói quả thực là lời nói vô căn cứ! Không thể nào!" Lâm Giai Di liếc cái miệng nhỏ nhắn khẳng định nói.

"Này! Giai Di ngươi sao cũng không tin đây? Chẳng lẽ chúng ta nhiều người như vậy cũng gạt ngươi sao?"

"Đúng vậy, thật nha! Thật đúng các ngươi vị kia, cũng không biết có phải hay không là Lý Liên Kiệt phụ thể, thật là Mạnh rồi tinh rồi mù, mười mấy người, dùng dùng, đều bị hắn đánh ngã."

Nữ hài vừa nói, còn đùa bỡn khởi động lăm, bắt chước Lưu Nhất Minh thủ thế, chưa nói xong thật có điểm giống.

"Đúng đúng! Chính là như vậy, cũng không biết kia mười mấy ngu ngốc là chuyện gì xảy ra? Đến một cái Lưu Nhất Minh bên cạnh sẽ say rượu cấp trên, bị người ta nhẹ nhàng thoái mái đánh một cái gục."

"Ai! Ta cũng không thấy như vậy thùng com, ta đi lên cũng mạnh hơn bọn họ!"

"Người mau lên đi! Không thấy bọn họ mười mấy làm cho vậy kêu là một cái sấm nhân nha!"

"Mới từ giáo Y nơi trở lại, bảy tám cái khớp xương trật khớp, năm sáu cái bị vỡ nát gãy xương, không ba tháng khỏi muốn đứng lên."

"Bây giờ hệ trọng lãnh đạo và phụ đạo viên cũng kinh động, toàn trường oanh động!"

Lâm Giai Di không khỏi đứng lên, mắt hạnh tròn tròn, cái miệng nhỏ giương: "Thật?"

Khương Tuyết Yến cùng một đám khuê mật các hảo hữu cũng quệt mồm, vẻ mặt vẻ trịnh trọng, trọng trọng gật đầu.

"Kia vậy hẳn có bị thương không?" Lâm Giai Di thấp thỏm bất an, nhẹ giọng nói nhỏ hỏi.

"Ai! Yên tâm đi! Các người vị kia nhảy nhót tung bùng, bây giờ đang ở trong phòng ăn cùng kia mập mập chết bầm chính uống rượu ăn mừng đây!"

Mọi người ríu rít than thở, lắc đầu liên tục, không cam lòng nói.

Lâm Giai Di tâm an tâm một chút, ngượng ngùng cười một chút, tựa hồ lại cảm thấy không ổn,

"Ồ ách các người nói trường học có thể hay không đuổi hẳn nhỉ?!"

Bên người Khương Tuyết Yến vừa thấy Lâm Giai Di cái này chuyển thái độ, tâm trong lặng lẽ vì Quách Hạo bi ai! Quách Hạo nha! Quách Hạo, ai cho người trẻ một bước đây! Người nếu muốn bắt lại Lâm Giai Di, xem ra còn cần tiêu phí không ít công phu cùng thời gian nha!

Nàng cũng không hiểu rõ Lâm Giai Di tâm lý rốt cuộc là nghĩ như thế nào? Tại sao liền nhận đúng Lưu Nhất Minh đây? Tên tiểu tử nghèo kia có cái gì tốt, đáng đáp mặc dù không nhất định Quách Hạo kém đi! Nhưng xuất thân quá kém, làm sao xứng với Lâm gia Đại tiểu thư?

Tinh thần bay xa, nhớ tới năm ngoái thi từ trong đại hội, Lưu Nhất Minh một bài Tiểu Thi liền tù binh Lâm Giai Di tâm, ngăn người mấy hàng, lác đác mấy lời, bất quá mấy chục chữ, từ nay liền hồng nhan lui tới,

Tình cảm nảy sinh, một trái tim ám hứa!

Thật hoài nghi Giai Di lúc ấy có phải hay không bị Lưu Nhất Minh rót cái gì mê hồn thang? Như vậy quyết một lòng hướng Lưu Nhất Minh, không hiểu nổi nhỉ? Không hiểu nổi?

"Không biết, ta Lâm đại tiểu thư, kia Quách Hạo đem trách nhiệm toàn bộ gánh hạ đến, đã cho hệ trọng lãnh đạo và phụ đạo viên nói là chính bọn hắn luận bàn đùa giỡn! Ai!"

Trong lòng mọi người cũng yên lặng vì Quách Hạo không đáng giá, làm nhiều như vậy, chúng ta Lâm đại tiểu thư thăm hỏi một câu cũng không có, thật đúng là xuất lực không có kết quả tốt!

Trong phòng ăn ăn uống no đủ Lưu Nhất Minh cùng Trương Bàn Tử lẫn nhau đỡ gắp, hướng trong nhà trọ đi tới, Lưu Nhất Minh lúc gần đi liếc mắt nhìn đỉnh đầu trôi lơ lửng màn hình TV.

Nghĩ tới một chuyện đến, hướng về phía mập mập nói: "Huynh đệ, có tiền không?"

"Ừ, bao nhiêu?"

"Khả năng bảy tám trăm hoặc là một hai ngàn?!"

"Hắc! Mượn bao nhiêu cũng không biết? Lấy làm gì?"

"Ai! Mẹ ta không phải là một mực ở bên ngoài tìm ta, đến bây giờ còn không trở lại, ta nghĩ rằng ở TV đánh thông báo tìm người, nói cho nàng biết, nàng đưa con bắt hiểu một dạng trở lại."

"Ồ! Khỏi nói, chuyện này giao cho ta, không cần người tiêu tiền, nhà chúng ta một cái thân thích ngay tại truyền hình thành phố đi làm, ta một hồi gọi điện thoại cho hắn. Người liền khỏi bận tâm!"

"Hắc! Được! Tạ, huynh đệ!"

"Khách khí mà! Ta cũng thật nhớ bá mẫu, nàng làm văn thân là ăn ngon thật!"

Lưu Nhất Minh từ thành công dắt tay Lâm Giai Di sau khi, liền nhất định thoát khỏi không trở thành đề tài nhân vật.

Đặc biệt là trải qua buổi trưa Đại Lễ Đường hí kịch hóa một màn cùng hoàng hôn rừng cây nhỏ đánh nhau một màn, trong vòng một ngày, hai chuyện, một món so với một món hỏa bạo, sáng mù toàn hệ nam sinh nữ sinh mất.

Một đêm thảo luận cái không nghĩ, có ủng hộ Luru Nhất Minh, cũng có ủng hộ Quách Hạo, nói là chờ coi đi! Kia Luru Nhất Minh phải xui xẻo, muốn hồng bát, Quách Hạo nhất định sẽ đem mặt mũi tìm trở về.

Tắt đèn tiếng chuông một chút, ký túc xá đèn tắt, nằm ở trên giường Lâm Giai Di một đôi mắt đẹp chớp động mê người ánh sáng, nàng không biết rõ mình rốt cuộc làm sao? Rõ ràng tâm lý thật hận Luru Nhất Minh, nhưng vì cái gì trong đầu lại mơ hồ có một cổ vui sướng đây? Mình không phải là hẳn mong đợi hẳn chịu đau khổ sao?

Ai! Lăn lộn khó ngủ, ở trên giường không ngừng né người, suy nghĩ lung tung như ma, phỏng đoán Luru Nhất Minh rốt cuộc là bởi vì cái gì đối với chính mình lạnh lùng như vậy?

Nhớ lại lui tới từng chút từng chút, cùng đi hướng, chính mình cũng không có làm có lỗi với hắn sự tình nha! Hắn rốt cuộc là tại sao đột nhiên thì trở nên như vậy xa lạ?

Một đêm không lời, ngày kế trời sáng, đang tiến hành nước mậu chuyên nghiệp học sinh y theo thời gian, thật sớm đi tới chính vụ dưới lầu xe trường bãi đỗ xe, xếp thành hàng.

Lâm Giai Di coi như lớp trưởng đứng ở phía trước, cầm trong tay danh sách, đang ở chỉ đích danh,

"Khương Tuyết Yên?"

"Đến!"

"Ngụy Tiểu Khả?"

"Đến!"

"Trương Nghị?"

"Có! Ách, đến!"

"Ha ha!"

"Không cho cười!"

"Tôn Dương?"

"Đến!"

Hạo phí vài chục phút, chỉ đích danh kết thúc, toàn trường không niệm Luru Nhất Minh tên. Trương Bàn Tử về mặt cười bỉ ổi thọc một chút phía sau Luru Nhất Minh, đột nhiên bước đi ra, giơ tay lên đặt câu hỏi: "Lớp trưởng! Tại sao không điểm Luru Nhất Minh tên?"

"Phốc" chung quanh các bạn học nghe đều chết chết biệt trụ nụ cười, ánh mắt lấp lánh nhìn trước mặt Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di đôi mi thanh tú đưa ngang một cái, trừng mắt hạnh, căm tức nhìn một chút Trương Nghị, dịu dàng nói: "Nói nhầm gì đó? Ta là lớp trưởng cũng là người là lớp trưởng?"

"Ồ!" Trương Nghị rục cổ lại, lui về.

Quay đầu hướng Luru Nhất Minh cười gian nói: "Minh ca, người cẩn thận một chút, Giai Di bây giờ khẳng định hận chết người!"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

..... tranh thủ buổi trưa được 2 chap cho mọi người, thế nha! .....

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lại rút ra 1 lần

Lưu Nhất Minh gò má căng thẳng, im lặng không nói, hẳn bây giờ tâm tư đều tại trên người mẫu thân, mong mỗi mẹ sớm ngày trở về.

Phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh hành động như gió, lớn cất bước tới, nhìn một ít thời gian sau khi, vung tay lên: "Lên xe, chuẩn bị lên đường!"

Mỗi một lớp học ở lớp trưởng tổ chức dưới, nói đuôi lên xe, Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di toàn bộ hành trình không tiếp xúc, ánh mắt trao đổi cũng không có, cái này làm cho ôm trong lòng ác thú vị Trương Bàn Tử vô cùng thất vọng.

Hàng trước Thủ Tọa, Khương Tuyết Yến một chút nhú mày, thấp giọng nói: "Thật phiền phức! Kiểm tra sức khỏe tại sao thể nào cũng phải vào hôm nay, buổi trưa một cái thân thích tới, mẹ ta gọi ta nhất định phải trở về đây?"

Lâm Giai Di đôi mi thanh tú hơi nhăn, nhẹ nói nói: "Ta nghe phụ đạo viên nói, hình như là Kim thị tập đoàn có ý yêu cầu, thời gian cấp bách, có thể là theo chân bọn họ độ tiến triển công việc có liên quan đi!"

"Ồ! Chỉ mong có thể vượt qua!"

Mấy chiếc xe trường nói đuôi tiến vào bác ái bệnh viện bãi đậu xe, mọi người sau khi xuống xe, ở các rõ rệt dài dưới sự hướng dẫn, tiến vào bệnh viện đại sảnh, sớm đã có bệnh viện y tá tới tiếp xúc, phát cho mỗi người một tấm cá nhân ghi danh thẻ.

Sau đó có y tá dẫn đi trước danh hiệu trọng lượng cơ thể cùng lượng thân cao, tiếp lấy đi rút máu, hút xong huyết chỉ sau, lại đi trắc tâm điện đồ, trắc hoàn tâm điện đồ sau, kiểm tra đi tiểu thông thường, chụp X quang vân vân.

Lưu Nhất Minh cùng mập mập hút xong huyết chỉ sau, mập mập sắc mặt trắng bệch, trong miệng nói lầm bầm "Ai! Hút nhiều như vậy, thương tiếc chết ta!"

Lưu Nhất Minh lắc đầu bật cười nói: "Liên như ngươi vậy, lại rút ra 200 ml cũng không chuyện!"

"Ô kìa! Không được, ta cảm giác choáng váng phát lạnh, nhất định là rút ra nhiều."

Đi ngang qua mạo mỹ y tá nhỏ nghe khinh bỉ trợn mắt một cái, liếc về mập mập một cái, "Đặng đặng" đi tới.

"Oa! Cô nàng này bạch nhãn trở mình cũng đẹp mắt như vậy!" Trương Bàn Tử hai mắt trắng sáng lên, tầm tắc lấy làm kỳ lạ nói.

"Ta không nhận biết ngươi!" Lưu Nhất Minh vừa lau mặt, một bộ then thùng với cùng với làm bạn đáng về với mập mập kéo dài khoảng cách, đuôi lên trước mặt đồng học, đi trắc tâm điện đồ.

"Đến nỗi mà! Ngươi là đàn ông no một dạng không biết đàn ông đói một dạng đói!" Mập mập ở phía sau đuổi theo nói.

Huyết dịch thu thập phòng công việc một năm Tiểu Vương y tá chính đem đã dán thật nhãn hiệu huyết dịch ống nghiệm đặt vào được, chuẩn bị đưa vào phòng chứa tủ lạnh.

Lúc này thủy tinh tiểu bên ngoài cửa sổ có người gõ, hướng về phía Tiểu Vương hô đầu hàng: "Này, các ngươi Y Tá Trương đang gọi ngươi!"

Tiểu Vương ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một cái trước ngực đeo người Kim thị tập đoàn công tác mình bài người trung niên, đứng ở trước cửa sổ, vẻ mặt hòa ái biểu tình.

"A! Y Tá Trương gọi ta?" Vừa nói, thân bắt do kỷ đứng lên, cái đầu nhỏ gần kề cửa sổ nhỏ miệng nghi ngờ hỏi.

Người trung niên ánh mắt thoáng qua một tia tinh quang, nhanh chóng liếc về một cái trước mặt y tá nhỏ ngực bài, lập tức tiếp lời nói: "Không tệ! Chính là để cho ngươi, ngươi là Tiểu Vương chứ?"

"A, ta là, nhưng là nơi này cách không ra ngươi nha!" Tiểu Vương không biết làm sao nói.

Người trung niên lắc đầu một cái, nói: "Ta đây cũng không biết, nếu không ngươi qua đi hỏi một chút các ngươi Y Tá Trương, có lẽ nàng nơi đó có việc gấp đây?!"

"Ách! Được rồi!" Tiểu Vương bắt đắc dĩ, chính mình chỉ đi làm một năm, còn không có trở thành chính thức, Y Tá Trương càng không dám đắc tội, chỉ thật thu thập một chút, vội vàng tiểu chạy tới tìm Y Tá Trương.

Người trung niên vẻ mặt hòa ái mỉm cười nhìn Tiểu Vương rời đi, lắc đầu một cái, thấp giọng nói: "Xin lỗi, Tiểu Vương y tá."

Dứt lời, nhanh chóng tiến vào thu thập phòng, từ mấy cái trữ vật trong khay, từng hàng nhanh chóng quét nhìn qua.

Ở quét nhìn đến đệ thập nhất xếp hàng thời điểm, bất ngờ phát hiện Luru Nhất Minh tên, ánh mắt sáng lên, "Bá" một tiếng lấy ra, bỏ vào túi. Sau đó nhanh chóng đẩy ra thu thập cửa phòng, đi tới cửa thang máy, trực hạ dưới đất lầu ba.

Chui vào hầm đầu xe thượng một chiếc Audi CL600 bên trong xe, nhanh chóng móc ra huyết dịch tiêu bản ống nghiệm, bỏ vào xe tải trong tủ lạnh, điều chỉnh thật nhiệt độ ở 4 - 6 độ giữa, đây là huyết dịch chứa đựng nhiệt độ cao nhất.

Cho xe chạy, to lớn tiếng nổ vang lên, giống như mũi tên nhọn một loại lùi chạy ra ngoài, sau đó xuất ra túi công nghiệp quân sự cấp bảo mật điện thoại,

Đánh ra, kết nối sau khi, giọng thấp phần trầm ổn nói: "Lão gia, huyết dịch tiêu bản vốn đã bắt được!"

Đế Hồ Tây Vương phủ, kiểu Trung Hoa bên trong thư phòng.

Kim lão gia từ nằm nghiêng ở trên ghế mây, tay cầm giống vậy bên ngoài bảo mật điện thoại, nhàn nhạt hỏi "Lập tức đưa đi giám định, ra kết quả cần cần thời gian bao lâu?"

"Nhanh nhất ba ngày!" Tường thúc vừa lái xe, một bên cung kính trả lời.

"Ba ngày này ngươi không cần làm gì, thủ ở nơi đó." Kim lão gia từ lãng nhiên hạ lệnh.

"Phải! Lão gia."

Luru Nhất Minh bọn họ từ buổi sáng 8:30 một mực giày vò đến hơn mười giờ, mỗi cái sức cùng lực kiệt, đối trước ngực dán sau lưng. Mới kết thúc chương trình, mọi người hôn hờ vui mừng, đang chuẩn bị leo lên xe trường thời khác.

Bỗng nhiên hành lang sâu bên trong chạy đến một cái y tá nhỏ, hướng về phía đám này học sinh, hô: "Luru Nhất Minh? Ai là Luru Nhất Minh?"

"Ồ ào" mọi người rối rít nghiêng đầu nhìn về phía Luru Nhất Minh, cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Mạo mỹ y tá nhỏ nhìn một cái mọi người ánh mắt, cũng biết là ai.

Luru Nhất Minh kinh ngạc không hiểu, giờ tay nói: "Ta là, làm sao?"

Y tá nhỏ chạy đến bên cạnh, kiểu thở hổn hển, mê người ngực phình, phối hợp thở hổn hển trên dưới phập phồng, đem một đám độc thân chó môn cũng nhìn há hốc mồm, máu mũi thiếu chút nữa chảy ra.

Luru Nhất Minh cũng là ánh mắt sáng lên, thầm nghĩ thật là đồ đồng phục hấp dẫn, người bình thường thật là gánh không được cảm dỗ này, lực sát thương quá mạnh mẽ.

Cách đó không xa Lâm Giai Di âm thầm nhìn chằm chằm Luru Nhất Minh nhất cử nhất động, đẹp mắt miệng không kìm lòng được nhô lên đến, trong đôi mắt đẹp ngậm một vẻ tức giận.

Y tá nhỏ áy náy cười một tiếng, như xuân hoa nở rộ, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói: "Ngượng ngừng nha! Dòng máu của ngươi hàng mẫu không thấy được, yêu cầu ở thu thập một lần."

"À?"

"Thật xin lỗi, làm phiền ngươi!" Y tá nhỏ khom người cúi người, điềm đạm đáng yêu thỉnh cầu nói.

"Ai! Được rồi!" Luru Nhất Minh bất đắc dĩ nói.

Xinh đẹp như vậy y tá nhỏ cho dù ai cũng chống đỡ không được nha! Mập mập ở bên cạnh hâm mộ nước miếng chảy ròng, liếm mắt tiến lên trước, nói: "Y tá, ta gọi là Trương Nghị, ta có phải hay không cũng ném?"

"Ha ha, thật không biết xấu hổ!"

"Hừ! Thấy mỹ nữ ngay cả mạng cũng không muốn."

"Quá mất mặt, không trách cùng Luru Nhất Minh là anh em tốt, hai người nhất định chính là cá mè một lứa!" Khương Tuyết Yến ở Lâm Giai Di bên cạnh nói lầm bầm

Lâm Giai Di mân một môi dưới, cau mày, im lặng không nói.

"Nhanh lên một chút, đừng để cho mọi người chờ một mình ngươi."

"Ai! Không nói gì, làm sao chuyện gì cũng có thể tìm tới Luru Nhất Minh đây?"

"Tiêu từ này vận khí quá kém chứ?"

Mọi người thấy Lưu Nhất Minh đi theo y tá nhỏ trở lại, bất mãn nghị luận.

Tương Bàn Tử là vẻ mặt hâm mộ về mặt nhìn từng bước một đi xa y tá nhỏ, nước miếng chảy ròng, trong miệng tám tắc lấy làm kỳ lạ: "Thật xinh đẹp! So với trường học nữ sinh đẹp mắt nhiều."

Thật tự suy nghĩ chủ quan thời khắc, chợt nghe lấy có người sau lưng kêu hân,

"Trung Nghi, tới!"

Mập mạp quay đầu nhìn lại, hai mắt thả lam quang, lên tiếng chỉ vui, chạy chậm tới, mừng rỡ hỏi "Lớp trưởng, người tìm ta?"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Lão thái thái

Lâm Giai Di thần sắc lạnh tanh bước đi tới một bên, không để cho mình khuê mật môn theo tới. Mập mạp về mặt hưng phấn kích động về mặt nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau.

Tất cả mọi người ánh mắt tò mò đuôi theo hai người, nhìn chăm chăm hai người nhất cử nhất động. Khương Tuyết Yến ánh mắt chớp động, không biết đang suy nghĩ gì?

Lâm Giai Di sau khi đứng vững, thật chặt áo khoác, cười lạnh nhìn chăm chú vào mập mạp trên dưới quan sát.

Mập mạp tâm lý truyền hình trực tiếp run rẩy, không tránh khỏi run run, "Lớp trưởng, người chó nhìn ta như vậy nhỉ? Khiến cho người ta sợ hãi!"

"Hừ!" Lâm Giai Di tức giận khua lên cái miệng nhỏ nhắn, hung tợn hỏi "Có phải là người hay không cho Đỗ Vũ Phi đáp câu đất mới?"

"À? Trời đất chứng giám, ta oan uổng nha! Lớp trưởng." Mập mạp về mặt về hoảng sợ, chỉ kém Chỉ Thiên nguyên rủa đất thề.

"Hừ! Vậy người nói bọn họ là tại sao biết? Khi nào thì bắt đầu?" Lâm Giai Di vẫn ánh mắt hưng hăng nhìn chăm chú vào mập mạp, nghiêm nghị nói.

"Cái này? Ta nào biết hai người bọn họ lúc nào cấu kết với? Ngay gần không phải là ta làm trung gian giới thiệu!" Mập mạp về mặt đưa đám, cả người toát mồ hôi lạnh.

Lâm Giai Di nghe đôi mi thanh tú cao mặt nhẵn, ánh mắt chớp động, phồng lên cái miệng nhỏ nhắn, mặt đẹp hàm sương. Mập mạp đứng không dám làm một cử động nhỏ nào, cái này Lâm đại tiểu thư khí tràng thật không phải bình thường mạnh, quá mạnh mẽ.

Mập mạp da đầu một dạng truyền hình trực tiếp tê dại, sống lưng thượng toát ra mồ hôi lạnh. Gió thổi tới, lạnh lẽo.

"Thật không phải là ta nha, lớp trưởng! Ta thề!"

Lâm Giai Di từ chối cho ý kiến, trong đầu hồi tưởng tiền tiền hậu hậu, liếc về Tương Bàn Tử một cái sau, hỏi "Trước người gặp qua hai người bọn họ có qua lại sao?"

"Cái này thật giống như không có, ngày hôm qua nhất định là bọn họ lần đầu tiên thấy!" Mập mạp đầu tiên là chuyển con người suy tư, sau đó về mặt khẳng định nói.

Lâm Giai Di nghe đến đó trong lòng về này bị Lưu Nhất Minh làm nhục lửa giận không lý do giết diệt mấy phần, chậm xuống giọng, nói: "Người ngày hôm qua khoảng cách gần hân nhất, bọn họ rốt cuộc nói cái gì?"

"Ách" mập mạp lúng túng cười một tiếng, nhìn chung quanh, hướng bệnh viện trong phòng khách liếc mắt một cái, lòng nói, Minh ca, nhanh tới đây đi! Người anh em nhanh không chịu nổi!

"Nói!" Lâm Giai Di trừng mắt hạnh, giậm chân một cái, nghiêm nghị quát lên.

Mập mập bị dọa sợ đến run run một cái, về mặt đưa đám, Minh ca xin lỗi, ta còn là trước cổ tự mình đi!

"Cũng không có gì! Chính là hỏi thăm Đỗ Vũ Phi tên."

"Liên cái này?"

"Đúng nha! Nhiều người nhìn như vậy, liền nói một câu nói này hai người liền tách ra."

Lâm Giai Di gật đầu một cái, thầm nghĩ, Lưu Nhất Minh ta cho người làm, người cho ta diễn xuất đây! Có ý chọc tức ta đi !

"Người có không có cảm thấy hần bây giờ có cái gì không giống nhau địa phương?"

"Có nha! Quá có, lúc trước còn phải chút mặt mũi, bây giờ các người vị kia là quá không biết xấu hổ!"

"À? !"

"Ách! Không phải là nha! Ta là ý nói trước hần còn ngượng ngùng ăn chùa uống chùa, dù sao phải làm chút gì chống đỡ lên, bây giờ thật sao! Không có chút nào khách khí, cái đó đất hần ăn cái đó!"

"Hừ!" Lâm Giai Di tức giận lạnh rên một tiếng,

"Trương Nghị, người cảm thấy là ta đẹp đẽ hay lại là cái đó Đỗ Vũ Phi đẹp đẽ?"

"À? ! Cái này đương nhiên là lớp trưởng đại nhân đẹp đẽ nha!"

"Vậy là người ủng hộ ta? Hay lại là ủng hộ Đỗ Vũ Phi?"

"Cái này cái này, lớp trưởng, ta đương nhiên là ủng hộ người, cái này còn phải nói sao? !"

"Được !" Lâm Giai Di nhoen miệng cười, gò má hai cái má lúm đồng tiền ẩn lộ vẻ, giống như Đào Hoa nở rộ. Ánh mắt nhìn chăm chăm mập mập, chậm rãi nói: "Trương Nghị, người biết ta số điện thoại di động con số đi, sau này hần nhất cử nhất động người đều muốn bí mật hồi báo cho ta!"

"Cái này, lớp trưởng?" Mập mập về mặt đưa đám, do do dự dự, ấp a ấp úng.

Lâm Giai Di lòng tin tràn đầy cười một tiếng, dụ dỗ từng bước nói: "Chỉ cần người đáp ứng, ta có thể giới thiệu ta khuê mật bạn tốt cho người biết, người xem đi đâu cái, ta liền giới thiệu cái nào cho người, như thế nào đây?"

"Thật?" Mập mập hai mắt sáng lên, thanh âm run rẩy nói.

Lâm Giai Di cao ngạo hất cằm lên, trịnh trọng gật đầu.

"Được ! Ta đáp ứng." Mập mập hưng phấn vỗ đùi, năng lực lĩnh ngộ rất cao nói: "Lớp trưởng, người yên tâm, sau này ta chính là người xếp vào đến Minh ca bên người Gian Tê, ách, không đứng, nằm vùng!"

"Rất tốt! Bất quá" Lâm Giai Di vừa nói nhú mày, liếc về một chút Trương Nghị, chần chờ nói: "Người là hần hảo huynh đệ, nhanh như vậy đem hần bán đứng, có thể hay không quay người lại liền đem ta cho ra bán?"

"À? !" Trương Nghị một bộ kinh ngạc không kịp dánh vè, sậm mặt lại, ủy khuất nói.

"Lớp trưởng, ta có thể đừng nói khó nghe như vậy sao? Vậy không kêu lên bán, vậy kêu là vì muốn tốt cho hần!"

"Ừ, không tệ! Chính là như vậy!" Lâm Giai Di hài lòng gật đầu mỉm cười nói.

Hai người vừa mới tách ra, Lưu Nhất Minh liền xa xa từ đại sảnh hành lang bước nhanh đi ra, chỉ đích danh sau khi, mọi người nổi đuôi lên xe, trở lại trường học.

Ngồi trên xe Lưu Nhất Minh liếc về một chút Trương Nghị, mập mập có chút chột dạ, không dám nhìn thẳng vào mắt, quay đầu đi nhìn về phía ngoài cửa sổ chột lóc lên dòng xe chạy.

"Ta mới vừa rồi thật giống như nhìn thấy người cùng Lâm Giai Di tại một cái nói chuyện?"

"Không có, không có, người hoa mắt, mới vừa rồi lớp trưởng chỉ đích danh liền nói hai câu."

"Ồ!" Lưu Nhất Minh từ chối cho ý kiến, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, trong cơ thể Đan Điền Hư Ảo Luyện Khí Quyết tự đi vận chuyển, thu thập chung quanh Thiên Địa Tinh Khí.

Một đường không lời, mấy chiếc giáo ba thuận lợi trở lại trường học, thời gian còn sớm, hơn mười một giờ điểm, mọi người tản đi, lại đi thư viện đọc sách, lại đi nhà trọ cùng Internet chơi game, cũng có đi trung tâm thành phố mua đồ đi dạo phố.

Mập mạp có thể là tâm thận, hướng Lưu Nhất Minh nói: "Minh ca, đi, Trương Giang quán ăn, ta mời khách!"

"Ha ha! Được, nơi đó thịt kho tàu cá chép mùi vị tối chính!"

Phía ngoài cửa trường không ít học sinh ra ra vào vào, dường như hôm nay giờ học tương đối ít, tất cả đi ra chơi đùa đây!

Không người chú ý tới một cái nhặt ve chai mẹ mẫu thân, vóc người gù lưng, áo quần cũ nát, rối bù, mười ngón tay đen sẫm, vẻ mặt phong sương. Trên người công lấy sau lưng một cái xà bì đại, nhúc nhích bên trong liên truyền ra "Lạch cạch" chai tiếng va chạm.

Chính chặt vật từ bên đường cao cỡ nửa người trong thùng rác phiên kiểm ra chai nước suối, trải qua người rồi rít che mũi, hiểm ác tránh.

Mẹ mẫu thân thuần thực phiên kiểm ra ba cái chai, vẻ mặt mừng rỡ nhanh nhẹn nhét vào xà bì đại bên trong. Chờ lại cũng trở mình không kiểm ra cái gì, mới chặt vật đứng lên eo. Quay đầu đi nhìn Dự trung đại học cửa, trường ngắm một trận. Quay người lại, hướng đường đối diện thùng rác đi tới,

Ông già ánh mắt chỉ có đường đối diện thùng rác, mà ba gã quần áo tịnh lệ, ăn mặc đúng lúc tuổi xuân nữ sinh đầu cùng tiến tới, rì rầm thảo luận, kia tấm bảng giấy xem thật kỹ nha! Hoàn toàn không nhìn thấy ngang xuyên qua ông già.

"Nha! Ngươi không mở to mắt nha! Làm sao hướng người ta trên người đựng, ngươi có biết hay không ta đây cái áo khoác bao nhiêu tiền không? Làm bản ngươi thường nổi sao?"

"Cút ngay, vừa đau vừa thôi!"

"Lão Thái Bà, cách ta xa một chút!"

Cái này ba nữ sinh che mũi, vẻ mặt hiểm ác mắng.

Ông già cúi người xuống, ý vị chịu tội, trên vai xà bì đại rớt xuống, bên trong chai nước suối lăn xuống đi ra, tán đầy đất.

Ông già cũng không đoái hoài tới nhặt, cuống không kịp đưa ra đen thui tay nghĩ (muốn) vỗ vào nữ sinh áo khoác vết bẩn. Nữ sinh hét lên một tiếng, lui về phía sau mấy bước, nổi giận nói: "Cút ngay!"

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta không phải cố ý, con của ta cũng ở nơi đây đi học, con của ta "

"Đủ, lẩn xa điếm, bà già đáng chết!"

"Liên như ngươi vậy, con của ngươi có thể thi đậu Dự trung đại học, mau cút! Xông chết ta!"

Ba tên nữ sinh chanh chua tiếng chửi rủa dẫn động bọn học sinh cũng nghi chân quan sát, rồi rít chỉ chỉ trỏ trỏ.

"Ta nói là thực sự, con của ta thật sự ở nơi này đi học, mặc dù mất tích thời gian thật dài, ai! "

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Người giả bị đụng?

"Coi là, coi là, thật xui, chúng ta đi bên kia chờ Tuyết Yến đi! Chờ chút đi từ từ nhà các nàng xe đi vào thành phố mặt."

Cái này ba cái quần áo tịnh lệ nữ hài một bên che lại miệng mũi vừa nói, một bên đánh phía trước đất tiền áo khoác thượng tro bụi, vẻ mặt ngạo nghễ đi ra.

"Này, tiểu thư, ta lập tức tới ngay cửa trường học, thật "

Mang mắt kiếng gọng vàng thanh niên nam nhân cúp điện thoại, lái BMW 5 hệ kinh điển khoản, quốc nội vừa mới lên thành phố, giá bán hơn 80 vạn nhân dân tệ. Dồn dập chuyển qua Dự Trung đại học cửa nam quẹo cua nói, hướng cửa đi tới.

Khương Tuyết Yến mỉm cười cúp điện thoại, cầm trong tay hơn mười ngàn nguyên Porsche Design P9521 điện thoại di động tùy ý nhét vào khoá xuống túi xách LV bên trong. (thông tin về P9521 https://www.thegioididong.com/dtdd/porsche-design-p9521_cvt)

Hướng về phía bên người Lâm Giai Di nói: "Giai Di, nếu không người cùng cùng đi chứ? Lần trước gọi điện thoại ta cái đó thân thích còn nói muốn gặp người thì sao?"

"Ha ha! Ta sẽ không đi, cha ta một hồi phái quản gia tới đón ta cùng hân ăn cơm trưa!"

"Ồ! Vậy cũng tốt!"

Vừa qua khỏi đi không đến một phút, Khương Tuyết Yến điện thoại đột nhiên vang lên, sau khi nhận nghe, ngay cả Lâm Giai Di cũng nghe được bên trong truyền tới dồn dập nhiều tiếng thanh âm,

"Tiểu thư, nếu không người đi ra đến cửa trường học đi! Bên này ra chút chuyện cổ."

"Chuyện gì xảy ra?"

"Có người người già bị đụng."

Khương Tuyết Yến cúp điện thoại, cau mày, quyết miệng, kinh thường mắng: "Ai! Bây giờ bởi vì hai tiền, cái gì lễ nghĩa liêm sỉ, ngay cả mạng cũng không muốn."

Lâm Giai Di nghe cũng là lắc đầu liên tục, Khương Tuyết Yến vừa nói vừa đỡ xách tay, vừa đi vừa nói: "Giai Di, ta đi trước."

"Ta cùng đi với người nhìn một chút." Dứt lời, hai người kéo tay đồng thời bước chậm chạy mau hướng cửa trường học đi.

Lưu Nhất Minh cùng mập mập vừa vặn từ phía sau đi tới, xa xa nhìn thấy Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến, kinh ngạc nói: "Hai người này chạy nhanh như vậy làm gì? Xảy ra chuyện gì?"

Lưu Nhất Minh liếc mắt nhìn, khẽ cau mày, lắc đầu không nói.

"Minh ca, chúng ta cùng đi lên xem một chút."

Lưu Nhất Minh bản năng không muốn cùng Lâm Giai Di đến gần, nhưng sâu trong đáy lòng vẫn có một ít ràng buộc, liền gật đầu một cái.

Hai người sải bước đi mau, theo ở phía sau, chuyển băng qua đường, mới vừa đến gần cửa trường, đã nhìn thấy ngoài cửa cách đó không xa vậy một vòng người.

Một người mặc thương vụ âu phục sáo trang thanh niên tuấn kiệt, đập sáng loáng giấy da, trên cao nhìn xuống, dùng tay chỉ ngã ngồi trên đất, che bấp chân không ngừng phát ra Ai tiếng rên cụ già, nổi giận nói: "Loại người như người ta thấy nhiều, có phải hay không muốn lừa bịp tiền, a!"

"Người vội vàng rút ngay cho ta! Người biết đây là xe gì? Đây là xe BMW! Người nhìn một chút nơi này, người đem xe này làm cho, cái này mảy đạo hắc thủ án."

"Ồ! Cái này bằng số xe phía sau ba cái 8 không phải là Tuyết Yến cha nàng xe sao?" Đứng ở ven đường xem náo nhiệt ba người, một người trong đó nhìn bằng số xe nói.

"Thật đúng là nha! Chúng ta thượng đi hỏi một chút!" Dứt lời, ba người nắm cả cánh tay cùng tiến lên trước.

"Này, suất ca, người là tới đón Tuyết Yến chứ?"

"Ách! Đúng đúng đúng! Các người là bạn học của nàng chứ?" Thương vụ thanh niên quay đầu nhìn lại ba cái tịnh lệ nữ hài, hai mắt sáng lên, vẻ mặt nhân bánh cười hỏi.

"Đúng! Chúng ta là nàng khuê mật bạn tốt."

"Chuyện gì xảy ra?" Khương Tuyết Yến "Đăng đăng" chậm chậm đi tới, thở hồng hộc, vẻ mặt tức giận.

"Tiểu thư, người xem một chút, lão thái thái này, muốn chạm sù mà!"

"Này! Tuyết Yến, chính là cái này lão thái thái, vừa mới còn đem y phục của ta làm bẩn. Bây giờ lại đụng vào nhà các người xe, hôm nay thật xui!" Ba người đi lên cùng Khương Tuyết Yến cùng Lâm Giai Di chào hỏi, mặt đầy khinh bỉ và không cam lòng nói.

Khương Tuyết Yến một chạy vào, đã nghe thấy một cổ hôi chua vị xông vào mũi, vội vàng dùng tay che lại miệng mũi, thiếu chút nữa ói.

Đôi mi thanh tú nhú lại, cùng ba người lên tiếng chào hỏi, quay đầu đi khinh bỉ liếc về một cái ngồi sập xuống đất che chân lão thái thái, vẻ mặt chán ghét mắng: "Cút ngay, ngươi cũng bao nhiêu tuổi, còn có liêm sỉ sao?"

"Đúng vậy,

Quá không biết xấu hổ á! Mau cút đi!"

"Tại sao còn chưa đi? Chẳng lẽ ngươi thật đúng là muốn lừa bịp tiền, ngươi cũng không nhìn một chút đây là xe gì, đây là xe BMW, hơn tám trăm ngàn đây? !"

Khương Tuyết Yến vênh vác nghênh ngang đá một cái bay ra ngoài tán lạc đầu xe bốn phía chai nước suối, phát ra "Loảng xoảng" âm thanh, vênh mặt hất hàm sai khiến trách cứ.

Cụ già ngẩng đầu lên, đầu thẳng hút hơi lạnh, uể oải nói: "Ta không lừa bịp! Ta không cần tiền, các ngươi đi thôi!"

"Lão gia hòa, không lừa bịp tiền, vậy ngươi cút ngay nha! Bằng không xe ta đây làm sao quay đầu?" Thương vụ thanh niên chán ghét dùng tay chỉ, cau mày, mắt nhìn xuống cụ già nổi giận nói.

"Ái! Được!" Cụ già thở dài, một cái tay chống đỡ trên mặt đất, lưng la lung lay chặt vật đứng lên, một cái chân giẫm đạp trên mặt đất, một cái chân khác mũi chân điểm đất, lão đảo, mới vừa bước ra một bước, có thương tích bấp chận lực không dừng được, "Phốc thông" một tiếng ngã nhào trên đất, trong miệng "Tề" đau chỉ rút ra hơi lạnh, Ai ngấm lên tới.

"Già trang cái gì? Mới vừa rồi từ trong thùng rác trở mình phát rác rưởi sức mạnh mười phần, lúc này đứng lên cũng không nổi, ta xem chính là muốn lừa bịp tiền!"

"Đúng vậy, còn nói cái gì con trai của nàng cũng ở đây Dự Trung học đại học học. Ha ha! Quá buồn cười đi!"

Chung quanh vây xem các bạn học thật sự không nhìn nổi, có một cái đứng ra, cảm tức nhìn đám này con gái nhà giàu.

Bất bình giùm nói: "Các ngươi hay lại là người sao? Đánh ngã cụ già, không đỡ cũng không đem đi bệnh viện, ngược lại chỉ trích cụ già người già bị đụng, người ta đều nói không cần tiền, các ngươi vẫn như thể hung hăng, chẳng lẽ các ngươi liền không phải là nhân sinh cha mẹ nuôi?"

"Đúng vậy, quá lố, các ngươi không biết cửa trường học giới hạn tốc độ sao?"

"Va chạm, các ngươi còn có lý! Dự trung đại học làm sao đào tạo được người như vậy, thật là bi ai!"

"Đúng vậy, còn lái BMW đây! Chính là các ngươi cái này tư chất, cười xe cũng tao được hoảng!"

"Phi! Nói thế nào? Quần các ngươi chuyện gì?"

"Đúng vậy, với các ngươi có quan hệ gì?"

Lâm Giai Di nghe tâm lý phiền não, nhú đôi mi thanh tú lại, nhìn lệch đến tái lạnh giá xi mắng trên mặt cụ già, có lòng không đành lòng, từ trong bao tiền móc ra mấy tờ trăm nguyên giấy lớn đến, chịu đựng bức người hồi chưa vị, ngồi xồm xuống, đưa cho lão thái thái nói: "Lão nhân gia, ngài nắm đi gấp bác sĩ đi!"

"Ta không muốn, ta thật không phải là ngoa nhân, ta không cần tiền "

Lúc này vây xem đám người phía sau, Lưu Nhất Minh cùng mập mập thật vất vả đẩy ra đám người, lách mình đi vào.

"Minh ca, ta làm sao nhìn trên đất lão nhân này khá quen?"

Mập mập một bên đẩy ra đám người, một bên nghiêng đầu nói lúc, chỉ thấy Lưu Nhất Minh mặt đầy tím phồng, hô hấp đột nhiên dồn dập, lồng ngực lên xuống không chừng.

Ánh mắt kinh ngạc nhìn ngã ngồi trên đất cụ già, vành mắt ửng đỏ, mơ hồ có lệ, không kìm lòng được bước đi lên, càng đi càng nhanh, cuối cùng là chạy đến phía sau lão nhân.

Run rẩy đôi môi, mặt đầy kích động lớn tiếng kêu một tiếng: "Mẹ!"

Nửa quỳ Lâm Giai Di còn muốn giữ vững đưa cho cụ già lúc, đối diện một trận kinh phong, nghe có người kêu mẫu thân, Lâm Giai Di cả kinh, vội ngừng đầu.

Lưu Nhất Minh kia quen thuộc mặt rơi vào mí mắt, chẳng qua là khuôn mặt anh tuấn hơi có chút vụn vặt, thần tình kích động, mơ hồ có lệ vòng quanh hốc mắt lớn tròn.

Lâm Giai Di về mặt kinh ngạc nhìn Lưu Nhất Minh, không tránh khỏi trong lòng căng thẳng, tay nhỏ run một cái, đột nhiên đang lúc, trong lòng không lý

do cảm thấy một trận châm đâm như vậy đau đớn.

Ngã ngời trên mặt đất cụ già tựa hồ ý chính mình lỡ tai nghe theo quan chức, quay đầu, tầm mắt có chút mơ hồ, giương khô nứt miệng, lẩm bẩm nói: "Ai đang kêu? Là ai đang kêu?"

Lưu Nhất Minh thấy rõ cụ già mặt mũi, kích động cả người trực tiếp run, quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa mặt mũi.

Cho dù chính mình tu đạo ngàn năm, tâm tính ma luyện chắc như bàn thạch, nhưng trong lòng sâu bên trong vẫn có như vậy một nơi mềm mại địa phương, có một đạo vĩnh viễn cũng phai mờ không bóng người.

Đôi môi run rẩy, quỳ xuống, hai tay trợ giúp cụ già gầy yếu cánh tay, toét miệng, khóc lớn tiếng nói: "Mẹ! Là ta, người đưa con bất hiếu một dạng trở lại."

Một lời vừa ra, đã là lệ như suối trào.

"Mẹ, ta là Nhất Minh, ta trở lại. Ô ô "

"A" Lâm Giai Di đầu óc "Ồng" một tiếng, tay nhỏ che miệng, nghẹn ngào kinh hãi thét lên.

Cụ già cũng là kích động cả người trực tiếp run, ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua trên trán trắng xám tóc rối bời, đục ngầu cặp mắt đầu xạ ra kích động ánh sáng.

Ôm Lưu Nhất Minh, gào khóc, khiến những người xung quanh đó không khỏi động dung, mập mạp cũng không tránh khỏi lệ bất giác rơi.

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Bạo tính khí

Lâm Giai Di nhìn ngoài ý muốn gặp lại, gào khóc mẹ con hai người, hoàn toàn bị này cỗ tâm tình lấy đến, cũng không tránh khỏi lăn xuống rơi lệ.

Đứng ở một bên, trộm lau lệ vết.

Phía sau Khương Tuyết Yến cùng một đám khuê mật môn tròn mắt hốc mồm, mặt đầy khiếp sợ, không thể tin nhìn một màn này.

Mặc dù đã sớm biết Lưu Nhất Minh xuất thân nghèo hèn, gia cảnh không được, mẹ hắn tái tiểu khu làm nhân viên vệ sinh công việc, đã cùng cực tương tượng mẹ hắn chán nản đáng về.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng cái này nhặt ve chai lồi thối cụ già lại chính là Lưu Nhất Minh mẹ, đây quả thực, nhưng người khiếp sợ đến không nói gì!

Kỳ ban đầu trên chộc cụ già ba cái tịnh lệ nữ hải cả kinh "Phốc" không nhịn được cười ra tiếng, ba người che miệng, thấp giọng cười trên nói: "Mẹ nha! Ta ngất, nàng lại là Lưu Nhất Minh mẫu thân, không trách hắn lão nói con của hắn cũng ở nơi đây đi học, ta xuống cái lão thiên! Ha ha!"

Ba người ở sau lưng ánh mắt khinh bỉ nhìn, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Khương Tuyết Yến mày nhíu lại lấy, tràn đầy khinh bỉ và chán ghét nhìn ôm nhau khóc lớn hai người. Tâm lý thẳng mắng: "Xui! Thật xui!"

Vốn là hắn liền xem thường Lưu Nhất Minh, đối với Lưu Nhất Minh bản năng khinh thị, đặc biệt là trải qua chuyện hôm qua sau khi, đối với Lưu Nhất Minh đơn giản là chán ghét đến trong xương.

Mập mạp nhìn mình hảo huynh đệ mẫu thân chán nản thành cái bộ dáng này, trong lòng cũng khá không dễ chịu, lau nước mắt đi lên trước, ngồi xổm xuống, ôm hai người nói: "Bà mẫu, người còn nhớ ta không? Ta là mập mạp, là Nhất Minh đồng học."

Lưu Nhất Minh mẹ Vương Tú Cần quay đầu đi, mở to hai mắt, đục ngầu nước mắt chớp động ánh sáng, gạt đầu liên tục, nói: "Ừ, là mập mạp, ta nhớ

được, người tới nhà chúng ta ăn rồi ba hồi sùi cảo đây! Bất quá người chính là mập như vậy, nên giảm cân, bằng không khó tìm con dâu!"

"Xôn xao" phía sau vây xem các bạn học, ồn ào cười to. Mỗi cái thốn thức không dứt, nhìn này nhân thế buồn vui một màn, tạp ba lấy miệng, lắc đầu than thở cười khổ.

Mập mập dờ khóc dờ cười, lau qua khóe mắt nước mắt, cười khổ nói: "Tốt! tốt! Ta nhất định giảm cân, ha ha!"

"Mẹ, người như thế nào đây? Thương tới chỗ nào? Ta xem một chút." Lưu Nhất Minh bất chấp lau chùi nước mắt, cuống quýt trên dưới kiểm tra, về mặt về vôi vàng.

"Mẹ không việc gì! Không việc gì! Chính là chạm thử chân, trở về lau ít thuốc liền có thể."

Vương Tú Cẩn vẫn như cũ là vẻ mặt Hòa nhi một dạng gấp lại sau vui sướng, hưng phấn mặt mũi hồng hào, tràn đầy không thềm để ý lau nước mắt, thuận miệng nói.

Lưu Nhất Minh gấp vôi cúi đầu kiểm tra, chỉ thấy mẹ bên trái bắp chân nơi quần quát một vết thương, chỗ tổn hại từ từ có máu thấm ra, nhuộm đỏ lớn cỡ bàn tay một mảnh vết máu.

Lưu Nhất Minh hô hấp dồn dập, ánh mắt rung rung, cẩn thận từng li từng tí xé mở cái miệng này một dạng, đau lòng tay run run, bất ngờ có thể thấy một đạo nhìn thấy giết mình màu đỏ thẫm vết thương.

Vương Tú Cẩn cắn răng, nhìn được không kêu lên tiếng, nhưng cũng không nhìn được đau kêu rên hai tiếng.

Vết thương ước chừng Liễu Diệp lớn nhỏ, đen dòng máu màu đỏ vẫn còn ở ra bên ngoài chậm chạp dừng động, chung quanh ứ sưng tím bầm một vòng. Có thể là đối diện cốt bị vỡ nát gãy xương.

Phải biết đây chính là bắp chân đối diện cốt, người bình thường không cẩn thận gõ một chút liền đau muốn chết, huống chi va thành cái bộ dáng này.

Mất thường đều có thể nhìn ra bị thương nghiêm trọng, Lưu Nhất Minh đau lòng roi thẳng lệ.

Lâm Giai Di nhìn nhìn thấy giết mình vết thương, kinh hô một tiếng "A", tay nhỏ che lại miệng, đôi mắt đẹp tròn tròn, thương tiếc tình lộ rõ trên mặt.

Lưu Nhất Minh tâm niệm vừa động, Đan Điền vận khí, điều dụng một luồng linh khí, thuận khí Mạch vận chuyển tới bàn tay, nhẹ nhàng dán ghé vào trên vết thương, người ngoài không nhìn thấy, linh khí lộ ra lòng bàn tay, chậm chạp xâm nhập trong vết thương, trên dưới vuốt ve.

Vương Tú Cẩn nhất thời cảm thấy ấm áp khí lưu phát qua, có một cỗ tê ngứa ngứa cảm giác, về này toàn tâm đau đón yếu bớt mấy phần, cũng sẽ không rút ra hơi lạnh, cau mày cũng giãn ra.

Lưu Nhất Minh quay đầu đi hướng về phía Trương Nghị hô: "Mập mập, kêu xe cứu thương!"

"Được !" Mập mập không nói hai lời, đứng dậy, lấy điện thoại di động ra bấm 120.

Lưu Nhất Minh là tiếp tục vận chuyển linh khí,

Cầm máu dịch không nữa tràn ra ngoài, đồng thời tái mẹ trên bắp chân lưu một đạo linh khí ân cần săn sóc vết thương, giữ cơ thể không xấu.

Mới đứng lên, bỗng nhiên quay đầu, một đôi mắt hổ căm tức nhìn Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến các nàng.

"Là ai đụng?"

Khương Tuyết Yến không tránh khỏi trong ánh mắt lóe lên vẻ bối rối, trong lòng rét một cái, lui về phía sau nửa bước, bị này cỗ tàn bạo ánh mắt hù được.

Khương Tuyết Yến lúc này mới trong giây lát nhớ tới, Lưu Nhất Minh biết công phu, hơn nữa hạ thủ thật độc, Quách Hạo bọn họ mười mấy người lúc này vẫn còn ở nằm trên giường bệnh đây!

Lâm Giai Di cũng tương tự bị này cỗ tức giận ánh mắt quét trúng, không tránh khỏi trong lòng ủy khuất, quyết cái miệng nhỏ nhắn.

Đi tới Lưu Nhất Minh trước mặt, khuyên lơn: "Lưu Nhất Minh, người đừng xung động!"

Lưu Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng liếc nàng một cái, vung lên cánh tay, ngăn đỡ tái trước mặt Lâm Giai Di đẩy ở một bên.

"Không cần người lo!"

Lưu Nhất Minh mẹ Vương Tú Cẩn về mặt nóng nảy từ phía sau la hét nói: "A Minh, đừng gây họa! Trở lại!"

Đứng ở phía sau cùng thương vụ thanh niên thấy vậy, lạnh rên một tiếng, khinh thường hô to một tiếng: "Là ta! Làm sao xuống? !"

Hắn sớm thấy rõ ràng, Lưu Nhất Minh một thân đường sạp hàng, đoán chừng là một không quyền không thể nghèo học sinh. Xem hắn mẹ lời thôi đáng vẽ, nhìn thêm chút nữa hắn theo ăn mặc, trong lòng càng là khinh bỉ tới cực điểm.

Vì vậy không có sợ hãi đi lên trước, Hoàn Mi Lãnh con mắt, mặt đầy khinh thường tà nghệ Lưu Nhất Minh, cầm nâng lên, một bộ cao cao tại thượng đáng vẽ, bữu môi cười khẩy nói:

"Là ta đừng, sao? Ai bảo nàng không có mắt, ngăn cản ta đường! Đáng đời!"

"Người biết đây là xe gì, BMW, hơn 80 vạn đây! Người, cả đời cũng mua không được!"

Lưu Nhất Minh sắc mặt tái xanh, trong mắt ngậm tức giận, đi lên một bước.

"A Minh, trở lại, mẫu thân không việc gì, ngàn vạn lần chớ gây họa!" Vương Tử Cần vẽ mặt thẳng thốt vẽ, rất sợ Lưu Nhất Minh ăn thiệt thòi, những người này rõ ràng nhìn một cái đều là người có tiền, có quyền thế, không chọc nổi.

Lưu Nhất Minh không quay đầu lại, chỉ là dùng sức lắc đầu một cái, cự tuyệt mẹ hô đầu hàng.

Sau đó giơ chân lên, ngay trước thanh niên mặt, hướng về phía xe BMW đầu xe "Hô" một cước đá tới.

"Oành" nhất thanh mụn hưởng, to lớn 1740KG xe BMW "Xì..." Một tiếng bánh xe ma sát mặt đất, trượt ra đi xa hơn ba mét. Trên mặt đất lưu lại rõ ràng lưỡng đạo Hắc Ấn.

"Xôn xao" mọi người tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi. Lâm Giai Di cũng dọa cho giật mình, khiếp sợ "A" một tiếng, che miệng nhỏ, tránh ở một bên.

Khương Tuyết Yến cùng một đám khuê mật bạn tốt bị dọa sợ đến "Oa oa" kêu to, thẳng thốt né tránh, kinh ngạc tròn to tròn mắt một dạng.

Dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, khí run lấy bầy, "Người "

Mọi người đưa mắt xem, chỉ thấy to lớn xe BMW đầu lồm đi vào một cái nửa thước hố to, động cơ nắp vụn vẹo khua lên đến, "BMW" ký hiệu cũng bị đập đi vào, từ chỗ tồn tại "Xoạt" nhô ra từng cỗ một màu trắng Thủy Khí.

"Chửi thề một tiếng ! Hắn đây mẫu thân hay lại là người sao? Một cước này được bao lớn lực đạo a!"

"Đừng vậy, người này đánh máu gà, hay lại là ăn kích thích tố, lại không phải là Tyson phụ thể."

"Ta phỏng chừng tiểu tử này chân không phải là tàn phế không thể, Đại Lực Sĩ cũng khó phải nghĩ đến một cước đạp ra ngoài xa như vậy!"

"Cái này khó mà nói, có thể là người này tuyến thượng thận kích thích tố bão táp, trong nháy mắt tiềm lực kích thích, sức mạnh lớn nổ mạnh!"

"Không tệ! Mấy ngày trước trên tin tức nói nước Mỹ một người phụ nữ vì cứu mình hài tử, một người gắng gượng đem nặng mấy tấn xe hơi nâng lên."

" Chửi thề một tiếng ! Đạp được, tiểu tử trở lại một cước, ha ha "

Thương vụ thanh niên từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, đau lòng dậm chân, gương mặt tuấn tú cũng vẹo biến hình, trừng mắt xích hồng con ngươi, nhìn biến hình đầu xe, hắn đây mẫu thân là ông chủ mới vừa mua không bao lâu xe mới nha! Cái này làm cho mình như thế nào giao phó?

Bỗng nhiên ngừng đầu, tròn mắt nhìn, dùng ngón tay run rẩy điểm chỉ lấy Lưu Nhất Minh, hét lớn: "Tiểu tử, con mẹ nó người cái này là muốn chết!"

Lừa giận làm cho hôn mê thanh niên đầu não, hắn căn bản là không có đi suy nghĩ một cước này cường độ căn bản cũng không phải là người thường có thể phát ra.

Chẳng ngờ ngang gì tới, một cái bước dài nhào tới, giơ quyền đánh liền.

"Đừng" Khương Tuyết Yến dọa cho giật mình, nằng nhưng là tận mắt chứng kiến, biết Lưu Nhất Minh thân thủ, cha mình phải tới tài xế khẳng định không đánh lại.

Lâm Giai Di cũng bị dọa sợ đến hoa dung thất sắc, vẫy tay khuyên can: "Đừng đánh! Tuyết Yến người khuyên nhủ, không nên để cho hắn động thủ!"

Nàng bản năng cảm thấy Lưu Nhất Minh không đánh lại, sợ hắn thua thiệt.

Lưu Nhất Minh lừa giận khó tiêu, cười gằn nhìn cái này thương vụ thanh niên chẳng ngờ ngang gì tới xông lên, thầm nghĩ, đến tốt lắm!

Nhắc chân "Hô" một tiếng hưởng thanh niên bấp chân đối diện liền đá tới, "Ba" nhất thanh thụy hưởng, theo sau lại nghe được "Rắc rắc" một tiếng khiếp người tiếng xương gãy vang

Người thanh niên phát ra giết heo tựa như kêu thảm thiết, cao lớn thân thể không tự chủ được nghiêng về trước.

Lưu Nhất Minh còn không hết hận, đưa tay phải ra, "Ba" một chưởng phiến đến thanh niên khuôn mặt anh tuấn trúng thượng.

Thanh niên "A" kêu thảm một tiếng, thân thể bị tát bay, "Loảng xoảng" một tiếng, đập vào xe BMW phía bên phải trên cửa sổ xe.

"Phốc" một búng máu phun ra, ba viên răng cắm bị đánh bay đi ra, rơi xuống tãi xe BMW động cơ nổ lên, phát ra "Lạch cạch" âm thanh.

Thanh niên ngã ngối trên đất, một tay bịt mắt, một tay run rẩy bụng lấy rõ ràng gãy xương bắp chân, tức giận kêu thảm.

"Xôn xao" mọi người vây xem lại lần nữa bạo nổ hét lên kinh ngạc âm thanh, trong lúc nhất thời tất cả mọi người hù dọa ngây ngô.

"Đánh thật hay, tề đại, Lão Tử liền không ưa người có tiền phách lối đáng về!"

"Người này khẳng định luyện qua nha! Cái này thân thủ dứt khoát lạnh lẽ, một đòn gần đến."

"Ừ, ngạo mạn lớn, là Taekwondo hiệp hội chứ?"

"Phốc xuy" sau lưng tri tình không nhận được truyền tới tiếng chề cười.

Thấy mọi người nghiêng đầu không hiểu nhìn về phía hắn, vội vàng giải thích: "Các người không nhận biết hắn, hắn chính là Lưu Nhất Minh, hôm qua chính là hắn đem trường học Taekwondo hiệp hội Quách đại thiếu cho đánh qua nằm viện."

"A!"

"Chửi thề một tiếng! Nguyên lai là cái này người mạnh nha! Không trách như vậy ngu bức!"

"Ha ha! Chính là, giới ạ người này, ngày hôm qua càn quét toàn bộ Taekwondo hiệp hội, đánh đám người kia quý khố sói tru, tình cảnh kia, quá đồ sộ!"

"A Minh, người tại sao không nghe lời nha! Nhanh cho người ta nói xin lỗi! Nhanh!" Vương Tú Cần thấy như vậy một màn, bị dọa sợ đến mặt cũng bạch, đã ngừng nước mắt lại lần nữa chảy ra.

Vương Tú Cần làm trên đất, khí cả người run run, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh bóng lưng, run rẩy, sau khi nói xong, liền khí lại cũng không nói ra lời.

Dựa lưng vào xe BMW, ngồi sập xuống đất thương vụ thanh niên phun một ngụm mang máu phun nước miếng, răng thêu thảo, vẫn phách lối giờ ngón tay lên lấy Lưu Nhất Minh trách cứ,

"Tiểu tử, con mẹ nó người dám đánh ta, người phải xui xẻo! Người muốn hồng bét! Xe này hơn 80 vạn, người táng gia bại sản cũng không thường nổi, tiểu thư, mau báo cảnh sát, bắt hắn!"

Lưu Nhất Minh khinh thường lạnh rên một tiếng, mắt nhìn xuống hắn, ánh mắt băng lãnh như đao, giống như mắt nhìn xuống dưới chân con kiến hôi.

Khoảng cách gần đây Lâm Giai Di nhìn đến sợ hết hồn hết vía, giương miệng nhỏ, ngửa mặt lên không thể tin, nhìn Lưu Nhất Minh cương nghị gương mặt, hô hấp dồn dập, ngực nhỏ phập phồng, đây là chính mình quen thuộc người kia sao?

Trương phản quá lớn, một mực Lưu Nhất Minh tái trước chân cũng là một bộ tao nhã lễ phép, vừa khiêm tốn lại ánh mắt trời đẹp trai đáng về.

Lúc nào trở nên có thể đánh như vậy? Đây là nói với tự mình ngay cả gà cũng không dám giết Lưu Nhất Minh sao? Xem ra Tuyết Yến ngày hôm qua nói cũng không có phóng đại.

Lưu Nhất Minh bất kể Lâm Giai Di khiếp sợ ánh mắt, cũng không ở ý trong lòng nàng đang suy nghĩ cái gì.

Vượt qua Lâm Giai Di sau khi, dùng tay chỉ đã bị dọa sợ, đứng ngẩn ngơ bất động Khương Tuyết Yến cùng nàng phía sau ba người bạn học, nghiêm nghị mắng: "Xem ở cùng học một trường, ta không đánh các người, cho mẹ ta nói xin lỗi! Nói xin lỗi!"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đập!

Khương Tuyết Yến không tránh khỏi giật mình một cái, từ trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, khi cả người run run, dùng sức chỉ Lư Nhất Minh nói: "Lư Nhất Minh, ngươi chớ quá mức, ta mới vừa rồi không biết nàng là mẹ ngươi, ta."

"Đừng vậy, lại nói, nàng trang trí thành như vậy một dạng, ai có thể tưởng tượng lấy được nàng sẽ là mẹ ngươi! Đây cũng quá." Khương Tuyết Yến phía sau ba cái khuê mật cũng từ trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, rồi rít cửa ra nói giúp vào.

"Nói xin lỗi!" Lư Nhất Minh không hề bị lay động, ánh mắt lạnh lùng, lạnh lùng nhìn chăm chăm Khương Tuyết Yến bọn họ một đám quần áo tịnh lệ nhà giàu nữ uy hiếp nói.

Song phương giằng co, một bên là đại biểu Dự Trung trên chợ tầng xã hội xuất thân nhà giàu nữ, một bên là xuất thân chật hẹp hồ đồng, thuộc về phần vinh thành phố tầng dưới chót nhất rễ cỏ dân nghèo.

"Nói xin lỗi!" Mập mập cũng từ phía sau đứng ra, đi tới Lư Nhất Minh bên người, ánh mắt căm tức nhìn các nàng.

"Nói xin lỗi! Nói xin lỗi!" chung quanh vây xem bọn học sinh trăm miệng một lời quát lên, rồi rít chỉ Khương Tuyết Yến các nàng, trong ánh mắt lộ ra khinh bỉ thêm tức giận thần sắc.

Sau lưng Lâm Giai Di đôi mi thanh tú hơi nhăn, băng bó đôi môi, chậm rãi đến Lư Nhất Minh bên người, hướng về phía Khương Tuyết Yến các nàng nói: "Tuyết Yến, bất kể nói thế nào! Va chạm nên nói xin lỗi! Càng không nên không phân tốt xấu liền nhục mạ, vu hãm bá mẩu là người già bị đụng!"

"Được, Giai Di, xem ở mặt mũi ngươi thương, ta xin lỗi!" Khương Tuyết Yến thấy kích thích nhiều người tức giận, trên mặt một hồi xanh một hồi bạch, hung hăng khế cắn răng, không cam lòng nói.

"Tiểu thư! Ngươi không thể nói xin lỗi! Hấn."

"Đù, đều là ngươi gây ra Họa!"

Khương Tuyết Yến nghiêng đầu nổi giận một tiếng, bắt đầu đi tới Vương Tú cầm trước mặt, cau mày, khom người cúi người chào nói: "Bá mẩu, thật xin lỗi!"

Wang Tú cảm thấy thẹn lo âu, vội vàng dùng tay điều chỉnh, nói: "Không sao! Không liên quan!"

Khương Tuyết Yến không đợi lão nhân nói xong, liền "Đằng" ngồi dậy, "Đằng đằng" đi nhanh lên, sợ lại ở lại thượng một giây đồng hồ, liền buồn nôn hơn phun ra.

Ngay sau đó đi tới xe BMW cạnh, dùng tay chỉ biến hình đầu xe cùng trên đất nằm thanh niên tài xế, hướng về phía Lư Nhất Minh tức giận nói: "Lư Nhất Minh, ta đã nói xin lỗi, chính là ngươi mẫu thân đi bệnh viện chi phí ta cũng bao. Nhưng ngươi đem chúng ta nhà xe BMW đập thành như vậy, lại đem ta cửa nhà tài xế đánh cho thành như vậy. Ngươi nói? Nên làm cái gì?"

Lư Nhất Minh còn chưa lên tiếng, mập mập ở bên cạnh nhìn không ai bị nổi Khương Tuyết Yến đã sớm không nhẫn nại được, nhảy ra nói: "Không phải là đầu xe biến hình sao! Nhà chúng ta có Khí Tu xương thân thích, ta cho ngươi kéo về đi tu tốt."

"Tôi cho các ngươi nhà tài xế này, theo ta thấy đánh cũng là bạch đánh, đáng đáp liền mẹ nó cần ăn đòn!" Mập mập dậm chân hét, Lư Nhất Minh nghe trong lòng thoải mái, hơi lộ ra một nụ cười.

"Ha ha! Nói không tệ, té dại, dụng cụ già, mẹ nó còn có lý, bị đánh đáng đời!" Chung quanh có người hiểu chuyện, cười lớn đùa cợt nói.

"Mập mập chết bầm, có quan hệ gì tới ngươi? Ngươi tránh qua một bên đi!" Khương Tuyết Yến giận chỉ lấy mập mập, cao giọng nhắc.

"Hắc hắc! Ta liền không ưa ngươi phách lối dạng, sao? Ngươi cần ta nhỉ? !" Mập mập hồn nhiên không sợ, dậm lên chân, vỗ ngực, được nước nói.

"Tiểu tử, ngươi là cái thá gì? Khẩu khí thật là lớn, đây là xe BMW, ngươi nói sửa xong liền sửa xong? Tiểu thư, không cần cho bọn hấn đám này quý nghèo dài dòng, báo cảnh sát bắt bọn họ."

Nằm trên đất, vẫn uy phong không giảm thương vụ thanh niên phách lối la lên.

Lâm Giai Di đang định tiến lên khuyên, chợt nghe phía sau truyền tới cười to một tiếng, "Ha ha! Thật là uy phong nha! Không phải là xe BMW sao? Có cái gì không dậy nổi."

Mọi người rồi rít quay đầu xem, chỉ thấy vây xem trong đám người đột nhiên bước nhanh đi ra cả người trung son trang người trung niên, đi theo phía sau bốn người vóc người thanh niên khôi ngô người, một thân âu phục màu đen sáo trang, động tác khỏe mạnh có lực, nhịp bước vững vàng, ánh mắt sắc bén như đao.

Người trung niên cười xong, trực tiếp đi tới Lư Nhất Minh trước mặt, thuận tay móc ra một tấm màu đen thẻ, đưa cho Lư Nhất Minh nói: "Bỉ nhân Tiểu Khôn".

Lời nói vừa dứt, chung quanh truyền tới một tràng thốt lên lên tiếng, "Là Tiểu Khôn!"

"Tiểu Khôn là ai vậy?"

"Mẹ kiếp, người đây cũng không biết, Dự Châu dưới đất đại lão Đông ca quân sư, ngưi bức lấy, trắng đen thực lực thông cật, quyền thế cực lớn, Dự Châu thành phố có uy tín danh dự ai dám không cho hắn ba phần mặt mũi."

"Nghe nói có một cục trưởng đắc tội Tiểu Khôn, bị phía sau hắn Đông ca một phen vận hành sau khi, lại sinh sinh đem cục trưởng cho làm tiếp, bối cảnh thực cứng, cho nên không ai dám không nể mặt mũi!"

Lưu Nhất Minh cau mày, vẻ mặt hồ nghi kết quả màu đen danh thiếp, chạm tay lạnh như băng, một cổ âm trầm khí tiến vào da thịt, cái này lại là giá trị cao hơn châu báu quý báu gỗ mun làm ra.

Thẻ hai mặt câu cũng chạm trở tình mỹ đường vân, chính diện trung gian triện khắc lấy Đại Đường văn hóa bốn chữ lớn, thẻ phía sau khắc họa lấy Long Phụng Trình Tường, còn lại liền chẳng có cái gì cả.

Khương Tuyết Yến cùng phía sau nàng ba cái khuê mật, vẻ mặt khiếp sợ liếc mắt nhìn nhau, tràn đầy khó hiểu.

Các nàng trong hội này nhưng là truyền lưu không ít Tiểu Khôn cùng Đông ca sự tích, biết cái này Tiểu Khôn không phải là dễ nói chuyện, không hiểu hắn làm sao sẽ chạy đến nơi này tìm tới Lưu Nhất Minh đây?

Lâm Giai Di cũng là vẻ mặt kinh ngạc, nhìn một chút Tiểu Khôn, có nghiêng đầu nhìn một chút Lưu Nhất Minh, khó hiểu hắn lúc nào chọc phải Tiểu Khôn thứ người như vậy.

"Ha ha! Người là Lưu Nhất Minh chứ?" Người trung niên vẻ mặt hòa ái nụ cười, nhìn làm cho người ta cảm giác giống như một cái hiền hòa trưởng giả, lão sư.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, quan sát hắn một chút, khó hiểu hỏi "Ngài tìm ta là?"

"Ách!" Người trung niên nghiêng đầu một cái, theo sát sau lưng một thân áo phục màu đen người thanh niên từ trong túi công văn rút ra mấy tờ tài liệu, đưa cho người trung niên.

Tiểu Khôn chân mày mở ra, cầm trên tay tài liệu mở ra, đưa cho Lưu Nhất Minh, hơi mỉm cười nói: "Cái thanh này Thiên Bồng Xích là người chứ? Ta cảm thấy rất hứng thú, không biết Lưu đồng học có nguyện ý không bán cho ta?"

"Dĩ nhiên, thêm tiền được rồi, người ra cái giá, ta tuyệt không hai lời!" Tiểu Khôn đốc định hai tay mở ra, vẻ mặt chân thành nói.

Lưu Nhất Minh khoe miệng có chút nâng lên, lộ ra một tia cười lạnh, trong tài liệu hình ảnh đúng là mình ngày đó từ Như Ý trên bờ hồ rút ra Thiên Bồng Xích kiểm tra hình ảnh, chừng mấy tấm bản đồ mảnh nhỏ, độ nét rất cao, phía trên tinh mỹ phức tạp đường vân điều điều có thể thấy.

Lâm Giai Di ở bên cạnh nhìn trộm liếc về hai mắt, đây không phải là Lưu Nhất Minh ngày đó rơi xuống nước sau khi, trong tay cầm đạo cụ sao? Cái này thước nhìn đen thui lù, rất phổ thông nha! Chẳng lẽ là đồ cổ?

"Ha ha! Thật xin lỗi, Tiểu Khôn tiên sinh, cái này Thiên Bồng Xích đối với ta rất trọng yếu, ta không bán." Lưu Nhất Minh mỉm cười nói.

Thăm nghĩ, đùa, đây chính là Thiên Bồng Xích, linh mãnh khí, vẫn có thể hút linh khí tự động tiến hóa Phẩm Giai cao cấp Linh Khí.

Mình tại sao khả năng bán? Đồi trước Tu Tiên lúc, chính là dựa vào Thiên Bồng Xích, một đường khí thế bùng bùng, đánh bại vô số cao nhân, đăng lâm Tiên Đạo Chí Tôn.

Cái này căn bản là bảo vật vô giá, cảm bao nhiêu tiền cũng mua không được.

Người trung niên nghe không một chút nào tức giận, vẫn như cũ là một bộ cười híp mắt đáng vẻ, ôn tồn nói: "Không sao, chúng ta trước tiên có thể kết giao bằng hữu, ta mới vừa rồi đã tại bên cạnh nhìn nửa ngày, chuyện đã xảy ra ta đều biết."

Lưu Nhất Minh khó hiểu, yên lặng nhìn.

Người trung niên nói xong, quay đầu đi hướng về phía nằm trên mặt đất thương vụ thanh niên cùng đứng lặng ở bên cạnh Khương Tuyết Yến nói: "Ta mới vừa rồi nghe các người nói, xe này hơn 80 vạn, đúng không!"

Thương vụ thanh niên cùng Khương Tuyết Yến cùng với sau lưng ba cái khuê mật câu cũng vẻ mặt thấp thòm, không biết làm sao gạt đầu một cái.

"Ta là Tiểu Khôn, các người khả năng chưa thấy qua ta, nhưng các người khẳng định nghe nói qua ta, ngày mai nhượng Khương Khai Thành đi tìm ta, ta cho hắn tám trăm ngàn, không một triệu."

Người trung niên nói xong, vung tay lên, hướng về phía nhận lấy bốn người, nói: "Đáp!"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tiểu Đại Sư

Người đàn ông trung niên vừa dứt lời, sau lưng bốn gã điều luyện thanh niên, lời động gió vang, một người theo mới vừa rồi hành lang, chạy chậm đến phía ngoài đoàn người mặt đất một chiếc Mercedes xe, mở cốp sau xe, rút ra ba cái răn chắc bông cầu côn, nhanh chóng vòng trở lại.

Ba người khác là đẩy ra bị một câu "Đập xe" bị dọa sợ đến không biết làm sao hàng Khương Tuyết Yến các nàng, một người bắt dựa lưng vào xe BMW, ngã ngối trên đất rõ ràng đã há hốc mồm Khương Tuyết Yến gia tài xế cần cõ, không nói hai lời, trực tiếp lau qua mặt đất kéo đi qua một bên.

Hai người khác là một trước một sau, đem ở xe BMW đầu xe cùng đuôi xe. Vây xem người nhìn một cái, trong lòng rét một cái.

Thương vụ thanh niên lại cũng không có trước phách lối đáng vẻ, hấn mặc dù không biết Tiểu Khôn, nhưng cũng không có nghĩa là hấn ngốc, đã vừa mới nghe được tiểu thư bên người khuê mật tiếng nói chuyện, cái này Tiểu Khôn là một không chọc nổi nhân vật.

Nơi nào còn dám nổi đăm, khoanh tay, hướng về phía kéo đi chính mình lạnh lùng người thanh niên, chấp tay cầu khẩn nói: "Huynh đệ, đại ca, đừng đánh ta, ta đã bị đánh thành như vậy, không thể đánh lại, van cầu người..."

Nắm hấn cần cõ người thanh niên khinh thường quyết miệng, cười lạnh nói: "Yên tâm, ông chủ lên tiếng đập xe, không nói muốn đánh người." Nói xong không để ý hấn gào thét bị thương, một cái kéo qua một bên.

Bị cưỡng ép đẩy qua một bên Khương Tuyết Yến các nàng, bị dọa sợ đến hoa dung thất sắc, về mặt thẳng thốt thất thố đáng vẻ.

Khương Tuyết Yến tâm lý tim đập bịch bịch, tay nhỏ run rẩy, từ LV trong ví tiền lấy điện thoại di động ra, nom nớp lo sợ gọi thông cha điện thoại, tránh đám người, đi tới xa xa.

Ba cái khuê mật là ngậy ngốc đứng ở nơi đó, đối mặt Lưu Nhất Minh còn có thân phận thượng ưu thế, đối mặt cái này bị người trong nghề nhiệt nghị nhân vật ngu bức thật sự không hứng nổi một tia phản kháng ý nghĩ. Hoàn toàn bị người đàn ông trung niên này khí thế cho trấn áp.

Giống như bọn họ như vậy xuất thân con gái nhà giàu tạo thành trong vòng, một đám phú nhị đại môn thường thường ngồi chung một chỗ uống rượu đùa bốn vui, không ít đàm luận lên Tiểu Khôn cùng sau lưng của hấn Đông ca giang hồ sự tình, câu cũng bội phục đầu rạp xuống đất, ca ngợi không dứt.

Đột nhiên đang lúc, ôm trong ngực bông cầu côn thanh niên chạy đến, mấy người nhận lấy bông cầu côn, không nói hai lời, hướng về phía xe BMW "Đoàng đoàng đoàng" một trận đập loạn, kính chắn gió cùng cửa kiếng xe nhất thời phủ đầy mạng nhện như thể vết nứt.

"Oa! Thật đập nha! Hấn đây mẫu thân xe BMW nha! Chửi thề một tiếng!" Vây xem người ầm i lên.

"Ngu bức, quá trâu bò, thẳng này cửa phân công rõ ràng, động tác thuần thực, xem ra không phải thứ nhất đập xe."

"Kiểu như trâu bò, lần này Khương thị lão tổng Khương Khai Thành mặt cũng đánh sưng."

...

Không tới hai phút, trên xe BMW nhất thời vô cùng thâm trầm, trên thân xe từng đạo vết thương, cửa kiếng xe cũng bể, từ đầu đến cuối đèn cũng bị đập, đầy đất miếng thủy tinh mảnh vụn. Sơn cũng rơi rụng, trên thân xe khanh khanh oa oa phủ đầy cái hố nhỏ.

Cách đó không xa cố định thượng thương vụ thanh niên đều xuống há hốc mồm, run rẩy, giơ hai tay, trong miệng cầu khẩn: "Đừng đập, yêu cầu cầu các người đừng đập."

Đáng tiếc không người phản ứng đến hấn, người trung niên hảo chính dĩ hạ đứng ở một bên, cười nhẹ nhàng nhìn lấy thủ hạ người đập xe, còn thỉnh thoảng gạt đầu một cái, hài lòng đập xe hiệu quả.

Lưu Nhất Minh lộ ra vẻ kinh ngạc, ngay sau đó che kín, về mặt bình thản nhìn, thật giống như cùng hấn không có một chút quan hệ tự đắc.

Bên người mập mạp kể tai nói nhỏ nói nhỏ: "Mình ca, ta nghĩ ra rồi, người này là ai, đi theo cha ta đi ra ngoài xã giao thời khác, nghe bọn hần nói chuyện trời đất nhắc tới, cái này Tiểu Khôn là Dự Châu thành phố đại lão Đồng ca quân sư, bị Đồng ca tôn xưng một tiếng Tiểu Đại Sư, Hắc Bạch Lưỡng Đạo thông cật, chính giới thương giới mạng giao thiệp thâm hậu, tóm lại người này rất có thực lực."

Lưu Nhất Minh nghe, có chút gật đầu một cái, im lặng không nói, tĩnh yên tĩnh chờ. Một là chờ xe cứu thương đến, một là chờ nhìn Tiểu Khôn phía dưới nói thế nào.

Tiểu Khôn vẽ mặt hài lòng nụ cười, hòa ái dễ gần cười, hướng về phía Lưu Nhất Minh cười nói: "Tiểu huynh đệ, nhưng có hài lòng không?"

Lưu Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, chậm rãi lắc đầu một cái, nói: "So với ta dùng chân đạp hiệu quả thiếu chút!"

Một lời vừa ra, mập mạp ở bên cạnh đánh cái rùng mình,

Trên trán toát ra mồ hôi, lòng nói, Minh ca, bây giờ cũng không phải là so với uy phong thời điểm, cái này Tiểu Khôn cũng không phải là hảo tương dữ. Rất sợ Lưu Nhất Minh những lời này sẽ chọc cho não Tiểu Khôn.

Lâm Giai Di cầm đôi mắt đẹp liếc một chút Lưu Nhất Minh, lật một cái bạch nhãn, Lâm Giai Di mặc dù không hứng thú với trong vòng khoe giàu đấu ác chuyện, nhưng là thường nghe thấy nghe không ít Tiểu Khôn chuyện giang hồ, thấy Lưu Nhất Minh tùy ý như vậy đối đãi mọi người trong tâm khảm ngạch Tiểu Đại Sư, trong lòng cũng là đồ mồ hôi hột.

Mập mạp cùng Lâm Giai Di hai người đang tự lo lắng bất an thời khác, liền gặp được Tiểu Khôn nghe sau khi, không những không giận, ngược lại cười lên ha hả,

"Tiểu huynh đệ, thật phong thú! Nhưng ta không tin tiểu huynh đệ người thứ 2 chân còn có thể đá ra cái hiệu quả này đến, ha ha!"

Còn muốn lại nói thời khác, sau lưng chạy tới một tên mang theo mắt kiếng gọng vàng bí thư bộ dáng người tuổi trẻ, hai tay dâng điện thoại, đưa cho Tiểu Khôn, nhẹ nói nói: "Là Khương Khai Thành điện thoại."

Tiểu Khôn liếc một cái miệng, lạnh nhạt nghe điện thoại, thả vào bên tai, nói: "A lô! Ta là Tiểu Khôn".

Điện thoại bên kia ngồi ngay ngắn ở ghế sa lon bằng da thật Khương Tuyết Yến cha Khương Khai Thành trên người nghiêng về trước, vẽ mặt nhân bánh cười nhiệt tình hướng về phía nói điện thoại nói: "Tiểu Đại Sư, ta là Khương Khai Thành nha! Ta cũng vậy mới biết, đều là tiểu nữ vô trượng, đừng ngại, ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, ta cho ngài bồi cái không phải là! Ngày mai ta làm chủ, tái hoàng cung Đại Từ Diêm Đế Vương Sảnh thiết yến bồi tội!"

"Ha ha! Khương lão bản nói đùa, ăn cơm coi như, ngày mai người phải người tới lấy tám trăm ngàn, coi như là ta bồi xe người tiền."

"Hét! Ngài nói đùa, ta nào dám muốn ngài tiền, chỉ cần ngài vui vẻ, tùy tiện đập! Không liên quan!"

Phía ngoài đoàn người mặt, Khương Tuyết Yến vẽ mặt chán nản, lại cũng không có trước kiêu căng phách lối, mới vừa rồi một thông điện thoại, bị cha hung hăng chửi mắng một trận, bây giờ dậm lên chân, xa xa nhìn nơi này động tĩnh.

Lúc này đập xe bốn người đã dừng lại, kết thúc công việc sau khi, lần nữa hộ vệ sau lưng Tiểu Khôn, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh bọn họ.

Đối với Lưu Nhất Minh vừa mới lời nói, bĩu môi cười một tiếng, mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Lúc này mọi người trông chờ 120 xe cứu thương rốt cuộc kêu to tới, mập mạp vội vàng xuyên qua đám người, trước đi tiếp ứng dẫn dắt xe cộ.

Tiểu Khôn cúp điện thoại sau khi, hướng Lưu Nhất Minh mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ, mang cụ già đi bệnh viện quan trọng hơn, hôm nay trước hết tới đây, cuối tuần có thời gian lời nói, ta muốn tận mắt gặp một chút Thiên Bồng Xích, không biết tiểu huynh đệ nguyện ý hay không?"

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, nói: "Được !"

Xe cứu thương rất tốt sau khi, hộ công nhanh chóng mở cửa xe, lôi ra cáng xe chạy tới.

Lưu Nhất Minh bên này phối hợp chi y tá, đem mẹ đưa lên cáng xe, mập mạp cũng một trận chen lên đi.

Lâm Giai Di cũng muốn muốn chen lên xe thời khác, bị Lưu Nhất Minh một cái cản lại nói: "Người chen chúc tới làm gì?"

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 Cảm ơn!

Chương 24: Bệnh viện tranh chấp

Lâm Giai Di cảm giác mặt thoáng cái đỏ lên, trên mặt lên con số, đôi mắt đẹp hân hân nhìn chăm chú vào Lưu Nhất Minh, phun ra vô tận lửa giận.

"Minh ca, không đến nổi chứ ? Giai Di cũng là tốt bụng." Mập mập tại bên cạnh không nhìn nổi, lên tiếng khuyên nhủ.

Lưu Nhất Minh "Ài" một tiếng, nhìn ngoài cửa xe Lâm Giai Di cao lớn bóng người càng ngày càng xa, im lặng không nói.

Chính mình vẫn là không cách nào bình thường đối mặt Lâm Giai Di, chỉ cần vừa thấy được nàng, tâm lý liền mơ hồ đau, đòi trước Lâm Giai Di phản bội sau cười yếu ớt đáng về sẽ trong phút chốc nổi lên trong lòng.

Giống như cái rễ đâm thật sâu chắm ở đáy lòng, bình thường còn có thể, một khi nhìn thấy Lâm Giai Di, ẩn giấu ở đáy lòng sâu bên trong cái kia rễ sẽ phát tác, đâm vào nhân sinh làm đau.

Cái này làm cho Lưu Nhất Minh không cách nào đối mặt, chỉ có thể lạnh lùng đối mặt.

Lâm gia quản gia Trung thúc chẳng biết lúc nào đã đến, lặng lẽ đi tới vẫn đứng lặng trướng ngắm Lâm Giai Di sau lưng, nói: "Đại tiểu thư, chúng ta nên đi."

Lâm Giai Di tâm tình thập phần nặng nề, đôi mi thanh tú không triển, mất hết hứng thú gật đầu một cái.

Bên kia, đến Dự Trung thành phố đệ nhất bệnh viện nhân dân sau, Vương Tú Cần bị vội vàng đưa đến phòng cấp cứu, tự có bác sĩ y tá ở bên trong bận rộn. Lưu Nhất Minh cùng mập mập là đi làm nhập viện thủ tục.

Lúc này Lưu Nhất Minh mới phát giác túi vài xu đều không, mập mập cũng vội vàng bay vùn vụt túi, chỉ có mấy trăm nguyên, đến cửa sổ hỏi một chút, giao nộp viện tiền thế chân đều phải mười ngàn nguyên, hướng Lưu Nhất Minh nói: "Minh ca, người chờ ta, ta cho cha ta gọi điện thoại, lập tức trở về."

"Tạ! Huynh đệ." Lưu Nhất Minh ánh mắt nóng bỏng, cảm kích nói.

Mập mập hiếm thấy không có ba hoa, cũng không khách khí, lấy điện thoại di động ra, đi tới ít người tiếng ồn thấp cửa sổ nơi, gọi thông cha hắn điện thoại.

"Alô! Ba, đánh cho ta ít tiền!"

"Làm gì dùng? Một tháng hơn mười ngàn còn chưa đủ người hoa?"

"Không phải là, ta một người bạn học mẫu thân bị xe đụng, yêu cầu nằm viện "

"Dừng một chút dừng lại! Người đánh cho ta ở, tuần lễ trước người đòi tiền nói là mua Laptop, lại là bằng hữu sinh nhật. Người một cái thằng nhóc, trong miệng rớt cuộc có nói thật chưa?"

"Hắc! Cha, người rớt cuộc có gọi hay không? Người nếu là không cho, ta tìm bà nội ta muốn!"

"Hắc! Người một cái thằng nhóc, lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác ta à! Dứt lời, bao nhiêu?"

"Đánh trước ba chục ngàn đi! Gọi ngay bây giờ, ta bây giờ liền theo đồng học tại bệnh viện đâu rồi, gấp chờ giao tiền đây!"

"Được được được! Ta lập tức đánh! Lập tức đánh!"

Đứng ở cửa sổ mập mập cúp điện thoại, thở ra một hơi dài, cầm điện thoại di động vừa nhìn tin nhắn ngắn nhắc nhở, một bên hướng cửa bệnh viện ngân hàng Công Thương ATM máy nơi xếp hàng.

Sau mười phút, trực tiếp lấy hai chục ngàn, cùng Lưu Nhất Minh đồng thời làm xong nhập viện thủ tục.

Đánh xong thuốc tê châm, thanh tẩy vết thương, chụp CT, chắc chắn xương bắp chân gãy, ống đồng xương bẻ, cần phải làm giải phẫu dùng tám thép gia cố.

Bác sĩ mổ chính Vương thầy thuốc là bệnh viện nhân dân bị thương ngoại khoa nòng cốt, kỹ thuật tinh xảo, kinh nghiệm phong phú.

Lưu Nhất Minh cùng mập mập tại bên ngoài phòng giải phẫu mặt hành lang trên ghế dài thấp thòm bất an chờ, mập mập theo ngồi ở một bên.

Trong phòng giải phẫu, dưới ánh đèn giải phẫu sáng choang, bác sĩ mổ chính Vương thầy thuốc thuần thực cắt ra vết thương, dọn dẹp sạch xương bã vụn, cẩn thận từng li từng tí tránh mạch máu cùng gân mạch, ngay sau đó hai mắt trợn to, lộ ra vẻ kinh dị.

Chế trụ kích động trong lòng sau khi, tiếp lấy lui về phía sau đến tiếp sau này giải phẫu động tác, thẳng đến sau khi hoàn thành, mới dài mọc ra một hơi thở.

Đối với bên người trợ thủ tiểu Lý nói: "Đem bệnh nhân này hồ sơ đặc biệt ghi chép một chút, ta theo nghề thuốc nhiều năm như vậy, từ trước tới nay chưa từng gặp qua bắp thịt hoạt tính cao như vậy, nơi vết thương, xuất xương bã vụn, lại không có bị tổn thương hoại tử bắp thịt, ngay cả mạch máu cùng gân mạch cũng hoàn hảo không chút tổn hại, thật là quá không tưởng tượng nổi."

Lưu Nhất Minh không có nghe được Vương bác sĩ mổ chính lời nói, chính là sau khi nghe, cũng không để bụng, chính mình lưu đến mẹ trong cơ thể kia một đạo linh khí có thể so với sinh mệnh hoạt tính được tề, tu bổ bị tổn thương bắp thịt và mạch máu Tự Nhiên không thành vấn đề.

Cũng là Lưu Nhất Minh trong tay không có trân quý được thảo,

Nếu là có, hẳn hoàn toàn có thể chính mình tinh chế, giao luyện ra chữa thương đan dược đến, cái này có thể so với gia cố tấm thép cùng đinh sắt hiệu quả tốt hơn nhiều.

Chỉ cần có hảo dược tài, thậm chí xương gãy trọng sinh cũng không phải là không thể.

Ngồi ở hành lang trên ghế dài Lưu Nhất Minh trong lòng nghĩ vội vàng nghĩ biện pháp kiếm tiền, dùng biện pháp gì đây? Phạm pháp chuyện khẳng định không thể làm, đang trầm tư thời khắc, chợt nghe cuối hành lang y tá công việc đứng nơi nào, tiếng người ồn ào, có nữ nhân tiếng kêu sợ hãi không ngừng truyền tới, còn có người đàn ông trung niên mất khống chế tiếng hô.

"Các người cũng tránh ra cho ta, nhượng tên khốn kiếp kia đi ra cho ta!"

"Họ Chu, người đi ra, Lão tử không phải là làm thịt người không thể!"

"Tê đại, Lão tử hoa hơn chín ngàn, còn không chữa khỏi, các người cái này đen bệnh viện, ta chém chết các người "

Tiếng kêu sợ hãi không ngừng truyền tới, mập mập đứng lên, Lưu Nhất Minh cũng cau mày, quay đầu đi nhìn về phía cuối hành lang nơi, hoang mang rối loạn năm sáu cái y tá nhỏ thét lên, tứ tán tránh né, một người đàn ông trung niên tay nắm một thanh dao bầu, một bên tức giận mắng, một bên đuổi theo chém.

"Móa!, người này điên." Mập mập thất kinh nói.

Lưu Nhất Minh bỗng nhiên đứng lên, bước chậm đi mau, cùng mập mập đồng thời chạy tới gần đi trước.

Người đàn ông trung niên bị tai không nghe, mặt đầy vẻ dữ tợn, chém thương vài tên y tá nhỏ cùng đi ngang qua thầy thuốc sau khi, bị kịp thời chạy tới an ninh nắm lấy cảnh sát, còn có vài tên thân hình cao lớn bác sĩ nam giờ cái ghế vậy lại.

Nam tử tức giận đá một cái bay ra ngoài dưới chân tán lác chai thuốc, "Loảng xoảng" một tiếng đụng vào y tá công việc đứng dưới mặt bàn mặt.

"Ai nha!" Rên rỉ một tiếng từ dưới bàn truyền tới.

Mọi người tất cả giật mình, dưới mặt bàn mặt nôm nốp lo sợ đứng lên một cái y tá nhỏ.

"A! Vương Hiệu Văn chạy mau!" Chung quanh nhận biết thầy thuốc cùng y tá cuống quýt hô.

"Chạy trốn nơi đâu!" Cầm đao người đàn ông trung niên bắt lại, dao bầu chiếc đến y tá nhỏ trắng nõn Tú thật trên cổ, trên mặt đao vết máu loang lổ, đây là mới vừa rồi đuổi theo chém lưu lại vết máu.

Lần này an ninh cùng các thầy thuốc cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, có bác sĩ nam dôn dập hỏi "Báo cảnh sát chưa?"

Đối diện vậy ở cầm đao phía sau nam tử an ninh về mặt khẩn trương la lên: "Đã báo cáo qua cảnh."

"Ah"

Có thể là báo cảnh sát lời nói chọc tức người đàn ông trung niên này, nam tử dùng dao bầu dùng sức ép hướng y tá nhỏ cổ, y tá Vương Hiệu Văn không tránh khỏi trong lòng sợ hãi, nghẹn ngào gào lên đi ra.

"Người không nên vọng động! Có lời gì thật không dám!"

"Ta cho các người nói không được! Nhượng họ Chu lẫn ra đây cho ta!"

Bên ngoài vài tên y tá cùng thầy thuốc hai mắt nhìn nhau một cái, một người đàn ông thầy thuốc hướng về phía cầm đao nam tử nói: "Người đừng kích động, làm cho người giải phẫu Chu bác sĩ, hôm nay nghỉ ngơi, hẳn không có lên ban!"

"Nha! Phi! Thả người mẹ thí, tuần lễ trước Lão từ liền là hôm nay làm giải phẫu, con mẹ nó người lừa gạt ai đó?"

"Chu bác sĩ hôm nay thật nghỉ ngơi, không lừa người!" Bên ngoài nom nớp lo sợ y tá cẩn thận từng li từng tí nói.

"Mới Chu Hắc Tâm thầy thuốc không có tới, kia cho các người viện trưởng tới."

"Két" phía sau chủ nhiệm cùng thầy thuốc cũng hai mắt nhìn nhau một cái, một cái nhìn lãnh đạo bộ dáng thầy thuốc cười khổ một tiếng nói: "Chúng ta viện trưởng đi trong tình tham gia y tế hội nghị đi."

"Ha ha! Cút mẹ của người trái trứng, các người mẹ nó trêu chọc ta! Lão Từ trước chém nằng, chém nữa các người! Nhìn hấn đi ra không ra." Nam tử mặt mũi vằn vẹo, điên cuồng gào to nói.

Dứt lời! Giương đao liền muốn chém. Bị bắt giữ y tá nhỏ sợ hãi run lấy bầy, nghẹn ngào khóc gọi ra.

"Dừng tay!" Tiếng rống to này, trung khí mùi phẫn, một căn phòng bệnh bên trong đi ra một cái năm quá thất tuần lão giả, ánh mắt sắc bén như đao, chống gậy, mặc trong màu xám tro núi già bộ, bị một cô gái đỡ đi tới.

Nhìn một cái chính là về hưu lão cán bộ bộ dáng, nhìn bằng nửa con mắt giữa, không giận tự uy.

Bên người nữ hải vốc người cao gầy, năm bắt quá hai mươi một hai mươi hai, một thân đồ thể thao, buộc tóc đuôi ngựa biện, ngũ quan tinh xảo, một cỗ tư thế hiên ngang khí, đập vào mặt.

Lưu Nhất Minh nhìn trong lòng rét một cái, một bên đến gần, một bên ánh mắt quan sát một chút lão nhân, Lưu Nhất Minh trước mắt Linh Thức chỉ có thể chậm đến ba mét trong phạm vi, vượt qua ba mét bên ngoài Linh Thức liền không cảm ứng được, chỉ có thể dựa vào nhãn lực cùng thính lực.

Xuyên thấu qua lão giả vững vàng nhịp bước, nặng nề có lực rơi xuống đất âm thanh, xù lấy ba tong, bại lộ ra trên mu bàn tay khua lên điều điều gân xanh, mắt hồ rạng ngời rực rỡ, đầu tóc bạc trắng sinh ra trong suốt.

Lão nhân này không đơn giản, lại là còn là một người có luyện võ.

"Người tìm họ Chu thầy thuốc, người đi tìm nha! Oan có đầu, nợ có chủ, người bắt giữ một cái Nữ Oa Oa coi là hảo hán gì?"

Lúc này bên người lão nhân nữ hải rực rộ, cách đó không xa cửa thang lầu lạng lẽ lóe lên một cái động tác khỏe mạnh người tuổi trẻ, đầu đỉnh mặt chữ quốc, mắt sáng ngời, đang cùng nữ hải nháy mắt.

Dựa vào người trước mặt bày che giấu, nhanh chóng đến gần, người thanh niên trong lúc lơ đãng rủ xuống tay trái nơi ống tay áo bất ngờ lộ ra K54 thức súng lục họng súng.

Lưu Nhất Minh liếc về một cái, vừa biết rõ bọn họ dự định, bất động thanh sắc từ trên mặt đất nhấc lên một tấm A4 giấy, xếp thành máy bay hình, rướn vào một luồng linh lực, kẹp ở lòng bàn tay. Yên lặng theo dõi kì biến.

"Lão đầu, với người không có quan hệ, nhanh cho các người viện trưởng tới. Bằng không ta thật chém."

Lão giả bên người nữ hải quả nhiên không nhẫn nại được, đi vòng qua cầm đao nam tử mặt bên sau khi, hét lớn một tiếng, "Buông nàng ra!"

Tiếng gào này, Giống như đất bằng phẳng khởi sấm sét, chấn người chung quanh màng nhĩ ông ông trực hừng.

Cầm đao nam tử giật mình không nhỏ, bắt giữ trong ngực y tá liền muốn xoay người thời khắc, Lưu Nhất Minh phát động, nâng tay lên cánh tay, "Bá" một cái nhọn tiếng xé gió.

Một đạo bạch quang thoáng qua.

"A" hét thảm một tiếng, "Leng keng" một tiếng dao bầu rơi xuống đất, nam tử trên mu bàn tay bất ngờ cầm một cái máy bay giấy, đầu nhọn xuyên thấu qua mu bàn tay, máu tươi tràn ra đi ra, nhuộm đỏ máy bay giấy cùng mu bàn tay.

Tất cả mọi người là tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, bị bắt giữ y tá nhỏ Vương Hiểu Vân thừa cơ tránh thoát được, sau lưng cách đó không xa, giờ súng tại giữa không trung đầu đỉnh thanh niên trợn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt.

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Người tuổi trẻ, thân thủ khá lắm

Mọi người khiếp sợ tròn mắt hốc mồm nhìn giữa sân bị thương nam tử hung hăng kêu thảm, mỗi một người đều tròn to mắt, ngưng trệ đứng lạng bất động.

Không ít y tá tay nhỏ che ngực, bị dọa sợ đến run lấy bầy.

Y tá nhỏ Vương Hiểu vân oa oa thét lên, hoa dung thất sắc, ôm đầu lão đảo chạy đến, tức khắc nhào tới chung quanh các đồng nghiệp trong ngực, oa oa khóc lớn, các đồng nghiệp cuống quýt vỗ sau lưng an ủi hạ, tâm tình thật lâu mới ổn định lại.

Giữa sân hành hung người trung niên đau gào khóc, ánh mắt hung tợn nhìn chăm chú về phía Lưu Nhất Minh bên này, tựa hồ là đem ra tay với chính mình người này cho trừng ra ngoài.

Hắn chỉ biết là cái này máy bay giấy là từ cái phương hướng này bay tới, cụ thể là ai nhưng không biết. Dù sao tốc độ quá nhanh, cho dù người chung quanh cũng phần lớn không có thấy rõ.

Bị thương nam tử đưa tay trái ra run rẩy, muốn đem xuyên thấu mu bàn tay máy bay giấy rút ra.

Không biết làm sao vừa mới đụng chạm lấy liền chui đau lòng, đau đến thẳng hút hơi lạnh, nước mắt tràn ra.

Hung hăng liên quan (khô) gào lên: "Là ai ? Đi ra!"

Lưu Nhất Minh khòe miệng phẩy một cái, kinh thường lắc đầu một cái.

Đối diện giờ súng đầu đinh thanh niên đã thu cất súng, thật sâu nhìn Lưu Nhất Minh một cái, rốt cuộc là quân nhân xuất thân, tâm tính thẳng được người thường, vẻ kinh ngạc nhanh chóng thu lại.

Một cái lớn cất bước đi tới phía sau nam tử, một cái xoay ở hán cánh tay, theo như trong công việc đứng trên mặt bàn, hơn nửa một cước đá đi trên đất nhuộm máu đao bầu.

Mọi người thấy hoàn toàn ngừng hành hung nam tử, mới mới yên lòng, tâm tình từ từ ổn định lại.

Bị thương y tá cùng thầy thuốc đã rồi rít bị đưa vào Công Tác Thất thanh tẩy vết thương, khử độc, cầm máu băng bó, nghiêm trọng điểm đưa được giải phẫu phòng làm giải phẫu.

Cả bệnh viện cũng mang loạn đứng lên, đã có không ít ký giả truyền thông gửi thấy máu tanh vị rồi rít chạy tới.

Chung quanh kẻ tò mò bắt đầu rồi rít nhỏ giọng hỏi, ánh mắt ở trong đám người thật nhanh quét nhìn, muốn tìm ra tới là mới vừa là ai dám làm việc nghĩa xuất thủ?

Lưu Nhất Minh trước mặt mấy người y tá quay đầu trở lại quét nhìn, mở đầu hỏi: "Trần y sĩ, là người ném sao?"

"À? ! Không phải là, ta nào có bản lĩnh này! Gọi ta đùa giỡn một chút đao giải phẫu còn có thể, cái này nhưng không làm được." Trần y sĩ kinh ngạc không kịp cười khổ nói.

"Người?" Y tá nhỏ cửa có rồi rít chỉ hướng Trần y sĩ phía sau tiểu Lưu y tá.

"Chị, đừng nói đùa, người xem ta thanh thông mười ngón tay, có thể là ta sao?" Tiểu Lưu khoát tay, bật cười nói.

"Ha ha! Suy nghĩ cũng không phải người! Người mặt còn không có ta lớn đây!"

"Kia là người?" Vừa nói mọi người vừa nhìn về phía tiểu Lưu y tá phía sau một người mặc đồng phục bệnh nhân người tuổi trẻ.

"Ha ha! Đừng đùa! Ta muốn có bản lĩnh này, ta còn tới bệnh viện các người xem bệnh nhỉ? !"

Mọi người rồi rít lẫn nhau suy đoán, đều tại nói, rốt cuộc là ai nhỉ?

Mặc dù Lưu Nhất Minh động tác rất nhanh, nhưng hiện trường hay là có người chú ý tới hắn dị thường. Trừ bên người mập mạp, đó chính là lão giả và đối diện đầu đinh nam tử, cùng với sau đó nhìn gia gia ánh mắt mà hiểu ra đồ thể thao nữ hài.

Lão giả là trước tiên liền phong tỏa Lưu Nhất Minh, đối với lão giả và đầu đinh thanh niên mà nói, đều là quân nhân xuất thân, quen thuộc đạn đạo học, ánh mắt hơi đảo qua, liền phong tỏa đám người phía sau Lưu Nhất Minh.

Lão già khiếp sợ trong ánh mắt lại xen lẫn vẻ hoài nghi, thật sự không thể tin được tại chính mình dưới mí mắt, phát sinh như vậy không thể tưởng tượng nổi chuyện!

Một mảnh thật mỏng cứng rắn giấy liền có thể ném ra đi năm sáu thước tổn thương người, thật là thần hồ kỳ kỳ!

Mặc dù đang Quốc Thuật đại tông sư trung cũng có như vậy cao thủ, nhưng dù sao cũng là tuổi lục tuần, tu luyện mấy chục năm, còn có thể tại phạm vi hiểu biết bên trong.

Người trẻ tuổi trước mắt kia, nhìn non nớt đáng vẻ cũng bắt quá hai mươi mốt hai mươi hai tuổi, làm sao có thể có tu vi như vậy, thật là là không có khả năng chuyện!

Cho dù người là tại trong bụng mẹ chính là thai khí thổ nạp, tu luyện hai mươi mấy năm, thiên phú hơn người lời nói, cũng bắt quá là có thể luyện được khi cảm, đã thông mấy cái Kinh mạch mà thôi.

Người trẻ tuổi này không phải nha! Thật không nghĩ tới,

Tự mình tiến tới bệnh viện thăm chiến hữu cũ, lại có may mắn gặp một cái Nội Gia thân thủ.

Đứng ở Lưu Nhất Minh bên cạnh mập mập có thể tắc lại trứng gà miệng to rút cuộc khép lại, đầy mắt vẻ khiếp sợ, hung phấn mặt đầy tím phồng, giọng tay cái, tán dương: "Minh ca, người thật trâu! Dạy một chút ta, như thế nào mới có thể làm được?"

Lưu Nhất Minh hơi cười cợt, nhẹ nói nói: "Có thể nha! Người trước giảm cân!"

Mập mập nghe thờ dài, bất mãn nói lầm bầm: "Mẹ kiếp, lại là này câu! Ta như vậy không xuất thế anh hùng chính là bị người một câu giảm cân hủy diệt."

Xa xa xe cảnh sát phong minh thanh thông qua cửa sổ truyền vào, chỉ chớp lát "Đăng đăng" kịch liệt tiếng bước chân vang lên, từ cuối hành lang cửa thang lầu chen chúc tới hơn mười người võ trang đầy đủ cảnh sát.

Đầu đình nam tử thấy sau khi, dành ra một cái tay từ trong túi áo trên móc ra một người sĩ quan chứng, một tay mở ra, mặt đầy cảnh giác cảm thương nhào tới Đặc Cảnh ánh mắt quét nhìn sau khi, cũng không biết thấy cái gì, nhất thời cảm thấy kính nể, "Ba" chào một cái.

Đầu đình nam tử đáp lễ sau khi, đem hung phạm tiếp nhận, mới nhanh chóng chạy đến lão già bên cạnh, vẻ mặt khẩn trương nói: "Thủ trưởng, ngài không có sao chứ?"

Lão già lắc đầu một cái, vẻ mặt thương thức ánh mắt nhìn chăm chú đám người phía sau tầm thường Lưu Nhất Minh, mắt sáng như đuốc, tựa hồ phải đem Lưu Nhất Minh nhìn cái thông suốt.

Tiếp nhận cảnh sát nhìn một cái hung phạm bị thương đáng vẻ, đều là vẻ mặt vẻ khiếp sợ, liếc mắt nhìn nhau, lộ ra không thể tin vẻ.

"Móa, cái này đến bao lớn lực lượng nhỉ? Mới vừa rồi người kia lại lịch gì?"

"Đây không phải là đơn thuần lực lượng chuyện, không hồ là đại quân khu Trung Tá cấp cảnh vệ viên, thân thủ chính là không bình thường!"

Còn sót lại xử lý dân cảnh bắt đầu chụp hình, ghi danh, cắt kín hiện trường thất lạc dao bầu, hỏi hiện trường thầy thuốc cùng y tá cũng làm án quyền ghi chép.

Lão già Xứ lấy ba tong, đồ thể thao nữ hài cũng tới đỡ lão nhân, hướng Lưu Nhất Minh đi tới.

Lưu Nhất Minh nhìn một chút chỗ này xong chuyện sau khi, kéo mập mập, nhẹ giọng nói: "Đi thôi! Mập mập."

"Người tuổi trẻ, thân thủ khá lắm!" Sau lưng đột nhiên truyền tới một tiếng trung khí mườì phần thanh âm.

Lưu Nhất Minh lễ phép dừng bước xoay người, mỉm cười nhìn lão già, đứng mực nói: "Lão nhân gia, thật là tình mắt!"

"Ha ha!"

Lão đầu cười mở cười to, mặt mũi hồng hào, bên người anh khí mườì phần đồ thể thao nữ hài không nhìn được, bật thốt lên nói: "Người là làm sao làm được?"

Lão già phía bên phải đầu đình thanh niên đầy mắt cảnh giác, lại mang bội phục ánh mắt nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh.

Lý Nhất Minh cười nhạt, giọng thông thả nói: "Nhiều vậy vậy Tú Hoa Châm, người cũng có thể!"

Nữ hài nghe một chút, đôi mắt đẹp tuyệt trần, bắn ra ánh sáng sáng ngời, siết chặt quả đấm, mê người ngực đập chùng lên xuống.

"Nha đầu, chó bị hấn lừa gạt, không đúng cách, luyện cả đời cũng làm không được."

Lão đầu giao hoạt ánh mắt đầy áp thâm ý, liếc về thấy cháu gái của mình kích động thất thố, mở miệng phản bác nói.

Mặc dù có Tú Hoa Châm xuyên thấu thủy tinh như vậy ngoại giới xưng là tuyệt kỹ đồ vật, tại trong thực chiến cùng chỗ vô dụng. Phàm là một cái người bình thường trải qua qua một đoạn thời gian huấn luyện sau khi, tốc độ cùng lực lượng đạt tới sau, đều có thể thực hiện.

Bất quá bình thường đều là hơn hai thước trong phạm vi, hơn nữa chính xác không cách nào khổng chế, cũng chính là người biết có thể bay tới chỗ nào!

Mà người trẻ tuổi này khoảng cách cầm đao nam nhân đạt tới bảy tám bước xa, cũng chính là năm sáu thước. Hơn nữa còn là hay lại là xoay người trong quá trình, mục tiêu là di động, cái này thì càng khó hơn.

Lúc này mới gọi là tuyệt kỹ, tuyệt đối có đại tông sư tu vi, chẳng những luyện được Khí Kinh, hơn nữa có thể kinh khí phóng ra ngoài, rót vào ra ngoài vật bên trên, đạt tới nhân vật hợp nhất cảnh giới!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Lôi kéo mời chào

Nữ hài bị điểm tỉnh sau khi, mới biết bị trước mắt người tuổi trẻ cho trêu đùa, nhất thời mặt đẹp tím phồng, đôi mi thanh tú nhú lại, một đôi mắt đẹp trừng mắt Lưu Nhất Minh, gò má bởi vì tức giận mà phồng lên. Xinh xắn thật lỗ mũi phì phò.

Vốn là nàng là thật tâm bội phục người trẻ tuổi này thân thủ, ít nhất chính mình trước mắt là không làm được.

Mặc dù mình từ nhỏ đều bắt đầu tại danh sư dưới sự dạy dỗ khắc khổ tu luyện, cho tới nay, đều là trong vòng trong bạn cùng lứa tuổi mặt người xuất sắc, tự cho mình siêu phàm, chưa bao giờ lấy mắt nhìn thẳng người.

Nhưng không ngờ trước mắt cái này nhìn so với chính mình còn người tuổi trẻ so với chính mình còn xuất sắc, nhất thời khởi lòng tranh cường hạo thắng, lên tiếng châm chọc nói: "Có cái gì không dậy nổi, chẳng qua chỉ là mèo mù đụng phải cái con chuột chết!"

Lưu Nhất Minh khoe miệng nâng lên, một nụ cười lặng lẽ leo lên chân mày, cười nhạt nói: "Cô nương nói không tề, đúng là đụng phải."

Đối với Lưu Nhất Minh mà nói, điểm này công phu, không đáng kể chút nào, nếu là tại chính mình cái đó Tiên Hiệp trong thế giới, trêu đùa một chiêu như thế, còn đắc chí, coi là chuyện to tát lời nói, không phải là nhượng người trong đồng đạo cười đến rụng răng không thể.

Chính mình thật sự nhìn không quen cao ngạo nữ nhân coi thường nam nhân, liền xuất thủ dạy dỗ một chút, không coi là cái gì. Đến nỗi "Trích lá hại người" chính mình còn không làm được.

Đột phá đến Hậu Thiên Cảnh mới có thể, Luyện Khí Kỳ tu vi chân khí trong cơ thể còn chưa đủ để làm được khiến cho mềm mại lá cây trở nên cứng rắn như Tinh Thiết, không nói đến giống như Phi Tiêu như vậy đánh ra hại người.

"Người!"

Nữ hài nổi dóa, làm sao nhìn đến tên tiểu tử này liền nổi giận, hấn căn bản cũng không thèm với cùng mình tranh cãi ah!

Lão giả đứng một tiếng, già một chút ba tong, nói: "Người tuổi trẻ không cần quá khiêm tốn! Như ta không nhìn lầm lời nói, người tu luyện là Nội Gia Công Phu, hơn nữa đã là Nội Kinh Đại Viên Mãn."

Lưu Nhất Minh cười không nói, vẻ mặt bình tĩnh nhìn lão giả. Thầm nghĩ, lão giả này nhãn lực coi là không tề, đáng tiếc! Cuối cùng là thế tục người luyện võ nhãn quang, không nhìn thấu trong này khác biệt!

"Chính là quốc thuật đại sư bên trong cũng không có mấy người có thể tới. Càng không có nghĩ tới, người trẻ tuổi như vậy, tu vi lại nhưng đã đạt tới cái này như vậy cảnh giới. Thật sự nhượng người thán phục!" Lão giả mặt mũi hồng hào, vẻ mặt kích động vẻ mặt thờ dài nói.

Quốc Thuật cái từ này xuất hiện, là từ Dân Quốc thời kỳ Nam Kinh trung ương Quốc Thuật quán tiếp tục dùng qua tới. Chỉ tại đề xướng toàn dân luyện võ, đề cao thân thể tổ chất, lấy đạt tới Cường Thân Vệ Quốc mục đích.

"Lão nhân gia quá khen, bất quá vận khí tốt, được một ít cơ duyên a!" Lưu Nhất Minh cũng không tranh cãi, sắc mặt bình tĩnh như lúc ban đầu, khẽ lắc

đầu trả lời.

Người đi cùng một cái thế giới hiện thực người đi trò chuyện ta tu không phải là Quốc Thuật, ta tu là tiên đạo pháp môn, không có ý định làm cái việc gọi là "dàn gậy tai trâu".

Nếu không là bị bọn họ cho rằng đại hốt du, đại lừa gạt là không thể.

Hoa Hạ mấy ngàn năm lịch sử, từ Thủy Hoàng thật lâu sống, đến Hán Vũ Đế lại Phương Sĩ, mê luyện Tiên Đạo vân vân đếm không hết, cuối cùng đều là giỏ tre mức nước, công dã tràng.

Tại Đạo Giáo truyền bá tiến trình trong, xuất hiện có tu chân nói một chút, giống vậy vì đuổi theo yêu cầu trường sinh bất tử thuật, vọng muốn tu luyện thành tiên, siêu thoát luân hồi nổi khổ.

Phát triển biến hoá đi xuống, từ luyện chế đan dược ăn Ngoại Đan thuyết, tiến tới từng bước một diễn biến đến rất có lý luận tính cùng hệ thống tính Nội Đan học thuyết.

Tiến vào cận đại tới nay, chiến loạn liên tục, thế tục Võ Lâm Môn Phái cũng đã ngày càng suy thoái, nhân tài điêu linh. Mà cùng với ít có liên lạc môn phái tu chân đã sớm đoạn tin tức, mấy trăm năm không liên lạc với thế gian, chân thực tình hình rõ ràng làm khó ngoại giới biết.

"Không biết tiểu hữu sư thừa người nào nhỉ?" Lão già về mặt tìm tòi nghiên cứu thần sắc, ánh mắt thâm thúy hỏi.

"Sư phụ ta nha! Hắn đã không có ở đây." Lưu Nhất Minh ánh mắt nhất thời trở nên mê ly lên, tâm thần chợt bay xa, trong đầu nhất thời hiện ra ân sư Niếp Thừa Phong tiên sư, đáng tiếc ân sư Độ Kiếp thất bại, đã sớm hồn phi phách tán, một thân kinh thiên động địa tu vi tan đi trong trời đất.

Đứt lời, không khỏi tình thần chán nản.

Lão già thấy vậy, than nhẹ một tiếng, "Người sư ân có thể bồi dưỡng được người ưu tú như vậy đệ tử, chính là chết cũng nhắm mắt."

Lưu Nhất Minh trong lòng nghĩ ngợi, đòi trước chính mình cho tới bây giờ cũng chưa có tiếp xúc qua tu luyện Quốc Thuật người,

Cũng không biết thế giới hiện thực bên trong rốt cuộc có hay không Tu Chân Giả tồn tại.

Bởi thế là hỏi dò: "Lão nhân gia lời vừa mới nói quốc thuật đại sư bên trong có ai có thể làm được như vậy?"

"Cái này ta nói thật, ta cũng chỉ là suy đoán, y theo trong bọn họ sức cảnh giới đại viên mãn, đạt tới Khí Kinh phóng ra ngoài vẫn là có thể, chỉ bất quá đám bọn hắn phần lớn niên vượt qua thất tuần, tu luyện mấy chục năm, tâm tính đã không phải người thường có thể phòng, ẩn cư lánh đời, cách xa hồng trần, rất khó thấy bọn họ xuất thủ."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, điều này cũng đúng, có thể luyện tới mức này người, đối với danh lợi nhìn đến rất đạm bạc, bình thường cũng không ai dám trêu chọc đến bọn họ trên đầu. Đến nỗi sức ảnh hưởng khá lớn cả nước võ thuật Thi đấu bên trên cũng rất hiếm thấy đến bọn họ bóng người.

"Không biết tiểu hữu là làm gì? Ta cùng ta cháu gái này cũng đam mê võ thuật, nếu như có thời gian lời nói, hy vọng tiểu hữu chỉ điểm nhiều hơn xuống."

Lão già không chút nào cái giả, giọng khản thiết, thành ý tràn đầy nói.

Bên người nữ hài đỡ lão già cánh tay, bất mãn gắt giọng: "Gia gia" Lão già làm lơ, chẳng qua là lấy tay nhẹ nhàng trấn an một chút.

Không người so với hắn rõ ràng hơn người trẻ tuổi này chỗ lợi hại, chính mình năm xưa tham gia cách mạng, bộ đội dõng đi trên đường, tại núi non trùng điệp đang lúc, từng lâm trong mây vô tình gặp được đến một đạo nhân, cuộc sống ở vách đá thẳng đứng xây dựng trong nhà gỗ, gặp qua đạo nhân chân đạp Vân Tùng, là thông hại người tuyệt kỹ.

Bất quá tình cờ lấy được đạo nhân một chút xú truyền pháp cùng chỉ điểm, liền làm cho mình thương thế thật tốt. Cũng là từ đâu cái thời điểm khởi, chiến tranh trong năm tháng, chính mình vẫn dành thời gian tập luyện đạo nhân truyền thụ khẩu quyết tâm pháp, tập luyện đến nay, mới vừa rồi luyện được Khí Kinh.

Chính mình không ít chiến hữu cũ, lão huynh Đệ bởi vì chiến tranh thân thể đều lưu lại không ít bị thương, trước sau ly thế, chính mình bởi vì dựa vào tu luyện đạo nhân khẩu quyết tâm pháp, thân thể ngược lại ngày càng khang kiện, vì vậy trong lòng đã sớm coi cái đó đạo nhân vì Tiên Nhân như vậy tồn tại.

Sau đó chiến tranh kết thúc, Thiên Hạ Thái Bình, chính mình dựa vào trí nhớ, nhiều lần hỏi thăm tìm, không biết làm sao trên vách đá, bỏ không nhà gỗ, đạo nhân lại đã sớm tung tích không thấy, nhượng lão già buồn bã đã lâu.

Nếu thiên ý làm cho mình gặp một cái không xuất thế cao nhân, hơn nữa còn trẻ như vậy, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng, vì dân vì nước, mình cũng muốn đem người trẻ tuổi này mượn hơi được.

Chính mình mặc dù có quyền thế, nhưng một cái võ giả, tự có kỳ tôn nghiêm, tuyệt đối không thể quyền thế ép chi, càng không thể nhục.

Hai năm qua thông qua Quân Bộ nội sam, đứt quãng không ngừng công bố ra, quân Mỹ chờ không ít quốc gia tây phương bí mật khởi động "Tương lai

siêu cấp chiến sĩ" kế hoạch.

Ý đồ thông qua được vật thay đổi chiến sĩ gien, cái này kế hoạch đã sớm tại 1958 năm cũng đã bí mật mở ra, hàng năm đầu nhập kinh phí mấy chục tỉ USD.

Ở phương diện này, Hoa Hạ rơi ở phía sau quá nhiều, căn bản đuổi theo không kịp.

Nếu là cũng cùng bên ngoài quân như thế đi giống vậy con đường, chỉ có thể đi theo cái móng người ta phía sau ăn màu xám.

Vài chục năm chênh lệch kéo ra quá lớn, chỉ có thể mở ra lối riêng.

Nếu như có thể đem người như vậy tài nếu như có thể tuyển được trong quân đội, nếu là ta quân mỗi người chiến sĩ, không, chỉ cần có 1 phần 3 chiến sĩ đều có hấn như vậy thân thủ, có sợ gì bên ngoài quân khiêu khích!

Trong lòng của hấn tính toán Lưu Nhất Minh tất nhiên không biết, nhưng là có thể cảm nhận được lão giả này thành ý, người ngoài đều có thể nhìn xuất lão giả là một cái về hưu tướng quân, hướng chỉ Lưu Nhất Minh.

Hơn nữa về hưu sau khi, vẫn xứng có cảnh vệ viên, loại đãi ngộ này tại quân đội hiện nay nhưng là cực kỳ hiếm thấy.

Đù thấy lão giả trong quân đội địa vị và quyền thế không thể khinh thường.

"Ách! Dĩ nhiên có thể, bất quá, ta còn đang đi học, sau khi cuối tuần mới có thời gian." Lưu Nhất Minh nghĩ ngợi một chút, bình tĩnh nói.

"Là Dự Trung đại học sao?"

"Phải!"

"Tiểu hữu xưng hô như thế nào nha! Thuận lợi lưu một chút phương thức liên lạc sao?" Lão giả quyết định chủ ý, nhất định phải kết giao Lưu Nhất Minh.

"Ách! Lưu Nhất Minh, ta còn không điện thoại di động, đánh huynh đệ của ta mập mạp số điện thoại di động liền có thể tìm được ta". Lưu Nhất Minh nhìn một chút mập mạp nói.

"Đừng nha! Hai người chúng ta như hình với bóng, mỹ nữ điện thoại di động của người tài khoản có thể lưu một cái sao?" Mập mạp liếm mặt, xít lại gần, hai mắt sáng lên nói.

"Hừ!" Nữ hài cao ngạo ngẩng đầu lên, bỏ rơi một chút sau ót tóc thắt bím đuôi ngựa, lạnh lẽo cô quạnh nói: "Ta cũng không có điện thoại di động."

"Ha ha, cái này là tiểu Lý, ta mặc dù là một về hưu lão gia hỏa, nhưng còn có một chút năng lực, có cần gì hết thấy có thể liên lạc tiểu Lý". Lão giả nghiêng đầu tỏ ý xuống, tiểu Lý tiến lên, gật đầu lẫn nhau lưu một chút phương thức liên lạc, ba người mới mới rời đi.

Cách trước khi đi, nữ hài công lấy sau lưng lão giả quay đầu trở lại, hướng Lưu Nhất Minh giơ lên quả dấm, quơ múa một chút, lạnh rên một tiếng. Nói: "Cuối tuần này, ta tới tìm người luận bàn, nghĩ muốn chỉ điểm ta, trước đánh thắng được ta lại nói."

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Lôi kéo mời chào (Hạ)

Mập mạp tạt ba đến miệng, vẽ mặt kính mẩn thần sắc, nhìn đi xa đồ thể thao nữ hài, nói nhỏ: "Minh ca, người nói lão đầu này là cấp bậc gì về hưu cán bộ, nha! Quên hỏi cô gái này tên gì?!"

Nói xong một bộ hối hận không thôi đáng vẽ, lắc đầu liên tục thờ dài.

"Được, người ta nếu không nói, liền tỏ rõ không muốn để cho chúng ta biết." Lưu Nhất Minh xoay người sẽ phải rời khỏi.

Trong hành lang, chân tường hạ, ba, năm phần mười chất y tá nhỏ cửa vừa thấy lão giả một nhóm ba người rời đi sau khi,

"Phần phật" một tiếng, trong chớp mắt liền đem Lư Nhất Minh cùng mập mạp vây lại.

Phía trước nhất y tá nhỏ bắt ngờ chính là mới vừa mới hành hung nam tử uy hiếp con tin Vương Hiểu Vân, đẹp mắt mắt hạnh hoi đỏ sưng, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, hiển nhiên tinh thần vẫn vẫn còn ở khẩn trương cao độ bên trong.

"Cám ơn cám ơn người xuất thủ cứu giúp! Người chính là ta ân nhân cứu mạng." Y tá nhỏ một bên kích động vừa nói, một bên khom người cúi người.

Bên người nàng các đồng nghiệp cũng rì rầm, thất chủ bất thiết nói cảm tạ: "Đúng vậy, mới vừa rồi thật nguy hiểm nha! Hừ chết chúng ta, cũng chưa từng thấy cái này cùng hung cực ác người."

"Nếu không phải người trẻ tuổi này mới vừa xuất thủ, Hiểu Vân thật có thể nguy hiểm."

"Đúng nha! Đúng nha! Thật đúng là nghìn cân treo sợi tóc nha! Chúng ta tim cũng nhảy lên đến cổ họng."

Lư Nhất Minh khoát khoát tay, vẻ mặt khiêm tốn mỉm cười nói: "Không có gì không có gì. Không cần khách khí như vậy!"

Một đám y tá nhỏ còn quần, oanh oanh yến yến, vô cùng náo nhiệt.

Có thể đi vào cấp tính bệnh viện nhân dân y tá cũng đều là tuyển chọn tỉ mỉ đi ra, mỗi người đáng ngoài cùng chuyên nghiệp tư chất, đều là nhất đẳng.

Mập mạp đứng ở Lư Nhất Minh bên người, hưng phấn mặt mũi hồng hào, nhìn quanh hai bên, nhìn một hồi nhìn cái này, nhìn một hồi nhìn cái kia, hai mắt bốc lên Lam Quang, đem sống lưng uốn thẳng tắp, một bức cùng có vinh yên bộ dáng.

"Ân nhân, ta có thể biết tên người sao?" Y tá nhỏ Vương Hiểu Vân lấp lánh mắt to vụt sáng đến động lòng người ánh sáng, như một dòng Thu Thủy, nhượng người liếc mắt nhìn phảng phất liền muốn chìm đắm trong bên trong.

Lư Nhất Minh ánh mắt trong suốt thấy đáy, khẽ mỉm cười nói: "Ta gọi là Lư Nhất Minh, Dự Trung đại học sinh viên năm thứ hai đại học."

"Oa! 211 trọng điểm trường cao đẳng, không tệ nha!"

"Ừ! Đúng là, đáng đáp cũng thật đẹp trai!"

Một đám y tá nhỏ cửa ánh mắt lấp lánh, nhìn từ trên xuống dưới, Lư Nhất Minh mặc dù quần áo phổ thông, nhưng thân cao chọn, bộ dáng thanh tú đẹp trai, rất cho người một loại dương quang thanh niên cảm giác.

"Ta gọi là Vương Hiểu Vân, đúng người tới bệnh viện là xem bệnh, hay lại là?" Y tá nhỏ vẻ mặt ân cần vẻ mặt hỏi.

"Há, mẹ ta làm giải phẫu, ách! Ta phải đi xem một chút, xin lỗi không tiếp chuyện được!" Nói xong, Lư Nhất Minh vội vàng xuyên qua đám người bao vây, hướng phòng giải phẫu đi tới. Mập mạp theo sát phía sau.

Y tá nhỏ Vương Hiểu Vân cũng chạy chậm, cùng sau lưng Lư Nhất Minh, nói: "Bá mẫu làm gì giải phẫu? Nghiêm trọng không?"

"Ách! Xương bấp chân bị đụng gãy, yêu cầu tẩm thép gia cố xuống." Lư Nhất Minh vừa đi đã nói nói.

Lư Nhất Minh bước chân bước rất lớn, y tá nhỏ cùng có chút cố hết sức, thỉnh thoảng chạy chậm hai bước, mới có thể đuổi theo, khí tức thờ nhẹ, mê người ngực đập thùng thùng xuống, theo nhịp bước có chút phập phồng.

"Người buổi chiều không còn phải đi học sao? Còn người nữa cũng không cần tìm hộ công, không cần bỏ ra số tiền kia, do ta cho bá mẫu làm hộ lý liền có thể, bảo đảm so với bọn hắn hộ công làm cũng còn khá."

"Cái này sao được? Huống chi người cũng phải đi làm nha!" Lư Nhất Minh ánh mắt chớp động, vẻ mặt làm rung động, nói thật chính mình còn không nghĩ tới muốn mời hộ công, dự định chính mình xin nghỉ tới chiều cổ. Mẹ cả đời cần kiệm tiết kiệm, hận không thể một cái tiền đầy ra thành hai nửa hoa, vốn là năm viện đều rất không tình nguyện, lại tiêu tiền mời hộ công, không nổi giận không thể!

"Không việc gì! Ta cũng không biết làm sao cảm kích người đây! Chúng ta đồng nghiệp nhiều như vậy, làm cho các nàng giúp ta chống đỡ một hồi ban liền có thể, người bây giờ là khoa chúng ta phòng ân nhân, chính là lãnh đạo biết, cũng sẽ không nói cái gì!"

"Vậy thì rất cảm tạ người, chò ta mẹ xuất viện, ta mời người ăn cơm!" Lư Nhất Minh vẻ mặt thành khẩn nói.

"Ha ha! Không cần, hửn ta mời người mới đúng, đối với đem điện thoại di động của người tài khoản cho ta, vạn nhất bá mẫu có chuyện, ta cũng tốt liên lạc người!"

Lư Nhất Minh nghĩ ngợi chính mình cần phải nhanh nghĩ biện pháp phát tài, đường đường một cái Tu Tiên Giả há có thể nhưng thế tục vàng bạc đồ vật làm khó ở, nghĩ (muốn) tới điện thoại di động, trong đầu liền hiện ra năm ngoái, Lâm Giai Di muốn mua cho mình một bộ lúc ấy rất lưu hành Motorola V3 điện thoại di động, bị chính mình từ chối.

Chính mình thật sự không muốn hoa nữ nhân tiền, trong xương đại nam tử chủ nghĩa nha! Bề ngoài mạnh hơn, chủ trọng tôn nghiêm, kì thực là nội tâm

mãnh liệt tự ti biểu hiện.

Phía sau làm ghi chép cảnh sát giờ phút này cũng hiểu rõ xuất thủ là trước mặt cái đó kêu Luru Nhất Minh sinh viên năm thứ hai đại học, không là bọn hần chắc hẳn phải vậy cho là Trung Tá cảnh vệ viên lúc, trên mặt khiếp sợ tình không một chút nào so với y tá cùng các thầy thuốc ít.

Hai cái dân cảnh chạy chậm đi theo phía sau, hô: "Này! Đồng chí, xin chờ một chút!"

Lại vừa là một phen đặt câu hỏi, ghi chép, chữ ký giấy vò xong sau, Luru Nhất Minh cùng mập mạp tài thò ra một hơi dài, dân cảnh cuối cùng cũng nói một trận lời cảm tạ, nói là nói, phải cho Luru Nhất Minh xin dăm làm việc nghĩa ưu tú thanh niên thường.

Đã bị đẩy tới giám hộ phòng bệnh Vương Tú Cần chưa tại thuốc mê trạng thái, không có tỉnh lại, theo thầy thuốc lời muốn nói giải phẫu thập phần thành công, cũng chưa từng thấy sinh mệnh lực vượng như vậy thịnh lão nhân, chính là trong đám người tuổi trẻ cũng không thấy có vượng như vậy thịnh khí huyết.

Thật là không tưởng tượng nổi, Luru Nhất Minh nghĩ ngợi, cái này đều là mình lưu lại đạo kia linh khí đưa đến tác dụng, nhìn mẹ thần thái bình yên nằm ở trên giường bệnh ngủ say, trong lòng đá lúc này mới yên lòng.

Trong xe việt dã Phan Hiểu Đồng ôm gia gia cánh tay nói: "Gia gia ngại đối với cái đó Luru Nhất Minh cũng quá khách khí đi! Hần còn không lớn bằng ta đây!"

Nàng đối với Luru Nhất Minh tâm lý bất mãn hết sức, cướp chính mình danh tiếng không nói, còn đối với mình lãnh đạm, không lấy mắt nhìn thẳng chính mình.

Nhìn gia gia đối với hần coi trọng đáng về cùng sùng bái thái độ, chính mình hết lần này tới lần khác vẫn không thể hướng hần nổi giận, tâm lý cảm thấy thập phần tức giận.

"Ngươi không hiểu! Còn nhớ ta từng nói với ngươi lời nói sao? Ta dạy cho ngươi và ta chính mình tập luyện chẳng qua chỉ là cái đó đạo nhân thuận miệng truyền pháp cho ta, chỉ có thể coi là rất phổ thông, ngưỡng cửa cực thấp tu luyện pháp môn. Nếu không phải cái này, ta cũng sớm theo đám kia lão các huynh đệ đi gặp Mác, cõi đời này ân núp cao nhân nhiều, không thể tự cao tự đại."

"Hừ!" Phan Hiểu Đồng bất mãn phì phò, quay đầu đi nhìn ngoài cửa sổ chợt lóe lên dòng xe chạy.

Lão già hướng lái xe phía trước tài xế tiểu Lý nói: "Người tuổi trẻ kia thi triển một ngón kia, tiểu Lý ngươi có thể làm được không?"

Một mực đề ý lão già tiểu Lý, cẩn thận thả chậm tốc độ xe, nghĩ ngợi một chút trả lời: "Thủ trưởng, dùng máy bay giấy giết người ta đến cũng được, ta quân bộ đội đặc chủng cũng có thể làm được, bắt quá khoảng cách giới hạn với ba mét trong phạm vi, vượt qua ba mét lại không được."

"Ha ha! Các ngươi huấn luyện ta xem qua, ném cái kia phi đao cũng có đại lượng không gian mở rộng, nhưng ngươi không có chú ý tới mới vừa rồi người tuổi trẻ kia chỉ là rung cổ tay liên phát ra ngoài. Đây chính là Nội Gia Công Phu chỗ lợi hại."

Lão già có chút híp mắt mờ mắt, cảm khái nói.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Cái này có quan hệ với ngươi sao?

Luru Nhất Minh buổi trưa chân đạp xe BMW, đánh tàn phế tài xế sự tích. Buổi trưa đi qua, Toàn Hệ học sinh đều nghe ngửi. Tiếng nghị luận một mảnh.

"Thằng này là muốn nghịch thiên nha! Thật đúng là không sợ phiền phức! Chân trước đánh Quách đại thiếu, chân sau liền đạp xe BMW!"

"Ha ha! Đạp được! Dù ai trên đầu cũng gấp!"

"Thằng này quá bạo lực, tiếp sau như thế nào đây?"

"Tiếp sau mang đến càng nhân vật ngu ngốc, phản phật một tiếng, đem xe đạp cho nát bét!"

"Ai nha!"

"Ngược lại lai lịch thật lớn, rất có đáng điều, bị đập phía kia ngay cả thí cũng không dám bắn!"

"Chửi thề một tiếng! Tiểu tử này ..."

Tin tức giống vậy truyền tới phụ đạo viên Liễu Thanh xanh trong lỗ tai, buổi chiều cố ý đem Lưu Nhất Minh kêu lên đi, oán trách Lưu Nhất Minh tính khí quá xốc nổi, quá nóng nảy, xử lý sự tình đơn giản thô bạo. Người hoàn toàn có thể báo cảnh sát nhưng cảnh sát tới xử lý nha!

Lưu Nhất Minh không nghĩ giải bày, chẳng qua là gạt đầu nói phải, nói là lần kế nhất định đôi! Thực tế tâm lý hoàn toàn không xem ra gì!

Nếu là đôi trước, khẳng định báo cảnh sát xử lý.

Vậy tới kết quả tốt, đơn giản chính là Khương Tuyết Yến bọn họ bồi ít tiền mà thôi, mình và mẹ cuối cùng vẫn là sẽ luân vì trong mắt mọi người trò cười!

Nơi nào có như vậy Khoái Ý Ân Cừu tới thống khoái! Chính mình trọng sinh một lần, lại coi như Tu Đạo Giả, còn phải giống như kiếp trước như vậy tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, im hơi lặng tiếng lời nói, vậy tu cái gì tu, chứng cái gì đạo.

Cả một buổi chiều Lâm Giai Di bên người Khương Tuyết Yến chỗ ngồi cũng trống không, hiển nhiên là cảm thấy không mặt mũi xin nghỉ.

Lưu Nhất Minh hồn nhiên không thêm đề ý, tại hắn đi ra ngoài thời điểm, Lâm Giai Di nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, biên tập một cái tin tức, thật nhanh click gửi đi.

"Định đông" nhất thanh thủy hưởng, mập mập lấy điện thoại di động ra nhìn một cái, nguyên lai là Lâm Giai Di hỏi Lưu Nhất Minh mẫu thân như thế nào đây?

Phản trở về phòng học đi trở về chính mình chỗ ngồi trên đường, Lâm Giai Di mấy lần ngẩng đầu nhìn Lưu Nhất Minh, đáng tiếc Lý Nhất Minh một mực cúi đầu nhìn đường, tâm tư trầm trầm, không có gì trao đổi.

Tương Bàn Tử cúi đầu biên tập tin tức: Giải phẫu rất thành công, đang ở nằm viện khôi phục. Mới vừa phát đưa đi, Lưu Nhất Minh trở về đến chỗ ngồi.

Mập mập không tránh khỏi mập tay run một cái, ngu ngơ cười cười, khép lại điện thoại di động, cất trong túi.

Lưu Nhất Minh hồ nghi liếc nhìn hắn một cái, không có tra cứu.

Phượng Hoàng Sơn trang, Tiểu Khôn ở bên trong thư phòng, đang cùng đồ cổ Giám Định Sư Khúc Lão trò chuyện với nhau thật vui.

Khúc Lão năm quá hơn sáu mươi, mặc đường trang, vóc người hơi mập, vẻ mặt phúc tướng, mang theo kiếng lão, thần thái sáng láng.

Vừa uống thượng hạng trà long tỉnh, một bên khẽ cau mày nói:

"Tiểu tử kia không muốn bán?"

Tiểu Khôn hạp một ngụm trà, chậm cái mảnh nhỏ lý thuyết đạo: "Người trẻ tuổi này có chút cổ quái! Hắn vậy có thể biết cái này Giới Xích không phải tầm thường vật kiện!"

"Không thể chứ? Hắn mới bấy lớn, nơi nào có cái này nhãn lực!" Khúc Lão mặt lộ một tia kinh ngạc, khinh thường nói.

Cái này Giới Xích phía trên đồ án ngay cả mình cũng xem không hiểu, hay lại là phát cho mình Chung Nam Sơn tu đạo Khâu sư huynh mới nhìn ra tới không là phạm phạm, có thể là Tiền Tần thời kỳ Phương Sĩ sử dụng đuổi quỷ Ấch Tà Pháp Khí.

Giá trị liên thành, đây là thứ yếu, mấu chốt là phía trên đường cong hoa văn tạo thành đồ án mơ hồ tự thành mini pháp trận, Khâu sư huynh cũng là tham khảo « thuật Dịch Chi » rất nhiều sách cổ tìm kiếm xuất một ít Tần Đồ, dưới đây suy đoán ra tới.

Tiểu Khôn thưởng thức trà, cảm thụ dư hương miệng đầy mùi vị, lắc đầu một cái nói: "Cho dù là ta đập Khương Khai Thành xe, tiểu tử này vẫn rất bình tĩnh, nhưng ta buổi chiều tra một chút, hắn chính là một cái xuất thân xương ép dầu hồ đồng rở cò, chút nào không bối cảnh có thể nói! Nơi nào đến cường đại như vậy định lực?"

"Nghe nói hắn mắt tích có bốn thặng, trong thời gian này có phải hay không xảy ra chuyện gì?"

"Khó mà nói, bắt quá vật như vậy, ta là nhất định phải được! Ta đã biểu đạt 80 vạn thiện chí cho hắn, hắn hẳn biết cái này phía sau hàm nghĩa!"

"Ha ha! Cái đó Khương Khai Thành gần đây có chút bành trướng, người chẳng qua chỉ là mượn cơ hội gõ hắn một chút mà thôi."

"Ha ha! Không tệ! Đưa một thuận nước giong thuyền cho tiểu tử kia, hy vọng hắn không để cho ta thất vọng."

Buổi chiều giờ học sau khi kết thúc, Lưu Nhất Minh liền thu thập sách giáo khoa, vội vã chạy đi bệnh viện. Mập mập nhàn rỗi vô sự, cũng cùng nhau đi theo.

Từ bên đường sạp trái cây chọn một chút ít quả táo mang theo, mới vừa đi tới cửa phòng bệnh, đối diện liền đụng vào mới vừa phải ra ngoài tiểu y tá Vương Hiểu Vân.

Y tá nhỏ long lanh con mắt hội phóng điện, vẻ mặt kinh hi la lên: "Ngươi tới!"

Lưu Nhất Minh mỉm cười gật đầu tỏ ý, liền cất bước đi vào, y tá nhỏ cũng vội vàng theo tới, nói: "Bá mẫu tình huống rất ổn định, ngươi không cần lo lắng!"

"Đúng, còn phải một cái tin tốt phải nói cho ngươi, trong viện buổi chiều thông báo, vì cảm tạ ngươi xuất thủ cứu người, quyết định miễn trừ bá mẫu toàn bộ tiền chữa bệnh dùng!"

"Thật? Vậy cũng quá tốt!" Lưu Nhất Minh cùng mập mạp cũng cười nhẹ nhàng, niềm vui ngoài ý muốn.

"Còn gì nữa không! Trong viện còn biết chế tạo cờ thưởng cùng cảm tạ tin, ngày mai sẽ đưa đến trường học các ngươi đi, nghe nói buổi chiều đài truyền hình cùng phóng viên đều đi trường học các ngươi phỏng vấn."

"Ồ! Ta còn không biết, ta vừa hết lớp liền chạy tới, bên trên cái gì TV nha! Quá khoa trương."

"Ha ha! Nghe nói còn phải cho ngươi xin dăm làm việc nghĩa thưởng."

"Cái gì thưởng không thưởng coi như, không có chỗ gì dùng!"

"Có tiền thưởng nha! Thật giống như 5 vạn nguyên khen thưởng!"

"A! Thật? Kia đến không tệ!"

Hai người trò chuyện với nhau chính vui mừng, liền nghe phía sau có người hô: "Hiểu Vân, viện trưởng tìm ngươi đây?"

Lưu Nhất Minh quay đầu liếc mắt nhìn, chỉ thấy một người cao lớn đẹp trai, mang theo mắt kiếng gọng vàng bác sĩ nam ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú Vương Hiểu Vân, vẻ mặt nụ cười nói.

Tại nhìn mình lúc, chẳng qua là lạnh lùng liếc về một chút, ánh mắt toát ra vẻ khinh bỉ lóe lên một cái rồi biến mất. Lưu Nhất Minh Thần Thức nhiều bén nhạy nha! Thoáng cái liền bắt được, chẳng qua là liếc về miệng, không thêm đề ý chút nào.

Đang nhìn Vương Hiểu Vân biểu tình, đối với cái này bác sĩ nam rõ ràng một bộ giữ một khoảng cách đáng vẻ, trong lòng mình bạch thất thất bát bát.

Cùng y tá nhỏ nói lời từ biệt sau khi, phải đi phòng bệnh, mẹ con gặp nhau, Tự Nhiên hết sức vui vẻ.

Lưu Nhất Minh xách bình nước xuất đi lấy nước thời khắc, ở trong hành lang, bị mới vừa rồi bác sĩ nam ngăn lại.

Bác sĩ nam sửa sang trên sống mũi mắt kiếng gọng vàng, nhìn từ trên xuống dưới Lưu Nhất Minh quần áo, lãnh đạm nói: "Ta là Hiểu Vân bạn trai, ngươi cứu Hiểu Vân, ta rất cảm kích, hiện tại ở trong viện cũng đã miễn trừ mẹ ngươi hết thấy chi phí, Hiểu Vân công việc cũng rất mệt mỏi, ngươi không thể bởi vì cứu nàng một lần, khiến cho nàng ..."

"Ngươi không cần phải nói, ta minh bạch, thứ nhất, ta không có cần yêu cầu nàng Nhất định phải hộ lý mẹ của ta, thứ hai, cái này có quan hệ với ngươi sao?"

"Ta là bạn trai nàng, đương nhiên là có quan hệ!"

"Kéo xuống đi! Ngày hôm qua nàng khổng chế, ngươi làm sao không xông lên?"

"Ta ngày hôm qua nghỉ ngơi, không có ở đây hiện trường."

"Hắc hắc! Ngươi không phải là cầm dao nam tử trong miệng cái đó Hắc Tâm Chu thầy thuốc chứ?"

P/s: Nhớ Vote và like, chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Người lừa gạt ai đó?

Bác sĩ nam khuôn mặt anh tuấn bên trên "Bá" một chút biến sắc, hiện ra một vết xấu hổ màu đỏ, hung hăng trừng mắt Lư Nhất Minh,

"Ta không phải Hắc Tâm thầy thuốc, người kia thuần túy có bệnh..."

Lư Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, lắc đầu một cái, không nghĩ lại nói nhảm với hắn, vừa muốn xoay người liền nghe được sau lưng một trận hỗn loạn tiếng bước chân vang,

"Họ Chu, người tên khốn kiếp! Đều là người hại huynh đệ của ta ngồi tù, Lão Từ không để yên cho người!"

Sau lưng "Phản phật" chạy chậm chạy tới, năm sáu cái kia to tráng đại hán, mặt đầy tức giận, đe dọa nhìn tao nhả lịch sự Chu thầy thuốc.

Thằng này một thấy tình hình không xong, thân thể lui về phía sau co rút lại, hét lớn: "Không phải ta, các người nhận lầm người "

"Tê đại, không phải người là ai? Người một cái Tôn Từ, lần trước là ta phụng bồi huynh đệ của ta tới làm giải phẫu, con mẹ nó người hóa thành tro Lão Từ cũng nhận ra người!"

"Đứng lại! Đừng chạy ."

Chu thầy thuốc tại cũng không có mới vừa rồi vênh vào nghênh ngang, anh tư bộc phát đáng vẻ, chặt vật không chịu nổi, nhấc chân chạy, không biết làm sao hốt hoảng bên dưới đi đứng vô lực, dễ dàng bị người đuổi qua, bắt lại, đè lại cánh tay, đẩy trở lại.

Thằng này quỳnh lên mắt, dùng tay chỉ Lư Nhất Minh la lên: "Buổi trưa chính là thương thế hắn huynh đệ người, các người muốn báo thù tìm hắn liền có thể ."

"Giời ạ!" Lư Nhất Minh đã tránh ở một bên, chuẩn bị làm một ăn dưa quần chúng, nhìn xem náo nhiệt liền có thể. Nghe lời này, tức giận mắng một tiếng,

Cầm đầu một tên đại hán, mặt đầy hung dữ, tuổi chừng hơn 40 tuổi, ngũ đại tam thô, mặc trên người không biết nhãn hiệu gì âu phục, khắp người thịt béo cuộn cuộn.

Nện bước hai cái cái chân mập, bức tiến lên, hướng về phía Lư Nhất Minh trợn lên giận dữ nhìn một cái, hét: "Tiểu tử, là người làm sao?"

Lư Nhất Minh lập tức giả trang ra một bộ đáng thương, nhu nhược không chịu nổi đáng vẻ, yếu ớt nói: "Đại ca, người thấy ta giống sao?"

Tráng hán trên dưới quan sát một chút Lư Nhất Minh, mặt đầy khinh thường, phiết một chút đầy môi đầy nói.

"Phi! Gầy cùng mầm hạt đậu dường như, họ Chu, con mẹ nó người đang vũ nhục ta chỉ số thông minh!"

"Đại ca người nhãn quang thật chuẩn! Thật ra thì ta cũng vậy đến tìm cái đó Hắc Tâm Vương Bát Đản họ Chu, mẹ nó ."

"Làm sao, tiểu huynh đệ, người cũng bị cái này họ Chu cho hãm hại?"

"Cũng không phải là sao? Ta tuần lễ trước mới vừa làm thịt dư trong mũi giải phẫu, thương ta năm ngày năm đêm, bây giờ lại tái phát, mới vừa rồi thật tìm hắn lý luận đây!"

Lư Nhất Minh nói dối há mồm liền ra, thuyết nói chắc như đinh đóng cột, kia thống khổ ánh mắt, vẻ mặt bi phần biểu tình phối hợp thiên y vô phùng, cũng không do tráng hán không tin.

Bởi vì đời trước Dự Trung bệnh viện nhân dân liền phát sinh qua đồng thời bởi vì làm thịt dư trong mũi giải phẫu, bệnh nhân sau khi giải phẫu cảm thấy mũi có mùi lạ, mà đại não bệnh viện sự kiện. Lư Nhất Minh một chút nghĩ ngợi, liền suy đoán cái kia tám chín phần mười.

"Chửi thề một tiếng ! Người cũng là làm thịt dư trong mũi giải phẫu, ta người huynh đệ kia cũng vậy, tê đại, họ Chu hãm hại nhiều người như vậy."

"Đại ca, ta tại siêu thị làm nhân viên bán hàng công việc, công việc thật là khổ cực, thật vất vả tích góp nửa lương tính theo năm, bị hắn thoáng cái toàn bộ lừa gạt đi. Ta bây giờ ngay cả ăn cơm tiền cũng không có."

Lư Nhất Minh nắm tóc, vẻ mặt thống khổ nói.

"Tê đại, họ Chu, con mẹ nó người thật là Hắc Tâm xuyên thấu qua, lão từ hôm nay không đánh mẹ người cũng nhận không ra!"

Tráng hán cùng hắn mang đến ba bốn người tuổi trẻ cũng về mặt cảm giận, thật là tức điên phổi, rít rít mắng.

"Đừng vậy, người nha quá xấu bụng, tiểu tử này đáng thương biết bao nha! Con mẹ nó người thật là không phải là người!"

"Đánh hắn!"

Bị đè lại Chu thầy thuốc gấp đồ mặt mũi to, trên ót gân xanh nổi lên, con ngươi cũng tròn tròn, lớn tiếng trách cứ: "Ngươi nói vậy! Ngươi nói vậy, ta cái gì cái gì làm cho ngươi giải phẫu,."

Chung quanh tới gần phòng bệnh các y tá bị hành lang tiếng ồn ào kinh động, lặng lẽ lui đầu, vừa thấy thương thức Chu thầy thuốc lập tức đầu co rút lại, lui về, đem cửa phòng nhẹ nhàng che lại.

Mọi người ngày thường cũng ghét cái này Chu thầy thuốc điệu bộ,

Ý vào mình là hải quy, vênh vào nghênh ngang, đối với các y tá thường thường hô tới quát lui, trong tối đối với y tá tẩy máy tay chân, thập phần đáng ghét, thấy có người tìm hán để gây sự, cũng vui nhìn hán trò cười.

Lưu Nhất Minh một bộ thụ hại thể yếu đoàn thể đáng vẽ, yếu ớt nói: "Đại ca, ngươi thấy, hán bây giờ còn không thừa nhận, quá đáng ghét, thật không đem người nghèo làm người nha!"

"Tê đại! Ta nhẫn không, đánh hán cầu nhật!" Sau lưng người tuổi trẻ vừa nói liền muốn đi lên.

Chu thầy thuốc tức giận lệ cũng mau ra đây, hai tay giằng giằng đưa vung, nói: "Các ngươi đừng nghe hán, hán nói vậy nói bạ, ta hôm nay mới biết hán, lúc trước căn bản là không có gặp qua hán!"

Lưu Nhất Minh dùng tay chỉ Chu thầy thuốc, run rẩy, đôi môi ngoạ nguậy,

"Ngươi ngươi ngươi còn muốn mặt sao?"

Trắng hán nhìn một cái, lửa giận trong lòng sâu hơn, bắt lại Chu thầy thuốc cổ áo, hét: "Họ Chu, ngươi chính là người sao? Thật là vô sỉ tới cực điểm!"

Vừa nói "Đùng đùng" liền phiến hai cái văng mặt.

Đánh Chu thầy thuốc quai hàm đồ bưng, mắt kính thiếu chút nữa rớt xuống.

Lưu Nhất Minh bắt lại trắng hán cánh tay, vội vàng nói: "Đại ca, đừng ở chỗ này đánh! Trong hành lang có theo dõi, đem hán lấy được trên sân thượng, tùy tiện đánh, ai cũng không nhìn thấy!"

"Hắc! Không tệ! Không tệ! Cái biện pháp này được! Đi, tiểu huynh đệ ngươi cũng đánh hai lần, trút giận một chút, ngược lại tiền giải phẫu bệnh viện là chắc chắn sẽ không lui." Trắng hán ôm Lưu Nhất Minh bả vai rất chu đáo nói.

Lưu Nhất Minh cảm kích gật đầu một cái, nói: "Được! Đa tạ đại ca, bất quá để cho ta trước đi nhà vệ sinh, ta lập tức lên đi."

"Được, chúng ta chờ ngươi, đi, đem hán mang theo đi."

Năm sáu cái kia trắng hán vây quanh Chu thầy thuốc, thỉnh thoảng đẩy lên hai lần, trong miệng hùng hùng hổ hổ đạo,

"Nhanh lên một chút, đừng để cho ta động thủ, đi!"

"Các vị đại ca, vừa mới cái kia người thật là buổi trưa đã thương huynh đệ ngươi người kia, ta không nói láo nha! Các ngươi tin tưởng ta!"

"Bớt nói nhảm! Con mẹ nó ngươi lừa gạt ai đó!"

"Thằng này mang một mắt kính nhìn một cái liền một bụng tâm địa gian xảo, trong miệng không một câu nói thật."

...

P/s: Nhớ Vote và like, chia sẻ, đề cử cho truyện này nha mọi người! Sunalone2010 Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Lão Tử cho ngươi phách lối

Chu thầy thuốc bị lão đảo đầy đi, Luru Nhất Minh nhìn buồn cười, lắc đầu một cái, thầm nghĩ, cho người nha hãm hại ta, đáng đời!

Cúi người xuống cầm lên chân tường góc bình nước, tâm tình thoải mái, chậm rãi đi trở về.

Chuyển qua khúc quanh, dọc theo hành lang, vừa đi vào cửa phòng, chỉ nghe thấy bên trong truyền tới mập mạp tiếng cười còi mớ.

Phải đi nhìn một cái quả nhiên mẹ bị chọc cho ha ha không ngừng cười, vừa thấy Luru Nhất Minh đi vào, Vương Tú Cần liền nguyền rủa một cái, nói: "A Minh, sau này ngàn vạn lần chớ xúc động, nhiều nguy hiểm nha!"

Luru Nhất Minh mỉm cười, rót trà nói: "Mẹ người yên tâm đi! Không việc gì, ta cũng không thể trở mặt nhìn người kia cầm đao hành hung chứ?"

"Vậy ngược lại cũng là, hôm nay tên tiểu vương kia y tá người khỏe không, đáng đáp xinh đẹp hơn, ta hỏi nàng, người ta còn không có bạn trai đây?" Vương Tú Cần trên dưới nhìn con mình, càng phát giác cao gầy đẹp trai, trong lòng tự hào.

Luru Nhất Minh cười khò một tiếng, thờ dãi nói: "Mẹ, người khi nào trở nên bát quái như vậy?"

"Hừ hừ! Ta nhớ được năm ngoái Ồ! Hay lại là lần đó lúc ăn cơm sau khi, mập mạp người nói, A Minh ở trong trường học đàm luận người bạn gái, đúng hay không?" Vương Tú Cần ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chăm chăm mập mạp, vừa nói.

Mập mạp cười khò một tiếng, nghiêng đầu nhìn Luru Nhất Minh, chần chờ nói: "Minh ca, cái này ta nói rồi sao?"

Luru Nhất Minh không dám cho mẫu thân thuyết Lâm Giai Di sự tình, dù sao song phương gia đình khác xa quá lớn, cho dù thuyết, mẹ nhất định thứ nhất phản đối.

"Mẹ, người khẳng định nhớ lầm, ta còn trẻ, học nghiệp làm trọng! Mập mạp cho mẹ ta gọt trái táo!" Luru Nhất Minh vội vàng ngắt lời, chặn lại câu chuyện.

Vương Tú Cần còn muốn lại nói, Luru Nhất Minh tâm thần động một cái, ngoài hành lang mặt truyền tới xốc xếch thêm dồn dập tiếng bước chân, vội vàng đứng lên, nói: "Ta đi ra ngoài một chút, mập mạp chăm sóc kỹ mẹ ta!"

Một bên khác, trên sân thượng, bị một trận quyền đau chân đập sau khi Chu thầy thuốc sung mặt sung mũi, mắt kính cũng không biết Phi đi nơi nào, hai tay ôm đầu, trong miệng kêu rên nói: "Đừng đánh, đánh lại ta báo cảnh sát."

"Tê đại! Người nghĩ rằng ta sợ nha! Mấy ca hôm nay tới không có ý định thiện."

"Không tệ! Tiểu tử, chúng ta chính là đi vào, bên ngoài còn có ta huynh đệ, nhà các người mấy hóp người, ở nơi nào ở, chúng ta cũng có thể tra được..."

Chu thầy thuốc trong lòng rét một cái, tê đại, các người cái này bày lưu manh hỗn đản, người cặn bã! Chết không được từ tế, ra ngoài bị xe đụng chết!

"Ba" trắng hán một cái tát đem lâm vào trong suy tính Chu thầy thuốc phiền tính, Chu thầy thuốc kêu thảm một tiếng, nước mắt nước mũi hoành lưu, liên tục cầu xin tha thứ.

"Đại ca, ta sai, ta không báo cảnh, các người đừng đánh"

Cái gì mặt mũi, tôn nghiêm cũng không muốn. Hãy đi trước cửa ải này lại nói.

Mấy người ngừng tay, trắng hán khinh bỉ phiết hán một cái, nhấc chân một cước đem hán đập lộn mào, nói: "Bởi vì người, huynh đệ của ta vào nhà giam, người nói làm sao bây giờ?"

"Đại ca, ta đem tiền giải phẫu thường cho người cửa!"

"Hừ! Lão Từ huynh đệ mấy cái hôm nay tới uống sao?"

"Đại ca, vậy người nói số lượng..."

"Lấy năm vạn đồng tiền, thiếu một phân cũng không được." Trắng hán phun một cái, hung tợn nói.

"Ta thật" lệch ngời trên mặt đất Chu thầy thuốc cắn răng một cái, vẻ mặt đưa đám nói.

Ngay sau đó lại ngẩng đầu lên, nâng lên vận vẹo biến hình mặt, chân thành thêm đốc định dáng vẻ nói: "Đại ca, buổi trưa đã thương các người huynh đệ thật là vừa mới cái kia người, các người nếu là không tin lời nói, có thể dùng điện thoại đi động lên internet lục soát một chút, trên mạng nhất định là có báo cáo, có tiểu tử kia hình, các người nhìn một cái cũng biết, ta tuyệt đối không nói láo!"

Trắng hán nghe chau mày, mặt đầy hồ nghi quay đầu đi, hướng về phía bên người một người trẻ tuổi nói: "Tiểu Tử, dùng người điện thoại đi động lên Internet lục soát một chút!"

"Được!"

Bị gọi là tiểu Tử người tuổi trẻ mà lưu lấy điện thoại di động ra, dùng như thật địa 10 nguyên bao nguyệt bộ.

Bắt đầu truyền vào: Bệnh viện nhân dân hại người sự kiện.

Click lục soát, khi đó tốc độ đường truyền rất bình thường, nhiều lần đổi mới sau khi, hình ảnh rõ rệt cuộc hiện ra Lưu Nhất Minh cùng làm biên bản dân cảnh đối thoại cảnh tượng.

Hình ảnh bên trên Lưu Nhất Minh thanh tú ngũ quan có thể thấy rõ ràng.

Tiểu Tử nhìn một cái, sắc mặt biến đổi đột ngột, con ngươi cũng sắp trừng ra ngoài, mắng to một tiếng: "Chửi thề một tiếng ! Giời ạ thật là hần, đại ca, ngươi mau nhìn!"

Tráng hán vừa nghiêng đầu, cau mày, đến gần nhìn kỹ một chút, không là người khác, bất ngờ chính là Lưu Nhất Minh, tráng hán khí run lấy bầy, "Ba" một cái tát vỗ vào trên đùi.

Hét: "Mẹ nó, cái này tiểu vương bát đản, trêu chọc ta của thật là khổ!"

"Suốt ngày đánh Nhạn, không muốn hôm nay bị Nhạn mổ mắt, đi, đem tiểu tử kia tìm ra, Lão Tử không đánh cho tàn phế hần không thể." Tráng hán khí thế hung hăng, mặt đầy sát khí, siết quả đấm, đại cát bước hạ Thiên Thai.

Chu thầy thuốc bấm tím mặt gãy dựa, hiện ra một vết được như ý nụ cười, ở phía sau hô: "Đại ca, tiểu tử kia tại 906 phòng bệnh ."

Lưu Nhất Minh một cái che lại phòng bệnh cửa gỗ, gương mặt đã nhìn thấy trong hành lang đi nhanh tới ba người, đi đầu chính là mới vừa rồi trung niên tráng hán, vẻ mặt tức giận, phát hiện Lưu Nhất Minh sau khi, trợn mắt nhìn, la lên: "Tiểu tử, con mẹ nó ngươi dám trêu đùa Lão Tử! Hôm nay không ."

Lời còn nói xong, Lưu Nhất Minh gương tay một cái, vẻ mặt trấn định, mặt vô biểu tình nói: "Chớ nói nhảm, đi, Thượng Thiên đài giải quyết giữa chúng ta ân oán!"

"Hừ! Được! Đừng nghĩ chơi đùa hoa chiêu gì!" Tráng hán ánh mắt một sứ, bên người hai người trẻ tuổi lạnh lùng nhìn chăm chú vào Lưu Nhất Minh, nhanh chóng lắc người một cái một tả một hữu kẹp lại Lưu Nhất Minh, phòng ngừa chạy trốn xuống.

Lưu Nhất Minh khoe miệng khê nhếch, lộ ra một nụ cười châm biếm, mắt nhìn thẳng, sải bước đi mau, một đường thẳng lên Sân thượng.

Xuyên qua ri loang lỗ cửa sắt, trên mặt đất dựa vào tường lệch ngời Chu thầy thuốc đang ở lau khoe miệng vết máu, đẹp mắt mắt to biến thành mắt gấu mèo, sung mặt sung mũi, chặt vật không chịu nổi!

Ánh mắt hung tợn nhìn chăm chú vào đi lên Lưu Nhất Minh, hừ hừ cười lạnh, lộ ra một vết trả thù nụ cười, tiểu tử, nhượng con mẹ nó ngươi hãm hại ta, bây giờ nhìn ngươi làm sao bây giờ?

Lưu Nhất Minh khoe mắt liếc qua lạnh lùng liếc nhìn hần một cái, nhìn ánh mắt bất thiện, then quá thành giận xông tới tráng hán nói: "Thời gian của ta có hạn, các ngươi cùng lên đi!"

"Tê đại, tiểu tử, ngươi thật phách lối nha!"

"Hắc hắc! Thật lâu không ai dám như vậy đùa bỡn lão tử."

Lưu Nhất Minh lắc đầu một cái, vẻ mặt không nhìn được, hít sâu một hơi, điều động Đan Điền linh khí, trong nháy mắt phủ kín toàn thân, Long Xà như vậy du tảo cùng Tử Chi Bách Hải, mơ hồ phát ra tiếng nổ, cả người vô cùng sung mãn lực lượng, đồng thời tâm niệm khẩu quyết, điều dụng "Phong Linh Quyết" cao cấp thân pháp 10% năng lượng gia tăng thân mình.

Tráng hán ánh mắt phun lửa giận, thứ nhất nhào tới, giờ quyền đánh liền, trong miệng hét: "Tiểu tử, Lão tử cho ngươi phách lối!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, nâng tay phải lên, bắt lại đánh tới quả đấm, "Ba" run lên, một cỗ lực lượng giống như vận vẹo ba động sóng gió một dạng theo tráng hán cổ tay truyền đạo tới tay cánh tay nơi khớp xương.

"Xoạt xoạt" một tiếng, vai khớp xương trực tiếp trật khớp, tráng hán hét thảm một tiếng, khom người, cánh tay thẳng điều điều rũ xuống, đau đớn rút ra hơi lạnh.

P/s: Nhớ Vote và like, chia sẻ, đề cử cho truyện nhé mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Ta có thể nói cái gì

Ở trên sân thượng giống như lò sắt sinh một dạng vang lên sấm nhân tiếng kêu thảm thiết, tại Lư Nhất Minh một hồi niềm vui tràn trề, nước chảy mây trôi đánh nhau. Không! Phải nói là cuồng ngược sau khi. Tráng hán mang đến năm sáu người tuổi trẻ ngón ngang hoặc nằm, hoặc ngồi, hoặc nằm trên mặt đất, hiện trường một mảnh lữ lự.

Mỗi cái tròn tròn đôi mắt, đầu thẳng hút hơi lạnh, trừng mắt đứng ở giữa sân hơi thở không gấp, mặt không đổi sắc Lư Nhất Minh, tiêu sái vỗ vỗ tay bên trên cũng không tồn tại tro bụi.

Vịn tường đứng lên Chu thầy thuốc chẳng biết lúc nào tìm tới mắt kính, nghiêng ngả treo ở trên sống mũi, xuyên thấu qua thật mỏng mắt kính mảnh nhỏ, bầm tím tím phồng hai mắt toát ra tràn đầy khiếp sợ và sợ hãi.

Dựa lưng vào tường, lời kéo trật khớp cánh tay phải trắng hán bụm lấy nơi bả vai, nhếch miệng nhe răng, cặp mắt trừng mắt tròn xoe, cơ hồ muốn lòi ra.

Nồng đậm thờ hồn hèn, cường tráng ngực lên xuống không chừng.

Trên mặt tím bầm phát phồng, nhìn Lư Nhất Minh lông mày nhíu lại, ánh mắt hung ác tàn bạo khí không giảm.

Cấn răng, nhin đau, khiêu khích la lên: "Tiểu tử, con mẹ nó nguoi có bản lĩnh hôm nay đánh chết Lão tử, nếu không Lão tử không để yên cho nguoi . ."

"Đúng vậy, tề đại tiểu tử tốt nhất bây giờ cho chúng ta nói xin lỗi nhận sai, bằng không Tứ gia sẽ không bỏ qua cho nguoi."

"Phi! Tiểu tử, quang nói xin lỗi còn không được, xuất ra 10 vạn tới bồi thường, bằng không, Lão tử các huynh đệ với nguoi hao tổn rất cuộc."

"Hừ hừ! Tiểu tử ta thừa nhận nguoi rất có thể đánh, nhưng ta không tin nguoi bằng hữu, người nhà cũng mẹ nó có thể đánh "

"Không tệ! Mẹ nguoi ngay tại 906 phòng bệnh đi! Hừ hừ! Tiểu tử . ."

Vốn là về mặt lạnh nhạt Lư Nhất Minh nghe đến đó, trong lòng nảy sinh ác độc, trên mặt lồng bên trên một tầng sương lạnh, chấp tay sau lưng, đi đi tới tới tròn mắt nhìn trắng hán trước mặt, trên cao nhìn xuống, lạnh lẽo hán tử tổn nói: "Vốn là ta dự định giáo huấn nguoi cửa một hồi, cho các nguoi biết thật tốt làm nguoi, bây giờ ta đổi chủ ý!"

Nói xong, hai mắt khép hờ, hít sâu một hơi, "Hư Ảo Luyện Khí Quyết" hàn chữ Thiên, khẩu quyết tâm pháp bắt đầu điên cuồng vận chuyển.

Chung quanh hư không, gạch đá, cây cối bên trong Tiềm Tầng Hàn Băng Chi Khí, trong nháy mắt bị pháp quyết đánh thức, lâm lâm run rẩy, ly khai chỗ trú, cường ép câu dẫn ra, rót vào Lư Nhất Minh trong cơ thể.

Lư Nhất Minh nơi này phảng phất tạo thành một cái mini lỗ đen, hướng bốn phía sinh ra cường đại sức hấp dẫn, Âm Hàn Chi Khí rối rít nhào tới, vô hình lại không dấu tích, nhìn bằng mắt thường không tới, cũng không nghe được.

Nhưng lại có thể cảm nhận được, trước mặt trắng hán, cùng với tiếp sau mấy cái bị thương người tuổi trẻ còn có Chu thầy thuốc, rối rít cảm giác không khí chung quanh nhiệt độ tại cấp tốc hạ xuống, phơi bày bên ngoài da thịt trong nháy mắt phủ lên một lớp da gà.

Mười hơi thở sau khi, Lư Nhất Minh mở hai mắt ra, đủ, thu thập Hàn Băng Chi Khí, bị tồn trữ ở đan điền không gian, co lại thành một đoàn.

Lúc này mọi người chung quanh mới cảm giác cổ hàn khí kia chợt biến mất, nhiệt độ lại trong giây lát khôi phục thành bình thường nhiệt độ, giống như xe cấp treo một dạng tất cả mọi người kinh nghi bất định nhìn Lư Nhất Minh, nhìn chung quanh, không rõ vì sao.

Lư Nhất Minh chậm rãi phun một ngụm khí, khí vụ trắng phiêu tán, giống như trời đông giá rét thiên lý, hà hơi thành sương. Ánh mắt băng lãnh như đao, đầu xạ hướng trước mặt trắng hán, đưa tay ra cánh tay, trắng nõn đầu ngón tay hiện ra một tầng sương lạnh, mạo hiểm âm lãnh khí.

Trắng hán sợ hãi trừng mắt cặp mắt, trên trán mạo hiểm một tầng mồ hôi rịn, giây dựa béo mập thân thể hướng bên cạnh tránh, lấp ba lấp bắp la lên: "Nguoi làm gì? Nguoi đừng tới đây!"

Bên cạnh Chu thầy thuốc đỡ mắt kính tay run lẩy bẩy, tâm lý tim đập bạch bạch, một cổ không khỏi sợ hãi trong nháy mắt mọc đầy toàn thân, da thịt chợt căng thẳng.

Lư Nhất Minh nhìn đóa đóa thềm thềm trắng hán, mặt lộ một nụ cười lạnh lùng, "Ba" xuất thủ chỉ tay điểm vào trắng hán ót, Âm Hàn Chi Khí giống như cái mảnh nhỏ rắn "Vào" một tiếng chui vào trắng hán trong cơ thể.

Trắng hán tả hữu uốn éo, tránh không tránh nổi, liên tục thét lên.

Khí lạnh chỗ đi qua, làn da màu đỏ bên ngoài trong nháy mắt lên một đạo sương lạnh, giống như một đạo bạch nước son đi xuống rơi.

Tráng hán sợ hãi con người đều phải rơi ra đến,

"Cạc cạc" giương miệng, phát ra quái dị âm điệu, đầu tiên là che ốt, rồi sau đó lại cắm vào trong miệng vọng tưởng đưa cái này con rắn nhỏ cho khu đi ra.

Đáng tiếc tổn công vô ích, tiếp sau mấy cái bị thương thanh niên nơm nớp lo sợ, nhìn tròn mắt hốc mồm.

Chu thầy thuốc ở bên cạnh khoảng cách gần đây, nhìn rõ rõ ràng ràng, tráng hán cục xương ở cổ họng ngoa ngoạy, cầm hết sức vận vẹo, gãy dựa lấy.

Nổi gân xanh tay nắm lấy chính mình to ngăn cổ vọng muốn ngăn cản con rắn nhỏ tuột xuống, nhưng này rõ ràng cho thấy ý nghĩ ngu ngốc.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng ỏi một chữ: "Tán", nguyên bản vốn đã xung kích đạo ngực này cổ Hàn Băng Chi Khí, trong nháy mắt bay ra, tán đến tráng hán Từ Chi Bách Hải trong.

Tráng hán giống như chết chìm người tử lý đào sinh một dạng miệng to thờ hào hển, ánh mắt kinh dị không thôi, cúi đầu quan sát tỉ mỉ thân thể của mình, này cổ Âm Hàn Chi Khí tựa hồ thoáng cái biến mất.

Nhất thời cười lên ha hả, cao giọng mắng: "Tiểu tử, cố làm ra vẻ huyền bí, nhìn Lão Từ ." Dứt lời, vừa muốn giơ tay lên công kích thời khắc, đột nhiên toàn thân khớp xương một trận đau xót phát phồng, cả người vô lực, "Phốc thông" một tiếng mới ngã xuống đất.

Về này mùi vị, qua được bệnh phong thấp người đều biết, tuyệt đối không dễ chịu. Xâm vào bên trong cơ thể Hàn Băng Chi Khí, có thể khiến cho kinh lạc, da thịt, huyết mạch, gân cốt thậm chí còn tạng phủ khí huyết nhằm ngăn trở mà sinh ra tứ chi đau đớn, chết lặng, sưng lên, biến hình, cứng còng chờ triệu chứng.

Cái này thuộc về đất trời sinh ra lục đại tà khí, người bình thường căn bản là không có cách thanh trừ hết, một khi xâm vào bên trong cơ thể, đến chết cũng dừng lại trong cơ thể, theo hài cốt tiêu giải về lại với trong thiên địa.

"Đại ca" tiếp sau nhìn đến kinh ngạc không thôi mấy người tuổi trẻ chịu đựng đau, đi tới đỡ tráng hán, về mặt ân cần hỏi.

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn, nhắc chân bước, lặng lẽ đi xuống sân thượng.

Mới vừa gia nhập bên trong phòng bệnh, chỉ thấy nhà mình mẹ bệnh trên đầu giường bày ra một nhóm dinh dưỡng phẩm cùng trái cây, đầu giường để một bó hoa tươi.

Mẹ đang cùng mập mạp cười nói, xem ra tâm tình rất tốt.

Lưu Nhất Minh kinh ngạc hỏi "Đây là người nào đưa?"

"Minh ca! Mới vừa rồi là Giai Di tới, hắc hắc!" Mập mạp một bộ cười bí ối đáng vẽ, nhìn đều muốn ăn đòn.

"Người không nói bậy bạ gì chứ ?" Lưu Nhất Minh ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chăm mập mạp, giọng bất thiện nói.

"Hắc! Ta có thể nói cái gì? Nhượng bá nẫu nói một chút" mập mạp rống cổ, tròn mắt, hồn nhiên không sợ trả lời.

Nói thật, Lâm Giai Di tới mang nhiều đồ như vậy, đem mập mạp dọa cho giật mình, hẳn thật không nghĩ đến Lâm Giai Di sẽ tới thăm.

Dù sao buổi trưa Minh ca nhưng là rất roi Lâm Giai Di mặt mũi, tượng đất còn có ba phần nóng tính đây! Huống chi là xuất thân hào môn Lâm đại tiểu thư.

Có lẽ là không muốn cùng Lưu Nhất Minh gặp mặt, nói mấy câu liền đi.

Vương Tú Cần cùng mập mạp vẫn không giữ được, Lâm Giai Di đi, Vương Tú Cần còn lại nói đạo: "Đứa nhỏ này tâm địa thật thiện lương, người lại đáng đẹp xinh đẹp như vậy!"

Chờ nghe được mập mạp thuyết Lâm Giai Di trong nhà mấy tí gia sản, lão nhân nghe, ai! Thở dài một hơi, trên mặt có chút mất mát.

P/s: Nhớ Vote và like, chia sẻ, đề cử cho truyện nha mọi người! Sunalone2010 Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Mỹ nhân như cũ

Ngày kế, Lâm Giai Di thật sớm liền đến phòng học, trong lòng ẩn tàng tâm sự, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên, không để lại dấu vết liếc về mấy cái cửa phòng học.

Các bạn học tụ năm tụ ba, hoặc yên lặng không nói, hoặc cãi nhau âm ỉ cười nói nói đuổi đi vào phòng học, cùng lớp trưởng chào hỏi sau khi, liền ai về chỗ nấy.

Lâm Giấu ở Trương Bàn Tử kia sừng sững thân thể tiếp sau Lưu Nhất Minh xuất hiện sau khi, Lâm Giai Di nhanh chóng cúi đầu, tiểu trái tim không lý do tim đập bịch bịch, không chế được tâm tình, tiện tay đem trên bàn sách giáo khoa mở ra, lập đi lập lại qua loa liếc nhìn, che giấu.

Lưu Nhất Minh đi theo Trương Bàn Tử không nhanh không chậm bước vào bên trong phòng học, đi hai bước, chậm lại bước chân, trừ trừ một chút, nồng biến hóa không ra một đôi lông mày hơi nhú lên, mím chặt một môi dưới, vẫn là quyết định gây đi qua hướng Lâm Giai Di nói tiếng cảm ơn.

Thấy Lưu Nhất Minh chuyển hướng đến gần Lâm Giai Di, cái này làm cho bên trong phòng học bí mật quan sát đồng học không tránh khỏi hít hà gọi ra, "Xôn xao" toàn trường yên tĩnh, tất cả mọi người dừng lại trong tay động tác, rồi rít quay đầu nhìn Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di nghe được động tĩnh sau khi, không tránh khỏi hít một hơi, phiên động quyển sách bàn tay trắng nõn hơi ngừng, đình trệ bất động.

Mảnh nhỏ lông mi dài có chút run một chút, mi mắt rũ thấp, khoe mắt liếc qua quả thật cảm giác được Lưu Nhất Minh tại từng bước từng bước đến gần, trong lòng căng thẳng, thật chặt mân một chút mê người xinh xắn đôi môi, bất động thanh sắc.

Tinh xảo mỹ lệ trên mặt không chút biểu tình, ánh mắt 45 độ rơi tới trước mặt mở ra trên sách học, thực tế đồng tử đã tản ra, ánh mắt du rời đi, bắt được đứng lại Lưu Nhất Minh giặt bạc màu màu xanh da trời quần jean.

Lưu Nhất Minh cúi đầu nhìn Lâm Giai Di, thật dài đen bóng mái tóc, tản mát ra một mùi thơm. Trắng nõn tinh xảo mặt, ngay thẳng vừa vặn trên lỗ mũi đỡ mắt kính gọng đen, xinh xắn môi đỏ mọng.

Trong lòng đột nhiên trở nên hoảng hốt, thời gian phảng phát chảy ngược, mỹ nhân dung nhan như cũ, vậy mình đã không phải đòi trước Lưu Nhất Minh.

Nàng ... Ngồi ở chỗ đó, bình yên nhàn tĩnh như Thanh Liên một đoá, phảng phát chạm tay vậy đụng, vậy bản thân cũng rút cuộc đuổi không ra tay, trong gang tấc, phảng phát chính là thiên nhai!

Lưu Nhất Minh ngưng trệ ánh mắt nhìn, cái này bản thân đã từng yêu đau triệt phế phủ nữ hài, toát ra một tia thần sắc phức tạp.

Tâm cảnh bị nhiễu động, Ân giấu ở đáy lòng sâu bên trong cây gai kia phảng phát thoáng cái bị kích hoạt, bắt đầu mơ hồ đau.

Cái này làm cho Lưu Nhất Minh trong nháy mắt tỉnh hồn lại, ánh mắt trở nên thanh minh.

"Này! Cảm ơn! Cảm ơn người ngày hôm qua đi bệnh viện."

Lâm Giai Di ngẩng đầu lên, phùng lên cái miệng nhỏ nhắn, một đôi mắt đẹp lạnh lùng, giận hờn oán trách, liếc nhìn hẩn một cái, cúi đầu nghiêng về một bên, lật sách trang, lãnh đạm nói: "Không cần, ta chỉ là đại biểu bạn học cả lớp đi thăm bá mẫu!"

Lưu Nhất Minh trên mặt mang nụ cười nhân nhạ, gật đầu một cái, nhẹ nhàng một cái xoay người, nhẹ lướt đi.

Lâm Giai Di phiên động trang sách tay nhỏ dừng lại, ánh mắt ngơ ngác nhìn Lưu Nhất Minh sau khi rời đi hiện ra bàn giáo viên, trong lòng bay lên xuất một cổ khó tả thất lạc, nội tâm tâm tự nói với mình cái này không phải mình muốn.

Bản thân nàng cảm thấy, thà rằng hẩn chỉ giữ trầm mặc, thà rằng hẩn giống như tên khốn kiếp như thế thân nhiên tiếp nhận đi xuống. Cũng không cần hẩn khách khí như vậy một tiếng cảm ơn.

Thật có chút chuyện, một khi phát sinh, giống như cái hào rộng to hồ như thế hoành tuyên tại trước mặt hai người, không thể vượt qua!

Tâm lý phảng phát có vật gì bị thoáng cái rút đi, trở nên vắng vẻ, nội tâm châm đâm như vậy đau đớn nhượng Lâm Giai Di một đôi mắt đẹp trong nháy mắt trở nên âm đạm phai mờ.

Giờ học trước giữa hai người trảng này nho nhỏ chuyển động cùng nhau, bị mập mạp cùng chung quanh đồng học thu hết vào mắt, Theo đuổi tâm tư của mình, nhìn nhau nói thì thầm.

"Nhìn thấy không có, hai người bọn họ lại cũng không khả năng cùng một chỗ!"

"Đúng nha! Từ đồng học bắt đầu, từ đồng học kết thúc, Lưu Nhất Minh ngược lại cũng có thủy có chung!"

"Hừ! Ta sớm nhìn ra, hai người bọn họ nhất định đi không tới cuối cùng, không môn đăng hộ đối, chênh lệch quá lớn."

"Lớp trưởng, ta nữ thần, vội vàng quên mất Luru Nhất Minh kia khôn kiếp đi! Ta đã khổ khổ chờ ngời hơn năm trăm cái kia cả ngày lẫn đêm!"

Mập mạp nhìn trở về Luru Nhất Minh,

Than thở, lắc đầu liên tục. Luru Nhất Minh liếc về mập mạp một cái, im lặng!

Thời gian không nhanh không chậm đi, quen thuộc hai người lại cũng không có gặp, không có gặp thoáng qua, không có ánh mắt lần lượt thay nhau đưa. Có chăng qua là không ngừng biến đổi phòng học lớn, qua lại không ngừng đám người.

Long hồ vườn hoa khu biệt thự, Khương phủ.

Kiểu Âu châu sửa sang phong cách bên trong thư phòng, Khương Tuyết Yến cắn răng, hung hăng đe dọa nhìn cha Khương Khai Thành, dậm chân la lên: "Cha! Ngươi nhanh nghĩ biện pháp nha! Nhất định phải thật tốt dạy dỗ một chút Luru Nhất Minh cái đồ tạp chủng, bằng không ta sau này làm sao còn tại Dự Trung học đại học học?"

"Ai nha! Yến Yến, đừng nóng, cha nhất định bảo thù cho ngươi, không đơn thuần là ngươi, ngay cả cha mặt cũng để cho tên tiểu tạp chủng kia cho đập phải trên đất."

"Ta đã hỏi thăm được, tên tiểu tạp chủng kia không biết từ nơi nào đào tới một cái Thiên Bồng Xích, nghe nói là cái kia đồ cổ, bị Tiểu Khôn nhìn trúng, hừ hừ! Tiểu tử kia nếu là không bán, Tiểu Khôn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn, chỉ cần hắn bán, cùng Tiểu Khôn liên lại cũng không có quan hệ, ta liền có thể hạ thủ."

"Ừ! Cha, vậy ngươi dự định làm sao trừng trị hắn?" Khương Tuyết Yến mắt xéch trợn tròn, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chằm chằm Khương Khai Thành.

"Yên tâm, cha đã bỏ ra nhiều tiền ký thác bằng hữu mời tới Thái Lan dưới đất đánh hắc quyền một cao thủ, võ công cực cao, thu thập tên tiểu tạp chủng kia dư dả." Khương Khai Thành vỗ ngực một cái, hào khí can vân nói.

Khương Tuyết Yến kích động tâm hoa nộ phóng, ánh mắt tuyệt trần, sóng mắt lưu chuyển chớp động hưng phấn ánh sáng. Nhảy bật lên, ôm Khương Khai Thành cánh tay, ồm ồm ồm lên: "Cha vạn tuế! Quá tốt, ta muốn nhượng Luru Nhất Minh quỳ ở trước mặt ta dập đầu nhận sai, Hừ!"

"Ha ha! Được, dám không cho ta con gái bảo bồi mặt mũi, còn dám đập ta Khương Khai Thành xe, Lão Tử không đánh cho tàn phế hắn không thể!"

Đào mất một ngày, chớp nhoáng mà qua, Luru Nhất Minh thu thập xong sách giáo khoa cùng mập mạp trước đi bệnh viện nhìn một chút mẹ, thương thế khôi phục rất tốt, bản thân lưu đạo kia linh khí tiếp tục âm thầm săn sóc nơi vết thương, đã bắt đầu vảy kết.

Thay đổi bằng vải Tiểu Vương y tá đang ở thanh tẩy vết thương, chuẩn bị thay thuốc, thấy sau khi, tám tắc lấy làm kỳ lạ, hung hăng khen: "Bá mẫu, ngươi cái vết thương này tốc độ khép lại quá nhanh, thật là quá thần kỳ!"

Vương Tú Cần nghe cũng là vẻ mặt vui mừng, nụ cười mặt đầy, vội vàng nói: "Tiểu Vương, vậy có phải hay không ta có thể trước thời hạn xuất viện nhỉ?" Nàng là một ngày cũng không muốn tại trong bệnh viện ngây ngô, cả ngày nằm ở trên giường, động cũng không thể động, đối với mỗi ngày thói quen làm việc, rảnh rỗi không chịu nổi nàng ... Lão thuyết, quá khó khăn bị.

"Vậy không được, xương còn không có sinh trưởng tốt đâu rồi, không có ba tháng không thể ra viện." Y tá nhỏ Vương Hiểu Vân lắc đầu liên tục, vẻ mặt kiên quyết nói.

"Ai! Ba tháng nha! Thời gian dài như vậy vậy làm sao sống?" Vương Tú Cần cau mày, vẻ mặt đau khổ, than thở.

Luru Nhất Minh ở bên không nhìn nổi, mở miệng cười nói: "Mẹ, ngược lại bệnh viện cũng không thu lệ phí, bạch trị liệu cho ngươi, ngươi còn than phiền cái gì?"

"Đúng vậy, bá mẫu, thật tốt chuyện nha! Theo ta nói mà làm nha, ba tháng sau nhìn một chút tình huống, tốt nhất nhiều ở ít ngày."

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Nhà bị đập

Vương Tú Cẩn nghe lắc đầu liên tục, cười khổ không thôi. Y tá nhỏ Vương Hiểu Vân ở bên cạnh quần vãi thưa cười khanh khách nói: "Bá mẫu, theo ta nói mà làm, hẳn còn cho ngài làm một kiểm tra toàn diện, ngược lại trong bệnh viện cho thanh toán."

"Hắc! Đây thật là ta thật khuê nữ, chưa xuất giá đã hướng ra ngoài, không một chút nào hàm hồ nha!" Cả người áo choàng dài trắng, thần thái sáng láng người trung niên, mặt miệng rộng mới, vẻ mặt phúc tướng, mặt tươi cười đi tới.

Lưu Nhất Minh tinh mắt, một cái liếc thấy người trung niên trước ngực treo viện trưởng bảng hiệu, trong lòng cả kinh, vội vàng đứng lên. Bất kể nói thế nào, bệnh viện miễn trừ mẹ tiền chữa bệnh, trong lòng mình cũng tồn một phần cảm kích.

Vương Hiểu Vân nghe được thanh âm, quay người lại, một đôi mắt đẹp trừng người trung niên một cái, sau đó hai tay khoanh tại bụng, cung cung kính kính, chính nhi bát kính nói: "Viện trưởng đại nhân, ngài tới thị sát công việc đây?"

"Hắc! Ngươi nha đầu này!" Người trung niên điểm chỉ nàng ... Một chút, dờ khóc dờ cười, cung chịu biểu tình lộ rõ trên mặt.

Mọi người thấy vậy cũng ha ha cười lên, làm rõ ràng đến người trung niên thân phận Vương Tú Cẩn cũng hốt hoảng đến muốn ngồi đây.

Vương viện trưởng vội vàng xu trên người trước, một cái ngăn lại, áy náy nói: "Thật ra thì ta sớm nên tới cảm tạ ngươi, cảm tạ ngươi bồi dưỡng một đứa con trai tốt, bằng không ta bảo bối khuê nữ ngày hôm qua coi như nguy hiểm, bây giờ nhắc tới lòng ta đây trong cũng còn phát run đây!"

Vương Tú Cẩn không biết làm sao, chẳng qua là ngu ngơ cười, lắc đầu liên tục nói: "Không cần, không cần "

Vương viện trưởng quay đầu đi, trên dưới quan sát một chút Lưu Nhất Minh, tiểu tử này, mày kiếm tinh thần, tướng mạo đường đường, rất là không tệ!

Mặc dù một thân quần áo rất phổ thông, nhưng nhìn quanh giữa, anh khí bộc phát; giờ tay nhắc chân, khí thế chừng chạc, tùy tâm thờ dài nói.

"Tiểu tử, rất không tồi nha! Ai! Đáng tiếc ngươi không phải học y, bằng không chờ ngươi tốt nghiệp, ta trực tiếp sính mời ngươi tới bệnh viện công việc."

Lưu Nhất Minh khẽ mỉm cười, vẻ mặt nụ cười ấm áp.

Vương viện trưởng lại nói tiếp: "Ta nghe Hiểu Vân nói ngươi học là quốc tế mậu dịch, ta có người bằng hữu là Văn Hải tập đoàn lão tổng, đến lúc đó ta giới thiệu ngươi đi công ty bọn họ đi làm!"

"Văn Hải quốc tế?" Mập mạp ở một bên kinh hô.

Văn Hải quốc tế là thế giới năm trăm xí nghiệp mạnh, ngoại mậu xuất khẩu Long Đầu đại ca, chiếm cứ Hoa Hạ ngoại mậu xuất khẩu tổng số 30%, tài sản đạt đến mấy chục tỉ, công ty nhân viên mấy vạn người.

Công ty lại thiết lập Quỹ Từ Thiện, cứu trợ kẻ goá ụa cô đơn, thất học nhi đồng mấy chục ngàn tên gọi, ở trong xã hội danh tiếng cực tốt, cơ hồ nhà nhà đều biết.

Không đơn thuần là mập mạp, Lưu Nhất Minh nghe cũng thoáng lộ vẻ xúc động, bất quá cũng giới hạn nơi này thôi, chính mình mục tiêu cũng không phải là tìm công việc tốt, an an ổn ổn đi làm kết hôn sinh con.

Kia không phải mình muốn, Lưu Nhất Minh trên mặt kia một vẻ kinh ngạc lặng lẽ giấu, ánh mắt đột nhiên đang lúc trở nên thâm thúy trưởng thành. Cái này làm cho kiến thức không ít thanh niên tuần kiệt Vương viện trưởng đều có chút xem không hiểu, người trẻ tuổi này thật nặng nề tâm tính.

Đang lúc ấy thì, môn ngoài truyền tới hỗn loạn dồn dập tiếng bước chân, kèm theo vội vàng tiếng kêu,

"Tú Cẩn!, Nhất Minh!"

Lưu Nhất Minh bộ dạng sợ hãi cả kinh, bận rộn quay đầu đi, đi ra ngoài cửa, mới vừa đi hai bước, cửa lóe lên Tề bác gái thân hình, vẻ mặt thẳng thốt vẻ lo lắng, vừa thấy Lưu Nhất Minh, kêu khóc nói: "Nhất Minh, nhanh, nhà các ngươi bị một nhóm lưu manh cho đập, còn đem người Triệu đại bá xương sườn cắt đứt, ô ô "

"Cái gì?" Tất cả mọi người là thất kinh, Lưu Nhất Minh một cái cất bước tiến lên đỡ Tề bác gái, giọng trầm thấp hỏi "Tề bác gái, ngài đừng nóng, từ từ nói!"

Vương Tú Cẩn cũng giãy giụa làm, gấp giọng kêu: "Tề đại tỷ, rốt cuộc chuyện này như thế nào?"

"Ai! Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, ngay mới vừa rồi không bao lâu, một ổ bánh mì trên xe đi xuống bảy tám cái trắng hán, đi tới ta hồ đồng lão cây đu bên dưới, hỏi đang uống trà nói chuyện phiếm lão công chức, cái nào nơi là nhà các ngươi? Mọi người còn tưởng rằng là Nhất Minh bằng hữu đây! Liền lòng nhiệt tình cho bọn hắn chỉ chỉ. Còn môn nói trong phòng không người,

Tại bệnh viện nằm viện đây!"

Tề bác gái lấy hơi, nói tiếp: "Ai ngờ mấy người bọn hán Đại Hán đi qua sau khi, chính là một hồi cuồng đập, đem bàn ghế, TV, tủ lạnh, giường tủ chờ đập cho nát bét. Hai chúng ta người nhìn không được, liền tìm bọn hán lý luận, nào biết bọn họ không nói hai lời đánh liền nha! Ta cũng liền bị bọn họ đánh mấy bạt tai, đẩy tới trên đất, đáng thương Lão Triệu bị bọn họ một cái dẫn đầu một cước đạp phải trên đất, cái này cũng chưa hết, trong miệng hùng hùng hổ hổ, lại đi tới hướng về phía Lão Triệu bụng một hồi đá mạnh."

Vương viện trưởng nghe đến đó khí có phải hay không, giận dữ nói: "Lại còn có như vậy ngông cuồng côn đồ, ban ngày lại vừa là đập đồ vật, lại vừa là đánh người, báo cảnh sát bắt bọn họ."

"Ai! Đã báo cảnh sát, cảnh sát làm biên bản đã lập án, chờ bọn hán sau khi đi, Lão Triệu mới cảm giác ba sườn đau lợi hại, vội vàng đánh 120, mới vừa đưa đến bệnh viện, ai!"

Lưu Nhất Minh nghe đến đó mày kiếm giờ lên đến, con mắt mị phùng, mặt hiện lên xuất vẻ tức giận, đỡ Tề bác gái cánh tay nói: "Tề bác gái, ta Triệu đại bá nằm viện thủ tục làm xong sao?"

Tề bác gái "Ai" thờ dài một hơi, nói: "Hộ sĩ nói bây giờ phòng bệnh khẩn trương, còn đang chờ!"

Vương viện trưởng nghe đến đó, lông mày nâng lên, vung tay lên, nói: "Không cần chờ, ta tới an bài!"

"À?" Tề bác gái kinh ngạc ngẩng đầu, thấy rõ ràng trước mặt mặc trong áo khoác trắng năm thầy thuốc sau, cảm kích nói: "Cám ơn! Thật cảm ơn ngài!"

Vương viện trưởng khoát khoát tay, nói: "Không cần cảm ơn, đây đều là bệnh viện hán làm"

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, hướng Trương Nghị nói: "Mập mập, còn phải yêu cầu người hỗ trợ, mượn chút tiền đem ta Triệu đại bá nằm viện tiền thế chân trước đóng."

Mập mập nghe cũng không hai lời, gật đầu một cái, trực tiếp quay ra đi lấy tiền, Tề bác gái nghe nước mắt liên tục, than thở.

Lưu Nhất Minh nhưng là biết hai ngày trước Tề bác gái vừa mới đem trong nhà tiền cho mình nộp học phí, bây giờ nằm viện đóng mười ngàn tiền thế chân, khẳng định chưa đóng nổi. Trong lòng cũng thập phần áy náy.

Tiếp lấy quay đầu hướng Vương Tú Cần nói: "Mẹ, người đừng vội, ta đi về trước nhìn một chút."

Vương Tú Cần lại vừa là lo âu vừa tức giận, nhìn một chút con trai, nói: "Ai! Được, ngàn vạn lần chớ xúc động nha!"

"Ta biết, mẹ, người yên tâm!"

Lưu Nhất Minh quay người lại đi ra ngoài cùng mập mập đồng thời làm xong Triệu đại bá nhập viện thủ tục, lại an ủi một phen sau khi, liền sai bước đi ra bệnh viện, đón xe taxi, nhất lưu chạy đến xưởng ép dầu hồ đồng.

Bởi vì hồ đồng chật hẹp, cơ bản lên xe taxi cũng không muốn lái vào đi.

Hai người tại giao lộ xuống xe, mập mập trả tiền xe, liền một đường tiểu chạy về.

Dọc đường gặp mấy cái thúc thúc bác cũng giờ tay chào hỏi, về mặt quan tâm nói: "Nhất Minh trở lại, nhanh đi về nhìn một chút, đập không còn hình dáng, đám người này quá xấu!"

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: San bằng các người

Lưu Nhất Minh vội vã sau khi từ biệt hàng xóm sau khi, cách thật xa đã nhìn thấy nhà mình sân nhỏ cửa sắt ải mộ tại trên mặt đường.

Đi tới cửa trước, đập vào mắt đầy đất bừa bãi. Chậu bông bị ném phá, đất sét, hoa cỏ rơi lá tả trên đất.

Giàn nho cũng bị đẩy tới, trên cột treo quần áo quần áo nằm trên mặt đất, in nhuộm dấu chân cùng đất sét, trở nên bẩn thỉu.

Chính Thắt khung cửa sụp đổ, ghế sa lon cùng bàn ghế lộn một vòng trên đất, hư hại không chịu nổi, bên trong phòng bếp nồi chén gáo chậu vỡ vụn đầy đất, nơi nơi bừa bãi.

Trên vách tường cũng bị phún thương sơn đỏ, nhìn thật là kinh khủng!

Lưu Nhất Minh oán hận gật đầu một cái, quét nhìn hết thấy, trên mặt lồng bên trên một tầng băng sương, cẩn thận đỡ dậy trên đất ái mộ bàn ghế cùng ghế sa lon, đi tới tiếp sau, chỉ thấy cha di ảnh cũng bị té xuống đất, khung kiếng rạn nứt, phía trên lưu lại mấy đạo dấu chân.

Cái này làm cho Lưu Nhất Minh giận, hồng hộc thở hào hển, đi tới, cúi người xuống, phát lên bên trên miếng thủy tinh khối, nâng lên cha di ảnh, thổi lên bên trên rơi xuống nước tro bụi.

Lên con giận dữ, cắn răng giọng trầm thấp nói: "Rất tốt! Rất tốt!"

Mập mạp chau mày, tức giận mắng: "Mẹ nó, cái nào con rùa khôn kiếp làm? Liên Bá phụ di ảnh cũng dám động, thật là mẹ nó thất đức về đến nhà. Nhượng mập gia bắt được lời nói, không băm hấn móng vuốt không thể!"

Lưu Nhất Minh không có tiếp lời, cúi đầu nhìn trên bức ảnh cha nụ cười hiền hòa, nhớ lại lúc trước từng ly từng tí.

Trong ấn tượng cha một mực cần cần khăn khăn, nhẫn nhục chịu khó, dùng hấn gầy yếu bả vai vì cái này nhà chống lên một mảnh trời, che gió che mưa.

Mỗi lần hai cha con gặp nhau, lời nói chung quy là rất ít, cha phần lớn thời gian cũng rất trầm mặc.

Nhưng Lưu Nhất Minh trong lòng biết, cha đối với chính mình yêu không có chút nào ít, hấn chẳng qua là không khéo lời nói, kém cỏi biểu đạt.

Lúc này sân nhỏ truyền tới tiếng bước chân cùng người thanh âm nói chuyện,

Lưu Nhất Minh đem di ảnh để tốt, xoay người đi ra ngoài, giương mắt nhìn một cái, cũng lúc trước hàng xóm cũ, Lý thúc, Trần Bá, Cổ thím đám người đồng thời tràn vào.

"Nhất Minh, ngươi xem một chút, chúng ta lúc ấy không ngăn được, đám người kia quá hung, nếu không phải sau đó chúng ta báo cảnh sát, đám người kia không chừng đem Lão Triệu đánh cho thành cái dạng gì đây?"

"Đúng nha! Người cầm đầu kia đen Đại Hán hạ thù thật ác độc nha! Thật mẹ nó không phải là người, Lão Triệu lớn như vậy số tuổi, bọn họ cũng có thể hạ thù được!"

Lưu Nhất Minh sắc mặt tái xanh, oán hận gật đầu một cái, ngẩng đầu hỏi "Lý thúc, cổ thím các người đại gia hỏa có hay không thấy rõ ràng bọn họ tương mạo?"

"7 cái kia trắng hán, mặc đồng phục an ninh, phía trên thật giống như có Hoàng gia Nhất Hào dòng chữ, dáng dấp cũng thật hung."

"Không sai, nhìn một cái liền không là thứ tốt gì, một bầy lưu manh hỗn đản."

"Ai! Lúc ấy hấn dùng điện thoại di động đem bọn họ vẽ xuống đến, mọi người loạn lên cũng quên."

"Bất quá, xuất cảnh cảnh sát lưu một cái mã số, nói là có đầu mối gì với hấn liên lạc." Người này vừa nói, đưa cho Lưu Nhất Minh một tờ giấy.

Lưu Nhất Minh mím chặt môi, gật đầu, nhận lấy, mập mạp ở bên cạnh gọi dây số, một hồi kết nối sau khi, Lưu Nhất Minh nhận lấy.

"Này, là Lý cảnh quan sao? Ta là Lưu Nhất Minh, xường ép dầu hồ đồng nơi này, hôm nay bị đập là nhà chúng ta."

"Ồ! Có phải hay không có đầu mối gì? Ngươi gần đây có phải hay không đắc tội người nào?" Bên kia Lý cảnh quan tựa hồ đang lái xe, có thể nghe được trong điện thoại huyền ảo tiếng xe cộ thanh âm.

"Ách! Tạm thời còn không có, ta muốn hỏi đầu đường không phải có theo dõi sao? Có thể tìm được bọn họ chân dung chứ?"

"Cái này, buổi chiều ta tra, các người hồ đồng đường máy thu hình đã hồng hai tháng, gần đây máy thu hình cũng không có chụp tới người khả nghi giống như, cái này chúng ta còn cần thời gian đi loại bỏ!"

Xem ra cảnh sát nơi đó cũng không có quá nhiều đầu mối, Lưu Nhất Minh cúp điện thoại, chau mày.

Mập mạp vỗ ót, la lên: "Hoàng gia Nhất Hào? Là hoàng gia Nhất Hào Ngụ Nhạc Thành chứ? Má ơi! Cái này cũng không dễ trêu chọc!"

"Nghe nói Hoàng gia Nhất Hào bối cảnh rất sâu, bên trong * hút á phen đủ loại phạm pháp chuyện, bị người tố cáo hơn trăm lần, vậy đến bây giờ lòng sự tình không có, có thể thấy hậu trường cứng bao nhiêu!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Ta quân hấn khi gió hậu trường là ai, đập nhà ta, lại đánh Tề bác gái cùng Triệu Bá, bất kể là ai, ta

đều sẽ để cho hấn hồi hận đi tới trên đời này."

"Hài tử! Cũng đừng làm chuyện ngu xuẩn! Người chính là học sinh, tự có cảnh sát quản chuyện này". Lý thúc cau mày, ngừ trọng tâm trường nói

"Đúng vậy, muốn thật là Hoàng gia Nhất Hào người ..., ai!" Những người khác rồi rít than thở, lắc đầu liên tục.

Ý kia chỉ có chỉ nhận xui xẻo phần, ta tiểu lão bách tính, không quyền không thế, nơi nào chọc nổi kia đám hung thần ác sát, có thể lực, có bối cảnh người.

Hàng xóm cũ cửa hỗ trợ đem sân giàn nho đỡ dậy, hư hại chậu bông cũng ném, bàn ghế có lần nữa bày ra được, xấu không thể làm gì khác hơn là trước ném tới trong sân, như thể qua loa thu thập một lần.

Lưu Nhất Minh cũng là cảm tạ vô tận, liền nói chờ mẫu thân xuất viện, thật tốt xin mọi người ăn một bữa đáp tạ.

Mọi người khoát tay lắc đầu, sau khi rồi rít rời đi.

Mập mạp tại sân hỏi "Minh ca, người cảm thấy sẽ là ai ở sau lưng sai sử?"

Lưu Nhất Minh mím môi, cương nghị trên khuôn mặt hiện ra vẻ lạnh như băng nụ cười, lạnh nhạt nói: "Không ngoài ba nhóm người, hoặc là bị ta đánh qua Quách Hạo, hoặc là liền là ngày hôm qua bệnh viện gây chuyện đám người kia, hoặc là Khương Tuyết Yến cha hấn."

Lại quay đầu đi hướng mập mạp nói: "Huynh đệ, người không cần phải để ý đến chuyện này, ta tự có chừng mực, cha người thúc giục người mấy lần, mau về nhà đi!"

"Được rồi! Có chuyện gọi ta, ta đi về hỏi hỏi cha ta Hoàng gia Nhất Hào rốt cuộc bối cảnh gì?"

Mập mạp sau khi đi, Lưu Nhất Minh quay người trở lại phòng ngủ mình, từ du mộc ván giường bên trong trong chỗ lõm rút ra Thiên Bồng Xích, lấy đến trong tay vuốt ve.

Cảm thụ phong cách cổ xưa hùng hậu thước thân, cảm xúc bàng bạc, suy nghĩ ngàn vạn.

Thiên Bồng Xích a! Thiên Bồng Xích, ta người đời này lại phải bắt đầu chinh chiến.

Kiếp trước người đi cùng ta! Không rời không bỏ, bao nhiêu cái kia cả ngày lẫn đêm, bao nhiêu gian nan hiểm trở, từ cả thế gian đều là kẻ địch trong, giết được Thi Sơn Huyết Hải, chém hết chư địch, đánh phá thiên địa giam cầm nhà tù, kiếp này cũng nhất định có thể.

Tính toán thời gian, Lưu Nhất Minh đã tu luyện 5 ngày, ban ngày giờ học, ban đêm tắt đèn sau khi, nằm ở trên giường, toàn lực vận chuyển "Hư Ảo Luyện Khí Quyết", điên cuồng thu nạp khí, Luyện Khí, mà nay đã thuận lợi đột phá đến Luyện Khí Nhị Trọng.

Cảm nhận được trong cơ thể tuôn trào không ngừng linh lực, cân nhắc hùng hậu nặng nề Thiên Bồng Xích, Lưu Nhất Minh trong lòng tràn đầy cường đại lòng tin, ánh mắt như điện, đầu xạ xuất hai vệt kim quang.

Hoàng gia Nhất Hào, bất kể là ai, tới nay ta san bằng các người.

Dự Châu thành phố hoàng gia Nhất Hào hội sở, tọa lạc ở Dự Châu CBD thương vụ bên trong khu, khoảng cách quốc tế trung tâm triển lãm không quá vài trăm thước, diện tích chung 3000 thước vuông, có 186 gian phòng; bên trong sửa sang nguy nga lộng lẫy, có thể so với thủ đô Thiên Thượng Nhân Gian.

Được gọi là "Dự Châu thành phố thứ nhất tổng hội". Bên trong thường xuyên có mấy trăm tiểu thư, phần lớn vóc người cao gầy, dung mạo đẹp đẽ, theo hát bồi tửu, ra sân khấu, thậm chí tự chúng đánh bạc, hút phần ở chỗ này rất thường gặp.

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ta không tin

Dưới màn đêm, mới vừa lên đèn.

CBD thương vụ bên trong đường vòng bao quanh vòng thành phố lên xe lưu như dẹt cùi, chín tầng lầu cao "Hoàng gia Nhất Hào" giải trí hội sở trước mặt đại hình trong bãi đậu xe dừng tràn đầy xe sang trọng, không thiếu Rolls-Royce Illusion, Maybach, Bentley loại xe sang trọng, đến nỗi Mercedes-Benz, BMW, Audi cấp bậc này chỉ có thể coi là phổ thông xe, đậu phía ngoài nhất.

Tài xế xe taxi ngược lại cũng kiên đảm, không ngừng tap ba đến miệng cười nói: "Có một lần bằng hữu của ta lái một chiếc bước đường sang trọng bán xe con, kết quả đến bãi đậu xe đi một vòng tán nhanh rồi đi, gọi điện thoại thuyết, căn bản không bán thân chỗ đậu xe."

Lưu Nhất Minh cười cười, không nói gì. Trên đường đèn nê ông xuyên thấu qua cửa kính xe soi tại Lưu Nhất Minh cương nghị trên khuôn mặt, không ngừng biến ảo mê ly màu sắc.

Lưu Nhất Minh ánh mắt thâm thúy, kiên nghị, không hề bận tâm.

Cửa vào có người đến đồng phục màu đen an ninh đang chỉ huy dừng xe, mỗi cái vóc người khôi ngô, ánh mắt ác liệt, động tác ngắn gọn có lực, nhìn một cái chính là giải ngũ quân nhân xuất thân.

Xe taxi cách thật xa liền dừng xe, trung niên tài xế xin lỗi nói: "Tiểu huynh đệ, xin lỗi, ta chỉ có thể ở nơi này dừng xe."

"Không sao!" Lưu Nhất Minh về mặt bình tĩnh nói, bắt đầu sờ túi lấy lẻ tiền.

Trung niên tài xế lại nói: "Thật ra thì trước mặt cái lối đi kia có thể cho xe taxi đi vào kiếm khách, nhưng là được cho bọn hần mỗi tháng đóng 300 nguyên chi phí, ta ngược lại muốn làm, vậy vợ của ta không muốn."

Lưu Nhất Minh nghe khẽ cười một tiếng, nói: "Vậy tại sao?"

Trung niên tài xế lắc đầu cười khổ nói: "Trong này ngồi taxi cơ bản cũng là tiểu thư, vợ của ta sợ! Ha ha!"

Lưu Nhất Minh hiểu ý cười một tiếng, trả tiền xe, đẩy cửa xe ra, nhìn trước mặt đèn đuốc sáng trưng, nguy nga lộng lẫy "Hoàng gia Nhất Hào" trong ánh mắt lộ ra một chút khinh miệt.

Lối vào xe chỉ huy chiếc tiến vào an ninh ánh mắt liếc một cái Lưu Nhất Minh, liền không còn quan tâm. Hần không cho là bên hông nghiêng bước lên một cây thước, mặc hàng vỉa hè hàng, chậm rãi di chuyển Lưu Nhất Minh sẽ là đến gây chuyện.

Đùa, toàn bộ Dự Châu thành phố trên phố tiểu lão bách tính đều biết "Hoàng gia Nhất Hào" bối cảnh thâm dày vô cùng, khai trương tới nay, cho tới bây giờ không có bất cứ người nào dám ở chỗ này xù lông trách móc. Phẫn phẫn chung chung, gây tay gây chân, không người dám gây chuyện!

Lưu Nhất Minh ánh mắt lim dim, đánh giá toà này cực thịnh một thời "Trung Nguyên đệ nhất giải trí hội sở", cửa hiên phía trên bốn cái chữ to mạ vàng, bên ngoài trên vách tường nam đến chạm rồng vò chụp trang trí của đèn, tản mát ra hào quang màu vàng óng.

Thủy tinh cửa xoay chậm rãi chuyển động, đại sảnh hai bên lối đi đứng hai lưu người mặc áo dài ngênh tân giai lệ, áo dài sửa đổi qua, vạt áo rất ngắn, xé tà đến bắp đùi bộ, hết sức cảm dỗ.

Mỗi cái vóc người cao gầy, tuổi trẻ mạo mỹ, chói lọi, chỉ là hàng này xếp hàng như cây Bạch dương lâm như vậy chân ngọc cũng để cho người cảnh đẹp ý vui, càng sao chịu được lại các người tướng mạo xinh xắn, quyến rũ động lòng người.

Đúng lúc có nhất lưu thành công thương vụ nhân sĩ bước đi vào, Lưu Nhất Minh bất động thanh sắc cùng tại phía sau bọn họ, ngênh tân giai lệ cửa khéo cười tươi đẹp làm sao, tha thiết cúi người khom người, "Hoan nghênh đến chơi!"

Chờ ngẩng đầu lên, thấy Lưu Nhất Minh kia một bộ hàng vỉa hè hàng ăn mặc sau khi, trong ánh mắt toát ra vẻ kinh ngạc, ngay sau đó lộ ra tràn đầy giễu cợt ý, không biết nơi nào đến tiểu tử nghèo, tới đây kiến thức cảnh đời đến.

Cửa một cái âu phục màu đen an ninh nam tử thấy vậy, tay niết cổ áo tai nghe hò hét: "Tiểu Lý, để ý một cái xuyên màu xám vệ y người thanh niên, ngang hông thật giống như chớ cây gậy, chỉ sợ là gây chuyện!"

"Nhận được!" Trong phòng khách đứng ở vài chục vạn cảm thạch bình phong bên cạnh một cái âu phục màu đen tinh trắng hần tử ánh mắt sắc bén quét nhìn sau khi, nhìn chăm chú vào đám người tiếp sau Lưu Nhất Minh, ngoắc tay, tiếp sau đi tới hai gã đồng nghiệp, hướng Lưu Nhất Minh chậm rãi ép lên đi.

Đại sảnh cùng hành lang mặt đất giá trị sử dụng không rõ nhân tạo Ngọc Thạch lát mà thành, ánh sáng phản chiếu bắn ngược ra ép lên đến ba người.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng liếc một cái, không hề để ý cất bước đi vào bên trong.

Hai gã đại hán áo đen bất động thanh sắc một tả một hữu kẹp lại Lưu Nhất Minh, tiểu Lý đối mặt với Lưu Nhất Minh, lễ nghi tính mỉm cười nói: "Tiên sinh, xin hỏi người có thể khách quý không?"

Lưu Nhất Minh khước miệng gương lên, hiện ra vẻ khinh thường ý. Thẻ khách quý, Lão tử cũng không có.

Dùng lạnh lùng ánh mắt quét nhìn một cái trước mắt tiểu Lý, ổn định nói: "Ta là tới tìm người!"

Đời trước bản thân không có cơ hội kiến thức "Hoàng gia Nhất Hào" phong thái, chỉ nghe mập mập thổi phồng qua, trong này làm một tấm thẻ ít nhất cũng nạp 500 ngàn.

Một năm buôn bán ngạch vượt qua 200 triệu nguyên nhân dân tệ, tương đương với quốc gia cấp cho một huyện nghèo của Dự Châu cả năm tài chính chi tiêu.

Đây mới thực sự là tiêu kim lỗ thùng, tới nơi này tiêu phí đều là thương giới danh lưu chiêu đãi đạt quan quý nhân giải trí địa phương, phổ thông thị dân ai ăn no chống đỡ, chạy cái này tiêu phí.

Bị Luru Nhất Minh cái này lạnh lùng không chứa cảm tình màu sắc ánh mắt quét trúng tiểu Lý trong lòng rét một cái, nhìn một chút Luru Nhất Minh bên hông đen nhánh hùng hậu Giới Xích, nhũ này, thanh âm trầm thấp nói: "Tiên sinh không phải đến tìm người, là tới tìm phiền toái chứ?"

Luru Nhất Minh khoe miệng nâng lên, lộ ra một nụ cười, híp mắt nhìn trước mắt tiểu Lý.

"Ta khuyên ngươi chính là từ đầu tới về đó đi, bằng không chờ chút ngươi chỉ có thể bò đi ra ngoài." Tiểu Lý ánh mắt khinh bỉ quét nhìn Luru Nhất Minh trên dưới, uy hiếp nói.

Luru Nhất Minh khẽ cười một tiếng, không hề để ý nói: "Ta không tin!"

Tiểu Lý ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh, oán hận gật đầu một cái, phản phó nói: "Kéo đi dưới đất phòng an ninh nhượng Hắc ca xử trí!"

"Minh bạch!" Một trái một sau kẹp lại Luru Nhất Minh hai người một tay nắm lấy Luru Nhất Minh cổ tay, một tay vượt qua trước ngực bắt Luru Nhất Minh cánh tay. Động tác thập phần nhanh nhẹn, chuyên nghiệp, chính là trong ngục giam Giám Ngục cũng không gì hơn cái này.

Luru Nhất Minh nghe được Hắc ca hai chữ, trong lòng hơi động, hàng xóm cũ cửa thuyết dẫn đầu là một gã đen Đại Hán, tám phần mười chính là bọn hán trong miệng Hắc ca. Vì vậy không nhúc nhích, không làm gãy giữa, mặc cho bọn hán không chế được bản thân cánh tay.

Một người cúi đầu xuống hướng về phía Luru Nhất Minh bên tai thấp giọng uy hiếp nói: "Tiểu tử, không muốn thử phản kháng, bằng không bây giờ liền phế ngươi hai cái cánh tay!"

Luru Nhất Minh lạnh lùng không nói, tùy ý để bọn hán kẹp lại mình, hướng mặt trước đi.

Xuyên qua xa hoa vô cùng hành lang, sắp đi tới nhân viên cửa thang máy lúc, một căn phòng riêng cửa bị đột nhiên mở ra, từ bên trong khóc chạy đến cả người đồng phục nữ tiếp viên hàng không đồ trang sức tinh lệ nữ hải, theo sát phía sau một cái đầu mập tai to, cường tráng Đại Hán, bắt lại nữ hải tóc, đi lên "Ba" chính là một cái tát. Tức giận mắng:

"Tiện nhân, đi ra bán còn giả trang cái gì thuần? Lại dám gọi Lão tử rượu!"

Nữ hải gãy dựa lấy, thoát khỏi không hết, kêu khóc nói: "Ta chỉ theo hát, không ra sân khấu, ngươi bỏ qua cho ta đi!"

"Từ Hàm tỷ?!" Luru Nhất Minh ăn cả kinh kêu lên, đây không phải là Tề bác gái con gái Triệu Từ Hàm sao? Nàng ... Tại sao lại ở đây loại địa phương?

Nữ hải dừng lại gãy giữa, vừa nghiêng đầu, nước mắt như mưa một khuôn mặt tươi cười, đôi mắt đẹp khiếp sợ nhìn Luru Nhất Minh, ngay sau đó hốt hoảng không chịu nổi che mặt.

Bắt hán lại cường tráng Đại Hán vẫn không dừng tay, giờ tay vai u thịt bắp cánh tay liền muốn phiên đi, trong miệng hùng hùng hổ hổ đạo: "Gái điểm thú! Ta cho ngươi trang "

Luru Nhất Minh lên con giận dữ, mày kiếm giờ lên, giờ lên hai cánh tay rung một cái, tránh thoát đi hai người không chế, bay lên một cước, đạp đến béo phì Đại Hán eo bộ.

"Oành" một cái trầm đục tiếng vang, tráng hán to lớn đầu lớn bên ngoài tiếp sau ngã lên, phát ra như giết heo kêu thảm thiết, đạt tới 1 nặng 80 cân thân thể giống như đạn đại bác một loại bay ra ngoài.

"Đùng" một tiếng, đem rắn chắc Hồng Mộc môn trực tiếp đụng rơi rụng, liên đới béo mập thân thể Nhất tề bay ngược vào trong phòng chung. Bên trong kêu la om sòm, đùng đùng, nam nhân tiếng chửi rủa, nữ nhân tiếng kêu sợ hãi, bàn ghế ly rượu dụng cụ rơi bể thanh âm đan vào một chỗ.

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Chương 36: Lên cho ta

"Tiểu tử, con mẹ nó ngươi dám ở chỗ này gây chuyện, chán sống lệch ra?" Kịp phản ứng hai tên bảo an nam tử lớn tiếng cả giận nói, một trái một phải thả người nhào tới, dự định chế phục ở Lưu Nhất Minh, áp tải tăng hãm xử trí, dù sao tới nơi này tiêu phí Quan to Quyền quý quá nhiều, vạn nhất làm bị thương cái nào cũng không tốt, ảnh hưởng cũng không dễ.

Nếu không phải Triệu Tử Hàm xuất hiện, Lưu Nhất Minh cũng sẽ không ra tay, nhưng bây giờ muốn hấn thúc thủ chịu trôi, tuyệt không có khả năng!

Tâm ý nhất động, điều động một sợi Đan Điền Chi Khí, "Hô" đột nhiên xoay người một cái tránh đi, song song vươn tay cánh tay muốn phải bắt được Lưu Nhất Minh hai tên bảo an đồng thời thất bại.

Quay người về sau Lưu Nhất Minh hai tay múa, một chiêu Song Phong Quán Nhi đồng thời đánh trúng hai người lỗ tai, "Ba" một cái vang dội thanh âm

Quán tính khiến cho hai đầu người đến cái tiếp xúc thân mật, "Bành" một cái trầm đục, theo sát lấy "A" một tiếng hét thảm, hai người hai tay ôm đầu, ngồi chồm hổm trên mặt đất kêu rên lên, bưng bít lấy đầu giữa ngón tay dần dần chảy ra mấy đạo vết máu.

Triệu Tử Hàm nhìn trợn mắt hốc mồm, nước mắt vẫn còn một đôi mắt đẹp trợn tròn, lộ ra không thể tin, cái này luôn luôn ôn tồn lễ độ hàng xóm lúc nào trở nên như thế có nam tử hán khí khái!

Đánh nhau đồng thời, trong phòng chung truyền ra các nam nhân phách lối tiếng mắng chửi, "Loảng xoảng" một tiếng đá văng ra trên sàn nhà chén rượu, bao cửa phòng lóc ra đến ba bốn cường tráng đại hán, mỗi cái trợn mắt liếc nhìn trong hành lang người, mặt lộ vẻ Hung Khí.

"Tê liệt, mới vừa rồi là người nào đánh ta đại ca? Đứng ra!"

Nói xong lại nghiêng đầu trông thấy ngờ ngạc đứng ở một bên Triệu Tử Hàm, mở trừng hai mắt, vừa mắng, một bên duỗi ra tráng kiện cánh tay sắp bắt được Triệu Tử Hàm,

"Tiểu tiện nhân, cũng dám không cho ta đại ca mặt mũi, đêm nay lão tử các huynh đệ không phải vòng ngươi không thể!"

"A" Triệu Tử Hàm nghe đến đó, dọa đến nghẹn ngào gào lên đứng lên, thân thể mềm mại co lại đến một bên.

Lưu Nhất Minh một thanh bảo vệ Triệu Tử Hàm, mãnh liệt quay đầu, một đôi mắt hồ ngậm lấy trùng thiên nộ khí, ánh mắt sắc bén như lưỡi dao xẹt qua. Nói gọn gôm lên một tiếng,

"Đi chết!" Tại Lưu Nhất Minh trong suy nghĩ, Triệu Tử Hàm liền theo chính mình thân tỷ tỷ một dạng, quyết không cho phép có người dám như thế khinh nhờn nàng! Cái này làm tức giận Lưu Nhất Minh nghịch lần.

Nén giận bay lên một chân, chính giữa nói chuyện nam tử bụng, "Bành" ngọt ngọt một tiếng vang thật lớn, nam tử tròn vo bụng như là bị giẫm Phá Khí bóng đồng dạng nổ tung, dòng máu, cắt đứt cùng ra.

"Phốc phốc" khung cửa, sàn nhà, xa hoa trên vách tường nhất thời in nhuộm mười mấy phiến dơ bẩn, trong không khí tràn ngập một cỗ mùi hôi thối.

Nam tử này liền kêu thảm đều không có, dài rộng thân thể đụng bay người phía sau về sau, trực tiếp đã hôn mê, nhìn bộ dạng này coi như lập tức đưa đi bệnh viện nửa đời sau cũng chỉ có nằm trên giường phần.

Hắn bên người huynh đệ trên thân cũng tiện một thân máu, có cắt có nước tiểu, "Má ơi!" Nghẹn ngào gào lên lấy nhảy lên cao bao nhiêu, đằng sau bị đụng vào, lộn nhào mấy người giường mắt thấy rõ ràng một màn này sau hù đến hồn phi phách tán, thất kinh, run lấy bầy.

Tê liệt, lúc nào gặp qua ác như vậy người, một cước này là muốn mở ngực mở bụng nha! Con mẹ nó ngươi đây là mở ngực chân nha!

Lưu Nhất Minh cũng bị hun quá sức, cánh tay vung lên, đẩy ra trước mắt khó ngửi mùi vị. Một phát bắt được rõ ràng đã bị kinh hãi ngốc Triệu Tử Hàm cổ tay, hô: "Từ Hàm tỷ, theo ta đi!"

Dưới mắt tình huống, tuyệt đối không thể thiện, Lưu Nhất Minh từ hôm nay trễ quá đến, cũng không có ý định thiện, chỉ là hiện tại nhiều Triệu Tử Hàm, nhiều biến số, trước tiên đem nàng đưa ra ngoài lại nói!

Trong hành lang ngừng chân xem náo nhiệt người đều bị dọa sợ, "Hoàng gia Nhất hào" chưa bao giờ từng xảy ra dạng này ác liệt sự tình! Bất luận nam nữ đều nghẹn ngào gào lên lấy, nhao nhao né tránh Lưu Nhất Minh cái này ác sát!

Địa tầng tiếp theo Hoàng gia Nhất hào bảo vệ bộ văn phòng, dài ba mét Ông chủ sau đài mặt ngồi ngay thẳng trung niên đại hán Du Đại Hải đã thông qua camera nhận lấy hình ảnh theo dõi thấy cảnh này.

Nhất thời mảy nhãn lại, mặt theo bên trên hiện ra một vòng vẻ hung ác, một bả nhấc lên bộ đàm, nghiêm nghị quát: "Đại sảnh nhân viên bảo an lập tức chạy bộ đến sườn đông hành lang bao vây một nam một nữ! Ba đội, bốn đội lập tức đến lầu một đại sảnh bắt lấy kẻ nháo sự!"

"Thu đến!"

"Ba đội thu đến!"

"Bốn đội thu đến!"

Du Đại Hải nhìn hình ảnh theo dõi bên trên Lư Nhất Minh nhanh nhẹn thân thủ cùng không bỏ cuộc lực về sau,

Nói tiếp: "Ba đội, bốn đội vũ trang đầy đủ, bên trên thuận bài, ASP sủy côn!"

"Minh bạch!"

"Minh bạch!"

Dưới xong mệnh lệnh về sau Du Đại Hải chậm rãi nôn một hơi, đưa tay từ cái bàn bên trên quát ra 555, dùng ZIPPO nhóm lửa, tiêu sái phun khói bụi, một bên nhìn chăm chú lên hình ảnh theo dõi bên trên động tĩnh, một bên dùng bộ đàm chỉ thị mục tiêu vị trí!

Trong miệng hùng hùng hồ hồ nói: "Oắt con, con mẹ nó nguoi ăn hùng tâm báo tử đảm dám đến lầu từ địa bàn nháo sự, thật là một cái đần độn hài tử!"

Trong đại sảnh mười tên âu phục màu đen bảo an nam tử thu đến mệnh lệnh về sau, lập tức thoát ly công tác vị trí, chạy bộ thẳng đến sườn đông hành lang mà đến.

Trong miệng hét lên: "Thật xin lỗi, đột phát tình huống, xin nhường một chút!" Tầm hoan tác nhạc những khách nhân đều mộng bức tránh ở một bên, nhìn lấy gấp rút chạy qua nhân viên bảo an, không hiểu xảy ra chuyện gì?

Lư Nhất Minh lôi kéo Triệu Tử Hàm liền hướng trước phi nước đại, từ đại sảnh chạy tới nhân viên bảo an liếc một chút liền liếc gấp bọn họ hai người, nhao nhao quát ra bên hông cảnh côn, xa xa chỉ hai người, lớn tiếng quát lớn: "Dừng lại! Không nên động!"

Lư Nhất Minh cước bộ không ngừng, cười lạnh, một thanh quát ra bên hông Thiên Bồng Xích.

Triệu Tử Hàm chạy thở hồng hộc, mắt thấy chuyện này hình, lo lắng nói ra: "A Minh, đừng quản ta, nguoi chạy mau!"

Lư Nhất Minh trầm thấp nói ra: "Không!" Tốc độ chạy như bay không giảm chút nào, trong chớp mắt, khoảng cách song phương rút ngắn đến mười mét trong vòng.

Lúc này Lư Nhất Minh đằng sau xuất hiện ba tên bảo an, trước sau chặn đường, ngay phía trước trước hết nhất chạy tới hai tên bảo an thấy thế đại hi, lập công thời điểm đến.

Tương tượng một năm trước có một cái nơi khác khách nhân say rượu nháo sự, nên phòng danh quý tranh sơn dầu, lại nằng to trước đài tiếp thị giám đốc, bị ngày đó đại sảnh phiên trực Tiểu Vương hành hung một trận, trực tiếp đánh vào bệnh viện.

Việc này về sau, tất cả mọi người cho rằng Tiểu Vương muốn bị khai trừ, không thăm nghĩ chẳng những không có bị khai trừ, còn bị công ty Du tổng đại thêm tán thưởng, vì khen thưởng hấn bảo hộ tài sản công ty xả thân mà xuất hành vì, trực tiếp khen thưởng 100 ngàn nguyên.

Nhưng làm các huynh đệ hâm mộ hồng, từ đó về sau, trong nội tâm đều ần ần ngóng nhìn cái kia đuôi mù đần độn đến náo chuyện, tốt để cho chúng ta cũng phải như thế một hồi chỗ tốt.

Làm sao từ đó về sau, gió êm sóng lặng, lòng sự tình không có.

Không nghĩ tới bây giờ cơ hội này rốt cục xuất hiện, quá mẹ hấn tốt, đêm nay cũng là hai huynh đệ chúng ta lộ mặt thời khắc, nghĩ đến này 100 ngàn nguyên tiền, hai người trông thấy Lư Nhất Minh liền phảng phất nhìn thấy một tòa kim sơn, ánh mắt nóng rực, tràn đầy kích động thần sắc.

"Tiểu tử, dừng lại!" Quát xong, hai người phối hợp một trái một phải, lúc lên lúc xuống, đồng thời khua tay cảnh côn công kích Lư Nhất Minh.

Lư Nhất Minh khinh miệt liếc nhìn bọn họ liếc một chút, lạnh hừ một tiếng, đem Triệu Tử Hàm kéo ra phía sau mình,

Nâng lên đùi phải hướng phía bên trái đằng trước công kích mình hạ bàn cảnh côn cũng là một cái nghiêng đập, đồng thời khua tay trong tay Thiên Bồng Xích, "Ba ba" hai phát thanh thủy tiếng vang, hai trong tay người cảnh côn một cái bị đập bay, một cái bị Thiên Bồng Xích trực tiếp đập bay.

Theo sát lấy Lư Nhất Minh chường không Thiên Bồng Xích lượn vòng thu hồi, trên không trung vẽ một nửa hình tròn, vung về sau, chiếu vào phía trước bảo an cũng là một cái Hoàn Tảo Thiên Quân.

"Hô" một cái bén nhọn tiếng xé gió, thế đại lực trầm Thiên Bồng Xích trực tiếp quét trúng phía bên phải bảo an, "Bành" một cái trầm đục, bảo an phát ra làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, tả phi lấy đánh tới bên trái bảo an trên thân, hai người điệp gia bên trên có dụng vào trong hành lang thức trên

vách tường.

Kêu thăm ngã roi xuống đất, miệng phun máu tươi, kêu rên không ngừng, xem tình hình hai người xương sườn không phải gãy mấy cây không thể.

Một màn này đem đăng sau chuẩn bị kiểm tiện nghi ba tên bảo an giặt mình, truy kích cước bộ nhất thời dừng một chút, do do dự dự, mặt mũi tràn đầy vẻ chán chường.

Nguyên bản dễ chịu nằm nghiêng tại lão bản trên ghế Du Đại Hải, nhìn thấy hình ảnh theo dõi bên trong dưới tay mình người đáng vẻ chật vật, lên con giận dữ, "Đằng" một chút đứng lên.

Cầm lấy bộ đàm giận dữ hét: "Lên cho ta, hôm nay cái kia dám không ra sức, lập tức cho ta xéo đi!"

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đến sai chỗ

Du Đại Hải một tiếng này mệnh lệnh một chút, hướng Đông Suong hành lang chạy tới nhân viên bảo an nhất thời theo đánh như máu gà ngo ngoe kêu xông đi lên.

Phải biết bọn họ mỗi một tháng tiền lương cao lớn bảy, tám ngàn, tăng thêm tiền thưởng cái gì, cơ bản trên một tháng lấy đến trong tay đều vạn nguyên trở lên.

Lại càng không cần phải nói Du tổng bình thường đối bọn hắn đều thật trọng nghĩa, con nhà ai lão nhân có khó khăn, chủ động thăm hỏi hỗ trợ, tuyệt đối đầy nghĩa khí, hướng về phía phần này cảm tình, hôm nay cũng là núi đao biển lửa cũng phải lên.

Từ phía sau xông lên ba cái bảo an liếc nhau, ánh mắt sắc bén, cương nghị trên mặt lộ ra một vòng vẻ ngoan lệ, "Thịch thịch" thả người trước bắt chợt tới, tiếp cận Lưu Nhất Minh về sau, không chút do dự nâng tay lên bên trong cảnh côn "Vù" hướng phía Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm đập xuống.

Lưu Nhất Minh thần thức đã sớm buông ra, ba mét phạm vi bên trong bất luận cái gì dấu vết để lại động tĩnh đều như lòng bàn tay.

Cảm ứng sau đầu gấp rút phong thanh về sau, giận dữ một tiếng, bắt lấy Triệu Tử Hàm tay dùng lực hướng phía trước kéo một cái, lập tức một cái vặn eo lượn vòng, nâng tay lên Thiên Bồng Giới Xích, "Hô" gấp rút bên nhọn tiếng xé gió tiếng vang.

"Ba ba ba" một trận thanh thúy tiếng va đập, ba người kinh hô kêu thảm, trong tay cảnh côn bị tuân tự đánh bay ra ngoài.

Lưu Nhất Minh động tác không ngừng, nâng lên một chân "Phốc" một chân đá ra, nam tử kêu thảm bị đập bay.

Trung gian nam tử cắn răng, vùng lấy bị chấn động đến run lên cánh tay phải, bản năng giờ lên quyền trái liền đánh.

Lưu Nhất Minh lạnh lùng một tiếng, thu chân về sau, đầu ngón chân điểm đất, mượn nhờ lực bắn ngược, một cái nâng cao chân, hướng phía nam tử ở ngực đập qua. Nam tử đồng dạng kêu thảm lẫn lộn ngã xuống đất.

Người thứ ba nam tử mặt mũi tràn đầy nộ khí, học Lưu Nhất Minh nâng cao chân, hướng phía Lưu Nhất Minh ngườ ở ngực liền đập qua.

Lưu Nhất Minh há có thể để hắn đánh trúng, một cái bên cạnh chuyển, linh xảo né qua qua.

Nâng tay lên Thiên Bồng Giới Xích, hướng phía nhất kích thất bại mà truy xuống bắp chân đối diện xương đập tới, "Bành" một tiếng vang giòn, nam tử kêu thảm một tiếng, ngã nhào trên đất, hai tay ôm bắp chân, lẫn lộn đầy đất kêu rên, nước mắt chảy ngang, đau không thể nhẫn.

Giải quyết hết ba người này cũng bất quá hao phí ba giây đồng hồ thời gian, có thể nói nháy thời gian nháy mắt.

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn, bắt lấy phía trước ở vào hỗn loạn trạng thái Triệu Tử Hàm gấp rút phi nước đại.

Như thế một chút thời gian, đại sảnh hơn mười người bảo an đã ngăn chặn hành lang lối ra, sắc mặt dữ tợn, giờ lên cảnh côn vây quanh.

Lưu Nhất Minh cước bộ không ngừng, xông Triệu Tử Hàm nói ra: "Tử Hàm tỷ, người đi theo ta đừng có ngừng, một mực chạy! Hiểu chưa?"

"Ách, tốt, ta biết." Triệu Tử Hàm thở phì phò, mặt mũi tràn đầy chán kinh, rõ ràng mất đi năng lực suy tính, cả người ở vào phần khởi tình trạng khản trương, chỉ có thể nghe lệnh hành sự.

Lưu Nhất Minh nhanh chóng hít sâu một hơi, điều động "Phong Linh quyết" một phần mười năng lượng gia tăng bản thân, chợt cảm thấy mạnh mẽ vô cùng, toàn thân vô cùng sung mãn lực lượng.

Hành lang nhào tới bảo an đã thấy phía trước mấy cái huynh đệ thâm trọng, nghe được bọn họ tiếng kêu rên.

Mỗi cái sắc mặt tái xanh, lông mày dựng thẳng, trợn mắt nhìn lấy chạy tới đến Lưu Nhất Minh, căn bản cũng không nói nhảm.

P phía trước hai người một trái một phải nổi giận gầm lên một tiếng, thả người đánh ra trước, gió cao lên cảnh côn hướng phía Lưu Nhất Minh trên thân liền đập tới.

Lưu Nhất Minh cười lạnh, mũi chân "Bành" mãnh liệt đập, thân hình "Bá" trước đột tiến trong đám người, như sói nhập bầy cừu bên trong, khuỷu tay Thiên Bồng Giới Xích tả xung hữu đột.

"Bành bành" tiếng va đập cùng tiếng kêu thảm thiết, bên tai không dứt, xen lẫn tiếng chửi rủa.

Lưu Nhất Minh vùng Thiên Bồng Xích trên dưới trái phải tung bay, dững mãnh vô cùng, đều là nhất kích ngã xuống đất, động tác dứt khoát lưu loát, như vào chỗ không người, hiện trường nhất thời người ngã ngựa đổ, lũ lượt khắp nơi trên đất.

Thụ thương ngã xuống đất rên rỉ đại sảnh chủ quản nắm vuốt cổ áo tai nghe, một mặt vẻ thống khổ, lo lắng hô: "Du tổng, ngăn không được nha! Tiểu tử này mẹ hắn có thể đánh."

Du Đại Hải nắm chặt bộ đàm gân xanh trên mu bàn tay bại lộ, thái dương huyết phanh phanh trực nhảy, nhìn lấy trong hành lang các huynh đệ thâm trọng, nghiêng răng nghiêng lợi quát: "Hắc Thất đâu?"

Tầng hầm đặc biệt xây trong gian phòng, Hắc Thất giờ phút này đang ở một cái nữ đại học sinh trên thân tung hoành ngang dọc chém giết đâu! Cô bé này là Dự Châu Sư Phạm Học Viện năm thứ hai đại học học sinh,

Ban đêm kiêm chức bảy ngày sau hồi hận không muốn làm, tê liệt nào có tốt như vậy sự tình!

Dạng này không phục quản giáo nữ hài không là cái thứ nhất, cũng sẽ không là cái cuối cùng. Nhưng phạm là suy nghĩ biện pháp rời khỏi, đều bị Hắc Thất bắt lấy, kéo đến trong gian phòng một phen điều giáo về sau, đều ngoan ngoãn.

Muốn tại Hoàng gia Nhất hào đi làm còn muốn thủ thân như ngọc, làm Trinh Tiết liệt nữ, quả thực là trò cười!

Hắc Thất một thân khối cơ thịt, bắp thịt cả người phát đạt, không có chút nào thịt thừa, thân hình cao lớn cường tráng, chính làm lên kinh, hoàn toàn liều mạng dưới nữ hài phản kháng cùng hét lên tiếng khóc.

"Bành" một tiếng, gian phòng cửa bị đẩy ra, Tiểu Tử một mặt hoảng hốt chỉ sắc, vội vàng kêu lên: "Hắc ca! Nhanh! Có người nháo sự, Du tổng yêu cầu người lập tức đi xử trí!"

"Tê liệt! Con mẹ nó người thực biết đuổi thời điểm!" Giải thích, vẫn chưa thỏa mãn vừa hưng ác làm mấy lần, phương mới đứng dậy, "Bành" một tiếng, 1 cái nặng 80 cân thân thể rơi xuống đất, nhanh nhẹn cầm lấy trên ghế y phục mặc vào.

Trên giường nữ hài co ro một bên thút thít, một bên kéo lấy ga giường che giấu chính mình trần trụi thân thể.

Tên là Tiểu Tử người trẻ tuổi ánh mắt vụng trộm liếc một chút này mê người nhục thể, tham lam nuốt một chút nước miếng, cường ép dề xuống dâng lên ngọn lửa, tập trung ý chí ở bên trợ giúp Hắc Thất mặc quần áo.

Hắc Thất một bên mặc quần áo, một bên nghiêm nghị hỏi: "Người nào nháo sự?"

"Một cái hai mươi tuổi người trẻ tuổi, đại khách nhân, còn lôi kéo hắn bạn gái ra bên ngoài chạy!"

"Cô bé kia là mới tới, là Hoa Hạ Thủy Lợi Học Viện "

Hắc Thất nghe trên mặt hiển hiện một vòng dâm tà ý cười, chăm chú dây lưng quần, "Hắc hắc! Lão tử nhớ kỹ, đáng đáp thẳng thanh thuần, còn muốn lấy hai ngày nữa đem nàng xử lý đâu! Ngày cũng tốt, liền hôm nay đi!"

Triệu Tử Hàm không lo được sợ hãi, theo sau lưng Lưu Nhất Minh, một bên nhảy chân, tránh né địa phương bên trên lẫn lộn kêu rên bảo an, gấp rút thở phì phò, mặt mũi tràn đầy đỏ thắm, đầu ông ông trực hướng, tron bóng trắng nõn trên trán đều là giọt mồ hôi.

Giờ phút này một điểm phân rõ năng lực đều không có, chỉ là bản năng đi theo Lưu Nhất Minh sau lưng, căn bản không thềm quan tâm có thể chạy hay không ra ngoài, có thể chạy được bao xa.

Đại sảnh bên ngoài "Ào ào" nặng nề mà chính tề tiếng bước chân, hai đôi cầm trong tay khiên chống bạo động, thân mang 5.1 nhất chiến thuật quân, TAD cá mập da mềm xác, OAKLEY cát giày Hoàng gia Nhất hào bảo an đội ngũ lái vào đây.

Đại sảnh tất cả mọi người chần kinh tốt đỉnh, nhao nhao né tránh ở một bên. Loại tình huống này chỉ có tại ba năm trước đây Hoàng gia Nhất hào khai trương thời điểm mới được chứng kiến. Cái này bảo an đội ngũ đều là từ Thối Ngũ Bình cùng võ thuật viện trong trường chọn lựa ra, chỉ huy trực ban bảo an đội trưởng hết thầy đều là tại tán thi đấu bên trong cầm qua huy chương.

Đây thật là đại trận chiến, cái này mẹ hần là muốn ra tay đánh nhau nha!

Kinh nghi bất định thời khắc, đại sảnh sừng đông "Lốp lốp" tiếng đánh nhau, tiếng chửi rủa, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên, thỉnh thoảng có nhân viên bảo an bị đánh bay đi ra, lăn rơi xuống mặt đất.

Chặn ở phía sau xem náo nhiệt những khách nhân lão đảo hướng phía sau hoảng hốt mà chạy, tình hình này tựa như "Hoa" một cái sóng lớn đánh tới, đem chen chúc đám người quét sạch sành sanh.

"Hô" lóe ra một nam một nữ, chính là Luru Nhất Minh cùng thờ hồng học Triệu Tử Hàm.

Đột nhiên ở giữa, trong đại sảnh hơn trăm người nhân viên bảo an thành hình nửa vòng tròn uy hiếp lên, phía trên đại sảnh hình vòng trên hành lang chật ních vây xem khách nhân, đều có chút hăng hái bụng chén rượu xì xào bàn tán.

Rủ xuống tại bên người Thiên Bồng Xích "Tích tấp" hướng xuống chảy xuống dòng máu, nam hài mặt không biểu tình, khí tức đều đều, ở vào đang bao vây, như là đi dạo trong sân vắng, ánh mắt lạnh lùng, một mặt thần nhiên.

"Con hàng này nào từ có phải bị bệnh hay không? Dám ở chỗ này đánh người?"

"Tiểu huynh đệ này tám thành là phát giác bạn gái tới nơi này đi làm, hắc hắc! Có ý tứ!"

"Ai! Loại sự tình này quá thường gặp, không có gì lớn không! Không phải liền là nữ nhân, chỉ cần có tiền nhiều nữ nhân phải là."

"Gọi ta nói, con hàng này thuần túy cũng là cái đàn độn! Cũng không nhìn một chút đây là địa phương nào? Dám ở chỗ này giương oai!"

"Bất quá tiểu tử ngốc này thân thủ cũng không tệ lắm, mười mấy người sừng sốt ngăn không được."

"Hắc hắc! Công phu cho dù tốt có tác dụng quái gì, xem một chút hơn một trăm hào cái đỉnh cái ngư bức, hần lại có thể đánh, có thể đánh được nhiều người như vậy sao?"

"Không tệ! Bên trong còn có hai cái tán thủ cao thủ đâu! Đây, cũng là này hai cái, thân thủ tốt đây!"

"Dầu gì còn có Hắc Thất cái này Vương Bài tay chân đâu! Tiểu tử này nghe nói thế nhưng là túm lấy tán thủ vương xưng hào, về sau phạm tội cường gian ngồi xôm nhà ngục."

Cầm chén rượu tuần nam tịnh nữ nhóm, ánh mắt lộ ra xem thường, trào phúng, còn có chút ít đáng thương. Quan sát trong vòng vây Luru Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm chỉ trò nói.

Luru Nhất Minh lời kéo Triệu Tử Hàm tay, chéch xuống dưới đầu thấp giọng hỏi: "Tử Hàm tỷ, ngươi làm sao lại đến nơi đây đi làm?"

"Ngươi có biết hay không, ta Triệu đại bá bị đánh thương tổn nằm viện."

Triệu Tử Hàm ngẩng đầu lên, trên mặt nước mắt còn tại, nghe lời này về sau, nguyên lai còn kích động ánh mắt đột nhiên ở giữa trở nên lạnh lùng, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nghiêm nghị nói ra,

"Ta biết, ta còn biết mẹ ta liền tiền nằm bệnh viện đều chưa đóng nổi."

Nói, ánh mắt ảm đạm lệ quang, ánh mắt chỗ sâu có một vẻ tức giận, trừng mắt Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh nào từ "Ông" một tiếng, giống như gặp tia chớp một mặt kinh ngạc, ánh mắt áy náy nhìn lấy Triệu Tử Hàm, nhếch một miệng môi dưới, thanh âm trầm thấp nói ra: "Tử Hàm tỷ, đều oán niệm ta! Đều là bởi vì ta"

Triệu Tử Hàm gục đầu xuống, bình phục lại tâm tình, bình thần ngữ khí nói ra: "Ta nghe bạn học ta nói, ở chỗ này tiếp khách hát một chút ca, uống chút rượu liền có thể giải đến ba bốn ngàn, ta"

Luru Nhất Minh bờ môi mím chặt, nói ra: "Tử Hàm tỷ, Triệu đại bá tiền nằm bệnh viện ta đã giao, ngươi không cần lo lắng!"

Triệu Tử Hàm khẽ giật mình, vội vàng hỏi: "Thật?"

Luru Nhất Minh trùng điệp gật gật đầu, "Tử Hàm tỷ, ngươi về sau không cần tới chỗ như thế, vạn sự có ta khiêng, sau này ta nhất định có thể kiếm được nhiều tiền, chúng ta sẽ không bao giờ lại vì tiền khó khăn!"

"Ba ba" ngọt ngào đại sảnh đột ngột vang lên đem tiếng vỗ tay, Hắc Thất một thân lĩnh đánh thuê cách ăn mặc, vỗ tay, miệng bên trong ngâm thuốc lá, nôn một cái khối vòng mấy lúc sau, tiêu sái cười nhạo nói: "Tiểu tử, ngươi đến sai chỗ, đây cũng không phải là nơi chuyện yêu đương địa phương!"

Dân chúng đứng thẳng tiếp khách Người đẹp nhóm đệm lên chân, nhìn thấy giữa sân Lữ Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm về sau, lắc đầu liên tục tiếc hận nói.

"Xong, cô bé này tám thành sẽ bị kéo đến dưới đất thất tiếp khách, nam hài này thảm hại hơn, tay chân là không gánh nổi."

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Sắc là cạo xương Cương Dao

Lữ Nhất Minh mỉm cười, giờ lên Na Anh tuần cương nghị mặt, ánh mắt lạnh lùng như sương, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống trước mắt Hắc Thất, không nhìn phía sau hần vũ trang đầy đủ, nhìn chăm chăm trên trăm tên bảo an.

"Hừ! Ta muốn đi, các ngươi ai cũng ngăn không được!" Ngự khí băng lãnh, mang theo không thể hoài nghi.

"Ha-Ha! Cái ngốc bức này!"

"Hắn coi hắn là người nào? Tê liệt! Chạy nơi này đùa nghịch uy phong đến!"

Hắc Thất theo nhìn thẳng ngốc một dạng ánh mắt nhìn thấy Lữ Nhất Minh, quay đầu, khoát tay, hướng về phía bên trái dẫn đầu một cái thân hình cao gầy bảo an nói ra: "Khi Ôm, giao cho ngươi!"

Tên hiệu "Khi Ôm" nam tử chính là một thể trường học tán thủ chuyên nghiệp xuất thân, trước mắt là ba đội đội trưởng, thủ hạ hơn ba mươi người đều là hần thân thủ từ một đám nhận lời mời Thối Ngũ Bình cùng Vô giáo tốt nghiệp học sinh bên trong chọn lựa ra, có thể nói đều là chiến đấu tổ đường quá cứng, treo lên cái cang là hảo thủ!

"Khi Ôm" ánh mắt sắc bén, thân cao chỉ có hơn một thước bảy điểm, hình thể hơi gầy, cổ dài nhỏ, đao tước kiếm, hai tay dài nhỏ giống như Viên Hầu.

"Tốt, Hắc ca!" Giải thích, ánh mắt liếc xéo lấy Lữ Nhất Minh, toát ra tràn đầy khinh thường chi ý.

Nhấc chân cất bước, rơi xuống đất âm vang có tiếng, vững vàng hữu lực, chậm rãi ép lên tới.

Tới gần Lữ Nhất Minh xa bốn mét về sau, tay đè tại ASP súng côn hắc sắc cao su Tay cầm bên trên, quát ra về sau, "Ba" vung thẳng.

Loại này nước Mỹ nhập khẩu vũ trụ thép hợp kim tính chất súng côn cực cứng rắn mà đầy co dãn, tại người bình thường trong tay, nhất côn xuống dưới nhẹ thì gãy xương nặng thì bị vỡ nát gãy xương; mà tại nghiêm chỉnh huấn luyện Khi Ôm trong tay sử dụng, nhất kích phía dưới, gân cốt đứt hết, uy lực cực đại.

Lữ Nhất Minh không có rảnh cùng bọn hắn mù hao tổn, hít sâu một hơi, điều động Đan Điền Chi Khí, thể nội "Ông" một cái rất nhỏ trầm đục, khí kinh trong nháy mắt bày kín toàn thân, quanh thân Hồn Viên Nhất Thể, ánh mắt chiếu sáng rạng rỡ, khép mở ở giữa, tinh quang bắn ra.

Lữ Nhất Minh cả người khí chất trong chốc lát trở nên không giống với, "Khi Ôm" nhạy cảm bắt cái này một tia dị thường, mày nhăn lại, cảm thấy cảnh giác, động tác lại không chậm,

Ngược lại càng thêm mau lẹ, bỗng nhiên một cái trước bắt chợt tới, nâng tay lên bên trong ASP súng côn "Vù" một cái bén nhọn chói tai tiếng xé gió vang lên.

Không trung một tia ô quang hiện lên, tất cả mọi người nhìn không chuyển mắt nhìn lấy, có không ít nữ sĩ đều che mắt, không đành lòng bắt gặp xem.

Đứng tại Lữ Nhất Minh bên người Triệu Tử Hàm đều dọa sợ mất, mở to miệng nhỏ, thân thể một trận căng lên, miệng lưỡi phát khô, ngo ngác nhìn lấy, không nhúc nhích.

Lưu Nhất Minh hít mắt lại, thần thức tản ra, sớm đã nhận thấy hấn động tác công kích, không nhanh không chậm vung lên trong tay Thiên Bồng Xích, vừa đúng đây ra Khi Ôm sús côn.

"Ba" một tiếng thanh thúy Kim Thạch thanh âm, toát ra một vánh lửa, rất là kinh diễm!

Khi Ôm trực giác đến một trận cự lực theo sús côn truyền đến trên cánh tay, nhất thời toàn bộ cánh tay tê rần không có tri giác.

Trong tay sús côn "Hô" một tiếng rời khỏi tay, xoay tròn phi vũ đến sau lưng, "Bành" một tiếng đánh trúng giờ khiến chống bạo động bảo an, lưu một hạ một đạo bạo liệt vết nứt.

Lưu Nhất Minh động tác không ngừng, rón mũi chân, "Hô" nâng cao chân một chân đạp trúng Khi Ôm ở ngực về sau, "Bá" lại thu hồi.

"Bành" một tiếng vang trầm, Khi Ôm kêu thảm, như là điều đứt dây đồng dạng bay rớt ra ngoài. Đụng vào đằng sau bảo an đội ngũ bên trong, nện người ngã ngựa đổ, tiếng gào một mảnh.

Lưu Nhất Minh động tác nhanh như thiểm điện, ra chân đến thu chân cơ hồ là đồng thời. Không ít người trông thấy Lưu Nhất Minh giống như đứng ở nguyên địa cũng không có động, Khi Ôm lại không rõ ràng cho lắm đột nhiên thân thể bay lên không trung bay rớt ra ngoài.

"Ồ ào" đại sảnh thông suốt rối loạn lên, như là một bát mát nước đổ vào sôi trào trong chảo dầu nổ tung, nhao nhao la hoảng lên.

"Móa! Đây sao lại thế này? Khi Ôm làm sao bay rớt ra ngoài?"

"Ai có thể nói cho ta biết vì cái gì tiểu tử này bình yên vô sự? Không nên hấn nằm mặt đất sao?"

"Móa! Thực ngu bức, tiểu tử này quá lợi hại!"

"Tê liệt, động tác thật nhanh nha! Ta đều không nhìn thấy hấn làm sao ra chân."

Hắc Thất "Tê" hít vào một ngụm khí lạnh,

Mây nhú lại thành chữ xuyên, ánh mắt hung hăng trừng mắt Lưu Nhất Minh, tựa hồ muốn đem hấn từ trên xuống dưới, trong trong ngoài ngoài nhìn thấu qua, đáng tiếc căn bản nhìn không hiểu.

Quay đầu, liếc nhìn bỗng chốc bị đằng sau bảo an ôm đến trong ngực Khi Ôm sắc mặt như giấy trắng, miệng phun máu tươi, hiển nhiên thụ thương không nhẹ.

Sự tình vượt qua Hắc Thất dự đoán, tâm lý nhất thời dâng lên một tia cảm giác không ổn. Quay đầu xông bốn đội đội trưởng nói ra: "Đại pháo!" Đồng thời nháy mắt.

'Đại pháo' ngầm hiểu, nói thật, hấn cũng bị vừa rồi một màn chấn kinh tột đỉnh, nguyên bản không để ý, coi là Khi Ôm hội dễ như trở bàn tay, này chỉ xuất hiện lớn như vậy tương phản!

Người khác không hiểu được, hấn nhưng khi nhìn rõ sở người trẻ tuổi này khủng bố ra chân tốc độ, nhanh như thiểm điện cũng không có không đủ, cái này mẹ hấn còn là người sao? Vô Ảnh Cước sao?

Bởi vậy cho dù Hắc ca không để nhan sắc, chính mình cũng sẽ không đơn thương độc mã một người bên trên, chéch xuống dưới đầu hướng về phía đằng sau các huynh đệ một bủ mồi.

"Phản phạt" một trận vung vẩy ASP sús côn tiếng vang, xen lẫn tiếng bước chân cùng y phục tiếng ma sát.

Nguyên lai Khi Ôm nhận lấy nhao nhao trọn mắt nhìn lấy Lưu Nhất Minh, rục rịch.

"Lên!" Đại pháo ra lệnh một tiếng, "Phản phạt" một tiếng, giờ khiến chống bạo động, cầm trong tay sús côn nhân viên bảo an chen chúc nhào tới.

Lưu Nhất Minh hít sâu một hơi, từ khi đi vào cái thế giới này còn chưa từng có toàn lực vận hành "Phong Linh quyết", hôm nay liền thống thống khoái khoái đánh một trận, làm lập uy chỉ chiến, sau này không phải cái gì A Cẩu A Miêu người đều dám ở trước mặt mình nổ đăm.

"Bành" một tiếng, một chân đạp tan ngọc thạch lót đường sàn nhà, nguyên địa lưu lại một đạo tàn ảnh, Lưu Nhất Minh chủ động tiến công, như Mãnh Hổ hạ sơn, khí thế như hồng, thẳng thắn thoải mái, khua tay Thiên Bồng Xích, trên dưới trái phải lẫn lộn, đại sát tứ phương.

"Phanh phanh phanh! Ai yêu! A!" Trong đại sảnh tiếng va đập, tiếng kêu thảm thiết, tiếng chửi rủa vang lên liên miên.

Không ngừng có bóng người như là bị đánh bay đồng cát đồng dạng bị đánh bay đến giữa không trung, rơi xuống ở phía sau trong đám người, nện người ngã ngựa đổ, tiếng kinh hô một mảnh!

Không đến một phút đồng hồ, nhào tới hơn hai mươi tên bảo an không ai còn có thể đứng, toàn bộ nằm trên mặt đất, gãy chân đoạn cánh tay, then chốt sai chỗ, mặt mũi bầm dập, dòng máu vậy ra, kêu rên kêu thảm, cuộn cuộn lấy, kêu trời trách đất, vô cùng thể thảm!

Hắc Thất "A" lên tiếng kinh hô, hít vào một ngụm khí lạnh, không thể tin ánh mắt nhìn đứng lạng tại trong sân, bề ngề bốn phía, như vô sự Lưu Nhất Minh.

Chính mình ký thác kỳ vọng đại pháo giờ phút này cánh tay đảo ngược bề gãy, trong miệng phun máu tươi tung toé, so Khi Ôm thương tổn còn nặng.

Trong lòng lần thứ nhất sinh ra một chút sợ hãi, xem ra cái này diện mạo xấu xí người trẻ tuổi lại có khung bố như thể thân thủ, trong lòng "Lộ bộ" một chút, làm không cẩn thận hôm nay chính mình liền muốn ngổm tại đây, nửa đời anh danh hủy ở tiểu tử này trong tay.

Từ khi mình bị khai trừ xuất thể trường học về sau, trà trộn lòng đất hắc quyền thị trường, may mắn được Du tổng thưởng thức, mấy năm này đi theo hần lẩn lộn, đi theo làm tùy tùng, lập xuống không ít công lao.

Có thể nói Du tổng cộng phía sau hần các đại lão bản có được Dự Châu thành phố toàn bộ Ngũ Nhạc Thị Trường tám mươi phần trăm số định mức, dưới rất nhiều không thể lộ ra ngoài ánh sáng bản sự tính toán là mình làm, bình định hết thầy chương ngại, mới có hôm nay Hoàng gia Nhất hào huy hoàng!

Du tổng đãi chính mình cũng xác thực thành ý, hàng năm một trăm vạn lương một năm, phòng trọ, xe, nữ nhân mặc cho dựa vào bản thân chọn lựa, một người nam nhân lẩn lộn đến phân thượng này, có thể nói vừa lòng thỏa ý.

Từ khi thiết lập Ngũ Nhạc Thành bá chủ địa vị về sau, giang hồ thái bình vô sự, không người dám đuôi mù, ở chỗ này nháo sự.

Mấy năm này tại ôn nhu hương bên trong hàng đêm sênh ca, sống mơ mơ màng màng, Từu Sắc đem ngày trước làm người ta thán phục thân thể sắp mọc sạch, cho dù làm chuyện nam nữ, chính mình cũng không thể không trộm phục dụng Viagra đến chèo chống.

Bề ngoài nhìn lấy y nguyên cường tráng vô cùng, bên trong lại vô cùng suy yếu, khí lực đã kém xa trước đây, Hắc Thất là người trong nhà biết được chuyện nhà mình.

Nhìn xem Khi Ôm cùng đại pháo hạ tràng, đối nữ sắc là cạo xương Cương Dao có càng sâu lĩnh ngộ. Trong lòng nhất thời sinh ra một tia sợ hãi cùng hồi hận, hồi hận không nên tham luyện nữ sắc, bỏ bê đoán luyện.

"Người trẻ tuổi này tuyệt đối là Võ Thuật Thế Gia, Quốc Thuật Đại Sư thân thủ cũng không gì hơn cái này a?"

"Lợi hại! Quá lợi hại! Thiên quân vạn mã mặc ta xông, tựa như đi bộ nhàn nhả!"

"Hoàng gia Nhất hào những người an ninh này nhóm mấy năm này dọa lạc, bỏ bê huấn luyện, đã không có ngày xưa uy phong."

"Không tệ! Năm đó quát tháo phong vân, dẫn đội quét ngang dự bên trong thành phố Ngũ Nhạc Thị Trường Khi Ôm cùng đại pháo đều như thế không chịu nổi một kích."

"Hắc Thất cái này ngày xưa tán thủ vương không biết sẽ như thế nào?"

...

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Nguyên lai là người

Tầng hầm bảo an văn phòng Ông chủ sau đài mặt, Du Đại Hải một mặt chắn kính nhìn lấy, trông mắt cơ hồ muốn trừng ra ngoài.

Ngơ ngác nhìn lấy đại sảnh hình ảnh theo dõi bên trên Lưu Nhất Minh bá khí vô cùng khua tay Thiên Bồng Xích thượng hạ tung bay, đầy trời Côn Ảnh, như là Long Xà phi vũ, "Ba. Vũ. A. ." Các loại thanh âm đan vào một chỗ.

Giữa không trung mười mấy cây ASP sủy côn bị đánh bay, "Vù vù" quái khiếu, tứ tán nhảy bắn đi ra.

Có thể thừa nhận được 147J Động Năng va chạm khiến chống bạo động bị nhất côn đánh tại chỗ nổ tung, cảm thuần cái này bảo an "Oa" một thanh nhiệt huyết phun ra, thân thể như là đạn pháo ngược lại bắn đi ra.

Cự đại trùng kích lực như là nhất kích cuồng phong đảo qua, đằng sau đám chen nhau mà lên bảo an bị xung kích thất lĩnh bát lạc, hướng phía sau cuộn cuộn lấy ngã xuống đất, kêu thảm liên miên âm thanh!

Lưu Nhất Minh mỗi phóng ra một bước, cũng phải có người ngã xuống, có dòng người máu, có người kêu thảm, tung hoành ngang dọc, không ai có thể ngăn cản!

HD camera giám sát đem tràng diện hết thấy quay chụp rõ ràng hiện ra, đảo ngược cắt ngang cánh tay miệng vết thương nhảy bắn ra huyết hoa tựa hồ xuyên thấu qua màn hình bắn tung tóe đến trên mặt mình.

Du Đại Hải dây đặc thở hổn hển, vô ý thức lấy tay lau một chút mặt. Hầu kết ngo nguẩy, thân thể một trận căng lên, miệng lưỡi phát khô, cảm bộ đàm tay hung hăng run run, hàm răng chỉ run lên.

Hiện trường đám người một mảnh xôn xao, tiếng thét chói tai nổi lên bốn phía.

Bất luận là lão luyện thành thực trung niên nhân vẫn là huyết khí phương cương người trẻ tuổi đều nắm chặt quyền đầu, luôn miệng khen hay. Mỗi cái mặt mày hớn hở, nước bọt văng khắp nơi, cuồng nhiệt hết to, sốt ruột đàm luận.

Hung phấn như là quất lấy ma túy nhìn một trận nóng nảy Hollywood điện ảnh, cảm giác kia sướng hàm lâm ly thống khoái cực.

"Lợi hại, quá lợi hại! Đơn giản cũng là Vạn Nhân Dịch, làm hiện đại công phu quyền thuật Chi Vương Lý Tiểu Long cũng không gì hơn cái này đi!"

"Ta cảm thấy so với hần lợi hại nhiều, cái này mẹ hần liền là Chiến Thần chiếm hữu. Phóng tới vũ khí lạnh thời đại, khẳng định là tuyệt thế Đại Tướng!"

...

Không ít tới chơi người trẻ tuổi trong lồng ngực có một thanh Hỏa tại rào rạt thiêu đốt, tràn đầy kích động hưng phấn, đột nhiên dâng lên đi theo Lưu Nhất Minh cùng một chỗ xông chân trời xúc động!

Thử hỏi này người trẻ tuổi không khát vọng có thể tại trong thiên quân vạn mã tung hoành ngang dọc? Ai thời niên thiếu chưa làm qua trượng nghĩa hành hiệp dưới thiếu hiệp mộng?

"Ta muốn bá hần làm thầy! Ta cũng muốn học công phu!"

"Ta cũng phải, đây mới là ta thần tượng, Lee Jun Ki Nương Pháo lão tử không yêu."

...

Hiện trường khách nhân bên trong không thiếu tiêu khiển giải buồn nữ lãnh đạo, Phú Gia Nữ, sở dĩ đến Hoàng gia Nhất hào giải trí, bất quá là hưởng về phía bên trong đình cấp âm hưởng đến hát Karaoke.

Đương nhiên cũng có tầm hoan tác nhạc Phú Bà, không phải trường hợp cá biệt, không khỏi là đầy mắt ngôi sao nhỏ, đôi mắt đẹp tràn ngập các loại màu sắc, nóng rực toàn bộ ánh mắt tập trung đến Lưu Nhất Minh trên thân.

Lầu hai dựa vào lan can nhìn xuống trong đám người có một cái nữ lãnh đạo kích động thân thể mềm mại thẳng phát run, một hơi uống hết trong chén rượu tây.

Liệt từ cay hầu, kích thích nữ hài không ngừng ho khan, nước mắt đều ho ra tới.

Tay nhỏ dùng lực nắm lấy lan can, nhìn xuống trong sân Lưu Nhất Minh, đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, không nghĩ tới dạng này một cái ăn mặc keo kiệt người thanh niên bởi vì một cô gái, vậy mà tại Hoàng gia Nhất hào ra tay đánh nhau, đồ nhào một chỗ hung thần ác sát bảo an.

Trùng quan nhất lộ vi hồng nhan!

Nữ lãnh đạo không chịu được nhiệt huyết xông lên đầu, kim lòng không được mở miệng ngâm nói:

"Mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành."

"Mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành. . ."

Lập tức bật cười xóa đi khóe mắt nước mắt, thì thảo nói nhỏ: "Thật không nghĩ tới, ta thế mà tại hiện thực thế giới bên trong nhìn thấy dạng này người."

Trong sân Triệu Tử Hàm một đôi mắt đẹp trừng đến căng tròn, không kém Mộc Kê, đàn độn xử ở nơi đó cũng không nhúc nhích, cả người đã mất đi năng lực suy tính, quá rung động, quá Điền Phúc, Triệu Tử Hàm đơn giản hoài nghi trước mắt hết thấy có phải là thật hay không? Vẫn là một giấc mộng, Huyền Tượng.

Cái kia từ nhỏ chảy nước mũi, dính quần lấy đi theo chính mình đằng sau hồ tỳ tỷ bé trai,

Cái kia làm cho người tức giận, bị chính mình hung ác đánh đòn hàng xóm đệ đệ sau khi lớn lên, lại có như thế không muốn người biết một mặt, thế mà lại công phu, mà lại vũ lực giá trị còn như thế cao.

Cái này tương phản quá lớn, đơn giản đòi hỏi ngũ quan, đây thật là Luru Nhất Minh?

Luru Nhất Minh bễ nghệ lấy ngã xuống đất không dậy nổi, tiếng kêu thảm một mảnh một đám bảo an, ánh mắt nhếch lên phía dưới, tiếp cận há to miệng, mặt mũi tràn đầy chán kinh Hắc Thất.

Sáng ngời ánh mắt giống như một đạo thiểm điện xẹt qua, chấn hám nhân tâm.

Hắc Thất bị tia mắt kia quét trúng về sau, hải hùng khiếp vía, tốc độ tim đập đột nhiên tăng tốc, trên ốt "Bá" một chút che kín mồ hôi lạnh.

Đại sảnh mọi người đều nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh, trong lòng suy đoán hần tiếp xuống về làm thế nào?

Đúng lúc này, Luru Nhất Minh động.

Nhấc chân cất bước, roi xuống đất im ắng, hướng về phía Hắc Thất đi đến.

Rủ xuống tại bên người Thiên Bồng Xích bên trên hồng sắc dòng máu "Tích tấp" chiếu xuống bạch ngọc trên sàn nhà, lưu lại một đạo tươi đẹp vết máu.

Sân bãi bên trên trở nên tĩnh lặng đứng lên, thụ thương bảo an bị cái này cổ khí thế cường đại chấn nhiếp. Cẩn rằng, nhịn đau không để cho mình kêu thành tiếng. Miễn cho thu hút Luru Nhất Minh chú ý, lại chịu một trận đánh!

"Hắc Thất đứng không?"

Luru Nhất Minh thanh âm cũng không có cái gì kỳ lạ địa phương, sạch sẽ tiếng nói bên trong mang theo một chút non nớt, giống như cũng là một cái mới vào xã hội, không rành thế sự, không biết nhân gian hiểm ác ngây thơ thanh niên.

Có thể hiện trường ai cũng không dám xem nhẹ hần, cái này nhìn lấy hào hoa phong nhã, Người vô hại và Vật vô hại người trẻ tuổi, khi ra tay có thể tuyệt không mập mờ!

"Là... là... Ta..."

Hắc Thất khăn trương nuốt một chút nước bọt, có thể là cảm thấy mình ngữ khí quá mềm yếu, mất đi ngày xưa phong thái.

Ho khan hai tiếng, che giấu về sau, chau mày, một đôi mắt trâu tròn tròn, cẩn rằng nghiêm nghị quát: "Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi rất biết đánh nhau! Nhưng là bây giờ xã hội này không phải ngươi thân thủ tốt liền có thể giải quyết hết thảy vấn đề! Động thủ trước đó, ta muốn biết là ai sai sử ngươi đến đập phá quán? Ngươi không phải là đơn thuần tìm đến bạn gái của ngươi à?"

Luru Nhất Minh khẽ cười một tiếng, căn bản không tiếp hần lời nói, ánh mắt lạnh lùng liếc xéo lấy Hắc Thất, băng lãnh ngữ khí nói ra: "Xế chiều hôm nay ngươi có phải hay không dẫn người đi xướng ép dầu ngõ hẻm? Nện một chỗ người ta, còn đánh người?"

Hắc Thất được nghe về sau, não từ "Ông" một chút, ánh mắt đột nhiên bắn ra tinh quang, bưng tỉnh đại ngộ, kêu lớn: "Nguyên lai là ngươi, ngươi chính là Luru Nhất Minh..."

"Không tệ! Ta chính là Luru Nhất Minh." Luru Nhất Minh gật gật đầu, Xem ra, chính mình muốn tìm người tìm được.

Hắc Thất hắc hắc cười lạnh hai tiếng, lại lần nữa đánh đo một cái Luru Nhất Minh, lập tức cười to lên, cười đến tùy ý thoải mái, nước mắt đều nhanh bật cười, trong lòng kiềm chế cùng hoảng sợ đột nhiên biến mất.

"Tiểu tử! Ngươi thật đúng là chán sống, ta còn tưởng ngươi hôm nay đến phá rồi là sau lưng có nhân vật lợi hại gì chỗ dựa đâu! Nguyên lai ngươi là vì chính mình báo thù!"

"Không tệ, buổi chiều là ta dẫn các huynh đệ nện các ngươi ở chỗ kia, nha! Còn đánh hai cái đui mù lão già kia!"

"Có thể vậy thì thế nào? Ai bảo ngươi đắc tội không nên đắc tội với người!"

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và **BẮM THEO DÕI** để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Người không hiểu ta

Hắc Thất xé chiếu hôm nay dẫn người đi nện Lưu Nhất Minh nhà, thực trước thế nhưng là làm qua một phen điều tra.

Rõ ràng Lưu Nhất Minh bối cảnh, thuần túy cũng là một tiểu nhân vật, phụ thân bệnh chết, mẫu thân làm nhân viên quét dọn nhân viên công tác, không quyền không thế, bằng hữu thân thích cũng không có ra người thế nào! Cũng là một cái xương ép dầu ngõ hẻm đi tới tiểu tử nghèo.

Dạng này ti tiện xuất thân, lão tử vài phút để người cửa nát nhà tan! Mà lại thủ đoạn hợp lý hợp pháp, cảnh sát cũng chọn không ra sai lầm.

Cho dù là cảnh sát điều tra ra, lão tử bị bắt, dựa vào đại lão bản này khủng bố sức ảnh hưởng, làm sao bị bắt, lại thế nào phóng xuất, đây đều là vài phút sự tình!

Đây cũng là Hắc Thất từ thất vọng không chịu nổi cho tới bây giờ vượt qua người trên người sinh hoạt lĩnh ngộ đến Nhân Sinh Triết Học!

Tại đương kim xã hội này, công phu của người cho dù tốt có làm được cái gì? Chỉ dựa vào quyền đầu dồi sức đánh vọt mạnh đã không được.

Hắn chính mình là một cái sống sờ sờ ví dụ, đối với chuyện này là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Từ khi phạm tội bị khai trừ Thẻ Giáo, lại bị toà án phán xử 6 năm kỳ ở tù.

Ra ngục về sau, phụ mẫu cùng mình đoạn tuyệt quan hệ, Thân Hữu từ trước kia thân thiện đến bây giờ e sợ cho tránh không kịp.

Sáu năm lao ngục sinh hoạt, chính mình hoàn toàn cùng xã hội này cách biệt. Cho dù ra ngục một năm vẫn vô pháp dung nhập xã hội này, cùng người chung quanh không hợp nhau.

Sinh hoạt không có tin tức, làm thuê không có dám muốn, chỉ có một thân bản sự, ăn được ngừng lại không có bữa sau, còn thỉnh thoảng bị dân cảnh đề ra nghi vấn, cảnh cáo! Còn mẹ hắn mỗi tháng đều muốn đến Xã Khu sờ cảnh sát báo danh.

Nếu không phải đánh Hắc Quyền lúc may mắn được Du tổng thưởng thức, thu nhận xuống tới, vượt qua mọi người mong muốn ao ước sinh hoạt, chính mình liền muốn hoành quyết tâm đi đoạt Châu Báu Điểm.

Tuy nhiên mấy năm này đi theo Du tổng cũng làm không ít chuyện xấu, có thể Du tổng giao thiệp rộng, bối cảnh thâm hậu, phạm lại lớn sự tình tất cả đều bị từng cái bãi bình.

Hắc Thất mục đích xem thường thượng hạ dò xét Lưu Nhất Minh, quệt miệng, tiếp lấy giễu cợt nói: "Tiểu tử, đã từng ta giống như ngươi tự xưng là có một thân bản lĩnh, ai cũng không để vào mắt, có thể chịu đau khổ mới biết được, xã hội này chơi quyền đầu, đùa nghịch dao bầu đã quá hạn."

"Tự xưng là giỏi công phu, dám đánh dám liều, chạy nơi này giương oai, hiện tại toàn mẹ hắn tại phòng giam bên trong ngồi xổm đâu!"

Hắc Thất đứng tại một đám bảo an phía trước, phách lối vô cùng, nước bọt vẩy ra lấy, càng nói càng thoải mái.

Lưu Nhất Minh quay đầu, căm tức nhìn hắn, quát lớn: "Thiếu mẹ hắn nói nhảm! Phụ thân ta di ảnh là người đập đi? Triệu đại bá xương sườn cũng là người đá gãy à?"

Hắc Thất nghe, ha ha thống khoái cười, phách lối gật đầu nói: "Không tệ! Là ta làm, Ha-Ha! Có thể ngươi có thể làm sao giọt?"

Chung quanh xem náo nhiệt mọi người nghe đến đó đều xì xào bàn tán đứng lên,

"Này! Nguyên lai là còn có như thế một tầng nội tình, thật sao! Để người ta bên trong đập cho nát bét, còn để người ta lão phụ thân di ảnh chà đạp, đem người xương sườn đá gãy, hắc hắc! Cái này mẹ hắn là người đều nhẫn không, không phải nỏ không thể!"

"Tê liệt! Nếu là ta cũng người nhẫn không, không phải làm không thể, Hoàng gia Nhất hào những người an ninh này mấy năm này làm chuyện xấu thật mẹ hắn không ít, ánh sáng chà đạp nữ sinh đều có hơn trăm người."

"Khục! Vậy thì thế nào? Người ta hậu trường cứng rắn đâu! Cảnh sát cũng quản không."

"Không phải quản không, liền nhìn phía trên lãnh đạo đánh cược kết quả, liền xem bọn hắn còn có thể càn rỡ bao lâu!"

...

Lưu Nhất Minh ánh mắt băng lãnh như sương, gật gật đầu, hất cằm lên, nhìn chăm chăm chẳng hề để ý Hắc Thất, trầm thấp nói ra: "Ngươi thừa nhận liền tốt, còn có hắn sáu người, đều đứng ra đi!"

Nói xong ánh mắt như điện liếc nhìn người phía sau, không có một cái nào bảo an có can đảm chi đối mặt. Có cá biệt can đảm không cam lòng trừng

mắt, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh.

Có thể vừa đối mặt một chút đều chịu đựng không được cái này sắc bén như lưỡi đao ánh mắt, lại nhao nhao cúi đầu xuống.

Hiện trường hoàn toàn tĩnh mịch!

"Còn có ai? Đứng ra! Làm sao, dám làm không dám chịu?" Lưu Nhất Minh hướng phía phía trước vùng một chút Thiên Bồng Xích, nghiêm nghị quát.

Trên thân Thiên Bồng Xích dính huyết bay bắn đi ra, lấm ta lấm tã hơn phân nửa rơi vào bạch ngọc trên mặt đất, như là đất tuyết hoa mai.

Bị chất vấn bảo an đều giữ im lặng, không chịu được nhìn Hắc Thất, toát ra hơi ý chỉ ý.

Hắc Thất răng cắn đến kéo kẹt C-K-Í-T...T vang, trên mặt bấp thịt vận vẹo lên, lấy tay hung hăng xóa đi trên mặt vẩy ra vết máu, ánh mắt hung dữ tiếp cận Lưu Nhất Minh, quát: "Tiểu tử! Con mẹ nó nguoi cái này là muốn chết! Hoàng gia Nhất hào cũng không phải nguoi giương oai địa phương, con mẹ nó nguoi tại nguoi bức, có thể đỡ nổi viên đạn sao?"

Vừa nói, tay phải ngã vào phía sau chỗ, "Bá" một chút rút ra một thanh K54 súng lục, tới om hòng súng thành linh đối Lưu Nhất Minh.

Toàn trường nhất thời xôn xao, tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

"Ta dựa vào! Thế mà động thương."

"Tê liệt, Hắc Thất cái này tán thủ Vương Chân không chính cống, thế mà cầm súng uy hiếp nguoi?"

"Hắc hắc! Ngày trước tán thủ Vương Đọa hoàn thành dạng này, xem ra công phu quyền cước là thật không được."

"Ha ha! Tại cái này phú quý ôn nhu chỉ địa tùy ý tưng dục nhiều năm như vậy, sớm đã bị nữ sắc ép khô, khỏi phải nói Bình Vương, liền mẹ hấn Thánh Nhân đến cũng chịu không được!"

...

Lưu Nhất Minh sớm tại Hắc Thất rút súng trước đó, trong lòng đều đã có cảnh giác, bao quát nguoi khác, cái này Hắc Thất chỉ cần nào từ không ngốc hẳn là có thể đoán được tình thế trước mắt. Mà hẳn biểu hiện y nguyên phách lối như vậy, không có sợ hãi, khẳng định là có chỗ ý lại.

Bởi vậy đã sớm toàn thân tâm đề phòng, chứng kiến Hắc Thất thế mà móc ra một cây thương, nội tâm rung động một chút, đã rất lâu rồi không có nguy hiểm như vậy cảm giác.

Cơ hồ là đồng thời, Lưu Nhất Minh Di Hình Hoán Vị "Bá" một tiếng, thân thể giống như một đạo lưu quang hiện lên, thân ảnh kết thúc lúc, xuất hiện tại Triệu Tử Hàm trước nguoi.

Đồng thời Thiên Bồng Xích hoành ở trước ngực bảo vệ bản thân, ánh mắt sáng ngời có thần tiếp cận một mặt dữ tợn Hắc Thất, từ tốn nói: "Nguoi có thể thử một chút!"

Hắc Thất "A" một tiếng, giật mình tại Lưu Nhất Minh tốc độ.

Cấp tốc di động hòng súng, cười gằn, đánh mở an toàn, chăm chọc nói: "Tiểu tử, ta ngược lại muốn xem xem là thân nguoi pháp nhanh, vẫn là ta viên đạn nhanh."

Triệu Tử Hàm khẩn trương một phát bắt được Lưu Nhất Minh cánh tay, thân thể mềm mại hơi có chút phát run, run rẩy thanh âm nói ra: "A Minh. . ."

Lưu Nhất Minh nhẹ giọng nói nhỏ: "Không cần sợ! Thương tổn không được ta."

Thực tế Lưu Nhất Minh trong lòng cũng có chút tâm thần bất định, chính mình Luyện Khí Nhị Trọng có thể ngang kháng không được viên đạn, đột phá đến Hậu Thiên Cảnh mới có thể.

Luyện Khí Kỳ cho dù là tu vi đến Luyện Khí chín tầng, linh khí bày kín toàn thân có thể tại bên ngoài cơ thể hình thành một tầng phòng ngự ánh sáng, phòng ngự hiệu quả vẹn vẹn như cùng ở tại bên ngoài cơ thể hình thành một tầng màu xanh cương nham, có thể chống đỡ mũi tên, đao búa bỏ các loại công kích, có thể đỡ đạn lại không được.

Hắc Thất trong tay Súng Lục K54 tục xưng "Hắc Tinh", uy lực lớn tại trên thế giới nổi danh.

Nhớ năm đó Gai Fulla xe bọc thép chế tạo thử lúc, còn chuyên môn dùng K54 súng lục làm thí nghiệm. 7.62 mm thép tâm đầu đạn sơ tốc cao đến 420m/giây.

Tại 25m về khoảng cách có thể bắn thủng 3 li dày thép tấm, 10cm dày tấm ván gỗ, 6cm dày tường gạch, 35cm đất tầng.

Cái này nếu là đánh trúng Luyện Khí Nhị Trọng Lưu Nhất Minh, như cũ là cái lỗ thủng, có thể Lưu Nhất Minh có lòng tin mượn nhờ "Phong Linh quyết" cao cấp thân pháp tránh thoát.

"Hắc Tử, không thể động thương, quá nhiều người. Dem bọn hắc mang đến dưới đất thất ta đến xử trí!"

Hắc Thất trong tai nghe truyền đến Du Đại Hải thanh âm trầm thấp, Du Đại Hải xuyên thấu qua hình ảnh theo dõi, nhìn thấy Hắc Thất đã chường không thể cục, cảm thấy an tâm một chút.

Hôm nay thứ bảy tới chơi rất nhiều người, bên trong có không ít thường phục Chính Phủ quan viên.

Nếu là thật mẹ nó động thương, đối đầu không tiện bàn giao, sau lưng các đại lão bản để lộ ra đến tin tức là dựa vào vị kia hiện tại đang đứng ở tầng lên điểm máu chốt bên trên, liên tục giao phó hai năm này cầu vừng vàng, đừng chọc xảy ra chuyện.

Hắc Thất nghe khẽ nhủ mày, tay trái nắm vuốt cổ áo tai nghe nói ra: "Du ca! Tiểu tử này là cái kẻ tàn nhẫn, ta nhìn ra được, không ở trên người hắc lưu cái lỗ thủng, hắc chắc chắn sẽ không chịu thua."

Du đại hải nghe im lặng, hắc xuyên thấu qua hình ảnh theo dõi tự nhiên nhìn ra được, Lưu Nhất Minh vừa mới xuống tay có bao nhiêu hung ác, tuyệt không phải người bình thường tính cách! Loại người này tuyệt sẽ không bị người bức hiếp, cho dù là nhất thời chịu thua, sau đó cũng tuyệt đối sẽ trả thù!

Hắc Thất trừng mắt toàn thân tâm đề phòng Lưu Nhất Minh, hắc hắc cười gần: "Tiểu tử, lão bản của chúng ta muốn gặp ngươi, đi thôi! Đừng nghĩ lầy chày! Bằng không lão tử bây giờ đang ở trên người ngươi lưu cái lỗ thủng!"

Lưu Nhất Minh hai mắt nhắm lại, hít sâu một hơi, nói ra: "Ngươi không hiểu ta, dám uy hiếp ta người đều không trên đời này."

Nói xong!"Bành" hai chân giẫm một cái, bạch ngọc sàn nhà đánh rách tả tơi, hình thành giống như mạng nhện vết nứt.

Thân hình giống như một đạo lưu quang chạy về phía Hắc Thất, đất bằng lên một trận cuồng phong, thổi đến Hắc Thất một đôi mắt trâu đều không thể không bắt đầu hít mắt.

Hắc Thất trên mặt trong chớp lát hiện lên một tia vẻ ngoan lệ, xông lấy trước mắt Lưu Nhất Minh Thanh Tú khuôn mặt không chút do dự bóp cò,

"Ba" một tiếng súng vang.

Tất cả mọi người là một trận kinh hoàng, hai tay ôm đầu, nhao nhao ngồi xổm người xuống tránh né lấy, tiếng kêu sợ hãi một mảnh.

Bóng người bên trong truyền ra "Phanh" một tiếng vang giòn, đồng thời tuôn ra một đoàn nhỏ tia lửa.

Hắc Thất còn không kịp kiểm nghiệm kết quả lúc, hư ảnh lao thẳng tới mà đến, kinh phong đập vào mặt, trần trường đầu lạnh lẽo.

Hắc Thất cơ hồ bản năng liền muốn bỏ sung nhất thương, ngón trở vừa muốn phát lực bóp cò lúc, "Hô" một tiếng tiếng xé gió tại trước mặt vang lên.

Một đạo hắc sắc Côn Ảnh tựa như tia chớp rơi xuống, "Ba" một tiếng vang trầm, Hắc Thất kêu thảm một tiếng, chân sau quỳ ở trên mặt đất bên trên.

Tay phải cổ tay bẻ gãy hoàn toàn, trắng hếu đốt xương phơi bày, máu tươi chảy ra đến.

Nắm chặt thương tay phải lăn xuống tại bạch ngọc trên mặt đất, nhiễm một vệt máu.

Hắc Thất ngẩng đầu, phần nộ gào thét nói: "Bà nội ngươi! Lão tử cùng ngươi liều."

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ngăn lại hắc (Thượng)

Hắc Thất trên mặt bấp thịt co quắp, gân xanh nâng lên, tay trái quất ra ASP sủi côn, "Đăng" đứng lên nhào về phía Lưu Nhất Minh.

Đúng lúc này, Hắc Thất sau lưng chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái râu ria xồm xoàm trung niên nhân.

Ăn mặc trên công trường nông dân công một dạng màu xám ầu phục, trong tay thỉnh linh mang theo một thanh dao nhọn, cũng không nói chuyện, thả người nhảy lên, bỏ nhào vào Hắc Thất.

Hắc Thất "Phù phù" một tiếng, ngã ngã trên mặt đất, nghiêng đầu sang chỗ khác, phía sau lưng thông suốt tê rần, một thanh dao nhọn nhập thể.

Thân mang xám cũ tây phục trung niên nam tử căn rãnh, trầm mặc, điên cuồng nâng đao, "Phốc phốc phốc" không ngừng hướng phía Hắc Thất điên cuồng đâm vào.

Máu giống suối phun một dạng kích bắn ra, tiện trung niên nam tử mặt mũi tràn đầy khắp người, lộ ra càng thêm dữ tợn khủng bố.

Hắc Thất phát ra như giết heo làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, gãy dựa lấy, gãy dựa, ra sức vùng động trong tay ASP sủy côn, hướng về phía đầu nam tử đập tới,

"Bành" một tiếng, nam tử trên trán nhất thời xuất hiện một đạo rãnh máu, da tróc thịt bong, máu bắn tung tóe, máu thịt be bét, có thể nam tử lại kỳ quái không có phát ra tiếng kêu thảm.

Trầm mặc như núi, chỉ là kéo kẹt C-K-Í-T...T căn rãnh, y nguyên điên cuồng nâng Đao Cuồng đâm.

Đang sau Hoàng gia Nhất hào các nhân viên an ninh lúc này mới từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng, ngao ngao kêu xông đi lên, nâng tay lên bên trong ASP sủy côn, hướng phía nam tử đầu cùng phía sau lưng như mưa rơi nện xuống.

Triệu Tử Hàm "A" sợ hãi kêu lấy, che trắng xanh khuôn mặt, thân thể mềm mại run lẩy bẩy.

Lưu Nhất Minh đại cát bước quá khứ ôm chặt lấy Triệu Tử Hàm, hộ trong ngực, quay đầu, bờ môi ním chặt nhìn lấy một màn này.

Lầu hai vây xem trong đám người "Ồ ào" sôi trào lên, không thiếu nữ sĩ che miệng, phát ra trợn trợn thét lên.

"A! Giết người. . ."

"Điên, mọi người điên!"

"Móa! Cái này cần lớn bao nhiêu thù, bao sâu hận!"

. . .

Trên mặt đất Hắc Thất gãy dựa mấy lần, thân thể co quắp, máu hung hăng bão táp đi ra, rất nhanh nhuộm đỏ mặt đất.

Nam tử liều mạng bên trên hạt mưa nện xuống sủy côn, cũng không thấp căn, y nguyên điên cuồng tại Hắc Thất trên thân điên cuồng đâm, thẳng đến Hắc Thất không nhúc nhích.

Nam tử đã đầu rơi máu chảy, trên thân xám cũ tây phục tại cũng bị đánh thành điều trạng, gãy vỡ cả xương trên lưng thỉnh linh bảy tám đạo rãnh máu, xương bả vai bên trên bạch cốt sẫm sẫm, máu tươi "Ục ục" ứa ra, nhiễm đỏ y phục.

Vây quanh đánh các nhân viên an ninh đã dừng lại, hô hô thở phì phò, mặt mũi tràn đầy chấn kinh nhìn lấy, cầm APS sủy côn tay không chịu được một trận phát run.

Trung niên nam tử đã bất lực cầm được dao nhọn, "Leng keng" một tiếng dao nhọn rơi xuống đất, lập tức ngẩng đầu, đã là máu me đầy mặt, nửa bên mặt đều rách nát.

Run rẩy tới lui thân thể, gào thét: "Linh tử, ta báo thù cho ngươi, súc sinh này bị ta giết chết, Ha-Ha. . ."

Nói xong lão đảo chân, hai mắt đỏ thẫm quét mắt đằng sau giờ thuận bài Hoàng gia Nhất hào bảo an.

Trong ánh mắt bộc lộ bên trong tùy tâm khoái ý, tùy ý cuồng tiếu, cười đến toàn bộ mình đầy thương tích thân thể không chịu được run run một hồi.

Cười khắp người dòng máu tí tách lấy dốc hết ra rơi trên mặt đất, lồm đồm lồm tằm, nhìn thấy mà giật mình.

Vây quanh các nhân viên an ninh kim lòng không được hướng phía sau thối lui, một mặt hoảng sợ thần sắc, mọi người điên.

Nhìn lấy một màn này, Triệu Tử Hàm nào hải không khỏi xuất hiện một câu nói như vậy: "Đối tử vong ta cất tiếng cười to, mà quý cung điện đang tiếng cười bên trong dao động".

Đối với dự bên trong bách tính tới nói, Hoàng gia Nhất hào không phải liền là Ma Quạt sao? Trong này mai táng bao nhiêu tội ác! Lại lưu lại bao nhiêu khuất nhục cùng nước mắt!

Nam tử quay đầu, hướng về phía Lưu Nhất Minh cười một tiếng, lộ ra mạng hàm răng dính đầy máu, cổ hết sức, thanh âm khàn khàn nói ra: "Đi! Đi mau, đều là ta làm, ngươi đi!"

Lưu Nhất Minh trên mặt "Đằng" đến một chút nổi lên một mặt triều hồng,

"Người. . ."

"Đi! Tiểu hỏa tử, người còn trẻ, ta đã sống đủ!" Nam tử một mặt cười thâm lấy nhìn lấy Lưu Nhất Minh, dòng máu theo khoe miệng chảy xuống chảy xuống.

"Đi nha! Hào hảo còn sống. . ."

Lưu Nhất Minh trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ khó tả kích động,

Gương mặt căng cứng, chậm chạp mà hữu lực lắc đầu,

"Không được. . ."

Nam tử "Phi" một tiếng phun ra một búng máu, cười hắc hắc,

"Đi! Yên tâm, ta bị bọn họ biến thành Tâm Thần Bệnh Nhân, giết cũng là giết phí công! Ha-Ha. . ."

Trung niên nam tử tùy ý cuồng tiếu, trong mắt có nước mắt, hòa lẫn dòng máu cùng một chỗ chảy xuôi.

Toàn bộ trên sân người đều tròn mắt hốc mồm nhìn lấy, chân kinh tốt đỉnh, hiện trường chỉ có nam tử này này buông thả tiếng cười trong đại sảnh quanh quẩn.

Dán tường đứng thẳng một cái Hoàng gia Nhất hào nữ nhân viên che miệng kêu thành tiếng, đôi mắt đẹp tròn tròn.

"A! Ta biết hắn là ai! Hắn là Linh tử ba ba!"

"A! Nguyên lai là hắn, ai! Thật đáng thương người một nhà!"

"Chuyện gì xảy ra? Linh tử là ai vậy?"

"Linh tử là Sư Phạm Học Viện năm thứ hai đại học học sinh, ba năm trước đây nghỉ hè làm thuê bị Hắc ca bọn họ quá chén, kết quả nữ hài nhảy lầu tự sát, phụ thân hắn khẩn cầu không thông, bị Hắc Thất lấy tới khu Bệnh Viện Tâm Thần tra tấn ba năm."

"Linh tử mù mù tại Linh tử chết nửa năm sau liền một bệnh mà chết, cha của hắn vì cáo trạng, ban cũng không lên, bốn phía khiếu oan, đều bị người đánh bao nhiêu lần."

"Ai! Người đáng thương nha! Hắc Thất tội nghiệt quá nhiều. . ."

...

Trung niên nam tử ánh mắt trừng Lưu Nhất Minh liếc một chút, quát lên: "Đi nha! Mang theo nàng đi nhanh lên!"

Nói xong, dùng tay trái nhặt lên rớt xuống đất dao nhọn, cổ hết sức chuyển động tàn phá gãy yếu thân thể, đối mặt với sau lưng các nhân viên an ninh, hét lớn: "Đám ranh con, lão tử bị các người biến thành Tâm Thần Bệnh Nhân, tra tấn nhiều năm như vậy, ta bao giờ cũng không suy nghĩ nữa báo thù, hôm nay liền giết thống khoái đi! Ha-Ha. . ."

Lưu Nhất Minh nắm chặt trong tay Thiên Bồng Xích, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác không thoải mái cảm giác, khê cắn môi.

Ôm kinh ngạc đến ngây người mất đi năng lực suy tính Triệu Từ Hàm, thấp giọng nói ra: "Đi!"

Lại cũng không hướng ra phía ngoài đi, ngược lại chuyển hướng hướng trong hành lang đại cát bước đi đến.

Trong hành lang người không người dám cản tại trước mặt bọn họ, nhao nhao lóe ra một con đường tới.

Lưu Nhất Minh ánh mắt nhếch lên, một phát bắt được một cái mang theo quần đốc thể bài công tác nhân viên cổ áo, thấp giọng quát: "Phòng quan sát ở đâu?"

Quần đốc khăn trương ngo nguẩy bờ môi, lấp bắp nói ra: "Dưới mặt đất lầu hai, sát bên Du tổng văn phòng."

Lưu Nhất Minh nghe xong, một nắm ném mở cái này quần đốc, lôi kéo Triệu Từ Hàm tay thẳng đến nhân viên cửa thang máy qua.

Cái kia quần đốc hô hô thờ hỏn hên, một bộ trở về từ cõi chết một mặt hồi hộp bối rối thần sắc, dán hành lang vách tường thẳng phát run.

Tầng hầm lầu hai, Du Đại Hải khỏi ngộ thân thể thẳng phát run, nắm chặt quyền đầu, hàm răng cắn kẽo kẹt C-K-Í-T..T...T vang.

Nhìn lấy bản thân đứng đầu tay chân Hắc Thất, Hoàng gia Nhất hào Chiến Thần, thế mà liền mẹ nó như thế ghen mà chết tại một cái gãy yếu nông dân

công trong tay.

Xuyên thấu qua hình ảnh theo dõi, lại trông thấy Lưu Nhất Minh hướng tăng hàm bức tới, trong lòng kinh hoàng, một phát bất được bị chính mình nhét vào Ông chủ trên đài bộ đàm, khàn cả giọng hét lớn: "Ngăn lại hần, nhanh! Các người mẹ nó thất thân làm gì? Tranh thủ thời gian ngăn lại hần!"

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và **BẮM THEO DÕI** để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ngăn lại hần (Hạ)

Lưu Nhất Minh kéo cái đầu ông ông trực hướng Triệu Tử Hàm một đường thông suốt, tiến thang máy, chờ phụ lầu hai đèn sáng lên lúc.

Lưu Nhất Minh chéch xuống dưới đầu hướng về phía Triệu Tử Hàm, làm "Xuyt" thủ thế, thấp giọng nói ra: "Ta đi ra ngoài trước!"

Nói xong, hít một hơi, "Bá" một tiếng, thân thể thông qua cửa thang máy chọt lóe lên.

Lưu Nhất Minh vừa lách mình ra ngoài, sau lưng "Hô" một trận kinh phong vang lên.

Một trái một phải đồng thời công kích hai phát sủy côn thất bại, Lưu Nhất Minh cười lạnh, thay đổi thân thể, một cái Thần Long Bãi Vĩ,

"Ba ba" hai tiếng, hai tên bảo an kêu thảm bay rớt ra ngoài, trên mặt đất cuộn cuộn lấy, tru lên.

Triệu Tử Hàm bung bít lấy cái miệng nhỏ nhắn đi ra thang máy, một đôi mắt đẹp tròn tròn, hôm nay phát sinh hết thảy quá không thể tưởng tượng, nàng đến bây giờ đều không kịp phản ứng, thần sắc khẩn trương cao độ, cước bộ khinh phù như là giẫm tại trên bông, vô pháp ổn định lại tâm thần qua suy nghĩ.

Lưu Nhất Minh quét mắt một vòng, vừa quay người, hướng về phía sẽ phải khép lại cửa thang máy "Bành" một cái đập mạnh, "Dát" thang máy một cái cửa trực tiếp đập biến hình, "Địch địch" vang lên, khép lại không được.

Triệu Tử Hàm đôi mắt đẹp tròn căng tròn, không thể tin nhìn một chút Lưu Nhất Minh chân, tâm lý toàn diện trực nhảy.

Lưu Nhất Minh cử động lần này đơn giản cũng là tận khả năng trì hoãn một chút các nhân viên an ninh đuổi tới thời gian, đập chơi về sau, cất bước theo thông đạo đi vào bên trong.

Trước mắt trang trí tráng lệ, xa hoa vô cùng trong hành lang, treo tường Cung Đẳng bắn ra nhu hòa quýt hào quang màu đỏ.

Mẫu Đơn sảnh, Quế Hoa sảnh, Cúc Hoa sảnh. . .

Lưu Nhất Minh liếc mắt qua, không phải, không phải, cấp tốc cất bước đi vào bên trong.

Triệu Tử Hàm cũng giúp đỡ Lưu Nhất Minh hai lần liếc nhìn, tìm lấy, vừa tới hành lang một chỗ góc rẽ, một gian "Bông Sen sảnh" gian phòng cửa bị người từ bên trong dất lấy hô hô vang lên.

Lưu Nhất Minh nhúu mày, nhẹ nhàng đá một chút cửa gỗ.

Phía sau cửa truyền đến "A" rít lên một tiếng, là cái nữ hài tử thanh âm. Lập tức bên trong lại đi ra "Loảng xoảng" cái bàn tiếng ngã xuống đất vang.

Lưu Nhất Minh thỉnh linh quay người, giờ chân lên dùng đủ cước lực, "Bành" một tiếng, dày đặc gỗ lim cửa bị một chân đá văng.

"Hô" một tiếng, cửa gỗ bay rớt ra ngoài, đụng tới rộng thùng thình lão thuyền cái bàn gỗ, nghiêng ngã trên mặt đất, tinh xảo bát trà chén trà chấn động rơi xuống đất, "Lốp bốp" rơi vỡ nát.

Một cái cùng Triệu Tử Hàm không chênh lệch nhiều nữ hài một mặt hoảng sợ núp ở sau cái bàn mặt, một đôi mắt đẹp trừng mắt căng tròn, quần áo không chỉnh tề, run lấy bầy.

Nhìn đứng ở cửa Luru Nhất Minh, lại nhìn xem đằng sau Triệu Tử Hàm, nhất thời trắng xanh trên gương mặt xinh đẹp hiển hiện một vòng kích động hồng sắc, một đôi mắt đẹp nháy mắt trở nên sáng ngời vô cùng, giống như trong đêm tối minh châu, lóe ra một vòng hi vọng ánh sáng.

Run rẩy thanh âm, chần chờ bất định ôn nhu hỏi: "Đại ca, ngươi là tới cứu người sao?"

Luru Nhất Minh cau mày, nhấp một miệng môi dưới, gật gật đầu.

Nữ hài "Oa" một tiếng khóc ra thành tiếng, nước mắt tuôn ra, lao đảo đứng dậy, bỏ nhào vào Luru Nhất Minh trong ngực, khóc lớn nói:

"Van cầu người! Mang ta lên đi! Mang ta rồi đi cái này Ma Quật! Vù vù. . ."

Luru Nhất Minh nhẹ vỗ một cái nữ hài phía sau lưng, nói ra: "Đi theo chúng ta đi!"

"Ừm. Ân. Cảm ơn! Cảm ơn!" Nữ hài nước mắt chảy ngang, thần tình kích động, hưng phấn thân thể mềm mại thẳng phát run.

Triệu Tử Hàm lo lắng giữ chặt nữ hài cánh tay, cầm chặt nữ hài tay, truyền cho nàng một cỗ lực lượng an ủi nàng

"Đừng sợ! Không có việc gì. . ."

Hai người theo sát Luru Nhất Minh, nữ hài vẫn ngăn không được thân thể phát run, thờ phỉ phò, chỉ cảm thấy không khí chung quanh kiềm chế vô cùng, dường như không đủ dùng.

Luru Nhất Minh bước nhanh hướng phía trước lấy tiến lên, vừa nói: "Ngươi tên là gì? Giống như ngươi bị bắt nữ hài nhiều không?"

Nữ hài run rẩy bờ môi nói ra: "Ta gọi Yến Tử, rất nhiều không dưới hơn một trăm người, đều ở phòng hầm bốn tầng giam giữ."

"Dưới mặt đất bốn tầng? Lòng đất không phải chỉ có ba tầng sao?" Luru Nhất Minh nhíu chặt lông mày, kinh ngạc hỏi.

"Không phải, còn có một tầng rất bí mật, cửa ra vào chỉ cần một cái, đang theo dõi thất sát vách trong phòng." Yến Tử lòng còn sợ hãi run rẩy nói ra.

"Mỗi ngày đều có người bị kéo lên tiếp đãi một số khách quý, có chút không theo liền sẽ gặp phải đánh đập, bị bọn họ uy hiếp cái này cỏi y phục xuống trước mặt mọi người vũ nhục, vù vù. . ."

Yến Tử nói kim lòng không được khóc lên,

"Liên ta biết, ở phòng hầm mặt đất xi măng dưới liền chôn mấy cái nữ hài chết, vù vù. . ."

Yến Tử run rẩy thanh âm nói, tựa hồ là nhớ lại cái kia khung bố hình ảnh, run rẩy thân thể, bùm mặt khóc ồ lên.

Triệu Tử Hàm tức giận mắng: "Cạn bã! Súc sinh! Đơn giản không bằng heo chó!"

Luru Nhất Minh nắm Thiên Bồng Xích tay nắm chặt, gân xanh trên mu bàn tay phơi bày, trên mặt hiện ra sắc mặt giận dữ.

Ngẩng đầu một cái thỉnh linh phát hiện, phía trước cửa gian phòng đầu treo "Phòng quan sát" thẻ bài, Luru Nhất Minh ánh mắt sáng lên, dùng đủ cước lực, "Bành" một tiếng đá văng.

Bên trong nguyên bản chặn lấy môn cái bàn, ào ào khuynh đảo một chỗ, bên trong truyền ra trợn trợn tiếng kinh hô.

Bốn cái bảo an cầm trong tay ASP sủy côn tuần tự nhào lên, Luru Nhất Minh cười lạnh một tiếng, nhất côn đánh bay trong tay nam tử sủy côn, nhắc chân một chân đạp trúng nam tử trước ngực.

"Bành" một tiếng, nam tử kêu thảm, ở ngực thỉnh linh lồm đi vào một khối, thân thể như là như đạn pháo bay rớt ra ngoài, nện vào trên vách tường giám sát màn hình bên trên mặt.

Ta ba người chần chờ một chút, sau đó cắn răng có nhào lên.

Không ngoài dự tính bị Luru Nhất Minh một hồi dứt khoát lưu loát điên cuồng đánh về sau, ba người đều nằm trên mặt đất kêu rên rên rì.

Yến Tử từ trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng, răng ngà cắn kẻo kẹt C-K-I-T...T vang, nhào tới dùng chân cuồng đạp, trong miệng mắng: "Ta muốn các người chết, ta muốn các người chết. . . Vù vù. . ."

Đến sau cùng đã là khóc không thành tiếng, khóc hô hào kêu, cuồng đạp mặt đất bảo an.

Luru Nhất Minh đánh ngã bốn người về sau, cũng không thêm quan tâm nữ hài phát tiết cử chỉ.

Vung lên Thiên Bồng Xích nhất côn đập ra Server kiên cố xác ngoài, đem khám vào Ổ Cứng cường ép chụp đi ra, đưa cho đã đổi Luru Nhất Minh cử động chết lặng Triệu Tử Hàm.

Nói ra: "Chúng ta đi, qua tầng hầm!"

Yến Tử kích động ngẩng đầu, một nắm xóa đi trên mặt nước mắt, hai mắt bắn ra hung phấn quang mang, vừa rồi kiến thức Lưu Nhất Minh khủng bố thân thù, tâm lý đột nhiên trở nên an tâm yên ổn đứng lên.

Đôi nơi này âm u cảm giác sợ hãi cảm giác quét sạch sành sanh, còn lại chỉ có tràn đầy hận ý cùng trả thù khoái ý.

"Ca, từ nơi này đi!" Yến Tử kích động nói chuyện đều phát ra thanh âm rung động, bước nhỏ chạy mau, dẫn lĩnh Lưu Nhất Minh.

Đúng lúc này, khổ đợi trên thang máy không đi một đám các nhân viên an ninh nhao nhao từ bước bậc thang nhảy lên xuống dưới, vừa chạy vào hành lang, xa xa đã nhìn thấy Lưu Nhất Minh bọn họ tại cuối hành lang xuất hiện.

"Phản phật" một tiếng hơn mười người bảo an chạy tới nơi này tới, "Cách cách" gấp rút mà lộn xộn tiếng bước chân vang vọng hành lang, nương theo lấy tiếng kêu to, "Dừng lại! Dừng lại. . ."

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tự do

Du Đại Hải hai tay đặt tại Ông chủ trên đài, nổi gân xanh, cúi người xuống, một mặt dữ tợn, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm hình ảnh theo dõi, nhìn thấy Lưu Nhất Minh cuồng bạo một chân đá văng Phòng quan sát môn, thuận thực dứt khoát lưu loát đánh ngã bên trong phiên trực bảo an.

Trong lòng kinh hoàng, thân thể tóc thẳng rung động, run rẩy bờ môi, "Con mẹ nó nguoi là ai nha? Cái này. . . ."

"Bá" chuyển nhận lấy hình ảnh theo dõi lập tức trở nên đen nhánh, hiển nhiên là Server bị nện, chặt đứt tín hiệu.

Du Đại Hải trong nháy mắt đánh cái giạt mình, vội vàng hấp tấp một cái kéo ra ngăn kéo, quát ra một cây súng K54, đánh mở an toàn.

Trên trán chẳng biết lúc nào che kín một tầng mồ hôi lạnh, nắm lên bộ đàm, tuy nhiên Hoàng gia Nhất hào gian phòng cách âm hiệu quả rất tốt, có thể Du Đại Hải vẫn đề ép thanh âm găm nhẹ nói: "Nhanh! Mau tới bảo hộ ta. . ."

Sau khi nói xong, ra sức một cái nâng lên thuyền mộc đại bàn trà chống đỡ ở văn phòng sau cửa gỗ mặt.

Hắn biết đây tuyệt đối ngăn không được tiểu tử kia, chỉ là muốn tận lực đình trệ một chút bước chân hắn, cũng may lúc trước thiết kế thời điểm đều đã trong phòng lưu một đạo cửa ngầm, ban đầu là vì tránh né cảnh sát bắt mà thiết trí, không nghĩ tới hôm nay liền bắt đầu dùng.

Đem Thư Khố di động mở, xé mở cung hoa giấy dán tường, đẩy ra cửa gỗ nhỏ, cùng Du Đại Hải cố hết sức ngồi xổm người xuống, chui vào, lại đem lục lợi hướng trong thông đạo đi đến.

Mới vừa đi tới một nửa, chợt nhớ tới một chuyện, sợ hãi cả kinh, liền vỗ trán, vội vàng quay người trở về.

Bối rối, lao đảo chạy vào bên trong phòng xếp, một cái quý đứng ở quý bảo hiểm trước, run rẩy xuất ra chìa khoá, chuyển động phát bàn.

Làm sao hoảng hốt mở đầu liền phạm sai lầm, bình thường nhớ kỹ một mực gây mấy lần liền phát sai, hận đến Du Đại Hải chửi ầm lên: "Mẹ nó, nhanh mở! Nhanh mở!"

Phải biết trong này mới là muốn mạng người đồ, vật, hôm nay cho dù là Lưu Nhất Minh đem Hoàng gia Nhất hào san thành bình địa, chính mình cũng không sợ, nhưng nếu là ném trong này đồ, vật, chính mình có mười cái mạng cũng không sống.

Du Đại Hải có thể cảm thụ mặt đất truyền tới chấn động, có thể muốn gặp bên ngoài đánh nhau có bao nhiêu kịch liệt, trên trán hạo thủy theo gương mặt chảy xuôi theo, "Ba" một tiếng vang giòn, rốt cục mở ra.

Du Đại Hải trong lòng vui vẻ, cấp tốc lấy tay đi vào, không trong mắt thành đồng tiền mặt, chỉ là hung hăng đem bên trong chồng chất chồng chất đứng lên mười mấy khối 320G ổ cứng di động lấy ra.

Từ chân tường nắm qua một cái quả tặc cái túi, một cái đồ vào ổ cứng di động, cảm thấy cuồng hỉ, một mặt khăn trương, xoay người chạy.

Du Đại Hải hảo vận cũng liền đến nơi đây.

"Bành" một tiếng vang thật lớn, dày đặc gỗ lim môn không có không ngoại lệ bị Luru Nhất Minh từ bên ngoài một chân đạp bay.

Ào ào tiếng va chạm, Luru Nhất Minh cảm trong tay tích huyết Thiên Bồng Xích, ánh mắt như điện, lách vào tới.

Du Đại Hải đánh cái giạt mình, lúc này ở muốn chạy liền không kịp, cắn răng một cái, trên mặt hiện ra một vòng vẻ ngoan lệ.

Giơ lên K54 súng lục, không chút do dự bóp cò, "Ba "

Luru Nhất Minh thần thức đã sớm khóa chặt hắn, nhảy mấy cái tránh né về sau, đã đến Du Đại Hải trước người, nhất côn xuống dưới, ô cương chất liệu Súng Lục K54 bị nhất côn đánh thành linh kiện.

Du Đại Hải kêu thảm, bụng bị lấy bị chấn đoạn ngón tay, trong mắt toát ra tràn đầy hoảng sợ.

Luru Nhất Minh giơ lên nhuộm đỏ Thiên Bồng Xích vỗ nhẹ nhẹ tại Du Đại Hải bóng loáng tỏa sáng trán, ánh mắt băng lãnh như đao, đậm mạc thanh âm nói ra: "Du Đại Hải a? !"

"Là. . . là. . . Ta. . . Tiểu huynh đệ, chúng ta không có thù gì! Người nếu là thiếu tiền, đằng sau trong hòm sắt có hơn ba trăm vạn, cho hết người!"

Du Đại Hải trán ứa ra mồ hôi, âm thanh run rẩy nói nói.

Nếu là đối mặt hẳn người, Du Đại Hải sẽ còn lúc lắc dự bên trong thành phố lòng đất lão đại uy phong, nhưng nhìn Luru Nhất Minh ra tay chơi liêu cùng quả cảm kinh, hẳn là sinh không nổi một tia đùa nghịch ngoan đầu dừng tâm tư, quả quyết cúi đầu chịu thua.

Hắn đã nhanh 50 tuổi, sớm qua nhiệt huyết xông lên đầu niên kỷ, gia đại nghiệp đại, con gái song toàn, sinh hoạt tươi nhuận, muốn cái gì có cái gì, không có khả năng quay lại lấy đầu đao liêm Huyết Nhật từ.

Đứng tại Triệu Tử Hàm bên người Yên Tử ánh mắt bén nhọn như đao, hung hăng trừng mắt Du Đại Hải nhào tới, lại bắt lại đám đá, nổi điên hét to: "Người cái súc sinh, ta giết người!"

Luru Nhất Minh khỏe mắt liếc qua liếc một chút mặt đất tản mát ổ cứng di động, khỏe miệng giơ lên, lộ ra nụ cười, nghiêng đầu ra hiệu Triệu Tử Hàm thu thập.

Du Đại Hải hai tay ôm đầu, liên tục né tránh, hẳn không dám phản kháng, chờ nhìn thấy Triệu Tử Hàm cúi người sưu kiểm mặt đất tản mát anh đồng Ổ Cứng, trên mặt thịt mỡ co quắp, một mặt khó nhìn biểu tình, ngơ ngậy bờ môi nói ra: "Đừng đánh, đừng đánh, tiểu huynh đệ, vật này người không thể lấy đi, chỉ cần người nguyện ý, ta có thể lập tức cho các người năm trăm vạn, không được, tám trăm vạn. . ."

Yên Tử cũng bị chấn động ở, dừng lại cử động điên cuồng, thở phì phò, vẫn hận ý khó tiêu nhìn chằm chằm Du Đại Hải.

"Thế nào? Tiểu huynh đệ, tám trăm vạn, cũng không phải cái con số nhỏ, đầy đủ các người hoa cả một đời." Du Đại Hải đồng dạng thở hổn hển, trên mặt mồ hôi chảy ròng.

Yên Tử cùng Triệu Tử Hàm đều quay đầu nhìn lấy Luru Nhất Minh, Luru Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, lạnh lùng nói ra: "Bớt nói nhảm! Đi! Qua tầng hầm."

Nói một cái đẩy hẳn dẫn đường, Yên Tử ở phía sau hung hăng đá Du Đại Hải một chân, Du Đại Hải lão đảo, kém chút không có ngã sấp xuống, trong mắt lóe lên một tia hung ác nham hiểm ngoan độc chỉ sắc.

Tầm đạo, tiểu tiện nhân, chờ lão từ thoát thân về sau, nhìn lão từ làm sao bào chế người.

Khi ẩn nắp lối ra bị mở ra, theo xoay tròn bước bậc thang một đường xuyên qua địa ba tầng dưới, góc rẽ, thành linh một đạo sắt miệng cổng cách trở hai thế giới.

Sắt miệng cổng trong khe hở lộ ra một trương một Trương Thanh Tú gầy yếu gương mặt, ánh mắt dò dẫm, quần áo không chỉnh tề nhìn lấy bị Luru Nhất Minh đẩy đá đi Du Đại Hải.

Chờ thấy rõ Du Đại Hải chân dung, các cô gái hét chói tai vang lên, "Phản phật" hoảng sợ nhảy chân chạy mất.

Đù thấy cái này Du Đại Hải có bao nhiêu đáng giận! Chà đạp nhiều thiếu nữ hài, tạo bao nhiêu nghiệt!

Theo sát lấy Luru Nhất Minh nữ hài hô hấp đột nhiên dồn dập lên, trong mắt rung rung, thân thể phát run.

Luru Nhất Minh nộ khí trùng thiên, một chân đạp lên Du Đại Hải. Giơ lên Thiên Bồng Xích hung hăng đánh tới hướng cửa sắt xiềng xích, "Bành" tia lửa vẩy ra, "Leng keng" một tiếng, xiềng xích rơi xuống đất.

Một chân đem sát miệng cống đá vắng, bên trong ánh đèn u ám, không khí Ô Trọc. Các cô gái đều nhao nhao tránh né lấy, co ro thân thể, lộ ra hoảng sợ bất an biểu lộ.

Lưu Nhất Minh hét lớn một tiếng: "Các người tự do, tất cả mọi người đi theo ta ra ngoài, về nhà!"

Đối diện nữ hài ánh mắt đờ đẫn, mặt không biểu tình, đối Lưu Nhất Minh lời nói không phản ứng chút nào, chỉ có một người đeo kính kính nữ hài tại ấy ấy tự nói lấy,

"Tự do. . . Về nhà. . . Về nhà. . ."

Triệu Tử Hàm che miệng, không thể tin nhìn trước mắt bọn này nhận hết tra tấn hoa quý nữ hài, đôi mắt đẹp rung rung, nếu không phải Lưu Nhất Minh, đoán chừng sau này chính mình cũng sẽ rơi vào giống như các nàng hạ tràng.

PS: CẦU ĐỀ CỬ

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Hai tay ôm đầu

Lưu Nhất Minh hô to về sau, phần lớn người đều thờ ơ, riêng lẻ vài người ngược lại lộ ra thần sắc sợ hãi, rút lại thân thể hướng phía sau thối lui.

Theo sau lưng Triệu Tử Hàm Yến Tử thấy thế, hai mắt biểu nước mắt, chạy chậm đi vào, la lớn: "Bọn tỷ muội, ta là Yến Tử, hẳn là tới cứu chúng ta ra ngoài!"

"Bọn tỷ muội, chúng ta được cứu, chúng ta tự do. . ."

"Yến Tử? Người là Yến Tử! Người thật sự là Yến Tử!"

Có người nhận ra, đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, một mặt kinh hi hét lớn.

Nước chết một cái đầm đầm người rớt cục xuất hiện một tia xao động! Đám này tinh thần hơi choáng các cô gái ngọc trệ ánh mắt rớt cục xuất hiện một tia chấn động, lóe ra một tia sáng.

"Đứng! Ta là Yến Tử, bọn tỷ muội, mau cùng lấy vị đại ca kia, chúng ta cùng một chỗ chạy đi! Nhanh, đi nha!" Yến Tử khua tay hai tay, nhảy chân hô lớn.

Đám người tại xao động, nhưng mà vẫn là do do dự dự, trù trù không tiến.

Hiển nhiên các nàng chạy trốn cũng không phải lần một lần hai, đáng tiếc, đều không thành công, ngược lại gặp càng lớn lãng nhục!

Yến Tử một phát bắt được đám người đằng sau mang kính mắt nữ hài cánh tay, cô bé này thân thể gầy yếu ở giữa nghi tính phát run lấy.

Yến Tử kích động hô: "Tiểu Nguyệt, ta là Yến Tử, chúng ta được cứu."

"Tiểu Nguyệt? Tiểu Nguyệt là ai?" Nữ hài hai mắt trống rỗng không ánh sáng, thì thảo tự nhủ, hiển nhiên cứ chỉ điên rồi.

Yến Tử một tay lấy Tiểu Nguyệt ôm vào trong ngực, lên tiếng khóc lớn, hướng về phía tối om trên không, bi phần quát,

"Trời ạ! Ông trời, vì cái gì trên đời này sẽ có như thế ác nhân?"

Tiếng khóc cực kỳ bi ai, cảm nhiễm Triệu Tử Hàm cùng chung quanh một các cô gái nhao nhao nện xuống nước mắt, câu lên riêng phần mình không chịu nổi kinh lịch, người nào không thương tâm!

Yến Tử bắt lấy Tiểu Nguyệt cổ tay, quay đầu hướng về phía người phía sau bầy hô: "Tiểu Khả đâu? Làm sao không thấy Tiểu Khả? Người nàng đâu?"

Đằng sau đang ở gạt lệ nước nở nữ hài một mặt bị thương, lác đầu liên tục, tự động lóc ra một con đường tới.

Bảy tám mét bên ngoài, dựa vào chân tường sừng, thỉnh thoảng nằm một cô gái thi thể, đầu mơ hồ, máu chảy một chỗ.

"Tiểu Khả. . . Tiểu Khả. . . . Vù vù. . ." Yên Tử bỏ nhào qua, gào khóc.

Lưu Nhất Minh nghiêm nghị động dung, ánh mắt quét mắt đám này nhận hết tàn phá một đám hoa quý nữ hài, khó có thể tưởng tượng Hoàng gia Nhất hào cầm tù cô gái nhiều như vậy, nhiều năm như vậy, nơi này chôn xuống bao nhiêu tội ác!

Trên mặt đất trắng lè, Thiên Thượng Nhân Gian, lòng đất lại là hắc ám như Địa Ngục!

Quay đầu lại lúc, cũng đã không thấy Du Đại Hải thân ảnh, Lưu Nhất Minh ảo não một tiếng, lớn tiếng nói: "Các người chẳng lẽ liền chạy trốn dừng khi đều không có sao? Thời cơ đang ở trước mắt, tin tưởng ta! Chúng ta nhất định có thể chạy đi!"

"Ca! Van cầu người, mang lên Tiểu Khả cùng đi, ta không muốn nàng chết, cũng chết tại cái này dơ bẩn địa phương. . . ."

Yên Tử trong mắt rung rung, ngữ khí lại lạ thường bình tĩnh, ánh mắt sáng ngời có thần nhìn chăm chú lên Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh nhếch một miệng môi dưới, cương nghị khuôn mặt cũng không nhận được động dung, gạt gạt đầu, xoay người, Thiên Bồng Xích giờ cao đến không trung, hét lớn một tiếng:

"Bọn tỷ muội, đi theo ta, chúng ta về nhà!"

Có lẽ là Lưu Nhất Minh giờ cao lên Thiên Bồng Xích, cho này một đám nữ tử yếu đuối một cổ mặc đại lực lượng cùng tinh thần tác động, ban đầu chỉ có một cái hai nữ hài phụ họa kêu đi ra, đi theo càng ngày càng nhiều người hô lên cái này đã lâu tiếng lòng.

"Về nhà. . . Về nhà. . . Về nhà. . ."

Tinh Tinh Chi Hòa, rốt cục bùng cháy, đám này sớm đã đánh mất hi vọng nữ hài trong nháy mắt bị kích lệ đứng lên, sôi trào lên, thất tha thất thểu, lao đảo đi theo Lưu Nhất Minh sau lưng.

Xuyên qua sắt miệng cổng, một đường chạy chậm, lẫn nhau đỡ lấy, theo sát Lưu Nhất Minh. Triệu Tử Hàm trong tay dẫn theo chứa Ổ Cứng tay cầm túi, một tác cũng không rời Lưu Nhất Minh bên cạnh thân.

Yên Tử cùng mấy cái còn có chút khí lực nữ hài giúp đỡ nâng lên tên là Tiểu Khả nữ hài thi thể, theo sau lưng Lưu Nhất Minh.

Bên ngoài chẳng biết lúc nào vang lên Xe cảnh sát tiếng cảnh báo,

Thở hỗn hển, đầu đầy mồ hôi chạy đến trong hành lang Du Đại Hải giận dữ nói: "Ai bảo các người báo động, mẹ nó. . . ."

Thân thể Biên quản lý cùng quản đốc một mặt sợ hãi, nhao nhao nói ra: "Du tổng, không ai báo động nha! Đoán chừng là khách nhân người nào vụng trộm gọi điện thoại."

"Mẹ nó. . . ." Du Đại Hải hùng hùng hổ hổ, sắc mặt tái xanh, âm tình bất định, sự tình đã vượt xa mình phạm vi khống chế!

Hiện trường bảo an đội ngũ đã bị Lưu Nhất Minh tiểu tử kia đánh cho tàn phế, hiện trường có thể nhúc nhích chỉ có nhân viên văn phòng, khẳng định ngăn không được tiểu tử kia.

Du Đại Hải một vòng trên trán mồ hôi lạnh, lấy điện thoại cầm tay ra đánh đi ra, sau đó kinh sợ chờ đón thông.

"Uy! Lão bản, xảy ra chuyện." Du Đại Hải âm thanh run rẩy lấy, nhẹ giọng nói.

"Chuyện gì? Từ từ nói, đừng hốt hoảng!" Điện thoại bên kia truyền đến hùng hậu giàu có từ tính thanh âm.

Có lẽ là cỗ này trầm ổn ngữ khí thông qua Microphone truyền lại cho Du Đại Hải, Du Đại Hải bối rối tâm tình nhất thời ổn định lại, hít sâu một hơi, đem Hoàng gia Nhất hào đêm nay phát sinh sự tình giản lược nói tóm tắt nói một lần.

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc, tĩnh mạch trầm mặc ép tới Du Đại Hải không thở nổi, mồ hôi rơi như mưa, đứng lạng bất động, lạng lạng lạng nghe chỉ thị.

Hơi nghiêng, đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm, y nguyên trầm ổn như vậy,

"Đem sai lầm đẩy lên đã chết Hắc Tử trên thân, người nhiều lắm là phụ liên quan trách nhiệm, cho dù là hình phạt vào tù, ta cũng sẽ đem người vợ vết đi ra."

"Cảm ơn lão bản! Cảm ơn lão bản! . ." Du Đại Hải cảm động đến rơi nước mắt, một vòng trên trán mồ hôi lạnh, trong lòng một khối đá rơi xuống đất. Chỉ cần đại lão bản không có vứt bỏ chính mình là được.

"Ồ Cũng nhất định phải cảm về, thà rằng rơi xuống cảnh sát trong tay cũng không thể để tiểu tử kia lấy đi, hiểu chưa?"

"Vâng! Lão bản, ta minh bạch." Du Đại Hải cúi đầu khom lưng, ngôn từ chắc chắn bảo đảm nói.

Đóng điện thoại Du Đại Hải quét qua vừa rồi thấp thỏm lo âu, chân tay luống cuống đáng về chột vật, từng hai mắt một cái, hai tay chống nạnh, khôi phục ngày xưa uy nghiêm khí thế, thật to âm thanh ra lệnh: "Đêm nay sở hữu tiêu phí miễn phí, lập tức sơ tán khách nhân, ngăn chặn sở hữu lối ra, đừng cho một nam một nữ ra ngoài, nhanh đi!"

"Ai! Là... là..." Chung quanh giám đốc cùng quản đốc chạy chậm đến truyền đạt mệnh lệnh, tim hung hăng chửi mắng, mẹ, để cho chúng ta qua cái kia hung thần ác sát, bảo an đều bị đánh cho tàn phế, chúng ta dùng cái gì tới?

Du Đại Hải tự nhiên biết bọn họ ngăn không được, chỉ bắt quá tận lực đình trệ một chút mà thôi, hạ xong mệnh lệnh về sau, hần chạy chậm đến hướng đại sảnh lối ra chạy tới.

Tâm lý cảm tạ, gọi điện thoại báo động khách nhân, hiện tại chỉ có thể có cảnh sát đến ngăn lại tiểu tử kia.

Xuyên qua đại sảnh về sau, mặt đất một đám vết máu, nằm Hắc Thất cùng ăn mặc dân công tây phục trung niên nhân thi thể, Du Đại Hải ánh mắt lạnh lẽo liếc nhìn liếc một chút, quệt miệng, lắc đầu, tâm lý chửi mắng, Hắc Tử, cái phế vật này! Chính mình sớm khuyên hần thiếu chơi gái, cuối cùng có một ngày sẽ chết tại trên bụng nữ nhân, hần không ngừng, ai! Hôm nay hạ tràng không được hay là bởi vì nữ nhân sao?

Vừa vượt qua hai người thi thể, xoay tròn cửa thủy tinh chạy vào một cái tư thế hiển ngang tuổi trẻ nữ dân cảnh, đằng sau chạy chậm đến đi theo một cái trung niên cảnh sát.

Nữ cảnh sát tính khí thẳng nóng nảy, hét lớn một tiếng: "Chuyện gì xảy ra?"

Cùng nhìn đến trong đại sảnh trên mặt đất nằm cái này hai bộ thi thể về sau, khuôn mặt "Xoát" một chút trở nên trắng như tuyết, quay đầu bối rối nói ra: "Sự phụ!"

"Đừng hốt hoảng! Lập tức kêu gọi trong cục tiếp viện!" Trung niên dân cảnh Lão Lý liếc nhìn liếc một chút, khí độ trầm ổn, không chút hoang mang nói ra.

Nói xong, lại nghiêng đầu hỏi một bên Du Đại Hải, "Biết hung thủ chạy trốn nơi đâu sao?"

Cái này biết công phu, Lư Nhất Minh đã dẫn nhất bang bị giam giữ hồi lâu hai ba mươi cô gái theo hành lang trùng trùng điệp điệp giết ra đến, trên đường đi không một người dám ngăn tại trước mặt, công tác nhân viên cùng còn lại khách nhân nhao nhao thét chói tai vang lên chạy mất, e sợ cho tránh không kịp.

Bước nhanh đi vào đại sảnh, liếc thấy gặp giết chết Hắc Thất tên kia dân công trung niên nhân nghiêng nằm trên mặt đất, không nhúc nhích, lộ ra nhưng đã khí tuyệt thân vong, Lư Nhất Minh trong lòng bị thương, nắm chặt trong tay Thiên Bồng Xích.

"Dừng lại! Không được nhúc nhích! Ném đi hung khí, hai tay ôm đầu!" Hai tên cảnh sát đồng thời giơ súng quát lớn. Hai người hiển nhiên đều chú ý tới Thiên Bồng Xích bên trên vết máu.

Lư Nhất Minh cười lạnh, giơ lên Thiên Bồng Xích dựng thẳng ở trước ngực, ánh mắt bình tĩnh đối mặt với tới om hòng súng, không chút nào yếu thế!

Đằng sau hai tay ôm căng phòng đại lễ phẩm túi Triệu Tử Hàm một mặt thần sắc khẩn trương, bất an nhìn lấy giờ súng cảnh sát.

Nàng đằng sau ôm Tiểu Khả thi thể Yên Tử ha ha cười lạnh, đôi mi thanh tú dựng thẳng, một đôi mắt hạnh tròn lên toát ra hận ý ngập trời.

"Thật là uy phong nha! Tốt sát khí nha! Trên đầu người đình lấy Quốc Huy, lại không phân rõ người tốt người xấu!"

"Người... Bớt nói nhảm, người tốt người xấu không phải người nói tính toán, là từ cảnh sát chúng ta đến phán định!" Nữ cảnh sát liếc các nàng quần áo không chỉnh tề một đám người, trong ánh mắt lộ ra xem thường, một khuôn mặt tươi cười bị tức đỏ bừng Từ tăng, thẹn quá hoá giận oán hận trách cứ.

"Người! Lập tức buông xuống hung khí, hai tay ôm đầu ngồi xuống!" Trung niên dân cảnh Lão Lý hòng súng đối Lư Nhất Minh, nghiêm nghị ra lệnh.

pS: cÀU đề cỦ

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Bắt giữ

Lưu Nhất Minh chỉ là kẻ nhú mảy, như cũ một mặt bình tĩnh, chính mình vô ý cùng cảnh sát đối nghịch, từ xưa dân không đấu với quan, cho tới bây giờ đều là chí lý danh ngôn! Nhưng bây giờ tình hình để cho mình thúc thủ chịu trời, cũng không có khả năng.

Hoàng gia Nhất hào có thể sống sống nhiều năm mà không ngã, tự nhiên có bối cảnh cường đại nguyên nhân, khó đảm bảo cảnh sát trong đội ngũ không có con sâu làm rầu nồi canh tham dự bên trong, thậm chí nhận hối lộ tham gia cổ phần, đến sung làm ô dù.

Du Đại Hải hung ác nham hiểm ánh mắt liếc nhìn một chút Lưu Nhất Minh bọn họ, phản quay đầu lại, vừa rồi hướng về phía hán hồ nữ cảnh sát rất lạ mặt, hẳn là rất lợi hại điều tới.

Đằng sau trung niên dân cảnh Du Đại Hải liếc một chút liền nhận ra là phụ trách cái này một mảnh khu trị an tuần tra dân cảnh Lão Lý, một cái xương cứng, thà rằng nghèo khó đến bây giờ sắp về hưu, cũng không tiếp thụ Hoàng gia Nhất hào đưa tặng quà tặng tài vật.

Xu thế thân thể đến già Lý cảnh sát trước mặt, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh oán hận nói ra: "Lý cảnh quan, hẳn cũng là dẫn đầu tội phạm giết người, còn đoạt phòng làm việc của ta quý bảo hiểm đồ, vật. . ."

"Mặt đất bên trên hai người kia cũng là hán giết! Còn đánh làm chúng ta bị tổn thất trên trăm tên bảo an."

Yến Tử liễu mi dựng thẳng, phần nộ cao giọng chửi bới nói: "Du Đại Hải, ngươi cái súc sinh! Đơn giản không bằng heo chó! Ngươi chà đạp chúng ta nhiều tỷ muội như vậy, ngược lại vu hãm người tốt, ngươi còn có nhân tính sao?"

"Súc sinh, chết không yên lành!"

"Cảnh sát đồng chí, chúng ta đều là học sinh, bị bọn họ cưỡng ép cầm tù ở chỗ này, ép buộc chúng ta tiếp khách, nhận hết khuất nhục. . ."

. . .

Đằng sau nữ hài quần tình xúc động phần nộ, nhao nhao dùng tay chỉ Du Đại Hải lên án mạnh mẽ nói.

Du Đại Hải nghe đến đó nhảy chân, cao giọng mắng: "Gái điểm thúì, ngươi nói bậy. . ."

Sau đó quay đầu, hướng về phía dân cảnh Lão Lý nói ra: "Lý cảnh quan, đừng nghe bọn họ nói vớ nói vẩn, bọn họ đều là đến kiếm chức tiểu thư. . ."

"Du Đại Hải, ngươi cái súc sinh, chết không yên lành!" Yến Tử trong ngực ôm Tiểu Khả thi thể, kiên định đi ra phía trước, đối mặt với dân cảnh, ánh mắt tràn ra bị phản cảm cực nước mắt,

Ôm hận nổi giận nói: "Các ngươi mở mắt ra nhìn xem, đây là Tiểu Khả, bạn học ta, Sư Phạm Học Viện năm thứ hai đại học học sinh, tới nơi này đi làm không đến một tuần lễ, không chịu nhục nổi, đập đầu vào tường tự sát!"

Nữ dân cảnh Phùng Linh San sắc mặt thay đổi, cùng sư phụ Lão Lý liếc nhau, ánh mắt lộ ra chấn kinh chi sắc. Hướng về phía Lưu Nhất Minh hòng súng có chút do dự, thấp giọng kêu gọi nói: "Sư phụ?"

"Đủ rồi! Không được ầm ĩ nhao nhao! Ngươi trước đem trong tay cây gậy buông xuống, hai tay ôm đầu. Tất cả mọi người phải tiếp nhận điều tra! Yên tâm, cảnh sát chúng ta sẽ không oan uổng một người tốt, cũng sẽ không buông tha một cái người xấu!"

Dân cảnh Lão Lý đến ôn trọng chút, không có loạn lòng người, dựa theo quen có kinh nghiệm bật thốt lên.

Bên ngoài từ xa mà đến gần truyền đến Xe cảnh sát còi báo động cùng 120 tiếng cảnh báo, liên tiếp, Lưu Nhất Minh giương mắt liếc nhìn một chút, nơi xa đèn nê ông dưới trên đường loáng thoáng đến mười mấy chiếc xe cảnh sát, hiển nhiên tiếp viện không ít.

Nhướng mảy, chính mình nhất định phải nhanh rời đi nơi này. Hắn đêm nay nguyên bản định tìm ra nện nhà mình viện lạc cùng đả thương Triệu đại bá hung thủ, hung hăng giáo huấn một lần, để bọn hắn bồi một khoản tiền.

Không nghĩ tới hội liên tiếp, liên lụy ra nhiều chuyện như vậy, thế mà còn người chết, lại vô ý cứu ra nhiều người như vậy. Đem Hoàng gia Nhất hào không muốn người biết tội ác một mặt bại lộ giữa ban ngày, có thể nói vén cái hướng lên trời.

Quan trọng hơn là thế mà thu hoạch được Hoàng gia Nhất hào bí tàng Ổ Cứng, bên trong rất có thể là dự bên trong thành phố giới kinh doanh giới chính trị giao dịch chứng cứ phạm tội, trong này đồ, vật rất có thể sẽ làm cho cả Dự Châu thành phố quan thương lưỡng giới long trời lở đất, tầm quan trọng không cần nói cũng biết, bởi vậy nhất định phải chương không ở trong tay chính mình.

Lưu Nhất Minh vừa làm ra cất bước xu thế, Lão Lý cùng nữ dân cảnh Phùng Linh San đồng thời hét lớn: "Buông xuống hung khí, lập tức!"

"Ta đếm ba tiếng, buông xuống hung khí, hai tay ôm đầu, ngồi xuống!"

"Buông xuống, bằng không nổ súng!"

Lưu Nhất Minh nhìn bộ dạng này chỉ có thể xông lên, phía trước bãi đỗ xe, số lớn cảm thương cảnh sát nhao nhao từ trong xe nổi đuôi nhau mà ra, chạy chậm đến bao bốn phía.

Chếch xuống dưới đầu, hướng về phía Triệu Tử Hàm thấp giọng nói ra: "Tử Hàm tỷ, người theo sát lấy ta!"

Triệu Tử Hàm tâm thần bất định bất an ôm thật chặt ổ cứng di động, một mặt khẩn trương, nghe lời này, hải hùng khiếp vía, bật thốt lên khuyên can nói: "A Minh! Đừng, chúng ta nghe cảnh sát a?!"

"Tất cả mọi người ngồi xuống, hai tay ôm đầu, lập tức, lập tức. . ." Vai khiêng một khiêng Tam Tinh Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo cầm trong tay còi nghiêm nghị ra lệnh.

"Phản phạt" tôi ôm họng súng nhao nhao nhắm ngay trong đại sảnh người.

Cảnh sát phản ứng cũng không chậm, thực tế sớm tại nữ dân cảnh Phùng Linh San kêu gọi tiếp viện trước đó, Ngô Hạo đã tiếp vào cấp trên mệnh lệnh, điều động Hình Cảnh chi đội nhân mã còn có số lớn Đặc Công tới trợ giúp.

Du Đại Hải một đường chạy chậm đến, chen qua đám người, xu thế thân thể đến Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo bên cạnh thân, thấp giọng nói ra: "Ngô đội trưởng, nhất định phải cầm xuống tiểu tử này, lưu hẩn lại trong tay đồ, vật."

"Thứ gì?" Ngô Hạo cau mày, không vui nói ra.

Du Đại Hải lấy tay xa xa chỉ Lưu Nhất Minh cùng phía sau hẩn ôm đồ, vật Triệu Tử Hàm nói ra: "Ngô đội trưởng, dù sao rất trọng yếu, quyết không thể chảy ra qua."

Ngô Hạo chau mày, liếc nhìn hẩn một cái, nói ra: "Ta biết, lãnh đạo đã đã thông báo, yên tâm! Hẩn chạy không thoát!"

Nói cánh tay giương lên, ăn mặc chiến đấu phục Đặc Công đại đội nhao nhao làm lấy chiến thuật động tác, tới gần đại sảnh phương hướng.

Lưu Nhất Minh khẽ cắn môi, mím chặt môi, vẫn kiên trì nhấc chân cất bước, ánh mắt bình tĩnh, xem vô số cái dí vào hẩn họng súng như không!

"Dừng lại, không cho phép lại cử động, lại cử động liền nổ súng."

Yến Tử quay đầu hướng phía sau liếc nhìn một chút, cao giọng hô: "Bọn tỷ muội, ta nhớ được có người nói cho ta biết, trong các người không ít người bị cảnh sát bắt đi, nguyên lai tưởng rằng có thể trở về nhà, không nghĩ thăm vắn xong, quanh đi quẩn lại, lại bị kéo về đến dưới đất mặt đất, có phải thế không?"

"Vâng! Đúng vậy! Ta tự mình trải qua." Đằng sau lại nữ hải trong mắt bão tố nước mắt, tức giận phụ họa nói.

Yến Tử lung lay rã, hung hăng nôn một ngụm nước miếng, âm thanh kêu lên: "Bọn tỷ muội, chúng ta đều rơi xuống như vậy cấp độ, thì sợ gì? Đi theo lao ra, chúng ta muốn về nhà!"

"Xong nha! Về nhà. . Về nhà. . ."

"Chúng ta muốn về nhà. . Muốn về nhà. . . ."

Hơn ba mươi quần áo không chỉnh tề, mái tóc lộn xộn, bộ dáng Thanh Tú các cô gái lẫn nhau đỡ lấy, thất tha thất thểu đi theo Yến Tử đằng sau, kêu khóc tiến lên.

Người nào có thể ngăn cản các nàng đường đi!

Dạng này một đám người vây quanh Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm chậm rãi dừng động, làm cho vây quanh các nàng cảnh sát buộc lòng phải đằng sau thối lui.

Phùng Linh San cầm súng tay không chịu được một trận run rẩy, cảm thấy rung động! Nàng không hiểu như thế đều làm sao? Điền sao? Lại dám đập vào cảnh sát!

Chính mình đầu tuân theo đối thanh tra một gian mại dâm quán rượu, có thể lòi đi không ít tiểu thư, không khỏi là ngượng ngùng che mặt, vâng vâng Nhục Nhục, nghe lệnh hành sự!

Không nói nàng tiến vào Cảnh Đội không bao lâu, liền xem như Lão Lý từ cảnh vài chục năm, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua các tiểu thư tạo phản. Vừa rồi tuy nhiên cũng nghe đôi câu vài lời, các nàng nói mình vẫn là học sinh, nói như vậy từ chính mình cũng không phải lần đầu tiên nghe nói, cũng không cảm thấy cái gì! Chỉ là giết mình tại nơi này thể mà chết ba người, mà cô gái này trong ngực thể mà còn ôm một cô gái thì thể không được ném.

Hai người giờ thương cũng không thể không hướng phía sau thối lui, đúng lúc này, "Phanh" một tiếng súng vang!

Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo trùng thiên nổ súng cảnh báo, hét lớn một tiếng: "Toàn bộ dừng lại, tất cả mọi người ôm đầu ngồi xuống! Đặc Cảnh Đội lên! Toàn bộ bắt về!"

Tiếng súng chấn nhiếp này một đám nữ hài, mọi người thấp thỏm lo âu tùm quanh cùng một chỗ.

Như lang như hổ Đặc Công nhao nhao nhào tới, Phùng Linh San cũng không cam chịu lạc hậu, một bên giơ súng dí vào Lưu Nhất Minh đầu, một bên bước loạn choạng lấn người tiến lên, quát: "Không nên động! Nếu không, ta cho đầu ngươi u đầu sứt trán!"

Triệu Tử Hàm cùng đảng sau các cô gái đều la hoảng lên, nhao nhao tránh né lấy.

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới, "Xoát" thân hình thoát một cái, không khí một con chấn động, Lưu Nhất Minh thân ảnh biến mất tại nguyên chỗ.

Phùng Linh San cùng Lão Lý giật nảy cả mình, còn không có kịp phản ứng, liền nghe đến Phùng Linh San phát ra một tiếng kinh hô: "A!"

Nhào tới các đặc cảnh xem xét đều sùng sốt, Lão Lý cũng bị kinh hãi trợn mắt hốc mồm.

Phùng Linh San mê người cao to thân thể bị Lưu Nhất Minh ôm thật chặt vào trong ngực, cảm súng đối cái đầu.

Phùng Linh San bị bắt giữ.

Lão Lý tròn mắt đều trợn tròn, mẹ nó, tiểu tử này làm sao làm được? Làm sao có thể! Mất của ta hoa sao?

"Ồn ào" đám cảnh sát nhao nhao thay đổi hòng súng, toàn bộ dí vào Lưu Nhất Minh.

Bên ngoài vây xem trong đám người một mảnh xôn xao, Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo khi đầu óc nhảy lên, cái này Phùng Linh San cũng không phải một cái bình thường dân cảnh, nàng là cảnh sát giao thông tổng đội Phùng Tử Kiện nữ nhi. Cái này nếu là có cái sơ xuất, chính mình có thể không tiện bàn giao!

Cầm lấy còi, hướng về phía Lưu Nhất Minh hét lớn: "Tiểu hỏa tử, không muốn sai lầm, ngươi phải biết bắt giữ cảnh sát, đại tội, ta khuyên ngươi lập tức nhấc tay đầu hàng! Không muốn tại sai lầm đường cang chạy cang xa!"

Lão Lý chau mày, tiểu tử này là cái nhân vật hung ác, giết hai cái người, lại đã thương trên trăm bảo an, tính cách so với người thường cang ngoan độc, con mẹ nó ngươi nói như vậy, không phải chọc giận hãn không thể!

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Sunalone2010 cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Chúng ta đầu hàng đi?

Quả không phải vậy, Lưu Nhất Minh nghe được về sau, cười lạnh một tiếng, đột nhiên ở giữa, cổ tay chuyển một cái, hướng về phía bầu trời, "Phanh" bắn một phát.

Tất cả mọi người là một tràng thốt lên, các đặc cảnh "Soạt" nhao nhao nửa quỳ, ngồi xổm người xuống, hòng súng vẫn dí vào Lưu Nhất Minh.

Cầm còi Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo cũng giật mình, co rúm người lại đầu, thềm mắng một tiếng, tiểu tử này tuổi tác không lớn, thể mà mẹ nó là cái dân liều mạng, như thế quả quyết, đây là lại hướng mình thị uy nha!

Lưu Nhất Minh liếc nhìn một chút, lại chăm chú trong ngực nữ cảnh sát, hòng súng nhắm ngay thái dương huyệt, một mặt vẻ ngoan lệ. Nghiêm nghị nói ra: "Bớt nói nhảm! Nhường ra một cái thông đạo đến, nếu không, ta để ngươi xem một chút hoa đào vì cái gì hồng như vậy!"

Phùng Linh San bị bắt thở không nổi, hiện ra khinh thường, chỉ cảm thấy một cổ mùi máu tươi hòa với nam tính khí tức bay thẳng tai mũi, tâm lý chưa từng có như thế sợ qua, tim đập như trống châu.

Lão Lý ở bên khoát tay, trầm ổn ngữ điệu nói ra: "Tiểu hòa tử, khác xúc động! Khác xúc động, có chuyện hảo hảo nói!"

Lưu Nhất Minh liếc nhìn hần một cái, không có phản ứng đến hần. Bắt giữ lấy Phùng Linh San, hơi chếch xuống dưới đầu hướng về phía Triệu Tử Hàm nói ra: "Tử Hàm tỷ, theo sát lấy ta, chúng ta đi!"

Triệu Tử Hàm đều dọa sợ, đầu căn bản không đủ dùng, sợ xanh mặt lại chỉ sắc, bản năng đi theo theo sát Lưu Nhất Minh.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Hiện trường sở hữu đám cảnh sát đều nhao nhao quay đầu nhìn về phía Ngô Hạo, Lão Lý cùng phía trước nhất cảnh sát bị buộc từng bước một lui lại.

Yến Tử cùng hần đằng sau mười mấy cái nữ hài thấy thế, "Phản phật" một tiếng theo sau lưng Lưu Nhất Minh. Đặc Công bên trong chân tay luống cuống, không biết là bắt vẫn là không được bắt?

Ngô Hạo cau mày, còn đang do dự thời điểm, Lưu Nhất Minh đã đẩy Phùng Tử San đến một xe cảnh sát trước.

Phía sau hần theo sát lấy Yến Tử vội vàng hô: "Ca, mang ta lên nhóm a? Mang ta lên nhóm cùng đi? Có được hay không?"

"Đúng nha! Mang ta lên nhóm đi! Van cầu người!" Đằng sau nữ hài một mặt sợ hãi hô.

Lưu Nhất Minh trong lòng tê rần, vừa muốn nghiêng đầu, đột nhiên một trận tim đập nhanh, toàn thân lỏng toả đều muốn dựng thẳng lên đến, "Phanh" một tiếng sừng vang, nhỏ bé một vành lửa từ Hoàng gia Nhất hào lầu hai trên ban công sinh ra.

Lưu Nhất Minh thân hình chuyển động, "Xoát" một tiếng vung vẩy Thiên Bồng Xích ngăn trở sau đầu "Bành" một tiếng, viên đạn đánh trúng Thiên Bồng Xích phát ra một tiếng thanh thúy Kim Thạch thanh âm.

Không đợi tay bắn tia nổ phát súng thứ hai, Lưu Nhất Minh thần thức đã khóa chặt vị trí, quả quyết nổ súng, "Phanh" một tiếng, 7.62 muội muội viên đạn xoay tròn lấy bay ra.

Trên ban công tư thế quỷ tay bắn tia nhất kích thất bại thậm nằng một tiếng xúi quẩy! Nhìn thấy Lưu Nhất Minh trước tiên hướng về phía chính mình phương vị nổ súng liền biết rõ không ổn, lập tức lật lắn ra ngoài.

Viên đạn vượt qua hần ẩn nấp vị trí, đánh trúng đằng sau pha lê, "Soạt" pha lê tại chỗ vỡ vụn.

Mọi người chung quanh đều là một tràng thốt lên, nhao nhao hướng phía sau tránh lui lấy.

Lưu Nhất Minh chuyển động thân khu, đem Phùng Linh San căn ở phía trước, nghiêm nghị quát lớn: "Lại mẹ nó nổ súng, lão tử lập tức đánh khai sát giới!"

Triệu Tử Hàm cùng Yến Tử đều hù nhảy một cái, cúi người, một mặt hoảng sợ ngẩng đầu nhìn Lưu Nhất Minh.

Triệu Tử Hàm nhìn lấy cảm thương phách lối vô cùng Lưu Nhất Minh, sắp khóc đi ra.

A Minh có phải hay không trúng tà? Diên sao? Người đây là muốn làm gì nha?

Mang theo nhiệt độ hòng súng dí vào Phùng Linh San thái dương huyết, Phùng Linh San không có cảm giác được một điểm ấm áp, ngược lại có lạnh lẽo thấu xương, không chịu được thân thể mềm mại một trận phát run.

Tâm nói mình cũng quá xui xẻo? Hôm nay là chuyển chính thức về sau, lần đầu mang Súng tuần tra, vốn định uy phong một chút, mơ ước có một ngày chính mình có thể trở thành cứu vãn bách tính, đã kích tội phạm anh hùng, ai ngờ chính mình vậy mà trái lại trưởng thành chất, thật sự là quá mất mặt.

Xấu hổ giận dữ phía dưới, ngược lại kích phát ra trong lòng dũng khí, cứng lên cổ, ngoẹo đầu la lớn: "Có bản lĩnh người đánh chết ta! Nếu không hôm nay người mơ tưởng chạy trốn!"

Chung quanh cảnh sát nhìn, từ đáy lòng kính nể đứng lên, đến không hổ là Phùng tổng trưởng nữ, hồ phụ không sinh khuyến nữ nha!

Ngô Hạo cau mày, thấp giọng hỏi: "Thông tri Phùng đội trưởng sao?"

"Đã thông tri, đang ở hướng nơi này chạy đến!"

Ngô Hạo nghe gật gật đầu, cầm lấy còi, gọi hàng nói: "Người trẻ tuổi, không nên vọng động, chúng ta hảo hảo nói chuyện! Người nói một chút yêu cầu!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, chẳng hề để ý quay đầu lại hướng lấy đi theo chính mình hơn ba mươi đầy mắt chờ đợi gặp rủi ro các cô gái nói ra: "Bọn tỷ muội, các người trước phối hợp cảnh sát điều tra! Các người phải tin tưởng mây đen là che không được thái dương, các người nhất định sẽ không có việc gì."

Nói, quay đầu, liếc xéo một chút tráng lệ Hoàng gia Nhất hào, lại lần nữa cao giọng nói ra: "Ta hướng các người cam đoan! Hoàng gia Nhất hào cái này Ma Quật sẽ không bao giờ lại tồn tại!"

"Oa" hơn ba mươi nữ hài mắt khổng lồ khóc lớn lên, tê tâm liệt phế tiếng khóc cảm nhiễm chung quanh quần chúng.

"Ai! Thật đáng thương nha! Hi vọng lần này có thể tra rõ ngọn ngành!"

"Đúng nha! Mây đen chung quy là che không được thái dương, chỉ là nam hài này làm sao bây giờ?"

"Bắt giữ cảnh sát thế nhưng là trọng tội! Chớ nói chi là hấn lại sát hoàng nhà Nhất hạo bảo an, rất có thể phán tử hình!"

"Ai! Đáng tiếc! Vì dân trừ hại, tuyệt đối là anh hùng!"

....

Lưu Nhất Minh cường bức lấy Phùng Linh San liền muốn lên xe thời khắc, Yến Tử ở phía sau chấy vội kêu lên: "Đại ca, có thể nói cho chúng ta biết tên người sao?"

Các nàng tựa hồ nhìn ra Lưu Nhất Minh đây là bắt giữ cảnh sát chuẩn bị đi đường nha! Cái này từ biệt rất có thể cũng là vĩnh biệt!

Lưu Nhất Minh nhanh nhẹn xoay người, cười nhạt một tiếng, nụ cười sạch sẽ bên trong lộ ra ánh sáng mặt trời khí tức, ấm ấm lòng người, lập tức tiêu tan sạch Yến Tử các nàng tâm hoảng sợ cùng bất an!

Đã cách nhiều năm về sau, Yến Tử vẫn nhớ kỹ nụ cười này. Sau này sinh hoạt vô luận gian nan đường nào, chỉ cần nghĩ tới Lưu Nhất Minh nụ cười, toàn thân lập tức theo đánh như máu gà, vô cùng sung mãn lực lượng.

"Lưu Nhất Minh. . ." Lưu Nhất Minh hướng về phía này một đám bọn tử muội cười một tiếng, cao giọng nói ra.

"Phù phù" một tiếng, Yến Tử dẫn đầu quỳ xuống đến, nói ra: "Ca, cảm ơn người! Ta. . . ." Yến Tử nói nghẹn ngào.

"Phù phù! Phù phù. . . ." Phần phật một tiếng, đằng sau nữ hài theo thứ tự quỳ xuống đến, tràng diện chấn hám nhân tâm!

"Ca! Người nhất định phải còn sống, vì vu. . ."

Một cái đứng ở hồng sắc xe BMW động cơ đập lên nữ lãnh đạo cầm điện thoại di động ghi hình hai tay không chịu được lay động, thì thầm nói nhỏ: "Lưu Nhất Minh. . . Lưu Nhất Minh. . . Người đến là một người như thế nào nha!"

Bao vây Lưu Nhất Minh bọn họ các đặc cảnh thần sắc xấu hổ, bàn luận xôn xao, dí vào Lưu Nhất Minh hòng súng kim lòng không được rút xuống tới.

"Tại sao ta có cảm giác không đúng, tâm lý như thế khó chịu, quá mẹ nó không thoải mái!"

"Ai! Ta cũng vậy, làm sao cảm giác tiểu tử này theo anh hùng giống như, trái lại chúng ta đến thành ác nhân."

Chung quanh đứng tại ban công, trên mũ xe, trên cây quần chúng vây xem thấy cảnh này, nhao nhao nghị luận.

"Tê liệt! Ai nói Kỹ Nữ Vô Tình, Hí Tử Vô Nghĩa, cái này mẹ nó so với ai khác đều có Tình có Nghĩa! Lão tử nhìn đều rơi lệ."

"Quá mẹ nó cảm động!"

....

Lưu Nhất Minh tâm lý cười khổ, trên mặt lại bất động thanh sắc, mình cũng không muốn qua sống trong cảnh đào vong, cũng không phải nào tàn tàn chết!

Tại sắc bén ánh mắt ra hiệu dưới, Triệu Tử Hàm ôm Ô Cứng, về mặt đau khổ chui vào cảnh ghế sau xe.

Phùng Linh San bị cưỡng ép nhét vào trên ghế lái phụ, Lưu Nhất Minh chợt lóe lên rồi biến mất, ngồi đang điều khiển tòa, cái này khiến thật vất vả lần nữa khóa chặt lại hấn tay bắn tia ảo não không thôi.

Ngô Hạo chau mày, sắc mặt tái xanh, nghiêm nghị quát lớn: "Nói cho tay bắn tia một khi tìm tới thời cơ liền nổ súng! Nhất định phải ngăn lại hấn!"

"Phùng Linh San làm sao bây giờ? Cái này mạo hiểm!"

Ngô Hạo không nói gì, mà chính là quay đầu lại hung dữ trừng liếc một chút nói chuyện đồng chí. Lại quét thử chung quanh, la lớn: "Chấp hành mệnh lệnh!"

"Oanh" động cơ bị phát động, Lưu Nhất Minh nhấn cần ga một cái đến, một cái tay cầm giữ ở tay lái, một tay cầm súng lục dí vào Phùng Linh San, uy hiếp nói: "Thành thành thật thật, ta không muốn giết người!"

Phùng Linh San quệt mồ hôi lạnh một tiếng, sắc mặt khó coi rất lợi hại, không nói lời nào.

Xe cảnh sát gầm thét, theo mũi tên đồng dạng lui lẩy ra ngoài, cường đại rung động cảm giác truyền đến. Phía trước Đắc Công nhao nhao hướng hai bên tránh né, ngăn trở đường xe cộ bị lập tức phá tan, một đường đung chạm vọt tới bên trong rộng lớn đường vòng bao quanh vòng thành phố (đường tránh í - cvt) bên trên.

Trên đường, bãi đỗ xe bên trên cảnh sát hoảng loạn lên, la to lẩy, cảnh báo vang lên liên miên, nhao nhao lái xe bao vây.

"A Minh! Ngươi đây là muốn ở đâu? Không bằng chúng ta đầu hàng đi! Cảnh sát nhất định sẽ điều tra rõ, sẽ không oan uổng chúng ta."

"Không được! Chúng ta qua Cục An Ninh trình báo!"

PS: Cầu đề cử

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ta muốn cùng lão gia tử trò chuyện

Lời này vừa nói ra, không chỉ Triệu Tử Hàm giật nảy cả mình, ngồi ở ghế cạnh tài xế Phùng Linh San cũng trừng to mắt, nhìn từ trên xuống dưới Lưu Nhất Minh, bật thốt lên: "Ngươi chẳng lẽ là quân nhân?"

Lưu Nhất Minh bữu môi cười một tiếng, không để ý đến nàng.

Chỉ nói là một tiếng: "Ngồi vững vàng!"

Xe này là dòng 2007 Jetta 1.6L đồ lắp ráp mà thành, tuy nhiên chỉ có 92 mã lực, nhưng cũng may rắn chắc ổn định, không sợ va chạm.

Lưu Nhất Minh không chút nào thương tiếc, dù sao nha, đến cũng không phải mình xe, chân ga liền không có lỏng qua, một đường phi nhanh, cần vị không tránh, tốc độ không giảm, gặp được chỗ cua quẹo trực tiếp một cái 90 độ trôi đi, vững vững vàng vàng đứng phương hướng tiếp tục tiến lên.

Trong xe hai nữ hài hò to gọi nhỏ, kính hải chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người. May mắn buộc lên dây an toàn, bằng không không phải hát ra không thể.

Cảnh sát mở ra Xe cảnh sát ở phía sau điên cuồng đánh Thiểm Quang Đăng (đèn xe cảnh sát - cvt), tiếng cảnh báo vang lên liên miên, thỉnh thoảng có loa công suất lớn vang lên: "Lập tức dừng xe! Lập tức dừng xe!" Trên đường xe không rõ ràng cho lắm, nhao nhao né tránh.

"Cái này mẹ nó xảy ra chuyện gì?"

"Xe cảnh sát truy Xe cảnh sát sao? Làm cái gì?"

Cũng may đã hơn chín giờ đêm, trên đường lên xe cộ cũng không phải là rất nhiều, một đường cảnh báo gào thét mà qua, theo phá một trận cuồng phong giống như!

Xe theo bên trong đường vòng bao quanh vòng thành phố một đường bão táp, xuyên qua Trung Châu Đại Đạo, từ Kim Thủy đường xe đập đường trực tiếp cắt vào đường ô-tô, cả kính đằng sau mấy chiếc xe vội vàng phanh xe, nhao nhao chửi mắng không thôi.

Đằng sau đuổi theo Xe cảnh sát cũng không dám lái như vậy, chậm trễ lẩy, khoảng cách song phương càng kéo càng mở.

Lưu Nhất Minh thông qua kính chiếu hậu ngắm một cái, nhẹ nhàng cười một tiếng, quay đầu, hướng về phía một mặt trắng xanh Phùng Linh San nói ra: "Điện thoại di động lấy ra!"

"Ngươi làm gì? Ta không có điện thoại di động!"

"Bớt nói nhảm! Đừng ép ta động thủ sờ ngươi!"

"Ngươi! Vô sỉ! Không biết xấu hổ!"

"Hừ! Tự giác lấy ra! Nhanh!"

Phùng Linh San một mặt không tình nguyện móc ra trong túi áo điện thoại di động, trông mắt chuyển động, rục rịch!

Lưu Nhất Minh mắt nhìn phía trước, lạnh lùng một tiếng, nói ra: "Đừng có ý đồ xấu, người biết ta thân thủ, không muốn tồn tại may mắn tâm lý!"

"Hừ!" Phùng Linh San một trận tức giận, lời này nghe như thể khó chịu, có vẻ như là cảnh sát đứng phạm tội phần tử có tác dụng lý do thoái thác!

Lưu Nhất Minh quay đầu hướng về phía Triệu Tử Hàm nói ra: "Tử Hàm tỷ, cầm điện thoại di động của nàng cho Bàn Tử gọi điện thoại!"

Triệu Tử Hàm giống như Lưu Nhất Minh một con quỷ nghèo, đồng dạng không có điện thoại di động, vừa lái xe bảo tấp, vừa nói Bàn Tử đây số!

Triệu Tử Hàm một bộ lên thuyền giặc, nhận mệnh bộ đáng. Nhỏ dãy số, trực tiếp Microphone hình thức.

"Ừc ừc" vang mấy tiếng, không người nghe.

Lưu Nhất Minh cau mày, trả lời: "Tiếp tục gọi!" Tâm đạo, mập mập chết bầm này làm gì vậy? Mới hơn chín giờ, không biết cái này thời điểm có thể ngủ đi!

Trên đường đi Lưu Nhất Minh cơ bản đem có thể vi phạm luật lệ hạng mục đều vi phạm toàn bộ, Cameras không biết đập hấn mấy trăm lần, dù sao xe cùng biển số xe đều không phải mình, có thể ra sức vi phạm luật lệ là được miễn sao càng nhanh càng tốt ah.

Không đến hai mươi phút liền chạy xong nguyên bản một giờ lộ trình, đem đằng sau đuổi theo cảnh sát chọc tức chửi ầm lên.

Mấy lần ăn chắc bao vây, đều bị Lưu Nhất Minh gây khó dễ lấy, dùng vừa đúng góc độ đập vào chỗ trống, nghiêng ngang rồi đi.

Jetta đầu xe bộ biến dạng, động cơ đập nghiêng tại một bên, tốc độ không giảm, vẫn một đường bảo tấp.

Triệu Tử Hàm cùng Phùng Linh San đều toàn thân kéo căng, thủ thảo lấy nắm tay, dùng lực đập chân, phía sau lưng dính sát thành ghế, khuôn mặt tươi tắn vận vẹo hiện ra từng vết chân kinh chi sắc.

Tốt tại lúc này điện thoại rốt cục kết nối, Triệu Tử Hàm cuống quýt đem điện thoại gần sát Lưu Nhất Minh bên tai, bên trong truyền đến Bàn Tử ồ ồ oai oai nói,

"Ủy! Vị kia?"

"Là ta! Bàn Tử, người nha lại chơi game đi!"

"Móa! Là Minh ca, đây là người dãy số! Không đúng? Người lúc nào mua điện thoại di động?"

"Đừng nói nhảm! Đem cái kia Tiểu Lý điện thoại cho ta!"

"Tiểu Lý? Cái nào Tiểu Lý?"

"Cũng là trong bệnh viện cái kia Tiểu Lý! Tranh thủ thời gian, muốn mạng sự tình!"

"A nha! Nhớ tới, hấn nha! Tốt! Ta lập tức phát cho người!"

Tắt điện thoại Trương Bàn Tử sờ một chút mặt, cảm thấy nghi hoặc, vừa mới nghe được điện thoại bối cảnh âm bên trong tốt nhiều còi báo động, Minh ca sẽ không xảy ra chuyện gì chứ! Tính toán, trước tiên đem số di động phát cho hấn, chờ sau đó hỏi một chút hấn chuyện gì xảy ra?

Dưới ánh đèn, dự bên trong tình quân khu Cục An Ninh tổng bộ ngay tại trước xe, trang nghiêm chất phác đại môn hai bên đều có một tên cảm thương chiến sĩ đứng gác.

Phiên trực chiến sĩ nghe được từ xa mà đến gần tiếng cảnh báo, đã sinh lòng cảnh giác, nghiêng đầu chú ý bên này động tĩnh, nhìn thấy Lưu Nhất Minh lái một chiếc Xe cảnh sát, đằng sau cách đó không xa đi theo không xuống hai ba mươi chiếc xe cảnh sát.

Còn tưởng rằng là cảnh sát có cái gì bắt lấy đại động tác, cũng không có ý thức được Lưu Nhất Minh là hướng về phía bọn họ mà đến.

Lưu Nhất Minh dồn sức đánh tay lái, lớp xe cán chạm đất mặt, phát ra bèn nhọn tiếng ma sát, hoàn mỹ 360 độ xoay tròn trôi đi, "Ba" bầy ngay ngắn đầu xe, một chân chân ga dẫm lên, Jetta xe gầm thét, xông đi lên.

"Móa!" Hai tên phiên trực đứng gác vệ binh thấy thế giật nảy cả mình, một người cánh tay trái duỗi thẳng, làm ra đình chỉ thủ thế, lớn tiếng quát lớn: "Dừng lại! Quân sự trọng địa!"

Một tên khác vệ binh "Xoát" trên vai B56 súng máy bắn tự động bị cấp tốc gỡ xuống, hướng về phía điên cuồng chạy tới Xe cảnh sát hét lớn: "Dừng lại! Nếu không nổ súng!"

Lưu Nhất Minh mắt điếc tai ngơ, chân ga gấp giẫm, tốc độ xe không giảm, Phùng Linh San cùng Triệu Tử Hàm hai người đều mắt tròn, tâm lý hung

hăng hô lớn, điên! Điên! Mọi người điên!

"Phanh phanh" hai tiếng súng vang, Luru Nhất Minh hồn nhiên không sợ, hắn biết rõ, cái niên đại này vệ binh thực hành là đạn tách rời, một người cầm thương, một người mang theo đạn. Mà lại thương bên trong bình thường không có viên đạn, cho dù có trước hai phát cũng là đạn giấy.

Mang theo mang đạn vệ binh thấy thế, bình thường huấn luyện kết quả cấp tốc biểu diễn ra, đem viên đạn hướng về vệ binh cầm thương, ném đi qua.

Cầm thương vệ binh đã tháo ra Hộp đạn rỗng, một cái tiếp được vừa sắp xếp gọn.

"Oành" một tiếng vang trầm, ánh lửa do va chạm bắn tung tóe, trước công chính lan can liền bị lập tức đung bay.

Jetta xe gào thét thuận thế xông đi vào, Luru Nhất Minh chân phanh xe, như cũ làm ra hai cái 360 độ xoay tròn trời đi. Hắn không dám lại tiến vào trong trùng kích.

Phải biết loại này quân sự đơn vị, cho dù là hòa bình niên đại, cũng chỉ ít bố trí hai đạo trạm gác, trừ nhận thấy trạm gác còn có trạm gác ngầm. Cái này đạo thứ hai trạm gác thế nhưng là súng ống đầy đủ, thật đúng là một lời không hợp liền nổ súng, hỏa lực cường đại. Chính mình thật muốn ở bên trong xông, Jetta xe tuyệt đối sẽ bị đánh bại!

Quả không phải vậy, cửa chính tiếng súng cũng là cảnh báo, hai đạo trạm gác tại Luru Nhất Minh vừa mới dừng xe phía trước đánh ra một đạo tia lửa, trên mặt đất bụi bay giờ lên.

Truyền ra cảnh cáo lời nói, "Dừng lại! Không được nhúc nhích, lập tức sáng tỏ tên thân phận!"

Luru Nhất Minh trùng kích trạm gác, đến tiến vào Cục An Ninh tổng bộ trong đại viện, trước sau cũng bắt quá tiền điện thoại mấy giây. Đằng sau theo đuôi không bỏ mấy chục chiếc xe cảnh sát mất tròn tròn, ngăn ở Cục An Ninh tổng bộ ngoài cửa lớn, bọn họ nhưng không có dám lượng xông đi vào.

Ngoài cửa lớn ánh đèn lấp lóe, tiếng cảnh báo vang lên liên miên.

Cửa vệ binh vốn là muốn đuôi theo, xem xét điệu bộ này, tâm lý căng to, đám cảnh sát này nhóm đêm nay nổi điên làm gì! Điều mẹ nó uống nhầm thuốc, lại dám trùng kích Cục An Ninh tổng bộ!

Một bên cầm thương hướng về phía bên ngoài đồ lấy Xe cảnh sát, lớn tiếng quát lớn: "Các người chơi cái gì?" Một tên khác vệ binh giờ phút này đã tiến vào vọng gác bên trong, cầm điện thoại lên vào bên trong thông báo tình huống!

Luru Nhất Minh ngồi ở trong xe, tắt lửa, bình tĩnh nhận lấy điện thoại, mở ra tin nhắn, ấn ở Tiểu Lý số điện thoại trực tiếp đánh tới.

P phía trước cầm thương một lớp bảo vệ chiến sĩ hóp lưng lại như mèo bốn phía, B56 súng máy bắn tự động tới om hòng súng dí vào trong xe ba người, ánh đèn đánh trong xe người lộ ra nguyên hình.

Tiểu Lý điện thoại chỉ vang ba giây liền kết nối, Microphone truyền ra Tiểu Lý làm quân nhân quen có ngữ điệu,

"Uy! Vị kia?"

"Là ta, Luru Nhất Minh! Ta muốn cùng lão gia tử trò chuyện!"

Luru Nhất Minh tuy nhiên không biết lão gia tử họ gì, kêu cái gì, về hưu trước đảm nhiệm chức vụ gì, nhưng liền lui xuống cũng được phân phối cảm thương Cảnh Vệ Viên, từ điểm này, liền có thể suy đoán ra lão gia tử trong quân đội địa vị, tuyệt đối hiển hách!

Microphone bên kia Tiểu Lý chần chờ không đến hai giây, lập tức trả lời: "Xin chờ một chút!" Hiển nhiên là hiểu rõ là bệnh viện cái kia thấy việc nghĩa hăng hái làm tiểu hỏa tử.

Đừng nói là người bình thường, cũng là tại chức bên trong thành phố cán bộ cao cấp, đánh tới điện thoại cũng phải hẹn trước. Chớ nói chi là vừa không hẹn trước vừa ngon lớn khi yêu cầu cùng lão gia tử thông điện thoại, tất nhiên sẽ đen đủi, trực tiếp liền bị Tiểu Lý cho đối trở về.

Nhưng Luru Nhất Minh lại khác, Tiểu Lý thế nhưng là tính tường Sờ lão gia tử đứng Luru Nhất Minh thái độ, có thể nói là đủ kiểu tôn sùng! Nghĩ đến lão gia tử tuyệt đối không trách tội chính mình.

Lão gia tử một mực án lấy trước kia thói quen, giờ phút này còn ở thư phòng viết chữ. Tiểu Lý nhẹ nhàng đánh xuống môn, liền đi vào. Che Microphone hướng về phía Phan lão nói ra: "Là Luru Nhất Minh đánh tới, hắn yêu cầu cùng Ngài trò chuyện!"

Phan lão gia tử một mặt hiếm lạ biểu lộ, con mắt chiết xạ ra hai sợi tinh quang, buông xuống bút lông, nhận lấy điện thoại về sau, không nói chuyện, đầu tiên là cười mở cườ rộ lên,

"Tiểu hữu, như thế nào là gặp được phiền toái gì a?"

"Lão gia tử quả nhiên thông minh, vừa đoán liền trúng!"

"Ha-Ha" Phan lão cười ha hả, bình tĩnh mà hào khí nói ra: "Phiền toái gì? Nói nghe một chút!"

"Ta đem Hoàng gia Nhất hào cái kia đâm ổ cho bung!"

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới nha mọi người! Mình cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Không tiếc đại giới

Ngô Hạo gặp Cục An Ninh tổng bộ người cường thế như vậy, mảy mui lại thành chữ xuyên, uốn éo thất lưng đi đến chỗ hẻo lánh, móc ra điện thoại cho cấp trên xin chỉ thị.

Trong đại viện Lưu Nhất Minh kết thúc cùng lão gia tử trò chuyện, cảm thấy an tâm một chút.

Có thể trong lòng vẫn là vô pháp an tĩnh lại, não hải tốc độ cao chuyển động, luôn cảm thấy có chỗ bỏ sót, mình không thể đánh giá thấp Hoàng gia Nhất hào thế lực sau lưng, tuyệt đối không thể chủ quan!

Thế là lại vội vàng hỏi Bàn Tử muốn tiểu y tá Vương Hiểu Vân điện thoại, đánh tới.

"Ừc ừc" thanh âm, không người nghe, Lưu Nhất Minh trong lòng lo lắng.

Đánh tới lần thứ ba mới nghe, Microphone truyền đến tiểu y tá êm tai thanh âm, "Uy! Vị kia?"

Lưu Nhất Minh vội vàng ngừng khí nói ra: "Là ta! Lưu Nhất Minh, là tiểu Vương y tá sao?"

"A...! Là người! Đứng đứng, ta là!" Cho dù là thông qua Microphone y nguyên có thể cảm nhận được tiểu y tá xuất phát từ nội tâm kinh hi chi tình.

Lưu Nhất Minh hít sâu một hơi, tận khả năng khống chế lại ngừng khí, hữu lực nói ra: "Vương y tá, ta đặc tội không ít người, rất lợi hại lo lắng bọn họ sẽ tới bệnh viện tìm mẫu thân của ta còn có ta Hàng xóm Triệu đại bá bọn họ phiền phức!"

"Cho nên ta muốn hỏi hỏi người, bệnh viện có cái gì địa phương tương đối an toàn một điểm, người khác nghĩ không ra? Trước lâm thời tránh né một chút, chờ sau đó ta hội có bằng hữu đi tiếp ứng."

Tiểu y tá một trận kinh ngạc, nỷ lệ mắt to chớp động lên, an toàn một điểm, nghĩ không ra, đột nhiên bật thốt lên: "Nhà xác!"

Sau khi nói xong, lại cấp tốc che miệng nhỏ, tới chính mình một thanh nói ra: "Sai! Nơi này quá kiêng kỵ, vẫn là chuyển sang nơi khác!"

Con nào Lưu Nhất Minh nghe đến đó ánh mắt sáng lên, lập tức chặn đứng lại nói nói: "Không được! Liên đi nhà xác! Làm phiền người tiểu y tá, mời người nhất định giúp bận bịu, hiện tại liền bắt đầu thay đổi!"

"A! Thật qua nha?"

Tiểu y tá Vương Hiểu Vân cái to nhỏ miệng, xong điện thoại di động dờ khóc dờ cười nói ra: "Bá mẫu chắc chắn sẽ không đồng ý! Thầy thuốc cũng sẽ không đồng ý!"

"Van cầu người, Tiểu Vương y tá, mời nhất định phải làm đến, xin nhờ, quay đầu ta mời người ăn cơm! Mời lập tức thay đổi, vô cùng khẩn cấp!"

Trong loa truyền đến Lưu Nhất Minh sót ruột vạn phần thanh âm, cách điện thoại di động đều có thể cảm nhận được nội tâm của hắn lo nghĩ cùng khẩn trương!

Vương Hiểu Vân lòng mềm nhũn, cắn răng một cái, kiên định nói ra: "Tốt! Ta đáp ứng người, hiện tại liền thay đổi!"

Nói xong tắt điện thoại, lại hối hận, việc này cũng quá điên cuồng! Cảm thấy tâm thần bất định không được, có thể nghĩ tới vừa rồi Lưu Nhất Minh khẩn thiết thỉnh cầu âm thanh, nội tâm lại lần nữa kiên định, nắm một chút nắm đấm trắng nhỏ nhắn!

Giờ phút này tra phòng bệnh trở về đồng sự Tiểu Hà đúng lúc trở về, trông thấy Vương Hiểu Vân cắn răng, nắm chặt quyền đầu bộ dáng mười phần khôi hài, trêu ghẹo nói: "Làm gì đâu? Chuẩn bị với ai đánh nhau đâu?"

"Đừng nói, nhanh theo ta đi! Cứu vãn thế giới trách nhiệm rơi xuống trên người chúng ta!" Vương Hiểu Vân một phát bắt được Tiểu Hà cổ tay liền hướng trong hành lang chạy tới.

"Cái gì nha!"

"Có người xấu muốn tới bắt giữ số 906 cùng số 908 bệnh nhân, chúng ta nhất định phải ngay lập tức đem bọn họ thay đổi."

...

Cảnh vệ liên Liên Trường Hồ Trường Hà lúc này mới thoát ra tới, theo Lưu Nhất Minh chào hỏi, còi mở cười nói:

"Vị huynh đệ kia nha! Lão thủ trưởng đã đã thông báo, nhất định bảo hộ người an toàn! Người có thể yên tâm, ở chỗ này tuyệt đối an toàn!"

"Đa tạ Hồ Liên Trường!" Lưu Nhất Minh gật đầu mỉm cười nói, dùng hần vũ lực giá trị căn bản là chưa nói tới bảo hộ không bảo vệ, chủ yếu là trong tay Ổ Cứng, những này đủ để đem Dự Châu thành phố quan trường cửa hàng quấy đến long trời lở đất chứng cứ nhất định phải giao cho đáng tin trong tay người.

Mới có thể tạo được người tốt đạt được an ủi, người xấu đạt được trừng phạt tác dụng!

Hồ Trường Hà khoát khoát tay, sau đó cười khò nói: "Chỉ là ta nói huynh đệ nha! Lần tiếp theo người muốn tới làm khách, có thể hay không trước gọi điện thoại, tránh kích phạm gác loại sự tình này, có thể ngàn vạn không thể lại làm!"

"Ách! Ha ha! Yên tâm! Tuyệt đúng không có có lần nữa, thật sự là vừa rồi tình huống nguy cấp, không thể không như thế nha! Hồ Liên Trường nhiều thông cảm!" Lưu Nhất Minh xấu hổ cười nói.

Bên kia Phùng Linh San rốt cục nghiệm minh thân phận, nhưng bảo vệ chiến sĩ không có đạt được chỉ thị, thương không có trả lại, vẫn áp lấy nàng.

Lưu Nhất Minh thoáng nhìn về sau, chỉ Phùng Linh San xông Hồ Trường Hà cười nói: "Hồ Liên Trường, cái này nữ cảnh sát xem xét cho ta lĩnh nửa ngày đường, khẩu súng trả lại cho nàng, thả nàng ra ngoài đi"

Hồ Trường Hà nhìn một chút, gật gật đầu, giơ một tay lên.

Bảo vệ nhận được mệnh lệnh, lúc này mới đem súng lục trả lại cho nàng, tay đẩy ra bên ngoài đuổi!

Phùng Linh San cái kia chọc tức nha! Một cỗ tà hỏa không chỗ phát tiết! Quay đầu lui xuống Lưu Nhất Minh oán hận nói ra: "Lưu Nhất Minh, có bản lĩnh người cả một đời co lại ở chỗ này đứng đi ra, nếu không ta sớm muộn bắt người ngồi tù!"

Lưu Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, thượng hạ đánh đo một cái nàng mê người dáng người, phách lối nói ra: "Kiếp sau đi! Đời này người là đừng nghĩ!"

"Người! Người chờ đó cho ta! Hừ!" Phùng Linh San oán hận cắn răng, uốn éo thắt lưng "Thịch thịch" vượt qua chướng ngại vật trên đường ra ngoài.

Trong xe chưa tỉnh hồn Triệu Tử Hàm lúc này mới dám đẩy cửa xe ra, chui ra, vẫn là một mặt vẻ sợ hãi, một đôi mắt đẹp trừng đến căng tròn, ôm thật chặt trong ngực Ổ Cứng, nom nớp lo sợ hướng đi Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh kéo lại cánh tay, an ủi: "Tử Hàm tỷ, đừng sợ, đến nơi đây, chúng ta liền an toàn! Một hồi mẹ ta còn có Triệu đại bá cùng Tề bác gái đều sẽ tới!"

"Cái gì? A Minh, cái này đến là chuyện gì xảy ra?" Triệu Tử Hàm nhìn chung quanh, nhìn lấy chung quanh súng ống đầy đủ theo cảnh sát giăng co quân nhân, rung động tốt đỉnh.

Lưu Nhất Minh còn chưa tới cùng nói chuyện, liền nghe đến ngoài cửa lớn một trận xao động! Nương theo lấy "Ào ào" chính tề tiếng bước chân, số lớn vũ trang Đặc Công cầm trong tay khiên chống bạo loạn bài đang ở xếp hàng.

Nhìn bộ dạng này là muốn chuẩn bị cứng rắn tiến công!

"Móa!" Cảnh vệ liên Liên Trường Hồ Trường Hà giật nảy cả mình, xuất ra cái còi dùng sức thổi lên.

Bén nhọn chói tai tập hợp tiếng còi vang vọng toàn bộ Cục An Ninh tổng bộ đại viện, đằng sau cảnh vệ liên tức xá bắt đầu táo động.

Trạm gác bên kia vệ binh miệng lớn dất giọng hét lớn: "Liên Trường, Quách phó bí thư điện thoại!"

Hồ Trường Hà tâm lý "Lộp bộp" một chút, phải biết Hoa Hạ thiết trí thành thị Cục An Ninh tổng bộ thụ quân khu cùng địa phương Thị Ủy, Phủ Thị Chính song trọng lãnh đạo, tòng quyền lợi tăng cấp lên nói, Thị Ủy, Thị Phủ lãnh đạo cũng là mình lãnh đạo.

Giờ phút này mới tính lĩnh ngộ được vừa rồi lão thủ trưởng hi hữu nói tàn khốc mệnh lệnh phía sau hàm nghĩa! Vừa nghĩ tới lão thủ trưởng một câu kia, nếu để cho cảnh sát đem người từ các người dưới mí mắt cướp đi, tiểu tử người lập tức còi xuống quân phục, cho ta xéo đi!

Hồ Trường Hà giật nảy mình đánh cái rùng mình, tê liệt, hôm nay không thêm đếm xia.

Quyết định chắc chắn, cần rằng một cái! Mình đã 35 tuổi mới làm Trung úy Liên Trường, cả một đời lớn nhất đại mộng tưởng cũng là muốn làm cái thuần túy vì nước vì dân quân nhân, bình sinh bội phục nhất cũng là thể hệ trước từ mưa bom bão đạn bên trong đi tới Quân Nhân Cách Mạng.

Phan lão càng là mình trong suy nghĩ Chiến Thần!

Hôm nay bất luận là ai, trừ phi lão thủ trường hạ đạt giải trừ mệnh lệnh, nếu không người nào đến cũng không dễ làm!

Vừa nghĩ tới Phan lão lời nói, Hồ Trường Hà toàn thân vô cùng sung mãn lực lượng, sai bước hướng đi vọng gác.

Ánh mắt liếc xéo liếc một chút bên ngoài động tĩnh, khá lắm một đám đầu lĩnh nào nào tụ tập ở ngoài sáng đèn xe dưới, trong tay chỉ trỏ.

Không khỏi liếc một chút miệng, xì một thanh, vừa rồi đi vào vọng gác, nhận lấy điện thoại, cũng không biết nói cái gì, chưa được vài phút, liền âm ỉ lên.

Hồ Trường Hà lớn giọng chấn động đến vọng gác bên trên tích xám "Tốc tốc" nện xuống.

Nói ra sau cùng, Hồ Trường Hà "Ba" tắt điện thoại, chọc tức thở nặng hô hô tức giận, quay người lại, lui xuống đã tập hợp tốt, súng ống đầy đủ cảnh vệ liên hét lớn một tiếng:

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Cảnh sát Đặc Cảnh Đội đằng sau phân cục lãnh đạo nhóm, thành phố cục lãnh đạo nhóm đều tụ tập cùng một chỗ, hiển nhiên đạt được Cục An Ninh tổng bộ lưỡng lự không chấp hành cho câu trả lời chắc chắn!

Phía ngoài đoàn người, Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo cùng hần lệ thuộc trực tiếp lãnh đạo đứng chung một chỗ, nhìn lấy Kim Thủy trên đường sáng chói mê ly đèn nê ông.

"Sự tình đã không bị khống chế, đã đến thời khắc sống còn, nhất định phải cầm lại Ổ Cứng!"

"Vừa rồi lão bản lời nói, người cũng nghe đến, không tiếc bất cứ giá nào!"

"Mẹ nó! Chúng ta thật muốn đánh đi vào?"

"Người cảm giác còn có đường lui sao? Huống hồ, chúng ta cũng không phải một điểm đạo lý đều không chiếm, ngày mai chúng ta đại khái có thể nói, tội phạm giết người bắt giữ dân cảnh, không đường có thể trốn, kinh hoàng lúc trùng kích Cục An Ninh tổng bộ trạm gác, mà truy trải cảnh sát cùng cảnh vệ liên phát sinh lăm bắn!"

"Chỉ cần cầm lại Ổ Cứng, tự nhiên Thiên Hạ thái bình, cho dù sau đó người thu đến xử phạt, đại lão bản đằng sau cũng nhất định sẽ đền bù tổn thất người!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Làm sao không phách lối

Tiểu y tá Vương Hiểu Vân cùng đồng sự Tiểu Hà một đường thẳng xuống dưới y kỹ dưới lầu hầm một tầng, có chuyên môn thang máy nối thẳng lòng đất lầu ba.

Hai người đem giường bệnh an trí đến nhà xác cửa, vị trí này, bên ngoài xe cộ có thể thông qua lòng đất phụ tầng ba bãi đỗ xe thông đạo trực tiếp lái đến cửa.

"Nhà xác", chỉ nghe đến hai chữ này đều bị hải đến hoảng, hai người mặc dù là y tá, bình thường cũng thường xuyên tiếp xúc, có thể là khẩn trương thái quá duyên cớ, luôn cảm thấy có một cổ âm u bầu không khí. Làm cho lòng người bên trong hốt hoảng, nhà xác trực ca đêm An đại thúc cũng không biết chạy đi đâu.

Vương Hiểu Vân bấm Lưu Nhất Minh điện thoại di động, báo cáo hai người vị trí, vừa mới an tâm lắng lặng chờ lấy người tới đón ứng.

Khoa Xương chấn thương lầu 9, chạy tới chiếm đóng giám sát cảnh sát không đến 5 phút đồng hồ khóa chặt Vương Hiểu Văn từng hàng tung, hắc hắc cười lạnh, dùng bộ đàm thông báo vị trí.

Dẫn đầu cảnh sát hé miệng cười một tiếng, đi vào trong toilet, từ giấy chứng nhận kẹp bên trong giữ ra một trương thẻ SIM, đổi nhập chính mình Nokia điện thoại di động, đứng tại ngoài cửa sổ, đánh điện thoại.

"Người tại sát vách khu tầng hầm phụ ba tầng nhà xác cửa."

Sau khi nói xong, cũng không đợi đáp lời, trực tiếp tắt máy, lấy ra thẻ SIM ném vào bình nước tiểu, theo nước trôi đi.

Nhận được tin tức đại hán áo đen, nhìn ngó nghiêng hai phía liếc một chút, nghiêm nghị quát: "Qua tầng hầm, nhanh, nhanh, nhanh!"

Nhận lệnh xong, đoàn người nhanh chân chạy đến cửa thang máy, sẽ tiến vào trong thang máy đem thân nhân bệnh nhân xô đẩy đi ra, đóng lại cửa thang, thẳng xuống dưới tầng hầm.

Bị đuổi ra ngoài thân nhân bệnh nhân giận mà không dám nói gì nhìn lấy cửa thang máy khép lại, mới thấp giọng chửi bới nói,

"Thứ đồ gì! Một đám du côn lưu manh, tổ chất quá thấp!"

Xương thương tổn dưới lầu một tầng hầm, cửa thang máy bên ngoài, tiểu y tá Tiểu Hà xoa xoa tay, cảm thấy cảm giác có chút lạnh.

"Leng keng" cửa thang máy bỗng nhiên mở ra.

Bảy tám tên đại hán áo đen sắc mặt dữ tợn, ánh mắt sắc bén như đao, liếc nhìn liếc một chút tiểu y tá, liền không còn quan tâm, mà chính là co cẳng dọc theo lòng đất hành lang, hướng y kỹ khu phương hướng phi nước đại.

Tiểu Hà trái tim nhỏ phanh phanh trực nhảy, nhìn lấy bọn hán khí thế hung hung bộ dáng, thấy không ổn, vội vàng lấy điện thoại di động ra, bấm Vương Hiểu Văn điện thoại.

"Uy! Hiểu Văn không tốt, ta nhìn thấy một nhóm người xấu hướng người chạy qua."

"A!" Vương Hiểu Văn nghe giật mình, chân tay luống cuống, hoa dung thất sắc.

"Tiếp ứng người đến không? Nếu không tranh thủ thời gian tránh một chút."

.....

Dự Châu bên trong bệnh viện nhân dân đại môn sườn đông lối vào một cỗ hồng sắc Bảo Mã-BMW tùy tiện đậu ở chỗ đó, không để ý đằng sau vang vọng tiếng còi chói tai.

Hai chiếc Đông Phong Mạnh Sĩ bảo vệ lấy một chiếc quân dụng chữa bệnh xe cùng cũng tương tự bị chặn ở bên ngoài vào không được, Tiểu Lý cũng là chau mày, nhìn xem trên cổ tay quân dụng đồng hồ, từ xuất phát đến bây giờ đã qua gần ba mươi phút.

Bỗng nhiên mở cửa xe nhảy xuống, trầm ổn khí độ bất phạm tốc độ đi hướng về phía trước dừng lại xe BMW, cách buồng lái cửa sổ kiếng có thể nhìn thấy chủ xe cạo lấy đầu trọc, tai to mặt lớn, cổ một đầu dây chuyền vàng đặc biệt bắt mắt!

"Phanh phanh" lấy tay gõ gõ cửa kiếng xe, gọi điện thoại tráng hán không vui quay cửa kính xe xuống pha lê, nhìn đứng ở trước mặt ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn thanh niên, xì một thanh, quát: "Người làm gì!"

Tiểu Lý ép một chút hỏa khí, trầm ổn mà không thiếu lực lượng ngữ khí nói ra: "Đồng chí, người nếu không đi liền tránh sang một bên, người nếu là đi, liền tranh thủ thời gian, đừng chặn ở chỗ này!"

"Hắc! Con mẹ nó người là cái thá gì?" Nói rồi, lớn đầu hói nhô ra cửa sổ sau này liếc liếc một chút.

Liếc một chút thoáng nhìn đằng sau cao lớn 1.9m - 2.0m Đông Phong Mạnh Sĩ xe quân đội, trong lòng giật mình, có thể lời đã ra khỏi miệng, thu không trở lại.

Tiểu Lý tuy nhiên đi theo lão thủ trưởng mấy năm, tính cách đã rèn luyện vô cùng trầm ổn, khinh thường chấp nhận những này tự cho là đúng căn bản tức giận.

Nhưng hôm nay không giống nhau, lão thủ trưởng phân phó sự tình, yêu cầu mẫu thân và hàng xóm Lưu Nhất Minh một cọng tóc gáy đều không thể thiếu.

Lại lần nữa ép một chút hỏa khí, gương mặt căng cứng, há miệng nói ra: "Chúng ta chính tại thi hành quân vụ, mời người lập tức dời, nếu không. . ."

Lớn đầu hói cũng không biết ăn sai thuốc gì, sức trâu nổi lên, thô cổ cứng lên, một cái xe đẩy cửa xe, "Oành" vung tay đóng lại.

Chẳng hề để ý nói ra: "Hắc! Ta cho ngươi biết, ta đây cũng là xe quân đội, ta cũng tại thi hành công vụ!"

Vừa nói một bên dương dương đắc ý chỉ trước xe cùng sau xe quân dụng bảng số, bộ dáng mười phần phách lối!

Tiểu Lý cười lạnh một tiếng, nếu là ngươi là Audi cùng Jeep còn phiền phức chút, cần dùng thời gian kiểm chứng! Có thể ngươi hết lần này tới lần khác ngươi Bảo Mã-BMW, phải biết quân đội xưa nay không đi BMW, cho nên xem xét treo Quân Bài, xác định vững chắc giả, một trao một cái chuẩn.

Đang khi nói chuyện, từ Đông Phong Mãnh Sĩ trên quân xa đi xuống hai tên súng ống đầy đủ, vũ trang đầy đủ chiến sĩ, mạnh mẽ hữu lực tốc độ đi tới.

Tiểu Lý không có ở nói chuyện, xoay người lui xuống BMW xe phía sau bước đăng chủ xe nói ra: "Ngươi lập tức sang bên!"

BMW chủ xe tâm lý không cam lòng, vừa muốn nói, dựa vào cái gì? Lệnh ra đầu nhìn thấy phía sau hai tên cầm súng chiến sĩ, nhìn chăm chăm nhìn thấy chính mình, trong lòng run lên.

Không tình nguyện bắt đầu chuyển xe, dòi qua một bên.

Tiểu Lý mím chặt môi, im lặng không nói leo lên Đông Phong Mãnh Sĩ, "Oành" đến một tiếng đóng cửa xe. Hung hăng nói ra: "Đừng nghiêng nó!"

Một cái phá Bảo Mã-BMW treo giả xe quân đội bảng số, gặp phải hàng thật giá thật quân nhân còn mẹ hấn phách lối như vậy, đơn giản chính là mình muốn chết!

Người điều khiển Tiểu Lão Hồ đã sớm thấy ngứa mắt, tuân lệnh về sau, hung phấn quát: "Tốt!"

Đạp cần ga, Đông Phong Mãnh Sĩ nặng 5 tấn, rộng 2 mét thân xe găm thét, đụng vào.

Lớn đầu hói xem xét, thất kinh, "Má ơi!" Một tiếng, phi thân dốc sức qua một bên, đứng nhìn một thân thịt mỡ, động tác cũng là nhanh nhẹn!

Bằng không, hấn liền người cùng xe bị đụng, lớn đầu hói "Phốc" nhanh 180 cân dài rộng thân thể nện tới mặt đất, quay đầu chỉ nghe thấy.

"Oành" một tiếng vang trầm, chính mình xe BMW bị trực tiếp đụng đổ, một bên thân xe chạm đất mặt, bị đụng vào bệnh viện thêm đá trên vách tường.

Xe BMW trung gian bộ phận trực tiếp lồm đi vào, "XỈ... XỈ..." Bốc lên khói trắng.

Từ dưới đất bò dậy đầu trục, sắc mặt "Xoát" biến thành màu gan heo, nhảy chân, tức giận mắng: "Con mẹ nó ngươi có bản lĩnh lại đụng!"

Người điều khiển Tiểu Lão Hồ cười lạnh, buông ra chân ga, hơi chuyển xe về sau, lại là một chân chân ga đến, "Oành" lại là một cái va chạm, nha, lần này hoàn toàn đụng bẹp.

"Ta dựa vào! Ngươi. . ." Đầu trục tức giận run rẩy, con ngươi đỏ thẫm, hồng học thở mạnh, cúi người, trong mồm không sạch sẽ mắng.

Đụng dẹp về sau, người điều khiển Tiểu Lão Hồ lúc này mới hải lòng chuyển xe, bày ngay ngắn đầu xe, găm thét, xông vào bãi đậu xe dưới đất.

Đằng sau quân đội chữa bệnh xe cùng áp trận Đông Phong Mãnh Sĩ xe quân đội theo đuôi, nối đuôi nhau mà vào.

"Móa!" Dời xe đến bên cạnh BMW chủ xe xem xét, tròn mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

"Ngưu bức, hà giận, quá mẹ nó hà giận!"

"Ngươi nha không phải ý vào xe quân đội bảng số sao? Làm sao không được phách lối!"

"Ha-Ha!"

Đằng sau bị chặn đến đã sớm lòng đầy căm phẫn chủ xe nhóm vừa đi theo đi vào, một bên giơ ngón tay cái lên, lớn tiếng gọi tốt, thông khoái!

Ngồi ở ghế cạnh tài xế Tiểu Lý cầm điện thoại di động lên, phát 110 điện thoại.

"Uy! Ta phát hiện bệnh viện nhân dân cửa vào có một hai xe BMW, bảng số xe là dự K2***78 dính lú giả tạo xe quân đội bảng số, mời các ngươi hạch tra một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Hành động hủy bỏ

Tắt điện thoại Vương Hiểu Văn khuôn mặt nhỏ trắng xanh, nhìn hai bên một chút, nhà xác môn khóa chặt, cái này hướng chỗ nào tránh nha?

Tê bác gái ở bên cạnh nghe cũng là hãi hùng khiếp vía, vội vàng nói ra: "Nhanh cho Nhất Minh gọi điện thoại! Người đến không?"

"Ai! Tốt! Ta đánh!" Vương Hiểu Văn còn không có thông qua qua, liền nghe đến sau lưng "Cạch cạch" hành lang chỗ sâu truyền đến vang dội tiếng bước chân.

Dẫn đầu một cái theo Khi Ôm giống như người áo đen liếc một chút liền nhìn thấy Vương Hiểu Văn bọn họ, con mắt lóe sáng, mừng rỡ, vừa nghiêng đầu hô lớn: "Đại ca! Bọn họ ở chỗ này! Nhanh!"

Đằng sau bảy tám cái đại hán áo đen một mặt hưng phấn giương nanh múa vuốt điên cuồng chạy tới, hét lớn: "Dừng lại! Dừng chạy!"

Tiểu y tá dọa đến hoa dung thất sắc, tay run một cái, "Ba" điện thoại di động rơi mặt đất.

Thét to: "Tê bác gái, chúng ta qua bãi đỗ xe, "

Uốn eo eo đẩy giường bệnh hướng bãi đỗ xe chạy đi, Tê bác gái cũng không thèm đếm xỉa, hai người một trước một sau, xe đẩy giường bệnh, chạy thở hổn hển tức giận.

Roi trên mặt đất điện thoại di động truyền đến Lưu Nhất Minh sốt ruột lời nói

"Uy! Tiểu Vương y tá? Uy. . ."

Đã bị an toàn tiếp ứng đến Phan lão chỗ ở Lưu Nhất Minh nghe được trong loa truyền đến bối cảnh thanh âm, lòng nóng như lửa đốt!

Trực tiếp tắt điện thoại, gọi Tiểu Lý điện thoại di động, một giây liền nghe,

"Đến không?"

"Đến, đã tiến vào bãi đỗ xe."

"Nhanh! Tranh thủ thời gian cứu người, bọn họ người đã đang đuổi. "

"Ta đã trông thấy, yên tâm!"

Tiểu Lý sáng ngời ánh mắt xuyên thấu qua cửa kính xe, bên cạnh phía trước hơn 100 mét bên ngoài, san sát nối tiếp nhau xen vào nhau lấy các loại xe cộ khoảng cách bên trong, lơ mơ trông thấy một tên tiểu y tá cùng một cái trung niên phụ nữ đẩy giường bệnh ra sức phi nước đại!

Đằng sau bảy tám cái trắng hán bước nhanh chân, theo đuổi không bỏ!

Nói xong Tiểu Lý tắt điện thoại, chéch xuống dưới đầu lui xuống đằng sau cảm thương ngồi ngay ngắn các chiến sĩ nói ra: "Chuẩn bị!"

Đông Phong Mãnh Sĩ "Xỉ..." Bỗng nhiên nhất chuyển đầu xe, một chân phanh lại, hai bên cửa xe bỗng nhiên mở ra, tám tên súng ống đầy đủ chiến sĩ nói đuổi nhau nhảy ra, làm hai nhóm, xông đi lên.

Đạp 07 thức tác chiến giày chiến sĩ "Cộc cộc cộc" vang dội hữu lực tiếng bước chân, trực tiếp che lại đại hán áo đen tiếng gào!

Các chiến sĩ cũng không nói chuyện, giờ thương, xuyên qua qua Vương Hiểu Văn bọn họ liền xông đi lên.

"Ta dựa vào! Chạy mau!"

Đại hán áo đen vừa nhìn thấy cái này tư thế, hồn đều hoảng sợ bay, thân thể một cái lao đảo thiếu chút nữa nằm xuống, vội xoay người lại, quay đầu liền chạy!

Mẹ nó! Ca cũng là muốn giãy chút món tiền nhỏ tiêu xài một chút! Cũng không muốn đem mệnh bỏ ở nơi này.

Thủ hạ các tiểu đệ oa oa kêu to, lộn nhào, chạy tứ phía!

Có mấy cái hoảng hốt chạy bừa, đâm đầu vào đỗ trên xe, trêu chọc lấy đèn xe cuồng thiểm, còi tiếng cảnh báo liên tiếp vang lên!

Các chiến sĩ quệt miệng, khinh thường nhìn lấy bọn hán chặt vật chạy trốn bộ dáng, nôn một ngụm nước miếng!

"Tốt, bảo hộ mục tiêu quan trọng!"

"Hừ! Tiện nghi đám này cần bà!"

Các chiến sĩ dừng bước lại, xì một thanh, vẫn chưa thỏa mãn thấp giọng mắng.

Tiểu y tá thấy một lần cứu tình đến, tứ chi như nhũn ra, cơ hồ đứng thẳng không được, thở hồng hộc, bắt lấy giường bệnh lan can, vẫn kiên trì hỏi: "Các người là tới đón ứng chúng ta sao?"

Đã bắt lấy giường bệnh Tiểu Lý, khẽ cười nói: "Không tệ! Người là Vương Hiểu Vân y tá a? Cảm ơn người!"

"Đúng đúng! Ta là!" Vương Hiểu Vân nghe xong lời này, treo lấy tâm hoàn toàn nện xuống, thở dài ra một hơi, cơ hồ xụi lơ trên mặt đất.

Quân đội chữa bệnh xe vững vững vàng vàng đỗ tốt, đằng sau cửa xe mở ra, tại chiến sĩ cùng Quân Y phối hợp xuống, theo thứ tự đem Vương Tú Càn cùng Triệu đại bá bọn họ đặt lên trong xe,

Bốn góc kẹt chụp cố định lại, trên giường bệnh ba cái dây an toàn cũng buộc lại.

Tiểu Lý kính cái quần lễ, lần nữa cảm tạ Vương Hiểu Vân về sau, phương mới lên tới Đông Phong Mãnh Sĩ, quay đầu xe rút lui.

Tiểu y tá đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, toàn thân đỏ mồ hôi lâm ly,

Mấy cái lọn tóc bị ướt đầm mồ hôi, thiếp bám vào trên trán, càng lộ vẻ kiều diễm rung động lòng người!

Chạy đến dưới đất hành lang chỗ sâu bảy tám cái đại hán áo đen thờ không ra hơi, dựa lưng vào vách tường, xụi lơ trên mặt đất.

"Đại ca, làm sao bây giờ?"

"Tê liệt! Cái gì làm sao bây giờ! Đi đường thôi!"

"Ai! Đáng tiếc, hai mươi vạn nha! Liền mẹ nó kém một bước!"

"Xúi quẩy! Tại sao có thể có quân nhân tham gia đâu? Đại ca, chúng ta có thể hay không rơi trong đây?"

"Tê! Du Đại Hải cái này lão tạp mao, mẹ nó lại dám hớ lão từ!"

...

Bệnh viện nhân dân phía Tây lối ra bên ngoài, tắt lửa dừng sát ở ven đường một hai trong xe cảnh sát, ngồi ở phía sau tòa cảnh sát thân thể núp trong bóng tối.

Hung ác nham hiểm ánh mắt nhìn chăm chăm bãi đậu xe dưới đất lối đi ra, nhìn thấy nối đuôi nhau mà ra Đông Phong Mãnh Sĩ cùng quân đội chữa bệnh sau xe, sắc mặt tái xanh, bờ môi nhếch.

Lặng yên không một tiếng động, một cái tin nhắn ngắn phát ra: Người thế chấp bị xe quân đội mang đi.

Giờ phút này thời gian đã tiến vào trong đêm hơn 10 giờ chung, tứ kinh núi hai bên đường phố, đèn đuốc rã rời, người đi đường thưa thớt, xe cộ thưa thớt!

Bảo vệ lấy quân đội chữa bệnh xe Đông Phong Mãnh Sĩ thông suốt, một đường phi nhanh, di động xe quân đội tại sáng chói đèn nê ông chiếu xuống, biến ảo lúc dài lúc ngắn thân ảnh.

Tiểu Lý mắt sáng ngời mà kiên nghị, không ngừng chớp động lên, quét mắt hay phía trái phải đằng trước nhất cử nhất động.

Đột nhiên phía trước không đến 100 m chỗ ngã tư đường, khoảng chừng song hướng giữa đường đỗ lấy một hắc sắc Audi cùng một cỗ màu trắng SUV, rõ ràng bọn họ phương hướng là đèn xanh, lại quý dị dừng lại không đi.

Tiểu Lý ánh mắt ngưng tụ, mày nhăn lại, nhạy cảm người được một cỗ khí tức nguy hiểm, cắn răng một cái thấp giọng quát: "Tiến lên!"

"Là đèn đỏ nha!"

"Không cần quản, Nhanh! Nhanh!"

Tiểu Lý quả quyết hạ lệnh, ngữ khí kiên định hữu lực. Đồng thời cầm lấy xe tải bộ đàm, "Tiểu Vương các người đi theo chúng ta gia tốc tiến lên, chú ý hai bên đường xe cộ!"

Người điều khiển Tiểu Lão Hồ đánh tay lái, cắt vào rẽ trái cơ động làn xe, vượt qua phía trước một cỗ Xe riêng về sau, đập mạnh cần ga, Đông Phong Mãnh Sĩ gầm thét phóng tới ngã tư đường.

Đằng sau quân đội chữa bệnh xe cùng đoàn hậu Đông Phong Mãnh Sĩ lần lượt đi theo, xông đi lên.

Dự Châu bên trong thành phố Đông Nam phương hướng 30 cây số bên ngoài phi trường quốc tế, đợi xe đại sảnh trong toilet, một cái bụng phệ trung niên nam tử đầu đội lấy hắc sắc mũ lưỡi trai, kính râm che mặt, tay cầm Nokia điện thoại di động.

"Hành động hủy bỏ đi! Quân đội người. . ."

"Không được! Ca, người đi đi! Khẩu khí này ta nhất định phải ra."

Trung niên nam tử thần sắc âm đạm, bên tai "Ục ục" điện thoại manh âm.

Nhếch một miệng môi dưới, tiện tay đem mấy ngàn nguyên Nokia điện thoại di động ném xuống đường nước chảy.

Một mặt chán nản kéo hành lý, hướng cửa lên phi cơ đi đến!

Giờ phút này, chiếc thứ nhất Đông Phong Mãnh Sĩ đã gầm thét xông qua ngã tư đường, trước sau bất quá vài giây đồng hồ thời gian, quân đội chữa bệnh xe theo sát sau.

Màu trắng SUV phía sau xe thân thể chấn động, đuôi xe kịch liệt toát ra một cỗ khói trắng, bên trái hướng hắc sắc Audi gần như đồng thời khởi động, vọt tới quân đội chữa bệnh xe.

Người điều khiển Tiểu Vương khoe mắt liếc qua bất được về sau, nghiêm mặt, trong lòng cũng không có sợ hãi, ngược lại cảm giác một trận hưng phấn, adrenaline đột tăng.

Nhanh quay ngược trở lại tay lái, khống chế thân xe khuynh hướng một bên, xảo diệu tránh thoát SUV sau khi đụng, nhấn cần ga một cái, 560 mã lực động cơ oanh minh, thoát ra ngoài.

Đằng sau áp trận Đông Phong Mãnh Sĩ người điều khiển mắt hồ trợn lên, cắn răng, đạp cần ga, hướng hắc sắc xe Audi thân thể liền đụng vào.

"Oành "

Hắc sắc Audi không trung cuộn cuộn lấy, toái phiến tung bay lấy, bay ra ngoài xa mười mấy mét.

Bên phải chạy một cỗ trọng hình xe chở xi-năng gào thét lên vọt tới, tốc độ không giảm, cũng không thấy phanh xe! Cứ như vậy trực lăng lăng lui xuống Đông Phong Mãnh Sĩ xe quân đội đụng vào.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Sau này muốn làm gì

Căn ở phía sau Đông Phong Mãnh Sĩ người điều khiển thấy thể muốn rách cả mí mắt, dồn sức đánh tay lái, cực lực điều chỉnh thân xe.

Đem đằng sau đuôi xe cấp trọng hình xi-năng xe, trong hoàn cảnh bất ngờ như thế này, người điều khiển có thể làm là đã đến cực hạn.

"Oành" kịch liệt tiếng va chạm vang lên.

Nặng mấy chục tấn trọng hình xi-năng xe trùng kích lực cường hãn bao nhiêu, phổ thông xe con tại trước mặt nó liền theo giấy giống như, va chạm tăng thêm nghiền ép lập tức liền thành toái phiến.

Đông Phong Mãnh Sĩ theo như lời thuộc về xe quân đội, thế nhưng không chịu nổi con hàng này như thế một đỉnh.

Đằng sau treo dự bị lốp xe trực tiếp đụng bạo, thân xe ly khai mặt đất, theo đạn pháo một dạng bắn ra qua hơn hai mươi mét xa, mới phanh lại xe.

Cốp sau cùng kính chắn gió trực tiếp bị đụng nát, gió vù vù hướng bên trong thổi, may mắn xếp sau ngồi ngay ngắn chiến sĩ đều bình yên vô sự!

Tiểu Lý nghe phía sau cự đại tiếng va đập, lo lắng cầm lấy xe tại bộ đàm: "Uy! Có người hay không viên thương vong?"

Vung một chút có chút choáng váng đầu người điều khiển quay đầu lại, hỏi một tiếng: "Đều thế nào? Có thụ thương không?"

Đằng sau một loạt chiến sĩ lòng còn sợ hãi nắm chặt trong tay Cung Thương, phúi xuống trên mũ giáp trên bờ vai toái phiến, nói ra:

"Không có việc gì! Mẹ nó, nhờ có người phản ứng kịp thời, cái này nếu là đụng vào khía cạnh, mấy ca không phải quang vinh (liệt sĩ) không thể!"

"Ha-Ha!"

Người điều khiển yên tâm nắm lên bộ đàm: "Không có có thụ thương, cốp sau bị đụng nát."

Tiểu Lý nghe về sau, nhếch một miệng môi dưới, dùng trầm ổn ngữ khí nói ra: "Không chế lại người gây ra họa, chụp ảnh tồn tại chứng cứ! Giao cho đằng sau cảnh sát giao thông xử lý!"

"Minh bạch!"

Trong xe các chiến sĩ đã đẩy ra hai bên cửa xe, linh hoạt, hóp lưng lại như mèo thoát ra ngoài, động tác nhanh nhẹn hữu lực.

Trọng hình xi-măng xe đầu xe cũng lồm đi vào, "Tê tê" bốc lên khói trắng, mặt đất bắt mắt trượt ngắn cùng va chạm toái phiến.

Các chiến sĩ mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, khí thế hùng hục.

Hai tên chiến sĩ giờ thương cảnh giới tại xe chung quanh, mặt khác bốn tên chiến sĩ, phân ra hai tổ, tổ 1 chạy chậm đến qua không chế cách đó không xa bị đụng đổ hắc sắc xe Audi.

Màu trắng SUV giờ phút này, đã thừa dịp màn đêm đã trốn rồi hiện trường.

Xi-măng xe người điều khiển râu ria xồm xoàm người thanh niên, đối mặt với tối om hòng súng, tự giác giờ hai tay lên.

Chiến sĩ một cái lái xe môn, nghiêm nghị quát lớn: "Hai tay ôm đầu, đi ra!"

Người trẻ tuổi sắc mặt trắng xanh, thần thái kinh hoàng, run rẩy bờ môi nói ra: "Thật xin lỗi! Thắng xe không ăn, thắng xe không ăn."

"Bớt nói nhảm, nằm xuống!"

Người trẻ tuổi đối mặt lui xuống trán tối om hòng súng không dám không nghe theo, tự giác bò tới mặt đất bên trên.

Một tên chiến sĩ lục soát một lần, phát hiện không có hung khí về sau, thét ra lệnh hai tay ôm đầu, ngồi xổm ở một bên.

Lại trèo lên xi-măng xe trong phòng điều khiển điều tra, trừ nấy tờ báo cùng nấy bình nước khoáng mì ăn liền về sau, không có vật khác.

Hắc sắc trong xe Audi đẩy ra ngoài một người trung niên nam tử ở vào say rượu trạng thái, khiêng ra đến đã bất tỉnh nhân sự.

Bên này lại là chụp ảnh, lại là liên hệ cảnh sát giao thông tới xử trí!

Qua đường xe cộ cùng người đi đường nhìn lấy một màn này đều tránh ra thật xa, không ít người hiểu chuyện còn cầm điện thoại di động lên chụp ảnh.

Tiểu Lý ngồi Đông Phong Mạnh Sĩ thẳng đến tiến vào bệnh viện quân khu đại môn về sau, vừa mới yên lòng.

Lấy điện thoại cầm tay ra gọi lão gia tử thư phòng điện thoại, kết nối về sau, ngữ khí bình tĩnh, ngữ điệu trầm ổn nói ra,

"Thủ Trưởng, người đã an toàn đến bệnh viện quân khu."

"Ừm! Tốt!"

Hai người trò chuyện rất lợi hại ngắn gọn, vắn vắn chỉ có hai câu nói liền xong.

Tiểu Lý cũng không có báo cáo bệnh viện người áo đen cùng trên đường gặp được hết thấy, những này việc nhỏ không đáng kể đồ vật, lão gia tử không có hứng thú, đối với hân cấp bậc này người mà nói, ta chỉ cần biết kết quả mà ta muốn là được.

Về phần trung gian kinh lịch cái gì, làm cái gì, cái này đều không trọng yếu, cái này cũng hoàn toàn là Tiểu Lý cấp bậc này có thể tự mình làm chủ.

Tắt điện thoại về sau lão gia tử, cười mở cười một tiếng, lui xuống sau lưng Lưu Nhất Minh nói ra: "Tiểu hữu, lần này cái kia yên tâm đi! Chờ một chút, người liền có thể đi xem một chút mẫu thân người."

"Đa tạ! Để lão gia tử hao tâm tổn trí."

Phan lão khoát tay cười một tiếng, uống một thanh trà Long Tĩnh về sau, trên mặt hồng quang vẫn không có tán đi, một đôi thể sự xoay vần hai mắt chiết

xạ ra sáng ngời quang mang.

Cho thấy trước mặt cái này vì nước cộng hoà giải phóng sự nghiệp làm ra công hiến to lớn lão nhân y nguyên ở vào hưng phấn trạng thái.

"Ta nhìn người tại Hoàng gia Nhất hào bên trong đánh nhau video, thật sự là không được, khiến chống bạo loạn bài ở trước mặt người liền theo giấy giống như, nhất cơn xuống dưới liền nát, lực lượng này đến lớn bao nhiêu!"

"Đúng, trong tay người cái này Thiên Bồng Xích đồ vật đến tốt cùng là làm bằng vật liệu gì, tính chất cư nhiên như thế cứng rắn, hiếm thấy trên đời nha!"

Lão gia tử hưng phấn liền như đứa bé con, một vấn đề tiếp lấy một vấn đề ném ra ngoài, Luru Nhất Minh không thể không nhin lên tính tình, từng cái giải thích.

Thiên Bồng Xích là mình ngẫu nhiên tại thị trường đồ cổ đoạt được, chính mình cũng không biết nó là làm bằng vật liệu gì!

Về phần Phan lão quan tâm nhất lực lượng, Luru Nhất Minh hỏi hột nói một câu:

"Điều này cùng ta tập luyện công pháp có quan hệ!"

Phan lão tự nhiên minh bạch, cũng không hề hỏi kỹ, loại này kinh hải thể tục Cao Cấp Công Pháp, trong giới tu luyện người không ai không coi như Trân Bảo, bí mật mà giấu đi, há có thể tùy tiện nói tại bên ngoài người biết được.

Phan lão hồi tưởng đến trong video Luru Nhất Minh đột nhập bảo an bên trong, như vào chỗ không người, lôi kéo khắp nơi, không ai có thể ngăn cản!

Hưng phấn xoa xoa tay, nói ra: "Ài! Đáng tiếc, người nếu là sinh ra sớm mấy chục năm, sinh ở kháng chiến niên đại, tuyệt đối sẽ trở thành ta nước cộng hoà một viên đại tướng!"

Đang sau lại nhìn thấy, Hoàng gia Nhất hào làm ác tràng cảnh, tức đến xanh mét cả mặt mày, nổi giận mắg: "Một đám người cặn bã! Nếu là tại chiến tranh niên đại, ta đã sớm ôm súng máy đem đám khốn kiếp này đưa hết cho "xình xịch".

Lão nhân này thật đáng yêu, tính tình thật nóng nảy! Tuổi hơn thất tuần, bạo tính khí vẫn dồi không được, không quen nhìn bây giờ xã hội này loạn thất bát tao đồ vật!

"Phan lão, video đăng sau nhiều như vậy tham quan ô lại cùng giới kinh doanh kẻ có thể lực làm sao bây giờ?"

"Tiểu hữu không cần phải lo lắng, ta đã cấp thông tri lão chiến hữu, phía trên đã phái cấp bậc cao tổ chuyên án tới, phạm là có trong hồ sơ, đừng mong thoát đi một ai rồi!"

"Vừa rồi Sở Công An, Dương tỉnh trưởng đã hạ lệnh, bí mật điều Cửu Hương thành phố mấy trăm Cảnh Lực qua tới bắt cũng như niêm phong Hoàng gia Nhất hào, liên can một cái cũng chạy không thoát."

Cửu Hương thành phố cách Dự Châu thành phố 87 cây số về phía đông, cái này là hoàn toàn không yên lòng Dự Châu thành phố bản địa cảnh sát, áp dụng bên ngoài điều động nhằm tránh cho nội gián để lộ tin tức!

Luru Nhất Minh gật gật đầu, xem ra bắt trái trước đó, mẫu thân cùng Triệu đại bá bọn họ tạm thời chỉ có thể tại bệnh viện quân khu.

"Những việc này, chúng ta liền mặc kệ, tự nhiên có một đám người đi xử lý! Nói một chút người đi? Sau này muốn làm gì?"

"Ta? Tự nhiên là trước tiên đem việc học hoàn thành nha!" Luru Nhất Minh giả bộ kinh ngạc nói ra.

Chính mình muốn đi đường khẳng định không thể nói với lão gia tử, nói hấn cũng không hiểu!

Lão gia tử cười hắc hắc, lóe ra giáo hoạt ánh mắt, cười nói: "Theo ta thấy, người không bằng đến bộ đội lên, cho chúng ta Bộ Đội Đặc Chủng làm một tên huấn luyện viên!"

Luru Nhất Minh nhẹ nhàng lắc đầu, từ tốn nói: "Ta tập luyện đồ vật, bọn họ học không được, ta đi chính là Luyện Khí Sư đường!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Người đến cùng là ai?

Lão gia tử nghe không khỏi âm thầm, đứng nhà! Luyện Khí sư không có chỗ nào mà không phải là từ nhỏ bắt đầu tập luyện, nhìn xem nước cộng hoà cận tồn mấy vị Quốc Thuật Đại Sư nhóm, đều là tuổi thất tuần mới tu tới Hóa Cảnh.

Thời gian quá mức dài đằng đặc, đồng thời theo tuổi tác dần dần cao, khí huyết suy bại, không thể không hao phí thật vất vả tu luyện được đến chân khí trì hoãn cơ thể già yếu tốc độ.

Đã từng lại một lần vì cấp lãnh đạo cấp cao biểu diễn mà hao phí đại lượng chân khí, sau đó còn lớn hơn bệnh một trận, không thể không nói là một loại bi ai!

Lưu Nhất Minh lại có không đành lòng, hơi suy nghĩ, trong đầu hiện ra mấy phần trong tông môn sơ cấp Luyện Khí Công Pháp, dứt khoát cho hẳn một phần, cũng coi như báo đáp giải vây chi tình.

Bởi vậy, bỗng nhiên đứng dậy, đi đến lão gia tử trước bàn sách, mở ra một trương giấy Tuyên Thành, cầm bút lên trên kệ bút lông, dính dính Mặc Thủy. Nhắm mắt trong đầu kiểm tra lại một lần, có, "Huyền thiên tâm pháp" liền người.

"Vù vù" Lưu Nhất Minh vận dụng ngòi bút như long xà phi vũ.

Nhân Chi Cực Tâm Pháp, còn phần sau Địa Chi Cực cùng Đạo Chí Cực, cái này lưỡng cảnh giới cho dù là viết ra, trên cái thế giới này người chỉ sợ cũng lý giải không được, ngược lại cho rằng là hư ảo đi, tính toán liền viết Nhân Chi Cực pháp môn tu luyện đi!

Phan lão hiểu kỳ đứng sau lưng Lưu Nhất Minh, ánh mắt lóe ra tinh quang, u ám chi sắc quét qua vì khoảng không, yên lặng nhắm đọc lấy phía trên Tâm Pháp Khẩu Quyết, kích động bờ môi run rẩy, mặt đỏ lên!

Đây mới thực sự là pháp môn tu luyện nha! Vận khí ta thật sự là quá tốt, rốt cục nghiệm chứng ta ý nghĩ trong lòng, xem ra trên cái thế giới này thật có tu luyện giả ẩn hiện, trước mắt tiêu hóa từ chẳng phải là sống sờ sờ ví dụ sao?

Chỉ là những này ẩn tàng tại dân gian, không hiển lộ cùng thế nhân trước mắt thần bí tu luyện giả vì sao không muốn đi ra ra sức vì nước? Hơi một suy nghĩ, cũng là minh bạch, nhưng phạm là đi đến một con đường trên người, không khỏi là truy cầu kéo dài tuổi thọ, thậm chí trường sinh bất tử, không muốn cuốn vào hồng trần tục sự bên trong.

Thu bút về sau, Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng thổi khẩu khí, chỉ trên Tuyên Thành Tâm Pháp Khẩu Quyết nói ra: "Lão gia tử, cái này liền tặng cho ngươi, mỗi ngày Tử Ngọ hai cái thời khắc siêng năng luyện tập, nhất định có thể lại tăng lên cảnh giới!"

"Ha-Ha! Quá tốt, đa tạ tiểu hữu, cái này khiến ta lão đầu từ làm sao có ý tứ?"

Phan lão gia tử nói khí nhưng tay động tác lại cũng không chậm, một cái quơ lấy, xem như trân bảo cẩn thận từng li từng tí cầm ở trong tay, nhìn lấy phía trên chữ viết ánh mắt tỏa ánh sáng.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng cười một tiếng, nói ra: "Không có gì! Xem như báo đáp lão gia tử lần này xuất thủ tương trợ, bằng không ta xác định vững chắc hội bị bắt được trong lao."

Phan lão cẩn thận từng li từng tí thả tờ giấy tốt, khoát tay chặn lại cười nói: "Này không tính là gì! Chính nghĩa có lẽ sẽ đến trễ, nhưng xưa nay sẽ không vắng mặt, bọn họ hiện tại theo trên lò lửa con kiến một dạng, trước khi chết sau cùng giãy dụa!"

"Huống hồ! Bọn họ muốn bắt đến ngươi gần như không có khả năng, chỉ cần ngươi muốn chạy, liền bọn họ chút bản lĩnh ấy, chỗ nào ngăn được ngươi, ha ha!"

Bên ngoài thư phòng, trong đại sảnh.

Triệu Tử Hàm theo nằm mơ giống như, ngồi ở trên ghế sa lon.

Đánh giá chung quanh hết thấy, nơi này là quân đội bỏ qua chỗ một chỗ vắng vẻ tiểu viện, từ tiến đến đến bây giờ, nào từ một mực "Àm àm" vang, căn bản là không dừng được, đêm nay phát sinh hết thấy vượt qua chính mình tưởng tượng! Tựa như ảo mộng! Như vậy không chân thực!

A Minh làm sao biết nhận biết lớn như vậy về hưu cán bộ, liều mạng bảo hộ Ồ Cứng bên trong đến ẩn tàng bí mật gì, vì cái gì cảnh sát sẽ như vậy không tiếc đại giới cũng muốn lấy được!

A Minh làm sao biết công phu? Làm sao biết sử dụng điều luyện súng ống? Lại lúc nào biết lái xe? Mà lại kỹ thuật lái xe có tốt như vậy? Trong tay Thiên Bồng Xích đến là cái gì?

Vấn đề một cái tiếp theo một cái, như là một đoàn loạn mã quán quanh ở Triệu Tử Hàm trong đầu. Không để cho nàng ngừng xoa thái dương huyệt, nghĩ không ra đầu mối tới.

Tính toán, không đi nghĩ, chính mình cái đầu nhỏ đưa đoán chừng nghĩ đến trời sáng cũng nghĩ không thông.

Lặng lặng chờ lấy A Minh ra đi! Không phải nói một hồi cha mẹ cùng Vương Đại Nương đều sẽ tới sao? Chờ lấy là được!

Trong thư phòng Luru Nhất Minh cười một tiếng từ chối cho ý kiến, ngẩng đầu nhìn liếc một chút treo tường Đồng Hồ,

Tính toán thời gian, Tiểu Lý không sai biệt lắm trở về.

Quả không phải vậy, bên ngoài thư phòng vang lên tiếng đập cửa, Tiểu Lý khí độ trầm ổn cất bước đi tới, hướng lão gia tử nói ra: "Thủ Trưởng, đã an bài thỏa đáng."

"Ừm! Có nhân viên thương vong sao?" Lão gia tử một mặt bình tĩnh hỏi.

Tiểu Lý chần chờ một chút, nhấp một miếng môi dưới, chậm rãi nói ra: "Không có thương vong, cũng là một cổ đuôi xe bị đụng nát!"

Lão gia tử "Hắc hắc" cười lạnh hai tiếng, trào phúng nói ra: "Thật đúng là to gan lớn mật, điên cuồng cùng cực!"

"Tính toán, tự nhiên có bọn họ qua quản, ta không được liên buông lời, miễn cho có người nói ta một cái lão đầu tử, lui đã nhiều năm còn không an ổn?"

Luru Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, tâm lý buồn cười, vừa rồi Sở Công An, Dương thính trưởng tại cáo từ đi ra đại môn về sau, mới dám xóa đi mờ hôi lạnh trên trán! Lão gia tử uy thế cùng sức ảnh hưởng có thể thấy được lổm đổm.

Luru Nhất Minh cáo từ lão gia tử, lôi kéo một mặt u mê Triệu Tử Hàm, tại Tiểu Lý cùng đi qua bệnh viện quân khu, nhìn thấy được an trí tại sân sóc đặc biệt trong phòng bệnh mẫu thân cùng Triệu đại bá bọn họ, mấy người trở nên kích động.

Vương Tú Càn lôi kéo Luru Nhất Minh tay, hung hăng oán giận: "Về sau có thể tại không thể làm như vậy chuyện khác thường, cái này quá hung hiểm!"

...

Đêm đó, Sina Micro Blog bên trên, một cái tên là "Elise" thu được người phát một đầu Micro Blog, phối phát mấy trương hình ảnh.

"Người đến cùng là ai? Người đến có như thế nào kinh lịch? Đêm nay, bao nhiêu năm không có chảy qua nước mắt, vì người một người chảy cái vui đi!"

Phối phát hình ảnh rõ ràng là từ trong video Screenshots mà đến, bối cảnh cũng là Hoàng gia Nhất hào ngoài cửa lớn.

Bức ảnh đầu tiên bên trên, một đám tiểu thư kêu khóc, khu tay quyền đầu, trùng kích một đám súng ống đầy đủ cảnh sát.

Bức ảnh thứ hai, Luru Nhất Minh cảm thương bắt giữ một tên nữ cảnh sát. Bộ mặt ảnh chân dung bởi vì góc độ vấn đề, có vẻ hơi mơ hồ, nhưng y nguyên có thể phân biệt ra là một cái diện mạo Thanh Tú người trẻ tuổi, gấp đi theo phía sau hân trong ngực ôm một cái đại lễ phẩm túi nữ hài chỉ cấp một cái thướt tha bóng lưng.

Đây không tính là cái gì! Chánh thức rung động phần sau một đám mái tóc lộn xộn cô gái trẻ tuổi nhao nhao hướng phía người trẻ tuổi này quỳ tạ lấy.

Lớn nhất một trương hình ảnh cố ý phóng đại các cô gái bộ mặt biểu lộ, có thể rõ ràng trông thấy đám này nữ hài niên kỷ cũng không lớn, mỗi cái trong mắt ngấm lấy nước mắt, một mặt bị phần!

Micro Blog một phát, không đến hai giờ, trích dẫn 40000 nhiều lần, bình luận 30000 mấy đầu, Fan đã đạt 52 vạn.

"Ta dựa vào! Đây là Tảo Hoàng (càn quét tệ nạn)?"

"Mẹ nó! Đừng nói cho ta, là tiểu thư nhóm tạo phản!"

"Thu được người tam quan bất chính đi, một cái bắt giữ cảnh sát tội phạm có gì có thể rơi lệ?"

"Đúng đấy, loại người này hẳn là tại chỗ xử bắn!"

"Móa! Đây không phải Hoàng gia Nhất hào sao? Lâu Chủ đem video phát ra tới đi!"

"Ta thấy thế nào không hiểu, người nào cấp giải thích một chút, vì sao như thế một đám tiểu thư hội quỳ tạ cái này tội phạm?"

"Ta biết, nhưng là ta ngay tại hiện trường, đáng tiếc một kích động vào xem lấy nhìn, quên chụp ảnh."

Đầu này hồi phục phía dưới, trong nháy mắt xuất hiện một dải hồi phục: Mau nói! Chân tướng! Chúng ta muốn chân tướng!

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và BẮM THEO DÕI để được thông báo khi có chương mới!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Phát liên phát

Thật vất vả phát xong hình ảnh, phối phát giới văn chữ nữ lãnh đạo Đường Tiểu Na xoa một chút khóe mắt nước mắt, đứng dậy qua nhà vệ sinh rửa mặt, nhìn xem con mắt chung quanh có chút sưng đỏ, vội vàng giọt mấy giọt nhân dược nước, lại thiếp mắt thiếp.

Laptop màn hình ánh sáng dần dần trở tối, tiến vào tiết kiệm điện hình thức.

Nhưng đầu này Micro Blog phía dưới, thảo luận y nguyên khí thế ngất trời.

"Tranh thủ thời gian anh em, nhanh chóng phát chân tướng! Chúng ta muốn chân tướng!"

"Đứng đây, nhanh lên! Khác đi lâu lòng! Nhanh phát!"

Không đến một phút đồng hồ, người anh em này cấp tốc đánh ra đến một hàng chữ:

"Thực ta cũng không rõ lắm trắng, huynh đệ là tan ca trên đường đi qua, trông thấy số lớn cảnh sát vây quanh Hoàng gia Nhất hào, lão tử nguyên bản còn tưởng rằng là Công An Cục rốt cục hạ quyết tâm niêm phong cái này dâm ô đầu! Đang chuẩn bị gọi tốt đầu!"

"Tê liệt sau khi nghe ngóng vây xem ăn dưa quần chúng mới biết được, nguyên lai là người trẻ tuổi này vì giải cứu bạn gái mình, một người mạnh mẽ xông tới Hoàng gia Nhất hào, đồ nhào một đám bảo an, nghe nói trong đại sảnh chết hai người, từ dưới đất thất giải cứu một nhóm lớn bị cầm tù nữ sinh."

"Cảnh sát muốn bắt hẩn quy án, con hàng này cũng không biết này gân dưng sai, nảo từ nóng lên, thế mà đoạt phía trước nữ cảnh sát thương, bắt giữ nằng làm con tin, khai mở một xe cảnh sát chạy. Ai! Cũng không biết sau cùng cái này anh em, chạy trốn thành công không?"

"Ta dựa vào! Ngươi nha điện ảnh đâu? Nói chuyện có vấn đề!"

"Mẹ nó! Hoàng gia Nhất hào bảo an hơn trăm người, mỗi cái đánh nhau đều một tay hảo thủ, một mình hẩn đánh như thế nào qua được?"

"Đứng đây, Lâu Chủ nói chuyện bất quá nảo tử, ngươi báo cái tên để ca nhìn xem!"

"Ta nói, con hàng này khẳng định là tiểu thư nhóm đầu, xúi giục các nằng đoàn kết lại đối kháng cảnh sát Tảo Hoàng (càn quét tệ nạn) hành động!"

"Mẹ nó! Lâu Chủ nảo đại động khai mở, ngươi lúc nào gặp qua các tiểu thư tạo phản?"

"Đứng đây, mẹ nó! Dĩ vãng cảnh sát này một lần Tảo Hoàng (càn quét tệ nạn), Khách làng chơi cùng các tiểu thư không khỏi là xấu hổ mặt mũi tràn đầy, trốn trốn tránh tránh!"

"Chưa từng gặp qua như vậy! Ngươi trông thấy các nằng trong mắt bị phản nước mắt sao? Không biết, cũng không cần đoán mò!"

"Dừng a! Ta liền nhìn một đầu, đoạt thương bắt giữ dân cảnh, cái này mẹ nó cũng là trọng tội!"

"Không tệ! Không nói đến còn đánh chết hai người, đã thương nhiều như vậy bảo an, con hàng này bị bắt lại, không phải phán tử hình không thể!"

"Tê liệt! Trách không được con hàng này muốn chạy đâu! Nếu là ta cũng phải chạy nha!"

"Có nhìn thấy phía sau hẩn bạn gái trong ngực ôm đồ vật không? Khẳng định là tiền, cái gì giải cứu bị cầm tù nữ sinh, ngươi xem phim đâu! Nếu là ta nói, khẳng định qua Hoàng gia Nhất hào cướp bóc qua!"

"Ta dựa vào! Đầu ngươi bị con lừa đá ah, mẹ nó! Qua Hoàng gia Nhất hào cướp bóc, con mẹ nó, ngươi thực có can đảm nói!"

"Ha-Ha! Lâu Chủ đùa bức!"

...

Quan điểm đối lập mấy cái phe nhân mã tại "Elise" Micro Blog phía dưới, lẫn nhau công phạt chửi rửa, không ai nhường ai, đầy đủ phát tiết ăn dưa quần chúng tràn đầy tính lực!

Đường Tiểu Na các loại làm xong, trở lại trước máy vi tính, xem xét chính mình vừa rồi phát Micro Blog đều nhanh nỏ, hơn ngàn đầu hồi phục, còn có

mấy trăm đầu cá nhân tin câu video!

Nhìn thấy mấy đầu chữ rửa hồi phục, nhất thời nổi trận lôi đình, liền muốn động thủ xóa bỏ, xóa mấy đầu, quét một cái mới phần sau lại lật ra mấy trăm đầu, căn bản cũng không xóa hết.

Khí Đường Tiểu Na thẳng hừ hừ!

Mười ngón thoăn thoắt, lộp bộp một trận đánh bàn phím âm thanh, phát một đầu mới Micro Blog"

Trùng quan nhất nộ vì hồng nhan! Thì sợ gì Sĩ Mị Vồng Lượng! Mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành, sự tình rũ áo qua, ấn dấu sau Thân cùng Danh!

Xem như vì bên trên một đầu Micro Blog tranh luận định ra nhạc đạo, đây chính là một cái vì hồng nhan cố sự! Vì giải cứu bị cầm tù trượt chân nữ sinh, mà không tiếc đưa giong Hoàng gia Nhất hào, bắt giữ cảnh sát đào vong cố sự!

Vừa vừa phát ra qua, trong nháy mắt đầu này Micro Blog liền bị công hãm, đổi mới một chút cũng là mấy trăm đầu bình luận.

Nhao nhao kêu ầm lên, Lâu Chủ người nói không tính! Yêu cầu phát video chứng minh, câu video! Cầu Chân tướng!

Đường Tiểu Na khẽ cười một tiếng, phát liền phát, để cho các người mở mang kiến thức một chút: Cái gì là Hiệp chi Đại Giả, vì nước vì dân!

Tuy nhiên tại Hoàng gia Nhất hào trong đại sảnh không thể sử dụng điện thoại di động quay chụp, đây là Hoàng gia Nhất hào quy củ, phạm là tiến vào bên trong tiêu phí khách nhân cùng công tác nhân viên hết thấy không thể chụp ảnh cùng ghi hình.

Đây là bởi vì bên trong có nhiều ăn mặc thường phục Quan to Quyền quý ẩn hiện, phòng ngừa xuất hiện không tất yếu phiền phức! Cơ bản tới nơi này tiêu phí khách nhân đều không thích bại lộ giữa ban ngày, bị người nhận ra.

Bởi vậy đều rất lợi hại tự giác, rất phối hợp!

Tuy nhiên không biết Lưu Nhất Minh chạy đến dưới đất thất sau đó phát sinh cái gì, nhưng hắn vừa xuất hiện về sau, phần sau đi theo mấy chục tên gấp rui rơ nữ hải. Chính mình ở trên cao nhìn xuống nhìn rất rõ ràng, hắn bạn gái trong ngực ôm Ô Cứng.

Hơi động một cái não tử liền có thể đoán cái bày tám phần.

Không tệ! Đường Tiểu Na cũng là ở đại sảnh Thượng Hoàn hình trong hành lang vịn lan can, uống một hơi cạn sạch trong chén rượu tây cái kia nữ lãnh đạo.

Tại đầu thứ nhất câu video hồi phục phía dưới, Đường Tiểu Na gõ một hàng chữ: Chờ mười phút đồng hồ thượng truyền video.

Đầu này hồi phục vừa xuất hiện, Micro Blog lại nổ, kêu loạn ở phía dưới theo sát lấy nhấn lại, oa! Lâu Chủ người tốt nha! Chúc Lâu Chủ Thanh Xuân Vĩnh Trú, mỹ lệ thường tại!

Phần sau cùng nhau ở phía dưới xếp thành hàng, thỉnh thoảng có người phát ra chú ý đội hình nhắc nhở ngữ!

Thật sao! Nóng nháo lật trời,

Sau cùng đám dân mạng nhìn lấy thời gian, thỉnh thoảng phát ra nhắc nhở,

Đếm ngược ba phút,

Đếm ngược 2 phút đồng hồ.

Đếm ngược 1 phút đồng hồ.

. . .

Lâu Chủ! Người đâu? Đi đường?

Người tốt! Xin mở cửa, Tra Thủy Biểu.

Người tốt! Xin mở cửa, có người kiện hàng!

Ha-Ha!

Lâu Chủ, tranh thủ thời gian! Ngồi đợi video!

Đường Tiểu Na vốn là muốn để nguyên phát lên, sau cùng suy nghĩ một chút, vẫn là đem Lưu Nhất Minh báo danh một đoạn này thanh âm xóa đi. Có thể bảo hộ một điểm liền bảo hộ một điểm đi!

Không ít chú ý người không ngừng đổi mới, điện thoại di động đều nhanh xoát phá bình phong.

Rốt cục đi ra, video một phóng xuất, đổi mới một chút video phát ra số lần 1000, trích dẫn số 500 lần. Lại đổi mới một lần số liệu lại bão táp.

Không đến ba phút video, mỗi qua mười mấy giây đồng hồ liền có bình luận bắn ra, dưới bình luận theo võ tổ giống như, không ngừng ra bên ngoài biểu!

Khi nhìn thấy Yến Tử vậy tay giữa không trung bên trong, hô to: Bọn tỷ muội! "Về ... nhà!"

Dưới bình luận cuộn cuộn lấy.

"Không phải đâu! Thật là tiểu thư nhóm tạo phản?"

"Người mất mù tai điếc nha! Không nghe thấy người ta hô là muốn về nhà!"

"Đây không phải phóng tới địch nhân anh hùng con gái sao? Kích động! Lão tử thế mà khóc, quá bất khả tư nghị!"

"Ta dựa vào! Anh hùng nha! Tuyệt đối là anh hùng!"

"Mẹ nó! Ca theo bạn gái chia tay đều không khóc qua, hôm nay thế mà khóc!"

"Ta đã tắt tiếng! Vù vù!"

"Người anh em này là xuất ngũ Đặc Chung Bình a? Bằng không làm sao có thể tránh thoát Đặc Công tay bắn tia viên đạn, còn tưởng là tròng diện phản kích!"

"Không tệ! Khẳng định là Đặc Chung Bình xuất thân! Ngưu bức nha!"

"Ai! Thật hi vọng người anh em này có thể chạy trốn thành công! Tuy nhiên hi vọng không được là rất lớn!"

"Ta không khóc, nhưng hân mẹ nước mắt gần không được!"

"Đoán chừng ngày mai liền có Tân Văn Báo Đạo, một nam một nữ cướp bóc hoàng cung Nhất hào tử tiền, có xúi giục các tiểu thư trùng kích cảnh sát vòng vây, thừa cơ bắt giữ một tên cảnh sát, tại chạy trốn trên đường bị tại chỗ đánh chết!"

...

P/s: Nhớ Vote, chia sẻ, đề cử cho truyện và **BẮM THEO DÕI** để được thông báo khi có chương mới nha!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Người bị bắt

Đường Tiểu Na đang muốn đem chính mình chứng kiến hết thấy chính lý thành văn, cùng nhau phát ra thời khắc, đột nhiên phát giác chính mình không có quyền hạn, đi theo tài khoản liền bị khóa, phía dưới video Micro Blog toàn bộ cấp xóa bỏ.

Đường Tiểu Na cái kia khí nha! A a trực khiếu!

Cua Đồng đại thần hàng thế, trích dẫn Micro Blog cũng thay đổi thành trống rỗng.

Đường Tiểu Na một lần nữa đăng ký một cái mới danh hiệu, vừa vừa tuyên bố chỉ cần nhiệm phải Hoàng gia Nhất hào cùng bắt giữ chữ hết thấy bị giấy xóa!

Đường Tiểu Na cho mình tại Đài Truyền Hình công tác bạn thân hảo hữu gọi điện thoại, hỏi thăm ban đêm tin tức có không có liên quan tới Hoàng gia Nhất hào, được cho biết, có mấy cái thị dân cung cấp tin tức mạnh mẽ, nguyên bản muốn tại cả điểm tin tức cấm truyền bá, lại bị trong đài lãnh đạo một thanh phong cấm, không cho phép bá xuất.

Đường Tiểu Na một mặt chán nản, tâm lý lạng yên thán, Luru Nhất Minh, ta khả năng giúp đỡ chỉ có thể như thế điểm, hi vọng người có thể trốn qua một kiếp này! Yên ổn thoát thân!

Nghĩ đến đây dạng Hiệp Khách đồng dạng nam tử, một điều bí ẩn một dạng nam nhân, sau này chỉ có thể lưu lạc giang hồ, không thể hiện đạt cùng thể nhân trước mắt, đã cảm thấy tâm lý rất lợi hại không thoải mái!

...

Hoàng gia Nhất hào Du Đại Hải giờ phút này bận rộn không ngừng, một bên kiểm kê tổn thất, một bên tổ chức xe cộ vận chuyển thương binh đến bệnh viện nhân dân.

Hắn mấy lần gọi đại lão bản điện thoại, đáng tiếc một mực biểu hiện tắt máy, cái này khiến Du Đại Hải tâm lý bịt kín một tầng bóng ma!

Có thể vừa nghĩ tới ngày trước đại lão bản uy phong, lại nghĩ tới mấy trăm Cảnh Lực bao vây Luru Nhất Minh, trong lòng nhất thời bình tĩnh xuống tới.

Hắn không tin Luru Nhất Minh có thể tại mấy trăm cảnh sát bao vây dưới, còn có thể yên ổn thoát thân! Về phần Ô Cứng không hề nghi ngờ sẽ bị Ngô đội trưởng đạt được. Chỉ sẽ rơi xuống cảnh sát trong tay, chính mình liền không sợ.

Về phần bị Luru Nhất Minh giải cứu ra mấy chục danh nữ hài, Du Đại Hải tuyệt không lo lắng, toàn bộ bị cảnh sát một chiếc xe lớn kéo đến sở cảnh sát.

Chờ coi đi! Không cần mấy ngày, toàn bộ cho ta thành thành thật thật trở về.

Duy nhất để trong lòng của hắn không thoải mái cũng là Hắc Tử chết, dù sao cũng là theo chính mình đã nhiều năm tay chân, rất lợi hại nghe lời, làm việc cũng đắc lực, thế mà chết như thể uất ức!

Ai! Ngắm lại đều biệt khuất!

Nghĩ tới Luru Nhất Minh này khủng bố thân thủ, tâm lý cũng là khẽ run rẩy!

Tê liệt! Tốt tại tiểu tử kia, hắn là sống không quá đêm nay, khẳng định sẽ bị cảnh sát tại chỗ đánh chết!

Công phu cho dù tốt có tác dụng quái gì, ngăn cản qua một viên đạn, người coi được mấy trăm viên đạn sao?

...

Phùng Linh San ngồi tại chính mình lão ba trong xe, vẫn tức giận tới mức hừ hừ!

Chính mình thật đúng là ném lớn, đơn giản tựa như tìm một cái lỗ để chui vào.

Trên mặt một mực phát sốt! Biệt khuất nén giận lợi hại!

Triệu Chính ủy đã hạ mệnh lệnh, tạm thời thu hồi chính mình mạng Súng, đồng thời cho mình ba ngày nghỉ, hảo hảo ở tại nhà nghỉ ngơi một chút.

Phùng Thế Khoan lấy tay vỗ vỗ nữ nhi mu bàn tay, cười ha hả nói ra: "Không có có thụ thương cũng là may mắn! Đừng nóng giận!"

"Lần này bất quá là không có kinh nghiệm, nhất thời chủ quan bị tiểu tử kia đạt được, tính không được cái gì! Ta tin tưởng lần tiếp theo người tuyệt đối có thể đem hắn đem ra công lý."

"Cha, người nói hắn thật là quân nhân sao? Hắn theo Phan lão đến quan hệ thế nào?"

Phùng Linh San tức giận miết miệng, quay đầu, trừng mắt một đôi mắt đẹp nhìn thấy cha mình hỏi.

Phùng Thế Khoan khẽ lắc đầu, cười nói: "Hắn có phải hay không cũng không trọng yếu, trọng yếu là Phan lão dốc hết sức bảo đảm hắn, người nào cũng không cách nào!"

"Vậy cũng không thể tổn hại Quốc Pháp, tuy nhiên người không phải hắn đánh chết, nhưng hắn dù sao đã thương nhiều người như vậy, thế mà còn bắt giữ ta, hừ!"

"Người nha! Còn đơn thuần như vậy! Người có phải hay không bởi vì hôm nay tại đồng sự trước mặt mất mặt, cảm thấy không ngượng đầu được lên, liền đánh mất cơ bản phán đoán năng lực?"

Phùng Thế Khoan chỉ tiếc rên sát không thành thép vừa nói, một bên thiếu khom lưng tư thế, lời nói thâm thía nói tiếp:

"Phan lão là dạng gì người? Người nào không rõ ràng, vậy liền một cái trong mắt dung không được hạt cát lão Quân Nhân Cách Mạng, cho dù tiểu tử kia cùng hắn quan hệ không ít, chỉ cần thật phạm pháp, cũng sẽ không nuông chiều sinh hư!"

"Ta đương nhiên biết. Lão ba, người cho ta thật gốc nha! Còn không phải là vì Luru Nhất Minh tiểu tử kia trong tay Ô Cứng!"

"Không tệ! Cái kia mới là muốn mạng đồ vật! Chờ lấy xem đi! Lập tức liền sẽ đến một trận động đất! Đại phong bạo! May mắn cha ngươi lập trường kiên định, Hoàng gia Nhất hào người sau lưng bao nhiêu lần hẹn ta, ta đều đứng vững áp lực không có qua!"

"Ngươi nha! Sau này chớ cùng một lãg đầu giống như, vọt tới phía trước, dù sao cũng là cô gái nha, hôm nay việc này nếu để cho mẹ ngươi biết, còn không bị tạc thiên!"

"Biết, biết, ngươi so với mẹ còn đông dài!"

"Khục! Ngươi nha đầu này!"

. . . . .

Ngày thứ hai, Triệu Tử Hàm tại bệnh viện bồi tiếp, Lưu Nhất Minh một người trở lại xưởng ép dầu ngô hẻm.

Hôm nay là cuối tuần, là ước định Tiểu Khôn đến xem Thiên Bồng Xích thời gian.

Buổi sáng 10 điểm chung Tiểu Lý tự mình lái xe đưa chính mình, trên đường nói, Hình Cảnh Đội đội trưởng Ngô Hạo đã bị tạm thời tạm thời cách chức, đang bị điều tra!

Chính mình đã thương bảo an, bắt cóc cảnh sát những này phạm pháp sự tình, hiện tại ở vào Hỗn Độn Kỳ, không có truy cứu, cũng không nói không truy cứu, thượng tầng còn tại đánh cược ở trong.

Bất quá dựa vào Ô Cứng bên trong chứng cứ, những sâu một này roi dài cũng chính là mấy ngày nay sự tình.

Hiện tại những người này đều đang tìm quan hệ, sai người nói rõ, nghe ngóng Ô Cứng nội dung, lòng người bàng hoàng, bao quát Hình Cảnh Đội người, đều mất dấu hờn một dạng.

Nơi nào còn có công phu tìm Lưu Nhất Minh phiền phức!

Đứng tại trong tiểu viện, mặt đất vẫn lưu lại tàn mát hoa cỏ cùng bùn đất.

Nhìn lấy bị nện mục khung cửa cùng góc tường chông chất đồ dùng trong nhà, Lưu Nhất Minh lắc đầu.

Cái này theo chính mình lúc trước tưởng tượng chênh lệch quá xa, Hắc Thất là tìm tới, cũng đánh, nhưng hán mẹ lại khổ cực chết, chính mình một mao tiền bồi thường cũng không có đạt được.

Thật sự là khổ cực nha!

Chấp tay sau lưng, quay đầu thời khắc, chợt nhớ tới bệnh viện cái kia bị chính mình gieo xuống Hàn Băng Chi Khí đại hán, tâm lý kỳ quái, gia hỏa này thật là có thể chịu, đến bây giờ còn không được tìm đến mình.

Chẳng lẽ lại trên đời này còn có người có thể rõ ràng trong thân thể Hàn Băng Chi Khí, không có khả năng!

Lưu Nhất Minh kiên định hữu lực lắc đầu, hiện đại chữa bệnh khoa học kỹ thuật đã rất lợi hại phát đạt, có thể một cái bình thường bệnh phong thấp như cũ cũng trị không hết. Chớ nói chi là cái này Hàn Băng Chi Khí là phổ thông phong thấp gấp trăm lần trở lên, phát tác đứng lên tư vị, có thể nói tay cực hình cũng không đủ!

Thật nghĩ đây! Thần thức nhất động, cảm ứng được bên ngoài người tới, còn có một người trung niên nam tử thống khổ kiềm chế tiếng gào thét.

Sau một phút, lộn xộn tiếng bước chân vang lên, xuất hiện tại cửa ra vào bốn đại hán, hai người đỡ lấy một cái đại hán áo đen tiến đến.

Lưu Nhất Minh xem xét không được là người khác, đúng là mình vừa rồi lâm bẩm trong bệnh viện bị đánh hắc tráng Hán!

Lưu Nhất Minh cười tùm tùm hai tay chấp sau lưng, một mặt âm áp ánh sáng mặt trời khí tức.

Hắc tráng Hán ngẩng đầu nhìn lên, mừng rỡ, nước mắt chảy ngang, "Phù phù!" liền muốn quỳ rạp xuống đất, nhưng lại không lấy sức nổi, lập tức quẳng cái chó gặm phân! Kém các tiểu đệ cuồng quít qua nâng!

Hắc tráng Hán không để ý tới đau, cắn lấy răng, toét miệng, tại các tiểu đệ nâng đỡ nửa quỳ thân thể, kêu rên nói: "Đại Sư, ta sai! Ta sai! Ta có mắt như mù! Van cầu ngươi, giải trừ trên người của ta đạo này hàn khí a?"

Lưu Nhất Minh cười không nói, gục đầu xuống, nhìn xem chính mình dưới chân mỗi lần bị ném hồng bát sứ.

Hắc tráng Hán minh ngộ, lập tức mở miệng nói ra: "Đại Sư, chỉ cần ngươi nguyện ý giải trừ trên người của ta đạo này hàn khí, ta cho ngài nhà sửa chữa một lần, nguyên bộ đồ dùng trong nhà, nguyên bộ đồ điện gia dụng."

Lưu Nhất Minh trực tiếp quay lưng đi, im lặng không nói!

Hắc trảng Hán khẽ cắn môi, chịu đựng trên thân khó mà diễn tả bằng lời thống khổ cảm thụ, cố hết sức nói ra: "Đại Sư, trừ cái này, ta nguyện ý tại ra 100 ngàn nguyên hiếu kính ngài!"

Phải biết ba ngày qua này, hắc trảng Hán có thể đi không ít bệnh viện, cũng tìm không ít Danh Y, châm cứu, nhỏ Hỏa bình, điện giật, khí công trị liệu các loại phương pháp làm mấy lần, không thấy có hiệu quả thôi, còn càng làm càng nghiêm trọng hơn!

Phải các tiểu đệ nghe ngóng nửa ngày, mới tìm được Lưu Nhất Minh nhà, Thiên có thể thấy được yêu, vừa vặn gặp phải Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh nghe tâm trong lặng lẽ bàn tính một chút, còn có thể, quay người lại, vươn tay,

Cùng hắc trảng Hán một gian đại hi, vội vàng xu thế thân thể đến trước, kích động nói ra: "Đa tạ Đại Sư, đa tạ Đại Sư!" cái đầu liền hướng bên trên đựng

Lưu Nhất Minh cũng là chau mày, "Ba" vỗ một cái hắc đầu trọc, trong lòng tự nhủ, con hàng này làm sao như thế không được nói.

"Tiền!"

"A. . ." Đại hán vừa mới mình ngộ, nhìn đau, vội vàng từ trong ngực móc ra một tấm thẻ chi phiếu, nói ra,

"Bên trong vừa vặn 10 vạn, mật mã sáu cái số 0."

Lưu Nhất Minh vừa muốn đưa tay đón, liền nghe đến cửa chính truyền đến rống to một tiếng:

"Tốt lắm! Lưu Nhất Minh người dính lưu xảo trá bắt chẹt, người bị bắt!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Người xem đó mà làm thôi

Mấy người vừa quay đầu lại, chỉ thấy cửa chính lóe ra một cái tư thế hiện ngang nữ cảnh sát, chính là Phùng Linh San.

Cái này Phùng Linh San cứng lên thon dài cổ, ưỡn một cái mê người bộ ngực, dùng tay nhỏ chính chính cảnh mỗ, phiết lấy cái miệng nhỏ nhắn, liếc xéo lấy Lưu Nhất Minh, một bộ bắt quả tang được Lưu Nhất Minh đắc ý bộ dáng.

"Lưu Nhất Minh, hừ! Người dính lưu xảo trá bắt chẹt, thành thành thật thật đi với ta một chuyến!"

"Hừ hừ! 100 ngàn nguyên, đủ phán người cái mười năm tám năm, người thành thành thật thật ngồi xổm phòng giam đi thôi!"

Phùng Linh San vừa nói, một bên từ hông bên trong lấy còng ra, liền muốn qua khảo Lưu Nhất Minh.

Cái này Phùng Linh San ở nhà căn bản là chờ không được, trong đầu lật qua lật lại suy nghĩ cái kia để cho mình mất hết mặt Lưu Nhất Minh, không được, nhất định phải đem mặt mũi cấp tìm trở về.

Cấp đồng sự gọi điện thoại, rất dễ dàng liền tra ra Lưu Nhất Minh hồ sơ, không nghĩ tới gia hỏa thể mà còn có thấy việc nghĩa hăng hái làm sự tích.

Phân cục sở cảnh sát chính đang cho hán xin "Thấy việc nghĩa hăng hái làm thanh niên anh hùng" danh hiệu vinh dự.

Đem Phùng Linh San cấp khí thẳng hừ hừ! Gia hỏa này đoạt chính mình thương, bắt giữ cảnh sát, đã thương nhiều người như vậy, trùng kích trạm gác, làm nhiều như vậy trái với loạn kỷ sự tình, người còn muốn làm thấy việc nghĩa hăng hái làm thanh niên anh hùng, nằm mơ đi!

Ta nhất định phải đem người kéo đến trong cục ngồi xổm phòng giam qua, hảo hảo trút con giận!

Tuy nhiên tối hôm qua phát sinh những việc này, trong cục đã dưới lệnh cấm khẩu, không được nghị luận việc này, chờ Thượng Cấp Lãnh Đạo an bài.

Có thể Phùng Linh San lại tâm lý mười phần không cam lòng! Dựa vào cái gì? Bị bắt giữ người không phải là các người, mất mặt cũng không phải là các người.

Đáng tiếc, nàng cánh tay nhỏ không lay chuyển được lãnh đạo bấp dùi, nhưng trong lòng trăm trào cào tâm, tâm lý, trong miệng, trong đầu tất cả đều là

Lưu Nhất Minh.

Trong lòng suy nghĩ, giống Lưu Nhất Minh như vậy tính khí dữ dằn người, khẳng định sẽ còn tại phạm tội!

Bởi vậy theo đồng sự muốn Lưu Nhất Minh gia đình địa chỉ, hôm nay một người liền sờ qua đến, Thực Địa tìm kiếm Lưu Nhất Minh bối cảnh.

Không nghĩ tới mới vừa đi tới ngoài cửa lớn, cách đầu tường cũng nghe được bên trong tiếng kêu rên, đưa lỗ tai lắng nghe về sau, nhất thời đại hỉ, tốt người cái Lưu Nhất Minh, cô nãi nãi rốt cục bắt lại người nhược điểm.

Lưu Nhất Minh khoe miệng giơ lên, lộ ra một vòng cười nhạt ý. Híp mắt con mắt nhìn chăm chăm đi đến trước mặt mình Phùng Linh San, không để ý.

Hắc đại hán thấy thế không làm, Lưu Nhất Minh nếu như bị bắt, người nào cho mình chữa bệnh, cái này Hàn Băng Chi Khí phát tác đứng lên, thật không phải là người thụ, mấy ngày nay đều dựa vào quan hệ, đánh bao nhiêu thuốc tê, ăn bao nhiêu Thuốc ngủ tài năng ngủ, quả thực là sống không bằng chết nha!

Lúc này lên con giận dữ, cũng không biết từ nơi nào đến khí lực, "Đằng" một chút đứng lên, hướng về phía Phùng Linh San hét lớn: "Người có bệnh nha!"

"Lão tử tự nguyện cấp Đại Sư hiểu kính tiền, ăn thua gì tới người!"

"Đúng đấy, chó lại bắt chuột xen vào việc của người khác!" Phía sau các tiểu đệ nhao nhao dùng tay chỉ Phùng Linh San chỉ trích nói.

"Cảnh sát ăn no căng không có chuyện làm, tìm chúng ta tiêu khiển ah."

"Đúng đấy, ra ngoài, ra ngoài, đi tuần của người tuần đi!"

"Đi thôi! Dừng tại đây vướng chân vướng tay!"

Phùng Linh San khí run rẩy, liễu mi dựng thẳng, khuôn mặt đỏ bừng, dùng ngón tay bọn họ, run rẩy bờ môi nói không ra lời.

Trong đầu cái kia hận nha!

Quay đầu vừa vận trọng thấy Lưu Nhất Minh trêu tức ánh mắt nhìn chính mình, oán hận hướng về phía Lưu Nhất Minh gật đầu nói: "Lưu Nhất Minh, người chờ đồ cho ta, sớm muộn cũng có một ngày người hội rơi xuống cô nãi nãi trong tay, hừ!"

Nói xong, uốn éo eo, hàm hừ quay đầu liền đi.

"Nữ cảnh sát này xem xét tính khí thái như vậy, sớm tối không gả ra được!"

"Ha-Ha!"

Trong viện tiếng cười nhạo, bay vọt đầu tường, rơi xuống Phùng Linh San trong lỗ tai. Nhất thời vừa thẹn lại giận.

Cẩn Tiểu Ngân rằng, tức giận mắng: "Một đám lưu manh, các người cho ta cẩn thận một chút, khác phạm đến trong tay của ta. . ."

Lưu Nhất Minh hài lòng thu thế ngân hàng, thủ chương rơi vào hắc đại hán trên đỉnh đầu, nhắm mắt lại, tâm niệm nhất động, "'Hu Áo Luyện Khí Quyết'" phần chữ Hàn Tâm Pháp Khẩu Quyết khởi động.

Đại hán cắn chặt răng, thân thể không chịu được một trận run rẩy, thể nội Hàn Băng Chi Khí, thu đến tác động, từng li từng tí tụ tập thành một sợi dài nhỏ vụ khí, bị Lưu Nhất Minh hút vào lòng bàn tay, ngưng tụ thành một đoàn trong suốt Khúc Côn Cầu.

Khúc Côn Cầu tại ánh sáng mặt trời tại chiếu xuống phát ra mê ly quang mang, bị Lưu Nhất Minh nhất chỉ bắn bay.

Tại hàn khí ly thể về sau, đại hán run rẩy thân thể, nhất thời ngừng, cảm giác toàn thân trong ngoài dễ chịu, này cổ như giòi trong xương khó chịu cảm giác rốt cục biến mất.

Cao hứng nước mắt chảy ngang, liên tục bái tạ.

"Đa tạ Đại Sư, đa tạ Đại Sư!"

Đại hán đứng dậy, đi hai bước, có nhảy hai lần, vung vẩy mấy lần cánh tay cùng chân, cảm giác không trở ngại chút nào. Cười ha ha, một người chỉ có mất đi mới biết được trân quý!

Đại hán nhìn chung quanh một chút Lưu Nhất Minh tiểu viện, gật đầu nói ra: "Đại Sư, ta chính là khai mở Vật liệu xây dựng, ngài muốn sửa sang thành châu Âu kiểu, truyền thống kiểu Trung Quốc, vẫn là hiện đại đơn giản?"

Lưu Nhất Minh nhìn một chút, nói ra: "Người xem đó mà làm thôi!"

Đại hán nhìn xem loại này những năm 70, 80 lối kiến trúc, nói ra: "Ta xem ra thích hợp nhất kiểu Trung Quốc phong cách, bên này cảm một mảnh nhỏ

Trúc Từ, trải thành một đầu gạch đá thông đạo. Đại môn, cửa sổ, đồ dùng trong nhà cái gì đều dùng truyền thống, nhìn lấy cẩn trọng thư thái!"

Lưu Nhất Minh gật gật đầu, nói ra: "Tốt! Nhanh lên đi!"

"Ngài yên tâm, ôm ở trên người của ta." Đại hán vỗ bộ ngực, hào khí nói ra.

Đang nói, ngoài cửa lớn dừng lại một cỗ hắc sắc xe Audi, từ trong xe nổi đuôi nhau đi tới ba người, dẫn đầu chính là Tiểu Khôn, phần sau một cái thân mặc Đường Trang năm hơn lục tuần lão giả, một tên sau cùng thân mang màu xám quần áo luyện công trung niên đại hán.

"Tiểu huynh đệ!" Tiểu Khôn cười lên tiếng kêu gọi.

"Ta giới thiệu một chút, vị này là ta hảo hữu, thị trường đồ cổ Khúc Lão, đứng đồ cổ giám định rất có kinh nghiệm, vị này là Thiết thủ Trương sư phó, vốn là Long Hồ Đạo quán Quán Trưởng, đều là một vòng bên trong hảo hữu, nghe nói tiểu huynh đệ có một cái bảo vật, đều muốn đến kiến thức một chút!"

Lưu Nhất Minh cười cười gật gật đầu, nói:

"Cũng có chút lãnh đạm chứ vị, trong phòng loạn thất bát tao, ngay ở chỗ này xem đi?"

Tiểu Khôn nhìn lấy trong nội viện khuynh đảo khung cửa một cái trên vách tường khung bố sơn hồng, cau mày, bèn vực kẻ yếu nói ra: "Đây là cái kia không có mắt làm, tiểu huynh đệ nói cho ta biết, ta cho ngươi xuất khí!"

Lưu Nhất Minh cười cười khoát khoát tay, bình tĩnh nói ra: "Hoàng gia Nhất hào bảo an lắm, người tối hôm qua đã chết, không nói cái này."

"Tê!"

Tiểu Khôn cùng hai người bọn họ hít vào một hơi, Hoàng gia Nhất hào tối hôm qua bị huyền não long trời lở đất, bọn họ tự nhiên là biết, thật không nghĩ đến cư lại chính là trước mắt cái này cười rộ lên, Người vô hại và Vật vô hại người trẻ tuổi.

Lưu Nhất Minh quay đầu nhìn một chút, vẫn đứng tại bên cạnh mình hắc đại hán, nói ra: "Cái kia, ngươi gọi cái gì? Qua trong phòng cái bàn dờ ra ngoài!"

Hắc đại hán cúi đầu khom lưng cười nói: "Điền Bưu, ta cái này qua."

Điền Bưu mấy người bọn họ hần cuống quít qua trong phòng dọn dẹp đi ra một trương Du mộc cái bàn gỗ cùng mấy cái tốt cái ghế, đem đến trong viện.

Lưu Nhất Minh một cái rút ra bên hông buộc lấy Thiên Bồng Xích, lạnh nhạt đưa cho Tiểu Khôn.

Tiểu Khôn hơi kích động nhận vào tay, thân thể một cái lão đảo, móa! Nặng như vậy, kém chút không có ngã sắp xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Giả vờ giả vịt

Tiểu Khôn hoảng vội vàng hai tay dùng lực bắt lấy, tranh thủ thời gian phóng tới du cái bàn gỗ bên trên, xoa một chút trên trán mồ hôi, kinh dị nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh kêu lên:

"Thế mà nặng như vậy?"

Lưu Nhất Minh cười không nói.

Bên cạnh hắn Khúc Lão cùng Thiết Thủ Trương sư phó cũng thò đầu xoay người tới vây xem, nhìn lấy độ dày chừng hai ngón tay, dài ước chừng hai thước, quanh thân đen nhánh không biết làm bằng vật liệu gì.

Phía trên khắc họa tinh mỹ khó phân đường vân, khám nạm nhập phù hào chưa từng nghe thấy,

Khúc Lão đục ngẫu hai mắt tinh quang lóe lên, lập tức biến mất, trong nội tâm yên lặng tính toán.

Thiết Thủ Trương sư phó kim lòng không được dùng chính mình tráng kiện ngón tay đạn đạn Thiên Bồng Xích thân, phát ra "Coong coong" Kim Thạch thanh âm.

Âm thầm vận khí về sau, ra sức cầm lấy, ước lượng đo một cái, cái này thước đo trọng lượng chừng nặng bảy mươi, tám mươi cân.

Thật sự là khó có thể tưởng tượng, chất lượng này mật độ cũng quá cao đi!

"Cái này làm bằng vật liệu gì?"

Lưu Nhất Minh lắc đầu cười nói: "Ta cũng không biết!" Các người nhục nhằn phàm thai làm sao có thể nhìn ra nó chỗ tốt tới.

Thiên Bồng Xích không đơn thuần là chất liệu vấn đề, trọng điểm ở chỗ Nội Hạch khắc họa tuyệt thế trận pháp cùng kích hoạt về sau, có thể thể hiện ra Thông Thiên Côn Pháp, nhất cấp cao hơn nhất cấp, Thông Thiên Côn Pháp, đến Tiệt Thiên Côn Pháp, lại đến đỉnh cấp Phá Thiên Côn Pháp.

Có thể nhất cơn đánh vỡ thiên địa này giam cầm, siêu thoát Đại Địa Dẫn Lực trói buộc, phi thăng Thiên Ngoại!

Đây đều là chính mình một đời trước trải qua, mấy trăm năm một cái búng tay, Lưu Nhất Minh thanh tịnh ánh mắt không khỏi trở nên thâm thúy đứng lên.

Trừ Thiên Bồng Xích kiện pháp khí này, thực còn có một cái càng thêm bí ẩn sự tình tại khôn nhiều Lưu Nhất Minh, một đời trước một giấc chiêm bao tiến vào quỷ thần khó đoán Tiên Hiệp Thế Giới bên trong, làm thôn phệ đầy ắp Dịch Huyết Hóa Vân Thạch.

Cái này Dịch Huyết tiềm phục tại chính mình trên đan điền khoảng không.

Cũng là dựa vào Dịch Huyết trợ giúp, chính mình tiến hành tu hành một đường khí thể như hồng, không trở ngại chút nào!

Có thể là mình thăng đến sau cùng, cũng không thể hiểu rõ cái này Dịch Huyết bí mật, chỉ có thể bị động tiếp nhận.

Lưu Nhất Minh từ khi có khí cảm về sau, cũng âm thầm ý thức chìm xuống trên đan điền khoảng không, tinh tế kiểm tra một nhiều lần, đáng tiếc không thu hoạch được gì, cũng không thể cảm giác được Dịch Huyết tồn tại!

Cái này khiến Lưu Nhất Minh có chút tiếc nuối!

Thiết Thủ Trương sư phó dùng thô ráp hữu lực tay vuốt ve Thiên Bồng Xích đường cong sáng tỏ, góc cạnh cứng rắn Xích thân.

Không ngừng đập đi lấy miếng nói ra: "Kim ngân đồng thiết đều không phải là, cái này đến là làm bằng vật liệu gì! Thật sự là kỳ quái!"

"Cái này chỉ sợ chỉ có dựa vào chuyên nghiệp kim loại trắc định dụng cụ tài năng kiểm trắc đi ra!"

"Ai! Ta hôm nay cũng là mở mắt, trên thế gian Kỳ Vật thật không ít!"

Tiểu Khôn bắt lưu thần sắc nhìn một chút Thiết Thủ Trương sư phó, hỏi: "Trương sư phó có thể nhìn ra môn đạo gì sao?"

Thiết Thủ mở đầu chậm rãi lắc đầu, nhưng lại chắc chắn nói ra: "Tuyệt không phải bình thường chất liệu, độ cứng có thể so với Kim Cương Thạch, tóm lại rất lợi hại hi hữu!"

Vừa rồi lấy đến trong tay, Thiết Thủ mở đầu thế nhưng là làm một phen tiểu động tác, âm thầm dùng nội kinh nhào nặn mấy lần, có thể Thiên Bồng Xích lại không mấy may biến!

Thiết Thủ mở đầu cái tước hiệu này thế nhưng là vỗ lâm giới đồng đạo cấp lên, phổ thông cục đá trong tay hấn bóp vỡ nát, nhất chương xuống dưới, có thể khai bìa đoạn thạch.

Bình thường cục đá chất liệu bình thường đều là Thạch Anh, mà Kim Cương Thạch độ cứng là Thạch Anh gấp trăm lần trở lên, đánh cái so sánh, đập vụn Thạch Anh cường độ là 100 lời nói, làm theo đập vụn Kim Cương Thạch cường độ liền cần 17000 mới có thể.

Tiểu Khôn nghe mật không biểu tình, lập tức ánh mắt tìm đến phía một bên âm thầm cúi đầu suy nghĩ Khúc Lão.

Khúc Lão tựa hồ là nghĩ đến cái gì, đứng đây, đem du trên bàn gỗ Thiên Bồng Xích lật qua, cẩn thận so đối với phía trên đường vân hướng đi.

Nhìn một hồi, lại nhắm mắt lại, trầm tư thật lâu không nói.

Tiểu Khôn cũng từ trong bọc xuất ra sổ tầm bức họa, phía trên in các triều đại đổi thay người trong Đạo môn cầm Thiên Bồng Xích hình vẽ.

Tiến lên cùng Lưu Nhất Minh Thiên Bồng Xích Xích trên thân khắc dấu phù lục tiến hành đối chiếu.

Miệng trong lặng lẽ Niệm Tụng không ngừng.

"Không đúng, không giống nhau, tuyệt không một dạng".

Đối chiếu xong sau, mày nhìn lại, không cam tâm tay vừa nhắc ra hiệu, đứng sau lưng hần người áo đen lập tức chạy chậm đến trong xe Audi, xuất ra nhất đại chông chất đồ họa tới.

Lưu Nhất Minh ánh mắt liếc một chút, thấy phía trên cái gì Thiên Bồng chú, Thiên Bồng phù, Thiên Bồng ấn, Thiên Bồng chung, Thiên Bồng Thần Xích; phía sau cùng thế mà còn có một cái Thiên Bồng đại pháp, đem Lưu Nhất Minh cũng hù nhảy một cái!

Có thể suy ra mấy ngày nay Tiểu Khôn dưới không ít công phu, thế mà sưu tập đến nhiều như vậy tài liệu tương quan.

Mấy người cầm đồ họa, từng bước từng bước đối chiếu,

"Ai! Không phải, tuyệt không giống! Tiếp theo mở đầu. . ."

"Cái này cũng không phải, không giống! Đồi!"

"Ai! Vẫn chưa được, đồi lại!"

. . .

Mấy người giầy vò nửa giờ, không thu hoạch được gì, Khúc Lão uể oải nói ra: "Hay là để cho ta cái kia ẩn sĩ sinh hoạt Khâu sư huynh tới tận mắt nhìn, cái này nơi nào có tương tự địa phương? Khâu sư huynh làm hại ta nha!"

Tiểu Khôn cũng có chút nản chí, cảm giác mình chuyến này chỉ sợ là đến không, tràn đầy hi vọng, chờ đợi có thể mượn cái này Thiên Bồng Xích, xem ra sự kiện kia phải hủy bỏ!

Xin lỗi bồi thường tiền còn là chuyện nhỏ, mấu chốt là mình tại cái vòng này cùng quý trong mắt người hình tượng và địa vị thất lạc ngàn trọng, về sau chỉ sợ là Chuột chạy qua đường.

Thiên Bồng Xích thịnh hành Vu Minh thanh Lưỡng Đại, Nguyên Đại trước đó rất ít, Đường Tống thời kỳ, Thiên Bồng Xích Thần Cách cùng địa vị đề cao thật lớn. Còn sớm hơn Tiên Tần Thời Kỳ Phương Sĩ lưu truyền, chỉ có thể từ (thuật Dịch Chí) bản này trong sách xưa tìm được đôi câu vài lời.

Khúc Lão có thể là hết sức thất vọng, lòng mang không cam lòng, hướng về phía Lưu Nhất Minh nói ra: "Tiểu huynh đệ, người cái này thước đo chỉ sợ là tìm người lung tung khắc họa đi!"

"Không tệ! Nhiều như vậy hình vẽ đều không khớp, tám thành là giả."

"Ai! Tiểu huynh đệ, người cái này không đúng, làm người đầu! Muốn thành thật, cắt không thể hãm hại lừa gạt, lại nói người tuổi còn nhỏ, về sau đường còn rất dài đâu, cũng không thể đi đường quanh co, đi Tà Lộ!"

"Đứng đây, cái này khắc dấu cái gì loạn thất bát tao, Đạo Môn lão tổ Trương Thiên Sư nếu là biết, không phải tức giận đến hướng rìa mép trừng mắt không thể!"

. . .

Lưu Nhất Minh cười ha ha, chậm rãi lắc đầu, bình tĩnh nói ra: "Giả không giả, ta không biết, bất quá nhân duyên trùng hợp, tình cờ nhặt được, chứ vị đã nói là giả, cái kia chính là giả đi!"

"Người? Ai!" Khúc Lão đầu dùng ngón tay Lưu Nhất Minh, lắc đầu thở dài.

Tiểu Khôn cũng là một mặt màu xám trắng, sắc mặt khó coi gấp, nhưng vẫn kích cực lực khống chế tâm tình mình, ngẩng đầu theo Khúc Lão liếc nhau, chậm rãi nói ra: "Đã như vậy! Đành phải mặt khác nghĩ biện pháp!"

"Ai! Nơi nào còn có biện pháp. . ."

"Thật hối hận! Không nên nói khoác lác, đưa tới mồm tai vạ!"

"Tính toán, việc đã đến nước này, cái kia đến liền cuối cùng sẽ đến. . ."

Lưu Nhất Minh xem bọn hần ủ rũ, một mặt thần sắc thất vọng, cảm thấy không đành lòng, mở miệng hỏi: "Chứ vị thế nhưng là có cái gì khó nói sự tình?"

Tiểu Khôn gật gật đầu, có lắc đầu, mất hết cả hứng nói ra: "Ai! Nói, tiểu huynh đệ cũng không giúp được một tay! Tính toán, chúng ta trở về đang ngắm nghĩ hần biện pháp!"

Nói xong, xoay người lại, một mặt thần sắc cô đơn muốn đi.

Lưu Nhất Minh ở sau lưng, nghiêng thân thể, ngẩng đầu nhìn lên trời, tự nhủ: "Giả không giả, thật không thật, buồn cười trên đời người, thật thật giả giả không phân rõ!"

Ba người được nghe về sau, bỗng nhiên quay đầu, không rõ ràng cho lắm, Tiểu Khôn cau mày, không hiểu hỏi: "Tiểu huynh đệ, là có ý gì?"

Lưu Nhất Minh chấp tay sau lưng, mỉm cười, cúi đầu nhìn xuống trên bàn lẳng lặng nằm Thiên Bồng Xích,

"Ta cười các ngươi nhục nhằn phạm thai, làm sao có thể nhìn ra nó chỗ bắt phạm!"

Tiểu Khôn nghe chau mày, giữ im lặng.

Khúc Lão mặt có vẻ giận, ha ha cười lạnh nói: "Tốt lắm! Chúng ta là nhục nhằn phạm thai, vậy ngươi nói cho chúng ta một chút nó đến bắt phạm ở đâu?"

"Đúng rồi! Lừa gạt ai đây?" Thiết Thủ Trương sư phó cũng là một mặt không cam lòng chỉ sắc.

Tiểu Khôn cũng rất có hàm dưỡng không có mở miệng trào phúng, giống như cười mà không phải cười biểu lộ nhìn lấy Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh sau lưng Điền Bưu đám người trên mặt xuất hiện không cam lòng chỉ sắc, nhưng là đối mặt với Tiểu Khôn cũng không dám lơ đãng, tâm đạo, chờ sau đó, khác xem các ngươi hiện tại thẳng phách lối, phía dưới chẳng mấy chốc sẽ bị đánh mặt, lão từ liền là các ngươi vết xe đổ!

Lưu Nhất Minh nghe cũng không giận, cười nhạt một tiếng, ngồi tại trước bàn, chỉ là lắc đầu không nói.

"Già vờ già vịt! Hừ!" Khúc Lão nhìn lấy Lưu Nhất Minh diễn xuất, đầy mắt khinh thường chỉ ý, hơi vung tay, quay người liền đi ra ngoài.

Thiết Thủ Trương sư phó hắc hắc cười lạnh hai tiếng.

"Ai! Thế giới này thật sự là không giống nhau, ngươi nói ngươi tuổi không lớn lắm, cổ lộng huyền hư giả đồ đến không nhỏ, đáng tiếc, ngươi đây chính là múa rìu trước cửa nhà Lỗ Ban!"

Nói xong, xì một thanh, chấp tay sau lưng, theo sau lưng Khúc Lão.

Tiểu Khôn thở dài một hơi, lắc đầu, mặt mũi tràn đầy vẻ thất vọng, thần sắc cô đơn, cũng quay người rời đi.

***** Chân thành cảm tạ người đọc *****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Chúng ta lấy cái gì làm

Điền Bưu kinh ngạc nhìn Lưu Nhất Minh liếc một chút, lại nhìn xem rời đi Tiểu Khôn bọn người.

Tâm lý buồn bực, cái này không đúng rồi! Trước mắt chủ này cũng không phải dễ sống chung, một lời không hợp liền đánh người, hôm nay làm sao đối tính.

Hắn cũng không dám hỏi, nghĩ tới ngày đó tại bệnh viện trên sân thượng tình cảnh liền run rẩy, tê liệt, cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua ngu xuẩn như vậy người, mà lại tra tấn nhân thủ đoạn là xảo trá muốn mạng vô cùng.

Từ khi bên trong hắc Hàn Băng Chi Khí, ngày đêm không thôi phát tác, tra tấn chết đi sống lại.

Vì thế chính mình trước sau hoa năm sáu vạn, lại không có hiệu quả chút nào, thụ cái kia tội, nhớ tới liền là một thanh chua xót nước mắt! Chỉ kém không có đem trước mắt vị tử tôn tông mười tám đời cấp mạng sinh hoạt.

Lưu Nhất Minh một mặt bình tĩnh nhìn lấy rời đi Tiểu Khôn bọn người, tuy nhiên trong nội tâm cảm niệm ngày đó cửa trường học Tiểu Khôn giải vây chỉ tình, nhưng đã người ta chứng mất chính mình, chính mình cũng không cần thiết mặt nóng thiếp người ta mộng lạnh!

Ngẩng đầu, liếc một chút đứng ở phía sau Điền Bưu bọn người, nói ra: "Ngươi còn có việc?"

Điền Bưu sợ hãi xoay người cười bồi nói: "Ách! Cũng là hỏi một chút Đại Sư, ngài muốn chừng nào thì bắt đầu sửa sang?"

"Càng nhanh càng tốt đi!" Lưu Nhất Minh từ tốn nói, vừa vặn thừa dịp mẫu thân nằm viện ba tháng, đem cái này căn phòng cũ hạo hạo dọn dẹp một lần.

"Có ngay! Ngài nhìn tốt a! Ta về trước đi để cho người ta ra cái bản thiết kế." Điền Bưu cúi đầu khom lưng, cười làm lành cuống quýt.

Điền Bưu dẫn người ra đại môn, Lư Nhất Minh thu Thiên Bồng Xích, nhìn xem trong tay thẻ ngân hàng lộ ra một nụ cười khổ, chính mình đường đường một cái Luyện Khí Sư, thế mà luân lạc tới loại tình trạng này.

Cái này là mình sau khi trùng sinh, lần thứ nhất lấy tới nhiều tiền như vậy, chỉ là cái này kiếm tiền phương pháp không lớn hào quang!

10 vạn nguyên! Ngẫm lại tuyệt không rất nhiều chính mình muốn mua bỏ khí trân quý được tài đến tăng thực lực lên, chút tiền ấy là còn thiếu rất nhiều!

Tâm bên trong đang tính toán thời khắc, chợt nghe ngoài cửa có tiếng bước chân vang lên, Lư Nhất Minh giương mắt xem xét, nữ cảnh sát Phùng Linh San lại trở về tới.

Lư Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, ngoeo đầu, trên ánh mắt dưới dò xét Phùng Linh San cao to mẽ người dáng người, thẩm nghĩ, nữ cảnh sát này xem xét dung mạo cùng dáng người đều là nhất đẳng, đáng tiếc tính khí quá bạo. (chợt nhớ Nhạc Linh San-cvt)

Phùng Linh San tức giận, một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ khinh bỉ, khuôn mặt ngậm sương, "Khoa trương khoa trương" đi đến Lư Nhất Minh trước mặt, duỗi ra trắng nõn thủ chương.

"Lấy ra!"

"Điện thoại di động nha!" Phùng Linh San trừng mắt, hàm hừ nói ra.

"A! Khụ khụ! Không có ý tứ! Ta cái này trả lại ngươi, ha ha!" Lư Nhất Minh cuống quýt đem trong túi quần điện thoại di động móc ra, phóng tới Phùng Linh San thon dài trong lòng bàn tay.

Không lưu dấu vết sờ một chút, vừa mềm vừa trơn. (giống ta, khắc khắc)

"Hừ! Lư Nhất Minh ngươi mấy ngày nay tốt nhất cho ta thành thật một chút, bằng không, ta nhất định bắt ngươi ngồi tù!" Phùng Linh San một cái thu hồi điện thoại di động, hung dữ cảnh cáo nói.

Lư Nhất Minh lắc đầu bật cười không thôi, hơi hơi liếc một chút miệng, hỏi: "Ta muốn hỏi hỏi, tối hôm qua bị các ngươi mang về sở cảnh sát những nữ hài đó thế nào?"

Phùng Linh San thân hình dừng lại, dừng bước lại, trên mặt hân ý yếu bớt mấy phần, vẫn nhíu lại đôi mi thanh tú, lạnh lùng nói ra: "Các nàng đã toàn bộ được đưa vào bệnh viện trị liệu, đã riêng phần mình thông tri nhà các nàng, không lâu sẽ tới."

Nói xong, do dự một chút, không tình nguyện nói ra: "Chính ngươi cẩn thận một chút, hừ! Ngươi đắc tội nhiều người như vậy, bọn họ khẳng định hội trả thù!"

"Yêu! Ngươi đây là quan tâm ta nha! Chà chà!" Lư Nhất Minh đập đi cái này miệng, một mặt hiếm lạ cười nói.

"Phi! Người nào quan tâm ngươi, thiếu xú mỹ! Ta nếu không phải xem ở ngươi cứu nhiều như vậy nữ hài phân thượng, ta nhất định bắt ngươi ngồi tù!"

Tức giận nói xong, Phùng Linh San uốn éo eo, "Thịch thịch" rời khỏi.

Nữ cảnh sát này xem xét đến cũng có chút ý tứ, nội tâm biệt khuất không được, trông thấy Lư Nhất Minh liền đến khí, có thể hết lần này tới lần khác lại không làm gì được người ta, chỉ có thể nén giận ở trong lòng.

Lư Nhất Minh đứng người lên, thẩm dò tốt thẻ ngân hàng, nghĩ thầm đi trước mua cái điện thoại đi! Sau đó cảm tạ một chút trợ giúp người một nhà.

Bản Từ là không cần phải nói, bệnh viện tiểu y tá Vương Hiểu Vân là nhất định phải cảm tạ. Nếu không phải tối hôm qua sớm thay đổi, lão mù cùng Triệu đại bá cái đôi này coi như thật nguy hiểm!

Ra xưởng ép dầu ngô hẻm, đến kiến thiết trên đường Dịch Tín Thông điện thoại di động cửa hàng, nếu như là bình thường thời tiết, Lư Nhất Minh đương nhiên sẽ không đàn độn chạy đến Dịch Tín Thông qua mua điện thoại di động.

Trải qua đánh giá cũng biết, mặc kệ nhãn hiệu gì điện thoại di động, Dịch Tín Thông cấp giá cả phổ biến cao hơn Giá thị trường ra năm sáu trăm nguyên, khiếu nại cũng vô dụng!

Nhưng hôm nay không giống nhau, chính mình không kém điểm này tiền, hứng thú bùng bùng vào cửa hàng, muốn hỏi một chút có thể hay không quét thẻ.

Mặc chế phục xinh đẹp nhân viên thu ngân nữ có thể trả lời chắc chắn về sau, Lư Nhất Minh trực tiếp chọn một khoản Nokia 5 220, giá bán 1475 nguyên, hắc sắc thân máy bay, 2 triệu pixel; không nói hai lời liền cái này.

Tiếp đãi hân phục vụ viên Tiểu Vương cao hứng hồng, liền chưa thấy qua thống khoái như vậy, hân phục vụ viên đều nao nao nhìn lấy Lư Nhất Minh, một bộ người gốc nhiều tiền bộ dáng.

Vừa mới chuyển thân thể trả tiền thời khắc, lại trông thấy trong quầy có một cái hồng sắc khung trượt điện thoại di động, không bình thường xinh đẹp.

Lưu Nhất Minh dùng ngón tay chỉ, "Cái này bao nhiêu tiền?"

Phục vụ viên Tiểu Vương nhiệt tình giới thiệu nói: "Soái ca, đây là Nokia 5300, 1 30 vạn pixel, giá bán là 1380 nguyên, không bình thường thích hợp đưa nữ hài tử làm lễ vật! Ngài nếu là muốn lời nói, ta có thể đưa người hai mở đầu 1G SD thẻ, thẻ nào?"

Lưu Nhất Minh vung tay lên, hào khí nói ra: "Muốn, bọc lại đi!" Cái này liền đưa cho Từ Hàm tỷ, ai!

Nhớ tới Triệu Từ Hàm, Lưu Nhất Minh tâm lý liền áy náy, thẻ một thể này nhất định phải chiếu cố nàng thật tốt, không cho phép bất luận kẻ nào lại thương tổn nàng.

"Ai, tốt! Tốt, soái ca!" Phục vụ viên Tiểu Vương cao hứng hồng, trong nội tâm yên lặng tính toán một chút, chính mình trích phần trăm liền có bốn năm trăm.

...

Từ Kinh trên son đạo, ngồi tại Big Ben chỗ ngồi phía sau Điện Bru tâm tình mười phần thư sướng, để Tiểu Tứ lái xe tải âm hưởng, nghe cao nhã Nhạc Giao Hưởng, tráng kiện ngón tay đi theo âm tiết có tiết tấu tại trên đùi vuốt.

Tiểu Tứ nghẹn một đường, giờ phút này thực sự nhìn không được há mồm hỏi: "Bru ca! Ngài đã cấp tiểu từ kia mười vạn khối tiền! Vì sao còn như thế chịu khổ cho bọn hần trang trí nội thất sửa nha!"

"Đúng đấy, đại ca, dù sao ngài thẻ nội hần khí đã giải trừ, không cần thiết lại ở trên người hần dùng tiền!"

"Đúng nha! Bru ca, liền nhà bọn hần cái kia diện tích, ần người mới vừa nói tài liệu, nhân công, tài liệu cái gì, toàn bộ sửa sang xuống tới không có mười mấy vạn sựong mặt nha!"

"Đúng đấy, so trị cho hần phí còn đắt hơn!"

"Nếu là ta nói, liền đây coi là câu, trả lại cho hần sửa sang, sửa sang cộng lòng!"

"Không tệ! Huynh đệ mấy cái hiện ở trong lòng còn có Hòa đâu!"

Điện Bru thật nghe được ra sức đâu! Dừng lại các tiểu đệ lời nói, nhất thời nổi trận lôi đình, vỗ phụ cận Tiểu Tứ đầu trục, mắng: "Các người hiểu cái bóng! Liền các người cái kia đầu óc heo, trừ ăn cũng là ăn, có thể làm gì nha!"

"Nhiều người như vậy, liền người ta một đầu ngón tay đều không động đây, các người còn có mặt mũi nói a!"

Tiểu Tứ vừa sờ đầu, nịnh nọt nói ra: "Ca, mình đánh không lại, có thể trốn được nha! Không trêu chọc hần chẳng phải xong!"

"Đúng vậy nha! Dự Châu thành phố lớn như vậy, không cho hần liên hệ, hần còn có thể tìm tới cửa nha!"

"Hắc! Các người có phải hay không cảm thấy ta Điện Bru ngốc nha!" Điện Bru trừng mắt một đôi mắt trâu, nhìn ngó nghiêng hai phía.

Tiểu Tứ sờ lấy đầu mình, cười hắc hắc nói: "Ca, người chính mình rốt cục ý thức được!"

"A...! Phi! Các người hiểu cái bóng!" Điện Bru lại một cái tát đập tới Tiểu Tứ sáng loáng đầu bên trên, trách cứ.

"Cái kia Tổng lão hồ, hôm qua gọi điện thoại cho ta, muốn cùng ta cùng một chỗ làm Vật liệu xây dựng sinh ý!"

"Tê!"

"Cái này Tổng lão Hồ Chân không phải thứ gì, chiếm lấy dệt vải bán buôn thị trường không nói, hiện tại thể mà đem chú ý đánh tới trên đầu chúng ta."

"Tê liệt, Bru ca, cùng bọn hần làm, ai sợ ai nha!"

"Làm? Chúng ta lấy cái gì làm? Tổng Thị tam huynh đệ thù hạ ba trăm người, mấy năm này bọn họ đều đọc mười mấy cái nhân mạng!"

"Này Bru ca ý là?"

"Hắc hắc! Đây còn phải nói mà! Các người cũng kiến thức đến người này thân thù, chỉ cần hần chịu ra tay giúp đỡ, hừ hừ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Liền mặt mũi này cũng không cho

Lưu Nhất Minh đi ra Dịch Tín Thông về sau, nhìn lấy nhanh giữa trưa, trực tiếp qua bên cạnh máy ATM bên trên cắm vào thẻ ngân hàng, trước xem xét số dư còn lại hơn 97 vạn, hài lòng gật gật đầu, trực tiếp lấy một vạn nguyên tiền mặt đi ra.

Sau đó móc ra mới mua điện thoại di động, đặt nhẹ bàn phím, thông qua qua.

"Bàn Tử, là ta!"

"Hắc! Minh ca! Người lại đổi di động." Bối cảnh thanh âm bên trong truyền ra phở xá sầm uất tiếng ồn ào vang, Bàn Tử hiếm lạ hỏi.

"Ha ha! Mới mua điện thoại di động, lưu giữ một chút ta hiệu." Lưu Nhất Minh cười ha hả nói ra.

"Hắc! Tốt! Người ở đâu đâu? Ta vừa rồi đi bệnh viện, tiểu y tá nói bá mẫu bị dò đi?" Bàn Tử một bên đánh lấy tay lái, vừa nói.

"Nói rất dài dòng, ta bây giờ đang ở chúng ta ngõ hẻm bên ngoài Dịch Tín Thông ngoài cửa lớn."

"Chờ lấy, ta đến ngay." Bàn Tử một tắt điện thoại, nhấn cần ga một cái, Mã Lục gầm thét, mặc đường phố qua ngõ hẻm, giầy lát ở giữa đuối tới.

"Xì..." Một cái phanh lại, vững vững vàng vàng dừng sát ở Lưu Nhất Minh trước người, cửa kiếng xe quay xuống, lộ ra Bàn Tử này tiện cười bỉ ổi dung.

Lưu Nhất Minh cười, mở ra tay lái phụ môn ngồi vào qua,

"Được nha! Minh ca, có tiền?" Bàn Tử cười hi hi, trêu ghẹo nói.

"Qua! Thiếu hù dọa ta, người hôm nay không ở nhà bồi tiếp bá phụ bá mẫu?"

"Hắc! Bọn họ cả ngày loay hoay không gặp được bóng người, ta ở nhà một mình chán rất lợi hại!"

"Đúng, Minh ca, người tối hôm qua là không phải đi Hoàng gia Nhất hào? Micro Blog bên trên có người phát video, ta làm sao nhìn cũng giống như người nha?" Bàn Tử lóe tặc nhãn, quan sát tỉ mỉ Lưu Nhất Minh.

"Không cần hỏi, là ta làm." Lưu Nhất Minh dễ chịu dựa vào trên ghế dựa, chẳng hề để ý nói ra.

"Xì..." Thẳng gấp!

Bàn Tử một mặt chấn kinh, quay đầu nhìn lấy Lưu Nhất Minh, miệng há lấy có thể nhét vào một quả trứng gà.

"Móa! Thật sự là nha! Tối hôm qua video vừa nhìn một lần, ta đã cảm thấy giống, chuẩn bị tại nhìn kỹ lúc, bị người xóa."

"Nguru bức, ta Minh ca, người quá lợi hại, một người làm lật Hoàng gia Nhất hào trên trăm bảo an, quá nguru bức!"

Bàn Tử hưng phấn cơ hồ muốn nhảy dựng lên, vỗ bắp đùi, quát: "Minh ca, quá không có suy nghĩ, uy phong như vậy sự tình, làm sao không mang tới ta nha? Thật sự là!"

Miệng hung hăng chắc chắc, liền không có ngừng qua, liên tục vỗ bắp đùi, kêu lên: "Thật hối hận! Ta tối hôm qua hẳn là cùng đi với người, dù thế nào, ta cũng có thể chơi đồ hấn mấy cái! Hắc hắc!"

"Người mau đồ ngược lại đi!" Lưu Nhất Minh mắng, sau đó giản lược nói tóm tắt đem tối hôm qua sự tình tự thuật một lần.

"Móa! Động tĩnh lớn như vậy nha?" Bàn Tử sau khi nghe xong, não từ đều nhanh quá tải đến, tròng mắt tròn mắt, nghẹn họng nhìn trần trời nói ra.

Qua một hồi lâu, Bàn Tử mới từ trong lúc khiếp sợ, kịp phản ứng, nhớ đến một chuyện, vỗ chính mình trán nói ra: "Đúng, ta tối hôm qua đi về hỏi cha ta, Hoàng gia Nhất hào theo Quách Hạo bọn họ thật là có liên hệ!"

"Ồ?"

"Hắc hắc! Bất quá bọn hắn làm rất bí mật, là Quách Hạo hắn đi biểu ca nhập cổ phần, cái kia Hắc Thất cũng là nghe Quách Hạo lời nói mới đi nện nhà người!"

"Hắc hắc! Biết Quách Hạo bây giờ ở nơi nào sao?" Lư Nhất Minh cười lạnh, tối hôm qua vốn là trước tiên đem Hắc Thất khống chế, sau đó ép hỏi ra hậu trường sai sự, chỉ là về sau phát sinh sự tình đều vượt xa mình dự đoán.

Bởi vậy, trong đầu cũng là đang âm thầm đoán, rất có thể theo Quách Hạo có quan hệ, nghe Bàn Tử lời nói, xác định không thể nghi ngờ!

"Nghe nói, đã từ Giáo Y chỗ chuyển tới thành phố khoa chính hình bệnh viện."

"Hắc hắc! Đi! Chúng ta qua thăm hỏi hắn một chút!" Lư Nhất Minh trong hai con ngươi lóe tinh quang, cười lạnh nói.

"Tốt! Đi!" Bàn Tử hưng phấn trên mặt thịt run rẩy, một bộ không sợ phiền phức đại chi sợ phiền phức tiểu tử tử, đập cần ga, Mã Lục oanh minh thẳng đến thành phố khoa chính hình bệnh viện mà đi.

Dự Châu thành phố khoa chính hình bệnh viện ở vào Lũng Hải Tây Lộ, là Châu Á lớn nhất một chỗ dùng Trung Tây kết hợp trị liệu các loại xương bị thương, xương tật bệnh chế độ sở hữu toàn dân xương Chuyên Ngành bệnh viện.

Trên đời này bận rộn nhất, sinh ý tốt nhất là thuộc bệnh viện. Theo thường lệ đông nghịt, chặn cái không nghỉ, xe cộ từ cửa bệnh viện xếp hàng đến Lũng Hải trên đường, tạo thành liên miên hỗn loạn!

Bàn Tử thật không cho tại phụ cận tìm chỗ đậu xe, hai người đi bộ hướng bệnh viện.

"Hoa quả bán, cực kỳ ngọt tới."

"Mới mẻ ô mai u, Ngũ Nguyên lưỡng cân, tiện nghi lại tốt ăn vặt!"

Đường đi bên cạnh hoa quả người bán hàng rong tiếng rao hàng sôi trào đầy Thiên, một cái so một cái giọng lớn.

Xen lẫn tiếng trả giá, tiếng cười, tiếng cãi vã, chuyện phiếm âm thanh, tranh mua âm thanh hỗn hợp địa đan vào một chỗ.

Lư Nhất Minh dừng lại, cũng không được lựa, trực tiếp cầm một cái đại quả cái giỏ, ném một trăm đồng quá khứ.

Bàn Tử ở bên cạnh bắt cái đầu, không hiểu hỏi: "Làm gì Minh ca? Người thật sự là đi xem hắn nha?"

"Người không hiểu, cái này gọi một Vốn bốn Lòi, một hồi người liền biết." Lư Nhất Minh cười hắc hắc, lộ ra chưa từng có gian trá nụ cười.

Đi bệnh viện trên đường, Lư Nhất Minh âm thầm vận chuyển "'Hư Ảo Luyện Khí Quyết'" Hàn chữ phần, bốn phía hư không vạn vật bên trong ẩn tàng hàn khí lâm ta lâm tẩm bị bắt dẫn tới Lư Nhất Minh trên đan điền khoảng không, ngưng kết thành như hạt đậu nành viên cầu.

Bàn Tử tại Lư Nhất Minh bên người vội vàng không kịp chuẩn bị, "Hất xì", sờ mũi một cái, chăm chú y phục, nói lầm bầm: "Bệnh viện này làm sao âm trầm?"

Lư Nhất Minh cười cười không nói chuyện.

Đi đến y tá công tác đứng, vừa mới hỏi rõ Quách Hạo số phòng bệnh. Chỉ nghe thấy bên người một đạo kinh ngạc âm thanh vang lên,

"Các người là A Hạo đồng học a?"

Lư Nhất Minh cùng Bàn Tử quay người lại, đứng trước mặt một cái trung niên phụ nhân. Nữ nhân này nhìn như cũng liền chừng bốn mươi, bảo dưỡng coi như không tệ, da thịt liền theo ngoài ba mươi phụ nhân, cắt đầu ngang tai tóc ngắn, dáng người nở nang, ăn mặc hắc sắc chế phục sáo trang, bảo dưỡng tương đối tốt, một mặt phú quý chi khí, chỉ là trên trán, có chút ưu sầu!

Lư Nhất Minh cùng Bàn Tử liếc nhau, liền đoán được hắn là Quách Hạo mẫu thân.

Nhất thời trên mặt treo đầy nụ cười, cười nói: "Đúng đúng, là bá mẫu a? Bình thường khóa rất nhiều hôm nay cuối tuần liền đến xem hắn."

"Tới thì tới, còn mang thứ gì, đi! Ta mang các người qua." Phụ nhân gật gật đầu, liếc một chút Lư Nhất Minh một thân đường via hè, tuy nhiên không hiểu con trai mình tại sao có thể có nghèo như vậy bằng hữu, nhưng tốt xấu người ta hôm nay tới thăm hỏi A Hạo cũng là có ý tốt.

Trong phòng bệnh, Quách Hạo đang ở đùa nghịch điện thoại di động chơi game, nghe thấy mẫu thân nói chuyện về sau, một ngừng đầu nhìn thấy Lư Nhất Minh cùng Bàn Tử nhất thời đột nhiên biến sắc.

"Các người làm sao tới? Muốn làm gì?"

Trung niên phụ nhân không rõ ràng cho lắm, cau mày, một mặt kinh ngạc nhìn xem nhi tử vì sao lớn như vậy quá kích phản ứng, lại nhìn xem Lư Nhất Minh hai người bọn họ.

Lưu Nhất Minh cười ha ha, đem quả cái giò phóng tới đầu giường, bình tĩnh đi đến Quách Hạo trước mặt, một mặt ảm áp nụ cười nói ra: "Lời này hỏi, đương nhiên là tôi nhìn người một chút!"

Quách Hạo lạnh cười một cái, oán hận ánh mắt trừng mắt Lưu Nhất Minh mấy đạo: "Không cần đến!"

Hắn nhưng là nghe nói tới hôm qua Hoàng gia Nhất hào sự tình, biết Hắc Thất bị người đâm chết, nghe mẫu thân nói, lần này huyền náo sự tình so sánh lớn, phía trên tức giận, Công Tác Tổ đã xuống tới.

Tuy nhiên cũng nghe nói, tới hôm qua mạnh mẽ xông tới Hoàng gia Nhất hào là một cái tên là Lưu Nhất Minh người trẻ tuổi, khả cư mẫu thân nói hắn là quân đội người, theo Lưu Nhất Minh cái này xưng ếp đầu gối hèm xuất thân tiểu tử nghèo vền vẹn trùng tên mà thôi, làm sao cũng không liên lạc được một chỗ tới.

Lưu Nhất Minh lắc đầu, thờ dài, nói ra: "Tính toán, đã người không lĩnh tình, chúng ta liền đi, bá mẫu, chúng ta liền đi trước." Lưu Nhất Minh nho nhả lễ độ quay đầu, hướng về phía trung niên phụ nhân nói ra.

"Ách! Tốt! Tốt, A Hạo, người chuyện gì xảy ra?" Trung niên phụ nhân trừng một chút Quách Hạo, không hài lòng hắn thái độ.

Quách Hạo biệt khuất nuốt một chút nước miếng, nén giận, nghiêm mặt, quay đầu đi không nói lời nào.

Lưu Nhất Minh cười cười, cúi người, vươn tay, cười nói: "Nắm cái tay đi! Làm sao Quách Đại thiếu, liền mặt mũi này cũng không cho sao?"

"Con mẹ nó người, tính toán. . . ." Quách Hạo há miệng liền muốn mắng, thoáng nhìn mẫu thân giận nhìn mình lom lom, không tình nguyện vươn tay.

Lưu Nhất Minh một phát bắt được, Hàn Băng Chi Khí "Xoát" thấu thể mà ra, tiến vào Quách Hạo thể nội.

Quách Hạo nhất thời cảm giác một dòng nước ấm giống một đầu bối cảnh rắn chui vào trong cơ thể mình, nói không nên lời dễ chịu, kinh ngạc ngẩn đầu, trừng mắt Lưu Nhất Minh.

Đây là Lưu Nhất Minh cố ý thu thập một đạo hơi ấm bao trùm Hàn Băng Chi Khí, xem như viên đạn bọc đường đi! Một khi bên ngoài một tầng hơi ấm tiêu mất hoàn tất liền phát tác.

Cũng coi là đưa đến tri hoãn tác dụng.

Ps: Một lần nữa cảm ơn bạn đọc có nick ""

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Giết ta đi

Hai người rời đi về sau, Quách Hạo mẫu thân Mã Hiểu Hồng ngồi tại cạnh giường không vui hỏi: "Hạo nhi, người làm sao? Hai người này không phải người đồng học sao?"

"Cái gì đồng học! Là cừu nhân! Cũng là hai người bọn họ đánh ta!" Quách Hạo tức giận đưa di động ném trong chăn bên trên, nắm chặt quyền đầu, hai mắt tóe lửa nói ra.

Mã Hiểu Hồng nghe đến đó, "Đằng" đứng lên, mặt mũi tràn đầy tái nhợt, mắt hạnh tròn lên, liền muốn đuổi theo ra qua.

Vừa bước ra hai bước, lại trở lại đến, nghiêm nghị quát lớn: "Người vừa rời tại sao không nói?"

"Ta? Ta. . ." Quách Hạo miệng mở rộng, lắp bắp, đứng nha! Vừa rời tại sao mình không nói? Ai! Tuy nhiên Quách Hạo không nguyện ý thừa nhận, nhưng vẫn là ý thức được, chính mình tâm chỗ sâu đối với Lưu Nhất Minh có nói không nên lời hoảng sợ!

Mẹ nó, ra tay quá ác, chính mình Taekwondo hiệp hội mười mấy người liền không có một cái nào toàn bộ nguyên vẹn, mỗi cái mang thương.

Mặc dù mọi người nhắc lên Lưu Nhất Minh đều nghiêng răng nghiêng lợi, lòng đầy căm phẫn, hận không thể ăn hắn thịt uống hắn máu. Có thể khi đối mặt Lưu Nhất Minh, liền ỉu xù!

Mã Hiểu Hồng càng xem càng tức giận, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dùng tay chỉ con trai mình, tức giận mắng: "Phế vật! Ngươi nói một chút ngươi bình thường giao cái gì bạn bè không tốt, không có một cái nào có tác dụng!"

"Ngươi đừng quản, chuyện này ta đến xử lý!" Mã Hiểu Hồng vùng tay lên, giận không được nói ra.

Quách Hạo hơi ngửa đầu, vội vàng nói ra: "Đừng nha! Lão mẹ, sư phụ ta lập tức liền muốn trở về, đến lúc đó ta thương tổn một chút, không phải đánh cho tàn phế hẳn không thể!"

"Nhưng ta một ngày cũng không thể chờ! Hảo tiểu tử, đánh nhĩ tử ta, còn dám không kiêng nể gì cả đến, cái này không phải nhìn ngươi, đây rõ ràng là tại nhục nhả chúng ta đây!" Mã Hiểu Hồng nói nước bọt vầy ra đứng lên, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Liếc một chút thoáng nhìn trên tủ đầu giường quả cái giò, lên con giận dữ, một phát bắt được, "Ba" ném tới phía sau cửa, táo, Chuối Tiêu, quả cam, Hòa Long Quả các loại tán một chỗ.

"Tiểu tử kia bối cảnh gì?"

"Cha mẹ của hắn là tạp hóa nghi việc công nhân viên chức, xưởng ép dầu ngô hèm tiểu tử nghèo một cái." Quách Hạo quệt miệng, khinh thường nói ra.

Mã Hiểu Hồng nghe đến đó, nhất thời nổi trận lôi đình, vuron tay, "Ba" cấp Quách Hạo một cái bàn tay.

"Mẹ! Ngươi tại sao đánh ta nha?" Quách Hạo bùm mặt, ủy khuất mà phẫn uất hỏi.

"Ngươi thật là một cái phế vật! Thế mà để một cái tiểu tử nghèo đến bắt nạt, mất hết ba ba của ngươi mặt." Mã Hiểu Hồng tay chỉ Quách Hạo mặt, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng.

Đúng lúc này, LV túi xách điện thoại vang, Mã Hiểu Hồng trừng Quách Hạo liếc một chút, phun ra ở ngực một con tức giận, mở ra bao, lấy điện thoại cầm tay ra,

"Uy! A Lê, chuyện gì?"

"Mã tỷ, không tốt, Công Thương Thuế cục hôm nay tới kiểm toán." Trong điện thoại truyền đến một trận thất kinh thanh âm.

"Hừ! Đừng hốt hoảng, chờ ta về đi xử lý!" Mã Hiểu Hồng cau mày, ngữ khí trầm ổn nói ra.

Tắt điện thoại về sau, sắc mặt âm trầm, chau mày, hướng về phía Quách Hạo nói ra: "Ngươi tốt nhất đừng thương, ta sẽ để cho Lý mẹ qua tới chiều cố ngươi!"

...

Đi ra bệnh viện Bàn Tử một mặt không hiểu hỏi: "Minh ca! Đây không phải ngươi phong cách nha! Minh hôm nay vì sao đến liếm láp mặt để Quách Hạo cháu trai kia cắn?"

Lưu Nhất Minh ôm Bàn Tử vai bên cạnh, đưa lỗ tai nói ra: "Hắc hắc! Ta cấp cháu trai kia hạ điểm tài liệu, chờ lấy đi! Tuyệt đối sẽ để hắn dễ chịu thượng thiên!"

"Cái gì tài liệu?" Bàn Tử một đôi tròn mắt lóe sáng lóe sáng, mặt mũi tràn đầy vui mừng hỏi.

"Hắc! Nói cho ngươi ngươi cũng không hiểu, tóm lại, tuyệt thế tốt tài liệu! Đi! Hôm nay ca có tiền, mời ngươi ăn cơm!"

"Thật?"

"Đương nhiên là thật, ta lúc nào đã nói láo?"

"Ai yêu! Cái này không đúng rồi! Thiết công kê rốt cục nhỏ lông!"

"Hôm nay Bàn Tử ta rốt cục ăn một lần nhà giàu! Cần phải buông ra ăn, Ha-Ha!"

Thương Vụ bên trong đường vòng bao quanh vòng thành phố Thập Lý Dương Tràng nhà hàng thuộc về Dự Châu thành phố cấp cao nhà hàng, người đồng đều tiêu phí bốn năm trăm, hoàn cảnh ưu nhã độc đáo,

Cửa có cái 'vùng oi mờ ra', người đi vào

Cũng cảm giác đi vào Thời Gian Thông Đạo. Các phục vụ viên đều mặc lấy Dân Quốc Thời Kỳ các loại áo dài, mùi phần đẹp mắt.

Bên ngoài mặt trời chói chang, trong tiệm lại là tối tăm, chỉ gặp màu vàng sẫm ánh đèn lấp lóe, phảng phất lão SH ban đêm.

Cần trọng vải màn, rèm cửa, Phục Cổ cái bàn cùng trưng bày, bố nghệ sa phát cùng màu sắc rực rỡ pha lê đèn bàn, không không để lộ ra lập quốc trước

SH loại kia xa hoa lãng phí vị đạo.

Bàn Từ một bộ ăn hồi bộ đáng, nha không chút khách khí, cầm lấy tinh mỹ thực đơn, ào ào một hơi, điểm bảy tám đạo đồ ăn, kiểu Pháp hấp ốc sên, hương pha bạc Tuyết Ngư, thuyền cỏ mận tên. . .

Điểm xong sau, Bàn Từ đánh giá tính một chút, không sai biệt lắm năm sáu trăm, che lại thực đơn, thấp giọng hỏi: "Minh ca, tiền đủ chưa?"

Lưu Nhất Minh chính đang thưởng thức nơi xa Thủy Tạ trên đài đạn cổ cầm thị nữ, được nghe về sau, nhin không được cười lên,

"Yên tâm, không thiếu tiền! Đủ chưa?"

"Đủ, đủ! Ta liền sợ ăn vào sau cùng, nha, lại là ta trả tiền có thể liền xui xẻo."

"Ha-Ha! Mập mập chết bầm, yên tâm, ta nói ta mời khách!"

Kiểu Pháp hấp ốc sên thức ăn này xưng là "Kim ngân đầy phòng", hấp ốc sên lúc, chậm rãi hòa tan chỉ sĩ cùng phổi liệu thơm tầng tầng thấm vào ốc sên trong thịt, phối hợp chất lượng tốt súp khoai tây Trang bàn, bùng lên lúc, đập vào mặt cũng là một trận tươi hương.

Lưu Nhất Minh ném một thanh, vị hương, chất non, khiến cho người dư vị vô cùng, thầm nghĩ, ban đêm mời Vương Hiểu Vân ăn cơm liền đến nơi đây, đồ ăn ăn ngon, cũng đủ cấp bạc.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, thỉnh thoảng lời bình một chút đi ngang qua mỹ nữ, sau khi ăn xong, Bàn Từ đề nghị qua mới mở một nhà Internet Coffee đánh Ma Thú Thế Giới - World of Warcraft.

Lưu Nhất Minh trước khi đi cấp tiểu y tá Vương Hiểu Vân gọi điện thoại, ước ban đêm mời khách ăn cơm, tắt điện thoại tiểu y tá lòng tràn đầy hoan hỉ, đi trên đường đều đệm lên chân, lộ ra một cổ không che giấu được hoan hỉ ra sức!

Thành phố khoa chính hình bệnh viện trong phòng bệnh, Quách Hạo ăn xong Lý mục đưa tới cung bảo kê đình cơm, vừa lòng thỏa ý cầm điện thoại đi động lên, vừa muốn mở ra, đột nhiên kêu thảm một tiếng, điện thoại đi động ném ra thật xa, toàn thân quắt thẳng tới sức, khoảng chừng lảo lộn, nện giường đập gối, hô Thiên hảm địa, theo diên một dạng.

Đem bảo mẫu Lý mục hoảng sợ ngồi sập xuống đất, kinh hồn thất thố hô: "Thiếu gia, người làm sao?"

Quách Hạo chỉ là kêu thảm không nghĩ, lập tức từ trên giường lảo lộn tới trên mặt đất, cầm đầu đập vào tường, nhất thời máu chảy đầy mặt.

Lý mục dọa đến "Má ời" một tiếng, đứng lên, chạy đến trong hành lang, la to: "Y tá. . . Thầy thuốc. . . Y tá. . ."

Một người y tá tiến đến xem xét, cuống quýt chào hỏi Lý mục qua đến giúp đỡ, muốn đem Quách Hạo đè lại, đỡ lên giường, ai biết cái này Quách Hạo tà khí lên não, há miệng liền cắn người.

Tiểu y tá rõ ràng là thực tập sinh, này trải qua qua cái này, một bàn tay đánh tới, tránh ra khỏi, liền chạy.

Chờ gọi tới thầy thuốc, còn có mấy cái lại đem khí lực nam hộ công tới, cái này Quách Hạo co ro thân thể, chính ôm inox chân giường gặm "Chi chi" vang, thanh âm làm người ta sợ hãi vô cùng.

Xương khoa chấn thương thầy thuốc đều mắt tròn, chưa từng có gặp phải loại tình huống này, bệnh nhân này là mẹ nó điên đi! Mấy người đi lên một cái không chế lại, ấn đến trên giường, Quách Hạo thống khổ khó chịu nước mắt chảy ngang, trong miệng hung hăng quát ầm lên: "Giết ta đi! Giết ta đi!"

Đánh Thuốc an thần không dùng được, sau cùng không làm sao được trực tiếp gây mê sự tình, lại rút máu xét nghiệm, làm MC bận rộn nửa ngày, cũng không có điều tra ra cái gì mao bệnh!

Mới thời không Internet Coffee bên trong, hai người đánh thắng hỏa nhiệt, Lưu Nhất Minh nhìn nhìn thời gian nhanh sáu điểm, trực tiếp lui ra ngoài, Bàn Từ đánh thắng được nghiện, gọi không đi, Cơm tối cũng trực tiếp gọi thức ăn ngoài.

Lưu Nhất Minh không làm sao được cầm Bàn Từ chìa khóa xe, mở ra Mã Lục nhanh như chớp mở ra thành phố bệnh viện nhân dân cửa, tắt lửa, gửi nhân tin đi qua.

Sau đó, mở cửa xe, tựa ở trên thân xe lẳng lặng chờ lấy.

Không đến mười phút đồng hồ, đôi thường phục Vương Hiểu Vân y tá, nhảy vọt đuôi ngựa roi, chớp động lên nhận thấy mắt sáng, nhìn chung quanh đi tới.

Liếc thấy gặp cách đó không xa cao cao suất khí Lưu Nhất Minh giống như cười mà không phải cười nhìn lấy nàng, tiểu y tá một kiện áo khoác áo khoác, hạ thân màu lam nhạt quần bò, màu trắng Adidas Giày thể thao, duyên dáng yêu kiều, Tú Sắc Khả Xan.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, không bình thường thân sĩ mở ra tay lái phụ cửa xe, che chở Vương Hiểu Vân làm đi vào, đóng cửa xe, vòng qua đầu xe, ngồi vào qua.

"Đúng, bá mẩu làm sao?"

"Rất tốt, Quân Y nhìn, nói khôi phục không tệ."

"Vây là tốt rồi, đêm qua thật đúng là quá hung hiểm, may mắn người bằng hữu kia kịp thời đuổi tới, bằng không liền bị người xấu đạt được!" Tiểu y tá vừa nói, một bên bưng bát lấy bộ ngực nhỏ nói ra.

"Đúng nha! Đúng nha! Sau đó ta cũng là sợ không thôi."

"Ha-Ha ! Bất quá, người người bạn kia mở ra xe quân đội thật tốt khóc nha! Dọa đến đám kia người xấu oa oa kêu to, liều mạng chạy trốn, Ha-Ha!"

"Hắc hắc! Tiện nghi đám người kia, tính toán, không nói bọn họ, đến đó ăn?"

"Tùy tiện, người nói đi?"

"Vây liền qua Thập Lý Dương Tràng đi! Giữa trưa ở nơi nào ăn, đồ ăn còn có thể."

"A! Nơi đó thật đắt, người đồng đều tiêu phí hơn mấy trăm đâu?"

"Không sao! Mời mỹ nữ ăn cơm nhất định phải tâm thành!"

"Hi hi!"

Ps: Một lần nữa cảm ơn bạn đọc có nick ""

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Ta cùng người qua

Hai người chọn một cái vị trí cạnh cửa sổ, ban đêm không thể so với giữa trưa, lại tới đây ăn thả trên cơ bản đều là người yêu, màu da cam kiểu cũ đèn bàn, tản ra trước đây quang khí hơi thở, phối hợp nhanh nhẹn xuyên toa áo dài phục vụ viên cùng thư giãn âm nhạc, để cho người ta gạt mình đưa thân vào Dân Quốc.

Vương Hiểu Vân cầm lấy thực đơn chuẩn bị gọi món ăn, niệm một món ăn giương mắt trung cầu Lư Nhất Minh ý kiến.

Lưỡng người ta chê cười lấy, điểm một đạo rau xanh Salad, la Tổng canh, kiểu Pháp hấp ốc sên là Thập Lý Dương Tràng đặc sắc đồ ăn, cơ bản đến tiêu phí khách nhân đều là nhất định sẽ điểm, Philip Bò bít tết hai phần đều là sáu điểm quen.

Vương Hiểu Vân cũng không biết làm sao, cảm giác Lư Nhất Minh trên người có một cỗ lực tương tác, để cho mình không tự chủ được tới gần, có lẽ là hấn là mình ân nhân cứu mạng duyên có đi!

Mở ra nội tâm, đàm chính mình công tác, bằng hữu, trong sinh hoạt có vui vẻ hay không sự tình, thao thao bất tuyệt!

Lư Nhất Minh cũng không tị hiềm, trò chuyện xướng ép dầu trong ngõ hẻm chuyện cũ, trong trường học cùng Bàn Tử phát sinh đùa bức sự tình.

Hai người bao phủ tại kiểu cũ đèn bàn phát ra màu da cam trong ngọn đèn, chớ ăn một bên đàm, mười phần hợp ý nhau.

Nơi xa trong lối đi nhỏ, từ nhà vệ sinh trở về Lâm Giai Di nhìn thoáng qua, kinh ngạc dừng bước lại, một đôi mắt đẹp nhất thời tròn tròn, nhìn xem Lư Nhất Minh, lại quay đầu quan sát tỉ mỉ đối diện tóc dài nữ hài, một đôi đôi mi thanh tú nhú lên.

Bởi vì ánh sáng cùng góc độ vấn đề, nữ hài chỉ lưu cấp Lâm Giai Di một cái bên mặt, nhìn không rõ ràng!

Lâm Giai Di vượt qua chính mình chỗ ngồi, không để ý bạn thân hảo hữu kinh ngạc, đi thẳng đến nơi cuối cùng, vây quanh bên này lối đi nhỏ, đối diện hướng về phía cô gái này đi qua.

Trăm trào cảo tâm, vội vàng muốn nhìn một chút cô gái này đến là ai?

Tóc mái Tề Mi, vô cùng đơn giản chải lấy bím tóc đuôi ngựa, tinh xảo không trang mặt trái xoan lộ ra hai cái nhỏ bé, đang cùng Lư Nhất Minh trò chuyện hòa nhiệt, thỉnh thoảng hai người phát ra hiểu ý cười một tiếng, Lư Nhất Minh trên mặt đều nở hoa giống như.

Lâm Giai Di đi qua thời điểm, nhẩn không đến lạnh hừ một tiếng, "Thích thích" đi qua, quán một vòng trở lại trên chỗ ngồi.

Vương Hiểu Vân lệch ngẩng đầu lên, nhìn một chút đi qua Lâm Giai Di, cũng không hề để ý, chỉ coi là ăn com khách nhân đi ngang qua vô ý thức phát ra.

Lư Nhất Minh để mắt liếc một chút Lâm Giai Di, nhìn lấy nàng đi xa bóng lưng, nhếch nhếch miệng, khẽ lắc đầu.

Bình tĩnh tâm cảnh hơi hơi nổi lên một tia gọn sóng, nhẹ phun một ngụm khí về sau, lại khôi phục thành không hề bận tâm bộ dáng.

Khương Tuyết Yến ánh mắt đi theo Lâm Giai Di, phát giác cách đó không xa Lư Nhất Minh, ánh mắt chỗ sâu ẩn giấu đi thật sâu hận ý, xem thường đầy rẫy.

Nàng mười phần không hiểu Lâm Giai Di tâm lý đến nghĩ như thế nào, chẳng lẽ càng là không chiếm được mới càng không bỏ xuống được.

Khương Tuyết Yến đổi vị suy nghĩ một chút, là! Cái này nếu là phóng tới trên người mình, bị Lư Nhất Minh cái này tiểu tử nghèo cấp vung. Giàu nhà tiểu thư mặt mũi bị người vứt trên mặt đất chà đạp, trong lòng mình khẳng định cũng nuốt không trôi một hơi này, không phải trả thù hấn không thể!

Theo sát Lâm Giai Di, Nhâm Tư Kỳ không hiểu hỏi: "Giai Di, làm gì đâu? Lạc đường?"

"Hắc hắc!" Hấn mấy người cũng biết chuyện gì xảy ra, hiểu ý cười một tiếng.

Nhâm Tư Kỳ càng thêm mơ hồ, nàng là Lâm Giai Di trường cấp 3 bạn thân hảo hữu, mới từ nước Mỹ trở về, hẹn lên ngày trước nhất bang đồng học hảo hữu ở đây ăn com

Lâm Giai Di đem mấy sợi tóc mai nhấp bên tai về sau, nhấp một miệng môi dưới, cổ nặn ra vẻ tươi cười nói ra: "Không có gì! Chúng ta ăn đi!"

Khương Tuyết Yến quệt miệng, thấp giọng khuyên như: "Giai Di, một cái có mới nói cũ cặn bã, không cần thiết!"

"Đừng rồi! Liếc hấn một cái đều ngại bản chúng ta mất."

"Thông suốt! Các người nói người nào?" Nhâm Tư Kỳ một mặt kinh ngạc, ngạc nhiên hỏi.

"Tốt! Đừng bảo là, chúng ta ăn com đi!" Lâm Giai Di tâm lý không kiên nhẫn, chặn đứng câu chuyện nói ra.

"Tốt a! Tốt a! Không đề cập tới hấn, bọn tỷ muội, đến cận một chén, chúc mừng Tư Kỳ tỷ về nước, chúng ta sau này lại có thể cùng một chỗ chơi!"

"Ha-Ha! Đến!"

Lâm Giai Di miễn cưỡng vui cười, nhìn quanh ở giữa, vẫn không được nghiêng đầu qua tìm kiếm này một đạo quen thuộc mà xa lạ thân ảnh.

Một giờ sau, quây thu ngân chỗ, Lư Nhất Minh đã xoát xong thẻ, thanh toán sổ sách, đang muốn cùng Vương Hiểu Vân cùng nhau rời đi thời khắc,

Bỗng nhiên sau lưng vang lên một cô gái thanh âm,

"Hiểu Vân?" Vương Hiểu Vân kinh ngạc quay lại thân thể, tập trung nhìn vào, trên mặt đồng dạng hiện ra một vòng kinh hi.

"Nha! Thật là người nha! Đã lâu không gặp, lão đồng học!" Đối diện nữ hài một thân Chanel màu trắng đồ công sở, dáng người thon dài, khuôn mặt mỹ lệ, màu da trắng nõn, chính là Vương Hiểu Vân tại vệ trường học đồng học Hàn Phương Phương.

Nàng bên cạnh đứng đầy một thanh niên nam tử, ăn mặc ngăn nắp Thương Vụ nam trang, báo hi điều quần tây cùng lão da đầu gầy. Tóc vuốt keo, hướng phía sau chải chỉnh tề tề, không khỏi hiện lộ rõ ràng thành công nhân sĩ phái đoàn.

Quay đầu nhìn thấy Vương Hiểu Vân về sau, trong mắt sáng lên, kinh ngạc tại Vương Hiểu Vân thanh thuần tương mạo, lại liếc một chút Lư Nhất Minh, nhất thời khẽ nhủ thầm.

Lư Nhất Minh cười nhạt một tiếng, nhìn lấy các nàng lão đồng học gặp lại.

Hàn Phương Phương chỉ đối diện thanh niên nam tử chủ động giới thiệu nói: "Đây là bạn trai ta, thị cục tài chính dự toán khoa khoa trưởng Cao Hường Huy. Đây là bạn học ta Vương Hiểu Vân, tại thành phố bệnh viện khi y tá."

Cao Hường Huy nụ cười mặt mũi tràn đầy, chủ động vươn tay, "Người tốt! Cao Hường Huy."

Vương Hiểu Vân cười nhạt một tiếng, lễ phép nhẹ nắm một chút.

Hàn Phương Phương nói ra: "Hiểu Vân, người thật hấn là thay cái công tác, y tá thường xuyên tăng ca quá cực khổ."

Vương Hiểu Vân cười nhạt một tiếng, nói ra: "Không có cảm thấy nha! Ta thật thích phần công tác này. Ngươi bây giờ làm gì công tác đâu?"

Hàn Phương Phương đắc ý một vuốt sau tai tóc dài, cười nói: "Ta hiện tại điều đến vệ sinh chỗ trợ lý viên, sự nghiệp biên chế, không khỏi nhanh liền có thể đổi nghề chính biên chế. Ngươi nha! Có cơ hội vẫn là tìm xem quan hệ, thay cái công tác."

Vương Hiểu Vân mỉm cười, phụ họa nói ra: "Rất tốt, chúc mừng ngươi, tốt, tốt!"

Hàn Phương Phương lắc đầu xem thường, liếc một chút Vương Hiểu Vân sau lưng Lưu Nhất Minh, nói ra: "Hiểu Vân, không tính giới thiệu cho chúng ta một chút bằng hữu của ngươi?"

"A! Lưu Nhất Minh, Dự Châu Đại Học năm thứ hai đại học sinh viên!"

Hàn Phương Phương "A" một tiếng, nhìn Lưu Nhất Minh một thân hàng via hè nguyên vẹn liền biết là cái tiểu tử nghèo, lễ nghi tính gât đầu ra hiệu về sau, liền không đang chăm chú hẳn.

Cao Hường Huy suất khí cầm bút lên tại cho nợ đơn bên trên ký xong chữ về sau, tiêu sái đem bút ném một cái, giống như cười mà không phải cười liếc xéo lấy Lưu Nhất Minh, toát ra thân là bên trong thể chế nhân viên công vụ tài trí hơn người cảm giác ưu việt!

Lại nhìn xem Vương Hiểu Vân này cao gầy tư thái, thanh thuần hình dạng, thực sự không hiểu làm sao biết tìm Lưu Nhất Minh nghèo như vậy tiểu tử làm bạn trai, thật sự là một đóa hoa tươi cảm đến cái kia bên trên.

Mấy người đi ra đại sảnh trên đường, Cao Hường Huy nhìn lấy Vương Hiểu Vân thốt tha bóng lưng, hướng về phía Hàn Phương Phương đưa lỗ tai nói nhỏ: "Cường Tử không phải tới nói để ngươi giới thiệu cái bạn gái sao? Ta nhìn cái này cũng không tệ!"

"Ừm, nhìn ta."

Đi ra Thập Lý Dương Tràng 'vùng oi mở ra', Hàn Phương Phương ôm Vương Hiểu Vân cánh tay nói ra: "Hiểu Vân, ban đêm có việc không? Nếu là không có việc gì lời nói, cùng chúng ta cùng đi náo nhiệt một chút, chúng ta rất lâu không gặp, được thật tốt tâm sự!"

Cao Hường Huy lúc này lấy có nói: "Vừa vặn! Bằng hữu của ta tại Bá Tước quốc tế ca hát, đã như vậy cùng đi chứ?"

Vương Hiểu Vân đôi mắt đẹp chớp động, rõ ràng có chút ý động, ánh mắt trung cầu lấy nhìn lấy Lưu Nhất Minh. Nói ra: "Cái này. . ."

Hàn Phương Phương không đợi Lưu Nhất Minh nói chuyện, liền tiếp được câu chuyện nói ra: "Bằng hữu của ngươi nếu là có sự tình, liền để hắn đi về trước đi!"

Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, Cao Hường Huy cùng Hàn Phương Phương vừa rồi nói nhỏ lời nói, bị chính mình nghe một câu không lọt, Vương Hiểu Vân là mình mang ra, có trách nhiệm an an toàn toàn mang về.

"Ta không sao, ta cùng ngươi qua!" Lưu Nhất Minh hướng về phía Vương Hiểu Vân một cái an tâm nụ cười, quan tâm nói ra.

Vương Hiểu Vân hiểu ý cười một tiếng, ân một chút.

Hàn Phương Phương cùng Cao Hường Huy nhất thời cũng là chau mày, tâm đạo, tiểu tử này làm sao như thế không có có nhân lực, thật đáng ghét!

Cao Hường Huy cầm lấy hơi chìa khóa xe, ấn một chút, cách đó không xa một cỗ hắc sắc Audi lúc này vang một chút, Cao Hường Huy ngạo nghễ đi qua lái xe.

Hàn Phương Phương một mặt đắc ý ôm Vương Hiểu Vân nói ra: "Hiểu Vân, ngồi chúng ta xe đi thôi?"

Lưu Nhất Minh giờ phút này đã khởi động Mã Lục, đi theo xe Audi phần sau.

Cao Hường Huy thông qua phía sau xe kính nhìn thấy về sau, nhô đầu ra, hướng về phía Lưu Nhất Minh hô: "Được nha! Tiểu tử, là mượn xe a?"

Lưu Nhất Minh mỉm cười, lắc đầu, cũng không để ý hẳn, tâm đạo, con mẹ nó ngươi là cái thá gì, cùng ngươi có quan hệ sao?

Vương Hiểu Vân mi đầu hơi hơi nhú lên, áy náy cười nói: "Không được, Phương Phương, ta ngồi bằng hữu xe." Nói xong, cất bước kéo ra Mã Lục tay lái phụ cửa xe, xoay người ngồi vào qua.

Hàn Phương Phương dậm chân một cái, bất mãn nói ra: "Tốt a! Vậy các ngươi đi theo chúng ta đằng sau!"

Mã Lục trong xe, Vương Hiểu Vân áy náy nhỏ giọng hỏi: "Ngươi thật không có chuyện gì sao?"

"Không có việc gì! Thực ta cũng thẳng muốn mở mang kiến thức một chút mới mở Bá Tước quốc tế, nghe nói âm hưởng hiệu quả thật giỏi!"

"Ừm! Chúng ta liền đi xem một chút, làm một chút liền đi, cái kia Cao Hường Huy quá khoe khoang! Ta không thích!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Người nào cũng đừng hòng đi!

Bá Tước quốc tế giải trí KTV tuy nhiên so ra kém Hoàng gia Nhất hào hệ thống thiết bị, nhưng sửa sang cũng hoa ba ngàn vạn, xem như Dự Châu thành phố một cái cấp cao giải trí KTV hội sở.

Hào hoa Thương Vụ phòng khách, tổng thống gian phòng, người yêu phòng các loại hơn một trăm cái phòng khách. DJ cùng Nhảy múa chính phần lớn là Nghệ Giáo Nữ Sinh, các người trẻ tuổi xinh đẹp, rất được người trẻ tuổi ưa thích.

Trời vừa tối tám giờ đã là người người nhốn nháo, phi thường náo nhiệt.

May mắn sớm có bằng hữu trình diện, bằng không thật đúng là không có vị trí, theo Cao Hường Huy niên kỷ không sai biệt lắm mấy cái thanh niên nam nữ vội vàng đứng dậy chào hỏi.

Cao Hường Huy nghiêm chỉnh là vòng tròn bên trong dẫn đầu giống như, giới thiệu nói: "Đây là Quốc Thỏ Cục Cường Từ, đây là quy hoạch cục Tiểu Lý, đây là hân bạn gái Hạ Lệ. Đây là thành phố thống kê cục tiểu Tiến. . ."

Mấy người được giới thiệu đến lúc đó, trong ánh mắt rất tự nhiên toát ra một tia kiên cố chỉ sắc.

Hàn Phương Phương làm theo theo sát Cao Hường Huy ngồi, một bộ cùng ta có vinh quang bộ dáng.

Cao Hường Huy lại hướng hân mấy cái người bằng hữu nói ra: "Vị này là Phương Phương đồng học, thành phố bệnh viện y tá Vương Hiểu Vân, mọi người nhận thức một chút, sau này liền là bằng hữu."

Quốc Thỏ Cục tên là Cường Từ người thanh niên thấy một lần Vương Hiểu Vân nhất thời ánh mắt sáng lên, chủ động nắm tay nịnh nọt.

Cao Hường Huy có kêu gọi an bài loại rượu cùng đồ uống, về phần Lưu Nhất Minh rất tự nhiên bị bọn họ xem nhẹ.

Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, bùng một chén rượu lên, chậm rãi nhắm nháp.

Cao Hường Huy mấy người bọn hân hút thuốc, bắt đầu tán gẫu đứng lên, nói đơn giản là trong đơn vị thay đổi nhân sự, quan trường chuyện bịa!

Ai lão đầu từ nhanh đến điểm, cục trưởng nào cao hơn thắng, nói tới nhân vật thời điểm, thường thường không nói cụ thể tên, mà chính là dùng họ Đại đồng hồ, dù sao tất cả mọi người là lẫn lộn quan trường, tâm lý đều rất rõ ràng.

"Quốc Thỏ Cục quy hoạch chỗ Tần trưởng phòng cái này khi lui, có hi vọng nhất là Lão Ngô, lần này qua trường đảng bồi dưỡng cũng là chứng cứ rõ ràng, trong thành phố đối với hân rất lợi hại coi trọng."

Cao Hường Huy chậm rãi mà nói, ngược lại lại vỗ vỗ Cường Từ bả vai: "Bằng lão đầu từ nhà các người theo Lão Ngô quan hệ, đến lúc đó người cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, an bài cái Khoa Trường không là vấn đề."

Cường Từ khoát khoát tay: "Không có ý nghĩa, Quốc Thỏ Cục nơi nào có các người cục tài chính vênh vao!"

Nói xong ánh mắt nhìn chằm chằm vào Vương Hiểu Vân khuôn mặt nhìn, mấy người đều nhìn ra Cường Từ ý tứ, liếc mắt nhìn nhau, hé miệng cười một tiếng.

Bên kia Vương Hiểu Vân tự lo nghiêng đầu cùng Hàn Phương Phương nói giỡn, đối bọn hân khoe khoang không thêm để ý chút nào!

Hàn Phương Phương ôm Vương Hiểu Vân đưa lỗ tai nói nhỏ: "Hiểu Vân a! Cường Từ cha của hân lúc trước thành phố Vệ Sinh Cục giám sát xử xử trưởng, rất lợi hại có chút nhân mạch, ta chính là nắm hân quan hệ, điều công tác."

"Thấy không? Cường Từ một mực đang lưu ý người, tám thành là coi trọng người, không bằng các người qua lại?"

Vương Hiểu Vân cười nhạt: "Rồi nói sau!" Trong đầu đã có chút không vui, e ngại lão đồng học thể diện không có phát tác.

Lưu Nhất Minh khoe mắt híp, mấy người đối thoại, một từ không bỏ sót, quay đầu, nhìn về phía nơi xa trên võ đài diễn cường vận vẹo Nhảy múa chính, cười nhạt một tiếng, thường thức trong chén Chivas.

Khỏe mắt liếc qua, bắt được trong góc một đạo u oán ánh mắt nhìn chăm chú lên chính mình. Lưu Nhất Minh quay đầu, nhìn sang, trừ Lâm Giai Di còn có cái nào!

Lưu Nhất Minh cúi đầu xuống, bờ môi nhếch, ánh mắt rũ xuống tại trong chén hiện ra mê người quang mang Chivas, lâm vào trong trầm tư.

Cường Tử đã đứng dậy đi đến Vương Hiểu Vân trước mặt, mời Vương Hiểu Vân khiêu vũ. Vương Hiểu Vân khách khí từ chối, Hàn Phương Phương thấy thế tiến lên ôm Vương Hiểu Vân thuyết phục, ba người cùng một chỗ xuống đến sân nhảy khiêu vũ.

Wang Huiyu quay đầu, nhìn Lưu Nhất Minh, Lưu Nhất Minh thần thức cảm ứng được, cho nàng một cái an tâm nụ cười, gật đầu, nâng nâng chén rượu tây, ra hiệu nàng vui vẻ khiêu vũ đi! Không cần phải để ý đến chính mình.

Sân nhảy một bên khác, Nhâm Tư Kỳ rót cục hiểu rõ chuyện gì xảy ra, nhất thời nổi trận lôi đình, "Cái gì? Cái này cũng có thể nhìn sao? Giai Di, ta đến thay người ra một hơi này, lật trời, hừ!"

Khương Tuyết Yến ở bên gạt giấy nói: "Đừng đấy, Tư Kỳ tỷ, nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút Lưu Nhất Minh tiểu tử kia! Nhìn hắn càn rỡ đến khi nào!"

"Ài! Tư Kỳ tỷ,

Người đừng đi nha!" Lâm Giai Di bối rối ở phía sau hô, Khương Tuyết Yến cùng hắn bạn thân một cái tới ôm Lâm Giai Di theo tại chỗ ngồi bên trên.

Nhâm Tư Kỳ ánh mắt thấu con giận, nghiêm mặt, cầm một chén rượu nhạt xuyên qua não nhiệt đám người liền hướng Lưu Nhất Minh đi tới.

Trung gian có mấy cái hình xăm Họa Hổ lưu manh vây quanh Nhâm Tư Kỳ huyết sáo, kêu lên: "Mỹ nữ, cùng một chỗ nhảy đi?"

"Dừng a! Tiểu mao mao, đi một bên chơi!" Nhâm Tư Kỳ từ nước ngoài trở về, kiến thức rộng rãi, ánh mắt rất tự nhiên toát ra khinh thường chi ý.

"Ha-Ha!" Huyết sáo tiểu tử bị chung quanh đồng bạn một trận chế giễu.

Tiểu tử này há miệng liền muốn mắng, xem xét Nhâm Tư Kỳ một thân bài danh, não tử cũng không ngốc, cô nàng này xem xét không phù thi quý, chính mình không thể trêu vào. Nhất thời xì một thanh, quay người tìm hắn nữ hài nhảy xuống.

Lưu Nhất Minh mỉm cười nhìn trong sân nhảy Quần Ma Loạn Vũ nam nam nữ nữ, thần thức lập tức liền khóa chặt nhích lại gần mình Nhâm Tư Kỳ, khoe miệng hơi hơi lên, câu lên một vòng ý cười.

Trong chớp mắt, Nhâm Tư Kỳ đi đến Lưu Nhất Minh trước mặt, ngẩng đầu lên, trừng mắt, quệt miệng, khinh thường hô: "Người chính là Lưu Nhất Minh?"

Lưu Nhất Minh ánh mắt nhàn nhạt nhìn lấy hắn, "Không sai!"

"Tim cũng là người!" Cô nàng này cũng là dứt khoát lưu loát, nói còn chưa dứt lời, trong chén rượu tây "Ào ào" liền gọi về Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh há có thể làm cho nàng gọi trúng, thân hình nhất động, tránh ở một bên, loại rượu "Soạt" nghiêng tung tóe đến trên ghế sa lon.

Nhâm Tư Kỳ thấy một lần, càng thêm phần nộ, nâng bàn tay lên, "Hô" hướng phía Lưu Nhất Minh cười nhẹ nhàng mặt liền muốn vỗ qua.

"Ba" Lưu Nhất Minh dò xét xuất thủ chương, một phát bắt được cổ tay nàng, ánh mắt lạnh lùng nói ra,

"Lâm Giai Di để người tới đi? Ta cùng hắn hiện tại ven vện đồng học quan hệ, không muốn lại tới tìm ta phiền phức! Nếu không ta liền không khách khí!"

"Hừ! Mơ tưởng! Người cho rằng người là ai nha! Một cái xương ép đầu ngô hẻm tiểu tử nghèo lại dám vùng Giai Di? Ăn gan báo?"

Lưu Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, cổ tay vừa dùng lực, "A" Nhâm Tư Kỳ đã chuyển thân thể không bị khống chế bỏ nhào vào Lưu Nhất Minh trong ngực.

Lưu Nhất Minh một cánh tay ôm Nhâm Tư Kỳ không đếm xỉa nàng phần nộ ánh mắt, cảnh cáo nói ra: "Ta lặp lại lần nữa, đừng tìm ta phiền phức! Người có tin ta hay không hiện tại liền hôn người?" (nếu người không làm đề ta!)

"Người?" Nhâm Tư Kỳ then quá hoá giận, người uốn éo tránh thoát không ra, mắt thấy Lưu Nhất Minh liền muốn cúi đầu xuống hôn nàng, vừa then vừa giận, chính mình là đến cho Lâm Giai Di xuất khí, cái này nếu để cho hắn hôn đến, tính toán chuyện gì xảy ra?

Bên hông dùng lực uốn éo, tránh khỏi Lưu Nhất Minh, thờ phỉ phò, gương mặt ửng đỏ, tức giận mắng: "Vô sỉ! Không biết xấu hổ! Giai Di tại sao có thể có người dạng này bạn trai?"

Nói xong, "Thịch thịch" nổi giận ùng ùng rời khỏi.

Cách đó không xa một mực xem nhìn bọn họ Lâm Giai Di cùng Khương Tuyết Yến đều mắt tròn, mỗi cái mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, nhao nhao khiển trách Luru Nhất Minh vô sỉ, hạ lưu.

Đằng sau tán gẫu hòa nhiệt Cao Hường Huy cùng Tiểu Lý ánh mắt ngạc nhiên trừng mắt Luru Nhất Minh, liếc nhau, tràn đầy không thể tin, lập tức lại toát ra mãnh liệt bất mãn, tê liệt, cháu trai này nghèo hèn theo thói đầu một dạng, mẹ nó thế mà còn chân đạp hai cái thuyền!

Nhìn xem Nhâm Tư Kỳ mỹ mạo, lại nhìn xem tiểu y tá Vương Hiểu Vân thon thả tư thái, tinh xảo hình dạng, nhất thời tâm lý dâng lên tràn đầy lòng đố kỵ.

Cao Hường Huy "Đằng" một chút đứng lên, tới ôm Luru Nhất Minh vai bên cạnh thấp giọng nói ra: "Tiểu tử, đến, ca nói chuyện với người trò chuyện!"

Luru Nhất Minh đẩy một cái Cao Hường Huy cánh tay, khinh thường trả lời: "Đi một bên chơi! Không có rảnh nói chuyện với người!"

"Thao!" Tiểu Lý bỗng nhiên đứng lên, quơ lấy một cái chai rượu, căm tức nhìn Luru Nhất Minh.

"Tôn tử, làm sao theo Huy ca nói chuyện đâu? Muốn ăn đòn không phải?"

Luru Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, liếc xéo lấy hấn, cười khẩy nói: "Hắc hắc! Có đám lượng liên hướng về phía cái này đánh, đến nha!"

"Con mẹ nó người muốn chết!" Tiểu Lý nói xong giương mở chai rượu liền muốn đập xuống, bọn họ sớm nhìn Luru Nhất Minh không vừa mắt, thứ đồ gì, để nhử một cái, thế mà còn có thể cua được như thế Tịnh Nữ, để bọn hấn những này tự cho mình vì tài trí hơn người con ông cháu cha làm sao chịu nổi!

Cao Hường Huy đuổi ra cánh tay, đem Tiểu Lý ngăn lại, nói ra: "Đây là Đông ca cửa hàng, ở chỗ này nháo sự không tốt!"

Tiểu Lý tức giận để chai rượu xuống, miệng vẫn hùng hùng hổ hổ, xem thường phiết lấy Luru Nhất Minh.

Cao Hường Huy hướng người bên cạnh nháy mắt, nhìn một chút chẳng hề để ý Luru Nhất Minh, nói ra: "Tiểu tử, đi, chúng ta qua bên ngoài nói một chút!"

Luru Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, không động chút nào, Cao Hường Huy mày nhăn lại, sắc mặt nhìn không tốt, Tiểu Lý "Đằng" một chút lại nắm lên trên bàn bình rượu, hướng về phía Luru Nhất Minh quát: "Tiểu tử, ta nhìn người chính là ngứa da ngứa!"

Luru Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, khinh thường nói ra: "Tiểu tử, hôm nay người nếu là dám động thủ, ta để người bò trở về!"

Tiểu Lý sắc mặt "Đằng" đỏ, nổi giận ùng ùng, chính muốn phát tác, đột nhiên sau lưng trong sân nhảy phát ra một tràng thốt lên âm thanh, xen lẫn nữ nhân tiếng thét chói tai.

Luru Nhất Minh lập tức nghe ra có Vương Hiểu Vân thanh âm, lúc này quay người, đẩy ra vây xem đám người, kéo lại kêu sợ hãi Vương Hiểu Vân hỏi: "Người không sao chứ?"

"Ta không sao!" Vương Hiểu Vân bưng bít lấy bộ ngực nhỏ, thở hồng hộc nói ra.

Chỉ thấy trên mặt đất nằm người chính là Quốc Thổ Cục Cường Tử, mặt mũi tràn đầy đều là máu, gãy dựa đứng lên.

Hắn đứng trước mặt một cái cường tráng đại hán, hình xăm hình xăm, xem xét cũng không phải là lương thiện.

Đám ở chỗ này nháo sự liền không có một cái nào là dễ trêu, âm nhạc cũng dừng lại, tất cả mọi người làm một mặt hưng phấn vây xem tới, có trò vui nhìn.

Hàn Phương Phương cũng kinh hô trốn đến Cao Hường Huy bên cạnh, hỏi rõ ràng sự tình phát sinh đi qua, nguyên lai là Cường Tử khiêu vũ không cẩn thận dẫm lên sau lưng đại hán chân, cái này cũng không có gì, trong sân nhảy rất lợi hại phổ biến.

Có thể đại hán này lại há miệng liền mắng, ngay trước Vương Hiểu Vân mặt, Cường Tử như thế nào nhịn được một hơi này, lúc này huy quyền liền muốn đánh, kết quả đánh không lại, bị người ta thuận thực đánh ngã xuống đất.

Cao Hường Huy bọn họ bốn năm người nhìn xem Cường Tử máu me đầy mặt, lúc này xúm lại tới, ý vào nhiều người liền muốn xuất thủ giáo huấn đại hán này.

Đằng sau "Phản phật" một trận tiếng vang, bên cạnh sau cái bàn mặt đứng lên bảy tám cái cường tráng đại hán, đều là xăm Long Họa Hổ, một thân lệ khí. Nhìn chăm chăm đến gần Cao Hường Huy bọn họ.

Cao Hường Huy thấy một lần cũng có chút tâm hồng, lệch ra đầu, hô: "Tứ ca đâu?" Bọn họ thường xuyên đến chơi, biết là tứ ca nhìn trăng từ.

Mấy người đại hán hắc hắc cười lạnh, nhìn lấy bọn hấn liền theo nhìn lấy một đám Con cừu nhỏ.

Cửa bảo an cũng tới, quần đốc tiến lên thấp giọng thuyết phục, đáng tiếc đại hán không nghe, xin lỗi cũng không được, dùng tay chỉ Cường Tử nhất định phải phê hấn không thể.

Lưu Nhất Minh xem xét lời kéo Vương Hiểu Vân tay, nói ra: "Đi thôi! Để bọn hán đánh tới!"

"Ừm!" Hai người vừa muốn quay người rời đi, đại hán tức giận quát: "Dừng lại! Các ngươi một đám, người nào cũng đừng hòng đi!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Không đáng

Lưu Nhất Minh nhìn không được cười lên, quay đầu lạnh lùng liếc nhìn hán một cái, khinh thường trả lời: "Ngươi là ai nha? Ca muốn đi, ai cũng ngăn không được!"

Tráng đại hán xì một thanh, trừng hai mắt một cái, thượng hạ dò xét Lưu Nhất Minh ăn mặc, giọng mỉa mai nói: "Tiểu tử nghèo, vẫn rất hoành!"

"Hắc hắc! Bất quá bên người cô nàng không sai! Chỉ cần ngươi đồng ý để cô nàng này bồi lão tử nhảy một bản, lập tức thả các ngươi đi!"

Vương Hiểu Vân rất gấp gáp, Lưu Nhất Minh liếc xéo tráng hán liếc một chút, lạnh hừ một tiếng, "Cút sang một bên!"

"Malle cách vách, ngươi là ai a? Ngang như vậy!"

Tráng hán bên cạnh một cái tiểu thanh niên lộ ra cánh tay lách mình đi lên trước, cả lợ phát phơ, sắc mặt nhìn lấy Vương Hiểu Vân lời bình nói: "Không sai! Cô nàng này đáng người mê người, ấn đến dưới hông . . ."

Lời còn chưa nói hết, bóng người trước mắt nhoáng một cái, "Ba" một cái thanh thúy cái tát vang lên.

Tất cả mọi người là thấy hoa mắt, không có thấy rõ ràng, Lưu Nhất Minh một tát này là thế nào đánh tới tiểu thanh niên trên mặt.

Chỉ gặp tiểu thanh niên ai yêu một tiếng hét thảm lắng, thân thể đánh lấy xoay tròn, "Phù phù" một tiếng, ngã xuống đất bên trên.

Tiểu thanh niên quai hàm lúc này liền sưng, nôn lợng búng máu bọt, răng cắm rơi ba khóa, bầm mặt, đau ngao ngao gọi.

Tất cả mọi người là chấn động, mắt sáng lên, "Ào ào" đánh, trò vui bắt đầu.

"Ta thảo! Con mẹ nó ngươi muốn chết!"

Hắc đại hán xem xét tiểu đệ ăn thiệt thòi, nổi giận gầm lên một tiếng, nhào lên, nâng quyền liền đánh.

Lưu Nhất Minh không tránh né chút nào, bay lên một chân, bỗng nhiên đập ra ngoài, mọi người chỉ nghe thấy "Oành" một cái trầm đục, đại hán nặng hơn 170 cân thân thể theo như đạn pháo ngược lại bắn đi ra.

"Lốp bóp" xen lẫn một tràng thốt lên âm thanh, đằng sau một dải đám người bị đụng người ngã ngựa đổ, cái bàn dụng cụ khuynh đảo một chỗ.

Ngã xuống đất hắc đại hán ôm bụng co ro thân thể, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, kêu rên không thôi.

Bị hán đụng vào người hùng hùng hổ hổ đứng lên, bên cạnh đồng bọn thấy thế nổi giận dùng dùng, lại được chép mở chai rượu từ, lại được quơ lấy cái ghế, ngao ngao kêu xông lên.

Vương Hiểu Vân dọa đến hoa dung thất sắc, che miệng nhỏ, nghẹn ngào kêu lên: "Cẩn thận!"

Những này tiểu nhân vật nơi nào sẽ là Lưu Nhất Minh đối thủ, Lưu Nhất Minh liếc một chút miệng, dạo chơi tiến lên, vung thủ chương, giơ chân lên, lốp bốp một hồi đánh cho tê người.

Không tới một phút, bảy tám cái cường tráng đại hán không có một cái nào đứng dậy, ngón ngang lộn xộn ngã trên mặt đất, đau ngao ngao gọi.

Cao Hường Huy cùng Tiểu Lý ở phía sau nhìn con mắt tròn tròn, thân thể không chịu được khẽ run rẩy, không thể tin nhìn lấy Lưu Nhất Minh tại cường tráng đại hán trong vậy công, sắc mặt không thay đổi, tiêu sái tự nhiên, tùy ý khuỷa tay quyền cước, dễ dàng liền đem bọn hán e ngại hắc bọn đại hán đánh

ngã xuống đất.

Động tác như thể trôi chảy, như là mây bay nước chảy, dứt khoát lưu loát, nhất kích ngã xuống đất, tuyệt không dây dưa dài dòng!

Tiểu Lý chứng Lưu Nhất Minh liếc một chút, đem trong tay chai rượu vụng trộm thả lại đến trên mặt bàn, âm thầm may mắn vừa rồi chính mình không có động thủ, bằng không hiện tại nằm mặt đất khẳng định cũng có chính mình.

Tiểu y tá Vương Hiểu Vân ở phía sau thấy đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, một khuôn mặt tươi cười bên trên hiện ra lưỡng lự ửng hồng, hưng phấn nắm chặt nắm đấm trắng nhỏ nhắn, hô: "Tốt! Các người những tên bại hoại này!"

Gia giáo rất tốt, cô gái ngoan ngoãn Vương Hiểu Vân bị Lưu Nhất Minh con hàng này cấp làm hư.

Vịn chân bàn đứng lên dẫn đầu hắc tráng Hán, "Phốc" nôn một búng máu tử, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh, y nguyên phách lối mắng: "Tiểu tử, có dũng khí chó đi, chờ ta đại ca đến!"

Lưu Nhất Minh khinh thường xì một thanh, "Dừng a! Một đám ngu ngốc!"

"A! Ha-Ha!" Vây xem xem nào nhiệt người đều buồn cười ghen ngào bật cười.

Đại hán chịu đựng đau, quay đầu ánh mắt sắc bén, nhìn ngó nghiêng hai phía, dùng tay chỉ xem nào nhiệt người, nghiêm nghị uy hiếp nói: "Cười! Lại cho lão tử cười một cái!"

Bị ngón tay chỉ đến người nhao nhao hướng phía sau trốn tránh, đình chỉ khí, yên tĩnh im ắng!

Tiểu y tá Vương Hiểu Vân bắt lấy Lưu Nhất Minh cánh tay, ôn nhu thì thầm nói: "Chúng ta đi nhanh đi! Bọn họ khẳng định gọi người qua."

Lưu Nhất Minh thuận theo gật gật đầu, tiểu y tá xem ra cũng không ngốc, mặc dù mình không quan tâm, nhưng cũng sẽ không ngu ngốc đứng ở chỗ này chờ lấy người ta viện binh tới.

Đám người đằng sau, Nhâm Tư Kỳ "A" mở to miệng nhỏ, tràn đầy vẻ khiếp sợ, không nghĩ tới Lưu Nhất Minh có thể đánh như vậy, lại nghĩ tới mình bị Lưu Nhất Minh cưỡng ép ôm vào trong ngực khinh bạc, liền xấu hổ dị thường!

Khương Tuyết Yến đã sớm mất thấy qua Lưu Nhất Minh thân thủ, đối diện trước hết thấy không ngạc nhiên chút nào, chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh, ẩn tàng hận ý khó tiêu!

Lâm Giai Di một khuôn mặt tươi cười che kín hàn sương, quệt mồm, nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn, thân thể mềm mại thẳng phát run, một đôi mắt đẹp ngậm lấy nộ khí, nhìn lấy Lưu Nhất Minh cùng Vương Hiểu Vân thân mật sống vai đi ra ngoài.

Tâm lý không khỏi một trận xé rách đau đớn, tinh xảo tay nhỏ "Đằng" một chút nắm lên trên bàn chén rượu, uống một hơi cạn sạch, "Khụ khụ!" Liệt tửu cay hầu, kích thích Lâm Giai Di một trận kịch liệt ho khan, nước mắt chảy ròng.

Một tiếng này âm thanh tiếng ho khan, là như thế đột ngột, tại yên tĩnh trong đám người gây nên trận trận xao động!

Xem nào nhiệt người đều không chịu được quay đầu qua tìm kiếm, cách đó không xa, lân cận tòa có đẹp mấy người, Độc Nhất nữ nâng chén nâng ly!

Sáng chói mê ly dưới ánh đèn, ở vào sao quanh trăng sáng trũng Lâm Giai Di, lại như củ lộ ra cô đơn như vậy!

Lâm Giai Di rằng ngà dùng sức cắn mê người môi đỏ, đôi mắt đẹp lóe lệ quang, quay đầu, u oán ánh mắt xuyên thấu tầng tầng đám người, chiếu xạ tại Lưu Nhất Minh trên lưng.

Lưu Nhất Minh lại thờ ơ, cước bộ không ngừng, không quay đầu lại, liền một chút dừng lại đều không có! Thân ảnh biến mất tại cửa ra vào.

Lâm Giai Di lóe ánh sáng đôi mắt đẹp nhất thời ảm đạm phai mờ, không có hào quang! Gục đầu xuống, tự giấu mất cười một tiếng, lại lần nữa nâng chén.

"Giai Di, đừng có lại uống!"

Nhâm Tư Kỳ cùng nhất bang bạn thân hảo hữu nhìn lấy thống khổ Lâm Giai Di, lại nhìn xem biến mất tại cửa ra vào Lưu Nhất Minh, tức giận khuyên bảo nói.

"Vì người này cận bã, không đáng giá!"

"Đúng rồi! Hắn có cái gì không tầm thường, nếu là ta nói, phân cũng tốt! Lúc đầu hắn liền không xứng với người!"

"Hừ hừ! Một cái xương ép dầu ngõ hẻm tiểu tử nghèo, không quyền không thế, còn dám như thế hoa tâm!"

"Tốt, đều đừng nhắc lại tên hỗn đản kia, đi khiêu vũ qua, nhảy xong, cái gì phiền não đều không có."

. . . . .

Hai người đi ra Bá Tước quốc tế giải trí KTV xoay tròn cửa thủy tinh lúc, hai chiếc Kim Bôi, một cỗ Big Ben đập gấp thắng xe, "Xì..." Ngừng tại cửa ra vào dưới thềm đá.

"Ào ào" cửa xe mở ra, từ bên trong xông tới mùi cái lòe loét phi chủ lưu người trẻ tuổi, tóc vàng, hồng sắc, Ngọc Mễ Tuệ hình dáng các loại các hình, lộ ra cổ đều hoa văn hình xăm, các lưu manh khí mùi phần.

Có cảm trong tay Gậy bóng chày, có cảm ống thép, còn có mang theo Gậy bóng chày, còn có cảm sáng loáng dao bầu, khí thể hung hung hơi đi tới.

Dẫn đầu khô ngô hán tử, thân cao cùng Lưu Nhất Minh không sai biệt lắm, chỉ là so Lưu Nhất Minh còn muốn khỏe mạnh rất nhiều một thân bắp thịt hờ ra, trên trán lộ khí mùi phần, xem xét cũng là nhiều năm lần lộn giang hồ.

Thụ thương hắc đại hán đã chạy chậm đến khô ngô hán tử bên người, hô: "Kỷ ca! Liên là tiểu tử, tề liệt, đánh làm chúng ta bị tổn thất mấy cái huynh đệ?"

Tên là Kỷ ca khô ngô hán tử, thượng hạ đánh đo một cái Lưu Nhất Minh, gật gật đầu, sắc mặt bình tĩnh, thanh âm trầm thấp,

"Tiểu tử, ta chẳng cần biết ngươi là ai! Lập tức quỳ xuống, cấp huynh đệ của ta dập đầu xin lỗi!"

"Không sai! Quỳ xuống nhận lầm!"

"Nếu không hôm nay liền phé ngươi nha!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 64: Người này đến cùng là người nào nha!?

Cao Hường Huy bọn họ một đám người cũng không hứng thú, tuy nhiên Lưu Nhất Minh công phu tốt, có thể chờ người ta đại đội nhân mã giết tới, người liền toàn thân đều không có.

Trong quán bar xảy ra chuyện như vậy rất bình thường, cho nên Từ Khách nhóm cũng không hề để ý, nhưng Cao Hường Huy bọn họ cũng hiểu được, đối phương ăn thiệt thòi, khẳng định phải hô người tới, nếu người không đi coi như không kịp.

Mấy người vội vàng tính tiền rồi đi Bá Tước quốc tế, thần sắc đều có chút khản trương. Hàn Phương Phương rõ ràng là dọa sợ, sắc mặt trắng bệch, đến bây giờ không nói một câu.

Mấy người vừa đi ra đại môn, đã nhìn thấy Lưu Nhất Minh đã bị người vây quanh.

"C-K-Í-T...T" một tiếng bén nhọn chói tai tiếng thắng xe, từ đám người đằng sau vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, một cỗ giá bán hai trăm vạn màu xanh vỏ cau Porsche Cayenne, 4.8 phiên bản, dừng sát ở lối thoát.

Một người mặc áo jacket, chải lấy Bạo Tạc Đầu, mang theo kính râm người trẻ tuổi huyết sáo đi xuống xe. Trên ghế lái phụ dưới tới một cái lộ ra đại mỹ nữ chân dài kéo người trẻ tuổi cánh tay cùng đi tới.

Đám người tự động lóe ra một cái thông đạo, người người đều cúi đầu hô: "Phi thiếu gia tốt!"

Người trẻ tuổi kia không phải là người khác, chính là Dự Châu thành phố lão đại Hạ Văn Đông Ca Nhi tử Hạ Tiểu Phi, xuất thủ bắt phạm, tiền tiền như nước, tính cách quái dị mà độc lập rất được.

Đi đến khô ngô đại hán trước mặt, Kỷ ca cũng không thể không gục đầu xuống, cung kính hô: "Phi thiếu gia! Cũng là tiểu tử này đánh huynh đệ chúng ta!"

"Khanh khách!" Vịn Hạ Tiểu Phi cánh tay xinh đẹp cô nàng cười nhánh hoa run rẩy, lấy ánh mắt nghiêng mắt nhìn một chút Lưu Nhất Minh một thân nghèo hèn dạng, che miệng si ngốc cười không ngừng.

"Ai yêu! Đây là cái nào trong ngõ hẻm chạy đến nghèo điều gì! Thật sự là không biết trời cao đất rộng!"

"Phốc. . ."

Chung quanh các tiểu đệ một trận chế nhạo âm thanh, mỗi cái mặt lộ vẻ vẻ khinh bỉ.

Hạ Tiểu Phi nhưng không có cười, mà chính là một mặt vẻ kinh dị, gờ xuống kính râm về sau, xoa xoa con mắt, thấy rõ ràng trước mắt người trẻ tuổi tương mạo về sau. Mẹ nó! Toàn thân tóc gáy đều dựng lên tới.

Nghe được bạn gái giễu cợt âm thanh, lúc này xoay người, nâng bàn tay lên, "Ba" đem bên người chính nhếch miệng cười chân dài cô nàng đánh cái lão đảo.

Cô nàng a hét lên một tiếng, bùm mặt, ủy khuất hỏi: "Phi ca, nghĩ thế nào đánh ta nha?"

Hạ Tiểu Phi lạnh lùng liếc nàng một cái, hừ một tiếng, có quay đầu hỏi Kỳ ca nói: "Không có động thù a?"

"Đang muốn động thù!" Kỳ ca bất động thanh sắc, bình tĩnh nói ra.

"Tốt!" Hạ Tiểu Phi thờ dài ra một hơi, một mặt may mắn, may mắn không có đánh nhau, nếu không mình những người này khỏi phải nghĩ đến đứng ở chỗ này, đêm nay bệnh viện nhân dân xương khoa chấn thương lại phải phát tài!

Kỳ ca cùng sau lưng tất cả mọi người tưởng rằng vị này tiểu gia muốn tự thân động thủ, qua qua đánh người nghiện đầu! Đều xem thường, nhưng cũng chuẩn bị sẵn sàng, chen chúc đi lên, phòng ngừa Lưu Nhất Minh hoàn thù!

Vương Hiểu Vân nắm chặt Lưu Nhất Minh cánh tay, có chút ít khấn trương, nhưng trên mặt không hề sợ hãi, ngược lại một mặt vẻ hưng phấn, dù sao Lưu Nhất Minh cho nàng ấn tượng quá sâu sắc, tiểu y tá nhân quang cũng cao, liền chút người này còn chưa đủ Lưu Nhất Minh đánh đâu!

Lưu Nhất Minh ánh mắt bình tĩnh nhìn lấy những người này, bề ngoài bốn phía, khí độ bất phàm, xem trước mắt những này cảm gây gộc mười cái tay chân như là một đám ô hợp.

Hạ Tiểu Phi quan sát đến Lưu Nhất Minh, ánh mắt lấp lánh không yên, tâm niệm thay đổi thật nhanh, khí chất này, cái này cử chỉ, cái này bề ngoài mọi người ánh mắt, nghiêm nhiên chính là người kia, không sai! Cũng là người kia!

Lưu Nhất Minh ánh mắt quét trúng trước mặt Hạ Tiểu Phi, Hạ Tiểu Phi nhất thời thân thể một trận căng lên, lập tức đứng thẳng, quét qua hoàn toàn khó chỉ khí, cung cung kính kính, thậm chí có chút chân tay luống cuống, không biết làm sao mở miệng nói chuyện.

Người chung quanh đều thấy buồn bực! Lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt, cái này không sợ trời không sợ đất người, đêm nay cái này là thế nào? Làm sao cái phản ứng này?

Chỉ gặp Hạ Tiểu Phi hơi hơi khom người, co quắp xoa xoa tay, hai mắt tỏa ánh sáng, hỏi dò: "Ngài là Lưu Nhất Minh, Minh ca a?"

Lưu Nhất Minh khẽ nhủ mảy, ánh mắt y nguyên lạnh đậm, nhìn chăm chú lên hắn,

Trong đầu loại bỏ một lần, nhận biết trong đám người không có người này ấn tượng.

Mở miệng hỏi: "Người biết ta?"

Hạ Tiểu Phi kích động toàn thân run rẩy, nói chuyện đều cả lăm, hắn thừa nhận, hắn thật sự là cũng là Lưu Nhất Minh.

"Đúng. . . Đói. . . ta tối hôm qua được chứng kiến ngài phong thái! Ta. . . Ta muốn. . . Ta "

Hạ Tiểu Phi chưa từng có khấn trương như vậy qua, có chút nói năng lộn xộn, không biết làm sao biểu đạt, ý hắn Lưu Nhất Minh nghe rõ, nha! Người trẻ tuổi này hắn là tối hôm qua Hoàng gia Nhất hào bên trong qua tiêu phí khách nhân, khả năng toàn bộ hành trình mắt thấy Lưu Nhất Minh hành động.

Cái này thật đúng là không sai, Hạ Tiểu Phi cũng là tối hôm qua nhìn Lưu Nhất Minh đại triển thần uy, điên cuồng đánh Hoàng gia Nhất hào trên trăm bảo an lúc, phát ra tiếng lộng, muốn đi theo Lưu Nhất Minh cùng một chỗ mặc chân trời người trẻ tuổi bên trong một cái.

Từ khi kiến thức Lưu Nhất Minh thân thủ, đến sau cùng bá đạo bắt giữ nữ cảnh sát, cướp đoạt Xe cảnh sát trốn rời hiện trường, Hạ Tiểu Phi hưng phấn toàn thân thẳng phát run, cũng mở ra Cayenne rời đi hiện trường, xa xa theo đuôi Xe cảnh sát, muốn nhìn một chút Lưu Nhất Minh có thể hay không thoát thân.

Đáng tiếc đuổi tới Kim Thủy trên đường, tới gần Cục An Ninh tổng bộ ba trăm mét bên ngoài đều bị phong tỏa, bên trong tình huống như thế nào căn bản là không nhìn thấy.

Hạ Tiểu Phi hậm hực trở về, cố ý tìm lão ba nghe ngóng đằng sau phát sinh sự tình, hôm nay mới biết Lưu Nhất Minh có thâm hậu quân đội bối cảnh, theo tiếng tâm lòng lấy phan lão quan hệ không phải bình thường.

Xông lón như vậy họa, thế mà bình yên vô sự, toàn thân trở ra, cái này là bực nào ngu ngốc tồn tại!

Đây mới là chính mình thần tượng! Chính mình truy cầu mục tiêu! Nhân sinh ý nghĩa!

Hạ Tiểu Phi quyết định thật nhanh, quay người lại đối mặt Kỷ ca, nghiêm nghị quát lớn: "Lão Kỷ, chính mình bạt tai!"

"Phi thiếu gia?"

"Ừm? Phiền!"

Kỷ ca cau mày, một mặt nộ khí, hồng học thờ phỉ phò, trên ót gần xanh nháy nháy trực nháy, quyền đầu nắm chặt có buông ra.

Tại Hạ Tiểu Phi nghiêm khắc ánh mắt nhìn gần dưới, không tình nguyện nâng lên bao quát bàn tay to, "Ba. . . ."

Một chút, hai lần, ba lần. . .

"Dùng thêm chút sức, chưa ăn cơm?" Hạ Tiểu Phi bắt mãi quát.

Người chung quanh đều mắt tròn, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, xen lẫn ánh mắt không giải thích được, há hốc mồm, ghen hòng nhìn trân trối nhìn lấy Hạ Tiểu Phi.

Cái này mẹ nó chuyện gì xảy ra? Phi thiếu gia điên sao? Làm sao trừng phạt người một nhà đâu?

Vương Hiểu Vân tay nhỏ che miệng lại, một đôi mắt đẹp trừng đến căng tròn, không hiểu nhìn lấy một màn này.

Lưu Nhất Minh làm theo một mặt bình tĩnh, ánh mắt lạnh nhạt nhìn lấy một màn này, thờ ơ!

Hạ Tiểu Phi ánh mắt cẩn thận từng li từng tí nhìn một chút Lưu Nhất Minh về sau, lại xoay người, dùng tay chỉ hướng về phía bùm mặt, chịu đựng đau hắc đại hán nói ra,

"Vừa rồi người nào ở bên trong động thủ, theo lão tử đứng ra!"

Phụ cận có ba cái bị thương nhẹ đại hán con mắt đều nhanh lòi ra đến, về mặt cầu xin, không tình nguyện đi tới, cung kính hô: "Phi thiếu gia!"

"Hừ!" Hạ Tiểu Phi lấy tay điểm chỉ lấy bọn hán, nổi giận dùng dùng quát: "Đều cấp lão tử bạt tai, không nói ngừng không cho phép ngừng! Nhanh!"

Tại Hạ Tiểu Phi Dâm Uy bức bách phía dưới, những người này không dám không nghe theo, nhao nhao học Kỷ ca, chính mình tát tai.

Kỷ ca thấy thế, cắn răng, hỏa khí lên, càng đánh càng trọng, lúc này nửa bên mặt sưng đỏ đứng lên.

"Ba ba" thanh thúy tiếng bạt tai, tại Bá Tước quốc tế giải trí ngoài cửa liên tiếp vang lên.

Hạ Tiểu Phi nhìn lấy Kỷ ca tát má đều phá, tung tóe lấy dòng máu, không khỏi nháp một miếng môi dưới, nhìn lên Lưu Nhất Minh liếc một chút.

Lưu Nhất Minh liếc một chút miệng, vung một chút tay, nói ra: "Tốt!"

"Người tên gì?"

"Hạ Tiểu Phi, Minh ca! Ngài nếu là ta Tiểu Phi là được!" Hạ Tiểu Phi liếm láp mặt, cúi đầu khom lưng, một mặt vẻ cung kính.

Kỷ ca cùng một đám thủ hạ một mặt không cam lòng, giận mà không dám nói gì! Bọn họ nào từ lại không ngốc, tự nhiên nhìn ra được, Phi thiếu gia đối với vị này tất cung tất kính, khẳng định thân phận không tầm thường.

Liên Phi thiếu gia đều không thể trâu vào, bọn họ những người này tự nhiên lại không dám đắc tội.

Nhưng trong lòng cô này nén giận nha! Không chỗ phát tiết! Kỷ ca ý vào lá gan, nói ra: "Vị thiếu gia này, ngài sau lưng những người này là bằng hữu ngài sao?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, lắc đầu, nói ra: "Không phải! Liên này hai tên gia hỏa, vừa mới cầm chai rượu còn muốn đánh ta đâu!"

"A! Không phải! Chúng ta là cùng một chỗ, Phương Phương, cái kia Hiểu Vân, mình đều là bằng hữu nha!" Cao Hường Huy cùng Tiểu Lý nhất thời hoảng hốt, liên liên nói.

"Tê liệt! Hào tiểu tử, cấp lão tử đánh hán!" Hạ Tiểu Phi lấy tay chỉ một cái, tức giận quát lớn.

Kỷ ca cùng mấy cái vả vào miệng đại hán đã sớm kim nén không được, hét lớn một tiếng, bay lên qua, lớp lớp, đánh điên cuồng một trận!

Đánh Cao Hường Huy cùng Tiểu Lý mặt mũi bầm dập, liên tục cầu xin tha thứ!

"Phi thiếu gia, ta là Cao Hường Huy, mình nhận biết nha! Đều là bằng hữu nha!"

"Tê liệt! Người nào theo người biết! Cấp lão tử đánh!"

Hạ Tiểu Phi xì một thanh, khinh thường nói ra.

"Các người phản, lão tử là Thị Phủ. . ."

"Ai yêu! Lão tử thật là sợ nha! Ta bảo người hoành! Tại phi thiếu gia trước mặt còn dám nỏ đâm!"

. . .

Hàn Phụng Phụng thét chói tai vang lên tránh ở một bên, dọa đến hoa dung thất sắc, ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Hiểu Vân, liền liền nói: "Hiểu Vân, Hiểu Vân, người hỗ trợ trò chuyện!"

Vương Hiểu Vân không đành lòng, lấy tay bóp một chút Lưu Nhất Minh cánh tay.

Lưu Nhất Minh hiểu ý, tay vừa nhấc, nhẹ nói nói: "Tốt! Liền cái này đi!" Lưu Nhất Minh nói xong dẫn Vương Hiểu Vân liền xuống mặt đi.

"Ngừng!" Hạ Tiểu Phi hướng về phía ôm đầu Cao Hường Huy bọn họ nôn một ngụm nước miếng, chẳng thèm ngó tới.

Quay người lại đuổi kịp Lưu Nhất Minh, vươn tay,

"Tránh ra! Tránh ra!" Phía trước các tiểu đệ cuống quýt lóe ra một cái thông đạo đi ra.

Tiểu y tá Vương Hiểu Vân đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, nhếch cái miệng nhỏ nhắn, cười nhẹ nhàng, chưa từng có cảm thụ như thế phong quang qua.

Kỷ ca cùng mấy cái hắc đại hán vẫn chưa thỏa mãn, hùng hùng hổ hổ, lâm lại đập Cao Hường Huy hai người bọn họ chân, mới đi tới.

Hạ Tiểu Phi nhìn lấy đi xa Mã Lục, vẫn một mặt hướng tới thần sắc!

"Phi thiếu gia! Người này đến cùng là người nào nha!?"

Hạ Tiểu Phi lấy lại tinh thần, quệt miệng, lấy tay điểm chỉ lấy Kỷ ca cùng sau lưng một đám các tiểu đệ,

"Các người nha! May mắn ta tới kịp lúc, bằng không đêm nay các người toàn bộ mẹ nó đến tiến bệnh viện!"

"Các người biết hán người nào không? Hán cũng là Lưu Nhất Minh! Tối hôm qua đại náo Hoàng gia Nhất hào, một mình đổ nhào trên trăm bảo an, giết chết Hắc Thất cái này tán thủ vương, đoạt thượng bắt giữ cảnh sát đào vong Lưu Nhất Minh."

"Tê tê" trong đám người vang lên một mảnh hít vào khí lạnh thanh âm, mỗi cái chân kinh đầy rẫy.

Những người này đều nghe nói tối hôm qua sự tình, tuy nhiên quá trình cụ thể cũng chưa từng thấy tận mắt, có thể nghe thấy nghe sự tích đều bị người rung động! Cái nào Hắc Thất, Kỷ ca cũng giao thủ qua, không phải là đối thủ, năm đó bị Hắc Thất cắt ngang ba cái xương sườn, nuôi nửa năm mới tốt!

Dự Châu thành phố hắc đạo thượng nếu bàn về cứng rắn cùng hung ác, Hắc Thất xưng thứ hai, không ai dám xưng thứ nhất, không nghĩ thế mà ngã quy Lưu Nhất Minh Danh Bất Kinh Truyền người trẻ tuổi trong tay.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Ta không biết người! Bá Khí!

Lưu Nhất Minh rời đi sau hai mươi phút, một xe cảnh sát mới khoan thai tới chậm, từ trên xe bước xuống một cái lão dân cảnh, hỏi hai câu nói, liền trở về lên xe đi.

Quán Bar, KTV loại này chỗ ăn chơi cơ hồ mỗi ngày đều có đánh nhau ẩu đả phát sinh, chỉ cần không người chết, cảnh sát mới lười nhác quản, khi là như thế này chuyện nhỏ đều dưới khí lực quản lòi nói, cảnh sát còn không chết vì mệt!

Cao Hường Huy bọn họ cũng không có tìm cảnh sát, thứ nhất e ngại Hạ Tiểu Phi phía sau Đông ca thế lực, thứ hai chính mình thân là công vụ nhân viên tại loại trường hợp này bị người đánh, thực sự gánh không nổi người này, cũng không muốn khoa trương, chính mình xám xịt tìm bệnh viện băng bó qua.

Sáng chói đèn nê ông chiếu xạ tại phồn hoa hai bảy trên đường, hai bên nước Pháp Ngô Đồng Thụ phóng xuống lộng lẫy bóng cây, Mã Lục như nước chảy mây trôi vững vàng ghé qua trong lúc đó, lòi kéo lúc dài lúc ngắn thân ảnh!

"Chơi vui về sao?"

"Ừm! Chơi rất vui!"

"Rất lợi hại thích xem đánh nhau?"

"Ha-Ha! Chưa từng gặp qua đặc sắc như vậy, ta hiện tại xem như biết ca đêm Phòng Cấp Cứu vì sao nhiều như vậy bệnh nhân!"

"Ha ha!"

Một đường trực hành, tiến vào văn hóa đường, Mã Lục vững vàng đứng ở Dự Châu thành phố cấp cao tiểu khu Hằng Đại danh đô kiểu dáng Châu Âu Đức Thắng môn bên ngoài, lâm trước khi xuống xe, Vương Hiểu Vân quay đầu, nhòe miệng cười.

"Cám ơn người!"

Lưu Nhất Minh nhìn chăm chú lên tiểu y tá tinh xảo dung nhan, lễ phép cười một tiếng.

"Nữ hài kia là người đồng học a? Ta nhìn ra được, nàng rất lợi hại thích người!" Vương Hiểu Vân giống như cười mà không phải cười, đột nhiên mở miệng nói ra.

Đều nói nữ nhân khừu giác nhất là nhạy bén, quả nhiên không giả!

Lưu Nhất Minh nao nao, nhấp một miếng môi dưới, không nói gì.

Tiểu y tá ngòn ngọt cười, quai hàm một bên lúm đồng tiền ẩn lộ ra, cực giống Lâm Giai Di, cầm lấy tay nải, sau khi xuống xe, nhẹ nhẹ đóng cửa xe, hướng về phía Lưu Nhất Minh nói ra:

"Nếu như không bỏ xuống được, liền đi tìm nàng đi! Chớ có để hối hận của mình!"

Nói xong không đợi Lưu Nhất Minh đáp lời, nhẹ nhàng xoay người một cái, một cái tay nhỏ tại khuỷu tay, cũng không quay đầu lại nhanh nhẹn rời đi.

Lưu Nhất Minh mím chặt đôi môi thư giãn, một chân chân ga, Mã Lục oanh minh như là mũi tên nhọn nhảy lên ra ngoài.

Không đến hai mươi phút, Lưu Nhất Minh lại lần nữa thời không trong quán Internet đem đánh bắt tình Thiên hôn địa Bàn Tử kéo vào trong xe, một chân chân ga hướng Bá Tước quốc tế phương hướng chạy tới.

Bàn Tử xoa nắn chính mình một khuôn mặt béo, mặt mũi tràn đầy khó chịu hỏi: "Làm gì đây là?"

"Ca hôm nay tâm tình tốt! Mời người uống rượu!"

"Đẹp đi đi!"

Lưu Nhất Minh cũng không biết vì cái gì chính mình còn muốn đi Bá Tước quốc tế, rất có thể Lâm Giai Di giờ phút này đã rời đi, cho dù không hề rời đi, chính mình qua, lại có thể làm những gì? Tâm lý cây gai kia há có thể nói rút ra liền có thể rút ra.

Lưu Nhất Minh có khi ngẫm lại cũng có chút hối hận, chính mình xuyên việt về đến lúc không nên là lúc này.

Nếu là sớm một năm, đuổi tại cha mình sinh bệnh trước đó, chính mình khẳng định có thể trị hảo phụ thân bệnh.

Chính mình cũng sẽ không lại đi tham gia cái gì Thi Từ trận đấu, liền sẽ không cùng Lâm Giai Di có chỗ gặp nhau, không có gặp nhau, hiểu nhau, liền sẽ không có hậu mặt phát sinh sự tình.

Cũng hoặc là xuyên việt về đến lúc trì hoãn một số, đến năm thứ tư đại học tốt nghiệp về sau, tại Lâm Giai Di cùng Quách Hạo đính hôn thời điểm, có lẽ mình có thể từ Lâm Giai Di miệng bên trong biết được nàng phản bội nguyên nhân đến là cái gì?

Có lẽ như thế, chính mình liền sẽ không như thế xoắn xýt! Cái này nghiệm nhưng đã là mình tu hành một cái ma chướng!

Gần mười điểm Bá Tước quốc tế y nguyên phi thường náo nhiệt, người người nhón nhào, âm nhạc chấn hám nhân tâm! Ra ra vào vào, lui tới không biết tiếp đãi bao nhiêu tới đây phát tiết tràn đầy tình lực nam nữ trẻ tuổi.

Tiếp khách cùng quân đốc thấy một lần Luru Nhất Minh sắc mặt liền phát khổ, tê liệt! Cái này ngoan nhân tại sao lại đến? Mỗi cái tâm lý đều âm thầm kêu khổ!

Đình tai như óc kim loại nặng nhạc Rock theo mặc hờ hững thời thượng yêu điểm DJ giữa ngón tay múa, đem trong sàn nhảy nam nữ tâm tình đầy hướng cái này đến cái khác cao, phong, tối tăm Tia Laze đèn lập lòe, mỗi người đều cái chắn một đèn màu lần lượt lướt qua,

Trên mặt mọi người biểu lộ tại một sát na kia lộ ra mười phần cuồng dã.

Một bài (chết đều muốn yêu) này lật toàn trường, rộng thùng thình trong sàn nhảy, tính ra hàng trăm ăn mặc thời thượng nam nữ trẻ tuổi nhóm theo mạnh mẽ âm nhạc lễ đập tùy tâm sở dục đông đưa cánh tay, giãy dụa thân thể.

Bàn Tử nhất thời tỉnh thần, theo nhịp cũng nhẹ lay động trên tay chén rượu, hướng về phía Minh ca la lớn: "Nơi này coi như không tệ!"

Luru Nhất Minh cười một tiếng không nói gì, uống một ngụm nhỏ trong chén Chivas, ánh mắt tại nhốn nháo trong đám người tìm kiếm lấy cái gì!

Trong sàn nhảy, ánh đèn tập trung chỗ, bốn năm cái nữ sinh vây thành một đoàn, Lâm Giai Di thỉnh linh ngay tại trung, thỉnh thoảng ha ha cười, trên mặt mang vẻ người nụ cười.

Đối diện nàng chính là Nhâm Tư Kỳ, đang ở theo âm nhạc điên cuồng lắc lư thân thể mình, thân thể mê người tại chấp chôn trong ngọn đèn phá lệ làm người khác chú ý, trường tóc dài tại trái phải bên trên xuống tới về đông đưa.

Khương Tuyết Yến cùng hẳn mấy nữ sinh đông đưa cánh tay, tại các nàng bên cạnh cũng điên cuồng địa theo âm nhạc điều động.

Xinh đẹp như vậy nữ hài tự nhiên trêu chọc lấy lòng mang Liệp Diễm chi tâm nam nhân chú ý, mấy cái hình xăm trở nam thanh niên giãy dụa thân thể dần dần tới gần Lâm Giai Di, thỉnh thoảng dùng cánh tay dẩy vào tiếp xúc Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di không vui dùng cánh tay đón đỡ khai mở, lần một lần hai cũng liền thôi, những người này thế mà không biết thu liễm, lá gan càng lúc càng lớn! Muốn dán sát vào Lâm Giai Di, bị Lâm Giai Di nhẹ nhàng linh hoạt mau né, ánh mắt trừng bọn họ liếc một chút.

Nhâm Tư Kỳ chính nhảy hưng phấn chỗ, không có cảm thấy được một màn này, Khương Tuyết Yến bọn họ này lật, phối hợp cùng bên người xúm lại tới nam nữ đông đưa.

Người thanh niên này gạt gù đắc ý, không có không biến mất, lại khi dán đi lên.

Bàn Tử hiển nhiên cũng chú ý tới, dậm lên chân, hướng về phía Luru Nhất Minh kinh ngạc hô: "Minh ca, đây không phải là Giai Di sao?"

Luru Nhất Minh cầm chén rượu, trong lúc đó, toàn thân trên dưới tản ra bức người khí thế, một tay lấy ngăn tại trước mặt nam nữ đẩy ra, dạo chơi hướng Lâm Giai Di phương hướng đi đến.

Bị đẩy ra nam nam nữ nữ đều là hướng phía sau một cái lao đảo kém chút ngã sấp xuống, đứng thẳng người há miệng liền muốn mắng, lại người nhận ra Luru Nhất Minh, vội vàng kéo lại khuyên can nói: "Này! Người ngốc nha! Chủ này đắc tội không nổi!"

Đột nhiên ở giữa, Luru Nhất Minh đã hướng đi trong sàn nhảy, Lâm Giai Di nhẹ nhàng xoay người một cái, ánh mắt nhìn thoáng qua, phát giác đứng tại ba mét bên ngoài không như nhích nhích Luru Nhất Minh, thân hình nhất thời dừng lại, một đôi mắt đẹp tròn tròn, không nhìn lầm! Cũng là Luru Nhất Minh.

Múa trong đám người, Luru Nhất Minh giống như cười mà không phải cười nhìn lấy Lâm Giai Di, lẳng lặng đứng ở nơi đó, tựa như mãnh liệt trên mặt biển đứng sừng sững một tòa Hải Đăng, vị nhưng bất động.

Tại dạng này trường hợp lộ ra như thế đột ngột không thích sống chung!

Nhâm Tư Kỳ, Khương Tuyết Yến các nàng giờ phút này rốt cục chú ý tới Luru Nhất Minh, nhao nhao dừng lại, nhíu mày, mặt mũi tràn đầy nộ khí, trừng mắt Luru Nhất Minh.

"Này! Mỹ nữ, nhảy nha!" Bên người hình xăm trở người thanh niên không vui hô, một bên tại Lâm Giai Di trước mặt giãy dụa thân thể, đông đưa cánh tay.

Nhâm Tư Kỳ xem thường trừng người thanh niên này liếc một chút, liền muốn tiến lên đẩy ra, để hẳn cách Lâm Giai Di xa một chút!

Thân hình vừa động, Lâm Giai Di nâng lên tiểu xảo cái cằm, đôi mắt đẹp mê ly mấp máy, lộ ra khó tả dụ hoặc!

Theo âm nhạc lễ đập vũ động cao ráo tư thái, mái tóc múa như bay, Luru Nhất Minh cho tới bây giờ không gặp Lâm Giai Di cuồng dã như vậy qua.

Nhâm Tư Kỳ cũng không chịu được dừng bước lại, kinh ngạc không hiểu nhìn lấy Lâm Giai Di.

Sau lưng người thanh niên nhất thời hưng phấn lên, ngao ngao quái khiếu, huyết sáo!

Vây quanh Lâm Giai Di điên cuồng múa, Lâm Giai Di thế mà phối hợp với người thanh niên. Người chung quanh đều tránh ra đến , vừa lắc cái đầu, vừa

thường thức bọn họ.

Người thanh niên tâm hoa nộ phóng, lá gan lập tức mập, thế mà lấy tay liền muốn qua khu Lâm Giai Di eo nhỏ.

Lưu Nhất Minh một hơi uống hết trong chén Chivas, bờ môi nhếch, một cái sải bước tiến lên, nâng tay lên trúng ly rượu,

"Ba "

Đập tới người thanh niên trên ót, chén rượu vỡ vụn.

Người thanh niên nhất thời máu chảy đầy mặt, bùng bít lấy trán kêu thảm, trợn mắt nhìn lấy Lưu Nhất Minh, "Con mẹ nó nguoi. . ."

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn, giơ chân lên đến, dứt khoát lưu loát đem mắng một nửa người trẻ tuổi một chân đập bay.

Lâm Giai Di cũng dừng lại, nghiêng ngả lên cầm nhỏ, cứng cổ, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, đầu khí một dạng, ánh mắt oán hận trừng mắt Lưu Nhất Minh, tuyệt không yếu thế!

Thở hồng hộc, mê người bộ ngực nhỏ phập phồng, có tính mịn đồ mờ hời theo tình xảo khuôn mặt trượt xuống.

Lưu Nhất Minh một phát bắt được cánh tay nàng, bỗng nhiên kéo một cái, Lâm Giai Di kinh hô một tiếng, thân thể đã không nhận khống chế té nhào vào Lưu Nhất Minh trong ngực.

Lưu Nhất Minh ôm, Lâm Giai Di ra sức khí lực gãy dựa lấy, dùng đôi bàn tay trắng như phấn đánh lấy Lưu Nhất Minh khoan hậu lồng ngực, hét to: "Người thả ta ra, ta không biết người, người thả ta ra!"

Lưu Nhất Minh trầm mặc, bá đạo một cái nâng lên Lâm Giai Di tròn tròn vo bờ mông, đem Lâm Giai Di cả người ôm vào trong ngực, hai người thân trên đã dính chặt vào nhau, Lâm Giai Di có thể cảm nhận được Lưu Nhất Minh như nổi trống nhảy lên trái tim âm thanh.

Lưu Nhất Minh quay người lại, ôm Lâm Giai Di ra bên ngoài liền đi.

Khương Tuyết Yến cùng Nhâm Tư Kỳ mấy người đều ghen hòng nhìn trần trời, không thể tin nhìn lấy một màn này!

Người chung quanh ngao ngao quái khiếu, huyết sáo, la to lấy,

"Ngu bức! Quá ngu bức! Đây là bá vương ngành thương cung nha!"

Lâm Giai Di dùng đôi bàn tay trắng như phấn đánh Lưu Nhất Minh bả vai, tránh thoát không ra về sau, lại cúi đầu xuống hung hăng há miệng liền cắn, Lưu Nhất Minh thờ ơ, ôm nàng ghé qua trong đám người.

Đột nhiên, Lâm Giai Di liền ghen ngào khóc lên, khóc đến thương tâm như vậy! Lê hoa đái vũ.

Cánh tay chẳng biết lúc nào đã chăm chú ôm lấy Lưu Nhất Minh cổ, chui tại Lưu Nhất Minh đầu vai, vù vù khóc, cái cổ tương giao, thân mật cùng nhau, lẫn nhau đều có thể cảm nhận được đối phương nhiệt độ.

Lâm Giai Di nhắm lại đôi mắt đẹp, một mặc cho nước mắt chảy xuôi, cảm thụ được Lưu Nhất Minh hòa nhiệt nam tính khí tức, quên mất ngoại giới hết thảy!

Chung quanh nguyên bản bên vực kẻ yếu chuẩn bị đi lên cản trở Lưu Nhất Minh người trẻ tuổi xem xét cái dạng này, nhin không được cười lên, thấy rõ là người yêu ở giữa giận dữ, riêng phần mình gặt gù đặc ý tiếp tục này đứng lên!

Nhâm Tư Kỳ ngăn lại muốn muốn đuổi kịp qua Khương Tuyết Yến cùng hân hảo hữu, ngậm miệng cười nói: "Không quan tâm Giai Di, chúng ta tiếp lấy nhảy!"

Bản Từ cũng bị Lưu Nhất Minh cử động cấp Lôi kinh ngạc, một hơi uống hết trong chén rượu tây, toét miệng cười ha ha lấy,

"Bản gia đòi ta liền phục Minh ca một người, bá khí mười phần, đây mới là đàn ông!"

Ps: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Điện Chương 66: Tặng cho người

Cuồng bạo tiếng âm nhạc, xao động đám người, cũng dần dần rời xa hai người, đối mặt với thút thít Lâm Giai Di, Luru Nhất Minh thờ ơ, mặt không biểu tình, cũng không đi an ủi, mặc cho nàng nóng hổi nước mắt rơi xuống vào chính mình trên cổ.

Khóc một hồi, Lâm Giai Di tron bóng ngách đầu đội lên Luru Nhất Minh Tiểu Ba, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, oán hận nói nhỏ: "Vì cái gì? Vì cái gì phải đối với ta như vậy?"

Luru Nhất Minh tầm mắt buông xuống, liếc nàng một chút, bờ môi nhếch, không nói gì.

Chỉ là ôm chặt nàng, cảm thụ được Lâm Giai Di lực đàn hồi mười phần bờ mông. Ra bên ngoài liền đi, người trước mặt đều thức thời tránh ra một cái thông đạo.

Một mực đi đến Mã Lục trước cửa xe, mới đưa Lâm Giai Di buông ra.

Lâm Giai Di không giữ thể diện bên trên nước mắt, lách mình đến trước mặt hắn, chống đỡ cửa xe ngăn cản Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh gục đầu xuống, ánh mắt lẳng lặng nhìn lấy căn ở trước mặt mình, nỗi giận bùng bùng giống như Đẩu Kê Lâm Giai Di.

Xinh đẹp cái miệng nhỏ nhắn vênh lên, vù vù thờ phỉ phò, mê người bộ ngực phập phồng, một đôi mắt đẹp ngậm lấy vô tận oán khí nhìn lấy Luru Nhất Minh thâm thúy, không có không gọn sóng hai con người.

"Người nói nha! Vì cái gì không nói lời nào?"

Luru Nhất Minh tựa hồ không có nghe được Lâm Giai Di lời nói, chỉ là kinh ngạc nhìn lấy nàng.

Không chịu được tinh thần chột bay xa, ánh mắt mê ly lên.

Lâm Giai Di, một cái xuất thân phú quý, trời ban mỹ mạo, có được thể gian hết thầy đẹp cô gái tốt.

Cái này một đời trước chính mình yêu đau nhức hoàn toàn phé phủ nữ hài, chính mình có khả năng nhớ tới tốt đẹp nhất vui sướng nhất thời gian đều là nàng cấp.

Lâm Giai Di nhạy cảm bắt được Luru Nhất Minh ánh mắt biến hóa, một đôi mắt đẹp chớp động lên mê người quang mang, cái miệng nhỏ thờ phỉ phò.

Tại rượu còn kích thích dưới, lớn mật ôm Luru Nhất Minh cổ, nhón chân lên, điên cuồng tìm hôn, toàn bộ thân thể mềm mại tựa hồ muốn hòa vào Luru Nhất Minh thể nội.

"Hôn ta. . ."

Luru Nhất Minh không chịu nổi Lâm Giai Di như vậy dụ hoặc, dục vọng ngọn lửa "Đằng" một chút bốc cháy lên, vù vù thờ hỗn hển, ánh mắt hỏa nhiệt, cúi đầu xuống, bắt được Lâm Giai Di cổ khí như lan cái miệng nhỏ nhắn, hung hăng hôn đi.

Lâm Giai Di um một tiếng, Kiều thờ hỗn hển, bị hôn đến không thờ nổi, trong ý nghĩ một mảnh mê muội, toàn bộ thân thể mềm mại cũng mềm xuống tới, đổ vào Luru Nhất Minh hữu lực trong khuỷu tay.

Luru Nhất Minh không hề bận tâm tâm cảnh bắt đầu sóng gió nổi lên, nhắc lên bọt nước.

Trong lòng cây gai kia lặng yên hiển hiện, sinh sinh đau!

Cái này khiến Luru Nhất Minh đánh cái giạt mình, tỉnh táo lại.

Nguyên bản hỏa nhiệt ánh mắt trong nháy mắt trở nên lạnh lùng xuống tới, thượng hạ dùng tay công tác cũng đình trệ xuống tới.

Cường ép ngăn lại trong ngực không ngừng vận vẹo Lâm Giai Di,

"Quá muộn! Người nên trở về nhà."

Giải thích, lập tức mở cửa xe, đem còn không kịp phản ứng Lâm Giai Di cường ép nhét vào trên ghế lái phụ.

"Oành" đóng lại từ cửa xe, phát động động cơ!

"Xì..." Lốp xe ma sát mặt đất, Mã Lục oanh minh thoát ra ngoài!

Lâm Giai Di nhìn lấy lãnh khốc vô tình Lưu Nhất Minh, lấy tay bịt mắt, khóc,

"Ta không cần người quản, không mượn người xen vào, người là người thế nào của ta, dựa vào cái gì quản ta?"

Lưu Nhất Minh bờ môi nhếch, mắt nhìn phía trước, đối với Lâm Giai Di thút thít thờ ơ.

Đền nề ông dưới, bóng đêm nặng nề, hai bên đường Ngô Đồng Thụ ánh lẳng lẳng phóng xuống đến, trên đường phố yên tĩnh im ắng, xe cộ thưa thớt, Mã Lục trôi chảy đi xuyên qua cái này sơ mật pha tạp bóng cây bên trong, trong xe chỉ có Lâm Giai Di tiếng nước nở.

...

Đế hồ Tây Vương phủ bên ngoài biệt thự, tắt lửa trong xe, Lưu Nhất Minh xuyên thấu qua cửa kiếng xe nhìn lấy rồi đi Lâm Giai Di, tâm lý không khỏi bốc lên một cỗ khó chịu tà hỏa, nắm lấy tay lái gân xanh trên mu bàn tay bại lộ.

Đột nhiên phát động động cơ, một chân chân ga đến, Mã Lục oanh minh mũi tên đồng dạng thoát ra ngoài.

Thông hướng Đế hồ Tây Vương phủ biệt thự là thành thị nhanh chóng đường, Mã Lục một trận bão táp, hai bên đền đường, cây cối nhanh chóng chạy về phía sau xe, Lưu Nhất Minh trong lòng này cỗ không được cảm giác thống khoái cũng đi theo dần dần biến mất.

Lưu Nhất Minh lái xe trở về Bá Tước quốc tế, tiếp Bàn Tử lên xe.

Trong xe Bàn Tử trên thân hưng phấn ra sức còn không có tiêu tán, ngồi tại vị trí trước y nguyên khoảng chừng lác lư, đóng đưa hai tay.

"Không đúng rồi! Minh ca, người không phải cùng Giai Di mượn phòng qua sao?"

"Chẳng lẽ lại các người chơi xe chán?" Bàn Tử nói xong quay đầu trước sau kiểm tra trong xe.

"Xéo đi!" Lưu Nhất Minh cười mắng.

"Người đem Giai Di đưa trở về? Việc ấy thế nào? Trung gian liên không có phát sinh chút gì?" Bàn Tử con mắt lóe sáng lóe sáng, xoa xoa béo tay, một mặt hiếu kỳ dò hỏi.

Lưu Nhất Minh hừ một tiếng, tựa hồ không nguyện ý trò chuyện Lâm Giai Di.

Đối với Lưu Nhất Minh tới nói, chính mình trọng yếu nhất vẫn là muốn tu luyện nhanh hơn tốc độ, mau chóng tăng thực lực lên, đây mới là đang lúc.

Muốn nói hán đối mặt Lâm Giai Di không động tâm, đây tuyệt đối là gạt người, có thể vậy thì thế nào!

Lâm Giai Di phụ mẫu là tuyệt đối sẽ không đồng ý hai người kết giao, tuyệt đối sẽ không tán thành chính mình.

Dù sao song phương gia đình bối cảnh chênh lệch quá mức cách xa! Một cái trên trời, một cái dưới đất, cũng là khác nhau một trời một vực!

Tại người không có có được thực lực cường đại trước đó, dắt tay Lâm Giai Di lời nói, sẽ chỉ giống kiếp trước một dạng gặp vô tận nhục nhã cùng chà đạp!

Thực những này đều không trọng yếu, đây bất quá là Lưu Nhất Minh tìm ra cho mình hôm nay sở tác sở vi kiếm cớ!

Hắn ở sâu trong nội tâm biết được, Lâm Giai Di một đời trước phản bội mới là nguyên nhân chính!

Cái này chính là mình trong lòng một cây gai, một cái ma chướng! Mỗi lần một phát tác, đều để cho mình đau không thể nhẫn! Hiện tại xem ra Lưu Nhất Minh tạm thời không có năng lực tan đi căn này gai, chỉ có thể như vậy rầu rĩ!

Sau ba mươi phút, Lưu Nhất Minh tới trường học tức xá, Bàn Tử làm theo lái xe về nhà.

Trong tức xá giờ phút này trừ mình còn có hai cái cùng phòng, bất quá đều vui đầu chuyên tâm chơi game, đối với Lưu Nhất Minh trở về thờ ơ.

Lưu Nhất Minh cũng mặc kệ bọn hắn, phối hợp rửa mặt hoàn tất, liền nằm ở trên giường, nhắm hai mắt, bắt đầu vận chuyển ""Hư Ảo Luyện Khí Quyết"" tu luyện.

Trước mắt là Luyện Khí Nhị Trọng, muốn đột phá đến Luyện Khí tam trọng, cần thu thập, luyện hóa vạn vật chi khí là trước kia nhiều gấp đôi, tốn thời gian dài hơn.

Tâm lý tính toán tiền bạc bây giờ có tiền, có thể qua trung dược trải đặt hàng một số nhiều năm phần Nhân Sâm, Tuyết Liên cùng tinh thuần ngọc thạch đến phụ trợ tu luyện.

Thứ hai trên lớp học, Lâm Giai Di mặt như hàn sương, đối với Lưu Nhất Minh càng thêm không có tốt nhan sắc, hai người chân chân chính chính thành người xa lạ!

Bàn Tử nhìn là thẳng lác đầu, Khương Tuyết Yến tuy nhiên không hiểu tối hôm qua Giai Di cùng Lưu Nhất Minh hai người rời đi về sau phát sinh cái gì, bất quá nhìn hai người trước mắt quan hệ, tối hôm qua khẳng định là tan rã trong không vui, trong lòng âm thầm hoan hỉ!

Buổi chiều sau khi tan học, Lưu Nhất Minh cố ý lấy ba ngàn nguyên tiền, mang lên vừa mua Nokia 5300, đổi xe hai lần xe buýt qua Hoa Hạ Thủy Lợi Học Viện, đến trước đó cố ý cấp Triệu Tử Hàm trong túi xách gọi điện thoại.

Triệu Tử Hàm liền đứng tại túi xách lầu dưới, thông hướng lầu ký túc xá hai bên đường trồng không ít hoa hải đường, giờ phút này chính khai mở kiêu diễm!

"Tử Hàm tỷ!"

"A Minh! Chuyện gì trong điện thoại không thể nói a?"

Lưu Nhất Minh cười nhẹ nhàng, nhắc lên trong tay cầm túi, đưa cho Triệu Tử Hàm, nói ra: "Cáp, tặng cho người!"

"Cái gì nha!"

"Nhìn xem!"

"Oa! Nokia 5300, thật xinh đẹp!"

"A Minh, làm sao tới? Nói thực ra người nơi đó có tiền mua?"

"Ta cũng không có làm chuyện xấu! Đây là cái kia nện nhà chúng ta Điền Bưu bồi thường tổn thất phí mua."

"A! Vậy cũng không thể xài tiền bậy bạ, bá mẫu còn tại nằm viện đâu!" Triệu Tử Hàm đôi mi thanh tú cau lại, dùng tỷ tỷ thân phận khuyên.

"Yên tâm đi! Tử Hàm tỷ!" Lưu Nhất Minh nói xong, xích lại gần, đưa lỗ tai nói nhỏ: "Tên kia bồi thường 10 vạn nguyên tổn thất phí đâu!"

"Ồ!" Triệu Tử Hàm một đôi mắt đẹp tròn tròn, mở to miệng nhỏ, một mặt chán kinh nhìn lấy Lưu Nhất Minh.

"Thật?"

"Thiên chân vạn xác!"

Triệu Tử Hàm hồ nghi ánh mắt, nhìn từ trên xuống dưới Lưu Nhất Minh, lộ ra tràn đầy không tin.

"Nhà các người tình huống như thế nào, ta còn không biết, người ta có thể bồi thường cho người 10 vạn nguyên?" Nói đến phần sau, âm điệu tự nhiên kéo cao.

"Hắc! Tử Hàm tỷ, nhà chúng ta tuy nghèo điểm, nhưng cũng tốt xấu có mấy thứ tốt đồ điện gia dụng nha! Cái bàn, nồi bát bầu bồng thế nào đều thẳng trân quý!"

"Dừng a! Đến ba hoa! Cái gì cũ rích TV, thu lại không được mấy cái đài, còn đều là tuyết hoa, việc ấy quạt điện chuyển đứng lên loạn lác lư, nhìn lấy đều dọa người. . ."

P/s:

- Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

- Cảm ơn bạn đọc có nick "" đã đề cử cho truyện.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Cha ta là Lữ Cường

Hai người tại ven đường đang cười nói, sau lưng đột ngột vang lên một tiếng chói tai chế nhạo âm thanh.

"Yêu! Cái này không phải chúng ta bàn dân hoa khôi, Triệu Tử Hàm sao?"

Lưu Nhất Minh cau mày, không vui nghiêng đầu nhìn lại.

Từ nữ sinh tức xá khu đi tới ba cái ngăn nắp xinh đẹp nữ sinh, một thân bài danh, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh bỉ đi tới.

Trái lại Triệu Tử Hàm chỉ là dùng khoe mắt liếc qua liếc các nàng liếc một chút, cũng không quay đầu, cũng không đi dựng để ý đến các nàng.

Chỉ trong lúc các nàng là không khí, tựa hồ Triệu Tử Hàm đã thành thói quen các nàng châm chọc khiêu khích.

Phối hợp đem Lưu Nhất Minh đưa cho nàng Nokia 5300 sau lắp mở ra, cắm vào SIM thẻ, bỏ vào Pin.

Khởi động máy về sau, nghe êm tai thanh âm, trên gương mặt xinh đẹp hiển hiện một vòng ý cười.

Lưu Nhất Minh ánh mắt sắc bén như đao lạnh lòng liếc các nàng một chút, hàm ẩn cảnh cáo ý vị.

Ba nữ sinh bị đạo này sáng ngời ánh mắt quét trúng, thân hình không khỏi một hồi, trong lòng run lên, vênh vào hung hăng chỉ thế bị lập tức quét sạch sẽ.

Giương mắt quan sát tỉ mỉ lên Lưu Nhất Minh, dứt khoát lưu loát bản thốn đầu, một kiện không biết tên nghi dưỡng áo khoác, bên trong ẩn mặc ngắn chứa áo sơ mi, hạ thân quần bò phối màu trắng Giày thể thao.

Toàn thân trên dưới cũng bất quá tốn hao mấy trăm nguyên, nhưng nhìn lấy sạch sẽ, nhẹ nhàng thoải mái, lộ ra một cổ dương quang nam hài khí tức!

Lưu Nhất Minh đây không phải có tiền, có ý đổi một thân cái trông.

Có thể mấy nữ sinh này nhìn về sau, nhao nhao quệt miệng, khôi phục cao cao tại thượng khí thế.

Loại này vênh vào hung hăng khí thế tựa hồ là từ thực chất bên trong liền mang theo, bị phụ mẫu tự thân dạy dỗ, ở gia đình trong hoàn cảnh hun đúc đi ra, từ nhỏ đã bị cáo giới không nên cùng một số tầng cây cỏ nhóm lui tới!

Như là dưới tình huống bình thường, các nàng như vậy người là căn bản khinh thường Vu Hòa Triệu Tử Hàm như vậy xuất thân người nói chuyện, hội bụng giá đỡ, không được sẽ nhằm chán đến gặp Triệu Tử Hàm bọn họ liền ở không đi gây sự!

Không có có thân phận bối cảnh bên trên ngang nhau, không phải một vòng, cũng không có cái gì chung lời nói!

Các nàng bình thường kết giao người yêu không phải phú nhị đại, cũng là con ông cháu cha. Sao lại cùng Triệu Tử Hàm cùng Lưu Nhất Minh như vậy cây cỏ có chỗ gặp nhau.

Có thể học kỳ này không giống nhau, dẫn đầu nữ sinh gọi Hạ Phương Oanh, trong nhà là làm Dự Châu thị điện lực nguồn năng lượng thiết bị cùng bắt động sản khai phát sinh ý, tài sản cố định vài tỷ.

Lão mục cố ý giới thiệu nàng bạn học thời đại học nhi từ ông chủ nhỏ, mới từ nước Mỹ Du Học trở về, xây dựng một nhà khoa kỹ công ty.

Tuổi trẻ tài cao mà tướng mạo đường đường, muốn tác hợp hai người bọn họ.

Hạ Phương Oanh ngược lại là nhìn trúng nhất biểu nhân tài ông chủ nhỏ, đáng tiếc người ta đối nàng chết sống không bắt sống.

Ở công ty nâng làm một lần đại hình trong hoạt động, Triệu Tử Hàm thân mang Dân Quốc áo dài, tại hoạt động trúng kiêm chức làm lễ nghi người mẫu.

Tiểu Khả lại không biết làm sao lại nhìn trúng Triệu Tử Hàm cái này bàn dân hoa khôi, bỏ rơi chính mình, xoay người đi truy Triệu Tử Hàm.

Triệu Tử Hàm còn hết lần này tới lần khác không để ý ông chủ nhỏ, càng như vậy, ông chủ nhỏ càng là theo đuổi không bỏ!

Như vậy cử động để tự cao tự đại Hạ Phương Oanh cảm thấy một cổ lớn lao nhục nhã, từ ngày đó về sau, một mực đang tìm Triệu Tử Hàm phiền phức, được thời cơ liền châm chọc giọng mỉa mai.

Hôm nay tự nhiên cũng không ngoại lệ, ánh mắt xem thường nhìn thấy hai người, che miệng cười trộm, cùng bên người bạn thân Hà Mạn Mạn xì xào bàn tán.

"Quả nhiên không hổ là chúng ta bàn dân hoa khôi! Tìm bạn trai cũng là một thân nghèo hèn dạng!"

"Ha ha! Quả nhiên là một đôi trời sinh, đất tạo một cặp!" Hà Mạn Mạn đồng dạng giễu cợt không thôi.

"Nhìn một cái! Nam hài này đưa Nokia 5300, hơn một ngàn nguyên nha! Cái này cần làm bao nhiêu phần gia giáo mới có thể kiếm đến!"

"Ha ha! Tốt, chúng ta hẳn là chúc mừng chúng ta bàn dân hoa khôi rốt cục có điện thoại di động."

"Ha-Ha! Các người quá tổn hại!" Sau lưng hảo hữu tùy ý cười nói.

Ba người các nàng vừa mới bắt đầu còn hạ giọng nhỏ giọng nói xong, gặp Triệu Tử Hàm cùng Lưu Nhất Minh hai người không phản ứng chút nào, gan lớn đứng lên, âm điệu càng ngày càng cao.

Triệu Tử Hàm đôi mi thanh tú khóa chặt, trên mặt hiện ra một vòng xấu hổ chỉ ý, cắn răng, lôi kéo Lưu Nhất Minh cánh tay nói ra: "A Minh, chúng ta đi!"

"Ta thật hần là để ông chủ nhỏ ca đến xem, hần ưa thích Triệu Tử Hàm đang cùng người nào kết giao! Hừ!" Hạ Phương Oanh cắn răng, quệt miệng không cam lòng nói ra.

Nói xong thật đúng là cầm ra bản thân giá trị hơn một vạn nguyên Sagem P9521 Porsche điện thoại, bước nhỏ chạy mau đến trước mặt hai người, hướng về phía hai người "Răng rắc" liền chụp ảnh.

"Người! Hạ Phương Oanh người có bị bệnh không người?" Triệu Tử Hàm khí tay tại rất nhỏ phát run, khuôn mặt ngậm sương, tròng mắt chẳng hề để ý Hạ Phương Oanh nổi giận nói.

"Hừ! Bản tiểu thư vui lòng, người quản lấy sao?"

Lưu Nhất Minh sớm nhìn nàng không vừa mắt, tê liệt, thứ đồ gì! Nếu là nàng là cái nam, chính mình sớm một bàn tay đập tới qua.

Một đời trước liền nghe thấy Triệu Tử Hàm tại trong đại học bị đồng học khi dễ, chính mình đã từng vì thế bênh vực kẻ yếu qua.

Về sau không bao lâu chính mình liền cùng Lâm Giai Di tách ra, tâm tình mười phần hồngбет, căn bản là không rảnh bận tâm Triệu Tử Hàm.

Chỉ biết là về sau, Triệu Tử Hàm cùng một cái rất bình thường nam nhân kết hôn.

Lưu Nhất Minh đại cát bước tiến lên, thỉnh linh dùng tay chỉ khép lại điện thoại di động trở mình Hạ Phương Oanh nghiêm nghị ra lệnh: "Lập tức xóa bỏ!"

"Ha. . . Nha! Ha-Ha!" Nữ hài một mặt kinh ngạc nhìn lấy Lưu Nhất Minh, cái này đàn độn tiểu tử nghèo, không khỏi nghẹn ngào bật cười.

"Người cho rằng người là ai nha! Người nói xóa ta liền xóa nha!"

"Đúng đây, cho tới bây giờ chỗ nào tiểu tử ngốc, nào từ bị con lừa vớ, "

"Ha-Ha!"

Xúm lại tại Hạ Phương Oanh bên người hai người tùy ý cười nhạo, nhao nhao nói giúp vào.

Lưu Nhất Minh liền muốn phát tác, Triệu Tử Hàm vội vàng tiến lên giữ chặt Lưu Nhất Minh áo khoác vạt áo:

"A Minh, tính toán, chúng ta không được chấp nhặt với các nàng, đi, theo tỷ đi ăn cơm!"

"Tử Hàm tỷ?"

Lưu Nhất Minh mặt mũi tràn đầy khó chịu, bị Triệu Tử Hàm cường ép dắt lấy đi ra, khuyên: "A Minh, tỷ biết người muốn thay ta xả giận, có thể người chính là đem nàng đánh một trận lại có thể thế nào?"

"Theo loại người này bây giờ không có tất yếu, theo tỷ đi ăn cơm!"

Lưu Nhất Minh bị Triệu Tử Hàm một phát bắt được cánh tay lôi đi, Lưu Nhất Minh lắc đầu, cảm giác này liền theo ăn cơm ăn con ruồi.

Hạ Phương Oanh các nàng quệt miệng, mặt mũi tràn đầy khinh thường nhìn lấy rồi đi Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm

Nàng bạn thân Hà Mạn Mạn lạnh hừ một tiếng,

"Dừng a! Một cái tiểu tử nghèo còn dám ngang như vậy, thật cái kia để Lữ Tử Hào hảo hảo giáo huấn hần một trận!"

"Đúng đây, một cái tiểu ma-cà-bông, ai! Lữ đại thiếu không phải mới vừa nói đã đến sao? Làm sao còn không có gặp xe tới?"

...

Giáo khu Dịch Bách cửa siêu thị.

Lưu Nhất Minh đứng tại ven đường, nhìn lấy cửa siêu thị không ngừng ra vào nữ sinh.

Thủy Lợi Học Viện nữ sinh cũng không phải như là trong truyền thuyết như vậy không chịu nổi, vẫn là có mấy cái đáng đáp thẳng tiêu chí, nhìn lấy cũng là cảnh đẹp ý vui.

Triệu Tử Hàm xoát hai bình Khang Sư Phụ nước khoáng đi ra, đưa cho Lưu Nhất Minh về sau, cúi đầu đem tiểu phiếu cùng một phim hoạt hình để vào

trong bao đeo.

Từ bên cạnh hai người hiện lên một tên ăn mặc vòng trợt giày nữ sinh, Luru Nhất Minh liếc liếc một chút, đột nhiên nghe phía sau một trận gió âm thanh, một cỗ băng số vì dự FWE420 hắc sắc Mai Đằng xe con "Hô" xông lại.

Luru Nhất Minh trong khoảng điện quang hỏa thạch ôm Triệu Tử Hàm hướng phía sau trốn một chút, Triệu Tử Hàm kinh hô một tiếng.

Mai Đằng xe sát hai người y phục một bên gào thét mà qua, đất bằng nổi lên một trận cuồng phong, Triệu Tử Hàm tóc dài đều bị cái này cỗ cuồng phong thổi tan, trôi hướng sau đầu.

Phía trước vài mét bên ngoài, ăn mặc vòng trợt giày nữ sinh không hề hay biết nguy hiểm buông xuống đến bọn họ trên đầu, Luru Nhất Minh vội vàng hô to một tiếng: "Cẩn thận, mau tránh ra!"

Chỗ nào còn kịp, tên nữ sinh này còn không có nghe rõ Luru Nhất Minh lời nói, liền đã kêu thảm bị đụng bay, thân thể lăn lộn đến mười mấy mét không trung, lại ngã rơi xuống mặt đất. Nhất thời máu nhuộm sau một chỗ.

Nhìn ra tốc độ này chừng 100 mã, từ Luru Nhất Minh cảnh báo đến hai người bị đụng vào, không đến 1 giây, tốc độ quá nhanh, cho dù Luru Nhất Minh xuất thủ cũng không cản được.

Đụng người Mai Đằng tốc độ xe không giảm, theo không có việc gì một dạng tiếp tục hướng nữ sinh tức xá đường phương hướng chạy tới.

Luru Nhất Minh giận dữ mắng mồm một tiếng, "Tên súc sinh này!"

Mau tới trước xem xét nữ sinh thương thế, Triệu Tử Hàm che ngực, cẩn thận từng li từng tí gấp theo sau lưng.

Trong siêu thị, ven đường đồng học sinh đều nhao nhao xúm lại lên.

Nữ hài đầu có vết máu, nằm trên mặt đất nữ hài không nhúc nhích, ở vào bị sốc trạng thái hôn mê.

Chân đảo ngược lấy, lộ ra nhưng đã gãy xương, ngã xuống, đầu gặp va chạm, máu tươi thấm thấu mái tóc nhỏ xuống đến mặt đất xi măng bên trên.

Luru Nhất Minh nắm chặt nữ hài rét lạnh tay, hai mắt khép hờ, từ đan điền điều động linh khí rót vào nữ hài thể nội, ôn dưỡng cơ thể không xấu, ngăn cản thương thế chuyển biến xấu!

"Đánh 120 gọi xe cứu hộ, thông tri Giáo Y chỗ người tới xử lý."

"Gọi điện thoại cho trường học Cảnh Vệ Thất báo động không chế gây chuyện xe."

Triệu Tử Hàm đã bấm 120, đang ở báo cáo giáo khu phương vị.

Chung quanh đồng học có đánh 110 báo động, có học sinh ghi lại gây chuyện xe cỗ băng số xe.

Mọi người sốt ruột chờ đợi xe cứu hộ thời khắc, gây chuyện hắc sắc Mai Đằng xe không chút hoang mang từ nữ sinh tức xá khu tiếp người bắn tới, nghiêng ngang liền muốn từ trong đám người xuyên qua.

Luru Nhất Minh giận dữ một tiếng, đứng tại giữa đường ngăn cản.

Không ít tinh thần chính nghĩa bạo rap nam đồng học nhao nhao vuron tay cánh tay, hô lớn: "Dừng lại, người đụng người, có biết hay không?"

Chủ xe làm sao có thể không biết, trước kính chắn gió đã bị đâm vào giống như mạng nhện đại liệt văn.

Cách pha lê mọi người rõ ràng thấy là một cái hơn hai mươi tuổi nam thanh niên, mặc áo đen, tướng mạo anh tuấn, ánh mắt không bị trói buộc nhìn lấy liếc một chút ngăn tại trước xe Luru Nhất Minh, không để ý, cũng không giảm tốc độ, cứ như vậy trực lăng lăng xông đi lên.

"Đàn độn, dám đâm đường lão tử xe, tìm đường chết!" Một cái tay nắm lấy tay lái áo đen nam thanh niên ngoẹo đầu, mặt mũi tràn đầy khinh thường chửi bới nói.

Luru Nhất Minh lạnh lùng nhìn lấy xông lên Mai Đằng xe, Triệu Tử Hàm tại ven đường hoảng sợ hét lớn: "A Minh, mau tránh ra!"

Luru Nhất Minh mất điếc tai ngo, một cái tiểu lui bước về sau, nâng lên đùi phải, dùng lực một chân đá tới.

"Oành "

Một cái tiếng vang, Mai Đằng xe một trận chấn động kịch liệt, đổ lại trình bày liền xa một mét, động cơ đập trực tiếp bạo khởi, động cơ trần trụ trong không khí.

"Xì... Xì..." Bốc lên khói trắng.

Lưu Nhất Minh một cuộc này, cường độ lớn bao nhiêu, quả thực chấn kinh Hoa Hạ Thủy Lợi Học Viện học sinh.

Mỗi cái trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Lưu Nhất Minh, một mặt vẻ kinh dị!

"Ta dựa vào! Tiểu tử này Vô Thuật Thế Gia ra đi?"

"Tám thành là, một cuộc này nếu là đập trên thân người, còn không được mẹ nó bị mất mạng tại chỗ!"

...

Lái xe nam thanh niên từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, nhìn xe của mình đầu thảm trạng, bộ mặt tức giận, "Phanh" mở cửa xe, hướng về phía Lưu Nhất Minh hét lớn: "Con mẹ nó người muốn chết nha! Người biết lão tử là ai chẳng? Cha ta là Lữ Cường!" (vklr, ta cứ tưởng "cha ta là Lý Cường chứ!")

P/s:

- Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

- Cảm ơn bạn đọc có nick "" đã đề cử cho truyện.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Người liền đợt đến ngồi tù đi

"Cha ta là Lữ Cường" một câu nói kia hoàn toàn dẫn đốt Hoa Hạ Thủy Lợi Học Viện học sinh lửa giận trong lòng.

Mỗi cái lòng đầy căm phẫn, căm tức nhìn phách lối vô cùng thanh niên mặc áo đen.

Đám người đằng sau lại người hiểu chuyện đã lấy điện thoại di động ra ghi hình, Lữ Tử Hào tửu khí hun người, liếc liếc một chút chụp ảnh ghi hình học sinh, không để ý, tuyệt không sợ.

Lưu Nhất Minh ha ha cười lạnh, cười nhạt nói: "Ta quản người cha là nhôm cường chế tạo ra, vẫn là Tinh Cường chế tạo ra!"

"Phốc" nguyên bản lửa giận doanh ngực các bạn học nghe xong ầm vang cười to, Triệu Tử Hàm cũng nhin không được, ha ha cười ra tiếng.

"Đụng người, cũng đừng nghĩ đi!"

"Không sai! Cha người cũng là vàng ròng chế tạo ra cũng không được, mơ tưởng gây chuyện bỏ trốn!"

Đám người đằng sau có người hiểu chuyện ngao ngao kêu, cao giọng châm chọc nói.

Lữ Tử Hào tức giận đến mặt đỏ tới mang tai, một thân tửu khí, chuyển thân thể, lấy tay chỉ phía xa đám người chung quanh,

Nghiêm nghị uy hiếp nói: "Bà nội người, tên cháu trai nào nói? Đứng ra, "

Nói xong, cổ cứng lên, ưỡn ngực một cái mứt, kêu hoành hô: "Nói cho các người biết, cha ta là phó cục trưởng Cục công an. Hừ!"

Lời này vừa nói ra, đám người chung quanh nhất thời yên tĩnh.

Mỗi cái mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, tê liệt! Trách không được ngang như vậy! Nguyên lai là con ông cháu cha!

Lữ Tử Hào nhìn lấy bị chính mình hù sợ nhất bang đệ tử nghèo, dương dương đắc ý, một cái tay chống nạnh, một cánh tay chỉ vào Lưu Nhất Minh, quệt miệng:

"Tiểu tử, người gặp phiền phức lớn, có tin ta hay không hôm nay liền bắt người ngồi tù?"

Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, mặt mũi tràn đầy khinh thường chỉ ý, cũng không có động thủ.

Lưu Nhất Minh mục đích rất đơn giản, cũng là ngăn cản người gây ra họa rồi đi, chờ cảnh sát tới xử lý.

Lữ Cương, người thế nào? Đang nhiệm Dự Châu thành phố Cục Công An khu Đông Thành phân cục chủ quản Hình Cảnh Phó Cục Trưởng.

Chung quanh học sinh trứng vẫn là có nhân lực giới cùng tin tức linh thông người, nói ra Lữ Cương chúc vụ.

"Phi! Tê liệt, lại là một cái con ông cháu cha!"

"Cáp! Trách không được, đừng người cùng hấn mụ người không việc gì một dạng!"

"Con ông cháu cha lại sao thế? Ban ngày ban mặt đừng người, còn muốn chạy, làm chúng ta học sinh dễ khi dễ làm sao địa?"

"Không sai! Lão tử vẫn thật là không tin cái kia tà! Công An Cục cũng không phải nhà bọn hấn khai mở!"

.....

Lữ Tử Hào quệt miệng, không để ý tới chung quanh đám này không quyền không thế các học sinh nghị luận.

Gật gù đắc ý một thân từ khí, đi đến đầu xe. Nhìn xem bị Lưu Nhất Minh đập bay động cơ đập cùng lồm xuống dưới trước thanh bảo hiểm.

Nôn một ngụm nước miếng, hung hăng gạt đầu, bộ mặt tức giận nhìn lấy Lưu Nhất Minh:

"Tiểu tử, ngươi ngu bức, chờ một hồi đến sở cảnh sát, lão tử ngược lại muốn xem xem, ngươi có mấy cây xương cứng?"

Đang khi nói chuyện, ghé lái phụ cùng ghé sau bên trên Hà Mạn Mạn cùng Hạ Phương Oanh mấy người cũng đẩy cửa xe ra đi xuống.

Nhao nhao quệt miệng, khinh thường nhìn lấy Lưu Nhất Minh cùng bên cạnh hấn Triệu Tử Hàm.

Hà Mạn Mạn tiến lên ôm bạn trai Lữ Tử Hào cánh tay, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, miết miệng, trừng mắt một cặp mắt phượng, kêu lên: "Tử Hào, vừa rồi cũng là hấn khi dễ chúng ta tỷ muội ba cái!"

"Đúng đấy, Tử Hào ca ca, ngươi phải cho ta nhóm ra khẩu khí này!" Hạ Phương Oanh cùng một cô gái khác cũng xúm lại tại Lữ Tử Hào bên người châm ngòi thổi gió nói.

Những này ăn mặc ngắn nắp nữ hài thấy một lần Lữ Tử Hào bề nghệ bốn phía, chừng không cục thế.

Nguyên bản bị dọa dẫm phát sợ tâm tình bình phục lại, khôi phục cao cao tại thượng khí thế.

Hạ Phương Oanh làm theo là muốn mượn Lữ Tử Hào tay, trừng phạt vừa rồi lại dám đối với mình nghiêm nghị quát lớn Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm.

Cái này Hạ Phương Oanh chính là như vậy, tâm nhãn so lỗ kim còn nhỏ, trừng liếc một chút liền muốn đánh người, có thù tất báo!

"Hảo tiểu tử! Dám khi dễ bạn gái ta, con mẹ nó ngươi cũng là ngựa da ngựa!"

Lữ Tử Hào nguyên bản nhìn xem bị đập không còn hình dáng đầu xe, mi đầu liền đã vụn thành vụn dè, nổi giận đùng đùng. Nhưng một phương diện khác cũng âm thầm kinh hãi, tiểu tử ngốc này thật lớn sức lực nha!

Có thể bị ngựa mình từ Hà Mạn Mạn một trận châm lửa,

Lại bị Hạ Phương Oanh một trận quạt gió, nhất thời nổi trận lôi đình, tăng thêm từ kinh lên não, nhiệt huyết xông lên đầu.

Một cái xúc động sai bước đi đến Lưu Nhất Minh trước mặt, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh cái mũi quát lớn: "Ngươi cái tiểu ma-cà-bông, lão tử đánh không chết ngươi!"

Nói xong, nâng quyền liền đánh tới,

"Oành" Lưu Nhất Minh dò xét xuất thủ chừng ngăn cản được hấn quyền đầu, một cổ lực đạo ngọ nguậy như là gợn sóng đồng dạng truyền quá khứ.

"Rắc" một tiếng, Lữ Tử Hào bả vai trực tiếp trật khớp.

Lữ Tử Hào đau "Ngao" một cuồng hống, trợn trắng mắt, đau thiếu chút nữa ngất đi.

Cánh tay thẳng từng cái từng cái rũ xuống, thân bất do kỷ khom người, quỳ trên mặt đất, cái tay còn lại cũng không dám tới liều trật khớp cánh tay, sinh sinh đau!

Giận dữ ngẩng đầu, lưỡng nước mắt, căm tức nhìn Lưu Nhất Minh quát: "Cha ta là Lữ Cương!"

"Ta biết cha ngươi là nhôm thép chế tạo ra, ta nhớ kỹ, ngươi không dùng để trở về lập lại! Cái này đàn độn hài tử!"

Lữ Từ Hào nghe thấy lời ấy, "Ngạnh" một tiếng, trợn trắng mắt, tức giận đến ngất đi.

Lưu Nhất Minh thấy thế lắc đầu liên tục, thở dài nói: "Ai! Hiện tại con ông cháu cha tâm lý tổ chất quá kém! Một câu đều không chịu nổi, sau này như thế nào chế tạo ra Chủ Nghĩa Xã Hội Người kế nhiệm!"

"Phốc "

Gặp một màn này Thủy Lợi Học Viện các học sinh bị đùa với hắc hắc trực nhạc!

"Mẹ nó, gia hỏa này nhìn lấy diện mạo không đẹp, Người vô hại và Vật vô hại. Không nghĩ tới ra tay rất ác độc."

"Nói chuyện vẫn rất tổn hại! Ha-Ha! Nhôm thép chế tạo ra, ta nhớ kỹ. Câu nói này lão tử có thể cười một tuần lễ!"

"A ha ha!"

Triệu Tử Hàm vỗ trán một cái, dờ khóc dờ cười, nhìn lấy là thẳng lắc đầu.

Chính mình cái này hàng xóm đệ đệ, từ khi lần này trở về về sau, đơn giản cũng là đại thay đổi! Chính mình là càng ngày càng nhìn không thấu.

Không được nhiều chính mình cái này đệ đệ làm việc luôn luôn tâm lý có phở, liền lần trước đại náo Hoàng gia Nhất hào, bắt giữ cảnh sát như vậy đại sự đều có thể hóa giải, trước mắt chút chuyện này liền không tính là gì.

Huống chi vốn là đứng tại đạo lý một phương, nhưng Triệu Tử Hàm vẫn còn có chút khản trương, thấp thòm trong lòng, ần ần có chút lo lắng!

Hà Mạn Mạn trông thấy bạn trai không khỏi điệu liền cánh tay liền trật khớp, còn giận ngất ngã xuống đất.

Quá sợ hãi, thét chói tai vang lên, bỏ nhào vào tại Lữ Từ Hào bên cạnh, sốt ruột hô: "Từ Hào, Từ Hào, ngươi mau tỉnh lại!"

Hạ Phụng Oanh các nàng cũng là hoa dung thất sắc, xu thế thân thể xúm lại tới.

Ngẩng đầu, ba người bộ mặt tức giận, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh.

Hạ Phụng Oanh phần nộ dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, bênh vực kẻ yếu mắng: "Ngươi, ngươi cái tiểu ma-cà-bông, lại dám đánh Từ Hào ca, ngươi liền đợi đến ngồi tù đi!"

Lưu Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, cất giọng nói: "Cái này Ai chó? Thật không có có lòng công đức, giữa ban ngày phóng xuất cần người!"

"Phốc "

"Tiểu tử này, miệng quá tổn hại! Bất quá ta ưa thích, "

"Ha-Ha!"

Hạ Phụng Oanh "A" vừa thẹn vừa giận, gương mặt múa vuốt nhào lên,

"Ta xé nát ngươi miệng!"

Lưu Nhất Minh cười nhẹ nhàng, trực lăng lăng đứng ở nơi đó, cũng không tránh né, cũng không phản kháng.

Triệu Tử Hàm lại có chút lo lắng, nàng lo lắng Lưu Nhất Minh khác ra tay trọng, đánh chết người đi ra.

Hạ Phụng Oanh gặp Lưu Nhất Minh đàn độn xử ở nơi đó, mắt thấy mình bàn tay đều phải rơi vào hân cười rực rỡ gương mặt bên trên, hân cũng không tránh né.

Trong lòng vui vẻ, Từ Hào ca ca, ta báo thù cho ngươi.

"Hô" đột nhiên bóng người trước mắt nhoáng một cái, Lưu Nhất Minh thân hình chuyển động, tránh ở một bên.

Hạ Phụng Oanh làm theo dùng sức quá mạnh, một cái lao đảo, liền muốn hướng phía trước ngã quỵ.

Bản năng nhắc chân hướng về phía trước, muốn đem thân thể trọng tâm thu hồi lại.

Lại "Oành" một chút ngăn trở Lưu Nhất Minh cổ chân,

Nhất thời trọng tâm bất ổn, thân thể mất cân bằng, "Phù phù" một tiếng, quãng chó lên tiếng cút!

"Ha-Ha! Cái này đùa bức nữ sinh, quá mẹ nó khôi hài." Vậy xem các học sinh cười ha ha, hết sức vui mừng.

"A" thật vất vả đứng lên hạ Oánh Oánh đầu ngao ngao gọi, mặt đều hoa.

"Ngươi. . ."

Mọi người xem xét, hắc! Nữ sinh này cái mũi đều nghiêng qua một bên qua, khoe miệng bầm tím Từ tăng, răng cửa đập đoạn hai khóa, đầu gối cũng quăng phá.

Giờ phút này Hạ Phương Oanh là hình tượng hủy hết, nơi nào còn có phú gia thiên kim đoan trang hình dạng.

Chung quanh không ít người che miệng cười trộm, lấy tay chỉ trỏ, có chế giễu, cô bé này xinh đẹp là xinh đẹp, đáng tiếc miệng quá thú, phải bị trêu đùa!

Cũng có thương tiếc, xinh đẹp như vậy khuôn mặt, nha, quăng thành như vậy, cái này không phá tướng sao? Bạn trai nàng còn cần không?

Hạ Phương Oanh nghe được chung quanh tiếng nghị luận, vừa thẹn lại giận, trên mặt đau đớn để cho nàng tỉnh táo lại, người đều là như thế này, chỉ cần vấp phải tắc trở, ăn thiệt thòi, mới có thể có chỗ tỉnh ngộ!

Hạ Phương Oanh oán hận trừng Lữ Nhất Minh liếc một chút, khắp khiêng, nàng bạn thân vội vàng tới kén vịn, mở ra sau khi tòa cửa xe, ngồi tại đi vào.

Lữ Từ Hào cũng chậm rì rì hồi tỉnh lại, rên rì, tại bạn gái Hà Mạn Mạn nâng đỡ, đứng thẳng lên, tựa ở trên thân xe.

Căm tức nhìn Lữ Nhất Minh, y nguyên phách lối kêu lên: "Tiểu tử ài! Lão tử nhớ kỹ ngươi, ngươi liền đợi đến ngồi tù đi!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Để bọn hắc thân tiên đánh nhau đi

Lữ Nhất Minh thần sắc lạnh nhạt, đối với Lữ Từ Hào uy hiếp chẳng thèm ngó tới.

Triệu Từ Hàm tới giữ chặt Lữ Nhất Minh cánh tay, nhẹ nói nói: "A Minh, chúng ta đi thôi! Một hồi xe cấp cứu cùng cảnh sát liền đến."

"Cũng tốt, dù sao cháu trai này hiện tại cũng chạy không được."

Hai người quay người thời khắc, Lữ Nhất Minh điện thoại di động kêu, kết nối về sau, trong loa truyền đến Tiểu Lý thanh âm.

"Uy! Là Lữ tiên sinh a? Ta là tiểu Lý."

"A! Tiểu Lý có việc?" Lữ Nhất Minh bình tĩnh ngữ khí hỏi.

"Thủ Trưởng nghĩ mời ngươi ăn cơm, ngươi ở trường học sao? Ta đi đón ngươi!" Tiểu Lý thanh âm y nguyên dứt khoát, lộ ra quân nhân đặc thù ngữ điệu.

"A! Ta tại Thủy Lợi Học Viện cửa siêu thị nơi này."

"Tốt! Vừa vặn ta đi ngang qua, lập tức đến."

Lữ Nhất Minh khép lại điện thoại di động, trong lòng suy nghĩ, lão gia tử chẳng lẽ là có việc muốn ta hỗ trợ? Có thể là lần trước cho hắn tu tâm pháp môn, hắn có cái gì nghi hoặc a?

Triệu Từ Hàm ở bên cạnh nghe, ngẩng đầu hỏi: "Người nào nha?"

"A! Cũng là lần trước cái kia Tiểu Lý, hắn nói Phan lão gia tử mời chúng ta ăn cơm!"

"A! Ta liền không đi, ngươi đi đi!"

Triệu Tử Hàm một mặt kinh ngạc, yếu ớt nói ra.

"Sợ cái gì, Tử Hàm tỷ, vừa vặn cơm nước xong xuôi, chúng ta lại đi bệnh viện nhìn xem các lão nhân khôi phục tình huống!"

"Ách! Vậy được rồi!"

Hai người nói xong, liền muốn xoay người đi cửa trường học các loại Tiểu Lý tới.

Cách đó không xa cảnh sát xe tuần tra vang lầy cảnh báo, lái tới.

Lữ Tử Hào thấy thế ở phía sau hét lớn: "Tiểu tử, dừng lại, muốn chạy! Không có cửa đâu!"

Bên người ba cô gái cũng nhao nhao hát đệm, chỉ Lưu Nhất Minh chăm chọc nói.

"Đứng đây, không phải mới vừa thắng uy phong sao?"

Lữ Tử Hào nhìn lầy Xe cảnh sát tới, dừng khí càng lớn mạnh, quệt miệng, chăm chọc nói: "Hiện đang hối hận, muốn chạy! Muộn! Hừ!"

Vừa rồi hắn đã gọi điện thoại cho cha hắn Lữ Cương, nếu không phải chính đang họp, ba hắn sẽ đích thân tới xử lý.

Đã tự mình gọi điện thoại thông tri khu quản hạt sở cảnh sát tới xử lý, để hắn chờ đợi.

Xe tuần tra vững vững vàng vàng đứng ở Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm trước mặt, hai tên cảnh sát còn không có xuống xe, ánh mắt như thể quét qua.

"Tê! Triệu ca, cái này không đúng rồi!"

"Hắc hắc! Nào chỉ là không đúng. . ." Trung niên dân cảnh xem xét về sau, khẽ lắc đầu nói ra.

Xem xét nằm trên mặt đất hôn mê nữ hài, rách nát đầu xe cùng giống như mạng nhện kính chắn gió, nhìn nhìn lại Lữ đại thiếu chẳng hề để ý thần sắc.

Hai người xuống xe còn chưa đi đến trước mặt, liền theo phong thổi qua đến một trận mùi rượu, trong lòng liền minh bạch cái bày tám phần.

Trong lòng thâm mắng, cái này Lữ đại thiếu lại mẹ nó tác nghiệt! Tên cặn bã này! Nếu không phải cha người là Lữ Cương, cái này đàn độn hài tử! Sớm mẹ nó ngồi xổm phòng giam qua.

Hai người từ tiếp vào báo động liền hướng nơi này chạy đến, nửa đường lại tiếp vào lãnh đạo điện thoại.

Nói là có người ở sân trường hành hung, vậy mà đem Lữ cục phó công tử cấp đánh, cái này vẫn phải!

Cấp hai người hạ mệnh lệnh, lập tức qua hiện trường không ché lại hung thủ đánh người, nhất định phải xử lý nghiêm khắc.

"Rót cục đến, nhanh! Cảnh sát đồng chí, cũng là hắn đánh ta, đem hắn bắt lại." Lữ Tử Hào lấy tay chỉ một cái liền muốn rời khỏi Lưu Nhất Minh hô.

"Này! Dừng lại!" Hai tên cảnh sát nghe xong, hướng về phía Lưu Nhất Minh nghiêm nghị quát!

Lưu Nhất Minh bình tĩnh quay lại thân thể, Triệu Tử Hàm làm theo một mặt tức giận.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trung niên cảnh sát Lão Triệu ngữ khí trầm ổn, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh còn có người khác, sắc mặt nghiêm túc hỏi.

"Chuyện đã xảy ra rất đơn giản, người này chẳng những từ điều khiển, còn ở sân trường đua xe, tốc độ xe lúc ấy chừng 100 mã, đem cô gái này đụng ngã xuống đất về sau, ngênh ngang qua nữ sinh tức xá khu tiếp người, còn muốn chạy, liền bị chúng ta thấy việc nghĩa hăng hái làm cấp cản lại."

Lưu Nhất Minh lời nói ngắn gọn, nhanh chóng đem chuyện đã xảy ra tự thuật một lần.

"Đúng, không sai! Chính là cái này danh xưng cha ta là Lữ Cương gia hỏa đâm đến người!" Chung quanh đồng học lao nhao chen miệng nói.

"Đánh rầm! Các người mẹ nó sao không nói hắn vừa rồi đem lão tử cánh tay làm trật khớp, còn đem bằng hữu của ta mặt đá thương đau! Đúng, còn đem lão tử đầu xe đập thành như vậy!"

Lữ Tử Hào nhin đau, nhảy chân, nước bọt vầy ra lầy, thái độ mười phần phách lối.

"Đúng, cảnh sát đồng chí, mau đưa hắn bắt lại!" Hà Mạn Mạn cùng Hạ Phương Oanh nhao nhao dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, nói giúp vào.

"Tê liệt! Tiện nhân, còn muốn mặt sao?" Đám người đằng sau không biết cái tính khí kia táo bạo nam sinh tức giận mắng.

"Đủ rồi, không được ầm ĩ nhao nhao!" Trung niên cảnh sát vung lên cánh tay, lớn tiếng quát lớn.

Quay đầu phân phó bên người đồng sự, phong tỏa hiện trường, hắn làm theo cầm lấy bộ đàm thông tri cảnh sát giao thông chi đội tới xử lý.

"Cảnh sát đồng chí, người nhìn ta cánh tay, người nhìn ta bằng hữu mặt đều là tiểu tử này đánh, ta muốn cáo hắn cố ý thương tổn, "

"Người có hay không đánh người?" Trung niên cảnh sát mắt sáng như đuốc đến gần Lưu Nhất Minh.

"Ta không có động thủ!" Lưu Nhất Minh mày nhíu lại đều không hề nhíu một lần, ngữ điệu nhẹ nhàng không có bất kỳ cái gì gợn sóng! Thần thái yên ổn, không nóng không vội.

Cái này khiến trung niên dân cảnh chau mày, tiểu tử này mới bao nhiêu lớn, tính cách trầm ổn như vậy, cũng quá bình tĩnh đi!

"Đánh rắm! Người không có động thủ ta cái này cánh tay cùng bằng hữu mặt làm sao làm thương tổn?"

Đang ở tranh luận không nghỉ thời khắc, một cỗ Đông Phong Mãnh Sĩ bắn tới!

"Dát" vững vững vàng vàng dừng sát ở xe tuần tra đằng sau.

Tất cả mọi người nhao nhao ánh mắt kinh dị nhìn lại, hai tên cảnh sát cũng mất lệ ra về kinh ngạc!

Tiểu Lý thân mang kiêu áo Tôn Trung Sơn, động tác mạnh mẽ hữu lực nhảy xuống xe.

Ánh mắt sắc bén liếc nhìn toàn trường, hơi khề cau mày, đại cát bước đi đến Lưu Nhất Minh trước mặt, thần sắc trịnh trọng hỏi: "Lưu tiên sinh, không có sao chứ?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, "Không có việc gì!"

"Ừm! Vậy chúng ta đi?"

"Tốt!"

Nói đi! Lưu Nhất Minh ba người bọn họ liền muốn quay người rời đi.

Lữ Từ Hào cùng Hà Mạn Mạn bọn họ mắt tròn tròn, chuyện gì xảy ra? Tiểu tử này làm sao theo quân đội người có quan hệ? Nhìn cái này quân nhân thái độ, tựa hồ rất là tôn trọng tiểu tử này, chẳng lẽ có cái gì bối cảnh thâm hậu hay sao?

Trung niên cảnh sát do dự một chút, vẫn là há miệng nói ra: "Đồng chí, chờ một chút! Chúng ta còn không có điều tra kết thúc, người đơn vị nào?"

Tiểu Lý không vui quay đầu, ánh mắt như đao, sắc bén quét hắn liếc một chút, từ trong túi móc ra chứng nhận sĩ quan, đưa cho trung niên cảnh sát.

Trung niên cảnh sát hai tay tiếp nhận mở ra, ánh mắt ngưng tụ, kinh dị ngẩng đầu nhìn Tiểu Lý liếc một chút, vội vàng khép lại về sau, hai tay đưa cho Tiểu Lý.

Trung niên cảnh sát nuốt một chút nước miếng, chậm chạp nói ra.

"Lý trung tá, người người bạn này dính líu đánh người, đã thương người, chúng ta cần xác minh một số tình huống!"

Tiểu Lý nhìn Lưu Nhất Minh, Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, đi đến hai bước, mặt hướng Thủy Lợi Học Viện các bạn học, lấy tay chỉ một cái tròn mắt lấy chính mình Lữ Từ Hào, cao giọng hô:

"Các bạn học! Tên cận bã này mới vừa nói ta đánh hắn, mọi người nói, ta động thủ không có?"

"Không có!" Các bạn học đều trầm miệng một lời quát, âm thanh chấn động khắp nơi.

"Tên cận bã này! Nói ba hắn là Lữ Cường, là cái gì phó cục trưởng Cục công an, đúng hay không?"

"Vâng!" Mọi người đồng dạng lớn tiếng đáp lại nói.

"Người. . . ." Kịp phản ứng Lữ Từ Hào tức giận đến giận sôi lên, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, bà nội người, một câu một kẻ cận bã, người mới là cận bã!

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn hắn, tiếp tục cao giọng hô,

"Tên cận bã này! Đụng chúng ta Thủy Lợi Học Viện nữ sinh, còn mẹ hắn muốn lái xe chạy trốn, bị chúng ta cản lại đúng hay không?"

"Đúng!" Lại là một trận cao giọng đáp lại.

"Tê" cảnh sát cũng chấn kinh, không khỏi bật thốt lên hỏi,

"Vậy bọn hán thương tổn chuyện gì xảy ra?"

"Người không nên đi hỏi một chút tên rác rưởi kia sao?" Lưu Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng quét hán liếc một chút, cảnh sát này là cố ý gây chuyện đi!

Tiểu Lý mày nhăn lại, nhìn chằm chằm trung niên cảnh sát, ánh mắt sắc bén,

"08 6244, ta nhớ kỹ, chuyện này ta hội hỏi báo cho Thủ Trưởng biết được! Hừ!"

"Cái này, Lý trung tá, người yên tâm, cảnh sát chúng ta nhất định sẽ theo lẽ công bằng chấp pháp!"

Bị niệm đến cảnh hiệu trung niên cảnh sát hoảng hốt, vội vàng nói.

Tâm đạo, thật mẹ nó không may, vốn cho là cái lấy chuyện tốt, không có nghĩ đến cái này nhìn lấy rất lợi hại phổ thông người trẻ tuổi lại có nơi này đại địa vị.

Tính toán, ta cũng sắp về hưu, tội gì đắc tội với người, điều tra rõ sự cố về sau, báo cấp lãnh đạo, để bọn hán thần tiên đánh nhau qua.

"Lưu tiên sinh, chúng ta đi thôi! Đừng cho Thủ Trưởng sốt ruột chờ!"

"Ừm, tốt!"

Ba người cũng không quay đầu lại, leo lên Đông Phong Mãnh Sĩ, nghênh ngang rời đi.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hồ Phách mật sáp

Về hưu chỗ, một chỗ yên lặng trong tiểu viện, đèn đuốc sáng trưng.

Phan lão gia từ tâm tình hết sức tốt, hồng quang đầy mặt, hai mắt chiếu sáng rạng rỡ.

Lưu Nhất Minh từ khi tiến đến liếc một chút liền nhìn ra lão gia tử tu vi bên trên cảnh giới, thể nội thể mà diễn sinh ra chân khí.

Đây coi như là tiến vào Luyện Khí Kỳ.

Cái này cũng nhờ vào lão gia tử mấy chục năm bền lòng vững dạ tu luyện có quan hệ, súc tích không ít "Tinh khí".

Chỉ là khổ vì trước đó công pháp nông cạn, vô pháp thổi luyện tinh thuần, cũng không có hảo tâm pháp Tối Đại Hóa lợi dụng đồng thời chuyển hóa, tạo thành lão gia tử kẹt tại bình cảnh bên trên, đột phá không được.

Từ khi đạt được Lưu Nhất Minh tặng cho "Huyền Thiên tâm pháp" Nhân Chi Cực tâm pháp bí tịch về sau, đêm đó liền bắt đầu tu luyện.

Lúc đó liền có hiệu quả, tự giác thể nội hơi ấm cuộn cuộn bày kín toàn thân, như là chưng cây dâu, nói không nên lời dễ chịu.

Lão gia tử kích động cười ha ha, hưng phấn một đêm chưa ngủ.

Tu luyện hai ngày sau đó, luyện hóa hết vài chục năm tích súc "Tinh khí" về sau, thể mà thành công bước vào Luyện Khí Kỳ.

Bất quá dùng lão gia tử tư chất tới nói, cả đời cũng liền dừng bước tại Luyện Khí Kỳ, rất khó tại tầng lên.

Tiến vào Luyện Khí Kỳ về sau, quả nhiên là một cái mới thiên địa, tai thính mắt tinh, đầu não càng thêm thanh tỉnh, thân thể nhẹ nhàng, bước đi uy thế hùng lực, đầu quân tay nâng chân ở giữa, phảng phất có được dùng không hết khí lực.

Cái này khiến lão gia tử hưng phấn dị thường, liên tục tán thưởng không thôi, quá thần kỳ, thật không hổ là "Huyền Thiên tâm pháp" .

Phan Hiểu Đồng vịn về mặt tươi cười Phan lão đứng lặng tại nhà chính cửa nghênh đón Luru Nhất Minh, một đôi mắt đẹp hiểu kỳ nhìn lấy đi tới Luru Nhất Minh.

Vừa rồi nàng đã thuyết phục gia gia ngồi ở phòng khách chờ lấy là được, lão gia tử lại không làm, khẳng khẳng muốn đi đến nhà chính cửa nghênh đón.

Đây chính là khó được lễ ngộ, phải biết bình thường bên trong, cũng là trong tình lãnh đạo qua tới bái phòng, lão gia tử cũng vén vện trong phòng khách nghênh đón mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được lão gia tử đối với Luru Nhất Minh có bao nhiêu coi trọng!

Theo vào đến Tiểu Lý tự nhiên cũng thấy cảnh này, trong lòng cũng là một trận tiểu chấn động! Tâm lý đối với Luru Nhất Minh kính trọng lại tăng thêm không ít, đối với Luru Nhất Minh tuổi còn trẻ liền có được cái này một thân bản lĩnh mười phần hâm mộ!

Theo sát Luru Nhất Minh tiến đến Triệu Tử Hàm một trận hơi khản trương, nàng nhưng không có Luru Nhất Minh trấn định như vậy.

Xương ép dầu ngõ hẻm đi tới bản dân nữ hài, nơi nào thấy qua lớn như vậy về hưu cán bộ.

Bản năng e ngại, co quắp không dám nhìn loạn, cũng không dám loạn tiếp miệng nói chuyện.

Phan Hiểu Đồng liếc một chút nhìn ra Triệu Tử Hàm cái này tăng bách tính gia xuất thân nữ hài khản trương cùng bất an!

Mim cười đi tới, kéo lại Triệu Tử Hàm tay, hai người xì xào bàn tán, tâm sự ngôi sao bát quái, tốt xem tivi kịch, êm tai ca khúc được yêu thích các loại.

Nàng rất lợi hại thông minh không có cùng Triệu Tử Hàm đàm luận y phục, giày, đồ trang điểm loại hình, ánh mắt của nàng quét qua, liền nhìn ra Triệu Tử Hàm một thân hàng via hè nguyên vẹn, đàm luận những này, sẽ chỉ làm Triệu Tử Hàm càng thêm xấu hổ cùng khó chịu.

Luru Nhất Minh tại cùng lão gia tử đàm luận khoảng cách, liếc một chút Tử Hàm tỷ cùng Phan Hiểu Đồng vừa nói vừa cười.

Trong lòng than thở, chánh thức Cao Quan cùng Cao Quan con gái tố chất vẫn tương đối cao, đối nhân xử thế rất lợi hại khách khí, khéo hiểu lòng người.

Ngược lại là bọn họ cấp dưới hoặc là một số tiểu cán bộ cùng trên xã hội một số bạo phát hộ nhóm bá khí so sánh chân, giả đỡ so sánh lớn;

Những mầm mống này Nữ Hi vui mừng ganh đua so sánh, mặc bài danh, thích khoe khoang! Tự giác tài trí hơn người, khinh thường đối với tăng bách tính tiếp xúc, mắt không nhìn xuống.

Trong cuộc sống hiện thực như vậy ví dụ cũng không hiếm thấy, mọi người thường nói, Diêm Vương tốt gặp, tiểu quỷ khó chơi. Chính là cái đạo lý này.

Không bao lâu, bảo mẫu bày đặt tốt đồ ăn, lão gia tử chào hỏi mọi người ngồi xuống ăn cơm.

Trong bữa tiệc, lão gia tử hỏi Luru Nhất Minh "Huyền Thiên tâm pháp" chính mình có thể hay không truyền thụ người khác?

Luru Nhất Minh nhin không được cười lên, nói ra: "Đã tặng cho lão gia tử, lão gia tử tự nhiên có thể truyền thụ người khác!"

Lão gia tử nghe kích động, mắt hồ tỏa ánh sáng, lớn tiếng mấy đạo: "Tốt! Quá tốt! Ta chuẩn bị từ bộ đội bên trong chọn lựa một nhóm người, bọn họ tập luyện một chút, nhìn xem bao lâu có thể có khí cảm!"

Luru Nhất Minh nghe trong lòng lắc đầu, cũng không dễ dàng kích lão gia tử đề bạt quân đội chiến đấu lực nhiệt tình.

Thầm nghĩ trong lòng, nơi nào có còn dễ dàng như vậy, tại bây giờ Địa Cầu, cho dù là dựa vào "Huyền Thiên tâm pháp" cũng cần lời nói tổn hao hai ba mươi năm tu luyện mới có thể luyện được khí cảm. Bước vào Luyện Khí Kỳ.

Mà lão gia tử muốn cho quân nhân trong thời gian ngắn liền vọng tưởng luyện ra khí cảm, cái này là chuyện không có khả năng!

Huyền Thiên tâm pháp nhưng không giống như "Hư Ảo Luyện Khí Quyết", có thể thu thập luyện hóa vạn vật chi khí.

Huyền Thiên tâm pháp Thái Khí đường tất so sánh duy nhất, chỉ có thể từ trong không khí thu thập Luyện Khí tinh khí.

Như vậy thu thập tốc độ theo "Hư Ảo Luyện Khí Quyết" căn bản không cách nào so sánh được.

Đương nhiên Luru Nhất Minh cũng sẽ không dân dòn đem "Hư Ảo Luyện Khí Quyết" tâm pháp nói ra, một khi bên ngoài truyền đi, người người đều có thể tu luyện lời nói, thế giới này còn không loạn nộn.

Phan Hiểu Đồng cái này lần gặp gỡ yên tĩnh rất nhiều, không có ở trong bệnh viện tư thế hiển ngang chi khí, ngược lại như cái tiểu thư khuê các đồng dạng yên tĩnh rụt rè!

Phan Hiểu Đồng cuối tuần buổi sáng đối diện xem Ô Cũng bên trong video theo dõi, kiến thức Lưu Nhất Minh khủng bố thân thủ, buồn cười mình tại bệnh viện lúc thể mà không phục muốn khiêu chiến người ta.

Nhìn video về sau, chính mình là rốt cuộc không hứng nổi tranh cường hao thắng tâm tư.

Như vậy thân thủ căn bản là vượt qua bản thân trước mắt đối với võ thuật nhận biết, đối với Phan Hiểu Đồng tới nói, Lưu Nhất Minh cũng là một cái Siêu Nhiên tồn tại!

Chính mình là luyện cả một đời Võ, cũng đừng hòng bắt kịp người ta.

Cho dù là ca ca của mình, đương nhiệm Phi Long đặc chủng Đại Đội Trưởng Phan Việt Minh cũng không được.

Ăn cơm chiều, Lưu Nhất Minh có tham quan lão gia tử suu tầm, bên trong không thiếu một số cổ vật ngọc thạch, tranh chữ loại hình.

Lưu Nhất Minh ngược lại là đối với trũng một khóa thiên nhiên Hồ Phách mật sập có cảm ứng, thể mà có thể từ bên trong cảm ứng được yếu ớt linh khí.

Cái này khiến Lưu Nhất Minh mười phần kinh dị, vội hỏi lão gia tử là từ nơi đó được đến.

Lão gia tử cười ha ha một tiếng, "Tiểu hữu cảm thấy hứng thú, liền tặng cho ngươi! Cái này ta cái này cháu gái đưa."

Phan Hiểu Đồng khẽ cười nói: "A! Là ta tại Đại Đường văn hóa buổi đấu giá bên trên được đến."

Lưu Nhất Minh lấy đến trong tay, thần thức cảm ứng một chút, không sai! Bên trong xác thực kiện hàng có linh khí, mà lại là cực kỳ tinh khiết Linh Dịch, cái này khiến Lưu Nhất Minh mừng rỡ, khó có thể tưởng tượng thể mà tại bây giờ căn cứ trên Địa Cầu còn có thể phát hiện một giọt Linh Dịch.

Đây cũng là thiên địa tạo hóa, có thể hình thành hóa thạch Hồ Phách đều là tiền sử lưu lại, cực kỳ trân quý hi hữu!

Huống chi bên trong bao vây lấy một giọt Linh Dịch, đây quả thực là giá trị hợp thành.

Phan Hiểu Đồng nhìn ra Lưu Nhất Minh đối với hóa thạch loại hình có phản cảm thấy hứng thú, liền nói: Cuối tuần này, Đại Đường văn hóa có một trận đấu giá hoạt động, nghe nói cũng có một chút hi hữu hóa thạch, ngươi nếu là cảm thấy hứng thú lời nói, đến lúc đó ta mang ngươi tham gia.

"Tốt lắm!" Lưu Nhất Minh một thanh đáp ứng, tuyệt không khách khí.

Muốn biết mình đưa cho lão gia tử "Huyền Thiên tâm pháp", tại Phan lão cùng Phan Hiểu Đồng trong mắt, đó mới là bảo vật vô giá, chỉ là Hồ Phách hóa thạch tính là gì!

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Khách tới cửa

Đến Hồ Phách hóa thạch Lưu Nhất Minh nội tâm kích động, trên mặt lại bất động thanh sắc, thật đúng là nhặt được bảo bối.

Lão gia tử hai tay nhất chỉ khoa học về động thực vật trên kệ cổ vật dụng cụ, thuận miệng nói ra: "Tiểu hữu coi trọng cái nào! Tùy tiện cảm! Ta chinh chiến cả một đời cũng không hiểu những vật này, bày ở chỗ này thuần túy cũng là học đòi văn vẻ, Ha-Ha!"

Lão gia tử tính cách xác thực thoải mái không bị trói buộc, có cái gì thì nói cái đó, không chút nào không dám nói!

Tất cả mọi người chưa phát giác mỉm cười, Phan Hiểu Đồng vịn lão gia tử cánh tay gắt giọng: "Gia gia! Ngươi ngược lại là cũng thật hào phóng! Cái này đều là ta thật vất vả suu tập đến, hiếu kính cho ngài!"

"Ngươi biết cái gì nha! Liền ngươi đưa cho ta những bảo bối này, toàn bộ cộng lại cũng không chống đỡ được tiểu hữu đưa cho ta tu luyện công pháp quý giá!"

"Hừ! Ta liền biết, nếu không phải tôn nữ của ngươi còn có chút tác dụng, ngài nha! Không phải đem ta cũng đưa người không thể!"

Nói xong, một đôi mắt đẹp giống như cười mà không phải cười nghiêng mắt nhìn một chút Lưu Nhất Minh.

"Này! Ngươi nha đầu này!"

Mọi người nghe xong, cười ha ha.

Lưu Nhất Minh sờ một chút cái mũi, buồn cười, tâm đạo, cái này hai ông cháu, theo tên dờ hơi giống như!

Chờ đến Tiểu Lý đem Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm đưa đi về tới về sau, lão gia tử theo miệng hỏi: "Tiểu tử này hai ngày này không gây phiền phức gì chứ?"

Tiểu Lý có chút không kềm được ra sức, nhẹ giọng cười một tiếng, trong lòng tự nhủ Lưu Nhất Minh tiểu tử này cũng là cái gặp rắc rối tinh, đi đến này này xảy ra chuyện! Liền đem Thủy Lợi Học Viện phát sinh tai nạn xe cộ tự thuật một lần.

Lão gia tử nghe thẳng lắc đầu, quay lưng lại tưởng nhìn qua trên tường treo tường Vạn Lý Trường Thành in dấu vết.

Nghiêm nghị nói ra: "Ngươi theo vào một chút, xem bọn hắn đến là xử lý như thế nào?"

"Vâng, Thủ Trưởng!" Tiểu Lý cung kính cúi chào nói.

Lão thủ trưởng chính là như vậy tính khí, trong mắt hòa không được hạt cát, nếu như không phải biết còn thôi, biết, liền nhất định phải quản.

Trong miệng thường xuyên lầm bầm, người thế hệ trước ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết, thật không cho đánh xuống đại hảo giang sơn, không thể để cho nhiều như vậy cái con sâu làm rầu nồi canh hủy.

Lưu Nhất Minh tại bệnh viện quân khu trong hành lang nắm tay túi xách bên trong ba ngàn nguyên tiền cùng Triệu Tử Hàm, để cho nàng mua mấy bộ y phục cùng đồ trang điểm, tại trong phòng ăn cũng phải ăn chút thịt, không muốn ăn hết thức ăn chay.

Lưu Nhất Minh còn trêu ghẹo nói: "Nam sinh đều ưa thích có nhục cảm nữ hài tử, Tử Hàm tỷ ngươi cái này gầy theo xương sườn giống như, nam sinh kia hội truy ngươi nha!"

Triệu Tử Hàm trừng mắt hạnh, đuổi theo liền đánh Lưu Nhất Minh, cười khanh khách mắng: "Xú tiểu tử, muốn ăn đòn không phải?"

Hai ngày này tại bệnh viện quân khu bên trong, Vương Tú Cần cùng Tề bác gái bọn họ kinh lịch bệnh viện nhân dân hung hiểm một lần, có thể nói là cùng chung họa nạn, ở giữa cảm tình càng xâm nhập thêm, không có gì giấu nhau!

Giờ phút này Tề bác gái đang ngồi ở đầu giường, lôi kéo Vương Tú Cần tay, đang nói chuyện hai đứa bé tuổi nhỏ lúc chuyện lý thú, phòng bệnh thỉnh thoảng truyền ra cười mở miệng cười.

"Nhất Minh đứa nhỏ này, nhìn lấy thật gọi người ưa thích, ta nếu là cũng có con trai như vậy liền tốt. Ai!"

"Ha ha! Tốt cái gì nha! Ngôi sao tai họa, ba ngày không được đánh, đều nhảy lên đầu lật ngói! Nơi nào có Tử Hàm tốt! Điềm đạm nho nhã, có tri thức hiểu lễ nghĩa! Minh trong ngõ hẻm Lão Chức Công hàng xóm cũ người nào gặp không được khen nha!"

"Ha ha!" Tề bác gái nghe mặt mày hớn hở, nữ nhi chính là mình trong lòng bên trên một miếng thịt.

Ngay tại lúc này trong lòng có chút sầu lo, cái này đều năm thứ ba đại học, cũng không nghe nói nàng đàm bạn trai.

Nghĩ tới đây trên mặt đều mang lên một tia do dự chi sắc, do do dự dự.

Vương Tú Cần nhìn lấy Tề bác gái thần sắc, nghi ngờ hỏi: "Có phải là có chuyện gì hay không? Có việc liền nói, chúng ta mấy chục năm hàng xóm cũ, có cái gì không thể nói?"

Tề bác gái giữ chặt Vương Tú Cần tay, thấp giọng nói ra: "Ta cũng không biết không biết có nên nói hay không, nói ngươi có thể đừng nóng giận!"

"Này! Nói!" Vương Tú Cần thúc giục nói.

"Ngươi nói nếu là Nhất Minh cùng Tử Hàm về sau có thể tại một khối sinh hoạt thì tốt biết bao nha!"

"À? Cái này. . ." Vương Tú Cần thật không nghĩ đến, Tề Quế Phương đem chú ý đánh tới trên đầu con trai, thật sao! Lúc nào nhớ thương bên trên?

Chần chờ nói ra: "Cái này, thích hợp sao?"

"Có thể nào không thích hợp? Tử Hàm cũng liền so Nhất Minh lớn hơn một tuổi, cũng không tính lớn, mà lại hai chúng ta nhà đều biết căn biết rõ, ở chung mấy chục năm, chưa từng có đồ qua mặt, ngươi nói nếu là hai chúng ta nhà kết làm thân gia, đây không phải dệt Hoa trên Gấm sao?"

"Ta cùng Lão Triệu đều nghĩ kỹ, hai đứa bé nếu là kết hôn, chúng ta này, liền đem giữa sân cái kia đạo tường cùng hủy đi, trực tiếp đã thông, hợp thành

một nhà, cái này phòng cưới để bọn hấn tuyển, nhà các người đồng phòng hoặc là nhà chúng ta, chắc chắn bố trí thật xinh đẹp."

Tề bác gái gặp Vương Tú Cần cũng không có biểu hiện ra mãnh liệt phản đối chi ý! Hai mắt tỏa ánh sáng, rền sấm khi còn nóng, mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói ra.

"Không phải. . . Không phải. . . Ta là không phản đối nha! Từ Hàm ta là nhìn lấy liền ưa thích, thế nhưng là Quế Phương nha! Người nhìn ra hai người bọn họ có ý tứ kia sao?"

"Cái này. . ."

"Hai người bọn họ từ nhỏ một khối chơi bunn lớn lên, liền theo chị em ruột một dạng, ta có thể không nhìn ra, bọn họ có ý tứ kia! Lại nói, hiện tại hai từ, chọc lấy đây! Có thể không phải chúng ta khi đó, tổ chức câu nói trước, không nói hai lời liền đi đăng ký. Nếu là ta nói nha! Vẫn là thuận đương nhiên tốt!"

"Ừm! Cũng được, dù sao cũng không vội! Thuận khí tự nhiên đi! Chỉ cần lão chị dâu người không phản đối là được!"

Tề bác gái vỗ Vương Tú Cần tay cười ha hả nói ra.

"Ta không phản đối, ta cao hứng còn không kịp đây! Liền nhìn hai người bọn họ chính mình!"

Vương Tú Cần tâm niệm thay đổi thật nhanh, này! Người đừng nói, nếu là Nhất Minh cùng Từ Hàm thật có thể chỗ cùng một chỗ, cũng thực không tồi, Từ Hàm tự mình nhìn lấy lớn lên, tính tình dịu dàng ngoan ngoãn, thiện tâm lương, bộ dáng cũng tuấn.

Không lâu sau, Lưu Nhất Minh cùng Triệu Từ Hàm đi trước nhìn Triệu đại bá, thương thế khôi phục không tệ, bệnh viện chiếu cố cũng rất tốt! Nói hai câu, hai người một trước một sau liền đi tới Vương Tú Cần trong phòng bệnh.

Lưu Nhất Minh lễ phép hướng Tề bác gái lên tiếng kêu gọi, lại quay đầu nhìn lấy Vương Tú Cần nói ra,

"Mẹ! Ngài cảm giác thế nào?"

Hai người đều không nói chuyện, chỉ là một mặt ý cười, khoảng chừng đánh giá Lưu Nhất Minh cùng Triệu Từ Hàm.

Lưu Nhất Minh sờ sờ mặt, nhìn xem lão mẹ cùng Tề bác gái, có quay đầu cùng Triệu Từ Hàm nhìn nhau, lưỡng trong mắt người đều tràn ngập không hiểu.

"Làm sao đây là?"

"Không có việc gì, không có việc gì! Các người hai cái hôm nay không được đều có khóa sao? Làm sao cùng đi?" Vương Tú Cần cùng Tề Đại Mẹ Tiểu ha ha lấy, hỏi ngược lại.

. . .

Lưu Nhất Minh tại trong phòng bệnh ngốc một hồi, nhìn lão mẹ khôi phục không tệ, tâm lý nhớ trong túi Hồ Phách hóa thạch, sau khi rời bệnh viện, trực tiếp đón xe trở lại nhà mình tiểu viện.

Trong tiểu viện chất đầy sửa sang Vật liệu xây dựng, Thủy Nê, sàn nhà gạch, mộc đầu các loại, xem ra Điền Bưu người này vẫn rất nghe lời, hai ngày này một mực đang bận rộn.

Trong tiểu viện yên tĩnh im ắng, cách đầu tường ngẫu nhiên thổi qua đến hai tiếng tiếng chó sủa.

Lưu Nhất Minh điện thoại di động kêu, sau khi nhận nghe, trong loa truyền đến Quách Hạo phần nộ gào thét:

"Lưu Nhất Minh, có phải hay không là người làm tay chân?"

Lưu Nhất Minh nghe xong, hắc! Khách tới cửa.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 72: Người nào phái người đến

Quách Hạo hai ngày này có thể chịu tội, thầy thuốc sau khi kiểm tra, nói là phong thấp Viên khớp, bất quá như thể diện tích toàn thân phát tác Viên khớp vẫn là lần đầu gặp phải, khai mở đại lượng không phải tai thể loại kháng viêm thuốc cùng đường bằng da kích thích tổ những này Tây Y trị liệu phong thấp thường dùng được vật!

Quách Hạo nước mắt giàn giụa ăn thuốc, chịu đựng đau đớn, lòng tràn đầy chờ mong phát huy tác dụng!

Ai biết cái rắm vô dụng, ngược lại càng thêm nghiêm trọng! Lần này bệnh viện không còn biện pháp nào.

Mã Hiểu Hồng bởi vì theo Hoàng gia Nhất hào có nghiệp vụ tới lui, bị Thuế Vụ kiểm toán, lòng tràn đầy lo nghĩ! Hơn nữa bên trên nhi tử đột phát quái bệnh, càng là sút đầu mẻ trán!

Đánh gãy mê về sau, chuyển tới trú bệnh viện, thử một chút Trung Y trị liệu, lại là xoa bóp, châm cứu, rút ra bình, sau cùng thụ không được, quả thực là đến cái điện giật trị liệu, một nhóm lớn người vây quanh Quách Hạo bận rộn hơn nửa ngày, đáng tiếc không có hiệu quả chút nào, tổn công vô ích.

Phòng bệnh chỉ có Quách Hạo phát ra như giết heo làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, âm thanh chấn động khắp nơi, cả lầu đường người chung phòng bệnh nhóm đều bị kinh động, nhao nhao đào lấy khung cửa xem nào nhiệt!

Ban ngày còn có thể, đến đêm hôm khuya khoắt tự nhiên gào khóc thảm thiết, người nào chịu đựng được.

Cả tòa khu bệnh nhân đều tại khiếu nại, mãnh liệt yêu cầu thầy thuốc cùng y tá đem bệnh nhân này làm đi ra.

Sau cùng viện trưởng theo Quách Hạo thương lượng, lại cùng Mã Hiểu Hồng gọi điện thoại hiệp thương, sau đó buông ra một cái kết quả rất là "nhân văn": chúng ta trị không được, người chuyển viện đi!

Mã Hiểu Hồng chỗ nào chịu, nói hết lời cũng không đi!

Sau cùng các bác sĩ trực tiếp tới cái thuốc ngủ thêm thuốc tê, Quách Hạo lúc này mới an tĩnh lại.

Quách Hạo trong lúc ngủ mơ đều đang suy nghĩ, cái này quái bệnh là thể nào gây nên, nghĩ đến theo Lưu Nhất Minh sau khi bắt tay, có một dòng nước nóng tiến vào trong cơ thể mình.

Bất quá cái này nhiệt lưu tiến vào thể nội còn rất dễ chịu, cũng không khó thụ. Cái này quái bệnh là mình sau khi ăn cơm mới phát tác.

Cơm là hai phần, nhà mình bảo mẫu cũng ăn nha! Không phải đồ ăn vấn đề! Ân, còn lúc theo này một dòng nước ấm có quan hệ, không sai, cũng là người Lưu Nhất Minh, con mẹ nó người đến là ai?

Cái này mẹ nó là thủ đoạn gì? Phong thấp cũng có thể làm người loại đến trong cơ thể người khác? Đây quả thực không thể tưởng tượng.

Quách Hạo là hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, có một cổ muốn báo động xúc động. Có thể nghĩ lại, chính là mình nói với cảnh sát, cảnh sát cũng sẽ không tin tưởng.

Người đi nói có người cùng trong cơ thể mình gieo xuống phong thấp độc, cảnh sát khẳng định hội đem mình làm bệnh tâm thần không thể!

...

Trăng sáng lên cao, trời tối người yên.

Khoanh chân ngồi tại nhà mình viện lạc bên trong, Lưu Nhất Minh lấy ra Hồ Phách hóa thạch, giờ lên trước mặt.

Hơi mờ hình dáng Hồ Phách hóa thạch tại ánh trăng chiếu xuống, phát ra mông lung ánh sáng.

Lưu Nhất Minh ngón tay vừa dùng lực, "Ba" một tiếng rất nhỏ tiếng vỡ vụn phát ra.

Bên trong bao hàm một giọt này Linh Dịch theo khe hở trượt xuống, linh khí bức người, Lưu Nhất Minh vội vàng há miệng tiếp lấy, nuốt xuống bụng.

Vừa mới vào miệng, bụng đan điền linh khí liền táo động, như là có linh tính, tại nhảy cẫng hoan hô, nghênh đón một giọt này Linh Dịch đến!

Giống như nghênh đón Vương Giả, Linh Dịch hình thành mười phần hà khắc, nhất định phải linh khí nồng đậm đến thực chất hóa trình độ, mới có thể ngưng hóa thành dịch thể hình dáng!

Độ tinh thuần muốn cao hơn nhiều linh khí, huống chi Lưu Nhất Minh thật vất vả từ vạn vật trùng thu thập luyện hóa mà thành linh khí cũng chẳng phải thuần túy!

Như vậy cũng tốt so nguyên vật liệu là một cái gỗ mục lõi rỗng, người chính là thủ pháp cao minh đến đâu, kỹ xảo cho dù tốt, cũng không thể điều khắc ra so Kim Ti Nam Mộc tốt hơn đồ vật đi ra!

Một giọt này Linh Dịch trượt xuống về sau, trực tiếp đem Lưu Nhất Minh trong đan điền linh khí hấp thu đi vào, tụ tập tại một khối, rơi vào trong đan điền.

Im lặng bình tĩnh trên mặt hồ nhấc lên sóng to gió lớn,

"Phản phát" một tiếng, thể nội trở ngại đáng cấp bình chương vỡ vụn rơi.

Tu vi như tên lửa tăng vọt, liên tục đột phá, Luyện Khí tam trọng, Luyện Khí Tứ Trọng. . .

Đến đằng sau Lưu Nhất Minh đầu não "Ông" một tiếng vang trầm, thể nội khí tức ngoại phóng, lá cây, bụi đất bị cái này cổ Vô Hình Chi Khí đánh bay ra ngoài.

Nhất cử đột phá đến Hậu Thiên Cảnh.

Số cái hô hấp về sau, cảnh giới cũng cố về sau, Lưu Nhất Minh từ từ mở mắt, nhất thời tinh quang bắn ra bốn phía, khí thể kinh người.

Toàn bộ thân thể bên ngoài thân có một tầng mỏng lung ánh sáng, nói không nên lời siêu phàm thoát tục cảm giác!

Hậu Thiên Cảnh, ta rốt cục bước vào Hậu Thiên Cảnh.

Hậu Thiên Cảnh, đầu quân tay nâng chân, tùy ý vung tay lên liền có ngàn cân chi lực, có thể chân khí phòng ra ngoài, Trích Diệp Phi Hoa, tự nhiên không nói chơi.

Thần thức có thể đạt tới mấy chục mét phạm vi, thể nội đan điền mở rộng thành to như nắm tay, bên trong chân khí mạnh mẽ vận chuyển không thôi, ẩn chứa kinh người Chân Nguyên Chi Lực.

Lưu Nhất Minh khí tức chậm rãi thu liễm thể nội, che giấu phù hoa, trở về chất phác, bề ngoài nhìn lấy vẫn là một cái bình thường thanh niên.

Bỗng nhiên hai mắt mở ra, nhìn về phía viện lạc đại môn bóng lưng nơi hẻo lánh, từ tốn nói: "Bằng hữu đã đến, liền hiện thân a?"

"Hắc hắc!" Trong bóng đen đi ra một người, sắc mặt hiện ra màu đồng cổ, ước chừng hơn ba mươi tuổi, một thân quần áo thể thao trang phục, bước đi rơi xuống đất im ắng, xem ra là cái người luyện võ.

"Ta tới là gỡ người một cái cánh tay!" Người tới ánh mắt bình tĩnh nhìn lấy người xếp bằng Lưu Nhất Minh, từ tốn nói.

"Người không phải đối thủ của ta!" Lưu Nhất Minh nhắm mắt lại, không chút do dự nói ra.

"Hừ! Là không phải là đối thủ, đánh mới biết được!"

Người tới rón mẫm chân, "Hô" thả người nhào tới trước, thân thể giữa không trung bên trong, xách đầu gối hướng phía Lưu Nhất Minh đỉnh đầu dùng Thiên Quân tư thế nện xuống tới.

"Thái Quyền!" Cái này có Thái Quyền mới có loại này đấu pháp, nếu là người bình thường, bị như thế lập tức đập trúng, không phải bị u đầu sứt trán không thể!

Thái Quyền là Thailand Quốc Kỳ, hung tàn vô cùng, tại trên thế giới tiếng tăm lừng lẫy, nhưng tại đi vào Hậu Thiên Cảnh Lưu Nhất Minh trong mắt, đây chính là chuyện tiểu lâm.

Lưu Nhất Minh ngồi xếp bằng bất động, mở ra hai con ngươi, tay từ bụng nâng lên, đan điền vận khí.

"Phục Ma Chương!"

"Hô" một cái tiếng xé gió, tốc độ quá nhanh, không khí chung quanh phảng phất đều qua tay không được, một trận rung chuyển.

Giống như đất bằng nổi lên một trận cuồng phong, một cái bóng mờ thoát chương mà ra, rồi đi thủ chương chừng nửa thước, lập tức đánh trúng người này đầu gối.

"Rắc" một tiếng vang giòn,

Người tới như là như đạn pháo ngược lại bắn đi ra, "Phù phù" một tiếng nện vào một đồng sửa sang Vật liệu xây dựng bên trong.

Tro bụi giơ lên, bên trong truyền ra kêu đau một tiếng!

Người này sự nhẫn nại cực mạnh, Lưu Nhất Minh nhưng biết, mặc dù mình chỉ không cần đến một thành chương lực, nhưng hấn chân cũng không phải đoạn không thể.

Như thế kịch liệt đau nhức phía dưới, lại có thể nhìn được không có phát ra tiếng kêu thảm âm thanh. Có thể thấy được Thái Quyền Thủ huấn luyện tàn khốc.

"Soạt" người này vịn Vật liệu xây dựng, lung la lung lay đứng lên, một cái chân nghiêng kéo trên mặt đất.

"Oa" phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng xanh, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

"Ngươi là Tông Sư?"

Lưu Nhất Minh không có trả lời, nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái, hỏi: "Người nào phái ngươi đến?"

"Cái này?"

Người này trắng như tuyết trên mặt hiện ra một vòng do dự chi sắc, có thể đối mặt với trước mắt cái này có được Tông Sư tu vi người trẻ tuổi, hẳn là một điểm cự tuyệt suy nghĩ đều không có.

Cẩn rằng một cái nói ra: "Khương Khai Thành!"

Lưu Nhất Minh ánh mắt co rút lại, lạnh lùng hỏi: "Hắn cho ngươi bao nhiêu tiền?"

"Năm mươi vạn!"

"Hừ!" Lưu Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, trên thân uy thế tràn ra, người tới chịu đựng không được, "Phù phù" một tiếng quỳ rạp xuống đất.

Lưu Nhất Minh lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, nhàn nhạt trong giọng nói lộ ra không thể nghi ngờ chi ý. "Ngươi đi đi! Về sau không cho phép tại bước vào Hoa Hạ cảnh nội!"

"Vâng, vâng, đa tạ Đại Sư ân không giết!" Thân thể người này run rẩy, cung cung kính kính chế tạo ra một cái Hoa Hạ võ thuật ôm quyền lễ.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Gia Lượng cũng làm 1 phần

"Khương Khai Thành "

Lưu Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, nhất định phải hắn trả giá đắt.

Sáng sớm hôm sau, trở về trường học Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử sau khi ăn điểm tâm xong, một trước một sau, đi vào phòng học xếp theo hình bậc thang.

Khương Tuyết Yến cùng Lâm Giai Di sớm đã sớm tìm tốt chỗ ngồi xuống, Lưu Nhất Minh mặt không biểu tình, trực tiếp đi đến Khương Tuyết Yến trước mặt.

Lâm Giai Di lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, gục đầu xuống, một mặt lạnh lùng.

Tay nhỏ không chịu được nắm chặt, khẽ cắn răng ngà, trong lòng thầm hận không thôi.

Lưu Nhất Minh, ngươi tên hỗn đản! Ta cùng ngươi hao tổn! Cả đời này, ngươi mơ tưởng tốt hơn!

Lưu Nhất Minh đột nhiên lạnh lùng, tựa như một cái ma chướng, không ngừng giãy vò lấy Lâm Giai Di, để cho nàng ăn ngủ không yên, đứng ngồi không yên, Tâm Như dầu sôi.

Âm thầm thề, Lưu Nhất Minh ngươi lại dám đối với ta như vậy! Ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Vừa nghĩ tới đêm đó chính mình chủ động ôm ấp yêu thương, Lư Nhất Minh lại lãnh khóc vô tình đẩy ra chính mình.

Chính mình khóc đến thương tâm như vậy, hấn lại làm như không thấy, để Lâm Giai Di nghĩ tới tự vừa thẹn lại giận, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi!

Khương Tuyết Yến thì là trong lòng có quỷ, tâm thần bất định bất an, nàng thế nhưng là biết tới hôm qua chính mình lão ba an bài cái kia Thái Quyền Thủ qua tìm Lư Nhất Minh phiền phức!

Đáng tiếc, người kia một đi không trở lại, bất vô âm tín. Tự liền còn lại dư khoản cũng không cần.

Vừa rồi Lư Nhất Minh vừa tiến đến, nàng liền thấy, trong lòng sợ hãi kinh khủng. Đợi đến Lư Nhất Minh không chút do dự đi đến trước mặt, sắc mặt đều trắng, bắt lấy bên người Lâm Giai Di cánh tay, thân thể run nhè nhẹ.

Lâm Giai Di kinh ngạc quay đầu, thấp giọng hỏi: "Làm sao?" Khương Tuyết Yến cúi đầu không nói.

Lâm Giai Di ngẩng đầu nhìn về phía đứng tại trước mặt Lư Nhất Minh, hận đến thẳng cắn răng, căm tức nhìn Lư Nhất Minh.

Lư Nhất Minh ánh mắt phức tạp liếc nhìn nàng một cái, Lâm Giai Di rõ ràng có chút tiều tụy, khí sắc không tốt, xem ra hai ngày này ngủ không ngon giấc!

"Khương Tuyết Yến, trở về nói cho người ba ba, chiều ngày hôm nay vào lúc năm giờ rưỡi, Phúc Duyên trà quán, ta mời hấn uống trà!"

Khương Tuyết Yến run rẩy thanh âm nói ra: "Người muốn làm gì?"

Lư Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, "Người lòng dạ biết rõ!"

Dứt lời, nghênh ngang rời đi.

Lâm Giai Di đôi mi thanh tú cau lại, bờ môi nhấp một chút, ngay thẳng vừa vặn mũi thở nhấn hai lần, trầm giọng hỏi: "Đến chuyện gì xảy ra?"

"Giai Di! Ta cũng không biết, ai biết cái này Lư Nhất Minh nổi điên làm gì?"

Lâm Giai Di hồ nghi nhìn chằm chằm Khương Tuyết Yến trốn tránh hai mắt, Lâm Giai Di cực kì thông minh, trong lòng hơi suy nghĩ một chút tự nhận thấy,

"Có phải hay không là người ba ba đang tìm Lư Nhất Minh phiền phức?"

"Lần trước sự tình chủ yếu vẫn là nhà các người người tài xế kia không đúng, quá khi dễ người. Lại nói xe là Tiểu Khôn nện. Người về sau nói với ta ba ba của người không phải không so đo sao?"

Khương Tuyết Yến cắn một chút môi đỏ, ấp a ấp úng nói ra: "Giai Di, ta cũng không rõ lắm, ta chỉ là tại cha ta trước mặt phàn nàn hấn vài câu, cũng không có mời người qua đánh hấn!"

Lâm Giai Di đôi mi thanh tú nhấn càng chặt, trong lòng không vui, không có mời người đánh hấn, nói rõ vẫn là mời người, chỉ bất quá Xem ra Lư Nhất Minh hoàn hảo không chút tổn hại, không có ăn thiệt thòi!

Lư Nhất Minh trở về tới trên chỗ ngồi, Bàn Từ cau mày, đưa lỗ tai thấp giọng hỏi: "Minh ca, chuyện gì xảy ra?"

"Hừ! Khương Khai Thành hoa năm mươi vạn mời một cái Thái Quyền Thủ tới hôm qua tới tìm ta phiền phức, bị ta phé bỏ một cái chân!"

"Tê! Hắc! Cái này Khương Khai Thành có thể không phải thứ tốt! Không thể trêu vào Tiểu Khôn, tự đến khi phụ người, còn có, Khương Tuyết Yến cái này con mẹ hai mặt, càng tệ hơn!"

"Ta nghe trong lớp nữ sinh giảng, nàng trong âm thầm một mực đang nói Minh ca nói xấu người, khuyến khích Lâm Giai Di cùng Quách Hạo tốt!"

Lư Nhất Minh khoe miệng nhếch lên, một mặt khinh thường chi tỉnh, tiến vào Hậu Thiên cảnh về sau, tâm cảnh cũng phát sinh biến hóa, trở nên càng thâm thúy hơn cần trọng!

Nói trắng ra, cũng là có càng thêm cường đại khí thế.

Nói đến Quách Hạo, chỉ thấy Quách Hạo chó săn Lý Duệ thò đầu ra nhìn tiến vào phòng học xếp theo hình bậc thang.

Một thân tiểu tây trang, còn mang theo cà vạt, sữa sang giả vờ giả vịt, mắt kiếng gọng vàng đằng sau mắt nhỏ quay tròn loạn chuyển, bốn phía liếc nhìn, chờ nhìn thấy Lư Nhất Minh, nhất thời ánh mắt sáng lên,

Bước nhỏ đi mau đến Lư Nhất Minh trước mặt, cúi đầu khom lưng nói ra: "Ca, người hôm nay thật là đẹp trai!"

"Bớt nói nhảm, có rắm mau thả!" Bàn Từ ở bên trông thấy con hàng này hoá trang tự buồn nôn, há miệng trách cứ.

Lý Duệ xấu hổ cười một tiếng, xoa xoa tay, tâm thần bất định bất an đến gập cả lưng, thấp giọng nói ra: "Ca, Quách thiếu muốn hỏi một chút nguoi, có thể hay không trị hẳn quái bệnh?"

"Bệnh gì?" Luru Nhất Minh lật ra sách giáo khoa, ra vẻ không biết hỏi.

Lý Duệ khoe miệng co gập một chút, tâm đạo, tê liệt! Tiểu tử, giả trang cái gì Trang, nguoi hạ độc nguoi lại không biết?

Trên mặt cũng không dám biểu lộ ra, trước mắt chủ này, thế nhưng là một lời không hợp tự đánh nguoi, thù đoạn hung tàn!

Bởi vậy biết rõ Luru Nhất Minh đang giả vờ, hẳn cũng không dám buồn bực, ngược lại càng thêm cung kính, nhỏ giọng nói ra: "Cũng là phong thấp, phát tác đứng lên đơn giản sống không bằng chết!"

"Xùy" Luru Nhất Minh cười một tiếng, nhìn lấy xoay người quỳ gối Lý Duệ, cười nhạo,

"Quách Hạo khẳng định là cùng nữ nhân túng dục quá độ, Dương Khí hao tổn quá nhiều, lục đại tà khí quá nhiều mới đưa đến phong thấp!"

"Cái này. . ." Lý Duệ xấu hổ cười một tiếng, trong lòng tự nhủ, Quách Đại thiếu chơi qua nữ nhân là không ít, chính là mình thâm mến nữ hài cũng bị Quách thiếu dễ như trở bàn tay cầm xuống.

Có thể cái này phong thấp độc rõ ràng là nguoi hạ có được hay không! Giả trang cái gì trang?

Nhanh đến thời gian lên lớp, Luru Nhất Minh cũng không được nói nhảm nữa, duỗi ra hai ngón tay, nói ra: "Hai mươi vạn, một điểm cũng không thể thiếu!"

Lý Duệ "Híz-khà-zzz" một hơi lãnh khí, sắc mặt cấp biến.

Tâm đạo, nguoi có thể làm công phu sư tử ngoạn, hai mươi vạn, con mẹ nó nguoi tại sao không đi cướp ngân hàng?

"Cái này. . . Ta không làm chủ được, cần xin phép một chút Quách thiếu."

Nói xong, cung kính hướng về phía Luru Nhất Minh gật đầu một cái, mới quay người rời đi.

Bản Tử ở bên cạnh đều nghe được mắt tròn, thế nào đồ chơi, hai mươi vạn? Đợi đến Lý Duệ rời đi về sau, mới thanh tỉnh lại.

"Minh ca, nguoi có thể làm muốn nha? Quách Hạo cháu trai này chắc chắn sẽ không đồng ý!"

Luru Nhất Minh vỗ Bản Tử bả vai, đã tính trước cười nói: "Yên tâm đi! Ta thế nhưng là căn cứ Phương thuốc cổ truyền cho hẳn dưới tài liệu, trên đời này từ ta, không nguoi có thể giải! Tiền vừa đến tay, huynh đệ ta hai một nguoi một nửa!"

"Hắc hắc! Cái này quá thoải mái, muốn là như thế này kiếm tiền lời nói, còn không phát nha!"

Bản Tử hai mắt bốc lên ánh mắt của kẻ làm tặc, hưng phấn mặt béo đỏ bừng.

Tê liệt, cái này nếu là nhìn nguoi nào không vừa mắt, tự cho hẳn gieo xuống phong thấp độc, để hẳn sống không bằng chết, ngoan ngoãn giao tiền! Cái này mẹ nó so với thế nào đều đến tiền nhanh!

Đồng thời chuyên gia thầy thuốc cũng kiểm tra đo lường không ra, dù sao trước mắt mặc kệ là Trung Y vẫn là Tây Y, đối với bệnh phong thấp lý nguyên nhân bệnh đều mỗi nguoi nói một kiểu, chưa kết luận được!

Cũng là báo động, không có chứng cứ, cảnh sát cũng không có cách nào

Đây chính là thật sự là thấp mạo hiểm, cao hồi báo phát tài con đường.

Chỉ tưởng tượng thôi cũng làm nguoi ta kích động kinh khủng!

Bắc Tân Thị bệnh viện nhân dân, giám định trung tâm ADN, trước tiên cầm tới kiểm tra đo lường báo cáo Tường thúc, tay không chịu được một trận run rẩy, phía sau cùng một hạng chỉ tiêu thân quyền quan hệ lớn hơn 99.99%, kết luận là quan hệ huyết thống.

Tường thúc cơ hồ đều muốn ngạt thở, tuy nhiên trong lòng sớm đã có chuẩn bị! Đoán chừng hội là như thế này giám định kết quả.

Nhưng làm kết quả thật sau khi đi ra, đã 50 tuổi Tường thúc vẫn còn có chút thất thố, cái này quá điên đảo, làm sao có thể, chẳng lẽ Gia Lượng thiếu gia không phải lão gia cháu trai ruột?

Cái này quá khó có thể tin.

Cố nén trong lòng chấn kinh, Tường thúc đi đến trên ban công, móc ra giữ bí mật điện thoại di động, đánh đi ra.

Trong thư phòng, Kim Lão Gia Tử một mặt bình tĩnh tiếp thông điện thoại.

"Lão gia, kết quả đi ra, 99. 99% phù hợp độ, kết luận xác định là quan hệ huyết thống!"

Kim lão gia cầm giữ bí mật điện thoại tay khô gầy một trận run rẩy, đục ngầu hai mắt trừng đến căng tròn, bắn ra ra luồng đạo tinh quang.

Bộ ngực phập phồng, hít sâu một hơi về sau, chậm rãi phun ra.

Lão gia từ nhớ rõ, năm đó con dâu sinh nở bằng cách mổ bụng sau đại xuất huyết bất hạnh ly thế.

Nhi từ từ đó về sau, cũng một mực chưa lập gia đình, cũng chính là mình chỉ có một cái tôn tử, Lưu Nhất Minh là mình cháu trai ruột lời nói, như vậy cái này Gia Lượng đến tốt cùng là ai?

Trong này chẳng lẽ có âm mưu gì hay sao?

Lão gia từ nghĩ đến đây, tụt trong lòng căng lên.

Microphone đối diện, Tường thúc sau khi nói xong, một mực nắm chắc điện thoại, không dám thở mạnh, lẳng lẳng lẳng nghe lão gia từ chỉ thị.

Hồi lâu, trong loa truyền đến lão gia từ y nguyên trầm ổn hữu lực thanh âm,

"Gia Lượng cũng làm một phần, còn có điều tra một chút năm đó đồ đệ y tá!"

"Vâng, lão gia!" Tường thúc tắt điện thoại về sau, mới phát giác trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh.

Kim Thị tập đoàn, mấy chục tỷ đại tập đoàn, lần này sợ là thật muốn đất rung núi chuyển.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Thật sự là ông trời mở mắt nha

Ba ngày trước tại Bắc Ái bệnh viện bên trong, Tường thúc lái Mercedes CL600 rời đi về sau, cũng không có đi lân cận Dự Châu thành phố bệnh viện nhân dân giám định trung tâm ADN.

Mà chính là đem xe ngừng Tại Thế Kỷ Liên Hoa siêu thị bãi đỗ xe, sau đó đón xe qua nhà ga.

Tại nhà ga phụ cận ngồi lên một cỗ vận tải Xe riêng, qua khoảng cách Dự Châu thành phố hơn một trăm dặm địa Tân Bắc thị.

Lão gia bàn giao chuyện này quá mức quan trọng, cũng quá mức miễn cảm! Tường thúc không thể không nhiều hơn một chút cẩn thận.

Trên sân thượng, tắt điện thoại Tường thúc, gương mặt căng cứng, cầm đơn báo cáo tay vẫn tại hơi run rẩy lấy.

Hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra. Cường lực áp chế dưới nội tâm sóng to gió lớn!

Tại trong lối đi nhỏ, bắt đầu làm một phen trang điểm, Cái mũ, khẩu trang, kính râm, vũ trang đầy đủ.

Giống một cái người bình thường một dạng, chậm rãi đi ra giám định trung tâm đại môn.

Tiện tay chiêu một chiếc xe taxi, ngồi vào qua.

Dự Châu thành phố Từ Kinh đường núi Thế Kỷ Liên Hoa siêu thị bãi đỗ xe đối diện, ven đường nước Pháp dưới cây ngô đồng, một cỗ kim bôi diện bao xe lẳng lẳng đậu ở chỗ đó.

Bên trong ba cái đại hán áo đen, đang ở nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm ngừng ba ngày Mercedes CL600.

Bên trong một gã đại hán đang ở nghe điện thoại, "Ngày thứ tư, lão gia hóa vẫn chưa từng xuất hiện!"

"Tiếp tục giám thị, phát hiện mục tiêu xuất hiện, lập tức cho ta biết!"

"Minh bạch!"

...

Dự Châu đại học căn tin trong nhà ăn, Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử chính đang thưởng thức mới vào ở nhà ăn hắc ám sắp xếp "Uớp lạnh bún thập cẩm cay", tư vị này có chút độc đáo!

Hai người đang lúc ăn đây! Đinh đầu treo lơ lửng giữa trời treo Tivi LCD đang ở phát ra chính đồn trọng điểm đô thị tin tức.

Xinh đẹp Nữ Chủ Bá khê hê môi son, tối hôm qua 11 điểm, trải qua công an cơ quan kín đáo điều tra, Tỉnh Sở Công An tổ chức Cảnh Lực, chiếu theo pháp luật đối với quần chúng phản ứng mãnh liệt dính líu Sắc Tình hành động trái luật "Hoàng gia Nhất hào" hộp đêm tiến hành xét xử.

Hình ảnh hoán đổi, Hoàng gia Nhất hào trước cửa người đông tấp nập.

Cảnh sát một mảnh đen kịt, đèn báo hiệu bùng lên, bóng người lác lư.

Hoàng gia Nhất hào bên trong cách ăn mặc mười phần bại lộ quần đóc, người tiếp khách, cùng tới chơi khách nhân tất cả đều mang đi, trọn vẹn kéo mười mấy xe Xe buýt.

Cảnh sát tại hiện trường tìm ra đại lượng tinh thú đồ dùng cùng thuốc lác các loại độc phẩm.

Đồng thời lần này bắt lấy hành động bên trong, hiện ra số lớn anh hùng điển hình, tiên tiến điển hình, có danh xưng "Đẹp nhất cảnh hoa" Phùng Linh San cảnh quan, phần đầu quên mình, người đầu tiên xông vào tầng hầm, giải cứu ra số lớn bị cầm tù nhiều ngày nữ đại học sinh.

Màn hình TV phối hợp với thả ra một đoạn ghi hình, u ám dơ bẩn tầng hầm, theo sát lấy màn ảnh hoán đổi đến Hoàng gia Nhất hào ngoài cửa lớn, hơn ba mươi tên quần áo không chỉnh tề, bộ dáng Thanh Tú nữ hài lẫn nhau đỡ lấy, vây quanh đi xuống bậc thang.

Người chủ trì trần ngập thâm tình giải thích lấy, như thế một nhóm lớn hoa quý nữ hài, gặp không phải người tra tấn, rốt cục được cứu vớt.

Tại cảnh sát bảo vệ dưới, kích động lệ rơi đầy mặt, nhao nhao kêu khóc cảm tạ cảnh sát nhân dân, đi ra Hoàng gia Nhất hào cái này Ma Quật!

"Phốc "

Bàn Tử vừa vặn uống một miệng lớn vui vẻ, nghe người chủ trì như thế một trận giải thích, ngay thức khắc phun ra ngoài.

Lưu Nhất Minh tranh thủ thời gian tránh ở một bên, trách móc:

"Mập mập chết bầm, làm gì vậy?"

Bàn Tử dở khóc dở cười, chỉ Lưu Nhất Minh trên đỉnh đầu truyền hình:

"Minh ca, ngươi xem một chút, ngươi nghe một chút, đây không phải mở mắt nói lời bịa đặt sao?"

Lưu Nhất Minh liếc một chút, cười nhạt một tiếng, không để ý móc ra giấy ăn, xóa đi trên bàn cơm cùng trên ghế nước đọng.

Bàn Tử trên mặt nín cười ý, nhẹ giọng nói: "Rõ ràng là Minh ca ngươi dẫn những cô bé này đang trừng kích cảnh sát vòng vây, làm sao thành. . . Ha-Ha! Quá vui vẻ!"

"Còn kêu khóc cảm tạ cảnh sát, ta qua! Rõ ràng kêu là, bọn tỷ muội, xông nha! Ha-Ha!"

"Quá khôi hài!"

Bàn Tử để nằm sắp trên bàn, hắc hắc cuồng tiếu, rộng thùng thình bả vai run run không ngừng.

Lưu Nhất Minh dưới bàn đá hấn một chân, quát: "Được, có cái gì buồn cười?"

Lưu Nhất Minh ngoẹo đầu, bốn mươi lăm độ đi lên, xem tivi trên tấm hình xinh đẹp người nữ chủ trì đầy áp thâm tình giải thích, cũng không nhịn được nhin không được cười lên!

"Ai! Đài Truyền Hình thật sự là ngu nhân nhiều nha! Hình ảnh chia cắt, giọng nói phối đưa đơn giản không chê vào đâu được."

Theo sát lấy xuất hiện ký giả phỏng vấn "Đẹp nhất cảnh hoa" Phùng Linh San màn ảnh, mang theo hoa hồng Phùng Linh San cười đến quá cứng ngắt, hướng về phía Microphone một câu đây là chúng ta cảnh sát nhân dân phải làm, sau khi nói xong, không đợi ký giả tại đặt câu hỏi, quay người chạy trời chết!

Màn ảnh vội vàng hiện lên, dự bên trong tinh thần nhiệm Sở Công An Sở Trưởng Dương Trạch Hoa xuất hiện tại trên tấm hình, chậm rãi mà nói, tự thuật toàn bộ niềm phong quá trình.

"Phốc "

Bản Tử lại lần nữa buồn cười, hắc hắc cười ra tiếng, nhẹ giọng nói: "Đây không phải Minh ca người ôm đến trong ngực nữ cảnh sát sao? Ha-Ha!"

"Mập mập chết bầm, không cho phép nói vớ nói vẩn! Người ta hiện tại là nhân dân anh hùng!"

"Ta này nói vậy, nhìn một cái người đem đồ để người ta đẹp nhất cảnh hoa ngực đều nhanh đè ép!"

"Cút!"

Dự Châu thành phố Cục Công An, Phùng Linh San khí thế hung hung, bước đi đều vù vù mang phong.

Trong hành lang đông đúc, nhao nhao chào hỏi, "Yêu! Chúng ta đại anh hùng trở về."

Phùng Linh San hừ một tiếng, không thèm để ý, xuyên qua hành lang, đi đến Chính Ủy cửa phòng làm việc trước.

Môn đều không gõ, trực tiếp xông tới, nổi giận dưng dưng đi đến một mặt kính ngác Kỳ Chính Ủy trước bàn làm việc, một cái kéo trước ngực Đại Hồng Hoa, "Ba" vung ra trên bàn công tác.

"Chính Ủy, việc này ta không được! Ai nguyên ý làm thì làm!" Phùng Linh San ngạnh lấy cao ráo cổ, tức giận hô.

"Không được, đây là một hạng nhiệm vụ chính trị, trong cục trừ người, không có người thứ hai phù hợp." Kỳ Chính Ủy xụ mặt, nghiêm túc nói ra.

"Hừ! Ta không làm, đánh chết cũng không làm, ta thà rằng trên đường phố đầu tuần tra qua, cũng không tiếp thụ phỏng vấn!"

Phùng Linh San cắn chặt răng, chém đinh chặt sắt nói ra.

Kỳ Chính Ủy lắc đầu cười một tiếng, đứng dậy, vòng qua xử lý công bàn, đi đến Phùng Linh San bên người, hướng dẫn từng bước nói: "Linh San nha! Đây chính là một kiện quang vinh nhiệm vụ, vì mình trong cục vinh dự, người tự kiên trì một chút, a!"

"Trong công tác, ta là người cấp trên, lúc không có ai, ta và cha người cha là bạn học cũ, lão chiến hữu, mấy chục năm giao tình. Xong cái này, người cũng cần phải giúp người một chút thúc thúc ta."

Kỳ Chính Ủy vừa nói, một bên tự mình phao Mao Tiêm trà, đưa cho Phùng Linh San.

Đột nhiên ở giữa, thời gian đi đến hơn năm giờ, một xe cảnh sát dẫn đầu, đằng sau đi theo một cỗ Kim Bôi 9 chỗ ngồi xe van chậm rãi lái vào Dự Châu đại học trong sân trường.

Không lâu sau, Phùng Linh San thân mang cảnh phục dẫn một đoàn nữ hải còn có các nàng phụ mẫu trùng trùng điệp điệp đi tới.

Điện thoại đã liên lạc qua, trước tới đón tiếp phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh một mặt kính ngác biểu lộ, tâm lý lo sợ bất an, cái này Lưu Nhất Minh là xong cái gì họa? Nhiều người như vậy tới tính sổ sách!

Chờ đến Phùng Linh San cho thấy ý đồ đến, nói là Lưu Nhất Minh làm người tốt việc tốt, trợ giúp cô gái nhiều như vậy, hôm nay nữ hải cùng các nàng gia trưởng cố ý tới cảm tạ Lưu Nhất Minh.

Liễu Thanh Thanh treo lấy tâm vừa mới buông ra.

Làm phụ đạo viên, nàng tự nhiên biết Quốc Mậu chuyên nghiệp khóa trình tự hàng, trực tiếp dẫn người liền đến phòng học xếp theo hình bậc thang bên ngoài.

Chấp giáo Hà lão sư thấy thế sớm 5 phút đồng hồ tan học, Phùng Linh San thân mang cảnh phục đôi mi thanh tú khóa chặt, một mặt tái nhợt đứng ở cửa phòng học miệng, ánh mắt sắc bén quét mắt bên trong đen ngịt từng dãy các học sinh.

Liễu Thanh Thanh làm theo đi vào phòng học, hướng về phía thu thập sách giáo khoa các học sinh, hô: "Lưu Nhất Minh, đi ra một chút!"

"Ào ào" toàn trường làm yên tĩnh.

Tất cả mọi người dừng lại trong tay động tác, nhao nhao quay đầu đi xem Lưu Nhất Minh, lại nghiêng đầu canh công một mặt ngưng trọng nữ cảnh sát.

Châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán nói.

"Móa! Lưu Nhất Minh tiểu tử này phạm tội!"

"Cảnh sát đều lên môn, sự tình tuyệt đối tiểu không được."

"Hừ! Cái này hỗn đản cũng có hôm nay, thật sự là ông trời mở mắt nha! Lâm Giai Di, ta Nữ Thần, mở ra mắt to xem một chút đi!"

"Ha-Ha! Quá tốt, thật sự là đại khoái nhân tâm nha!"

"Không sai! Mau đem con hàng này bắt đi đi! Còn Quốc Mậu chuyên nghiệp một mảnh trời xanh! Còn Dự Châu đại học một chốn cực lạc!"

Lâm Giai Di thu thập sách giáo khoa tay nhỏ cũng đình trệ giữa không trung, một đôi mắt đẹp tràn ngập chấn kinh chi sắc, quay đầu một mặt lo lắng nhìn lấy đứng đây, không để ý Lưu Nhất Minh.

Trong lòng bất ổn, lo sợ bất an.

Tại nàng bên cạnh thân Khương Tuyết Yến một mặt hưng phấn, hai mắt tỏa ánh sáng, kích động nắm chặt quyền đầu, bờ môi run rẩy.

Trong lòng cuồng hỉ, Lưu Nhất Minh, người cái tiểu ma-cà-bông, hôm nay rốt cục đạt được báo ứng.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Ta không thể nói

Lưu Nhất Minh một mặt bình tĩnh đứng người lên, không chậm không nhanh, theo lối đi nhỏ đi ra ngoài.

Chung quanh các bạn học đều dùng phức tạp ánh mắt nhìn Lưu Nhất Minh, có khoái ý, có trào phúng, có lo lắng, có oán hận, cũng có tiếc hận!

Lưu Nhất Minh không thèm để ý chút nào, một mặc cho những ánh mắt này rơi vào trên người, thần sắc bình tĩnh như một dòng thu thủy, không có chút rung động nào.

Quay đầu xa xa liếc một chút đứng lặng tại cửa ra vào nữ cảnh sát Phùng Linh San, trong đầu tự nhiên hiện ra nàng tiếp nhận phỏng vấn lúc quýnh dạng!

Khóe miệng không chịu được hơi hơi giương lên, hiện ra một vòng ý cười!

"Hắc hắc! Con hàng này thế mà còn có thể cười được? Mẹ nó! Tâm thật không phải bình thường đại a!"

"Gia hỏa này không được vẫn luôn là cái này điệu dạng sao? Nhìn lấy tự cần ăn đòn!"

"Ta thật muốn nhìn một chút hán bị còng bên trên lúc biểu lộ!"

"Hắc hắc! Hán có cái gì tốt nhìn? Ta muốn nhìn nhất nhìn khi hán mang lên Còng tay lúc, Lâm Giai Di hội phản ứng ra sao?"

"Khụ khụ! Người tâm lý thật vận vẹo, thật biến thái! Bất quá ta cũng rất muốn nhìn một chút nha!"

"Phốc! Các người những người này quá xấu! Ha ha!"

Lối đi nhỏ hai bên các bạn học nhìn không được thấp giọng đàm tiếu nói.

Lưu Nhất Minh thần thức nhiều nhạy bén nha! Hiện trường chậm rãi thanh âm đều có thể nghe được, huống chi những này nói nhỏ âm thanh.

Có thể thần sắc hán như thường, nhìn thấy coi như không thấy được, nghe được coi như không nghe thấy, không thèm để ý chút nào, tâm cảnh trầm ổn bất động như núi, mặc cho người Đông Tây Nam Bắc phong, ta từ vị nhưng bất động!

Phùng Linh San có thể là trong lòng có quỷ, thần kinh rất là mẫn cảm, lập tức bắt được Lưu Nhất Minh khóe miệng ý cười, đây là trần trụi trào phúng chính mình nha!

Tiểu tử này khẳng định nhìn trúng buổi trưa tin tức thông báo, nhìn thấy chính mình chạy trời chết quýnh dạng!

Phùng Linh San hận đến thẳng căn răng, quệt mồm, nghiêm mặt, trong mắt bốc hỏa, căm tức nhìn cười nhẹ nhàng Lưu Nhất Minh.

Cửa phòng học bên ngoài, đứng tại đám người phía trước nhất Yến Tử ánh mắt kinh ngạc, nhìn lấy giống như từ trong mộng cảnh chậm rãi đi tới Lưu Nhất Minh.

Nhìn lấy cái này đem các nàng từ hắc ám trong địa lao cứu thoát ra, nhìn lấy cái này vì bọn nàng đại náo Hoàng gia Nhất hào, không tiếc bắt giữ cảnh sát Lưu Nhất Minh.

Sau cùng nhìn lấy hần lái xe thoát khỏi vòng vây, tại cảnh sát truy kích bên trong biến mất tại trong bóng đêm mịt mờ.

Giờ phút này thật sống sò sò đứng ở trước mặt mình lúc, nước mắt "Xoát" một chút tràn mi mà ra, lặng yên không một tiếng động.

Khóc không ra tiếng, lại nhất là rung động lòng người!

Lưu Nhất Minh cũng nhận ra nàng, kia buổi tối nếu không phải cái tính cách này mạnh mẽ, dám nói dám làm, nhanh chóng quyết đoán Yến Tử, mình muốn cô động như vậy một đám đã chết lặng nữ hài trốn khỏi miệng cọp, còn thật không dễ dàng!

Lưu Nhất Minh hướng về phía nàng nhếch miệng cười một tiếng, rục rờ như là giữa trưa ánh sáng mặt trời, ấm ấm lòng người!

Như vậy nụ cười, như vậy âm áp, lập tức để Yến Tử nhớ tới đêm đó Lưu Nhất Minh đào vong vọt tới trước lấy các nàng mỉm cười bộ dáng!

Tâm tình rất cực mất khống chế, "Oa" một tiếng khóc lên, "Ca. . ."

Phi thân bỏ nhào vào Lưu Nhất Minh trong ngực gào khóc.

Yến Tử tiếng khóc như là dây dẫn nổ, trong nháy mắt nhóm lửa đằng sau các cô gái động lại đã lâu tâm tình, nhao nhao kêu khóc "Ca, rốt cuộc tìm được người, vù vù. . ." Chen chúc tại Lưu Nhất Minh chung quanh, nước mắt nhao nhao như mưa xuống.

Tự là theo chân đội ngũ phía sau cùng mấy cái gia trưởng, cũng nhớ lại nhà mình khuê nữ tại Hoàng gia Nhất hào ác mộng tao ngộ! Không chịu được xoa mắt gạt lệ, tâm thương yêu không dứt.

Ai không thương tâm? Người nào không rơi lệ?

Hiện trường một mảnh tiếng khóc, trong hành lang tất cả đều là tiếng nức nở.

Tràng diện chán hám nhân tâm, người gặp không không động dung!

Vây xem Thầy Trò tất cả đều mất tròn tròn, tròn mắt hốc mồm nhìn lấy một màn này!

"Ai có thể nói cho ta biết đây là có chuyện gì?"

"Không phải đến bắt Lưu Nhất Minh sao? Làm sao khóc lên?"

Lớp bên cạnh các bạn học cũng nghe tiếng chạy đến, ánh mắt kinh dị nhìn lấy, nhao nhao suy đoán nói.

"Xảy ra chuyện gì? Làm sao nhiều người như vậy khóc nha?"

"Ta cũng không biết!"

"Tựa như là cảnh sát người tới bắt,

Những người này khóc ngăn cản a?"

"Nói bậy! Người không thấy người nữ cảnh sát kia đều chuẩn mất."

Bị chen đi sang một bên Phùng Linh San, giờ phút này đã lặng yên thối lui đến trong góc.

Đầy ngập lửa giận bị Yến Tử các nàng như thế vừa khóc cùng trùng kích sạch sẽ, nhớ tới các nàng tao ngộ cũng khống chế không nổi tâm tình.

Nàng là biết nội tình, mắt thấy như thế một cảnh tượng, lắc đầu cảm khái, thổn thức không thôi!

"Cái gì nha! Ta trước hết nhất đi ra nhìn thấy, không nghe thấy phía trước nữ hài kia đang kêu ca sao? Khẳng định là huynh muội thất lạc nhiều năm, hôm nay trùng phùng."

"Bất quá. . . Bất quá, cái này thất lạc muội tử cũng quá nhiều a? Cái này chừng mười cái đấy! Lại nói nhà bọn hần năm đó chẳng lẽ không có kế hoạch hoá gia đình sao?"

"Phốc "

"Người thật có thể mò mẫm!"

Lâm Giai Di nhếch tiểu xảo bờ môi, kính đen đằng sau một đôi mắt đẹp cũng không chịu được ướt át, bị trước mắt cái này một cảnh tượng lấy.

Nắm chặt tay nhỏ, kinh ngạc nhìn lấy bị một đám cô gái xinh đẹp vây vào giữa Lưu Nhất Minh.

Kích động trong lòng lấy, nàng tuy nhiên không hiểu xảy ra chuyện gì, nhưng trước mắt xem ra, hẳn không phải là chuyện xấu.

Khương Tuyết Yến làm theo mắt tròn tròn, kinh ngạc trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không cam lòng chỉ sắc, tại sao có thể như vậy? Cảnh sát làm sao cũng chuẩn mắt, không phải đến bắt Lưu Nhất Minh sao?

Đằng sau Đỗ Vũ Phi làm theo kéo Dương Xuân Hoa cánh tay, giọng lên tinh xảo mặt trái xoan, thẳng lợi nói ra: "Xuân Hoa tỷ, thế nào?"

"Hừ! Tiểu tử này dù sao không phải người tốt lành gì, Vũ Phi, người cần phải cảnh giác cao độ. . ."

Trong phòng học nghị luận âm ỉ, không ít người nhìn về phía Bàn Tử.

Lâm Giai Di cũng nhìn qua, vẫy tay một cái, Bàn Tử kiên trì, xu thế thân thể đến Lâm Giai Di trước mặt,

"Lớp Trưởng!"

Lâm Giai Di hướng phía Lưu Nhất Minh phương hướng nhô ra miệng, hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Cái này? Ta không thể nói, nói ra sẽ cho Minh ca rước lấy phiền phức!"

Bắt luận Lâm Giai Di như thế nào truy vấn, Bàn Tử cắn chặt răng, thủ vững lập trường cũng là không nói.

Hắn sớm đã bị Lưu Nhất Minh dưới lệnh cấm khẩu, hiểu dùng lợi hại.

Hắn lại không ngốc, cái này mẹ nó có thể nói sao? Một khi lan truyền ra ngoài, cảnh sát không phải đến nhà bãi phóng không thể.

Phùng Linh San dựa lưng vào tường, nhìn lấy các cô gái cùng Lưu Nhất Minh vừa khóc lại cười nói, quay đầu, ánh mắt nhìn về phía nơi xa trên bãi tập chạy bóng người.

Hồi tưởng lại hôm qua Chính Ủy cùng với các nàng một đám người nói chuyện.

Đêm đó những cô bé này tự được đưa đến Võ Cảnh bệnh viện tiếp nhận trị liệu, chờ đợi ngày thứ hai tâm tình ổn định về sau, cảnh sát bắt đầu đăng ký, hỏi thăm, đồng thời thông tri riêng phần mình thân nhân tới.

Mọi người lên án xong Hoàng gia Nhất hào về sau, Yến Tử làm dẫn đầu, mãnh liệt muốn biết Lưu Nhất Minh hạ lạc.

Ngày thứ hai ban đêm, Chính Ủy tự mình tới cùng những cô bé này làm việc, có thể nói là thành thật với nhau, lời nói thâm thúy.

"Đối với Hoàng gia Nhất hào thiệp án nhân viên một cái không lọt, kiên quyết bắt lấy."

"Đương nhiên cảnh sát chúng ta trong đội ngũ cũng có một chút con sâu làm rầu nồi canh liên lụy bên trong, ta biết các người đối bọn hắn hận thấu xương. Ta cũng hận, ta hận không thể đem bọn hắn tất cả đều cùng xử bắn."

"Cho nên để cho các người trái lương tâm kẻ một ít lời nói, thật có chút khó cho các người, thế nhưng là, các người có nghĩ tới không, Lưu Nhất Minh hắn cầm thương cướp đoạt Xe cảnh sát, bắt giữ dân cảnh, lại đã thương nhiều người như vậy, các người biết đây là bao lớn tội sao?"

"Phán hắn cái ở tù chung thân không có một chút vấn đề, thậm chí đêm hôm đó, tại chỗ đánh chết hắn cũng không đủ."

"Các người hiểu ta ngoài ý muốn nghĩ a? Nếu như không được lời như vậy, cảnh sát chúng ta cũng chỉ có thể theo luật xử án, đem Lưu Nhất Minh bắt quy án."

Yến Tử ngay thức khắc đứng lên, hướng về phía Kỳ Chính Ủy ngữ khí kiên quyết nói ra: "Các người có thể bảo chứng không được thu được về tính số sách sao?"

"Đương nhiên! Lưu Nhất Minh hắn hiện tại cũng là an toàn, cũng là tự do, hắn ngay tại Dự Châu đại học đi học, chúng ta đồng thời không có làm khó hắn."

"Từ trình độ nào đó, Lưu Nhất Minh thế nhưng là giúp chúng ta đại ân, vạch trần ra không ít đội ngũ chúng ta bên trong ẩn tàng sâu một, tuy nhiên chúng ta không thể công khai qua khen ngợi khen thưởng hắn. Nhưng nội tâm mà nói, ta là mười phần bội phục cùng cảm kích hắn."

Lúc này mới có buổi trưa hôm nay truyền hình tin tức thông báo, Yến Tử các nàng ngược lại cũng phối hợp, mở miệng một tiếng cảm tạ, nói tình cảm dạt

đào, cảm động rơi lệ.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Hảo hảo giáo huấn hấn một chút

Một hồi lâu về sau, Yên Tử các nàng mới dừng.

Đằng sau mấy vị gia trưởng chen đến trước mặt, một mặt cảm kích thần sắc nói ra: "Tiểu hòa tử, rất cảm tạ ngươi, chúng ta cũng không biết như thế nào báo đáp!"

"Đúng nha! Đây là chúng ta những gia trưởng này dựng một điểm tiền, trò chuyện tỏ tâm ý, ngươi nhất định phải nhận lấy!"

Dứt lời, từ trong bọc xuất ra một chồng tiền mặt, nhìn ra có hơn vạn nguyên đi!

Lưu Nhất Minh làm sao có thể thu, kiên từ không nhận! Sau cùng không làm sao được, người gia trưởng này đành phải thu hồi.

Đứng tại Yên Tử bên cạnh có một cái nông thôn khí tức trung niên phụ nữ, ăn mặc rất là mộc mạc, vẫn vận tia máu con mắt hơi sưng đỏ, phoi gió phoi nắng trên mặt che kín nếp nhăn.

Từ trong bao đeo cầm ra một cái Đậu phộng, mạnh nhét vào Lưu Nhất Minh trong tay, nói ra: "Tiểu hòa tử, đây là nhà mình trồng hoa sinh, xào quen, người ăn."

Yên Tử cũng ở bên cạnh nói ra: "Đúng, ca, ngươi ném thử. . ."

Lưu Nhất Minh vội vươn tay nhận lấy, cười nói: "Ài! Cái này tốt, ta từ nhỏ đều yêu ăn cái này, cảm ơn a đi!"

"Ha ha!" Yên Tử cùng mẹ của nàng đều cười rộ lên, khỏe mắt lóe lệ quang.

Lưu Nhất Minh lại đem điện thoại di động của mình đẩy số lưu cái Yên Tử các nàng, buông lời cho các nàng, có khó khăn cứ tới tìm ta.

Thật vất vả mới đem đám người này đưa đi, nhìn lấy các nàng leo lên xe, động cơ phát động, bắt đầu quay đầu.

Phùng Linh San gặp sự tình đã hoàn tất, cũng chuẩn bị lên xe rời đi.

Lưu Nhất Minh từ phía sau lưng hô: "Này! Ngươi dừng lại!"

Phùng Linh San nghe xong Lưu Nhất Minh thanh âm nhất thời mặt tịu biến, tâm lý ngọn lửa "Từ từ" ra bên ngoài bốc lên, ép đều ép không được.

Quẹo thật nhanh thân thể, liếc mi dựng thẳng, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh.

"Hừ! Lưu Nhất Minh, ngươi muốn làm gì?"

"Dừng a! Ngươi dữ như vậy làm gì? Muốn thường xuyên nhớ kỹ cảnh sát nhân dân vì nhân dân!" Lưu Nhất Minh trợn mắt một cái, lời nói thắm thía nói ra.

"Nha! Phi!" Phùng Linh San tức giận đến xỉ một thanh, nghiêng chặt hàm răng, gương mặt căng cứng.

"Ta nhớ được không phải cho ta xin thấy việc nghĩa hăng hái làm ưu tú thanh niên phần thưởng sao? Lúc nào xét duyệt xuống tới nha?"

"Ha ha! TỰU ngươi, cũng xứng?" Phùng Linh San cười lạnh, một mặt vẻ khinh bỉ, ánh mắt từ trên xuống dưới đánh giá Lưu Nhất Minh, lộ ra khinh thường chỉ ý.

"Ngươi cảm thấy ngươi đúng quy cách sao? Không có bắt ngươi thế là tốt rồi, còn muốn lĩnh thưởng, người đi mà nằm mơ à!"

Phùng Linh San đệm lên chân, tức giận nói xong, tâm lý lộ ra nói không nên lời khoáy ý, như là tiết trời đầu hạ ăn dưa hấu ướp đá đồng dạng dễ chịu.

"Này! Không phải, cái kia? Còn không có năm vạn nguyên khen thưởng sao?" Luru Nhất Minh không có cam lòng hỏi.

Tuy nói 5 vạn nguyên không nhiều, nhưng chân muỗi thịt ít hơn nữa cũng là thịt nha, huống chi là mình nên được.

Phùng Linh San nhếch miệng vui mừng, lộ ra trắng nõn Tiểu Ngân răng, hiện ra khinh thường, ngẩng đầu nhìn lên trời, tự nhủ: "Ngày này không có hắc nha! Làm sao có người nói chuyện hoang đường? Quả nhiên là mơ mộng hão huyền, Ha-Ha!"

Cười xong, Phùng Linh San eo thon uốn éo, leo lên xe "Oành" đóng cửa xe.

Phát động động cơ, trực tiếp một cái phương hướng đánh tới, Jetta xe một tiếng vang trầm, xông thẳng lên đường cái người môi giới.

Luru Nhất Minh giật mình, bần bụ né tránh đến một bên, cái này bạo lực nữ cảnh sát cố ý à?

Phùng Linh San cười duyên, quay đầu xe, lốp xe cùng mặt đất xi măng kịch liệt ma sát, phát ra một cỗ mùi khét lẹt, cùng động cơ trầm đục dung hợp lại cùng nhau, truyền lại cho người ta một loại tựa hồ tại Trường đua xe bên trên cảm giác.

Phùng Linh San ngồi tại trên ghế lái, lấy tay xuyên thấu qua cửa sổ xe chỉ Luru Nhất Minh,

"Luru Nhất Minh, ngươi cho ta thành thật một chút, bằng không, chúng ta mới danh nộ cũ cùng tính một lượt, hừ!"

Phùng Linh San cảnh cáo xong, phanh lại buông lỏng, Jetta xe găm thết thoát ra ngoài, nghênh ngang rời đi.

Cách đó không xa phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh cười nhẹ nhàng đi tới, hướng về phía Luru Nhất Minh cười nói: "Tốt lắm, cùng trường học của chúng ta, cho chúng ta Quốc Mậu chuyên nghiệp làm về vang, ta nhất định phải thỉnh thị hệ bên trong khen thưởng ngươi!"

Mới vừa nói xong, Liễu Thanh Thanh vỗ ót một cái, hồi hận nói ra: "A...! Quên, hẳn là để bọn hắn cùng đưa cái Cẩm Kỳ mới đúng! Không được, ta phải nhắc nhở một chút người cảnh sát kia!"

Luru Nhất Minh cười khổ không thôi, trong lòng tự nhủ, mau đồ ngược lại đi! Phụ đạo viên, Công An Cục nếu có thể đồng ý đưa Cẩm Kỳ đó mới là kỳ quái quá giờ!

Bàn Tử cùng bạn học cùng lớp "Phản phật" một tiếng xúm lại tới, nhao nhao nghe ngóng nói: "Móa! Nhất Minh, đến làm người tốt lành gì việc tốt? Tràng diện này cũng quá rung động!"

Lâm Giai Di trong ngực ôm sách giáo khoa, cùng nhất bang bạn thân các hảo hữu cũng đứng ở đám người đằng sau, thỉnh thoảng lấy ánh mắt nghiêng mắt nhìn một chút bên này.

"Đúng nha! Nhất Minh, cùng các huynh đệ nói một chút, nói một chút ngươi quang vinh sự tích!"

Luru Nhất Minh mỉm cười lắc đầu, lạnh nhạt nói ra: "Sự tình quá nhỏ, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới."

Nói xong cùng Bàn Tử kề vai sát cánh, không đếm xỉa trong hành lang hiếu kỳ ánh mắt, vượt qua mọi người, nghênh ngang rời đi.

"Minh ca, ngươi là cái này!" Bàn Tử đuổi ra ngón tay cái, tán thán nói.

Luru Nhất Minh cười nhạt một tiếng, nói ra: "Đi, theo ca thu sổ sách qua!"

"Chỗ nào?"

"Phúc Duyên trà quán!"

...

Lời nói nói sáng sớm hôm nay Luru Nhất Minh nắm Khương Tuyết Yến truyền miệng lời nói cùng cha của hắn Khương Khai Thành về sau, Khương Khai Thành nghe xong, nhin không được cười lên, bình tĩnh nói cho nữ nhi, yên tâm, ta biết nên thu xếp làm sao tiểu tử này.

Sau khi để điện thoại xuống, Khương Khai Thành cười ha ha, há miệng giễu cợt nói,

"Cái quái gì xep độc đồ chơi? Cũng dám cùng ta khiêu chiến! Ngươi cho rằng ngươi là Đông ca nha! Còn mẹ hắn hẹn ta uống trà! Lão tử thân phận gì sao lại cùng ngươi một cái tiểu ma-cà-bông gặp mặt! Hừ!"

Tuy nhiên, chính mình mời Thái Quyền Thủ tung tích không rõ, nhưng Khương Khai Thành cũng không thêm đề ý, cho dù Luru Nhất Minh thật cùng nữ nhi theo như lời một dạng không bình thường có thể đánh, có thể như vậy có thể thế nào?

Đây là một người có tiền xã hội, không phải ngươi quyền đầu cứng, người khác tự nhất định phải nghe ngươi.

Chỉ bắt quá nghe tiểu tử kia nói gần nói xa ý tứ, hẳn là tối hôm qua chính mình mời đến Thái Quyền Thủ cùng hắn giao thủ qua, chỉ bắt quá đánh không lại tiểu tử kia.

Hắc! Mẹ nó, tiểu tử này tuổi tác cũng không lớn, từ nơi nào học như thế một thân công phu!

Nghĩ tới đây, lại lần nữa cầm điện thoại lên, gọi người trung gian điện thoại,

"Uy! Lão Thất, thế nào? Liên hệ với không?"

"Khục! Khương tổng nha! Cái kia nhả cây dâu không hề nói gì, hẳn đã về nước."

"Ai! Lão Thất, người giới thiệu cái này tay quyền anh không được nha!"

"Không có cách nào nha! Khương tổng, thời gian quá gấp, có mấy cái kỹ thuật không tệ, hiện tại cũng có sinh hoạt, người tại ngoại địa, cần mấy tháng mới có rảnh."

"Ai! Như vậy nha! Vậy được, cứ như vậy, quay đầu ta mời người ăn cơm!"

Tắt điện thoại Khương Khai Thành một mặt xúi quẩy, âm thầm thầm nói: "Không được, lần này nhất định phải mời cái lợi hại một điểm, hảo hảo giáo huấn một chút hắn."

Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử sóng vai đi đến Học Viện cửa chính ẩm thực một con đường Phúc Duyên trà quán, cùng trước đài tiếp khách dặn dò: "Một hồi có khách hỏi, liền nói chúng ta tại lầu hai chờ hắn."

"Ách! Tốt." Một thân Sườn Xám cách ăn mặc tiếp khách chậm rãi mỉm cười nói.

Hai người tại lầu hai chọn một gần cửa sổ vị trí, vị trí này ở trên cao nhìn xuống, đem trà quán ngoài cửa lớn tình huống nhìn một cái không sót gì.

P/s: Mong nhận được **ĐỀ CỬ**, **VOTE**, **CHIA SẺ**, **LIKE** và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Hạ Chiến Thư

Hai người uống trà, chậm rãi chờ, một mực qua hai mươi phút, 5:50, vẫn chưa có người nào tới.

Lưu Nhất Minh ha ha cười lạnh một tiếng, xem ra cái này Khương Khai Thành là không có ý định đến, đây là không nhìn trúng ta nha!

Đem ta mà nói xem như gió thoảng bên tai! Tốt! Đã như vậy, buổi tối hôm nay ta liền đi người trong phủ đệ tự mình bãi phòng một chút.

Bàn Tử thò ra cổ, cách cửa sổ hướng xuống quan sát, liếc qua miệng nói ra: "Minh ca, Khương Tuyệt Yên ba hắn xem ra là tâm hồng nha! Không dám tới!"

"Hừ! Ta từ có biện pháp trừng trị hắn, không đề cập tới hắn, chúng ta gọi món ăn chính mình ăn!"

Lưu Nhất Minh nói xong, đưa tới phục vụ viên, tùy ý trọng điểm mấy món ăn.

"Nếu là ta, cũng cho hắn hạ điểm tài liệu, gọi hắn cũng hưởng thụ một chút!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, cái này quá tiện nghi hắn, ban đêm xem ta như thế nào trên giường hắn!

Không lâu sau, đồ ăn lên bàn. Hai người ăn như gió cuốn, ăn vui vẻ, Bàn Tử đối với thực vật là trời sinh yêu thích, không chút khách khí.

Dù sao Lưu Nhất Minh mời khách, Bàn Tử hai ngày này thường nói, ta phải ăn uống thả cửa, đem trước kia mời khách tất cả đều ăn trở về!

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, Lưu Nhất Minh điện thoại di động kêu, móc ra xem xét, chính là Quách Hạo quân sư quạt mo Lý Duệ dây số.

Kết nối về sau, trực tiếp Microphone hình thức.

"Ca, ta là Lý Duệ, cũng là Quách thiếu người hầu!"

"Cái kia, Quách thiếu đã đồng ý, ngài nhìn người chừng nào thì thuận tiện?"

"Ngày mai a?"

"Không có gì nha! Ca, Quách thiếu đã tra tấn không thành hình người nha!"

"Phốc "

Bản Từ nắm đũa, không từ té cười.

"Người muốn đồng ý hôm nay tự trị liệu mà nói, Quách Hạo nói, nguyện ý thêm tiền!"

"Tặng bao nhiêu?"

"10 vạn!"

"Ha ha! Không hổ là kẻ có tiền, được, chờ ta com nước xong xuôi liền đi qua!"

"Ai! Hào hảo! Ca, đa tạ ngài!"

Bản Từ giờ đũa, hưng phấn hai mắt thả Lam Quang, chẹp chẹp lấy miệng nói ra:

"Cái kia Quách Đại thiếu thật sự là người gốc nhiều tiền nha! Nghe nói hán một tháng tiền tiêu vặt đều tại 10 vạn nguyên."

"Ha ha!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, đây chính là người ta tốt số, sinh ở Quan Hoạn nhà, loại sự tình này hâm mộ không tới.

Một đời trước cũng là mấy năm sau Hoàng gia Nhất hào bị niêm phong, Quách Hạo lão ba y nguyên Cao Quan tại vị, cũng không có thu đến liên lụy.

Ở kiếp này, cũng không biết hán vận khí phải hay còn vẫn như cũ tốt như vậy? Dù sao Chính Phủ lần này thế nhưng là lấy được được bản thân cung cấp bí mật Ô Cứng.

Buổi sáng hôm nay Lý Duệ đã điện thoại cáo tri Quách Hạo, Lưu Nhất Minh đưa ra hai mươi vạn tiền chữa bệnh, thiếu một mao đều không được.

Quách Hạo nghe xong, cắn răng, sắc mặt tái xanh.

Tuy nói hai mươi vạn đối với mình tới nói, cũng chính là hai tháng tròn tiền tiêu xài, không tính là gì! Tùy tiện mượn có hỏi lão mụ muốn là được.

Vấn đề mấu chốt là Lưu Nhất Minh nói chuyện đáng tin sao? Nếu như trị không hết làm sao bây giờ? Đồng thời nếu như hán trị một nửa, lưu một nửa, cho lão từ làm tay chân làm sao bây giờ?

Không được, ta tìm người tới giám sát hán.

Muốn nói lên sự phụ mình Quách Uy, Taekwondo đai đen tứ đẳng. Đồng thời cũng là vốn là tinh anh Taekwondo quán Quán Trưởng.

Hôm qua nghe các sư đệ nói đã từ Thủ Đô giao lưu trở về, bận bịu gọi điện thoại, ân cần thăm hỏi về sau, tự nói một chút chính mình tình huống.

Quách Uy sau khi nghe xong, ngay thức khắc tự trở mặt, cau mày.

Âm thầm nói nhỏ: "Dự Châu thành phố Võ Thuật Giới chưa nghe nói qua người như vậy, lúc nào xuất hiện?"

Không được, cái này tràng tử không tìm trở về không thể!

Phải biết vài ngày sau, liền đến mỗi ba năm một lần võ thuật giao lưu đại hội. Bản Tỉnh sở hữu Đạo Quán đều muốn tập hợp một chỗ, chung nhường hoạt động lớn.

Thông qua đại hội, luận võ giao lưu, dùng thắng bại hàng định thứ tự.

Không nên xem thường cái hạng này, thứ tự tốt xấu trực tiếp quyết định chiêu sinh thành tích, có thể nói quan hệ toàn bộ Đạo Quán sinh tử tồn vong.

Từ khi ba năm trước đây chính mình nhất cử nắm lấy số một tên về sau, tinh anh Taekwondo quán tại Dự Châu tỉnh mọc lên như nấm, ba năm trôi qua, mở trên trăm gia đạo quán.

Một năm thu nhập hơn ngàn vạn.

Thực Quách Uy hôm qua tại trở lại Đạo Quán về sau, liền nghe lưu thủ các đệ tử nói Quách Hạo bị người dừng lại viện.

Đồng thời hiện tại đến một loại quái bệnh, khắp người phong thấp Viêm khớp, phát tác đứng lên đau đến không muốn sống!

Liền đã chuẩn bị đi bệnh viện nhìn xem, hiểu biết một chút tình huống, tiếp vào Quách Hạo điện thoại về sau, ngay thức khắc cho Quách Hạo ăn một viên thuốc an thần.

"Yên tâm, dám đánh ta đệ tử, cũng là quét ta đạo quán danh dự, sư phụ đến cấp người báo thù này!"

Quách Hạo nghe đại hi, liền tục cảm tạ sư phụ.

Sau khi để điện thoại xuống, môn hạ phụ trách chiêu sinh đệ tử đồng thời tiến đến phản nài nói: "Sáng sớm hôm nay tự gặp được Long Hồ Đạo quán người tới đập phá quán, nói chúng ta liền một cái không có luyện võ qua thuật học sinh đều đánh không lại, còn dám mở quán chiêu sinh! Đây không phải dạy hư học sinh sao? Lập tức đem đến báo tên học sinh nhóm tất cả đều cướp đi."

"Sư phụ, cái này tuyệt không thể nhẫn nha!"

"Không sai! Việc quan hệ Tinh Anh Đạo Quán danh tiếng, nhất định phải tìm tới tiêu tử kia, trước mặt mọi người đánh bại hắn, tốt cho chúng ta đạo quán chính danh!"

"Đúng đấy, chúng ta Tinh Anh Đạo Quán Hùng Bá Dự Châu tỉnh ba năm, cũng không phải cái gì a miêu a cầu, đều đến trước mặt chúng ta giường oai!"

Quách Uy càng nghe mảy mui lại càng chặt, sắc mặt tái xanh, rống to dùng một tiếng: "Tốt, đừng bảo là, mặc kệ hắn là lai lịch gì, bằng vào chúng ta Đạo Quán danh nghĩa cho hắn hạ chiến thư!"

"Oa! Tốt!"

"Nhất định phải hung hăng giáo huấn hắn, cho hắn biết chúng ta Tinh Anh Đạo Quán không phải dễ trêu!"

...

Hạ chiến thư tin tức truyền đến Quách Hạo trong lỗ tai, Quách Hạo để tâm hoa nộ phóng. Trong lòng tự nhủ, Lưu Nhất Minh, lần này ta nhìn người làm sao bây giờ? Không phải đánh người quý xuống đất cầu xin tha thứ không thể.

Quách Uy sớm tại một tháng trước đó đều ở trong lòng tính toán, trước mắt tình thế đối với mình rất bất lợi. Long Hồ Đạo quán Thiết Thủ Trương sư phó, ma quyền sát chiêu, nhìn chăm chăm, sớm liền buông lời đi ra, lần này nhất định phải muốn đem chính mình đá xuống đi.

Thái Cực Đạo quán Trần Quán Trường đóng quán ba năm, đồng dạng rục rịch.

Trái lại chính mình ba năm này, vội vàng mở Phân Quán, giao tiếp xã giao, quá nhiều tục sự quần thân, căn bản ổn định lại tâm thần tập luyện.

Đối với trận này sắp đến trận đấu, trong lòng sớm đã lo sợ bất an, bản thân cảm giác nắm chắc không lớn, lúc này mới mượn đi Thủ Đô giao lưu thời cơ, đem chính mình tin Triết sư huynh từ Hàn Quốc Busan cô ý mời đến. Ngồi vào chỗ của mình trong quán, xem như chính mình nhận hiệu.

Cái này Quách Hạo tuy nói là con ông cháu cha, đồng dạng cũng là phú nhị đại, nhưng lại không bình thường chú trọng đoán luyện.

Toàn thân khối cơ thịt, cơ bụng sáu múi, đường cong rõ ràng, bất luận là lực lượng vẫn là tốc độ tại các đệ tử bên trong đều thuộc về người nổi bật!

Đồng thời xuất thủ cũng hào phóng, thỉnh thoảng bên đưa một số quý giá quà tặng, hiểu lễ nghi, có thể nói sâu được bản thân niềm vui.

Bởi vậy, buổi chiều lúc, Quách Uy cố ý lấy bệnh viện thăm hỏi một chút Quách Hạo, đồng thời kiểm tra một chút thân thể của hắn, đối với cái này Bệnh viện khớp mãn tính đồng dạng là thức thù vô sách, ần nói không nên nha!

Theo nói chính mình cái này đệ tử tự mình nữ không ít người, cho dù là từng dục quá độ, tà khí xâm thể cũng nhất định không nên nghiêm trọng như vậy, hướng hồ Quách Hạo mỗi ngày Lộc Nhung, Nhân Sâm thuốc bổ không ngừng, kịp thời bồi bổ nguyên khí.

Làm sao có thể đến cái này quái bệnh? Theo Quách Hạo chính mình nói là Lưu Nhất Minh thừa dịp nắm tay lúc bên gieo xuống phong thấp độc, đây quả thực là chuyện lạ quái nghe, làm sao có thể? Chính mình cái này đệ tử xem ra là bệnh hồ đồ, nào từ đã có chút thần kinh.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Đem Tài Khoản Cho Hấn

Một giờ sau, Luru Nhất Minh cùng Bàn Tử làm bạn mà tới Dự Châu tỉnh Trung Y viện.

Quách Hạo sư phụ Quách Uy cũng tại, trầm ổn ngồi trong hành lang dài mảnh trên ghế. Màu đồng cổ trên mặt mặt không biểu tình, hai mắt sáng ngời có thần liếc xéo lấy đi tới Luru Nhất Minh, ánh mắt bất thiện.

Luru Nhất Minh thoáng nhìn, không có ở trên người hắn cảm ứng được có khí cảm, không để ý, đi vào phòng bệnh.

Giương mắt xem xét, Quách Hạo khí sắc xác thực rất kém cỏi, một mặt màu xám, tức giận rải rác, hai mắt Hắc Thanh bầm tím, thần sắc uể oải suy sụp, xem ra là thật bị tra tấn quá sức!

Nhìn thấy Luru Nhất Minh về sau, cũng không có trước đó phách lối khí điểm, gật gật đầu, nói ra: "Chỉ cần người có thể trị hết, ba mươi vạn một xu không thiếu, hôm nay tự có thể tới sở!"

"Tốt!" Luru Nhất Minh xem ở tiền phân thượng, cũng là dứt khoát,

"Đem y phục cởi xuống, mặt khác, ta cần một hộp châm cứu loại ngân châm!"

Quách Hạo tâm chân chó Lý Duệ bận bịu ân cần nói ra: "Ta qua tìm ngân châm!"

Nói xong chạy hồi hả qua chủ trị Lý thầy thuốc chỗ nào tìm ngân châm. Đối với Trung Y viện tới nói, châm cứu sử dụng dụng cụ rất lợi hại phổ biến.

Bên người bảo mẫu hộ công bọn người làm theo vội vàng trợ giúp Quách Hạo cởi xuống quần áo bệnh nhân, mặc chỉ còn lại có quần lót lớn, Quách Hạo nằm ở ván giường bên trên.

Trên thân trần trụi dưới làn da loáng thoáng có thành tựu điều trạng hắc vụ ẩn hiện, như là Long Xà du tẩu, thần bí mà kỳ quái dị thường.

Quách Hạo ghé vào đầu giường bên trên, cho dù là đánh thuốc tê y nguyên cảm thấy khó chịu, thỉnh thoảng lẩm bẩm hai tiếng.

Bàn Tử tại bên cạnh nhiều hứng thú nhìn lấy, không từ tế thấp giọng bật cười.

Tâm đạo, tôn từ ai! Người không phải thẳng phách lối sao? Hôm nay làm sao theo cái mềm Loài bò sát giống như.

Không lâu sau Lý Duệ chạy hồi hả trở về, đằng sau đi theo ăn mặc áo khoác trắng hơn năm mươi tuổi Trung Y Sư Lão Lý.

Hắn nghe nói bệnh nhân mời đến một vị cao nhân muốn cho Quách Đại thiếu thi châm, ở vào nghiệp vụ bản năng, rất tự nhiên muốn tới đây kiến thức giao lưu một phen.

Lý Y sư tòng nghiệp mấy chục năm, nghiệp vụ thuần thực, kỹ thuật tinh xảo, đặc biệt là tại châm cứu trị liệu khối này, có thể xưng quyền uy, có "Dự Châu thứ nhất châm" thanh danh tốt đẹp!

Sau khi vào cửa, nhìn chung quanh, liếc nhìn một vòng mấy lúc sau, phát hiện đều là mấy người trẻ tuổi, bởi vậy vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi: "Cái này? Là vị nào đồng nghiệp muốn thi châm?"

Trùng hợp lúc này Lý Duệ đem hộp ngân châm mở ra, chính đưa cho Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh nghiêng đầu liếc hắn một cái, thần sắc bình tĩnh, lạnh nhạt nói ra: "Ta!"

Lý Trung Y không thể tin nhìn lấy Luru Nhất Minh, từ trên xuống dưới dò xét, tuổi chưa qua hai mươi hai tuổi, thân trên hắc sắc áo jacket, ngắn chứa áo sơ mi, hạ thân quần thể thao, giày thể thao thể này sao lại là thầy thuốc, rõ ràng vẫn là cái học sinh đang học mà!

Ngay thức khắc sắc mặt thay đổi, nghiêm nghị chất vấn: "Người cái nào Học Viện? Học ngành nào?"

Bàn Tử ở bên cạnh nhìn không được, động thân tới, trách trách vù vù nói ra: "Dự Châu đại học quốc tế mạo dịch chuyên nghiệp, thế nào?"

"Phốc "

Chẳng biết lúc nào, cửa đứng hai tên trực ban y tá, nhìn không được ghen ngào bật cười.

Toàn bộ Trung Y viện ai chẳng biết lâu ba nơi này ở cái kỳ hoa bệnh nhân, phía sau đều đang nghị luận, cái này Quách Đại thiếu lúc không có ai không biết cùng bao nhiêu nữ nhân kết giao, mới rơi vào nghiêm trọng như vậy phong hàn nóng lạnh bệnh.

Nhìn thấy châm cứu khoa chủ nhiệm bác sĩ Lão Lý vội vã đi tới, tiểu y tá trong lòng hiếu kỳ, theo đuôi tới xem một chút có cái gì muốn giúp đỡ, không nghĩ tới nhìn thấy như thế kỳ hoa một màn!

Thật không hổ là kỳ hoa bệnh nhân, người chính là tìm Y Học Viện học sinh cũng được nha! Thế mà tìm làm quốc tế mậu dịch đại học sinh đến chữa bệnh, thật sự là kỳ hoa!

Lý Trung Y "Bá" một chút sắc mặt tái xanh, cau mày, nhìn hằm hằm cái này Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử hai người,

"Tuổi còn nhỏ không được học tốt, thế mà già mạo cao nhân tới lừa dối đến? Lá gan thẳng mập nha?"

"Các người hai cái, lập tức đi ra ngoài cho ta, bằng không ta gọi bảo an."

Lý Trung Y dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử nghiêm nghị quát lớn, sau lưng tiểu y tá cũng nói giúp vào: "Lý thầy thuốc, ta qua hô bảo an!"

Lưu Nhất Minh hơi hơi lắc đầu,

Đồng thời không để ý bọn họ, lấy tay từ châm cứu trong hộp lấy ra mấy cây ngân châm xem xét.

Mọi người thói quen gọi ngân châm, thực tế hiện tại Trung Y viện loại đều là inox châm.

Trong tay xem như trung hào ngân châm, dài ước chừng 4 tấc, chân kim lập tức rút vào, dài nhỏ châm thể trong nháy mắt hiện ra một vòng mông lung ánh sáng.

Bởi vì thủ chương che lấp, những biến hóa này người chung quanh đồng thời không nhìn thấy.

Lưu Nhất Minh chậm rãi tiến lên, đi đến cuối giường, liền muốn dưới châm.

Lý Trung Y thấy thế, hét lớn một tiếng, "Dừng tay! Lập tức ra ngoài, bằng không chúng ta báo động."

Quay đầu dùng tay chỉ Quách Hạo, Lý Duệ bọn người, bắt mồm quát lớn: "Các người không muốn sống, các người tự không sợ bị hấn cho trị chết sao?"

Lý Duệ không dám làm người, quay đầu nhìn trên giường Quách Hạo.

Quách Hạo cười khò một tiếng, từ tốn nói: "Lý thầy thuốc, chẳng lẽ lại người bây giờ có biện pháp trị ta bệnh sao?"

"Cái này? Thế nhưng là..." Lý thầy thuốc có chút nghẹn lời, chính mình cũng không phải là không có nghĩ tới biện pháp, cũng thỉnh giáo Thủ Đô Trung Y viện Chuyên Gia Giáo Sư, Quách Hạo bệnh lịch cũng Fax quá khứ.

Những này lão tiền bối nhóm nhìn sau đều nhao nhao biểu thị, không bắt gặp không nghe thấy, cả nước thủ lệ nha!

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua diện tích lớn như vậy, trình độ sâu như vậy phong hàn nóng lạnh. Trong ngắn hạn là không thể nào chữa trị, chỉ có thể trường kỳ nằm viện trị liệu, áp dụng tổng hợp trị liệu thủ đoạn châm cứu, Hòa bình, điện giật lại phối hợp được vật chậm rãi rút ra ra bên trong thân thể hàn độc!

Quách Hạo thấy thế, khoe miệng nhếch lên, hướng về phía Lưu Nhất Minh ra hiệu nói: "Tới đi!"

"Chậm đã! Các người muốn để hấn trị liệu cũng được, nhưng không thể tại bệnh viện chúng ta, các người lập tức xuất viện, bằng không vạn nhất xảy ra vấn đề, bệnh viện chúng ta cũng gánh không nổi cái này chữa bệnh sự cố!"

Lý Trung Y một mặt kiên quyết chi sắc, chém đinh chặt sắt nói ra.

Lưu Nhất Minh không đợi hấn nói xong, "Vù vù" cổ tay rung lên, bảy tám đạo ngân quang hiện lên.

"Phốc phốc" ngân châm nhập thể, Quách Hạo không chịu được kêu rên hai tiếng.

Trần trụi trong không khí bàn chân huyết Dừng Tuyền bên trên đều cắm một cây ngân châm, phần eo mệnh môn một châm, vai huyết đều lưỡng châm.

Lưu Nhất Minh cái này giường một tay lên xuống dưới cũng là 5 châm, nhanh như thiểm điện, huyết vị tinh chuẩn, cường độ thích hợp, nhập thể chừng 2 tấc, đuôi châm giờ phút này còn tại rất nhỏ chấn động.

"A! Ta dựa vào!" Bàn Tử tại phụ cận thấy cảnh này, không chịu được hét lên kinh ngạc âm thanh.

Da đầu một hồi run lên, toàn thân da thịt xiết chặt, phảng phất quán tới trên người hấn giống như.

Lý Trung Y đẩy ra căn ở phía trước biểu lộ ngốc trẻ Lý Duệ cùng bảo mẫu bọn người, chen đến trước giường, đưa cổ, trợn to tròn mắt từ, cẩn thận

Kiểm tra thực hư về sau, không thể tin ngẩng đầu nhìn xem Luru Nhất Minh.

Kinh ngạc nói không ra lời, "Cái này, người. . . Người. . ."

Không nói đến hiệu quả như thế nào, chỉ riêng chiêu này thi châm thủ pháp hiện ra Lý thầy thuốc mắt, một tay xuống dưới, cũng là 5 châm, chính là mình sư phụ cũng làm không được nha!

Đồng thời chính mình vừa rồi thế nhưng là nhìn kỹ, mỗi cái huyết vị đều tìm mười phần tinh chuẩn, không sai chút nào, phải biết nhân thể huyết vị phụ cận che kín đại lượng thần kinh Internet, hơi không cẩn thận, liền có thể châm co quắp bệnh nhân.

Mình tại Trung Y giới tiếng tăm lừng lẫy "Dự Châu thứ nhất châm" cùng người ta đó là xách giấy cũng không xứng nha! Chính mình lấy mấy chục năm thật đúng là sống đến chó trên người.

Luru Nhất Minh cười nhạt một tiếng, không quan tâm hơn thua, bình tĩnh tự nhiên đi đến đầu giường, lại lần nữa lấy ra hai cây ngân châm, hơi vung tay, "Phốc phốc" lại là lưỡng châm xuống dưới.

Phân biệt châm ở sau gáy huyết Phong Tri bên trên, lộ ở bên ngoài ngân châm phần đuôi rất nhỏ chấn động.

Mọi người lại là một tràng thốt lên âm thanh, kinh hãi sau khi kêu xong, không dám thở mạnh, mỗi cái nín thở ngưng thần, cẩn thận từng li từng tí e sợ cho quấy rầy đến Luru Nhất Minh thi châm.

Thực tế Quách Hạo cảm giác cũng không đau, ngân châm cắm vào về sau có một cỗ cảm giác tê ngứa cảm giác.

Theo sát lấy từ trên ngân châm tản mát ra một cỗ mạnh mẽ hấp lực, giống như máy bơm đồng dạng "Xì... Xì..." Một trận nhẹ vang lên.

Chung quanh rải rác Hàn Băng Chi Khí bị hấp dẫn, từng tia từng sợi thành đường vân hình dáng bị bám vào trên ngân châm.

Huyết vị lập tức dùng mắt trần có thể thấy tốc độ trở nên đen như mực, lộ ở bên ngoài châm thể cùng vân tay đuôi châm cũng thay đổi thành màu đen nhánh.

Nhìn lấy rất là quý dị, khủng bố!

Lý thầy thuốc đã sớm thu hồi về kinh bí, trong lòng chấn kinh tột đỉnh, buồn cười chính mình mới vừa rồi còn dùng làm người ta là tên lừa đảo, còn muốn báo động bắt người ta!

Ai! Thật sự là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân. Chính mình "Dự Châu thứ nhất châm" thanh danh tốt đẹp, tại người ta trong mắt cũng là một chuyện cười!

Giờ phút này giống như tiểu học sinh, dưới hai tay rủ xuống, một mặt vẻ cung kính, đứng tại bên cạnh.

Giấy lát ở giữa, hắc sắc ngân châm mặt ngoài nổi lên một tầng Băng Sương, hiện ra lam tử sắc quý dị quang mang.

Theo thời gian chuyển dời, hình thành Băng Sương càng ngày càng dày, chừng ngón út ngón cái lớn nhỏ.

Quách Hạo bắt đầu bắt đầu lảo đảo, nếu không phải là bởi vì thuốc tê mà nói, đánh giá hẳn hiện tại không phải nhảy dựng lên không thể.

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn lấy một màn này, không dám thở mạnh, mắt thường đều có thể trông thấy Quách Hạo da thịt đang thay đổi trắng, khôi phục bình thường nhan sắc, hắc khí toàn bộ tụ tập tại ngân châm bộ vị.

Dần dần huyết vị bên trong súc tích hắc khí cũng bị ngân châm hút đi, Luru Nhất Minh xem xét đại công cáo thành.

Lúc này mới bắt đầu khơi châm, thủ pháp cũng là quái dị, chạy đến đến, trước từ đầu phượng ao huyết bắt đầu rút.

Lý Trung Y một mặt thành kính, cung cung kính kính kéo lấy inox khay, dùng trợ thủ thần phận đứng lặng ở bên cạnh.

Luru Nhất Minh mỗi lấy ra một châm, hẳn tự nhanh nhẹn loại khay tiếp lấy, ngân châm rơi bàn, "Oành" phát ra Kim Thạch thanh âm, nhất định thành mấy đoạn. Hắc sắc Băng Sương cũng dần dần hòa tan thành chất lỏng màu đen.

Hai người phối hợp với, đem ngân châm toàn bộ lấy ra.

Luru Nhất Minh vỗ tay một cái, nhẹ nhõm nói ra: "Tốt, chính người cảm giác một chút." Nói xong, Luru Nhất Minh nghiêng đầu, hướng về phía Bàn Tử một bữu môi.

"Đem tài khoản cho hắn."

Bàn Tử đã từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, đáp ứng một tiếng, đem chính mình thẻ ngân hàng hiệu phát cho Quách Hạo.

Luru Nhất Minh cũng có thẻ ngân hàng, chỉ là không có khai thông Vãng Ngân cùng ngân nhắc nhở công năng, kiểm toán quá khó khăn, dứt khoát loại

Bàn Tử thề.

"Vị tiểu hữu này quý danh nha? Mới vừa rồi là tại thật có lỗi, ta thật sự là thất lễ!"

Lý thầy thuốc một mặt áy náy, liên tục chấp tay thăm hỏi.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, từ tốn nói: "Không sao cả! Trực tiếp bảo ta Lưu Nhất Minh liền có thể."

"Khục! Tiểu Lưu sư phó, người đây là cái gì thi châm thủ pháp, đơn giản Thần hồ kỹ! Ta cái này "Dự Châu thứ nhất châm" cùng người so ra, đơn giản cũng là trên trời dưới đất, thật sự là hổ thẹn!"

"Không có gì, người quá khách khí." Lưu Nhất Minh khẽ lắc đầu, lạnh nhạt cười nói.

"Ta muốn hỏi dưới, ta trước đó cũng từng châm qua cái này mấy cái huyết vị, đáng tiếc đồng thời không có hiệu quả lớn lắm, chẳng lẽ là theo tiểu hữu dưới châm thứ tự có quan hệ sao?"

"Cái này, ta cũng không rõ ràng lắm, sư phụ ta lúc trước cũng là như thế truyền thụ."

"Xin hỏi tiểu hữu kế thừa vị tiền bối kia?"

"Cái này, thật có lỗi! Lão sư không màng danh lợi, sớm đã quy ẩn sơn lâm, không hỏi thế sự!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Cút Ra Khỏi Dự Châu

Hai tay vẫn ôm trước ngực Quách Uy mảy rậm khóa chặt, ánh mắt sắc bén đánh giá Lưu Nhất Minh, trên trán dịch ý ngưng kết không rời.

Vừa rồi tại cửa, ngồi trên ghế băng chính mình cố ý quan sát một chút Lưu Nhất Minh đầu quân tay nâng chân, bất quá là cái người bình thường các loại.

Trên thân không có chút nào người tập võ khí chất đặc thù, cử chỉ nhẹ nhàng, khuôn mặt Thanh Tú, một bộ suy nhược chi tướng.

Ngược lại là bên cạnh hần Bàn Tử đi trên đường uy thế hùng lực, roi xuống đất âm vang hữu lực, chỉ là một thân thịt mỡ không quá phối hợp.

Trong mắt tỏa ra nhẹ giọng chi sắc, đồng thời lại hơi nghi hoặc một chút, như vậy người như thế nào có thể đánh được Quách Hạo bọn họ mười cái có được đẳng cấp Taekwondo đệ tử?

Trong lòng than nhẹ, xem ra ba năm này, chính mình bề bộn nhiều việc mờ chi nhánh, Đạo Quán Giáo Vụ công tác có chút lười nhác, đẳng cấp đẳng cấp khảo thí sau này cần phải nghiêm khắc đứng lên.

Lại lại quan sát, cũng là phát hiện ra một chút chỗ bất phạm.

Lưu Nhất Minh đầu quân tay nâng chân, ngôn ngữ nhìn quanh ở giữa rất là tự nhiên, giống như như nước năm xưa.

Cho dù là tại chính mình sắc bén ánh mắt bức bách phía dưới, vẫn bình tĩnh tự nhiên, thần sắc không thay đổi, riêng này phần không có chút rung động nào tính cách đã làm cho tán thưởng!

Chỉ là không biết cái này Lưu Nhất Minh là thật tâm có dựa vào mà chẳng sợ hãi; vẫn là theo kẻ ngốc giống như, người không biết không sợ, không biết đắc tội chúng ta Tỉnh Anh Đạo Quán hạ tràng sao?

Quách Uy nghĩ tới đây, nhẹ hừ một tiếng, ta mặc kệ người ủng hộ có cái gì dạng nhãn hiệu, đánh đệ tử ta, quét ta Tỉnh Anh Đạo Quán danh dự, rồi chúng ta Taekwondo mặt mũi, thù này không thể không báo!

Chờ nghe được trong phòng bệnh tiếng cãi vã, Quách Uy cũng đi tới, đứng ở phía sau.

Liên quan tới Quách Hạo muốn để để hấn kẻ thù cừu nhân Luru Nhất Minh cho trị liệu sự tình, hấn không ủng hộ, cũng không phản đối, dù sao mình là không có biện pháp, nhưng đối với Luru Nhất Minh là ôm mười hai phần cảnh giới.

Đối với Quách Hạo tôi nói, nếu không phải làm cho gấp, hấn là đánh chết đều không muốn cúi đầu để Luru Nhất Minh chữa bệnh.

Tại ốm đau bên trong, suy nghĩ một ngày sau đó, cũng muốn thông.

Đây chính là một cái giao dịch, mọi người theo như nhu cầu, người cai trị bệnh, ta trả tiền, ai cũng không nợ người nào.

Về phần đằng sau, tự nhiên là có thù báo thù, có khí xuất khí, khoái ý ân cừu, đều liệu bản sự, Luru Nhất Minh đối với cái này cũng là lòng dạ biết rõ!

Quách Hạo tại hỏi thăm Lý thầy thuốc cũng không có hữu hiệu biện pháp trị liệu về sau, lại giương mắt nhìn một chút sự phụ mình Quách Uy, Quách Uy cho hấn một cái bình tĩnh ánh mắt, có sự phụ ở bên cạnh nhìn chăm chăm, lường trước Luru Nhất Minh không dám làm ẩu.

Bởi vậy mới không để ý Lý thầy thuốc khuyên can, đồng ý Luru Nhất Minh hạ châm.

Luru Nhất Minh không chút do dự, tùy ý cỏ tay rung lên, cũng là 5 châm xuống dưới, như là chơi một dạng thủ pháp, tính chiết khấu, hợp thành con số thực tế dọa sợ mọi người.

Quách Uy bởi vì phía trước có Lý thầy thuốc ngăn cản, cũng không có thấy rõ ràng Luru Nhất Minh như thế nào dưới châm, nghe được tiếng kinh hô, trong lòng run lên, chen đến người trước, xem xét ánh mắt cũng là ngưng tụ.

Chăm chú nhìn Luru Nhất Minh nhất cử nhất động, chờ nhìn thấy quán tới huyết vị ngân châm biến thành hắc sắc băng điều trạng, ngu ngốc đều bản năng thấy rõ Luru Nhất Minh trị liệu có tác dụng.

Âm thầm suy nghĩ, tiểu tử này diện mạo không đẹp, ngược lại cũng có chút thủ đoạn.

Hấn chán kinh thì chán kinh, có thể còn không có Lý thầy thuốc như vậy kích động.

Chỉ vì hấn từ trước đến nay xem thường Trung Y, theo trên xã hội phần lớn người một dạng, cho rằng Trung Y là không khoa học, là ngụy khoa học, là Phản Khoa Học đồ vật, Tây Y mới thật sự là khoa học.

Trong lòng của hấn nhiều lắm là tán thành Luru Nhất Minh tại châm cứu phương diện này có chút nghiên cứu thôi, nhưng còn chưa tới cần chính mình coi trọng thậm chí kiêng kị trình độ, nội lực bất quá là có chút thủ đoạn tiểu nhân vật a!

...

Lý thầy thuốc ân cần cùng Luru Nhất Minh nóng trò chuyện, không nói chuyện tìm mà nói, nói bóng nói gió, phí hết tâm tư cũng đánh nghe không ra Luru Nhất Minh kể thừa lai lịch!

Nói lên Luru Nhất Minh trường học cùng tuyển chuyên nghiệp hung hăng bóp cổ tay thờ dài, đáng tiếc! Trung Y giới thiếu một nhân tài nha!

Kích động lôi kéo Luru Nhất Minh tay không bỏ, hấn không thể để Luru Nhất Minh từ Dự Châu đại học nghỉ học, hấn có thể đề cử đến Thủ Đô Trung Y thuốc Đại Học đi học tập.

Luru Nhất Minh chỗ nào chịu làm, nói hết lời mới tránh ra, sau cùng còn lưu phương thức liên lạc.

Lão Lý trong tay nắm chặt Luru Nhất Minh số điện thoại di động, trở lại phòng làm việc của mình về sau, chuyển đến ghế, một tay lấy treo trên tường "Dự Châu thứ nhất châm" tấm biển gỗ xuống, giấu đến trong góc.

Sau đó nhấc bút lên đến, đem Luru Nhất Minh dưới châm, khởi châm thủ pháp trình tự, ghi chép một lần, chuẩn bị tại chính mình chẩn trị bệnh nhân bên trong làm làm thí nghiệm.

Quách Uy tại Lý thầy thuốc rời đi về sau, ngăn lại Luru Nhất Minh cùng Bàn Tử đường đi.

Ánh mắt sắc bén như đao, quét mắt Luru Nhất Minh, giương một tay lên, bên người đệ tử xuất ra thư khiêu chiến đưa tới sự phụ trong tay.

"Quách Hạo trên thân thương tổn là người đánh đi? Cũng là người bình định Dự Châu đại học Taekwondo xã?"

Luru Nhất Minh ánh mắt bình tĩnh, thần sắc không thay đổi, từ tốn nói: "Không sai! Là ta."

Quách Uy gật gật đầu, cầm trong tay Thủ Trát đưa cho Luru Nhất Minh, trung khí mười phần nói ra: "Đây là thư khiêu chiến, người có thể tiếp nhận, cũng có thể không chấp nhận!"

Luru Nhất Minh nhẹ nhàng cười một tiếng, cầm vào tay, nhìn cũng chưa từng nhìn, nhìn thẳng Quách Uy,

"Không cần phải nói, ta tiếp nhận, nhưng ta có một cái điều kiện. . ."

"Người nói?"

"Ta nếu như thắng mà nói, các người Taekwondo quán cho ta rút ra Dự Châu tỉnh, trong vòng hai mươi năm không cho phép mở quán thu đồ đệ."

"Ách! Ha-Ha!"

Quách Uy đầu tiên là ngạc nhiên, tiếp theo kịp phản ứng về sau, trong hành lang một trận cuồng tiếu, hồi lâu sau, mới thu liễm ý cười,

"Tiểu tử, đây là ta nghe qua buồn cười nhất trò cười, người thật sự là không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi."

"Ta hiện tại càng ngày càng hoài nghi người là bọn họ phái người, cố ý đến nện chúng ta Tỉnh Anh Đạo Quán tràng tử."

Lưu Nhất Minh nhẹ hừ một tiếng, cười nhạt nói: "Người nếu là không làm, liền lăn đi một bên chơi!"

"Tiểu tử, con mẹ nó người muốn ăn đòn!" Quách Uy bên người đệ tử Đại Lang nghiêm nghị quát lớn, hần sớm nhìn Lưu Nhất Minh không vừa mắt, thứ gì, lại dám theo sư phụ nói như vậy, không phải đánh mụ mụ người đều nhận không ra không thể.

Nói xong thân thể nhảy lên, tạt nhào tới.

Quách Uy cũng không có ngăn đón, hần giống như mình cũng bị Lưu Nhất Minh câu này chọc tức lấy, trong đầu ngọn lửa "Từ từ" loạn bốc lên, áp chế không nổi.

Đại Lang là Đại Đen một đoạn, thực lực không kém Quách Hạo, vừa vận thăm dò một chút Lưu Nhất Minh.

"Này!"

Đại Lang một tiếng quát chói tai, thân thể một cái ngược chiều kim đồng hồ chuyển, "Hô" một cái tiếng xé gió, đùi phải vung vẩy như roi, thẳng đến Lưu Nhất Minh mặt mà đi.

Đây cũng là Taekwondo trong thực chiến ứng dụng phổ biến nhất hoành đá, động tác đơn giản thực dụng, bị Đại Lang thi triển đi ra, vù vù mang phong.

Bản Từ dọa đến lui ra phía sau một bước, "A" kêu lên sợ hãi: "Minh ca, cẩn thận!"

Lưu Nhất Minh mặt không đổi sắc, không lùi mà tiến tới, một cái tiến bộ tạt bất chợt tới đến Đại Lang trước mặt, "Ba" đối diện nhất chương quá khứ.

"A" Đại Lang kêu thảm một tiếng, thân thể lui về phía sau tạt lao đảo.

Quách Uy động tác lao đảo cũng không chậm, vội vàng lách mình quá khứ, một cái đỡ lấy đệ tử Đại Lang.

Chỉ gặp Đại Lang mũi sập, lưỡng cái răng cửa cũng gãy, miệng mũi máu tươi ra bên ngoài chảy ròng, đau chỉ hút hơi lạnh.

Quách Uy ngẩng đầu tròn mắt nhìn lấy Lưu Nhất Minh, nghiêm nghị quát: "Hảo tiểu tử, tính cách như thể độc ác!"

Lưu Nhất Minh chậm rãi lắc đầu, cười nhạt nói.

"Ha ha! Loại người như người ta gặp rất nhiều, đánh thắng được, tạt nói người ta tài nghệ không bằng người, đánh không lại, tạt nói người ta thủ đoạn độc ác, dù sao bất luận nói thế nào, đều là các người chiếm lý!"

Đúng lúc này, tiểu y tá dẫn bảo an từ cửa thang máy bên trong bước nhỏ đi mau lấy, chạy tới, trong tay gờ cảnh côn, lớn tiếng hét lớn: "Làm gì chứ? Bệnh viện không cho phép đánh nhau!"

Quách Uy liếc một chút bọn họ, quay đầu ánh mắt hai mắt hung dữ nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh, cắn răng:

"Được! Tiểu tử, ta đáp ứng người điều kiện, nhưng nếu là người thua làm sao bây giờ?"

"Ta nếu như thua, mặc cho người xử phạt, tuyệt không hai lời!"

"Tốt!" Quách Uy cao giọng hô, trung khí mười phần.

"Vừa rồi thời gian hết hiệu lực, khiêu chiến thời gian chúng ta trực tiếp định tại cuối tuần này, ngay tại tỉnh bên trong thể dục quán."

"Đừng nghĩ đến chạy trốn, ta biết nhà các người cũng là ở chỗ này, hừ!"

Lưu Nhất Minh mục đích nghe xong, trong ánh mắt lộ ra một hơi khí lạnh, lạnh lùng nói ra: "Các người làm tốt rút ra khỏi Dự Châu tỉnh chuẩn bị đi!"

Nói xong, cùng Bản Từ sóng vai rời đi.

Đại Lang đứng lên, lau cái cằm cùng trên mặt máu tươi, đọc nhấn rõ từng chữ không rõ, hàm răng hở nói ra: "Sư phụ, quá đề cao hần, trực tiếp phé hần

xong!"

"Không, ta cần phải biết đến là cái nào võ quán ủng hộ hần, lại dám khiêu chiến chúng ta Tinh Anh Đạo Quán. Ta muốn trừ tận gốc!"

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Thiết Công Kê Nhổ Lòng

Hai người đi đến thang máy thời điểm, Bàn Tử điện thoại di động đến gần nhắc nhở, móc ra xem xét, hắc hắc! Ba mươi vạn một xu không thiếu.

Cái này Quách Hạo đến cũng thông khoái, thật sự là e ngại Luru Nhất Minh quỷ dị thủ đoạn.

Hai người vui tươi hơn hờ, đi vào thang máy, phát tài, chúc mừng một chút, Bàn Tử đề nghị đến Học Viện đường mỹ thực một con phở khác ăn đồ nướng qua.

Hiện tại đã tiến vào vào tháng năm, Mỹ Thực Nhai bên trên tiếng người huyên náo, cười nói tiếng hoan hô, rất là náo nhiệt.

Không thiếu đồ nướng đã khai trương, xa xa đã nhìn thấy không trung thổi qua đến khói bụi.

Phục vụ nhân viên chính đang không ngừng chào hỏi khách khứa, đồ nướng đám thợ cả cầm bồ phiến một trận điên cuồng quạt, mùi khói xuyên thịt đặt ở trên lò nướng, nhiệt độ cao khiến cho thịt xiên dầu trơn nhỏ xuống đến than khối bên trên, phát ra "Tư xèo xèo" tiếng vang, trong không khí tràn ngập Than củi mùi thơm ngát còn có thấm vào miệng mũi mũi thịt.

Không thiếu khách hàng đang ở ăn xôi nướng uống bia, còn thỉnh thoảng mà rống lên hơn mấy cuồng hống. Hối hả, náo nhiệt dị thường, đại bộ phận đều là phụ cận đại học sinh, cũng có một chút thị dân mộ danh mà đến.

Phía trước mấy cái quầy hàng, không còn chỗ ngồi, lão bản đem chông chất đứng lên nhựa plastic ghế mở ra, phân phát cho các loại vị các học sinh.

Có thể thấy được sinh ý nóng này!

Hai người vượt qua qua, đi thẳng đến góc rẽ lão Vương đồ nướng, chỉ có thừa thớt ba tòa khách nhân, ánh đèn mờ nhạt, vị trí lại hẻo lánh.

Tính toán, tựu nơi này đi! Một đời trước hai người cũng tới nơi này nếm qua, nơi này cá nướng cùng nướng cá dái ...dê cũng không tệ lắm!

Hai người mới vừa cất bước lúc, từ vị nướng đằng sau chạy vội đến tới một cái nữ hài, đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, một mặt kinh hi hô: "Ca, thật là ngươi! Nha! Mau mau!"

Luru Nhất Minh xem xét, nguyên lai là Yến Tử, cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ, trên mặt cũng hiện ra nụ cười.

Yến Tử một bên dẫn Luru Nhất Minh, một bên hướng về phía trên vỉ nướng một cái nam hài hô: "Tiểu Quân, mau tới đây, đây chính là ta nói với ngươi Luru ca, chúng ta ân nhân cứu mạng!"

Khói mù lượn lờ Vương Tiểu Quân nhìn qua bất quá mười lăm mười sáu tuổi, một mặt mỡ đông, hun khói lửa cháy, cổ vây quanh màu trắng khăn mặt đã biến thành màu xám.

Nghe được Yến Tử la lên về sau, mang tương bồ phiến cùng trong tay nắm chặt một cái thịt dê nướng đặt ở một bên. Vung lên khăn mặt lau một chút trên mặt mồ hôi, xoa xoa bóng nhẫy tay, chạy chậm đến Luru Nhất Minh trước bàn, sắc mặt đỏ bừng, không biết là kích động, vẫn là lửa than nướng.

Hơi mỏng bờ môi thì thảo, nói không ra lời, Yến Tử một cái đập cánh tay hần, ngón tay nhỏ lấy Luru Nhất Minh nói ra: "Tiểu Quân, đây chính là đem ngươi tỳ từ trong địa lao cứu ra ân nhân, mau gọi ca!"

Tiểu Quân hai mắt đỏ thắm, vành mắt một chút đỏ, bờ môi run rẩy, "Phù phù" một tiếng quỳ gối Luru Nhất Minh trước mặt, "Ca, cảm ơn ngươi! Cảm ơn ngươi. . . ."

Một cử động kia đem Luru Nhất Minh cùng Bàn Tử đều hù nhảy một cái, Luru Nhất Minh vội vàng đứng người lên, một tay lấy Tiểu Quân kéo lên, trong

miệng reo lên: "Làm cái gì vậy? Mau dậy đi!"

Tiểu Quân bò môi chỉ là run rẩy, nói không ra lời, trên mặt đỏ bừng căng phồng, thần sắc rất là kích động, Luru Nhất Minh vỗ hấn gầy yếu vai bên cạnh, lôi kéo hấn ngồi xuống.

Tiểu Quân mới vừa tọa hạ tựa đứng lên, nói ra: "Ca, các người ăn cái gì, ta cho người nướng qua."

"Ách, người nhìn lấy làm đi!" Luru Nhất Minh cũng không biết ăn chút gì, đối với ăn cái này một khối xưa nay không coi trọng.

"Có ngay! Ca, người chờ." Tiểu Quân chạy hối hả vì nướng đằng sau, tâm tình hết sức kích động, động tác nhanh nhẹn xuất ra đã xuyên tốt thịt dê nướng, xiên thịt bò, dê thận, nướng cả dái ...dê chờ một chút, thỉnh thoảng xuyên thấu qua khói bụi hương về phía Luru Nhất Minh bọn họ ngai ngừng cười cười.

Tại bên cạnh nói ra: "Ca, người không biết, đây là Tiểu Khả đệ đệ Tiểu Quân, tính cách có chút hướng nội, trường cấp 3 không có niệm xong tựu bỏ học, ai!"

Luru Nhất Minh lập tức nhớ tới, Hoàng gia Nhất hào trong địa lao cái nào si ngốc ngây ngốc mang kính mắt nữ hài, khoe miệng nhếch, hỏi: "A! Tỷ tỷ nàng hiện tại thế nào?"

Yến Từ chẹp chẹp lấy miệng, nói ra: "Tiểu Khả còn tại trị liệu, bắt quá tình huống tại chuyển biến tốt đẹp. Ca, ta trước cho các người làm ăn chút gì."

Nói xong, thân thể nhẹ nhàng như như bay,

Bước nhỏ đi mau đến đằng sau trên kệ, bưng tới một bàn đậu tương, một cái giỏ nước nấu Đậu phộng, lại khai mở mấy cái chai bia.

Bởi vì khách nhân không nhiều, cũng là không rất bận bịu, Yến Từ lúc này mới ngồi xuống, khe khẽ thở dài, bắt đầu chậm rãi kể rõ, nguyên lai cái này gian hàng là nhỏ có thể ba ba lão Vương thuê gian hàng, mỗi tháng sáu trăm nguyên, trời nóng đồ nướng, trời lạnh làm Fastfood, cung ứng lấy tỷ đệ hai cái đến trường.

Tiểu Quân cùng Tiểu Khả tỷ đệ hai cái, mỗi ngày tan học liền đến hỗ trợ bưng thức ăn, dâng rượu, tính tiền các loại, người một nhà thời gian cũng là không có trở ngại.

Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, ba tháng trước một ngày, lão Vương com chiến thời điểm đột nhiên ngã quy, đi bệnh viện một kiểm tra lá gan khô u, trong nhà tích súc rất nhanh liền tiêu hết, lại qua thân thích hàng xóm vay tiền mới duy trì mấy lần trị bệnh bằng hoá chất năm viện.

Về sau Tiểu Khả cùng ta nghe nói Hoàng gia Nhất hào kiếm tiền nhanh, chúng ta tựu ban đêm đi làm kiêm chức, tiếp rượu, bồi hát, đằng sau phát sinh sự tình, ca người cũng biết.

Luru Nhất Minh gật gật đầu, Yến Từ lại nói tiếp: "Hiện tại Tiểu Khả cũng nằm viện, hai người mỗi ngày phí dụng đều tại bốn năm ngàn, Tiểu Quân không có cách, tựu đem cái này quầy hàng một lần nữa mở, ta nhìn quá đáng thương, liền đến cho hấn giúp đỡ chút. "

"A!" Luru Nhất Minh nghe khe khẽ thở dài một cái, Bàn Từ cũng là thẳng lắc đầu, người một nhà này cũng thật sự là với không may!

Quay đầu bốn phía nhìn xem, nhà bên sinh ý cũng không tệ, Yến Từ nhìn ra Luru Nhất Minh nghi hoặc, nói ra: "Tiểu Quân, trước kia đi theo hấn ba ba cũng chỉ là trợ thủ, rửa rau, chặt thịt, xuyên xiên, đồ nướng kỹ thuật. Bất quá hai ngày này hấn tự mình tìm tòi, ban ngày trong nhà luyện tập đồ nướng, hiện tại kỹ thuật rất tốt."

"Ca, người một hồi ném thử liền biết."

Luru Nhất Minh gật gật đầu, hướng về phía chẹp chẹp lấy miệng ăn đậu tương Bàn Từ nói ra: "Cho mình trong lớp đồng học gọi điện thoại, liền nói ta mời khách, để bọn hấn đều đến ăn đồ nướng!"

"Có ngay!" Bàn Từ sáng khoái nói ra, lấy điện thoại cầm tay ra liền bắt đầu gọi điện thoại, vừa nghe nói Luru Nhất Minh mời khách, trong tức xá nhất thời sôi trào, cái này thiết công kê nhỏ lông lán đầu nhỏ lông, không được, nhất định phải hung hăng làm thịt một hồi.

Đại hô tiểu khiếu, hô bằng gọi hữu, còn gọi chút các nữ sinh tới cổ động.

Không đến 15 phút, số lớn nhân mã giết tới, chừng hơn ba mươi người, nhất thời lão Vương đồ nướng kín người hết chỗ, Yến Từ lại từ giá đỡ đằng sau đem chõng chất đứng lên nhựa plastic ghế mở ra, phân cho Luru Nhất Minh các bạn học.

Tám chiếc bàn ngồi đầy, đậu tương, nước nấu Đậu phộng đậu bưng lên bàn, mỗi bàn một kiện Bia, trong nháy mắt đem hàng tồn cho sạch sành sanh, Yến Từ vội vàng tìm ra sách nhỏ, tìm tới cung hóa điện thoại, bắt đầu gọi điện thoại đưa hàng.

Luru Nhất Minh giờ ly rượu, đứng lên, hướng về phía trong lớp các bạn học nói ra: "Tùy tiện ăn, ta mời khách, sau này, nơi này chính là lớp chúng ta ăn đồ nướng xác định vị trí đơn vị."

"Ha-Ha! Tốt!" Trong lớp các bạn học đều rất lợi hại nể tình, nhao nhao nâng chén gọi tốt, bất luận nói thế nào, đi qua phòng học xếp theo hình bậc thang bên ngoài một màn, tất cả mọi người nhận thức lại Luru Nhất Minh, trừ bỏ một số đặc biệt không hợp nhau người, đại đa số người đều vẫn là rất bội phục Luru Nhất Minh.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Gặp Quỷ

Trong nháy mắt, đã là ban đêm hơn chín điểm, nhanh đến tức xá đến cửa thời gian.

Lưu Nhất Minh nhìn xem tất cả mọi người Ăn uống không sai biệt lắm, giơ một tay lên, đưa tới Yến Từ ý là tính toán bao nhiêu tiền?

Yến Từ lúc đầu cười ha hả chạy hồi ha tới, nghe xong cái này, nhất thời sắc mặt tự biến, cắn răng nói ra: "Ca, người đây là đang đánh chúng ta mặt nha! Chúng ta sao có thể thu người tiền?"

Tiểu Quân lúc này cũng tới, lau một cái trên mặt mỡ đồng cùng mồ hôi, nói ra: "Đúng nha! Ca, tiền này chúng ta kiên quyết không thể thu, người đem tỷ ta cứu ra, ta cũng không biết cái kia báo đáp thể nào người?"

"Ta cái này miệng lưỡi vụng về, không biết nói cảm kích mà nói . . . ."

Lưu Nhất Minh tay bãi xuống, quay đầu nói ra: "Ta biết, có thể các người cũng là vốn nhỏ sinh ý, không lấy tiền sao được? Nếu là không thu mà nói, lần tiếp theo ta cũng không dám tới."

Yến Từ tiếp lấy câu chuyện, nói ra: "Ca, nếu không như vậy, lần này tạm thời cho là chúng ta mời khách cảm tạ người. Lần tiếp theo lại lấy tiền, được không?"

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, gật gật đầu nói: "Tốt a! Có khó khăn gì một mực tìm ta!"

Tại Yến Từ cùng Tiểu Quân ánh mắt đưa tiễn phía dưới, Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử một nhóm người mới rời khỏi Lão Vương quầy đồ nướng, quay lại trường học.

Bàn Tử trên đường yên lặng bàn tính một chút, nói ra: "Minh ca, tối nay chúng ta chỉ ít ăn hết hơn một ngàn."

Lưu Nhất Minh ân một tiếng, gật gật đầu, xong Bàn Tử nói ra: "Ngày mai bên ngoài đi xem hán một chút ba ba."

Bàn Tử bờ môi nhếch một chút, chần chờ một chút nói ra: "Tốt!"

Đêm xuống, tức xá đèn cũng dập tắt, đàn tiếu ồn ào âm thanh cũng thấp chìm xuống, dần dần biến mất.

Trong tức xá, tiếng ngáy nổi lên bốn phía, Lưu Nhất Minh khép hờ hai mắt đột nhiên mở ra, bỗng nhiên ngồi dậy.

Sơ qua y phục về sau, mở ra ban công môn, tay đem lan can, thả người nhảy lên, hai tay triển khai, như là Đại Bàng Triển Sí, đảo mắt đã bay tới xa mười mấy mét đình nghỉ mát bên trên.

Mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, thi triển "Phong Linh quyết", nhảy mấy cái ở giữa, đã đến Đại Học Thành, biến mất tại trong bóng đêm mịt mờ.

Chìm vào giấc ngủ trước đó, Lưu Nhất Minh đã từ Bàn Tử trong miệng thăm dò được Khương Tuyết Yến nhóm nhà địa chỉ.

Lưu Nhất Minh tại đường đi Lô Vũ trên sân thượng, chạy như bay, nhún nhảy.

Tiến vào Hậu Thiên cảnh về sau, thân thể càng thêm nhẹ nhàng.

Tầm thường vượt nóc băng tường càng là không nói chơi, thông qua "Phong Linh quyết" gia trì, tốc độ càng là nhanh như thiểm điện.

Ngẫu nhiên từ trên sân thượng bay qua đến đối diện lúc, trên đường phố camera giám sát bên trong cũng là nhìn thoáng qua, căn bản bắt không đến Lưu Nhất Minh bóng dáng.

Khương Tuyết Yến nhóm nhà ở vào Dự Bắc khu quốc lộ trên đường Phố La Vượng Thế biệt thự khu, nước Pháp Nam Bộ tiểu trấn phong cách, có thể

ở chỗ này trên cơ bản đều là "Thành thị phú hào".

Bất động sản là trong nước sớm nhất thông qua quốc tế chứng nhận Châu Giang bất động sản, tại Hoa Hạ Quốc bên trong tiếng tăm lừng lẫy.

"Ôn Toa Thành Bảo" phong cách biệt thự, phòng ngủ màu da cam đèn ngủ dưới, Khương Khai Thành cùng lão bà hân một trận vận động dừ dội về sau, mồ hôi đầm đìa.

Dựa lưng vào cao su giường gỗ đầu Khương Khai Thành đốt một điếu thuốc, thư thư phục phục quất lấy, phun vòng khói thuốc thấp giọng cười nói: "Thế nào? Bảo Dao chưa lão a?"

"Rồi người, không biết xấu hổ!"

Đã bốn mươi tuổi Lữ Mỹ Phụng thờ phỉ phò, phong vận vẫn còn đảo mị nhãn, đầu gối ở Khương Khai Thành trần trụi bộ ngực bên trên, nói ra: "Ta hôm nay nghe Diễm Diễm gọi điện thoại nói, trường học của bọn họ bên trong có một cái gọi là Lưu Nhất Minh tiểu tử khi dễ nàng, là chuyện gì xảy ra?"

Khương Khai Thành "Xùy" cười một chút, nôn một cái khói vòng mấy lúc sau, chẳng hề để ý nói ra: "Người xuất ngoại vừa trở về, cũng mệt mỏi, đừng quản việc này."

Lữ Mỹ Phụng chùy một chút Khương Khai Thành bộ ngực, sẵng giọng: "Ta sao có thể mặc kệ, chúng ta tự Diễm Diễm một cái con gái một, Tâm Can Bảo Bối giống như, ai dám khi dễ nàng, lão nương tuyệt không buông tha hắn."

"Việc này ta biết, cũng là bọn họ ban một cái nam đồng học, bắt quá là xướng ép dầu ngõ hẻm xuất thân tiểu tử nghèo, xé chiều hôm nay đem nhà ta xe cho nện, còn buộc nhà ta Diễm Diễm trước mặt mọi người xin lỗi!"

Lữ Mỹ Phụng "Đằng" một chút, ngồi xuống, trắng bóng nhân gian hung khí run rẩy lấy, liễu mi dựng thẳng.

Một phát bắt được Khương Khai Thành cổ, lưng lay nghiêm nghị quát lớn: "Khương Khai Thành, người là thế nào làm cha? Nữ nhi đều bị khi phụ thành như vậy, người còn thờ ơ?"

Khương Khai Thành sắc mặt ngum khói, đẩy ra Lữ Mỹ Phụng, trừng mắt quát lớn: "Ai nói ta không có quản, người cái lão nương môn hiểu cái gì? Đây không phải liên lụy đến Tiểu Khôn mà!"

Lữ Mỹ Phụng nghe được Tiểu Khôn, tâm tình tỉnh táo lại, cau mày nói ra: "Theo Tiểu Khôn có quan hệ gì?"

"Này! Tiểu tử kia không biết từ nơi nào đãi tới một cái đồ cổ, bị Tiểu Khôn coi trọng, về sau nghe nói hai người không có đàm thành, ta tự tiêu ít tiền mời cái Thái Quyền Thủ rồi giáo huấn một chút Lưu Nhất Minh."

"Ai biết cái nào Thái Quyền Thủ thật mẹ nó không còn dùng được, đánh không lại không nói, còn mẹ hắn cái rắm đều không thả một cái, tự mình một người xám xịt chạy về Thailand rồi. Còn nói cả đời không hề bước vào Hoa Hạ một bước."

"Lãng phí lão tử hơn hai mươi vạn, thật là một cái phế vật!"

Lữ Mỹ Phụng nghe xong, chau mày, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép lấy tay đâm Khương Khai Thành trán, mắng: "Người càng là cái phế vật! Đường đường một cái lão tổng liên cái tiểu tử nghèo đều giáo huấn không!"

"Ta mặc kệ, một cái tăng tiểu tử nghèo vậy mà khi dễ đến trên đầu chúng ta, nhất định phải hảo hảo giáo huấn một cái cái này tiểu ma-cà-bông!"

Khương Khai Thành lấy tay sờ một chút bị đâm trán, không kiên nhẫn nói ra: "Ta biết, tự xé chiều hôm nay tiểu tử kia thế mà còn muốn hện ta uống trà, mẹ nó, hắn cũng không nghĩ một chút, hắn là thân phận gì, lão tử là thân phận gì, thật mẹ nó làm há miệng."

"Chờ qua mấy ngày, Lão Thất nơi đó có hảo thủ về sau, lão tử không phải đem hắn đánh cho tàn phế không thể!"

...

Ban đêm một giờ đồng hồ, Phở La Vượng Thế khu biệt thự bên trong, đèn đuốc rã rồi, biệt thự ở giữa trên đường ngẫu nhiên có tuần tra bảo an đi qua.

Khương Khai Thành mơ mơ màng màng đang ở làm lấy mộng đẹp, đột nhiên cảm giác được chính mình bay thẳng lên, cười mây đập gió, cảm giác đang đưa nói không nên lời sáng khoái!

Đang sáng khoái đây! Trong lúc đó tự từ đám mây rơi xuống, rơi vào trong nước đá, Khương Khai Thành "A" một cuồng hống từ trong mộng giật mình tỉnh lại.

Mở mắt xem xét, hoảng sợ mất hồn mất vía.

Mẹ nó chính mình phần eo quần lấy một cái trắng ga giường, bị treo ở cao mười mấy mét dưới mái hiên, theo gió thổi đang đưa tới lui.

Kém chút không có hù chết! Oa oa kêu to lên.

Tại cái này yên tĩnh trong bầu trời đêm, Quý Khiếu, âm thanh chấn động khắp nơi.

Dọa đến tuần tra bảo an Tiểu Trương đánh một cái giật mình, không chịu được mở miệng chửi bới nói: "Mẹ nó! Người nào nha! Hù chết lão tử."

Dùng trong tay cường quang Đèn pin hướng về phía thanh âm lời đồn đến phương hướng chiếu tới, chỉ gặp đối diện biệt thự trên nóc nhà trắng bóng một bóng người, vền vền ăn mặc một cái quần đùi, một tay nắm lấy màu trắng ga giường ở dưới mái hiên đang đưa tới lui, một tay giữa không trung bên trong khua tay, la to: "Nhanh! Bảo an, nhanh cứu ta xuống dưới."

"Ta dựa vào!" Tiểu Trương cả kinh tròn mắt đều nhanh trừng ra ngoài, đây không phải Khương tổng sao? Hắn tại cái tiểu khu này làm đã nhiều năm, đối với khu biệt thự chủ xí nghiệp đều rất quen thuộc!

Vội vàng dùng bộ đàm kêu gọi đồng sự tiếp viện, sau đó chạy hối hả quá khứ, "Oành oành" hung hăng điên cuồng phá cửa.

Biệt thự này ba tầng lầu cao, nóc phòng cách xa mặt đất chừng hơn mười mét, bất động sản phòng chứa đồ cái thang khẳng định với không tới, chỉ có thể người từ bên trong leo đi lên, đem Khương tổng cho tùm đi lên.

Trong nháy mắt chạy tới ba cái đồng sự, mọi người xem xét đều tròn mắt hốc mồm, lẫn nhau nhìn xem

"Này! Cái này Khương tổng đang đùa cái đó đâu? Hơn nửa đêm đem chính mình treo ở dưới nóc nhà nhảy dây?"

"Ai biết được? Kê có tiền thế giới xem không hiểu!"

"Khác nói thầm, các người nếu có thể xem hiểu, các người cũng là người có tiền, tranh thủ thời gian phá cửa cứu người!"

Mọi người đánh thức Lữ Mỹ Phụng về sau, bò lên trên nóc phòng, mấy người hợp lực thật vất vả đem cồng đến run lấy bảy Khương Khai Thành cứu được.

Hỏi đến nguyên nhân, Khương Khai Thành cũng nói không rõ ràng, cảm giác đông lạnh tinh về sau, tự ở dưới mái hiên treo.

Lữ Mỹ Phụng hung hăng nắc to Khương Khai Thành thần kinh bệnh, hơn nửa đêm nổi điên làm gì?

Các nhân viên an ninh lẫn nhau cười cười, khuyên hai câu liền đi.

Chờ đến rạng sáng 5 giờ, Đông Phương hơi hơi trắng bệch, sắc trời đêm sáng tỏ thời điểm.

Yên tĩnh khu biệt thự bên trong lại là "Ngao" một cuống hòng, lần này khoảng cách vọng gác rất gần.

Dọa đến vọng gác bên trong bảo an Tiểu Trương tỉnh cả ngủ, một cái giật mình từ trên ghế đứng lên. Xoa nắn buồn ngủ hai mắt, vầy vầy có chút ngất đi đầu.

Giờ cường quang Đèn pin, thỉnh thoảng phát hiện hướng trên đỉnh đầu giữa không trung, cột đèn đường bên trên treo một người, vẫn là dùng ga giường treo.

Giương nanh múa vuốt trên không trung đang đưa trái phải, thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở,

"Bảo an, nhanh cứu ta xuống dưới! Nhanh!"

"Ta dựa vào!" Tiểu Trương không thể tin xoa xoa con mắt, mở mắt nhìn kỹ, mẹ nó! Vẫn là Khương tổng!

Kêu gọi đồng sự về sau, mọi người mang tới cái thang, mấy người hợp lực cứu Khương tổng về sau, đỡ khóc đỡ cười hỏi: "Khương tổng, người cái này đùa là số một nha?"

"Ta con mẹ nó cũng không biết, vừa mở mắt liền bị xâu ở chỗ này, thật mẹ nó như thấy quỷ."

Khương Khai Thành sắc mặt tái xanh, toàn thân cồng đến thẳng phát run, nói chuyện đều mang thanh âm rung động.

Việc này trời vừa sáng, lập tức trở thành tiểu khu chủ xí nghiệp bàn tán sôi nổi đề tài, thật sự là quá kỳ quái.

Khương Khai Thành bị Lữ Mỹ Phụng buộc rời bệnh viện nhân dân tìm chuyên gia tư vấn, hoài nghi mình phải hay đến mộng du!

Thầy thuốc nói cho bọn hắn hai vợ chồng, có thể là gần nhất áp lực lớn, phục dụng tinh thần tương tự như thôi miên loại dược vật cái gì tạo thành, có phải hay không là di truyền.

Có thể Khương Khai Thành nói, chính mình cha mẹ, gia gia nãi nãi đều không có phạm qua mộng du. Thầy thuốc cũng không có cách, chỉ có thể nói tại quan sát một chút.

Chờ đến ngày thứ hai ban đêm, Lữ Mỹ Phụng không yên lòng, thực sự hôm qua lão công làm việc quá mức không thể tưởng tượng, cũng quá hung hiểm.

Dứt khoát loại dây thừng đem lão công trời đến trên giường, cái này mới an tâm nằm ngủ.

P/s: Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tiền thưởng gấp bội

Đi ngủ trước khi, Lữ Mỹ Phụng lại lần nữa kiểm tra một chút, nhìn xem lão công cổ chân cùng cổ tay đều buộc lại dây thừng, một mực buộc ở giường chân, mới an tâm tắt đèn.

Lường trước lần này khẳng định vạn vô nhất thất, lại sẽ không phát sinh tối hôm qua nhảy dây xâu quỷ sự tình.

Lúc nửa đêm, Lữ Mỹ Phụng đi tiểu đêm, ngồi dậy, mở đèn đầu giường, trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, đầu não ngất đi, bản năng quay đầu nhìn xem lão công ngủ được thế nào?

Ai ngờ vừa quay đầu, thỉnh linh giật mình, Khương Khai Thành lại không thấy.

Nhất thời tự đánh cái giật mình, tỉnh cả ngủ, không thể tin được lại xoa xoa con mắt, mở ra, vẫn là rỗng tuếch, bóng người không thấy.

Đúng lúc này, đột nhiên nghe được sau lưng "A" một cuồng hống kêu thảm, theo mỡ heo giống như.

Cái này tiếng vang tại yên tĩnh trong bầu trời đêm, khỏi nói nhiều làm người ta sợ hãi.

Lữ Mỹ Phụng dọa đến trực tiếp "Ngao" một cuồng hống, từ dưới đất lại nhảy đến trên giường, ôm chặt lấy chân mền dọa đến run lẩy bẩy.

Da đầu từ tóc thẳng nha, toàn thân nổi da gà.

Lúc này trên cửa sổ hiện lên một bóng người, Lữ Mỹ Phụng quát to một tiếng "Lão công?"

Sau đó run rẩy tay, cố nén ý sợ hãi đẩy mở cửa sổ xem xét, tại ngoài cửa sổ cao mười mấy mét nước Pháp Ngô Đồng Thụ treo ngược lấy một bóng người.

Có thể không là Khương Khai Thành sao! Ở trong trời đêm lay động qua đến lay động qua qua.

"Mỹ Phụng, nhanh, mau gọi bảo an, cứu ta xuống dưới!"

Như thế nháo trò lặp đi lặp lại, cách đó không xa tuần tra bảo an cũng kinh động, cường quang Đèn pin vừa chiếu, mẹ nó vẫn là Khương tổng, tất cả mọi người là dở khóc dở cười, vội vàng tìm đến cái thang, phát giác quá cao, căn bản với không tới.

Đang nhìn nhìn Khương Khai Thành xâu vị trí là tại Ngô Đồng Thụ phía trên nhất tách ra nhánh cây cuối chỗ, nhánh cây quy mô cũng liền so với người cánh tay thô như vậy một chút.

Khương Khai Thành gần 160 cân thể trọng, cứ như vậy khua qua khua lại, nhánh cây không gãy không thể.

Mọi người vội vàng khuyên ngăn Khương Khai Thành tỉnh táo lại, không muốn lắc lư.

Một bên để Lữ Mỹ Phụng cùng bảo mẫu nhiều ôm tới vài đôi chân mền đệm trên mặt đất, vạn nhất nếu là đến rơi xuống, còn có cái giảm xóc.

Một bên vội vàng đánh 119 qua tới cứu viện. Như thế nháo trò lặp đi lặp lại, nhà hàng xóm đèn cũng nhao nhao sáng lên, người hiểu chuyện mặc đồ ngủ đối diện xem náo nhiệt.

Ở dưới chỉ trở, cùng dưới cây các nhân viên an ninh đảm tiểu lấy, thỉnh thoảng xông Khương Khai Thành nói giỡn hai câu.

"Khương tổng, người cái này lại nhảy dây đâu? Càng đùa càng cao cấp hơn nha "

"Móa! Lý Tổng, mình có thể đừng nói giỡn sao? Thật mẹ nó tà môn, khẳng định là có người trêu cợt ta!"

"Không được, bảo an, tranh thủ thời gian báo động, điều tra thêm tiểu khu giám sát!"

...

Chờ đến 119 Xe cứu hỏa chạy tới, Khương Khai Thành đã bị xâu sắp đến một giờ, toàn thân thẳng phát run, bờ môi đều Tử.

Nhân viên cứu hỏa vừa xuống xe, ngẩng đầu nhìn lên, mẹ nó cũng bị Lôi không nhẹ, xuất cảnh bao nhiêu lần, lần đầu gặp loại tình huống này.

Ngươi đây là treo ngược vẫn là nhảy dây?

Xe cứu hỏa tự mang co đuối thức thang mây thẳng lên, đỉnh chớp mang theo lên xuống Đẩu Chuyển đài, một tên Phòng Cháy chiến sĩ đứng ở phía trên, tới gần Khương Khai Thành về sau, giải khai trên cổ tay hắn dây thừng buông ra.

Khương Khai Thành toàn thân như nhũn ra, còng đến run rẩy, chưa tỉnh hồn cùng Lữ Mỹ Phụng ôm cùng một chỗ.

Không lâu sau cảnh sát cũng đuổi tới, đến phủ hào ở lại khu biệt thự, dân cảnh đối với cái này có chút coi trọng.

Từ chỗ bảo an điều lấy giám sát, nhìn hồi lâu cũng không có phát hiện Khương Khai Thành là thế nào đến trên cây, lại là thế nào treo ngược lên.

Bởi vì không có có thụ thương, cũng không có người chết, hai tên cảnh sát nói nhỏ vài câu, đều cho rằng là Khương Khai Thành đầu óc có bệnh, nửa đêm mộng du.

Sau đó đề nghị Khương Khai Thành qua bệnh tâm thần khoa làm một chút toàn diện kiểm tra, tựu vội vàng đi.

Đem Khương Khai Thành cùng Lữ Mỹ Phụng khí không nhẹ, trong miệng hùng hùng hổ hổ, bảo an cùng Hàng xóm đều che miệng, cười trộm lấy rồi đi.

Một tối giữa trưa, bù một giấc ngủ Khương Khai Thành vẫn cảm thấy toàn thân đau buốt nhức, nói không nên lời khó chịu, đúng lúc này điện thoại vang.

Khương Khai Thành kết nối về sau, phóng tới bên tai.

"Uy! Vị kia?"

"Ha ha! Hai ngày này ngủ ngon giấc không nha?"

"Híz-khà-zzz" Khương Khai Thành một hơi lành khí,

Nghiêm nghị quát lớn,

"Ngươi là ai? Làm sao ngươi biết?"

"Hừ! Ngươi không phải hoa 50 vạn mua ta một cái cánh tay sao?"

"Là ngươi? Ngươi là Lưu Nhất Minh, hảo tiểu tử, ngươi là gan không nhỏ nha? Lại dám trêu cợt đến trên đầu ta. Ngươi tin hay không lão tử báo động bắt ngươi?"

Khương Khai Thành nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

"Trò cười! Cảnh sát không phải buổi sáng vừa đi sao?"

"Ngươi đến muốn thế nào?"

"Rất đơn giản, 2 triệu, mua vợ chồng các ngươi có thể ngủ cái an giấc!"

"Ha-Ha! Ngươi nằm mơ đi! Ngươi cho rằng ngươi là ai? Bất quá là xương ép dầu gỗ hèm đến tới một cái tiểu ma-cà-bông, lại dám uy hiếp được ta Khương Khai Thành trên đầu, còn 2 triệu, một cọng lông cũng đừng nghĩ!"

Lưu Nhất Minh "Ba" khép lại điện thoại di động, rất tốt, lão thất phu, đã cho thể diện mà không cần, ta liền hảo hảo trêu cợt một chút các ngươi.

Ném điện thoại Khương Khai Thành nộ khí khó tiêu, trong phòng đi qua đi lại, trong đầu tốc độ cao xoay tròn lấy.

Sau đó lại gọi điện thoại cho công ty bảo vệ bộ, đem công ty bảo an điều tới 10 tên cao to tiểu hỏa tử, đều là Thối Ngũ Binh xuất thân, buổi tối hôm nay canh giữ ở trong biệt thự, nhất định phải đem Lưu Nhất Minh bắt cái hiện hành.

Tiểu tử, cùng ta đùa, ngươi còn non trọng điểm!

Lúc nửa đêm, mười tên tinh cường trắng cầm trong tay cảnh côn, ánh mắt sáng ngời, tinh thần vô cùng phấn chấn tay cầm bộ đàm tại trong biệt thự dò xét cảnh giới.

Khương Khai Thành cùng Lữ Mỹ Phụng kiên trì đến hơn mười hai giờ, ngao thành Mắt Gấu Mèo, rốt cục không kiên trì nổi,

Khương Khai Thành cố nén bổi rối, đi ra phòng ngủ, cửa cùng trong hành lang ba đại hán lập tức khom người khom lưng nói: "Khương tổng!"

"Ừm, có động tĩnh gì sao?"

"Không, hết thấy bình thường!"

"Ừm, tốt! Chú ý đề cao cảnh giác, tiểu tử kia thân thù không tề, không thể chủ quan!" Khương Khai Thành không yên lòng dặn dò.

"Yên tâm đi! Khương tổng, đây đều là từ mình công ty bảo an bên trong chọn lựa ra tinh anh, tố chất quá cứng, đánh nhau càng là hảo thủ!"

"Không sai! Tiểu tử kia không đến thì thôi, đến tựu khỏi phải nghĩ đến đi, nha, không phé hấn không thể!"

"Ừm, tốt! Nuôi binh ngàn ngày, dụng binh nhất thời, các huynh đệ vất vả một chút, tháng này tiền thưởng gấp bội!"

Khương Khai Thành nhìn lấy thủ hạ từng cái tràn đầy tự tin, tinh thần vô cùng phấn chấn bộ dáng, yên tâm không thiếu.

Cái này vừa nói, dưới các nhân viên an ninh vui vẻ ra mặt, tâm tình tăng vọt, nhao nhao kêu lên: "Cảm ơn Khương tổng, người tựu nhìn tốt a! Cam đoan vạn vô nhất thất!"

Khương Khai Thành gật gật đầu, dò xét một chút, lúc này mới hài lòng trở lại phòng ngủ, yên tâm nằm xuống.

Không bao lâu hai người này nhao nhao tiến vào mộng đẹp, làm vẫn là bay lượn mộng.

Không chỉ Khương Khai Thành, lão bà hán Lữ Mỹ Phụng đồng dạng cảm giác phi thăng, cười mây đạp gió, sung sướng mê mê, tại thiên không bên trong thỏa thích ngao du, tự do tự tại, vô câu vô thúc, nói không nên lời thư sướng khoái ý!

Trong lúc ngủ mơ, hai người chính nhếch miệng cười ngây ngô thời khắc, trong lúc đó, từ trên bầu trời rơi xuống sương, hàn ý thấu xương, hai người cơ hồ là co giật lấy đồng thời tỉnh lại.

Hai mắt vừa mở, phát giác hai người bó cùng một chỗ, bị xâu giữa không trung bên trong, trước mặt hàn phong vũ vũ vang, dưới chân đen sì không biết cao bao nhiêu.

Nhất thời adrenaline tăng vọt, sắc mặt biến đổi lớn, "A" cũng là lưỡng tiếng kêu thảm thiết, hù dọa trong rừng cây mấy cái chim đang ngủ, ạch ạch bay đi tránh xa!

Chờ định thần lại, cẩn thận xem xét, đây không phải tiểu khu giải trí trên quảng trường tháp đồng hồ sao? Cái tháp đồng hồ này thế nhưng là có cao hơn ba mươi mét, là tiểu khu mang tính tiêu chí công trình kiến trúc!

P/s:

- Mong nhận được ĐỀ CỬ, VOTE, CHIA SẺ, LIKE và nhận xét, đánh giá từ người đọc!

- Cảm ơn bạn đọc "quocviet100495" đã đề cử 2 NP cho truyện.

- Cho hỏi ai là người đánh giá truyện này được 4* vậy? Làm mất cả hứng (9 người trước toàn 10*)

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Người chờ chút đã

Khoảng cách Học Viện đường phố không xa lắm vắng vẻ ngõ hẻm trong tiểu viện, đầu giường đồng hồ báo thức đến giờ "Đích linh linh" một trận mãnh liệt vang dội, từ trong lúc ngủ mơ ngáp Vương Tiểu Quân xoa xoa con mắt, khởi thân thể mang dệp, đi đến Du Mộc trước bàn, bụng lên hôm qua uống còn lại Trà lạnh "Ừng ực" cũng là mấy ngụm, miệng đắng lưỡi khô cảm giác tiểu giảm mấy phần.

Sau đó chân sau quỳ lụp, cúi người xuống từ dưới giường đem dựa vào tường giầy hộp lòi ra ngoài.

Mở ra về sau, bên trong có chính tề mấy xấp tiền lẻ, đây đều là chính mình đồ nướng kiếm tiền.

Vương Tiểu Quân trực tiếp ngồi xổm trên mặt đất, đem bên trong 100 nguyên, 50 nguyên, 10 nguyên phân loại gấp lại chính tề.

Tính toán xuống trong tay cũng liền không đến ba ngàn nguyên tiền, còn muốn lưu lại đem năm sáu trăm mua sắm đồ nướng tài liệu.

Tuy nhiên hôm qua Lưu Nhất Minh bọn họ đồng học tới một chuyến tự ăn hết hơn ngàn nguyên, có thể Vương Tiểu Quân tâm lý một điểm không hối hận, loại này ăn cứu mạng là không thể loại tiền tài qua cân nhắc.

Nhìn lấy trong tay cái này hơi mỏng một xấp tiền, trong đầu tự hồi tưởng lại hôm qua bệnh viện thúc giục hao tổn điện mà nói.

"Nói cho người, nhà các người đã khát nợ hơn năm vạn, nếu như ngày mai lại không giao nộp, cũng chỉ có thể đình chỉ trị liệu."

Bệnh viện công tác nhân viên giọng nói tuy nhiên ôn hòa, nhưng lại lộ ra ý lạnh âm u. Cái này khiến tuổi tác bất quá mười sáu tuổi thiếu niên tâm lý chất đầy không tan ưu sầu.

Đi đến trong phòng bếp, nhắc lên nắp nồi, cũng không có thời gian đánh lửa, trực tiếp cầm lấy nguội lạnh Mạn Thâu cùng với dưa muối tia ngồi tại trước bàn, miệng lớn bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Cách vách Hàng xóm trừ về lưu ở nhà đại gia đại bá nhóm, hẳn người cũng đã đi làm. Trong tiểu viện yên tĩnh im ắng, ngẫu nhiên có qua đường xe hơi mình định thanh vượt qua đầu tường truyền vào đến,

Vương Tiểu Quân gặm nguội lạnh Mạn Thâu, nhai nuốt lấy, ánh mắt tự nhiên rơi ở bên cạnh trống rỗng trên ghế, tâm lý hơi hơi thờ dãi một hơi.

Từ khi bắt đầu biết chuyện, mẫu thân tự tung tích không rõ, phụ thân cũng cho tới bây giờ không đề cập qua. Người một nhà ba miệng vài chục năm như thế sống nương tựa lẫn nhau, mặc dù không giàu có, nhưng cũng nhạc vui hòa.

Vì chính mình cùng tỷ tỷ che gió che mưa lão ba một bệnh tới, cảm giác Thiên Đô sắp, sinh hoạt nhất thời tự lâm vào khốn cảnh.

Tỷ tỷ hiện tại cũng nằm viện, trong nhà chỉ còn lại mình mình một người, ta làm nam tử hán, liền muốn loại bỏ vai ta đem cái này nghèo khó nhà cho chống lên tới.

Vương Tiểu Quân vừa hung ác cắn mấy ngụm Mạn Thâu, nuốt xuống. Từ trên ghế dựng trên quần áo lục xem, mấy ngày nay bận bịu thiên hôn địa hám, quây đồ nướng một mực buôn bán ba giờ sáng, tốt về sau, ngã đầu tự ngủ, y phục căn bản không kịp tẩy.

Lật qua, còn không bằng trên người mình cái này sạch sẽ, dứt khoát cũng không đổi. Từ giầy trong hộp rút ra hơn hai ngàn nguyên vòng thành một quyển đặt ở trong túi áo trên, lại đem còn lại tiền lẻ nhét vào một cái khác trong túi.

Trực tiếp cười một cổ đỉnh đương vang dội xe đạp hướng bệnh viện tiến đến, một hơi cười đến thành phố cửa bệnh viện.

Dừng xe xong, cũng không có khóa lại. Xe này sửa xe trong tiệm bán đi cũng có bảy tám chục nguyên, ăn trộm là sẽ không cảm thấy hứng thú.

"Thích thích" đi lên thang lầu qua khối u khoa giao nộp trung tâm, sắp xếp thật dài đội ngũ. Vương Tiểu Quân ngẩng đầu nhìn một chút treo tường Đồng Hồ, đã ba giờ chiều, bình thường Học Viện đường phố mỹ thực một con đường đến hơn bốn giờ chiều liền chuẩn bị buôn bán, tâm lý thoáng có chút sốt ruột.

Theo đội ngũ chậm rãi di động, tâm lý tính toán đêm nay nhất định phải hảo hảo bán, nhiều nướng mấy con cá, nhiều kiếm chút tiền.

Xếp tại trước mặt hẳn cùng đằng sau giao nộp người dần dần đều che mũi, mặt mũi tràn đầy vẻ không vui, ngẫu nhiên quay đầu liếc Tiểu Quân liếc một chút, trong ánh mắt lộ ra vẻ khinh bỉ.

Vương Tiểu Quân phối hợp cúi đầu tính toán cũng không có chú ý tới mọi người ghét bỏ biểu lộ.

Một cô gái lấy tay quạt lấy cái mũi, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Người này tố chất làm sao kém như vậy, một thân tanh nồng vị nước mũi từ!"

"Nhìn hẳn một thân mỡ đông, khẳng định là cái nào nhà hàng trong phòng bếp cu li, tuổi tác nhỏ như vậy, quá đáng thương."

"Bảo bối thấy không, nhất định phải đi học cho giỏi, bằng không sau này tự giống như hẳn, chỉ có thể làm như thế vừa bẩn vừa mệt mỗi công tác."

"Biết, mẹ!"

Vương Tiểu Quân lúc này mới lưu ý đến người khác ghét bỏ bộ dáng.

Vén tay áo lên đến dưới mũi, nghe, không có vị đạo nha! Chỉ là nơi ống tay áo cùng y phục vạt áo chỗ đen sì mỡ đông quá dễ thấy, không khỏi chăm chú y phục, đem không cần thận dụng phải người khác.

Sau nửa giờ, rốt cục đến phiên hẳn, Vương Tiểu Quân cẩn thận từng li từng tí từ trong túi áo trên móc ra hai ngàn bốn trăm nguyên tiền, báo danh chữ về sau, một mặt tâm thần bất định cách pha lê nhìn lấy bên trong công tác nhân viên Giao Ngọc.

"Tỷ tỷ, ta trước giao hai ngàn bốn trăm nguyên, được hay không?"

Giao Ngọc ngẩng đầu một cái tựa nhận ra Vương Tiểu Quân, một mặt không vui nói ra.

"Như vậy sao được? Quá ít, ba ba của ngươi đã khát nợ hơn năm vạn, hai tuần lễ trước đều đã thông tri ngươi, nếu không bù đắp mà nói, chỉ có thể đình chỉ trị bệnh bằng hoá chất."

"Nhưng ta chỉ có chút tiền như vậy, chờ qua mấy ngày ta nhất định bổ sung, có được hay không? Van cầu ngươi, tỷ tỷ!"

Vương Tiểu Quân thấp giọng cầu khẩn nói, một mặt vẻ sợ hãi.

"Không được, chủ nhiệm đã nói, ngươi lần này chỉ ít giao nộp một vạn nguyên mới được, khát nợ thời gian quá lâu, chúng ta nơi này cũng không phải Tổ Chức Từ Thiện. Nếu như bệnh nhân đều cùng nhà các ngươi giống như, bệnh viện chúng ta còn không phải đóng cửa nha!"

"Vâng vâng vâng, ta biết, thật thật xin lỗi, nhưng ta thực sự hết tiền, tỷ tỷ, ngươi trước tiên đem hai ngàn bốn trăm nguyên tích trữ, cha ta trị bệnh bằng hoá chất ngàn vạn không thể ngừng, van cầu ngươi, ta cam đoan lần tiếp theo nhất định giao đầy đủ."

Vương Tiểu Quân tại cửa sổ cùng Giao Ngọc như thế giằng co, trêu chọc khỏi đăng sau xếp hàng giao nộp mọi người tâm tình bất mãn, nhao nhao chỉ trích nói.

"Tranh thủ thời gian, chúng ta vẫn chờ lấy thuốc đây!"

"Đứng đây, nhanh lên đi!"

Trong cửa sổ cái này nữ thu ngân Giao Ngọc cau mày, cái nhà này thân nhân cũng không phải lần đầu tiên khát nợ, mỗi lần đều khóc than, giao nộp trung tâm các đồng nghiệp cơ hồ biết hẳn.

Mặc dù mình cũng rất lợi hại đồng tình Vương Tiểu Quân, nhưng bệnh viện quy định cũng là quy định, chủ nhiệm đã hạ lệnh, lại không bù đắp, tựa thật muốn ngừng thuốc.

Đang muốn ngẩng đầu quát lớn Vương Tiểu Quân thời điểm, biểu lộ đột nhiên sáng tỏ, trông mắt đều nhanh lòi ra đến, mở to miệng nhỏ,

"Ta qua, đây là thật, tài khoản số dư còn lại bên trong lại có 10 vạn nguyên?"

Giao Ngọc kinh ngạc về sau, dùng tay chỉ Vương Tiểu Quân, nói ra: "Ngươi chờ chút đã!"

Quay đầu, hướng về phía đằng sau con dấu từ đồng sự hô: "Tiểu Lệ, hôm qua là ngươi trực ban sao? Vương Quốc Kỳ bệnh nhân này Tài Khoản bên trên tại sao lại 10 vạn nguyên nha?"

Tiểu Lệ từ sau cái bàn mặt ngẩng đầu, xoa xoa đầu, nhớ lại một chút, nói ra: "Vâng, ta nhớ tới, hôm qua là có hai người trẻ tuổi, mang theo một cái túi nhựa, một xấp một xấp ra bên ngoài lấy tiền, trợn vện cầm mười lăm xấp, mười lăm vạn nguyên đây!"

"Ta ấn tượng quá sâu sắc, chưa từng có thân nhân bệnh nhân làm như vậy qua."

Giao Ngọc cái này mới hồi phục tinh thần lại, kinh ngạc thờ dãi: "Là thật nha! Ta còn tưởng rằng hệ thống phạm sai lầm đâu?"

Nói xong, trực tiếp đứng lên, cách cửa sổ hướng về phía Vương Tiểu Quân hô: "Không cần giao nộp, ba ba của ngươi Tài Khoản bên trên hiện tại có 10 vạn nguyên đây!"

"A?"

Vương Tiểu Quân gạt nẩy cả mình, không thể tin tưởng mắt Giao Ngọc, thì thào nói ra: "Làm sao có thể? Tỷ tỷ ngươi không có gạt ta a?"

"Lừa ngươi làm gì? Thật có 10 vạn, tốt, kể tiếp!" Giao Ngọc không kiên nhẫn, vung tay lên nói ra.

Vương Tiểu Quân vội vàng tiếp cận cửa sổ, vội vàng hô: "Tỷ tỷ, hôm qua là người nào giao tiền?"

"Hai người trẻ tuổi, một cái béo điểm, một cái gầy điểm, đều hơn hai mươi tuổi." Đằng sau Tiểu Lệ nói cười lên, hướng về phía Vương Tiểu Quân nói ra.

Tiểu Lệ cũng không có hỏi giao nộp người tính danh, bệnh viện mới mặc kệ ngươi là ai giao nộp đây! Chỉ cần giao tiền là được.

Vương Tiểu Quân nào từ tốc độ cao xoay tròn lấy, loại bỏ nhà mình bằng hữu thân thích, ai cũng không có khả năng lập tức xuất ra mười lăm vạn đến giúp mình nha! Trong ấn tượng đầu quan tâm thân cận Hàng xóm cùng bằng hữu cũng không có phù hợp nha! Đàn độn đứng ở cửa sổ một bên ngăn người.

"Tiểu tử ngốc này khẳng định là gặp quý nhân!"

"Không sai! 15 vạn nha! Nói đưa ra ngoài tụt đưa ra ngoài."

Vương Tiểu Quân trong đầu bỗng nhiên nhớ tới Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử thân ảnh, trông mắt nhất thời tụt đỏ, hốc mắt lập tức ướt át.

Chăm chú cắn một miếng môi dưới, cố nén đem nước mắt thu hồi qua, áp ứng lâm bẩm "Nhất định là hắn, nhất định là!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Nhìn cái gì vậy

Vương Tiểu Quân kích động trong lòng, sắp xếp gọn trong túi áo hai ngàn bốn trăm nguyên tiền, qua trong phòng bệnh thăm hỏi ba ba về sau, cũng nhanh bước "Thịch thịch" đi xuống thang lầu.

Một cái nhảy lên rơi son xe đạp, "Đình đình đang đang" thanh thúy thanh thanh âm tại rộng lớn trên đường cái nhẹ nhàng vang lên.

Bỗng nhiên mà đến 15 vạn nguyên khoản tiền lớn, chẳng những sửa giao nộp trước kia năm vạn nguyên thiếu phí, còn lại 10 vạn đủ để cho ba ba an tâm nằm viện non nửa năm.

Cho tới nay, cái này kén xù tiền chữa bệnh như là cự thạch đồng dạng nặng nề đặt ở Vương Tiểu Quân trong lòng, để hắn ăn ngủ không yên, non nét gương mặt cả ngày treo đầy ưu sầu.

Giờ phút này chút ưu sầu quét sạch sành sanh, toàn thân dễ dàng hơn.

Vương Tiểu Quân trong lúc đó, cảm thấy toàn thân tràn ngập lực lượng. Dưới chân ra sức, một đường chạy như bay hướng học viện mỹ thực một con đường mà đi.

Từ tiểu Yến tỷ nơi đó biết Lưu ca bọn họ nhà cũng không giàu có, cái này mười lăm vạn nguyên khẳng định là cùng Bàn ca mượn.

Bàn ca nhìn lấy ăn mặc ngăn nắp, gia cảnh giàu có, nhưng người ta tiền cũng không phải gió lớn thổi tới.

Trong lòng âm thầm thề, nhất định phải hảo hảo kinh doanh lão ba lưu lại Lão Vương đồ nướng, kiếm tiền, kiếm được nhiều tiền.

Sau này đem mặt tiền cửa hàng mở rộng, thực sự bận bịu không mở lời, còn có thể tuyển nhận phụ cận học sinh làm thêm giờ công hỗ trợ.

Hiện tại trong tiệm bán tốt nhất cũng là cá nướng, lợi nhuận tại 8 nguyên khoảng chừng, một buổi tối có thể bán ra qua ba mươi đầu khoảng chừng.

Từ trên thị trường bán buôn qua tới thịt dê đã tăng tới 30 nguyên, lợi nhuận cũng nhỏ, hắn mấy nhà quầy đồ nướng một cân thịt dê có thể chui ra 40 xuyên, thậm chí 50 xuyên, kích cỡ là càng ngày càng nhỏ, chính mình vẫn là bảo trì trước kia một dạng ba mươi xuyên, phân lượng không giảm, khẩu vị không thay đổi, nhất định khả năng hấp dẫn càng nhiều khách hàng tới.

Còn có nướng đậu giác, nướng Khoai Tây, nướng Mân Thầu, chính mình cũng có thể lên.

Cũng là Than củi mỗi ngày tiêu hao quá nhiều, một đêm năm sáu rương, mỗi ngày cần phải hao phí ước là 180 nguyên. Còn có vệ sinh Quán Lý Phí, xây thành phí chờ một chút thượng vàng hạ cám mấy trăm nguyên mỗi tháng.

Khẩu trừ ra những này, tính toán chính mình một tháng chỉ ít có thể dùng kiếm tiền hai ba vạn. Nghĩ đến hưng phấn chỗ, thiếu niên một cặp mày rậm triển khai, cười trên xe, đàn độn cười rộ lên.

Trong lòng có hi vọng, có chạy đầu, trong lòng có một thanh âm tại kêu to, Vương Tiểu Quân, chạy đi! Cố lên nha! Người nhất định có thể!

Vương Tiểu Quân cái mộng trực tiếp rồi đi xe tòi, thân thể trước dò xét lấy, dùng lực giẫm lên chân đạp, bên tai vù vù gió thổi, trong miệng thì thảo nói nhỏ: "Ba ba, tỷ tỷ, các người yên tâm, chúng ta thời gian hội càng ngày càng tốt."

Ba mươi phút tụt cười xong bình thường cần năm mươi phút đồng hồ lộ trình, một đường "Đình linh linh" tiến vào Mỹ Thực Nhai bên trong.

Cười trên xe Vương Tiểu Quân, nhìn ngó nghiêng hai phía, luôn cảm thấy bầu không khí có chút không giống, trong chợ có chút một chút quạnh quẽ.

Đã bốn giờ, tuy nhiên khách nhân còn không phải quá nhiều, nhưng một số bánh rán trái cây bánh bao không nhân đậu rau, đậu hũ thối tiểu than tiểu phiến một mực đều đặn bận rộn lấy.

Vượt qua bọn họ về sau, Tiểu Quân liếc một chút trong chợ mặt khác mấy nhà quầy đồ nướng, có hai nhà đều đóng kín cửa, còn có nhà lão bản dẫn lão bà nhitừ hừng hừng hồ hồ thu dọn đồ đạc, tựa hồ muốn dọn đi.

Một màn này để Tiểu Quân ngờ vực mọc thành bụi, trong lòng hơi bất an.

Theo lý thuyết, khoảng thời gian này đốt than quầy đã bắt đầu nhóm lửa, dầu gì cũng là một phái bận rộn xuyên sâu cùng chặt thịt tiếng vang.

"Đinh linh linh" giòn vang, cũng không thể thay đổi chủ quán chú ý lực, mọi người vẫn cúi đầu đều đặn bận bịu đều.

Vương Tiểu Quân cười đến nhà mình quầy đồ nướng về sau, "Xì..." Một cái sát xe dừng lại.

Giương mắt liền thấy Tiểu Yến tỷ chính cúi đầu đang bận bịu xuyên sâu, bận bịu xuống tới chào hỏi.

"Tiểu Yến tỷ!"

"Tiểu Quân, ngươi làm sao mới đến nha! Tranh thủ thời gian."

"Ài! Tốt!" Vương Tiểu Quân vội vàng đóng tốt xe đạp, tẩy nắm tay, buộc lại tạp dề, ngồi tại Yến Tử bên cạnh, cầm lấy Trúc Thiêm bắt đầu xuyên thịt dê nướng.

"Phải hay ngủ không ngon? Đến như vậy muộn? Tôi nay khẳng định bán so với hôm qua có quan hệ tốt, chúng ta muốn chuẩn bị thêm một số."

Yến Tử một bên xuyên sâu, một bên nhẹ nói lấy.

"Tiểu Yến tỷ, ta đang muốn nói với ngươi đây! Hôm nay ta đi bệnh viện giao nộp, cha ta Tài Khoản bên trong thẻ mà nhiều 15 vạn nguyên, người bệnh viện nói là hôm qua hai người trẻ tuổi giao nộp, một cái gãy điếm, một điếm béo trọng điếm."

"A? Thật?" Yến Tử nghe, dừng lại trong tay động tác, một mặt thất kinh hỏi.

"Ừm! Chân thực, có thể ta nghĩ chúng ta nhà đều là nhất bang cũng thật thân thích, cũng là hàng xóm láng giềng Ai cũng không có khả năng lập tức xuất ra 15 vạn khoản tiền lớn đi ra nha!"

Vương Tiểu Quân chắc chắn nói xong, lại phân tích nói ra,

"Bệnh viện nói một béo một gãy, Tiểu Yến tỷ, ngươi nói sẽ là ai đang giúp ta?"

Yến Tử cơ hồ là bật thốt lên: "Luu ca, khẳng định là hắn, sẽ không sai!"

"Ừm! Ta cũng nghĩ như vậy, trừ hắn, ta thực sự nghĩ không ra có người thứ hai." Vương Tiểu Quân nói xong, không chịu được cắn cắn miệng môi, đen bóng hai con ngươi dần hiện ra một vòng cảm kích sắc thái.

Yến Tử cảm xúc bành trướng lấy, kích động, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời dùng sức chút gạt đầu.

"Tiểu Quân, chúng ta đều là Hữu Phúc khí, thế mà có thể gặp được giống Luu ca tốt như vậy người."

"Đúng nha! Ta cũng không biết báo đáp thế nào? Chỉ có thể làm rất tốt, kiếm được nhiều tiền, tranh thủ sớm ngày trả lại."

Hai người sau đó đều không nói gì nữa, chỉ là tăng tốc trong tay động tác, chính đang bận rộn thời điểm, bỗng nhiên gió lạnh đập vào mặt, một cặp sáng loáng giày da rơi ở trước mắt.

Một cái thanh âm nam tử xuất hiện ở bên tai, ngữ khí mùi phần ngả ngón.

"Tiểu tử, cái này là các ngươi cửa tiệm?"

Vương Tiểu Quân cùng Yến Tử gần như đồng thời ngẩng đầu, trước mặt đứng đấy một đầu âu phục màu đen người trẻ tuổi, giữ lại ria mép, mang theo khuyên tai, trần trụi đến trên cổ hoa văn hình xăm.

Hai tay cầm trong túi, nghiêng ngẩng lên cái cằm, một mặt khinh thường quan sát hai người.

Sau lưng hắn đứng đấy năm sáu người, dù bọn vẫn ung dung nhìn chằm chằm hai người, trên tức trong ánh mắt toát ra ý đồ đến vị phảng phất hai người cũng là đội làm thịt cừu non.

Yến Từ "Đùng đùng" đứng lên, nhúu lại mày liễu, ngữ khí bất thiện nói ra: "Không sai! Các ngươi có chuyện gì?"

Sau lưng có cái tân thời tạo hình lưu manh ở phía sau đùa giỡn nói ra,

"Hắc hắc! Cô bé này, đáng đáp không tệ! Xà ca khẳng định ưa thích!"

Yến Từ nguyệt hân một cái, lạnh hừ một tiếng, lại gấp nhìn chăm chăm trước mặt cái này mang khuyên tai nam nhân.

Tiểu Quân cũng đứng lên, nhìn lấy này một đám lưu manh, không tự giác thối lui đến vụ án một bên, lặng lẽ đem Dịch Cốt Dao nắm đưa tới tay, đọc ở phía sau.

Mang theo khuyên tai nam tử khinh thường nhìn Yến Từ cùng Tiểu Quân liếc một chút, quệt miệng, hai tay ôm vòng ở trước ngực,

"Các ngươi chẳng lẽ không biết, từ hôm nay trở đi trên con đường này trừ A Đại đồ nướng, không thể lại có hân quây đồ nướng."

Yến Từ nghe xong, liễu mi nhúu chặt, nghiêm nghị quát: "Cái đó? Dựa vào cái gì? Ngươi tính là cái gì?"

"Đúng đấy, chúng ta cho quản lý chỗ đều giao trả tiền, các ngươi là cái nào bộ môn?"

Tiểu Quân đứng tại Yến Từ bên cạnh thân, mặt mũi tràn đầy không cam lòng kêu lên.

"Ha-Ha!" Phía sau nam tử lưu manh không kiêng nể gì cả cười rộ lên.

Mang khuyên tai nam tử xùy cười một tiếng, cúi đầu xuống, nhếch một miệng môi dưới, lại ngẩng đầu.

Ánh mắt hung ác nham hiểm nhìn chăm chăm Yến Từ cùng Tiểu Quân, âm trầm ngữ điệu nói ra: "Các ngươi có thể không nghe, chúng ta mặc dù là lưu manh, nhưng cũng là giảng đạo lý."

Dứt lời, giương một tay lên, sau lưng các tiểu đệ bận bịu tiểu chạy tới, đem vỉ nướng bên cạnh gấp lại nhựa plastic ghé lấy xuống, bày đặt tại cái bàn bốn phía.

"Kê ca!"

Khuyên tai nam tử ứng thanh làm xuống, người khác làm theo đứng thành một hàng, ngăn ở quầy đồ nướng ven đường.

Tên là Kê ca nam tử từ trong túi lấy ra mềm gói trung hoa, xé mở bao trang, zippo cái bật lửa "Ba" điểm, thoải mái nhàn nhã khạc khói thổ vụ đứng lên.

Yến Từ cùng Tiểu Quân sòng vai đứng đấy, ánh mắt oán hận trừng mắt một nhóm người này, dùng tay chỉ bọn họ giận dữ hét: "Các ngươi tranh thủ thời gian đi cho ta, bằng không ta báo động."

Kê ca xùy cười một tiếng, khinh thường nói ra: "Báo, cứ việc báo, cảnh sát cũng là đến, lại có thể thế nào? Chúng ta lại không có phá phách cướp bóc, lại không có nhục chửi mắng các ngươi. Chúng ta phạm cái đó pháp?"

"Ha-Ha "

Sau lưng Bọn côn đồ đều ầm vang cười ha hả, cách vách Tiểu Lý Nước giải khát bà chủ nhô đầu ra, nhìn hai mắt.

Lưu manh bên trong lúc ấy tựa có người dùng tay chỉ nàng, lớn tiếng quát lớn: "Nhìn cái gì vậy?"

Bà chủ dọa đến co rụt lại đầu, vội vàng lui về.

"Ngươi? Các ngươi cái này bày lưu manh côn đồ, vô si!" Yến Từ nhảy chân, nghiêm nghị mắng.

Tiểu Quân đọc ở phía sau tay nắm chặt Dịch Cốt Dao, trên trán nổi gân xanh, lửa giận tại trong lồng ngực thiêu đốt.

Kê ca xùy cười một tiếng, dù bận vẫn ung dung nhìn xem vỉ nướng, đưa tay nói ra: "Các ngươi không phải đồ nướng à, đến ba mươi xuyên thịt dê nướng, mười đầu cá nướng, đậu tương, nước lộc Đậu phộng, thái dưa leo tranh thủ thời gian."

Nói xong, quay đầu lại, hướng về phía sau lưng tiểu đệ nói ra: "Đều tìm vị trí tốt chờ, chớ đứng ở chỗ này bên trong để người ta hiểu lầm"

"Cám ơn! Kê ca!" Sau lưng lưu manh đều cười toe toét cười nói, nhao nhao tìm ghế, chiếm lấy ba cái cái bàn.

Bọn côn đồ hướng về phía Yến Từ cùng Tiểu Quân hô: "Tranh thủ thời gian, nhanh thịt nướng!"

Tiểu Quân có chút hơi khản trương, thấp giọng hỏi: "Tiểu Yến tỷ, làm sao bây giờ? Nếu không chúng ta báo động a?"

Yến Từ cắn răng, chậm rãi lắc đầu, nói ra: "Báo động cũng vô dụng, như thế người đều đến có chuẩn bị, cảnh sát cho dù lần này đem bọn hân đuổi đi, ngày mai bọn họ khẳng định còn sẽ tới. "

Hai người chính đang thì thầm nói chuyện, thương lượng biện pháp thời khắc, Bọn côn đồ chính mình đứng dậy từ giả đồ đằng sau quơ lấy ba kiện Bì, không chút khách khí khai mở bình uống, một bên thúc giục hai người bọn hắn tranh thủ thời gian thịt nướng nha!

"Vậy làm sao bây giờ, Tiểu Yến tử?" Tiểu Quân nói xong đọc ở phía sau Dịch Cốt Đào tựa vượn ra, gân xanh trên mu bàn tay bại lộ, non nót khắp khuôn mặt là mồ hôi.

"Người trước cho bọn hắn nướng, ta qua gọi điện thoại, để Lưu ca tới." Yến Tử một cái để lại Tiểu Quân tay, không cho hắn xúc động.

Tiểu Quân nghe xong, ánh mắt sáng lên, đã sớm nghe Tiểu Yến tử nói qua Lưu ca dũng mãnh, Hoàng gia Nhất hào trên trăm bảo an đều không phải là đối thủ của hắn, cơ hồ không có ai đỡ nổi một hiệp, thần dũng vô cùng. Nghe được bản thân đều nhiệt huyết sôi trào, toàn thân kích động không được.

"Tốt!" Tiểu Quân nói xong, cũng không nói nhảm, lạnh lùng liếc một chút đám côn đồ này, bắt đầu cầm lấy món ăn cho bọn hắn Trang đậu tương cùng Đậu phộng.

Yến Tử làm theo chợt lách người, chui vào bên cạnh Tiểu Lý cả nước bếp than nướng bên trong, tìm bà chủ mượn điện thoại di động gọi điện thoại.

"Kê ca, nhìn thấy không, Cô bé này không phục, khẳng định tìm người hỗ trợ đây!"

"Xùy" người chung quanh đều khinh thường cười rộ lên.

Kê ca chẳng hề để ý nói ra: "Sau này cái này mỹ thực một con đường cũng là chúng ta địa bàn, chỉ cần lũng đoạn cái này thị trường, các huynh đệ ăn ngon uống sướng, hưởng phúc không hết!"

"Đa tạ Kê ca!"

"Ta thấy vẫn là Xà ca biện pháp lớn nhất diệu, mặc kệ là cái gì thị trường, nhìn xem cái nào sinh ý tốt nhất, trực tiếp tham gia cổ phần lũng đoạn kinh doanh, lợi nhuận đơn giản cũng là bạo lợi, quang một cái thị trường một năm cũng là mấy trăm vạn thu nhập, tưởng tượng đều cảm thấy thật không thể tin!"

"Không tệ, chúng ta trước khi tiêu đã tiêu nháo, thu chút bảo hộ phí cái gì, yếu bạo!"

"Đúng đây, trả lại hắn nướng động một chút lại vào sở câu lưu ăn cơm tù, nơi nào có loại biện pháp này miếu!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Vậ tính tiền rồi đi đi

Lưu Nhất Minh thu đến điện thoại thời điểm vừa mới tan học, nghe được về sau, nhàn nhạt ngữ khí nói ra: "Không cần sợ, để bọn hắn ăn trước, ta một hồi liền đi qua."

Bản Tử ở bên người cáo nghi vấn hỏi: "Làm sao Minh ca, là tiểu quân bọn họ quấy đồ nướng có người tìm phiền toái?"

"Một đám tiểu côn đồ, đi, chúng ta đi xem một chút." Lưu Nhất Minh xem thường, hời hợt trả lời.

Hai người quay người ra bên ngoài liền đi, xuyên qua hành lang xuống thang lầu thời khắc, Khương Tuyết Yến từ phía sau đuổi theo, cả gan, hô: "Lưu Nhất Minh, ta có lời hỏi người!"

Lưu Nhất Minh liếc nàng một cái, không có phản ứng nàng, cước bộ không ngừng, tiếp tục đi lên phía trước.

Khương Tuyết Yến gấp, bước nhỏ đuổi theo, sóng vai đi tới, hỏi: "Tối hôm qua sự tình, có phải hay không là người làm?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, lạnh nhạt nói ra: "Người có mao bệnh đi! Đi một bên chơi!"

Chính mình làm sao có thể thừa nhận là chính mình làm, một khi nói ra, cảnh sát tuy nhiên không tin, nhưng cũng sẽ không buông xuôi bỏ mặc, khẳng định hội gọi đến tự mình làm ghi chép, chính mình lại không ngốc, làm gì làm náo động qua gây cái phiền toái này!

Khương Tuyết Yến hàm hừ giậm chân một cái, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, "Người. . . ."

Lâm Giai Di cùng bạn thân hảo hữu từ phía sau đuổi đi lên, không hiểu hỏi: "Tuyết yến, làm sao?"

Khương Tuyết Yến vẫn chưa hết giận, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Ta ba và má tối hôm qua bị người treo ở cao hơn ba mươi mét tháp chuông đồng hồ, đông lạnh hơn nửa đêm!"

"A?"

"Đây là có chuyện gì?"

"Bá phụ bá mẫu gặp nguy hiểm sao?"

"Báo động sao?"

Tất cả mọi người là một mặt giật mình, nghe được Khương Tuyết Yến sau khi nói xong, đều cảm thấy không thể tưởng tượng! Sao lại có thể như thế này?

Mà lại cảnh sát cũng cho không ra giải thích hợp lý, tất cả mọi người hồ nghi nhìn lấy Khương Tuyết Yến, trực giác Khương Tuyết Yến có phải là nói láo nha! Tất cả mọi người là đại học sinh, não từ lại không ngốc, làm sao biết tin tưởng quỷ dị như vậy sự tình.

Lâm Giai Di nhìn xem đi xa Lưu Nhất Minh bóng lưng, tuy nhiên Lưu Nhất Minh lưu lại cho mình tâm lý bị thương, đồng thời cái này một cái học kỳ phương thức hành động đều khác lạ đi vắng, nhưng nàng kiên quyết không tin Lưu Nhất Minh có năng lực làm ra loại này vượt quá tưởng tượng sự tình.

Hào tâm hỏi: "Bá phụ bá mẫu có phải là có mộng du hình dáng nha?"

. . .

Yến Từ từ bên cạnh Tiểu Lý nước giải khát quay trở về, hướng về phía đang ở lật thịt dê xỏ xôi nướng Tiểu Quân đưa một cái ánh mắt quá khứ, ra hiệu hân an tâm.

Vừa đi đến một cái giá khung đằng sau, tranh thủ thời gian xuyên xôi, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút giao lộ.

Kê ca nhìn thấy, khinh thường cười nói: "Mỹ nữ, người tìm trợ thủ lúc nào đến nha?"

Yến Từ quay đầu, hung hăng nguyệt hân một cái, lạnh hừ một tiếng, không có phản ứng đến hân.

"Đúng đây, ca chờ lấy Hoa nhi đều tàn!"

"Khẳng định là nàng Tiểu Tình Lang, chờ một chút đến, hảo hảo điều giáo một chút."

"Ha-Ha "

Yến Từ ngẩng đầu nhìn này một đám uống mặt đỏ tới mang tai Bọn côn đồ, ánh mắt khinh thường lấy liếc nhìn một chút, không chút hoang mang nắm lên một cái rau hẹ, bắt đầu bắt đầu xuyên.

Kê ca con mắt híp lại, đánh giá một cái Yến Từ thon thả tư thái, lại nhìn xem Yến Từ mỹ lệ dung mạo, tuế nguyệt tinh tốt, một mặt bình tĩnh, hồn nhiên không sợ chính mình những người này.

Không khỏi hướng về phía Yến Từ nói: "Tiểu mỹ nữ, người tin hay không? Mặc kệ người kêu ai tới, gặp ca, đều phải ngoan ngoãn."

"Ha-Ha, không sai! Cũng là Thiên Vương lão tử đến cũng không được, sau này nơi này chính là Kê ca nói tính toán." Các tiểu đệ phách lối hô.

"Ta không tin!" Yến Từ khinh thường trợn mắt trừng một cái, quệt miệng chắc chắn nói ra.

"Này! Được được được, chúng ta chờ lấy, ta lão đạo muốn nhìn người một chút Tiểu Tình Lang dung mạo ra sao?" Kê ca giải thích, một tay nắm lên một cái Đậu Phộng, ném tới không trung, há mồm tiếp lấy, "Rắc" bắt đầu nhai nuốt.

Nhìn lấy Yến Từ thon thả tư thái, tự lảm bảm: "Cô bé này, có chút ý tứ!"

"Kê ca, muốn hay không các huynh đệ. . ."

Kê ca khoát tay chặn lại, quệt miệng, khinh thường nói ra: "Lão tử tự có thủ đoạn để cái này tiểu nương môn ngoan ngoãn."

"Ha-Ha, Kê ca uy vũ! Đến, mọi người kính Kê ca một cái!"

"Tốt! Kính Kê ca, làm!"

"Làm!"

...

Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử đến đến lão Vương quầy đồ nướng không xa lắm, xa xa đã nhìn thấy trước gian hàng phát sinh tranh chấp.

Bốn năm cái ăn mặc Tân Triều lưu manh khí điểm phách lối đem tiền đến ăn đồ nướng khách nhân đầy đi ra, trong miệng hùng hùng hổ hổ,

"Xéo đi! Hôm nay nơi này lão tử đặt bao hết."

"Không tệ, muốn ăn thịt nướng, qua bên kia A Đại đồ nướng qua ăn!"

"Có thể người bên kia đã đầy!"

"Tê liệt, nghe không hiểu tiếng người sao? Đầy người sẽ không xếp hàng chờ lấy."

Mặc trên người Đội Bóng Rổ phục trang mấy cái học sinh gương mặt hiện ra lộ khí, đều là huyết khí phương cương người trẻ tuổi, ai sợ ai nha!

Huống hồ nơi này rõ ràng có mấy cái ghế trống vị, ngay thức khắc mắng lại nói: "Các người mẹ nó tính là thứ gì, lão bản đều không đuổi người, các người dựa vào cái gì đuổi chúng ta?"

"Không tệ, có cái gì không được sao? Mấy ca hôm nay tự không ở chỗ này ăn không thể."

Nói xong năm cái nam học sinh liền phải đem phía trước ngăn cản lưu manh đẩy ra, song phương lẫn nhau xô đẩy, lẫn nhau mắng nhau.

Kê ca ăn thịt dê nướng, uống một hớp rượu, chẹp chẹp lấy miếng, quay đầu, không vui nói ra: "Tốt, không cần phải để ý đến bọn họ, quên Xà ca dạy thế nào các người sao?"

"Nhất định phải văn minh, không muốn lớn như vậy lỗ mãng, muốn giảng lễ phép, muốn ôn hòa, muốn rất nhanh thức thòi, không thể lại chơi trước kia kiểu cũ."

"Biết hay không?"

Mấy cái tên côn đồ một mặt xấu hổ, cười khổ một tiếng, trở lại đáp: "Vâng. Kê ca!"

Nói xong, mấy người kia thật đúng là tránh ra, chỉ là rút ra hai người, đứng tại vị nướng trước, sờ hữu nướng đồ tốt, đã sắp xếp đậu tương Đậu phộng các loại đều bị bọn họ bùng đi, một cái đều không theo này mấy cái người sinh viên đại học lưu.

Lưu Nhất Minh ở phía xa nhìn lấy một màn này, không còn gì để nói.

Bàn Tử biểu hiện trên mặt đặc sắc cực, tự lẩm bẩm: "Mẹ nó! Lúc nào xã hội đen cũng ngu giảng tứ mỹ?"

Trách không được Yên Tử không có báo động, cái đồ chơi này, tự là cảnh sát đến cũng không có cách, nhiều lắm là cảnh cáo hai câu liền đi.

Xem ra nhóm người này tố chất rất cao nha! Hiểu pháp luật, giảng phương pháp, không làm bừa, thủ đoạn mềm dẻo giết người! Về phần phía sau, khẳng định loại thiết huyết thủ đoạn.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, cùng Bàn Tử không chậm không nhanh đi tới.

Yên Tử ngẩng đầu một cái đã nhìn thấy Lưu Nhất Minh, ánh mắt nhất thời sáng lên, lập tức đứng lên, chạy hối hả tới.

"Ca, các người tới."

Lưu Nhất Minh gật gật đầu, âm áp cười: "Không có sao chứ?"

"Không có việc gì, ca, cũng là bọn họ mấy cái này tiểu ma-cà-bông tới quấy rối." Yên Tử lúc đầu cũng liền không sợ, nhìn thấy Lưu Nhất Minh về sau, đứng khí càng lớn mạnh, ngạo kiều nói ra.

Bàn Tử "Phốc" cười ra tiếng, hần hiện tại lá gan cũng luyện ra, bình thường người thật đúng là không để vào mắt.

Một đám tiểu côn đồ mà thôi, Minh ca vài phút dạy cho bọn hần làm người như thế nào!

Vì nướng đằng sau Tiểu Quân cũng dừng lại trong tay Hoạt Kế, chạy hối hả tới, một mặt kích động thần sắc hô ca.

Lưu Nhất Minh cười đập xuống Tiểu Quân bả vai, an ủi: "Không có việc gì!"

Kê ca quệt miệng, ngậm cây tẩm, khinh thường "Phi" phun ra một chút thịt mảnh, uể oải quay đầu, liếc xéo lấy Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử. Vừa nhìn liền biết là lưỡng người sinh viên đại học, không có một chút kinh nghiệm xã hội.

"Tiểu tử! Biết ta là ai không?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, đi lên trước, lạnh nhạt nói ra: "Biết, Kê ca mà! Dáng dấp xác thực rất giống một con gà!"

"Phốc "

Bàn Tử cùng Yến Tử cũng nhịn không được cười ra tiếng, Tiểu Quân cũng nhếch môi cười.

"Tê liệt, muốn chết!" Kê ca bâng một cái tiểu đệ miệng tức giận mắng, một cái quơ lấy trên mặt bàn chai bia, hướng phía Lưu Nhất Minh đầu tịt đập xuống.

Tiểu Quân một tràng thốt lên, "Ca, cẩn thận!"

Bàn Tử cùng Yến Tử làm theo một mặt cười nhẹ nhàng, thần sắc an nhiên nhìn lấy.

Bình rượu còn không hạ xuống, "Oành" một tiếng, bóng người đã kêu thảm bay rớt ra ngoài, lăn xuống đến trên đường phố, cả kính qua đường thực khách bối rối né tránh.

Kê ca nhìn lấy lưu loát thu chân trở về Lưu Nhất Minh, cau mày, không chút hoang mang từ hộp thuốc lá xuất thủ một điều thuốc, điểm nôn một cái vòng khói đi ra.

Chung quanh các tiểu đệ "Phản phật" một tiếng đứng lên, trong tay đều chộp lấy chai bia, vây quanh Lưu Nhất Minh.

Yến Tử quơ lấy bên cạnh cái ghế, Tiểu Quân tại một cái quơ lấy Dịch Cốt Dao, Bàn Tử từ trên mặt bàn cầm lấy một cái chai bia, có chuẩn bị, đánh quần chiến chính mình xưa nay không xuống!

Kê ca hút thuốc, bình tĩnh nói ra: "Tiểu tử, thân thủ không tệ mà!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, từ trên mặt bàn nhặt lên hai cây xuyên thịt thăm trúc nhỏ, dùng khăn ăn giấy lau lên bên trên mỡ đông.

Nhìn lấy tron bóng cây tằm, nói ra: "Các ngươi ăn không sai biệt lắm, vậy tính tiền rồi đi đi!"

"Phốc "

"Ha-Ha, tính tiền?"

"Ca ăn cơm xưa nay không mang tiền!" Kê ca dùng nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn thấy Lưu Nhất Minh, cười nhạo nói.

"Phốc phốc" hai phát trầm đục, 20 centimet dài cây tăm đem Kê ca hai bàn tay trực tiếp đánh tại trên bàn gỗ, một đầu khác đã từ dưới bàn gỗ mặt lộ ra.

Kê ca "Ngao" một cuống họng, thảm kêu đi ra, đau nước mắt chảy ròng. Quát: "Ngươi là đại học sinh, tại sao có thể như thế thô lỗ?"

"Phốc" Lưu Nhất Minh cũng bị chọc cười, đều mẹ nó lúc nào, còn đùa một bộ này. Thật sự là không biết lão đại bọn họ là thế nào điều giáo đi ra.

Tiểu đệ các tiểu đệ cũng không còn gì để nói, nắm trong tay chai rượu, hô: "Kê ca?"

"Tê liệt! Đều thất thần làm gì? Cho lão tử phê hấn." Kê ca ngồi ở chỗ đó, một cử động nhỏ cũng không dám, xông thủ hạ người gằm thét lên.

Một trận lớp bốp làm người ta hoa mắt đánh nhau, rất nhanh kết thúc, trước sau bất quá trong vòng một phút, phía dưới nằm một chỗ buồn bã hô kêu thảm lưu manh.

Cái này khiến cầm chai rượu Bàn Tử bất mãn hết sức, miệng bên trong nói lầm bầm: "Minh ca, tốt xấu lưu cho ta mấy cái nha! Để cho ta cũng qua đã nghiệm!"

Yến Tử trong tay ghé gờ cao khỏi đỉnh đầu, Tiểu Quân Dịch Cốt Dao đã gờ lên, làm ra xông đi lên tư thế, hai người nghe Bàn Tử mà nói, đã im lặng, lại tràn đầy đồng cảm.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Không thể chủ quan

Chung quanh Tiểu Thương người bán hàng rong, thực khách nghe phong phanh mà tới, là người đều yêu xem náo nhiệt, trong nháy mắt đem Lão Vương quây đồ nướng hăng cái chặt như nêm cối, châu đầu ghé tai, nghị luận âm ỉ.

"Ồ! Người này háo lợi hại nha!"

"Chuyện gì xảy ra? Vì sao đánh nhau?"

"Dừng a! Không nhìn ra, đám côn đồ này muốn ăn cơm chùa, không nghĩ tới gặp được kẻ khó chơi."

"Cái gì nha! Ta biết, người kia Kê ca, hiện tại muốn lũng đoạn toàn bộ đồ nướng thị trường, trừ A Đại đồ nướng, khác quây đồ nướng hết thay thanh lý mất."

"Móa! Ngưu bức như vậy! Quản lý chỗ mặc kệ sao?"

"Hừ hừ! Quản lý chỗ khẳng định lấy tiền thôi!"

"Rắn chuột một ổ, một đôi đi khe."

Đối diện Triệu Ký Hồng thịt nướng Lão Triệu buộc lên màu trắng tạp dề, tai to mặt lớn, đỏ bừng cả khuôn mặt, một cặp mập ục ục trên tay tràn đầy mỡ đông.

Hắn đã sớm chú ý tới Kê ca bọn họ, nhìn xem Tiểu Quân cùng Yến Tử hai cái kinh nghiệm sống chưa nhiều người trẻ tuổi, thật vất vả đem Lão Vương đồ nướng chống lên đến, có chút khởi sắc, đám côn đồ này liền đến đe dọa, thật không phải thứ gì!

Trong lòng mặc dù mủi phần đồng tình, nhưng hắn cũng không dám gây, biết đám người này tâm lý lại đen lại hung ác, trên mặt khách khí, sau lưng thủ đoạn độc ác.

Phía trước nhà kia bốc lên quán com Thái lão bản, cũng là bởi vì không muốn khuấy phục bọn họ, rạng sáng mua thức ăn thời điểm, bị người cắt ngang chân, bây giờ còn đang nằm bệnh viện đây!

Nghe có ồn ào âm thanh, buông xuống thái đao tụt chạy tới, thấy rõ ràng về sau Lão Triệu tròn mắt hốc mồm, gương mặt dữ tợn nhấp nhô,

"Được! Đánh thật hay, thật mẹ nó hả giận, đám này du côn lưu manh, ăn không lão tử bao nhiêu cân thịt kho tàu."

"Hắc hắc! Không ngừng nguoi, đám côn đồ này chỉ từ một tuần lễ trước tới về sau, này nhà không có bị bọn họ đe dọa qua?"

"Không tệ, ác nhân có ác nhân trị, có tốt như vậy tốt giáo huấn một chút bọn họ."

...

Bên cạnh Tiểu Lý nước giải khát Tiểu Lý buộc lên tạp dề, cầm trong tay cái muỗng, đang ở hạng ngăn khuấy đảo mì sợi, hơi nước mờ mờ, sóng nhiệt bức người, thỉnh thoảng cầm khăn mặt lau mồ hôi.

Mới vừa mới nghe được nàng dâu nói bên cạnh đến một đám lưu manh khi dễ Vương Tiểu Quân đứa nhỏ này, tâm lý mủi phần tức giận.

Cái này trên đường người nào không biết đứa nhỏ này rất hiểu chuyện, vì cho phụ thân cùng tỷ tỷ chữa bệnh, học đều không len.

Một thân một mình dùng gầy yếu bả vai đem Lão Vương đồ nướng một lần nữa mở, mỗi ngày bận rộn đến ba giờ sáng.

Thật sự là người nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà!

Hai nhà bởi vì sát bên, ngẫu nhiên giúp lẫn nhau tìm tiền lẻ, dẫn cái Hỏa cái gì, đưa cho hắn một tô mì sợi, người ta tự phần đưa thịt dê nướng tới, quan hệ chỗ mủi phần hòa hợp!

Ai không có tiểu hài tử, Tiểu Quân nỗ lực cùng kiên cường cùng tao ngộ đều bị người rất lợi hại đồng tình.

Đang ở nấu bát mì sợi thời khắc, chợt nghe bên này "Oành oành" tiếng đánh nhau cùng tiếng mắng chửi, ngay thức khắc cầm cái muỗng tự xuất hiện, khó mà nói hôm nay tự không thêm đếm xỉa, đi lên hỗ trợ.

Chờ xuất hiện, nhìn thấy trước mắt một màn này trông mất đầu lòi ra đến, khiếp sợ không thôi.

Qua một hồi lâu mới phản ứng được, tâm đạo, cái này Tiểu Quân bằng hữu rất lợi hại, nếu có thể một mực đang nơi này liền tốt.

Phụ cận các sinh viên đại học nam nam nữ nữ xúm lại, trong mắt tràn đầy chấm nhỏ, tán thưởng không thôi.

"Móa, nguời bức, cái này thân thủ, động tác này đẹp trai ngốc!"

"Hào lợi hại nha! Một người đánh giá nhiều như vậy lưu manh! Lão công nguời thế nào?"

"Ta? Ta cũng rất lợi hại."

"Hừ! Đẹp đi đi! Nguời cũng chính là công phu trên giường lợi hại điểm."

"Phốc "

"Lợi hại có làm được cái gì, đám côn đồ này ăn thiệt thòi, khẳng định hội trả thù hấn."

...

Lưu Nhất Minh vỗ vỗ tay, trở lại ngồi tại Kê ca đối diện, trong ánh mắt không tình cảm chút nào sắc thái, trừng trừng nhìn lấy Kê ca, như là thật đang nhìn một cái gà nhỏ lông. Cái này ánh mắt để Kê ca toàn thân không thoải mái, da đầu nhỏ tóc thẳng tê dại.

"Bây giờ có thể tính tiền a?" Ngừ khí nhàn nhạt lại ẩn chứa không thể nghi ngờ chỉ ý.

Kê ca nhìn đau, hai mắt tóe lửa, sắc mặt tái xanh, trên ót mồ hôi như mưa xuống, cắn răng, oán hận nói ra: "Được! Nguời lợi hại, ta nhận thua! Tứ Mao tính tiền."

"Ai!" Tứ Mao từ dưới bàn mặt leo ra, khập khiễng đi tới, từ trong túi lấy ra năm trăm Nguyên Trực tiếp hướng trên mặt bàn một đặt xuống, không cam lòng nói ra,

"Vói a?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, nhìn cũng không nhìn, ánh mắt băng lãnh như đao, nhìn chăm chăm Kê ca.

Kê ca tâm lý hoảng sợ, khê cắn môi, tâm đạo, xem ra hôm nay không đại xuất huyết không thể, hung hăng nói ra: "Cầm năm ngàn đi ra."

Tứ Mao "A" một tiếng kêu sợ hãi lên tiếng, vội vàng nói ra: "Kê ca, cái này?"

"Bớt nói nhảm, tranh thủ thời gian bỏ tiền! Lão tử còn phải đi bệnh viện đây!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, một phát bắt được Kê ca đầu "Oành" một tiếng đè vào trên bàn cơm, đè ép mặt đều biến hình, ngừ khí sâm nghiêm nói ra: "Con mẹ nó nguời xua đuôi ăn mày đây! Nói cho nguời, 10 vạn thiếu một phân đều không được."

Kê ca liều sức mạnh lên tiếng kinh hô.

"Ta nơi nào có nhiều tiền như vậy!"

Lưu Nhất Minh một cái quơ lấy một cây cây thăm trúc, "Phanh" một tiếng, Kê ca dọa đến khê run rẩy, nhắm mắt lại, phát giác trên thân không đau, không hiểu mở mắt ra, phát giác sát mí mắt một cây cây thăm trúc thẳng tắp dính tại trên bàn gỗ, dọa đến bộ mặt bấp thịt một trận co rút.

"Ca, ta trong thời gian ngắn không có có nhiều tiền mặt như vậy, nguời dung ta hai ngày thu thập một chút!"

"Đừng nha! Ca, nguời thư thả hai ngày." Tứ Mao gặp Lưu Nhất Minh tàn nhẫn như vậy một màn, bấp chân chỉ run lên, ngừ điệu đi thanh âm phụ họa nói.

Mọi người chung quanh cũng bị Lưu Nhất Minh công phu sư tử ngoạn cho kinh ngạc đến ngây nguời, ba bàn thịt dê nướng 10 vạn nguyên, nguời bức, các nguời đám này tôn tử không phải mỗi ngày đi ăn chùa sao? Lần này rốt cục đụng phải cây đinh, gặp được kẻ tàn nhẫn.

"Được!" Lưu Nhất Minh ánh mắt thoáng nhìn trên mặt bàn chìa khóa xe, buông tay ra nói ra.

Giải thích, một bả nhắc lên chìa khóa xe, ném cho sau lưng Bàn Tử, nói ra: "Trong ba ngày, cầm 10 vạn đến chuộc xe."

Kê ca nuốt một ngụm nước miếng, ngẩng đầu, hoạt động hai lần hàm răng cảm giác không ít linh kiện, thờ hỏn hển, một mặt lòng còn sợ hãi nói ra: "Được!"

Nói xong, ánh mắt rơi vào bị một mực dính tại trên bàn cơm thủ chương, cắn răng, nhin đau, vừa ngoan tâm, bỗng nhiên hướng bên cạnh kéo một cái, bẻ gãy cây thăm trúc thoát ra, đau ngao ngao gọi, liên tục giơ chân, chỉ hút hơi lạnh.

Các tiểu đệ tới đỡ lấy, chặt vật rời đi. Trước khi đi, ánh mắt hung dữ liếc Lưu Nhất Minh liếc một chút, cắn chặt răng, lộ ra vô hạn oán độc chỉ ý.

Chung quanh xem náo nhiệt nguời đều không chịu được vỗ tay bảo hay, mỗi cái mặt mày hớn hờ, nước bọt văng khắp nơi, sốt ruột thảo luận.

"Được! Có như vậy thì bọn họ, quá hả giận."

"Cút ngay!"

"Cút ra khỏi mỹ thực một con đường, nơi này không chào đón các ngươi."

"Ha-Ha, hôm nay vui vẻ, tiểu hóa tử, ta đưa ngươi Nhất Oản Hồng thịt nướng." Lão Triệu nói xong, "Thịch thịch" sai bước, đi trở về chính mình cửa hàng, quơ lấy loại nồi đất hầm tốt thịt kho tàu bùng tới.

Lưu Nhất Minh vội vàng từ chối nói: "Cái này làm sao có ý tứ đây!"

"Không có việc gì, tiểu hóa tử, ngươi hôm nay đánh thật hay, cho mọi người chúng ta đều ra một hơi, ngươi nếu có thể mỗi ngày ở chỗ này liền tốt."

"Đúng nha! Tiểu hóa tử, ngươi là đại học sinh à?"

Bàn Tử mặt đỏ lên, kiêu ngạo đứng tại Lưu Nhất Minh bên người à, lớn giọng nói ra: "Chúng ta đều là Dự Châu đại học."

Lưu Nhất Minh nụ cười mặt mũi tràn đầy, cao giọng nói ra: "Mọi người yên tâm, bọn họ sau này tuyệt sẽ không lại đến."

"Tiểu hóa tử, không thể chủ quan nha!"

"Đúng đấy, nhóm người này thù đoạn độc ác đây!"

Mọi người đang ở kẻ ra thời khắc, một cái lão đầu chui vào, một mặt áy náy nói ra: "Tiểu Quân!" Lại hướng về phía Lưu Nhất Minh mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Tiểu Quân cau mày, liếc hẳn một cái, không có phản ứng.

"Tiểu Quân, ngươi đừng trách ta, ta cũng là bị bọn họ ép, bọn họ thấy chúng ta cuộc sống gia đình ý tốt nhất, nhất định phải nhập cổ, còn nói sau này cái này một con phố khác đem chỉ có A Đại đồ nướng nhà."

"Bọn họ đều là một đám xã hội đen, ta cũng không thể trêu vào nha!"

Ps: Nếu người đọc đánh giá *, nhớ đánh giá 9-10* hộ mình. Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Tặng cho người cái cơ hội lập công

Lưu Nhất Minh nghe rõ, một đời trước loại này bắt nạt phương pháp liền bị Dự Châu thành phố Du Côn lưu manh chơi đến rất quen thuộc.

Cũng là nhìn này nhà sinh ý tốt, trực tiếp cường ép nhập cổ, sau đó dùng các loại thủ pháp xua đuổi cái này trong chợ đồng hành cạnh tranh giả, từ đó đạt tới lũng đoạn cái này một cái hành nghiệp mục đích.

Một cái thị trường một khi sinh ra lũng đoạn kinh doanh, cái kia chính là lái khách sù bắt đầu.

A Đại đồ nướng cùng cắt ngang chân Thái lão bản cũng báo quá cảnh, cảnh sát cũng tới lấy chứng điều tra qua, có thể tin, loại tên lưu manh này gây hấn gây chuyện hành vi, xen vào phạm pháp cùng phạm tội ở giữa, sở cảnh sát Cảnh Lực cũng mười phần khả trương, chỉ cần không người chết cảnh sát mới sẽ không coi trọng đây!

Cảnh sát trị không, Thương Hộ bọn họ lại đại thể làm theo ý mình, Canh gác mà không giúp đỡ, năm bè bảy mảng, dễ dàng nhất bị tiêu diệt từng bộ phận.

Như vậy lái khách sù lại an toàn thoải mái dễ chịu thủ pháp tự nhiên dẫn tới Dự Châu thành phố lưu manh còn đồ bọn họ tranh nhau bắt chước, rất nhanh liền lan tràn ra.

Một đời trước Dự Châu xã hội đen giáo phụ Tổng lão hồ nghe nói chỉ là lũng đoạn mấy cái bán buôn thị trường, một năm lợi nhuận ba bốn ngàn vạn, sau đó năm năm tụt gầy hai ức.

Có thể thấy được có bao nhiêu là lãi kếch sù.

Giờ phút này chung quanh đám lái buôn đã trở lại nhà mình quây hàng bên trên, nhưng y nguyên kích tình không giảm, mỗi cái mặt mày hớn hỏ, hưng phấn thảo luận vừa rồi đánh nhau.

Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử tại Tiểu Quân cùng Yên Tử nhiệt tình chào mời dưới, ăn thịt dê nướng, uống vào Bia, trong lòng cũng đang suy tư chính mình cái kia loại cái biện pháp gì kiếm tiền.

Bàn Tử một thanh cách chức mất Trúc Thiêm bên trên thịt dê nướng, miệng đầy chảy mỡ, một bên nhai, một bên nuốt nói ra: "Minh ca, ngươi không bằng mở phòng khám bệnh, tụt loại người chăm cứu trị liệu phong thấp phương pháp, khẳng định phát tài."

"Hiện tại người cao tuổi trên cơ bản đều phải bệnh phong thấp, bệnh viện cũng trị không hết, nếu như biết ngươi có thể trị, còn không kéo tới."

Lưu Nhất Minh trông mắt hơi híp, điều này cũng đúng cái biện pháp, cũng là lợi nhuận quá nhỏ, đồng thời số lượng nhiều, chính mình cũng không thể mỗi cái tụt tụt mình động thủ nha!

Đúng, mình có thể khắc họa một cái tiểu hình trận pháp đến xua đuổi trong thân thể phong hàn Tà Độc, điều hòa Âm Dương.

Hết thấy đến phong thấp người, không có chỗ nào mà không phải là thể nội Dương Khí bị hao tổn, Âm Dương mất cân bằng, dẫn đến ngoại giới lực đại tà khí xâm lấn mà gây nên.

Tông môn bên trong tụt có như vậy trận pháp, vị nói: "Phúc Thọ Tụ Linh Trận".

Bất quá là rất cấp thấp Dưỡng Sinh trận pháp, đơn thuần tại bán ra cho nó tiểu tông Tiểu Phái, cho một số dừng bước tại Luyện Khí Kỳ tu sĩ trị hoãn cơ thể suy già yếu, bảo mệnh kéo dài tính mạng mà thôi.

Chỉ là cần thiết Trận Khí linh thạch, trước mắt trên Địa Cầu y nguyên tuyệt tích.

Lưu Nhất Minh suy nghĩ một chút, cảm thấy đến có thể dùng thượng thừa Hoàng Long ngọc đến thay thế, hiệu quả cùng sử dụng thọ mệnh mặc dù sẽ cắt giảm, nhưng giới hạn trong điều kiện trước mắt cũng chỉ có thể như thế.

Về phần mở phòng khám bệnh quá phiền phức, chính mình cũng không có giấy phép hành nghề y, phản chẳng làm cái Dưỡng Sinh hội sở đơn giản, bất quá đầu nhập cũng không nhỏ, không có mấy trăm vạn không được.

Còn có mua sắm Hoàng Long ngọc phí dụng, khắc họa trận pháp sử dụng Hoàng Long ngọc chỉ ít trăm cân trở lên, tổn hao sẽ không thấp hơn năm trăm vạn.

Dựa vào, tụt trong túi quần chút tiền ấy là còn thiếu rất nhiều.

Hai người sau khi ăn xong, Bàn Tử cầm chìa khóa xe qua đường đi bên ngoài bãi đỗ xe.

Tìm tới Kê ca xe, Bàn Tử xem xét hai mắt tỏa ánh sáng, hắc sắc Mại Đằng 1.8L, chất lượng rất lợi hại mới, hẳn là Kê ca mới vừa mua không bao lâu.

Hai người ngồi vào qua, ra ngoài thuộc một vòng hóng gió một chút, lại lái về.

Bàn Tử chẹp chẹp lấy miệng, tiền nào đồ nấy, xe này mới cũng là so với chính mình Mã Lục tốt.

Tăng tốc rất nhanh, động lực mạnh mẽ, cửa xe cân trọng, đồng hồ đo siêu huyền, tự động Ghế dựa ngồi rất lợi hại dễ chịu.

Quay trở về, Lưu Nhất Minh cùng Bàn Tử lại đi tới Lão Vương đồ nướng, không yên lòng Tiểu Quân cùng Yên Tử bọn họ, lo lắng Kê ca bọn họ sẽ tìm người quá đến báo thù.

Nhìn nhìn thời gian mười điểm, Lưu Nhất Minh dứt khoát trực tiếp Tiểu Quân cùng Yên Tử thu quán, hai ngày này buôn bán không nên quá muộn, chờ đêm Kê ca đám này Du Côn bọn họ hoàn toàn chế phục lại nói.

Tiểu Quân cùng Yên Tử dĩ nhiên đồng ý, phục vụ xong sau cùng khách nhân, tụt thu quán.

Lưu Nhất Minh lái xe đưa hai người, trước tiên đem Yên Tử đưa đến tài chính và kinh tế Học Viện, sau đó lại lái xe đem Tiểu Quân đưa về bọn họ trong ngõ hẻm.

Sau đó quay đầu xe, xuyên qua ngõ hẻm ra bên ngoài chạy tới.

Đột nhiên "Xì..." Một tiếng kịch liệt tiếng thắng xe.

Phía trước cùng phía sau đồng thời vẩy lên hai chiếc không có bảng số Kim Bôi xe, đèn lớn đánh tới, chiếu rọi hoa mắt mù.

Cửa xe mở ra, động tác nhanh nhẹn xuất hiện mười mấy người đại hán.

Đều mặc lấy quần áo thể thao, trên đầu mang theo Mũ lưỡi trai, ánh mắt hung ác nham hiểm, vành nón ép tới rất thấp, chân mặc Giày thể thao, trong tay chộp lấy vật, phía trên bọc lấy một tầng giấy báo.

Vừa đi, một bên lấy tay triệt hồi giấy báo, lộ ra bên trong sáng loáng trường đao.

Mấy người trầm mặc không nói, hiện trường chỉ có "Sột soạt" tiếng bước chân, động tác mạnh mẽ hữu lực cấp tốc bao bốn phía.

Lưu Nhất Minh quan sát một chút cảnh vật chung quanh, đám người này địa điểm này tuyến vừa vặn, trong ngõ hẻm không có lắp đặt đèn đường, về phần camera giám sát càng đừng nghĩ.

Tuyệt hảo bắt cóc đã thương người khu vực.

Lưu Nhất Minh nói nhỏ: "Người đợi ở trong xe."

Bản Tử cũng không hề cười đùa tí tưng, tự nhiên nhìn ra đám người này không phải Kê ca những người kia có thể so sánh, trên thân toát ra tức giận thể xem xét tựu là một đám người liều mạng, quá quen đầu đao liếm máu, giang hồ báo thù thời gian.

Tính cách mười phần trầm ổn, ra tay tuyệt sẽ không lưu tình, chính mình đi lên chỉ làm cho Minh ca thêm phiền phức!

Sau khi xuống xe Lưu Nhất Minh lạnh nhạt đi đến trước đầu xe, hít sâu một hơi, cũng không nói chuyện, cước bộ trầm ổn, "Hô" thân hình đột tiến, nhanh như thiểm điện.

Đối diện người cũng không nói chuyện, thả người nhào tới trước, nâng đao liền chặt.

Những người này há có thể là Lưu Nhất Minh đối thủ, huống hồ nơi này không có người ngoài, Lưu Nhất Minh cũng không cần tại cổ ky, cũng là hôm nay giết người, cũng không có quan hệ, một cái chân hỏa đốt không để lại dấu vết là đủ.

"Oành oành" tiếng đánh nhau, vang vọng một mảnh, Bản Tử trong xe thông qua kính xe, đã thấy không rõ Lưu Nhất Minh cụ thể động tác.

Chỉ nhìn thấy trong vòng vây không ngừng có bóng người bị đánh đi ra, như là đồng cát đồng dạng tứ tán bay bắn đi ra.

Những người này sau khi rơi xuống đất, trên mặt đất lăn qua, lăn lại. Không ngừng tru lên, trên mặt đất sinh hoạt nước bắn, vẩy ra đến trên tường, trên quần áo, gương mặt.

Hiện trường một mảnh lũ lệt, tiếng kêu thảm thiết làm người ta sợ hãi.

Bản Tử vù vù thở hỗn hển, tròng mắt tròn tròn, mặc dù biết Minh ca rất biết đánh nhau, thế nhưng là đêm nay một màn này, vẫn là để Bản Tử khiếp sợ không thôi, tốc độ này, lực lượng này đã xa còn lâu mới có thể dùng lời nói mà hình dung được.

Giờ phút này Lưu Nhất Minh một chân giẫm tại một gã đại hán trên bờ vai, người này chân cũng gãy, một cái cánh tay đã gãy, mặt gấp sát mặt đất, gương mặt thịt bị đè ép biến hình, trong miệng gào thét, rên rĩ.

Lưu Nhất Minh đạp xuống thân thể, ngữ khí lạnh lẽo hỏi: "Ai bảo các người đến?"

Người này mặt vặn vẹo lên, cắn răng không nói.

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, ở trước mặt ta giả trang, thật sự là buồn cười!

Một chân đạp trúng hấn một tay ngón tay, Lưu Nhất Minh đã tiến vào Hậu Thiên cảnh, đầu quân tay nâng chân, tựu có ngàn cân chi lực, như nếu không phải hấn tận lực áp chế, những người này sớm gặp Diêm Vương.

Bởi vậy một cước này xuống dưới, "Oành" liền bánh thịt đều không phải là, trực tiếp thành bụi phấn.

Hắc đại hán "Ngao" một cuống họng, nước mắt giàn giụa, hàm răng muốn được kéo kẹt C-K-Í-T...T vang dội, vẫn là không nói.

Lưu Nhất Minh lại lần nữa cười lạnh một tiếng, lại là một chân tiểu qua.

"A" hắc đại hán thân thể một trận run rẩy, bắp thịt co rút, kêu đau liên tục.

"Ta nói, ta nói, là Xà ca để cho ta tới."

"Xà ca? Hấn bây giờ ở nơi nào?"

"Tại, tại Cầu Vòng quán Bar!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh hai tiếng, Bàn Tử gấp Minh ca chương không toàn cục, yên tâm gan lớn xuống xe đi đến Lưu Nhất Minh trước mặt.

"Minh ca, là Kê ca bọn họ người?"

"Ừm, hẳn là hán lão đại cái gì cầu thí Xà ca mời đến người, những người này xem xét đều là giết qua người đào phạm."

"Vậy dứt khoát chúng ta báo động!"

"Ừ" Lưu Nhất Minh quay đầu nhìn Bàn Tử liếc một chút, trong lòng tự nhủ cũng không tệ, móc ra Nokia điện thoại di động, trực tiếp bấm Phùng Linh San điện thoại.

Phùng Linh San giờ phút này đang ở lái xe tuần tra, hôm nay cũng là quái, cả ngày trừ ba giờ chiều giúp hoa viên tiểu khu Lý nãi nãi đem Sủng Vật Cầu tìm được về sau, tự không còn có cảnh tình.

Đang ở buồn bức ngăn ngắt thời khắc, trong túi điện thoại di động kêu, móc ra xem xét, khá lạ, thật sự là Oan Gia Đối Đầu, Lưu Nhất Minh.

Tâm lý ngọn lửa "Đùng đùng" bốc cháy, gương mặt hiển hiện một vòng đỏ bừng. Kết nối về sau, nghiêm nghị quát lớn: "Lưu Nhất Minh, làm gì?"

Giọng cực lớn, Bàn Tử ở bên cạnh đều có thể cảm nhận được, nháy mắt ra hiệu nhìn lấy Minh ca, tâm lý hết sức buồn cười.

Lưu Nhất Minh cười một chút, cũng không tức giận,

"Tặng cho người cái cơ hội lập công, lập tức tới Bình An ngõ hẻm."

Nói xong, không đợi Phùng Linh San đáp lời, trực tiếp tắt điện thoại, đẩy cửa xe ra, ánh mắt chính là quét một chút mặt đất mấy người đại hán, như cũ tại kêu rên, đánh giá bọn họ cho tới bây giờ đều chưa từng ăn qua như vậy thua thiệt, không có một cái nào toàn vẹn, không phải gãy chân cũng là gãy cánh tay, trên mặt đất giấy dựa muốn rời khỏi.

Lưu Nhất Minh cười lạnh, đi đến lưỡng hai Kim Bôi xe trong phòng điều khiển, rút ra chìa khóa xe không nói, thủ chương nhẹ nhàng vỗ, tay lái "Răng rắc" một tiếng vang giòn, chuyển hướng trực tiếp cắt ra.

Thật không cho đứng lên, chuẩn bị dùng xe chạy trốn hắc đại hán xem xét, trông mắt đều nhanh lòi ra đến, khóc không ra nước mắt, cái này mẹ nó là hoàn toàn gãy các huynh đệ sinh lộ!

Nhưng bây giờ đánh lại đánh không lại, chạy lại chạy không, nghe từ xa mà đến gần tiếng cảnh báo, tâm lý oa nguội lạnh oa nguội lạnh.

Lưu Nhất Minh nghe được tiếng cảnh báo về sau cười một tiếng, lúc này mới yên tâm rời đi.

Chân ga một chân đến, từ một phương hướng khác rời đi, trực tiếp mở ra Kiếm Học trên đường, hướng về Cầu Vòng quán Bar phương hướng mà đi.

Ps: Nếu người đọc đánh giá *, nhớ đánh giá 9-10* hộ mình. Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Người muốn cái gì đều được

Cầu Vòng quán Bar tọa lạc ở Dự Châu thành phố trong vùng phồn hoa đường Lũng Hải giữa đường đường, Vương Phủ Tỉnh cao ốc lầu ba, diện tích 1.750 mét vuông có thể dung nạp 1.000 người, là huyền sắc Dự Châu thành phố tuyệt sắc sản đêm.

Các loại nam nữ ở chỗ này thâu đêm suốt sáng, hàng đêm phàn nàn, sống mơ mơ màng màng.

Mại Đẳng hắc sắc hình giọt nước thân xe như con cá đồng dạng xuyên toa tại phồn hoa trên đường phố, bất quá nửa giờ liền đến đến Vương Phủ Tỉnh cao ốc dưới lầu.

Xe trực tiếp đứng ở ven đường, Lưu Nhất Minh để Bàn Tử đợi ở trong xe, lại tắt máy, một thân một mình đi lên.

Bàn Tử trong xe gấp trăm trào cào tâm, rất muốn cùng Minh ca cùng một chỗ xông vào, phóng đại Bàn gia thần uy, có thể cũng biết mình bao nhiêu cân

lượng, đi lên cũng cho không.

Chỉ có thể thủ trong xe, ánh mắt lo nghĩ xuyên thấu qua cửa kính xe nhìn về phía sáng chói lóa mắt Cầu Vòng quán Bar LOGO.

Lưu Nhất Minh đi vào thang máy, thẳng lên lầu ba, định tai nhức óc tiếng âm nhạc xuyên thấu qua khe cửa truyền đến trong hành lang, thỉnh thoảng có ăn mặc thời thượng thanh niên nam nữ kẻ vai sát cánh, trêu chọc lấy ra ra vào vào.

Đứng ở cửa hai tên thân thể cao lớn, vạm vỡ nhân viên bảo an, tay cầm bộ đàm thỉnh thoảng nói lên hai câu.

Lưu Nhất Minh mặt không biểu tình đi vào, hai tên bảo an quét hẩn liếc một chút, liền không còn quan tâm. Độc thân tới tầm hoan tác nhạc nhiều người, huống chi một điểm người cũng không đáng chú ý Lưu Nhất Minh.

Đi vào trong đại sảnh, một tên mặc đồ chức nghiệp, dáng người thướt tha mỹ nữ tiếp thị quán lý Tiểu Na đi lên trước, mỉm cười vừa muốn mở miệng nói chuyện.

Lưu Nhất Minh một cái thuần thục ôm cái này mỹ nữ bả vai, đưa lỗ tai nói nhỏ: "Ta tìm Xà ca!"

"Người là?" Mỹ nữ một đôi mắt đẹp lộ ra vẻ kinh ngạc, nghi hoặc hỏi.

"Ta là Xà ca bằng hữu!"

"A! Xà ca trên lầu quán lý văn phòng." Mỹ nữ do dự đôi chút, vẫn là nói ra, vạm nhất người này thật sự là Xà ca bằng hữu đây!

"Đa tạ!" Lưu Nhất Minh vỗ vỗ bả vai nàng, cất bước đi vào bên trong.

Tiểu Na ánh mắt chớp động lên, một mặt vẻ ngờ vực, lập tức không yên lòng cầm lấy bộ đàm kêu gọi.

"Xà ca, một người trẻ tuổi tìm người."

Xà ca dựa vào lấy lão bản trên ghế, quát lấy thuốc lá Trung Hoa, nôn một vòng khói, thu đến kêu gọi về sau nhìn, con mắt híp lại nhìn lấy hoán đổi tới hình ảnh theo dõi.

Một cái khuôn mặt xa lạ hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, ăn mặc nghi đường áo jacket, quần bò rõ ràng đại học sinh bộ dáng.

Quét miệng, lạnh hừ một tiếng, từ tốn nói: "Cần lại hỏi một chút!"

Đang khi nói chuyện Lưu Nhất Minh đã xâm nhập lầu ba, thu đến mệnh lệnh hành lang bảo an đại cất bước đi tới, ánh mắt lạnh lùng, cánh tay nâng lên, muốn ngừng Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh ánh mắt đã thấy trước Phương quản lý thất thế bài, nhìn cũng chưa từng nhìn căn lên hai tên bảo an, một cánh tay nhẹ nhàng vung lên, "Rút", kính phong đập vào mặt, "Oành" hai người kêu thảm bay rớt ra ngoài bảy tám mét, lăn xuống trong hành lang, ngay thức khắc đã hôn mê.

Lưu Nhất Minh ra tay có chừng mực, nhiều lắm là gãy lưỡng cục xương, không chết người.

Có thể một màn này lại đem bình tĩnh từ như hút thuốc lá Xà ca gạt mình, ngay thức khắc từ dễ chịu lão bản trên ghế bắn lên đến, không thể tin nhìn lấy bị cái này không đáng chú ý người trẻ tuổi quơ cánh tay một cái tự quét bay hai tên thủ hạ, nằm trên sàn nhà, không nhúc nhích, không rõ sống chết.

Xà ca hơn bốn mươi tuổi, bởi vì dáng người dài nhỏ, đầu như là hạt táo, giang hồ khải hiệu "Xà ca" tung hoành giang hồ mười mấy năm, giết qua người, ngồi xổm quá nhiều nhà tù, cái dạng gì người chưa thấy qua, trước mắt một màn này nhưng làm hẩn dọa sợ.

Phải biết Cầu Vòng quán Bar bên trong bảo an đều là mình từ lính giải ngũ bên trong tuyển chọn tí mĩ đi ra, mỗi cái tổ chất vượt trội, cũng không phải trông thì ngon mà không dùng được công tử bột.

Thông qua hình ảnh theo dõi nhìn thấy Lưu Nhất Minh bước nhanh hướng quản lý văn phòng đi tới, nhất thời gấp, một cái kéo ra ngăn kéo, móc ra bản thân mua súng Súng Lục K54, đánh mở an toàn, hít sâu một hơi, tỉnh táo lại, ngồi tại lão bản trên ghế.

Mặt bàn hình ảnh theo dõi bên trên, trong đại sảnh bảo an đã được đến tin tức, đã chạy hối hả hướng nơi này tiếp viện, cái này khiến Xà ca thỉnh thoảng đạp loạn trái tim hơi hơi thư giãn.

Ánh mắt sắc bén mà cảnh giác nhìn lấy văn phòng cửa gỗ, nắm chặt thương trong lòng bàn tay thấm mồ hôi, trong lòng mặc dù có chút tâm thần bất định, nhưng mặt ngoài, xã hội đen đại ca khí thế lại không hề yếu.

Trong lòng âm thầm suy nghĩ, người này là cái nào cừu gia phái tới trả thù?

Chính suy nghĩ lúc, "Oành" dày đặc cửa gỗ bị Lưu Nhất Minh một chân đạp bay, "Loảng xoảng" một tiếng, nện lật phía sau cấp cao Hoàng Lê Mộc bàn trà.

Trên bàn ấm trà, chén trà vỡ vụn một chỗ.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng lách mình đi tới, ánh mắt lạnh lùng, không tình cảm chút nào sắc thái, quan sát lão bản trên ghế Xà ca, như là quan sát dưới chân con kiến hôi! Thông qua nói không nên lời cao cao tại thượng ý vị!

Cái này ánh mắt để Xà ca cực kỳ không thoải mái, khẽ cắn môi, giọng căm hận nói ra: "Tiểu huynh đệ, chúng ta có thù sao?"

Đồng thời dưới mặt bàn, nắm chặt trong tay Súng Lục K54, tối om hòng súng hướng về phía Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh khòe miệng nhếch lên, ngữ khí băng lãnh, khinh thường nói ra: "Ngươi là Xà ca?"

Xà ca ngược mắt nhìn Lưu Nhất Minh, mím môi, ánh mắt lấp lánh không yên, chờ một chút, nói ra: "Ta là!"

"Oành" Lưu Nhất Minh đặt được sau khi xác nhận, bay lên một chân, đập bay trước mặt rộng ba mét lão bản bàn, Xà ca trở tay không kịp, ngay thức khắc bị đập trúng, kêu thảm một tiếng, bị áp đảo tại chân tường súng bên trong miệng mũi phun máu, không thể động đậy.

Trong tay Súng Lục K54 "Leng keng" một tiếng ngã rơi xuống đất, Lưu Nhất Minh liếc liếc một chút, không để ý, tiến vào Hậu Thiên cảnh về sau, linh khí có thể trong nháy mắt bày kín toàn thân, hình thành một tầng phòng ngự ánh sáng, tâm thương viên đạn đã rất khó xâm nhập chính mình.

Phía sau truyền đến lộn xộn tiếng bước chân, chừng mười cái bảo an xông tới cửa.

Lưu Nhất Minh một phát bắt được đặt ở Xà ca trên thân lão bản bàn, hơi vung tay, "Hô" một đoàn hắc ảnh hiện lên, mang theo tiếng thét, "Oành" một tiếng phong bế cửa.

Cự đại trùng kích lực, dẫn đến mặt đất một trận chấn động, khung cửa vặn vẹo biến hình, trước hết nhất xông tới cửa hai tên bảo an kêu thảm bị đánh bay, đem phía sau bảo an cũng nện vào một mảnh, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Xà ca trước ngực lõm nhất đại khối, máu nhuộm lòng dạ, "Oa" phun ra một ngụm máu, ánh mắt thông qua kính hải chi tình, chấn kinh tột đỉnh, cái này mẹ nó còn là người sao?

Một tay tự có thể nắm lên dài ba mét lão bản bàn, đây chính là chân tài thực học gỗ thật, chừng nặng 600 cân, chỉ ít bốn cái cao to tiểu tử mới có thể nhấc động.

Con mẹ nó ngươi một tay nắm lên tự ném ra, theo ném bóng da đồng dạng dễ dàng, cái này một cánh tay ngoạn một cái há không có ngàn cân chi lực.

Ngươi là Lữ Bố, Trương Phi hiện thế sao?

Cường lực gãy dựa lấy, nhếch miệng nói ra: "Vị này ca ca, chúng ta đến có cái gì thù? Ngươi hôm nay chính là muốn mệnh ta, ta cũng muốn làm cái mình bạch quỷ!"

"Hừ" Lưu Nhất Minh lạnh hừ một tiếng, nhìn xuống hắn, giống như nhìn lấy một người chết,

"Ngươi vừa mới tìm người cầm đao chặt ta, nhanh như vậy tự quên?"

"Híz-khà-zzz" Xà ca một hơi lãnh khí, vừa mới tỉnh ngộ, nhất thời hồi hận không thôi, nhin không được há miệng thống mạ: "Kê từ, cái tên vương bát đần ngươi, hại khổ lão tử."

Lập tức một cái nước mũi, một cái nước mắt cầu khẩn nói: "Ca, ta thật không biết là ngài, ngài tha ta một mạng a? Ngươi muốn cái gì đều được!"

Hắn cũng là thật vất vả dốc sức làm gãy dưới lớn như vậy gia nghiệp, còn không có hưởng thụ với đây! Cũng không muốn cứ như vậy chết đi!

***** Đánh giá 9-10 điểm giùm mình nha, cảm ơn *****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Phát tài

Phùng Linh San tuy nhiên nhìn Lưu Nhất Minh không vừa mắt, nhưng nói với Lưu Nhất Minh mà nói lại không có chút nào hoài nghi, tiểu tử này cho nàng

cảm giác tuy nhiên không tốt, nhưng là một cái rất có tinh thần chính nghĩa thanh niên, trực giác cái này không an ổn tiểu tử khẳng định lại gặp rắc rối.

Mình lấy tiếng cảnh báo một đường phi nhanh, tiến vào Bình An trong ngõ hẻm, tại đèn lớn chiếu xuống, cách xa xưa đã nhìn thấy trên mặt đất loáng thoáng, mười mấy người, hoặc nằm hoặc bò, khắp khiêng, ngổn ngang lộn xộn, thỉnh thoảng truyền ra hai tiếng kêu rên, mặt đất tản mát mười mấy thanh trường đao phản xạ sáng ngời quang mang.

Phùng Linh San cùng sư phụ hấn Lão Lý đồng thời đánh cái giật mình, hai người liếc nhau, đều một hơi lạnh khí.

Những người này hình dạng, đầy đất đao cụ cùng cục máu, đây là vô cùng ác liệt đánh nhau ẩu đã sự kiện, làm không cẩn thận phải chết người.

Một cái rút ra bên hông mang Súng, Lão Lý cầm lấy xe tải kêu gọi khí bắt đầu kêu gọi tiếp viện.

"Chỉ huy trung tâm, nơi này là số hiệu 1146 xe tuần tra, Bình An ngõ hẻm phát sinh ác tính ẩu đã sự kiện, thỉnh cầu tiếp viện. . ."

Phùng Linh San làm theo nắm chặt thương, cắn răng, tâm lý hung hăng mắng to, tốt người cái Lưu Nhất Minh, lại là người làm chuyện xấu, đã thương nhiều người như vậy, cô nài nài lần này không bắt người không thể.

Lão Lý kêu gọi hoàn tất, một bữu môi, hai người "Oành" một tiếng đồng thời đẩy cửa xe ra, sau khi xuống xe, dùng súng chỉ trên mặt đất người, từng bước từng bước đảo qua qua, ánh mắt sắc bén, lớn tiếng quát lớn: "Toàn bộ không được nhúc nhích, hai tay giơ lên!"

Lão Lý bước nhỏ nhanh đi lên trước, một tay lấy bên cạnh bọn họ trường đao, ông thép đá đi sang một bên.

Phùng Linh San làm theo đi theo Lão Lý bên người, ánh mắt cảnh giác chú ý bọn họ nhất cử nhất động, làm có dị động mà nói, Phùng Linh San tuyệt đối sẽ không do dự, ai cũng không dám cam đoan bọn họ những nhân thủ này bên trong có hay không Súng ống.

Nhìn lấy những người này mặt mũi bầm dập vô cùng thê thảm bộ dáng, có gãy chân, có gãy cánh tay, có che ngực cùng dạ dày rên rỉ, một chỗ vết máu, có người nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích, cũng không biết sống hay chết!

Tâm đạo, Lưu Nhất Minh nha! Lưu Nhất Minh, lần này người là không có chạy, không phán người cái mười năm tám năm lao ngục không thể.

Đồng thời vừa buồn cười, cái này Lưu Nhất Minh đánh người không lạng lẽ biến mất, thế mà còn gọi điện thoại cho mình, thật không biết người có phải hay không đầu gì rồi, vẫn là phách lối không biết mình là người nào.

Lần trước lập công được thưởng, chính mình hoàn toàn là bị buộc bắt đắc dĩ, đối với Lưu Nhất Minh cảm giác rất là phức tạp, luôn muốn phải thật tốt ra một hơi, tâm lý tiểu u ám rất nhớ trả thù một chút Lưu Nhất Minh. Để hấn ăn chịu đau khổ.

Lần này không thể nghi ngờ là cơ hội tuyệt hảo!

Phùng Linh San giờ thương, uy phong凛冽, mắt sáng ngời, chú ý tới đầu một người đứng đầu hắc đại hán dựa lưng vào Kim Bôi xe ngồi dưới đất, tướng mạo hung ác, "Bất tự" hình lông mày mười phần đột xuất, ánh mắt hung ác nham hiểm nhìn mình chăm chăm.

Cảm giác đầu tiên giống như ở nơi nào gặp qua, giống như đã từng quen biết!

Cau mày, lại lần nữa đánh một cái, đột nhiên nhớ tới, đây không phải Bộ Công An phát ra cấp A màu đỏ lệnh truy nã tội phạm giết người Hùng Kỳ Bình sao?

Gia hỏa này cũng là đã từng đi lính, bởi vì quê nhà mâu thuẫn, đem hàng xóm một nhà năm miệng ăn người trong vòng một đêm toàn bộ giết chết, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, không nghĩ thế mà cầm nơi này.

Ngay thức khắc kích động dùng súng chỉ hấn, quay đầu vội vàng hô: "Sư phụ, người mau tới."

Cái này Hùng Kỳ Bình thấy thế cười khò một tiếng, một mặt hồi bại chi sắc, chân của mình cũng gãy, cánh tay cũng gãy, gãy ngón tay chỗ ục ục bóc lên máu, chỉ có hít vào mà không có thở ra, một điểm phản kháng năng lực cũng không có.

Nhìn lấy Phùng Linh San, một người tự than thở lẩm bẩm: "Đi ra lộn lổng tổng là phải trả, chi là không nghĩ tới là hôm nay!"

Sau khi nói xong, vô đã mẹ không sợ sứt, buông ra đám lượng loại bi ối ánh mắt nhìn chăm chăm Phùng Linh San có lỗi có lỗi tư thái.

Phùng Linh San thấy thế giận hừ một tiếng, một chân hướng phía hấn gãy chân chỗ đập tới, "A" Hùng Kỳ Bình một tiếng hét thảm, trực tiếp ngã đi.

Hấn đồng bọn thấy một lần, đều đánh cái giật mình, mẹ nó, đây thật là là cái bạo lực nữ cảnh sát, tính khí quá táo bạo!

Lão Lý đi tới, ánh mắt sáng lên xem xét ngay thức khắc tự nhận ra,

"Hùng Kỳ Bình, hảo tiểu tử, cấp A tội phạm truy nã!"

"Linh San, lần này người lại lập công!"

"A?" Phùng Linh San cứng họng, ấp a ắp úng.

"Sự phụ, cái này không quan hệ với ta a? Đều là Lưu Nhất Minh tên hỗn đản kia tiểu tử làm."

Lão Lý từng trải lời đòi cưỡi lấc đầu, một mặt chắc chắn nói ra: "Lưu Nhất Minh hấn dám thừa nhận sao? Cũng là hấn dám thừa nhận, ngươi cảm thấy báo danh trong cục lãnh đạo nơi đó, lãnh đạo hội tán thành sao?"

Nha, khẳng định không đồng ý, Lưu Nhất Minh lần trước sự tình, để trong cục lãnh đạo mặt đều đen vài ngày, toàn cục trên dưới đều kìm nén một hơi.

"Huống hồ Lưu Nhất Minh vừa mới gọi điện thoại liền nói rất rõ ràng, cũng là đưa một trận công lao cho ngươi. Xem ra tiểu tử này đối với ngươi còn rất khá nha? Không phải coi trọng chúng ta "Đẹp nhất cảnh hoa" a?"

"Sự phụ? Ta hận không thể bắt được Lưu Nhất Minh hành hung một trận, mới giải mối hận trong lòng ta!"

"Ha-Ha! Ta nhìn tiểu tử này rất không tệ, rất có tinh thần chính nghĩa, chúng ta chi tiết báo cáo đi qua cái trong cục lãnh đạo, ta đánh giá tám chín phần mười, ngươi lại phải lập công được thưởng."

"Tiểu tử này đơn giản cũng là ngươi cứu tính, rất nhanh ngươi quân hàm bên trên liền muốn nhiều một khóa đầu."

...

Lưu Nhất Minh giờ phút này đã trở lại trong xe, Bàn Tử Tiểu Viên mắt lấp lánh sáng ngời quang mang, hưng phấn kêu lên: "Thế nào? Minh ca!"

Lưu Nhất Minh bình tĩnh cười một tiếng, nói ra: "Nhìn xem điện thoại đi động của ngươi thu đến ngắn không?"

"Ách" Bàn Tử một tên cho nên, theo lời lấy điện thoại cầm tay ra, giải tỏa về sau, quả nhiên phát giác có một cái không tin tức.

Ngươi số đuôi 8160 Trung Quốc Ngân Hàng thẻ tại năm 2008 ngày 30 tháng 4, vào lúc 21 giờ 58 phút chuyển lưu giữ 5,000,000 kim ngạch, hiện tại tài khoản số dư còn lại vì 5,023,100 nguyên, mời kiểm tra và nhận!

"Ta dựa vào!" Bàn Tử trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài, miệng rộng mở to, thật lâu khép lại không lên.

"Phát, phát, lần này phát tài!"

"Minh ca, ngươi nói chuyện còn tỉnh hay không số?"

Lưu Nhất Minh kinh ngạc quay đầu, không hiểu hỏi: "Lời gì?"

"Móa! Ngươi đã nói, tiền tới tay, huynh đệ ta một người một nửa!" Bàn Tử vò đầu bứt tai, vội vã không nhận nổi nói ra.

"Ta có nói qua sao? Ta làm sao không nhớ rõ." Lưu Nhất Minh dồn sức đánh tay lái, hướng trường học chạy tới.

"Dựa vào?"

"Ha-Ha! Được, huynh đệ ta ai cùng ai nha!"

"Minh ca, trọng nghĩa, thành ý! Bàn gia ta lớn nhất phục ngươi."

"Hắc hắc! Xe này cũng là mình, trong ba ngày sang tên."

"A!"

...

Từ thành phố bệnh viện phòng cấp cứu đi ra bảo trụ mệnh Xà ca, lại bị tiến lên ICU trọng chứng giám hộ trong phòng, trong lỗ mũi cắm dưỡng khí quản, trên thân trải rộng đủ mọi màu sắc dây điện, bên cạnh dựng thẳng đường kính lớn bình ga một dạng bình dưỡng khí, trên mặt bàn bày biện giám không nghỉ, nhịp tim đập, mạch đập, máu đường, Huyết Áp đều vừa nhìn thấy ngay.

Trong đầu còn còn muốn vừa rồi phát sinh một màn, nếu không phải trên thân đau đớn hung hăng đang nhắc nhở chính mình, đây không phải mộng, Xà ca còn thật sự cho rằng là mình làm một con ác mộng!

Trên đời này thế mà còn có mạnh như vậy người tồn tại, đơn giản không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng!

Chính mình cái này mấy chục năm kinh nghiệm giang hồ thật sự là uống công nha! Đây mới thực sự là Quá Giang Long, cùng so sánh chính mình là Tiểu Hà Cầu bên trong cá nhỏ tôm. Chính mình thế mà chọc tới như vậy tồn tại.

Nỗ lực năm trăm vạn đại giới, còn trắng đưa một cỗ xe cho người ta, mới lắng lại vị kia lừa gạt!

Về phần nói tìm người trả thù, hẳn là một điểm suy nghĩ cũng không dám nổi lên!

***** Đánh giá 9-10 điểm giữ mình nha, cảm ơn *****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Người tham gia sao?

Lưu Nhất Minh còn trên đường thời khắc, trong túi điện thoại di động kêu, xuất ra xem xét, lại là Tiểu Khôn điện thoại.

"Tiểu huynh đệ ngày mai không biết có rảnh hay không? Có chút ít sự tình muốn cho người hỗ trợ!"

"Chuyện gì?" Lưu Nhất Minh một mặt bình tĩnh hỏi.

"Ách, trong điện thoại nói không rõ, ngày mai ta để tài xế qua đón người." Tiểu Khôn ngữ khí hơi có vẻ vội vã, do dự một chút nói ra.

"Được!" Lưu Nhất Minh không có chối từ, tốt xấu Tiểu Khôn cũng cho mình hiểu biết nhiều vấn đề, có thể giúp hắn một lần, cũng coi như đem người này ân tình trả xong.

Ngày mai là ngày Quốc tế Lao động, trường học cũng nghỉ, Lưu Nhất Minh đem Bàn Tử đưa sau khi về nhà, trở về trong trường học, trong sân trường một chút quanh quẩn, hơn phân nửa học sinh đã rời đi trường học, không phải về nhà đoàn viên, cũng là tùm ba tùm năm ra ngoài du lịch.

Trong túc xá còn có hai cái đồng học bởi vì nhà là tỉnh ngoài, lộ trình xa xôi, lựa chọn ở lại trường, giờ phút này vui chơi đùa Ma Thú Thế Giới - World of Warcraft đây!

Lưu Nhất Minh sau khi rửa mặt, nằm ở trên giường, nhớ tới vừa rồi Bàn Tử xuống xe trước khi nói chuyện:

"Minh ca, hai ngày sau là Giai Di sinh nhật, người tham gia sao?"

Lưu Nhất Minh nhất thời trầm mặc, bờ môi khẽ mím môi, nhớ lại một đời trước Lâm Giai Di sinh nhật trăng cảnh.

Mĩ lệ Carlton khách sạn năm sao bên trong ung dung đại khí, hào hoa sảng khoái hơn vạn mét vuông yến hội trong đại sảnh, Quách Hạo đầu đội lên khu Trưởng Công Tử thân phận lần thứ nhất xuất hiện tại Lâm Giai Di trước mặt.

Tại bậc cha chú giới thiệu, cùng Lâm Giai Di chậm rãi mà nói, phong quang vô hạn, còn trong góc Lưu Nhất Minh bản thân dần dần biểu hiện âm trầm.

Trong đám người, hưởng thụ lấy vạn chúng chú mục Lâm Giai Di cùng Quách Hạo, trong mắt của mọi người có thể xưng Kim Đồng Ngọc Nữ, quang mang bắn ra bốn phía, rất xứng đôi.

Trong lớp không thiếu đồng học đều đầy áp thâm ý ánh mắt nhìn về phía chính mình, giống như nhìn một con trùng đáng thương!

Lưu Nhất Minh lần thứ nhất ý thức được giữa hai người giống như khoảng cách chênh lệch cực lớn, chính mình là phần đầu cả một đời cũng không bước qua được, bây giờ chỉ có thể như cái đáng thương Tiểu Sửu đứng lặng không đáng chú ý trong góc tình thân chán nản.

Nếu không phải Bàn Tử cùng đi, Lưu Nhất Minh liền đại sảnh môn đều vào không được.

Tại Lâm Giai Di trong mắt người nhà, Lưu Nhất Minh cũng bắt quạ là nữ nhi của mình một tên phổ phổ thông thông đồng học mà thôi, không có cái gì đặc biệt.

Lưu Nhất Minh không có nói với chính mình mẹ mẹ Lâm Giai Di sự tình, đồng dạng, Lâm Giai Di cũng không có nói cho phụ mẫu Lưu Nhất Minh sự tình.

Sinh nhật yến hội không có kết thúc, Lưu Nhất Minh chỉ có một người rời đi.

Ra đến đại sảnh đại môn thời khắc, Lưu Nhất Minh trở về liếc mắt một cái, thần sắc cô đơn, ánh mắt thừa thối, đáng tiếc không người chú ý.

Giờ phút này Lâm Giai Di bị bảy người vây quanh, nét mặt vui cười. Có lẽ căn bản cũng không có lưu ý đến Lưu Nhất Minh, có lẽ là nhìn thấy, lại thờ ơ!

Từ một khắc kia trở đi, Lâm Giai Di liền không lại thuộc về Lưu Nhất Minh.

Vận mệnh bánh xe trùng trùng điệp điệp không thể ngăn cản, có lẽ đây mới thực sự là quý tích, từ Quách Hạo xuất hiện giờ khắc này lên, hai người vận mệnh lại lần nữa trở về đến vốn có quỹ đạo.

Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di như mộng ảo gặp nhau như là riêng phần mình dài dằng dặc kiếp sống bên trong toát ra một đóa bảy màu bong bóng, gió thổi qua, tự phá.

Một cái lệ rơi, một cái không giọt lệ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày kế tiếp sáng sớm, Lưu Nhất Minh ăn điểm tâm về sau, tự nghe đến Tiểu Khôn tài xế điện thoại.

Trong điện thoại, có ý căn dặn Lưu Nhất Minh mang lên Thiên Bồng Xích.

Lưu Nhất Minh lược hơi nhíu mày, chẳng lẽ lại ước người nào tới nhìn Thiên bồng Xích sao? Chính mình lại không bán, nhìn một cái gì kình? Thôi, một lần cuối cùng, lần sau còn như vậy, Thiên Vương lão tử đến cũng không đáp ứng.

Ước chừng sau nửa giờ, một cỗ xe Bentley xe sang trọng ngừng ở trường học cửa túc xá, Lưu Nhất Minh lưng công balo đựng Thiên Bồng Xích đi xuống lầu, tài xế Tiểu Vương nho nhã lễ độ gật đầu thăm hỏi.

Lưu Nhất Minh sau khi lên xe, Tiểu Vương khẽ cười nói: "Lưu đồng học chớ trách! Tiên sinh chúng tôi mấy ngày nay gặp được một chuyện phiền toái! Bất đắc dĩ cầu đến người."

"Há, chuyện gì nha?" Lưu Nhất Minh một mặt bình tĩnh hỏi.

"Là như thế này, nửa tháng trước có người trung gian liên hệ đến tiên sinh chúng tôi, nói là Thủ Đô có một cái thân phận cực kỳ tôn quý phụ nhân đến một loại quái bệnh, ban ngày bình thường, trời vừa tối đêm khuya liền lải nhải, tại trong biệt thự bốn phía đi loạn, thẳng đến hừng đông thấy hết mới ngừng."

"Tiên sinh chúng tôi chỉ coi là phổ thông sợ hãi ly hôn chứng bệnh, nói ngoa có thể trị, đồng thời thu hai trăm vạn dự chi tiền xem bệnh, nói là chữa cho tốt lại trả thêm ba trăm vạn."

"Ai ngờ căn bản cũng không phải là, mà chính là trúng tà, các loại phương pháp cũng không thấy hiệu quả, ngược lại càng thêm nghiêm trọng, vị này phụ nhân lão công cực có quyền thế, quảng xuống ngoan thoại, lại trị không hết tự bắt tiên sinh ngồi tù!"

Lưu Nhất Minh mỉm cười, nhấp một miếng môi dưới nói ra: "Người này vẫn rất bá đạo!"

"Ai nói không phải đây! Bồi thường người ta bốn triệu người nhà đều không đồng ý!" Tiểu Vương tức giận nói ra.

Không lâu sau liền lên vượt thành tốc độ cao, qua vùng ngoại ô Thủy Tổ núi chỗ tiếp theo trong trang viên, cỏ tươi cách cách, cây thấp giao nhau, Hoa Hương tràn ngập đường đi, một tòa kiểu Trung Quốc biệt thự đứng sừng sững trong lúc đó, hai cái trúc lâm vờn quanh, nói không nên lời lịch sự tao nhã thanh u!

Thật không nghĩ tới não nhiệt phồn hoa Dự Châu ngoại ô thành phố khu thể mà còn có như thế một chỗ Thế Ngoại Đào Nguyên chi cảnh, đây cũng không phải là có tiền có thể mua đất mới. Đủ thấy Tiểu Khôn tại Dự Châu thành phố hiển hách lực ảnh hưởng.

Rộng rãi sáng ngời, cỏ kính trong đại sảnh, ngồi bốn người, Tiểu Khôn ở giữa mà ngồi, hai mắt hơi sưng, nhãn cầu bắt mắt tơ máu, thần sắc mệt mỏi!

Giương mắt nhìn thấy Lưu Nhất Minh về sau, mỉm cười gật gật đầu.

"Tiểu huynh đệ đến!"

Lưu Nhất Minh gật đầu ra hiệu, bên tay trái ngồi ngay ngắn Khúc Lão cũng lễ phép mỉm cười ra hiệu.

Lưu Nhất Minh vừa muốn ngồi xuống, liền nghe đến bên phải trên ghế bành một cái thanh niên mặc áo đen lạnh hừ một tiếng, không vui nói ra: "Tiểu tiên sinh, đây chính là người mời đến Đại Sư? Người đây là lại đùa nghịch chúng ta sao?"

Tiểu Khôn khoe miệng co giật, hơi xấu hổ, ngập ngừng nói nói ra: "Cái này. . ."

Người này khinh thường dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, quệt miệng, giễu cợt nói: "Cứ như vậy một cái diện mạo tiểu nhân vật cũng xứng gọi Đại Sư, Tiểu Khôn, con mẹ nó người đang đùa ta?"

Tiểu Khôn vội vàng khẽ vươn tay, một mặt áy náy gấp giọng nói ra: "Địch đồng chí đừng vội! Đây chỉ là ta một cái bạn vong niên, chánh thức khâu Đại Sư lập tức tới ngay!"

"Hừ!" Địch Thanh Tùng khinh thường ánh mắt từ trên người Lưu Nhất Minh dời, chuyển hướng Tiểu Khôn nghiêm nghị cảnh cáo,

"Tiểu tiên sinh, ta có thể cảnh cáo ngươi, đây là một lần cuối cùng, nếu như tại trị không hết chúng ta phu nhân bệnh, hậu quả là ngươi không tưởng tượng nổi."

Tiểu Khôn chấp tay thờ dài, nói liên tục xin lỗi,

"Đúng đúng, lần này nhất định có thể, ta cam đoan! An tâm chờ đợi!"

Tâm lý âm thầm hối hận, nếu không phải Khúc Lão sư huynh không phải là để Lưu Nhất Minh mang theo Thiên Bồng Xích tới, hẳn mới sẽ không mời Lưu Nhất Minh đến mặt mặt xấu hổ đây!

Lưu Nhất Minh nghiêm mặt, để mắt nghiêng mắt nhìn bỗng chốc bị gọi Dịch đồng chí người này.

Tuổi chừng ba mươi mốt, ba mươi hai, mặt chữ quốc, khuôn mặt đen kịt, ánh mắt sắc bén, vạm vỡ, bên hông căng phồng, xem xét cũng là Cảnh Vệ viên xuất thân.

Bọn hạ nhân dâng lên trà thơm, Lưu Nhất Minh không chút hoang mang uống một thanh, tâm đạo, cái này Tiểu Khôn xem ra cũng không đề cao bản thân, thuần túy là đem mình làm đánh đấm giả bộ (cho có khí thế), có cũng được mà không có cũng không sao nhân vật. Lại xem hẳn gọi Đại Sư đến là thần thánh phương nào?

Chủ vị Tiểu Khôn cau mày, thỉnh thoảng giơ cổ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, một bên thúc giục hạ nhân qua ngoài cửa lớn nhìn xem.

Đúng lúc này, một trận lộn xộn tiếng bước chân từ xa mà đến gần vang lên, Tiểu Khôn cùng Khúc Lão ngay thức khắc đứng lên, nghênh ra ngoài.

"Khâu sư huynh, ngươi có thể đến, nhanh, liền chờ ngươi."

Ngoài cửa dưới thềm đá vượt khoan đi đến một cái thân mặc đạo bào lão giả, tóc bạc mặt hồng hào, tay cầm phát trần, tiên phong đạo cốt, khí chất xuất trần, xem xét tự cho người ta Đại Sư cao nhân phong phạm!

**** Nhớ đánh giá thang điểm 9-10 giúp mình nha, tks!****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Mau tới đây hỗ trợ

Vị này Khâu đạo trưởng lông mày dài nhỏ, con mắt đang mở hí tinh quang bắn ra bốn phía, đọc lấy Vô Lượng Thiên Tôn, cười nói tiến đến, ngồi ngay ngắn ở bên trái thủ tọa bên trên.

Khâu đạo trưởng Khâu Hưng Dương chính là Chung Nam Sơn đạo sĩ, xem như Toàn Chân Giáo đại Môn Phái đệ tử đời thứ ba mươi hàng (chữ) Huyền Duệ, ẩn bối phận đề tính, hẳn là Khâu Xử Cơ thứ ba mươi đời con cháu.

Là thật là giả, ngoại nhân cũng không rõ ràng!

Bất quá bản sự ngược lại là có, tu đạo mấy chục năm, tinh thông Đạo Pháp, có thể Dưỡng Sinh giáo hóa, Độ Nhân nhập đạo. Càng tinh thông hơn Chu Dịch cùng Phong Thủy Học, học thức uyên bác, đạo hạnh tinh thâm.

Lưu Nhất Minh yên lặng cảm ứng một chút, thế mà tại cái này nhân thân bên trên cảm ứng được khí kinh, có phản hồi kinh ngạc, một đời trước chính mình căn bản không có tiếp xúc đến tu đạo môn nhân, đối bọn hắn Tu Hành Cảnh Giới cũng biết rất ít.

Tính toán so sánh một chút, hẳn là so Phan lão gia tử cao hơn cảnh giới! Xem như kinh khí thành, khoảng cách Hóa Cảnh còn xa đây! So đích thân đến tự càng không được, căn bản cũng không phải là một cái lượng cấp.

Khâu đạo trưởng nhìn thấy Lưu Nhất Minh, thượng hạ đánh giá một phen, mỉm cười, nói ra: "Chắc hẳn ngươi chính là Lưu Nhất Minh?"

Lưu Nhất Minh gật gật đầu, từ tốn nói: "Vâng!"

"Tiểu huynh đệ Thiên Bồng Xích có thể hay không để bản đạo nhìn qua?" Khâu đạo trưởng tay kích động, cười nhẹ nhàng nói ra.

Lưu Nhất Minh gật đầu, không nói hai lời, rút ra trên lưng Thiên Bồng Xích đưa tới.

Khâu đạo trưởng thấy một lần về sau, hai mắt chiếu sáng rạng rỡ, quả nhiên cùng mình mang theo pháp khí không giống nhau, nóng lòng không đợi được một cái tiếp nhận, tinh tế tường tận xem xét.

Giây lát ở giữa, mi đầu tựa nhẵn lại đến, âm thầm lắc đầu.

Khúc Lão cũng tương tự bốn phía, ở bên người nói ra: "Khâu sư huynh, thế nào? Ta nói không giả đi! Cái này kiểu dáng cùng ta Đạo Môn truyền thừa Thiên Bồng Xích chênh lệch rất xa!"

"Ài! Người nói không tê, Chính Tông Thiên Bồng Xích nhiều hơn Đào Mộc chế hoặc làm bằng sắt hai loại, nhiều hơn bốn cạnh, Lục Diện phân biệt có khắc Nhị Thập Bát Túc Nhật Nguyệt hình vẽ."

"Vật này thước đo tuy nhiên cũng là bốn cạnh Lục Diện, tài liệu hình như là làm bằng đá, bên trên khắc họa đường vân khó phân phức tạp, ta là một chút cũng xem không hiểu, không có quy luật chút nào đáng nói!"

Khúc Lão ha ha cười lạnh, chỉ phía trên đường vân nói ra: "Cái này cùng Đạo Môn Thiên Bồng Xích cũng không có tương tự địa phương, ta phỏng đoán có thể là hướng tới Cầu Đạo Chi Nhân vô vọng thêm phỏng đoán, lung tung khắc họa đi!"

Khâu đạo trưởng thờ dài, nguyên bản còn tưởng rằng phát hiện thượng cổ nguyên bản pháp khí đây! Bây giờ lại là thất vọng.

Lắc đầu, không nhìn kỹ tùy ý vứt cho Lưu Nhất Minh, ngồi vào chỗ cũ.

Lưu Nhất Minh Tâm Như giếng cổ, không có chút rung động nào, lạnh nhạt cất kỹ Thiên Bồng Xích, chính mình không cần thiết theo không hiểu người đi tranh luận giải thích, cũng khinh thường tại chứng minh.

Bất qua trong lòng cũng tại suy nghĩ, cái này Thiên Bồng Xích chẳng lẽ lại là Dị Giới chi vật, ban đầu vốn cũng không thuộc về thiên địa này?

Địch Thanh Tùng nhìn xem Khâu đạo trưởng, kéo căng lấy miệng, nếu không phải phu nhân bệnh quá mức quý dị, Trung Y Tây Y cũng không có cách nào, mới sẽ không tìm đám này lái nhái người trị đây!

Không kiên nhẫn hướng về phía trên thủ vị Tiểu Khôn nói ra: "Tiểu tiên sinh, nếu người đều Tề, tựa tranh thủ thời gian đi!"

Tiểu Khôn mặt mũi tràn đầy cười làm lạnh, liên thanh nói tốt. Khê vươn tay nói ra: "Mọi người cùng ta đến bên trong qua, mời!"

Tiểu Khôn gương mặt mang cười, tâm lý thì tại thống mạ, nếu không phải xem ở hần là vị đại nhân vật kia Cảnh Vệ viên về thân phận, chính mình mới sẽ không như thế ăn nói khép nép, khúm núm.

Ta Tiểu Khôn tại Dự Châu khu vực cũng là một cái nổi tiếng nhân vật, giậm chân một phát đất đều rung động ba rung động, há có thể hướng người khúm núm!

Lần này mình là chủ quan, nhiều năm qua muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, muốn làm gì sự tình không có không làm được.

Theo dựa vào chính mình hơn người Tướng Thuật, Phong Thủy đôi Vận, kết giao một số quyền quý cùng ngôi sao, lại dựa vào khí công liệu Pháp Trị liệu một số nghi nan tạp chứng, đi cao tầng lộ tuyến, danh tiếng xuất sắc, vượt ngang chính thương lương giới, biên chế bằng quan hệ mạng lưới!

Không ít người thông qua tự mình làm người tiến cử kết bạn Cao Quan, cũng không ít người trung gian cho mình giới thiệu sinh ý, lần này là được.

Ban đầu muốn vị này quá quá bất quá là suy nghĩ quá độ, tâm huyết hao tổn, tinh thần hoảng hốt,

Ban đêm bị nhiều ác mộng làm cho sợ hãi ly hồn, chỉ cần ăn vào an hồn định thần loại thảo dược là đủ.

Không nghĩ trị hai lần không có chuyển biến tốt đẹp không nói, ngược lại càng thêm nghiêm trọng, làm cho vị đại nhân vật này nổi trận lôi đình, tuyên bố lại muốn trị không hết, tựa đề cho mình thân bại danh liệt, ngồi xổm đại lao qua.

Chính mình không có cách nào, bắt buộc đi mời ra Khúc Lão sư huynh Khâu đạo trưởng tới chương bàn tay, phải biết đạo sĩ không chỉ có hiểu Phong Thủy, điều Âm Dương Cải Mệnh vận, đồng dạng cũng sẽ chữa trị một số nghi nan tạp chứng, hướng hồ vị bệnh nhân này triệu chứng hơi có chút quý dị, làm không cẩn thận cũng là trúng tà

Nhưng nếu thật là trúng tà, chính mình cân lượng chính mình rõ ràng, nhất định phải Khâu đạo trưởng xuất mã mới được.

Dù sao khu tà trừ quỷ cũng là đạo sĩ một môn công khóa cùng tu hành.

Tiểu Khôn dẫn người đi vào bên trong lúc, Lưu Nhất Minh cũng đứng lên, Tiểu Khôn liếc một chút thoáng nhìn về sau, do dự một chút áy náy nói ra: "Tiểu huynh đệ, cũng không cần đến, Tiểu Vương người đưa một chút!"

Tiểu Khôn gặp Khâu đạo trưởng đối với Lưu Nhất Minh trong tay Thiên Bồng Xích rất là khinh thị về sau, đối với Lưu Nhất Minh cũng liền không báo bất luận cái gì chờ mong, nếu không phải biết Lưu Nhất Minh cùng Phan lão đi lại thân mật, chính mình tuyệt sẽ không như thế cất nhắc Lưu Nhất Minh.

Tiểu Vương đáp ứng một tiếng, tụt xuống đi qua dẫn Lưu Nhất Minh ra ngoài.

"A "

Biệt thự chỗ sâu truyền đến vài tiếng thét lên, mấy tên hạ nhân một mặt kinh dị chi sắc, mặt đều trắng, hô to gọi nhỏ chạy tới.

"Không được, phu nhân điên!"

Địch Thanh Tùng kinh hãi, một cái bước xa tụt thoát ra ngoài, thẳng đến hậu viện.

Tiểu Khôn, Khúc Lão mấy người cũng vội vàng chạy hối hả hướng về bên trong chạy đi, Tiểu Vương do dự, liền nghe phía sau tiếng thét chói tai ngược lại càng thêm kịch liệt, trong lòng cũng có chút hoảng hốt.

Lưu Nhất Minh bình tĩnh nói ra: "Đi, chúng ta cũng vào đi giúp một chút!"

Tiểu Vương chần chờ một chút, nhúc nhích bờ môi, "Cái này. . ."

Trừ trừ thời khắc, Tiểu Khôn một mặt hải nhiên, từ chỗ lối đi lộ ra nửa người trên hướng về phía Tiểu Vương hô: "Tiểu Vương, mau tới đây hỗ trợ!"

Tiểu Vương "Thịch thịch" chạy như điên, Lưu Nhất Minh cũng lặng yên theo ở phía sau.

Chỉ gặp trong hậu viện lộn xộn, coi là hơn bốn mươi tuổi trung niên phụ nhân ăn mặc đồ ngủ màu trắng, tóc tai bù xù, khuôn mặt trắng bệch, chân trần đang dùng lực bóp lấy một tên nữ y tá cổ.

Bên người mấy người ra sức lôi kéo, lại tách ra không ra, tiểu y tá trợn trắng mắt, mắt thấy liền muốn đã hôn mê.

Địch đồng chí ở phía sau nắm lấy phụ nhân bả vai hướng phía sau rồi, trong miệng hô lớn: "Phu nhân, nhanh tỉnh lại! Mỗi ngày. . ."

Một cái mười mấy tuổi nữ hài dọa đến hoa dung thất sắc, oa oa khóc lớn, hô: "Mụ mụ, người mau tỉnh lại, không nên làm ta sợ. . ."

Lưu Nhất Minh đột nhiên cảm giác được Thiên Bồng Xích hơi hơi động một cái, trong lòng run lên, phàm là kinh động Thiên Bồng Xích, không có chỗ nào mà không phải là Tà Ma chi vật.

Ngưng thần nhìn kỹ, thỉnh thoảng phát giác người trung niên phụ nhân này thể mà mũi chân chạm đất, gót chân lại cao cao nâng lên, phía sau lưng hơi hơi cong lên, phảng phất có đồ vật gì rút ra lấy.

**** Nhớ đánh giá thang điểm 9-10 giúp mình nha, tks!****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Không cần giải thích với con kiến!

Tiểu Vương giờ phút này cũng giúp đỡ Địch đồng chí một trái một phải kéo lấy trung niên phụ nhân cổ tay, hai người cùng một chỗ ra sức, mới buông.

Thoát ra tiểu y tá ho khan, dịu bớt đến, miệng lớn thở phì phò. Một khuôn mặt tươi cười biến đến đỏ bừng căng phồng, khuôn mặt kinh dị, tê liệt trên mặt đất thẳng phát run.

Phụ nhân thì bị hai người gắt gao bắt lấy, thân hình tuy nhiên gầy gò, khí lực lại không nhỏ, vẫn kịch liệt giãy dụa, tiểu tụy không chịu nổi mặt vằn vẹo lên, hướng về phía mọi người la to, ánh mắt lại đóng chặt lại, bộ dáng rất là khủng bố!

Tay đem phát trần Khâu Đạo Trường nhìn đến đây, đồng dạng trợn mắt hốc mồm.

Hắn nhìn ra, phụ nhân này nơi nào là có bệnh, rõ ràng là không sạch sẽ đồ vật chiếm hữu.

Nhất thời chau mày, vội vàng hô: "Mau tìm dây thừng, trói chặt tay chân, trước đừng để nàng loạn động."

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, nhìn về phía Dịch Thanh Tùng, cái này nhất định phải đạt được hân đồng ý mới có thể.

Dịch Thanh Tùng lược hơi nhíu mày, nghiêm mặt nói ra: "Được!"

Thực sự Thủ Đô trong biệt thự, phu nhân khởi xướng bệnh đến, mọi người không có cách nào thời điểm cũng dùng một phần nhỏ dây thừng buộc chặt.

Tiểu Khôn biệt thự nơi nào có dây thừng, mọi người đành phải từ trong phòng ngủ, đem ga giường xé rách ra đến, trói buộc chặt phu nhân cổ chân cùng cổ tay, cố định trên ghế.

Khúc Lão cùng Tiểu Khôn làm theo phối hợp với Khâu Đạo Trường thiết kế thêm kỷ án, đốt hương trụ, bày đặt phù lục, Đào Mộc Kiếm, Thiên Bồng Xích các loại pháp khí.

Nhìn lấy rất uyển chuyển chuyên nghiệp, Lưu Nhất Minh ở phía sau có nhiều thú vị nhìn lấy, mở mang kiến thức một chút thời đại này đạo sĩ là như thế nào trừ bỏ tà ma.

Lão đạo tiến lên, cất giọng nói: "Tất cả mọi người không cần phải sợ, tập hợp một chỗ không muốn lộ ra kinh dị chi sắc, người càng sợ hãi, sinh ra âm từ trường, không sạch sẽ đồ vật tự nhiên càng dễ bám lên thân thể."

Tiểu Vương cùng Dịch đồng chí hai cái Dương Cương Chi Khí mười phần nam nhân đứng tại mọi người phía trước nhất, Tiểu Khôn cùng Khúc Lão làm theo đứng tại Khâu Đạo Trường bên người trợ thủ.

Hai người tuy nhiên toán mệnh, Phong Thủy, xem tướng không bắt gặp không tinh, nhưng có quan hệ về bùa Niệm Chú, khu quỹ hàng yêu pháp thuật lại là đốt đặc cán mai, lúc trước sư phụ căn bản cũng không truyền thụ những thứ này.

Khâu Đạo Trường tay kết pháp quyết, miệng tụng chú ngữ, đốt lưồng cái phù lục, "Ào ào" một tiếng, ném tới phu nhân trước mặt.

Phụ nhân hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra, một đạo hàn quang hiện lên, ánh mắt lộ ra hung ác nham hiểm ngoan độc chỉ ý đảo qua mọi người.

Tất cả mọi người là trái tim run lên, không dám thở mạnh, hiện trường im ắng, nói không nên lời kỳ quái khủng bố không khí!

P phía sau tiểu y tá ban đầu vốn đã tỉnh táo lại, bị cái này một ánh mắt quét trúng về sau, "Ngao" một cuống họng, trợn trắng mắt, thân thể mềm nhũn lui về phía sau tựa lão đạo.

Cái này một tiếng kêu sợ hãi, đem mọi người dọa cho phát sợ, nhao nhao đánh cái giật mình, toàn thân da thịt bỗng nhiên xiết chặt.

Lưu Nhất Minh thò tay một cái đỡ lấy tiểu y tá bà vai, kéo ra phía sau.

Khâu Đạo Trường "Đốt" một tiếng, thể nội khí kinh phủ kín toàn thân, đạo bào tùy theo phiêu động.

Chính khí lẫn nhiên cảm lấy Đào Mộc Kiếm, lưng đeo Bảo Kính, trong miệng lầm bầm.

Nắm lên đã sớm viết xong khu tà phù lục, hơi dính nước sạch, cổ tay rung lên, "Suu" một tiếng, bay qua kỷ án, phù lục bám vào phu nhân cái trán.

Miệng đọc chú ngữ: "Yêu nghiệt phương nào? Đến thì đến, qua thì đi, nơi đây không phải lưu hồn chỗ, nhanh chóng trở lại. . ."

Nói xong, tung người một cái nhảy vọt đến sau lưng phu nhân, Đào Mộc Kiếm cao cao giơ lên, chợt vỗ phu nhân phía sau lưng.

"Oành" một thanh âm vang lên, giống như Kim Thạch thanh âm, màng nhĩ mọi người đều là một trận cổ động.

Phụ nhân "Oa" một ngụm máu đen phun ra, sớm liền chuẩn bị tốt Khúc Lão động tác cũng không chậm, một cái vươn người ra tiến lên, dùng loại bình sắt nhỏ đem cái này miệng máu đen tiếp lấy, cấp tốc đắp lên Đào Mộc cái nắp, Khâu Đạo Trường lấy tay cũng là một trương Trần Tà phù lục che lại.

Giờ phút này phu nhân âm u làm người ta sợ hãi hai mắt đã khép lại, tâm tình dần dần bình phục lại, không hề kịch liệt giãy dụa phản kháng.

Tất cả mọi người là vui vẻ, cũng là một mực không lọt nổi mắt xanh Dịch đồng chí cũng là trong lòng run lên, khiếp sợ không thôi.

Tâm đạo, đạo sĩ kia ngược lại cũng có chút môn đạo! Chẳng lẽ lại phu nhân thật sự là Quỷ Hồn chiếm hữu?

Việc này cũng quá không thể tưởng tượng.

Nói ra không ai sẽ tin tưởng.

Nhớ lại phu nhân mới đầu phát bệnh thời điểm, hàng đêm mất ngủ, Thuốc ngủ cũng không làm nên chuyện gì về sau, tự cho là mình là "Quỷ Hồn phụ thân", để lão bản vô luận như thế nào muốn tìm một vị "Đại Sư" cho nàng khu quỷ.

Làm sao mọi người nhiều không tin, lão bản đối với chuyện này là khịt mũi coi thường, trách cứ phu nhân là điên, nói vớ nói vẩn cái gì!

Bây giờ xem ra, phu nhân một mực nói đều là nói thật nha! Ai! Khổ phu nhân, chịu tội như thế trong thời gian dài, hôm nay rốt cục có thể thoát ly khổ hải.

Tất cả mọi người là một mặt vui mừng, Tiểu Khôn chấp tay thờ dài, chúc nói: "Đạo trưởng pháp thuật quả nhiên bất phàm, đa tạ đa tạ!"

Lập tức nhẹ giọng nói: "Sau ba ngày tự có Tiên hương khói dâng lên sơn môn!"

Khúc Lão cũng là chấp tay nói vui, "Sur huynh đạo hạnh lại tinh tiến không ít, thật đáng mừng!"

Khâu Đạo Trưởng cười nhẹ nhàng, hơi khoát tay, không để ý nói ra: "Nho nhô khu tà pháp thuật, không đáng giá nhắc tới! Để chur vị bị chê cười!"

Địch đồng chí một mực âm trầm sắc mặt cũng hoà hoãn lại, nhưng vẫn có chút lo lắng hỏi: "Đạo trưởng, chúng ta phu nhân đến là bệnh gì?"

Khâu Đạo Trưởng tay kích động, tràn đầy tự tin khẽ cười nói: "Hắn là bị không sạch sẽ đồ vật chiếm hữu, về phần đến thứ gì, không tốt lắm nói! Bất quá vừa rồi đã bị ta Đào Mộc Kiếm loại trừ ra phu nhân thể nội."

"Phía sau chỉ cần tại phục dụng An Hồn định Phách Đan liền có thể khỏi hẳn."

Địch Thanh Tùng liên tục gật đầu, sợ hãi thán phục nói nói: "Mở mang hiểu biết, nếu như chúng ta phu nhân quả nhiên như đồng đạo trưởng nói, lão bản của chúng ta nhất định sẽ thâm tạ!"

Đúng lúc này, sau lưng đột ngột vang lên một đạo lạnh lùng thanh âm.

"Chưa hẳn đi!"

Khâu Đạo Trưởng cũng là chau mày, cùng mọi người cùng một chỗ đồng thời quay đầu, nhìn lấy xem thường Lưu Nhất Minh nói ra.

"Tiểu huynh đệ, ý gì?"

Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, đối mặt với ánh mắt mọi người, bình tĩnh nói ra: "Vật kia còn tại phu nhân thể nội."

Tất cả mọi người là một tràng thốt lên, mỗi cái mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Nói vớ nói vẩn!"

Khúc Lão giận tím mặt, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh khinh thường nói ra: "Người trẻ tuổi, ngươi đây là đang nghi vấn sư huynh của ta sao?"

Khâu Đạo Trưởng đồng dạng một mặt không vui, cau mày nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh, chòm râu hơi run rẩy, có thể thấy được khí không nhẹ!

Lưu Nhất Minh đối mặt chỉ trích, lạnh nhạt tự nhiên, lắc đầu cười nói: "Các ngươi có tin hay không thì tùy!"

Lưu Nhất Minh cái này thái độ đem Khúc Lão chọc giận, nghiêm nghị quát lớn: "Người trẻ tuổi, ngươi học qua pháp thuật sao? Ngươi hiểu về bùa Niệm Chú sao?"

"Chỉ sợ ngươi liền Ngũ Hành Bát Quái cũng không biết a?"

Lưu Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, thần sắc an nhiên như nước năm xưa.

Không cần giải thích với con kiến!

Khâu Đạo Trưởng nén giận, cầm Phù Trần tay vất chéo sau lưng, ánh mắt sắc bén đến gần Lưu Nhất Minh chất vấn: "Tiểu huynh đệ chẳng lẽ lại cũng là trong đạo giáo người? Xin hỏi kế thừa gì phái? Tu hành mấy năm?"

Lưu Nhất Minh lắc đầu, rất lợi hại thành thật nói ra: "Ta không phải Đạo giáo bên trong người, cũng chưa từng học qua khu tà chi thuật!"

"Phốc "

Lưu Nhất Minh mà nói đem bọn hạ nhân cùng tiểu y tá cũng chọc cười, cái này mẹ nó là ai nha? Thuần túy cũng là tới quấy rối a?

Khâu Đạo Trưởng xùy cười một tiếng, lắc đầu liên tục, không thèm để ý Lưu Nhất Minh, mà chính là vung tay áo, xoay người sang chỗ khác, tựa hồ ngại cùng Lưu Nhất Minh đối đáp.

Tiểu Khôn cũng mặt lộ vẻ không vui, cái này Lưu Nhất Minh cũng quá không hiểu sự tình, đầu có bị bệnh không! Ta còn tưởng rằng ngươi có thể nói ra một cái ý tưởng thông minh đây! Nguyên lai cái gì cũng không hiểu nha!

Khâu Đạo Trưởng giờ phút này hướng về phía Tiểu Khôn nói ra: "Hiện tại ta cho các ngươi nói rằng An Hồn định Phách Đan được phương, hắc chỉ hai lượng, trái dâu 3 lượng, Thủy Ngân 1 lượng, Linh Chi hai lượng, Lưu Hoàng 1 lượng, nhân hạt Bách hai lượng. Nhớ lấy, tỉ lệ không thể tính sai, bằng không chết người!"

"Đúng đúng!" Tiểu Khôn gật đầu như gãi tai, phân phó quân gia hạ nhân ghi lại.

Khâu Đạo Trường tay kích động, tiếp tục nói: "Pha chế trước tiên nung chì thành nước, tiếp đó cho thủy ngân quấy đều đặn, thật lâu, cho vào Lư Hoàng đã nghiền nát, vừa nấu và đều đặn quấy khi nào xuất hiện màu xanh, liền tắt lửa thả vào trong nước lạnh, rồi nghiền nát như phấn, trộn cùng nước cơm rồi vo tròn thành hạt lớn như hạt đậu xanh để dùng."

"Này hoàn chủ trị hoàng sợ chứng động kinh, sốt cao đột ngột, tâm thần Cuồng Loạn. Gọi là An Hồn định Phách Đan."

"Cách phục dụng, mỗi ngày ăn 7 hoàn, dùng với nước nấu Linh Chi uống vào." (AE đừng làm theo nha)

Tiểu Khôn ánh mắt sáng lên, chặc chặc tán thán nói: "Khâu Đạo Trường quả nhiên lợi hại, trái dẫu có An Hồn trấn phách công hiệu, nhân hạt Bách chủ trị giật mình lo lắng sợ hãi, tinh thần hoảng hốt, phối hợp Thủy Ngân, Lư Huỳnh những này mãnh liệt thuốc, có thể nói quân thần tá sữ, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh!"

Khâu Đạo Trường cười ha ha một tiếng, mặt lộ vẻ đắc ý, tiêu sái giơ lên Phù Trần cười nói: "Đây bắt quá là trò trẻ con, không tính là gì!"

Tất cả mọi người là một trận thổ phồng thanh âm, Dịch Thanh Tùng cùng bảo mẫu bọn người thấy thế tâm cũng hoàn toàn buông ra, mới dám lên trước muốn tiếp xúc phụ nhân trời buộc.

Đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện.

Phụ nhân buông xuống đầu đột nhiên nâng lên, hai mắt mở ra, trừng trừng nhìn về phía phụ cận Dịch Thanh Tùng, nhếch môi, lộ ra trắng đầy đặc hàm răng.

Dịch Thanh Tùng dọa đến khẽ giật mình, động tác đình trệ giữa không trung, tròn mắt đều nhanh lòi ra đến, không dám thở mạnh, run rẩy bờ môi,

"Phụ nhân. . ."

Người khác vẫn u mê không biết, vẫn còn tiếp tục tán thưởng Khâu Đạo Trường Đạo Pháp tinh thâm, không hổ là Khâu Xử Cơ hậu nhân.

Phụ nhân này thân thể bỗng nhiên nâng lên, mắt trần có thể thấy trên thân áo ngủ đều kéo căng, "Xoẹt xẹt" một tiếng, trời buộc cổ tay cùng cổ chân ga giường bị lập tức vỡ ra.

Phụ nhân dài nhỏ cánh tay vung ra, lấy tay liền muốn qua bóp Dịch Thanh Tùng cổ.

Dịch Thanh Tùng không hổ là quân nhân xuất thân, động tác nhanh nhẹn, "Ngao" một cuồng hống, nhảy dựng lên cao bao nhiêu, nhảy bật lên, quay đầu liền chạy.

Tiểu y tá cùng bảo mẫu bọn họ oa oa kêu to, hoảng hốt mà chạy, trong lúc nhất thời, hậu viện lộn xộn.

Tiểu Khôn cùng Khúc Lão cũng hoảng hốt, liên tục hoảng sợ nói: "Cái này, cái này? Sư huynh, mau ra tay!"

Dịch Thanh Tùng nhảy đến Khâu Đạo Trường sau lưng, thở hổn hển khí, giận không kềm được, hét lớn: "Chuyện gì xảy ra? Các ngươi không phải nói phụ nhân nhà ta đã được không?"

Khâu Đạo Trường trong nội tâm bối rối, trên mặt lại không có chút rung động nào, duy trì lấy cao nhân phong phạm, quát: "Cư Sĩ bình tĩnh, đừng sợ, nhìn ta thu thập cái này Nghiệt Súc!"

Giải thích, một cái quơ lấy kỷ án bên trên Đào Mộc Kiếm, thả người nhào tới, giơ lên Đào Mộc Kiếm liền chặt.

"Răng rắc"

Phụ nhân không biết từ nơi nào đến khí lực, một chương vỡ quá khứ, Đào Mộc Kiếm tự cắt thành hai đoạn.

Khâu Đạo Trường cũng hoảng, thần sắc biến đổi lớn, một cái quơ lấy pháp khí Thiên Bồng Xích, chiếu vào xông lên phụ nhân quay đầu tự đánh.

"Đồng" một tiếng Kim Thạch thanh âm.

Rót vào nội lực, có thể khai sơn toái thạch Thiên Bồng Xích thế mà bị đánh bay, "Leng keng" một tiếng rơi xuống đất.

Phụ nhân "kiệt kiệt" cười quái dị, âm trầm ánh mắt nhìn lên trước mặt đạo trưởng, thả người liền muốn nhào tới.

Lão Đạo Trường cũng không còn cách nào duy trì tiên phong đạo cốt bộ dáng, miệng niệm Pháp Danh: "Vô lượng. . . Cái nào. . . Thiên Tôn. . ."

Pháp Danh đều niệm không được đầy đủ, mắt thấy phụ nhân nhào lên, hét lên một tiếng, quay người co cẳng liền chạy.

Nhớ đánh giá 9-10* và 9-10 điểm cuối chương ủng hộ mình nha, thanks!**

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ân tàng cũng quá sâu

Không chạy không được nha! Khâu lão đạo cảm giác lần này chỉ sợ cả đời anh danh liền muốn ngã quy phụ nhân này trong tay.

Đào Mộc Kiếm bị đánh gãy, chính mình tâm tựu trầm xuống; theo sát lấy Thiên Bồng Xích cũng bị đập bay, nhất thời tâm đều lạnh.

Đây con mẹ nó là cái gì Tà Vật? Thế mà liền chuyên môn khắc chế khử tà ma pháp khí còn không sợ?

Đây chính là chính mình xuống núi thi pháp đến nay, chưa từng có sự tình nha!

Thường ngày thiết lập đàn thi pháp, Đào Mộc Kiếm không có gì bất lợi, chưa từng có thất thủ.

Đối đầu phụ nhân nhân thần hung ác, tâm thần mình đã bối rối, là không có một chút chắc chắn nào, vẫn là tránh trước lại nói!

Hiện tượng này quá kỳ quái, từ trước tới nay chưa từng gặp qua lợi hại như vậy ma quỷ, lại có thể không chế người đến tình trạng như thế, có thể thấy được phụ nhân này thể nội Dương Khí suy yếu tới cực điểm.

Nhớ tới lúc trước loại bỏ tà ma ghi chép, tầm thường một điểm, tinh thần hoảng hốt, nói một mình, thường thường kể một ít người khác nghe không hiểu mà nói.

Nghiêm trọng điểm, tinh thần phấn khởi, không ngủ không nghỉ, thậm chí đã thương người tự sát cũng có.

Có thể chỉ cần mình lộ ra Đào Mộc Kiếm cùng Thiên Bồng Xích về sau, tất cả đều ánh mắt bối rối, lộ ra kinh dị sợ hãi chi sắc, phối hợp phù lục, bệnh nhân thường thường đều sẽ tỉnh táo lại, dần dần khôi phục bình thường.

Chưa từng gặp qua bức này không sợ Đào Mộc Kiếm, không sợ Thiên Bồng Xích tà mị? Đây không phải muốn gây đạo hạnh của ta, hủy ta danh dự sao?

Trước đó không sao nhưng hần cái này vừa chạy, người khác thấy thế chạy theo nhanh, người đường đường cao nhân tu đạo cũng không là đối thủ, chúng ta những tục nhân này tự càng không được.

Quả thực là kêu cha gọi mẹ, liền ngã quy tròn bò, chỉ hận Cha Mẹ thiếu sinh hai cái chân!

Duy chỉ có Lưu Nhất Minh đứng lặng tại chỗ, thờ ơ, tiểu y tá nhớ tới vừa rồi Lưu Nhất Minh giúp mình, ở phía sau vội vàng hô: "Uy! Người ngốc? Tranh thủ thời gian chạy nha!"

Phụ nhân tướng mạo dữ tợn, điểm lấy mũi chân, lộ ra hung ác nham hiểm từng từng đến gần Lưu Nhất Minh nhảy đều không nhảy mất, lung la lung lay tới gần.

Khâu lão đạo giờ phút này đã phanh lại cước bộ, mãnh liệt quay đầu, tiểu tử này là dọa sợ a? Hần cũng không cho rằng Lưu Nhất Minh có năng lực ngăn trở.

Bị phụ thân người thường thường khí lực đột nhiên cũng sẽ tăng thêm mấy lần không ngừng, người bình thường các loại căn bản không năng lực địch!

Tiểu Khôn lấy lại tinh thần, thờ hồn hèn, thấy thế lập tức cất giọng hô lớn: "Tiểu huynh đệ, mau tới đây! Tiểu huynh đệ. . ."

Người khác mặc kệ có thể, hần lại không thể mặc kệ, hần nhưng là sai người hỏi thăm ra đến Phan lão đối với tiểu tử này mười phần coi trọng, chính mình để người ta mời đi theo, nếu như tại chính mình trong biệt thự xảy ra chuyện, Phan lão sẽ không bỏ qua chính mình.

Đáng tiếc, Lưu Nhất Minh thờ ơ, tựa hồ không có nghe được.

Tiểu Khôn gương mặt mồ hôi lạnh "Xoát" một chút chảy xuống, sốt ruột hướng về phía Khâu lão đạo nói ra: "Đạo trưởng, người mau ra tay nha!"

Khúc Lão tại bên cạnh, bối rối chà chà trên trán giọt mồ hôi, một mặt may mắn, nghi hoặc hỏi: "Su huynh, cái này tà ma thể mà lợi hại như vậy! Làm sao bây giờ?"

"Không sao, đừng sợ, xem ra ta muốn sử xuất ép rương thủ đoạn "Ngũ Lôi pháp" tới thu thập yêu nghiệt này."

Khâu lão đạo nói xong, từ trong ngực móc ra một xấp phù lục, xong bên trong lục xem, trong miệng niệm tụng: "Thiên lôi Hỏa Ấn "

Tất cả mọi người sốt ruột vạn phần, thúc giục đạo trưởng nhanh lên thi pháp, đạo trưởng gấp rìa mép loạn chiến, mắt thấy trúng tà phụ nhân y nguyên đến gần Lưu Nhất Minh, lại đột nhiên dừng lại, tựa hồ cảm ứng được Lưu Nhất Minh trên người có nguy hiểm đồ vật!

Thế mà rất có linh tính lách qua Lưu Nhất Minh, gia tốc chạy phía sau mọi người tới.

Mọi người xem xét, mẹ ta nha! Tranh thủ thời gian chạy đi! Quăng xuống Khâu lão đạo vất chân lên cổ mà chạy.

Lão đạo vừa nhìn, cũng hoảng hốt, cũng không có thời gian suy nghĩ phụ nhân này vì sao tránh đi Lưu Nhất Minh không bắt, mà đến truy bọ họ?

Một bên chạy, một bên giờ cao lên một xấp phù lục lục xem, lật ra qua mười mấy tấm về sau, nhất thời nhãn tinh sáng lên, gương mặt kinh hi như điên, ha ha cười nói: "Tìm tới, tìm tới, thiên lôi Hỏa Ấn."

"Mọi người đừng sợ! Lại nhìn bản đạo như thế nào trăm yêu trừ ma, hoàn toàn thu cái này Nghiệt Súc!"

Tất cả mọi người chạy thở hổn hển khí, nghe lão đạo mà nói,

Mới mới dừng lại, bất quá cũng không dám tới gần, xa xa đứng ở phía sau.

Khúc Lão làm theo mặt đồ lên, nghe sư huynh mà nói, dương dương đắc ý giải thích: "Cái này thiên lôi Hỏa Ấn chính là sư phụ tự mình chế ấn cũng tăng thêm tế luyện, uy lực bất phàm, chuyên khắc ma quỷ Tà Ma chi vật!"

Lưu Nhất Minh ung dung nhàn nhã, mỉm cười, nhiều hứng thú nhìn lấy Đạo Nhân nhất cử nhất động.

Phụ nhân khoảng cách lão đạo đã không quá mấy mét, mắt thấy là phải nhào lên, lão đạo miệng đọc chú ngữ, giương một tay lên bên trong phù lục, thế mà không gió tự cháy.

Đốt hết về sau, lão đạo nhẹ nhàng nhất chỉ phụ nhân, trong miệng đốt một tiếng,

"Dẫn thiên lôi!"

Ngữ âm tiết cứng rắn đi xuống, Lưu Nhất Minh thần thức nhất động, thế mà có thể cảm ứng yếu ớt Lôi Hỏa dấu hiệu từ bốn phía câu dẫn tới, chỉ bất quá rất là yếu ớt, người bình thường khẳng định cảm giác không đến.

Cái này khiến Lưu Nhất Minh "A" một tiếng, thật không nghĩ tới, vật này thiên lôi Hỏa Ấn thế mà còn có chút tác dụng, theo tông môn của mình bên trong "Chín ngày Dẫn Lôi quyết" có chỗ giống nhau.

Nêu như không phải là đạo nhân này đạo hạnh nông cạn, thật đúng là có thể bị hấn câu dẫn dưới thiên lôi đến đây!

Bỏ nhào qua phụ nhân cũng là khê giật mình, động tác chậm lại, hung ác nham hiểm ánh mắt nhìn chăm chăm đạo nhân.

Phía sau mọi người ngẩng đầu nhìn một chút ngàn dặm không mây bầu trời, lại nhìn xem đối diện lông tóc không tổn hao gì phụ nhân, chế nhạo hỏi: "Đạo trưởng, Lôi đâu?"

"Phốc "

"Người thật đúng là tin nha?"

Đạo trưởng cũng có chút xấu hổ, cái này là mình lần thứ nhất bị buộc sử dụng thiên lôi Hỏa Ấn, chính mình cũng chưa từng thấy qua hiệu quả như thế nào! Cũng chính là ôm tìm vận may mục đích thử một chút! Vạn nhất có tác dụng đây!

Phụ nhân "Khắc khắc" cười, "Hô" một tiếng, nhào tới.

Lão đạo "Ngao" một cuồng hống, co cẳng liền chạy.

Tiểu y tá cùng bảo mẫu bọn người đã sớm treo lấy một trái tim, thấy tình thế không ổn, không nói hai lời, quay đầu liền chạy vào biệt thự trong đại sảnh.

Tiểu Khôn cùng Khúc Lão có cảm giác liên tiếp bị lừa mà có chút phẫn nộ Địch đồng chí như cũ đứng lạng tại chỗ, có chút không kịp phản ứng.

Vừa rồi nghe lão đạo khẩu khí quá lớn, cái gì ép rương tuyệt chiêu, cái gì "Thiên lôi Hỏa Ấn" nghe mười phần ngu bức cao đại thượng, mấy người một lần nữa nhặt lên lòng tin, phảng phất chỉ cần lão đạo nhất kích liền sẽ đắc thủ! Không nghĩ là kết cục này!

Lưu Nhất Minh thấy thế lắc đầu, hơi xách một hơi, thân hình thoát một cái, nhìn bằng mắt thường lấy chậm chạp, kì thực một bước ra ngoài cũng là bảy tám mét, dừng lại giờ đã ở vào sau lưng phụ nhân.

Lưu Nhất Minh nhắc xuất thủ chương, nhẹ quát một tiếng, "Thiên Bồng Xích!"

Thiên Bồng Xích đã sớm rực rạch, từ khi cảm giác được có tà ma hiện thế về sau, Thiên Bồng Xích tự tại nhảy cẫng hoan hô.

Ngay tức thì theo tiếng từ bало bên trong bay ra, theo đường vòng cung, rơi vào Lưu Nhất Minh bàn tay.

Phụ nhân cảm giác được nguy hiểm, đột nhiên quay người, trong ánh mắt thế mà thông qua phần nộ, oán hận nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh trong tay Thiên Bồng Xích.

Lưu Nhất Minh không có vui đùa hứng thú, phụ nhân giờ lên song trào, hai người cơ hồ là đồng thời trước mặt nhào tới.

"Tiểu huynh đệ, mau tránh ra!" Tiểu Khôn mặt mũi tràn đầy vẻ kinh hoàng, la lớn.

"Hừ! Hiện lên cái gì anh hùng! Liên sư huynh của ta đều thu phục không, ngươi một cái ngoài nghề như thế nào. . . ." Khúc Lão mĩa mai lời còn chưa nói hết, chỉ nghe thấy phụ nhân thống khổ hét lên một tiếng.

Lưu Nhất Minh Thiên Bồng Xích nện vào phụ nhân cái trán, giống như sinh ra hấp lực, phụ trong thân thể có nhật màu đen nhật khí vụ bị hút ra đến, chui vào Xích thân thể.

Trước sau không quá vài giây đồng hồ, hắc sắc khí vụ ly thể về sau phụ nhân bắt lực mềm xuống tới, lệch ra đến tại mặt đất, đã hôn mê, bất tỉnh nhân sự!

Thiên Bồng Xích thì hơi hơi lấp lóe một chút, lại yên tĩnh lại, cảm giác vẫn chưa thỏa mãn, tà ma thực lực quá yếu ớt.

"Híz-khà-zzz" Khâu lão đạo giật nảy cả mình, một hơi lạnh khí, trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Lưu Nhất Minh giờ cao Thiên Bồng Xích.

"Cái này. . . Đây là pháp khí, đây mới thực sự là pháp khí, ta thế mà nhìn thấy chánh thức pháp khí, Ha-Ha!"

"Khụ khụ! Đạo hữu ngươi ẩn tàng cũng quá sâu, đem chúng ta lừa gạt thật khổ!"

Nhớ đánh giá 9-10* và 9-10 điểm cuối chương ủng hộ mình nha, thanks!**

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Có mắt không trông, ai!

Mọi người một mặt chấn kinh nhìn lấy Lưu Nhất Minh trong tay Thiên Bồng Xích, vừa rồi hút hắc vụ một màn bị Tiểu Khôn bọn người thấy chân thực.

"Híz-khà-zzz" rút ra hơi lạnh thanh âm vang lên liên miên.

Khúc lão nhãn châu con ngươi nhanh lòi ra đến, há hốc mồm, trợn mắt hốc mồm, thì thào nói không ra lời.

"Quả nhiên không là người thường, cậu ta cũng khiến mọi người chú ý!"

"Đúng nha! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết ta cũng không tin."

"Đây mới thực sự là pháp khí! Nguyên lai Tổ Sư Gia lưu truyền tới nay tất cả đều là giả!"

"Nghĩ không ra nha! Ta lúc còn sống, thế mà có thể nhìn thấy chân chính Thiên Bồng Xích! Đây mới là Thiên Bồng Xích vốn có bộ dáng!"

Khâu lão đạo kích động đỏ bừng cả khuôn mặt, lại mang vẻ may mắn, đồng thời tâm lý lại là nhất động, đây chính là bảo bối tốt nha!

Nghe sư đệ nói, tiểu tử này bất quá là cái xuất thân xương ép dầu ngõ hẻm tiểu tử nghèo, thân phận như thế hèn mọn, làm sao có thể đè ép được tốt như vậy bảo bối, không phải là giảm phúc chết sớm không thể!

Nhìn lấy Thiên Bồng Xích ánh mắt lấp lóe không yên, rõ ràng động tâm, tính toán nên như thế nào ra tay!

Như vậy lợi khí, chỉ có nắm giữ trong tay của ta mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, không phụ Thiên Bồng Xích uy danh hiển hách.

Địch Thanh Tùng thấy một lần đại thế đã định, vội vã chạy tới, đỡ dậy mặt đất phụ nhân, liền thanh hỏi: "Nhà ta phụ nhân thế nào?"

Tiểu y tá cũng ở phía sau đỡ lấy hôn mê phụ nhân, sáng lóng lánh ánh mắt thông qua vẻ ngạc nhiên nhìn lấy Lư Nhất Minh.

Người khác xúm lại tới, lao nhao, ánh mắt nóng rực chăm chăm Lư Nhất Minh trong tay Thiên Bồng Xích nhìn.

Lư Nhất Minh không có để ý bọn họ, thần thức lặng yên nhô ra quét qua, mỉm cười, hẳn dĩ nhiên mình bạch cái này phụ nhân tại sao lại tà vật thân trên! Vì sao Khâu lão đạo pháp khí hội hoàn toàn không có tác dụng!

Lạnh nhạt cầm trong tay Thiên Bồng Xích hướng phía sau cầm xuống, đưa tay ra phía sau, năm ngón tay bỗng nhiên vừa thu lại, "Suru" một tiếng, phụ nhân cổ lão Hồ Phách khuyến tai liền đến Lư Nhất Minh thủ chương.

"A!"

"Cách không lấy vật, lại là cách không lấy vật! Trời à!"

"Mắt của ta hoa sao?"

"Đây không phải ảo thuật a?"

"Vẫn là đặc dị công năng?"

Mọi người lại là một tràng thốt lên, hoàn toàn bị Lư Nhất Minh chiêu này cho rung động, cái này mẹ nó còn là người sao?

Mặc dù mọi người cũng từng nghe nói có một ít Dị Năng đi sĩ nói khoác mình có thể đánh từ xa trâu, cách không lấy vật chờ một chút, mặc dù chấn động một thời, có thể sau cùng cũng được chứng minh là giả, bất quá là những làm người đó mời tên kiếm lời, mà không tiếc lừa gạt ..., lừa người, lừa bịp thể nhân.

Nhưng trước mắt này một màn, có thể là phát sinh sờ sờ tại trước mắt mọi người, có thể nói là vạn chúng nhìn trừng trừng, không có bất kỳ cái gì một điểm làm giả khả năng!

Việc này nếu như lan truyền đi ra, thiên hạ không phải là oanh động không thể, cũng là quốc gia Viện Khoa Học cũng sẽ phái người tới làm khoa học nghiên cứu.

Lư Nhất Minh cuối cùng dù không cắt thành phiến, cũng sẽ bị xem như chuột bạch một dạng tiến hành các loại thí nghiệm.

Khâu lão đạo muốn so người khác càng thêm chấn kinh, đồng tử co rút lại, trong lòng run lên, không thể tin nhìn lấy Lư Nhất Minh, trái tim thỉnh thoảng đập loạn.

Địch Thanh Tùng đồng dạng há to mồm, bị kinh ngạc, lập tức lại nhú mày, sốt ruột nói ra: "Vật này?"

Hắn không biết nên xưng hô như thế nào Lư Nhất Minh, trước khi ở đại sảnh bên trên xem thường mỉa mai quá Lư Nhất Minh, ghét bỏ người ta tuổi tác nhỏ, ăn mặc nghèo hèn, là cái tiểu nhân vật.

Bây giờ cái này vừa ra tay, chấn kinh mọi người, đây rõ ràng là nhập thể tu hành thể ngoại cao nhân nha!

Phụ nhân mười mấy tuổi nữ nhi chẳng biết lúc nào tỉnh lại, chỉ Hồ Phách hạt châu nói ra: "Chỉ cần cậu có thể trị hết mẹ ta bệnh, tự tặng cho người!"

"Tiểu thư, cái này Hồ Phách khuyến tai giá trị hơn một nghìn vạn nha!"

Địch Thanh Tùng cau mày, sốt ruột khuyên can nói.

"Thì tính sao? Chỉ cần có thể chữa cho tốt mẹ ta bệnh, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng đáng giá!" Nữ hài tâm tình kích động, không có không keo kiệt nói ra.

"Đúng đúng!" Địch Thanh Tùng gục đầu xuống, khúm núm.

Lư Nhất Minh hừ một tiếng, nắm trong tay Hồ Phách hạt châu, khinh thường nói ra: "Mụ mụ người cũng là bởi vì nó mới có thể trúng tà!"

"Cái này sao có thể? Đây chính là Nam Vân Pháp Sư từng khai quang".

Lư Nhất Minh cười lạnh một tiếng, ngón tay dùng lực, "Ba" Hồ Phách khuyến tai bị tại chỗ bóp nát, từ bên trong tràn ra một đoàn hắc khí.

Giống như hắc xà đồng dạng gãy dựa, tự muốn chạy trốn, linh tính mười phần.

Đáng tiếc căn bản tránh thoát không ra, lơ lửng tại Lư Nhất Minh trên bàn tay khoảng không 20 cm địa phương.

Mọi người đều mở to mắt, chấn kinh nhìn lấy một màn này, không dám thở mạnh.

Lưu Nhất Minh miệng niệm pháp quyết, thi triển Dẫn Lôi Thuật, từ tốn nói: "Đây không phải nguoi thể giới, vẫn là biến mất đi!"

Ngữ tiết cứng rắn đi xuống, thiên địa tỏa ra cảm ứng.

"Răng rắc" một tiếng, một đạo nhỏ bé lôi quang trống rỗng xuất hiện, lập tức đánh trúng làn khói hắc xà.

Hắc xà "XỈ..." Một tiếng, trong nháy mắt hóa thành hư vô, hoàn toàn bị tịnh hóa.

Mọi người lúc này mới thở phào một hơi, hoàn toàn yên lòng, lau mồ hôi lau mồ hôi, vỗ ngực vỗ ngực, hôm nay chứng kiến sự việc, hoàn toàn phá vỡ tam quan, mọi người đơn giản có chút hoài nghi mình có phải là đang nằm mơ!

Khâu lão đạo xám trắng chòm râu một trận loạn chiến, kích động thẳng phát run, đây mới là thiên lôi thuật, chân chính thiên lôi thuật, pháp quyết vừa ra, thiên địa tỏa ra cảm ứng. Quả thực là nói sao làm vậy nha!

Ta cả một đời tu đạo, ài! Ta thật sự là sống uống phí nha! Về phần cướp đoạt Lưu Nhất Minh Thiên Bồng Xích, dẹp đi đi! Bản đạo còn muốn sống thêm vài năm đây!

Cung cung kính kính hướng về phía Lưu Nhất Minh làm một cái vái chào, Niệm Tụng nói: "Vô Lượng Thiên Tôn, xin hỏi Đại Sư, đây là Quý Phái sử dụng Thiên Bồng Xích sao?"

Lưu Nhất Minh không có phản ứng đến hắn, mà chính là quay đầu hướng về phía Tiểu Khôn nói ra: "Phụ nhân kia đã không có việc gì, chỉ cần tĩnh dưỡng mấy ngày là được!"

Khâu lão đạo một mặt xấu hổ, có thể không một chút nào dám buồn bực, ngược lại càng thêm cung kính, cẩn thận từng li từng tí đứng tại bên người, tâm lý âm thầm hối hận, lúc trước không nên khinh bỉ Lưu Nhất Minh, bây giờ là hối hận vạn phần.

Lưu Nhất Minh tuổi còn nhỏ lại có cao thâm như vậy pháp lực, vừa rồi cách không lấy vật cùng Dẫn Lôi Thuật chính là mình sư Phó sư gia cũng làm không được nha!

Hiện tại Lưu Nhất Minh tựa là để phân phó chính mình bưng trà rót nước, chính mình cũng nguyện ý làm, chỉ cần có thể học được vừa rồi Dẫn Lôi Thuật, trời ạ! Thiên hạ nơi nào đi không được, ngấm lại cùng hưng phấn không thôi!

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là phải hóa giải trước mắt Đại Sư trong lòng khúc mắc, não hải tốc độ cao chuyển động, suy nghĩ không ngừng, đã hối hận lại may mắn, may mắn chính mình tuổi đã cao, thế mà có thể gặp được chân chính Đạo Môn Đại Sư, ta Đạo giáo muốn nghênh đón một lần đại chấn hưng, toàn bộ thiên hạ cũng sẽ khiếp sợ đi!

Tiểu nữ hài một mặt vẻ cảm kích, nói cảm ơn liên tục:

"Đa tạ Đại Sư! Quá tốt, thật sự quá tốt."

Tiểu Khôn làm theo kích động không biết nói cái gì cho phải, cười rặng rờ, nói:

"Tiểu huynh đệ, Đại Sư, khục! Thật quá làm người ta giật mình, ta đến bây giờ cũng còn tưởng rằng là đang nằm mơ, ha ha!"

"Ta thật sự là có mắt không trông, ài!"

Vừa nói, một bên hồ thẹn lắc đầu liên tục.

Khúc Lão ở phía sau càng là hối hận không thôi, một mặt màu xám trắng, bỏ lỡ một cái kết giao Lưu Nhất Minh thời cơ.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Một chữ cũng sẽ không truyền đi

Đế hồ Tây Vương phủ khu biệt thự, Lâm gia.

Kiểu dáng Châu Âu lớn Bàn ăn xoay kiểu trung bày Bò bít tết, Salad, rượu vang đỏ, súp vâng... vâng, mười phần phong phú. Hoan thanh tiểu ngữ không ngừng vang lên.

Ngồi ở chủ vị Hằng Thiên tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đống một mặt thưởng thức nhìn về phía bên người thanh niên tài tuấn Văn Bằng Phi, khóe mắt đều mang ý cười.

"Bằng Phi về nước chuẩn bị làm cái gì sinh ý?"

Văn Bằng Phi vội vàng đặt đĩa xuống, áy náy nói ra: "Lâm bá phụ, ta còn chưa nghĩ ra, vừa mới về nước, đối với trong nước tình huống còn không phải hiểu biết."

Hắn đối diện một cái ăn mặc đoan trang ưu nhã, rất lợi hại có khí chất phụ nhân than thở, oán giận nói:

"Bằng Phi đứa nhỏ này lúc trước cũng không biết nghĩ như thế nào, không phải là muốn cái gì triết học, ai! Tìm công tác cũng không tìm tới."

"Ha-Ha! Nói giỡn, Bằng Phi chỗ nào còn cần tìm công việc gì?" Lâm Quốc Đống cất giọng cười nói, bên cạnh Lâm Giai Di mụ mụ Dương Nhượng Hi cũng cười rộ lên.

"Đúng đấy, Tư Vũ, cậu cái này trò đùa không một chút nào buồn cười."

Tân nhiệm Dự Châu thành phố thị trưởng Văn Thanh Sơn công tử ai dám sai sử, thị trưởng gia công tử còn cần tìm việc làm sao?

Lâm Giai Di nghe rụt rè cười cười, dùng cái xiên kẹp lên một khối dưa đưa vào miệng nhỏ, tương ăn mười phần ưu nhã. Đối diện Văn Bằng Phi thấy không khỏi si mê.

Dương Nhượng Hi cùng Lâm Quốc Đống nhìn ở trong mắt, đối mặt hiểu ý cười một tiếng.

Đây Văn Thanh Sơn lần này hàng không đến Dự Châu thành phố làm thị trưởng, nói đến việc này, còn phải cảm tạ Lưu Nhất Minh.

Hoàng gia Nhất hào nổi lên phong bạo so một đời trước phải lớn hơn nhiều, lật tung rất nhiều quan viên, rất nhiều chuyện đều đã phát sinh biến hóa.

Ngay tại một tuần lễ trước, Dự Châu thành phố thị trưởng tại trong hội nghị tại chỗ bị cơ quan kiểm soát mang đi, vèn vèn cách không đến mười ngày, nguyên bản nhận chức tỉnh Hà Bắc Thạch Gia Trang thành phố Phó thị trưởng Văn Thanh Sơn liền bị một tờ điều lệnh hàng không đến Dự Châu thành phố.

Cái này khiến nhận được tin tức Dương Nhượng Hi cao hứng vạn phần, đơn giản là Văn thị trưởng phu nhân Diệp Tư Vũ cùng với nàng là bạn học thời đại học, vẫn là bạn thân hảo hữu, trong trường học quá tốt, thân mật vô gian, không có gì giấu nhau.

Đây là Diệp Tư Vũ theo trạng phu đi vào Dự Châu thành phố ngày thứ ba liền bị Dương Nhượng Hi mời đến Lâm gia làm khách, đồng thời nàng nhất định phải đem nhi tử Văn Bằng Phi mang lên.

Tỉnh Hà Bắc cùng tỉnh Hà Nam là tỉnh lân cận, không tính xa, hai người có khi còn có thể tụ bên trên tụ lại, nhưng là Văn Bằng Phi lúc lên cấp 3 liền đã xuất ngoại đến Singapore, về sau thì tại Luân Đôn Đại Học Học Viện.

Lần này học thành về nước, ý chí bộc phát, phạm vi tầm nhìn không biết cao hơn người đồng lứa gấp bao nhiêu lần!

Bất luận là quốc ngoại nữ hài vẫn là trong nước Du Học qua nữ hài, hắn cũng đàm luận không thiếu, có thể nói kiến thức rộng rãi, trong bụi hoa lão thủ, hiện tại lưu hành mà nói cũng là lão tài xế.

Có thể cũng chưa từng gặp qua giống Lâm Giai Di như vậy tập hợp mỹ mạo cùng khí chất vào một thân nữ hài, ngồi ở chỗ đó yên ổn nhã nhặn như một đoá Thanh Liên, không dính vào một chút bụi trần, mọi cử động lộ ra ưu nhã.

Bất luận thấy thế nào cũng cảnh đẹp ý vui, để cho người ta không khỏi tim đập thành thịch ! Đây chính là Văn Bằng Phi chưa từng sở hữu.

Lâm Quốc Đống tăng hắng một cái, lão luyện thành thực nói ra: "Hiện ở trong nước thực nghiệp kiếm lợi nhiều nhất vẫn là làm bất động sản khai phát."

...

Dự Châu sân trường đại học bên trong, Lâm Giai Di đang dẫn Văn Bằng Phi, còn có Nhâm Tư Kỳ bọn họ một đám bạn thân hảo hữu cười cười nói nói, đi bộ ở sân trường trong hành lang.

Nhâm Tư Kỳ tùy tiện hướng về phía Văn Bằng Phi hô: "Này! Văn đại công tử làm sao là cho chúng ta mang cái Anh Quốc cô nàng trở về, vì nước làm về vang nhà?"

"Đúng đấy, Văn đại thiếu như thế anh tuấn tiêu sái, khẳng định không ít giao bạn gái a?"

Văn Bằng Phi tiêu sái một nhún vai, lông mày giờ lên, khóe miệng mang theo tà tà nụ cười, nói ra: "Ta nếu như nói không có giao bạn gái, các người

khăng định không tin!"

"OK, ta học trung thực thừa nhận, xác thực giao quá một người bạn gái, bắt quá không đến vài năm học chia tay, ta vẫn là ưa thích chúng ta trong nước nữ hài."

"Hừ hừ! Tỉ như chúng ta Lâm đại tiểu thư, đúng hay không?" Nhâm Tư Kỳ ôm Lâm Giai Di cánh tay, cười ồn ào nói.

"Ha-Ha! Này cũng bị cậu phát hiện, ta đối với Giai Di là vừa gặp đã cảm mến. . . ." Văn Bằng Phi còn muốn lại nói, liền bị Nhâm Tư Kỳ chặn đứng câu chuyện, cười nói,

"A...! Bài quá cũ, cậu này không được nha! Văn đại thiếu, tài nghệ này có thể khỏi phải nghĩ theo đuổi được chúng ta Giai Di!"

"Đúng đây, phải có chút Tân Ý mới được!"

Lâm Giai Di khoát tay chặn lại, gắt giọng: "Được được, các người ít cầm ta trên ghẹo, các người nếu ai coi trọng hẳn, một mực ra tay, khác liên lụy bên trên ta."

Mọi người một bên trên ghẹo, một bên theo hành lang ở sân trường bên trong đi dạo, Văn Bằng Phi nhiều hứng thú tham quan Lâm Giai Di học Đại Học, đối với hẳn mà nói, phong cảnh cho dù tốt, cũng không chống đỡ được bên người mỹ nhân nở nụ cười.

Từ nữ sinh tức xá khu cây liễu đi tới, ghé qua đến khu hoa Sen, lại đi qua khu cây Tùng bát tri bát giác đi đến nam sinh tức xá lầu dưới, mọi người đang đang nói giỡn thời khắc, bỗng nhiên chạy tới một chiếc biển số S 88888 xe Bentley, vững vững vàng vàng ngừng ở trước mặt mọi người.

Mọi người hơi kinh ngạc chủ xe người, nếu là Khương Tuyết Yến ở chỗ này mà nói, nhất định có thể nhận ra, đây là Tiểu Khôn ngồi xe.

Mà Lâm Giai Di phẩm hạnh cao khiết, từ trước đến nay khinh thường đi thám thính những thứ này, tự nhiên không biết. Nhâm Tư Kỳ vừa mới về nước không lâu, cũng không nhận ra đây là ai xe.

Nhưng phía sau vẫn là có người nhỏ giọng nói ra: "Cái này tựa như là Tiểu Khôn ngồi xe."

Đúng lúc này, xe Bentley khoang lái cửa bỗng nhiên mở ra, thân mang kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen Tiểu Khôn cười nhẹ nhàng chui ra, một mặt niềm nở bước nhỏ vươn người sau khi mở ra phía sau cửa xe, cẩn thận từng li từng tí, thần thái mui phần cung kính.

"Tiểu Khôn, thật sự là Tiểu Khôn nha!"

"Này, này sao lại thế này?"

"Bên trong ngồi người là ai vậy? Giá đỡ thế mà lớn như vậy?"

"Đúng nha! Thế mà có thể lao động Tiểu Khôn tự mình lái xe, còn chủ động mở cửa, cái này thân phận cần phải có bao nhiêu tôn quý!"

Lâm Giai Di nghe người bên cạnh lời nói, cũng có chút hiếu kỳ.

Văn Bằng Phi đi theo cùng Lâm Giai Di bạn thân bọn họ nghe ngóng này Tiểu Khôn lai lịch ra sao, nghe được Tiểu Khôn là một tên Tướng Sư, Văn Bằng Phi tựa khịt mũi coi thường, mặt lộ khinh thường chỉ ý.

Chờ nghe được ba năm trước đây Dự Châu thành phố một tên xử cấp cán bộ đắc tội Tiểu Khôn, không đến ba tháng liền bị mất chức, Văn Bằng Phi hơi có chút động dung.

Này Tiểu Khôn còn có một lần ở phía dưới bình chọn Dân ca thời khắc, thế mà ngay trước Huyện ủy thư ký mặt, chỉ cái mũi nằng to, uy hiếp muốn đem bí thư vị trí cho rơi đài.

Gần nhất hai năm này càng là không được, cùng một vài đại nhân vật cán bộ quan hệ không phải là nông cạn, mạng lưới quan hệ thập phần rộng lớn, thậm chí ẩn ẩn có truyền ngôn xưng hô hẳn là "Bộ trưởng tổ chức ngầm"

Văn Bằng Phi lúc này mới coi trọng, đến gần Tiểu Khôn xoay người bóng lưng con mắt bắt đầu híp mắt, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Tất cả mọi người ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm nơi cửa xe, bức thiết muốn nhìn một chút đến là ai, thế mà để Tiểu Khôn như thế khúm núm!

Lại nói xe Bentley còn không dừng lại thời khắc, Lưu Nhất Minh tựa đã thấy Lâm Giai Di bọn họ, thật đúng là, không phải oan gia không đối đầu!

Nguyên bản tại Tiểu Khôn trong biệt thự hoàn toàn tịnh hóa phụ trong thân thể tà vật về sau, Lưu Nhất Minh liền cáo từ rời đi.

Tiểu Khôn như thế nào chịu, đau khổ giữ lại, thiết yển khoản đãi, cực lực nịnh nọt nịnh nọt!

Trên tiệc rượu, Khúc Lão, Khâu lão đạo là mặt mũi tràn đầy cười làm lành, nói liên tục xin lỗi, hung hăng chửi mình, mắt mù tâm ngu, có mắt không trông.

Địch Thanh Tùng tại trên tiệc rượu uống liền ba chén lớn rượu Mao Đài, chừng một cân lượng, tỏ vẻ áy náy.

Luru Nhất Minh cười một tiếng, với hấn mà nói, chỉ cần không có chạm đến chính mình nghịch lân, đối với bọn hấn trào phúng giễu cợt, chính mình căn bản cũng không để ý.

Như cùng nhân loại vĩnh viễn sẽ không để ý dưới chân con kiến hôi kêu to, mặc kệ là cười nhạo, mỉa mai, vẫn là ca ngợi, sùng bái.

Bọn họ cũng không biết Luru Nhất Minh cần gì, đưa lễ vật gì có thể nịnh nọt kết giao vị này thế gian hiển lộ ra duy nhất Đạo Tông Đại Sư.

Lớn nhất biện pháp đơn giản, chẳng qua cho dù tiền tài, bởi vậy tiệc rượu qua đi, vền vẹn Tiểu Khôn một người tự đưa cho Luru Nhất Minh một trương ngàn vạn thẻ ngân hàng làm lần này tạ lễ.

Luru Nhất Minh cười nhạt một tiếng, không nói gì, thân nhiên nhận lấy. Cái này khiến Tiểu Khôn mừng rỡ, hấn liền sợ không thu, chỉ muốn thu lại, đã nói lên Luru Nhất Minh sau này còn nguyện ý giúp mình vội vàng, đây mới là trọng yếu!

Nếu không phải Luru Nhất Minh, ánh sáng lần này liền muốn chính mình mạng, cái kia phu nhân trượng phu uy hiếp nói để cho mình thân bại danh liệt, đó cũng không phải là nói đùa, dĩ nhiên thật có cái năng lực kia.

Luru Nhất Minh lộ ra cửa kiếng xe kính ngọc nhìn lấy Lâm Giai Di tinh xảo gương mặt, cao cao tự thái, mái tóc theo gió nâng lên, khí chất xuất trần.

Vịn cửa xe Tiểu Khôn trong lòng mặc dù hơi kính ngọc, cũng không dám thúc giục, duy trì xoay người cúi đầu tư thế không nhúc nhích.

Luru Nhất Minh nhếch một miệng môi dưới, vừa nhô thân chui ra, hai chân rơi xuống đất, cho Lâm Giai Di bọn họ một cái bên mặt, nhưng vẫn là trước tiên bị các nàng nhận ra.

"Luru Nhất Minh? Ta qua, cái này sao có thể?"

Có người nháy nháy mắt, không thể tin trọn to tròn mắt nhỏ, mở to miệng, mặt mũi tràn đầy kính ngọc biểu lộ.

"Đậu đen rau muống, Bảo Bảo con mắt mù sao? Đây không phải thật?"

"Khẳng định không phải là bởi vì hấn, lại nhìn phía sau hấn sẽ là ai?"

Luru Nhất Minh thần thức nhiều nhạy bén nha! Dem bọn hấn mà nói nghe một chữ không sót, cười nhạt một tiếng, hướng về phía bên người khom người mà đứng Tiểu Khôn nói ra: "Cậu trở về đi! Hôm nay phát sinh sự tình không muốn ngoại truyền!"

Tiểu Khôn một mặt vẻ cung kính, ngữ khí kiên định nói ra: "Vâng! Đại Sư yên tâm, một chữ cũng sẽ không truyền đi."

Cho dù Luru Nhất Minh không được phân phó, Tiểu Khôn cũng sẽ khống chế hôm nay trong biệt thự những nhân chứng này miệng, cái đó Thủ Đô đến quan thái thái chính mình giam giữ không được, nhưng các nàng chắc chắn sẽ không ngốc hồ ngoại truyền trúng tà.

Về phần Khúc Lão cùng Khâu lão đạo cùng không cần phải nói, đều là chính mình hảo hữu chí giao, vì mọi người lợi ích, khống chế tin tức ngoại truyền, đây chính là một loại trần quý tư nguyên, nắm giữ ở trong tay chính mình, chính là mình tư bản, vô hình một loại về thân phận gia trì.

Luru Nhất Minh gật gật đầu, quay người rời đi, Tiểu Khôn lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đóng cửa xe, chậm rãi chạy đi.

Tất cả mọi người mắt tròn, thẳng đến xe Bentley chạy nhanh đi mới phản ứng được, não tử nhất thời lộn xộn, trong lòng có một vạn con ngựa chạy qua.

* Cvt Nhắc lại: (có thể bạn đã biết)

- Dự Châu còn gọi là Trịnh Châu/Trung Châu thuộc tỉnh Hà Nam, Trung Quốc.

- Thanh Gia Trang còn gọi là Thập Gia Trang/Shi-city/S-city thuộc tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc, cách Bắc Kinh 320km về phía Nam.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tiểu tử, dừng lại

"Trời ạ! Ai có thể nói cho ta biết, đây là có chuyện gì?"

"Oa tác! Lưu Nhất Minh đây là muốn nghịch thiên sao?"

.....

Lâm Giai Di đồng dạng bị giật mình kinh ngạc, mê người cái miệng nhỏ nhắn mở to, một đôi mắt đẹp tròn tròn, kinh ngạc nhìn lấy Lưu Nhất Minh, đột nhiên cảm thấy quá lạ lẫm!

Đây là chính mình nhận biết cái đó Lưu Nhất Minh sao? Tiểu Khôn hiện tại biểu hiện đơn giản cũng là Lưu Nhất Minh quản gia hạ nhân giống như, là chính là như vậy.

Nhìn nhìn lại Lưu Nhất Minh ăn mặc hắc sắc áo jacket, trong tay mang theo vài mềm kiện hàng lớn vật, cũng không biết là cái gì.

Đối với Tiểu Khôn khúm núm biểu hiện thần nhiên tiếp nhận, một chút cũng không có thụ sủng nhược kinh bộ dáng, tựa hồ ban đầu vốn nên là như vậy, một bộ chuyện đương nhiên bộ dáng.

Hình tượng này thấy thế nào là lộ ra một cổ từ quý dị đáng vẻ, nào từ đã không đủ dùng, trong đầu một vạn chữ dấu chấm hỏi hiển hiện.

Chẳng lẽ lại Lưu Nhất Minh trên thân còn ẩn giấu đi cái gì chính mình không biết thân phận sao? Cái này sao có thể?

Lưu Nhất Minh nàng còn có thể không rõ ràng sao? Từ khi hai người kết giao về sau, nhà bọn hắn tình huống như thế nào, sớm đã bị chính mình bạn thân bọn họ cho đào cái hướng lên trời.

Tổ tiên ba đời đều là bần hạ trung nông, trong nhà bằng hữu thân thích đều là phổ phổ thông thông công nhân cùng con buôn, là không có gì lớn bối cảnh.

Xưởng ép dầu trong ngõ hẻm cũng không có đi ra nhân vật nào, cũng không có quyền thế bằng hữu.

Nếu như nói lần trước Tiểu Khôn ở cửa trường học giận nện Khương Tuyết Yến nhà xe, một là coi trọng trong tay hắn đồ cổ, hai là đánh giá cũng không quen nhìn các nàng phách lối bộ dáng. Phải biết Tiểu Khôn lúc tuổi còn trẻ cũng là khổ xuất thân, một đường gian khổ đi tới.

Có thể có thể làm cái gì chuyện cũ, làm ra nện xe cử động, chính mình còn có thể hiểu được.

Khương Tuyết Yến lần kia quá phách lối, chính mình cũng nhìn không được. Đã hữu ý vô ý dần dần xa lánh nàng, lần này đi ra đùa liền không có bảo nàng.

Nhưng hôm nay Tiểu Khôn cử động cùng Lưu Nhất Minh không quan tâm hơn thua bộ dáng, chính mình là hoàn toàn nhìn không thấu, vượt qua bản thân lý giải phạm vi tiếp cận!

Cái này Tiểu Khôn được xưng Đại Sur, tuyệt đối là có thân phận có địa vị.

Chớ nói chi là hiện tại Tiểu Khôn quyền thế gấp trời, uy thế cực nặng, trừ Cao Quan tới chơi, đã có rất ít người làm cho Tiểu Khôn như vậy tiếp đãi long trọng.

Lưu Nhất Minh đã làm chuyện gì? Làm cho Tiểu Khôn như thế ăn nói khép nép, cung cung kính kính?

Có thể nói là trăm thảo cào tâm, tâm thần không yên!

Lưu Nhất Minh nhìn thấy chính mình, tâm tình không có không dao động, ánh mắt thanh tịnh, liếc một chút thấy, không có một gợn sóng.

Liếc nhìn chính mình một đám người về sau, thờ ơ, giống như cười mà không phải cười trước mặt tới, thấy thế nào là một bộ vô si bộ dáng!

Lâm Giai Di nắm đầm trắng nhỏ nhắn không chịu được nắm chặt, nhẹ khẽ cắn mê người cái miệng nhỏ nhắn, gương mặt nâng lên, đôi mắt đẹp căm tức nhìn chằm rãi đi tới Lưu Nhất Minh.

...

Văn Bàng Phi còn không rõ ràng cái này được xưng Lưu Nhất Minh nam sinh theo Lâm Giai Di quan hệ, chi là có chút hiếu kỳ nhìn từ trên xuống dưới Lưu Nhất Minh.

Nhìn lấy con hàng này một thân hàng via hệ nguyên vẹn, tho bỏ đi! Bộ dáng tuy nhiên linh tú chút, nhưng tuyệt đối không có chính mình đẹp trai! Rất lợi hại phổ thông, rất bình thường, giống như bên ngoài trên đường phố người qua đường một dạng, không chút nào thu hút.

Nhìn nhìn lại cung cung kính kính Tiểu Khôn, phần này thái độ tuyệt đối không phải giả vờ đi ra, mà chính là xuất phát từ nội tâm cung kính.

Văn Bàng Phi trong nhà cũng đã gặp mấy lần lão ba tiếp kiến cấp dưới tròng cảnh, cái gì là giả ra đến, cái gì là Chân Tôn kính người, hắn vẫn có thể phân chia đi ra.

Không chịu được thấp giọng hỏi: "Nam sinh này thân phận gì?"

Nhâm Tư Kỳ nhớ tới tại Bá Tước quốc tế trong quán bar, Lưu Nhất Minh khinh bạc chính mình một màn kia, tức giận nói lầm bầm "Có thể có cái gì thân phận gì, cũng là một cái ngõ hẻm nhỏ đi tới tạp hóa công nhân viên chức con cháu, thổ sọt một cái."

"Thổ sọt?"

"Phốc "

"Tư Kỳ tỷ, cái này từ quá hình tượng, uống cho người nghĩ ra."

"Ha-Ha "

Văn Bàng Phi lắc đầu bật cười không thôi, tâm đạo, không phải đâu! Mẹ nó chỉ như vậy một cái thổ sọt, thế mà làm cho "Bộ trưởng tổ chức ngầm" Tiểu Khôn như thế tất cung tất kính.

Cái này Tiểu Khôn xem ra cũng không thể nào giọt mà! Xem ra trên phố truyền ngôn là giả! Tâm lý đột ngột sinh ra lòng khinh thị.

Lâm Giai Di bất mãn nhìn lại mày liễu, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi nâng lên, ôm nàng cánh tay Nhâm Tư Kỳ cảm thấy được Lâm Giai Di tâm tình biến hóa, không quan tâm quở trách nói: "Tốt, Giai Di, chẳng lẽ lại cậu còn muốn che chở hắn, hắn chính là một người cặn bã, một tên hỗn đản! Căn bản không đáng người dạng này."

"Đúng đấy, là chính hắn có mắt không trông, một cái tiểu tử nghèo còn không hiểu được trân quý! Hừ!"

"Nếu không phải hắn thân thủ tốt, cô nãi nãi không phải là đánh cho đầy mặt nở hoa không thể!" Nhâm Tư Kỳ nói đến đây, tự hung hăng không thôi, nghiêng răng nghiêng lợi lấy nhìn chăm chăm chẳng hề để ý, từ các nàng trước mặt đâm đầu đi tới Lưu Nhất Minh.

Văn Bàng Phi nghe có, nhũu mày hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Tiểu tử này đắc tội qua các người?"

Nhâm Tư Kỳ nhăn tình sáng lên, ôm Lâm Giai Di cánh tay không khỏi gấp rút, Lâm Giai Di vội vàng ngăn cản nói: "Không có gì, đều đi qua."

Nhâm Tư Kỳ liếc một chút miệng, bất mãn hừ một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trách cứ: "Giai Di, chẳng lẽ lại trong lòng người còn ghi nhớ lấy hắn, hắn có cái gì tốt nha?"

"Đúng đấy, so với Văn đại thiếu đến, một trăm cái cũng không bằng. . ."

"Không sai! Cũng là Quách Đại thiếu cũng mạnh hơn hắn gấp mười lần. "

"Ai yêu! Nhanh khỏi nói Quách Hạo, các người còn không biết, ba hắn đã mất liên lạc vài ngày, ngoại giới là tại điện truyền bị song quy, nhà bọn hắn xong."

"A, thật?"

"Còn không phải sao! Mẹ của hắn công ty đã bị Công Thương niêm phong."

Nhâm Tư Kỳ chặn đứng câu chuyện, khỏi nói cái này không may hại tử, hướng về phía Văn Bàng Phi tiếp tục quạt gió châm lửa nói: "Ai! Văn đại thiếu, cậu đã có muốn hay không truy chúng ta Giai Di nha?"

"Hắc hắc! Lời nói này, ta đánh giá dùng Giai Di tướng mạo, là cái nam nhân đều sẽ động tâm a? Ta tự nhiên cũng không ngoại lệ!"

Văn Bàng Phi nhún nhún vai, thoải mái, mặt không đổi sắc thừa nhận nói.

"Vậy người tự được thật tốt giáo huấn một chút Lưu Nhất Minh, vì mọi người chúng ta xả con giận này!"

"Không sai! Nhất định phải giáo huấn hắn."

Lâm Giai Di gấp, nhũu mày không vui nói: "Tốt, các người đừng làm rộn, chúng ta đi thôi!"

"Ai!" Quần tình xúc động bạn thân các hảo hữu cùng kêu lên thở dài, theo mắt hồn giống như.

Văn Bàng Phi thấy rõ, cũng nghe rõ, trước mắt cái này thổ bỏ đi tiểu tử thế mà theo Lâm Giai Di tốt hơn, ta lạc cái Thiên! Một cái Cóc ghê, một cái Thiên Nga Trắng rúc vào với nhau, hình tượng này, nghĩ tới đây, Văn Bàng Phi đơn giản muốn thổ huyết, tâm lý có một cỗ tà hỏa "Đừng đừng" một chút

bốc cháy lên, giận không thể kìm nén!

Lưu Nhất Minh nhắm mắt làm ngơ, đã vượt qua mọi người, đạp lên bậc thang, tự muốn đi vào lầu ký túc xá bên trong.

Văn Bàng Phi mãnh liệt quay người, "Thịch thịch" âm vang hữu lực giầy da rơi xuống đất tiếng vang, hướng về phía Lưu Nhất Minh bóng lưng kêu lên: "Này! Tiểu tử, dừng lại!"

"Nói ngươi đây! Có nghe hay không, thỗ sại!"

Lưu Nhất Minh bỗng nhiên quay người, ánh mắt lãnh đạm như sương, mặt không biểu tình, nhìn lấy vênh vào tự đắc Văn Bàng Phi.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Người tới sao?

Lưu Nhất Minh đứng tại trên bậc thang, ở trên cao nhìn xuống ánh mắt phức tạp nhìn lấy Văn Bàng Phi.

Nếu như không có chính mình khuấy động, quấy nhiễu được cái thế giới này không thể nắm lấy vận mệnh vận chuyển, người này căn bản không có khả năng đi vào Dự Châu thành phố, cũng không có khả năng cùng Lâm Giai Di có gặp nhau.

Nhưng bây giờ hết lần này tới lần khác xuất hiện ở đây, mà cái này một đời trước đại địch Quách Hạo cũng đã sơ sài kết thúc.

Thế sự khó liệu, nhân sinh thật sự là như Mộng như Huyền, tự liền Lưu Nhất Minh cũng đoán không trúng.

Đi Quách Hạo, lại tới một cái Văn Bàng Phi. Đi Văn Bàng Phi, hẳn là còn sẽ có người khác tới.

Như hôm nay một dạng ở trước mặt mình vênh vào tự đắc, mang theo thực chất bên trong kiêu ngạo cùng cảm giác ưu việt, dùng xem thường ánh mắt quan sát chính mình.

Ngươi nếu không thể cường đại lên, cũng chỉ có thể gặp một đợt lại một đợt phiền phức, ai bảo một đời trước chính mình trêu chọc đến Lâm Giai Di đây!

Muốn mang vương miện, tất phải thừa nhận tất cả!

Có thể một đời trước chính mình không có cái này phải thừa nhận tất cả cùng thủ hộ năng lực, lại vẫn cứ làm lấy ngu ngốc mộng.

Lưu Nhất Minh tự giấu cười một tiếng, ánh mắt vượt qua Văn Bàng Phi nhìn về phía sau lưng Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di kinh ngạc đón Lưu Nhất Minh ánh mắt, trong mắt nén giận, không tự giác hiện ra một chút ai oán, nhẹ nhàng cắn cắn miệng môi, im lặng không nói.

Lưu Nhất Minh nhắm mắt làm ngơ để Văn Bàng Phi rất lợi hại không được không thoải mái, nâng lên cái cổ, hướng về phía Lưu Nhất Minh khinh thường hỏi: "Ngươi chính là Lưu Nhất Minh?"

Lưu Nhất Minh thu hồi ánh mắt, liếc xéo lấy ở trước mặt mình rất có cảm giác ưu việt Văn Bàng Phi, từ tốn nói: "Là ta! Làm sao?"

Văn Bàng Phi sở trường điểm chỉ lấy Lưu Nhất Minh, quệt miệng, vênh mặt hất hàm sai khiến dạy dỗ: "Tiểu tử, ta hi vọng ngươi có thể nhận rõ thân phận của mình, sau này cách Giai Di xa một chút, bằng không ta để ngươi tại Dự Châu thành phố không có nơi sống yên ổn. Hừ!"

Lưu Nhất Minh nghe xong, cười nhạt một tiếng,

"A! Thật sao?"

Văn Bàng Phi cười hắc hắc, khinh thường chẹp chẹp lấy miệng, ánh mắt đáng thương nhìn lấy Lưu Nhất Minh nói ra: "Ngươi nếu như biết thân phận ta về sau, tự sẽ không như thế bình tĩnh."

"Tóm lại, nhớ kỹ ta mà nói, cách Giai Di xa một chút."

Nói xong, xoay người một cái, không hề phản ứng Luru Nhất Minh, trong lòng hắn Luru Nhất Minh đã bị hắn xếp vào loại đến không đáng chú ý tiểu nhân vật bên trong, đối với hắn không tạo thành cái uy hiếp gì!

Đối với hắn cảnh cáo hai câu, hắn chỉ cần không ngốc, hắn là có thể lĩnh hội tới chính mình ý tứ.

Luru Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, cũng lười cùng loại người này so đo.

Vừa muốn quay người lúc, trong lúc đó một cái mãnh liệt quay đầu, nhìn về phía trước không xa lắm trên đường cái, không biết khi nào đỗ một chiếc màu trắng IVECO xe khách.

Thông qua miếng dán pha lê, Luru Nhất Minh vẫn có thể cảm ứng bên trong có người cảm bội số lớn ống nhòm đang dòm ngó nơi này.

Nhưng không có cảm ứng được ác ý, Luru Nhất Minh lạnh lùng liếc một chút liền thu hồi ánh mắt.

"Tê, tiểu tử này giống như phát hiện chúng ta."

"Không thể a? Xa như vậy, chừng hơn ba trăm mét đây!"

Trong xe chừng sáu người toàn bộ thân mang chiến thuật phục trang, TAD cá mập da mềm xác, OAKLEY cát giày, bùn sặc Mũ lưỡi trai, tai nghe từ cổ áo bên trong đưa đến, chuyên nghiệp bảo tiêu cách ăn mặc.

Cầm ống nhòm Lão Tào giữ lại bản thốn đầu, tóc như là thép nguội chuẩn bị dựng thẳng lên, một mặt chắc chắn nói ra: "Người không có trông thấy tiểu tử này vừa rồi ánh mắt, rất rõ ràng đang cảnh cáo chúng ta đây!"

"Hắc! Tiểu tử này, có chút ý tứ."

Lâm Giai Di tại mọi người chen chúc dưới, tràn đầy tâm sự bị động bị Nhâm Tư Kỳ mang theo đi lên phía trước.

Tất cả mọi người tại tán dương Văn Bằng Phi vừa rồi thật là khí phách nha! Không hổ là thành phố Thị trường công tử, khí thế bất phàm

Nhìn một cái vừa rồi Luru Nhất Minh tại thành phố Thị trường công tử trách cứ dưới, im lặng, không dám phản kích bộ dáng, tất cả mọi người cảm thấy vui vẻ.

Có thể các nàng tâm chỗ sâu vẫn là đối với Luru Nhất Minh sinh ra một chút kiêng kỵ, dù sao Tiểu Khôn vừa rồi cử động quá mức kinh hãi thế tục! Vượt qua các nàng phạm vi hiểu biết!

Các nàng mặc dù là nữ hài, sẽ không giống vòng tròn bên trong nam sinh một dạng tập hợp một chỗ tụ mưu cầu danh lợi đàm luận Dự Châu thành phố những đại nhân vật này chuyện bịa bí ẩn.

Có thể ở cái này phú quý phạm vi năm rộng thảng dài thường nghe thấy nên cũng bị ảnh hưởng dưới, tự nhiên có nhãn lực giới phân biệt ra được người nào có thể gây, người nào chính mình không thể trêu vào.

Cho dù Luru Nhất Minh hiện tại vẫn là xưởng ép dầu ngô hẻm tiểu tử nghèo, các nàng cũng sẽ không giống trước kia một dạng không kiêng nể gì cả trào phúng hắn, người nào cũng không phải người ngu, các nàng hiện tại cũng chỉ dám sau lưng xúi giục vừa mới đến, không biết tình hình cụ thể và tí mỉ thành phố Thị trường công tử vì mọi người trút con giận.

Lâm Giai Di lại không quan tâm bị quán ôm theo đi lên phía trước, đi hai bước đột nhiên dừng lại, tựa hồ quyết định chuyện gì!

Cấp tốc thoát khỏi mọi người, vòng trở lại, hướng về phía tụ muốn đi vào hành lang môn Luru Nhất Minh hô: "Người dừng lại!"

Luru Nhất Minh thân hình dừng lại, chậm rãi quay người, ánh mắt không buồn không vui nhìn lấy Lâm Giai Di.

Lâm Giai Di dùng lực cắn một miếng môi dưới, nhịn xuống trong lòng hỏa khí, oán hận dùng chột cao chột thấp ánh mắt nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh nói ra: "Đêm mai tám giờ Carlton khách sạn bên trong quán rượu, sinh nhật của ta yến hội, người tới sao?"

Luru Nhất Minh một trận buồn vô cớ, im lặng không nói. Một đời trước Lâm Giai Di sinh nhật trăng cảnh hiển hiện trong đầu, trí nhớ kia không quá vui sướng!

Lâm Giai Di đôi mắt đẹp chỗ sâu thông qua một chút chờ mong, nhìn lấy trầm mặc Luru Nhất Minh, cổ nén trong lòng thất lạc, xoay người một cái nặng nề mại bước chân, mái tóc mùa may theo gió, lưu lại một nhỏ yếu bóng hình xinh đẹp.

"Ngày mai ta qua." Luru Nhất Minh kiên định hữu lực lời nói từ phía sau lưng vang lên.

Lâm Giai Di thân hình dừng lại một chút, cũng không quay đầu lại, lại mại bước chân đi lên phía trước, cước bộ tựa hồ nhẹ nhõm rất nhiều.

Nhâm Tư Kỳ miết miệng tới ôm Lâm Giai Di cánh tay, bắt mẫn quả trách nói: "Giai Di nha! Người chính là cái chết đầu óc, chưa tới phút cuối chưa thôi, để hắn qua nhiều mất hứng nha!"

"Đúng đấy, hần căn bản cũng không phải là chúng ta một vòng, không chơi được cùng một chỗ."

"Ai nha! Tốt, đừng bảo là, vèn vèn đồng học mà!" Lâm Giai Di cố tranh luận, hơi không kiên nhẫn nói làm bầm.

Văn Bàng Phi trong lòng sinh ra một chút bất mãn, ngậm miệng, một bên theo Lâm Giai Di bọn họ đi lên phía trước, một bên ý vị thâm trường quay đầu nhìn Lưu Nhất Minh vài lần.

Tâm đạo, tiểu tử, ta sẽ dùng thực lực hoàn toàn nghiền nát ngươi si tâm vọng tưởng, Lâm Giai Di chỉ có thể là ta, ngươi dạng này tiểu tử nghèo mơ tưởng nhúng chàm.

Lưu Nhất Minh trở lại tức xá, đem Thiên Bồng Xích khóa đến trong ngăn tủ, thu thập một chút, cầm lên chìa khóa xe xuống lầu, khởi động Mại Đằng động cơ, khởi động về sau, khai mở di chuyển, hướng bệnh viện quân khu chạy đi.

Đi ngang qua hoa quả bán buôn thị trường lúc, lại mua chút táo, Chuối Tiêu, Mì Hào Đào loại hình, chuyển mấy cái rương lớn, tiện tay ném mấy trương trăm nguyên đi qua.

Hiện tại Lưu Nhất Minh cũng không phải tiểu tử nghèo, Tiểu Khôn một ngàn vạn, Xà ca năm trăm vạn, nhiều như rừng thêm vào hơn một ngàn năm trăm vạn đây!

Đây là một đời trước Lưu Nhất Minh cả một đời cũng kiếm không đến, cũng là không dám tưởng tượng.

Trên đường cho Bàn Tử gọi điện thoại, ước cùng đi nhìn xem sân bãi, hoặc là tìm một cái Phong Thủy không sai chỗ, xây một cái Dưỡng Sinh quán, đã có thể kiếm tiền lại có thể trị bệnh cứu người có sao mà không làm!

*** Ai có nhu cầu tìm hiểu kỹ về dòng xe IVECO thì vào đây: <http://motoring.vn/tracuu/manufacture100067> , còn không thì chỉ cần biết rằng: Đây là một công ty con của tập đoàn Fiat, có trụ sở tại thành phố Turin, Italya, chuyên sx xe bus, xe tải và động cơ Diesel. Năm 2011, nó tách khỏi Fiat trở thành một cty độc lập. ***

*** Cảm ơn người đọc có nick "Zhureng" đã đề cử NP.

*** Hôm nay đã hoàn thành chỉ tiêu cho thứ 7, CN (10 chap/ngày), cảm ơn mọi người đã đọc, ủng hộ. Từ giờ là tập trung coi bóng đá thui, khắc khắc ....

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Quyết định

Trên đường vô sự, bốn hơn mười phút sau đến bệnh viện quân khu, dừng xe xong, mở cốp sau xe, trực tiếp đem bốn rương hoa quả chòng chát cùng một chỗ, một cái ôm lấy.

Không tốn sức chút nào đi xuyên qua lối đi nhỏ trong hành lang, đem đi ngang qua tiểu y tá cùng thân nhân bệnh nhân cả kinh trợn mắt hốc mồm, nhao nhao né tránh tại chân tường sừng, liếc nhìn, chỉ trỏ.

Chờ Lưu Nhất Minh vào mụ mụ phòng bệnh, đem ngồi tại trên giường bệnh, xem tivi Vương Tú Càn cho hù nhảy một cái, oán giận nói: "Ngươi cái này gốc hải tử, muốn khai mở sạp trái cây hay sao?"

"Ha ha, mụ, mua đến cấp ngươi ăn." Lưu Nhất Minh buông xuống về sau, trực tiếp mở ra, chọn lựa mấy cái phẩm tướng không sai no đủ táo đi ra.

"Mụ, con của ngươi hiện tại có tiền, mình về sau cũng không tiếp tục qua thời gian khổ cực." Lưu Nhất Minh cười một tiếng, đối mặt thế gian này thân nhân duy nhất, tâm tràn đầy thân tình cam đoan.

Vương Tú Càn bắt mắt nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh, nghiêm mặt, nói ra: "A Minh, ta cho ngươi biết, cũng không thể vung tay quá trán, người ta bồi 10 vạn nguyên, ngươi một điểm cũng không thể động, chừng hai năm nữa ngươi tự tốt nghiệp, tìm việc làm, mua phòng ốc, cưới vợ đều cần tiền."

"Chờ mụ xuất viện, ta lại tìm một công việc, gian khổ làm ra vài năm, đến lúc đó gom góp cái sổ tiết kiệm, chờ ngươi vừa tốt nghiệp mình tự mua nhà."

Vương Tú Cần nắm lấy đầu ngón tay tính toán, Lưu Nhất Minh nghe chỉ là cười khở, hẳn thực sự không dám nói mình tài khoản bên trong đã có hơn một nghìn vạn, nói ra, không phải là dọa sợ mẫu thân không thể!

Chỉ là mỉm cười gật đầu nói phải, trong lòng ngực tuôn trào đủ thứ, cảm khái, trên đời yêu người nhất người kia mãi mãi cũng là mẫu thân mình.

Lưu Nhất Minh lại kiểm tra một chút mẫu thân khôi phục tình huống, hết sức tốt.

Trong lòng hơi động, hiện tại có tiền, dứt khoát đặt hàng một chút được tài, chính mình thử nghiệm luyện chế một số hạ cấp Ngọc Cốt đan cho mẫu thân phục dụng, tăng tốc khôi phục tiến độ.

Nghĩ tới đây nói làm liên làm, lấy điện thoại di động ra, tự cho Bàn Tử gọi điện thoại, để hắn đặt hàng một nhóm năm tương đối dài được tài.

Bàn Tử cũng không hỏi nhiều, trực tiếp làm theo, ước một hồi lâu gặp mặt.

Sau đó Vương Tú Cần để Lưu Nhất Minh dời đi qua lương rương hoa quả đến Triệu đại bá trong phòng bệnh, tự mình một người chỗ nào ăn đến tới.

Vừa lúc Triệu Tử Hàm cũng tại, lại là một lúc lâu chào hỏi, trong phòng cả phòng hoan thanh tiếu ngữ!

Tê bác gái lại cùng Lưu Nhất Minh đi vào Vương Tú Cần trong phòng bệnh, hai cái lão nhân lại là một trận tiếng cười nói.

Lưu Nhất Minh cùng Triệu Tử Hàm không tự giác đi đến cửa sổ, Lưu Nhất Minh quan tâm hỏi: "Tử Hàm tỷ, mấy cái kia cận bã nữ hài không tiếp tục tìm làm phiên ngoại a?"

Triệu Tử Hàm hé miệng cười một tiếng, nét mặt vui cười, vui sướng nói ra: "Không, hiện tại các nàng bước đi là trốn tránh ta, không dám tiếp tục châm chọc khiêu khích."

Nói xong, Triệu Tử Hàm tựa hồ là nhớ tới đủ thứ, nụ cười chậm rãi thu liễm, chần chờ một chút.

"Đúng đây, ai! Tính toán, không nói, ta có thể giải quyết."

"Chuyện gì? Hay ngoại lần trước nói cái này hạ ông chủ nhỏ?" Lưu Nhất Minh hơi hơi nhíu mày hỏi.

Triệu Tử Hàm một mặt buồn rầu gật gật đầu, hai đầu lông mày hiện ra một chút xoắn xuýt.

Lưu Nhất Minh linh nhãn bắt được cái này một chút tâm tình chập chờn, cười ha ha nói: "Muốn hay không lão đệ đệ ta xuất mã, hảo hảo giáo huấn một chút hắn."

"Đừng! Ngoại vừa ra tay còn không được để người ta đánh cho tàn phế." Triệu Tử Hàm vội vàng can trở nói, hướng Lưu Nhất Minh cười xấu xa ánh mắt.

Hừ một tiếng, dậm chân, mắng: "Xú tiểu tử, muốn ăn đòn không phải! Ngoại có thể đừng nói cho mẹ ta biết, nàng nếu như biết, không phải là giận dữ không thể!"

"Được! Ta không nói, bất quá Tử Hàm tỷ, ngoại đối với cái này ông chủ nhỏ đến cảm giác gì nha?"

Triệu Tử Hàm lắc đầu, khẽ cắn một miếng môi dưới nói ra: "Nói không nên lời, dù sao cũng là không ghét mà thôi, cho người ấn tượng không giống hắn phú nhị đại như thế khoa trương ương ngạnh!"

Lưu Nhất Minh gật gật đầu, vừa cười vừa nói: "Vậy liền rất tốt nha! Chỉ cần nhân phẩm hắn không kém, mà lại thực tình thích ngoại liền tốt."

Triệu Tử Hàm nghe chậm rãi lắc đầu, im lặng không nói, hiển nhiên cũng không có bao nhiêu lòng tin.

Dù sao gia đình xuất thân chênh lệch quá lớn,

Cái thứ nhất Tê bác gái phỏng chừng liền sẽ không đồng ý, người thế hệ trước thấm nhuần đảng giáo dục, đối với phú nhị đại một số hành vi mười phần không quen nhìn.

Bình thường bên trong, đường phố đàm luận cuối hẻm, thiếu không đàm luận phú nhị đại tin tức cố sự, không phải có mới nói cũ, hôn nhân bên trong vượt quá giới hạn cũng là bạo lực gia đình, lại không là bà bà gây khó khăn đủ đường nhà nghèo xuất thân con cháu.

Bề ngoài mọi người hâm mộ, nhìn lấy phong quang vô hạn, bên trong khổ sở người nào người biết được!

Lưu Nhất Minh hiểu rõ nhân tâm, thuận theo nhìn quanh trong lúc đó, vẫn nhận thấy, mặc dù là cười gượng, giọng điệu cũng rất có lực.

"Tử Hàm tỷ, khỏi phải lo lắng, ai cũng không dám khi dễ ngoại, ngoại nếu là thật sự ưa thích hắn, tự tiếp nhận hắn, ta vĩnh viễn ủng hộ ngoại!"

"Nếu như cái này ông chủ nhỏ, dám can đảm phụ ngoại, ta sẽ để cho hắn hối hận đi đến thế giới này."

Lưu Nhất Minh đang khi nói chuyện, trên thân khí thể không tự giác trèo thẳng lên, hai mắt sáng ngời, lông mi kiên nghị như sắt đá, thông qua không thể nghĩ ngờ chỉ ý.

Triệu Tử Hàm biểu hiện kinh ngạc, sau đó bĩu môi cười một tiếng, "Được, đừng chỉ nói ta, ngươi cùng Thiên Nga Trắng kiểu gì?"

"Phốc "

Lưu Nhất Minh cười khổ một tiếng, giả bộ không cam lòng nói ra: "Tử Hàm tỷ, ngươi có thể không dùng Thiên Nga Trắng xưng hô nàng sao? Ngươi nhìn ta điểm nào nhất giống Cốc ghê?"

.....

Mại Đằng trong xe, Triệu Tử Hàm một đôi mắt đẹp vẫn chớp động lên ngôi sao nhỏ, xung quanh quan sát tỉ mỉ, giật mình nói ra: "A Minh, ngươi nói xe này là ngươi?"

"Ừm!" Lưu Nhất Minh bình tĩnh trả lời, Triệu Tử Hàm dừng lại một bộ không tin bộ dáng.

"A Minh, ngươi cũng dám trộm xe nha! Đây chính là phạm pháp."

Lưu Nhất Minh cười khổ không được, cũng không giải thích, trực tiếp theo bao tay trong rương lật ra đã làm tốt chủ xe cô đăng ký giấy chứng nhận thuận tay đưa cho Triệu Tử Hàm

Triệu Tử Hàm lật xem về sau, tròng lớn mắt, cái miệng nhỏ mở to.

"Được nha ngươi! Thật nha? !"

"Cũng không phải thật mà! Ngươi không phải là không tin!"

"Thành thật khai báo, làm thế nào đạt được?" Triệu Tử Hàm nhìn lấy sang tên ghi chép kí tên, hiển nhiên là từ người khác được đến.

...

Đế hồ Tây Vương phủ khu biệt thự, Lâm gia.

Tựa ở mềm mại trên ghế dựa Lâm Giai Di phiền não dùng dài nhỏ ngón tay ngọc xoa xoa chính mình thái dương huyệt, trong đầu hồi tưởng lại vừa rồi mục mà nói.

"Giai Di nha! Ngươi cảm thấy cái này Bằng Phi làm sao nha?"

Nói gần nói xa ý tứ, ngu ngốc cũng nghe ra.

Xác thực luận gia thế bối cảnh, luận học thức tài trí, cái này Văn Bằng Phi là vùng Lưu Nhất Minh cả con phố.

Nhưng tình yêu chính là như vậy không có đạo lý, không lý do, không thể dự đoán!

Nó nói phát sinh tự phát sinh, như nước sông cuộn cuộn, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Như vậy khắc cốt ghi tâm, như vậy đau nhức hoàn toàn phé phủ!

Lưu Nhất Minh ngươi còn muốn ta như thế nào? Phải như thế nào?

Không tự giác một giọt thanh lệ lặng yên xẹt qua khuôn mặt, Lâm Giai Di khẽ cắn môi, tâm lý kiên định xuống tới, giờ lên nắm đầm trắng nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp lóe cương nghị chỉ sắc.

Ta chỉ muốn hưởng thụ một phần tình khiết không chịu thân phận, tiền tài, quyền lợi trói buộc, không dính vào thế tục ái tình.

Môi son khẽ mở, ta quyết định, quân chi là mình đầy thương tích, cũng phải ném thử một lần.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Nàng chính là chỗ này nhân vật chính

Mại Đẳng xe một đường xuyên đường phố qua ngõ hẻm, vững vững vàng vàng trực tiếp đứng ở Luru Nhất Minh cửa nhà, bên trong các công nhân bận rộn, làm khí thế ngất trời.

Tràng diện bên trong một cái cảm bản về người trẻ tuổi Tiểu Hắc nhìn thấy Luru Nhất Minh về sau, lập tức chạy hồi hả như thấy thân nhân đi tới.

"Ca, người tới."

Luru Nhất Minh nhận ra, là Điền Bưu thủ hạ, gật gật đầu hỏi: "Thế nào?"

"Hết thầy thuận lợi, kết cấu cải tạo đã kết thúc, hiện nay đang làm hệ thống điện nước. Đúng, ca, vừa mới có người đưa tới một đồng lớn đồ vật, ngài nhìn xem!"

Tiểu Hắc nói xong, phía trước dẫn đường, dẫn Luru Nhất Minh vượt qua các thiết bị lắp đặt Vật liệu xây dựng, tiến vào trong sân.

Chỉ một hồi hòm gỗ phong tồn đồ vật nói ra: "Cũng là những thứ này."

Triệu Tử Hàm đầy mắt ngạc nhiên nhìn lấy, kinh ngạc hỏi: "Thứ gì?"

Luru Nhất Minh tiến lên tay không mở ra hòm gỗ, mở ra về sau, giật ra túi bọc phát hiện mấy khối cát hoàn hảo thượng phẩm Hoàng Long Ngọc nằm yên tĩnh ở bên trong.

Tại ánh mặt trời chiếu xuống phát ra màu da cam lộng lẫy, dị thường chói mắt.

"Oa tác, thật xinh đẹp! Cái này cỡ nào đắt tiền nha?" Triệu Tử Hàm tay nhỏ chạm đến lấy, cảm khái.

"Người nào đưa tới?" Triệu Tử Hàm kinh ngạc hỏi, nàng cũng không cho rằng Luru Nhất Minh sẽ đi mua những người giàu có này mới có thể dùng đồ vật.

"Hai cái lão đầu, một cái là lão đạo, một người mặc Đường Trang, hai người mở ra Big Ben, phía sau đi theo một chiếc xe vận tải, xác định là nhà của ngài về sau, nói nhỏ giống như nói một chút nơi này Phong Thủy, sau đó buông xuống đồ vật liền đi."

Luru Nhất Minh cười một tiếng, trong lòng nhận thấy, nhất định là Khâu lão đạo cùng Khúc Lão hai người bọn họ đưa, giữa trưa trên tiệc rượu, chính mình bắt quá xách hai câu. Người nói vô ý, nghe hữu tâm, cái này hai cái lão gia hỏa ngược lại là Nhân Tinh!

Về phần Phong Thủy, nhà mình thật đúng là đồng dạng rất không tốt, bằng không một đời trước chính mình cũng sẽ không sinh hoạt như thế uất ức, kẻ bên này mấy nhà hàng xóm cũng không có ra nhân vật nào. Phóng chừng Khâu lão đạo nhìn về sau, cũng rất không tốt phiền muộn đi!

Nhưng bây giờ không giống nhau, dùng Hoàng Long ngọc, chính mình liền có thể dùng bọn họ làm Trần Cơ, bố trí xuống "Tụ Linh Trận" cưỡng ép cái biến nơi này Phong Thủy, năm rộng tháng dài, dĩ nhiên chính là phong thủy bảo địa.

Luru Nhất Minh thần thức hướng về phía bên dưới quét qua, dưới cái rương chứa Dương Chi Ngọc, phi thúy thạch vân... vân, phía dưới cùng nhất đậm lên nguyên một khối Thái Sơn nguyên thạch.

Lẽ này ngược lại cũng hào phóng, cũng không dưới mấy trăm vạn, có giá trị không nhỏ.

Như thế phóng tới trong viện, thực sự không an toàn, xem ra chính mình ban đêm cần muốn trở về một chút.

Căn dặn Tiểu Hắc nói: "Đem đồ vật trông chừng tốt!"

"Yên tâm đi! Ca, ban đêm ta cùng công nhân đều tại, một vật cũng sẽ không bỏ." Tiểu Hắc vỗ bộ ngực, làm cam đoan nói ra.

Luru Nhất Minh gật gật đầu, Triệu Tử Hàm tại bên cạnh chính mình đánh giá Luru Nhất Minh, đầy mắt ngôi sao nhỏ, hiện nay là càng ngày càng xem không hiểu cái này hàng xóm đệ đệ.

Lại có thể có người đưa nặng như vậy lễ vật? Từ khi hấn Xuân Tiết mất tích mấy tháng quay trở về, biến hóa to lớn, để cho người ta không thể tưởng tượng, có đôi khi Triệu Tử Hàm cũng hoài nghi Luru Nhất Minh có phải là đôi một người.

Làm sao lập tức trở nên lợi hại như vậy, nhiều như vậy có quyền có thế đại nhân vật cũng nguyện ý kết giao hấn, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ.

Tính toán, bất quá cuối cùng đều là việc tốt! Cũng không cần lo lắng hấn sẽ đi đường quanh co, đi Tà Lộ!

Nói giỡn về sau, Triệu Tử Hàm thẳng về nhà, lấy một số thay đi giặt đồ vật. Không bao lâu, Bàn Tử tự giặt tới.

Lưu Nhất Minh trước tiên đem Triệu Tử Hàm đưa trở về bệnh viện quân khu về sau, hai người bắt đầu xuyên đường phố qua ngõ hẻm, tìm kiếm phù hợp mặt tiền cửa hàng.

Trên cơ bản Phong Thủy tốt khu vực, sinh ý cũng không trở về kém.

Lưu Nhất Minh cũng không có tận lực đi tìm kiếm, ngay tại khoảng cách xưởng ép dầu ngõ hẻm không xa, cách ba con phố Bách Hoa trên đường, chọn trúng một cửa tiệm mặt bằng.

Đây là nhà chuyên nhượng siêu thị, trước cửa đất trống để đặt các loại xanh thực phẩm lớn héo úa.

Lưu Nhất Minh hơi cảm ứng một chút, nơi đây không có chút nào linh khí, thì liền qua đường linh khí đều không có, khó trách sinh ý kém đến muốn chuyển nhượng.

Bất quá đây đối với Lưu Nhất Minh tới nói không tính là gì, bố trí xuống "Dẫn Linh trận" tốt, cưỡng ép cải biến xung quanh Phong Thủy bố cục, chủ yếu là siêu thị diện tích rộng rãi, chừng 1000 mét vuông.

Chọn trúng về sau, Bàn Tử ghi lại điện thoại, loại sự tình này thì giao cho Bàn Tử tìm môi giới qua nói đi!

Bàn Tử là mặt đỏ lên, hưng phấn không được, lần đầu làm trọng đại như vậy sự tình, vỗ bộ ngực nói:

"Yên tâm đi! Minh ca, giao cho ta, ta tìm bằng hữu qua đàm luận, tranh thủ một cái giá tốt!"

"Ừm! Phương diện tiền bạc người không cần lo lắng, phía sau các thiết bị lắp đặt, người cũng biết ta ý nghĩ, biến thành truyền thống kiểu Trung Quốc phong cách." Lưu Nhất Minh từ tốn nói.

"Tốt!"

...

Đêm xuống, Lưu Nhất Minh một thân một mình khoanh chân tại nhà mình nhà lầu trên sân thượng, trong tay vuốt ve thượng phẩm Hoàng Long Ngọc.

Thuận tay bố trí xuống một cái bình chướng, ngăn cách ngoại giới quan sát.

Tiến vào Hậu Thiên cảnh về sau, nhỏ như vậy pháp thuật thuận tay liền có thể thi triển.

Thủ chướng như đao, cắt Hoàng Long Ngọc thành một khối nhỏ, bắt đầu ở phía trên khắc họa cỡ nhỏ trận pháp, tiêu tốn khoảng ba canh giờ, tại sáu khối Hoàng Long Ngọc bên trên khắc họa xuống "Phúc Thọ phù lục "

Thường mang theo này ngọc , có thể điều hòa thể nội Âm Dương, Bách Bệnh không sinh, kéo dài tuổi thọ.

Đến sau cùng, lại một lòng hướng về tại một khối Dương Chi Ngọc bên trên khắc lên "Không già Trú Nhan phù", đây là một đời trước tại cái kia Tiên Hiệp Thế Giới bên trong lưu truyền rộng rãi một số Mật Lưu tạp học thuật pháp. Chỉ có một ít đột phá vô vọng nữ tu sĩ mới sẽ sử dụng, Lưu Nhất Minh cũng là ngẫu nhiên đọc lướt qua một hai, trong đầu có chút ấn tượng.

Hôm nay thì khắc họa đi ra, xem như ngày mai đưa cho Lâm Giai Di quà sinh nhật đi!

Sau khi hoàn thành, đã là phía đông trời mờ sáng, Lưu Nhất Minh vung tay lên triệt hạ bình chướng, đứng dậy, thở dài ra một hơi.

Ăn điểm tâm về sau, đem khắc họa tốt ngọc phù mang lên, khởi động Mai Đăng, hướng bệnh viện quân khu chạy đi.

Đưa cho Triệu đại bá hai người bọn họ cùng Triệu Tử Hàm đều một quả ngọc phù, căn dặn bọn họ nhất định phải mỗi ngày mang, không nên lấy xuống dưới, ngọc nuôi người , đồng dạng người cũng phải nuôi ngọc.

Mấy người từ chối không được, mới cười ha hả đeo lên.

Lưu Nhất Minh lại tự mình đem khắc họa "Phúc Thọ phù lục" Hoàng Long Ngọc đưa đến mẫu thân trên cổ, Vương Tú Cần hưng hăng truy vấn từ đâu tới đây, bao nhiêu tiền?

Lưu Nhất Minh chỉ nói thác là đồng học đưa, cũng không đáng giá mấy đồng tiền, bất quá là Đại Sư từng khai quang, Xu Cát Tị Hưng rất không tốt linh nghiệm.

Nói gây lười, mới lừa gạt được Vương Tú Cần yên ổn mang lên.

...

7h 30 phút tối, Carlton khách sạn bên trong khách sạn năm sao cửa vào phía trên loại lớn LED màn hình, không ngừng chớp động lên nhiệt liệt chúc mừng Hằng Thiên tập đoàn chủ tịch thiên kim Lâm Giai Di tiểu thư hai mươi một tuổi sinh nhật các loại chúc mừng ngữ.

Cửa vào hắc sắc bộ váy sắp xếp tiếp khách Người đẹp bọn họ mặt như hoa đào, cười duyên dáng, phàm là tham gia sinh nhật yến hội khách nhân đều hội có người chuyên một đường ứng dẫn, đi vào trong đại sảnh.

Vừa bước vào trong đại sảnh, Bàn Tử liền bị kinh ngạc đến ngây người, oa oa kinh hô không ngừng.

Thật xinh đẹp, ung dung đại khí, hào hoa các thiết bị lắp đặt hơn vạn mét vuông yến hội trong đại sảnh khắp nơi đều là hoa tươi, giống như Hoa Hải dương.

Hoa Hương xông vào mũi, tiếng người huyền ảo.

Hơn vạn mét vuông trong đại sảnh hồi hã, ngồi đầy người, đều là Dự Châu thành phố xã hội thượng lưu nhân sĩ.

Mỗi nhóm âu phục, cách ăn mặc hợp thời, nam nam nữ nữ, oanh oanh yến yến, mỗi nhóm ba năm thành đoàn, nâng chén nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng phát ra thoải mái tiếng cười.

Lưu Nhất Minh cũng âm thầm kinh hãi, cái này giống như so ở kiếp trước tràng cảnh còn muốn xa hoa.

Cùng Bàn Tử theo bồi bàn khay bên trong lấy ra rượu vang, nhìn lấy đầy phòng phú hào quý phụ, thỏa thích thưởng thức.

Trong lớp cũng tới không ít đồng học, trừ một số đặc biệt không hợp nhau, cơ hồ đều tới.

Đang tụ tập cùng một chỗ chỉ trở trong đại sảnh các nơi bày đặt lãng mạn bó hoa! Như Mộng như Huyền trang phục, hẳn là từ trước tới nay Dự Châu thành phố xa hoa nhất sinh nhật party .

Lâm Giai Di còn tại bên trong phòng hóa trang, đã mặc vào cổ ý định chế lễ phục, trắng xanh đan xen, trước ngực tiêm nhiễm một cái phú quý Hoa Mẫu Đơn, nói không nên lời trang nhã đại khí.

Nhâm Tư Kỳ cùng một đám bạn thân các hảo hữu, vây quanh ở tại bên người, tán thưởng cuồng quít.

Lưu Nhất Minh ngồi ở trong góc, buồn bực ngán ngẩm thưởng thức rượu vang, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía không xa lắm trong đám người, có một tên thân mang âu phục màu đen nam tử, cầm trong tay chén rượu thỉnh thoảng nhìn mình.

Lưu Nhất Minh hơi hơi nhắm mắt lại, thần thức ngưng tụ thành tia hình, thỏa thích lan tràn đi qua, bao phủ lại cái kia nam tử.

Nam tử cũng không ẩn nấp, tay nắm lấy cổ áo, âm thầm nói nhỏ: "Mục tiêu bình thường!" Nói xong, quay đầu, bắt động thanh sắc nhìn nơi xa Lưu Nhất Minh liếc một chút.

Lưu Nhất Minh uống một thanh rượu vang, chậm rãi nuốt xuống, khoe miệng nhếch lên, chẳng cần biết người là ai đây! Dám tìm ta phiền phức, người nhất định hối hận.

"Ào ào" đúng lúc này, nhiệt liệt tiếng vỗ tay vang lên, tất cả mọi người đứng lên.

Hằng Thiên tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đồng cùng phu nhân Dương Nhược Hi hai người tay nắm ăn mặc lễ phục bảo bối nữ nhi chậm rãi đi vào, lối đi nhỏ hai bên các tân khách đều nhao nhao chào hỏi, nói xong chúc mừng mà nói.

Lâm Giai Di nét mặt vui cười, đôi mắt đẹp chớp động, tràn ra mê người quang mang.

Đêm nay duy nhất là Lâm Giai Di sân khấu, nàng chính là chỗ này nhân vật chính.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Thật sự là kiếm cơm sao?

Lâm Quốc Đồng kéo nữ nhi tay, đi đến hoa tươi trang trí lộng lẫy diễn giảng bàn đề sẵn Micro, đôi mắt khắp nơi khách mời, nụ cười mặt mũi tràn đầy. Lâm Giai Di cười duyên dáng, nhìn quanh ở giữa, thần thái tỏa sáng, sắc sỡ loá mắt.

Sớm nhìn quen như vậy cảnh tượng hoành tráng, đối với lần này không một chút nào luống cuống, tự nhiên thoải mái, đối mặt với chính thương giới danh

lưu, ánh mắt chớp động lên, tại trong đám người phía dưới tìm kiếm lấy.

"Kính thưa các nữ sĩ tiền sinh, các vị người thân bạn bè chí cốt, hoan nghênh chư vị tới tham gia tiểu nữ sinh nhật yến hội . ."

Lâm Quốc Đồng mặt đỏ lên, chậm rãi mà nói, một trận đọc diễn văn về sau, yến hội chính là bắt đầu.

Công tác nhân viên đẩy tới ước chừng 2 m đường kính cự hình bánh kem, toàn trường sôi trào, nhao nhao vỗ tay.

Khoảng cách Lâm Quốc Đồng không xa lắm, bảy tám người Âu phục, khí chất bất phàm mấy người trẻ tuổi đứng tại một vị sau lưng lão già, chậm rãi mà nói.

"Chắc chắc, đại ca, cái này Lâm gia đại tiểu thư quả nhiên không hổ là ta thành phố đệ nhất mỹ nữ, nhất tiểu khuynh thành, xinh đẹp không tưởng nổi, cũng không biết chúng ta này một đám công tử ca, vị nào có bản lĩnh có thể hái đóa này hoa tươi!"

"Ai! Đáng tiếc, nếu không phải lão gia tử sớm cho ta đính hôn ước. . . ." Bụng rượu vang đỏ một người trẻ tuổi một mặt tiếc hận, lắc đầu thờ dãi.

Người trẻ tuổi này y phục trên người mặc dù không có bất luận cái gì logo biểu thị, nhưng phẩm chất tinh tế, cắt may thoả đáng, vừa nhìn cũng là Đỉnh Cấp Phú Hào giả cao định chế.

Người này cũng là Kim Thị tập đoàn đời thứ ba Người kế nhiệm Kim Gia Lượng. Nửa năm trước từ nước ngoài trở về vội về chịu tang, về sau một mực ở lại trong nước.

Tại lão gia tử an bài xuống tiến vào hội đồng quản trị, tại mấy vị thúc thúc cùng trợ lý trợ giúp dưới, bắt đầu quen thuộc công ty nghiệp vụ.

Kim Lão Gia Tử nhị đệ Kim Khánh Quốc tôn tử Kim Gia Thành cười hắc hắc, uống một miệng rượu vang đỏ về sau, nháy mắt ra hiệu thấp giọng cười nói: "Đại ca, lâu như vậy, Tiểu Nguyệt chị dâu còn không có cảm xuống?"

"Dừng a! Cái kia chính là một cái Băng Mỹ Nhân, cả ngày vênh vào tự đắc, trên thân không có một chút nữ nhân vị!"

"Nếu không phải vì lão gia tử, ta mới không chấp nhận phần này hôn ước đây!"

Kim Gia Lượng tức giận mắng, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Lâm Giai Di có lỗi có lỗi tư thái, như thiên sứ dung mạo, tâm lý hung hăng nhỏ máu, đáng tiếc, không biết tiện nghi cho tên hỗn đản nào.

Lão tam Kim Gia Văn đeo một cặp mắt kiếng gọng vàng, trong lòng âm thầm oán thầm, cái này bần nhãi không dính lên tường được đại ca, mệnh thật đúng là tốt!

Tô Tiểu Nguyệt Tứ Hải Tập Đoàn chủ tịch Tô Chí Quốc nữ nhi, dáng người hình dạng đều là tài năng xuất chúng, khó được là còn là một cái học bá. Trường cấp 3 vừa tốt nghiệp thi thi đậu nước Mỹ Đại Học Harvard tài chính chuyên nghiệp. Là bọn họ những người này sùng bái đối tượng, quả thực là ngược nhìn núi cao.

Cắt xuống bánh kem về sau, Lâm Quốc Đồng cùng phu nhân Dương Nhượng Hi dẫn Lâm Giai Di đi vào một đám xã hội danh lưu bên trong, cái thứ nhất thì Thị trưởng thành phố phu nhân Diệp Tư Vũ cùng Thành phố Thị trưởng công tử Văn Bằng Phi.

Diệp Tư Vũ đưa cho Lâm Giai Di là một chuỗi thiên nhiên Hắc Trân Châu dây chuyền, cực kỳ trân quý.

Dương Nhượng Hi nhìn cũng là hai mắt tỏa sáng, lấy nàng nhân giới tự nhiên nhìn ra lẽ vật này quý giá chỗ.

Đứng ở bên cạnh, cười nhẹ nhàng oán giận nói: "Đều là người một nhà, làm gì đưa quý giá như vậy lẽ vật?"

Diệp Tư Vũ làm theo lời kéo Lâm Giai Di tay, mắt phượng chớp động lên sáng chói lộng lẫy, hận không thể tại chỗ đem Lâm Giai Di tay cùng Văn Bằng Phi tay hợp lại cùng nhau.

Nghe được về sau, hé miệng cười một tiếng, "Ha ha! Cũng là một chuỗi hạt châu mà thôi, ta hiện nay thật hối hận, nếu như ta cũng có một cái theo Giai Di một dạng xinh đẹp nữ nhi liền tốt."

"Ha ha. . ."

Ngày đó Lâm gia gia yến về sau, Diệp Tư Vũ cùng Dương Nhượng Hi hai người ăn nhip với nhau, gia đình dòng dõi tương đương, một tại giới chính trị, một cái tại giới kinh doanh, hai nhà kết thành thông gia, có thể nói trai gái xứng đôi vừa lứa, tương hỗ là giúp ích.

Văn thị trưởng vừa mới đến, khẳng định cần giới kinh doanh vài bằng hữu đến giúp đỡ, mau chóng làm ra thành tích, tăng lên Dự Châu thành phố kinh tế mức độ, tốt ngồi vững vàng thành phố Thị trưởng vị trí.

Mà Lâm Quốc Đồng xem như thương nhân tự nhiên mình bạch lưng tựa quan viên chỗ tốt, là giờ hai tay một trăm cái tán thành.

Bất quá vẫn là muốn nhìn nữ nhi ý tứ.

Tuy nhiên Văn Bàng Phi cũng không tệ. Nhưng vì chính mình bảo bối nữ nhi, từ nhỏ đã là nâng trong lòng bàn tay, ngậm trong miệng, đủ kiểu sủng ái, tự nhiên không nguyện ý nữ nhi chịu một chút ủy khuất.

Về phần Văn Bàng Phi tặng quà tự nhiên cũng là có giá trị không nhỏ, là một đôi Nam Phi thiên nhiên màu sắc rực rỡ kim cương khuyên tai.

Lâm Quốc Đống dẫn Lâm Giai Di cùng Văn Bàng Phi hai người cùng một chỗ, cho cỗ động xã hội danh lưu mời rượu, từ đó biểu hiện chính mình cùng mới mới bổ nhiệm thị trưởng quan hệ không phải bình thường.

Văn Bàng Phi xem như thành phố gia công tử, ở đây bao nhiêu nhân vật nổi tiếng đại nhân vật cũng biết tên, nhưng không có gặp qua chân dung.

Bởi vậy vừa nghe đến Lâm Quốc Đống giới thiệu về sau, đều mười phần nhiệt tình, nhao nhao bung lấy Văn Bàng Phi, tiếng cười nói nói không ngừng truyền ra, tràng diện mười phần nhiệt liệt!

Dương Nhược Hi làm theo bồi theo thành phố phu nhân Diệp Tư Vũ cùng một đám xúm lại đi tới danh viện phú bà bọn họ nói chuyện với nhau, một bên quay đầu nhìn lấy tại một đám hiển đạt quý nhân bên trong, thần nhiên tự nhiên, phóng khoáng tự do, ý chí bộc phát Văn Bàng Phi, hài lòng liên tục gật đầu.

Lưu Nhất Minh cười nhạt một tiếng, nhìn lấy, phía trước danh viện mỹ nữ, chính thương giới danh lưu nhiệt liệt cười nói giao lưu.

Ở vào trong vạn người vạn xin hưởng thụ vạn trượng vinh quang Lâm Giai Di chẳng biết lúc nào đã phát hiện trong góc Lưu Nhất Minh, hướng về phía hân nhân nhạt cười gượng, một cổ nói không nên lời ý vị! Đề Lưu Nhất Minh cảm giác hôm nay Lâm Giai Di tựa hồ cũng thường ngày có chút không giống nhau lắm.

Cũng không ần nấp, ba người liền đến đến các bạn học đây, tất cả mọi người nhao nhao xúm lại đi lên, chúc mừng hoa khôi sinh nhật vui vẻ.

Đứng tại Lâm Quốc Đống bên người Văn Bàng Phi quét mắt Lâm Giai Di bạn học thời đại học, rất tự nhiên khóa chặt phía sau Lưu Nhất Minh, quệt miệng, mỉm cười, người thắng lợi ánh mắt khi để Lưu Nhất Minh.

Một bên cùng Lâm Quốc Đống thấp giọng cười nói, cho người ta cảm giác, chính là muốn biểu dương chính mình cùng Lâm gia quan hệ mười phần thân mật.

Tâm đạo, tiểu tử, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, chúng ta chênh lệch đến lớn bao nhiêu? Có thể đứng tại Lâm Giai Di bên người, cùng hân cùng một chỗ hưởng thụ cái này vạn trượng quang mang vinh diệu chỉ có ta Văn Bàng Phi.

Cao như vậy độ ngươi cả một đời đều đừng với tới!

Khương Tuyết Yến nịnh nọt tiến lên, đưa lên một cái Hermes khăn lụa, đây là nàng một lòng sai người ở nước ngoài đặt hàng.

Lâm Giai Di mỉm cười một chút, nói tiếng sau lưng tự có Lâm gia hạ nhân tiếp nhận lễ vật.

Nhâm Tư Kỳ đưa lên làm theo là một bộ ADP hình chuẩn chuẩn trăm cài trang sức, đồng thời tại chỗ cho Lâm Giai Di mang lên.

Cái kia vật trang sức tại chuẩn chuẩn trên cánh dùng tinh diệu thủ pháp khảm nạm trong suốt sáng long lanh thạch anh, như ngày mùa hè giọt sương dính đây như sa nhẹ nhàng cánh mỏng.

Đề vật trang sức tại ánh đèn chiếu xuống vô cùng chói lóa mắt, cùng Lâm Giai Di trắng hơn tuyết da thịt cùng lễ phục lẫn nhau chiếu xung, hoàn mỹ tô điểm cùng tăng lên Lâm Giai Di khí chất, lộ ra càng thêm thoát tục bất phàm.

Tất cả mọi người ánh mắt tỏa sáng, chặc chặc tán thưởng không thôi.

Lâm Giai Di Mất cười con ngươi đều bắt đầu híp mắt, xem ra đối với lễ vật rất là hài lòng, lời kéo Nhâm Tư Kỳ tay nói ra: "Cám ơn ngươi! Tư Kỳ tỷ, cái này vật trang sức thật xinh đẹp."

"Ha ha! Ngươi ưa thích liền tốt!" Nhâm Tư Kỳ cười nói, một bên nghiêng đầu hướng về phía đám người phía sau Lưu Nhất Minh khiêu khích phiết một miệng môi dưới.

Bản Từ sờ một chút cái cằm, chớp miệng, tại Lưu Nhất Minh bên người nói nhỏ: "Minh ca, ngươi chuẩn bị lễ vật sao?"

"Nếu như không chuẩn bị, ta chỗ này có hai phần."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, lắc đầu, nói ra: "Không dùng, ta chuẩn bị có."

Lâm Quốc Đống cũng cười ha hả, một mặt từ ái nhìn lấy nữ nhi cùng bạn học của nàng bọn họ nói giỡn tràng diện, tâm lý thập phần vui vẻ.

Lúc này Văn Bàng Phi nói nhỏ: "Bá phụ, bá mẫu bên kia giống như cho ngươi đi qua!"

Quả nhiên, Lâm Quốc Đống lệch ra đầu trông thấy Dương Nhược Hi tại một đám quan lại quyền quý bên trong hướng về phía đây ngoác ra hiệu, vội vàng nói một tiếng liền đi qua.

Chờ đến Bàn Từ đem lễ vật cũng đưa lên về sau, ánh mắt mọi người toàn bộ tập trung đến sau cùng Lưu Nhất Minh trên thân.

Thật có thể nói là vạn chúng nhìn trùng trùng, đầy ấp ý vị, có hiếu kỳ, có chế giễu, có thuần túy tìm niềm vui nhỏ, phẳng phất giờ phút này Lưu Nhất Minh thành nhân vật chính.

Nhâm Tư Kỳ ha ha cười lạnh, hướng về phía Lưu Nhất Minh khinh thường nói ra: "Thế nào, tiểu tử nghèo, chẳng lẽ lại ngại hôm nay đến thật sự là kiểm com sao?"

"Phốc "

Tất cả mọi người buồn cười, mạnh mẽ kìm nén ý cười, nhìn lấy Lưu Nhất Minh xấu mặt.

Văn Bằng Phi hai tay vẫn ôm trước ngực, tùy tiện nói ra: "Đứng đây, ngại đưa cho Giai Di lễ vật đâu? Tất cả mọi người chờ lấy mở rộng tầm mắt đây! Nhanh lên, chẳng lẽ lại ngại đang định ăn uống chùa nha!"

Giờ phút này không ai chú ý tới, không xa lắm thân mang âu phục màu đen nam tử lặng yên hướng nơi này đi tới, đứng tại không xa lắm, như hổ đói nhìn chăm chăm hiện trường mỗi người cử động.

Bàn Từ ở bên cạnh, giận dữ một tiếng, trừng mắt Văn Bằng Phi nói ra: "Ai nói không chuẩn bị lễ vật? Chúng ta có chuẩn bị".

"Bàn Từ mặc kệ ngại sự tình, đi một bên, chúng ta hỏi là Lưu Nhất Minh." Văn Bằng Phi cùng Nhâm Tư Kỳ cơ hồ là đồng thời dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, trách cứ.

Bàn Từ cắn răng, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, oán hận không thôi thấp giọng hỏi: "Minh ca, ngại không phải mới vừa nói chuẩn bị lễ vật sao?"

"Nếu không. . . ." Bàn Từ nói xong, liền chuẩn bị đem chính mình dự bị lễ vật lấy ra ứng khẩn cấp.

Lâm Giai Di tựa hồ không có nghe thấy bọn họ đối với Lưu Nhất Minh chỉ trích, chỉ là kinh ngạc nhìn lấy Lưu Nhất Minh.

Trong lòng suy nghĩ xen lẫn, thỉnh thoảng đập loạn, não hải oanh minh, nàng tại hạ một người quyết định, quyết định này có thể sẽ để Lâm gia trong vòng một đêm biến thành Dự Châu thành phố thượng tầng xã hội trò cười!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Ta minh bạch

Lưu Nhất Minh đối mặt bốn phía trách móc nặng nề cùng xem thường ánh mắt, thần sắc an nhiên, khoát tay ngăn cản Bàn Từ, bình tĩnh nói ra: "Ta có."

Nói xong không chút hoang mang từ trong túi ra bên ngoài móc, tất cả mọi người nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh động tác, quệt miệng, ung dung nhàn nhã nhìn lấy.

Lưu Nhất Minh một mặt thần nhiên móc ra tới hôm qua khắc họa tốt Dương Chi Ngọc Điều trụ, nâng ở lòng bàn tay.

Tất cả mọi người rướn cổ lên, trợn to tròn mắt nhỏ, gât gao nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh trong lòng bàn tay.

Chi gấp Điều trụ cỡ hộp diêm lớn nhỏ, thành hình chữ nhật được vát xung quanh cẩn thận, phía trên khắc họa một số hoa văn phức tạp.

Không phải là Phật, cũng không phải Quan Âm

Tại ánh đèn chiếu xuống phát ra mượt mà lộng lẫy, Điều Trụ đỉnh chóp xuyên dây đeo bằng da.

Lưu Nhất Minh qua tiệm Châu Báu, cố ý tuyển chọn một chiếc dây màu vàng bằng da thật, xúc cảm tốt đẹp, bóng loáng không thương tổn da thịt.

Mọi người các loại thấy rõ về sau, đều xem thường, có âm thầm lắc đầu, hé miệng cười trộm.

"Cái gì nha! Nguyên lai là Điều Trụ nha! Cái này có thể đáng giá mấy đồng tiền?"

"Ta làm sao nhìn giống như là đầu đường rao hàng 10 Nguyên Nhất phó hàng via hè nguyên vẹn nha!"

"Phốc, ta nhìn tám thành đúng thế."

"Ha ha. . ."

Nhâm Tư Kỳ nghe được mọi người tiếng nghị luận, quệt miệng, xem thường ánh mắt liếc xéo rung động Lưu Nhất Minh, nhìn lấy hấn trước mặt mọi người xấu mặt, vui vẻ trong lòng.

Văn Bằng Phi cắn rung động răng, cao cao tại thượng ánh mắt quan sát Lưu Nhất Minh, điểm chỉ rung động Lưu Nhất Minh nói ra:

"Tiểu tử, ngươi cũng quá không cảm Giai Di coi ra gì, 10 nguyên tiền hàng giả cũng không cảm thấy ngại lấy ra tặng lễ."

"Ngươi nếu như không có tiền, có thể nói nha! Ta có, ngót nghét một vạn không nói chơi."

"Đúng đây, cảm như vậy hàng via hè nguyên vẹn làm quà sinh nhật, đơn giản cũng là vũ nhục hoa khôi!"

Người khác, gió chiều nào theo chiều nấy, nhao nhao nói giúp vào.

Lâm Giai Di kinh ngạc nhìn lấy Lưu Nhất Minh trong tay Ngọc Trụ, phảng phất mọi người tiếng nghị luận vừa mới bùng tình nung.

Lập tức ngẩng đầu nhìn Lưu Nhất Minh, ôn nhu nói: "Có thể giúp ta mang lên sao?"

"Cái gì? Cái này. . ."

Bên người Nhâm Tư Kỳ Khương Tuyết Yến bọn người, giắt này cả mình, cho là lỗi tai mình nghe nhầm, chần chừ nhìn lấy Lâm Giai Di.

Sau lưng Văn Bằng Phi cũng là một mặt kinh ngạc, xen lẫn phần nộ, khuôn mặt tuấn tú co quắp một trận, lửa giận trong lòng "Đùng đùng" thoáng cái bốc cháy hừng hực, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh.

"Cái này, Giai Di, cái này cùng ngươi thân phận là không xứng nha! Sẽ trở thành mọi người trò cười."

"Đúng nha! Giai Di, khác vờ ngớ ngẩn!"

Nhâm Tư Kỳ tại bên cạnh, cũng khuyên can nói.

"Không, ta thích!"

Lâm Giai Di nói xong, ánh mắt kiên định, nhìn thẳng Lưu Nhất Minh, tay nhỏ giao nhau dọc ở phía sau, thân thể hơi nghiêng về phía trước.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, đi lên trước, Lâm Giai Di cái trán cơ hồ muốn đứng vững Lưu Nhất Minh cái cảm, hai người là như thế gần gũi.

Lưu Nhất Minh hô khí tức phun đến Lâm Giai Di trần trụi vai đẹp trên cổ, một trận ấm áp, cái này khiến Lâm Giai Di một trận tim đập nhanh hơn.

Điều Trụ rủ xuống thiếp phụ đến Lâm Giai Di trên da thịt lúc, Lâm Giai Di nhất thời cảm giác theo trên ngọc trụ truyền đến một cổ ôn nhuận khí lưu trong nháy mắt bày kín toàn thân, tư dưỡng toàn thân.

Một cổ nói không nên lời thoải mái dễ chịu, chợt cảm thấy sáng khoái tinh thần, quanh thân hoà thuận vui vẻ.

Lưu Nhất Minh mang tốt về sau, ghé tai nói thầm nói nhỏ: "Sinh nhật vui vẻ!"

Thân mật như vậy cử động, nhưng làm Văn Bằng Phi khí hồng, nắm chặt quyền đầu, hai mắt phun lửa, như hổ đói trừng mắt Lưu Nhất Minh. Hận không thể đi lên đem Lưu Nhất Minh đánh một trận toi bởi mới tiêu tan mối hận trong lòng.

Nha, chính mình cũng không có cùng Lâm Giai Di như thế thân mật qua, ngươi một cái xương ép dầu ngõ hẻm tiểu tử nghèo thế mà nhanh chân đến trước.

Đồng thời nhìn Lâm Giai Di giống như không một chút nào phản cảm, thân nhiên tiếp nhận, đây càng để Văn Bằng Phi khó mà tiếp nhận, cắn răng, lửa giận đang thiêu đốt hừng hực.

Sau khi nói xong Lưu Nhất Minh liền muốn lui ra lúc, Lâm Giai Di đột nhiên đưa tay một phát bắt được Lưu Nhất Minh bàn tay, cầm thật chặt, năm ngón tay khấu chặt.

Dùng không thể nghi ngờ giọng điệu nói ra: "Ngươi cùng ta đến!"

Tất cả mọi người chần chừ.

Lưu Nhất Minh cũng bị kinh ngạc, đang thần thờ bị Lâm Giai Di kéo theo đi động đi lên phía trước, thấp giọng hỏi: "Lâm Giai Di, ngươi muốn làm gì?"

"Hừ" Lâm Giai Di hừ một tiếng, ngữ khí kiên định mà hữu lực: "Ta muốn đem ngươi giới thiệu cho cha mẹ ta cùng hôm nay tất cả mọi người. Nói cho bọn hắn, ta có bạn trai."

Lưu Nhất Minh khoe miệng hơi hơi run rẩy, thấp giọng nói ra: "Đây cũng không phải là ngươi Lâm Giai Di có thể quyết định."

Nói xong, liền muốn rút ra tay, Lâm Giai Di ngược lại dùng lực nắm chặt.

Dừng bước lại, cơ hồ là trong nháy mắt thì trở mặt, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh nói ra: "Lưu Nhất Minh, đừng để ta xem thường ngươi."

Lưu Nhất Minh nhếch một miệng môi dưới, trong lòng chấn động, bành trướng rung động, trào dâng bọt nước.

"Ngươi biết tiếp đó, sẽ đối mặt bão tố sao?"

"Ta biết, dù là trời đất sụp đổ, ta cũng nguyện ý! Ngươi nguyện ý không?"

Sau khi nói xong, Lâm Giai Di có chút tâm thần bất định, một đôi mắt đẹp tràn ngập chờ mong nhìn lấy Lưu Nhất Minh.

Nàng đã theo Bàn Tử biết rõ Lưu Nhất Minh ý nghĩ, sau khi chết đuối hụt, nghĩ rõ ràng rất nhiều chuyện, tự giác vô vọng, không có kết quả, mới chủ động rời khỏi xa lánh chính mình.

"Đi thôi!"

Lưu Nhất Minh chủ động, lần thứ nhất dùng lực nắm chặt Lâm Giai Di tay nhỏ, không phải hắn nghĩ rõ ràng, mà chính là ngay tại vừa rồi "không hề bận tâm" tâm cảnh bị đánh phá đi về sau, chỗ sâu ẩn tàng cái gai kia đồng thời chưa từng xuất hiện, phảng phất lập tức biến mất, không tồn tại giống như.

Lưu Nhất Minh nhất thời biết cái này tra tấn chính mình hồi lâu ma chướng đã bị diệt mất, nó đã không thể lại ngăn cản chính mình.

Lâm Giai Di hôm nay cử động đã chứng minh hết thảy, mình tại lập đi lập lại xoắn xuýt đi một đời trước phản bội, đối với nàng mà nói, rất không công bằng, cũng có chút hoang đường! Dù sao, cái này Quách Hạo bây giờ đã bị quét vào lịch sử trong đồng rác. [Cvt: Có vẻ xong đứ đứ thứ nhất (.)_(.)]

Về phần đến là vì cái gì, hoặc là Lâm Thị tập đoàn kinh doanh gặp được khó khăn gì, cần Quách Hạo ba hắn trợ giúp, hoặc là hắn nguyên nhân, bất quá cái này đã không trọng yếu.

Lâm Giai Di đôi mắt đẹp tròn lên, bờ môi một trận run rẩy, sinh sinh đem nước mắt ghen trở về, cũng dùng lực bắt lấy Lưu Nhất Minh tay, hai người mười ngón khấu chặt, lẫn nhau truyền lực lượng, sóng vai đi lên phía trước.

"Giai Di. . ."

Sau lưng truyền đến Nhâm Tư Kỳ cùng Văn Bằng Phi hốt hoảng thất thố thanh âm, cơ hồ là chạy hồi hải đảo tới.

Lâm Giai Di cũng không quay đầu, hai người kiên định hướng Lâm Quốc Đống nói chuyện với nhau phạm vi đi đến. Bên này xôn xao tự nhiên dẫn tới tứ phương các tân khách chú ý, nhao nhao dừng lại nói chuyện với nhau, hiếu kỳ không hiểu nhìn lấy Lâm Thị tập đoàn thiên kim đại tiểu thư thế mà lôi kéo một người nam tử tay.

Bầu không khí nhất thời bị nhen lửa, nhao nhao nhìn nhau nói nhỏ, châu đầu ghé tai.

"Ta không có hoa mắt đi! Lâm Đại Tiểu Thư thế mà cùng một người nam tử tay cầm tay?"

"Nam tử này xem ra cũng là một sinh viên a? Ăn mặc như thế phổ thông?"

"Ta biết, nam sinh này là Lâm Đại Tiểu Thư bạn học cùng lớp, sớm đã có truyền tin. Nghe nói là một cái ngõ hẻm xuất thân tiểu tử nghèo."

"Đậu đen rau muống, lần này làm trò cười cho thiên hạ ra lớn, cái này khiến Lâm Quốc Đống mặt mo để vào đâu?"

"Ha-Ha, thú vị, thực sự thú vị. Hôm nay tới thực sự quá giá trị"

Như vậy xôn xao, tự nhiên cũng gây nên Lâm Quốc Đống chú ý, quay đầu nhìn qua, nhất thời thì bị kinh ngạc, tròn mắt đều tròn tròn.

"Xoát" thoáng cái sắc mặt trở nên tái nhợt, lông mi hiển hiện một vẻ tức giận.

Dương Nhượng Hi đồng dạng chấn kinh nhìn lấy chính mình bảo bối nữ nhi, thế mà lôi kéo một cái nam sinh xa lạ tay, đi về phía này. Sau lưng chạy chậm đi theo Văn Bằng Phi, sắc mặt rất là khó coi.

Chốc lát ở giữa, mặt đối mặt.

Lâm Quốc Đống cổ đề xuống lửa giận trong lòng, dù sao hắn cũng là bề trên, mặc dù áp chế, cho người ta cảm giác vẫn giống một cái ở vào nỗi giận ranh giới Sur Từ, một lời không hợp, liền muốn bạo khởi đả thương người.

"Giai Di, cái này đến là chuyện gì xảy ra? Hắn là ai?"

Lâm Giai Di tuy nhiên vừa rồi rất là dũng cảm, nhưng nếu thật là mặt bằng đối với cha mẹ mình ngả bài lúc, trong lòng vẫn là một trận bối rối.

Hít sâu một hơi, khẽ cắn môi, Lâm Giai Di đối với phụ thân phun lửa hai con người, nâng lên khuynh quốc khuynh thành khuôn mặt, đôi mắt đẹp thông qua cương nghị chỉ sắc.

"Ba ba, ta nói chuyện yêu đương, ta thích hắn, ta cũng hi vọng các người có thể ưa thích. . ."

"Đủ rồi, không nên nói nữa."

Lâm Quốc Đống thô bạo cắt ngang nữ nhi mà nói, cơ hồ muốn nổi trận lôi đình.

Dương Nhược Hi đồng dạng bị tức không nhẹ, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trách cứ: "Giai Di, người uống say, người tới, đưa tiểu thư trở về khách phòng nghỉ ngơi."

"Không, mụ mụ, ta không uống rượu, ta rất thanh tỉnh, ta biết mình đang làm gì!"

Phía sau Diệp Tư Vũ đồng dạng bị giật mình kinh ngạc, tâm lý thương tiếc không thôi, lắc đầu liên tục, ánh mắt mang theo một cổ xấu hổ giận dữ chỉ sắc, oán hận nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh.

Giờ phút này Văn Bằng Phi chạy tới bên cạnh bọn họ, hướng về phía Lâm Quốc Đống ghé tai nói thầm nói nhỏ vài câu.

Mọi người hiếu kỳ nhìn lấy, sau khi nghe xong Lâm Quốc Đống sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, nhìn hằm hằm Lưu Nhất Minh liếc một chút. Quát: "Bảo an, bắt hắn cho ta ném ra ngoài!"

Đám người phía sau, tên kia giám thị Lưu Nhất Minh âu phục màu đen nam tử tay nắm tai nghe thấp giọng kêu lên: "Mục tiêu chọc phiền phức! Đội trưởng, ta phải nên làm như thế nào?"

Carlton khách sạn bên trong quán rượu bãi đỗ xe bên trên, màu trắng IVECO trong xe, dẫn đầu Lão Tào giờ phút này thật cảm lấy công nghiệp quân sự cấp bậc giữ bí mật điện thoại, lắng nghe chỉ thị.

"Ta không quản các người làm thế nào, ta yêu cầu rất đơn giản, không thể để cho hắn nhận một tơ một hào thương tổn, càng không thể tại dạng này trường hợp mất mặt."

"Có thể vận dụng hết thủy thủ đoạn, xảy ra chuyện, bản thân có chúng ta ra mặt giải quyết."

Xoa xoa đầu đỉnh lão Tào nhãn tình sáng lên, dứt khoát hữu lực nói ra:

"Ta mình bạch."

*** Chúc mọi người ngày cuối tuần vui vẻ! ***

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Ta Xem Ai Dám?

Theo Lâm Quốc Đống tiếng gầm gừ, sinh nhật yến hội hiện trường "Ào ào" thoát cái sôi trào.

Nơi xa nói chuyện với nhau quan lại quyền quý, xã hội danh lưu đều nhao nhao xúm lại đi tới, mắt lộ vẻ kinh ngạc, nhìn lấy cha và con gái giằng co một màn.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Lâm tổng cái này là thế nào? Phất lớn như vậy hóa khí?"

"A? Lâm gia Thiên Kim tại sao cùng một người nam nhân tay cầm tay?"

Có biết nghe đồn người hiểu chuyện, mặt mày hớn hở, miệng lưỡi lưu loát, bắt đầu trong đám người khoe khoang nổi lên tình báo.

"Hắc! Tiểu tử này nghe nói là xường ép dầu ngõ hẻm bằng hộ khu, nghỉ việc công nhân viên chức gia đình xuất thân tiểu tử nghèo. Cũng không biết dùng thủ đoạn gì? Vậy mà tù binh Lâm gia đại tiểu thư trái tim!"

"Ồ! Ta Thượng Đế nha (ah, sai sai, ta Bò sát nha)? Cái này quá điên cuồng!"

"Không phải đâu! Bao nhiêu người chen phá cúi đầu cùng Lâm gia quan hệ thông gia, cái này Lâm Quốc Đống gây khó dễ treo lấy giá đỡ không hề miệng. Không có nghĩ rằng, ha ha!"

"Không có nghĩ rằng, bảo bối khuê nữ chính mình dẫn một cái tiểu tử nghèo trở về. Ha ha! Trách không được Lâm Quốc Đống nổi trận lôi đình đây!"

"Ai nha! Hiện nay người trẻ tuổi cũng không biết bọn họ nghĩ như thế nào? Môn không đăng hộ không đối, toàn dựa vào nhất thời xúc động thì làm ra việc ngốc!"

Dưới nghị luận âm ỉ, huyên náo một mảnh.

Dương Nhục Hi đề xuống trong lòng ngọn lửa, dù sao cũng là chính mình bảo bối nữ nhi, thấy thế vội vàng ngăn lại trượng phu Lâm Quốc Đống, thấp giọng khuyên lơn,

"Quốc Đống, trước không nên nổi giận, nhiều người nhìn như vậy đây!"

Lâm Quốc Đống nghe vậy lạnh hừ một tiếng, chau mày, sắc mặt tái xanh, chéch xuống dưới đầu, hung hăng trừng Dương Nhục Hi liếc một chút, oán giận nói: "Đều là nguoi nuông chiều."

Lần đầu tiên nhìn thấy bảo bối nữ nhi lôi kéo một cái nam tử xa lạ tay xuất hiện ở trước mặt mình, xem như một tên phụ thân bản năng thì mâu thuẫn.

Chờ nghe được Văn Bằng Phi giới thiệu tiểu tử này xuất thân về sau, đơn giản giận không kiềm được, theo tâm lý cảm hận cướp đi nữ nhi cái này tiểu tử nghèo.

Dương Nhục Hi hít sâu một hơi, cố nén bất mãn trong lòng, mày liễu nhíu lên, nhìn thẳng Lưu Nhất Minh, trên dưới đánh giá.

Tiểu tử này bộ dáng ngược lại cũng tuấn tú, hào hoa phong nhã, chỉ là trên thân ăn mặc thực sự quá keo kiệt, cùng Lâm Giai Di trên thân giá cao định chế lễ phục căn bản không xứng đôi.

Hai người này đứng chung một chỗ, đơn giản cũng là trong hiện thực Thiên Nga Trắng cùng Cóc ghè.

Hiện trường tùy tiện túm ra tới một người, đều mạnh hơn hẳn.

"Ngươi tên là gì? Phụ mẫu là làm cái gì?"

"Mụ mụ, hần gọi Lưu Nhất Minh. . ."

Lâm Giai Di vượt lên trước hướng về phía mẫu thân giới thiệu nói, lời còn chưa nói hết, Dương Nhục Hi trừng mắt hạnh, nghiêm nghị quát,

"Ngươi cầm miệng cho ta, không hỏi ngươi!"

Lâm Giai Di "Ách" mở to miệng nhỏ, ủy khuất mân mê bờ môi, tay nhỏ cầm thật chặt Lưu Nhất Minh tay.

Từ nhỏ đến lớn, mụ mụ cho tới bây giờ đều không có nghiêm nghị như vậy trách móc nặng nề qua chính mình, Lâm Giai Di có ủy khuất lại có chút sợ, trái tim nhỏ thỉnh thoảng đập loạn.

Chấn nhiếp cả gan làm loạn nữ nhi về sau, Dương Nhục Hi ánh mắt sáng ngời, đe dọa nhìn Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh thì trấn định tự nhiên, nhàn nhạt mỉm cười.

Mặc kệ như thế nào, bọn họ là Lâm Giai Di phụ mẫu, cũng chính mình trưởng bối. Lưu Nhất Minh hay nỗ lực biểu hiện ra một bộ cung kính bộ dáng.

"Bá mẫu, ta gọi Lưu Nhất Minh, cùng Giai Di là bạn học cùng lớp, cha mẹ ta là tạp hóa công ty công nhân viên chức."

"Là nghỉ việc công nhân viên chức a?"

Dương Nhục Hi hùng hổ dọa người, theo sát lấy truy vấn.

Lưu Nhất Minh nhếch một miệng môi dưới, chậm rãi nói: "Vâng!"

"Phốc "

Đạt được Lưu Nhất Minh chính miệng sau khi xác nhận, vậy xem mọi người nhất thời sôi trào, chế nhạo âm thanh không ngừng vang lên.

"Trời ạ! Đây không phải thật."

"Cái này cái kia không phải biểu diễn đặc biệt tiết mục a?"

"Tiểu tử này quá đạu bi."

"Ha ha "

Cho dù là Thị Trưởng phu nhân Diệp Tư Vũ cũng bị Lưu Nhất Minh chọc cười, nhìn lấy tiểu tử ngốc này một mặt cung kính mà cười yếu ớt bộ dáng.

Nàng cũng tối thâm bội phục, tâm lý thực sự nghĩ không ra tiểu tử này từ đâu tới đây tự tin? Có thể trắng trợn như vậy, thần nhiên nói ra bản thân hèn mọn thân phận mà mặt không đỏ sặc, tâm lý tổ chất đơn giản cường đại đến biến thái!

Cái này người trẻ tuổi nha! Thật sự là không tầm thường.

Nhìn lấy Lâm Giai Di xinh đẹp khuôn mặt, âm thầm lắc đầu, tiếc hận không thôi.

Nhìn lấy thẳng thông tuệ, làm sao như thế không có não tử, thế mà lại coi trọng như thế một cái nghèo hèn tiểu tử.

Đồng thời lại may mắn không thôi, may mắn hai nhà không có thương định tốt, bằng không chúng ta Văn gia cũng muốn đi theo mất mặt.

Lâm Quốc Đống nghe chung quanh chế nhạo âm thanh, xấu hổ giận dữ đan xen, đã vô cùng phẫn nộ.

Hắn giờ phút này trăm phần trăm khẳng định, trước mắt cái này gọi Lưu Nhất Minh tiểu tử nghèo nhất định là ham nhà bọn hắn tiền tài cùng quyền thế, lừa gạt được chính mình bảo bối nữ nhi.

Mất hồ trọn lên, hô hô hỗn hển thở ra, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh, giận dữ hét: "Tiểu tử, ta mặc kệ ngươi dùng thủ đoạn gì, nhưng ta là tuyệt sẽ không tán thành ngươi, ngươi lập tức đi ra ngoài cho ta, nơi này không chào đón ngươi."

Văn Bằng Phi cũng phụ họa Lâm Quốc Đống, nhảy lên chân đến, giận dữ mắng mỏ treo lấy Lưu Nhất Minh.

"Tiểu tử, cút ngay ra ngoài."

Lưu Nhất Minh không chịu được nhấn lại mày kiếm, thu liễm lại nụ cười trên mặt.

Lâm Giai Di đồng dạng thờ phỉ phò, một đôi mắt đẹp đã thống khổ mà phẫn nộ, nhìn lấy Lâm Quốc Đống, cắn răng dùng lực hô,

"Ba ba, chúng ta là thực tình yêu nhau."

Lưu Nhất Minh không có khả năng để Lâm Giai Di một thân một mình chiến đấu, ngữ khí kiên định nói ra: "Bá phụ, xin ngài tin tưởng ta, ta là thật tâm ưa thích Giai Di, ta nhất định sẽ nàng trở thành trên đời hạnh phúc nhất người."

"Đủ rồi, tiểu tử, thu hồi ngươi một bộ này, ta Lâm Quốc Đống cái dạng gì người chưa từng gặp qua, qua loa vài câu thì vọng tưởng lừa gạt đi nữ nhi của ta, ngươi đây là si tâm vọng tưởng!"

"Bá phụ, bá mẫu, ta có thể phát thệ, ta hội cả một đời đối với Giai Di tốt, xin ngài bọn họ tin tưởng ta."

"Ưu thích? Hừ! Ưu thích có làm được cái gì? Trên đời này ưa thích nhiều người, có thể ngươi có năng lực sao? Có tư cách sao?"

"Ngươi xem một chút ngươi cái này một thân, toàn thân trên dưới có một dạng đáng tiền đồ vật sao?"

"Ngươi biết nữ nhi của ta đêm nay cái này một thân xài bao nhiêu tiền, năm mươi vạn, ngươi nuôi được tốt hay sao hả?" Lâm Quốc Đống đặc sắc không ngừng điểm chỉ treo lấy Lưu Nhất Minh, tức giận trách hỏi.

Lưu Nhất Minh cũng không có bị chọc giận, chỉ là nhếch một miệng môi dưới, giọng nói càng thêm có lực.

"Ta có thể, ta có thể rất lợi hại phụ trách nói cho ngài, ta cái này trong tương mục thì có hơn một nghìn vạn, ta còn chuẩn bị mở một nhà Dưỡng Sinh hội sở, đã tuyển vị trí tốt. . . ."

Lâm Quốc Đống không đợi Lưu Nhất Minh nói xong, cất tiếng cười to.

"Ha ha!"

"Đây là ta nghe qua buồn cười nhất trò cười."

Người ở chung quanh nghe Lưu Nhất Minh nói khoác mà không biết ngượng về sau, cũng nhin không được.

"Phốc "

"Thật là một cái kỳ hoa!"

"Người nếu đều có hơn một nghìn vạn, làm sao còn một bộ hàng via hè nguyên vẹn cách ăn mặc, lừa gạt ai đây?"

"Quá ngây thơ, hân cho là chúng ta tất cả mọi người theo Lâm Giai Di cái này ngốc trắng ngọt dễ lừa gạt như vậy?"

...

Lâm Giai Di nghe một mặt chán kinh nhìn về phía Lưu Nhất Minh, đôi mắt đẹp tròn tròn, nàng không thể tin được, Lưu Nhất Minh lúc nào có nhiều như vậy tiền?

Có thể giờ phút này dừng lại không phải hỏi thăm thời điểm, cái này hai người muốn đoàn kết nhất trí, cộng đồng đối địch.

"Tiểu tử, người quả nhiên là lường gạt, cái này nói láo là há mồm liền ra nha! Bản nháp đều không đánh."

Văn Bằng Phi đến dương dương đắc ý, trên mặt khinh thường châm chọc nói.

Lưu Nhất Minh không có ở lại nói tiếp, trầm mặc xuống.

Hắn biết vô luận chính mình vô luận nói như thế nào đều vô dụng, cho dù chính mình xuất ra thẻ ngân hàng để trước tửu điểm bàn quét thẻ nghiệm chứng, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng, ngược lại sẽ cho là mình là lừa dối được đến.

Biết mình hèn mọn thân phận về sau, đã vào trước là chủ, thành kiến đã sâu.

Chính mình cùng bọn hắn những thứ này quan lại quyền quý, xã hội danh lưu cũng là hai thế giới người, đại biểu cho không cùng cấp bậc, có khó mà vượt qua khoảng cách.

"Ào ào" sau lưng truyền đến quán rượu bảo an chạy tới thanh âm.

Đồng thời ăn mặc âu phục đen Hằng Thiên tập đoàn Bộ an ninh công tác nhân viên cũng chen qua khách mời, đi đến Lưu Nhất Minh sau lưng.

Dương Nhượng Hi gương mặt che kín hàn sương, đi lên trước, kéo lại Lâm Giai Di cổ tay, nghiêm nghị nói ra: "Giai Di, theo ta đi!"

"Ta không, mụ mụ van cầu ngài, chúng ta là thực tình yêu nhau. . ."

Lâm Giai Di gắt gao bắt lấy Lưu Nhất Minh tay, cắn răng, giọng điệu thả mềm, cầu khẩn nói.

"Đủ rồi, người còn ngại không đủ mắt sao? Theo ta đi!"

Quán rượu bãi đỗ xe Iveco xe khách bên trong, cúp điện thoại Lão Tào ra lệnh một tiếng, lưu lại một người liên lạc, người khác toàn bộ xuống xe, qua yến hội đại sảnh tiếp viện.

"Ào ào" sáu tên vũ trang đầy đủ, đeo chỉnh tề tiểu hỏa từ nối đuôi nhau xuống xe.

P195 chiến thuật quần, TAD cá mập da mềm, OAKLEY giày, màu bùn mũ lưỡi trai, kính râm, tai nghe theo cổ áo bên trong đưa đến, muốn nhiều oai phong có bao nhiêu oai phong.

Theo sau lưng Lão Tào chạy bộ hướng trong đại sảnh phóng đi, thân hình mạnh mẽ, động tác nhanh nhẹn, trong lúc lơ đãng vung lên áo mặc, lộ ra chiến thuật trên đai lưng treo ASP co duỗi sủy côn, quả ớt phun sương, Lang Nhân con người chiến thuật Đền pin các loại gia hỏa, biểu dương bọn họ lính đánh thuê chuyên nghiệp tổ chất.

Quán rượu tiếp khách Người đẹp gặp một màn này dọa sợ, ngo ngác sửng sờ thời điểm, Lão Tào bọn họ đã xông đi vào, thẳng đến yến hội đại sảnh mà đi.

Chỗ lát ở giữa, đã tiến vào trong phòng yến hội, cửa Lâm gia công tác nhân viên không có ngăn cản, còn tưởng rằng là quán rượu bảo an đây!

Dương Nhượng Hi kéo lấy Lâm Giai Di, Lâm Giai Di kêu khóc: "Mụ mụ. . Chúng ta là thực tình. . ."

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, ôn nhu nói: "Giai Di, người trước theo bá mẫu đi thôi!" Nói xong buông tay ra.

Dương Nhượng Hi lạnh hừ một tiếng, bỗng nhiên kéo một cái, Lâm Giai Di đã không chịu nổi chế bị kéo đi.

Lâm Quốc Đống lấy tay treo lấy Lưu Nhất Minh, mắt thấy phía sau mấy tên bảo an, nghiêm nghị hạ lệnh: "Đem hắn lôi ra ngoài cho ta!"

Tất cả mọi người nhao nhao ủng dung nhàn nhã, nhiều hứng thú nhìn lấy như thể một màn kịch kịch.

Quán rượu bảo an cùng Hằng Thiên tập đoàn Bộ an ninh bảo an lên một lượt trước, liền muốn tiến lên dựng lên Lưu Nhất Minh kéo đi thời điểm, chợt nghe phía sau, một tiếng cao giọng gào to.

"Ta xem ai dám?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Nên Rời Đi

Lão Tào lớn giọng lúc trước ở trong bộ đội cũng là lạ thường to, một tiếng này gào to, âm thanh chấn động khắp nơi, phụ cận người màng nhĩ bị chấn động đến ông ông trực hướng.

Trong đại sảnh tất cả mọi người giật mình mở đầu nhìn sang, chỉ gặp sáu cái lính đánh thuê cách ăn mặc thanh niên nam tử "Khoa trương khoa trương" đại cát bước đi tới.

Mỗi cái cao lớn vạm vỡ, tốc độ vững vàng hữu lực. Hành lang bên trên chặn đường khách nhân, bị những người này thô bạo đẩy ra.

Các tân khách bị đẩy lão đảo treo lấy hướng hai bên thối lui, không chịu được quát lớn: "Các ngươi người nào? Thật không có lễ phép. . ."

Những người này không thèm để ý hắn, trùng trùng điệp điệp xông tới.

Lưu Nhất Minh quay đầu, đồng dạng kinh ngạc nhìn lấy những người này, không biết là địch hay bạn!

Lâm Quốc Đống sắc mặt tái xanh, nổi giận đùng đùng, giận dữ hướng về phía quán rượu bảo an hỏi: "Là các ngươi quán rượu bảo an sao?"

"Cái này, giống như không phải. . . ."

Người này chần chờ thoáng cái, không xác định đáp. Đồng thời xuất ra cánh côn, chỉ dẫn đầu Lão Tào quát lớn: "Các ngươi người nào?"

Vừa dứt lời, "Hô" thoáng cái theo Lão Tào sau lưng lóe ra một người, không nói hai lời, một cái đột tiến, mãnh liệt nhào tới.

Tiểu bảo an chỉ cảm thấy bóng người trước mắt Nhất Hoa, nhất thời trời đất quay cuồng, "Phù phù" một tiếng, bị ném ra xa năm, sáu mét.

P phía sau xem náo nhiệt khách nhân thấy một lần, mẹ nó!"Phản phật" một tiếng, xoay người chạy, hiện trường tiếng kinh hô một mảnh.

Có mấy cái không may khách nhân không tránh kịp bị nện ngã xuống đất, chặt vật không chịu nổi theo trên mặt thảm đứng lên, trong miệng mắng.

Hằng Thiên tập đoàn nhân viên bảo an cùng nam tính công tác nhân viên gặp những người này khí thế hung hung, đưa tay thì đánh, nhất thời "Phản phật" một tiếng vây quanh, dùng tay chỉ Lão Tào bọn họ lớn tiếng quát lớn,

"Các ngươi người nào? Làm gì?"

Lão Tào cười lạnh một tiếng, nhìn thấy Lưu Nhất Minh bị người ta tóm lấy cánh tay về sau, giọng điệu dày đặc, sục sôi hữu lực,

"Đánh!"

Mệnh lệnh thoáng cái, sau lưng bọn tiểu tử, ngao ngao kêu nhào tới.

"Oành" quyền cước phân khởi, bóng người múa, người tới ta đi, tiếng đánh nhau, gào thét âm thanh, vang lên liên miên.

Thình thoảng có thụ thương tới đất, lăn lộn đầy đất, cái bàn bay loạn, hiện trường loạn thành một bầy.

Những khách nhân hô to gọi nhỏ, nhao nhao hướng về sau chạy qua.

Chống chọi Luru Nhất Minh hai tên Hằng Thiên tập đoàn nhân viên bảo an thấy thế, toàn thân kéo căng, nắm chắc Luru Nhất Minh cánh tay, chậm rãi di động hướng phía sau thối lui, ánh mắt sáng ngời có thần nhìn chăm chăm những người này.

Lão Tào nhìn chăm chăm hai người này, ánh mắt sắc bén như dao, chậm rãi đi tới, phía trước cản đường bị hấn thuận tay đập qua một bên.

Chốc lát ở giữa, mặt đối mặt.

"Đem người buông ra!"

Hai người trầm mặc không nói, ánh mắt nhìn về phía chính mình dẫn đầu cấp trên Hùng bộ trưởng.

Bảo vệ Lâm Quốc Đống Hằng Thiên tập đoàn Bộ an ninh bộ trưởng Hùng Đại Hải thấy thế, nổi giận gầm lên một tiếng: "Con mẹ nó nguoi tính toán cái rể hành!"

Nói xong, nhào lên, nâng quyền thì đánh.

Hấn nhưng là tán thủ Thể Giáo xuất thân, thực lực không tại Hoàng gia Nhất hào Hắc Thất phía dưới.

Nhưng tại Lão Tào trước mặt, lại là cho không, vừa đối mặt thì ngã xuống đất không dậy nổi.

Bất lấy Luru Nhất Minh hai người ngay tức thì buông tay, hướng Lão Tào bỏ nhào qua.

Lão Tào cười lạnh, một cái Tiểu Tiến bước đột tiến, bay lên một chân đem đầu trước một bảo vệ đập bay ra ngoài.

Theo sát lấy lại là một cái đá ngang, người thứ hai không chút huyền niệm ngã xuống đất không dậy nổi.

Hiện trường cái bàn khuynh đảo, chén bàn vỡ vụn, loại rượu canh nước đọng rơi đầy đất, những khách nhân kêu sợ hãi một mảnh.

Lâm Quốc Đống chán kinh nhìn lấy một màn này, đứng chết trân tại chỗ, não tử ông ông trực hướng! Đây là có chuyện gì? Làm sao đột nhiên toát ra mấy người như vậy?

Ra tay không lưu tình chút nào, là ta cừu gia tới tìm ta tính sổ sách sao? Nhưng ta tự hỏi những năm này làm việc đã rất lợi hại lưu một đường ah, cùng mọi người thân thiện, không ăn một mình.

Nhiều năm như vậy, muốn nói không có đắc tội với người, này không có khả năng. Nhưng tuyệt không có thâm cừu đại hận, nhìn những người này thân thủ, ra tay quả quyết, dứt khoát lưu loát, khí thế dày đặc, tuyệt không phải bình thường bảo tiêu!

Hôm nay yền phụ trách phiên trực mười cái cao to tiểu hỏa tử thế nhưng là theo tập đoàn Bộ an ninh bên trong tuyển chọn tỉ mỉ đi ra, tổ chất vượt trội, đánh nhau càng là một tay hảo thủ.

Nhưng đối với bên trên mấy người này, đơn giản vô cùng thâm!

Lâm Quốc Đống não hải tốc độ cao xoay tròn lấy, ánh mắt sáng ngời có thần, cái này phía sau nhất định có người sai sử, hấn cũng không cho rằng thật sự là đến cho Luru Nhất Minh giải vây.

Trò cười! Có được bức này bảo tiêu nhân vật khẳng định đều là đại phú hào, có quyền có thế, theo Luru Nhất Minh cái này xuất thân xường ép dầu ngõ hẻm tiểu tử nghèo làm sao có thể dính líu quan hệ!

Chốc lát ở giữa, chiến đấu kết thúc.

Hiện trường ngổn ngang lộn xộn, nằm một chỗ người, cái bàn nghiêng, bừa bộn không chịu nổi!

Trái lại mấy người này theo người không việc gì một dạng, cũng không nói chuyện, một mặt lạnh lùng đứng sau lưng Luru Nhất Minh, xếp thành một hàng, hai tay khoanh tại bụng, mặt không biểu tình, muốn nhiều khóc có bao nhiêu khóc!

Đem xem não nhiệt Kim Gia Lượng hâm mộ hai mắt thẳng tỏa ánh sáng, tám tắc lấy làm kỳ lạ, thói xấu! Quay đầu, bản thiếu gia cũng phải chỉnh tề như thế một đội bảo tiêu! Lúc này mới có phong phạm ah! Thể hiện ra Kim Thị tập đoàn Người kế nhiệm uy phong.

Không xa lắm, đang kéo lấy Lâm Giai Di đi vào bên trong Dương Nhượng Hi cùng Diệp Tư Vũ nghe được đánh nhau tiếng vang về sau, cũng dừng bước lại.

Nhìn lại, đồng dạng giật mình, đứng chết trân tại chỗ. Lâm Giai Di thừa cơ thoát ra, chạy chậm trở về, không để ý Dương Nhượng Hi kêu gọi, dứt khoát kéo lại Luru Nhất Minh cánh tay, nhỏ giọng hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Bọn họ là ai?"

Lưu Nhất Minh còn chưa kịp trả lời, Lão Tào đã như thấy thân thể đến Lưu Nhất Minh trước mặt, trên mặt vẻ cung kính.

Không cung kính không được nha! Lão bản mở ra giá tiền quá mê người, trước mắt vị này cũng là một cái Đại Kim Chủ.

"Công tử, người không sao chứ?"

Lưu Nhất Minh khẽ nhủ mày, liếc nhìn thoáng cái Lão Tào, lắc đầu nói ra: "Ta không sao, các người là?"

Tào Văn Bản ghé tai nói thầm nói nhỏ: "Công tử không cần hỏi nhiều, ngày sau tự nhiên sẽ hiểu."

"Hôm nay vô luận người muốn làm cái gì đều có thể, ta dám cam đoan hiện trường những người này không ai dám can người! Cũng không ai có thể ngăn cản người!"

"Cái gì?" Lâm Giai Di tại bên người đem hấn mà nói nghe được một chữ không sót, đôi mắt đẹp tròn tròn, thỏa thích chần chừ không hiểu!

Lâm Quốc Đống khi cái mũi đều lệch ra, trán gân xanh nhảy nhảy trực nhảy, trong mắt bốc hỏa, nắm chặt quyền đầu.

Tốt tốt một cái sinh nhật yến hội, bị Lưu Nhất Minh tên tiểu tử nghèo này cho pha trộn, để cho mình mất hết mặt, cái này lại đụng tới một cái không biết thứ đồ gì bảo an, đem người một nhà đánh cho thất linh bát lạc, chặt vật không chịu nổi, hiện trường nhiều người như vậy phỏng chừng đều đang nhìn chính mình trò cười đây!

Nhìn thấy Lâm Giai Di lại chạy tới, theo cái này tiểu tử nghèo đứng chung một chỗ, nhất thời giận không kềm được, nhắc tay chỉ Lâm Giai Di, lớn tiếng quát lớn: "Người cút trở về cho ta!"

"Ta không. . ." Lâm Giai Di khẽ cắn môi, quật cường cự tuyệt nói.

Lâm Quốc Đống khi tay run rẩy, trong mắt phun lửa, nhơ nhĩa hiện thực, tiểu thư khuê các bảo bối nữ nhi trong vòng một đêm biến thành như vậy ngang ngược tùy hứng, như thế không hiểu chuyện! Tức chết ta. (uh, chết đi, ah, từ từ hãy chết, làm đi chúc đã nha!)

Ngày bình thường, người nào không khen chính mình sinh một nữ nhi tốt, với lại giáo nữ có phương pháp, người người thán phục!

Bây giờ, hết lần này tới lần khác là bảo bối nữ nhi để cho mình mất hết mặt, đều là trước mắt cái này gọi Lưu Nhất Minh tiểu tử cho làm hư.

Thằng nhãi con, người ăn hùng tâm báo tử đảm, dám khi dễ đến Lâm Quốc Đống trên đầu.

Hung dữ đến gần Lưu Nhất Minh, nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp nói: "Tiểu tử, người lập tức cái ta lăn ra ngoài, bằng không. . ."

Tào Văn Bản cười một tiếng, nhìn lấy vô cùng phẫn nộ Lâm Quốc Đống, một mặt trêu tức, giọng điệu mang theo trào phúng nói ra: "Hằng Thiên tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đống, Lâm tổng, tài sản mười cái ức, quả nhiên là tài đại khí thô, nói chuyện ngang như vậy?"

Lâm Quốc Đống cười lạnh, ánh mắt liếc xéo treo lấy Lão Tào, nghiêm nghị quát lớn: "Người là ai? Nơi này không chào đón các người, lập tức đi ra ngoài cho ta!"

Lão Tào cười thoáng cái, hai tay vẫy quanh giữa ngực, nhàn nhạt giọng điệu nói ra: "Người không cần biết ta là ai! Vị công tử này người không thể động, người nếu là dám động đến hấn một đầu ngón tay, ta dám cam đoan, ngày mai qua đi, người 17 ức thân gia đem hóa thành không có!"

Lớn lối như thế mà nói, như thế trắng trợn uy hiếp, từ khi Hằng Thiên tập đoàn thành lập tới nay, Lâm Quốc Đống còn là lần đầu tiên nghe được, có người lại dám như thế uy hiếp chính mình.

"Ha-Ha "

Lâm Quốc Đống cất tiếng cười to, thật sự là trò cười, ta Lâm Quốc Đống chinh chiến thương trường mấy chục năm, há có thể là hoảng sợ lớn.

Người chung quanh cũng đều khinh thường nhìn lấy Lão Tào bọn họ, một mặt không tin.

Lâm Quốc Đống dùng tay chỉ bọn họ, nổi giận đùng đùng trách mắng: "Người nghĩ đến dám các người mặc thành dạng này, nói hai câu lợi hại mà nói, liền có thể dọa ta Lâm Quốc Đống, thật sự là trò cười!"

"Đã các người muốn cùng ta Lâm Quốc Đống đối nghịch! Đêm nay cũng đừng đi, đóng cửa, báo động, bắt người!"

Mặt đất nằm Bộ an ninh bộ trưởng Hùng Đại Hải chẳng biết lúc nào đã đứng lên, nhin đau che ngực, đứng tại Lâm Quốc Đống bên người.

Giờ phút này nhiều người hơn theo bốn phía tiếp viện đi tới, vây lại Lưu Nhất Minh bọn họ.

Lão Tào bĩu môi cười một tiếng, giờ phút này bên hông điện thoại vang dội, sau khi nhận nghe, Lão Tào cầm giữ bí mật điện thoại, đưa về phía Lâm Quốc Đống.

"Có quý nhân muốn nói chuyện với người!"

Lâm Quốc Đồng lạnh hừ một tiếng, bưng giá đỡ, chẳng hề nghe.

Lão Tào cười một tiếng, lạnh nhạt nói ra: "Lâm tổng, người có thể không tiếp, bắt quá ngày mai qua đi, người nhất định sẽ hối hận không kịp!"

"Người. . ."

Lâm Quốc Đồng tức giận, không tình nguyện nhận lấy điện thoại, cũng không biết nghe cái gì, trong nháy mắt biểu lộ đại biến, sắc mặt thoáng cái trở nên rất khó coi.

Tắt điện thoại về sau, cơ hồ muốn đem hàm răng cắn nát, hung hăng đem điện thoại ném cho Lão Tào, ánh mắt phức tạp nhìn lấy Lưu Nhất Minh, trong lòng ngũ vị tạp trần.

"Công tử!"

Lão Tào ra hiệu nên rời đi, Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, đúng nha! Nháo đến phân thượng này, không rời đi còn xử ở chỗ này làm gì? Cái này sinh nhật yển hội chú nhất định phải trở thành một chuyện cười!

Lâm Giai Di vì chống đỡ cho mình, trả giá đắt không thể bảo là không lớn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Tránh Ra! Tránh Ra!

Lưu Nhất Minh hai mắt bắt đầu híp mắt, quét thoáng cái trước mặt đứng đầy trung niên đại hán, ánh mắt bình tĩnh không lay động, từ tốn nói: "Ta không sao, các người là?"

Cái này không chút nào thu hút ánh mắt lại làm cho có tám năm binh lính, Nam Cương rừng mưa nhiệt đới bên trong chém giết đẫm máu đi ra Lão Tào trong lòng hơi động.

Người trẻ tuổi kia thật cường đại định lực, vừa rồi trong ánh mắt hắn không nhìn thấy một tơ một hào gọn sòng, đồng dạng ánh mắt hắn chỉ có tại thế hệ trước Quân Nhân Cách Mạng trên thân nhìn thấy qua.

Xem ra, cổ chủ ủy thác bảo hộ người này xác thực không phải bình thường.

Nghe được Lưu Nhất Minh mà nói về sau, nhếch miệng cười một tiếng, trung khí mười phần nói ra: "Công tử không cần hỏi nhiều, chúng ta cũng là được người thuê thôi, hết lòng vì việc người khác, cũng là đến bảo hộ người."

Trong phòng mọi người nghe được đều là sửng sốt, có ý tứ gì? Những người này là bị thuê mướn bảo tiêu? Đến bảo hộ Lưu Nhất Minh cái này tiểu tử nghèo? Cái này sao có thể? Một cái nghèo hèn thổ sồi có cái gì tốt bảo hộ?

Lưu Nhất Minh "A" một tiếng, tựa hồ đồng thời không kinh ngạc, nhàn nhạt hỏi: "Có thể hay không cáo tri là người phương nào nhờ vả?"

"Cái này. . . ." Lão Tào trầm ngâm thoáng cái, áy náy nói ra: "Xin lỗi, công tử, cái này ta còn không thể nói, muốn không bao lâu, người thì sẽ biết."

Lưu Nhất Minh gật gật đầu, hần thần thức cảm ứng thoáng cái, những người này trên thân không có không sòng pháp lực, Xem ra hắn là Đặc Chúng Bình xuất ngũ xuất thân.

Trọng yếu là, xác thực từ trên người bọn họ cảm thụ chú ý bảo hộ chi ý.

Bởi vậy liền không chần chờ nữa, nhắc chân cất bước, ra bên ngoài liền đi.

"Nhất Minh!"

Lâm Giai Di ở phía sau vội vàng hô, trong ánh mắt tràn ngập lo lắng.

Lưu Nhất Minh nhìn lại liếc một chút, cho nàng một cái an tâm nụ cười.

Lão Tào bọn người hộ tống Lưu Nhất Minh liền muốn rời khỏi thời khắc, Lâm Quốc Đống giận, cao giọng quát: "Dừng lại!"

"Các ngươi đến là ai? Đánh ta người, một câu không nói liền đi, nơi nào có dễ dàng như vậy sự tình?"

"Không sai! Dừng lại, không cho phép đi!"

Lâm gia quân gia cùng bọn hạ nhân cùng chung mối thù, nhảy chân, cầm tay chỉ Lão Tào đám người bọn họ lớn tiếng quát lớn.

Như thế một hồi thời gian, trong hành lang thụ thương Hằng Thiên bảo an đã kêu gọi tiếp viện, theo trong đại sảnh "Thích thích" chạy tới hơn mười người Hằng Thiên công tác nhân viên cùng trong tửu điểm bảo an.

Lão Tào trật quay đầu bĩu môi cười một tiếng, khinh thường khiêu khích nói: "Muốn biết chúng ta là người nào? Vậy phải xem các ngươi có bản lĩnh hay không ngăn lại chúng ta? Ha-Ha!"

Nói xong, đầu ngưỡng cao, mắt nhìn phía trước, đối với khí thế lên lên lên đi tới hơn mười người đại hán, cao giọng nói ra: "Đi!"

Rộng hơn hai mét trong hành lang, phủ lên hình học đường vân thảm, người dẫm lên trên mềm mại.

Lão Tào bên dưới người mỗi cái ma quyền sát chừng, một mặt hưng phấn, tựa hồ mới vừa rồi không có đánh qua ngại.

Dựa theo tiêu chuẩn hộ tống mục tiêu trận hình, ba người phía trước mở đường, ba người cản ở phía sau.

Lưu Nhất Minh làm theo kẹp ở giữa, sau lưng lạc hậu một bước theo sát lấy Lão Tào thiếp thân bảo hộ.

Lâm Quốc Đống sắc mặt tái xanh, hết sức khó coi, cùng đi theo ra hào hoa phòng khách, đứng tại cửa ra vào, hướng về phía ngăn chặn hành lang Hằng Thiên nhân viên cùng quán rượu bảo an, lớn tiếng phân phó nói: "Cùng ta ngăn bọn họ lại!"

"Ba ba. . . ." Lâm Giai Di ánh mắt bất an nhìn lấy Lưu Nhất Minh bọn họ, hướng về phía Lâm Quốc Đống thấp giọng cầu khẩn nói.

Nói còn chưa dứt lời, Lâm Quốc Đống ánh mắt sắc bén, giọng điệu nghiêm khắc quát lớn: "Câm miệng cho ta!"

Mới vừa quát lớn xong, bên kia đã đưa trước tay, quyền cước phản khởi, tiếng người gào thét.

Vô cùng náo nhiệt, trong hành lang động tĩnh cũng kinh động trong đại sảnh khách nhân, không ít người dò xét cái đầu theo cửa hông bên trong hướng nơi này quan sát.

Miệng bên trong tầm tắc lấy làm kỳ lạ, "Mau nhìn, đánh nhau, quá náo nhiệt."

Lão Tào dẫn người, chiến đấu lực thật sự là cường hãn, không đến một phút đồng hồ, một đường vọt mạnh dồn sức đánh, thế như chẻ tre, trong chớp mắt thì xông đến đại sảnh cửa hông nơi này.

Xem náo nhiệt khách nhân "Phân phát" một tiếng tán ra, lưu lại một cái thông đạo đi ra.

Lâm Quốc Đống nhìn lấy nghênh ngang rồi đi Lưu Nhất Minh đoàn người, khí nắm chặt quyền đầu, mắng to: "Phế vật, đều là phế vật! Nhiều người như vậy đều ngăn không được bọn họ. Các ngươi đều làm gì ăn?"

"Ta Lâm Quốc Đống mặt, Hằng Thiên tập đoàn mặt, đều bị các ngươi mất hết."

Thụ thương nằm trên mặt đất rên rỉ Hằng Thiên nhân viên tâm lý không ngừng kêu khổ, một mặt đáng chát, thầm nghĩ, rõ ràng là người bảo bối khuê nữ trêu đến, làm sao đem khí hung đến trên người chúng ta?

Ai! Thật là xui xẻo! Xuất lực không có kết quả tốt!

Lâm Giai Di làm theo đứng ở một bên nét mặt vui cười, điểm treo lấy mũi chân, đưa mắt nhìn Lưu Nhất Minh tại những thứ này uy phong凛凛 bọn bảo tiêu hộ tống dưới xuyên qua cửa hông, tiến vào trong đại sảnh.

Trong mắt đều là ngôi sao nhỏ, trái tim nhảy lên, âm thầm phỏng đoán, những người này là lai lịch gì? Phía sau là ai thuê mướn bọn họ đến bảo hộ Nhất Minh đâu?

Trước có Tiểu Khôn đặc biệt tiếp đãi long trọng cùng coi trọng, hôm nay lại có như thế một đám thần bí bảo tiêu.

Lâm Giai Di nghi ngờ trong lòng càng ngày càng nhiều, Lưu Nhất Minh chẳng lẽ còn có cái gì ta không biết sự tình sao?

Dương Nhục Hi làm theo ánh mắt chớp động, nhiều một ít về mặt ngưng trọng, thấp giọng phân phó quản gia vài câu, quản gia gật đầu cuống quýt, cấp tốc chạy tới.

Lâm Quốc Đống tức giận khó tiêu, xanh mặt, hô: "Báo động, ta ngược lại muốn xem xem, đến là thần thánh phương nào?"

Dương Nhượng Hi lập tức như thấy trên thân trước, ngăn cản nói: "Quốc Đống, hôm nay là Giai Di sinh nhật, cũng không cần kinh động cảnh sát, tự mình điều tra là đủ."

...

Bản Từ sớm tại Lâm Giai Di cùng Lưu Nhất Minh dắt tay hướng đi Lâm Quốc Đống thời điểm đều đã toét miệng cười không ngậm miệng được, một người tự lẩm bẩm: "Ta đều nói, các người hai cái không có này dễ dàng như vậy tách ra."

"Chà chà! Minh ca, hai người các người tối nay là uống rượu vào gan cũng lớn nha, lại dám trắng trợn tay cầm tay, chờ một chút Lâm bá phụ còn không đánh như từ người."

Chờ nhìn thấy Lâm Quốc Đống sắc mặt tái xanh, trừng điếu đặt chén rượu xuống, quát lớn hai người đi theo tiến vào phòng khách về sau.

Bản Từ tâm lý thật là có chút lo lắng, có thể chính mình lo lắng cũng vô dụng, hết thấy thì nhìn Minh ca cùng Lâm Giai Di, thì nhìn hai người có thể hay không kháng cự cái này một đợt áp lực.

Kháng cự còn có chút hi vọng, gánh không được, làm theo chia ly, đều bay mất tất cả.

Đang đang lo lắng chờ đợi thời khắc, chỉ nghe thấy một trận ồn ào thanh âm, Lão Tào bọn họ một đội lính đánh thuê xông tới, bùn sặc Mũ lưỡi trai, P195 chiến thuật quần, OAKLEY giày "Thịch thịch" xông tới.

Đang đang lo lắng chờ đợi thời khắc, chỉ nghe thấy một trận ồn ào thanh âm, Lão Tào bọn họ một đội lính đánh thuê xông tới, bùn sặc Mũ lưỡi trai, P 195 chiến thuật quần, OAKLEY giày "Thịch thịch" xông tới.

Một thân trang phục đơn giản khốc đánh chết, bắt đầu chạy, uy phong凛冽, phong phú mê người mắt!

Bản Từ mở to hai mắt nhỏ, một trận kinh ngạc về sau, tâm lý thầm kêu không ổn, khẳng định Lâm Quốc Đống giận dữ, gọi tới thu thập Minh ca.

Ta nên làm cái gì? Bản Từ đặt chén rượu xuống, không còn có tâm tư uống rượu, theo đuôi những người này hướng thông đạo môn chỗ chen đi qua.

Đáng tiếc! Xem nào nhiệt người có khối người, rộng hai mét thông đạo môn sớm bị người chen lấn chật như nêm cối, Bản Từ gấp vò đầu bứt tai, đầu đầy mồ hôi.

Bỗng nhiên nghe bên trong truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau, xen lẫn làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, Bản Từ hù nhảy một cái, tâm đạo, không phải đâu! Thật đánh nhau.

Minh ca, người cần phải nhịn xuống, đừng đem người cha vợ cho đánh.

Đột nhiên ở giữa, đánh nhau kết thúc, người trước mặt thấy hai mắt tỏa ánh sáng, bắt đầu mặt mày hớn hở, nghị luận âm ỉ đứng lên.

"Kiểu như trâu bò! Quá kiểu như trâu bò! Cái này thân thù thật sự là đến!"

"Người nào biết bọn hắn? Quá khốc, ta cũng phải mời bọn họ làm bảo tiêu!"

Hiện trường thanh âm ồn ào, nghe không rõ lắm, Bản Từ cấp bách tăng lên cước bộ.

"Ào ào" sau lưng truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân, mười cái cao to tiểu hỏa từ xông lại.

"Tránh ra! Tránh ra!"

Đám người tránh ra một cái thông đạo, những người này xông đi vào, không đến mấy giây thời gian, thì lại đánh.

"Oành oành "

Không đến một phút đồng hồ, "Phản phật" một tiếng, đám người như thủy triều xuống nước biển đồng dạng lui về sau, tự động tránh ra một cái thông đạo.

Bản Từ cái này mới nhìn rõ ràng bên trong tình huống.

Ba tên mở đường lính đánh thuê mặt mũi tràn đầy sát khí, ánh mắt sắc bén, lớn tiếng quát lớn: "Tránh ra!"

Minh ca theo sát về sau, phía sau bốn cái lính đánh thuê căn ở phía sau, đoàn người bảo hộ lấy đi ra ngoài.

Hành lang trên mặt thảm ngắn ngang lộn xộn, nằm một chỗ người.

Bản Từ nhất thời há to mồm, trợn mắt hốc mồm.

"Ta dựa vào! Đây là có chuyện gì?"

"Những người này nguyên lai là đến bảo hộ Minh ca!"

Bàn Tử trong lòng có hàng vạn dấu chấm hỏi nổi lên não hải, nhìn lấy Luru Nhất Minh giống ngôi sao đại nhân vật đồng dạng một đường hộ tống, đi ra phía ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Là Kim Lão Gia tử Đến Sao?

Êm đẹp Lâm Thị tập đoàn thiên kim đại tiểu thư sinh nhật yến hội biến thành hiện tại cái dạng này, cái này việc vui có thể lớn.

Trong đại sảnh xao động ồn ào một mảnh, xem nào nhiệt khách mời tự động nhường ra thông đạo đến, đứng tại hai bên đều khiếp sợ không thôi nhìn lấy khí thế hung hung đoàn người.

Hai bên khách mời châu đầu ghé tai, nghị luận âm ỉ.

Luru Nhất Minh ánh mắt hơi hơi đảo qua, trong tầm mắt chỗ, không cái nào không lộ ra từng cái từng cái hưng phấn qua đồ ứng khuôn mặt! Hiện lộ rõ ràng nhân loại xem nào nhiệt không chê chuyện lớn tâm tính!

"Ha-Ha, Lâm Quốc Đồng cái này mặt mo có thể mất hết, tiểu tử này là một đêm thành danh nha!"

"Ai! Hôm nay tới bao nhiêu thanh niên tài俊, cái nào không thể so với tên tiểu tử nghèo này mạnh mẽ?"

"Cái này Lâm gia Thiên Kim thật sự là uống công, đáng đáp rất xinh đẹp, ai ngờ như thế không có nào từ!"

"Ta hiện tại hiếu kỳ là tiểu tử này đến cái gì lai lịch?"

"Không phải nói sao? Xưởng ép dầu gỗ hẻm xuất thân tạp hóa công nhân viên chức con cháu. Nghèo hèn quê mùa một cái."

"Không đúng! Không đúng! Các người nhìn những người hộ vệ này giống như là đến diễn kịch sao?"

"Híz-khà-zzz "

"Trương Tổng nói không sai! Lâm gia bảo an cũng không phải ăn chay, nhiều người như vậy đều ngăn không được, đủ thấy mấy người này thực lực."

"Chẳng lẽ? Tiểu tử này phía sau có cái nào đó lão đại thao túng? Có ý tới quấy rối?"

Bưng chén rượu xem nào nhiệt Kim gia đại thiếu gia Kim Gia Lượng đồng dạng hưng phấn mặt đỏ lên, chẹp chẹp cái này miệng theo bên người Gia Văn, Gia Thành cười nói: "Ta cũng phải làm như thế một đội lính đánh thuê làm bảo tiêu, nhìn lấy thật phong cách!"

"Đúng rồi! Chỉ có uy phong như vậy bảo tiêu tài năng xứng với đại ca thân phận!" Kim Gia Thành lập tức tiếp lời, một mặt nịnh nọt nói ra.

"Ha-Ha! Nói không sai!" Đại thiếu gia Kim Gia Lượng nhếch miệng cười to, tâm tình mười phần không sai!

Cho dù là kiêu lời ít nói Kim Gia Văn cũng mất lộ ra vẻ hâm mộ, gật đầu phụ họa nói: "Thật là, những người này ánh mắt lãnh khốc, ra tay dứt khoát lưu loát, cơ hồ đều là nhất kích ngã xuống đất, giống như là theo trên chiến trường xuống tới."

"Ừm ừm!" Kim Gia Lượng gật đầu cuống quýt, hưng phấn nhìn lấy những người này bảo hộ lấy Luru Nhất Minh, sải bước xuyên qua đám người, đi ra phía ngoài.

"Tiểu tử này đến lai lịch gì? Tám người này cho nó làm bảo tiêu một tháng tổn hao không sai biệt lắm cũng phải hai ba mươi vạn."

Kim Gia Văn tầm mắt rũ xuống, một chút tinh quang hiện lên, lộ ra một chút vẻ khinh thường, chính mình cái này hoàn khổ đại ca, trong mắt chỉ có chơi vui, hù người sự vật.

Chỗ nào như cái Người kế nhiệm bộ đáng, làm sao xứng tiếp quản Kim Thị tập đoàn toà này quái vật khổng lồ?

....

Đứng tại bao cửa phòng Lâm Quốc Đống nhìn lấy nghênh ngang rồi đi Lão Tào bọn họ, lửa giận trong lòng thiêu đốt, không được, không thể cứ như vậy thả bọn họ đi.

Thật nếu để cho bọn họ như thể thống thống khoái khoái rồi đi, ta Lâm Quốc Đống về sau còn thể nào tại Dự Châu thành phố đặt chân, cái gì mặt mũi đều không có.

Nghiêng đầu hướng về phía quán gia cùng hốt hoảng chạy tới quán rượu Lý Tổng nghiêm nghị hạ lệnh,

"Các người lập tức thông tri sở hữu nhân viên, phong tỏa ra quán rượu lối ra, nhất định phải cùng ta ngăn bọn họ lại."

"Ta ngược lại muốn xem xem, bọn họ đến là lai lịch gì? Lại dám như thế khi nhục ta Lâm Quốc Đống trên đầu?"

Carlton khách sạn bên trong khách sạn năm sao cũng có Lâm Quốc Đống cổ phần, tuy nhiên thuê chiếm tỉ lệ không nhiều, nhưng hướng về phía Lâm Quốc Đống cái này ba chữ, quán rượu Lý tổng cũng phải phối hợp. Dù sao khách nhân là ở chỗ này xảy ra chuyện. Quán rượu thì có trách nhiệm.

Lý tổng gật đầu cuống quýt, một vòng trên trán mồ hôi lạnh, xuất ra bộ đàm bắt đầu kêu gọi.

"Sở hữu nhân viên chú ý, ta là Lý tổng, lập tức ngừng tay tất cả sở hữu công tác, chạy đến trước lối vào cửa chính, hiện tại, lập tức, lập tức, chấp hành mệnh lệnh!"

Mệnh lệnh thoáng cái, sấm vang gió thổi, "Ào ào" tiếng bước chân nổi lên bốn phía.

Quán rượu nhà ăn, giải trí phòng trà, phòng bài bạc, khách phòng hành lang sở hữu nhân viên toàn bộ hưởng ứng, cửa tửu điểm chạy tới.

Các công nhân viên cũng đoán mò, một bên hưởng ứng một bên lẫn nhau nghe ngóng.

"Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ lại Phòng Cháy diễn luyện?"

"Không biết, nhanh đi! Lý tổng tính khí cũng không tốt! Chớ bị hấn bắt được."

Nhất hào phòng yến hội các tân khách cũng chú ý tới dị thường, nguyên bản xuyên toa trong lúc đó phục vụ bồi bàn, "Ba" một cái buồng xuống khay, co cẳng thì hướng mặt ngoài chạy.

Đem những khách nhân hù nhảy một cái, không phải một cái bồi bàn chạy, sở hữu bồi bàn cũng đang chạy, cũng là quét rác bác gái cũng đang chạy.

Không ít người hoảng hốt vội: "Bác gái, xảy ra chuyện gì? Các người chạy cái gì ai yêu?"

Bác gái thờ hồng học, câu nói không được đầy đủ, hô: "Lãnh đạo thông tri đề tranh thủ thời gian chạy!"

"Mẹ nó! Không phải là cháy a?"

"Chạy mau! Chúng ta cũng tranh thủ thời gian chạy!"

Những người này vừa chạy, hù mọi người kinh hoàng bất an, cũng đi theo nhao nhao ra bên ngoài chạy.

"Phản phát" một tiếng, tất cả mọi người bắt đầu chạy.

Tràng diện loạn thành một bầy, giống như điên một dạng, hô to gọi nhỏ, người tranh ta đoạt, xông ra ngoài.

Một màn này đem theo trong bao sương chạy tới Lâm Quốc Đống giật mình, một mặt về kinh ngạc, tâm đạo, chẳng lẽ lại ta Lâm cổ đông mặt mũi lớn như vậy, nhiều người như vậy cũng qua bao vây Lưu Nhất Minh bọn họ?

Lão Tào hộ tổng Lưu Nhất Minh mới vừa đi tới đại sảnh cửa ra vào, liền nghe đến sau lưng xao động, cũng không quay đầu lại, bước nhanh, thấp giọng quát nói: "Đi!"

"Các người là theo chừng nào thì bắt đầu?" Lưu Nhất Minh đối với phía sau động tĩnh không để ý, một bên đi ra ngoài, một bên nhẹ giọng hỏi.

"Năm ngày trước cũng đã bắt đầu."

Lưu Nhất Minh con mắt bắt đầu hípmắt, trách không được lão cảm giác có người tại không xa lắm nhìn mình chăm chăm.

Có thể năm ngày trước, chính mình còn không có cho Tiểu Khôn hỗ trợ đâu? Hẳn không phải là hắn!

Chẳng lẽ lại là Phan lão, này cũng không nên nha! Hắn biết ta thân thù, hẳn là sẽ không vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

Đến là ai đâu?

Lưu Nhất Minh nghiêng đầu liếc thoáng cái Lão Tào, hỏi dò: "Là Tiểu Khôn để cho các người tới sao?"

Lưu Nhất Minh một bên nói, vừa quan sát Lão Tào phản ứng.

Quả không phải vậy, Lão Tào được nghe về sau, khóe miệng trong lúc lơ đãng lộ ra một chút khinh thường ý cười, cười nhạo: "Tiểu Khôn, hần còn chưa xứng!"

Đúng lúc này, trên thân điện thoại chấn động. Lão Tào lập tức tiếp thông điện thoại, Microphone truyền tới Tường thúc quen thuộc giọng điệu.

"Tình huống thế nào?"

Lão Tào giọng nói nhẹ nhàng, cười nói: "Yên tâm, công tử đã được chúng ta bảo hộ an toàn đi ra."

"Công tử, có hay không chịu nhục?" Nói đến đây lúc, Tường thúc giọng điệu kìm lòng không được tăng thêm giọng điệu.

"Tính đến đến trước mắt còn không có, bất quá. . ." Lão Tào giương mắt hướng mặt ngoài vừa nhìn, một mảnh đen kịt, đại sảnh bên ngoài chặn một tầng có một tầng người.

"Bất quá cái gì?" Tường thúc giọng điệu hơi có vẻ cháy vội hỏi.

"Chúng ta bây giờ người khác vây quanh, yên tâm, những người này còn chưa đủ chúng ta động động gân cốt!" Lão Tào lòng tin thỏa thích nói ra.

"Ta lập tức tới ngay! Bảo vệ tốt công tử!" Tường thúc giọng điệu âm vang hữu lực, qua chấn động nhân tâm lực lượng.

"Ngài yên tâm! Không có sơ hở nào!" Lão Tào ngậm miệng, ánh mắt sắc bén liếc nhìn thoáng cái phía trước đám người ô hợp, lòng tin mười phần đáp.

Chốc lát ở giữa, song phương nhân mã mặt đối mặt.

Ăn mặc âu phục màu đen quán rượu giám đốc buông xuống bộ đàm, tay nhất chỉ Lưu Nhất Minh bọn họ, cao giọng hô: "Cũng là bọn họ, một cái cũng không cần thả đi!"

"Nam tiến lên, nữ hài đứng phía sau, toàn bộ vây quanh!"

"Soạt" một tiếng, quán rượu mấy trăm tên nhân viên cùng một chỗ đi lên ủng, vừa rồi giám đốc đã lên tiếng, có người tới quấy rối, đánh chúng ta quán rượu bảo an.

Cái này tuyệt không thể nhẫn, nhất định phải bọn họ xinh đẹp! Biểu hiện tốt, lão bản nhất định sẽ khen thưởng mọi người.

Lão Tào thủ hạ mở đường ba cái lính đánh thuê, vung tay lên, xông lấy bọn hần cao giọng quát lớn: "Tránh ra, nếu không động thủ."

"Ai sợ ai! Các người đánh người, còn muốn chạy, không có cửa đâu?"

Lão Tào nhướng mày, liền muốn hạ lệnh động thủ lúc. Đám người phía sau truyền đến một trận còi minh địch thanh, đèn lớn bùng lên không ngừng.

Mọi người không lo được tranh đấu, nhao nhao quay đầu nhìn lại, nhất thời mất trật tự.

Theo quán rượu cửa vào, hai chiếc xe Hummer một trước một sau bảo vệ tăng lên một chiếc Maybach 72 xe sang trọng chậm rãi lái vào, toàn bộ Dự Châu thành phố chỉ có một chiếc Maybach 72, giá bán vượt qua ngàn vạn nguyên.

Người nào không biết đây là Dự Châu thủ phủ Kim Lão gia tử ngồi xe, cũng là xem như Người kế nhiệm Kim Gia Lượng đều không có tư cách lấy.

Xe này bình thường cũng tại trong ga-ra có người chuyên bảo dưỡng, đã một đoạn thời gian rất dài cũng không hề lộ diện.

Quán rượu nhân viên nhao nhao tránh ra đến, tránh ra một cái thông đạo, Maybach trực tiếp mở đường cửa, đi theo Lưu Nhất Minh bọn họ chạy đến các tân khách cũng một mặt chấn kinh nhìn lấy, xì xào bàn tán.

"Là Kim Lão gia tử tới sao?"

Chương 106: Đây là lão gia ý tứ

Siêu cấp Maybach 72, là Maybach 62 phiên bản dài, thân xe dài hơn đạt tới 7.2 m, chở khách công suất lớn nhất vì 612 mã lực V12L, hai tua bin tăng ép động cơ.

Đồ vật bên trong hào hoa, thiết trí ngồi đối diện nhau bốn cái độc lập Ghế dựa hoàn toàn có thể trong xe hoàn thành tiểu hình hội nghị qua điện thoại, thỏa mãn bốn người đồng thời văn phòng.

Tất cả mọi người khen ngợi cuồng quít, trong mắt đều là ngôi sao nhỏ, một mặt hưng phấn nhìn lấy chậm rãi chạy tới đội xe.

Luru Nhất Minh bọn họ ngược lại bị gạt qua một bên, không ai lại chú ý hắn, tất cả mọi người nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm chạy tới Maybach.

Lão Tào cũng là ánh mắt sáng lên, cúi đầu hướng về phía Luru Nhất Minh nói ra: "Công tử, ngươi không muốn biết người nào phái chúng ta tới sao? Chính chủ đến!"

Luru Nhất Minh con mắt bắt đầu híp mắt, im lặng không nói, nhìn lấy đội xe đi tới. Trong lòng tính toán, như thế xe sang trọng đội, xem ra lai lịch không nhỏ nha!

Một đời trước hắn cũng là một cái xã hội tầng tiểu nhân vật, nơi nào có hạnh nhìn thấy như vậy xe sang trọng?

Bản Tử thật vất vả chen đi tới, lại bị Lão Tào người cản ở bên ngoài.

Bản Tử vội vàng hô: "Minh ca! Minh ca!"

Luru Nhất Minh quay đầu nhìn một cái, thấy là Bản Tử, giơ một tay lên, Lão Tào hiểu ý gạt đầu một cái, bảo tiêu mới để cánh tay xuống, thả Bản Tử đi tới.

"Minh ca, chuyện gì xảy ra?"

Luru Nhất Minh lắc đầu, chính hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra?

Theo đuôi mọi người đi ra đến xem náo nhiệt Kim Gia Lượng huynh đệ ba cái đồng dạng khiếp sợ không thôi, liếc mắt nhìn nhau, không hiểu ra sao.

Lão gia tử thời gian thật dài đều không có đi ra ngoài, ngày hôm nay làm sao đi ra?

Ba người không đợi nghĩ lại, vội vàng gạt mở đám người, đi đến tiếp khách lối đi nhỏ bên cạnh, cười nhẹ nhàng cúi đầu mà đứng.

Khí thế hung hung đang dẫn người đi tới cửa Lâm Quốc Đống cũng là một mặt kinh ngạc, liếc một chút thì thoáng nhìn nơi xa chạy tới Maybach xe sang trọng.

Hắn tự nhiên nhận ra chủ xe người, nhíu mày, nhìn quanh thoáng cái khoảng chừng, đều là đến chúc mừng khách mời cùng Lâm gia hạ nhân.

Hắn vội tư cách chủ nhân không dám thất lễ, lập tức hướng về phía quản gia ghé tai nói thầm nói nhỏ: "Đề phu nhân tranh thủ thời gian đi tới! Nhanh!"

Sau đó lại hướng về phía phía trước Luru Nhất Minh quát lớn: "Tiểu tử, cho ta tránh ra một bên, chờ sau đó lại thu thập người!"

Luru Nhất Minh cau mày, nhìn một chút Lâm Quốc Đống, tâm lý nói không nên lời tư vị, nếu không phải hắn là Lâm Giai Di ba ba, chính mình làm sao đến mức như thế khiêm nhượng hắn!

Phía sau Tiểu Khôn gấp âm thầm lắc đầu, trong lòng thẳng thán: "Lâm Quốc Đống nha! Lâm Quốc Đống người thật đúng là có mắt không trông, về sau người khẳng định sẽ hối hận vạn phần!"

Lão Tào bữu môi cười một tiếng, hộ vệ Luru Nhất Minh hai người đứng lặng bất động, đồng thời không nhường đường.

Lâm Quốc Đống trong lòng tức giận, cắn răng, đáng tiếc thủ hạ không có đắc lực tay chân, bằng không không phải là hảo hảo giáo huấn bọn họ một trận không thể.

Trong rạp, Diệp Tư Vũ đang cùng Dương Nhượng Hi cùng một chỗ, thi triển môi lưỡi, hoặc tận tình khuyên bảo, hoặc uy hiếp đe dọa, mục đích chỉ có một cái, để Lâm Giai Di tranh thủ thời gian quay đầu là bờ.

Khuyên bảo nàng nhất định phải cảnh giác cao độ, chờ bị tên tiểu tử kia hoa ngôn xảo ngữ cho lừa gạt, sau này không cần cùng hắn lui tới.

Văn Bàng Phi nhìn lấy biệt khuất gấp cảnh khôn cùng giống như Lâm Giai Di, trong lòng mừng thầm, trên mặt xem như đại ca ca một mặt cùng âm áp ý cười, hảo hoa phong nhã đứng tại một bâng, thỉnh thoảng chen vào hai câu nói, mỗi một câu đều là bỏ đao.

"Tiểu tử này trong trường học thích đánh nhau ầu ẩu, nghe nói trước đó không lâu đem một cái học trường chân cũng đánh gãy. Thuần túy cũng là một kẻ lưu manh lưu manh!"

Sau đó lại chế giễu giọng điệu nói ra: "Nghe nói hần cùng một đám Ngũ Nhạc Tràng các tiểu thư quan hệ mật thiết, người ta gia trưởng hai ngày trước đều tìm tới trường học bên trong kêu trời trách đất muốn thu thập hần."

Diệp Tư Vũ cùng Dương Nhượng Hi đồng thời cả kinh kêu lên, đặc biệt là Dương Nhượng Hi, gương mặt càng thêm khó coi.

Oán hận không thôi, đầu ngón tay đâm chọc Lâm Giai Di trên ót, tức giận quát lớn: "Ngó ngó người, đều bao lớn, làm sao như thế không có não từ nhà? Người một cái Hào Môn Thiên Kim làm sao biết cùng một kẻ lưu manh lưu manh lui tới, quá mất mặt, thực sự quá mất mặt."

Một bên quát lớn, một bên tức bực giậm chân.

Lâm Giai Di nhaoáng một cái đầu, hất cằm lên, không phục tranh luận nói: "Hần không là lưu manh còn đồ, này là người khác đánh hần, còn không cho người ta hoàn thù nha!"

"Kia cái gì tiểu thư nha! Dĩ nhiên hần thấy việc nghĩa hăng hái làm, người ta gia trưởng một lòng tới trường học cảm tạ hần."

Nói xong, lại hướng về phía Văn Bàng Phi bất mãn quát: "Người không biết, cũng không cần nói mò!"

Văn Bàng Phi vừa sờ cái mũi, xấu hổ cười một tiếng.

Dương Nhượng Hi chỉ Lâm Giai Di đang muốn phát tác thời điểm, quần gia từ bên ngoài chạy vào, há mồm thở dốc nói: "Phu nhân, nhanh! Lão gia để ngài ra đi nghênh đón khách quý!"

Dương Nhượng Hi giật mình, theo tiếng hỏi: "Là ai đến?"

"Kim Lão gia tử!"

"A" Dương Nhượng Hi bị kinh ngạc, tự lẩm bầm, "Kim Lão làm sao tới?"

Đối với bọn hần tới nói, mấy chục tỷ tư sản Kim Thị tập đoàn cũng là tỉnh Hà Nam một chiếc cự hình Hàng Không Mẫu Hạm, Kim Lão gia tử là người khai sáng, cũng là thực tế người cầm lái.

Mặc dù đã rút lui về tuyến sau thật nhiều năm, nhưng ai cũng không dám khinh thường hần, hần nói câu nào, tới một mức độ nào đó giảng, thậm chí so Dự Châu thành phố Thị Trường còn có tác dụng.

So với Kim Thị tập đoàn chiếc này Hàng Không Mẫu Hạm tới nói, bọn họ những thứ này dân chúng bình thường trong mắt hào môn đại hộ, liền cùng người ta cùng một chỗ ngao du tư cách đều không có.

Kim Thị tập đoàn sớm cũng đã bố cục ở nước ngoài, tại Đông Nam Á cùng Châu Âu kinh doanh các loại sản nghiệp, vền vẹn trong nước một năm thu nhập số lẻ đều có thể mua xuống toàn bộ Lâm Thị tập đoàn.

Về phần Trương Bàn tử bọn họ mấy ngàn vạn nhà xưởng nhỏ cấp bậc này, khả năng liền thuyền cá cũng không tính, nhiều lắm là một thuyền tam bản.

Bởi vậy vừa nghe nói Kim Lão gia tử đến, Dương Nhượng Hi cũng là hưng phấn không khỏi, vội vàng sửa sang một chút dung nhan.

Mà Lâm Giai Di làm theo vội vàng hướng quần gia hỏi: "Cái này? Bọn họ chạy trốn không?"

Quần gia dở khóc dở cười, tự nhiên nhận thấy Bạch tiểu thư tâm tư, chần chờ thoáng cái nói ra: "Tiểu thư, hiện tại người đều tại cửa ra vào chặn lấy đây!"

"Không có đánh nhau a?" Lâm Giai Di thân thể nghiêng về phía trước, lo lắng hỏi.

Quần gia khước miệng có chút co lại súc, cười khổ nói: "Không có đâu! Điều bận rộn nghênh đón Kim Lão gia tử đây!"

Dương Nhượng Hi giận hừ một tiếng, hung hăng trừng nữ nhi liếc một chút, quát lớn: "Còn quan tâm tiểu tử kia làm gì? Người bây giờ tự thân cũng khó khăn bảo đảm."

Lâm Giai Di "Hừ" một tiếng, chẳng hề để ý trợn trắng mắt, một bộ tùy các người lại mất mủ tai điếc bộ dáng.

Để Dương Nhượng Hi giận không chỗ phát tiết, đoạn trang thanh tao lịch sự bảo bối nữ nhi làm sao trong vòng một đêm biến thành bộ dạng này? Nơi nào còn có tiểu thư khuê các bộ dáng.

Có thể bây giờ không phải là so đo thời điểm, chi có thể hung hăng không thôi hô: "Tranh thủ thời gian, cùng ta cùng đi nghênh đón Kim Lão gia tử."

Lâm Giai Di bất mãn lạnh hừ một tiếng, không tình nguyện đứng lên, há ra cái miệng nhỏ nhắn, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Ngại bản yêu giàu!"

Cũng không dám không nghe theo, trợn trắng mắt, buồn bã ù xù theo sau lưng Dương Nhược Hi, đi ra ngoài.

Cửa đại sảnh, Lão Tào bọn thủ hạ tự động làm hai nhóm cô lập ra đám người, dẫn đầu xe Hummer nhảy lên mà qua, theo sát sau Maybach xe sang trọng vững vững vàng vàng ngừng tại cửa ra vào.

Tất cả mọi người nhìn không chuyển mắt nhìn lấy, ghế lái phụ cửa bị bỗng nhiên mở ra, lộ ra Kim phủ đại quân gia Tường thúc vẻ mặt vui cười.

Tường thúc cười nhẹ nhàng chui ra cửa xe, Trước hết liếc mắt liền thấy bị Lão Tào bọn họ hộ vệ được Lưu Nhất Minh, đi lên trước từ trên xuống dưới đánh giá một trận, hải lòng gật gật đầu.

Lưu Nhất Minh cũng chăm chăm lấy trước mắt hơn năm mươi tuổi Tường thúc, một mặt bình tĩnh,

Lâm Quốc Đống hướng về phía Tường thúc gật đầu thăm hỏi, Tường thúc thì ý vị thâm trường cười cười, ánh mắt qua khó mà nói rõ tư vị!

Tất cả mọi người là một trận kinh ngạc, nhìn hai bên một chút, trong mắt không hiểu.

Kim Gia Lượng cũng là nghi hoặc không hiểu, lại nghiêng đầu nhìn xem xếp sau cửa xe, trong lòng sinh nghi.

Liền muốn tiến lên ra sau khi mở ra hàng cửa xe thời điểm, lại bị Tường thúc một cái ngăn lại, Kim Gia Lượng ngẩng đầu, nghi hoặc nhìn lấy Tường thúc hỏi: "Tường thúc?"

Kim phủ đại quân gia Tường thúc gương mặt không chút biểu tình, giọng điệu trầm thấp nói ra: "Gia Lượng, ta tới, người lui lại!"

"Cái này?" Kim Gia Lượng thân hình dừng lại, một mặt không hiểu, trong lòng tự nhủ ta cho gia gia mở cửa xe thế nào? Bên cạnh người chuyện gì?

"Lui lại!" Tường thúc ánh mắt sắc bén nhìn thẳng Kim Gia Lượng, giọng điệu ngắn gọn hữu lực, qua không thể nghi ngờ chỉ ý.

Kim Gia Lượng gương mặt hiển hiện một vòng xấu hổ, khóe mắt hiện lên một chút hàn quang, dù cho là như vậy, hấn đối với Tường thúc vẫn không dám phát tác, đành phải tâm không cam tình không nguyện lui sang một bên.

Tâm lý âm thầm mắng, lão già kia, lão thất phu, người tính cái gì đồ vật? Vên vên chúng ta Kim gia nuôi một con chó, lại dám như vậy nói với bản thiếu gia lời nói?

Chờ bản thiếu gia phía sau cầm quyền, lập tức đem người xua đuổi đến nông thôn trồng trọt đi.

Kim Gia Lượng lúc này đang đứng ở phần uất bên trong, cũng không có chú ý tới Tường thúc đã lặng yên đổi cách xưng hô.

Phải biết, bình thường Tường thúc gặp hấn, mặc dù không lắm cung kính, nhưng cũng xưng hô một tiếng "Thiếu gia", nhưng hôm nay lại gọi thẳng tên hấn đứng lên.

Phía sau Kim Gia Văn lại linh mãnh bắt được sự khác biệt này, ánh mắt sáng lên, trong lòng một trận bốc lên, phỏng đoán không thôi.

Tường thúc tại Kim gia địa vị là một kiểu nhân vật đặc biệt, lão gia tử trong suy nghĩ tín nhiệm nhất người cũng là hấn.

Hấn một câu trên cơ bản thì đại biểu lão gia tử ý tứ, cho nên Kim Thị tập đoàn người gặp Tường thúc không có chỗ nào mà không phải là tất cung tất kính.

Bất quá Tường thúc cách đối nhân xử thế rất lợi hại có chừng mực, xưa nay không nói lung tung, đối với bất cứ chuyện gì cũng không dễ dàng tỏ thái độ!

Chỉ khi nào mở miệng nói chuyện, cái kia chính là mệnh lệnh, đại biểu cho lão gia tử ý chỉ, ai dám không theo!

Tường thúc nhìn thấy Gia Lượng khóe mắt chỗ sâu ẩn tàng hận ý, nhưng hấn không để ý.

Nếu là lúc trước, mặc dù không quen nhìn Gia Lượng diễn xuất, nhưng nhớ tới là lão gia cháu trai ruột, vô luận là theo trong lòng vẫn là trên mặt đều sẽ coi hấn là thành Kim Thị gia tộc Người kế nhiệm đến đời đời.

Thế nhưng là, hiện tại không giống nhau, Kim gia thiên đã biến sắc! Mà hấn cũng đem theo cao cao tại thượng đám mây roi xuống đến trần thế!

Nếu không phải cần thời gian kiểm chứng hậu trường người sắp đặt là ai, hai ngày trước liền đã động thủ.

Tường thúc hướng về phía Lão Tào gật đầu thăm hỏi về sau, xoay người một phát bắt được cửa xe tay cầm.

Mọi người chung quanh cũng nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm nơi cửa xe, muốn thấy Kim Lão gia tử phong thái, không ít người cũng giờ tay lên chuẩn bị thở dài chào hỏi.

"Hô" cửa xe mở ra, bên trong lại không có một ai.

"Cái này?" Tất cả mọi người là sững sờ, cũng là phụ cận Lâm Quốc Đồng cũng là một mặt kinh ngạc, nghi hoặc không hiểu nhìn về phía Tường thúc.

Không phải nói Kim Lão gia tử tới sao? Người đâu?

Tường thúc lại nhìn không chớp mắt, cười nhẹ nhàng nhìn chăm chú lên Lưu Nhất Minh, xoay người đưa tay hô: "Công tử, mời!"

Đối diện Lão Tào hiểu ý, cúi đầu hướng về phía Lưu Nhất Minh nói nhỏ: "Công tử, mời lên xe!"

Lưu Nhất Minh hồ nghi xem bọn hắn liếc một chút, lại nhìn xem canh giữ ở cửa xe bên cạnh Tường thúc, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, trong lòng tự nhủ, sợ cái gì, ta ngược lại cũng muốn nhìn thấy là người nào làm ra tình cảnh lớn như vậy đến mời ta?

Nhấc chân cất bước, đi lên trước, thuận theo liếc thoáng cái bên cạnh Tường thúc, Tường thúc hiền lành hướng hắn cười cười, trong mắt từ ái chỉ ý làm sao cũng không che giấu được!

Lưu Nhất Minh không đang chần chờ, thân nhiên làm vào trong xe.

Hiện trường mọi người mắt thấy một màn này về sau, một mảnh xôn xao, tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

Lâm Quốc Đồng run rẩy bờ môi, thì thào nói ra: "Cái này. . . Đây là có chuyện gì?"

Bản Tử đồng dạng đứng chết trân tại chỗ, tròn mắt đều nhanh lòi ra đến, miệng rộng mở to có thể nhét vào lưỡng trứng gà.

Tường thúc chậm rãi đóng cửa xe, Kim Gia Lượng sắc mặt tái xanh, tựa hồ là chính mình lớn nhất trên ái đồ vật bị người đoạt đi giống như, bất mãn hướng về phía Tường thúc quát: "Tường thúc, đây là có chuyện gì?"

"Tiểu tử này là người nào? Hắn dựa vào cái gì mà ngồi xe của gia gia ta?"

Tường thúc lẩm nhẩm quay người, ánh mắt sắc bén như đao, nhìn chằm chằm Kim Gia Lượng từ tốn nói: "Đây là lão gia ý tứ!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Nhìn thấy Lưu Nhất Minh sao?

Ngoại nhân không biết, Lưu Nhất Minh cũng giống vậy không biết, cũng chỉ có coi như Kim Thị gia tộc người mới biết chiếc này Maybach ngồi xe đại biểu ý nghĩa tượng trưng!

Đây chính là quyền lợi cùng vinh diệu biểu tượng!

Kim gia có hai dạng đồ vật trọng yếu nhất, một là lão gia tử ngồi xe, bao gồm chiếc này Maybach cùng một trận máy bay tư nhân, một cái khác cũng là lão gia tử thư phòng.

Thư phòng coi như cơ yếu trọng địa, trừ lão gia cùng quản gia Tường thúc, chỉ có Kim Gia Lượng phụ thân lúc sinh tiền đi vào.

Mà chiếc Maybach xe sang trọng này Kim Gia Lượng này sinh trăm phương ngàn kế, không nhẽ đòi hỏi cũng không cách nào nhượng lão tử một cái nhà ra.

Càng là tại một lần sau dạ tiệc, lão gia tử bán tiếng, chỉ có đạt tới Người kế nhiệm yêu cầu về sau, mới cho phép lấy hắn ngồi xe!

Kim Gia Lượng ở nước ngoài sách trong lúc, cũng mua không ít xe sang trọng này, có chút so với Maybach còn muốn hào hoa quý trọng!

Có thể trong lòng hắn, tại toàn bộ Kim Thị gia tộc tâm lý, người chính là lái một chiếc Tank cũng so ra kém chiếc này Maybach.

Ý nghĩa tượng trưng lớn hơn nhiều so với nó ý nghĩa thực tế!

Chu vi xem người khả năng không hiểu, tiếp sau Kim Thị con cháu cũng rất lý giải Kim Gia Lượng tâm tình! Cho dù ai bị đoạt qua yêu quý đồ vật, một dạng hội nổi điên nổi giận.

Huống chi, coi như Kim Thị gia tộc chỉ trưởng một mạch duy nhất tôn từ, chính hấn bao gồm người khác cũng chắc hấn phải vậy cho là tất cả những thứ này đều là thuộc về hấn, chi chờ hấn năng lực đạt đến đến lão gia một cái yêu cầu, liền có thể toàn bộ kế thừa đi xuống.

Kim Gia Lượng bị Tường thúc quăng đến sắc bén ánh mắt đau nhói, lại nghe Tường thúc lời nói, "Két" giống như bị người bóp cổ đồng dạng há hốc mồm cứng lưỡi.

Trong ánh mắt hung hăng ý làm sao cũng không che giấu được, tức giận hét: "Ngươi nói vậy, lão gia tử làm sao có thể như thế hoang đường? Ngươi nhất định là giả truyền thánh chỉ!"

"Ngươi với hấn đến quan hệ thế nào? Ngươi muốn làm gì?"

Tất cả mọi người giật mình nhìn mặt đầy vẻ giận dữ, hoàn toàn thất thố Kim gia đại thiếu gia, nhìn một chút dừng bước lại Kim gia Đại quân gia, lại nhìn một chút yên ổn ngồi vào bên trong xe Lư Nhất Minh, châu đầu ghé tai đứng lên.

"Cái này là thế nào? Kim đại thiếu gia ngày hôm nay uống nhầm thuốc chứ?"

"Ha ha! Ai biết được! Nhất định là có nội tình!"

"Không phải, tên tiểu tử kia tại sao lại tư cách ngồi Kim Lão ngồi xe nhỉ?"

"Cái này lại lịch gì nhỉ? Ta làm sao xem không rõ?"

...

Trong đám người Nhâm Tư Kỳ cùng Khương Tuyết Yến bọn họ ánh mắt đã hoàn toàn bị Lư Nhất Minh hấp dẫn lấy, toàn bộ tâm tư cũng thả vào Lư Nhất Minh trên thân.

Nhìn bị cung cung kính kính mời vào xe sang trọng này bên trong ngồi xuống Lư Nhất Minh, bọn họ thật là không thể tin được chính mình ánh mắt, đặc biệt là Nhâm Tư Kỳ đôi môi run lấy lấy, lắc đầu liên tục, tự lầm bầm: "Điều này sao có thể, bọn họ lại là dốc lòng tới đón Lư Nhất Minh?"

"Đây chính là Kim Lão ngồi xe nha! Trời ơi! Thế giới này quá điên cuồng! Ta nhất định là nằm mơ!"

Khương Tuyết Yến ba ba đã cảnh cáo nàng ... Lư Nhất Minh không phải người bình thường, người này nhất định lên như điều gặp gió. Có thể nàng ... Tuyết đối không ngờ rằng, Kim Lão ngồi xe lại có thể tới tiếp Lư Nhất Minh. Đây quả thực không thể tưởng tượng nổi! Ra ngoài tất cả mọi người dự liệu!

Bàn Tử tựa hồ bị Kim Gia Lượng tiếng rống giận thức tỉnh, cuối cùng đem đại há miệng khép lại, cục xương ở cổ họng ngo ngoáy, cảm giác căng lên thân thể rốt cuộc buông lỏng, "Hô" thở ra một hơi dài, khiếp sợ đến không biết nói gì cho phải!

"Minh ca, ta càng ngày càng xem không hiểu ngươi! Ngươi đến là người nào nhỉ?"

Lâm Quốc Đống đang nhìn mình rất là căm ghét Lư Nhất Minh thân nhiên tiến vào Maybach xe sang trọng này bên trong, chấn động trong lòng, mảy may lại đến rất cao, ánh mắt lấp lánh không yên, não hải tại tốc độ cao xoay tròn.

"Tên tiểu tử nghèo này chẳng lẽ cùng Kim Lão có quan hệ? Có thể ngươi chính là lại có quan hệ cũng thay đổi không được tạp hóa con cháu xuất thân, vẫn là không xứng với nữ nhi của ta."

Tiểu Khôn ở phía sau thấy như vậy một màn, cũng là trợn to tròn mắt một cái, hấn chính là biết Kim Lão gia tử ngưỡng cửa cao bao nhiêu! Có bao nhiêu lần hấn đều muốn viếng thăm, ôm đùi lão gia tử, đáng tiếc! Người ta căn bản cũng không trông thấy một cơ hội nhỏ nhoi cũng không cho.

"Nhìn một chút Đại Sur chính là Đại sư, cái này đãi ngộ nhưng là phần độc nhất nha! Tiện sát người bên cạnh nha!"

...

Đang muốn chui vào ngồi kế bên tài xế Tường thúc,

Nghe Kim đại thiếu gia tức giận chỉ trích, rộng rãi xoay người, trừng mắt Kim Gia Lượng, lão gia giao phó tùy cơ ứng biến! Như là đã quyết định ngửa bài, dứt khoát cũng không cần lại lưu mặt mũi.

Quả quyết khoát tay, Lão Tào thấy vậy lập tức tiến lên một bước.

"Bắt lại, cho ta giải về!"

Tường thúc nói chuyện ngắn gọn có lực, sau khi nói xong, liền không để ý tới nữa, trực tiếp chui vào ngồi kế bên tài xế, đóng cửa xe.

Maybach đèn xe lóe lên một cái, từ đầu đến cuối hai chiếc hấn mãi xa nhận được tín hiệu, đoàn xe bắt đầu chậm rãi đi vào.

Lão Tào hé miệng cười một tiếng, hướng khoảng chừng nghiêng đầu một cái.

Hai tên thủ hạ hội ý, tung người nhào tới, hai cái tay giống như Thiết Trảo một cái đồng dạng tóm chặt lấy Kim Gia Lượng cổ tay cùng cánh tay, đẩy liền đi về phía trước.

Kim Gia Lượng giận dữ, khoảng chừng giây giụa không phải còi, la to đường: "Buông ta ra! Buông ta ra!"

Tiếp sau Kim gia thành cùng Kim Gia Văn cả kinh thất sắc, vội vàng tiến lên ngăn lại đường: "Các người làm gì? Đây là ta đại ca, hần là Kim gia đại thiếu gia! Các người ăn hùng tâm báo tử đảm!"

"Tuồng thúc, làm gì vậy?"

"Ngài làm như thế là có ý gì?"

Kim Gia Văn trên mặt phẫn nộ, tâm lý mừng như điên không dứt. Hần mặc dù không rõ ràng nội tình, nhưng trực giác Kim Gia Lượng lần này phải xui xẻo!

Như thế trước mặt mọi người, sai người bắt lại Kim Thị tập đoàn đòi thứ ba Người kế nhiệm Kim Gia Lượng, không để ý chút nào cùng Kim đại thiếu gia mặt mũi, điều này có ý vị gì không cần nói cũng biết!

Đi theo Kim Thiếu Gia bọn hạ nhân một cái trở mắt nhìn nhau, ngơ ngác trử đứng ở một bên, không được biết rõ làm sao làm?

Đáng tiếc Maybach xe sang trọng này cũng không có dừng lại, Tuồng thúc cũng không có trả lời bọn họ.

Lâm Quốc Đồng các loại cửa hàng các đại lão nhìn một màn trước mắt này, cũng há hốc mồm,

"Giời ạ! Tội nay là làm sao?"

"Thật không thể tin sự tình lâm lượt từng món phát sinh?"

"Xem ra, Kim Thị tập đoàn muốn phát sinh một trận động đất!"

. . .

Ngồi ở hào hoa đại khí rộng rãi chỗ ngồi phía sau Lưu Nhất Minh lộ ra cửa kiếng xe nhiều hứng thú nhìn một màn này, liếc một cái ngồi vào đến Tuồng thúc.

Mặc cắt khéo léo kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, tuy nhiên tuổi quá ngũ tuần, nhưng hai mắt rạng ngời rực rỡ, tràn đầy trí tuệ quang mang.

Không câu nệ nói cười, lòng dạ rất sâu, ngoại nhân rất khó đoán được trong lòng của hần đang suy nghĩ gì!

Lưu Nhất Minh trong lòng âm thầm suy nghĩ, đây là chơi đùa cái nào ra? Một quân gia lại dám đối đãi như vậy Kim gia đại thiếu gia?

Tuồng thúc hướng về phía Lưu Nhất Minh cười một tiếng, Lưu Nhất Minh cũng cười nhạt một cái, nói: "Nói một chút đi!"

Tuồng thúc sững sờ, sau đó gật đầu, từ trong túi công văn móc ra một phần tư liệu, hai tay đưa cho Lưu Nhất Minh nói: "Không gấp! Công tử trước xem một chút cái này!"

Dương Nhục Hi lúc này mới kéo Lâm Giai Di chạy tới cửa, về mặt kinh ngạc nhìn bị kéo đi Kim đại thiếu gia, lại nhìn đã quẹo cua quay đầu xe sang trọng đội, thất kinh hỏi: "Quốc Đồng, đây là chuyện gì xảy ra? Không phải nói Kim Lão tới sao?"

Lâm Quốc Đồng giống như hần cũng lâm vào trong khiếp sợ, cái này là thế nào? Trực giác Kim gia nhất định là xảy ra chuyện! Bằng không Tuồng thúc coi như quân gia làm sao dám đối với Kim đại thiếu gia động thủ!

Đây là muốn phế bỏ Kim Gia Lượng Người kế nhiệm tiết tấu nha!

Lâm Quốc Đồng nghe phu nhân câu hỏi, lắc đầu một cái, trên mặt vẻ kinh sợ còn không có tiêu tan.

Lâm Giai Di nhìn chung quanh, không có tìm được Lưu Nhất Minh thân ảnh, lại ở trong đám người liếc thấy đứng chết trân tại chỗ Trương Nghị.

Thừa dịp mụ mụ không có chú ý, chân nhỏ hướng thân thể đi qua. Lấy tay đâm một cái Trương Nghị cánh tay, nhỏ giọng hỏi "Trương Nghị, nhìn thấy Lưu Nhất Minh chưa?"

"A" Bàn Từ cả kinh, phát giác Lâm Giai Di về sau, có chút lời nói không có mạch lạc nói: "Lốp Trườg. . . Ách. . . Minh ca ở trong xe. . . Đi!"

Vừa nói, một bên lấy tay chỉ lái rồi xe sang trọng đội.

Lâm Giai Di đôi mắt đẹp tròn tròn, nhìn đi xa siêu cấp Maybach xe sang trọng này, đôi môi ngo nguậy: "Chuyện này. . . Đây là chuyện gì xảy ra?"

Lâm Giai Di coi như thượng tầng xã hội xuất thân phú gia nữ tự nhiên biết Dự Châu thành phố duy nhất một chiếc Maybach thuộc về người nào, giờ phút này trong lòng khiếp sợ biểu tình có thể tượng trưng được.

Tâm lý dừng động cái này một cỗ không khỏi tâm tình, mơ hồ cảm thấy khả năng này đối với nàng cùng Lưu Nhất Minh sự tình có một chút trợ giúp!

Ta liền nói hần có tài hoa, chỉ cần cho hần cung cấp một cái thích hợp bình đài, hần không một chút nào nhất định Văn Bằng Phi kém!

Lâm Giai Di nghĩ tới đây lòng tin dâng cao đứng lên, không tránh khỏi siết chặt nắm đấm trắng nõn nhẵn, âm thầm bom hơi, nhất định phải giữ vững, phải tin tưởng thắng lợi nhất định sẽ đến.

Maybach xe sang trọng này bên trong, Lưu Nhất Minh mở ra trong tay một xấp tài liệu, đập vào mắt chỉ thấy vài cái chữ to, "DNA giám định báo cáo" cùng "Kiến định ý kiến thư "

Không tránh khỏi mi đầu hơi chút nhíu một cái, mở ra đến, đọc nhanh như gió, bất quá mấy giây sau khi xem xong, trong lòng sôi trào lên sóng lớn.

Trên mặt lại bình tĩnh như lúc ban đầu, cũng là lông mày cũng từ từ giãn ra, nhẹ nhàng buông xuống báo cáo.

Thân thể lui về phía sau một chuyển, hướng về phía trước mặt Tường thúc lười biếng hỏi "Nói một chút đi?"

Tường thúc một trận kinh ngạc, tại Lưu Nhất Minh nhận lấy báo cáo lúc, hần ngay tại đề ý Lưu Nhất Minh nhất cử nhất động bao gồm ánh mắt cùng điệu bộ biểu tình.

Trừ vừa mới bắt đầu khẽ cau mày ra, cũng chưa có mới phát hiện hần động tĩnh, có thể nói bụng dạ cực sâu, tính cách chừng chặc giống như Thái Sơn.

Chuyện lớn như vậy, lớn như vậy biến cố, hần lại không có chút nào kinh ngạc, đây là người sao?

Trong lòng âm thầm bội phục, không hổ là lão gia tử đời sau, quả nhiên không như bình thường người.

"Đại thiếu gia, còn nhớ. . . ."

Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại, lên tiếng ngăn cản đường: "Đừng, người trực tiếp gọi ta Lưu Nhất Minh đi!"

Tường thúc lộ ra một nụ cười khổ, nhẹ nói đường: "Vậy không được, ta còn là gọi người là công tử đi!"

Lưu Nhất Minh từ chối cho ý kiến, nhắm hai mắt, đem thần thức khuếch tán ra, bao trùm đến Tường thúc trên thân.

"Công tử, còn nhớ trước đây không lâu qua Kim Thị tập đoàn dưới cờ Bác Ái bệnh viện kiểm tra sức khỏe sự tình chứ?"

"Cũng là một lần kia ta lấy đến dòng máu của người hàng mẫu, sau đó đi làm giám định!"

Lưu Nhất Minh nghe thờ ơ không động lòng, trong lòng lại dâng lên rung động, không trách, lần đó quất ta hai lần huyết, nguyên lai là người giờ trò nha!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Nhân sinh như giấc mộng

Cửa chính quán rượu vẫn thuộc về trong khiếp sợ Kim Gia Thành cùng Kim Gia Văn cơ hồ là đồng thời nhận được điện thoại, đều là bọn họ phụ thân đánh tới, yêu cầu lập tức chạy tới lão gia tử biệt thự.

Giọng chi nghiêm nghị, trước đó chưa từng có.

Hai huynh đệ không dám trễ nãi, vội vàng hướng Lâm Quốc Đống cáo lỗi một tiếng, vội vã lái xe rời đi.

Bên trong xe, ngồi ngay ngắn ở rộng lớn Ghế xô-pha ghế ngồi Lưu Nhất Minh vẫn khép hờ hai mắt, sáng chói đèn nê ông xuyên thấu qua cửa sổ xe tại Lưu Nhất Minh trên mặt lưu lại biến ảo chớp chòn màu sắc.

Đầu tiên nhìn thấy DNA báo cáo lúc, thầm nghĩ trong lòng, cái quỷ gì đây là?

Nghĩ đến nếu cho ta xem, tự nhiên càng dụng ý, ta ngược lại muốn nhìn một chút.

Chờ xem đến phần sau xuất hiện Kim Thủ Nghiệp cùng mình tên, mà kiên định kết quả lại là huyết thống cha con quan hệ lúc. Trong lòng "Nổ ầm" một tiếng vang như sấm, tuy là Lưu Nhất Minh có mấy trăm năm tu đạo việc trải qua, tính cách đã sớm thiên chuy bách luyện, giếng nước yên tĩnh, nhưng cũng khó tránh khỏi vén lên sóng lớn!

Ý niệm đầu tiên đây là giả! Lừa gạt ta mắc lừa mà thiết kế bấy rập! Nhưng cũng không nghĩ ra tại sao?

Vì vậy mới không nhanh không chậm hỏi Tường thúc, nhượng hấn nói một chút, nhìn hấn có thể nói ra câu chuyện gì đi ra?

Mình có thể dùng thần thức bao phủ ở hấn, thám thính được hấn tâm cảnh ba động.

Cho dù hấn ngụy trang giống hơn nữa, cũng tuyệt không trốn thoát thần thức mắt!

Đáng tiếc! Theo Tường thúc giảng thuật, Lưu Nhất Minh đã từ từ bỏ đi nghi ngờ! Hấn chắc chắn người này không có nói láo!

Nhưng này làm sao có thể?

Đồng thời sinh hoạt hơn hai mươi năm phụ mẫu lại không phải mình cha mẹ ruột, Ha-Ha! Thật là nhân sinh như giấc mộng!

Chuyện này quá mức ly kỳ, ngay cả là Lưu Nhất Minh rất khó làm được thờ ơ không động lòng!

Trong lòng cuộn cuộn sóng lớn, trọng sinh một lần, chẳng lẽ liền liên hệ máu mủ cũng thay đổi sao?

Tường thúc vẻ mặt lo âu nhìn Lưu Nhất Minh, đứa nhỏ này trầm mặc, từ sau khi nghe xong, không nói một lời.

Tường thúc tình nguyện Lưu Nhất Minh là to, thuyết đây là giả, gạt người, cũng tốt hơn Lưu Nhất Minh trầm mặc không nói.

"Công tử, ngươi không sao chứ?"

Lưu Nhất Minh chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt trong suốt trông thấy liếc hấn một cái, từ tốn nói: "Qua bệnh viện quân khu!"

Tường thúc nghe cũng không có ngoài ý muốn, chậm rãi gật đầu một cái, phản phó tài xế chuyển hướng, đồng thời xuất ra bảo mật điện thoại, gọi thông lão gia tử đây số.

Một trận nói nhỏ về sau, để điện thoại xuống, mím chặt một cái đôi môi, hướng về phía Lưu Nhất Minh ôn nhu nói: "Công tử, ngươi uống cà phê hay là đồ uống?"

Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại, tựa hồ không muốn nói thêm.

Xe cộ chạy vững vô cùng, bình tĩnh giống như thuyền đi trên nước, không bao lâu liền đến bệnh viện quân khu.

Hai chiếc Hummer bên trên dẫn đầu nhảy xuống mười người, một thân cao ngất âu phục đen, giày da đen, áo sơ mi trắng, đánh màu xanh đậm cả vạt. Sau khi xuống xe không đợi phản phó, nhanh chóng chiếm cứ mỗi cái phương vị.

Tường thúc sau khi xuống xe, vội vàng hướng người tới sau khi mở ra hàng cửa xe. Lưu Nhất Minh không đợi hấn tới, tự đi đẩy cửa xe ra, đi xuống xe sải bước hướng phòng bệnh qua.

Tường thúc vội vàng đuổi kịp Lưu Nhất Minh, tiếp sau bảo tiêu "Ào ào" theo ở phía sau.

Giờ phút này, Tề bác gái chính phụng bồi Vương Tú Cầm một bên xem TV kịch, một bên kéo chuyện nhà!

Đột nhiên gian, Lưu Nhất Minh đi tới cửa trước, nghiêng đầu nói: "Các người không nên đi vào!"

"Được !" Tường thúc nói xong có quay đầu phản phó nói: "Các người canh giữ ở bên ngoài!"

Lưu Nhất Minh ngăn cách bằng cánh cửa chỉ nghe thấy Tề bác gái thanh âm, vừa muốn đẩy cửa tay chợt đình trệ đi xuống.

"Tú Cầm! Ta xem chuyện này không gạt được nha! Bọn họ nhất định sẽ tìm tới Nhất Minh."

"Ai! Ta lại làm sao không biết! Nhưng bọn họ muốn dựa vào một trang giấy vừa muốn đem ta ngâm đắng nuốt cay đường dục thẳng bé lớn mang đi, cũng không có cửa!"

"Nhớ ngày đó, nếu nhẫn tâm như vậy đem con vứt rơi rừng, bây giờ hối hận muốn nhận thức trở về, nơi nào có dễ dàng như vậy sự tình?"

"Không tệ! Kiên quyết không thể đáp ứng, người nào đây là, nhìn như vậy phú, cũng không phải không nuôi sống, làm sao lại nhẫn tâm như vậy? Lại mới

sinh ra con nít liền ném tới bên đường trong thùng rác. Đơn giản là lòng dạ rắn rết!"

"Ta bây giờ suy nghĩ một chút cũng. . . Ai! Người nói, năm đó ta muốn không phải xuống ca tối lúc, đi nhảm đường, Nhất Minh liền tuyệt đối sống không được."

"Ai! Đây cũng là số mạng, Nhất Minh cần phải theo chị gái người hữu duyên!"

"Ồ ô! Người không biết ban đầu đứa nhỏ này lúc ấy cũng đông thành hình dáng gì, tiếng khóc rất lợi hại yếu ớt, có một tiếng không một tiếng, cái miệng nhỏ nhắn tím thẫm tím thẫm. . ."

. . . .

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, trong lòng một cổ khó tả mùi vị xông lên đầu.

Tường thúc đứng lặng ở bên, nghe đối thoại về sau, lắc đầu liên tục, nhẹ giọng giải thích: "Lúc ấy phu nhân sinh ra tiểu thiếu gia về sau đại xuất huyết, tất cả mọi người tâm tư đều tập trung vào phu nhân trên thân, mà thiếu gia người bị đưa đến ổ sinh sản đảm bảo."

"Là ở chỗ đó bị người đánh tráo, ài!"

Lưu Nhất Minh nghe không lên tiếng, lạnh lùng liếc một cái hắn, cái này ánh mắt nhượng Tường thúc tâm lý sinh ra thấy lạnh cả người! Muốn để thiếu gia Tô quy tông sợ là muốn phí chút ít rắc rối!

Lưu Nhất Minh nghe bên trong phòng bệnh lão mục tiếng khóc, quyết tâm trong lòng, nghiêng đầu hướng về phía Tường thúc lạnh lùng nói: "Các người trở về đi thôi! Sau này đừng đến quấy rầy chúng ta!"

"Thiếu gia! Chuyện này. . . Như vậy sao được? Chẳng lẽ thiếu gia còn không tin sao?" Tường thúc há hốc mồm cứng lưỡi, có chút kích động.

"Ngay cả là sự thật thì như thế nào. . . Ta không nhận! Các người đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Người Đã Biết?

Tiếng đẩy cửa vang kinh động bên trong nhà hai người, tiếng nói chuyện hơi ngừng.

Vương Tú Cần nghe tiếng bước chân cũng biết là nhi tử đến, cấp tốc lau khô nước mắt.

Giương mắt nhìn một cái, quả nhiên, Lưu Nhất Minh cười ha ha đi tới.

Dẫn đầu theo Tề bác gái lên tiếng chào hỏi, đi về phía đầu giường hỏi: "Mẹ! Hôm nay cảm thấy thế nào? Tốt một chút sao?"

"Rất tốt! Rất tốt! Nhà như thế nào?" Vương Tú Cần hốc mắt hơi đỏ sung, cúi đầu che giấu hỏi.

"Yên tâm đi! Mẹ, chờ người được, sửa sang cũng gần như xong, vừa vặn về nhà!"

Lưu Nhất Minh như vô sự vừa nói cười, vừa đi đến đầu giường trong ly trà châm trà.

Vương Tú Cần gạt đầu một cái, vẻ mặt vui vẻ yên tâm cười lên, luôn miệng nói: "Hào hào hào!"

"Lần này nhà các người có thể đại thay đổi, ta nghe Từ Hàm nói, chúng ta ngõ hẻm tất cả mọi người nhà cũng không bằng nhà các người khi trùng tu xong."

Tề bác gái cười mở cười nói.

"Ha ha!" Vương Tú Cần lông mày hơi hơi giãn ra, cười lên, có thể giữa hai lông mày ẩn tàng lo lắng không sao có thể tiêu trừ.

Ngắm Lưu Nhất Minh sắc mặt, hỏi dò: "A Minh, cái này hai ngày có không có người tới tìm người nhĩ?"

Lưu Nhất Minh tâm đạo, đến, lão mục quả nhiên không yên tâm, ài! Lừa gạt đến cũng không phải biện pháp! Lưu Nhất Minh quyết tâm, mân một cái đôi môi:

"Mẹ, người là muốn nói người nhà họ Kim chứ ?"

"À!" Vương Tú Cần nghe xong, sắc mặt một cái trắng xanh, âm thanh run rẩy đến, theo sau hỏi "Người đã biết?"

Lưu Nhất Minh sắc mặt nghiêm túc, nhìn mẫu thân có chút kinh hoàng ánh mắt, chậm rãi gật đầu một cái.

Vương Tú Cần nước mắt "Chà" một cái hạ xuống, khóc không thành tiếng, Lưu Nhất Minh vội vàng bắt mẫu thân tay an ủi: "Mẹ! Ngài đừng khóc, ngài yên tâm! Ta sẽ không đồng ý bọn họ, cũng sẽ không rời đi ngài, ngài mãi mãi cũng là ta mẹ!"

Lưu Nhất Minh vừa nói, một bên kéo xuống một đoàn giấy vệ sinh cho mẫu thân lau chùi nước mắt.

Vương Tú Cần lau nước mắt nói: "À Minh, mẹ cũng không cần người, cái nào Kim gia nghe nói thập phần giàu có, người vừa qua qua lập tức cũng là thiếu gia, vinh hoa phú quý hưởng thụ vô tận! Mẹ đi theo người cũng có thể hưởng phúc!"

Lưu Nhất Minh nghe lác đầu liên tục, cười khổ nói: "Mẹ, ngài cũng không cần dò xét con trai của người chứ ? Ta người thế nào người còn không rõ ràng lắm sao?"

Tê bác gái "Phốc xuy" một tiếng bật cười, ở phía sau trêu ghẹo nói: "Mẹ con các người hai thật là biết đùa! Ài! Bảo ta làm sao nói các người đây, Ha-Ha!"

Vương Tú Cần trên mặt hiện lên một vệt oán sắc, vẫn cố nói: "Mẹ cũng không dò xét người, ta nói nhưng là lời trong lòng, mẹ thật không lẽ người đường. . ."

Lưu Nhất Minh vỗ nhè nhẹ đến lão mục tay, gật đầu không ngừng phụ họa nói: "Dạ dạ dạ!"

Trong lòng của hắn tự nhiên biết lão mục giờ phút này tâm tình, đứng ở nàng ... Góc độ, rất muốn nhượng tất cả những thứ này cũng không bằng phát sinh qua, khẳng định không hi vọng một cái trở lại Kim gia qua. Có thể lại không dám đoán định Lưu Nhất Minh ý tưởng, rất sợ nhỡ từ hiểu lầm nàng ... Ngăn lại hắn phú quý đường.

Vương Tú Cần cũng ở đây một bên an ủi khuyên giải, Lưu Nhất Minh cho các nàng gọt trái táo ăn, coi như là đem việc này khó khăn lắm hất vào quá khứ.

Mặc dù không nghị luận nữa chuyện này, có thể trong lòng ba người đều hiểu, chuyện này mới bắt đầu, người nhà họ Kim chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

...

Đế Hồ Tây Vương Phủ, lão gia tử ở bên trong thư phòng sau khi cúp điện thoại, chống gậy đi ra.

Tất cả mọi người vội vàng đứng dậy, cung kính đứng nghiêm tại một bàn, nữ nhi Kim Vệ Hồng vội vàng tiến lên nâng lên lão gia tử.

Kim Lão gia tử đã tám mươi bảy tuổi, vẻ mặt da đỏm mồi, nói chuyện tuy nhiên vang vọng, nhưng cái khó che già nua về.

Việc trải qua mất con đầu, thương yêu hơn hai mươi năm tôn tử lại không phải Kim Thị từ tôn, Thiên có thể thấy thương, tự có may mắn tìm tới cháu trai ruột.

Vừa mừng vừa sợ, vừa đau lại bị, tuổi xế chiều người, trải qua bức này biến cố, thân thể và gân cốt cũng có chút không chịu nổi.

Đề cho Kim Thị gia tộc người tạm thời tại biệt thự bên trong chờ,

Buồn ngủ thì tới đây ngủ, ngay ngắn căn phòng còn rất nhiều. Lão gia tử tại nữ nhi Vệ Hồng cùng đi, ngồi xe đi suốt đêm bệnh viện quân khu.

Trong ngày thường, thời gian này điểm, lão gia tử cũng đã ngủ, hôm nay lại không được, chuyện này đã kéo mấy ngày, chiều lão gia tử tính khí biết được Gia Lượng trên thân không có Kim gia huyết mạch về sau, lúc ấy liền muốn hạ thủ, có thể vẫn cứ bị Tường thúc ngăn lại.

Tường thúc lại lần nữa Bắc thị sau khi trở về, mở ra Mercedes-Benz CL600 một đường trầm mặc không nói, một khắc không ngừng qua tiêu than đường phố Lão Hắc rửa xe làm, ném một cái ánh mắt cho sinh tử chiến hữu Lão Hắc.

Lão Hắc minh bạch, rửa xong xe về sau, bắt đầu đề cho học kế toán máy móc nhỡ từ Tiểu Hắc dọn dẹp, xe, bên trong xe tất cả ngõ ngách dọn dẹp một lần, thoáng cái lục soát ra ba cái Máy nghe trộm.

Tường thúc nhìn ném tới trong chén nước cỡ nhỏ Máy nghe trộm sắc mặt nghiêm túc, chau mày, sự tình so với hắn muốn nghiêm trọng.

Não hải tốc độ cao xoay tròn, hắn bây giờ chỉ sợ làm DNA kiểm định sự tình tiết lộ ra ngoài, bị người phía sau màn biết được sau, sợ rằng hội gây bất lợi

cho Luru Nhất Minh.

Nghĩ tới đây Tường thúc lập tức để cho Tiểu Hắc mang theo máy móc, cùng hắn đồng thời trở lại Đế Hồ Tây Vương Phủ.

Thấy lão gia tử về sau, chẳng qua là gật đầu, nói chút ít không đến nơi đến chốn rồi nói về sau, đem lão gia dẫn đến hậu hoa viên về sau, lúc này mới kể tai nói nhỏ nói nhỏ.

Lão gia tử chống gậy mu bàn tay nổi gân xanh, râu khê run, cho thấy lão gia tử nội tâm thập phần phẫn nộ.

"Tra! Ta ngược lại muốn nhìn một chút đến lúc đó người nào đang giở trò quỷ?"

Tiểu Hắc ở Tường thúc cùng đi, dẫn đầu dọn dẹp một lần lão gia tử thư phòng, cũng còn khá thư phòng là không chút tạp chất. Cái này làm cho lão gia tử cùng Tường thúc thở phào một cái, sở hữu trọng yếu bí mật mệnh lệnh, cơ hồ đều là tại thư phòng truyền đạt.

Ít nhất có thể xác nhận một chút, bí mật làm kiểm định DNA sự tình tạm thời còn không có tiết lộ ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Nguyệt Nhi tiểu thư làm sao bây giờ?

Tường thúc thông qua loại bỏ Triệu Thị quan hệ giữa người với người Internet, đặt 5 vương mắc bốn, nhanh chóng phác họa ra một bộ theo Triệu Thị từng có qua lại nhân vật tập tranh ảnh tư liệu.

Vì không được đã thảo kinh xà, trước mắt chẳng qua là âm thầm điều tra, ý đồ tìm ra chủ sử sau màn người.

Mà năm đó phụ trách đỡ đẻ bác sĩ y tá có tới sáu người, lúc ấy tất cả mọi người đều bận cái kia phu nhân truyền máu cảm máu, chỉ có một tên y tá chiếu cố mới ra đời trẻ sơ sinh, tiếc là ba năm trước đây cũng đã bệnh chết.

Tường thúc thông qua quan hệ điều tra đến năm đó thu dưỡng đăng ký tin tức, năm đó là tạp hóa công nhân viên chức Vương Tú Cần xuống ca tối, tình cờ nghe được ven đường thùng rác có yếu ớt trẻ sơ sinh khóc thút thít, Luru Nhất Minh mới may mắn còn sống cũng trưởng thành rồi.

Chẳng qua là người nào vứt, nhưng không cách nào điều tra. Năm đó đường phố ven đường cũng không có Cameras giám sát.

Tường thúc vì vậy mang theo người ADN giám định thư cùng với thu dưỡng đăng ký chứng bản sao tự mình thăm viếng còn ở bệnh viện quân khu an dưỡng Vương Tú Cần, trực tiếp nói rõ ý đồ ý đồ, Vương Tú Cần không hề chối, các loại thấy đăng ký chứng cùng với giám định thư về sau, sắc mặt biến đổi đột ngột, não hải nổ ầm, thật giống như sấm dậy đánh một dạng đã tâm thần đại loạn.

Hai mươi một năm một cái búng tay, năm đó trong tã lót khí tức yếu đuối trẻ nít nhỏ bây giờ đã trưởng thành rồi, đây chính là chính mình thành nhỏ, Vương Tú Cần tuyệt sẽ không đồng ý, có người đem Luru Nhất Minh từ bên cạnh mình mang đi.

Hai người do là không vui mừng mà tán, cho dù Tường thúc hết sức giải thích, tuyệt không tước đoạt Vương Tú Cần mẫu thân thân phận cũng không trái với sự tình.

Vương Tú Cần thái độ kịch liệt, bên cạnh Tề bác gái nghe tiếng chạy tới, đem Tường thúc một cái đuổi ra phòng bệnh.

Đến, Tường thúc ngăn cách bằng cánh cửa nói nói đợi Vương Tú Cần suy nghĩ về sau, chúng ta bàn lại.

Lão gia tử sau khi biết, khẽ mỉm cười, chuyện này cần từ từ đi, cho dù ai cũng không cách nào thoát cái tiếp nhận lớn như vậy biến cố!

Nghe tới Luru Nhất Minh cùng với Lâm Quốc Đồng nữ nhi Lâm Giai Di giữa quan hệ, lão gia tử ngo ngo miệng, hắc hắc vui vẻ, khen ngợi không dứt.

Không hổ là ta Kim Thị tử tôn, cho dù lưu lạc đến ngõ hẻm hẻm nhỏ bằng hộ khu, thuở nhỏ cùng nghèo khổ con buôn tiểu dân làm bạn, thuộc về xã hội thấp nhất tầng, ở như thế bánh bèo lan hoàn cảnh lớn lên, lại có thể đem xuất thân phú quý nhà Lâm Giai Di hốt du tới tay, bản lãnh này quả thực đến!

Cô bé kia hẳn ngược lại cũng nghe nói qua, vóc người đẹp đẽ, có học thức, rất hiểu chuyện. Làm ta Kim gia cháu dâu ngược lại cũng không coi là bồi nhọ thân phận.

Ý niệm mới vừa nhuốm, liền bị Tường thúc một câu đơn giản một câu "Nguyệt Nhi tiểu thư làm sao bây giờ?" Cho gọi một gáo nước lạnh. (Nguyệt Nhi cứ đưa cho thằng nào đang đọc truyện này là được)

Lão gia tử nhất thời hơi ngừng, ngậm lấy miệng, vén lấy râu thờ dãi nói: "Đáng tiếc nha!"

Sau đó lại không cam lòng bổ sung nói: "Ta cũng không phải ngoan cố không thay đổi Lão Phong Kiến, đến lúc đó nhìn Nguyệt nha đầu ý tứ, nàng ... Nếu là sống chết không đồng ý, vậy thì không thể làm gì khác hơn là giải trừ giao ước!"

Đứng lặng ở bên Tường thúc trong lòng cảm xúc, trước Gia Lượng cũng dường như mâu thuẫn qua Nguyệt Nhi tiểu thư, chủ yếu là Nguyệt Nhi quá ưu tú, lại quá cường thế, song phương lẫn nhau không ưa, tiếc là ngang bằng không qua những người lớn ý chí.

Gia Lượng cũng từng toát ra giải trừ hôn ước ý tưởng, bị lão gia tử khinh khỉnh phiêu phiêu một câu "Dám không đồng ý, cắt đứt người chân chó!" Liền dọ cho trở về.

Lão gia tử cũng không phải là nói một chút coi là, đó là thật có thể làm được đến. Từ dĩ vãng ví dụ thực tế là có thể nhìn ra lão gia tử nói được là làm được tính cách.

Tường thúc trong lòng triển vọng một cái tương lai, không tránh khỏi khẽ cau mày nói: "Hai nhà nếu không thể đều vì tần tần chi hảo, sợ rằng ở về buồn bán sớm muộn hội bạo phát mâu thuẫn!"

Đây cũng là nói thật, một cái xí nghiệp làm lớn, vốn có ngành nghề đã bão hòa, tất nhiên muốn tìm kiếm mới lợi nhuận tăng trưởng điểm, qua giao thiệp với người khác lĩnh vực, song phương kinh doanh phạm vi thì có đan chéo, vì lợi ích, tất nhiên sẽ nổi lên va chạm!

Tỷ như đào bảo thật tốt làm người khu vực giao dịch, món ăn đã quá đại, còn càng muốn giao thiệp với xã giao lĩnh vực, theo Đằng Tấn ra tay đánh nhau.

Xem xét lại Đằng Tấn thật tốt làm người xã giao lĩnh vực, khăng khăng không, nhất định phải làm cái gì vô vô Thương Thành, kết quả không phải là lưỡng bại câu thương, có thể biết rõ là cái kết quả này, song phương cũng không muốn chủ động thối lui ra, hạ thủ không lưu tình, đây đều là tình thế cho phép kết quả.

Lão gia tử than thở một tiếng, chậm rãi nói: "Vậy thì xem thiên ý như thế nào!"

Bắt lại Kim Gia Lượng về sau, lão gia tử đã quyết định giải quyết dứt khoát, chính mình ngày giờ không nhiều, phải lấy thế lời đình nhanh chóng tiêu diệt cái này nội loạn.

Đêm đó Triệu Thị liền bị báo cho biết đợi bên trong gian phòng của mình, không cho rời đi, ngăn cách trong ngoài liên lạc.

Lão gia tử tự mình gọi điện thoại đem chính mình nhị đệ cùng tam đệ, lại khiến người ta thông báo Kim Thị gia tộc cận thân tộc nhân tới, nói là bên trong tộc có đại sự muốn tuyên bố.

Mercedes-Benz LC600 vững vững vàng vàng chạy ở Kim Thủy trên đường, từ đầu đến cuối có hai chiếc SUV hộ vệ. Sau bốn mươi phút, đoàn xe lái vào bệnh viện quân đội bãi đỗ xe.

Lão gia tử ở nữ nhi Vệ Hồng nâng đỡ, xuống xe đi tới khu nội trú cao ốc.

Tường thúc sớm đến thông báo, đi nhanh sinh mệnh tới nói hai câu, không phải là nói Lưu Nhất Minh thái độ thập phần lãnh đạm, cùng Vương Tú Căn mẹ con tình thâm, tới nay sợ rằng khó mà thuyết phục hai người bọn họ.

Kim Vệ Hồng nghe hiểu biết lơ mơ, khó hiểu nhìn về phía Tường thúc, có thể lại bất tiện hỏi, chỉ đành phải bực bội trong lòng.

Ở trên xe lúc, lão gia tử chỉ nói tới đón một người, đến nỗi là ai? Là nam hay nữ, họ gì tên gọi ra sao đều đều không nói.

Đây cũng là lão gia tử tập quán tác phong, Kim Vệ Hồng đã sớm thói quen.

Kim Vệ Hồng trực giác người này rất trọng yếu, bằng không lão gia tử cũng sẽ không buông xuống gia tộc nhiều tộc nhân như vậy không tiếp đãi, thẳng đến bệnh viện thấy hân.

Người này rất có thể theo lão gia tử muốn tuyên bố đại sự có quan hệ chứ? Kim Vệ Hồng trong lòng âm thầm suy nghĩ nói.

Lưu Nhất Minh mặc dù đang tĩnh tọa ở bên trong phòng bệnh phụng bồi mẫu thân, có thể bên ngoài liên nhất cử nhất động ngay từ lúc tâm thần dưới sự cảm ứng, hỗn loạn tiếng bước chân vang lên, Lưu Nhất Minh lông mày lập tức nhíu một cái.

Xem ra bọn họ còn chưa từ bỏ ý định, với hân mà nói, trong chớp mắt, cũng là trăm năm sinh mệnh, thế gian này thái độ khác nhau, nhân tình ấm lạnh hết thấy cũng như đã qua mây khói, duy nhất có thể vương mắc nội tâm chỉ sợ cũng cũng là mẫu thân một người.

**** Cảm ơn các bạn đọc "0*6*9*5*668" và "SAKURAOKC" đã đề cử ****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Người xem coi thế nào?

Cửa mở ra, một cái chông gậy quắc gậy lão đầu đập vào mi mắt.

Một thân nghi dưỡng Đường Trang, vóc người gầy gò, râu tóc bạc phơ, nhưng tinh thần sáng láng, nếm đủ mùi đời hai tròng mắt lóe lên kích động quang mang.

Tề bác gái ngẩn ra, âm thầm suy đoán lão đầu này thân phận.

Kim Lão gia từ cười một tiếng, ở nữ nhi Vệ Hồng nâng đỡ không xin phép mà vào.

Tề bác gái bất đắc dĩ, chuyện này sớm muộn phải nói nói rõ ràng, trốn tránh không phải biện pháp! Chỉ đành phải lắc mình nhường đường.

Lưu Nhất Minh ngồi ở mép giường phụng bồi mẫu thân, nghe tiếng bước chân vang sau, quay đầu đi nhìn lại.

Trong chốc lát, hai bên giáp mặt, ánh mắt giao thoa, vẻ mặt khác nhau, tâm tư không đồng nhất.

Lưu Nhất Minh tâm trạng khê nhúc nhích, lão đầu này tuổi thật lớn, run rẩy đáng sợ, giống như một đoạn khô mộc đứng lặng tại chỗ, gân xanh trên mu bàn tay bại lộ, quanh co quanh co như con giun, sợi tóc trong suốt như tuyết, thật chính tề hướng về phía sau chái, trên thân không gợn tự uy, lộ ra một cổ thượng vị giả khí khái.

Bên người đi theo một người trung niên phụ nữ, mặc âu phục màu xám tro trang phục, phẩm chất tinh tế, cắt khéo léo, thật to mắt kính gọng đen gác ở trên sống mũi, ánh mắt sắc bén như mũi kim, cả người trên dưới tản mát ra một cỗ tài vụ tổng giám hơi thở lạnh như băng, phảng phất xem ai đều giống như đến đòi tiền.

Lão đầu một đôi mắt hồ rạng ngời rực rỡ, nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh thượng hạ không rời mắt, ánh mắt nóng bỏng, đầy áp liếm độc biểu tình.

Râu run rẩy, đôi môi run run, tràn đầy da dóm mồi trên mặt hiện ra một màu hồng hào.

Đây chính là chính mình cháu trai ruột, thân cốt nhục a! Tâm tình làm sao có thể không được kích động.

Nhìn một chút cái này tướng mạo khuôn mặt, mặt mày bộc lộ ra ngoài Thần Vận, cực giống con trai của mình đã mất sớm Thủ Nghiệp.

Nhân sự vô thường, thế sự khó liệu!

Đỡ lão đầu Kim Vệ Hồng đầu tiên nhìn thấy ngồi ở mép giường ngọc đầu, vẻ mặt bình tĩnh, nhìn bọn họ người tuổi trẻ lúc, trong lòng đột nhiên cả kinh, người trẻ tuổi này thật quen thuộc khuôn mặt nha!

Làm sao theo ta đại ca như thế giống nhau, theo lão gia tử cũng mang theo mấy phần bộ dạng. Đây là chuyện gì xảy ra?

Nắm lão gia tử cánh tay tay mơ hồ cảm thấy lão gia tử đang run rẩy, tâm trạng càng là kinh nghi bất định.

Lão gia tử đối mặt với gần trong gang tấc Lưu Nhất Minh, thấy người nhớ người, người đã mất sớm. Người đầu bạc tiền người đầu xanh, thoáng chốc nhớ lại chuyện cũ, không tránh khỏi hoài cảm thương tâm, chưa nói chuyện hốc mắt đã ướt.

Não hải sôi trào, huyết khí dâng trào, nhất thời thở hổn hển không được đều, luôn miệng ho khan.

Hoảng sợ bên người đỡ Kim Vệ Hồng vội vàng vỗ vào lão gia tử sau lưng, an ủi lão gia tử bình phục lại tâm tình.

Lưu Nhất Minh chậm rãi đứng lên, vẻ mặt bình tĩnh nhìn bọn họ.

Kim Vệ Hồng không tránh khỏi thấp giọng hỏi: "Ba! Người trẻ tuổi này là ai vậy? Không sao theo ta qua đời đại ca như thế mang bộ dạng?"

Lão gia tử than thở một tiếng, giọng trầm thấp, nhìn Lưu Nhất Minh nói: "Đâu chỉ là giống như! Hắn chính là người đại ca thân cốt nhục nha!"

"Cái gì? Điều này sao có thể?"

Kim Vệ Hồng về mặt khiếp sợ, không tránh khỏi hô nhỏ một tiếng, nhanh quay ngược trở lại đầu lại đi xem Luru Nhất Minh, cái này mặt mày càng thấy cùng đại ca độc nhất vô nhị.

Gấp giọng hỏi "Ta đại ca không phải độc nhất Gia Lượng một con trai sao? Chẳng lẽ hần là ta đại ca con riêng?"

Lão gia tử lắc đầu một cái, chống gậy nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không dối gạt ngươi, Gia Lượng cũng không phải là Thủ Nghiệp đời sau."

"A!"

Kim Vệ Hồng thật giống như bị sấm sét đánh trúng một dạng trợn mắt hốc mồm, khiếp sợ đến tắt tiếng.

Lời này nếu không phải từ lão gia tử trong miệng truyền ra, nàng ... Không nhảy bật lên không thể.

Lão gia tử không nhịn được khoát tay chặn lại, tựa hồ không muốn đi giải thích.

Tiếp sau Tường thúc hội ý, một bên đem Kim Vệ Hồng mời ra phòng bệnh, vừa lấy ra ADN giám định thư, đưa cho kinh nghi bất định Kim Vệ Hồng lật xem.

Lão đầu làm theo run rẩy đi lên hai bước, đối mặt với bình tĩnh như nước Luru Nhất Minh cùng về mặt phòng bị Vương Tú Cần, nhẹ nói đường: "Ta có thể ngồi xuống sao?"

Nói xong, không đợi hai người nói chuyện, chống gậy, tự ý ngồi xuống.

Bên trong nhà chỉ còn lại ba người, sáu mắt nhìn nhau, lão đầu về mặt đốc định, Luru Nhất Minh về mặt lạnh nhạt, Vương Tú Cần làm theo về mặt khản trương.

"Hài tử, bất kể ngươi có nhận biết hay không, ta đều là ngươi gia gia, trên người của ngươi chảy xuôi ta Kim Thị huyết mạch! Điểm này là vô luận như thế nào cũng lau không đi."

Lão gia tử không lòng vòng quanh co, đi thẳng vào vấn đề, giọng nói kia thần thái hình như là đến tác chiến, đốc định hôm nay có thể thắng dường như.

Vương Tú Cần cái nào khí nha! Há mồm đối đường: "Vậy thì như thế nào? Con của ta, ai cũng cướp không đi!"

"Ha ha! Ai! Khuê nữ nha! Ngươi yên tâm, Nhất Minh vĩnh viễn là con của ngươi, ta sẽ không chia lìa mẹ con các ngươi tình cảm, ta chỉ muốn đứa nhỏ này có thể nhận Tổ quy Tông, kế thừa ta Kim gia mấy chục tí gia nghiệp."

Nói xong, không đợi Vương Tú Cần phản đối, nói tiếp: "Ta còn có thể chấp nhận, Nhất Minh kết hôn sống đứa con trai thứ nhất họ Luru, tốt tiếp tục ngươi Luru gia hương hỏa."

"Khuê nữ, ngươi xem coi thế nào?"

Vương Tú Cần một mực nhủ mảy, nghe những lời này, hơi có chút dẫn ra.

Nàng ... Biết rõ Nhất Minh tính tình thiện lương, không sợ Nhất Minh phú quý hội quên mẹ. Trong lòng duy nhất lo lắng âm thầm một chuyện cũng là sợ Nhất Minh vào Kim gia về sau, cái này Luru gia hương hỏa coi như đoạn, cái này làm cho chính mình hôm sau như thế nào theo chết đi trượng phu giao phó!

Vì vậy nghe lão gia tử lời nói về sau, cũng có chút ý động. Gìum quả nhiên vẫn là lão lạt, lão gia tử một câu nói đâm trúng Vương Tú Cần tâm sự.

Lão gia tử vừa thấy có cửa, rèn sắt khi sắt còn nóng tiếp tục nói: "Ngươi đến lúc đó cũng đi theo hài tử đồng thời sinh hoạt, ở biệt thự vẫn là mua phòng tân hôn đều có thể. Tự có bảo mẫu phục vụ, có sao mà không làm?"

Vương Tú Cần không nhận cái này gốc rễ, còn ngược lại hỏi "Các ngươi Kim gia không phải có một tiểu thiếu gia có thể tiếp tục gia nghiệp sao? Lại nói năm đó các ngươi nếu nhẫn tâm vứt bỏ đứa nhỏ này, bây giờ cần gì phải trở lại tìm hần?"

Lão đầu than nhẹ một tiếng, trên mặt hiện ra vẻ hối tiếc, khôn khéo cả đời, không nghĩ đến lão, ngược lại bị người mưu hại ác như vậy!

Lão gia tử biết được Gia Lượng không phải mình cháu trai ruột về sau, trong lòng ngay tại suy nghĩ, đến lúc đó người nào đang bố trí, đây là cái gì thù? Cái gì oán niệm? Lại có thể để cho hần như thế khổ tâm bố cục hơn hai mươi năm?

Cũng là nửa năm trước nhi tử Thủ Nghiệp tai nạn xe cộ, bây giờ nghĩ lại, cũng không tầm thường nổi lên.

Tự mình ở trên chiến trường cừu nhân đã sớm tan thành mây khói, may mắn chạy trốn ở nước ngoài, phần lớn thành người thiên cổ. Duy nhất có thể cùng người kết làm cừu oán con trai của cũng là Thủ Nghiệp, đó chính là hơn 20 năm trước, quốc gia nghiêm trị thời kỳ sự tình.

Thật đáng tiếc là, nuông chiều từ bé hơn hai mươi năm Gia Lượng lại là cừu nhân đời sau, Hà Khả Bi!

Nếu không phải Luru Nhất Minh rơi xuống nước, bị truyền hình coi là Tần Văn Báo Đạo, tình cờ bị lão gia tử thấy, lại Ma xui Quỷ khiến để Tường thúc

làm ADN giám định, sợ rằng chỉ chờ lão gia tử thành người thiên cổ về sau, cái này mấy chục tỉ gia nghiệp coi như vô có làm lợi cừu nhân.

"Mới vừa rồi các người cũng nghe đến, Gia Lượng không phải ta Kim gia đời sau, trên người hắn không có một chút người nhà họ Kim huyết mạch, đây là có người bố cục, rất lợi hại ác độc hơn 20 năm trước chính là người này từ bệnh viện treo đầu heo bán thịt chó, đem Nhất Minh vứt ở ven đường, cũng không phải là người nhà họ Kim lòng dạ rắn rết, bỏ lại cốt nhục bất kể."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Triệu mẫu?

Phòng bệnh bên ngoài, ngồi ở hành lang trường điều trên ghế run rẩy tay, nhìn xong báo cáo về sau Kim Vệ Hồng trên mặt mang đang khiếp sợ ý.

Tường thúc ở bên, lấy thông thả trầm ổn giọng giảng thuật, cái này làm cho Kim Vệ Hồng kích động tâm tình từ từ bình phục lại.

Khi biết Gia Lượng trên thân không có Kim Thị huyết mạch về sau, Tường thúc ý niệm đầu tiên có phải hay không y tá công tác sơ sót, đưa đến hai nhà ôm sai hài tử.

Có thể trên xe bị gắn Máy nghe trộm sự tình để cho Tường thúc cảm thấy, chuyện này sẽ không vẫn như thế đơn giản. Quả nhiên, thông qua xưởng ép dầu gỗ hẻm chỗ Cur Ủy Hội một phen điều tra về sau, mới biết được Lưu Nhất Minh cũng không phải là bị Vương Tú Cần ruột thịt, mà chính là từ ven đường trong thùng rác lượm được, hơn nữa từ Dân Chính Bộ Môn thu dưỡng trong hồ sơ tìm tới ban đầu bằng chứng.

Cái này làm cho Tường thúc run lên trong lòng, suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ, điều này nói rõ có mọi người sớm biết phu nhân sinh sản ngày tháng, từ trước làm chuẩn bị.

Có dự mưu lên vào ổ sinh sản, thừa mọi người không chú ý mang đến Ly Miêu hoá Thái Tử.

Nếu như là như vậy, đây cũng không phải là một người có thể hoàn thành, trong một cái tất nhiên là phụ nữ có thai, lại sinh sản ngày tháng theo phu nhân tương cận.

Tường thúc nghĩ tới đây, lại nhờ quan hệ, điều tra bệnh viện năm đó ba ngày khoảng chừng mang thai khoa sản số liệu, đáng tiếc lâu năm lâu ngày, năm đó Người chết chết, rời rạc, khó có dùng đầu mối.

Con đường này đi không thông về sau, Tường thúc một bên điều tra Gia Lượng người bên cạnh, một bên điều tra năm đó theo Thủ Nghiệp có đụng chạm cừu nhân, có thể như thế mưu kế, trăm phương ngàn kế ẩn nhẫn hơn hai mươi năm, cái này tất nhiên là tử thù.

Kim Thủ Nghiệp năm đó từ bộ đội chuyển nghề trở lại, tiến vào Dự Châu thành phố Cục Công An nhận chức Đại Đội Trưởng, quốc gia ở 83 năm đến 86 năm kéo dài ba năm nghiêm trị thời kỳ, bắn chết không ít vi phạm phạm tội nhân viên. Trong lúc này không thiếu có cán bộ cao cấp con cái, nhất định là có đối với Thủ Nghiệp ghi hận trong lòng thân nhân người chết.

Chải vuốt những tài liệu này, qua từng cái loại bỏ, nhưng thấy Trần Mông danh tự này lúc, Tường thúc trong lòng hơi động, án này lúc ấy so sánh oanh động.

Trần Mông là một Pháp Chế báo ký giả, vừa lịch sự, lại lưu manh; trong ngày thường, áo mũ chỉnh tề, hào hoa phong nhã, một phái người khiêm tốn phong độ thần sĩ.

Ở Báo Xã trong lấy "Đả kích cái xa, Hoảng Dương chính nghĩa, lấy bút làm kiếm, vì Dân kêu gọi" mà thanh danh vang dội.

Dùng phòng văn danh nghĩa, dụ dỗ nữ thanh niên lên giường, 85 năm bị Hàng xóm tố cáo, tháng mười năm đó lấy cường gian lưu manh tội bị bắn chết.

Cái này Trần Mông nghe nói có một bạn gái, là hán trường cấp 3 đồng học, Trần Mông vừa chết, cũng không tung tích.

Trần Mông phụ thân đảm nhiệm Khu Trưởng Trần Đức Thắng còn nhờ mọi người hướng Kim Thủ Nghiệp cầu tha thứ không có kết quả, mang lòng oán hận. Sau bản thân cũng nhận được một cái dính liú, thật sớm từ cương vị lãnh đạo bên trên về hưu, nhàn rỗi ở nhà.

Đáng tiếc điều tra về sau, phát giác Trần Đức Thắng năm năm trước đã chết, lưu lại một nữ ở năm 1996 sau khi xuất ngoại ở nước ngoài, đến nay không về.

Cái đầu mới này đoạn về sau, Tường thúc không thể làm gì khác hơn là đem chú ý lực tập trung đến Gia Lượng người bên cạnh trên thân.

Kim Vệ Hồng nghe Tường thúc tự thuật, lông mày nhăn thành chữ xuyên, hai mắt hàn quang lóe lên, đôi môi căng thẳng, ngực phập phồng lạnh lùng nói: "Tra ra là ai chẳng?"

Tường thúc trầm ngâm một cái, chậm rãi nói: "Trước mắt Gia Lượng Nhũ Mẫu Triệu mẫu hiềm nghi lớn nhất."

"Triệu mẫu?"

Kim Vệ Hồng đầu tiên là sững sờ, sau đó ánh mắt híp lại, gật đầu một cái, người này xác thực hiềm nghi lớn nhất, hơn hai mươi năm cơ hồ cũng chưa có xin nghỉ phép, hoàn toàn đem Gia Lượng cho rằng con mình đối đãi.

Nhớ lại Gia Lượng khi còn bé từng ly từng tí, khẽ nhủ mày, lẩm bẩm nói: "Hơn 20 năm trước, Triệu mẫu cũng liền hơn hai mươi tuổi đi, làm sao có thể có như vậy tâm cơ, sau lưng nàng nhất định là có mọi người cho nàng nghĩ kế!"

"Tiểu thư, nói không tệ! Ta cũng nghĩ như vậy!" Tường thúc gật đầu, mắt lộ ra tán thưởng ý.

Kim Vệ Hồng nhìn Gia Lượng tấm hình, híp mắt khòe mắt lóe lên hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, trầm thấp ngữ điệu hỏi "Có thể hay không?"

"Đã đưa huyết dạng, chiều nay là có thể ra kết quả."

Dưới tình huống này, cho dù ai cũng sẽ hoài nghi Gia Lượng có phải hay không Triệu Thị con ruột, Tường thúc tự nhiên cũng nghĩ đến một điểm này, quả quyết thu thập huyết dạng.

Bên trong phòng bệnh truyền tới thanh âm chọt cao chọt thấp,

Kim Vệ Hồng cùng Tường thúc có thể cảm giác được bên trong ngôn ngữ giao phong kịch liệt.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đảo mắt chính là một cái giờ.

Lưu Nhất Minh nguyên bản nhìn lão đầu có bi thương có tin mừng, lúc cười lúc khóc đáng vẻ, khó mà xúc động, dù sao việc trải qua quá nhiều, làm chứng nấy trăm năm Bi Hoan Ly Hợp, sinh ly tử biệt, điểm này biến cố tính là gì.

Có thể chắc chắn chuyện này chân thiết phát sinh ở trên người mình lúc, giếng nước yên tĩnh tâm cảnh vẫn là dâng lên rung động. .

Nhìn trước mắt lão đầu, tâm lại không đành lòng, bất kể như thế nào, huyết mạch không ngừng, từ trên người lão gia tử trực giác cảm nhận được cái gì gọi là máu mủ tình thâm

Huống chi, mẫu thân đã đồng ý, chính tha thiết ánh mắt nhìn chính mình, lão gia tử cũng là vẻ mặt trông đợi.

Lưu Nhất Minh bất giác tự giễu bật cười, trong lòng than thở, đời trước sinh hoạt theo chó một dạng, làm sao lại không có tốt như vậy vận khí đây?

Kim Thị tập đoàn chính mình vẫn biết, Hoa Hạ Quốc bên trong số một số hai hào môn, "Chỉ cần Kim Thị tập đoàn tiến vào hành nghiệp, hấn xí nghiệp đều không cơ hội làm lão đại", có thể nói thế lực bá chủ như vậy tồn tại.

Lão gia tử đến nay vẫn là Hoa Hạ dân gian Thương Hội Danh Dự Hội Trưởng, Kim Thị tập đoàn cổ phần Công Ty TNHH chủ tịch chức vụ.

Nhìn ánh mắt lấp lánh, đầy áp trông đợi lão gia tử, Lưu Nhất Minh vô pháp cự tuyệt, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu một cái, nhẹ giọng hô: "Gia gia!"

"Được !" Lão gia tử nghe, không tránh khỏi nghẹn ngào, lão lệ tung hoành.

Vương Tú Cầm cũng không khỏi rơi lệ, có một số việc không ngăn được, ai! Đây đều là thiên ý a!

Bên ngoài chờ nóng nảy Tường thúc cùng Kim Vệ Hồng đám người, lo âu bất an ở trong hành lang đi tới đi lui.

Lúc này "Hô" một tiếng, cửa phòng bị rộng rãi mở ra.

Cửa mở ra, Lưu Nhất Minh nâng lão gia tử cánh tay chậm rãi đi ra.

Lão gia tử nhìn bằng nửa con mắt bốn phía, ánh mắt lấp lánh, mặt mũi hồng hào, đôi môi mím chặt, gương lên cằm râu.

Tường thúc đám người hội ý, lập tức hô: "Thiếu gia!"

"Thiếu gia. . . Thiếu gia. . ." Dưới mọi người đều cũng vẻ mặt vui mừng, cung kính hô.

Lưu Nhất Minh gật đầu hỏi thăm, lão gia tử nắm Lưu Nhất Minh tay, chỉ trước mặt hốc mắt ứng đo Kim Vệ Hồng nói: "Đây là người cô cô."

Lưu Nhất Minh chần chờ một cái, mỉm cười hô: "Cô cô, được!"

"Được. . . Tốt. . ." Kim Vệ Hồng cũng không khống chế được tâm tình, nhìn Lưu Nhất Minh Thanh Tú ngũ quan, thoáng cái nhớ tới qua đời đại ca, lệ nóng "Bá" một cái hạ xuống.

Đi tới, bắt lại Lưu Nhất Minh cánh tay, một bên gạt lệ, một bên tường tận, Lưu Nhất Minh tướng mạo.

Trong miệng hung hăng nói: "Cái này mũi cực giống mẹ ngươi, cái này lông mày. . . ."

Mọi người vừa nói, cười, khóc, buồn vui đan xen, một đường vây quanh, rời bệnh viện.

Tề bác gái nhìn cười chum chim theo chính mình tỏ ý, bị người nhà họ Kim mang đi Lưu Nhất Minh, trong lòng ngũ vị tạp trần, vội vàng đi tới Vương Tú Căn bên trong phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Có một việc muốn tuyên bố!

Đế Hồ Tây Vương Phủ, Kim Phủ, đèn đuốc sáng choang, tiếng người huyền ảo.

Kim Thị gia tộc già trẻ tộc nhân đoàn tụ một Đường, trong ngày thường mọi người đều bận rộn, rất khó có rảnh rỗi tụ chung một chỗ, hôm nay rảnh rỗi lão gia tử triệu tập, có thể cùng nhau buông lỏng thỏa thích trò chuyện.

Không ít người trong tối hỏi thăm, lão gia tử đem mọi người triệu tập tới, đến cùng là vì chuyện gì?

Đặc biệt là ngồi ngay ngắn ở trung tâm trên ghế sa lon Kim Thế Nhân cùng lão tam Kim Thế Bảo, đều là râu bạc trắng, vẻ mặt tang thương.

Cùng lão gia tử cũng chính là chênh lệch bốn năm tuổi, giống vậy mắt mờ chân chậm, hai huynh đệ ngồi chung một chỗ, áp tai xì xào bàn tán.

"Anh trưởng là ý gì? Làm sao có thể để cho a Tường làm như vậy? Cái này làm cho Gia Lượng sau này làm sao còn thống lĩnh Kim Thị gia tộc?"

Nhị lão gia tử Kim Thế Nhân phì phò, cau mày, mặt lộ vẻ không vui nói.

"Khả năng. . . Gia Lượng tật xấu không thay đổi, có chuyện gì để cho anh trưởng biết thôi?"

Tam lão gia tử có chút cười trên nỗi đau của người khác, lấy mạng theo giọng giễu cợt nói.

Kim Thế Nhân chậm rãi lắc đầu một cái, ánh mắt híp lại, hần tự nhiên nghe được lão tam tâm tư.

Cũng biết hần sau lưng động tác nhỏ không ngừng, mấy năm này dùng sức bồi dưỡng tôn tử Kim Gia Văn.

Nhắc tới cũng kỳ, Kim Thế Nhân mặc dù không có học tập thiên phú, nhưng lại có một cái tài hoa bộc lộ tốt tôn tử, trong gia tộc cũng liền thuộc Gia Văn học tập tốt nhất.

Kim Gia Lượng cũng không sánh bằng, đuổi sát Tô gia trang Tiểu Nguyệt, đây cũng là lão tam mấy năm gần đây càng ngày càng không an phận nguyên nhân hành động.

Kim Thị gia tộc trước đây chính là Dự Tây danh gia vọng tộc, gia cảnh rất phong phú, không nói thế đại trâm anh, tổ tiên cũng từng ra không ít đại quan.

Quân phiệt hỗn chiến thời kỳ, thường gặp cướp bóc, gia đạo sa sút, tới Dân Quốc Thời Kỳ, lúc ấy Kim Lão gia tử, còn là một hào hoa phong nhã nhiệt huyết thanh niên, một lòng cứu quốc cứu dân chí chí, mất thấy trong nước loạn cực, dứt khoát Du Học nước Pháp, ba năm sau, trở về nước tham gia cách mạng.

Lão nhị Kim Thế Nhân trông coi gia nghiệp, chặt vật chống đỡ, lão tam Kim Thế Bảo thì hết ăn lại nằm, chơi bồi lâu lổ, sau đó bị qua đường Quân Phiệt bắt đi làm tráng đinh.

Thời đó rồi loạn không chịu nổi, Phong Vân kích động niên đại, tam huynh đệ lại trải qua phong ba chớp giật, lưu được tánh mạng đến nay, cũng coi là phúc lớn mạng lớn.

Cải cách giải phóng về sau, con trai của Kim Lão gia tử Kim Thủ Nghiệp buông tha con đường làm quan, dứt khoát Hạ Hải, sáng lập Kim Thị tập đoàn Công Ty TNHH.

Bằng vào Kim gia phong phú nhân mạch quan hệ cùng xuất sắc đầu óc kinh tế, nhanh chóng mở ra cục diện, trở thành tân thời đại làn gió mới.

Lão gia tử về hưu về sau, bị nhi tử mời làm danh dự chủ tịch, hẳn chính là biết lão gia tử bản lĩnh, gặp qua các mặt của lớn xã hội, ngực giấu thao lược, Vạn Nhân Mạch Dịch.

Tại cái đó cao ngất tuế nguyệt, từng ra nước ngoài, lưu qua người Tây phương cái nào có hạng người bình thường.

Quả nhiên, lão gia tử gia nhập liên minh về sau, quyết định Đại Chiến Lược, không tới hai mươi năm quang cảnh, Kim Thị tập đoàn nhanh chóng khuếch trương, giao thiệp với địa sản, quán rượu, điện tử phân phối các loại nhiều ngành nghề, nghiêm chỉnh trở thành khó mà rung chuyển một con thuyền thể lực bá chủ.

Năm 1996 thời điểm, trước kia ở Nam Dương đánh liều cậu trở về nước thăm người thân, lại di tặng cho Kim Thủ Nghiệp một phần ở nước ngoài sản nghiệp, Kim Thị tập đoàn lấy nơi này làm căn cứ, ở ở nước ngoài khắp nơi bố cục, công thành đoạt đất, thu hoạch rất phong phú.

Lão nhị Kim Thế Nhân tính cách đôn hậu, ở đại cách mạng thủy triều đánh tới thời điểm, bị lão gia tử một phong gia thư, lệnh cường chế quyền ra tất cả thổ địa Tiền Tài, coi như là yên ổn vượt qua Thời đó đặc thù niên đại.

Lão tam Kim Thế Bảo chiến tranh kháng Nhật sau khi kết thúc, lưu một cái mạng nhỏ, đem về gia hương. Trước kia đại vận động thời điểm còn bị kéo lên đường phố công khai xử lý tội lỗi qua, bất quá cũng coi là mạng lớn, may mắn sống sót.

Về sau lão nhị lão tam đều đều tại làm nông mà sống, qua thập phần khổ cực, lão gia tử thỉnh thoảng tiếp tế một, hai.

Kim Thị tập đoàn phát triển lớn mạnh về sau, lão gia tử nhớ tới huynh đệ chi tình, cố ý tặng một ít cổ phần cho lão nhị cùng lão tam, nhưng lại không cho phép bọn họ nhúng tay công ty bình thường vận hành.

Hắn tất nhiên biết hai cái huynh đệ bản lĩnh, chẳng qua chỉ là bình thường tư chất, khó ký thác trách nhiệm nặng nề. Để cho bọn họ tiến vào công ty cấp quản lý, không xảy ra chuyện không thể.

Cho dù là con cái của bọn họ Kim Thủ Tài, Kim Thủ Quân các loại, lão gia tử cũng là khảo sát nhiều lần, mới trao tặng chức vị, bất quá đều không phải là quan trọng hơn chức vị. Cũng coi là đối nội có một giao phó.

Lão tam Kim Thế Bảo vừa nghiêng đầu, vẫy tay tỏ ý cách đó không xa cùng một đám Đệ Đệ Muội Muội nói chuyện với nhau tôn tử Kim Gia Văn.

Không lâu lắm, Kim Gia Văn cất bước đi mau tới, hỏi trước sau khi Nhị Gia Gia được, sau đó mới hướng thân gia gia Kim Thế Bảo bên cạnh.

Gần bên Kim Thủ Tài, Kim Thủ Quân cũng đi tới, dò xét lắng nghe.

Tam Lão Gia Kim Thế Bảo nhìn mình tôn tử tao nhã lễ phép, cầu thủ ném bóng rõ, mang theo mấy phần anh trưởng thân vận, trong lòng hết sức hài lòng.

"Nói một chút Gia Lượng đến làm chuyện xấu xa gì? Lại chộc cho người Đại Gia Gia đại động can qua như vậy?"

Kim Gia Văn giao hoạt chớp động ánh mắt, lấy tay đẩy một cái trên sống mũi mắt kiếng gọng vàng, hơi khề cau mày, giọng không nhanh không chậm nói.

"Ngay từ đầu rất tốt, sau đó Tường thúc lại để cho một ngoại nhân ngồi lên Đại Gia Gia Maybach ngồi xe mới đưa tới mâu thuẫn!"

"Ồ?" Kim Thế Bảo ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm tôn tử hai mắt, ngay cả Nhị Lão Gia Kim Thế Nhân cũng lên tinh thần nhìn Kim Gia Văn.

"Ta cũng không biết là tại sao? Tiểu tử kia nghe nói là cái kia xưởng ép dầu gỗ hèm đi ra tạp hóa công nhân viên chức con cháu, cũng không gia thế hiển hách bối cảnh, không hiểu Đại Gia Gia tại sao sẽ để cho Tường thúc lại đón hắn?"

Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo hai người cùng híp mắt mờ mắt, cẩn thận lắng nghe, Kim Gia Văn nhanh chóng tổ chức một chút lời nói.

"Gia Lượng ca tức không nhin nổi, tìm Tường thúc lý luận, hình như là bởi vì tố cáo Tường thúc giả truyền thánh chỉ, chộc giận Tường thúc, Tường thúc lại ngang nhiên hạ lệnh, đem Gia Lượng ca cưỡng ép khống chế giải về đến."

Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo nghe trong lòng đều là rét một cái, tuy nhiên mới vừa rồi bọn họ ở trong điện thoại cũng báo cho biết chuyện này, nhưng nguyên do quá trình lại không nói.

Kim Thế Nhân mở ra đục ngầu hai mắt, nhìn chăm chăm Kim Gia Văn nói: "Tiểu tử kia coi là thật chỉ là một tạp hóa công nhân viên chức con cháu?"

"Đúng nha! Nhị Gia Gia, chuyện này đoạn sẽ không có giả, chính là một cái tiểu tử nghèo."

"Hắn gọi cái gì?" Kim Thế Bảo trên người nghiêng về trước, khề nhưu mày, rõ ràng đối với người này hết sức cảm thấy hứng thú.

Kim Gia Văn nghĩ một hồi, nói: "Thật giống như kêu. . . Kêu Lư Nhất Minh, đúng không sai! Tựa Lư Nhất Minh!"

Nhị Lão Gia Kim Thế Nhân cau mày, bất mãn nói: "Cái này a Tường cũng quá đáng chứ ?"

"Đâu chỉ quá đáng, thật là hung hăng càn quấy, hần một quản gia, lại dám đối đãi như vậy Kim Thị tập đoàn tương lai Người kế nhiệm?" Tam Lão Gia Kim Thế Bảo quyết miệng, nghiêm nghị nói.

"Gia Lượng bây giờ đang ở nơi nào?"

"Từ khi chúng ta đến đến giờ, Gia Lượng ca bị người nhốt vào lầu hai trong phòng ngủ." Gia Văn tâm tư kín đáo, ứng tiếng đáp.

"Đi! Chúng ta đi hỏi một chút, đến chuyện gì xảy ra?"

Đoàn người mới vừa đi tới lầu hai, còn không có bước lên hành lang mặt đất, liền bị Tào Đại Tráng bọn họ người cản lại.

Khuyên can mãi cũng không được, đoàn người hậm hực trở lại, buồn buồn không vui. Kim Thế Bảo cơ hồ là phẫn nộ, uy hiếp nói: "Biết ta là ai không? Chờ một chút không cho các người đẹp mắt không thể! Hừ!"

Tào Đại Tráng bọn họ cười hắc hắc, không hề để ý.

"Làm sao không thấy Triệu mẫu đây?" Kim Gia Thành ngăm nhìn bốn phía, kinh ngạc hỏi.

"Ồ? Đúng nha! Bao lâu, làm sao cũng không thấy nàng ... Đi ra gọi?"

Tất cả mọi người rối rít quay đầu, ánh mắt khắp nơi loạn chuyển, Kim Gia Thành càng là chạy đến Triệu mẫu gian phòng nhỏ cửa, lại trông thấy cùng lầu hai giống vậy trang phục lính đánh thuê nam tử giữ cửa, thấy có người tới, lập tức giơ tay lên ngăn lại.

Bận rộn chạy trở lại theo mọi người kẻ lẻ, mọi người vừa nghe, trong lòng đều cũng cả kinh, cũng là trẻ nãi nữa, lúc này cũng ngửi ra không giống bình thường khí tức đến.

"Đây là làm sao?"

"Lão gia tử muốn làm gì?"

. . .

Đèn xe lóe lên, một trận động cơ âm thanh. Bên trong biệt thự nhất thời yên tĩnh.

"Trở về? Là Đại lão gia tử trở lại."

Tiếng bước chân tap mà không loạn, bóng người đứng đưa, không xuống mấy chục người, lão gia tử xuất hành chiến trận cho tới bây giờ không có lớn như vậy qua.

Biệt thự đại môn mở ra, mọi người trong nhà đều cũng đứng đứng lên, chia nhóm hai bên nghênh đón.

Lão gia tử mặt mũi hồng hào, ánh mắt lấp lánh có thần, thần thái kia phảng phất trở lại Thời đó oai phong một cõi niên đại, khí thế lăng nhiên, thoáng cái trở nên tuổi trẻ đứng lên.

Bên cạnh một cái hai mươi một hai mươi hai tuổi người tuổi trẻ, thần thái yên ổn, vẻ mặt bình tĩnh, đỡ lão gia tử chậm rãi đi tới.

Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo hai huynh đệ, dù sao tuổi lớn, mặt mờ, đặc biệt là ban đêm, cách khá xa xem không hần rõ ràng.

Bên cạnh Kim Thủ Tài cùng Kim Thủ Quân lại nhìn đến rõ ràng, liếc mắt nhìn nhau, tràn đầy khiếp sợ, thầm nghĩ trong lòng, người trẻ tuổi này làm sao theo chết đi Thủ Nghiệp anh trưởng như thế giống nhau.

Nếu như Lư Nhất Minh không phải như vậy tuổi trẻ lời nói, hai người cơ hồ đều phải nhận làm người.

Kim Gia Thành cùng Kim Gia Văn lúc này cũng nhìn ra không bình thường đến, đơn độc Lư Nhất Minh đứng trước mặt bọn họ lời nói, bọn họ chưa chắc có thể phát giác ra cái gì, giờ phút này cùng Đại Gia Gia đứng chung một chỗ, cái này mặt mày giữa bộc lộ ra ngoài thần vận, không nói ra tương tự cảm giác.

Tình hình này thập phần quỷ dị!

"Anh trưởng. . ."

"Đại Gia Gia. . ."

Lão gia tử gạt đầu, nắm Lư Nhất Minh cổ tay, cười lớn đi vào đại sảnh, tâm tình thập phần sung sướng!

Đứng lại giữa đại sảnh, đối mặt Kim Thị gia tộc người, lão gia tử mắt sáng như đuốc, quét nhìn bốn phía về sau, đề khí lớn tiếng nói: "Hôm nay, kêu mọi người qua đến, là bởi vì có một việc muốn tuyên bố!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Chuyện xấu là cái gì?

Vàng son lộng lẫy bên trong đại sảnh chỉ có Kim Lão gia tử vang vọng thanh âm đang vang vọng.

Mọi người đều cũng kinh nghi bất định, mỗi cái bình khí ngưng thần, không dám thờ ơ, ánh mắt nhìn thẳng trong sân lão gia tử.

Giờ khắc này ở ánh đèn chiếu rọi xuống, khoảng cách gần tường tận dưới, Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo hai anh em rút cuộc nhìn ra Lưu Nhất Minh tướng mạo kinh dị chỗ.

Đục ngầu hai mắt bất giác lóe lên một cái, hiện ra ánh sáng khác thường.

Đứng trong đại sảnh trung ương Kim Lão gia tử râu không gió phiêu động, mắt sáng ngời như ngôi sao, trên thân hiển lộ ra khí thế căng bức người.

Lão gia tử tay run run cổ tay một cái giờ lên Lưu Nhất Minh tay, lớn tiếng nói: "Các ngươi có biết hắn là ai? Hắn. . . Mới là Thủ Nghiệp thân cốt nhục, ta cháu trai ruột nha!"

Lão gia tử bởi vì tâm tình kích động, nói chuyện đều mang giọng run rẩy, râu run lấy bầy.

Phía dưới Kim Thị gia tộc mọi người sau khi nghe nói, tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, mỗi cái trợn mắt hốc mồm, trố mắt nhìn nhau, vẻ mặt không thể tin.

Kim Thế Nhân khoảng cách lão gia tử gần nhất, giờ phút này cũng lớn há hốc mồm, trợn to hai mắt, cho là mình nghe lầm, ánh mắt kinh ngạc nhìn Lưu Nhất Minh, lại nhìn chăm chú vào lão gia tử, vội vàng hỏi "Đại ca, người. . . Chuyện này. . . Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Ha-Ha "

Lão gia tử nhìn nhị đệ Kim Thế Nhân liếc một chút, lại quét một chút dưới tộc nhân, sau cùng ánh mắt rơi ở bên người anh tư cao ngất, khí vũ hiển ngang Lưu Nhất Minh trên thân, cười lớn.

Nghĩ tới đây nửa năm qua, nhi tử Thủ Nghiệp xảy ra tai nạn xe cộ sau, trong tộc một mực lời đồn không ngừng. Chủ yếu là Gia Lượng quá mức không có ý chí tiến thủ, bề ngoài nhìn gọn gàng xinh đẹp, bên trong nhưng là cáng bả, điển hình trông khá được mà không dùng được.

Lão gia tử thật là không yên tâm, đem Kim Thị tập đoàn chiếc thuyền này thế lực bá chủ tay lái giao cho trong tay hắn.

Gần đây thân thể ngày càng sa sút, Gia Lượng hiện tại quả là không còn dùng được, lão gia tử cũng hoạt động tâm tư người, bắt đầu ở trong tộc khảo sát bọn tiểu bối tư chất phẩm hạnh.

Về phần mình hai cái đệ đệ Thế Nhân cùng Thế Bảo, không cần nghĩ, hai người bọn họ nhi tử Thủ Tài cùng Thủ Quân cũng là tư chất bình thường, không chịu nổi trách nhiệm nặng nề.

Chỉ có từ tôn nhi bối bên trong qua chọn, đang tự phiền muộn, buồn bực khó hiểu lúc, có lẽ là thượng thiên thương tình, tại chính mình một chân xuống mồ thời khắc, lại tìm tới cháu trai ruột, hướng chỉ nhân phẩm, tư chất đều là thượng thừa, để cho lão gia tử làm sao không vui.

"Điên, Đại Gia Gia bị điên sao?"

Kim Gia Thành không tránh khỏi nghẹn ngào gọi ra, người phía dưới cũng bắt đầu táo động, trên mặt hiện ra vẻ bối rối.

Lão gia tử cười xong về sau, lông mày đưa ngang một cái, khí thế uy nghiêm, nhìn bằng nửa con mắt bốn phía, mọi người biểu tình thu hết mắt, lớn tiếng nói: "Các ngươi cho là khẳng định đã cho ta điên chứ ? Hừ!"

Nặng nề phi phò về sau, sắc bén ánh mắt trong lúc lơ đãng quét một chút dưới Kim Gia Thành.

Kim Gia Thành tâm hồng, hốt hoảng cúi đầu xuống, mặt lộ vẻ xấu hổ, không dám ngôn ngữ.

Người khác vẫn mặt lộ khó hiểu, kinh ngạc nhìn khí thế lẫm nhẫm lão gia tử.

"Ngày mai ta muốn tổ chức hội đồng quản trị. . . ."

Lão gia tử nói tới chỗ này, giọng dừng lại một cái, ánh mắt uy nghiêm quét nhìn mọi người một cái, lộ ra không cho nghi vấn ý.

"Từ ngày mai, Kim Thị tập đoàn chủ tịch chức vụ do Nhất Minh đưa nhỏ này đảm nhiệm!"

Mọi người lại vừa là một trận xôn xao, so với lúc trước xao động lớn hơn, tiếng người cơ hồ muốn sôi trào.

Nhị Lão Gia Kim Thế Nhân thật sự nghe không vô, trong tay quai trượng mạnh mẽ giã mặt đất, la lớn: "Đại ca, hôm nay ngươi là thế nào?"

Kim Thế Bảo giống vậy từ khiếp sợ tỉnh hồn lại, theo sát sau, la lớn:

"Đây quả thực quá hoang đường, đột nhiên nhô ra một người, liền muốn kế thừa Kim gia mấy chục tỉ sản nghiệp, cái này?"

"Đại ca, ngươi văng đầu chứ?" Kim Thế Bảo có chút thờ hồn hèn hèn.

Lão gia tử lông mày đưa ngang một cái, trừng mắt tam đệ Kim Thế Bảo, nghiêm nghị nói,

"Nói cho các ngươi biết, ta thanh tịnh rất lợi hại, Gia Lượng cũng không phải là ta Kim gia tử tôn, hần. . . Mới là Thủ Nghiệp thân cốt nhục! Hần. . . Trên thân chày xuôi mới là ta Kim gia huyết mạch".

Lão gia tử khí thế lẫm nhẫm, như đinh chém sắt, râu run lông bẩy nói.

"A. . . Chuyện này. . ."

Mọi người lại vừa là một trận xôn xao, bị lão gia tử một câu nói này chấn động phải thất điên bát đảo, mỗi cái trở mắt nhìn nhau, vẻ mặt chấn động.

Từng cái tròn to tròn mắt một cái, rướn cổ lên, bắt đầu đưa ánh mắt tập trung đến Lưu Nhất Minh trên thân, có thể nói là vạn chúng chú mục.

Ánh mắt sáng loáng, sắc bén như đao, tựa hồ muốn Lưu Nhất Minh thái mỏng nghiên cứu một chút.

Gia Lượng không phải ta Kim gia tử tôn, một câu nói này giống như Kinh Lôi, đem mọi người giật mình kinh ngạc, lại thêm việc nhượng lại chủ tịch chức, đây hoàn toàn ngoài dự liệu của mọi người.

Cũng là Lưu Nhất Minh nghe, trên mặt cũng không khỏi hiển lộ ra vẻ kinh ngạc, ánh mắt động một cái, ngay sau đó vừa trầm lắng xuống.

Bên người Tường thúc nghe không chút nào ngoài ý muốn, tụ tập dưới một mái nhà trong mọi người, chỉ có hần biết lão gia tử thân thể chống đỡ không bao lâu, nhân cơ hội này, đem đại sự quyết định.

Tiểu thiếu gia không có quản lý kinh nghiệm không sao, ai cũng không phải trời sinh đã biết, đơn giản cũng là chỉ định mấy cái phụ tá người cho tiểu thiếu gia đảm bảo hộ tống.

Đến nỗi trong tối một ít nhỏ vụn đồ, không sợ hần động, chỉ sợ hần bất động, dăm nhúc nhích một cái, lão gia tử tuyệt đối sẽ hạ tử thủ.

Hội lợi dụng khoảng thời gian này, tiêu diệt tiểu thiếu gia bên trên sở hữu chương ngại, lại mỗi mắt mong chờ, nhìn một chút cái. . .kia trước xuất hiện.

Bên người Kim Vệ Hồng cũng không có lộ ra bao nhiêu kinh ngạc, kể từ khi biết Lưu Nhất Minh là đại ca thân sinh cốt nhục về sau, vị trí chủ tịch này chuyện đương nhiên hội để lại cho Lưu Nhất Minh, mình cũng tất nhiên toàn lực phụ tá đưa cháu này chương khổng Kim Thị tập đoàn chiếc thuyền này Cự Hạm. Chỉ bất quá nàng. . . Không nghĩ tới lão gia tử sẽ như vậy vội vàng thôi.

Phía dưới Kim Gia Văn ánh mắt hung ác, trên mặt trời u ám, cau mày, nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh biểu tình, kỳ ban đầu về kinh ngạc đã lặng lẽ giấu, lại khôi phục thành nhân tình yên ổn đáng vẻ, não hải bắt đầu tốc độ cao xoay tròn, trong lòng tính toán không ngừng.

Chỉ nhìn Lưu Nhất Minh cái này một bộ không có chút rung động nào, thân nhiên tiếp nhận bộ dáng, cũng đã biểu lộ ra người này tuyệt không đơn giản, lòng dạ rất sâu, cũng không phải là Gia Lượng cái. . .kia dễ dụ lừa gạt A Đầu.

Xem ra chính mình chớp lấy Kim Thị tập đoàn quyền không chế kế hoạch cần điều chỉnh.

"Đại ca, lời này của ngươi là ý gì?"

Kim Thế Nhân cau mày, trên mặt vẫn treo vẻ kinh dị.

"Gia Lượng hần không phải ta Kim gia tử tôn, chẳng lẽ?"

"Đúng vậy nha! Đến chuyện gì xảy ra?"

Lão gia từ chối mặt với mọi người nghi ngờ ánh mắt không giải thích được, nhẹ nhàng khoát tay, tiếp sau Tường thúc hội ý, lập tức từ trong túi công văn móc ra hai phần ADN giám định thư.

.....

Ngày thứ hai 5 giờ chiều, nước Mỹ Đại Học Harvard.

Hoa Hạ và nước Mỹ đều tại Bắc Bán Cầu, vĩ độ không sai biệt lắm, cho nên nước Mỹ giờ phút này giống vậy hoa nở chính mục mùa vụ, đã bước vào cuối xuân.

Trên thảm cỏ thơm hoặc ngồi, hoặc nằm không ít học sinh, có đọc sách, có thấp giọng nói chuyện phiếm nói đùa. Không chút tạp chất trên mặt đường thành thoàng có bên ngoài đi thăm du khách đi qua.

Tô Tiểu Nguyệt giờ phút này đang cùng ba gã tóc vàng mắt xanh đồng học ngồi quây quần một chỗ, tràn đầy phấn khởi thảo luận cái gì.

Đột nhiên nghe được trong túi đeo lưng truyền tới điện thoại di động tiếng chấn động, Tô Tiểu Nguyệt dừng lại nói chuyện với nhau, đưa tay kéo ra khóa, lấy ra tào điện thoại di động, nhìn một cái là trong nước dây số, cũng biết là lão ba đánh tới.

"A lô ! Ba ba?"

Tiểu Nguyệt nha! Vé phi cơ ta cho người định xong, trong nước có chuyện, cần người lập tức trở lại một chuyến."

Vân Hải tập đoàn chủ tịch Tô Chí Quốc đứng ở cự đại trong suốt cửa sổ thủy tinh trước, nhìn chân trời biển ảo chấp chờn Luru Vân, mang theo áy náy nói.

"Hừ! Chuyện gì nhỉ? Không nói rõ ràng, ta cũng không trở về!"

Tô Tiểu Nguyệt một bên gọi điện thoại, một bên thu thập Ba lô, cùng các bạn học cùng nhau hướng trường học tiếp sau bãi đỗ xe đi tới.

"Ha ha!" Trong loa truyền tới Tô Chí Quốc tiếng cười cợt mỉa.

"Lão ba, ta có thể nói cho người biết, đừng mơ tưởng giống hơn nữa lần đó một dạng đem ta lừa gạt trở về." Tô Tiểu Nguyệt cắn hàm răng, hung tợn cảnh cáo nói.

"Ách!" Tô Chí Quốc dở khóc dở cười, đối mặt ngang ngược đáng yêu nữ nhi, mình là một chút tính khí cũng không bằng.

"Có hai chuyện cũng với người có liên quan, một cái chuyện tốt, một cái chuyện xấu, người nghe cái nào?"

"Đầu tiên nói trước sự tình thôi!" Tô Tiểu Nguyệt thật chặt trong ngực sách giáo khoa, thờ ơ thuận miệng nói.

"Chuyện tốt cũng là, người lúc trước nói Gia Lượng không một chút nào giống như Kim Lão gia từ lời nói ứng nghiệm."

"Cái gì? Có ý gì nhỉ? Lão ba!" Tô Tiểu Nguyệt không tránh khỏi dừng bước lại, hứng thú thoàng cái nhắc tới.

"Ha ha! Người lúc trước không phải một mực than phiền Gia Lượng trên thân không có một chút Kim Lão gia từ phong độ sao? Sự thực là một chút cũng không sai!"

"Người nhà họ Kim làm ADN kiểm định, này Gia Lượng trên thân không có một chút người nhà họ Kim huyết mạch!"

"À? Thật nhỉ?" Tô Tiểu Nguyệt vừa mừng vừa sợ, cơ hồ muốn nhảy cẫng lên, hướng về phía Microphone la lên,

"Lão ba, nói như vậy, có phải hay không hai nhà hôn ước liền có thể giải trừ. Quá tốt!"

"Lão ba, quá tuyệt! Người nói chuyện xấu là cái gì?"

Cách Microphone, Tô Chí Quốc cũng có thể cảm nhận được nữ nhi tâm tình vui sướng, đáng tiếc, phía dưới lời nói hần lại không thể không nói.

"Chuyện xấu cũng là Kim Lão gia từ tìm tới chính mình cháu trai ruột, hai nhà hôn ước như cũ!"

"A! Lão ba, người một cái đại lừa gạt!"

...

***** Cầu đề cử *****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Không thể nào thực hiện mộng tưởng

Bên đầu điện thoại kia Tô Tiểu Nguyệt như muốn phát điên, mặt đẹp trở nên ngăm đen, bất chấp hình tượng thực nữ.

"Lão ba, ngươi lại không thể phát phát thiện tâm, đuổi nắm tay, đem nữ nhi kéo ra hố lửa. . ."

Tô Chí Quốc nghe khốc miệng chỉ co quắp, dờ khóc dờ cười, Kim gia, Hoa Hạ Quốc bên trong quan trọng hàng đầu Đại Hào Môn, ở nữ nhi trong mắt lại biến thành hại người hố lửa.

Bên đầu điện thoại kia, Tô Tiểu Nguyệt vẫn lải nhải không ngừng, nha nha quở trách.

"Ta làm sao xui xẻo như vậy nhỉ? Lão ba ngươi năm đó làm sao lại không biết nhiều sinh mảy cái khuê nữ nhỉ? Dựa vào cái gì cái này chuyện xấu đều rơi vào trên đầu ta?"

Tô Chí Quốc nghe nữ nhi thở hắt hắt lao tào âm thanh, vừa tức vừa gấp, mở to khẩu liên muốn mắng, liền nghe nữ nhi phào liên châu còn nói thêm

"Lão ba, ngươi sẽ không có ở bên ngoài có một tư sinh nữ cái gì. . . ."

"Nha! Câm miệng cho ta! Cái gì ngôn ngữ, ngươi đang hoảng trở lại cho ta, muốn phản kháng nha, tìm ngươi gia gia lý luận bỏ!"

"Ta?" Tô Tiểu Nguyệt phản nản khuôn mặt nhỏ nhắn, mặt ủ mày chau.

"Gia gia nếu là giảng đạo lý lời nói, cũng sẽ không làm như thế, thiên hạ lại còn dạng sự tình, ai! Mệnh ta thật khổ nha!"

"Khỏi cầu nhàu, ngươi cũng biết gia gia của ngươi vô lý nha! Vậy còn phí cái gì lời nói, hết thấy trở lại hăng nói!"

"Hừ! Gia gia hần chính là một Đại Quân Phiệt, Phát Xít. . . ."

"Nha đầu chết tiết kia, xuất ngoại về sau, lá gan mập nhỉ? Ngươi trở lại nếu dám nói như vậy, nhìn ngươi gia gia không đem chân ngươi cắt đứt!"

. . . . .

Cúp điện thoại Tô Chí Quốc hận không thể đem điện thoại di động ném ra, mình tại sao liên sinh như vậy cái kia điều ngoa Tinh Quái nữ nhi.

Làm Kim gia bên kia điện thoại báo cho biết bên này thời điểm, mình cũng là bị dọa cho giật mình.

Như thế ly kỳ sự tình lại phát sinh ở hiện thực xã hội trong, người nào lớn mật như thế, lại dám tính kế đến Kim Lão gia tử trên đầu, không biết lão đầu này là nhân vật nào sao?

Cửa sổ chạm sàn bên ngoài, mặt trời ngã về phía tây chiếu trên hồ khoảng không Lưu Vân tùy ý thoải mái, chợt có chim lướt qua.

Thời gian cực nhanh, hơn hai mươi năm một cái búng tay.

Tô Chí Quốc tâm tư bay xa, nhớ lại hơn 20 năm trước một lần Tô Kim hai nhà gặp nhau trên yến tiệc.

Khi đó, Kim Lão gia tử vừa mới lui ra, Kim Thủ Nghiệp đảm nhiệm Dự Châu thành phố Cục Công An Đại Đội Trưởng, hăng hái rực rỡ, hai nhà đoàn tụ ở lão gia tử sau khi về hưu một nơi sân nhỏ.

Phụ thân dẫn người một nhà tới dốc lòng cho Kim Lão gia tử chúc tết, vài chục năm kiên trì, cũng chính là gần nhất năm năm, thân thể và gân cốt không được, mới sai phái chính mình bỏ cho lão gia tử chúc tết.

Nói đến cha và Kim Lão gia tử giữa giao tình, đó là ba ngày ba đêm cũng nói không bao giờ hết, thời gian giao thoa, chiến hỏa bay tán loạn, oai phong một cõi, khó mà đạo tẩn.

Lão phụ thân nguyên danh Tô Đại Tráng, mười mấy tuổi thời điểm vẫn còn ở Tiểu Sơn Thôn trong cho Địa Chủ Lão Tài chăn trâu, bởi vì nghe lén trong thôn Tư Thực tiên sinh giảng bài, mà làm mất tức khắc trâu, bị Địa Chủ lão gia đánh gần chết, may bị qua đường Hồng Quân cứu, dẫn đầu cũng là Kim Lão gia tử.

Cũng chính là từ đó trở đi, Tô Đại Tráng bắt đầu đi theo Kim Lão Nam Chinh Bắc Chiến, bắt đầu làm thành liên lạc viên, sau đó Cảnh Vệ Viên, sau cùng hạ phóng đảm nhiệm hạng nhất người chỉ huy.

Kim Lão kiến thức rộng, lại dạy hẳn thư biết chữ, truyền thụ binh pháp, bây giờ lão gia tử tên Tô Thắng Lợi cũng là cái nào thời điểm Kim Lão tự mình lên.

Làm Cảnh Vệ Viên thời điểm, địch nhân ném quả đến một quả Lựu Đạn, vẫn là Kim Lão phấn đấu quên mình đem Tô Thắng Lợi ngã nhào xuống đất, vì thế, Kim lão gia sau lưng lún vào bảy tám đạo mảnh đạn.

Tô Thắng Lợi lúc ấy khóc bù lu bù loa, hồi bắt năng lấy, chính mình coi như Cảnh Vệ Viên, nguyên bản muốn dùng thân thể tới bảo vệ Thủ Trưởng, lại ngược lại bị Thủ Trưởng bảo hộ.

Sau đó, Tô Thắng Lợi hạ phóng đến hạng nhất làm người chỉ huy thời điểm, bị thương nặng, chảy máu không ngừng, chỉ lát nữa là phải đi gặp Mác, cũng là lão gia tử tự mình cho hẳn truyền máu, mới từ Quý Môn Quan nơi đó đoạt lại một cái mạng.

Kim Lão gia tử là máu loại 0, AB hình huyết nhân cũng có thể hưởng thụ, tục xưng "Vạn năng huyết", bi thảm là, máu loại 0 người lại chỉ có thể tiếp nhận máu loại 0.

Sau đó lão gia tử bất hạnh bị thương, hôn mê bất tỉnh, cần truyền máu, Chiến Địa bệnh viện lại không có thích hợp máu để truyền. Tô Thắng Lợi lên ngựa chạy từ tiền tuyến trở lại, như điên kiên trì muốn thấy thuốc quất chính mình huyết, trong bệnh viện nhiều cái thầy thuốc khuyên can mãi, mới để cho Tô Thắng Lợi hiểu rõ loại máu không phù hợp truyền vào sẽ gây mất mạng.

Tô Thắng Lợi nhất thời ngửa mặt lên trời khóc lớn, ba ngày ba đêm canh giữ ở Kim Lão gia tử trước giường, cấp trên quân lệnh đều không chú ý, vì thế thiếu chút nữa bị bắn chết.

Càng về sau, mười năm rối loạn thời kỳ, Tô Thắng Lợi một nhà cũng bị công khai xử lý tội lỗi, vì thế lão gia tử chuyển nhà, cả đêm nhờ cậy Kim Lão gia tử chỗ quân khu chỗ ở.

Hồng Vệ Binh tiểu tướng cửa giờ quyền đầu, ngâm khẩu hiệu, liền muốn trừng kích đến.

Tuần tra chiến sĩ trở mặt nhìn nhau, không biết làm sao thời khắc, cũng là Kim Lão gia tử ngang nhiên hạ lệnh, nhắc lên súng máy, giờ lên Đại Loa, trọng địa quân sự, dám bước vào một bước, đánh gục tại chỗ.

Vì thế, Kim Lão còn bị trung ương chỉ đích danh phê bình, bị không nhò xử phạt.

Tô Thắng Lợi mỗi lần gia đình tụ hội lúc, hứng thú dồi dào lại nhai năm đó sự tình, nước bọt bay loạn, mặt mày hớn hở, sóng mắt chiếu màu.

Tô gia bọn tiểu bối lỗ tai liền muốn mài ra vết chai đến, những việc này, từng món một, từng cái đều tại Tô gia hậu nhân trong đầu in.

Cũng là ở 86 năm mới trong, Tô Thắng Lợi dẫn bọn tiểu bối bỏ cho lão thủ trưởng chúc tết.

Ở trên yến tiệc, biết được Thủ Nghiệp nàng dâu mang thai sự tình, có thừa việc Chí Quốc nàng dâu cũng đã mang thai, từu hàm nóng mặt, trong lòng hơi động, toại mụm từu kinh, cười nói: "Lão thủ trưởng, như thế hai nhà sao không đều vì thông gia?"

Lời đã ra khỏi miệng, trên yến tiệc nhất thời yên tĩnh, Tô Thắng Lợi lúc ấy liền tỉnh rượu, hơi có chút hối hận, tâm lý thấp thỏm không được, chính mình can rõ, đây là chính mình với cao nha!

Vậy mà, Kim Lão gia tử nghe cười ha ha, há mồm đáp ứng, coi như là ở trên bàn rượu quyết định chuyện này.

Sau đó, Thủ Nghiệp từ bỏ công chức, Hạ Hải sáng lập Kim Thị tập đoàn, phát triển thuận lợi về sau, diu đất lấy Tô Chí Quốc, trợ giúp sáng lập Vân Hải tập đoàn.

Hai nhà tương hỗ là cánh tay, Công Thủ Đồng Minh, sóng vai rong ruổi, thế hệ trước sinh tử tình nghĩa kéo dài đến nay.

Có thể nói không có Kim lão gia tử sẽ không có Tô gia, cũng không có hôm nay Vân Hải tập đoàn.

Cho nên nói, nữ nhi Tiểu Nguyệt vọng tưởng lật đổ lão gia tử quyết định, theo Tô Chí Quốc, đây là một không thể nào thực hiện mộng tưởng!

...

Đêm đó, Đế Hồ Tây Vương Phủ, Lâm gia.

Lâm Giai Di bị một trận lời nói khảo tra về sau, điện thoại di động, laptop tịch thu, cấm túc trong khuê phòng không được ra ngoài.

Lâm Giai Di chán đến chết, trong đầu hồi tưởng Lưu Nhất Minh bị Kim Phủ Đại Quân Gia mời vào Maybach 72 xe sang trọng nội tình hình, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, một đôi đôi mắt đẹp không khỏi hít hít thành Nguyệt Nha.

"Nhất Minh, cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ta phát giác, ta càng ngày càng khó hiểu người?"

Ngoài cửa sổ, một trận động cơ âm thanh, Lâm Giai Di nắm lên ống dòm độ phóng đại lớn, xuyên thấu qua cửa sổ kiếng, từ trên lầu trên cao nhìn xuống đi ra ngoài nhìn.

Phải biết Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự, nguyên bản chính là Kim Thị tập đoàn mở mang Đình Cấp Phú Hào khu cư ngụ, Kim Lão gia từ chỗ ở dĩ nhiên là khu biệt thự bị tốt nhất, ở vào ngay chính giữa, biệt thự sau có Thổ Sơn một tòa, trước có mảng lớn Hồ Nhân Tạo, phụ âm ôm đương, Phong Thủy cực tốt.

Quả nhiên, nhất lưu thật dài đoàn xe, nhìn chăm chú Maybach 72 bị bảo vệ ở chính giữa, tuy nhiên đèn nhánh trong cửa sổ xe không thấy rõ cái gì, theo Lâm Giai Di trực giác Lưu Nhất Minh khẳng định ở bên trong.

Lần đầu tiên cảm giác giữa hai người khoảng cách là như thế đến gần, nguyên lai rãnh trời phẳng phát thoáng cái biến mất, Lâm Giai Di cảm thấy không lý do một trận dễ dàng.

***** Cầu đề cử *****

*** Chân thành cảm ơn "sakuraokc", chúc bạn gặp nhiều may mắn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Lão gia, ngài tìm ta?

Lâm gia bên trong thư phòng Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhượng Hi cũng ở đây bốn phía hỏi thăm tin tức, nóng lòng hiểu rõ cái này dây dưa nữ nhi mình tiểu hóa tử theo Kim Lão đến cùng là quan hệ thế nào?

Không đơn thuần là Lâm gia, đêm đó phát sinh sự tình, không tới một cái nửa giờ, Dự Châu thành phố xã hội thượng lưu cơ hồ cũng phải tin tức.

Đều tại phát động mỗi người năng lượng, khắp nơi hỏi dò tin tức.

Đối với Lưu Nhất Minh độ chú ý mơ hồ siêu việt đối với Lâm gia thiên kim tiểu thư độ chú ý, dù sao coi như thứ nhất được Kim Thị tập đoàn chủ tịch Maybach ngồi xe tiếp đãi người, cái này sự kiện oanh động độ quá lớn.

Ngoại nhân đã từ từ minh bạch hành động này đại biểu hàm nghĩa, đặc biệt là nghe nói Kim Thị tập đoàn đòi thứ ba Người kế nhiệm Kim Gia Lượng được thô bạo áp giải hồi gia quá trình, đủ để đánh nổ nhân cầu.

Coi như Hoa Hạ giới kinh doanh quan trọng hàng đầu, thế lực bá chủ như vậy tồn tại Kim Thị tập đoàn lần này không nghi ngờ chút nào tương nghênh tới một lần động đất.

"Các người nói, tiểu tử này có phải hay không là Kim Thủ Nghiệp ở bên ngoài con riêng?"

"Hắc! Người đừng nói, hai người bọn họ thật là có chút ít giống như đây!"

"Nói như vậy, vô cùng có khả năng! Ha-Ha! Thật không nghĩ tới Kim Thủ Nghiệp cái...kia Thê Quán Nghiêm lại cũng dám ở bên ngoài tư hỗn?"

"Hắc hắc! Quán càng nghiêm, càng dễ dàng xảy ra chuyện!"

"Khả năng không nhiều chứ? Nữ nhi của ta với hắn là cùng ban đồng học, tiểu tử kia đúng là tạp hóa công nhân viên chức con cháu!"

"Ai biết được? Kim gia gia đại nghiệp đại, cũng là trực hệ hậu nhân thu liễm, từ Kim Lão gia từ lại, cơ hồ là đơn truyền nhĩ?"

"Hắc! Ta người không đều giống nhau sao? Còn chưa phải là để cho kế hoạch hoá gia đình cho huyền nào!"

...

Tương Nghị điện thoại cơ hồ muốn đánh bạo nổ, trừ bạn học cùng lớp, không ít tin tức linh thông giới kinh doanh đứng đầu đã biết hẳn theo Lưu Nhất Minh là bạn bè thân thiết, đều tại với hắn hỏi thăm tin tức.

"Này, là Tiểu Tường sao? Ta là người Từ ca nha!"

"Từ ca?"

"Này! Từ Ký tập đoàn, công ty hợp hàng năm bên trên hai huynh đệ mình từng uống rượu. . . ."

"Ồ! Nha! Là Từ đại thiếu nhỉ?"

"Ha-Ha! Nhớ tới, ngày mai có rảnh rồi không? Ta mời người uống rượu!"

"Cái này? Ngượng ngùng Từ đại thiếu, ngày mai đã ước người."

"Không sao, ngày kia cũng có thể nha!"

Tương Nghị cẩn thận từng li từng tí cúp điện thoại, vẻ mặt mộng bức, trong ngày thường cái này Từ đại thiếu mũi vênh lên trời, làm sao có thể hội nhìn người chính mình liếc một chút, cũng là lão ba ở người ta trước mặt cũng là cúi người gật đầu, một mực cung kính.

Đến nỗi mới vừa nói cùng mình từng uống rượu, thuần túy hồ xả, người nha, khi nào nhìn tới ta.

Cho đến lão ba cũng gọi điện thoại tới hỏi, Bàn Từ rốt cuộc hiểu ra vị đến, hóa ra đều là hướng về phía Minh ca đến.

Bất quá cho dù lão ba hỏi, hắn cũng không biết Minh ca đến làm chuyện gì, làm cho danh chấn nhất phương Kim Lão lễ ngộ như thế?

. . .

Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự, Kim gia.

Lầu hai bên trong phòng ngủ, Kim Gia Lượng vẻ mặt sợ hãi, ở bên trong phòng đi qua đi lại, tâm tình cực kỳ tệ hại.

Chẳng lẽ là mình ở bên ngoài bao dưỡng nữ đại học sinh sự tình bị người chọc ra? Không có khả năng đi!

Bây giờ tùy thân điện thoại di động, bên trong nhà laptop đều bị tịch thu, máy nội bộ điện thoại cũng bị chặt đứt, cùng ngoại giới hoàn toàn đoạn liên lạc!

Kêu to gọi nhỏ, vỗ bàn, đập cửa đều vô dụng, bên ngoài trông chừng người cũng là không để ý tới hắn.

Hắn nào từ cũng không ngốc, càng ngày càng lo lắng, gần đây đồn đại là lão gia tử có phế cũ lập mới chi tâm, đã tại bên trong tộc âm thầm khảo sát bọn tiểu bối tài năng, bản tính, hắn nguyên bản cũng không lo lắng, cho là lời đồn đại!

Chính mình coi như lão gia tử duy nhất tôn tử, Kim Thị tập đoàn mấy chục tỉ tư sản không truyền cho chính mình, chẳng lẽ chân truyền cho rục rịch Gia Văn.

Đây không phải là trò cười à?

Nhưng hôm nay Tường thúc cử động, lại để cho Kim Gia Lượng sợ hãi không thôi, cái. . .kia băng lãnh giọng, giống như một chậu nước lạnh dội vào đầu, thoáng cái tỉnh hồn lại.

Chẳng lẽ là thực sự? Lão gia tử thật là thần không tinh táo! Làm sao có thể làm như vậy?

Đến nỗi Lưu Nhất Minh ngồi lên Maybach sự tình, đã không còn là trọng điểm, hắn bây giờ chỉ quan tâm vận mạng mình sẽ như thế nào?

Chẳng lẽ tự nhiên cho mình đem mình không chế lại, đưa đến quốc ngoại qua, cho Gia Văn bên trên tiêu diệt chương ngại?

Thân ở xã hội thượng lưu trong vòng, loại sự tình này Kim Gia Lượng cũng không ít nghe nói qua.

"Cái này Kim Gia Văn thật không nhìn ra, mang một mắt kiếng gọng vàng, hào hoa phong nhã, nguyên lai là con rắn độc nhỉ?"

"Đeo mắt kiếng không một cái tốt, đều là khôn kiếp! Uống lão tử đối với các người huynh đệ tốt như vậy. . . ."

. . . .

Kim gia bên trong đại sảnh, tiếp nhận thất lạc Lưu Nhất Minh là Thủ Nghiệp hậu nhân Kim thị tộc nhân, tất cả đều oanh động, mỗi cái biểu tình đặc sắc cực.

Không thiếu nữ gia quyến đều tiến lên, kéo Lưu Nhất Minh tay trên dưới tường tận xem xét, miệng nói là đường: "Giống như, rất giống. . ."

Kim Thế Nhân ha ha cười, hướng đại ca chúc mừng, cảm tạ tổ tiên phù hộ, đây là may mắn dường nào sự tình nha! Sợ ý một chút, Kim thị xí nghiệp liền rơi vào ngoại nhân trong tay.

Tam lão gia tử Kim Thế Bảo làm theo da mặt cười không cười, chúc mừng về sau an vị ở một bên, trong lòng yên lặng tính toán.

Kim Gia Thành cùng Kim Gia Văn hai huynh đệ cũng lên trước cùng Lưu Nhất Minh làm lễ ra mắt, miệng kêu Đường ca, thân thiết sức khỏe hỏi thăm.

Kim Lão nhìn được mọi người xúm lại trong đám người Lưu Nhất Minh cười nhẹ nhàng, lúc này Tường thúc từ bên ngoài lặng lẽ đi tới, đến lão gia một cái bên tai thấp giọng mật ngữ.

Bên trong đại sảnh không ít người đều tại bí mật quan sát, chỉ thấy lão gia tử ánh mắt thoáng chốc híp lại, một đạo tinh quang thoáng qua, gò má căng thẳng, gật đầu một cái.

Tường thúc hội ý, bước đi ra.

Không lâu sau, Triệu mẫu về mặt bình tĩnh đi tới.

Tất cả mọi người rồi rít dừng lại nói chuyện với nhau, bên trong đại sảnh yên lặng như tờ, thông qua mới vừa rồi Tường thúc giảng thuật, mọi người đã minh bạch Triệu mẫu không có thoát khỏi hiểm nguy.

Triệu mẫu đã sắp 50 tuổi, vóc người nở nang, trên mặt mang theo nụ cười, khiêm tốn nhìn ngồi ngay ngắn ở vị trí đầu não Kim Lão gia tử, lại quét một chút chung quanh Kim thị tộc nhân.

Thân ở gian phòng nhỏ Triệu mẫu cũng không có nghe mới vừa rồi bên ngoài tiếng ồn ào, bên trong biệt thự căn phòng cách âm hiệu quả hết sức tốt.

Lại nói trong ngày thường, một khi gặp chuyện trọng đại, mình cũng sẽ bị cấm túc ở bên trong phòng, không cho đi ra ngoài.

Vì vậy, Triệu mẫu trong lòng cũng không thập phần kinh hoàng, chẳng qua là thông qua cánh cửa khí thế bức người lính đánh thuê bảo an người được một tia không giống nhau khí tức.

Hơi hơi khom lưng nói: "Lão gia, ngài tìm ta?"

Lão gia tử sắc bén ánh mắt nhìn chăm chăm nàng ..., tựa hồ muốn nàng xem thấu hoàn toàn! Người bình thường thật là không thể thừa nhận lão gia tử ánh mắt.

Nhưng này diện mạo xấu xí Triệu Thị lại có thể đứng vững áp lực, chậm rãi ngừng đầu, ánh mắt khó hiểu nhìn Kim Lão gia tử.

Khỏe mắt liếc qua liếc thấy ngồi ở lão gia tử bên người Lưu Nhất Minh, tâm lý khẽ động, người trẻ tuổi này thật quen thuộc tướng mạo nhỉ?

Lại một quãng chung quanh, cũng không có thấy Gia Lượng đứa nhỏ này, gấp lại tụ tập dưới một mái nhà Kim thị tộc nhân, đồng tử nhất thời co rút lại.

Lão gia tử lạnh rên một tiếng, nhìn chăm chăm nàng ... Nói: "Thật là ủy khuất người, lấy hạ nhân thân phận ẩn núp nhiều năm như vậy."

Triệu mẫu nào hải nỏ ảm một tiếng, giống như tia chớp một dạng xét run lên, ngẩng đầu lên, ánh mắt lộ ra khiếp sợ nhìn lão gia tử, thanh âm mang theo giọng run rẩy nói: "Lão gia, ta không hiểu ngài đang nói gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Triệu mẫu, người làm sao?

"Hạ Vũ Hà. . ."

Lão gia tử gào to một tiếng, lời nói làm tứ phía kinh ngạc, lộn lờ dư âm vang vọng ở bên trong đại sảnh.

"A!"

Nguyên bản ổn định Triệu mẫu bộ dạng sợ hãi cả kinh, thân thể lắc lư một cái, nảo tử "Ông" một tiếng, lui về phía sau hai bước, đối mặt với lão gia tử sắc bén như đao phong ánh mắt, xụi lơ vô lực lệch đến ở trên thảm trải sàn.

Sắc mặt "Bá" một cái trở nên trắng như tuyết, hai mắt tròn tròn, khó nén vẻ kinh hoàng.

Cúi đầu, con người quay tròn loạn chuyển, bởi vì dùng lực móng tay đều lún vào trong thịt.

Mọi người tất cả đều mắt lom lom nhìn chăm chăm trong ngày thường hòa ái dễ gần Triệu mẫu, trong lồng ngực lẫn lộn cảm giận ngứa trời.

Cúi đầu Triệu mẫu, nảo há ý niệm đầu tiên, không được! Ta bại lộ, ta bại lộ! Hỉ! Cái này không thể nào? Lão gia kia làm sao có thể tra được?

Chuyện này mình làm như thế bí ẩn, hiện nay, cớ đời này trừ em gái của chồng, sẽ không có người thứ 3 biết.

Cũng là Gia Lượng, chính mình thân sinh cốt nhục, mình cũng không có để lộ ra cho dù là một điểm nửa điểm tin tức.

Nhiều năm như vậy, chính mình mai danh ẩn tính, nhẫn nhục xấu hổ, buông tha làm ký giả mộng tưởng, buông tha đại hảo tiền đồ, buông xuống Đại Học sinh tư thái tâm nguyện lấy bảo mẫu hạ nhân thân phận lên vào Kim gia, cả đời tốt đẹp nhất thời gian đều ở lại chỗ này.

Hết lòng hết sức, cẩn thận từng li từng tí, khổ tâm trừ mưu hơn hai mươi năm, chỉ lát nữa là phải thành công thời khác, lại bị lão gia tử một phát đoán được! Cái này làm cho tuổi gần năm mươi Hạ Vũ Hà làm sao có thể cam tâm!

Không! Triệu mẫu nhanh chóng ổn định một cái tâm tình, tâm niệm thay đổi thật nhanh, sẽ không! Lão gia kia mới vừa rồi nhất định là đang lừa ta?

Cho dù là biết ta tên thật là Hạ Vũ Hà thì như thế nào? Cho dù là biết ta là Trần Mông không quá môn nàng dâu có thể làm sao xuống?

Chỉ cần có thể giữ được Gia Lượng thân phận không bị đoán được, cho dù chính mình lập tức chết, cũng đáng.

Huống chi, bên ngoài em gái của chồng vẫn còn sống, cho dù chính mình chết, cũng không sợ bí mật này sẽ chôn vùi lòng đất mục nát.

Chỉ cần Gia Lượng quang vinh thượng vị, ngồi lên Kim thị tập đoàn chủ tịch vị trí, nắm đại quyền thời khác, em gái của chồng tất nhiên sẽ hưởng Gia Lượng giải mình hết thấy.

Đến lúc đó, ta hết thấy bỏ ra cùng hi sinh đều đáng giá. Đây chính là Hạ Vũ Hà chung cực mộng tưởng! Đây là các người Kim gia thiếu ta.

Nghĩ tới đây, Triệu mẫu lại lần nữa lúc ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tỏa ra cừu hận ánh sáng, nhìn chăm chú vào Kim Lão gia tử, nguyên bản khiêm tốn ngoan ngoãn khi quét một cái sạch, chuyển thành khắp người lệ khí.

Ngược cảm, không biết là nhớ tới cái gì, quyết miệng, lộ ra tràn đầy vẻ trào phúng. Chợt, hướng về phía mọi người cất tiếng cười to.

"Ha-Ha. . ."

Thần thái tùy ý, Mắt cười lệ tung tóe, cười đỏ bừng cả khuôn mặt, dường như muốn đem kiểm chế hơn hai mươi năm tâm tình một phát thả ra ngoài.

Bên trong đại sảnh Kim thị tộc nhân đều đều tròn mắt nhìn, bên trong nhà chỉ có Triệu mẫu một người cuồng tiếu.

Xem xét lại lão gia tử chống gậy, trên cao nhìn xuống vẻ mặt bình tĩnh nhìn nàng ..., trong ánh mắt lộ ra chút thương hại, nhìn bị vạch trần thân phận về sau Triệu mẫu, không nói gì.

Mới vừa rồi quản gia a Tường nhận được tin tức, người phía dưới đã tra được Triệu mẫu thân phận chân thật: Hạ Vũ Hà.

Ban đầu Hoa Đông sư đại sinh viên tốt nghiệp, cùng được bán chết Trần Mông đã là trường cấp 3 đồng học, cũng là bạn học chung thời đại học, càng là người yêu quan hệ.

Đây là tìm Hình Cảnh phương diện chuyên gia, căn cứ năm đó Hạ Vũ Hà tốt nghiệp chiếu bên trên hình, căn cứ bức họa thời diễn cách tính, thời diễn ra hai mươi năm sau tướng mạo, cùng Triệu mẫu có 98% tương tự độ.

Cao như vậy tương tự độ, loại bỏ thất lạc song bào thai có khả năng, cơ hồ liền có thể xác định là cùng một người không thể nghi ngờ.

Lưu Nhất Minh ánh mắt híp, trong yên tĩnh mang theo chút lạnh lùng nhìn trước mắt trung niên phụ nữ.

Hắn mới vừa rồi đã thông qua Tâm Thuật, rõ ràng Triệu mẫu trong lòng sở tư suy nghĩ, một chút nghĩ ngợi, âm thầm lắc đầu, người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận, không có ở ngoài như thế.

Phát tiết một trận về sau Triệu mẫu, chậm rãi đứng lên, xóa đi gò má nước mắt, dừng dừng nhìn Kim Lão gia tử.

"Hiếm thấy lão gia tử như thế hao hết tâm lực, không tệ! Ta chính là Hạ Vũ Hà!"

Nàng ... Chưa bao giờ dám đánh giá thấp lão gia tử năng lực, nhưng là tự phụ mưu kế cao minh, thủ đoạn ản núp, tâm lý tồn một tia may mắn, suy đoán

lão gia tử chẳng qua là tra rõ ràng chính mình thân phận chân thật mà thôi, vì vậy ngược lại cũng lưu manh, thân nhiên thừa nhận.

"Nếu như ta không đoán sai, Thủ Nghiệp tai nạn xe cộ có quan hệ với ngươi chứ?"

Lão gia tử mở ra híp mắt hai mắt, bắn ra hai vệt kim quang, đâm thẳng Hạ Vũ Hà hai tròng mắt.

Hạ Vũ Hà mắt lộ ra vẻ trào phúng, thật mỏng đôi môi hướng một bên nâng lên, nhìn ngang Kim Lão gia tử, chế nhạo lấy nói: "Người già, quả nhiên hoa mắt ù tai vô năng. . ."

"Cần rồi!"

Quán gia Tường thúc nghiêm nghị quát lên, tiến lên một bước bước, trợn mắt nhìn lấy ngày xưa Triệu mẫu, ngươi người nào, lại dám như thế nói với lão gia tử lời nói?

Bên trong đại sảnh Kim thị tộc nhân mỗi cái sắc mặt khó coi, cảm tức nhìn trấn định như thường, vạn mục đích trừng mắt Hạ Vũ Hà. Hiển nhiên Hạ Vũ Hà một câu nói này là chọc mọi người giận.

Kim Lão gia tử khoát tay, ngăn lại Tường thúc, cười một cái nói: "Ngươi nói cũng không sai, ta nếu không phải hoa mắt ù tai không đủ sức, làm sao có thể để cho một cái thời khắc cừu hận người nhà họ Kim ẩn núp đi vào."

"Cái này cũng chưa tính, lại còn uống công làm cho người ta nuôi hơn hai mươi năm nhĩ từ."

Giọng nói vừa dứt, Hạ Vũ Hà hai tròng mắt nhất thời co rút lại, sắc mặt biến đổi lớn, rũ đến bên hông ngón tay khẽ run.

"Ngươi có ý gì?"

"Hừ" lão gia tử nhìn bằng nửa con mắt lấy nàng ..., thật đúng là không tới Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, đến bây giờ phân thượng này, còn muốn diễn kịch?

Tay khô gầy chỉ nhẹ nhàng vừa nhắc, hướng về phía Tường thúc nhàn nhạt phân phó nói: "Đem Gia Lượng kêu xuống đây đi?"

Một câu đơn giản dứt lời đến Hạ Vũ Hà trong lỗ tai, khác nào kẻ bên một cái sấm sét, thân thể run run, sắc mặt tái xanh, cắn răng nghiêng lợi trừng mắt lão gia tử, hai mắt bốc lửa.

Chẳng lẽ ta sau cùng một tia hy vọng xa vời cũng sụp đổ sao? Không, sẽ không!

Không lâu lắm, lần hai "Đằng đằng" tiếng bước chân vang, Kim Gia Lượng trong ánh mắt có kinh hãi có tin mừng, từ trên lầu chạy chậm tới, không nhìn nữa hàm nước mắt, nóng rực ánh mắt nhìn chăm chú hấn Hạ Vũ Hà. Thẳng chạy đến lão gia tử trước mặt, hoan hỉ hô: "Gia gia!"

Ngay sau đó ánh mắt rơi vào theo sát lão gia tử ngồi Lưu Nhất Minh, ánh mắt trong khiếp sợ lộ ra địch ý.

Chợt, lại hướng về phía tả hữu hai bên Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo cùng với Kim Vệ Hồng các loại tha thiết hô: "Nhị Gia Gia, Tam gia gia. . . Cô cô. . ."

Tất cả mọi người hơi hơi nghiêng đầu, từ chối cho ý kiến, không khí có chút nặng nề.

Lão gia tử liếc hấn một cái, lãnh đạm tỏ ý hấn đứng ở Hạ Vũ Hà bên người, mặc dù có chút tàn nhẫn, nhưng có một số việc lại không thể không làm, có mấy lời cũng không khỏi không nói.

Có thể thi đậu Hoa Đông sư Đại Hạ Vũ Hà IQ cũng không thấp, trong nháy mắt minh bạch, tâm lý sau cùng về chờ mong cũng rơi vào khoảng không, tinh khí thần thoáng cái bị rút đi, cả người phảng phất thoáng cái lão mười mấy tuổi.

Tính kế tính tới tính lui, khổ sở đợi chờ hơn hai mươi năm, Đông qua xuân tới, mưu kế tính hết, quay đầu lại, nhưng là Trúc Lam mức nước, công dã tràng.

Nguyên bản thẳng tắp hông trong nháy mắt sụp xuống, nước mắt theo gò má lăn mà rơi.

Kim Gia Lượng không rõ vì sao, nhưng thấy từ nhỏ chiếu cố mình từng li từng tí như mẫu nước mắt không lúc ngừng, bận rộn ân cần hỏi "Triệu mẫu, ngươi làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Ta tuyên bố một sự kiện

Hạ Vũ Hà một tiếng cười thâm, bắt Kim Gia Lượng tay, nhìn nhi tử đẹp trai mặt, nước mắt không ngừng được, đôi môi ngo ngoáy, lăm lăm không nói ra lời.

Kim Gia Lượng kinh nghi bất định, nhìn một chút lão gia tử lạnh lùng biểu tình, lại nhìn chung quanh một chút người, đột nhiên cảm thấy thấy lạnh cả người.

"Gia gia, xảy ra chuyện gì?"

Lão gia tử ánh mắt phức tạp nhìn Kim Gia Lượng, đôi môi động một cái, nắm quả trứng gân xanh trên mu bàn tay bại lộ.

Thời gian trôi qua thật nhanh! Thoáng một cái cũng là hơn hai mươi năm, ngày xưa lượn quanh đầu gối trẻ con, nay đã thành người, cho dù bây giờ biết trên người hẳn không có một tia người nhà họ Kim huyết mạch, nhưng này sao nhiều năm cảm tình há là nói dứt bỏ là có thể dứt bỏ sao?

Chính là một tảng đá, âm áp lâu như vậy, cũng có cảm tình. Huống chi một cái sống sờ sờ sinh mệnh!

Chính là một tảng đá, âm áp lâu như vậy, cũng có cảm tình. Huống chi một cái sống sờ sờ sinh mệnh!

Kim Gia Lượng nói cho cùng không biết chút nào, thuần túy là vô tội.

Thật có chút lời nói phải nói, có một số việc phải làm, lão gia tử thần sắc chỉ là một trong nháy mắt liền khôi phục lạnh lẽo cô quạnh trạng thái, nhìn chăm chăm Kim Gia Lượng.

...

Để Hồ Tây Vương Phủ bảo an không biết Kim gia xảy ra chuyện gì? Ngày xưa cao cao tại thượng Kim gia đại thiếu gia bị người liền đêm đuổi ra, bên người chỉ có một cao tuổi bảo mẫu đi cùng.

Vị đại thiếu gia này một đường khóc suốt suốt, thê thê thâm thâm, mấy lần đem đỡ hần bảo mẫu thô bạo đẩy ra.

Có mấy lần bảo mẫu ngã xuống đất trên mặt, da đầu đều rớt bể, vẫn khóc, ngang bướng bắt Kim Gia Lượng tay không ném.

Để cho người trác ẩn không dứt, lại buồn bực không thôi.

Nói xong lời cuối cùng, cho dù là Hạ Vũ Hà không chút kiêng kỵ, lấy sáng khoái báo thù như vậy giọng nói ra năm đó mình là như thế nào góp nhặt tiền lương, tiêu phí 10 vạn mua chuộc người mở ra xe chở xi-măng đựng chết Kim Thủ Nghiệp sự tình, thật sự trả giá thật lớn chẳng qua chỉ là người gây ra họa bị tuyên án một năm bán án.

Cái này Hạ Vũ Hà hiển nhiên là quyết định vô đã mở lại sứt, đưa sinh tử với ngoài suy tính.

Bên trong đại sảnh Kim thị tộc nhân người đều cắn chặt hàm răng, trợn mắt nhìn, đặc biệt là Kim Vệ Hồng mặt đều vằn vẹo, nghiêm nghị nổi giận, phải đem Hạ Vũ Hà đưa đến tù qua.

Lão gia tử nhịn được xúc động, hít sâu một hơi, lão gia tử cả đời giết người vô số, nhìn thấu sinh tử, nhìn nhào tới trên mặt đất, một mặt vẻ kinh hoàng, vừa khóc vừa ôm lấy chính mình chân Kim Gia Lượng.

Than nhẹ một tiếng, thả bọn họ một con đường sống. .

Bên trong biệt thự nhân viên bảo an lập tức lên, đem la to Kim Gia Lượng cùng Hạ Vũ Hà lôi ra.

Về phần hậu trường nghĩ kể Hạ Vũ Hà mẫu thân, cái...kia ngày xưa thành công bên trên, am tường Cung Đấu chỉ thuật địa người Tam Di Thái đã từ lâu thành người thiên cô.

Hai người này đuổi ra ngoài, mặc cho bọn hắn tự sinh tự diệt đi.

Lưu Nhất Minh mắt thấy toàn bộ quá trình, hẳn cũng không có lên tiếng nhắc nhở lão gia tử, hậu trường còn có một cái Trần Mông muội muội đang cùng cái đồ liên hệ.

Với hắn mà nói, những người này tất cả đều là con kiến hôi, dám nhảy ra tác quái, bắt quá gãy ngón tay một cái, liền có thể diệt.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Lưu Nhất Minh từ tỉnh toạ trong nhập định tỉnh lại, phun ra một ngụm trọc khí, nhìn trang trí xa hoa vô cùng phòng ngủ, coi như là

tiếp nhận thất lạc chính mình coi như Kim Thị tập đoàn Người kế nhiệm thân phận.

Nói chuyện cũng tốt, chính mình sau này sẽ không muốn biện pháp kiếm tiền, có thể toàn tâm đầu nhập trong tu luyện.

Điện thoại di động mở máy về sau, một đồng lớn điện thoại nghe hựt cùng ngắn hơi thở.

Lưu Nhất Minh nhất trọng yếu trả lời một cái, đang đánh chữ thời khắc, tiếng gõ cửa vang.

"Đi vào!"

Cửa mở ra, Tường thúc về mặt nụ cười đi tới, tiếp sau đi theo mấy tên tướng mạo Thanh Tú, hơn hai mươi tuổi mặc tó tó trang trí bảo mẫu, trong tay bụng y phục giầy những vật này, người người mặt đẹp hàm xuân, mị như Thu Nguyệt.

Sắp hàng chỉnh tề thành một hàng, đứng ở Lưu Nhất Minh trước mặt.

Tường thúc vung tay lên, những người này liền muốn lên hầu hạ Lưu Nhất Minh mặc quần áo.

Lưu Nhất Minh vội vàng khoát tay chặn lại, nói: "Buông xuống, ta tự mình tới."

Vài tên tuổi trẻ bảo mẫu cũng không nhịn được hé miệng cười một tiếng, Tường thúc cười, gật đầu nói: "Được, thiếu gia, chờ một chút ăn xong điểm tâm về sau, mười giờ sáng cùng lão gia từ qua hội đồng quản trị!"

"Ta biết!" Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại,

Tường thúc dẫn người lui ra ngoài.

Lưu Nhất Minh nhìn phẩm chất tinh tế tây phục sáo trang, lắc đầu than nhỏ giọng, chính mình sẽ không lại vào tiêu hồ gối, làm Nam Kha mơ chứ ?

Hất đầu, ném hết nhân sinh như giấc mộng ý tưởng, thần nhiên mặc vào, xong, mới phát giác trên y phục không có bất kỳ LOGO ngọn cỏ, hiển nhiên cái này cùng Kim Gia Lượng y phục trên người là một dạng, dốc lòng vì nhà giàu hào môn chế tác riêng định cấp quần áo trang sức.

Sau khi mở cửa, ở bảo mẫu dưới sự chỉ dẫn, đập thủ công chế tạo giầy da, theo thang lầu đi xuống, trong phòng khách Kim thị tộc nhân đều ánh mắt hiện lên thái quang nhìn Lưu Nhất Minh.

Phật dựa vào Kim Trang, người dựa vào y phục, những lời này quả nhiên không giả! Hôm nay một thân chính trang Lưu Nhất Minh càng khí vũ hiên ngang, nổi bật bất phàm. Cả người dưới núi lộ ra một cỗ bức người anh khí.

Lão gia từ cười chum chim nhìn chậm rãi đi xuống Lưu Nhất Minh, vén lấy râu, hài lòng gật đầu.

Đến cùng là ta Kim thị hậu nhân, giờ tay giờ chân, nhìn quanh giữa, phạm nhi mười phần, thiên nhiên một cỗ khí thế xuất trần nhập vào cơ thể mà ra.

Bọn họ cũng không biết, đây là Lưu Nhất Minh tu luyện kết quả, bước vào Hậu Thiên Cảnh về sau, quanh thân kinh mạch quán thông không trở ngại, thêm nữa "Hư Áo Luyện Khí Quyết" ngày đêm không ngừng vận chuyển, linh khí ở trong người lưu chuyển không ngừng, khí chất tự nhiên càng xuất trần.

Thế nhân nhục nhãn phạm thai làm sao có thể nhìn ra được!

Người một nhà cười cười nói nói, ăn sáng xong, Maybach đoàn xe trùng trùng điệp điệp điều động.

Dọc theo đường đi, Tường thúc đều tại bên cạnh cho Lưu Nhất Minh giới thiệu Kim thị tập đoàn tình huống, liên quan đến sản nghiệp lợi nhuận tình huống, cùng với tập đoàn cổ quyền phân chia, Kim gia nắm giữ cổ phần tỷ lệ vân vân.

Như Ý hồ CBD định cấp khu buôn bán, Man-hat-tan Khu làm việc.

Cao đến 298 m Kim thị tập đoàn tổng bộ văn phòng đại lục thành linh đứng sừng sững trong lúc, khí thế khoáng đạt, chiếm cứ vị trí tốt nhất, có thể nói kim trung kim, bảo bối trong bảo bối.

Từ cự đại cửa sổ sát sàn hướng ra phía ngoài nhìn lại, có thể vừa xem Như Ý hồ mỹ lệ cảnh trí.

Maybach vững vững vàng vàng ngừng ở Đại Hạ cửa, Tường thúc mở cửa xe, Kim Lão gia từ cùng Lưu Nhất Minh, Kim Vệ Hồng nói đuôi mà ra.

Con nuôi Kim Giải Phóng đã khom người chào đón, tối hôm qua nguyên bản Kim Giải Phóng đã ở bên trong biệt thự chờ, nửa đường có chuyện rời đi.

Sau đó đã thông qua Kim Vệ Hồng biết được tối hôm qua phát sinh biến cố, trong điện thoại cũng là một hồi lâu cảm khái.

Thù Nghiệp xảy ra tai nạn về sau, hiện nay tập đoàn Tổng Giám Đốc tạm thời do Kim Giải Phóng đảm nhiệm, CEO có Kim Vệ Hồng đảm nhiệm.

Tập đoàn Cấp Quản Lý không ít người cũng không coi trọng hắn, cho là hắn năng lực hữu hạn, cũng là bên trong gia tộc cũng rất có câu oán hận.

Vì vậy Kim Giải Phóng áp lực khá lớn, rất nhiều chuyện chính mình không dám tự quyết, đều là cùng Kim Vệ Hồng thương lượng làm, có chút hai người dẫn đo khó định không thể không một hai lần xin phép lão gia tử, không ít bị lão gia tử khiển trách!

Lão gia tử khôn khéo cả đời, há có thể không biết hai người năng lực hữu hạn, chẳng qua là hiện nay không có thí sinh thích hợp, chỉ có thể để cho khó nhất phản bội Kim Giải Phóng cùng Kim Vệ Hồng miễn cưỡng ứng phó lấy ah.

Hiện đại, đơn giản bên trong phòng họp, yên tĩnh không tiếng động, sở hữu đại cổ đông cửa đều thật sớm đã đợi chờ đang ngồi.

Thấy Kim Lão gia tử về sau, tất cả mọi người đều không tránh khỏi đứng lên vỗ tay.

Từ lần trước coi như CEO Kim Thủ Nghiệp xảy ra tai nạn xe cộ về sau, lão gia tử lộ diện chủ trì đại cục về sau, bình thường thì cũng không có thấy lão gia tử thân ảnh.

Mọi người tuy nói là cổ đông, nhưng là đối với vị này có truyền kỳ kinh nghiệm từng trải lão nhân tùy tâm tràn đầy kính ý.

Lão gia tử đi đầu về mặt nụ cười bước đi vào, theo sát sau là một cái hai mươi tuổi người tuổi trẻ, tất cả mọi người là một trận kinh ngạc, người này lại có thể không phải Kim Gia Lượng, Kim gia ra biến cố gì sao?

Ngồi vào chỗ của mình về sau, lão gia tử sắc mặt nghiêm túc, ánh mắt quét thử một chút, bình tĩnh mở miệng nói: "Ta tuyên bố một chuyện, bắt đầu từ hôm nay, tập đoàn chủ tịch chức do tôn tử Kim Nhất Minh đảm nhiệm!"

Lão gia tử vừa nhắc cầm, Lưu Nhất Minh hội ý, đứng dậy, cười nhẹ nhàng quét nhìn chỗ ngồi các cổ đông.

"Ông . ."

** Cảm ơn bạn đọc "" đề cử NP**

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Có cái nhìn liền nói ra

Bên trong phòng họp các vị các cổ đông đều thất kinh, con mắt tròn tròn nhìn ngồi ngay ngắn ở Chủ tịch chỗ ngồi Kim Lão gia tử, ngay sau đó lại đem ánh mắt tập trung đến chỉ có hai mươi một hai mươi hai tuổi Lưu Nhất Minh trên thân.

Ánh mắt trong khiếp sợ mang theo hoài nghi và khó hiểu, nhìn từ trên xuống dưới người trẻ tuổi này.

Lưu Nhất Minh một thân cắt may thích hợp âu phục màu đen, vừa vặn, cả người trên dưới lộ ra một cổ khó mà nói rõ để lại độc hữu khí chất.

Ánh mắt bề ngễ nhìn xuống, khí khái anh hùng hùng hực. Quay đầu đánh giá xung quanh, lộ ra không nói ra giang sơn hào hùng! Để cho người không kiềm được trong lòng mong mỏi.

Phụ cận mấy vị cổ đông trong lòng đều là rét một cái, loại cảm giác này nhưng là cho tới bây giờ cũng chưa từng có.

Có thể cảm Kim Thị tập đoàn cổ phần, hơn nữa có tư cách ngồi ở chỗ này không người nào là tài sản ngàn vạn cấp bậc.

Ở Thương Hải trong trải qua sóng lớn, có thể nói là duyệt vô số người, cái dạng gì anh tài tuần kiệt chưa từng thấy qua!

Có thể giống như Lưu Nhất Minh như vậy khí chất, mọi người vẫn là lần đầu thấy! Hầu như duy nhất, tâm lý luôn có một cổ không nói ra cảm giác tại âm thầm nổi lên.

Quan sát tỉ mỉ về sau, mọi người từ từ tỉnh táo lại, tâm lý âm thầm than thở, tuy nhiên Lưu Nhất Minh cho mọi người cảm giác rất đặc biệt, nhưng vẫn là tuổi quá trẻ, nếu là lại lớn tuổi chút ít liền có thể.

Hơn nữa phía trước không hề có một chút phong thanh lộ ra, đi qua kinh lịch, đối nhân xử thế, mưu kế quyết định vân... vân không biết gì cả, đột nhiên nghe chuyện này, đem mọi người chấn không nhẹ, cần thời gian để tiêu hóa tin tức này.

Từ lão gia tử một lời hạ xuống, trong phòng họp tiếng vo ve đứng lên, tiếp theo thoáng cái tĩnh lặng lại, đến bây giờ tiếng vo ve lại lần nữa vang lên.

Dưới các cổ đồng lẫn nhau quay đầu, trao đổi cái nhìn, tiếng bàn luận xôn xao không ngừng.

"Lão Đồng sự trưởng, đây là đang đùa giỡn hay sao?"

Đại cổ đồng Hà An Dân cau mày, lăm bằm một tiếng về sau, liền muốn mở miệng nói chuyện thời khắc, bị người bên cạnh một cái nói ra cùi chỏ.

Hà An Dân nghiêng đầu một cái, chỉ thấy quan hệ lâu dài quỹ ngân sách Trần Gia Húc bộ dạng phục tùng cười nói: "Hà Tổng, ăn nói cẩn thận!"

"Chớ quên, mọi người chúng ta nhóm toàn bộ cổ phần cộng lại, cũng không có người nhà họ Kim nhiều!"

"Vậy ta còn không thể hỏi hỏi sao?" Hà An Dân không vui cau mày nói.

Trần Gia Húc cười một tiếng, chậm rãi lắc đầu nói: "Lão huynh người nha! Kim Lão gia tử là tốt sống chung người sao? Hắn bây giờ chính là muốn đỡ hắn tôn từ đoạn đường cuối cùng, bây giờ cái nào dám xuất hiện, tuyệt đối không có quả ngon để ăn!"

"Hắc!" Hà An Dân phun một cái, nhất thời tĩnh lặng, than nhẹ một tiếng, thôi, chỉ là có chút đáng tiếc Kim Thị tập đoàn toà này Đại Kim núi, làm không tốt sẽ suy sụp ở nơi này người tuổi trẻ trong tay.

Hà An Dân lui về phía sau nhìn một chút, mọi người rồi rít đều đưa ánh mắt nhìn về phía hắn, ý kia không cần nói cũng biết. Đều hy vọng hắn có thể đi đâu, cho mọi người nói chuyện.

Hà An Dân thường có "Chủy Pháo" danh xưng là, thấy vậy tránh không thoát, bữu môi một cái, giờ tay phải lên, tò ý lên tiếng.

Lão gia tử nhìn sang, tang thương trong ánh mắt thâm thúy thêm uy nghiêm, gật đầu một cái.

Hà An Dân cẩn thận từng li từng tí hướng về phía Kim Lão gia tử cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Chủ tịch, cái này tập đoàn chủ tịch vị trí có thể nói là gánh nặng đường xa! Ta tự nghĩ là không có năng lực này, cái này Nhất Minh thiếu gia thật là tuổi trẻ, chúng ta làm sao từ trước tới nay chưa từng gặp qua, cũng không nghe nói qua à?"

"Đúng vậy nha! Chủ tịch. . ."

Một lời vừa ra, mọi người hứng thú đều bị câu dẫn lên. Rồi rít nghênh hợp đường.

Kim Vệ Hồng nhắc lên đầu, mắt kính gọng đen tiếp sau sắc bén ánh mắt nhìn chăm chú vào Hà An Dân, cảnh cáo ý mùi phần.

Lưu Nhất Minh hơi nghiêng đầu một cái, lơ đãng quét hần liếc một chút, sau lưng Tường thúc lập tức khom người kể tai nói nhỏ nói nhỏ: "Thiếu gia, nói chuyện là Hà An Dân, hiện nay là công ty mạo dịch Tổng Giám Đốc, chiếm cổ phần 4. 6%."

Lưu Nhất Minh ánh mắt híp lại, 4. 6 phần trăm cũng không ít, dựa theo công ty hiện nay giá cổ phiếu, tương đương xuống cũng có hơn hai tỷ.

Còn lại cổ đồng đều ở dưới hắn, ở trên đại hội cổ đông, trừ Kim Thị gia tộc người, cũng chỉ có hắn nói chuyện còn có chút phân lượng.

Kim Lão gia tử nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt đảo qua đang ngồi mọi người,

Từ tốn nói: "Tuổi trẻ? Năm đó ta hai mươi hai tuổi thời điểm, đã là Quân Đoàn Trưởng."

Mọi người trong lòng âm thầm oán thầm không dứt, trên mặt cũng không dám lộ ra, mẹ, lão gia hòa lại hỏi thăm Lão Hoàng Lịch, đang ngồi là không có bắt kịp cái đó rộng lớn mạnh mẽ niên đại, bằng không chúng ta cũng không kém!

Lão gia tử căn bản cũng không để ý bọn họ oán thầm, lại nói tiếp: "Bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, Nhất Minh một mực ở nhờ ở ngõ hẻm hẻm nhỏ, làm cũng là hắn bồi dưỡng chịu khổ nhọc, kiên cường phẩm chất, bây giờ tình thế cho phép, cần hắn đi ra bốc lên tập đoàn trách nhiệm nặng nề, ta hi vọng mọi người có thể trước sau như một ủng hộ Kim gia, ủng hộ Kim thị tập đoàn tiếp tục phát triển lớn mạnh thêm."

"Đừng đừng!"

Hà An Dân đột ngột dẫn đầu vỗ tay, mặt đầy hưng phấn ánh sáng, hô: "Chủ tịch anh minh, ta Hà An Dân hội trước sau như một, cố định ủng hộ Kim gia."

Bên người Trần Gia Húc tâm lý thầm mắng một tiếng, đệt! Lão hồ ly này, thật là cái tinh ranh!

Cũng đuổi sát theo vỗ tay, tiếp sau cổ đồng thấy vậy rồi rít theo phong trào, "Ào ào" tiếng vỗ tay nóng nảy trào dâng, vang lên liên miên.

Lưu Nhất Minh đứng lên, ngắn gọn nói vài lời, sau đó Kim Vệ Hồng bắt đầu cho cổ đồng giới thiệu sau này tập đoàn phương hướng chiến lược cùng với mục tiêu.

Lưu Nhất Minh lắng lắng nghe, Tường thúc thỉnh thoảng ở bên tai giải thích mấy câu.

Năm 2008 khủng hoảng tài chính, quốc tế kinh tế suy thoái; thất nghiệp dẫn đầu dâng cao, xã hội hỗn loạn bất an, trong nước kinh tế tình thế cũng thập phần nghiêm trọng, thực thể kinh tế trở nên ác liệt.

Hơn nữa "thị trường chứng khoán con gấu", các đại đầu tư công ty hao tổn thật mệt mỏi.

Không ít phòng địa sản hành nghiệp tiền tài liên dứt gãy, Chính Phủ thổ địa giảm giá đều không người dám xuất thủ.

Kim thị tập đoàn ở nước ngoài sản nghiệp bị không nhỏ đã kích, cũng may cây lớn rễ sâu, một cái rắn chắc, lại tăng thêm trong nước không định giờ truyền máu, ngược lại cũng có thể chống đỡ đi xuống.

Ở Kim Thủ Nghiệp không có xảy ra chuyện trước đây, cũng đã quyết định co rúc lại chiến lược, không ít mấy năm trước mua vào đất đã treo băng bán ra.

Lưu Nhất Minh nghe đến đó, trong đầu thoáng cái nhớ tới đời trước lịch sử hướng đi, cái đó lịch sử tiến trình trong, vẫn có một ít người thông minh, không những không co rút lại, vững chắc cơ bản bản. Ngược lại là ở ạt công, bốn phía thấp giá lấy đất, tích đất, không quá một năm về sau, trong nước kinh tế cũng đã hồi phục, so với lúc trước càng mãnh liệt, giá cả "Đi từ từ" đi lên "Tăng vọt". Kiểm lời cái nồi tràn đầy, gạo tràn đầy, ăn miệng đầy dầu mỡ.

Nghĩ tới đây, lại nhìn một chút cô cô Kim Vệ Hồng, muốn nói lại thôi. Lão gia tử hơi híp mắt giả vờ ngủ, thực tế một mực ở bí mật quan sát tôn tử biểu hiện, hết hạn đến trước mắt, vẫn tương đối hài lòng.

Giờ phút này thấy vậy, lập tức lên tiếng nói: "Nhất Minh, có cái nhìn liền nói ra."

"Được, gia gia!"

Lưu Nhất Minh khoát tay, cắt đứt Kim Vệ Hồng báo cáo, thanh âm thông thả mà có lực nói: "Cái này co rúc lại chiến lược, ta đề nghị lập tức bãi bỏ!"

"Xôn xao" một lời vừa ra, cả sảnh đường đều giật mình, người người đều kinh hãi thêm hiếu kỳ nhìn Lưu Nhất Minh, cái này mới bên trên làm chủ tịch, ngược lại muốn nhìn một chút hần một cái người trẻ tuổi này có thể nói ra cái gì cao minh chủ ý đến.

Cũng là Kim Vệ Hồng hơi cau mày một cái nhìn Lưu Nhất Minh, lấy tay đỡ một cái trên sống mũi Kính mắt, tâm lý thấp thỏm bất an, lại nhìn một chút lão gia tử, ánh mắt tỏ ý lão gia tử ngăn cản Lưu Nhất Minh nói chuyện.

Lấy năng ý tưởng, Lưu Nhất Minh bây giờ ổn thỏa nhất làm phép cũng là bốt nói, nhiều lắng nghe, bằng không một khi nói ra cái gì ấu trĩ lời, bị người nhạo báng, mặt mũi, uy áp coi như vứt trên đất, sau này như thế nào ngồi vững chủ tịch vị trí, như thế nào thống lĩnh Kim thị gia tộc chiếc thuyền lớn này.

Theo sát Kim Vệ Hồng tập đoàn Tổng Giám Đốc Kim Giải Phóng giống vậy lo âu không dứt, vận mạng hần từ đầu đến cuối đều cột vào Kim gia sinh tồn một mạch trên thân, từ trước trung thành cảnh cảnh trợ giúp đại ca Kim Thủ Nghiệp, bây giờ thì toàn lực phụ tá Lưu Nhất Minh bên trên.

Bất luận từ thân tình vẫn là trên lợi ích, hai người bọn họ đều là khó nhất phản bội Lưu Nhất Minh.

Lão gia tử mở ra híp mắt hai mắt, chảy ra một tia tinh quang, hướng Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, khích lệ hần biểu đạt quan điểm mình.

Lão gia tử tâm lý tồn lấy khảo sát suy nghĩ, không sợ Lưu Nhất Minh hội nơi nói cái gì khác người, làm trò cười cho thiên hạ lời nói, nếu là duy nhất tôn tử thật sự không chịu nổi trách nhiệm nặng nề lời nói, vì Kim thị gia tộc kế hoạch trăm năm, cũng chỉ có nhịn đau được phé cũ lập mới cử chỉ.

"Quan điểm ta rất đơn giản, lập tức điều đi tiền tài, ít nhất mười tỉ, mua vào trong nước các tỉnh dự định bán đất cùng với bài danh phía trên xí nghiệp cổ phần."

"Phốc" một vị chính uống nước cổ đồng nghe về sau, một hóp nước trà phun ra ngoài.

"Cái này quá điên cuồng. . . ."

*** "thị trường chứng khoán con gấu" là TTCK đi xuống, TTCH đi lên gọi là "TTCH con bò tốt" ***

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Hai ông cháu một cái so với một cái điên cuồng

Lưu Nhất Minh một câu nói, giống như một quả bom cao bom đầu nhập bình tĩnh trong hồ nước, nhất thời vén lên thao thiên cự lãng đến.

"Ta không nghe lầm chứ? Điên chứ ? Đầu nhập mưòi tì lấy đất?"

"Phá của cũng không phải cái này bại biện pháp chứ ?"

"Tiểu tử này bề ngoài nhìn cũng không ngốc nha! , làm sao biết như thế ngu xuẩn?"

"Đây không phải là điển hình kim ngọc ở ngoài, thổi rữa trong sao?"

"Ta phát giác còn không bằng trước đây Kim Gia Lượng đây? Tuy nhiên cũng tạm được, nhưng ít ra sẽ không như thế ngốc lớn mặt?"

...

Bên trong hội trường tiếng vo ve nổi lên bốn phía, cá biệt cổ động tâm tình kích động, thanh âm nói chuyện càng ngày càng cao.

Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng con người đều tròn tròn, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Lưu Nhất Minh nghiêm trang mặt, trên mặt nhỏ bé nhưng mao thậm chí rõ ràng có thể thấy.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Kim Giải Phóng nuốt xuống một ngụm nước miếng, cục xương ở cổ họng ngo ngoáy, thấp giọng nói: "Chuyện này. . . Cái này mạo hiểm quá cao!"

"Đừng nha! Nhất Minh, mặc dù bây giờ chính phủ nhượng lại thổ địa giá cả so với năm trước tiện nghi, có thể người có nghĩ tới hay không, một khi kinh tế tiếp tục trở nên ác liệt, nhiều như vậy tiền tài bị trôi chảy, ảnh hưởng sẽ có bao lớn!"

Kim Vệ Hồng theo sát sau, giọng hơi dòn dập nói.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, vẻ mặt ổn định, vững vàng giọng: "Không đi đường thường, tài năng lãnh hội được không giống bình thường phong quang!"

"Cái này gọi là hướng ngược lại tư duy, nghịch thế Tiến Thủ!"

"Khỏi nói những thứ này tìm cớ, các cổ động cần là nhìn thấy lợi nhuận cùng tiền cảnh."

"Hiện nay khủng hoảng tài chính bao phủ toàn bộ Châu Á, khí thế hung hung, trong nước mỗi cái hành nghiệp một mảnh lũ lụt, kinh tế thâm đạm, đại gia hóa không khỏi run như cây sậy, hành sự cẩn thận. . . ."

Tóm lại hai người rất ý tứ rõ ràng, Lưu Nhất Minh đề nghị biện pháp có chút không quá đáng tin, lấy trường bối thân phận khuyên nhủ Lưu Nhất Minh thay đổi ý tưởng.

Lão gia tử ở bên yên lặng nghe, neho mắt lại đột nhiên mở ra, lóe lên lưỡng đạo hết sạch, mắt lộ ra vẻ tán thưởng nhìn về phía Lưu Nhất Minh.

Lại không nói cái chiến lược này hiệu quả như thế nào? Dựa vào phần này tư duy ngược chiều cùng bá lực cũng đủ để cho người ta khen ngợi.

Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng một bên khuyên nhủ Lưu Nhất Minh, một bên chú ý quan sát lão gia tử sắc mặt, giờ phút này thấy vậy, có chút há hốc mồm, lập tức im miệng không nói.

Nhìn như vậy, lão gia tử là muốn ủng hộ Lưu Nhất Minh ý tưởng nha!

Tiếp sau các cổ động cũng chú ý tới một điểm này, rồi rít dừng lại trao đổi, từng cái bình khí ngưng thần, cẩn thận đề ý lão gia tử cử động.

Lão gia tử tay vén râu, hướng về phía Lưu Nhất Minh tinh tế nói: "Ý tưởng là không tệ, có thể người phán đoán căn cứ là cái gì?"

Lưu Nhất Minh nghiêng đầu một cái, thần sắc trang trọng, giọng chững chạc, mang theo xuyên thấu nhân tâm lực lượng.

"Gia gia, ta phán đoán rất đơn giản, chính phủ tuyệt đối sẽ không bằng quan toạ thị kinh tế trở nên ác liệt đi xuống, nhất định xuất thủ cứu trợ, chúng ta chỉ cần chịu đựng qua một năm nửa năm liền có thể nghênh đón trúng mùa lớn!"

Lão gia tử phía mới vừa rồi đã suy nghĩ minh bạch, bây giờ ngay mặt hỏi lên, chẳng qua chỉ là tiến một bước nghiệm chứng, cũng là khảo sát Lưu Nhất Minh chiến lược năng lực.

Một cái tập đoàn người lãnh đạo không cần phải hiểu rất nhiều chuyên nghiệp tri thức, nắm giữ thuần thực nghiệp vụ kỹ năng, hần chi cần chỉ rõ mọi người phân đầu phương hướng liền có thể.

Chính là muốn có thể thấy rõ tương lai đường, có thể nhìn thấy sau này kinh tế hướng đi, hướng dẫn mọi người tránh khỏi nguy hiểm đá ngầm, nghênh

phong vượt sóng, đi về phía huy hoàng!

Đối với quốc gia sẽ xuất thủ cứu trợ, lão gia tử là tin chắc không nghi ngờ, chẳng qua là là thời gian sớm muộn mà thôi.

Nhưng này dạng tuyệt mật cao tầng tin tức, người bình thường là căn bản không khả năng tiếp xúc được, chính hấn một tôn nhi là như thế nào biết? Hấn không thể nào từ ngoại giới lấy được tin tức này.

Chẳng lẽ là thực sự chính mình suy nghĩ ra được? Thật nếu là như vậy lời nói, chính hấn một tôn nhi thật đúng là trời sinh đến nhỉ? Sau này thành tựu sợ là đem vượt qua xa ta.

Nghĩ tới đây, tràn đầy hết sạch hai tròng mắt tràn ngập nụ cười, hơi hơi hất cằm lên râu, cười nói.

"Nói như vậy, mười ti cũng quá không phóng khoáng, ít nhất ba chục ti đi!"

"Tê "

Tiếp theo mảnh nhỏ tiếng hít hơi, mỗi cái trở mắt ghen hợm.

Kim Vệ Hồng con người cũng sắp lòi ra, mắt kính gong đen rơi xuống đến dưới mũi mắt. Kim Giải Phóng trong tay điều khắc bút kim "Ba" rớt xuống mặt đất bên trên hỗn nhiên không biết, thân thể ngưng trệ bất động, nhìn lão gia tử khiếp sợ không biết nói gì cho phải.

"Lão gia tử cũng điên, cái này hai ông cháu một cái so với một cái điên cuồng!"

"Đây là làm sao? Hôm nay là Cá Tháng Tư sao?"

.....

Mọi người đang ở nghị luận âm ỉ thời khắc, cửa phòng họp bị công tác nhân viên mở ra, lách vào tới một Âu Phục thanh niên, chừng ba mươi tuổi, hào hoa phong nhã, một thân Nho Nhã Chi Khí.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, không ít người đều biết, đây không phải là tỉnh trưởng thư kí Lý Văn Khang sao?

Chỉ thấy Lý thư ký cười nhẹ nhàng hướng đi lão gia tử, lão gia tử đang muốn đứng dậy thời khắc, Lý thư ký vội vàng một cái đại cát bước tới, hướng thân thể khom người bắt lão gia tử gầy gò bàn tay lay động nói: "Lão gia tử ngài nhanh ngồi xuống, người luôn cách mạng công huân, khai quốc Nguyên Lão, ta cái này tiểu thân thể xương nhỏ có thể không chịu nổi! Quay đầu để cho Dịch tỉnh trưởng biết, không phê bình ta không thể!"

Lão gia tử cười một tiếng, lấy thân phận của hấn, trừ phi chính phủ người đứng đầu tới chơi, người bình thường thật đúng là không có ở đây trong mắt.

Lý thư ký nguyên danh Lý Văn Khang, tốt nghiệp từ trong nước đại học danh tiếng, tốt nghiệp một cái liền tiến vào tỉnh chính phủ làm thư ký, bây giờ đã là Dịch tỉnh trưởng thiết thân thư ký.

Hấn có thể không thông qua Kim thị tập đoàn đối ngoại Liên lạc chỗ, có lời gì có thể trực tiếp theo Tường thúc liên lạc.

Lấy Kim thị tập đoàn ngày hôm nay quy mô cùng thực lực, cũng sớm đã là chính phủ trong mắt hồng nhân, là quan viên chiến tích bảo đảm, cũng là nâng lên kinh tế địa phương động cơ, ổn định thị trường trụ cột.

Cùng trong nước các nơi chính phủ quan hệ đều hết sức hòa hợp, điểm này, còn phải nhờ sự giúp đỡ Kim Thủ Nghiệp nhân hậu nghĩa khí, đến mỗi một chỗ, không nói điều kiện, trước cho các nơi chính phủ miễn phí xây cất viện dưỡng lão, đơn vị phòng ở cao ốc các loại phúc lợi tính kiến trúc, chỉ riêng ngón này lập tức thắng được các nơi chính phủ hảo cảm!

Chính phủ tự nhiên cũng sẽ không khiến Kim thị tập đoàn thua thiệt, có đi có lại tồn tại bên bờ, thu thuế, điện nước các phương diện cấp cho Kim thị tập đoàn lớn nhất ưu đãi.

Chính phủ đồng thời cũng thắng được chiến tích, hàng năm lại có chừng mấy ức thu thuế, như vậy cùng thắng sự tình có sao mà không làm!

Chỉ bất quá chuyện như thế, cũng chỉ có Kim thị tập đoàn có thể làm ra đến, đổi thành người khác có thể làm không ra lớn như vậy bá lực sự tình đến.

Lý thư ký tới hôm qua cũng đã nghe nói Kim thị tập đoàn hôm nay tự tổ chức hội đồng quản trị, đồng thời cũng từ chỗ khác con đường nghe Kim gia người thừa kế xuất hiện biến cố.

Dịch tỉnh trưởng thập phần lo âu, e sợ cho Kim thị tập đoàn xuất hiện hỗn loạn, nói cho cùng đây chính là hàng năm nộp lên hơn một tỷ thu thuế nhà giàu, một khi xuất hiện nguy cơ, ảnh hưởng quá lớn, chỉ là phía dưới nhân viên đều là hết mấy chục ngàn, vì vậy đưa tới cái gì quản thể tính sự kiện sẽ không tốt.

Lý thư ký bị phái tới, tìm hiểu tình hình, nắm giữ trực tiếp tin tức, chính phủ tốt làm xong ứng đối công tác, lúc cần thiết, có thể xuất thủ can dự.

Ngoài ra cũng là mang theo nhiệm vụ đến, mấy lần trước chính phủ đã nhiều lần biểu đạt ra hi vọng Kim thị tập đoàn dẫn đầu ý tứ.

Hiện nay bất động sản thương tiền tài chảy trở về khó khăn, thổ địa lưu phách hiện tượng tàn hiện tại, thậm chí còn có bắt được địa Địa Sản Thương vô lực mở mang, xuất hiện "Lui địa" hiện tượng.

Chính phủ tài chính áp lực tương đối lớn, Dịch tình trường lo lắng, ngủ không yên!

"Kim Lão gia tử, Dịch tình trường nhờ ta hướng ngài vấn an!"

Lão gia tử cười một tiếng, bình tĩnh nói: "Dịch tình trường có lòng."

Lý thư ký cười nhẹ nhàng, ánh mắt cũng sắp híp lại thành kẽ hở, thấp giọng nói: "Kim Lão gia tử, chính phủ phía dưới có còn vài miếng đất trống đã treo bảng bán ra hơn nửa tháng, đến nay không có một công ty thân báo! Ngài nhìn. . ."

"Ha ha! Ta bây giờ đã không phải là chủ tịch." Nói xong, mắt thấy bên người tôn tử Lưu Nhất Minh.

Ý kia hết sức rõ ràng, Lý thư ký hiểu ý, tiến lên chủ động đưa tay ra, cầm Lưu Nhất Minh tay, thờ dài nói: "Kim Thiếu Gia. . . Không. . Kim chủ tịch, thật đúng là tuổi trẻ tài cao, kiến thức bất phàm!"

Lưu Nhất Minh đứng mực, ôn hòa cười nói: "Lý thư ký quá khen."

"Mới vừa rồi lời nói, ta cũng nghe đến, Dự Trung tình nhưng là Kim thị tập đoàn căn cứ địa, càng là nhà mẹ, gia tăng đầu tư lời nói nhất định phải ưu tiên lo lắng mình Dự Trung tình. "

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, nhẹ nói nói: "Cái đó là tự nhiên, chỉ bất quá hiện nay kinh tế đình trệ, còn cần chính phủ có thể cho nhiều ra một ít chính sách ưu đãi đi ra."

Lời này vừa ra, Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng ánh mắt đều là sáng lên, có lúc không khỏi không thừa nhận, có vài người cũng là trời sinh, một hồi một đáp giữa, mỗi người biểu lộ ra mình muốn đồ, vật.

Lão gia tử ở bên cạnh nghe, tay vuốt râu, híp lại hai mắt, cười không nói.

Lý thư ký có thể từ một loại tiêu thư ký trong giết ra đến, trở thành lãnh đạo thiếp thân thư ký, tự nhiên đã sớm tu luyện thành nhân tính, há có thể nghe không ra Lưu Nhất Minh ý tứ.

Lập tức nói: "Cái này Kim chủ tịch yên tâm, quý tập đoàn có thể ở chính phủ trong khôn cảnh đưa ra viện thủ, chính phủ nhất định chỉ cố gắng lớn nhất, cũng là Dịch tình trường cũng sẽ vội vã nhân tính này!"

Không kiềm được Lý thư ký thấp như vậy âm thanh hạ khí, thứ nhất Kim thị tập đoàn cái này thế lực bá chủ tồn tại ở tỉnh ủy bên trong đã sớm lấy số, đứng hàng ngôi sao xí nghiệp, có thể xưng là Dự Trung tình danh thiếp.

Nhắc tới cái này, Dự Trung tình cán bộ không khỏi mặt mày hớn hớn, vẫn lấy làm hào, có thể nói vì đối ngoại triển lãm Dự Trung tình kinh tế một mặt cò xí.

Thứ hai, hiện nay chính phủ treo bảng bán ra vài miếng đất trống, thời gian đều đã quá khứ nửa tháng, liền một nhà tư vấn xí nghiệp cũng không bằng, càng không cần phải nói báo danh!

Dịch tình trường áp lực rất lớn, hơn nữa còn xen lẫn mấy cái lên "Lui địa" sự kiện, càng khiến người ta sốt ruột!

Chờ đến Lý thư ký bị Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng đưa đi về sau, bên trong phòng họp mọi người mới minh bạch mấy phần.

Xem ra chuyện này là bắt buộc phải làm, chúng ta cái này cánh tay nhỏ bấp chân căn bản không ngăn được.

Chẳng qua là tiếng nghị luận còn chưa dứt, nói cho cùng hành động này kinh hãi thế hãi tục, nói khó nghe một chút, hoàn toàn chính là cho chính phủ công nôi, một khi kinh tế không thấy tốt hơn, chính phủ đến lúc đó có cứu hay không người chính là khó nói đây!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Quá không được chân thực

Kim Vệ Hồng bên này đưa đi Lý Đại Bí về sau, cùng Kim Giải Phóng nói nhỏ: "Người thấy thế nào?"

Kim Giải Phóng toét miệng cười một tiếng, thật thà nói: "Ta cảm thấy đến Nhất Minh ý nghĩ cũng không có sai, hiện tại bên bị cùng giá cổ phiếu có thể là gần năm qua thấp nhất, chính là sao tốt thời kỳ!"

"Ài" Kim Vệ Hồng thở dài, tâm lý yên lặng than thở, cái này chất nhĩ có thể so với chính mình đại ca Kim Thủ Nghiệp gan lớn nhiều, mấu chốt là còn đem lão gia tử cũng cho mang vào.

Nghĩ tới đây, Kim Vệ Hồng cũng là thẳng lắc đầu, lão gia tử tuổi đã cao, cái gì không có trải qua, tính cách kiên như tảng đá, làm sao biết dễ dàng như vậy liền bị thuyết phục,

Còn tăng thêm đến ba chục tỉ, lão thiên a! Thật hoài nghi lão gia tử có phải hay không bị Lưu Nhất Minh cho rót cái gì mê hồn thang.

...

Ở lão gia tử dốc hết sức bộ dạng thẳng nhìn xuống, hơn nữa mới vừa rồi Tinh Phủ Lý Đại Bí cử động, mới nhậm chức Kim thị tập đoàn chủ tịch Lưu Nhất Minh nói lên "Phân chu kỳ lấy địa, nghịch thế Tiến Thủ" chiến lược bị thông qua.

Tuy nhiên âm thầm vẫn tập âm không ngừng, nhưng đều là chút ít ruồi muỗi tiếng, lực lượng yếu ớt, khó mà rung chuyển hội đồng quản trị thông qua quyết định biện pháp.

Về sau, Lưu Nhất Minh lại cùng mỗi người chia quân bộ môn Phó Giám Đốc gặp mặt, mọi người biết nhau một cái, những cao quan tất cả đều tích cực tỏ thái độ, hết sức ủng hộ lần này quyết nghị, kiên quyết phục tùng chủ tịch chỉ thị.

Lưu Nhất Minh từ trọng sinh tới nay, lần đầu tiên cảm nhận được cái gì gọi là ra lệnh như núi, thế như hàng biển.

Kim thị tập đoàn từ sáng lập tới nay, quy định chế độ đều mang quân đội quản lý bóng dáng, chiến lược phương châm điều chỉnh về sau, phía dưới lập tức nghị định ra Công Tác Tiểu Tổ, bàn ra cả bộ thu mua tiêu chuẩn cùng chương trình qua thảo tác.

Những thứ này cụ thể thêm chuyên nghiệp sự tình, tự có phía dưới phân Quân Lĩnh đạo qua nghiên phán, Lưu Nhất Minh thị sát công ty mỗi cái bộ môn về sau, ở một đám lãnh đạo xếp hàng vui vẻ đưa tiễn cùng đưa mắt nhìn trong, cùng lão gia tử cùng nhau leo lên Maybach rồi đi.

Đi ra Kim thị tập đoàn tổng bộ cao ốc thu được hiện nay là Mậu Dịch Công Ty Tổng Giám Đốc Hà An Dân ngậm cái này miệng, thẳng lắc đầu, không coi trọng hội đồng quản trị thông qua quyết nghị.

Đáng tiếc cánh tay bẻ bắt quá bấp dùi, không làm gì được!

Tần Thế Kỳ quỹ ngân sách Trần Gia Húc với hần sóng vai đi, âm dương quái khí nói: "Hà Tổng, chẳng lẽ còn không nhìn ra sao?"

Hà An Dân bĩu môi một cái, nhìn hần liếc một chút, tràn đầy không thèm để ý hỏi thăm:

"Hắc hắc!" Trần Gia Húc cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh đầu Lam Thiên Bạch Vân, dốc định nói: "Rất rõ ràng, lão gia tử đây là đang lấy ba chục tỉ đến bảo vệ mới nhậm chức chủ tịch quyền uy!"

"Hôm nay là cái đó mao đầu tiểu tử tiếp tiếp nhận chủ tịch chức vụ sau, lần đầu tiên đề nghị ra quan điểm mình."

"Bất kể cái này cái nhìn sai có bao nhiêu vượt quá bình thường, lão gia tử tất nhiên sẽ toàn lực ủng hộ."

"Nói khó nghe một chút, hôm nay này tiểu tử cũng là lên tiếng đem mặt trắng đem xuống, phỏng chừng người nhà họ Kim hiện tại cũng đã tại dựng cái thang, chuẩn bị thượng thiên đâu?!"

"Phốc "

Hà An Dân cười một tiếng, dùng tay chỉ Trần Gia Húc nói: "Mọi người đều nói ta là Chùy Pháo, thực tế người Trần Tổng mới là chánh thức Chùy Pháo, miệng so với ta có thể độc nhiều. Chỉ chẳng qua chỉ là ta là trước người Chùy Pháo, người nha là người sau Chùy Pháo."

Trần Gia Húc không một chút nào buồn bực, tràn đầy không thèm để ý cười nói: "Hôm nay đang ngồi đều là Nhân Tinh, người nào không nhìn ra, chỉ bất quá vô lực phản đối thôi!"

"Ngược lại người nhà họ Kim chiếm đầu to, nếu thật là bồi, tổn thất lớn nhất cũng là Kim gia."

"Kim thị tập đoàn chỉ phải bảo đảm năm phân hoa hồng không so với trước năm thấp sẽ không người phản đối."

...

Kim Thủ Tài cùng Kim Thủ Quân ở Kim thị trong tập đoàn chức vị không cao, hai người khoảng chừng tập đoàn cấp dưới hai gia công ty làm bộ môn giám đốc, nhưng vẫn là có nhất định tin tức con đường, biết hôm nay hội đồng quản trị bên trên quyết nghị.

Tin tức rất nhanh cũng truyền tới Kim Thế Nhân cùng Kim Thế Bảo trong lỗ tai. Hai cái lão gia hỏa nghe xong, cơ hồ không đủ sức bộ dạng tin chính mình lỗ tai, liên tục hỏi mấy lần mới chắc chắn không có lầm.

Theo lấy bọn họ Kim Gia Thành cùng Kim Gia Văn cũng là cả kinh, trợn mắt hốc mồm, trong miệng không ngừng kêu: "Điên, đều điên. . ."

Kim Thế Bảo chống quải trượng, hướng về phía giữa không trung tức giận mắng: "Đại ca, thật là văng đầu, làm sao cùng một tiểu hài tử đường như, theo này tiểu tử cùng nhau điên!"

"Không được, ta muốn qua khuyên hấn một chút, nhất định phải để cho hấn thay đổi chủ ý!"

Kim Thế Nhân can lại nói: "Lão tam! Đại ca không phải người lỗ mắng, huống chi đại ca lúc nào nghe theo qua chúng ta, người đi cũng vô ích!"

Kim Thế Bảo nghe tức giận, đem trong tay quải trượng ném ra, oán hận không dứt đường: "Này tiểu tử chính là một tai tinh, lúc sinh ra đời liền khắc chết hấn mẫu thân, đi theo Thủ Nghiệp cũng chết, bây giờ trở lại một cái, liền muốn bại hoại chúng ta Kim gia sản nghiệp!"

"Ở nơi này là chúng ta Kim thị tử tôn, rõ ràng là đến lấy mạng, nhất định phải đem Kim thị cơ nghiệp lấy hết sạch mới thôi nha!"

Kim Thế Nhân nghe cau mày, sắc mặt âm trầm, im lặng không nói.

Thuở nhỏ cùng Kim Gia Lượng thập phần có quan hệ tốt Kim Gia Thành chuyển con người một cái, vẻ mặt xảo trá thấp giọng nói: "Gia gia, người nói hội không phải là Trường thúc liên hợp ngoại nhân cho ta Đại Gia Gia thiết sáo?"

Kim Thế Bảo quay đầu đi, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm tôn tử Kim Gia Thành nói: "Có ý gì?"

Kim Gia Thành tăng hắng một cái, nhìn một chút bên ngoài, thấp giọng nói: "Ta ngoài ý muốn nghĩ là, cái này Lưu Nhất Minh có thể là giả mạo, cái đó ADN giám định thư cũng là giả. . ."

"Tê" bên trong nhà mấy người đều là một trận rút ra khí lạnh thanh âm.

Phía dưới lời nói, Kim Gia Thành không dám nữa nói, dừng lại về sau, mấy người nhìn nhau một chút, con người một cái trong lúc lên tặc lượng quang mang!

Kim Gia Văn hít mắt lại, có chút ngoài ý muốn nhìn Đường Ca Kim Gia Thành liếc một chút, trong lòng ám đạo, điều này có thể sao? Lão gia tử khôn khéo cả đời, há có thể trở mình hai lần Cầu?

Bất quá các người làm ồn ào cũng là được, cái đó Lưu Nhất Minh rõ ràng so với Gia Lượng tự khó đối phó nhiều, há mồm cũng là mười tỉ quyết định biện pháp bá lực, Gia Lượng nhưng là không làm được.

Cho dù là chính mình, Kim Gia Văn nghĩ một hồi, tưởng tượng chính mình ngồi ở này cái vị trí, đối mặt với trên trăm cổ đông, như thế nghiêm trọng kinh tế tình thế, sợ rằng. . .

Nghĩ tới đây, không khỏi thở dài, yên lặng nói, ta không bằng hấn nha!

. . .

Buổi chiều thời điểm, Lưu Nhất Minh dành thời gian qua bệnh viện thăm mẫu thân và Tê bác gái bọn họ, ngẫu nhiên một giờ về sau, ở Tào Đại Tráng bọn họ dưới sự thúc giục, không thể không rời đi.

Vương Tú Cẩn nhìn nhi tử một thân cao hồ sơ quần áo trang sức, nổi bật dưới đẹp trai mặt, lòng tràn đầy hoan hỉ thêm nỗi buồn.

Ở một đám áo đen bảo tiêu vây quanh, lộ ra càng anh tuấn bất phàm, sang trọng bức người.

Người đã con rất xa, Tê bác gái vẫn bước bất động bước, trong miệng cảm thán liên tục lấy,

"Ta đến bây giờ đều còn tưởng rằng là đang nằm mơ, quá không được chân thực, ai. . ."

Kim Vệ Hồng đem Nhân Sự Bộ Môn lãnh đạo gọi tới, cần mau chóng cho tân nhiệm chủ tịch tổ kiến thư ký ê kíp, phải là bài danh tốt nghiệp đại học, tuổi tác ở 26- 35 tuổi giữa, thân thể khỏe mạnh, ngũ quan ngay ngắn, cấu thông phối hợp năng lực, hình tượng khí chất tốt đẹp vân... vân một nhóm yêu cầu.

Kim Lão gia tử máy bay tư nhân buổi chiều đang ở làm điều chỉnh thử, hơn nữa đem phi hành lộ tuyến cho có liên quan bộ môn báo bị.

Minh Thiên Tướng có thể bay để Dự Tây Kim thị tộc nhân khu nhà cũ, hồi hương Tế Tổ, đem Kim Nhất Minh tên ghi vào Gia Phả, cái này mới xem như chánh thức nhận Tổ quy Tông.

Ba ngày sau, Kim thị tập đoàn đem tổ chức thịnh đại hoan nghênh tiệc rượu, mời Dự Châu thành phố Quan to Quyền quý, giới kinh doanh nhân vật nổi tiếng dự hội, lão gia tử cũng sắp tự mình tham dự, mục đích rất rõ ràng, mượn tiệc rượu chính thức giới thiệu Lưu Nhất Minh cho ngoại giới nhận biết.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Nhận Tổ Quy Tông

Kim gia ngoài đại viện mặt, cái này một ngày một đêm không biết bao nhiêu thượng tầng xã hội người đang yên lặng chú ý.

Chỉ bất quá lão gia tử biệt thự lãnh địa thật sự quá lớn, phương viên có tới sắp tới một km phạm vi, trước có từ Như Ý hồ đưa tới hồ nước, sau có cây cối xanh um Thổ Sơn một tòa.

Biệt thự bốn phía Già Sơn cây thấp lớn xôn, danh quý cây cối phồn đa, hoa cỏ trải rộng, lầu đài Đình Các tô điểm giữa, nhìn một cái biết là xuất từ Danh gia tay.

Đá cẩm thạch nền móng bên trên vây lên một vòng cao cỡ nửa người vòng rào ngăn cách cùng hắc khu biệt thự liên hệ, diện tích lớn như vậy tự có Kim thị tập đoàn bảo an ngày đêm không ngừng 24 giờ tuần tra.

Ngoại nhân tùy tiện vào không được, Đế hồ Tây Vương Phủ bất động sản bảo an tuần tra tới đây cũng sẽ hăm mộ trong triều nhìn mấy lần, phải biết bọn họ bản thân tiền lương hơn tám nghìn đã rất cao, có thể Kim gia bên trong biệt thự bảo an mỗi tháng đều là 15,000 đến hai chục ngàn không giống nhau, so với bọn họ cao nhất đại chặn, trên thân trang bị cũng không được một dạng, phúc lợi đãi ngộ càng là tiện sát người bên cạnh.

Người bình thường căn bản là vào không được tới nơi này, cho dù là cùng tồn tại Đế hồ Tây Vương Phủ ở Các Phú Hào, cũng khó mà tiến vào nơi này.

Lưu Nhất Minh giờ phút này mặc màu trắng quần áo thể thao đang ở chạy bộ sáng sớm, miệng mũi người phương thảo mùi thơm, trước đây tựa như ảo mộng than thở sớm đã chôn vùi, bây giờ thân phận danh vị đã định, như vậy đại gia nghiệp đều là chính mình rồi!

Ngày hôm qua com tối về sau, Lưu Nhất Minh đã để cho Tường thúc mua một nhóm danh quý được tài cùng cực phẩm ngọc thạch, hắc chuẩn bị lần nữa chỗ bày cự hình "Tụ Linh Trận", dẫn phương viên trăm dặm thiên địa vạn vật cái đó tinh khí, hội tụ ở này, giúp chính mình tu hành.

Ngày hôm qua dành thời gian cho Lâm Giai Di đánh mấy cái cái điện thoại, đáng tiếc điện thoại di động là tắt máy trạng thái, không liên lạc được.

Lâm Giai Di hẳn là bị cảm xúc, Lưu Nhất Minh lắc đầu bật cười, lại chờ đến ba ngày sau trong yến hội, Lâm Giai Di, ta sẽ nhượng cho người dương mi thổ khí ở trước mặt thể nhân, đem buổi tối đó bị châm chọc cùng cười nhạo toàn bộ trả lại.

Lão gia tử đã tại hạ nhân hầu hạ dưới mặt chính tề, đẩy cửa sổ ra bên ngoài, đã nhìn thấy Lưu Nhất Minh ở bên ngoài chậm chạy.

Lưu Nhất Minh vóc người cao ngất, động tác khỏe mạnh có lực, đầu mùa hè ánh sáng mặt trời bắt rơi xuống dưới, kéo thật dài thân ảnh.

Chung quanh mảng lớn xanh mon môn phương thảo mặt đất, đủ loại hoa cỏ mở rực rỡ, ở tia nắng ban mai chiếu, hiện lên mộng lung lộng lầy.

Lão gia tử hải lòng cười một tiếng, tuổi trẻ thật tốt! Ta Kim thị gia tộc có hy vọng, không đến nỗi rơi vào phú bất quá Đệ tam Ma Chủ.

...

Vạn thước trên không bên trên, mây trắng như tuyết tùy ý mụn và đến chân trời.

Gulfstream G 550 vững vàng tạt qua trong lúc, Lưu Nhất Minh thông qua cửa sổ ngắm hướng phía ngoài, trong đầu nghĩ chính mình nếu muốn cười mây đập gió, ngao du Trường Thiên, ở không mượn pháp khí điều kiện tiên quyết, phải đạt tới Thiên Tiên Cảnh Giới không thể.

Con đường tu hành từ từ, chính mình phải tăng nhanh xử lý xong những thứ này thể tục tạp vật, tốt chuyên tâm tu luyện.

Nửa giờ về sau, G 550 muốn đến Dự Tây phi trường lao xuống, vững vàng tương xứng đậu sát ở chạy trên đường.

Công tác nhân viên mở cửa khoang ra, lão gia tử ở phía trước, Kim Thế Nhân, Kim Thế Bảo ở phía sau, Lưu Nhất Minh, Tường thúc, Kim Giải Phóng, Kim Vệ Hồng, đám người đi theo ở phía sau nối đuôi đi xuống cầu thang bên sườn tàu.

Sớm đã có cân nhắc chiếc Mercedes xe chậm rãi lái tới, đậu sát ở cầu thang bên sườn tàu dưới, Tường thúc một chục cửa xe, lão gia tử cùng Lưu Nhất Minh ngồi chung một chiếc xe, người khác lấy tiếp sau mấy chiếc xe.

Đoàn xe trùng trùng điệp điệp hướng Kim thị khu nhà cũ ở chỗ đó "Thanh Thạch Cổ Trại" 40 phút về sau, vượt qua xa xưa hàng rào đầu thôn thạch đầu đền thờ,

Coi như là chính thức tiến vào "Thanh Thạch Cổ Trại" khu vực.

Đọc đường cây cối phồn đa, xanh um tươi tốt, Địa Phương Chính Phủ cũng không biết từ nơi nào biết lão gia tử hồi hương tin tức, thật sớm tới đứng ở cửa thôn nghênh đón.

Lão gia tử nhìn thẳng lác đầu, mấy năm này Kim thị gia tộc nhưng là không ít cho địa phương đầu tư, chỉ là Thập Lý Bát Thôn đường cùng với trấn trên viện đường lão, Trung Học, tiểu học cơ hồ toàn bộ là Kim thị gia tộc tài trợ xây cất.

Đoàn xe cũng không có dừng lại, trực tiếp vượt qua địa phương những người lãnh đạo, béo phì tai to, mặt đầy hồng quang một đám quan viên trở mắt nhìn nhau, đón một mũi mũi xám, có thể từng bước từng bước trên mặt vẫn ngậm nụ cười.

Lão gia tử ghét nhất nghênh đón đưa về chuyện, những thứ này quan viên tâm lý đều biết, có thể gần đã là như vậy, mỗi một lần lão gia tử hồi hương, bọn họ cũng sẽ tự phát tới.

Tại bọn họ xem ra, thứ nhất, nhiều quà thì không bị trách, thứ hai, chỉ cần lão gia tử cao hứng, đầu ngón tay trong khe lộ ra một chút, tùy tiện đầu quân cái chi phí, xây cái xưởng, đắp cái Viện Điều Dưỡng vân... vân đều là chiến tích nha! Khó trách sẽ như thế đổ xô vào!

Trong thôn đường xây cất một chút không thể so với bên ngoài kém, đèn đường, dưới đường nước chảy, mạng lưới liên lạc theo dõi không có chút nào ít, chỉ kém không có gần Hồng Lục đèn mà thôi.

Mới vừa gia nhập Thôn Trại, sớm đã có Kim thị các hệ tộc nhân đứng ở cửa thôn nghênh đón, đông nghìn nghịt nhất đại mảnh nhỏ.

Đoàn xe mới vừa lú đầu một cái, liền nghe đến trong đám người, tiếng hoan hô một mảnh.

"Đến, đến. . ."

Lão gia tử nhìn, trông coi khuôn mặt quen thuộc, hưng phấn mặt đầy hồng quang, ở Lưu Nhất Minh nâng đỡ đi xuống xe Mercedes, hướng về phía đón đầu run rẩy dằng dặc tới lão đầu cười vang nói.

"Ha-Ha! Lão Lục, ngươi còn sống đâu??"

"Ha ha! Ngươi chết, ta còn sống đâu?!"

"Ha-Ha!"

"Hảo nha! Hảo nha! Ta đều nghe bọn họ nói, quá tốt."

"Quả thật là theo Thủ Nghiệp này hài tử đồng dạng Vô Nhị, ai! Thủ Nghiệp qua đời sớm nha! . . ."

"Đây chính là đại hỷ sự nha! Đến nào nhiệt ba ngày không thể!"

. . .

Lưu Nhất Minh dừng lại bị người dắt tay cùng cánh tay, đều là Kim thị tộc nhân còn ở thế trường bối, mỗi một người đều than thở thổn thức không dứt. UU đọc sách w ukanshu. ne

Tự từ hôm qua Thiên Thính nói về sau, trong thôn đều xôn xao, loại sự tình này Kim Lão gia tử không được tự nhiên sẽ không lừa gạt chính mình tộc nhân, một thời gian đại gia hòa rồi rít khiến trách Triệu thị, lại vui mừng, thượng thiên chăm sóc, để cho Kim Lão gia tử cái này một mạch không đến nỗi đoạn tuyệt.

Đoàn người nói một chút cười cười, mỗi cái vui vẻ ra mặt, hướng Kim thị khu nhà cũ đi tới.

Đá xanh trải thành đạo trên đường, người đạp lên "Lóc cóc" vang, nơi cuối cùng hiển lộ ra một tòa cổ trạch đến.

Gạch xanh gạch lớn tường hồng, cửa gỗ màu đỏ đã mở ra, bên trong hành lang khúc chiết, lầu đài hình bóng, đình viện trầm trầm, một nơi tuyệt vời cổ kính cổ trạch.

Lưu Nhất Minh đánh giá coi một cái, liền mất thấy chỗ, nói ít cũng phải 100 triệu.

Phía nguyên lai Kim thị khu nhà cũ đã sớm bị phá hư, cái đó hỗn loạn trong niên đại, tương tự cổ kiến trúc, bao gồm Từ Đường đều ăn no trải qua tàn phá!

Đây là Kim Lão gia tử tiếp sau khắp nơi thu góp năm đó thất lạc cổ kiến trúc tài liệu, mời tới có thể công phu xảo tượng, có thể tu bổ tận lực tu bổ, không đủ sức tu bổ liền nguyên dạng cổ pháp bắt chước được.

Trải qua mấy năm, lúc này mới có hôm nay Kim thị khu nhà cũ.

Lưu Nhất Minh nhìn toà này trải qua kiếp nạn cổ trạch, nhìn nó, tựa hồ có thể cảm thụ nó trên thân phát ra tang thương tuế nguyệt khí tức.

Sắc sở thêm đã, mặt bàn trời xanh đài, trong khe hở thể thảo, đang yên lặng nói ra nó trải qua hướng.

"Khai Từ Đường. . Khai Từ Đường. . ."

Hùng hậu tang thương ngữ điệu vang lên, kèm theo mở khóa thanh âm, "Cốt kết chi. . ." Phong bế đến Từ Đường đại môn bị đẩy ra.

. . .

Lưu Nhất Minh trong thôn trưởng lão và Kim Vệ Hồng đám người đi cùng, đoàn người đi tới hậu sơn, Kim thị tộc nhân mộ địa.

Tể bái tổ phần, lại đi tới phụ mẫu hợp táng trước mộ, Kim Vệ Hồng nhìn trên mộ bia Đại ca Đại tẩu di bộ dạng, thoáng cái không kìm chế được nổi nóng, đại khóc đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Tiểu nhân vật cũng là tiểu nhân vật

Thỉnh Vũ Các Trà Lâu lâu hai, Yên Vũ Sảnh.

Hình tròn bàn gỗ từ đàn bên trên chất đầy trân tu mỹ vị, Bàn Tử lão ba Trương Thụ Minh cùng lão mụ Hồ Thái Hà chính là một mặt cười xòa hướng chính vị bên trên Từ đại thiếu mời rượu.

Đối diện, mặc cổ điển Sĩ Nữ hầu hạ đặc cấp kỹ thuật viên đang ở kích thích dây đàn, mười ngón tay sum suê, một khúc êm tai dễ nghe < Xuân Giang Hoa Nguyệt Dạ > dịu dàng khéo léo vang lên.

Bàn Tử không rảnh thường thức đối diện mỹ nữ trình diễn, tâm sự nặng nề, thỉnh thoảng cười theo hai tiếng.

Từ đại thiếu hẹn hẳn ăn cơm sự tình bị phụ mẫu sau khi biết, hai người đều hết sức hưng phấn, thập phần trang trọng từ trước quyết định phòng riêng, sớm ở cửa chờ.

Bàn Tử đã ở phụ mẫu trong lúc nói chuyện với nhau, minh bạch phụ mẫu vì sao như thế ưa chuộng?

Từ Ký dưới cờ có cả nước Liên Tỏa Bách Hóa siêu thị hơn ba mươi nhà, rải rác ở đều Đại Trung hình thành thị, là Hoa Hạ Quốc bên trong bán Lê ngành nghề TOP 100 xí nghiệp.

Nguyên bản tràng này khủng hoảng kinh tế theo Trương Nghị nhà bọn họ đồ ăn gia công nhà máy ảnh hưởng cũng không lớn, nói cho cùng bọn họ sản phẩm chẳng qua là tiêu thụ tại chỗ.

Nhưng là khủng hoảng tài chính tạo thành quốc ngoại sức mua thẳng tắp hạ xuống, một ít đại hình nhãn hiệu thực phẩm công ty bắt đầu đổi lại mũi dùi, tiến hành hạ giá cả, tiền quân nội địa thị trường.

Thoáng cái từng bước co rút thị trường, Trương Nghị gia công xưởng lượng tiêu thụ sườn đồi thức tuột xuống, không ít Buôn Bán thương cùng cửa hàng đã dừng lại tiến hóa.

Lão ba Trương Thụ Minh những ngày qua lo lắng, lão mụ càng chính xác gấp phát hỏa rất sợ khổ tâm kinh doanh mười mấy năm công xưởng sập tiệm.

Vì thế hai người một mực ở mỗi cái Địa Thị chạy nghiệp vụ, lập quan hệ, đáng tiếc thu hoạch không lớn.

Nghe được Từ Ký tập đoàn đại thiếu gia Từ công một cái mời nhĩ từ ăn cơm, tự nhiên mừng rỡ khôn kể xiết, trông đợi có thể kéo bên trên quan hệ, Từ đại thiếu mang gió tay lên chỉ, chính mình tài sản phẩm liền có thể vào ở Từ Ký Đại Thương siêu thị trong.

Cái này Từ đại thiếu mới đầu còn thật khách khí, uống hai chén tửu, liền không kịp chờ đợi hỏi Lưu Nhất Minh cùng Kim Lão quan hệ?

Bàn Tử nơi nào biết, hẳn cũng không hiểu truyền thuyết chính giữa người đồng dạng Kim Lão gia tử làm sao biết mời Lưu Nhất Minh đi làm khách?

Đôi mắt Từ đại thiếu tỏa sáng ánh mắt, Bàn Tử rất muốn biên mấy câu nói mò, thắng được Từ đại thiếu coi trọng, tốt để cho tự tài sản phẩm có thể mở ra tiêu lộ.

Cho phụ mẫu giải ưu thư buồn ngủ, đáng tiếc! Bàn Tử do dự mãi, vẫn là quyết định nói thật.

Hắn không được muốn làm trái với làm người nguyên tắc, cũng không muốn cho Minh ca khai ra không cần thiết phiền toái!

Từ đại thiếu nghe, từ chối cho ý kiến, khoe miệng cười chum chim, rõ ràng không tin.

Bàn Tử lão ba Trương Thụ Minh thấy vậy, nghiêng đầu hướng về phía nhi tử trách cứ: "Người cơ hồ cùng hắn mỗi Thiên Đô cùng một chỗ, làm sao lại không biết?"

"Ba, ta thật không biết, Minh ca trước đây cho tới bây giờ không có gặp qua người nhà họ Kim!"

Minh bạch Lưu Nhất Minh mảnh nhỏ Từ đại thiếu mặt lộ một tia khinh thường nụ cười, vừa lúc này, điện thoại reo.

Từ đại thiếu nghe điện thoại về sau, hai mắt sáng lên, tùy tiện qua loa lấy lệ Trương Thụ Minh ba người về sau, liền vội vã rời đi.

Hoàng đến Trương Thụ Minh liên tục đuổi kịp dưới lầu, tha thiết tự mình đóng cửa xe, đứng ở ven đường thật lâu đưa mắt nhìn rồi đi Cayenne.

Lên tới lầu, đôi mắt Trương Nghị, hận thiết bất thành cương trách cứ: "Nhìn một chút người chính mình, nhìn xem người ta Từ công tử, sau này thiếu cùng một ít quý nghèo qua lại, nhiều cùng Từ công tử một cái người như vậy qua lại!"

Hồ Thái Hà ngăn lại câu chuyện, trông đợi nói: "Cái đó Từ đại thiếu nhả ra sao?"

Trương Thụ Minh nặng nề lắc đầu một cái, phòng nội khí phân một trận ngưng trọng.

Từ đại thiếu Từ Hạo kiệt, phụ thân Từ Bá Nhiên cũng là một cái giới kinh doanh lão đại, đáng tiếc ở Kim thị tập đoàn cái này quái vật khổng lồ trước mặt nhưng là cho không, mấy năm này Từ Ký tập đoàn trừ trong nước phát triển, cũng tích cực hướng ở nước ngoài tiến quân.

Đáng tiếc không có phương pháp, đối với quốc ngoại buôn bán hoàn cảnh, chính sách, pháp luật các loại thập phần xa lạ, hiển nhiên ngày xưa theo bọn họ quy mô tương xứng Văn Hải tập đoàn ở Kim thị tập đoàn dưới sự hỗ trợ, ở quốc ngoại công thành chiếm đất, kiếm lời nòi tràn đầy gạo tràn đầy thời khắc, trong lòng tự nhiên thập phần hâm mộ.

Từ Bá Nhiên rất rõ đi theo Sư Tử có thịt ăn đạo lý, cam tâm tình nguyện làm tiểu đệ, đáng tiếc không phải môn, cộng thêm Kim Thủ Nghiệp vừa chết, Kim thị thượng tầng quyền lợi thuộc về chân không, Kim Giải Phóng, Kim Vệ Hồng phòng thủ có thừa, Tiến Thủ chưa đủ, không chịu nổi trách nhiệm nặng nề.

Tuy nhiên khủng hoảng tài chính lại càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng luôn sẽ có quá khứ này một ngày, hiện nay lớn nhất trọng yếu cũng là theo Kim thị tập đoàn thượng tầng giữ gìn mối quan hệ.

Đáng tiếc, Kim Lão gia tử từ nhi tử Thủ Nghiệp vừa chết, một mực thâm cư không ra, Kim thị tập đoàn cao tầng còn khó gặp một mặt, huống chi hắn một cái ngoại nhân.

Cái cũng khó trách, từ Kim thị tập đoàn càng ngày càng cường đại về sau, giới kinh doanh, Văn Hóa Giới đủ loại nhân vật, như Cá Diếc Sang Sông, Phong Đồn Nghĩ Tự ở bên ngoài biệt thự, ý đồ đến gần lão gia tử, đến đến lão gia tử xem trọng, để cầu lên như điều gặp gió.

Đêm đó, Carlton quán rượu ở ngoài, Lưu Nhất Minh lấy Maybach 72 rời đi một màn, oanh động toàn bộ giới kinh doanh.

Tự nhiên cũng kinh động Từ đại thiếu, lúc này mới xin mời khách ăn cơm một màn, đáng tiếc từ Bàn Tử trong miệng cũng không có được hữu dụng tin tức, nhìn Trương Thụ Minh hai người tha thiết ánh mắt, hắn tự nhiên biết là muốn cầu cạnh hắn.

Chỉ cần Lưu Nhất Minh có bản lĩnh có thể làm cho hắn gặp được lão gia tử một mặt, hẳn không ngại buông ra một bộ phận phân ngạch cho Bàn Tử gia đình, nhưng vừa vận điện thoại, lại để cho hắn mừng rỡ khôn kể xiết, Kim Lão gia tử tối mai ở bên trong biệt thự cử hành tiệc rượu.

Đồng ca nhi tử Hạ Tiểu Phi lại có thể có thể cho có thể nhiều làm đến một tám thiệp mời, không được uống tự mình ở Hạ Tiểu Phi trên thân tiêu nhiều tiền như vậy.

Sự tình đã giải quyết, nơi nào còn có tâm tình theo Trương Nghị bọn họ những người này tán gẫu! Quả quyết đi xe đi tìm Hạ Tiểu Phi.

...

Đế Hồ Tây Vương Phủ, Lâm gia.

Diệp Tư Vũ cùng Văn Bằng Phi lại lần nữa đi tới Lâm gia làm khách, gặp phải cấm túc Lâm Giai Di cũng được thả ra, theo ngồi thứ nhất.

Nguyên bản Diệp Tư Vũ thì không muốn đến, ngày đó ở sinh nhật trong yến hội, thấy một màn kia để cho nàng có chút canh cánh trong lòng, nguyên bản dự định con dâu lại có thể cùng một cái ngõ hẻm xuất thân tiểu tử nghèo tay trong tay, đây quả thực là ở đánh bọn họ mặt.

Không biết làm sao nắm bắt quá nhi tử, cái này Văn Bằng Phi cũng không biết làm sao, trăm móng nạo tâm, não hải trong, tâm lý tất cả đều là Lâm Giai Di bóng hình xinh đẹp.

Giống như cử chỉ điên rồ một dạng cái loại này yêu quý đồ vật bị người đoạt đi mùi vị, để cho tự cho mình gì cao Văn Bằng Phi rất khó tiếp nhận.

Lúc này mới xúi bẩy lão mục Diệp Tư Vũ lại lần nữa tới cửa viếng thăm.

Hạ nhân bùng lên Hoa Trà cùng tinh xảo bánh ngọt, Dương Nhượng Hi cùng Diệp Tư Vũ hai cái tỷ muội tay trong tay, tha thiết trò chuyện.

Văn Bằng Phi làm theo còn trẻ từng trải cùng với Lâm Quốc Đống thẳng thắn nói lấy, thần thái phi dương, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn sang một bên tĩnh tọa không nói Lâm Giai Di.

Diệp Tư Vũ một bên nghiêng đầu trộm liếc một cái cách đó không xa Lâm Giai Di, một bên thấp giọng hỏi thăm: "Nhượng Hi, thế nào?"

Dương Nhượng Hi căng thẳng gò má, quay đầu đi hận thiết bất thành cương trừng liếc một chút ngồi ở trên ghế sa lon nữ nhi, khẽ thở dài một cái, lắc đầu không nói.

Diệp Tư Vũ đuổi theo hỏi thăm: "Này cái tiểu tử cùng Kim Lão gia tử đến là quan hệ như thế nào?"

Dương Nhượng Hi còn không có đáp lời, Lâm Quốc Đống ung dung cười nói: "Hắn một cái tiểu tử nghèo có thể cùng Kim Lão có quan hệ gì? Bất quá là vận khí tốt thôi!"

Lâm Giai Di rũ thấp mi mắt đột nhiên mở ra, ánh mắt sáng lên, lỗ tai giờ lên, hai ngày này mình bị cảm tức bên trong phòng, ngoại giới tin tức hoàn toàn không biết.

Bây giờ nóng lòng biết Lưu Nhất Minh thế nào? Đáng tiếc vừa mở miệng, liền bị Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhượng Hi một hồi đồ ập xuống, không chút lưu tình khiển trách.

Nói thẳng tắn khốc trách mắng: "Thừa dịp còn sớm chết cái ý niệm này, ta và người ba ba mãi mãi cũng sẽ không đồng ý các người."

Lưu Nhất Minh đại náo sinh nhật yến hội, không ít người có quyết tâm đều đang hỏi thăm, coi như có dính dấp Lâm gia tự nhiên đã ở âm thầm hỏi thăm.

Mọi người nhất trí cái nhìn là Lưu Nhất Minh nhất định là làm chuyện gì, giúp Kim Lão gia tử bận rộn, lúc này mới có Maybach tương yêu chuyện.

Cái này bất quá đại sự kiện trong một cái tiểu nhạc đệm mà thôi, mọi người càng tập trung ánh mắt vẫn là chú ý đến coi như đời thứ ba Người kế nhiệm Kim Gia Lượng trên thân.

Kim Gia Lượng bị thô bạo áp giải hồi phủ, rồi rít suy đoán hẳn nhất định là làm gì để cho Kim Lão gia tử giận dữ sự tình, tiền cảnh không ổn, Người kế nhiệm vị trí sợ là khó giữ được!

Sau đó, lại có Đế Hồ Tây Vương Phủ bảo an ban đêm chụp tới ngày xưa vênh vào nghênh ngang Kim gia đại thiếu gia bị người đuổi ra biệt thự, bên người chỉ còn lại một cái lão mục tử, hai người khóc sụt sùi, bị một cái thần bí nhân tiếp đi.

Không ít người tuôn ra nội tình nói chắc như đinh đóng cột, Kim Gia Lượng đã bị truất phế, cũng bị cả đem đưa ra nước ngoài.

Cũng phân tích Kim thị tộc nhân lớn nhất có thể trở thành Người kế nhiệm chỉ có Nhị Lão Gia Kim Thế Bảo tôn tử Kim Gia Văn, liền với St. Andrews Đại Học.

Kim thị tập đoàn tổ chức Đồng sự tình hội tự nhiên cũng đưa đến không ít Kinh Tế Nhật Báo cùng tài chính và kinh tế khai báo chú thích, rồi rít viết bài văn bình luận Kim thị 2008 năm cùng 2009 chiến lược bố cục cùng với tăng trưởng phương hướng.

Còn lại Lưu Nhất Minh, mọi người ở chứng thật hẳn đúng là xường ép dầu ngõ hẻm xuất thân về sau, ra tiểu báo báo cáo ra, liền lại cũng không có người chú ý.

Văn Bằng Phi nghe ra Lâm Quốc Đống trong giọng nói về khinh thường, cười nhạt một tiếng phụ họa.

Tâm đạo, tiểu nhân vật cũng là tiểu nhân vật, chính là cho người Đấng Thiên Thê, người cũng thay đổi không được quý nhân!

*** Phong Đồn Nghĩ Tự = tự tập như đàn kiến.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Người tới tìm ta

Thời gian không đợi người, bất giác kỳ nghỉ thôi kết thúc.

Khai giảng về sau, một mực chờ đến tám giờ đi qua, Luru Nhất Minh cũng không bằng tới báo danh.

Trong giờ học giải lao đang lúc, Bàn Tử vội vàng cho Luru Nhất Minh đánh điện thoại, trong loa vẫn truyền tới nữ phát thanh viên vui vẻ thanh âm: Người thật sự bấm dây số vô pháp kết nối.

Phía hân ngày hôm qua ở Thính Vũ Các ăn Com tối về sau, liền đã gọi Luru Nhất Minh dây số, nhắc nhở là không tại phục vụ khu.

Càng quý dị là Lâm Giai Di lại có thể cũng không tới báo danh, lập tức "Ông" một tiếng, các bạn học nghị luận âm i.

"Oa! Hai người bọn họ cái Khổ Mệnh Uyên Ương sẽ không bỏ trốn chứ?"

"Ha-Ha! Rất có thể!"

"Ai! Luru Nhất Minh cái này hỗn đản, đem ta Nữ Thần ăn gấu gao, thật đáng hận!"

"Hừ! Hai người bọn họ cái sẽ không có kết quả tốt."

"Đây nếu là để cho Lâm bá phụ bắt, còn không đánh gần chết!"

"Luru Nhất Minh thân thù ai có thể giáo huấn, chọc tức giận, kiểm không tốt đem hân cha vợ cho đánh."

"Ha-Ha! Thật sự muốn nhìn nha!"

"Phốc "

...

Một thời gian chúng thuyết phân vân, lời đồn cả sảnh đường bay.

Lâm Giai Di bạn thân các hảo hữu cũng rồi rít bấm điện thoại, đáng tiếc vẫn như cũ là vô pháp kết nối, Khương Tuyết Yến sau cùng gọi thông Lâm Giai Di mụ mụ Dương Nhược Hi điện thoại di động.

Một trận nói chuyện điện thoại về sau, mới vừa rồi minh bạch, là Lâm Giai Di phụ mẫu thay mặt xin nghỉ một tuần, ý kia là đang cùng trường học câu thông, là chuyên chuyên nghiệp vẫn là đối nhau lớp học.

Theo Dương Nhược Hi cái nhìn, dứt khoát trực tiếp xuất ngoại Du Học, hoàn toàn cùng Luru Nhất Minh đoạn tuyệt qua lại, chia lìa một năm nửa năm, cảm tình dĩ nhiên là lãnh đạm.

Buổi trưa qua căn tin ăn thả trên đường, Bàn Tử lại lần nữa không cam lòng đánh quá khứ.

Một hồi lâu về sau, điện thoại rốt cuộc kết nối, Bàn Tử hướng về phía Microphone hét: "Minh ca, người đang ở đâu? Làm sao không đến trường học?"

Trong loa truyền tới Luru Nhất Minh quen thuộc thanh âm, giọng trầm ổn có lực.

"Bàn Tử, ta ở Dự Tây trong sơn thôn, nơi này tín hiệu không tốt."

Bàn Tử nghe sững sờ, ngay sau đó ánh mắt sáng lên, vẻ mặt không có hảo ý cười gian nói.

"Minh ca, người làm sao vào núi? Sẽ không thật đem Lớp Trường bắt cóc đến trong núi chứ? Ha ha!"

"Haaa...! Cái gì ngổn ngang! Ta ở chỗ này là có chút sự tình nhất định phải xử lý." Luru Nhất Minh mở miệng cười nói.

"Trong lớp đồng học đều ở đây nói gì đây!" Bàn Tử mắt lim dim, vẻ mặt nụ cười tiếp tục trên nói.

"Không còn bóng sự tình đây! Ta đây hai ngày cũng không liên lạc được với Giai Di, nàng ... Điện thoại di động một mực tắt máy."

Bàn Tử ừ một tiếng, nói: "Ta nghe Khương Tuyết Yến các nàng nói, Lâm bá phụ cho Lóp Trương xin nghỉ một tuần, bây giờ cảm tức ở nhà, kiếm không tốt muốn xuất ngoại đây?"

"Ồ?" Lưu Nhất Minh hơi mặt nhăn dưới mi đầu, ngay sau đó lòng tin tràn đầy cười nói: "Sẽ không, rất nhanh bọn họ sẽ thay đổi ý tưởng."

Trương Nghị nghe Lưu Nhất Minh lòng tin tràn đầy lời nói, tuy nhiên không hiểu tại sao? Nhưng hẳn không khỏi hẳn cũng là tin tưởng.

Tựa hồ Lưu Nhất Minh lời nói mang theo một cỗ ma lực, để cho nhân sinh không tầm thường một tia hoài nghi.

"Lúc nào trở lại? Nếu không ta trước cùng phụ đạo viên xin nghỉ chứ?"

"Không cần, Bàn Tử, ta khả năng sau này sẽ không lại đi trường học."

"À? Có ý gì, Minh ca!"

Bàn Tử không tránh khỏi nắm chặt điện thoại di động, vẻ mặt kinh ngạc nghẹn ngào hỏi.

"Một lời khó nói hết, quay đầu mình huynh đệ gặp mặt lại nói."

Lưu Nhất Minh vừa nói liền muốn cắt đứt điện thoại, trong giây lát, nghĩ tới một chuyện đến,

"Buổi chiều ta về Dự Châu, tối nay Kim Phủ trong biệt thự tổ chức tiệc rượu, người tới tìm ta!"

Trương Nghị thất kinh, còn cho là chính mình lỡ tai nghe lầm, luôn miệng đuổi theo hỏi "Minh ca, người nói nhưng là Kim Thị tập đoàn Kim Lão gia từ trong biệt thự tiệc rượu sao?"

"Đừng nha! Bá phụ bá mẫu nếu có rảnh rồi lời nói, cùng nhau đến đây đi!"

Lưu Nhất Minh cách Microphone vẫn có thể cảm giác được Bàn Tử tâm tình kích động,

Từ tốn nói.

"Minh ca, người không có nói đùa chứ? Chuyện này. . . Đây là thật sao?" Bàn Tử kích động nói chuyện đều mang giọng run rẩy, con người một cái từng mắt tròn xoe, bên người gặp thoáng qua các bạn học đều kinh ngạc liếc một cái đứng lặng đường chính giữa, vẻ mặt thất thố Bàn Tử.

"Tự nhiên là thật, ta lúc nào lừa gạt người?" Lưu Nhất Minh giọng vẫn bình thản như lúc ban đầu, lộ ra không khỏi lực lượng.

"Có thể. . . Ta có thể đi không? Người ta Kim Phủ người làm cho mình đi vào sao?" Bàn Tử vẫn không thể tin được, nghi ngờ hỏi.

"Có thể, buổi tối ta ngay tại Kim Phủ, ta sẽ sớm cho quản gia dẫn hảo chiêu hô!"

Kim Phủ cử hành tiệc rượu sự tình, phạm là Dự Châu thành phố có uy tín danh dự, tự nhận là tính toán cái nhân vật Thương Giới Nhân Sĩ cái nào không biết, đáng tiếc khách nhân đều là đi qua nghiêm khắc sàng lọc, nghe nói có thể dự tiệc cũng bất quá trăm người mà thôi.

Tối hôm qua Bàn Tử lão ba uống rượu, tửu hàm nóng mặt thời khắc, lời trong lời ngoài, lộ ra hâm mộ tình cảm.

Tự giễu nói: "Ta cả đời này sợ rằng đều khó trở thành Kim Phủ Thượng Khách! Ai! . . . ."

Hồ Thái Hà ở bên tiếp lời nói: "Hừ! Đây không phải là còn có A Nghị sao?"

"Hừ! Hắn. . . Hắn trừ cùng nhất bang quý nghèo ăn ăn uống uống, còn có thể làm gì?" Trong lời nói, toát ra đối với Trương Nghị sự thất vọng.

"Ba! Người quá coi thường người, ta sau này nhất định so với người còn mạnh hơn!"

"Phốc! Tốt lắm, nhi tử, mục mục ủng hộ người!"

. . .

Mân Nam thành phố, Tô gia biệt thự.

Đã trở về nước Tô Tiểu Nguyệt phản nản khuôn mặt nhỏ nhắn, đi vào gia gia thư phòng, Tô Lão gia một cái một thân già nua vể, đục ngầu hai mắt mở ra, từng mắt bắt đặc dĩ cháu gái, nghiêm nghị trách cứ: "Nha đầu, đừng trách gia gia."

"Đây là chúng ta Tô gia thiếu Kim gia, ta đã là nửa thân thể vào thổ dân, là không có năng lực báo đáp, cái này ân liên cần các người tới báo!"

"Gia gia! Muốn báo ân lời nói, có tốt nhiều loại phương pháp nhĩ? Không cần phải nhất định phải bán đứng cháu gái nhĩ?"

"Cái gì? Ngươi cho ta lớn tiếng lặp lại lần nữa?" Lão gia tử chống quai trượng, thổi ria mép liền tự đứng đứng lên.

Một bên Tô Chí Quốc vội vàng tiến lên đỡ lão gia tử, khuyên lơn: "Ba, ngài khác tức giận, ta tới. . . Ta tới giáo huấn cái này nha đầu!"

"Ba, ta đến có phải là ngươi hay không ruột thịt nhỉ?"

Nói xong, Tô Tiểu Nguyệt nghiêng đầu mà chạy.

Đem tiếp sau Tô Chí Quốc khí đậm chân, nghiêm nghị mắng: "Nha đầu chết tiệt kia, thật là làm hư, bây giờ càng ngày càng vô pháp vô thiên."

***** CẦU ĐỀ CỬ *****

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Cái này cũng là Nhất Minh chứ?

Đế Hồ Tây Vương Phủ, tới gần hoàng hôn, Kim gia biệt thự bên trong đại viện.

Hoa phiêu thêu mang, liễu nghênh hương phong, đủ loại tạo hình giàn trồng hoa lộn xộn bày ra.

Cửa phòng khách ở ngoài Golf sân cỏ bên trên, bày ra mấy chục tấm màu trắng bàn, trái và phải hai thì mỗi người giá thiết tiệc đứng cụ.

Từ trong từ điểm chuyên nhất điều tới Trung Tây đám đầu bếp đang ở đều đầu vào đầy bận rộn, bọn hạ nhân mặc không chút tạp chất thống nhất hầu hạ qua lại thời gian.

Cách đó không xa một cái màu trắng quần trang nữ hài đang ngồi ở một trận màu trắng đàn dương cầm cái trước, mười ngón tay thoăn thoắt, tùy ý khảy, dễ nghe thanh âm bắn ra đến, an như Tinh Linh đồng dạng nhảy ở cỏ xanh đầu răng bên trên.

Chung quanh mấy cái đẹp đẽ nữ hài tay nhấc Đàn violông đang ở điều âm, thỉnh thoảng truyền ra một hai tiếng tiếng cười duyên.

Thái dương từ từ hạ xuống dưới ngọn cây, ánh chiều tà xuyên thấu qua trong cành lá khe hở an an tĩnh tĩnh phóng xuống đến, kéo thật dài tà tà bóng cây.

Xa xa đi qua chăm chú thiết kế thư giãn lên xuống thảo sườn núi, liếc nhìn lại, giống như Alps dưới chân núi trùng điệp cao sơn thảo nguyên.

Xinh đẹp như vậy, như thế yên ổn, để cho người bỗng nhiên sinh ra tách rời trần thế cảm giác.

Từ trên sườn núi chậm rãi đi xuống một nam một nữ, nam cao lớn đẹp trai khí thế, nữ yếu điệu mỹ lệ, chính là Luru Nhất Minh cùng Tô Tiểu Nguyệt.

Luru Nhất Minh thân dưới mặc sa hoa diện liễu chế thành thể sắc quần thể thao, trên người màu xanh da trời nghỉ dưỡng thương vụ phong cách áo sơ mi, dáng người cao ngất, khí khái anh hùng hùng hực.

Tô Tiểu Nguyệt thì một bộ váy đầm dài màu trắng, vai hơi lộ ra, cổ thon dài, da thịt nhẵn nhụi như tuyết, mái tóc màu đen cuộn lại, mang một cái thủy tinh kẹp tóc, phong tư trác tuyệt.

Giống như Kim Đồng Ngọc Nữ đồng dạng hai người thấp giọng trò chuyện với nhau, trời chiều ánh chiều tà đầu xạ ở hai người trên thân, kéo một dải một ngắn bóng lưng.

Giờ phút này Tô Tiểu Nguyệt bởi vì đi đi lại lại, đôi quai hàm ửng đỏ, cái miệng nhỏ thở nhẹ, mê người hai vú trên dưới phập phồng.

Cùng Luru Nhất Minh đối thoại lúc, đều sẽ lơ đãng kẹp theo mấy cái từ đơn tiếng Anh đi ra.

Thời gian hướng về phía sau đảo tảo, buổi chiều nhanh năm giờ thời điểm, Tô Thắng Lợi lão gia tử dẫn nhất đại gia đình người tới, ở Tường thúc dưới sự hướng dẫn, bước vào đại sảnh.

Ngẩng đầu một cái, đã nhìn thấy chính trung ương chống quai trượng, ánh mắt lấp lánh, mặt đầy cười chúc mừng Kim Lão.

Tô Thắng Lợi mím chặt đôi môi, đục ngầu hai mắt chớp động kích động quang mang, một cái tránh thoát nhĩ từ Tô Chí Quốc đỡ, về mặt trước đó chưa

từng có trang trọng, gầy gò khom người thân thể đột nhiên banh trực, "Ba" một cái dứt khoát lạnh lẽo quân lữ.

"Lão thủ trưởng, nguyên 95113 sư đoàn đoàn trưởng Tô Thắng Lợi hướng ngài báo danh!"

"Xôn xao" bên trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh, hiện trường chỉ có Tô Thắng Lợi hùng hậu mang theo tang thương thanh âm ở bên trong phòng vang vọng.

Kim Lão gia từ giống vậy có chút kích động, phủ đầy da đốm mồ hôi hiện ra một màu hồng hào, chậm rãi có lực mang lên tay phải đến mi giác.

Nghĩ, hai vị thế kỷ lão nhân, hai tay nắm chặt cùng một chỗ, bốn mắt nhìn nhau, cười ha ha.

Hai cái lão nhân thân thể hơi hơi ngửa về sau, chớp động trong ánh mắt, phảng phất trong phút chốc hiện ra năm đó mưa bom bão đạn, sinh sinh tử tử nhất mạc mạc.

Loáng một cái thời gian, đã là hơn nửa thế kỷ tuế nguyệt quá khứ, ngày xưa tư thế oai hùng bùng bùng thiết huyết quân nhân, nay đã thành bảy mươi lão nhân.

Loại này chỉ có quân nhân mới có đặc biệt gặp mặt phương thức, để cho Lưu Nhất Minh trong lòng cũng sinh ra chút chấn động.

Đây là Tô Thắng Lợi cùng Kim Lão giữa Lôi đánh bất động vài chục năm gặp mặt phương thức, Kim Tô hai nhà bên trên trên dưới dưới đều biết, đã sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Sinh tử chiến hữu tình, thế gian lớn nhất mỹ hảo lớn nhất trên quý đồ, vật, thậm chí thắng được thân huynh đệ giữa tình nghĩa.

Bên trong nhà tất cả mọi người đều bị loại này tâm tình lây, đặc biệt là Tô Chí Quốc.

Hắn biết nhà mình lão tử thân thể, đã ngày càng lụn bại, nguyên bản hẳn lực khuyên lão gia tử không cần tự mình đến, chính mình mang theo người nhà tới chúc mừng liền có thể.

Có thể lão gia tử không làm, cố ý muốn tới, cũng nói nói, cái này rất có thể là chính mình một lần cuối cùng thấy lão thủ trưởng, sau này sợ là không có thời cơ.

Huống chi lão thủ trưởng tuổi đã trên 70 gặp như vậy biến cố, nửa năm trước Thủ Nghiệp xảy ra chuyện, hắn đang ở nằm viện dưỡng bệnh, vô pháp tới, lần này nhất định phải đi nhìn một chút lão thủ trưởng, muốn tận mắt thấy nhìn lão thủ trưởng cháu trai ruột.

Hắn là thật lòng mừng thay cho lão thủ trưởng, thân nhân sự vô thường, chung quy coi là người tốt có hảo báo! Tim về chánh thức Kim thị hậu nhân.

Lại nghe nói cái này hài tử cùng một cái Phú Gia Nữ quan hệ không minh bạch, không biết hai nhà hôn ước ứng nên như cần gì phải xử lý, cùng là cũng có chút bận tâm, chính mình một khi cố khứ, sau này Kim Tô hai nhà thế hệ trước nhân tình nghị có hay không còn có thể kéo dài tiếp?

Hai cái lão đầu từ gặp mặt qua về sau, Tô Chí Quốc dẫn theo từ, nhi tử Tô Xán, nữ nhi Tô Tiểu Nguyệt tới cho Kim Lão gia tử làm lễ ra mắt.

Văn bồi làm lễ ra mắt về sau, tất cả mọi người hiếu kỳ nhìn về phía đứng lặng ở Kim Lão bên người, gương mặt thanh tú, thân thể cao ngất, nụ cười dịu dàng người tuổi trẻ.

Trong lòng đều đang âm thầm đoán, cái này hẳn cũng là Kim Lão gia tử từ xương ép dầu trong đường hẻm ly kỳ như vậy tìm trở về cháu trai ruột chứ ?

Đặc biệt là Tô Tiểu Nguyệt lông mi trong nháy mắt, một đôi mắt đẹp chớp động, đặc biệt để ý Lưu Nhất Minh nhất cử nhất động.

Từ mới vừa rồi ngẩng đầu, đột nhiên vừa thấy lúc hai mắt tỏa sáng, trong lòng cũng là phanh phanh nhất động, cho tới bây giờ không khỏi nhịp tim đập như hươu chạy.

Một cổ không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm tự nhiên nảy sinh, yên lặng than thở: "Hảo một cái di thể độc lập nam nhân!"

Loại này không dính vào Thế Tục Chi Khí nam hài, lần thứ nhất nhìn thấy. Không nghĩ cái này thế gian lại còn có như thế thoát tục xuất trần người, hẳn cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, không nói một lời, phảng phất chung quanh hết thấy đều là hắn nên, như thế hào quang chiếu rọi, khỏe miệng tươi cười, đánh giá xung quanh, Tiên Khí vĩnh vào, đứng cũng là Tiên Khí.

Tô Tiểu Nguyệt rốt cuộc tìm được một cái thích hợp từ để hình dung Lưu Nhất Minh cho chính mình cảm giác.

Nghĩ ngợi mấy phen, không khỏi lại lần nữa len lén liếc Lưu Nhất Minh mấy lần.

"Lão thủ trưởng, cái này. . . Cái này cũng là Nhất Minh chứ ?"

Tô Thắng Lợi liếc mắt một liếc thấy thấy đứng lặng ở Kim Lão gia tử bên người Lưu Nhất Minh, một thân anh khí nhào tới trước mặt, bộ dáng cực giống năm đó ở trên chiến trường quát Phong Vân lão thủ trưởng.

Kim Lão đối với lại lần nữa thấy lão chiến hữu tràn đầy là cao hứng, mặt mũi hồng hào, nghe về sau nhìn, kéo lại Lưu Nhất Minh cánh tay, hướng về phía

Tô Thăng Lợi nói: "Nhất Minh, cái này chính là ta cho ngươi nhắc qua. . . Gia gia sinh từ chiến hữu."

"Ô gia gia, được!" Lưu Nhất Minh tìm tòi thân thể, hai tay nắm ở lão nhân tay, chỉ là một trong nháy mắt liền cảm giác lão nhân trong cơ thể sinh cơ không nhiều, nghiêm chỉnh đã là đèn cạn dầu, bây giờ tuy nhiên nhìn tinh thần đầu không tệ, theo Lưu Nhất Minh chẳng qua chỉ là hồi quang phản chiếu a.

"Hào hảo hảo! Lão thủ trưởng, ta. . . Thật tốt cao hứng nha! Hôm nay nhất định thật tốt uống hết lớn mấy cái bát rượu!"

Tô Thăng Lợi kích động lấy râu run lấy bẩy, đôi môi ngo nguẩy, khô nứt ở ngực lên xuống kịch liệt, Lưu Nhất Minh vội vàng thông qua thủ chương rưới vào một luồng linh khí quá khứ, mới bình phục lão nhân quá nhanh nhịp tim đập tốc độ.

"Hào hảo hảo, hôm nay liền phá cái giới, hai chúng ta uống sáng khoái!" Kim Lão cũng tương tự rất lợi hại kích động, hào tình vạn trượng nói.

*** Cảm ơn bạn đọc "Tanikaze" đã đề cử NP!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Lưu Nhất Minh, người đang ở đâu?

Ở Tô Thăng Lợi người một nhà còn chưa tới biệt thự thời điểm, Tường thúc bắt đầu cho Lưu Nhất Minh giảng thuật Kim Tô hai nhà giao tình, cùng với năm đó từ Tịch Yên bên trên quyết định việc hôn ước.

Lão gia tử ở bên lắng lắng nhìn nghiêng tai lắng nghe Lưu Nhất Minh, không nói một lời.

Lưu Nhất Minh nghe hiểu về sau khe cau mày, nghiêng đầu hướng về phía Kim Lão gia tử, ánh mắt bình tĩnh nói: "Gia gia, ta đã có thích người."

Kim Lão gia tử há có thể không biết Lưu Nhất Minh tình huống, nghe xong cười ha ha, không hề để ý nói,

"Ta biết, Lâm gia cái đó tiểu nha đầu."

Nói xong, nhìn cháu trai kiên quyết sắc mặt, biết chuyện này thôi không thể làm. Không tránh khỏi nhẹ giọng thở dài nói: "Này tiểu nha đầu ngược lại tốt phúc khí! Cũng là đáng tiếc Nguyệt nha đầu."

So sánh mà nói, nếu như là Kim Gia Lượng dám nói tự có thích người lúc, lão gia tử sớm nhất còn một cái rút ra quá khứ.

Có thể đối mặt Lưu Nhất Minh lúc, lão gia tử một chút tính khí đều sinh ra không tầm thường đến. Tâm lý ngược lại thì tràn đầy áy náy.

Từ Tường thúc điều tra tư liệu đến xem, Vương Tử Càn cái đôi này không có có bản lĩnh gì, sinh hoạt trải qua rất là túng quẫn, có thể tưởng tượng được, Nhất Minh theo lấy bọn họ tự nhiên cũng ăn không ít khổ.

Bây giờ, Kim thị tộc nhân cùng Lưu Nhất Minh cũng chẳng qua chỉ là có huyết thống bên trên quan hệ mà thôi, còn lại cảm tình từ từ bồi dưỡng, cái này nói há dễ dàng? !

Lão gia tử không có khí thế, cũng không có có nắm chắc làm cho Lưu Nhất Minh tuân theo Kim Tô gia năm đó giao ước.

Từ điều tra đến tình huống, chính mình tôn từ phẩm tính thuần lương, tính cách ngang bướng, là tuyệt đối sẽ không làm ra có mới nói cũ sự tình đến.

Nghĩ tới đây, lão gia tử quả quyết dập tắt này một tia may mắn tâm tư.

Bây giờ hẳn muốn muốn như thế nào thích đáng giải quyết chuyện này?

Lưu Nhất Minh tỏ rõ thái độ về sau, liền không còn quan tâm chuyện này. Lão gia tử gây phiền toái sự tình hay là để cho lão gia tử chính mình qua giải quyết đi!

...

Biệt thự lầu hai cửa sổ, Kim Lão cùng Tô Thăng Lợi hai cái lão đầu đứng sóng vai, trời chiều ánh chiều tà rơi vào hai người gầy gò trên khuôn mặt, hiện lên lãnh đạm kim sắc lộng lẫy.

Xuyên thấu qua cửa sổ, trên cao nhìn xuống nhìn đập ánh chiều tà, bước từ từ trở về Lưu Nhất Minh cùng Tô Tiểu Nguyệt, mặt hiện lên ra vẻ nuối tiếc tình cảm.

"Thắng Lợi nha! Ta là suy nghĩ nhiều Nguyệt nha đầu làm ta Kim gia cháu dâu nha!"

Bên người Tô Thắng Lợi tâm lý trống trơn, vẻ mặt có chút cô đơn, thờ dài nói: "Lão thủ trưởng, chỉ đồ thừa ta đây cháu gái không có cái đó mệnh nha! Nếu là đề nghị hai năm trước có lẽ. . . Ai! Thôi, con cháu tự có con cháu phúc, hay là để cho bọn họ chính mình tuyển chọn đi!"

"Người nói không tệ! Đi, một hồi Lão Tào sẽ tới, mới vừa rồi người cũng thấy hân hậu từ Tào Văn Bản, đáng đáp theo Lão Tào năm đó một cái bộ đáng, lại hắc lại lớn mạnh!"

"Đúng a! Đặc biệt là này mặt đen tròn, kẻ gian giống như!" Tô Thắng Lợi nhớ tới vừa mới nhìn thấy Tào Văn Bản bộ đáng, không khỏi tức cười nói.

"Ha-Ha!"

Từ thảo trên sườn núi trở về Tô Tiểu Nguyệt trên mặt mang thoải mái nụ cười, có thể giữa lông mày lại trong lúc lơ đãng toát ra một tia tiếc nuối!

Theo lý thuyết, nàng là hân cao hứng, đúng, cũng xác thực đúng cao hứng. Từ Lưu Nhất Minh thừa nhận tự có bạn gái về sau, Tô Tiểu Nguyệt liền cảm giác tâm lý thoải mái tăng đáng kể.

Giảm cảm chính mình sáu năm lâu dài gông xiềng thoải mái liền vỡ vụn hết, cả người thoải mái, có thể cũng không có cái loại này nhảy cẫng hoan hô mừng rỡ, ngược lại dâng lên một tia buồn bã.

Từ mười sáu tuổi lên, Tô Tiểu Nguyệt liền bị gia tộc báo cho biết không thể cùng nam sinh có cử chỉ thân mật, càng không thể ở trường học nói chuyện yêu đương, bởi vì chính mình hôn sự người nhiều năm trước liền đã quyết định.

Nhiều năm như vậy, chính mình cự tuyệt nhiều Thiếu Nam đưa bé theo đuổi, trong không thiếu có chính mình ngưỡng mộ trong lòng người. Một mực giữ mình trong sạch, thủ thân như ngọc.

Nhiều năm như vậy, chính mình say mê với học nghiệp, vụng vụng với tri thức Hải Dương, hai lỗ tai không nghe thấy cửa sổ ngoại sự, chỉ vì năm đó gia gia ở trên bàn rượu một câu nói đùa, một cái chấp nhận. Liền tước đoạt một cái nữ hài tử hưởng thụ cùng theo đuổi ái tình quyền lợi, bỏ lỡ thời gian quý báu.

Thử hỏi, cái này trong nhân thế, cái nào thiếu nữ không có xuân, nhà ai nữ nhi không ngắm có một Như Ý Lang Quân,

Nàng ... Tô Tiểu Nguyệt tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nhiều năm như vậy, Tô Tiểu Nguyệt không có không nằm mộng cũng nhớ đánh vỡ cái này gông xiềng, đáng tiếc, tránh thoát không ra. Không nghĩ, bây giờ đơn giản như vậy, chính mình tha thiết ước mơ tâm nguyện liền nhẹ nhàng như vậy đạt thành.

Ban đầu nên vui sướng nàng ..., tâm lý lại đột nhiên sinh ra trống trơn cảm giác. Nhiều năm như vậy chính mình cố thủ, nghiêm chỉnh thành một chuyện tiêu lâm. Mà bên người cái này kêu Kim Nhất Minh gia hỏa lại mỹ mỹ hưởng thụ vui vẻ ái tình dễ chịu.

Lão thiên vì sao như thế bất công?

Suy nghĩ một chút liền tức giận, Tô Tiểu Nguyệt trong lòng không lý do sinh ra một tia ghen ghét đến, đồng thời rồi hướng trong miệng hân cái nào kêu Lâm Giai Di Phú Gia Nữ sinh ra dày đặc hứng thú!

Kim gia đại môn, thỉnh thoảng có xe cộ lái vào, cửa tự mấy tên công tác nhân viên ở giám định thiệp mời, phòng ngừa Đầu Cơ Phần Tử lừa bịp chui vào.

Khu biệt thự bên trong có tốt sự nghiệp người đi bộ đến phụ cận, tự ở cửa xi xào bàn tán, đi ngược chiều đi vào xe cộ từng cái phê bình.

"Dự A 68 68 6 Bảo Mã-BMW, đây không phải là Lâm Thị tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đồng xe sao?"

"Không tệ! Cái này Kim gia bảo tiêu không phải đem Lâm Quốc Đồng người đánh sao? Hân trả thế nào tham gia nhĩ?"

"Này tính là gì? Nếu là kẻ bên đánh một trận là có thể đổi lấy tới nay tiệc rượu thiệp mời, ta người thứ nhất lên."

"Phốc!"

"Mau nhìn! Tiếp sau cái này chiếc Audi Dự A 0001, đây không phải là hàng không tới Văn thị trưởng xe chuyên dùng sao?"

"Ừ, đúng, hân nếu không đến mới kỳ quái trong! Xưa nay chủ quản kinh tế công tác Chính Phủ người đứng đầu nhậm chức về sau cũng sẽ tới cửa viếng thăm Kim Lão gia tử."

Ngồi ở BMW bên trong xe Lâm Quốc Đồng nhìn một chút bên người nữ nhi lược hơi nhũ mào, nếu không phải Văn thị trưởng ước hẹn đồng hành, Thị trưởng công từ Văn Bằng Phi cố ý mời Lâm Giai Di làm bạn, hân nguyên bản hẳn là không tính mạng nữ nhi tham dự.

Nói cho cùng, cái kia buổi tối nhậ yến hội phát sinh sự tình nhưng là để cho chính mình mất hết nét mặt già nua, phạm vi người đều đem chuyện này sự tình coi là một món kỳ văn, một cái chuyện cười lớn đến đàm luận.

Tối nay nữ nhi lộ diện một cái, còn không biết những thứ kia hư nguy gia hỏa làm sao trở cười chính mình đây! Cũng may có Thị trưởng công tử cho nữ nhi làm bạn, làm sao cũng có thể vẫn hồi một ít hình tượng trở lại.

BMW xe vững vàng chạy ở cỏ thơm địa giữa trên đường xi măng, Lâm Giai Di xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn chọt lóe phía ngoài hoa cỏ cây cối, tuy nhiên trên mặt bình tĩnh như nước, trong lòng vẫn là có chút lo âu, không biết Lưu Nhất Minh như thế nào đây?

Từ cái kia buổi tối nhậ yến hội về sau, chính mình liền lại cũng không có thấy hắn, cúi đầu vuốt ve trước ngực Dương Chi Ngọc trụ, lẩm bẩm nói: "Lưu Nhất Minh, ngươi đang ở đâu? Ngươi có biết hay không, ta sẽ bị đưa ra nước ngoài."

Nguyên bản buổi chiều Văn Bằng Phi khi đi tới, Lâm Giai Di mượn Văn Bằng Phi điện thoại di động bấm Lưu Nhất Minh dãy số, đáng tiếc vô pháp gọi thông, gần đến Lâm Giai Di thiếu chút nữa không có đem điện thoại di động quảng.

Đem bên cạnh Văn Bằng Phi dọa cho giật mình, biết Lâm Giai Di là cho Lưu Nhất Minh đánh điện thoại về sau, tâm lý khỏi phải nói nhiều chán ngán.

Nhìn Lâm Giai Di xinh đẹp dung nhan, mũi ngửi lấy nàng ... Trên thân tán phát ra ngoài nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, tâm lý âm thầm thì, Lâm Giai Di, ngươi là ta, ta nhất định phải chinh phục ngươi!

**** Cảm ơn các bạn đã đề cử cho truyện!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Ta cũng là Tương Nghị

Nói đuôi mà vào một đám xe sang trọng tiếp sau, chậm rãi lái tới một chiếc không có tầm thường Mã Lục xe con.

Bên trong xe ngồi một thân chính trang Bàn Tử người một nhà, ba người tất cả đều về mặt hưng phấn lộ ra cửa sổ, nhìn về xa xa lên cao vút Kim gia biệt thự. Tâm tình hết sức kích động, lại thấp phần thấp thòm.

Con trai của nguyên bản đánh điện thoại trở lại, nói hắn bằng hữu Lưu Nhất Minh ở Kim gia làm khách, mời mời bọn họ cùng tham gia buổi tối từ hội.

Hai người cảm giác là chuyện đùa, khỏi hài chơi đùa đây!

Lưu Nhất Minh cái đôi này còn có thể chưa quen thuộc sao? Thường xuyên ăn chùa uống chùa một cái tiểu tử nghèo mà thôi, cũng cũng là chính mình nhừ tử gốc tâm địa thiện lương, nhìn không quen người khác đáng thương, ở trong trường học có phải hay không giúp đỡ một, hai.

Vì thế, Tương Thụ Minh cố ý mời Lưu Nhất Minh mấy lần về đến nhà ăn cơm, quan sát cử chỉ, lời nói cùng với phẩm tính. Rất sợ Tương Nghị theo một ít Bất Tam Bất Tử người qua lại, làm hư.

Về phần Lưu Nhất Minh là hạ cương công nhân viên chức đệ tử xuất thân, hai người lộn cũng không nói gì, bọn họ cũng là từ tầng mạc ba cỏ đi ra, phụ mẫu tất cả đều là người bình thường, không phải con ông cháu cha, vì vậy cũng không có tài trí hơn người ý tưởng.

Cùng nhừ tử kết thúc nói chuyện điện thoại về sau Tương Thụ Minh trên mặt như cũ treo vẻ kinh dị, vầy vầy đầu, vẫn nhớ một năm trước Lưu Nhất Minh lần đầu tới cửa một thời trang một cái.

Khuôn mặt Thanh Tú, lông mày rậm, một con mắt linh động lại trong suốt, một thân cao trung sinh cừ đồng phục, một đôi cũ giày đá bóng, mặt giày bên trên lưu lại lườm đạo màu xám vết, hiển nhiên là lúc tới dùng bàn chải đánh giày một cái phốt qua, chẳng qua là chưa kịp lau sạch mà thôi.

Đối mặt hai người lúc thái độ đúng mực, mang theo chút ít câu nệ về, mặc dù xuất thân nghèo hèn, ăn mặc giản dị, nhưng cái này hài tử tâm lý rất khỏe mạnh, nhìn đứng lên gia giáo tốt lắm, đang ăn nói kiến thức phương diện so với chính mình nhừ tử mạnh hơn chút ít.

Một bữa cơm ăn đến, hai người cũng thật thích Lưu Nhất Minh, thỉnh thoảng đề cho Lưu Nhất Minh tới. Vì vậy đối với Lưu Nhất Minh tình trạng gia đình cùng nhân tế quan hệ rất là hiểu biết.

Ngày hôm trước nghe nói Luru Nhất Minh lại có thể bị Kim Lão Maybach tiếp đi sự tình về sau, hai người thật là không thể tin được, ba phen mấy bận theo Trương Nghị xác nhận về sau, mới dám tin tưởng.

Nhưng cũng hỏi thăm không ra đến là tại sao Kim Lão lễ ngộ như thế Luru Nhất Minh cái này hài tử?

Hôm nay thì một cái đánh điện thoại tới, Luru Nhất Minh lại có thể nói với Kim gia, để cho chính mình đi tham gia tiệc rượu, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Bản năng liền cho rằng là chuyện đùa, Kim gia đó là dễ vào sao, có thể tham dự Kim gia tiệc rượu đều là danh chấn một phương đại nhân vật, chính mình mặc dù cũng coi như Tiểu Hữu Sở Thành, nhưng này điểm tài sản cùng người ta so với, cái kia cũng là trên trời dưới đất!

Có thể tưởng tượng Luru Nhất Minh bị Kim Lão như thế coi trọng, lại niệm lên dĩ vãng cái này hài tử làm qua sự tình, chuyển lời đều thẳng đáng tin.

Dự đoán, cái này hài tử sẽ không lấy chính mình hai miệng khai xuyên, vì vậy mặc dù có chút không quá tin tưởng, có thể vẫn là quyết định tham dự. Nói cho cùng bây giờ Công Xưởng kinh doanh khó khăn, gấp cần phát triển một hạ nhân Mạch quan hệ.

Những thứ kia đại nhân vật tùy tiện một câu nói, liền làm cho chính mình Công Xưởng khởi tử hồi sinh.

Vì thế phu nhân buổi chiều còn cố ý đi một chuyến Kim Thủy Thương Nghiệp Nhai cao cấp tiệm bán quần áo, mua một bộ lễ phục dạ hội trở lại.

Mình và nhi tử đều là một thân trắng tây phục, đánh cả vạt, cho tới bây giờ cũng không bằng như vậy chính thức qua! Có thể nói là trang phục long lẫy tham dự.

Trước mặt xe Audi rất cuộc quá khứ, đến phiên Trương Thụ Minh bọn họ. Hôm nay không có mang tài xế tới, mà chính là Bàn Tử lái xe.

Quay cửa kính xe xuống pha lê về sau, Bàn Tử về mặt cười nịnh hướng về phía đưa tay, cần phải kiểm tra thiệp mời công tác nhân viên nói: "Đại ca, ta là Luru Nhất Minh bằng hữu, đồng học, quan hệ hết sức tốt, hẳn để cho ta tới. . ."

Mặc hắc sắc đồng phục an ninh công tác nhân viên nghe hơi khẽ cau mày, mặt vô biểu tình, vẫn ngang bướng đưa tay, lạnh lùng nói: "Thiệp mời!"

Bàn Tử về mặt cười khở, lúng túng nói: "Ta không có thiệp mời! Ta thật là Luru Nhất Minh bằng hữu. . ."

Nam tử nghe, không nhận được khua tay rồi đi thủ thế, chính nhan tàn khóc hô: "Không có thiệp mời không được, mời lập tức rời đi!"

"Không có gì nha! Luru Nhất Minh người có biết hay không? Cũng là đêm đó lấy các người. . . " Bàn Tử đưa cổ, chính đang giải thích lúc, tiếp sau một hai Cayenne chủ xe không kịp đợi, chọt mình lên còi đến, cắt đứt Bàn Tử lời nói.

Chính vung cánh tay, tỏ ý Bàn Tử nhanh lên một chút rồi đi công tác nhân viên càng không nhận được, đối với Bàn Tử thứ người như vậy thấy nhiều, người người đều nói nhận biết người nào người nào người nào, theo Kim gia trong người nào người nào quan hệ mật thiết vân vân.

Nói tới nói chắc như đinh đóng cột, đáng tiếc chín hoàn chín đều là tới lợi dụng sơ hở, ý đồ lừa bịp đi vào.

Hàng sau chỗ ngồi Trương Thụ Minh phụ phụ mặt đều đen xuống, cau mày, tâm treo ở giữa không trung, xong, xong, lần này mặt đều lớn hơn, đây nếu là để người ta biết, sau này làm sao còn ra ngoài gặp người?

Trương Thụ Minh về mặt về hối tiếc, chính mình tuổi đã cao, làm sao đi theo tiểu hài tử đường như, làm sao lại dễ dàng như vậy tin tưởng Luru Nhất Minh cái nào tiểu tử nghèo nói chuyện đây?

Ai! Mất mặt nha!

Bàn Tử vẫn không cam lòng, hẳn không cho là Luru Nhất Minh hội lần lừa gạt chính mình, điều này sao có thể?

Thò đầu ra ngoài cửa sổ, hướng về phía công tác nhân viên về mặt cười nịnh nói: "Đại ca, ta thật không có lừa người, cũng là đêm đó lấy các người Maybach Luru Nhất Minh để cho ta tới, hẳn không phải là các người Kim gia khách quý sao?"

"Người hỏi một chút. . Ta không có nói láo. . ."

Cayenne trong xe Từ đại thiếu thấp giọng nguyên rủa mắng một tiếng, mặt đầy khinh thường nhìn ngăn cản ở trước mặt Mã Lục, khinh bỉ nói: "Một cái phá Mã Lục còn muốn vào Kim gia tham gia tiệc rượu, đây không phải là lừa gạt thiên hạ to lớn chuyện cười sao?"

Chờ Bàn Tử lộ ra đầu về sau, Từ đại thiếu nhìn một cái, ô kìa, nhận biết, đây không phải là ngày hôm qua mời khách ăn cơm Trương Bàn Tử sao?

Phốc! Ta đi, cái này anh em đầu bị lừa đá sao? Trường hợp này là người có thể tới địa phương sao?

Ngay sau đó một trận bỗng nhiên kèn, tiếp sau xe cộ các loại không nhận được, đi theo cũng mình lên còi đến, nhất thời vang lên liên miên.

Mã Lục bên trong xe Vương Ngọc Mai về mặt nóng nảy hướng về phía đằng trước vẫn cho thêm công tác nhân viên giải thích nhi tử hô: "A Nghị, cho người đồng học đánh điện thoại xác nhận một chút nhĩ?"

Trước đầu xe đồng phục nam từ đã rất lợi hại không nhìn được, chợt nghe được Maybach, nãy từ chà một cái muốn đứng lên, đây không phải là vừa mới chúng ta nhận Tổ quy Tông Kim Thiếu Gia sao? Lại nghĩ tới buổi chiều quân gia cố ý đã thông báo, buổi tối có thiếu gia đồng học tới, còn cố ý nói đồng học tên.

Hắn chỉ biết là bọn họ thiếu gia họ Kim, cũng không biết tên, về phần Bàn Từ một mực nói cái gì Lưu Nhất Minh, hắn sẽ không nghĩ tới phương diện kia.

Lúc này nghe một chút Maybach chợt muốn đứng lên, về mặt lập tức ngưng trọng đứng lên, bật thốt lên mà xuất đạo,

"Người là Dự Trung Đại Học Trương Nghị?"

"Ai! Đúng đúng đúng! Ta cũng là Trương Nghị. . ." Bàn Từ luôn miệng không ngừng, mừng rỡ khôn kể xiết.

Đồng phục nam từ "Ba" một cái cúi chào, áy náy nói: "Ngượng ngùng, chúng ta quân gia cố ý đã thông báo, ta mới nhớ đến. Ngượng ngùng!"

Nói xong, đánh cho đi thủ thế, điện từ lan can chậm rãi nâng lên.

Bàn Từ về mặt hưng phấn trật quay đầu hướng vừa mới còn oán trách hắn lão ba hét: "Lão ba, như thế nào đây? ! Ha-Ha! Ta đồng học không có lừa gạt chúng ta chứ ? !"

Tiếp sau Cayenne bên trong xe Từ đại thiếu con người một cái đều tròn tròn, há mồm nãy: "Chửi thế một tiếng ! Này cũng có thể đi vào? Gặp Quý!"

***PS: Tiểu Hữu Sở Thành = có một ít, Mạc ba cón đã = sở soạn lần mò. Ta để thành ngữ cho nó hay.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Người tin không?

Chờ đến Trương Nghị lái xe đi vào, cái này công tác nhân viên bốc lên cổ áo tai nghe hò hét: "Đội trưởng, Tường thúc giao phó người mới vừa mới vừa đi vào. Bảng số xe Dự A "

"Biết." Trong tai nghe truyền tới đội trưởng quen thuộc thanh âm.

Một màn này đem vây xem ở đại môn hai bên mọi người khí thế phá hư, không chịu phục chỉ trích: "Tiểu hỏa tử, người cái này không đúng nha! Dựa vào cái gì hắn không có thiệp mời liền có thể vào?"

"Không phải nói được, chỉ nhận thiệp mời không nhận người sao?"

"Cũng là, dựa vào cái gì? Ta theo quý phủ quân gia cũng rất quen. . . ."

Cái này công tác nhân viên nghe cười lạnh một tiếng, không hề để ý quay đầu đổi nói: "Ngài nếu là thật nhận biết chúng ta Đại Quân Gia, còn ở đây làm gì nhỉ?"

"Người..."

...

Bàn Từ lái Mã Lục ở chuyên dụng khách nhân khu đậu xe đậu xe xong về sau, vừa mới xuống xe, sân bãi một bên một tên nắm tai nghe thấp giọng nói chuyện âu phục màu đen nam từ ánh mắt sắc bén quét trúng hắn, sau đó sải bước lưu tình đi tới, thân thể hơi nghiêng về phía trước hỏi "Xin hỏi là Trương Nghị đồng học sao?"

"Ách!" Bàn Từ sừng sốt một chút, lập tức kêu: "Dạ dạ dạ! Ta là Trương Nghị."

Nam từ điểm gật đầu, "Mời đi theo ta!"

Sau đó lại hướng về phía chui ra cửa xe Trương Thụ Minh cùng Vương Ngọc Mai lễ phép nói: "Hai vị trước tiên có thể đi tẩu yển hội tràng!"

Dứt lời, đưa tay, tỏ ý Bàn Tử đi theo chính mình qua lại trong biệt thự đi.

Bàn Tử chưa từng hưởng thụ qua bức này dài ngo, nhất thời có chút lằng lằng, hưng phấn một gương mặt mập đỏ bừng, thẳng xoa tay, thí diên thí diên đi theo người ta đi vào trong.

Liền Lão Ba Lão Mụ đều không chú ý, về mặt cười nịnh nói: "Có phải hay không Minh ca gọi ta?"

Một màn này đem tiếp sau Trương Thụ Minh cùng Vương Ngọc Mai nhìn đến sùng sốt một chút, mặt đầy vẻ hồ nghi.

Wương Ngọc Mai kéo Trương Thụ Minh cánh tay ăn kinh hãi hỏi "Cái này? Có phải hay không. . ."

Trương Thụ Minh hơi khề cau mày, nhẹ nói nói: "Xem ra cái đó Lưu Nhất Minh rất được Kim Lão coi trọng nha! Làm không tốt thật đúng là có một trận tốt tạo hóa!"

"Này! Hôm nay nhờ có nhi tử đồng học, cái kia hài tử thật lòng không tệ!" Vương Ngọc Mai không nhịn được mở miệng thờ dài nói.

"Đúng a! Đúng a!" Trương Thụ Minh một bên phụ họa, một bên cùng phu nhân cặp tay thông qua phủ đầy biển hoa thông đạo qua lại cách đó không xa từu yển hội tràng đi tới.

Bàn Tử đi theo tây phục nam tử đi tới biệt thự sau đại môn, nam tử liền dừng bước không tiến lên. Môn thủ hành lang dưới, sớm có một tên mặc hạ nhân hầu hạ tuổi trẻ bảo mẫu ở gập đầu mỉm cười.

Nam tử đưa tay tỏ ý Trương Nghị đi theo bảo mẫu đi vào, về mặt động tác đều là như vậy tự nhiên, nam tử không nói câu nào, liền xoay người rời đi.

Bàn Tử thấy cũng không dám hỏi nhiều, đứng lặng Tiểu Bảo Mẫu hai tay khoanh cùng một chỗ đặt ở nơi bụng, hướng về phía Bàn Tử nhàn nhạt cười một tiếng nói: "Người đi theo ta!"

Bàn Tử cuống quýt một gập đầu, "Ai, được!" Cẩn thận từng li từng tí đi theo Tiểu Bảo Mẫu tiếp sau.

Cái này bảo mẫu cũng bất quá hơn hai mươi tuổi, vóc người yếu điệu, mặt mũi đáng đẹp, mặc dù mặc khăn choàng làm bếp, nhưng vẫn khó nén lung linh tư thái.

Bàn Tử một đôi mắt giáo hoạt thẳng câu câu nhìn chăm chăm, tâm lý chặt chặt thờ dài nói: "Cái này Kim gia thật là không giống một dạng một cái Tiểu Bảo Mẫu liền xinh đẹp như vậy!"

Đẩy ra cự đại Lưu Kim bao khung gỗ lim môn, bên trong đại sảnh phú quý khí nhào tới trước mặt, Bàn Tử trong lòng tim đập bịch bịch, một chân thực sự thượng hoa quý vô cùng trên thảm Ba Tư, giống như giẫm ở trên bông vải, nhẹ tung bay.

Đầy phòng xa hoa trang sức, hiện ra Bàn Tử hai mắt, cùng nhau đi tới, thờ mạnh không dám thờ gập, cả mắt đều là chấm nhỏ. Bình khí khề bước, nhắm mắt theo đuôi đi theo Tiểu Bảo Mẫu tiếp sau.

Bên trong đại sảnh Kim thị tộc nhân hoặc ngồi ở trên ghế sa lon, hoặc đứng ở một bên, tốp ba tốp năm thành bầy không biết rõ cười nói cái gì, thỉnh thoảng phát ra một trận sung sướng tiếng cười.

Chứng kiến giống như theo Lưu bà ngoại tiến vào Đại Quan Viên dường như Bàn Tử, cái kia đàn độn đáng vẻ, không khỏi tức cười, dùng ngón tay điểm cười nói: "Người này là ai nhỉ? Ta làm sao cho tới bây giờ không có gặp qua?"

"Không biết, cái này từ đâu tới đồ nhà quê?"

. . .

Đại sảnh tiếp sau một nơi kiểu Trung Quốc phong cách bên trong phòng tiếp khách,

Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng chính mặt đầy nụ cười cùng mới vừa vừa qua tới Văn thị trưởng cùng phu nhân Diệp Tư Vũ cười nói, bàn luận phương diện kinh tế đề tài.

Bàn Tử một đường thấp thỏm đi theo Tiểu Bảo Mẫu leo lên thang lầu hai, tay tâm lý chẳng biết lúc nào tràn đầy mồ hôi, ướt nhẹp, không tránh khỏi ở chính mình quần chà chà.

Tiểu Bảo Mẫu rất có dày công tu dưỡng, cho dù là leo lên thang lầu hai tay vẫn gập lại ở nơi bụng, nhỏ bé bước, dáng người ngay ngắn, Bàn Tử nhìn đến trong lòng rét một cái.

Cái này Kim gia người quả nhiên không đồng nhất như vậy! Lần này đủ Bàn gia ở trong lớp thối ba năm ngư bức.

Chuyển qua một cái khúc quanh, Tiểu Bảo Mẫu ngừng ở ngoài cửa phòng, nhẹ nhàng gõ gõ cửa gỗ, điềm điềm giọng nói hướng về phía bên trong hô: "Thiếu gia, khách nhân đến."

"Vào đi!"

Bàn Tử đột nhiên nghe một chút "Thiếu gia" hai chữ, chợt run run một cái, một cỗ khí lạnh theo xương cột sống xông thẳng trán.

Kính nghi bất định nhìn Tiểu Bảo Mẫu, thiếu gia? Là Kim gia đại thiếu gia muốn gặp ta? Minh ca cùng Kim gia đại thiếu cùng một chỗ? Đúng nhất định là như vậy, tự không phải vậy người ta biết rõ đạo ta Trương Nghị là ai vậy! Người ta là cái gì thân phận căn bản cũng không khả năng lý tới chính mình.

Tiểu Bảo Mẫu nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, đưa tay, tỏ ý Bàn Tử chính mình đi vào.

Bàn Tử kích không động được, vẻ mặt vẻ hung phấn, cất bước mà vào, đập vào mắt chỗ, một thân chính trang Lưu Nhất Minh nụ cười dịu dàng đứng ở trước ghế sa lon mặt nhìn Bàn Tử.

Lưu Nhất Minh trong nụ cười mang theo một tia vẻ tươi ghẹo, hé miệng cười nói: "Bàn Tử, đến."

"Minh ca? !" Bàn Tử vẻ mặt vui mừng kêu một tiếng, đi vào về sau liền khắp nơi nhìn loạn, hào hoa trang trí bên trong căn phòng trừ Lưu Nhất Minh lại không có người khác.

Không khỏi cất bước hướng thân thể tới, thấp giọng hỏi "Ai! Minh ca! Kim gia đại thiếu gia đây?"

"Ha-Ha!" Lưu Nhất Minh nghe cười một tiếng, nhìn Bàn Tử vẻ mặt cẩn thận từng li từng tí, cẩn thận dè dặt đáng vẽ.

"Bàn Tử, nếu như nói ta cũng là Kim gia đại thiếu gia, ngươi tin không?"

"Cái gì? Minh ca, cái này đùa giỡn có thể một chút cũng không buồn cười!" Bàn Tử vẻ mặt vẻ kinh dị, lại có chút sợ hãi, bỗng nhiên quay đầu khắp nơi nhìn loạn, rất sợ những lời này bị Kim gia người nghe được rước lấy phiền toái!

"Minh ca, ngươi đừng đùa, cái đó Kim gia đại thiếu gia đi ra ngoài?" Bàn Tử toét miệng, căn bản cũng không tin Lưu Nhất Minh lời nói, vừa nói, một bên hồ nghi dùng ngón tay chỉ bên ngoài.

"Ai!" Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, tâm lý ở tổ chức lời nói, suy nghĩ một chút nên như thế nào nói rõ với Bàn Tử tất cả những thứ này.

Bàn Tử thấy Lưu Nhất Minh thờ dài, không nói lời nào, cúi đầu phát giác Lưu Nhất Minh trên thân y phục có đủ hình, cái này vài vóc, cái này bản hình, không có bất kỳ LOGO ngọn cờ.

Bàn Tử không nhận được sờ Lưu Nhất Minh ống tay áo, kinh dị hỏi "Đây là chuyên nhất làm theo yêu cầu chứ ? Minh ca!"

Lưu Nhất Minh "Ừ" một tiếng, điểm gật đầu, Bàn Tử còn rất biết hàng.

"Chắc chắc. . ." Bàn Tử khen ngợi không ngừng, hâm mộ nói: "Minh ca, ngươi đến làm chuyện gì? Làm cho Kim gia người như thế ưu đãi ngươi! Theo Bàn gia ta nói nói!"

Lưu Nhất Minh cười lắc đầu một cái, cái này nên nói như thế nào đây!

"Đúng, Minh ca, ta mới vừa mới nhìn thấy Lốp Trương trong nhà xe, Lốp Trương khẳng định cũng tới."

===== CẦU ĐỀ CỬ, BUFF CHO TRUYỆN =====

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Tiệc rượu tự bắt đầu!

Tiệc rượu bên trong hội trường, đã tới không ít Quan to Quyền quý, giới kinh doanh nhân vật nổi tiếng.

Chư vị thân sĩ áo mũ ngắn nắp, cử chỉ ưu nhã; thực nữ các quý phụ làm theo quần dài kéo địa, dáng vẻ khắp nơi.

Các khách nhân hoặc tập ba tập năm thành đoàn, nóng bỏng thảo luận gần nhất trong vòng đề tài; hoặc hai hai áp tai mặt ngữ, vừa nói không muốn

người biết bí văn.

Cách đó không xa cây cỏ trên sườn núi còn có vài tên nữ quyền dắt tay bước từ từ ở xanh mơn mơn sân cỏ bên trên, tiếng cười nói thảnh thơi truyền tới.

Hội trường một bên tuổi trẻ nữ hài kéo đàn Viôlông, du dương tiếng nhạc vang lên theo, vui mừng khoái lạc trôi nổi bồng bềnh ở mọi người trái tim.

Tiến vào tháng 5 về sau, Thái Dương Hạ Sơn thời gian càng ngày càng buổi tối, đến bảy giờ mới xuống núi. Giờ phút này hơn sáu giờ một chút, chính là hoàng hôn trong lớn nhất mỹ hảo thời khác.

Cây cỏ sườn núi nơi cuối cùng, rơi xuống nhất đại mảnh nhỏ vàng rực lộng lẫy, giống như bày cảm vải theo cây cỏ sườn núi lăn xuống đến.

Tạo hình các loại Dị Hoa trên kệ, hoa nhĩ đón ánh chiều tà đang nổ phóng lấy, làn gió thơm xông vào mũi, tới lui bồi bàn nâng từ trong lúc qua lại như con thoi.

Hai bên tiệc đứng trên kệ đã bày tràn đầy thực vật, đầu bếp cửa vẫn còn đang không ngừng mang trái cây đến, thảnh thơi có thịt nướng "Tỉ tách" tiếng vang lên.

Tương Thụ Minh cùng phu nhân dắt tay đi tới, nhìn trong sân Quan to Quyền quý cùng giới kinh doanh nhân vật nổi tiếng, tâm lý tim đập bịch bịch, hưng phấn có chút bước bất động bước.

Vương Ngọc Mai nhìn gần bên mấy cái danh quý phụ mặc đắt tiền vô cùng lễ phục dạ hội, cả người Châu Quang Bảo Khí, hào quang chiếu rọi.

Xem xét lại chính mình, lễ phục dạ hội có vài chỗ không rất thích hợp, cũng khó trách trong lúc vội vàng, chọn mua thành phẩm lễ phục dạ hội, nơi đó có người ta chuyên nhất lượng Thân mà làm vừa người khéo léo.

Trong lòng mắt tràn đầy hâm mộ vẻ mặt, trong ngày thường, đối với chính mình mặc quần áo thường thức bản thân cảm giác còn có thể. Có thể theo trường hợp này trong các quý phụ một đôi so với, mới biết chính mình chính là một cái đồ nhà quê.

Khác nói nhân gia này một thân làm theo yêu cầu lễ phục dạ hội nói ít cũng phải mấy trăm ngàn đi! Vương Ngọc Mai Tâm bên trong âm thầm suy đoán đường. Cho dù mình có thể mặc vào, sợ là cũng không giống, xuyên không ra người ta này thân thể quý tộc khí thế đến.

Vương Ngọc Mai kéo lão công cánh tay hít sâu một hơi, hai người đánh lên tinh thần, nổi lên dũng khí, bước vào bên trong hội trường.

Sớm đã có bồi bàn tới, hai người rất lợi hại tự nhiên mỗi người từ trên khay lấy ra một ly rượu vang đỏ đến.

Thảnh thơi có nói chuyện với nhau các khách nhân chú ý tới cái đôi này, thượng hạ ánh mắt nhìn kỹ một phen, ánh mắt lộ ra không vì người phát hiện vẻ khinh bỉ.

Loại này thượng tầng trong vòng người, đối với y phục thường thức yêu cầu cũng rất cao, căn cứ người mặc trên người, cầu thủ ném bóng rõ ràng vẽ, rất lợi hại dĩ nhiên là có thể nhìn ra người thuộc về cái đó giai cấp.

Nhưng là như vậy trường hợp, mọi người đều là trang diện trên người, cho dù là nhìn ra người xuất thân lai lịch, người ta cũng sẽ không vạch trần, càng sẽ không vì biểu hiện chính mình cảm giác ưu việt mà ra nói châm chọc.

Mọi người đều là thân sĩ thực nữ mà! Hơn nữa là ở người ta Kim Lão trong tiệc rượu, tự nhiên muốn coi trọng cái phong độ cùng hàm dưỡng.

Tương Thụ Minh cho tới bây giờ không có đã tham gia bữa này cao cách thức tụ hội, nam nhân thô cuồng tính tình khiến cho hắn không có phát giác ra mọi người trong ánh mắt vẻ kinh dị, có lẽ là chứng kiến, mà không để bụng.

Vẫn giống như trước một dạng, tựa như quen như vậy cùng phụ cận không nhận biết chính mình chào hỏi.

Trong này không ít người đều là giới kinh doanh lão đại, thường xuyên đăng báo bên trên truyền hình đại nhân vật.

Đây chính là hiếm thấy thời cơ, Tương Thụ Minh ở trong thương trường Mạc Ba Cỗ Đĩa nhiều năm như vậy, sớm đã mài đi phong mang lẳng giá.

Hiện thực áp lực nặng nề dưới, làm bằng sắt hán tử cũng phải khom người. Ngay cả là người ta biểu hiện rất lợi hại không nhận được, hắn vẫn tha thiết vừa nói lời khách sáo.

Không ít người ở Tương Thụ Minh hai vợ chồng đi ra về sau, mắt lộ ra vẻ khinh bỉ, tiện tay liền đem trong tay danh thiếp thả vào bồi bàn trong khay, cũng hoặc là trực tiếp vứt ở cây cỏ mặt đất, mặc cho qua lại khách nhân giẫm đạp lên đến.

Đặc biệt là Tương Thụ Minh hai vợ chồng đi qua Từ Ký tập đoàn Từ đại thiếu bên người lúc, ba người đều lẫn nhau nhận ra. Tương Thụ Minh nhiệt tình vừa nói lời khách khí, lại cho Từ đại thiếu bên người Hạ Tiểu Phi cùng hắn những đồng bạn phát danh thiếp.

Có thể các loại hai người rời đi về sau, Từ đại thiếu che miệng cùng Hạ Tiểu Phi đám người kẻ tai nói nhỏ mật ngữ mấy câu, nhất thời mấy người Từ không kiêng sợ cười đứng lên.

Tiếng cười kia có chút chói tai, Trương Thụ Minh thân hình hơi hơi một hồi, liền kéo phu nhân tiếp tục đi về phía trước.

Hội trường trong góc, Vương Ngọc Mai nắm Trương Thụ Minh cánh tay, tràn đầy nhu tình hai trông mắt ngưng mắt nhìn Trương phu ản no trái qua phong sương mặt, đau lòng nói: "Lão công, nếu không chúng ta đi thôi!".

Trương Thụ Minh cười mở cười một tiếng, lông mày giãn ra, nhẹ nhàng vỗ vỗ phu nhân tay, an ủi: "Đây không đáng gì! Năm đó chúng ta mới vừa lập nghiệp lúc, so với cái này còn chật vật, chúng ta không đều xong tới sao?"

"Hôm nay nơi này nhiều như vậy quý nhân, chỉ cần có một cái cảm thấy hứng thú, chúng ta Công Xưởng không thì có cứu sao?"

Lầu hai đẩy cửa sổ ra bên trên, Bàn Tử trên cao nhìn xuống, tự nhiên cũng chứng kiến phụ mẫu gặp gỡ cùng về khốn quẫn.

Nhìn phụ mẫu ăn nói khép nép, mặt đầy cười xòa qua lại như con thoi ở một đám Quan to Quyền quý giữa, tâm lý rất lợi hại cảm giác khó chịu!

Lại xem đến phần sau những người này vứt bỏ phụ thân danh thiếp cử động, tâm lý có một cỗ phần lửa giận ở bay lên, nắm khung cửa sổ tay nổi gân xanh.

Lưu Nhất Minh vỗ vỗ Bàn Tử bả vai, trầm mặc, cũng không có mở lời an ủi!

Sinh hoạt nha! Chính là như vậy, người có bao nhiêu khó khăn, liền có bao nhiêu Cam Đồi!

Lưu Nhất Minh tâm lý yên lặng nói, không biết chờ một chút, những thứ kia khinh thị qua Trương Thụ Minh phụ phụ người hội sẽ không cảm thấy hối hận!

Bàn Tử từ đi vào về sau, hưng phấn không thể tự mình, đi thăm đầy phòng hào hoa trang trí, cầm lên cái này, cái kia sờ một cái, trong miệng tán dương: "Cái này đồ vật ở buổi đầu giá bên trên từng thấy, lúc ấy nhưng là đánh ra hơn năm mươi Vạn Thành giao thấp giá."

"Không nghĩ, Kim Đại thiếu gia trong căn phòng cũng có cái này cái đồ vật."

Lưu Nhất Minh cười thẳng lắc đầu, trong lòng xoay sở đến lời nói, chính mình thân thể như thế ly kỳ, lượng tin tức quá lớn, cũng quá mức nghe rợn cả người.

Đang muốn mở miệng giảng thuật thời khắc, Bàn Tử đã đẩy cửa sổ ra, cần phải thưởng thức một cái xa xa sơn lâm phong cảnh, không nghĩ liếc một chút liền chứng kiến bên trong hội trường cha và lão mẹ.

Trên mặt vẻ hưng phấn nhất thời đông đặc, nụ cười lẽ lẽ biến mất, vẻ khổ sở treo ở khóe miệng.

Đang lúc ấy thì, nhẹ nhàng tiếng gõ cửa vang lên, Tường thúc thanh âm truyền tới:

"Thiếu gia, tiệc rượu tự bắt đầu, lão gia ở phía dưới chờ đây!"

Lưu Nhất Minh quay người lại, điểm gât đầu. Đứng lặng ở cửa sổ cân cước dưới Bàn Tử nghe thanh âm về sau, hoảng đến sửa sang trang phục nghiêm nghị, khom người cúi đầu ở một bên, cẩn thận từng li từng tí qua lại cửa trộm liếc mấy lần, lòng nói, Kim gia đại thiếu gia đây? Ở nơi nào?

Lưu Nhất Minh nhẹ vỗ một cái Bàn Tử cánh tay, nói: "Bàn Tử, đi thôi."

Nói xong, nhấc chân bước, một cỗ chưa từng có khí thế đột nhiên phóng ra ngoài, ổn định mà lại ung dung ở Tường thúc từ ái thêm cung kính ánh mắt trong, đi ra khỏi cửa phòng.

Bàn Tử vô cùng ngạc nhiên, tâm lý không khỏi tim đập bịch bịch, luôn cảm thấy có chuyện gì tự phát sinh.

Cặp chân cứng nhắc như vậy theo ở phía sau, nhìn Kim gia Đại Quân Gia lạc hậu gần nửa bước theo sau lưng Lưu Nhất Minh, nhắm mắt theo đuôi, rõ ràng cho thấy một tên Lão Bộc hạ nhân đáng ghét.

Trương Nghị chấn động trong lòng, một cỗ khí lạnh theo xương cột sống xông thẳng trán.

"Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . . Mẹ ta nha! Điều này sao có thể?!"

===== CẦU ĐỀ CỬ, BUFF CHO TRUYỆN =====

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Không phục không được nha

Ở Bàn Tử phụ mẫu bước vào tiệc rượu trước đây, Lâm Thị tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đống cùng phu nhân Dương Nhược Hi đã vẻ mặt tươi cười đi vào bàn vị trí.

Bên người đi theo mất hết hứng thú, buồn bã ỉu xìu nữ nhi Lâm Giai Di cùng ý chí khí thế hăng hái Thị trưởng công tử Văn Bằng Phi.

Không ít người hiện trường thấy tận mắt hoặc là từ khác trong dân cư nghe trước Thiên Lâm Phủ Thiên Kim sinh nhật trong yến hội sự tình, nhìn thấy Lâm Quốc Đống người một nhà tới về sau, đều mím môi, lộ ra ý vị thâm trường nụ cười.

Cách đó không xa quý phụ cùng các tiểu thư liếc nhìn, có khẽ giọng lên cầm, hướng Lâm Giai Di phương hướng thẳng bấu môi, sau đó cùng người bên cạnh châu đầu ghé tai, che miệng cười trộm đến, trong ánh mắt tràn đầy trào phúng.

"Ồ! Lâm chủ tịch đến!"

Úc Hào Mộc Nghiệp chủ tịch Triệu Đức Tài ánh mắt hài hước nhìn Lâm Quốc Đống, ban đầu ở một lần Triệu Lâm hai nhà thương nghiệp hợp tác thành công ăn mừng trong tiệc rượu, Triệu Đức Tài nhất thời nổi dậy, thừa dịp tửu kinh, lớn mật nói lên cùng với Lâm Quốc Đống kết thành con gái thông gia.

Không nghĩ bị Lâm Quốc Đống một câu nữ nhi còn nhỏ cho từ chối, này thái độ rất rõ ràng là coi thường chính mình nhi tử nha!

Cái cũng khó trách, người nào để cho chính mình nhi tử như thế xấu hổ đây! Theo Lâm Giai Di vừa nói mặt liền đỏ.

Có thể ở hai vợ chồng trong mắt, nhi tử si tình chuyên nhất, tính cách chừng mực, đây là tiêu chuẩn hảo nam nhi nha!

Bị người cự tuyệt mùi vị cảm thụ không được tốt cho lắm, tiếp sau còn có mấy nhà nói lên theo Lâm gia kết hôn, cũng đều bị Lâm gia cho từ chối, người người đều biết cái này Lâm Quốc Đống nhân giới cao, toan tính quá nhiều.

Mặc dù có giống vậy gặp gỡ mấy nhà phụ thêm đến, không tính là quá mất mặt, có thể khẩu khí này nuốt không xuống.

Vài năm, chuyện này một mực giống như thạch đầu như vậy đè ở Triệu Đức Tài hai vợ chồng trong lòng, một mực khó mà quên được!

Cho đến nghe nói Lâm Giai Di sinh nhật trong yến hội phát sinh sau chuyện này, cũng làm hai vợ chồng cho để trở mình, com tiếng hoan hô ngưỡng thiên cuồng cười,

Nước mắt hoành lưu đường: "Lâm Quốc Đống nha! Lâm Quốc Đống, ngươi cũng có hôm nay, thật là báo ứng xác đáng nha!"

"Ngươi cũng có hôm nay, ngươi không phải coi thường ta Jung gia sao? Nhìn một chút ngươi bảo bồi nữ nhi tìm là một cái gì mặt hàng! Ha-Ha. . ."

"Xương ép đầu ngô hèm. . . Hạ cương công nhân viên chức. . . Tập hóa con cháu. . . Ha-Ha. . ."

Ngày xưa chuyện cũ chợt lóe lên, Triệu Đức Tài cùng phu nhân cười mặt đầy cười chúm chím, con trai của bên người Triệu Chấn Vũ thấy Lâm Giai Di gương mặt ửng đỏ, xấu hổ tiếng kêu: "Giai Di muội muội được!"

Lâm Giai Di nhàn nhạt cười một tiếng, tè nhạt nhạt nhẽo trả lời: "Chào ngươi!"

Song phương thăm hỏi sức khỏe về sau, Triệu Đức Tài cùng phu nhân đưa ánh mắt tập trung ở Lâm Giai Di trên thân.

Lâm Giai Di vẻ mặt nhàn nhạt nụ cười, lời nói nếu cười, cử chỉ ưu nhã, vóc người cao gầy, một bộ lãnh đạm từ sắc áo ngực lễ phục dạ hội, mái tóc dài ở sau đầu tùy ý oản một cái kết, hai sợi tóc dài rơi vào gò má hai bên, cô treo Lưu Nhất Minh đưa cho nàng ... Dương Chi Ngọc Điều Trụy.

Mang theo này Ngọc Trụy về sau Lâm Giai Di mặt mũi càng xinh đẹp, long lanh rung động lòng người, màu da càng thêm trắng nõn, cộng thêm nguyên bản là lên khi chất cao quý ưu nhã, băng thanh ngọc khiết, mặc dù không có Châu Quang Bảo Khí đầy chuyện, cũng không có tỏa ra ánh sáng lung linh bảo thạch bông tai, lại để cho một đám quý phụ nữ thực nữ môn đều âm thầm phai mờ.

Đây cũng là Lâm Giai Di, một cái để cho Dự Trung thượng tầng công tử ca môn thấy cái đó quên tục, thần hồn điên đảo nữ hài.

"Lâm chủ tịch, ta nghe nói Lâm Thiên Kim không phải có bạn trai sao? Hôm nay như vậy trường hợp trọng yếu, tại sao không có mang đến để cho mọi người nhận thức một chút nhỉ?"

Triệu Đức Tài nụ cười dịu dàng, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Lâm Quốc Đống, một quyền nghiêm túc cười nói.

Lời này vừa nói ra, phụ cận cười nói âm thanh đều biến mất, trong không khí chỉ còn lại du dương Đàn Viôlông âm thanh đang vang vọng.

Lâm Quốc Đống lông mày nhướn lên, nhìn chằm chằm khiêu khích Triệu Đức Tài, trên mặt thập phần khó coi, một hồi xanh một hồi bạch, tâm đạo, Triệu

Đức Tài, đây là lão tử gia sự ăn thua gì tới người? Người mẹ hân, hôm nay chính là muốn roi ta mặt mũi, mượn cơ hội trả thù.

"Cũng là, chúng ta chỉ từ nghe được cái này tin tức về sau, đều cao hứng phá hư, đều rất muốn gặp một lần Lâm gia tương lai rõ ràng! Ha ha. . ."

Triệu Đức Tài phu nhân Hồ Mỹ Phân cũng không phải bao quát to lớn độ người,

Nhân cơ hội bỏ tức nhất đao, thật tốt phát tiết một phen trong lòng oán khí.

"Hừ!" Lâm Quốc Đồng lạnh rên một tiếng, Dương Nhược Hi sắc mặt cũng khó coi, hung hăng trừng liếc một chút bên người nữ nhi.

Lâm Giai Di phùng lên cái miệng nhỏ nhắn, mặt đầy không chịu phục vẻ mặt, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Các người cao hứng cái gì sức? Quan các người chuyện gì? Nói thật giống như ta không ai muốn đường như!"

Văn Bằng Phi ở dự thỉnh đến cũng không thoải mái, tâm đạo, người này tại sao như vậy? Hết chuyện để nói! Có ý bởi móc chứ ?

Lâm Quốc Đồng liếc thấy Văn Bằng Phi về sau, ngực rút ra một cái, chính mặt tàn khốc nói: "Triệu chủ tịch lấy được tin tức có sai lầm đi! Tiểu nữ còn không có nói chuyện yêu đương đây!"

Vừa nói, kéo qua Văn Bằng Phi tay, ngao ngễ nói: "Quên giới thiệu, vị này là tân nhiệm Văn thị trưởng nhà công tử, Văn Bằng Phi, mới vừa từ quốc ngoại trở lại."

"Ách!" Nguyên bản nghe Lâm Quốc Đồng giải bày cái đó từ, không nhận được còn muốn tiếp lấy trào phúng lúc, chợt nghe được Văn thị trưởng nhà công tử về sau, một cái ngăn ra giữa, Triệu Đức Tài hai vợ chồng trên mặt đã cười nở hoa.

Tha thiết tới đưa tay, giao khẩu tán dương: "Quả nhiên tướng mạo đường đường, nhất biểu nhân tài, không hổ là Văn thị trưởng nhà công tử, cũng là không giống không người bình thường. . ."

Bên này động tĩnh sớm bị người chung quanh chứng kiến trong mắt, cũng có người đã từng tham dự qua Lâm Giai Di sinh nhật yến hội, vì vậy thứ nhất thời gian nhận ra Văn Bằng Phi Thị trưởng công tử thân phận.

Mọi người rồi rít nâng ly xúm lại, nhiệt tình tự báo danh, bắt đầu cùng Thị trưởng công tử Văn Bằng Phi bắt tay đàm tiếu!

Lâm Quốc Đồng hai vợ chồng chứng kiến Văn Bằng Phi vô luận đối mặt người nào, vẻ mặt đều rất lợi hại tự nhiên, cũng không mất bình tĩnh, cũng không kiêu căng, ứng đối khéo léo, cử chỉ lạc lạc đại phương. Một phái khiêm tốn quân tử phong độ.

Hơn nữa đang cùng mọi người nói chuyện với nhau giữa, vẫn không quên cùng bên người Lâm Giai Di nói đùa đôi câu, một điểm này càng để cho hai người hài lòng.

Hai vợ chồng mặt lộ vẻ tán thưởng, liên liên gật đầu, tâm đạo, lần này cuối cùng thay đổi mọi người đối với nữ nhi ấn tượng, đây mới là ta Lâm Quốc Đồng con rể nhân tuyển.

Về phần cái đó Lưu Nhất Minh, Hừ! Lâm Quốc Đồng nghĩ tới cái này tên, liền sẽ sinh ra một cỗ phản lửa giận đến, hung hăng không dứt, Lưu Nhất Minh, người tính toán cái gì đồ vật, lại có thể ăn gan báo dám đánh ta nữ nhi chú ý, cũng không ngắm nghía trong gương, nhìn một chút chính mình cái gì thân phận!

Bên trong sân Lâm Giai Di nghe được lão ba lời nói, đôi mi thanh tú nhú lên, cánh mũi hơi nhú, trong lòng bất mãn hết sức, loại trường hợp này, nàng ... Lộn cũng biết nặng nhẹ, không có mở miệng phản bác, để cho lão ba không xuống đài được.

Chẳng qua là âm thầm dưới định quyết tâm, tuyệt không khuất phục, đây là ta mới tình đầu, ta tự làm chủ! Ta tin tưởng Lưu Nhất Minh nhất định sẽ thành công, chúng ta cũng nhất định sẽ hạnh phúc.

Chờ Lâm Quốc Đồng bọn họ quá khứ về sau, mọi người vẫn ở nóng nảy trào dâng thảo luận: "Lâm Quốc Đồng cái này Lão Hồ Ly, Không phục không được nha!"

"Chân trước đuổi đi cái đó tiểu tử nghèo, hôm nay hãy cùng Thị trưởng công tử đất thượng tuyển."

"Không có cách nào người nào làm cho nhân gia sinh ra một cái đẹp để nữ nhi đây? !"

"Ai! Thật là hâm mộ chết người, đây chính là Văn thị trưởng nhà công tử. . . Chắc chắc. . Ta nhớ được sinh nhật trong yến hội hân cũng ở tại chỗ nha!"

"Ha ha! Có người liền thích đồ thừa của người khác, tốt cái này một ngụm, không có biện pháp!"

*** Cảm ơn Zhuzeng đã thêm 01 NP vào lúc 11h ngày 28.9.2017.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Kim thị bọn tiểu bối đều đang làm gì vậy?

Bên trong đại sảnh Kim Tô người hai nhà vây quanh ở Kim Lão gia từ tiếp sau, người mặt người bên trên treo nụ cười, bầu không khí nóng nảy trào dâng, vinh hoa phú quý khi đầy tràn Thánh Đường.

Kim Lão gia từ chống quải trượng, đang cùng Tào Đại Tráng, Tô Thắng Lợi hai cái lão chiến hữu trò chuyện hỏa nhiệt, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên, cười ha ha, thập phần sáng khoái.

Tiếp sau theo sát Tô Chí Quốc hai vợ chồng chính hợp kim Vệ Hồng bàn luận cái gì, giống vậy mặt đầy cười chum chím, bầu không khí thập phần hòa hợp!

Kim Gia Thành cùng Kim Gia Văn làm theo xúm lại ở Tô Tiểu Nguyệt chung quanh, hết sức lấy lòng, trình diễn miễn phí đến ăn cần.

Tô Tiểu Nguyệt tâm tình rất tốt, chuyến này mục đích đã đạt tới, nhiều năm trước tới nay khóa lại trong lòng mây đen bị quét một cái sạch.

Tuổi trẻ một thế hệ tối cao hưng thịnh người không ai bằng một mực thâm mến Tô Tiểu Nguyệt nhiều năm Kim Gia Văn, nhiều năm như vậy hẳn một mực nỗ lực học tập, thi đậu St. Andrews Đại Học, là vì có một ngày có thể đuổi theo bắt kịp Tô Tiểu Nguyệt tốc độ.

Hắn từ một bắt đầu đối với Lưu Nhất Minh coi là kẻ thù, cho tới bây giờ ngược lại có một tí cảm kích ở bên trong.

Nếu không phải Lưu Nhất Minh trống rỗng xuất hiện, Tô Tiểu Nguyệt không nghi ngờ chút nào tương lai hội gả cho này cái bao cò một dạng ngày xưa Đường Ca Kim Gia Lượng.

Cũng may Kim thị tổ tiên phù hộ!

Cái đó hưởng phúc hơn hai mươi năm hàng giả Kim Gia Lượng đã bị đuổi ra Kim gia.

Lưu Nhất Minh đã nhận Tổ quy Tông, cũng bị chính thức xác lập vì Kim thị tập đoàn chương môn nhân.

Kim Gia Văn tạm thời tắt trong lòng vẻ này đã hóa. Ngược lại nhất tâm suy nghĩ như thế nào theo đuổi Tô Tiểu Nguyệt.

Tô Thắng Lợi cùng Kim Lão gia từ tiến vào thư phòng thời điểm, có thể nói so với hẳn người nhà họ Tô còn muốn lo âu, thật là tâm như dầu nấu!

Hắn biết Lâm Giai Di sinh nhật trong yến hội cùng Lưu Nhất Minh dặt tay sự tình, người nhà họ Tô cũng biết.

Chuyện này là rất tốt điểm vào, lợi dụng được, cũng là Kim Tô hai nhà giải trừ hôn ước lớn nhất lý do tốt.

Cũng may hết thảy cũng rất thuận lợi, ở một mảnh hài hòa nói trong tiếng cười, hai nhà hòa hòa khí khí giải trừ hôn ước.

Cái này làm cho Kim Gia Văn mừng rỡ khôn kể xiết, từ tâm ra bên ngoài cảm kích Lưu Nhất Minh cái này vẫn là rất xa lạ thân Đường Ca, Kim thị tập đoàn tương lai người cầm lái!

"Lóc cóc" trầm ổn mà lại mang tiết tấu cảm tiếng bước chân từ trên thang lầu vang lên.

Lưu Nhất Minh trên mặt mang nhân nhạ nụ cười đi xuống, Tường thúc ở phía sau nhắm mắt theo đuổi, cửa thang lầu đứng lạng người giúp việc khom người cúi đầu, cung kính hô: "Thiếu gia!"

Lưu Nhất Minh về mặt thần nhiên, hơi hơi một gạt đầu, liền vượt qua bọn họ đi tới Kim Lão trước mặt.

Bàn Tử theo ở phía sau khiếp sợ nhìn một màn này, trong ánh mắt kinh nghi bất định, lại mang theo vẻ sợ hãi, không dám quay đầu nhìn loạn, có chút nom nớp lo sợ không dám thở mạnh.

Minh ca hiện tại thân Thượng Lưu lộ ra khí thế cùng cử chỉ lời nói, để cho hắn rất lợi hại xa lạ, lại có chút sợ hãi!

Về phần đến sợ cái gì, hẳn mình cũng não không hiểu, nào từ ông ông trực hưởng, hoàn toàn vô pháp suy nghĩ, không hiểu trước mắt tất cả những thứ này đến là chuyện gì xảy ra?

Như đi trên đám mây, giống như trong mộng.

Não hải trong một mực ở lặp lại vừa mới Lưu Nhất Minh chuyển lời: "Bàn Từ, nếu như nói ta cũng là Kim gia đại thiếu gia, ngươi tin không?"

"Bàn Từ, nếu như nói ta cũng là Kim gia đại thiếu gia, ngươi tin không?"

...

Kim Lão gia từ về mặt vẻ vui mừng, vuốt râu nhìn Lưu Nhất Minh, chính mình duy nhất tôn tử, Kim thị tập đoàn Người kế nhiệm.

Lưu Nhất Minh nhắc chân bước, đảo mắt nhìn quanh, cầu thủ ném bóng rõ không có chút nào khinh bạc cử chỉ, cái này phần trăm ôn khí thế, nội liễm tính cách, tự tin thần thái, không khỏi biểu lộ ra Kim thị chương môn nhân thân phận.

Thật không biết chính hắn một tôn tử là thế nào khổng chế tâm tình, người bình thường gặp như thế đại biến, rất khó làm được không khóc không náo, trầm ổn như vực sâu.

Chính hắn một tôn tử hết lần này tới lần khác làm được, chẳng lẽ là trời sinh? Vẫn là. . . .

Huống chi Lưu Nhất Minh một mực ở ngõ hẻm trong hẻm nhỏ lớn lên, cùng Con buôn Tiểu Dân làm bạn, nhãn giới, lòng dạ, kiến thức, khí độ dựa theo đạo lý mà nói đều phải thua xa với phú quý cái đó gia trưởng đại hài tử.

Có thể nhìn hắn ở Hội Đồng Quản Trị bên trên vạn chúng chú mục nhìn xuống, không chút nào mất bình tĩnh, thẳng thắn nói,

Phần này khí độ, phần này tính cách, nhãn quang vượt xa quá thường nhân.

Đi Dự Tây hồi hương Tế Tổ, cùng Kim thị các chi tộc nhân, bất luận quý tiện, cũng có thể lòng bình thường đối đãi, không kiêu không ngạo, cử chỉ có độ, biểu hiện không sợ hãi nào để tấn công!

Hai ngày này, Tường thúc ở Kim Lão gia từ trước mặt cũng không thiếu tán dương tiểu thiếu gia biểu hiện, hết hạn đến trước mặt mà nói, có thể nói hoàn mỹ!

Chỉ có một thứ chưa đủ, cũng là yêu sớm.

Nếu không có quá sớm nói chuyện yêu đương, Kim Tô hai nhà nhất định có thể kết thành Tàn Tấn Chi Hào, cái này thì càng hoàn mỹ.

Đáng tiếc, trên đời sự tình mười phần Bát Cửu đều là Thiên không Toại Nhân nguyện!

Cũng không biết Lâm gia cái đó tiểu nha đầu đời trước làm chuyện gì tốt, lại có hảo vận như thế cùng hơn người nhãn quang, từ một nhóm ngói vụn bên trong, chọn trúng Lưu Nhất Minh khối này dính đầy cấu bẩn ngọc thô!

Càng khó được là, không sợ phụ mẫu bức bách cùng thế nhân khinh thường, cố thủ ban đầu tâm, phẩm hạnh cao khiết.

Loại sự tình này chỉ có thể nói là lão thiên nhất định, không nhân lực có thể chuyển, cũng là đã nói là làm, uy nghiêm rất nặng Kim Lão cũng không thể tránh được.

Có lúc Tường thúc thầm nghĩ, nếu như có thể hai năm trước tìm tới Nhất Minh thiếu gia, sự tình hội sẽ không thay đổi đến đại bất đồng đứng lên.

Lưu Nhất Minh cùng mấy vị trưởng bối tự lễ về sau, rất lợi hại tự nhiên khoác ở gia gia cánh tay, hai người đi đầu đi về trước, mọi người vây quanh qua lại trong hội trường đi tới.

Đi xuống bậc thang, dọc theo Thảm Đỏ, qua cây xuyên hoa, đi tới hội trường.

Tiệc rượu trong sân các khách nhân đã sớm trông thấy, rồi rít dừng lại nói chuyện với nhau, tụ lại tới.

Thảm hai bên, hoa tươi sum sum, cỏ xanh trơn bóng, du dương tiếng đàn bay lượn ở cây cỏ mặt đất, vui sướng toát ra.

Lân Tập Hội bên trong sân Lâm Quốc Đống chính là một mặt nụ cười nhìn chống quái tượng, bị một cái người tuổi trẻ đỡ chậm chậm đi tới Kim Lão gia tử.

Từ từ, nụ cười đông đặc, lông mày bắt đầu mặt nhăn đứng lên, một luồng mây đen nổi lên trong lòng.

Hiển nhiên là nhận ra Lưu Nhất Minh đến, trong lòng nghi vấn chợt nổi lên, cái này hỗn đản tiểu tử tại sao còn ở Kim gia? Cái này không đúng nha! Làm thế nào theo Kim Lão như thế thân mật? Cái này trường hợp này, Kim Lão làm sao sẽ để cho hắn đỡ?

Kim thị bọn tiểu bối đều đang làm gì vậy? Làm sao sẽ để cho hắn một cái ngoại nhân như thế thân cận lão gia tử?

Đây hoàn toàn không hợp với lễ thường một màn, không ngừng Lâm Quốc Đống nhìn ra, người khác cũng nhìn ra.

Có người liền không nhận được thấp giọng nghị Luận Đạo: "Cái này người tuổi trẻ là ai vậy? Làm sao cho tới bây giờ không có gặp qua?"

"Đúng nha! Vì sao là hắc đồ Kim Lão? Không phải nói tiểu bối người bên trong là thuộc Kim Gia Văn lớn nhất bị lão gia tử thích không?"

Mọi người vượt qua trước mặt người, ánh mắt tìm kiếm được đang theo ở Tô Tiểu Nguyệt bên người về mặt cười nhìn Kim Gia Văn, tâm lý thì càng thêm nghi ngờ.

Trong tân khách cũng có người nhận ra cái này đại náo Lâm gia Thiên Kim sinh nhật yến hội tiểu tử nghèo Lư Nhất Minh, ban đầu trên phố phong truyền cái này Lư Nhất Minh rất có thể là Kim Thủ Nghiệp con riêng, người nghe không khỏi khịt mũi coi thường, nhưng bây giờ một màn này, không thể nghi ngờ là từ mặt bên tăng thêm lời đồn đãi chân thực tính!

Theo sát Lâm Quốc Đống Lâm Giai Di nguyên bản chán đến chết, ngấm lấy trước mắt phồn hoa thời cực thịnh cảnh, tâm lý vẫn đang suy nghĩ đều không tin tức Lư Nhất Minh, không biết hắc giờ phút này thân ở nơi nào? Lại đang làm những gì? Sẽ hay không giống như chính mình một dạng ở tư niệm!

Từ từ một đôi mắt đẹp tròn tròn, không thể tin nhìn cười chum chím như thường, đồ Kim Lão gia tử chậm chậm tới Lư Nhất Minh.

"A. . ." Lâm Giai Di lấy tay che miệng, rất sợ chính mình hội là lên thất thanh.

Tin chắc là Lư Nhất Minh không có làm về sau, Lâm Giai Di mừng rỡ khôn kể xiết, bất chấp cái gì hình tượng thực nữ, nhón chân lên, đưa dài trắng nõn như ngó sen cánh tay, vỗ tay tỏ ý.

Lư Nhất Minh sớm đã chú ý tới nàng ..., hướng về phía nàng ... Rực rỡ cười một tiếng, hướng dẫn ra một cỗ ám áp lực lượng.

Hai người chuyển động cùng nhau bị Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhục Hi nhìn ở trong mắt, hai người đồng thời cau mày, Lâm Quốc Đống lạnh rên một tiếng, hung hăng trừng liếc một chút nữ nhi cả gan làm loạn cử động.

Lâm Giai Di le lưỡi, về mặt không quan tâm.

Dương Nhục Hi thấp giọng trách mắng: "Nha đầu chết tiệt kia, thành hình dáng gì? Cho ta quy củ điểm, chớ chọc người ba ba tức giận!"

Lâm Quốc Đống ở bên cạnh bỏ đao đường: "Ngươi cho rằng là này tiểu tử theo Kim Lão bộ gần quan hệ, ta là có thể đồng ý các ngươi sự tình, đừng vọng tưởng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Người nên nhận biết đi!

Trong đám người Trương Thụ Minh hai vợ chồng tự nhiên cũng nhận ra Lư Nhất Minh đến, trong lòng thăm giạt mình, đều nói Lư Nhất Minh bị Kim Lão dùng lễ coi trọng, hôm nay chính mắt vừa thấy, quả nhiên không giả, trong lòng vui sướng.

Cái này hài tử cũng coi là có tạo hóa, sau này nhất định đến Kim thị tập đoàn trọng dụng, hầu như cá chép nhảy Long Môn.

Kim Lão đoàn người càng ngày càng gần, hiện trường đã tiếng vỗ tay Lôi Động, bầu không khí nóng nảy trào dâng. Đàn violông nhạc công cũng hợp với tình thế tấu khởi vui sướng bài hát.

Mọi ngành mọi nghề lĩnh quân nhân vật, giới kinh doanh lão đại tụ tập nơi này, cộng thêm Chính Phủ quan viên Văn thị trường cổ động, hầu như trời quang mây tạnh, phong phú rực rỡ.

Kim Lão nâng lên một cái tay, về mặt nụ cười hướng mọi người vỗ tay hỏi thăm. Tiếp sau Kim thị tộc nhân đối mặt cảnh này, cảm xúc kính ngưỡng, mỗi cái ngẩng đầu ưỡn ngực, tinh thần phấn chấn, toát ra tự hào về mặt!

Kim Lão mặt đầy hồng quang, râu không gió mà bay, biểu hiện lão nhân cực kỳ hưng phấn, mặt hướng trên trăm tên gọi khách mời, ho khan hai tiếng.

Tiếng vỗ tay từ từ tắt, tiếng nhạc cũng dừng lại, hiện trường một mảnh tĩnh lặng.

Người người đều không chớp mắt nhìn chăm chăm Kim Lão gia tử, cái này sáng lập Kim thị Đế Quốc truyền kỳ lão nhân.

"Chư vị, lão đầu tử vô cùng cảm kích hôm nay chư vị có thể tới, bây giờ, xin cho ta hướng mọi người giới thiệu ta tôn tử. . ."

Kim Lão gia từ dừng dừng một cái, lấy tay nhất chỉ bên người Lưu Nhất Minh, trung khí mười phần trịnh trọng nói: "Ta cháu trai ruột, Kim Nhất Minh!"

"Ồng" hiện trường một mảnh xao động, mọi người trở mắt nhìn nhau, kinh ngạc không khỏi.

Lưu Nhất Minh lễ nghi xu hướng tính chất trước mặt khách mời gật đầu hỏi thăm, trên mặt nụ cười vẫn là nhàn nhạt, hồ hững!

Không nhận biết Lưu Nhất Minh khách nhân tất cả đều mặt lộ vẻ chán chờ, không phải nói Kim Lão chỉ có một tôn tử Kim Gia Lượng sao? Làm sao bây giờ lại nhô ra một cái.

Mà nhận biết Lưu Nhất Minh, biết Lưu Nhất Minh mảnh nhỏ người làm theo kinh hải không khỏi, cắn đầu ngón tay, trợn mắt hốc mồm.

Lâm Quốc Đống nguyên bản ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh, mới vừa rồi cái này tiểu tử ngay trước chính mình mặt cùng nữ nhi chuyển động cùng nhau, để cho hắn thập phần phần nộ, xem ra đêm đó cảnh cáo không có tạo tác dụng, cái này tiểu tử nghiêm chỉnh là tặc đảm bảo thiên, tặc tâm không chết nha!

Xem ra thật muốn đồng ý ý phu nhân đề nghị, đem cả gan làm loạn, thêm gây thơ không biết gì nữ nhi đưa đến quốc ngoại học tập qua, tốt chặt đứt đoạn này nghiệt duyên!

Trong lòng nghĩ như thế, não tử liền có chút thất thần, chợt nghe Kim Lão lời nói về sau, có chút không kịp phản ứng, ngược lại phu nhân Dương Nhượng Hi cùng nữ nhi Lâm Giai Di cơ hồ đồng thanh tiếng hét chói tai, thức tỉnh hắn.

Kịp phản ứng về sau Lâm Quốc Đống thất kinh, sắc mặt biến đổi đột ngột.

"Điều này sao có thể? Kim Lão người có phải hay không tính sai?"

Lâm Quốc Đống rõ ràng có chút thất thố rướn cổ lên, hướng về phía Kim Lão lớn tiếng nghi ngờ nói.

Toàn trường một mảnh xôn xao, Kim Lão gia từ ánh mắt sắc bén quét hần liếc một chút.

Lâm Quốc Đống nhất thời tỉnh hồn lại, sắc mặt ngưng ngừng, thân thể lùi về.

Tâm tư toàn bộ nhào vào Lưu Nhất Minh trên thân Lâm Giai Di đột ngột ngời lời ấy, tiểu não "Ồng" một tiếng, giống như một cái sấm sét đánh xuống đầu.

Một đôi mắt đẹp trợn to, kinh ngạc nhìn Lưu Nhất Minh, tràn đầy vẻ khó tin.

"A! Lão thiên. . . Lão thiên. . ."

Lưu Nhất Minh làm theo hướng về phía nàng ... Khẽ mỉm cười, tự tin, đại khí nụ cười truyền cho Lâm Giai Di, để cho nàng thoáng cái tâm lý an định lại.

Kim Lão nhìn hiện trường vẻ mặt khiếp sợ bộ dáng mọi người, khoát khoát tay, xem thường nói: "Chư vị không cần kinh ngạc! Cũng không cần hoài nghi!"

"Hơn 20 năm trước, bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, ta tôn tử bị người ôm sai một mực ở nhờ ở xưởng ép dầu trong đường hầm, ta cũng vậy gần nhất mới tìm được hắn."

"Cái gì? Chuyện này. . . Đây cũng quá ly kỳ chứ?"

Lúc này có kẻ tò mò không khỏi lên tiếng tuần hồi "Kim Lão, cái đó Gia Lượng thiếu gia không phải ngài cháu trai ruột sao?"

"Ha ha" Kim Lão cười lắc đầu một cái, hôm nay chuyện này phải do hắn tự mình ra mặt nói rõ, đối Kim thị hắn bất kỳ một cá nhân đều không được, chỉ có hắn nói chuyện, sau này mới sẽ không sinh ra tranh cãi!

Hướng chi bây giờ đại cục đã định, đại thế đã thành, cũng không cần che che giấu giấu, giả lấy tìm cơ.

Chỉ bất quá lão gia tử vẫn có giữ lại, nói thẳng là ôm sai, cũng không có đề cập Hạ Vũ Hà, cũng không có đề cập nhi tử Kim Thủ Nghiệp tại nạn xe cộ chuyện.

Lão gia tử chinh chiến cả đời, trên chiến trường giết người vô số, đã sớm coi nhẹ sinh tử, hắn thấy, thứ nhất không có chứng cứ, thứ hai chuyện cũ đã qua, cũng không cần phải truy cứu nữa.

Hướng chi trình độ nào đó, còn muốn cảm kích Hạ Vũ Hà năm đó còn tâm tồn một tia nhân tính, không có đem trong tay lốt Lưu Nhất Minh trực tiếp bóp chết, mà chính là bỏ ở tại ven đường, cái này mới không còn để cho Kim thị trường tồn nhất mạch đoạn tuyệt.

Nói xong, lão gia tử dẫn Lưu Nhất Minh, Kim Vệ Hồng cùng Kim Giải Phóng lại bụi ngùi bồi bạn, bắt đầu giới thiệu khách mời cho hắn nhận biết.

Vị thứ nhất, dĩ nhiên là đại biểu Định Tỉnh Trưởng đến Lý Thư Ký, cái này song phương ở Kim thị tập đoàn tổng bộ cao ốc đã từng thấy, nói đùa đôi câu liền tách ra.

Tiếp lấy cũng là Dự Châu thành phố tân nhiệm Thị Trưởng Văn Thanh Sơn, Văn Thanh Sơn đối với mới vừa rồi một màn cũng không có lộ ra vẻ kinh dị, với hân mà nói, chẳng qua là cảm thấy có chút thú vị mà thôi.

Ngược lại bên người Diệp Tư Vũ có chút khiếp sợ, liếc một cái bên người há hốc mồm nhĩ tử, còn có một một bên cắn đầu ngón tay, đôi mắt đẹp tuyệt trần, mừng không kể xiết Lâm Giai Di, trong lòng thở dài, lần này, nhĩ tử là hoàn toàn một chút cơ hội cũng không có.

Song phương hàn huyên đi qua, liền đối với bên trên Lâm Thị tập đoàn chủ tịch Lâm Quốc Đồng người một nhà.

Biết bên trong tình nhân đều là một bộ nhìn trò vui vẻ mặt nhìn chăm chăm Lâm Quốc Đồng cùng Dương Nhượng Hi, không ít người đã nhìn ra Lâm Quốc Đồng cùng Dương Nhượng Hi về khôn quẩn, không tránh khỏi ha ha cười đứng lên.

Lão gia tử cùng Kim Vệ Hồng mấy người cũng cười, trong nụ cười lộ ra ý vị thâm trường.

"Nhất Minh, cái này hân không cần giới thiệu chứ ? Người nên nhận biết đi!"

"Phốc "Người chung quanh có thiện ý, cũng có không có hảo ý cười đứng lên.

Lâm Quốc Đồng cùng Dương Nhượng Hi về mặt lúng túng, ánh mắt phức tạp nhìn cười chum chim như thường Lưu Nhất Minh, cái này bị chính mình nhìn không tâm thường đồ nhà quê, xương ép đầu gối hém xuất thân tạp hóa con cháu, tặc đảm bao thiên tiểu tử nghèo.

Sắc mặt hai người ngượng ngùng, đôi môi ngọ nguậy, lẩm bẩm không nói ra lời.

Lâm Quốc Đồng rất nhớ đại mắng lão thiên mấy tiếng, lão tặc thiên, người đây là chơi đùa ta nha! Hận không thể quay đầu liền đi, cũng hoặc là tìm một cái lỗ để chui vào, có thể còn sót lại lý trí nói cho mình không thể!

Lâm Quốc Đồng cường ép sắp xếp một tia nụ cười, thanh âm lược nhỏ run rẩy nói: "Kim Lão. . ."

Bên người Lâm Giai Di chú ý tới phụ mẫu quần hình, đôi mắt đẹp ngâm sâu trừng Lưu Nhất Minh liếc một chút.

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, bất luận nói thế nào, hai người này đều là chính mình tương lai cha vợ cùng mẹ vợ, mình cũng không muốn bọn họ ở trước mặt người quá mức khó coi.

Chủ động thăm hỏi: "Bá phụ, bá mẫu được!"

Lâm Quốc Đồng chặt vật đưa tay ra, cầm Lưu Nhất Minh tay, trên mặt vẻ mặt khỏi phải nói rất khó coi. Là vừa xấu hổ lại xấu hổ, thất lưng cũng cúi xuống đến.

Ngược lại Dương Nhượng Hi nữ nhân nhà nhìn thoáng được, nảo tử biến chuyển nhanh, kéo lại Lưu Nhất Minh tay, cười rạng rỡ đường: "Hảo hảo hảo, có rảnh rồi vào nhà ăn cơm! Ném thử bá mẫu thử nghe!"

**** Cảm ơn SPIROU2 về NP và BUFF!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Chúng ta nghe ngài.

Xấu hổ không chịu nổi, thất hồn lạc phách Lâm Quốc Đồng, miễn cưỡng cười vui, hối hận chó vợ Dương Nhượng Hi.

Lão gia tử hài hước ánh mắt quét qua hai người bọn họ miệng, cũng chỉ có thể tâm lý yên lặng than thở.

Hai người này nói khó nghe một chút cũng là nịnh nọt, mắt không dưới bụi; nói dễ nghe một chút, cũng là nóng lòng ái nữ, cam chịu thể nhân chỉ trích.

Nhưng cũng may hai nhân sinh một cái tốt nữ nhĩ, phẩm hạnh cao khiết, tướng mạo không bình thường.

Tự không phải vậy, không cần thiết ba ngày thời gian, cái gọi là mấy tí Lâm Thị tập đoàn liền sẽ trở thành lịch sử, cũng hoặc là biến thành vì Kim thị tập đoàn phía dưới một cái công ty con.

Lưu Nhất Minh mặt mày cười chum chim, cùng gần trong gang tấc Lâm Giai Di mất đi mày lại, về này nhu tình tựa hồ muốn Lâm Giai Di tâm cho hòa tan.

Lâm Giai Di đôi môi mím lại mím, vừa mừng vừa sợ, lại giận lại trách, quai hàm một bên má lúm đồng tiền ẩn lộ vẻ, một đôi mắt đẹp thịnh mãn tựa như Thủy Nhu tình, cũng sắp muốn tràn ra.

Cho dù là người chung quanh đều có thể cảm nhận được Lâm Giai Di từ trong ra ngoài phát ra tâm tình vui sướng.

Kim Lão gia từ nhìn từ trên xuống dưới Lâm Giai Di, nhìn tiểu nha đầu có chút cục xúc bất an, không tránh khỏi gò má ửng đỏ, không đợi hỏi tới, Lâm Giai Di chủ động cười chum chim thăm hỏi: "Kim gia gia được!"

Kim Lão gia từ ngón tay điểm chỉ đến Lâm Giai Di, hài hước cười nói:

"Ha ha! Tốt a! Nguyên lai chính là người cái này tiểu nha đầu đem ta bảo bối tôn từ cho lừa gạt đi?!"

"Phốc "

"Ha-Ha "

"Cái này lão gia từ thật đáng yêu!"

Tất cả mọi người không khỏi tức cười, rồi rít che miệng cười trộm không dứt.

Lưu Nhất Minh cũng không khỏi mỉm cười, lớn như vậy đình người xem trước mặt, lão gia từ khí tràng lại như thế cường đại, may là Lâm Giai Di cũng không khỏi một trận hơi khàn trướng, lòng bàn tay mồ hôi say sưa, đôi mắt đẹp ngậm giận trừng Lưu Nhất Minh liếc một chút, khí thế hấn khoanh tay đứng nhìn, không quan không hỏi.

Lưu Nhất Minh cười, đi lên một bước, mặt ngó Lâm Giai Di đưa tay ra, lòng bàn tay hướng lên trên.

Lâm Giai Di cắn cắn môi, gò má bay lên một vệt đào đỏ, thật là mặt như hoa đào, mịn như Thu Nguyệt, hạnh phúc tới quá đột ngột, Lâm Giai Di tiểu trái tim đoảng đoảng đoảng, như tiểu lộc loạn chàng.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung đến nàng ... Trên thân, không ít quý phụ thực nữ tiểu thư trong đôi mắt tràn đầy hâm mộ về mặt.

Lần này thì có ai dám ngăn lại, ai có thể ngăn lại! Cách đó không xa Văn Bằng Phi nhìn một màn này, trong lòng khó chịu, thật vất vả gặp phải một cái đề cho chính mình động tâm nữ hài, đào mắt là được người khác.

Nếu là Lưu Nhất Minh vẫn là lấy trước tạp hóa công nhân viên chức con cháu xuất thân, chính mình tự nhiên có hơn ngàn loại phương pháp để cho hắn rời đi Lâm Giai Di, nhưng hôm nay, mặc cho người có mọi thứ điều kiện, cũng không làm nên chuyện gì!

Chỉ có thể trở mặt nhìn mỹ nhân rơi vào tay người khác, lại vô lực ngăn cản, tâm lý phảng phất ở tích huyết, hối hận trở về nước quá muộn.

Lâm Quốc Đống sắc mặt tuy nhiên còn có chút ngượng ngùng, nhưng đã rộng rãi nghĩ thông suốt, ngu ngơ cười.

Dương Nhược Hi khẽ thở dài một cái, tràn đầy khích lệ mỉm cười nhìn nữ nhi.

Tâm lý âm thầm than thở, a! Hai chúng ta người sống hơn nửa đời người thật là mù mắt tâm ngu, không biết Chân Long bộ mặt thật sự, vẫn là nữ nhi nhân quang tốt.

Lâm Giai Di tay nhỏ dịu dàng như ngọc, thản nhiên rơi vào Lưu Nhất Minh trong lòng bàn tay, bạch cánh tay như ngọc, mỹ nhân như hoa, trăng cảnh tựa như mơ!

Trước một giây còn bị mọi người khinh bỉ cười nhạo, châm chọc vì "Ngốc Điem" thiên kim tiểu thư, một giây kế tiếp liền biến hóa trở thành nhân sinh người đại thắng.

Lưu Nhất Minh đây chính là Kim thị Đế Quốc tương lai Người kế nhiệm a! Mấy chục tỉ tài sản, có thể trở thành hán bạn gái, cái này cần có nhiều đại khí vận bàng thân mới được như vậy đại tạo hóa.

Xem xét lại Lưu Nhất Minh càng là tạo hóa trời người, lưu lạc ngõ hẻm hẻm nhỏ hơn hai mươi năm, xuất thân nghèo hèn lại tặc đảm bao thiên, không ít bị người trách nan cùng khinh thường, nay Thiên Nhất hướng thay mới mặt, hầu như một bước lên trời cũng không quá đáng.

Như thế hí kịch hóa một màn hoàn toàn chấn động mọi người, hiện trường tiếng vỗ tay Lôi Động, tiếng khen không ngừng.

Bản Từ chẳng biết lúc nào chạy tới phụ mẫu bên người, nhìn thấy một màn này giống vậy hưng phấn không thôi, đánh trong tường tượng đề nghị Minh ca cao hứng, tiếng khen cũng là hán dẫn đầu gọi ra.

Tràng diện thập phần nóng nảy trào dâng, vui sướng tiếng đàn lại lần nữa vang lên.

Lưu Nhất Minh kéo Lâm Giai Di tay, hai người mười ngón tay đan xen, thân nhiên đối mặt khắp nơi khách mời, ở mọi người hâm mộ chúc phúc ánh mắt trong.

Ở Lưu Nhất Minh tỏ ý dưới, Lâm Giai Di then thùng không khỏi vừa vui duyệt dị thường, hướng về phía Kim Lão gia tử thân thiết hô: "Gia gia!"

"Ha-Ha! Được!" Kim Lão gia tử tay vén râu, cười thập phần sung sướng.

Lưu Nhất Minh lại chỉ Kim Vệ Hồng nói: "Đây là cô cô!"

Lâm Giai Di cười ngọt ngào, hoa đào mặt đầy, "Cô cô được!"

"Hào hào hảo!" Kim Vệ Hồng bắt lại Lâm Giai Di tay, thượng hạ tường tận xem xét một phen, vui vẻ yên tâm dị thường.

"Tốt xinh xắn. . . Nhất Minh thật có nhãn quang. . ." Không biết nhớ tới cái gì, hốc mắt hơi hơi ướt át.

Lão gia tử mặt đầy hồng quang, hưng phấn dị thường, khoát tay, tiếp sau tự có hạ nhân dâng lên hộp gấm.

Đây đều là đã sớm chuẩn bị xong, Kim Vệ Hồng tiếp đưa tới tay, mở nắp hộp ra, một mảnh hoàng hôn lộng lẫy chợt hiện, tất cả mọi người trừng đại con ngươi một cái, rướn cổ lên, không chớp mắt chăm chăm.

Kim Vệ Hồng cẩn thận từng li từng tí lấy ra một quả hoàng sắc phi thúy vòng tay, màu sắc vàng rực êm dịu, không ít người nhận ra, nhất thời kinh hô thành tiếng.

"Đây không phải là ban đầu Kim Thủ Nghiệp đập ra ngàn vạn nguyên giá trên trời vòng tay sao? Nghe nói xuất từ Càn Long trong thời kỳ, đây chính là đồ cổ cấp bậc phi thúy Lão Khanh bằng chứng tài liệu."

Cái này vốn là Kim Thủ Nghiệp phu nhân mang theo đồ vật, hôm nay lấy ra, ý nghĩa không giống.

Hiện trường tiếng kinh hô một mảnh, Lâm Giai Di tự nhiên cũng nhìn ra cái này đồ, vật giá trị phi phàm, tiểu trái tim đập bịch bịch.

Kim Vệ Hồng hướng về phía then thùng không khỏi Lâm Giai Di cười duyên nói: "Tiểu nha đầu hiện tại ở hồi hận còn kịp, một khi đeo cái này vào, có thể chính là ta Kim gia nàng dâu. . ."

"Ha-Ha!"

Chung quanh một mảnh cười vang, lão gia tử lão hoài đại úy, ngửa đầu cười to, không ít người ồn ào lên hô: "Mang vào .... Mang vào ...."

Hiện trường trong tân khách nét mặt liền thua Bàn Tử kêu vui mừng nhất, cơ hồ là nhảy nhót tung bừng.

Lâm Giai Di mặt đẹp đỏ bừng, sóng mắt lưu chuyển, đôi mắt đẹp tuyệt trần, liếc một cái bên người Lưu Nhất Minh, ngón tay út móng bấm Lưu Nhất Minh mu bàn tay.

Hai người thân mật tiểu động tác bị thật chặt chú ý bọn họ Văn Bằng Phi chứng kiến trong mắt, tâm lý lửa ghen bay lên, cơ hồ cắn nát thép răng.

Lưu Nhất Minh không nói lời nào một cái giờ lên Lâm Giai Di tay nhỏ, Kim Vệ Hồng lạnh tay lệ mắt, một cái liền đem vòng tay đeo vào Lâm Giai Di trên cổ tay trắng.

Hai cô cháu phối hợp ăn ý, động tác lưu loát như mây bay nước chảy, chỉ là có chút dùng sức mạnh vị đạo ở bên trong.

"Ha-Ha "

Chọc cho hiện trường lại vừa là một mảnh cười vang, Lâm Giai Di đôi mắt đẹp ngậm giận, bất mãn trừng Lưu Nhất Minh liếc một chút.

Lưu Nhất Minh thiếp diện kè tai nói nhỏ nói nhỏ: "Lâm Giai Di, từ giờ trở đi ngươi cũng là ta nàng dâu."

"Chúc mừng Kim Lão gia tử, hôm nay nhưng là Song Hi Lâm Môn nha!"

"Chúc mừng Kim Thiếu Gia vui mừng nhân. . ."

"Minh ca, Lốp Trưởng, chúc mừng các ngươi đối với Khô Mệnh Uyên Ương tốt cuộc thon dài Chánh Quả!"

Lưu Nhất Minh nghe một chút cũng biết là Bàn Tử đang kêu, nghiêng đầu hướng về phía hân mím cười hỏi thăm.

Lão gia tử hải lòng nhìn Lưu Nhất Minh Hòa Lâm Giai Di, hướng về phía Lâm Quốc Đồng cùng Dương Nhượng Hi nói: "Hai vị không có có cái gì ý kiến lời nói, chúng ta rút ra cái thời gian, đem bọn nhỏ hôn sự cho định xuống."

Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhượng Hi nào dám có cái gì ý kiến, dĩ nhiên là gật đầu như già tởi, mặt đầy cười xòa nói: "Chúng ta nghe ngài, ngài lão nói tính toán. . ."

**** Cảm ơn SPIROU2 về NP và BUFF!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Tha cho người được nên tha

Lâm Giai Di rất lợi hại tự nhiên khoác ở Lưu Nhất Minh cánh tay, hai người hầu ở Kim Lão gia tử bên người.

Bây giờ hai người quan hệ đã định, thân phận dĩ nhiên là không đồng nhất như vậy.

Hiện trường tiếng thán phục một mảnh, không ít quý phụ thực nữ trong mắt đều là chăm nhỏ, hâm mộ tình cảm lộ rõ trên mặt.

Không ít người ở Kim Lão quá khứ về sau, vây ở Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhượng Hi hai vợ chồng chung quanh, một mảnh chúc mừng âm thanh.

"Ha ha! Chúc mừng, chúc mừng, hôm sau quý Thiên Kim đính hôn bữa tiệc có thể nhất định phải phát thiệp mời cho ta."

"Ha ha! Nhất định, nhất định. . ."

Lâm Quốc Đống cùng Dương Nhượng Hi sớm đã muốn lái, cười không khép miệng đáp.

Mặt mũi tính toán cái gì đồ, vật, có thể cùng Kim thị kết làm thông gia, cái này cũng là lớn nhất mặt mũi.

Đây là đòi trước tích bao nhiêu Âm Đức mới tu đến phúc khí, bao nhiêu người nằm mơ đều mơ không đến chuyện tốt.

Bây giờ lại có thể để cho bọn họ Lâm gia đụng vào, nữ nhi coi như tương lai Kim thị tập đoàn nữ chủ nhân, suy nghĩ một chút hai người đều không thể tin được.

Làm sao cũng không nghĩ tới Lưu Nhất Minh sẽ là Kim Lão gia tử cháu trai ruột, lý kỳ như vậy sự tình lại có thể có thể phát sinh ở hiện thực xã hội trong.

Mặt, vẫn là cảm khái nữ nhi nhân quang cùng vận khí, Dương Nhượng Hi bụm lấy ở ngực, đè nén xuống kích động cảm xúc, mặt đầy vui mừng nhìn.

Đám người trung ương hào quang chiếu rọi, hưởng thụ vạn trọng vinh quang nữ nhi.

Về phần nói bị Lưu Nhất Minh đánh mặt, cái đó tính toán cái gì sự tình? Người khác muốn bị đánh mặt còn không có phần này phúc khí đây!

Huống chi cái này không là chính mình tương lai con rể à? ! Chung quy vẫn là người một nhà.

Nghĩ tới đây liền thư thái, tâm cảnh buông ra, tự nhiên phá lệ cao hứng.

Đám người tiếp sau, nghị luận nóng nảy trào dâng, không ít quý phụ thực nữ càng là mặt mày hớn hớn, đỏ mặt tai mỏ đầu, nhìn Lưu Nhất Minh thêm thường tam xích, ánh mắt ghen tị nhìn chăm chăm tự nhiên hào phóng kéo Lưu Nhất Minh cánh tay Lâm Giai Di.

"Cái này Lâm Quốc Đống thật đúng là nhân sinh một cái tốt nữ nhi, vận khí thật là nghịch thiên. . . ."

"Người nào nói không phải sao! Thật là hâm mộ chết người, ta làm sao lại không có cái vận tốt này đây? . . ."

"Hừ hừ! Nếu không phải hấn nữ nhi dốc hết sức chống lại, si tình không thay đổi, nào có hai người bọn họ miệng giờ phút này phong quang?"

. . .

Tiếp sau Tô Thắng Lợi cùng Tô Chí Quốc mắt thấy cảnh này, lại là cao hứng lại vừa là thất lạc, không tránh khỏi quay đầu liếc liếc một chút Tô Tiểu Nguyệt, nguyên bản hưởng thụ tất cả những thứ này vinh quang hẳn là nữ nhi mới đúng.

Thế sự vô thường, tạo hóa trên người, để cho mỗi người nhân sinh cảm giác vô lực.

Cùng Thịnh Đường văn hóa Hạ Văn Đông bắt tay về sau, hần bên người Hạ Tiểu Phi đã sớm không kịp chờ đợi, về mặt cười nịnh, khom người tìm trong người hai tay nắm Lư Nhất Minh tay, về mặt kích động.

"Minh ca. Không. . Kim Đại thiếu. . Còn nhớ ta không? Ta là Tiểu Phi, Hạ Tiểu Phi."

Hạ Tiểu Phi như thể nịnh hót cử động, để cho Hạ Văn Đông thoáng nhủ lại mi đầu, bất quá ngay sau đó thư thái, bây giờ Lư Nhất Minh cũng không phải là ngày xưa đại náo Hoàng gia nhất hào lúc cây cỏ.

Kim thị Đế Quốc Người kẻ nhiệm tự nhiên xứng đáng, ngoại nhân cũng sẽ không nhạo báng chính mình thì từ không có cốt khí, nếu như có thể kéo gần quan hệ, không biết bao nhiêu người hăm mộ đây!

Không nhìn thấy người chung quanh con người một cái cũng sắp đổ sao? Cái này Lư Nhất Minh bây giờ so với miếng bánh thơm còn thơm tho đây!

Lư Nhất Minh tự nhiên nhận ra Hạ Tiểu Phi, cũng tương tự muốn đứng lên mới vừa rồi đám người bọn họ cười nhạo Trương bá phụ cử động, từ tốn nói: "Ừ, ta nhớ được, chẳng qua là thật giống như người có chút giao hữu không cần thận nha!"

"Ây. . ." Hạ Tiểu Phi ngạc nhiên, không hiểu Lư Nhất Minh trong lời nói hàm nghĩa, nhất thời sững sờ tại chỗ.

Theo sát Hạ Tiểu Phi Từ Ký tập đoàn Từ đại thiếu tâm linh trong sáng, thoáng cái liền nghe hiểu Lư Nhất Minh ám chỉ trong lời nói.

Nhất thời lúng túng không được, cũng hối hận không được, trong lòng loạn tung tung phèo, thấp thòm bất an.

Từ mới vừa rồi Lư Nhất Minh thân phận bị công khai về sau, hần liền khiếp sợ không thôi, trong lòng hối hận, tính sai, tính sai, không khỏi quay đầu ở trong đám người tìm kiếm Trương Thụ Minh hai vợ chồng thân ảnh, không biết làm sao khách mời đông đảo, trong thời gian ngắn tìm tìm không được.

Tuy nhiên trong lòng hối hận, nhưng đối mặt Lư Nhất Minh lúc, vẫn ý mình thân phận, chính mình đầu gì cũng là Từ Ký tập đoàn ông chủ nhỏ, người Kim Đại thiếu tổng sẽ không ngay mặt để cho ta khó coi, nói như vậy, coi như quá không phù hợp người Kim thị tập đoàn Người kẻ nhiệm thân phận.

Nghĩ tới đây, Từ đại thiếu chủ động đưa tay, tự giới thiệu nói: "Kim Thiếu Gia, ngài khỏe! Ta là Từ Ký tập đoàn Từ Hạo Kiệt."

Lư Nhất Minh cười một tiếng, cầm Từ Hạo Kiệt tay, từ tốn nói: "Từ Ký tập đoàn, ta nhớ rồi."

Nói xong, liền không nói thêm gì nữa, trực tiếp vượt qua hần tiếp tục đi phía trước. Kim Lão gia mặt không đổi sắc, đối với mới vừa rồi một màn làm như không thấy, những thứ này tiểu bối nơi nào có thể vào được hần mắt.

Từ Hạo Kiệt sững sờ tại chỗ, trên ót "Chà" một cái phủ đầy mồ hôi lạnh, cẩn thận tỉ mỉ Lư Nhất Minh lời nói, đây rõ ràng là cảnh cáo uy hiếp nha!

Từ Hạo Kiệt đầu không ngu ngốc, thoáng cái liền biết, vội vàng xuyên qua mọi người, đi tới khách mời tiếp sau, đi tìm đến Trương Thụ Minh hai vợ chồng.

Ánh mắt mọi người đều theo Kim Lão cùng Lư Nhất Minh đoàn người, không người để ý đến hần.

Ngược lại Hạ Văn Đông chờ hần quá khứ về sau, hướng về phía nhi tử Hạ Tiểu Phi cảnh cáo nói: "Sau này thiếu cùng hần qua lại, nhiều cùng Kim Thiếu Gia như vậy nhân vật lui tới, biết chưa?"

Từ đại thiếu cất bước gấp hướng đến khách mời phía sau cùng, liếc một chút liền nhìn thấy Trương Thụ Minh hai vợ chồng còn có Trương Bàn Từ.

Ba người vừa nhìn Lư Nhất Minh, một vừa cười nói, thần sắc hết sức kích động, vui vẻ.

Đặc biệt là Bàn Từ đơn giản là hoa chân múa tay, mặt này hớn hở, nước bọt bay loạn.

Nếu là bình thường hoàn cảnh, Trương Thụ Minh sớm rầy nhi tử, hôm nay lại ngoại lệ, nhìn nhi tử lòng tràn đầy vẻ vui mừng.

Không nghĩ, treo nhi giấy xích nhi tử ngốc lại có như vậy tạo hóa, tưởng tượng đều cảm thấy thật không thể tin, giống như trong mộng!

Lần này chẳng những Công Xưởng có thể cứu, không khéo ta Trương gia cũng sẽ có bước lên Dự Châu xã hội thượng lưu này một ngày.

Từ đại thiếu hoảng hốt chen qua đám người, một vệt trên trán mồ hôi, hướng thân thể đến ba người trước mặt.

"Trưởng tông. . . Trưởng thúc thúc. . ."

Từ đại thiếu như xưng hô này, đem Trương Thụ Minh hai vợ chồng một cái kêu sùng sốt một chút.

"Trưởng thúc thúc, chúng ta siêu thị trong đồ ăn loại hiện nay cần hàng hóa, ngài có thể nhất định phải giúp ta một tay. . ."

Từ Hạo Kiệt bắt lại Trương Thụ Minh tay lắc lắc, lời nói khẩn thiết nói.

Tương Thụ Minh chợt nghe về sau, mừng rỡ khôn kể xiết, tâm niệm nhất chuyển, liền đã hiểu ra Từ Hạo Kiệt cử động.

Bản Từ ngược lại có chút ít không cam lòng, nghĩ đến lần trước lúc ăn cơm người này cao cao tại thượng điệu bộ, còn có mới vừa rồi người sau trào phúng phụ mẫu cử động, càng làm cho hắn nổi nóng.

Không đợi lão ba nói chuyện, lúc này lãnh đạm cự tuyệt nói: "Cắt! Người Từ đại thiếu cũng thật là biết nói đùa, chúng ta cái này tiểu Công Xưởng có thể giúp người gì không?"

"Đừng nói đùa chứ. . . Tưởng thúc thúc, người xem. . ."

Từ Hạo Kiệt trong lòng tâm hận, trên mặt vẫn cười xòa không ngừng. Nếu không phải cố kỵ Bản Từ cùng Lưu Nhất Minh quan hệ, hẳn đường đường Từ đại thiếu hà chi vụ sẽ như thế ẩn nói khép nép, cho Tương Thụ Minh như vậy trong ngày thường không thèm nhìn tiểu thương nhân cười xòa.

"Ha ha! A Nghị không hiểu chuyện, Từ thiếu gia đừng để trong lòng, quay đầu chúng ta nói một cái hợp tác sự tình."

Tương Thụ Minh nói cho cùng Mạc Ba Cồn Đà vài chục năm, về điểm kia khuất nhục không coi vào đâu, huống chi Từ đại thiếu bây giờ hạ cố nhận cho điệu bộ, không thể nghi ngờ cùng nói xin lỗi, hơn nữa lại nói cũng rất đẹp, là cầu hắn Tương Thụ Minh hỗ trợ, mặt mũi cũng cho, tha cho người được nên tha đi!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Lớp trưởng đại nhân, ...

Cũng không lâu lắm, Kim Lão gia tử cùng Lưu Nhất Minh đoàn người đã tới khách mời sau cùng, nơi này chính đứng Bản Từ một nhà ba người người.

Tương Thụ Minh hai cái Từ Hữu chút ít kích động mặt đỏ tới mang tai, tay chân luống cuống, cho tới bây giờ không có nghĩ đến có một ngày có thể cùng sáng lập Kim thị Đế Quốc truyền kỳ lão nhân mặt đối mặt.

Bản Từ làm theo hai mắt sáng lên, hưng phấn khó đề nén, có thể cũng không dám lỗ mãng, đứng ở Lão Ba Lão Mục tiếp sau hướng về phía Lưu Nhất Minh cùng với Lâm Giai Di nháy nháy mắt, toét miệng hắc hắc vui vẻ.

Lão gia tử mặt lộ vẻ nghi hoặc, đối với Tương Thụ Minh không có chút nào ấn tượng.

Chung quanh các tân khách rồi rít lấy hải hươc ánh mắt nhìn Tương Thụ Minh một nhà ba người người, không ít người nhớ tới tiệc rượu trước khi bắt đầu, hai vợ chồng khom người cúi người, khắp nơi phát danh thiệp cử động.

Không khỏi cười đứng lên, lúc ấy mọi người liền có chút hiếu kỳ, không biết bọn họ người như vậy là thế nào lẫn vào đến?

Trong lúc này thật là có kẻ tò mò chủ động hướng hội trường phục vụ bồi bản tố cáo, bồi bản đều là đi qua huấn luyện, nhìn một chút đang bận việc phát danh thiệp Tương Thụ Minh phụ phụ hai người về sau, ổn định trả lời: "Hôm nay phạm là có thể trình diện, đều là đi qua Đại Quân Gia nghiêm khắc sàng lọc, không phù hợp điều kiện, là không có khả năng lẫn vào đến."

Những người này nghe cũng không thể tránh được, đành phải thôi!

Bây giờ chính chủ chống lại, mọi người rồi rít dần lên hứng thú, có xem náo nhiệt, có không có hảo ý, cũng có thương hại.

"Cái này hai vợ chồng một cái lần này gặp rõ ràng, lần này không lộ vui lấp không thể, ha ha. . ."

Đây là đem hai người cho rằng cửa hàng tên lừa đảo đến xem

"Ách! Nói không được, có thể là Kim gia hạ nhân được nhân tình, đi cửa sau vào đi?"

"Đây nếu là bị tại chỗ đuổi ra qua, chuyện vui có thể đại. . ."

"Ha ha. . ."

Tương Thụ Minh một nhà ba người người giờ phút này đang đứng ở hưng phấn chính giữa, cũng không có phát giác đến người chung quanh ánh mắt khác

thường cùng hải hước về mặt.

Lưu Nhất Minh cùng với Lâm Giai Di hướng về phía Trương Thụ Minh hai vợ chồng ôn hủ cười một tiếng, cơ hồ là đồng thời nói: "Bá phụ, bá mẫu được!"

Trương Thụ Minh cùng Vương Ngọc Mai cười rạng rỡ, gật đầu không ngừng, luôn miệng nói: "Hào hào hào!"

Lưu Nhất Minh lại hướng về phía lão gia tử nói,

"Gia gia, đây là ta Đại Học đồng học phụ mẫu, hai năm qua tôn nhi không ít được người ta trợ giúp."

"Ồ!"

Lão gia tử lúc này liền biết, Trương thúc đối với Lưu Nhất Minh nhân tế quan hệ làm qua điều tra, tự nhiên biết người một nhà này đối với Lưu Nhất Minh từng có ân huệ, chỉ là không có thấy tận mắt người mà thôi.

Lão gia tử lúc này chủ động hướng Trương Thụ Minh đưa tay ra, mặt lộ vẻ cảm kích nói: "Cảm ơn các người, ta Kim gia tuyệt sẽ không bạc đãi có ân cùng chúng ta người. . . ."

Trương Thụ Minh về mặt vẻ sợ hãi, vội vàng hướng thân thể tới, hai tay nắm ở lão gia tử tay, khiêm tốn nói: "Lão gia tử nghiêm trọng, có thể làm không tầm thường ngài lão tạ."

Bàn Tử lúc này mới dám bước lên tới, một gương mặt mập đã sạm đỏ bừng bừng, kích động cười nói: "Kim gia gia được, ta là Nhất Minh đồng học."

"Thật tốt được, hảo hải tử, không tệ! Sau này đi theo Nhất Minh, giúp hắn nhiều một chút. . ."

Ở nơi này là giúp Lưu Nhất Minh nha, rõ ràng là cho Trương Nghị một cái Thông Thiên Đại Đạo, ôm đùi Kim thị tập đoàn, phú quý trong tầm tay.

Trương Thụ Minh phụ phụ tự nhiên mừng rỡ khôn kể xiết, luôn miệng cảm tạ không ngừng.

Kim Lão gia tử lão hoài đại úy, tâm tình thập phần không tệ.

"Hí!" Bốn phía người tiếng thán phục nổi lên bốn phía,

"Cái này Trương Thụ Minh thật đúng là chó săn cút vượn, một bước lên trời nha!"

Đám người tiếp sau, có người thông minh đã hướng bồi bàn hỏi mới vừa rồi mâm danh thiếp com đi nơi nào?

Thậm chí, bắt đầu khom người cúi đầu, ở cây cỏ mặt đất tìm kiếm cái gì!

Bên này Trương Nghị chạy đến Lưu Nhất Minh cùng với Lâm Giai Di bên người, vây quanh hai người trực đả chuyển, trong miệng ha ha chỉ đề, trêu ghẹo nói: "Minh ca, phía có chuyện ta một mực lừa gạt đến người!"

Lưu Nhất Minh nghe cười một tiếng, cũng không thêm đề ý hỏi "Ồ? Chuyện gì?"

Cũng là Lâm Giai Di cũng tò mò nhìn Trương Nghị, Bàn Tử làm theo hướng về phía Lâm Giai Di cười hắc hắc, trong nụ cười lộ ra không có hảo ý.

Lâm Giai Di bị hắn cười sợ hãi trong lòng, chân mày cau lại, nhìn hắn chăm chăm.

Bàn Tử làm đài giọng nói: "Lớp trưởng đại nhân, chúc mừng người nha! Ta bây giờ là không phải là không dùng ở làm nằm vùng."

"Cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Cần bao lâu?

Bệnh viện trong hành lang, tuy nhiên Lưu Nhất Minh sắc mặt như thường, nhưng vẫn là bị cảnh thận Lâm Giai Di phát hiện một tia manh mối, Lưu Nhất

Mình giữa lòng mây bọc lộ ra ngoài một tia u buồn thần sắc, dẫn động nàng ... không hiểu bất an.

Giống như én nhôi như vậy kéo Lư Nhất Minh cánh tay một bên đi về phía trước, một bên ngẩng đầu hỏi "Làm sao?"

Lư Nhất Minh vừa cúi đầu, nhìn Lâm Giai Di xinh đẹp gương mặt, ân cần ánh mắt, trấn an cười một tiếng.

"Không có gì!"

Tạm thời quét tới trong lòng về này khói mù, nắm chặt một cái Lâm Giai Di tay nhỏ, cười nói: "Tôi hôm qua trở về, ta này cha vợ cùng mẹ vợ không có sao chứ?!"

Lâm Giai Di bật cười, hung hăng trừng Lư Nhất Minh liếc một chút, giận trách: "Còn nói sao!"

"Tôi hôm qua trở về về sau, mẹ ta một mực ở nói, tùy theo ta ..., vừa đẹp lại thông minh. . . Lại có nhân quang. . . Còn nói cha ta mắt mù tâm cũng mù, ba ta là một câu nói cũng không dám phản bác, ngay tại này hắc hắc cười ngây ngô. . . Ha-Ha. . ."

Lâm Giai Di nói tới chỗ này, đầu lĩnh tựa vào Lư Nhất Minh vai cạnh bên trên, hạnh phúc cười đứng lên, ánh mắt cũng sắp híp lại thành một đường tia.

"Ha ha" Lư Nhất Minh cũng không cảm giác mỉm cười, tâm tình hơi chút thoải mái một chút.

Trở lại biệt thự về sau, Lư Nhất Minh một cá nhân ở bên trong phòng, đi qua đi lại, suy nghĩ như thế nào cứu vãn?

Lại hai ngày nữa cũng là ngày 12 tháng 5, hậu thế mọi người đối với cái này một ngày tuyệt không đối với sẽ không xa lạ.

5/12 Tứ Xuyên động đất là Hoa Hạ lập quốc tới nay mãnh liệt nhất một lần động đất, tổng cộng tạo thành 69,227 người tử vong, 374,643 người bị thương, một 7,923 người mất tích, là lập quốc tới nay lực phá hoại lớn nhất động đất, cũng là Đường Sơn Đại Địa Chấn sau thương vong nghiêm trọng nhất một lần động đất.

Động đất đi qua, phương viên 10 vạn km vuông một mảnh đồ nát thê lương, sơn hà lệch vị trí, gia viên hủy diệt, sinh linh đồ thán, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, nhân gian nhất đại họa kiếp.

Bây giờ chỉ có hai ngày thời gian, chính mình như thế nào mới có thể tránh miễn cái này một họa kiếp phát sinh?

Lư Nhất Minh khổ tư, tâm thần bất an, đứng ngồi không yên.

Đẩy cửa sổ ra, xa xa cây cỏ sườn núi lên xuống, lâm viên kỹ thuật viên đang ở khom người tu bổ hoa mộc. Nơi chân trời, vịnh viễn là tuyên cổ bất biến lưu vân.

Lư Nhất Minh nhắm mắt trầm tư, chính mình chỉ có Hậu Thiên Cảnh sơ kỳ thực lực, cho dù là bày cự hình "Tụ Linh Trận" tu luyện, trong thời gian ngắn cũng đột phá không, huống chi cho dù đột phá cũng có không làm nên chuyện gì.

Trước cả đời Tứ Xuyên động đất nhưng là 8 cấp đặc biệt động đất, 8 cấp là cái gì khái niệm? Nó tương đương với mấy trăm viên Bom Nguyên Tử năng lượng ở 10 vạn km vuông khu vực trong nháy mắt đồng thời thả ra, ảnh hưởng đến 16 cái tỉnh khu thành phố.

Như thế cự đại uy lực, khỏi nói chính mình Hậu Thiên Cảnh tu sĩ, chỉ sợ cũng chỉ có Đại Thừa cảnh giới tu sĩ có thể lực kháng.

Nhưng là cái này cảnh giới tu sĩ tuy nhiên có thể đối kháng, nhưng lại vô pháp hấp thu như thế cự đại trùng kích lực.

Hậu thế công bố ra tư liệu, động đất tâm địa chấn độ sâu độ sâu: 20 Km

Chính mình thực lực cũng vô pháp lặn xuống đến lòng đất sâu như vậy địa qua phá hư nó tâm địa chấn.

Chính mình ở cái này thế giới ưu thế duy nhất đơn giản cũng là sớm biết cái này tất nhiên sẽ phát sinh được tai nạn mà thôi, về phần hướng quốc gia động đất trung tâm báo cáo.

Lư Nhất Minh lắc đầu một cái, cho dù là mượn lão gia tử sức ảnh hưởng, có thời cơ cho Trung Ương Lãnh Đạo ngay mặt báo cáo thì như thế nào?

Người ta sẽ tin một mình người hai mươi tuổi người tuổi trẻ hồ ngôn loạn ngữ sao? Dám nói hai ngày sau đó phát sinh động đất, sợ rằng hội bị đương thành một cái người điên, cho trực tiếp đưa đến Bệnh Viện Tâm Thần qua, mang đến điện giật trị liệu.

Về phần cho bọn họ tỏ rõ mình là Tu Chân Giả, phơi bày một ít chính mình cường hãn thực lực, phỏng chừng có một nửa có thể sẽ bị đè lại thái mông nghiên cứu, làm một chút khoa học thí nghiệm.

Nghĩ tới đây Lư Nhất Minh không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, biết rất rõ ràng, tai nạn nhất định sẽ phát sinh, lại vô lực cứu vãn, cái này loại cảm giác rất khó chịu!

Phập phồng thấp thỏm, khó mà nhập định, trực tiếp ảnh hưởng tiến độ tu luyện.

Nếu như không tự mình ra tay, ngồi nhìn gần 7 vạn bách tính bị hại mà không để ý, cái này tất nhiên sẽ trở thành một tâm ma, dưới thiên kiếp, chính mình khó tránh khỏi thân từ đạo tiêu.

Chính Đạo nếu như không được, chỉ có lấy kỳ mưu trí thắng.

Lưu Nhất Minh ở bên trong phòng ngây ngô chân có một giờ, tâm quyết định, lúc này đứng dậy, phân phó Tường thúc chuẩn bị xe, qua công ty tổng bộ.

Thông tri một chút qua về sau, Tào Văn Bản bọn họ như cũ coi như thiếp thân bảo tiêu, phụ trách một hàng an toàn.

Maybach xe sang trọng đội hiện thân lần nữa Dự Châu thành phố đường phố trên đường, đưa tới vô số thị dân chụp hình phát Micro Blog khoe khoang.

Ngồi ngay ngắn ở rộng lớn xe sang trọng bên trong, Lưu Nhất Minh chợt nhớ tới cùng một, trong lòng nhất động, mở miệng nói: "Tào đại ca, bẩm Tường thúc điện thoại."

Tào Văn Bản ứng tiếng đáp: "Tốt" lời ít ý nhiều, lấy ra bảo mật điện thoại, gọi thông Tường thúc dãy số.

Đã nhiều ngày sống chung, cộng thêm Tào Đại Tráng cùng gia gia sinh tử chiến hữu quan hệ, hai nhân tướng chỗ đứng lên thập phần hòa hợp.

Lưu Nhất Minh nói âm thanh cảm ơn, hướng về phía Microphone nói: "Tường thúc, ta nhớ được người có một con trai của lão chiến hữu tinh thông máy tính?"

"Ây. . Là, thiếu gia có chuyện tìm hấn sao?"

"Đừng, để cho hấn trực tiếp tới công ty gặp ta." Lưu Nhất Minh nhẹ giọng phân phó nói.

"Được!"

Kim gia Đại Quân Gia Tường thúc ngừng điện thoại, nói với lão gia tử một tiếng, lão gia tử nghe cười một tiếng, khoát khoát tay để cho hấn làm theo.

Ba mươi phút về sau, về mặt vẻ hưng phấn Tiểu Hắc người mặc đồ thể thao, mang theo Mũ lưỡi trai đi tới Kim thị tập đoàn tổng bộ cao ốc.

Ổ đẹp để nhân viên lễ tân dưới sự hướng dẫn, hết nhìn đông tới nhìn tây, về mặt hiếu kỳ cùng hưng phấn vẻ mặt, đi tới chủ tịch cửa phòng làm việc trước.

Gõ nhẹ hai lần tiếng cửa, lấy được cho phép về sau, mới đẩy mở cửa, Tiểu Hắc về mặt khẩn trương bước đi vào.

Về mặt xấu hổ nụ cười, gật đầu không ngừng hỏi thăm.

Lưu Nhất Minh ngồi ngay ngắn ở lão bản trên ghế hướng về phía hấn cười một tiếng, sau đó ngoắc ngoắc tay, tỏ ý hấn tới.

Tiểu Hắc thấp thỏm bất an, có chút câu nệ, Lưu Nhất Minh một cái gấp mặt trước Laptop trả lại cho hấn, lạnh nhạt nói: "Đưa cái này cho ta Hack mắt, cần bao lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Đây chính là tung tin vịt nha!

Lưu Nhất Minh chẳng qua là lẳng lặng nhìn hấn, không nói một lời, khí thế trầm ổn như vực sâu, Tiểu Hắc không tránh khỏi đánh run một cái, cẩn thận từng li từng tí nói: "Kim thiếu. . . ."

Lưu Nhất Minh căn bản cũng không nghe hấn nói nhảm, trực tiếp làm hỏi " Bao nhiêu thời gian có thể bắt được hậu trường quyền không chế?"

Tiểu Hắc lung lay rằng, thoáng chần chờ một cái nói: "Như quả không ra ngoài dự liệu, mười phút giải quyết."

Lưu Nhất Minh điểm gật đầu, tỏ ý đường: "Bắt đầu đi!"

Tiểu Hắc nguyên danh Điền Triết, bởi vì sinh ra được da thịt liền hack, theo hấn ba ba còn muốn hack xuất sắc, từ nhỏ đã bị người Điền Tiểu Hắc, Điền Tiểu Hắc gọi, đến trường, trong đám bạn học chào hỏi cũng là như vậy.

Lên Đại Học lúc, học cũng là máy vi tính, đối với lập trình kỹ thuật rất là tinh thông, sau đó si mê Game Online, khổ nỗi không có tiền, liền động lịch tâm tư, thường xuyên biên soạn một ít phần mềm tiện ích kiếm điểm thu nhập thêm.

Lên học kỳ giữa thường xuyên cúp cua, ăn và ngủ toàn bộ ở Internet Coffee trong, tại trường học cảnh cáo cũng thông báo gia trường khuyên nhủ, hần lão ba ba phen mắng bần từ Internet Coffee trong kéo ra ngoài hành hung, không biết làm sao si mê quá sâu, lại không thể thay đổi.

Bỏ tiết quá nhiều, sau đó trực tiếp tại trường học đuổi. Thiếu chút nữa không đem Lão Hắc tức chết, dưới cơn nóng giận nhất lên thiết còn đem Tiểu Hắc một chân đánh gãy, nằm viện gần nửa năm mới tốt.

Sau cùng hần lão ba bỏ tiền cho Tiểu Hắc mua một đài máy tính, kéo dây cáp mạng, không để cho hần đi Internet Coffee lêu lổng.

Cái này tiểu tử chỉ dựa vào thiên phú, thường xuyên tư hỗn ở tại A 5 diễn đàn cùng Hoa Hạ Trạm Trường kỹ thuật forum.

Thường xuyên phát một ít Hacker phương diện kinh nghiệm tâm đắc, ở trong diễn đàn bị một đoàn tiểu đệ ủng hộ quỳ lạy, tự thành một cái tiểu phạm vi.

Tuổi trẻ khí thịnh, vì khoe khoang kỹ thuật ngu ngốc, thường xuyên ở QQ Group trong, phát ra mấy giờ mấy phút đánh chiếm một cái Chính Phủ Website.

Tại một ít làm Website ưu hóa xếp hạng, cùng với làm giả chứng nhân chứng kiến về sau, song phương hợp tác, Tiểu Hắc phụ trách xâm nhập mục tiêu Website hậu trường, ở Website Mật Mã Gốc - Source Code trong lún vào khách hàng Website hack liên tiếp.

Đồng hành bên trong giống vậy hứng thú, thủ đoạn so sánh kịch liệt, làm theo trực tiếp xâm nhập Chính Phủ chức nghiệp giấy chứng nhận Kho số liệu bên trong, đem một ít giấy chứng nhận giả tin tức ghi vào hậu trường Kho số liệu bên trong, tốt lấy giả thành thật.

Tiểu Hắc cũng không dám làm như thế, tuy nhiên cái này so sánh lời nhiều, nhưng hần còn có thể khống chế chính mình dục vọng, minh bạch cái này hậu quả còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Bắt được laptop về sau, Tiểu Hắc trực tiếp bắt đầu ping www. (Tứ Xuyên tỉnh động đất Vững Vực tên gọi)

ENTER xác định bàn phím gõ sau, bắn ra nhất lưu tiếng Anh cùng số tự: Reply from 171. 8. 84.

Nhìn đến đây Tiểu Hắc "Phốc xuy" cười một tiếng, cười nhạo nói: "Lại là một cái trần trụi Internet!"

"Server ngay cả firewall đều không trang bị, tương đương với đại cô nương không tù y phục, chờ ta lên người!"

Giờ phút này Tiểu Hắc lưu manh khí thế mười phần, trào phúng xong về sau, dùng dùng gõ vào qua liên tiếp chỉ thị, bắt đầu quét xem.

Không tới một phút, Tiểu Hắc lại lần nữa xuy cười đứng lên, "RPC (Remote Procedure Calls) chỗ sơ hở, thật là Tiểu Bạch a!"

Tiến vào công tác trạng thái Tiểu Hắc giờ phút này biểu hiện hoàn toàn giống như là trên chiến trường một danh chiến sĩ, tư duy nhanh nhẹn, động tác nhanh nhẹn.

Từ trong túi móc ra một cái USB, cắm vào laptop USB trên miệng, viễn trình khống chế "Gà thịt" Server đối với mục tiêu Server tiến hành tràn ra công kích.

Không tới hai phút, Tiểu Hắc nhếch miệng lên câu khôi một vệt nụ cười, Lưu Nhất Minh điểm gật đầu, cái này tiểu tử có năng lực.

Giờ phút này Tiểu Hắc đã bắt đầu lên truyền khống chế trình tự, lại độ quá khứ ba phút, Tiểu Hắc "Ba" vừa gõ E N E R bàn phím, đặc ý la lên: "Giải quyết!"

"Kim Thiếu Gia, đã bắt được hậu trường quyền khống chế."

Nói hoàn về sau Tiểu Hắc, nhìn nhìn thời gian, 6 phút nhiều một chút, đối với chính mình kết quả còn thật hài lòng.

Lưu Nhất Minh hài lòng điểm gật đầu, khen: "Không tệ! Không tệ! Không trách liền Tường thúc đều khen người!"

Tiểu Hắc cười một tiếng, hơi hơi khom người, cẩn thận hỏi "Kim Đại thiếu, người muốn quyền khống chế làm gì? Cái này động đất cục Website không có gì mờ."

"Người đây không cần phải để ý đến, cho ta đem nó trang đầu nội dung đổi, trừ phía trên động đất cục LOGO đồ án, Chuyên Mục nhánh (mạng Lan), phía dưới ngôn ngữ toàn bộ không muốn, trực tiếp là một cái đơn Logo, tiêu đề dùng dễ thấy hắc sắc đại kiểu chữ: "Đặc biệt đại cảnh cáo" "

Lưu Nhất Minh đưa lưng về phía Tiểu Hắc, nhìn trong suốt cửa sổ thủy tinh ở ngoài sóng gợn lăn tăn Như Ý mặt hồ, xúc động nói: "Nội dung như sau. . ."

"Căn cứ quốc gia động đất đài Internet trắc định dự đoán, tại Bắc Kinh thời gian 200 8 năm tháng 5 ngày 12 14 lúc 28 phân 04 giây, ở Z C huyện khu (Bắc Vĩ 31. 0 độ, Đông Kinh 103. 4 độ) sẽ phát sinh 8 cấp động đất. Uy lực cực đại, dự trừ phá hư khu vực vượt qua 10 vạn km vuông.

Mời Z C Huyện: Bắc Xuyên: Miên Trúc: A Bá Châu đảng địa cư dân, nhất định phải lần nữa thời gian trước đây rút lui, không đủ sức rút lui người, làm ơn nhất định đi trống trải bằng phẳng địa tạm thời nương thân, chờ cứu viện!

Vô cùng khẩn cấp, kể trên khu vực Chính Phủ đơn vị nhất định phải phối hợp dân chúng, làm xong rút lui khai thông trấn an công tác!"

Tiểu Hắc nghe hoàn về sau, trợn mắt hốc mồm, con người một cái cũng sắp lòi ra, dùng sức nuốt một cái nước miếng về sau, lấy hơi nói: "Kim thiếu, đây chính là tung tin vịt nha! Sẽ cho ra nhiều loạn lớn, đây nếu là bắt, không bị bắn chết, cũng phải vững chãi ngồi tù nha!"

...

Kim thị tập đoàn tổng bộ một gian chuyên nhất vạch ra bên trong phòng làm việc, mấy đài cao tính năng máy tính toàn bộ mở ra, bên trong cả gian phòng không ngừng truyền ra "Dừng dừng" bàn phím tiếng đánh, giống như mưa to.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Mau đi xem một chút

Tháng 5, 12h trưa, nữ lãnh đạo Đường Tiểu Na theo thường lệ phao một ly Blue Mountains cà phê, dẫn gân cốt một cái, nắn bóp mấy cái ê ẩm cứng ngắc cổ, thở khê mấy hơi thở. Bắt đầu ngồi xuống, tùy ý trở mình nhìn một chút mới nhất Micro Blog động thái.

Đột nhiên một cái Micro Blog đập vào mi mắt, bốn cái dễ thấy kiểu chữ "Tứ Xuyên cấp tám động đất" để cho nàng tiểu trái tim thốt nhiên giật mình, nhìn một cái thu được người lại là chính mình chủ ý Internet đại V "Phong giáo sư" phát.

Nhất thời không nhẫn nại được trong lòng hiếu kỳ, ngón tay út nhẹ nhàng điểm một cái, "Ba" mở ra.

Hơi co lại hình ảnh một tấm, Đường Tiểu Na lại lần nữa click vào tám ảnh để phóng to, thỉnh linh đập vào mắt "Đặc biệt đại cảnh cáo" bốn chữ lớn.

Phía dưới nội dung để cho Đường Tiểu Na thất kinh, miệng tự lẩm bẩm: "A! Ta Thượng Đế nha! Đây là thật sao?"

Tứ Xuyên mang tới bạo phát cấp tám động đất, cái này tin tức quá mức nghe rộn cả người, quả nhiên Micro Blog phía dưới, trong nháy mắt một loạt nghi vấn hồi âm

"Là thực sự? Giáo sư?"

"Giáo sư lại nổi điên chứ? Động đất có thể đoán trước sao?"

"Lợi hại ta Phong giáo sư, ngài lão bây giờ đổi nghề địa phương chấn động chuyên gia?"

"Ha ha! Giáo sư hôm nay quên uống thuốc chứ?"

.....

Không bao lâu ở điều thứ nhất hồi âm phía dưới, xuất hiện một hàng chữ: 100% thật, Tứ Xuyên tỉnh động đất cục quan võng đã phát hành thông cáo, chính mình đi xem, có bằng hữu thân thích đồng học ở phía trên thông cáo trong khu vực, vội vàng thông báo bọn họ rút lui, buổi tối liền không kịp.

Ai má ơi! Lần này vỡ tổ.

Bao gồm Đường Tiểu Na ở bên trong đại lượng Fan vội vàng mở ra, ở khung bên trong truyền vào: Tứ Xuyên tỉnh động đất cục quan võng

Mở ra, động đất cục Dấu hiệu tính LOGO ký hiệu hiện ra, trang đầu, Chuyên Mục lan, nhấp nhô tựa đề, phía dưới nội dung có chút chậm, đoán chừng là quá nhiều người viếng thăm duyên cớ.

Chờ có mười mấy giây về sau, hiện ra bốn chữ lớn "Đặc biệt đại cảnh cáo "

"Căn cứ quốc gia động đất đài Internet trắc định dự đoán. . .

Kể trên khu vực Chính Phủ đơn vị nhất định phải phối hợp dân chúng, làm xong quần chúng rút lui, khai thông, trấn an công tác vân vân...

Không sai, cái này cùng đại V phùng giáo sư phát như đúc một dạng, xem ra là "Phong giáo sư" từ quan viên trên Internet tiết lộ.

Lần này trên Internet có thể xôn xao, sôi trào đầy trời ơi!

Mọi người rồi rít gòi cho, phải biết đây chính là đại V nha, cái gì khái niệm, một cái đại V đều là ít nhất 50 vạn Fan, mà "Phong giáo sư" Fan đạt tới 100 vạn, cơ hồ là trong nháy mắt điều này Micro Blog liền đã truyền khắp toàn bộ Internet.

"A lô ! Mẩu? Người cháu gái Đậu Đậu nhớ người, hai người các người vội vàng thu thập đồ, vật, hôm nay quay ra phát, đến chỗ của ta rồi một đoạn thời gian đi!"

"À? Hào hảo hảo! Ba của người ngày ngày lắm bầm Đậu Đậu. . . Đậu Đậu. . ."

...

"A lô ! Lão đồng học nghe nói chưa? Nhà các người thuộc về động đất bạo phát khu, người mau rời đi nơi đó, đến chỗ của ta chơi đùa mấy ngày!"

"Cái gì? Gạt người chứ ?"

"Không gạt người, Tứ Xuyên tỉnh động đất cục quan vớng đều đã phát hành thông cáo, mau đi xem một chút."

.....

Tứ Xuyên sinh hoạt tin tức cảng Internet biên thực tập ký giả Thái Hiểu Lô thứ nhất thời gian chú ý tới điều này nổi giận trở mình mọi người Micro Blog, cũng thứ nhất thời gian mở ra Tứ Xuyên tỉnh động đất cục quan vớng, chứng kiến về sau, trợn mắt hốc mồm, trong miệng lộp bộp tự nói: "A! Trời ơi! Đây chính là đại tin tức!"

Một thời gian điều này động đất dự đoán thông báo đại lượng Internet đại V môn gòi cho, ảnh hưởng thập phần cự đại, một thời gian lòng người bàng hoàng, điện thoại, tin nhắn số lượng chọt tăng!

Đơn vị nói chuyện điện thoại số lượng cùng tin nhắn cái cân nhắc vượt qua xa Cơ Trám lớn nhất sức chứa, để cho phụ trách một khối này khu vực di động cùng liên thông Cơ Trám tín hiệu bảo vệ nhân viên khổ không thể tả.

...

Thở máy điều hòa không khí, đang ở bên trong phòng họp khai hội Tứ Xuyên tỉnh động đất cục Cục Trưởng Dục Bồi Lượng bị đột nhiên tiếng đẩy cửa cắt đứt nói chuyện, về mặt không vui quay đầu trừng mắt đi tới tiểu thư ký.

Tiểu thư ký cầm trong tay điện thoại, nom nớp lo sợ, về mặt về kinh hoàng, run rẩy thanh âm nói: "Cục Trưởng, tỉnh lãnh đạo điện thoại. . ."

Dục Bồi Lượng trên mặt về tức giận trong nháy mắt biến mất, một cái tiếp quá điện thoại, cười rạn rở, còn chưa mở miệng nói chuyện lúc, liền nghe đến Microphone truyền tới một âm thanh nộ hồng: "Dục Bồi Lượng, người giờ trò quỷ gì?"

"Người động đất Cục Trưởng năng lực a! Lá gan cũng mập à? Người nào cho người quyền lợi có thể tự mình phát hành động đất dự đoán?"

"Còn cấp tám động đất, người biết lúc này tạo thành nhiều đại ảnh hưởng sao? Cái này trách nhiệm người gánh nổi sao?"

"Ta? Lãnh đạo, ta không có phát hành động đất dự đoán nha ? Ta oan uổng nha!" Dục Bồi Lượng không khỏi hay kể bên máng một trận, tâm lý bức bối, không khỏi tiếng cười cãi.

"Người oan uổng cái rắm, chính mình qua trên website nhìn một chút. . ." Bên kia lãnh đạo trực tiếp nổi dóa, giận không kèm được.

"Ây. . . Dạ dạ dạ. . ." Dục Bồi Lượng tay bùm lấy Microphone, không dám chống đối, vâng vâng dạ dạ.

"Ta cho người biết, chuyện này nhất định phải khống chế được, hạ xuống ảnh hưởng, tự không phải vậy ta rút lui người chức!"

Máy vi tính Internet trong không chế, máy điều hòa không khí thổi hơi lạnh, nhiệt độ trong phòng mười bảy độ, có thể kỹ thuật viên Tiểu Tề trên trán lại tràn đầy mồ hôi, ngón tay hơi có chút run run.

Không ngừng gõ bàn phím, truyền vào một chuỗi không chế chỉ thị quá khứ, mưu toan đoạt lại Server hậu trường quyền không chế, đáng tiếc, không làm nên chuyện gì, trên màn ảnh không ngừng bắn ra "Error" sai lầm nhắc nhở.

Điều phối sử dụng dự bị Trang Chủ, chuẩn bị đăng lên đi lên, bao trùm hết bị hãm hại trang đầu, qua phát hiện FTP mật mã không có hiệu quả, sử dụng tối cao đẳng cấp trao quyền mật mã, vẫn nhắc nhở sai lầm

Tiểu Tề có chút hoảng hốt, động tác xóc xếch đứng lên, đứng ở một bên Dục cục trưởng trợn mắt nhìn, mắng to: "Phế vật! Người là thế nào bảo vệ Website?"

...

Đang ở phát đi phim truyền hình đô thị kênh đột nhiên kết một cái, hình ảnh hoán đổi, quen thuộc Nữ Chủ Bá Hàn Di Nhiên xuất hiện ở trên màn ảnh.

"Chính đài vừa mới nhận được tin tức, ta tình động đất cục Quan Phuong Website nay trời xé chiều gặp phải Hacker công kích, đầu trang web gặp phải sửa đổi, mời đồng đảo thị dân không muốn nhẹ tin tin nhảm . . ."

"Phía dưới chúng ta xin mời chính tình động đất kiểm tra chuyên gia Cổ giáo sư đến cho chúng ta phổ cập khoa học một cái, động đất tại sao không đủ sức tại dự đoán?"

Trên màn ảnh đỉnh đầu đã thấy hết, chỉ còn dư lại bên tai lông tóc Cổ giáo sư mang Kính mắt thẳng thần nói, phối hợp có lực thủ thế, trình trọng vẻ mặt, chuyên nghiệp thuật ngữ, nghiêm từ bài xích trên Internet truyền lưu cấp tám động đất thông cáo.

Xem nhìn phim truyền hình dân chúng nguyên bản nhìn thẳng nhân tình, đột nhiên xen vào truyền bá một con như vậy tin tức, mọi người đều là chau mày, sau đó một nghe cái gì cấp tám động đất, đều tròn to mắt, cẩn thận lắng nghe.

Nữ chủ trì người nắm Microphone, nghe nói chắc như đinh đóng cột, như đinh chém sắt Cổ giáo sư liền liền gật đầu nói phải, sau đó lại cung kính tuân hỏi

"Cổ giáo sư, mấy ngày nay chính đài cũng báo cáo mấy món kỳ quái sự tình, tỷ như chợ thức ăn đường phố Thiềm Thừ qua đường, tiểu Loan thôn Nước giếng dị thường, súc vật phản ứng dị thường vân... vân, tất cả mọi người ở suy đoán có phải hay không động đất phát lúc còn sống điềm, đối với cái vấn đề này, ngài coi như động đất theo dõi chuyên gia là thế nào thấy thế nào?"

Cổ giáo sư cười khúc khích, đối mặt với ống kính nói: "Đây đều là bách tính khó hiểu tạo thành hiểu lầm, đại lượng Thiềm Thừ qua phố là bởi vì khí trời biến chuyển, vốn dĩ nơi ở thiếu đường, Thiềm Thừ cần đại lượng chuyển chỗ. Đây đều là rất lợi hại bình thường hiện tượng."

...

Thăm hỏi nhanh kết thúc lúc, Cổ giáo sư đối mặt người xem, mặt mang nụ cười, tràn đầy tự tin nói: "Ta có thể chắc chắn, ta có thể phụ trách mà nói, toàn bộ Đô Giang Yên khu vực thậm chí còn toàn bộ CD khu vực cũng không thể phát sinh năm đó Đường Sơn như vậy cấp bậc động đất, bởi vì nên khu vực không có phát Sinh Cường Chấn Địa chất cấu tạo điều kiện."

Lưu Nhất Minh nhìn đến đây, không khỏi chửi một câu: "Càng vô liêm sỉ!"

Hắn chính là biết thằng này ở Tứ Xuyên động đất về sau biểu hiện, liên tục tiếp nhận truyền thông phỏng vấn, đối với lúc trước nói gạt công chúng lại không có gần từng chữ ấy này cùng tỉnh lại, đối với vô số chết đi vong linh không có có một chút xíu lương tâm lên bất an cùng sám hối.

Mà chính là nói dài nói dai động đất tri thức, hơn nữa bởi vì tuyên truyền phòng chấn động giảm tai công tác xuất sắc, ở năm đó tháng 11 phần đạt được khoa hiệp Kháng Chấn Cứu Tai tiên tiến Cá Nhân Vinh Dự khen ngợi.

Dùng người khác máu tươi nhuộm đỏ chính mình mào, Cổ giáo sư lại tâm an lý được địa cười hường thụ.

Trước công chúng dưới con mắt mọi người bình chân như vại, cái này Cổ giáo sư tâm lý tổ chất không phải đồng dạng được cường!

Lưu Nhất Minh nhẹ vỗ một cái lão bản trên đài nút ấn, bất quá mấy giây, văn phòng cửa gỗ bị người từ bên ngoài đẩy ra, tân nhiệm chủ tịch thư ký khom người cung kính nói: "Chủ tịch?"

"Lập tức định ba tám bay đi Tứ Xuyên thành phố vé phi cơ, càng nhanh càng tốt!"

"Được !"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 139: Tại sao muốn làm như thế

"Công tử, người đặt ngày mai bay đi Tứ Xuyên thành phố vé phi cơ?"

Đứng ở Luru Nhất Minh trước mặt Tào Văn Bản hai tay khoanh rú xuống bụng, hơi nhúu đến lông mi nhỏ giọng hỏi.

Luru Nhất Minh điểm gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh nói: "Vâng, có một số việc phải ta qua xử lý một chút, người cũng không cần qua."

"Cái này không được, công tử, lão gia tử phân phó qua, ta phải thiếp thân bảo hộ người an toàn!"

Tào Văn Bản như đinh chém sắt, giọng trầm ổn mà có lực độ, nói xong không đợi Luru Nhất Minh phân phó, trực tiếp xoay người liền muốn đi ra ngoài, làm ra được chuẩn bị.

Luru Nhất Minh đôi môi mím một cái, trong lòng thở dài, xem ra phải tìm cái thời gian cho lão gia tử thăng thân một cái chính mình tu luyện giả thân phận.

"Chờ một chút, Tào đại ca, người nên biết làm một ít bom khói chứ ?"

Tào Văn Bản thăng tiểu cước bộ, sừng sốt một chút, hơi chút chần chờ một cái xoay người trả lời: "Hội! Minh bảo an trong đội thì có một nhóm có sẵn bom khói! Vốn là chuẩn bị làm huấn luyện dùng."

"Người mang vào ... Một nhóm, đi trước Tứ Xuyên thành phố, đến đó cùng ta liên hệ!"

"Chuyện này. . . Được rồi!" Tào Văn Bản do dự một chút, hần cũng không hỏi Luru Nhất Minh mang cái này chút ít đồ, vật, tuy nhiên tâm lý còn nghi vấn, nhưng có một số việc không là chính mình phải biết, liền không muốn lăm mồm.

Tuy nhiên thế hệ trước người quan hệ mật thiết, nhưng bây giờ nói cho cùng thân phận khác biệt, hần chức trách cũng là bảo hộ Luru Nhất Minh an toàn, việc khác là không có quyền hỏi tới.

Cái này cái này cũng là bom khói mà thôi, nếu như Luru Nhất Minh phân phó hần làm đến một nhóm Súng ống đạn được, hần nhất định phải hỏi tới nguyên nhân cùng công dụng.

Dầu gì vừa làm tám năm binh, sâu sắc Đảng nhiều năm giáo dục.

....

"Kim thiếu, "Máu xám bò câu" đã trắc thí được, người nghiệm thu một cái!" Gõ cửa đi vào Tiểu Hắc về mặt vẻ hưng phấn, hai mắt sáng lên.

Luru Nhất Minh điểm gật đầu, đi vào cho bọn họ đặc biệt phân phó văn phòng, mấy cái cái tuổi trẻ tiểu hóa từ nhìn một cái Kim Chủ đến, mang đứng đứng lên.

Luru Nhất Minh khoát khoát tay, tỏ ý bọn họ ngồi xuống, phân phó Tiểu Hắc đường: "Biểu diễn một lượt ta xem một chút!"

"Được !" Tiểu Hắc ôm tới một máy mới máy tính, tiếp nhập vớng - Network lạc, hướng Bên kia bằng hữu một gật đầu.

"Máu xám bò câu" là một cái viễn trình không chế phần mềm, là một cái tập nhiều loại không chế phương pháp làm một thể mã Virus độc. Cho dù là ở trước cả đời cái này cái trong thời gian, "Máu xám bò câu" màn ảnh không chế kỹ thuật cũng đạt tới quốc tế tiên tiến mức độ.

Như vậy một cái mã Virus độc không bình thường phù hợp Luru Nhất Minh yêu cầu. Xem nhìn hoàn về sau Luru Nhất Minh hài lòng điểm gật đầu, phân phó Tiểu Hắc đường: "Trước tiên đem virus thả ra ngoài, không chế VIP đoạn, chỉ ở quy định trong phạm vi khuếch tán ẩn núp xuống, nghe được mệnh ta để lại kích hoạt nó."

"Minh bạch!" Tiểu Hắc dứt khoát lạnh lẽo đáp.

Thật là Nhân vì Tài mà tử, Điều vì Thực mà vong!

Tiểu Hắc bọn họ hoàn toàn tại Luru Nhất Minh hư hứa hẹn một triệu động tâm, cam tâm tình nguyện thúc đẩy.

Tại bọn họ xem ra, bây giờ vẫn đứng ở trong phòng giam "Độc Vương", cũng là cái đó Hùng Miêu Thiêu Hương virus người chế tác bắt được về sau cũng bắt quá xử bốn năm bản án mà thôi.

Bốn năm thời gian, trong chớp mắt liền quá khứ.

...

Ngày thứ hai, cũng cũng là tháng 5 ngày 12 rạng sáng 5 giờ hơn Luru Nhất Minh tự mình lái xe, đang đến gần Tứ Xuyên thành phố Đài Truyền Hình bên ngoài bên đường phố dừng lại, bên trong xe ngồi Tiểu Hắc cùng hần kỹ thuật đồng hành bên trong một cái bằng hữu.

Đây là sau cùng một trạm, từ tối hôm qua bay về Tứ Xuyên thành phố về sau, Luru Nhất Minh đoàn người đi xe xuống phía dưới điểm chọn mấy cái ba năm gặp tai hoạ nghiêm trọng nhất mấy cái khu vực, một mình lên vào Đài Truyền Hình tiết mục Chế Tác Trung Tâm, Dem "Máu xám bò câu" virus rót vào trung tâm Server bên trong.

Cái này niên đại Đài Truyền Hình phần nhiều là nội bộ một cái tên miền Internet, cùng mạng bên ngoài liên tiếp thu nhiều đến hạn chế, Tiểu Hắc bọn họ trong thời gian ngắn công phá không xuống, biện pháp nhanh nhất cũng là nội bộ thả ra virus.

Nhưng là, Đài Truyền Hình làm một nhà trọng yếu sự nghiệp đơn vị, đặc biệt là cấp tỉnh Đài Truyền Hình trước cửa vệ binh đều là địa phương Võ Cảnh bộ đội phái trú.

Cấp cho Tiểu Hắc một trăm cái lá gan cũng không dám xâm nhập đi vào, chỉ có thể Lưu Nhất Minh lặng yên không một tiếng động len vào đi vào.

Cách đó không xa một hai tầm thường xe van lên, Tào Văn Bản bọn họ nắm ống nhòm cách cửa sổ xe pha lê giám thị Lưu Nhất Minh nhất cử nhất động, tuy nhiên Lưu Nhất Minh báo cho biết bọn họ không muốn đi theo, nhưng bọn họ vẫn là không yên lòng, nói cho cùng mỗi tháng lấy nhiều như vậy tiền lương, dù sao phải làm không sống là.

Lặng lẽ từ góc đường lách mình đi ra Lưu Nhất Minh không nhanh không chậm xuyên qua ven đường Quê Hoa Thụ, mở cửa xe chui vào.

Nắm ống nhòm Tào Văn Bản đồng tử co rút lại, cau mày, không biết Lưu Nhất Minh làm như vậy mục đích là cái gì? Cử động quá quỷ dị, len vào Đài Truyền Hình trung tâm làm gì?

"Đội trưởng, người nói Kim thiếu đây là làm gì?"

"Trộm đồ vật? Không có khả năng chứ ? !"

"Theo đẹp đề Nữ Chủ Bá nửa đêm ước hẹn?"

"Nói đùa sao! Hắn đây mẹ nhưng là ngoài ngàn dặm, Kim thiếu cũng là lại phong lưu thành tánh, cũng không trở thành chạy xa như vậy đánh một pháo?"

"Phốc "

"Ha-Ha "

Tào Văn Bản bên người huynh đệ vẫn còn ở một quyển nghiêm túc phân tích nói: "Huống chi vẫn là mấy cái Đài Truyền Hình liền với chạy, tính một chút thời gian một cái Đài Truyền Hình đi vào đến đi ra không tới 2 phút."

"Phòng chừng không tới 30 giây liền xong chuyện."

"Ha-Ha "

"Người mẹ hán nhanh đừng nói, lão tử đều phải cười phun."

Tào Văn Bản cắn răng nín cười, hung hăng trừng người này liếc một chút, lại quét một vòng che miệng, cười chỉ co quắp thủ hạ.

"Tất cả câm miệng! An tĩnh!"

Ngồi ở trong xe Lưu Nhất Minh khước miệng trực giật giật, Tào Văn Bản bọn họ tuy nhiên tận lực ép thấp thanh âm, nhưng vẫn là tại Lưu Nhất Minh nghe một từ không bỏ sót. Đám này tính lực thịnh vượng tiêu tử, rút ra cái thời gian để cho Tào Văn Bản hung hăng thao luyện người một chút môn, nha. . .

Bên này Tiểu Hắc cùng hán bằng hữu Lý Tuấn đã bắt đầu thông qua laptop đến tín hiệu, bắt đầu tiếp vào.

Mặt lộ vẻ vui mừng ở trên bàn gõ tắt dậm ba lạp gõ vào liên tiếp chỉ thị, sau đó "Ba" một cái gõ xuống xác định bàn phím về sau, hai người hai mắt ở u ám bên trong xe để hưng phấn quang mang, nói nhỏ: "Thành công!"

Cái này Lý Tuấn nguyên bản cũng là Đài Truyền Hình Kỹ Thuật Bộ nhân viên, sau đó theo lãnh đạo cãi nhau về sau, thường gặp trả thù, Lý Tuấn tức giận bất quá, bực tức nghỉ việc.

Bản thân cũng là làm kỹ thuật xuất thân, theo Tiểu Hắc khí vị tương đầu, thông qua A 5 diễn đàn làm quen, Đài Truyền Hình tiết mục số liệu ngọn nguồn so sánh đặc thù, số liệu cần đi qua đặc thù giải mã văn... văn, cái này mới tìm được Lý Tuấn hỗ trợ.

Giống vậy thù lao không thấp, sau chuyện này trả cho hắn 100 vạn coi như đền đáp, Lý Tuấn vốn là đối với Đài Truyền Hình lãnh đạo mang lòng hận ý, lại có tiền có thể cầm, quả quyết đáp ứng.

Lưu Nhất Minh không nói gì, khởi động động cơ, chậm rãi đi, trở lại quán rượu.

Lưu Nhất Minh ở quán rượu trên sân thượng nhập định tĩnh tọa, thần thức cảm giác cái này tòa thành thị nỷ lệ cảnh đêm, xuyên qua tĩnh lặng từ từ tỉnh lại, bắt đầu có đủ loại thanh âm, xuống ca tối công nhân "Tích đình" xe đạp âm thanh, dậy sớm hoàn vệ công nhân "Là tả" quét rác thanh âm.

Quầy điểm tâm vị hai vợ chồng chặt vật đẩy xe nhỏ, đến trường bọn nhỏ tại gia trường mang theo hoặc yên lặng, hoặc cười nói đi ngang qua.

Phía đông một luồng tia nắng ban mai lặng lẽ từ tầng mây thật dày trong tràn ra, mặt trời mọc đứng lên, Từ Thần cước bộ lại càng ngày càng gần.

Tiểu Hắc nguyên bản buồn ngủ cực, ngả đầu đi nằm ngủ, hoảng hoảng hốt hốt trong, liền nghe đến "Loảng xoảng" một thanh âm vang lên, cảnh sát phá cửa mà vào, sáng loáng rét lạnh Còng tay "Ba" một cái khóa ở chính mình trên cổ tay, to lớn vòng eo cảnh sát thúc thúc sắc mặt lạnh lùng, một cái đẩy hẳn liền đi ra ngoài.

"Áy. . . ." Tiểu Hắc há mồm thở dốc, cả người mồ hôi ướt đẫm, cái này mới giật mình là làm ác mộng!

Lau một cái trên trán mồ hôi, nắm lên tù trên đầu giường ly nước miệng lớn miệng lớn ừng ực uống vào.

Uống hoàn về sau, thần sắc chán nản ngồi ở đầu giường. Bên kia Lý Tuấn vẫn còn đang trong ngủ say.

Tiểu Hắc đôi thủ trào đến tóc, sắc mặt có chút thống khổ, tâm lý thập phần hồi hận, mình là trúng Tà hay là thế nào? Làm sao lại vọng động như vậy theo Kim thiếu làm một chút bực này muốn chết sự tình, nhìn một chút Kim thiếu bố cục đây là muốn chế tạo đại hỗn loạn nha!

Thật sự không hiểu, đề cao cao tại thượng, đãi ngộ thời gian bất quá Kim thiếu, tại sao phải làm như vậy? Chẳng lẽ cái này động đất dự đoán là thực sự? Điều này sao có thể? Người ta động đất chuyên gia đều nói không biết.

"Làm sao? Hồi hận?"

Lưu Nhất Minh lời nói phảng phất là từ phía chân trời truyền tới, cúi đầu Tiểu Hắc run run một cái, ngẩng đầu lên, sắc mặt khỏi phải nói rất khó coi.

"Kim thiếu. . . Ta?"

Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại, phản phó nói: "Tắm một cái, chúng ta đi ăn cơm!"

Thời gian từng giây từng phút quá khứ, Lưu Nhất Minh ngồi ở trong xe, Tào Văn Bản ngồi ở ghế cạnh tài xế, người khác chính lái xe lái rời Tứ Xuyên thành phố trung tâm

"Tắm giờ, công tử!"

Lưu Nhất Minh giờ gạt đầu, mặt vô biểu tình cảm lên bảo mật điện thoại, nhẹ nói đường: "Bắt đầu đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Hóa ra là thật, ...

Tứ Xuyên thành phố sinh hoạt tin tức cảng thực tập Internet biên Thái Hiểu Lôi tâm tình không rất tốt, ngày hôm qua bởi vì Biên Soạn nhất thiên động đất dự đoán bản thảo, tại Chủ Biên hung hăng chửi mắng một trận.

Liên đới chính mình sự phụ cũng nhận được phê bình, Thái Hiểu Lôi than thở, trong lòng buồn buồn không vui.

Theo thường lệ sửa sang một chút hỗn loạn mặt bàn, khởi động máy tính, cũng cho chính mình ngâm nước một ly Hoa Lai trà.

Nghe quen thuộc Windows mở máy thanh âm, trên màn ảnh máy vi tính một bộ gọn gàng xinh đẹp phần hồng sắc cánh hoa wallpaper đập vào mi mắt, để cho Thái Hiểu Lôi tâm tình không khỏi tốt đứng lên.

Đột nhiên "Ba" màn ảnh một mảnh đen nhánh, đi theo lại lần nữa khởi động, Thái Hiểu Lôi cũng là chau mày, cái miệng nhỏ nhắn nói lầm bầm: "Cái này phá máy tính. . . ."

Lơ đãng ánh mắt liếc một cái đồng sự, cũng là hắc bình, đồng sự cũng đang thấp giọng mắng.

Thái Hiểu Lôi rướn cổ lên, hướng Bên kia nhìn lại, "Cáp" không khỏi gọi ra, lại vừa quay đầu khắp nơi nhìn một cái, má ơi! Tất cả đều là mở máy mở lại.

Thái Hiểu Lôi không khỏi cười đứng lên, vốn dĩ không phải mỗi mình mình xui xẻo nha!

Có thể một giây kế tiếp, Thái Hiểu Lôi liền không cười nổi.

Toàn bộ màn ảnh máy vi tính trong nháy mắt đen sì, phía trên đột nhiên xuất hiện "Đặc biệt đại cảnh cáo"

Căn cứ quốc gia động đất theo dõi trung tâm dự đoán, ta tính. . .

Mời đông đảo thị dân chứng kiến thông báo về sau, lập tức rút lui, vô cùng khẩn cấp! Thiết thiết cắt!

Thông cáo biểu hiện xong về sau, phía trên biểu hiện một cái cự đại ngược tính giờ chung.

Khoảng cách động đất bạo phát còn thừa lại 6 giờ 28 phút, mời lập tức thoát đi!

Sau đó lóe lên một cái, còn thừa lại 6 giờ 27 phút, mời lập tức thoát đi!

"A" Thái Hiểu Lôi giật mình nhìn cái này quý dị một màn, đây không phải là hôm qua thiên địa chấn cực quan viên trên Internet thông cáo sao?

Khu làm việc bên trong tiếng kính hô một mảnh, xen lẫn Ghê dựa ly trà ngã xuống đất thanh âm.

Thái Hiểu Lôi lúc này mới phát giác, các đồng nghiệp màn ảnh máy vi tính tất cả đều là hiện lên ngược tính giờ, thời gian rục rịch, giống như đòi mạng.

"Mọi người không nên hốt hoảng, đây là trùng virus, Kỹ Thuật Bộ Môn lập tức tới ngay xử lý."

Internet giám sát chỗ Hoàng chủ nhiệm trấn định như thường hết lớn một tiếng, ổn định lại mọi người khủng hoảng tâm tình. Mọi người trở mắt nhìn nhau, không ít người bắt đầu xì xào bàn tán,

"Cái này không phải là thật chứ? Ta làm sao cảm giác giống như là thật muốn động đất nha!"

"Đúng nha! mấy ngày trước đây qua thị trường mua thức ăn, đầy phố Thiềm Thừ hù chết ta, nghe lão tiên bói nói cái này cũng là động đất điềm báo trước!"

"Sẽ không, trên ti vi chuyên gia đã cải chính tin đồn!"

"Cái này virus làm quá thiếu đạo đức, Công An Cục bắt được nhất định xử thêm hần vài năm!"

"Cũng là, người này môn hay tin tưởng, còn không ra nhiều loạn lớn."

"Tin nhảm dừng lại ở Trí Giả, ngược lại ta là sẽ không tin tưởng."

Tốt nghiệp từ Thanh Hoa Bắc Đại ba gã tuổi trẻ soái tiểu tử, bắt đầu kiểm tra thiết bị, từ đầu đến cuối bận rộn đến hơn mười một giờ về sau, ba người trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, mày nhíu lại thành chữ xuyên.

Nếu như là ngày thường, nữ đồng sự môn sớm cứ tới đây lấy lòng, giờ phút này mọi người lại cảm giác có người một cổ không khí khẩn trương ở trong phòng tràn ngập!

Thái Hiểu Lôi lại lần nữa quét về phía màn ảnh: "Ngược tính giờ còn thừa lại 2 giờ 25 phút, mời lập tức thoát đi!",

Thái Hiểu Lôi đột nhiên cảm thấy rất lo lắng, càng ngày càng bất an.

Giống như ngày tận thế phủ xuống thời giờ thời khắc tối hậu, thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tào Hiểu Lôi cảm giác chính mình sinh mệnh đã ở từng chút từng chút trôi đi.

Cái này cảm giác nhất khủng bố nhập tâm, để cho nàng khẩn trương siết chặt tay nhỏ, trong lòng tim đập bịch bịch.

Mọi người lẫn nhau nhỏ giọng bàn luận, cũng gần đến lúc ăn cơm trưa, không ít người ước hẹn lấy đi xuống lầu món cay Tứ Xuyên quán ăn cơm, có người bắt đầu đặt thức ăn ngoài.

Ngồi ở món cay Tứ Xuyên quán Thái Hiểu Lôi cùng nữ đồng sự tiểu Lệ ngồi đối diện nhau, giờ một phần nước nấu cá, hai chén cơm, đủ hai người ăn.

Quầy thu tiền phía trên treo TV bắt đầu phát đi vốn là tin tức, quả không phải vậy, Nữ Chủ Bá Hàn Di Nhiên lại lần nữa xuất hiện truyền hình trong hình, sắc mặt lẫm nhẫm, thần sắc trang trọng, giọng nghiêm nghị,

"Nhà đài vừa mới lấy được tin tức. . ."

Vừa mới truyền bá tới đây,

Đột nhiên màn ảnh truyền hình chớp lên một cái, bắn ra một tấm "Đặc biệt đại cảnh cáo",

Thái Hiểu Lôi cùng tiểu Lệ nhìn, con ngươi một cái đều tròn tròn, ai mà! Lại tới rồi!

Cái này thời cơ nắm quá tốt, Nữ Chủ Bá về mặt nghiêm túc tuyên bố nhà đài vừa mới lấy được tin tức liền bắn ra đến động đất tin tức, trước sau đối ứng, không thể nghi ngờ không phải ở tuyên cáo, động đất là thực sự á!

Đang lúc này, "Phản phật" một tiếng giống như sóng lớn đánh tới.

Đường phố cách đó không xa truyền tới đỉnh tai nhức óc tiếng gọi ầm ỉ. Giống như như sấm vang lên xe hơi phát tiếng kèn, tiếng mắng chửi, chạy băng băng âm thanh, dung hợp vào một chỗ, giống như bão táp một dạng cơ hồ phải đem công ty cửa sổ pha lê đánh vỡ.

Tất cả mọi người đều chạy về phía cửa, lại nhìn đến đường lớn lên đã loạn sáo, người người đều tại la to, hoảng hốt chạy băng băng, cưỡi xe đạp cái mông mang đến rất cao, đạp mạnh chân đạp, bay đồng dạng xuyên qua khe hở "Gào thét" mà qua.

Cưỡi xe điện không ngừng phát lấy còi, hô to người đi đường "Tránh ra! Tránh ra. . .".

Khai xe hơi tài xế theo điên một dạng, tức miệng mắng to: "Người nha, mau tránh ra, làm sao lái xe. . .".

Bối rối như vậy một màn, để cho một đám lãnh đạo môn nhìn tròn mắt há mồm, Thái Hiểu Lôi phỉ sức nuốt một cái phun nước miếng, miệng lớn thở hào hển.

Đứng ở sau lưng nàng đồng sự tiểu Lệ quay đầu liếc liếc một chút TV màn ảnh, còn thừa lại 1 giờ 45 phút, vội lập tức thoát đi!

Tiểu Lệ lại cũng không chế không, hét lên một tiếng, ra bên ngoài chạy như điên.

"Phản phật" một tiếng, trong tiệm cơm các khách nhân giờ phút này cũng kịp phản ứng, "Theo số đồng hiệu ứng" làm vì nhân loại một loại Sinh Tồn Bản Năng, giờ phút này tại phát huy tính tế.

Người người chen lấn, chạy mất dép.

Lão Bản Nhà Hàng thấy vậy giận dữ, dùng tay chỉ hoảng hốt mà chạy khách nhân, giận dữ hét: "Đừng chạy! Đừng chạy! Còn không có tính tiền, Người còn không đưa tiền đây! . . ."

"Lão bản, mình cũng chạy chứ ? . . ." Bên người Nhân viên thu ngân Tiểu Vương về mặt khẩn trương, thở hào hển nói.

"Ái! Chạy!"

. . .

Mới thôi không Internet Coffee, cùng đồng học tổ Internet đánh Hồng Sắc Cảnh Giới - Red Alert Tiểu Huy chính chơi đùa khí kinh, trong miệng chế biến trước: "Hắc hắc! Ngượng ngùng, làm thật người."

Đột nhiên "Ba" một cái, màn ảnh hắc, hình ảnh thỉnh thoảng cho thấy ngược tính giờ cảnh cáo tin tức, Tiểu Huy chau mày, mắng: "Giờ trò quỷ gì?"

Đứng lên nhìn một cái, toàn bộ Internet Coffee trong máy tính đều là châm dạn, tất cả mọi người đều đang kêu: "Network Management? Chuyện gì xảy ra?"

Network Management bẻ đầu sút trán, đầu đầy mồ hôi, liền nghe lấy bên ngoài theo Thủy Triều tràn lên dường như, "Phản phật" nhóm lớn người chạy động thanh âm chấn động mặt đất phát run.

Internet Coffee người bên trong, cũng không tự chủ được lời cuốn lấy chạy về phía trước.

Đối diện đường cái siêu thị trong, môn đầu treo TV cự đại ngược tính giờ đồng hồ báo giờ không nhanh không chậm đi, còn thừa lại 1 giờ 30 phút, vội lập tức thoát đi!

Siêu thị trong mua đồ vật nhìn "Phản phật" một tiếng, vứt bỏ mua sắm giỏ, lấy ra điện thoại di động, cuống đánh điện thoại.

"Mẹ, người ở nhà không? Vội vàng thu thập một chút đồ vật đi ra, ta đi đón người!"

"Lão bà, ở công ty không, vội vàng trở lại, khác đi làm, muốn động đất."

. . . . .

Nhà ga, trạm xe hơi, thành phố trung tâm mua sắm quảng trường cự hình LED màn hình, quảng cáo đã lặng lẽ không thấy, màn ảnh khổng lồ chính hiện lên kinh người ngược tính giờ.

Phòng chờ xe bên trong nhìn hai bên trên vách tường TV màn ảnh, chờ hành khách bắt đầu tao động đứng lên, bắt đầu chẳng qua là một thô lỗ cá nhân chạy nữa, tiếp sau càng ngày càng nhiều người đi theo chạy, đến tiếp sau theo xôn xao một dạng vỡ tổ.

Chen chúc ra bên ngoài chạy, cửa xét về công tác nhân viên cần đều không ngăn được.

Xếp hàng mua vé, lấy người xem xóc xếch, kinh hoàng nhìn, cho là phát sinh cái gì khủng bố sự tình, người người kêu kêu to lấy, đi theo ra bên ngoài trốn bán sống bán chết.

Giờ phút này, lại còn có người qua trả vé cửa sổ trả vé, bị người cản một hồi, "Đến lúc nào rồi, là mệnh quan trọng hơn, hay là tiền quan trọng hơn?"

Nhà ga công tác nhân viên về mặt mộng bức cách đại pha lê nhìn bên ngoài loạn tượng, ngốc như Mộc Kê.

...

Cẩm Giang tiểu khu, 12 giờ, Lý nãi nãi ở nhà nhìn đánh khai truyền hình nhìn một chút bách tính sinh hoạt Chuyên Mục, mở ra về sau trên màn ảnh lại biểu hiện "Đặc biệt đại cảnh cáo" cùng với ngược tính giờ hình ảnh.

Lý nãi nãi không thấy rõ, không thể làm gì khác hơn là mang theo kiếng lão từng chữ từng chữ đi ra, còn chưa xem xong, liền nghe phía ngoài dồn dập hỗn loạn tiếng chạy bộ, kêu la om sòm, chấn đến nhân tâm trong phát hoảng!

Mở ra phòng Đạo Môn về sau, vừa vận nhìn thấy Hàng xóm Tiểu Triệu ôm nhi tử ra bên ngoài chạy, gấp mang hỏi "Tiểu Triệu, làm gì? Như vậy hoang mang rồi loạn?"

"Ai nha, Lý nãi nãi, muốn địa chấn, đuổi sát theo ta dưới lầu chạy."

"À? Ngày hôm qua chuyên gia không phải nói không thể nào động đất sao?"

"Ai nha! Lý nãi nãi, đến lúc nào rồi, vạn nhất nếu là thật, mình mệnh không phải xong sao?"

.....

Trạch Tin Công Quán, vừa mới ăn uống thả cửa một hồi trở lại quán rượu trong phòng khách Cổ giáo sư nhìn truyền hình trong hình ngược tính giờ, còn thừa lại thời gian 00: 10 phút.

Say thoáng cái tỉnh, ma lưu đầy cửa mà chạy, giày da đều chạy mất một cái.

Cánh cửa đồng nghìn nghịt tụ tập nhất đại mảnh nhỏ khách nhân, tất cả đều là bị sợ ra á..., nhìn chặt vật không chịu nổi Cổ giáo sư mọi người cũng không có cười nhạo, tất lại chính mình cũng không khá hơn chút nào, có người còn khóa ga trải giường đây!

Đám người tiếp sau có người nhận ra Cổ giáo sư đến, chen qua đến chào hỏi: "Cổ giáo sư, người làm sao cũng chạy đến? Người lão không phải nói sẽ không phát sinh động đất sao? Làm sao?"

Cổ giáo sư thờ hồng học, khoát tay chặn lại, dừng dừng nói: "Cái... gì? Mới vừa com nước xong, đi ra hoạt động một chút tiêu com một chút!"

"Cái...kia động đất là khẳng định sẽ không phát sinh. . . ."

...

Từ Xuyên trong thành phố, mỗi cái chủ yếu giao lộ, Thiên Kiều bên trên, thành thị trên quảng trường, dòng người khủng bố, bế tắc giao thông, không ít nhà lầu bắt đầu bốc khói. Sửa sang cái thành thị giống như nước sôi một dạng vỡ tổ.

Mỗi một cá nhân chấy tụ tập địa phương đều có Thị Phủ lãnh đạo nắm Đại Loa, hoặc đứng ở trên mũ xe, hoặc là đứng trên cái băng, hướng về phía tứ phương quần chúng lớn tiếng kêu gọi đường:

"Đồng đảo các thị dân, mời mọi người không muốn nhẹ tin tin nhảm, ta tỉnh động đất chuyên gia đã liên hệ quốc gia động đất trung tâm, cái gọi là cấp tám động đất đơn thuần lời nói vô căn cứ, mời mọi người các về các nhà, không cần loạn, đừng chạy. . ."

"Đây là một lần trọng đại Hacker công kích sự kiện, Tỉnh Sở Công An đã bắt đầu lập án, bắt hậu trường tung tin vịt người, nhất định nghiêm trị không tha. . ."

Giờ phút này LED màn hình đã bị cắt cắt nguồn điện, hắc như vậy, siêu thị treo trên ti vi cũng là tuyết hoa một mảnh, hiển nhiên Đài Truyền Hình tắt Không Chế Thất nguồn điện (power supply), chặt đứt tín hiệu phát ra.

Mọi người về mặt thần sắc kinh hoàng ở quan viên tận tình khuyên bảo an ủi dưới, bắt đầu từ từ an định lại, có người thói quen tính nâng lên cổ tay, móc ra điện thoại di động bắt đầu tra nhìn thời gian.

"14h 28 phút "

Chỉ nghe sâu dưới lòng đất truyền tới từng trận sấm đánh thanh âm, mặt đất bắt đầu run rẩy đứng lên, tất cả mọi người bắt đầu đứng không vững, lung la lung lay, phụ nữ tiểu hài tử bắt đầu hô to đại khóc đứng lên, hỗn loạn, cách đó không xa mấy cái mười mét cao lầu đung đưa, "Ầm" một tiếng sụp đổ.

Nhà cao tầng thành phiến thành phiến ngã xuống, bụi mù tràn ngập, hỏa quang nổi lên bốn phía, giống như ngày tận thế tới dường như, người người ở lên tiếng hô to: "Động đất, động đất. . ."

Nguyên bản đứng ở băng ghế Thượng Quan viên đã té ngã trên đất, trong tay vẫn siết còi, về mặt kinh hoàng nhìn từng cảnh tượng ấy. Trong miệng tự

lắm bản: "Hóa ra là thật, hóa ra là thật. . . ."

. . .

Dừng trên mặt đất xe Mercedes thượng hạ lắc lư "Khuông đặng" vang lên, giống như bão táp trúng tiểu thuyền một dạng, đã sớm từ xe bên trong đi ra đến Tào Văn Bản cùng Tiểu Hắc đám người, về mặt về hoảng sợ.

Tất cả mọi người đều nghiêng đầu qua nhìn về phía cách đó không xa đứng lặng trên mặt đất bất động Lưu Nhất Minh, bóng lưng trên mặt đất bay bổng đứng lên trong tro bụi lúc ẩn lúc hiện.

"Lại là thật. . . ." Tiểu Hắc bỏ tới chân động bất an trên mặt, nghẹn ngào gọi ra.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Minh ca thôi học.

Theo Con tác nói thì vấn đề động đất ở Tứ Xuyên là một vấn đề rắc rối (bị nhắc nhỏ) nên Con tác sẽ không đi sâu thêm nữa.

Vì vậy mạch văn có sự chuyển biến đột ngột (xâm nhập sâu thế giới tu tiên), tạo ra cảm giác không liên mạch, mong anh em thông cảm với mình nha!

Bây giờ chúng ta quay trở lại con ghê tiếp theo nào!

-----*****-----

Lâm Giai Di sớm kết thúc xin nghỉ, về đến trường học, mà Lưu Nhất Minh làm theo ở gia tộc dưới sự an bài, nghỉ học.

Vương Tú Cẩn nghe nói về sau, cũng không có phản đối, mà Lưu Nhất Minh tự nhiên càng sẽ không phản đối.

Nguyên bản ban đầu lựa chọn về đến trường học đến trường, là vì để cho mẫu thân an tâm. Nếu là khi đó nói với lão mẹ phải đi tu đạo hỏi trường sinh, không đem lão mẹ tức điên không thể.

Trọng sinh một lần, chính là muốn đền bù trước cả đời tiếc nuối. Lưu Nhất Minh tự nhiên không làm được như vậy không vâng lời sự tình đến.

Huống chi bây giờ Địa Cầu linh khí khô kiệt, cho dù là ngày đêm không ngừng tu hành tĩnh tọa, cũng hiệu quả quá nhỏ, so với mặt pháp thời đại cũng không như.

Mặt pháp thời đại còn có người tu đạo tồn tại, mà cái này thời đại, làm theo hoàn toàn thuộc về "Vô pháp thời đại", cái gọi là tu sĩ hoàn toàn chỉ lưu tồn ở lịch sử truyền thuyết.

Để cho Lưu Nhất Minh đọc một chút trong lòng cũng là mấy năm sau cái. . . kia thần bí mộc gối, Lưu Nhất Minh ở bệnh viện lúc, cũng đã từng hỏi lão mẹ, đáng tiếc một khu nhà không có lấy được.

Cẩn thận nghĩ đến, mình là như thế nào lấy được mộc gối, lại là như thế nào một Mộng Nhập Tiên Hiệp Thế Giới cái này một đoạn trí nhớ mơ mơ hồ hồ, luôn có một tầng mê vụ che, để cho tự mình nhìn không biết.

Chẳng lẽ là thời cơ chưa tới? Nhất định phải chờ đến chín năm sau, cái này mộc gối tài năng để cho chính mình gặp phải? Than nhẹ một tiếng về sau Lưu Nhất Minh tạm thời tắt hết cái ý nghĩ này, chuyên chú ở tại hiện thực.

Hiện nay trừ bày cự hình "Tự Linh Trận" ra, bởi vì phương viên trăm dặm vạn vật khí hội tụ ở này, giúp chính mình tu hành ở ngoài.

Lưu Nhất Minh đối với lần trước đột phá Hậu Thiên Cảnh lúc uống này một giọt Linh Dịch sinh ra dày đặc hứng thú, nếu này một khối Hổ Phách mật sáp bên trong hàm chứa Linh Dịch, chỉ cần tra ra hẳn làm ra, làm không tốt còn có thu hoạch.

Nghĩ tới đây, liền muốn liên lạc một chút Phan Hiểu Đồng, nàng ... Dường như nói lần trước quá một khi có tương tự đồ tốt liên hệ chính mình.

Đồng thời cũng có chút kỳ quái, Kim gia cử hành cao như vậy cách thức tiệc rượu, Phan lão gia tử giống vậy coi như trong quân về hưu tướng lĩnh tại sao không có phái người quá tới tham gia? Chuyện này lộ ra kỳ hoặc, chẳng lẽ hai nhà có cái gì ân oán hay sao?

Kiện thứ hai để cho Lư Nhất Minh cảm thấy hứng thú sự tình không ai bằng lần trước trị liệu phụ nhân lúc, Thiên Bồng Xích hấp thu tà mị, đây chính là thứ tốt, đối với kích hoạt Thiên Bồng Xích, đề bạt phẩm cấp có trợ giúp lớn.

Bất quá chuyện này ngược lại cũng không gấp, lần trước ủy thác Bàn Tử đòi mua được tài đã đến hàng, hay là trước vì mẫu thân luyện chế Ngọc Cốt theo tốt

...

Dự Trung Đại Học, đại phòng học có bậc thang bên trong, Lâm Giai Di vừa mới bước vào cửa phòng học, ngày xưa bạn thân hảo hữu "Oa" sợ hãi kêu, rồi rít đứng lên, vẩy tay tỏ ý, đem Lâm Giai Di vây quanh ở trung gian, rì rầm, nói cười không dứt.

"Giai Di, chúng ta còn tưởng rằng ngươi thật muốn xuất ngoại đây?"

"Đúng nha! Mọi người mới vừa rồi còn đang thương lượng gom tiền phải cho ngươi liên hoan chia tay đây!"

"Ha ha! Bây giờ nhìn lại không cần."

Lâm Giai Di đôi mắt đẹp tuyệt trần, nét mặt vui cười, quanh thân bộc lộ ra ngoài khí chất sâu hơn ngày xưa, cùng bạn thân các hảo hữu cười nói.

Trong lớp đồng học tạm thời còn không biết Lâm Giai Di cùng Lư Nhất Minh sự tình, nói cho cùng Kim thị biệt thự tiệc rượu cấp bậc quá cao, người bình thường càng vốn là tiếp xúc không tới.

Cho dù là giống như Khương Tuyết Yến bọn họ có mấy trăm triệu tài sản phú thương nhóm cũng vô duyên tham dự, lại nói cái loại này cách thức tiệc rượu cũng không phải người có tiền liền nhất định có thể tham gia, càng nhiều cân nhắc đến gia tộc thực lực và về mặt thân phận nhân hiệu.

Bọn họ trong đầu biết được tin tức vẫn ở lại Lâm Giai Di sinh nhật trong yến hội phát sinh sự tình, không ít nam sinh nhóm ánh mắt lóe sáng nhìn Lâm Giai Di, tâm lý dâng lên rung động.

Nhìn một chút chỉ có Lớp Trưởng một cá nhân đi lên giờ học, Lư Nhất Minh này gia hỏa cũng chưa từng xuất hiện, không phải nói hai người bọn họ bỏ trốn sao?

Có kẻ tò mò người bắt đầu qua lại Bàn Tử bên người tiếp cận, liếm mặt làm quen đường: "Anh Mập, cái...kia gì...Lư Nhất Minh làm sao không có tới nhì?"

Bàn Tử quay đầu đi liếc hần liếc một chút, khoe miệng kéo một cái, biết những thứ này có ý gì, từ tốn nói: "Minh ca nghỉ học."

"Gi? Thật?"

Bàn Tử từ chối cho ý kiến, nhìn tự mở ra trước mặt sách giáo khoa, khinh thường ở tại dựng lý bọn họ.

Chung quanh các nam sinh "Ồng" một tiếng, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, cái...kia mặt mày hớn hờ, ánh mắt đề Lam Quang, không nói ra hưng phấn sức.

"Ta nói đây! Ngày hôm qua đi tìm phụ đạo viên lúc, vừa vận nhìn thấy nàng và thầy chủ nhiệm ở cãi nhau, nghe thật giống như đang nói tại sao phải đồng ý Lư Nhất Minh cái gì cái gì..."

"Nói như vậy sẽ không sai! Lư Nhất Minh xem ra đúng là nghỉ học."

"Hắc hắc! Làm không tốt cũng là người Lâm gia làm áp lực!"

"Ha ha, sớm nên như vậy, rốt cuộc vẫn Dự Trung Đại Học một mảnh trời xanh!"

"Ha-Ha! Vui vẻ! Thật mẹ nó vui vẻ, một hồi buổi trưa ta mời khách, ăn thịt kho..."

Mấy người tùy ý tiếng cười nói rơi vào Trương Nghị trong lỗ tai, không khỏi bĩu môi một cái, khinh thường phì phò, tâm đạo: Ngươi nơi đó biết Minh ca bây giờ thân phận, nói ra hoảng sợ chết các ngươi.

Ngươi càng sẽ không biết, Lớp Trưởng cùng Minh ca đã là ván đã đóng thuyền, trên đời đã không có người có thể cản cản.

Về phần bọn họ có chủ ý gì, Trương Nghị không cần suy nghĩ cũng biết, khẳng định cho là cơ hội tới, vọng muốn tiếp tục đuổi theo Lớp Trưởng, hắc hắc! Cái này mới là chánh thức mơ mộng hảo huyền!

Bàn Tử lắc đầu thờ dài thời khắc, trong lúc lơ đãng bắt được một ánh mắt, tựa như giận vừa tựa như oán niệm, bất quá nhìn thoáng qua giữa, để cho Trương Nghị tâm lý không khỏi run lên.

Ngưng thần nhìn lại, bảy tám mét ở ngoài ba bốn trên hàng chỗ ngồi, ngồi là gần ban học sinh.

Ánh mắt từng bước từng bước quét qua, đột nhiên một đạo thon dài hơi lộ ra đơn bạc bóng lưng đập vào mi mắt, Trương Nghị mím chặt một môi dưới, không sai! Cũng là cái...kia cười đứng lên rất đơn thuần, không cười thời điểm rất vắng vẻ cô lập Đỗ Vũ Phi.

Đỗ Vũ Phi tựa hồ là cảm ứng được phía sau ánh mắt, không nhìn được quay đầu ngấm liếc một chút, cái...kia gọi Trương Nghị người người bên cạnh là xa lạ, không là chính mình tâm sâu bên trong quen thuộc người kia.

Ánh mắt vắng lặng lộ ra chút thất lạc, nói rõ không nói rõ đồ vật.

Trương Nghị lắc đầu một cái, từ tâm lý phát ra một tiếng thở dài!

Minh ca nha! Minh ca! Người thật là làm bậy nha! Nếu không thích cần gì phải trêu chọc người ta làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Đỗ Vũ Phi mất mát

Đỗ Vũ Phi cúi thấp đầu, nhìn lên trước mặt mở ra báo tường, trở nên hoảng hốt, người kia đã hồi lâu không có qua Thi Từ club.

Nàng... Vẫn còn nhớ hai người lần đầu gặp mặt lúc tình cảnh, đó là năm thứ nhất đại học cái thứ 2 học kỳ.

Cái...kia Xuân Hoa rực rỡ thời kỳ, trong sân trường khắp nơi tràn ngập hoa cỏ thoang thoang, giờ học sau trường học phát thanh thính thoang truyền ra uyển chuyển du dương tiếng nhạc.

Chính mình đi vội vàng, trong ngực sách giáo khoa không cẩn thận rơi xuống, tán một chỗ. Ngồi xuống thập nhật lúc, hấn đến.

Đỗ Vũ Phi nhớ mang máng Lưu Nhất Minh đem học tập đề khi đi tới đáng vẻ, vẻ mặt rực rỡ mỉm cười, trên mặt nhỏ bé nhưng mao có thể thấy rõ ràng, ánh mắt trong suốt, liếc một chút trông thấy nụ cười ấm áp, mang theo nhiệt độ, cũng như sau lưng ánh sáng mặt trời.

Đỗ Vũ Phi nhàn nhạt cười một tiếng, nhận lấy học tập về sau nói: "Cám ơn!"

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, không có giống người khác một dạng vừa nói không khách khí, chẳng qua là cười cười liền đi.

Như vậy tâm thường thêm bình thường trang cảnh, hàng năm ở Dự Trung trong đại học không biết phát sinh bao nhiêu.

Tự nhiên cũng không làm cho lạnh tanh cao ngạo Đỗ Vũ Phi tâm lý dâng lên rung động, một cái xoay người, liền đã ném qua, không để ở trong lòng.

Mấy ngày sau một cái hoàng hôn, Dự Trung Đại Học thư viện, Đỗ Vũ Phi từ kệ sách về sau chọn lựa xong học tập, khởi bước hướng Dương Xuân Hoa đã chiếm tốt chỗ ngồi đi tới.

Lúc này hàng trước một cái nam sinh rộng rãi quay đầu nhìn sang, bốn mắt nhìn nhau, Đỗ Vũ Phi thân hình dừng lại, chính là cái...kia trợ giúp quá chính mình nam sinh, cái...kia cười đứng lên rất lợi hại Âm áp Nam nhân sinh, Đỗ Vũ Phi đôi mắt đẹp ngẩn ra, như thế mất đối mất ba giây, hai người mới vừa rồi dịch ra ánh mắt.

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi tâm lý run lên, một cổ không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm tại âm thầm sinh trường.

Hai người chỗ ngồi nằm cạnh rất gần, dựa lưng vào nhau, chỉ cần vừa quay đầu liền có thể nhìn nhau, có thể nghe được đối phương thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ.

Không có quá một hồi, cái...kia gọi Bàn Từ Trương Nghị đến, che xuống thân thể nhỏ giọng oán giận nói: "Minh ca, làm sao không lưu cho ta cái vị trí!"

Chỉ nghe được Lưu Nhất Minh thấp giọng nói: "Lúc ta tới đã ngồi đầy, bất quá ca dạy người một chiêu, lập tức liền có vị trí!"

"Hắc! Gì chiêu?" Bàn Từ về mặt kẻ gian bộ dạng, khom người thấp giọng hỏi.

"Lấy giấy và bút, trên tờ giấy viết: "Đồng học, ta thích người rất lâu, hi vọng lui tới với người, sau đó người tùy tiện tìm một cái nữ hài, đem tờ giấy đưa cho nàng."

Bàn Tử chần chờ thấp giọng hỏi "Cái này? . . . . "

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, đưa ra hai cái đầu ngón tay, không nhanh không chậm nói: "Nữ hài có hai loại phản ứng, số một, muội tử trừng người liếc một chút, lập tức thu bực sách đi. Như vậy, chúc mừng, có chỗ ngồi."

"Hắc hắc! Được, không tệ, loại thứ hai khả năng đây?" Bàn Tử vẻ mặt vui mừng, lăm le sát khí, sèn soẹt muốn thử.

"Ha ha! Loại thứ hai khả năng, nếu như muội tử đối với người hiểu ý cười một tiếng, như vậy, chúc mừng, còn lên cái gì tự học a!"

Bàn Tử nghe ánh mắt lóe sáng, giờ lên ngón tay cái, khen ngợi không ngừng đường: "Minh ca, cao nha!"

Nói xong, một bên hắc hắc thầm vui, một bên lấy bút viết chữ.

Đem Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa hai người nghe trợn mắt hốc mồm, trố mắt nhìn nhau.

Dương Xuân Hoa không nhịn được quay đầu lại hung hăng trừng Lưu Nhất Minh bóng lưng liếc một chút, quay đầu hướng Đỗ Vũ Phi thấp giọng mắng: "Bây giờ nam sinh đều như vậy vô sỉ sao? Quá không biết xấu hổ."

Đỗ Vũ Phi cố nín cười ý, tâm lý thẳng thán, này cũng người nào nhỉ? !

Hai người hơi hơi nghiêng người, hiểu kỳ dùng khóe mắt ánh mắt xéo qua âm thầm chú ý Trương Nghị cử động.

Nhiên kế tiếp tiến triển, ra ngoài tất cả mọi người dự liệu, cho dù là Lưu Nhất Minh cũng không ngờ tới.

Bàn Tử ra quân bất lợi, tờ giấy mới vừa chuyển quá khứ, liền bị muội tử ném cho bên người một người cao lớn uy mãnh nam sinh.

Nam sinh đứng đứng lên, một cái núm lấy Bàn Tử cổ áo, trợn mắt nhìn,

"Tiểu tử, chán sống lẹch, dám ngay mặt phao ta bạn gái?"

"Phốc "

Thấy như vậy một màn, Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa cũng không nhịn được nữa, nằm ở trên bàn hắc hắc cười như điên, thiếu chút nữa không có cười xụi xuống dưới mặt bàn.

Đến nay nghĩ đến, vẫn nụ cười khó đè nén, đây là Lưu Nhất Minh vì không nhiều mang cho Đỗ Vũ Phi sung sướng sự tình!

2007 năm ngày 23 tháng 4, đại phòng học có bậc thang, lần đầu tiên ở chuyên nghiệp khóa lên bắt được này cái thân ảnh, lần đầu tiên biết hấn cùng mình là cùng một cái chuyên nghiệp.

2007 năm ngày 26 tháng 5, ở Thi Từ club lần đầu tiên biết hấn Bút Danh, ban đầu trước khi tới mình thích vài bài Tiểu Thi đều xuất từ hấn tay.

Chẳng qua là từ này về sau, hai người lại cũng không có đồng thời xuất hiện, Đỗ Vũ Phi nhật ký cũng ngừng có chương mới hồi lâu.

Ở trong lúc nghỉ hè giúp phụ mẫu ra quầy trong cuộc sống, mỗi khi khách nhân tản đi, lúc nhàn rỗi thời điểm, nàng ... Chung quy an an tĩnh tĩnh ngồi ở ghế nhỏ lên, thỉnh thoảng nào hải hội thoáng qua người kia bóng dáng.

Nàng ... Nói xa nói gần từ đồng học trong miệng, biết cái này nam hài gọi Lưu Nhất Minh, ở tại xưởng ép dầu trong đường hẻm, khoảng cách Miên Phụng đường có năm dặm địa xa. Phụ mẫu đồng dạng cũng là hạ cương công nhân viên chức, gia cảnh giống vậy không tốt.

Có lúc, nàng ... Biết cười nhà trên trong kia chiếc cao tuổi Xe Đạp Phụng Hoàng, qua xưởng ép dầu trong đường hẻm chạy một vòng, mơ hồ mong mỏi ở một cái lúc lơ đãng khác, Lưu Nhất Minh thì sẽ từ xuất hiện ở trước mặt mình.

Đáng tiếc, không có thứ gì.

Thời gian cứ như vậy dạng uống công trôi đi, cho đến khai giảng không lâu sau. Lại chứng kiến để cho nàng trùy tâm một màn, cái ... kia nàng ... Chôn sâu trong lòng, nhớ không quên nam hài đã có bạn gái.

Tâm lý lừa ghen lại muốn Dã Hòa Thiêu Bất Tẫn tiểu thảo một dạng mọc đầy lòng dạ, này cái nữ hài rất đẹp, ăn mặc rất lợi hại thời thượng, nghe được gia thế bối cảnh để cho Đỗ Vũ Phi tuyệt vọng! Nàng ... Biết chính mình phần đầu cả đời đều khó với tới!

Bề ngoài vắng lặng cao ngạo rất tốt che giấu Đỗ Vũ Phi nội tâm tuyệt vọng, cho dù bên ngoài mặt trời gay gắt đốt thân thể, cho dù bên trong lệ nóng nóng ruột, vẫn kiên cường một mình nở rộ như hoa nở nụ cười.

Cái này cũng là Đỗ Vũ Phi, một cái bề ngoài an tĩnh, nội tâm mãnh liệt ngang bướng, một cái vô cùng duy mỹ hoặc Lý Tường Hóa người.

Lưu Nhất Minh Hòa Lâm Giai Di đất tay sự tình ở hệ bên trong đưa tới oanh động, người chung quanh lại cũng không coi trọng bọn họ, người người đều tại nói Lưu Nhất Minh thấy Người sang bắt quàng làm họ, là một nịnh nọt đồ, độc Đỗ Vũ Phi không tin, có thể viết ra như vậy Thi Từ người, như thế nào

vì tiền tài cùng dòng dõi mà ra bán chính mình.

Nàng ... Chỉ ở một bên lẳng lặng nhìn, yên lặng chờ, nhìn hần cười, nhìn hần ưu sầu, nhìn hần cùng hần dắt tay bước từ từ bụi hoa.

Chuyển cơ đến quá nhanh, hạnh phúc đến quá đột ngột, chẳng qua là Chu lâu mới vừa lên liền đã sụp đổ.

2008 năm ngày 23 tháng 4, năm thứ hai đại học cái thứ 2 học kỳ. Đỗ Vũ Phi vốn chỉ muốn chính mình khả năng liền có thể như vậy an an tĩnh tĩnh độ quá bốn năm đại học sinh hoạt, không ngờ lại bị Luru Nhất Minh một câu "Ta muốn nhận biết ngươi" hoàn toàn đánh vỡ bình tĩnh tâm cảnh.

Vui sướng đến quá nhanh, đi vậy nhanh, liền giống như phong thổi qua, lưu lại dưới một câu nói kia về sau, người này liền cũng không có xuất hiện nữa trước mặt mình.

Người người đều tại nhạo báng hần, đã ở nhạo báng chính mình, có thể Đỗ Vũ Phi không quan tâm, như vậy nội tâm cao ngạo nữ hài, coi như đem nàng đánh rớt đến trong trần ai, trên đóa hoa dính bùn bẩn, nàng ... Cũng hội nỗ lực nở rộ.

Nàng ... Cũng là ở tiết sau, ở trong nhà trọ nghe người ta đàm luận, mới biết Lâm Giai Di sinh nhật trong yến hội phát sinh sự tình, quay lưng lại, cắn thật móng đôi môi, nhắm mắt đã là thanh lệ mặt đầy.

Cho tới nay chống đỡ Đỗ Vũ Phi một thân ngạo cốt đồ vật phảng phất thoáng cái bị quét cách hết, đỉnh đầu vĩnh viễn là u ám hoàng hôn.

Mà nay Thiên Lâm Giai Di trên mặt nhận nhạo hạnh phúc mỉm cười, để cho giống vậy thân là nữ hài Đỗ Vũ Phi cảm động lây, chẳng qua là này cảm giác quá ngắn ngủi, để cho nàng mỗi lần nhớ tới đều cảm thấy là làm một giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Lời này là thật chứ?

Lâm Giai Di nơi đó bầu không khí nóng nảy trào dâng, tiếng cười nói thỉnh thoảng phiêu động qua đến. Đỗ Vũ Phi nơi này làm theo bình tĩnh lạ thường, nàng ... Ngạo đầu kinh ngạc nhìn đám người trung ương, vạn chúng chú mục Lâm Giai Di, ánh mắt lộ ra vô hạn vắng lặng.

"Giai Di, bá phụ bá mẫu chẳng lẽ đồng ý hai người các ngươi?"

Lâm Giai Di hạnh phúc mân khởi cái miệng nhỏ nhắn, trịnh trọng gật đầu "Ừ" một tiếng.

"Oa!" Chung quanh bạn thân nhóm trong đôi mắt đều là chăm nhỏ, không tràn đầy không thể tin ý.

"Bá phụ bá mẫu thật đúng là. . ."

"Ai! Thật là tiện nghi cái. . .kia Luru Nhất Minh, dễ dàng như vậy bá phụ bá mẫu liền công nhận."

"Cũng là, quá tiện nghi hần. . ."

Tất cả mọi người tức giận bất bình, bọn họ nơi đó biết bây giờ tình trạng là Lâm gia ở với cao.

Tin tức tầng tầng truyền bá ra, nhất bang độc thân cầu nhóm nghe được tin tức về sau, lũ lụt một mảnh, hồi hận không thôi.

"Không phải đâu! Đây không phải là thật, thương thiên a! Khấp nơi nha! Lão thiên không có mắt nha!"

"Sớm biết Lâm bá phụ dễ dàng như vậy lừa gạt, ca ban đầu liều mạng đến cũng phải đuổi Lóp Trường qua! Ai!"

"Đứng nha! Đứng nha! Hay sớm biết Lâm bá phụ như vậy thích người nhà nghèo hài tử, huynh đệ ta thứ nhất xông lên, làm sao cũng không thể tiện nghi Luru Nhất Minh này tiểu tử nha! Nói cho cùng nhà chúng ta so với nhà bọn họ vẫn nghèo đây! Thật hối hận nha!"

"Phốc! Nhìn một chút Ngươi này đức hạnh, . . ."

Theo sát Đỗ Vũ Phi Dương Xuân Hoa nghe cái này tin tức sau, oán hận mắng: "Hừ! Ta đã sớm nói cái này tiểu tử không phải là một đồ vật! Vương bát đàn, đồ vô si! Ban đầu to gan lớn mật, lại còn muốn lừa gạt Vũ Phi ngươi!"

"May ta Dương Xuân Hoa Hòa Nhân Kim Tinh, liếc một chút nhìn thấu hần Bản Tướng, quả nhiên cái nịnh nọt, trèo cao chỉ tiểu nhân."

"Vũ Phi, như thế nào đây? Ta lời không sai chứ? Người nha! Cũng là quá thiện lương, dễ dàng tin tưởng người khác."

Dương Xuân Hoa liú lo không nghĩ quở trách, Đỗ Vũ Phi nghe chặt vật cười một tiếng, mang theo khổ sở, tâm lý dâng lên một cỗ thống khổ, ban đầu đến chính mình cái gì cũng không phải!

Phòng học tiếng bản luận đi theo hành lang truyền tới "Đặng đặng" tiếng bước chân từ từ thấp chìm xuống, trên bục giảng nắm kích quang bút, giảng giải số liệu mô hình Lý giáo sư thật nói nổi dậy lúc, phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh không mời tự tới.

Cho Lý giáo sư lên tiếng chào hỏi về sau, Liễu Thanh Thanh sắc mặt nghiêm túc, quét nhìn một cái các bạn học, ôn nhu nói: "Đỗ Vũ Phi? Đi ra ngoài một chút!"

Mọi người rộng rãi ngẩng đầu nhìn lại, Đỗ Vũ Phi không biết sao, chần chờ một cái liền đứng đứng lên, theo trung gian hành lang, không nhanh không chậm đi tới.

Lâm Giai Di nghiêng đầu, chỉ nhìn Đỗ Vũ Phi liếc một chút, liền nhận ra nàng... Đến, không khỏi mím chặt đôi môi, tâm lý âm thầm nghĩ ngợi: Đã biết hai ngày chỉ lo cao hứng, quên thanh tẩy lịch sử nợ cũ, quay đầu nhất định phải thật tốt thu thập Lưu Nhất Minh dừng lại.

Bởi vì khoảng cách quan hệ, mọi người không có nghe được cửa phụ đạo viên cho Đỗ Vũ Phi nói cái gì, chỉ thấy Đỗ Vũ Phi to lớn dài thân thể thoáng qua mấy cái thoáng qua, thiếu chút nữa ngã nhào, may phụ đạo viên lập tức đỡ nàng....

Trước phòng học hàng các bạn học mắt thấy một màn này, nhất thời phát ra thét một tiếng kinh hãi âm thanh.

Bản Từ không biết sao, rướn cổ lên, hướng về phía hàng trước đồng học thấp giọng hô: "Làm sao?"

...

Lưu Nhất Minh đem chính mình luyện chế xong "Ngọc Cốt theo" chuyên nhất dùng binh ngọc làm một phen bao trang, khuyên can mãi, lừa gạt rồi Vương Tử Căn cùng Triệu Đại Bá Phục dưới viên thuốc.

Giới hạn bây giờ môi trường trái đất tồi tệ, được tài ẩn chứa linh tính thập phần mỏng manh, hao phí đại lượng được tài, cũng mới luyện chế mấy quả "Sơ cấp Ngọc Cốt theo", mặc dù so sánh lại không bên trong phẩm Ngọc Cốt theo, nhưng dùng nhiều mấy viên, hiệu quả cũng không tính toán quá kém, không phải là tu bổ xương gãy thời gian kéo dài ba ngày mà thôi.

Buổi trưa thời điểm, Lưu Nhất Minh mới phân phối điện thoại di động kêu, Bản Từ đánh tới.

"Minh ca, mình cái...kia Dương Sinh hội sở vẫn có làm hay không?"

"A" Bản Từ không hỏi đến chuyện này, Lưu Nhất Minh thiếu chút nữa đều quên, mấy ngày nay bận rộn sự tình quá nhiều, một chút nghĩ ngợi, ánh mắt đột nhiên sáng lên, hiện tại nơi tay đầu có tiền,

Phải làm dứt khoát làm lớn, làm thành đại lý cửa hàng, lấy mỗi cái chi nhánh coi như "Tự Linh Trại" tiết điểm, bố cục cả nước, bày siêu cấp đại trận, đem Hoa Hạ Cửu Châu linh khí hết thảy dẫn tới Kim gia trong biệt thự qua.

Tương lai khả năng lời nói, chính mình hoàn toàn có thể bày tình cầu cấp bậc đại trận, không tin tu luyện bất thành.

Chẳng qua là khi đó mình luyện thành ngày, không biết trên địa cầu sinh linh vạn vật sẽ như thế nào? Ai! Rồi hãy nói, đi một bước nhìn một bước đi!

Nghĩ tới đây, quả quyết hồi âm mập mạp nói: "Làm nha! Người cuối tuần tới tìm ta!"

"Được, Minh ca!" Bản Từ vẻ mặt vui mừng, chính mình rốt cuộc cũng có thể làm một ít chuyện, để cho Lão Ba Lão Mụ thật tốt nhìn một chút, chính mình cũng không phải là chỉ hội Ân uống phế vật điểm tâm.

"Ạch! Đừng Minh ca, cái...kia. . . ." Bản Từ vừa muốn tiếp tục nói, đã nhìn thấy Lâm Giai Di cùng nhất bang bạn thân các hảo hữu đi tới.

"Chuyện gì?"

"Không có gì, không có gì, cuối tuần ta đi tìm người!" Bản Từ có chút bối rối cắt đứt điện thoại, nguyên bản hắn muốn nói một chút Đỗ Vũ Phi, nhìn hôm nay tình hình, rõ ràng Đỗ Vũ Phi trong nhà xảy ra chuyện.

Có thể nhìn thấy Lớp Trường về sau, liền tạm thời đã diệt cái ý nghĩ này, bất kể nói thế nào, chính mình vẫn là đứng ở Lớp Trường cùng Minh ca bên này.

Về phần Đỗ Vũ Phi, a! Bản Từ vầy vầy đầu, sau này hãy nói đi!

Kim gia biệt thự, Lưu Nhất Minh ủy thác Tường thúc mua được tài cùng ngọc thạch những vật này đã thu hẹp đến trong kho hàng.

Lão gia tử bên trong thư phòng, Lưu Nhất Minh vẻ mặt vẻ trịnh trọng, giọng bình tĩnh nói: "Gia gia, chắc hẳn ta trước một đoạn đại não Hoàng gia nhất hảo sự tình người cũng nghe nói chứ?"

Kim Lão gia cười ha ha, giơ tay lên từ trong ngăn kéo, trở mình mấy cái cách, kiểm tra bộ phận ra vài tấm hình, cười nói: "Ta không chỉ có nghe nói, còn lấy được video hình."

Lưu Nhất Minh nhận lấy nhìn một cái, phía trên chính là chính mình nhất côn đánh vỡ phòng ngựa bạo lực thuần bài tiết đồ, hé miệng cười một tiếng, xem ra gia gia ở trong chính phủ mạng lưới quan hệ vừa phổ biến lại thâm sâu.

"Ta nghe Phan lão đầu nói có ở ngoài đạo sĩ truyền thụ cho người tập luyện bí pháp?" Kim Lão gia từ ánh mắt ly kỳ, lấp lánh rực rỡ hỏi.

Lưu Nhất Minh mỉm cười giờ gật đầu, mở miệng nói: "Cũng là nửa năm trước gặp phải một tên chân Đạo Nhân truyền thụ, sau đó ân sư liền không biết tung tích."

Lưu Nhất Minh cũng chỉ có thể lấy một bộ này giải thích đến lừa bịp rồi lão gia tử cùng thế nhân.

Kim Lão gia từ nghe từ chối cho ý kiến, chẳng qua là giờ gật đầu,

"Điều này cũng đúng người một trận tốt tạo hóa, tốt cơ duyên!"

Nói xong thở dài, lẩm bẩm nói: "Không nghĩ thật có tu đạo cao nhân ẩn nặc thế gian."

"Gia gia, ân sư truyền thụ cho ta một ít bộ trận phương pháp, ta chuẩn bị ở trong biệt thự vài người kế tiếp đại hình "Tụ Linh Trận"."

Kim Lão gia từ nghe hai mắt sáng lên, ngạc nhiên hỏi "Như thế nào Tụ Linh Trận?"

"Tụ Linh Trận" danh như ý nghĩa, cũng là mượn trận pháp oai, cường ép giam giữ bốn phía Vạn Vật Chi Linh khí, tập hợp ở đây, giúp người tu hành."

"Gia gia, một khi linh khí hội tụ ở này, không những có thể khô một phát xuân, Thiết Thụ Khai Hoa, còn có thể kéo dài tuổi thọ, Bách Bệnh Bất Xâm"

Lão gia tử nghe hai mắt lấp lánh rực rỡ, lộ ra ngạc nhiên ý, vỗ nhẹ mấy cái án kiện, nói: "Được! Người để cho a Tường mua ngọc thạch được tài là vì bộ trận chứ?"

Lưu Nhất Minh giờ gật đầu, tiếp tục nói: "Tôn nhi chẳng những học ân sư bộ trận phương pháp, vẫn học hội luyện đan, những thứ kia được tài có thể luyện chế một ít Bồi Nguyên Đan, Bồi Nguyên Cố Bản, kéo dài tuổi thọ, giống như Tô gia gia như vậy đèn cạn dầu thân thể, dùng Bồi Nguyên Đan về sau, ít nhất cũng có thể sống lâu cái ba năm năm năm."

"Lời này là thật?" Lão gia tử kích động đứng đứng lên, hai ngày này Tô Thăng Lợi một mực cùng chính mình ở cùng một chỗ, Kim Lão gia tử tự nhiên nhìn ra Tô Thăng Lợi tình trạng cơ thể thập phần không xong.

Thường đọc trong đất thương cảm không dứt, bây giờ nghe được Lưu Nhất Minh lời nói, tự nhiên mừng rỡ khôn kể xiết, kích động vạn phần.

*** Con tác bộc bạch:

PS: Nghi vấn Lâm Giai Di không xứng làm vai chính có thể thôi! Lời nói đầu đã đã thông báo, cường bức phụ mẫu còn có công ty khốn cảnh mà bắt đắc dĩ, huống chi trước cả đời chân heo năng lực hữu hạn, cái này cũng liên lụy đến phức tạp nhân tính, chân heo cấp không hi vọng, năng ... Còn muốn cứu vãn gia tộc sự nghiệp, người hội làm sao chọn?

Đỗ Vũ Phi là có có sự nguyên hình, là ta Đại Học cùng chuyên nghiệp lớp cách vách một cái nữ hài, nghi vấn cái này cảm tình cầu huyết người, ta chỉ có thể nói người lịch duyệt quá ít, hiện thực so với tiểu thuyết tình tiết muốn cách kỳ đa. Cho dù là bây giờ đồng học đàm luận lên cái này cái nữ hài cũng là thôn thức không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Bồi Nguyên Đan thành

"Tự nhiên, viên thuốc này có thể trình độ nhất định tu bổ đã suy bại nhân thể tế bào, tạm hoãn cơ thể lão hóa tốc độ, cho nên cấp Tô gia gia kéo dài tánh mạng ba đến năm năm vẫn là không có vấn đề."

Lưu Nhất Minh ra về thông thạo, ở lão gia tử bức thị dưới, mặt không đổi sắc, về mặt đốc định nói.

"Lại có như vậy hiệu quả trị bệnh? Há chẳng phải là Tiên Đan?"

Lão gia tử kinh ngạc vạn phần, lấp lánh rực rỡ trong hai tròng mắt lộ ra nghi vấn, nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh chậm rãi nói: "A Minh, ta không được hoài nghi đạo sĩ có một ít pháp môn tu luyện, có thể Cường Sinh Kiện Thể, nhưng tuyệt không được theo mê tín đạo sĩ lấy thủy ngân luyện đan, Trường Sinh Bất Lão một bộ kia hư vọng câu chuyện."

Theo lão gia tử, cái gọi là Đạo Gia tu luyện bí pháp cùng Phật Giáo Thiếu Lâm Tự các hòa thượng luyện thể không kém bao nhiêu đâu! Có thể tăng cường nhân thể lực số lượng, kích thích nhân thể tiềm năng, nhưng tác dụng cũng gần dừng bước tại này.

Về phần "Tu chân thành Tiên, Trường Sinh Bất Lão bộ kia hư vọng câu chuyện, coi như là chuyên nhất lừa dối giống như Lưu Nhất Minh như vậy không biết gì người tuổi trẻ.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, biết thế hệ trước người sâu sắc Đảng giáo dục, là kiểm định Duy Vật Chủ Nghĩa Giả, Vô Thần Luận Giả, nói với bọn họ ngộ đạo thành Tiên loại đề tài, không thể nghi ngờ cũng là tự dựng vách tường.

"Gia gia, người yên tâm, bọn họ bộ kia ngu tu chân học thuyết lừa không được ta. Nhưng là đạo sĩ phổ biến thọ mệnh khá lâu, nhưng là không tranh sự thật."

Cái này Kim Lão gia tử đến không có phản bác, hơi hơi gờ gật đầu, nói: "Người biết phân tặc liền có thể, không thể quá mức si mê, trong công ty sự tình cũng muốn phải nhiều hơn điểm tâm."

Về phần Lưu Nhất Minh mới vừa nói "Tụ Linh Trận" lão gia tử mặc dù không hiểu tình hình rõ ràng, nhưng thuở nhỏ lên Tư Thực, trải qua Tứ Thư Ngũ Kinh, đối với Phong Thủy nói một chút vẫn biết.

Tại hán nghĩ đến, đơn giản cũng là Tụ Thủy tàng phong, biệt thự lớn như vậy, tùy ý hán giày vò.

Lưu Nhất Minh lời muốn nói cây khô gặp mùa xuân, Thiết Thụ Khai Hoa hán cũng tin tưởng, nói cho cùng sinh trưởng hoàn cảnh thay đổi xong, tự nhiên cây cỏ hưng thịnh; còn kéo dài tuổi thọ, Bách Bệnh Bất Xâm cũng có chút Lý Tưởng Hóa, bao nhiêu có thể phỏng thành phần ở bên trong.

Bất quá cái này không quan trọng, dầu gì tôn tử có một yêu thích không phải là, cái này mấy cái Trung Quốc xưa sống chung, hành tẩu ngoại đàm, phát giác Lưu Nhất Minh đối với chuyện gì đều không được cảm thấy hứng thú, tính tình vô cùng trầm ổn, để cho hán mơ hồ có chút lo lắng.

Đến đến lão gia tử ủng hộ về sau, Lưu Nhất Minh yên tâm lớn mật bắt đầu họa đồ, đồ lên vẽ xuống Trận Cơ chất liệu, hình dáng, nhỏ bé các loại yêu cầu, chỉnh một chút một ngày xuống, ước chừng vẽ cao nửa thước một chồng bản vẽ mới hoàn thành.

Giao cho Tường thúc phân phó tìm đến công nhân kỹ thuật, dựa theo bản vẽ yêu cầu, ngay tại nhà kho tiếp sau bắt đầu cất mua đến ngọc thạch.

Lưu Nhất Minh mà không sợ những bản vẽ này hội truyền lưu đi ra bên ngoài, nói cho cùng những thứ này ngọc thạch nếu muốn làm vì Trận Cơ vẫn cần ở phía trên mình khắc phức tạp Trận Văn, đây mới là hạch tâm đồ, vật, ngoại nhân là học không đi.

Lưu Nhất Minh làm theo bắt đầu ở bên trong biệt thự một gian trong tĩnh thất, bắt đầu luyện chế "Bồi Nguyên Đan", hao phí ba ngày ba đêm thời gian, tiêu hao trong cơ thể không ít chân nguyên mới vừa rồi luyện thành.

Bất quá giới hạn điều kiện, cũng chỉ có thể là sơ cấp Bồi Nguyên Đan.

Nhìn lòng bàn tay dịu dàng trắng nõn như ngọc, tản ra nhàn nhạt thoang thoang "Bồi Nguyên Đan", Lưu Nhất Minh hài lòng cười một tiếng, chỉ chờ tới lúc đại trận đã thành, linh khí hội tụ ở này về sau, hoàn toàn có thể ở mảng lớn mướn nhân công làm cỏ mặt đất trồng các loại dược thảo, lại linh khí bồi bổ, những thứ này dược thảo sợ là có một ngày có thể tiến hóa đến linh thảo linh dược cũng chưa biết chừng.

Đồ cất giữ bên trong phòng, lão gia tử đang cùng Tô Thắng Lợi cùng nhau, nhớ lại cao ngất tuế nguyệt, nắm cái ở cái trước tróc sơn quần dụng bình nước, hai cái lão đầu khi thì cười ha ha, khi thì thẳng lau nước mắt.

Lưu Nhất Minh quét liếc một chút, bên trong trần liệt đồ, vật theo thật không ít, hoàn toàn là một cái tiểu hình sưu tầm quán.

Có ngôi sao năm cánh quân Nhật đầu khôi, Nhật Quân đao quân dụng, đạn pháo xác, vàng Chanh Chanh viên đạn xác, huy chương, tiền tệ, quân giày, kiểu xưa đồng hồ treo, giấy báo, tuyển học tập. . . . . Từng món một cũ kỹ bỏ hoang, đầy ắp lịch sử tang thương đồ cất giữ,

Nghiêm chỉnh cũng là một bộ kháng chiến lịch sử.

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, kính nể không thôi. Hai cái lão đầu nghe được "Bồi Nguyên Đan" đã luyện chế thành công về sau, đều là cười ha ha, rõ ràng mang theo đùa giỡn ý.

Hiển nhiên là một bắt đầu sẽ không tin tưởng Lưu Nhất Minh lời nói, đoán chừng là cái chính thường nhân đều sẽ không tin tưởng.

Lão gia tử cũng nghe nói Kinh Thành một ít Cao Quan quý phụ từ Thụy Sĩ nhập khẩu dê phơi thai làm để bảo đảm duy trì Dung Nhan Bất Lão tin đồn, từ trước đến giờ đều là khịt mũi coi thường, chẳng thèm ngó tới.

Ở bách chiến hiểm sinh. Trải qua tang thương lão đệ nhất Quân Nhân Cách Mạng trong mắt, vô tình tuế nguyệt có thể thúc giục người già, lại diệt không hết trong lòng bọn họ hỏa nhiệt thái dương.

Lão gia tử chẳng qua chỉ là mang theo áy náy đèn bù chi tâm, đối với Lưu Nhất Minh cũng chịu tình cảm, dung túng lấy hấn đánh vào a.

Bây giờ thấy Lưu Nhất Minh lại có thể chân thật có chuyện xuất ra cái gọi là "Bồi Nguyên Đan" đến, hai cái lão đầu mắt đối mắt liếc một chút, không nhịn được ghen ngào bật cười.

Lão gia tử chống quai trượng một bên cười, vừa nói: "Đến, cho ta, ta trước ném thử!"

"Lão thủ trưởng, hay là ta tới trước!" Tô Thắng Lợi không cam lòng yếu thế, tranh đoạt đường, hấn tự nhiên lưu giữ tâm tư, phản chính chính mình ngày giờ không nhiều, thử một chút cũng là được, hưởng chỉ từ xưa tới nay đạo sĩ luyện ra đan dược, tất cả có độc tính, hấn không muốn lão thủ trưởng vì hấn mạo hiểm.

"Không được, không được, hay là để cho ta trước ném thử!" Kim Lão gia tử muốn biện pháp là sợ Tô Thắng Lợi thân thể yếu đuối, ăn đan dược lúc này ợ ra rắm, vậy coi như chuyện lớn.

Lưu Nhất Minh lông mày một dạng, nhìn tình hình này, hai lão đầu là đều không được bộ dạng tin chính mình nha!

Sau lưng Tường thúc dẫn hạ nhân bưng nước trà, giống vậy mặt lộ vẻ lo âu, bước ra một bước, động thân nói: "Thiếu gia, ta đã nhiều ngày thân thể và gân cốt rất là mệt mỏi bủn rủn, không bằng phân thưởng ta một viên ném thử?"

Lưu Nhất Minh lộ ra một nụ cười khổ, gật đầu nói: "Được rồi!"

Lúc này từ trong bình ngọc đổ ra một viên Bồi Nguyên Đan chuyển quá khứ, nói: "Cùng nước lạnh dùng."

Tường thúc gật đầu, nhận lấy đan dược, hạ nhân đưa tới một chén nước lạnh, Tường thúc vẻ mặt ngưng trọng, ngửa đầu một cái xúc động há mồm dùng. Đường như Pháp Trường cái đó trắng sì, Dịch Thủy cái đó Kinh Kha.

Kim Lão gia tử cùng Tô Thắng Lợi cũng không tranh cướp, tất cả không chớp mắt nhìn chăm chăm Tường thúc mặt quan sát.

Cửa thoáng qua Kim Lão gia tử tư nhân bảo kiện thầy thuốc Từ giáo sư, Xem ra đây là làm vạn toàn chuẩn bị nha!

Ăn vào đan dược về sau Tường thúc hít mắt lại, yên lặng cảm thụ, mọi người vẻ mặt vẻ khăn trương.

Đột nhiên, Tường thúc lim dim hai tròng mắt đột nhiên mở ra, kèm theo "Tê. . . Û. . ." Tiếng rên rỉ, thân thể mơ hồ run run.

Mọi người thấy vậy, thất kinh, Kim Lão gia mang xông vào cửa miệng hô: "Từ thầy thuốc, người mau đến xem nhìn!"

Ai ngờ Tường thúc khoát tay chặn lại, một bên hướng về phía sau nằm ở trên ghế mây, một bên hướng về phía Kim Lão trấn an nói: "Ta không sao, lão gia!"

Lưu Nhất Minh đã ở cạnh mở miệng nói: "Gia gia không cần phải lo lắng, đây đều là bình thường phản ứng, đan dược vừa mới tan ra, dược tính mới vừa tạo tác dụng. . ."

Kim Lão gia tử cau mày, hiển nhiên không yên tâm, phòng nội khí phân khẩn trương, Từ thầy thuốc giờ phút này đã ngồi xuống thân thể, xuất ra huyết áp kế nhìn lên đo lường.

Tường thúc giờ phút này nhắm hai mắt, tự giác bụng giống như hỏa thiêu, có mấy Đạo Khí chảy giống như cây đuốc dung nham đồng dạng cọ rửa toàn thân, thấm nhuần gân cốt huyết nhục. Bất quá trong chốc lát, đã là khắp người mồ hôi như mưa, ướt đầm vạt áo.

Sắc mặt hồng thông thông giống như bần ỉ, miệng mũi ra bên ngoài phun thẳng nhiệt khí, cấp tức thành vụ. Từ chi từ nhẹ nhỏ run rẩy đến bây giờ trực giật giật, Tường thúc dường như lâm vào trong hôn mê.

Một màn này cũng làm mọi người dọa hồng, vẻ mặt vẻ sợ hãi.

Lão gia tử trợn lên giận dữ nhìn Lưu Nhất Minh liếc một chút, lại nghiêng đầu hướng Từ thầy thuốc, trầm giọng hỏi "Như thế nào đây? Nguy hiểm không?"

Chương 145: Sớm tăng

Tường thúc lại duỗi thân đưa chân, chuyển động một cái đầu, giỡn ra một cái giờ lên hai cánh tay cùng eo ếch, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, nhìn Kim Lão gia tử, không thể tin nói: "Lão gia, ta đây lão thấp khớp cũng tốt, thất lưng cũng không đau, cả người thoải mái cực. . . Cảm giác tràn đầy lực lượng. . ."

"Xôn xao "

Mọi người một trận thán phục, đều theo nhìn Thần Nhân đồng dạng nhìn cười chúm chím như thường Lưu Nhất Minh, hai tròng mắt tuyết trần, tằm tắc lấy làm kỳ lạ, khen ngợi không ngừng.

"Cái này đan dược cũng quá thần kỳ chứ ? Trời ơi!"

"Ta làm sao cảm giác Tường thúc tuổi trẻ mười mấy tuổi nha!"

"Ha-Ha! Đúng a!"

Lão gia tử không ngừng gật đầu, nụ cười mặt đầy, khai miệng hỏi "A Minh, thuốc này có cái gì không tác dụng phụ?"

"Không có, thuốc này tất cả đều là áp dụng trong thiên địa tự nhiên sinh ra dược tài luyện chế, áp dụng đặc thù phương pháp thổi luyện, tác dụng phụ cơ hồ nhỏ, cơ bản có thể bất kể."

"Được, quá tốt!"

Lưu Nhất Minh từ tốn nói xong, mọi người "Oa!" Một tiếng, ánh mắt tất cả đều tập trung đến Lưu Nhất Minh trong tay trên bình ngọc, mặt lộ ra hưng phấn ý.

Như thế Tô Thăng Lợi lúc này mới liền Tuyết Thủy, uống Bồi Nguyên Đan, hiệu quả giống như Tường thúc đồng dạng Vô Nhi, một khắc đồng hồ về sau, rộng rãi đứng lên, quai trượng cũng ném, ở bên trong phòng hành tẩu Như Phong, đi đứng nhanh nhẹn, toàn thân thoải mái.

Đề cười ha ha, không ngậm miệng được, phòng nội khí phân căng thêm nhiệt liệt, người người đều biết Kim Thiếu Gia có một tu đạo sư phụ, vừa học một tay thượng thừa luyện đan kỹ nghệ.

Lão gia tử nhìn Tô Thăng Lợi hồng quang mặt đầy, đảo qua mới vừa rồi suy bại già nua khí, trong lòng vui vẻ yên tâm.

Lúc đó cũng liền lấy Tuyết Thủy, nuốt nuốt một viên đan dược, tinh tế cảm ứng một cái, quả nhiên giống như Tường thúc nói, quá trình tuyệt không thể tả, toàn thân thư thái, não hải thư thái trong veo, ánh mắt càng sáng ngời, trước đây cách xa không nhìn thấy vật kiện lúc này cũng có thể nhìn thấy, thật là thần kỳ không có khả năng lại thần kỳ.

Ánh mắt kinh dị nhìn chính mình tôn tử, trong lòng chấn động, thường thường tự nghĩ, chính mình cả đời kinh nghiệm từng trải đã đầy đủ truyền kỳ, vạn vạn không nghĩ đến, cái này trong nhân thể lại có như thế thần kỳ đan dược.

"Hô" Hoa Hạ Cửu Châu quả thật Tàng Long Ngọa Hổ, như vậy bất thể ra cao nhân lại có thể để cho chính mình tôn tử gặp, thật đúng là vận khí nghịch thiên nha!

Có như vậy đan dược nơi tay, thiên hạ người có tiền còn không đổ xô vào, thật là chính là một cái siêu cấp Mỏ vàng.

"Oa!" Lão gia tử não hải chính đang lẫn lộn thời khắc, liền nghe lấy bên tai truyền tới một tràng thốt lên âm thanh, mang ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời con ngươi một cái cũng tròn.

Vốn dĩ tất cả mọi người chỉ Tô Thăng Lợi tóc kinh hô: "Nhìn, mau nhìn, tóc trắng thật biến thành đen nha! Trời ơi!"

"Đây là muốn cái lão hoàn đồng sao?"

Bọn họ không biết, đây là Lưu Nhất Minh vì tăng thêm dược hiệu, cố ý lưu một Đạo Linh khí ở Bồi Nguyên Đan bên trong, đưa đến hiệu quả trị bệnh tăng lên gấp bội kết quả.

Không đơn thuần là Tô Thăng Lợi, trước nhất dùng đan dược Tường thúc cũng vội vàng kiểm tra tóc, nguyên bản trong tóc đen xen lẫn mấy cái căn tóc trắng đã lạng lẽ không thấy.

Lão gia tử cũng không nhẫn nại được trong lòng hiếu kỳ, đi tới treo tường trước gương kiểm tra chính mình, tức khắc trong suốt tựa như trắng như tuyết

phát, từ căn bản bắt đầu mơ hồ biến thành đen, bất quá cũng liền dừng bước tại này.

"A Minh, cái này Bồi Nguyên Đan quả nhiên Chân Thần kỳ, sử dụng được tài nhất định thập phần trân quý chứ ?"

Lão gia tử kích động vạn phần, hai mắt sáng lên, gò má đỏ bừng, vội vàng hỏi.

Lưu Nhất Minh ôn định cười một tiếng, cái này Bồi Nguyên Đan chỉ là sơ cấp đan dược, nguyên bản cũng là trong môn phái, cấp ban đầu Nhập Môn Đệ Tử Cố Thể Bồi Nguyên sử dụng đan dược, có thể loại trừ trong cơ thể tạp chất, sơ Thông Kinh lạc, vì đệ tử tu hành đánh hạ rất tốt đẹp cơ sở.

Đại khái cách điều chế vì: Thực địa, Đương Quy, Nhân Sâm, Hoàng Kỳ, Ngưu Hoàng, Thủ Ô, Thất Diệp Linh Chi, Bát Tử Thảo, hoa mặt trời các loại.

Cấp đã nhập môn Luyện Khí Kỳ đệ tử dùng cũng không có lớn như vậy hiệu quả, chỉ vì bọn họ đều là Phàm Phu tục thể, cả đời cho tới bây giờ không có dùng loại này đan dược, lại tăng thêm Lưu Nhất Minh bên trong thêm linh khí ở bên trong, cho nên hiệu quả nghịch thiên.

Nếu như lại dùng lời nói, hiệu quả liền giảm bớt nhiều.

Lão gia tử biết được luyện chế viên thuốc này cực kỳ hao tổn phí tâm thần về sau,

Liên đoạn đại quy mô lượng sản suy nghĩ, tiền đã kiếm được quá nhiều, sớm đã vô cảm.

Còn sót lại thời gian, chỉ muốn thật tốt trải qua trải qua di dưỡng thiên niên sinh hoạt, ngoài ra cũng là nhìn tôn tử kết hôn sinh tử, nếu có thể có thời cơ chứng kiến chất trai xuất thế đã biết đủ.

...

Thành phố bệnh viện lầu sáu cốt khoa phòng bệnh, Đỗ Vũ Phi ngồi ở trước phòng bệnh, nắm dính nước khăn lông, cẩn thận từng li từng tí, động tác nhẹ nhàng lau chùi mũi mũi trên trán mồ hôi.

Đôi môi mím chặt, nồng biến hóa không ra ưu sầu lo lắng ở chân mày.

Bên cạnh trên giường Đỗ Vũ Phi ba ba đổ Vinh Khánh trên chân đánh Thạch Cao, than thở, mặt ủ mày chau, một cá nhân thấp giọng tự trách nói: "Sớm biết như vậy, ta và mẹ của người trẻ nửa một phút ra quầy liền có thể. Ai!"

"Điều oán niệm ta nha! Cái này xài hết bao nhiêu tiền nhĩ? Nhà chúng ta có thể chịu đựng không tầm thường giày vò. . . Ai!"

Hôm qua Thiên Lâm gần buổi trưa, hai người ra quầy thời khắc, tại một chiếc mắt khổng lồ chế Bảo Mã-BMW xe dựng ngã lẩn, tài xế lái xe bỏ trốn.

Đỗ Vinh Khánh cùng hạ Xuân Lệ ở Miên Phưởng xưởng Lão Chức Công nhóm dưới sự hỗ trợ, khẩn cấp đưa đến thành phố bệnh viện cốt khoa chấn thương.

Đỗ Vinh Khánh tiểu xương đùi gãy, dọn dẹp vết thương, đã thương Thạch Cao tình dường liền có thể. Hạ Xuân Lệ liền còn nghiêm trọng hơn hơn đưa tới thời điểm miệng mũi ra máu, bất tỉnh nhân sự, hiển nhiên thương tổn nội tạng.

Đập CT, động thủ thuật, rồi đi phòng sản sóc đặc biệt về sau, cùng đỗ Vinh Khánh an bài ở một cái phòng bệnh, địa phương tốt liền thân nhân chiếu cố.

Ngày hôm qua đưa tới lúc, mấy cái lão Hàng xóm tiếp cận một chút tiền, Đỗ Vũ Phi tới về sau, vội vàng về nhà, từ mũi mũi cũ trong tủ treo quần áo nhảy ra tróc da da nhân tạo bóp da, bên trong đếm xem cũng bất quá 3000 nguyên trải qua một chút.

Cũng là hơn mười ngàn nằm viện tiền thể chân khác khá xa, vì thế lại tìm Dương Xuân Hoa mượn tám Bách Nguyên tiền. Ở các bạn hàng xóm giúp tiếp cận dưới, coi như là khó khăn lắm nộp lên nằm viện tiền thể chân.

Có thể tiếp sau mỗi Thiên Đô phải hao phí bảy tám trăm tiền nằm bệnh viện, người một nhà lại là không có cách nào một cái.

Bên trong phòng bệnh sâu vân thăm vù, không khí ngột ngạt. Trong nhà tình huống Đỗ Vũ Phi cũng biết, vì cung chính mình lên Đại Học, trong nhà thiếu không ít ngoại trái, đệ đệ lập tức phải tham gia thi đại học, nằm viện sự tình liền chưa nói cho hắn biết.

Bệnh viện ngoài cửa lớn, bên đường tiệm bán báo, Đỗ Vũ Phi chạy thở hồng hộc, lễ phép hướng về phía bên trong trung niên nhân nói: "Thúc thúc, ta đánh cái điện thoại? !"

"Đánh đi!"

Đỗ Vũ Phi cầm lên Microphone, mảnh nhỏ Trường Thủ chỉ nhanh chóng đề xuống trên bàn gỗ sỗ tự, "Ừ ừ. . ." Mấy giây về sau, điện thoại kết nối.

Trong loa truyền tới một trung niên phụ nhân thanh âm, "A lô ! Vị nào?"

"Tần a di, là ta, ta là Vũ Phi."

Đỗ Vũ Phi nắm chặt Microphone, cẩn thận từng li từng tí, thoáng dồn dập nói.

"Ồ! Là Vũ Phi nha! Có phải hay không Văn Văn lại không tốt tốt học tập?" Trong loa truyền tới thanh âm êm dịu thêm lộ ra một tia nghiêm nghị.

"Áy. . . Văn Văn đoạn này thời gian học tập rất lợi hại khác khổ, Ta tin tưởng nàng ... Thi đại học nhất định sẽ thi ra tốt thành tích."

Đỗ Vũ Phi cẩn thận tổ chức lấy chọn lời, nhẹ nói đường.

"Ồ! Vậy thì tốt, ta bây giờ đang ở công ty khai hội, có chuyện gì trở về rồi hãy nói." Nói xong, phụ nhân liền muốn cắt đứt điện thoại.

"Đừng. . . Tần a di, ta. . . Ta muốn mượn chút tiền. . . ." Đỗ Vũ Phi một tay bịt lấy ở ngực, một thủ trái chặt Microphone thần sắc cuồng quật, do dự nói.

Cúi đầu xem báo trung niên chủ cửa hàng đầu lông mày khều một cái, nhìn Đỗ Vũ Phi liếc một chút, đôi môi mấp một cái, không nói gì, lại cúi đầu tiếp tục xem báo.

Mỗi Thiên Đô có không được đồng nghiệp diễn ra giống vậy tình tiết, hần sớm đã nhìn quen.

"Ục ục. . ."

Đỗ Vũ Phi còn chưa nói hết, bên kia đã vướng mắc đóng điện thoại, Đỗ Vũ Phi tâm lý trầm xuống, tâm tình thoáng cái trở nên rất là thấp.

"Một khối tiền!"

Trong cửa sổ nét mặt truyền tới Trung Niên Đại Thúc mang theo lãnh đạm thanh âm.

"À?" Đỗ Vũ Phi về mặt kinh ngạc, thoáng bất mãn cãi: "Thúc thúc, ta còn không có vượt qua ba phút. Hẳn là Ngũ Mao mới đúng!"

"Sớm tăng, một khối, nhanh lên."

Đỗ Vũ Phi chặt vật đem trong tay nắm chặt hồi lâu, thấm nhuần mồ hôi Nhất Nguyên tiền xu chuyển quá khứ, xoay người không khỏi ngồi chồm hổ xuống, hai tay che mặt, thấp giọng khóc thút thít.

Chung quanh trải qua người qua đường, ra ra vào vào nhìn bệnh nhân ánh mắt lạnh lùng quét một chút cái này thanh tú nữ hài liếc một chút, cước bộ liền một chút dừng lại cũng không có liền đi.

Như vậy tràng cảnh thật sự quá tầm thường, mỗi ngày nơi này hàng năm không biết phát sinh bao nhiêu, mọi người sớm đã chết lặng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Người tuổi trẻ, người tìm ai nhĩ?

Tiệm bán báo bên cạnh cây Thụ đang thời kỳ nở hoa, hoa đoàn sum sum, đeo đầy nhánh cây, phong ào ào thổi qua, có cánh hoa rơi xuống, đập phải thấp giọng khóc thút thít Đỗ Vũ Phi trên đầu.

Lã chã mà rơi xuống hoa trúng làm chấn động bên cạnh vùi đầu giữa gói Đỗ Vũ Phi ngẩng đầu lên, về mặt bất lực, mặt đầy nước mắt, như làn khói Thước Dục, như mưa hoa lã.

Cách đó không xa ngồi ở Mai Đằng trong xe Lư Nhất Minh cách cửa sổ xe pha lê nhìn một màn này không khỏi run lên trong lòng, ánh mắt kinh ngạc nhìn, cơ hồ đều phải không nhận được đẩy cửa xe ra, cuối cùng vẫn là sinh sinh dè xuống cảm giác kích động này.

Đỗ Vũ Phi lau khô nước mắt, lấy tay vuốt hết trong tóc cánh hoa, hơi chút sửa sang một chút, cắn thật mỏng đôi môi, ánh mắt kiểm định, hướng trong bệnh viện đi tới.

Vô luận như thế nào, sinh hoạt đều phải tiếp tục, thời gian còn muốn tiếp lấy đi xuống.

Lư Nhất Minh lẳng lặng nhìn càng lúc càng xa Đỗ Vũ Phi bóng lưng, tâm cảnh dâng lên rung động, cuối cùng vẫn là im lặng.

Chờ Đỗ Vũ Phi đi vào bệnh viện cao ốc về sau, Luru Nhất Minh tắt lửa, khóa kỹ xe, từ ven đường quây trái cây trong, chọn một dưới giò trái cây, thanh toán lúc mới phát giác trong tiệm chà không được thẻ, Luru Nhất Minh không thể làm gì khác hơn là hướng cách đó không xa đậu xe Audi ngoắc ngoắc tay, lại chỉ chỉ quây trái cây về sau, trực tiếp xách giò trái cây liền đi mở.

Trong tiệm nữ Nhân viên thu ngân thấy vậy vội vàng đuổi theo ra đến, đưa cổ hô: "Này! Người tuổi trẻ người còn chưa trả sổ sách đây?"

Luru Nhất Minh cười một tiếng cũng không quay đầu, cũng không có dừng dưới cước bộ, giờ phút này, trong xe Audi đã thật nhanh chạy tới một tên tuổi trẻ kính râu nam tử, ngăn lại nữ Nhân viên thu ngân một cái bỏ rơi qua một tấm tờ trăm nguyên: "Cầm đi!"

...

Tối hôm qua Dự Trung Đại Học nam sinh trong nhà trọ, trải qua 11 giờ rưỡi, tức xá đã thống nhất tắt đèn.

Bên trong căn phòng chỉ có trên ban công chiếu vào một mảng nhỏ mát lạnh ánh trăng, học-môn thịnh vượng các nam sinh vẫn bừa bãi cười nói.

Bản Từ từ câu chuyện phiếm biết được rằng Đỗ Vũ Phi phụ mẫu gặp gỡ, ngâm lấy nói thẳng lác đầu, tâm lý thờ dài không dứt.

Suy nghĩ một đêm, sáng ngày thứ hai vẫn là không nhin được cấp Luru Nhất Minh đánh cái điện thoại, kể lể Đỗ Vũ Phi ta phát sinh sự tình, mặt còn nhắc nhở Luru Nhất Minh, ngàn vạn lần chớ để cho Lớp Trưởng biết.

Treo điện thoại Luru Nhất Minh ngẩng đầu lên, nhìn ngoài cửa sổ lên xuống cây cỏ sườn núi, một hồi buồn bã.

Não hải trong trong phút chốc hiện ra Tường Vi giàn trồng hoa dưới, Đỗ Vũ Phi an an tĩnh tĩnh, hé miệng cười yếu ớt đáng vẻ, hình ảnh chột lóe, vình sáng chói siêu thị ở ngoài lối đi bộ, nằm trong vùng máu Đỗ Vũ Phi, nội tâm than thở: Cái này chính là người cả đời sao?

Tâm lý dâng lên một cổ áy náy cũng là bất an, đối với Đỗ Vũ Phi, Luru Nhất Minh cảm giác so sánh phức tạp.

Từ đại lễ đường phát hiện nàng ... Một khác kia, Luru Nhất Minh chỉ muốn nhận biết nàng ... Một cái, mơ hồ hi vọng có thể quấy rối đến trong chỗ u minh không lường được mệnh vận quý tích, cấp Đỗ Vũ Phi một cái tân nhân sinh.

Về phần cụ thể như thế nào thay đổi? Cái biến thành cái dạng gì? Minh đương thời cũng không có suy nghĩ nhiều.

Tiếp sau phát sinh sự tình quá nhiều, để cho Luru Nhất Minh ứng tiếp không nổi, tận lực ở tại đối phó. Không có có thời gian chiếu cố đến Đỗ Vũ Phi.

Lần gần đây nhất nghe được cái này tên, hay là ở mấy ngày trước đây trong biệt thự tổ chức trong tiệc rượu, Bản Từ thuận miệng đề nghị một câu. Khi đó, mới nhớ tới chính mình đã đã lâu không gặp cái này cái nữ hài, nội tâm không đành lòng.

Có thể nhường cho hấn ném xuống Lâm Giai Di đi tìm nàng ..., này cũng không khả năng, chẳng qua là mơ hồ hi vọng Đỗ Vũ Phi nghe được chính mình sự tình sau, có thể mau chóng tỉnh ngộ, từ cảm tình trong vòng xoáy rút người ra đi ra, sinh hoạt ra tự mình tiến tới.

Trước một đời chính mình cùng với Lâm Giai Di chia tay, cái này hoặc giả cấp Đỗ Vũ Phi một ít hư huyền hi vọng, mới đưa đến nàng ... Càng vui lấp càng sâu, không thể tự thoát ra được.

Đề tay lên ngực tự hỏi, mình thích cái này cái nữ hài sao?

Luru Nhất Minh tay đem chắn song cửa sổ, một hồi ngơ ngẩn.

Nơi chân trời, ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cây cỏ sườn núi đỉnh đầu ngọn cây tà xạ xuống, hoa mộc lý xa xa truyền tới mấy tiếng Điểu Minh.

Trước một đời cái này thời điểm, Đỗ Vũ Phi phụ mẫu có hay không xảy ra chuyện? Luru Nhất Minh không biết, có lẽ có, có lẽ không có, bây giờ đã không thể nào biết được.

Luru Nhất Minh cúi đầu, dùng ý niệm cưỡng ép xóa đi hết não hải trong cái này hiện ra đơn độc thân ảnh.

Nhưng là một cái hô hấp giữa, não hải trong thi độ hiện lên Đỗ Vũ Phi cười yếu ớt đáng vẻ.

Luru Nhất Minh nội tâm thờ dài, xem đến đã biết là nhiễm phải nhân quả.

Thôi, rửa mặt về sau, Luru Nhất Minh phụng bồi tinh thần phấn chấn lão gia tử ăn điểm tâm, kể một ít lời nói, lại đi ra sau trong phòng kho dọn dò cất ngọc thạch công nhân một phen về sau.

Một mình lái Mại Đằng xe, rời đi Đế Hồ Tây Vương Phủ biệt thự.

Tuy là Luru Nhất Minh dọn dò Tường thúc, chính mình chẳng qua là qua bệnh viện thăm một cái bằng hữu, không nên để cho người lại theo, Tường thúc cũng gật đầu đáp ứng.

Nhưng là, không bao lâu, Tào Văn Bản người vẫn là lên đường, xa xa theo ở phía sau, Luru Nhất Minh cảm ứng được, cũng là không thể làm gì.

Gần ra ngoài phủ thời khắc, Tường thúc cấp Lưu Nhất Minh một tấm Hắc Kim Táp, cũng không có nói bên trong có bao nhiêu tiền, chỉ nói là một cái mặt mã.

Trước một đời Lưu Nhất Minh mặc dù không có thời cơ tận mắt chứng kiến cầm Hắc Kim Táp chủ nhân có nhiều chảy máu, nhưng ít ra cũng từ Bàn Tử trong miệng nghe nói qua không ít truyền kỳ sự tích.

Cầm Hắc Kim Táp chủ nhân, người có thể vô hạn chi nhiều hơn thu, để cho xe sang trọng, Hào Hoa Du Thuyền, máy bay tư nhân cho người phục vụ, tóm lại, chỉ cần người có thể nghĩ ra được sự tình, dùng tấm này nhỏ nhỏ tấm thẻ đều có thể làm được.

Bây giờ Lưu Nhất Minh thân phận, nơi nào còn cần hắn tự mình làm thanh toán loại chuyện nhỏ này, sau lưng tự có một đám người qua xử lý.

Nhưng hôm nay Lưu Nhất Minh cố ý muốn độc thân xuất hành, Tường thúc thì không khỏi không cho hắn phối hợp Hắc Kim Táp để ứng phó nhu cầu bức thiết.

Xương khoa chấn thương nằm viện lâu lâu sáu, bên trong phòng bệnh, Đỗ Vĩnh Khánh do dự một chút nói: "Có phải hay không cấp Vũ Phi cậu đánh điện thoại, xem hắn là không phải sao đem mình tiền còn?"

Hạ Xuân Lệ chau mày, băng bó miệng nói: "Người cũng không phải không biết, Hầm Hầm xảy ra chuyện giày vò nửa năm, mượn bao nhiêu nợ bên ngoài, nơi nào có tiền?!"

"Mụ mụ, rồi sẽ có biện pháp, Tần a đi ta đến rất có tiền, chờ ta ngày mai cấp nàng ... Nữ nhi học thêm thời điểm mượn một chút, cũng có thể."

Không bao lâu, Đỗ Vũ Phi từ phòng bệnh đi ra, trên vai khoác một cái vải buồm tay nải, tâm sự nặng nề ra bên ngoài đi nhanh.

Trong hành lang xuyên toa trong đám người, Lưu Nhất Minh đứng ở một góc lẳng lặng nhìn trước khi đi vội vã Đỗ Vũ Phi, không có đi lên chào hỏi.

Chính mình không muốn quấy rầy đến nàng ..., có thể lại không thể không tham gia nàng ... Sinh hoạt.

Đỗ Vũ Phi giờ phút này tràn đầy nỗi từ đều muốn lấy như thế nào làm tiền, cũng không có để ý đến hành lang trong góc có người ở yên lặng chú ý nàng ..., qua dùng xe lều, đẩy ra một chiếc Lão Phụng Hoàng bài xe đạp, thuận thực nhảy lên qua, "Đỉnh linh chuông" hướng về trong nhà cười qua, nàng ... Cần cấp cha mẹ làm buổi trưa cơm, tuy nói trong bệnh viện cũng có căn tin, có thể thứ nhất thức ăn không hợp miệng, thứ hai, còn cần tiền không phải sao.

Lưu Nhất Minh chứng kiến Đỗ Vũ Phi biến mất ở cuối hành lang về sau, yên tâm đi tới y tá công tác đứng, nay trời cũng không có thấy nhận biết Vương Hiểu Vân y tá, là nàng ... Đồng sự Tiểu Lệ ở trực ban.

Tiểu Lệ liếc một chút liền nhận ra Lưu Nhất Minh, "Oa" kinh hi chào hỏi.

Nói đùa về sau, Lưu Nhất Minh khai miệng hỏi thăm: "Ngày hôm qua có hai vợ chồng một cái gặp tai nạn xe cộ, 50 tuổi khoảng chừng, bọn họ ở tại cái nào phòng bệnh?"

"Ồ! Người nói là đồ. . . Đồ cái gì tới? Đề cho ta tra một chút. . ."

Tiểu Lệ cười đáp một cái chính mình đầu, nhìn một chút sổ đăng ký về sau,

"Đỗ Vĩnh Khánh, 608 căn phòng."

"Đa tạ! Quay đầu ta mời người cùng Vương y tá ăn cơm!"

"Hảo nha! Ta có thể nhớ kỹ."

....

Lưu Nhất Minh tìm tới 608 căn phòng về sau, gõ Hạ Môn, liền đẩy cửa vào.

Đỗ Vĩnh Khánh cùng hạ Xuân Lệ chần chờ nhìn đi tới Lưu Nhất Minh, y phục trắng, giày da sáng loáng, khí khái anh hùng hùng hực, nhìn một cái liền không được là phổ thông gia đình hài tử.

Hai vợ chồng một cái mắt đối mắt liếc một chút, vẫn là hạ Xuân Lệ trước khai miệng hỏi "Người tuổi trẻ, người tìm ai nhỉ?"

"Thúc thúc, a di mạnh khỏe, ta là Đỗ Vũ Phi đồng học, hôm nay tới thăm các người một chút."

Lưu Nhất Minh lễ phép cười một tiếng, tao nhã lễ phép nói. Vừa nói, một bên đem giỏ trái cây thả vào tủ trên đầu giường.

Hạ Xuân Lệ xem Lưu Nhất Minh vẻ mặt vui mừng, nhiệt tình nói: "Cám ơn, tới thì tới, còn mang cái gì đồ, vật. . ."

Đỗ Vĩnh Khánh thượng hạ quan sát một cái Lưu Nhất Minh, hơi hơi nhủ lại mi đầu, mặt đầy vẻ cảnh giác.

Cái này tiểu tử nhìn một cái cũng là mặt trắng nhỏ, nhà người có tiền công tử bột không có một cái tốt đồ!

*** Cảm ơn bạn "" đã đề cử NP.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Đến là ai ?

Lưu Nhất Minh ngồi xuống nói chuyện phiếm mấy câu, liền bắt đầu mặc niệm một cái thôi miên Tiểu Pháp Thuật, dứt lời, hai vợ chồng lúc này nhắm mắt lại, cô lệch một cái, mơ màng thiếp đi.

Lưu Nhất Minh từ trong túi, móc ra bình ngọc, mấy ngày trước vì mẫu thân luyện chế "Ngọc Cốt Đan" còn thừa lại mấy viên, lấy đến cấp cái đôi này dùng đi!

Làm phép ăn vào Ngọc Cốt Đan về sau, Lưu Nhất Minh lại nhìn một chút đầu giường bệnh nhân thể tư liệu mảnh nhỏ, biết Đỗ Vũ Phi mụ mụ gọi hạ Xuân Lệ.

Sau đó, không nhanh không chậm đi ra phòng bệnh, đi tới đóng tiền trung tâm, báo Đỗ Vinh Khánh cùng hạ Xuân Lệ tên, móc ra Hắc Kim Táp, trực tiếp cấp hai người Tài Khoản chà 10 vạn nguyên.

Lúc này đem đóng tiền trung tâm bên trong tiểu cô nương chấn động không nhẹ, xếp hàng sau lưng Lưu Nhất Minh một tên công tử ca cũng xóc xếch, hắc sắc thề quá mẹ nó nổi bật.

"Cái này chẳng lẽ là trong truyền thuyết Hắc Kim Táp, Bách Phu Trường Hắc Kim Táp?"

"Chửi thề một tiếng, anh em, người được nha!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, thu cất đóng tiền biên lai, không nhìn mọi người hâm mộ ánh mắt, một cái xoay người lại lần nữa trở lại 608 phòng bệnh.

Đỗ Vinh Khánh cùng hạ Xuân Lệ hai vợ chồng một cái đang ngủ say, đứng ở cửa cũng có thể nghe được từng trận ngáy âm thanh.

Lưu Nhất Minh đem biên lai giải đến ly nước phía dưới, quét bọn họ liếc một chút về sau, lặng lẽ rời đi.

10 vạn nguyên không nhiều, nhưng là đủ giải quyết Đỗ Vũ Phi ta khốn cảnh, hướng chi dùng Ngọc Cốt Đan về sau, thuận lợi lời nói, một tuần lễ về sau, hai người là có thể xuống đất đi bộ, xuất viện tự nhiên cũng không thành vấn đề.

Có biên lai, có thể đem dư tiền lui ra ngoài, hẳn còn có thể còn sót lại cái tám chín chục ngàn đi! Dù cả nhà bọn họ cải thiện một cái sinh hoạt.

Về phần tiếp sau, Lưu Nhất Minh không có suy nghĩ nhiều, chỉ mong Đỗ Vũ Phi có thể thật tốt, có thể đền bù một chút trước cả đời tiếc nuối! Đây coi như là chính mình thiếu nàng sao?

Lưu Nhất Minh cười khổ một tiếng, chạy, Mại Đằng nổ ran, lái rời bệnh viện.

Trong xe Audi, Tào Văn Bán buông xuống ống nhòm, không gần không xa đi theo Mại Đằng phía sau xe.

"Đội trưởng, cái này nữ hài thật có khí chất, ta nếu có thể cưới được nàng, gọi ta làm gì đều nguyện ý!"

"Khác mẹ hẳn nói lung tung, cẩn thận tìm đến mồm tai hoạ, không nhìn thấy Kim thiếu lại quan tâm kỹ càng nàng sao?"

"Cũng là, làm không tốt cũng là Kim thiếu quan hệ rất tốt?"

"Phải không ? Kim thiếu không phải sao cùng với Lâm Phủ Thiên Kim lập tức sẽ đính hôn sao?"

"Vậy thì thế nào? Chỉ cần Kim thiếu tình nguyện, không được biết nhiều thiếu nữ hài tử phi thân nhào tới đây!"

"Được, được, đều khác nói káo đầu, chúng ta chức trách là bảo hộ Kim thiếu an nguy, nhìn nhiều bớt nói!"

Tào Văn Bân một búa định âm, kết thúc bên trong xe tranh luận. Tuy nhiên như thế, có thể mọi người trong đôi mắt vẫn là tràn đầy hâm mộ tình cảm, cái này Kim thiếu mệnh thật là hảo nha!

...

Đỗ Vũ Phi ở nhà xào nhất đại bàn trứng gà, đun cháo, nóng mấy cái cái Mãn Thầu, lại kẹp một ít dưa muối sợi ở trứng gà lên, dùng chính mình hộp com thịnh được, dùng vài buồm tay nải ôm lấy, cười xe đạp "Đích linh linh" một đường xuyên phố qua hẻm, chạy tới trong bệnh viện qua.

Bên trong phòng bệnh, Đỗ Vĩnh Khánh cùng hạ Xuân Lệ chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại, mơ mơ màng màng, nhìn từ trên đầu giường giò trái cây, oán giận nói: "Ta làm sao ngủ? Vũ Phi đồng học khi nào thì đi cũng không biết?"

"Ta cũng không biết làm sao? Lúc ấy thoáng cái liền rất buồn ngủ. . ."

Hai người đang nói, Đỗ Vũ Phi thở hồng hộc đẩy cửa đi vào, mở miệng nói: "Cha, mẹ, ăn com đi!"

Mới vừa đi tới đầu giường, liếc một chút liền nhìn thấy từ trên đầu giường giò trái cây, kinh ngạc hỏi "Người nào đưa? Ta Xuân Hoa tỷ sao?"

Đỗ Vũ Phi mụ mụ ha ha cười, mở miệng nói: "Không phải sao, là một cái soái tiểu tử, nói là người đồng học, lớn lên trắng tinh."

"Gi trắng tinh, cũng là một mặt trắng nhỏ, nhìn một cái sẽ không là tốt đồ vật. . . ." Đỗ Vĩnh Khánh mặt đầy khinh thường mắng.

Đỗ Vũ Phi chân mày lá liễu hơi hơi nhíu lên, một bên đem giò trái cây thả vào lòng đất, một một bên hỏi "Hắn có hay không nói tên?"

"Cái này ngược lại không có, bắt quá ăn mặc rất tốt,

Này một thân vải vóc nhìn một cái cũng là cao đường hóa!"

Hạ Xuân Lệ hai mắt sáng lên, ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm nữ nhi mặt, hỏi "Vũ Phi, có phải hay không cái này nam hài đang đeo đeo đuôi người?"

"Mẹ, người nói cái gì vậy? Mình ăn com trước đi!"

Đỗ Vũ Phi trong giây lát não hải trong liền muốn hiện ra Trương Lỗi gương mặt đó, Trương Lỗi cùng Đỗ Vũ Phi một cái lớp học, từ năm thứ nhất đại học liền bắt đầu mặt dày mày dạn theo đuổi nàng, đáng tiếc Đỗ Vũ Phi vẫn không có cho hắn sắc mặt tốt.

Chẳng lẽ trái cây này giò là hắn đưa? Nghĩ tới đây Đỗ Vũ Phi trong lòng một hồi phiền não, nàng không muốn thiếu cái này cá nhân nhân tình.

Nhanh nhẹn đem thức ăn dọn xong, một bên cho ăn mẫu thân ăn com, não hải trong lại không tự chủ được hiện ra Lưu Nhất Minh thân ảnh, tâm lý yên lặng than thở.

Hạ Xuân Lệ cùng Đỗ Vĩnh Khánh mắt đối mắt liếc một chút, hiển nhiên nhìn ra nữ nhi tâm tình không cao, tựa hồ không muốn nhắc tới lên cái này nam hài.

Ba người yên lặng com nước xong, Đỗ Vũ Phi cầm lên mặt đất bình trà, châm trà thời khắc, lúc này mới chú ý tới dưới ly trà nét mặt dè dặt lại.

Một cái rút ra nhìn kỹ một chút, "Tê "

Đỗ Vũ Phi hít vào một ngụm khí lạnh, một đôi mắt đẹp tròn tròn, khiếp sợ nhìn Đỗ Vĩnh Khánh cùng hạ Xuân Lệ, khẩn trương hỏi

"Chuyện này. . . Ai đây đóng tiền? Trời ơi! 10 vạn nhĩ? !"

Đỗ Vĩnh Khánh cùng hạ Xuân Lệ cũng đồng thời kinh hô thành tiếng, khiếp sợ tại chỗ.

Đỗ Vũ Phi ngẩng đầu nhìn một chút lão mụ, lại nhìn một chút lão ba, kinh ngạc hỏi "Cha, mẹ, Người không biết? Đơn này theo là chuyện gì xảy ra? Là ai giao nộp nhiều tiền như vậy?"

"Không biết nhĩ?"

Đỗ Vũ Phi vẻ mặt không thể tin, lấy tay đỡ một cái trên sống mũi Kính mắt, nhìn kỹ biên lai phía dưới thời gian: 2008 năm ngày 13 tháng 5, 11h 09 phút. Cái này cái thời gian, chính mình mới vừa rời đi bệnh viện không bao lâu.

Nghĩ tới đây, Đỗ Vũ Phi cầm lên biên lai, chạy đến thu phí trung tâm, một phen hỏi lấy được tin tức, biên lai không giả, là một cái nam hài quẹt thẻ đóng tiền.

Nắm biên lai Đỗ Vũ Phi tâm lý tim đập bịch bịch, loạn tung tung phèo, 10 vạn nha! Đối với nhà bọn họ mà nói, đây chính là số tiền lớn.

Chẳng lẽ thật là Trương Lỗi?

Chuyện này bức bối ở Đỗ Vũ Phi tâm lý, thẳng đến buổi chiều hơn năm giờ, Dương Xuân Hoa xách túi trái cây tới, trong hành lang, Đỗ Vũ Phi nói chuyện này.

Dương Xuân Hoa chau mày, thoáng nghĩ ngợi về sau, như đinh chém sắt nói: "Không thể nào! Không phải sao hấn, hôm nay ở làm thí nghiệm, trong lớp đồng học trừ người, đều tại tràng."

Nghe đến đó, Đỗ Vũ Phi tâm lý càng mơ hồ, lẩm bẩm nói: "Kỳ quái, đến là ai?"

Dương Xuân Hoa nhìn biên lai lên sổ tự, cũng là "A" há hốc mồm, nửa ngày không khép lại được.

Đỗ Vũ Phi trong lòng thoáng qua Lưu Nhất Minh thân ảnh, có thể ngay sau đó liền hủy bỏ, không thể nào là hấn, nhớ tới cái này cá nhân, Đỗ Vũ Phi cũng là một hồi âm ỉm, trong lòng u ám, trống rỗng, không ánh sáng không có phát sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Có khách nhân đến

Đỗ Vũ Phi trong tay biên lai siết chặt, bùng bít ở trên ngực, tâm lý không khỏi mừng như điên, thế nào lại là hấn? Hấn làm sao biết?

Trực ban bảo an một thấy các nàng cái này phản ứng, ngừng đầu hỏi "Cái này cá nhân các người quen biết?"

Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi mắt đối mắt liếc một chút, trên mặt vẫn treo vẻ kinh dị, Đỗ Vũ Phi giờ phút này trấn định lại, nhẹ nói đường: "Đại ca, có thể hay không xem hấn đi nơi nào?"

"Có thể!"

Đỗ Vũ Phi tướng mạo xuất chúng, thanh âm lại thích nghe, như vậy thỉnh cầu, là cá nhân đều vô pháp cự tuyệt.

Rất nhanh một cái màn ảnh một cái màn ảnh tra tìm, từ Lưu Nhất Minh nắm giỏ trái cây tiến vào hành lang, đứng lặng ở trong góc, ánh mắt nghiêng nhìn về phía Bên kia.

Giờ phút này trong hình ra hiện hành sắc vội vã Đỗ Vũ Phi thân ảnh, Đỗ Vũ Phi lúc này "A" há miệng nhỏ, vẻ mặt kinh ngạc, tâm lý lẩm bẩm nói: "Vốn dĩ... Ta nhưng là tại sao không thấy hấn?"

Sau đó Lưu Nhất Minh hai lần đẩy cửa tiến vào 608 phòng số giữa, sau cùng biến mất ở trong màn ảnh.

Nhìn đến đây, hai người tin chắc là Lưu Nhất Minh không thể nghi ngờ, cấp báo an nói tiếng cảm ơn về sau, hai người đi ra Khổng Chế Thất, trở mắt nhìn nhau.

Dương Xuân Hoa hồ nghi ánh mắt nhìn chằm chằm Đỗ Vũ Phi nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, cơ hồ phải đem Đỗ Vũ Phi trong ngoài cấp xem rõ ngọn ngành.

Đỗ Vũ Phi hưng phấn tâm tình từ từ lắng xuống, có thể tâm lý về này vui sướng đang từ từ dễ chịu nặng khô khốc buồn khổ Nội Tâm.

Dương Xuân Hoa mặt mày chỉ Đỗ Vũ Phi, kéo căng miệng, nghi ngờ nói: "Vũ Phi, hai người các người cái có phải hay không ở sau lưng ngấm ngấm qua lại nhỉ?!"

"Không có, không có, ta cũng không biết hấn làm sao biết? Từ đại lễ đường lần đó về sau, ta liền lại cũng không có gặp qua hấn. . ."

...

Đột nhiên ba ngày qua, Kim thị biệt thự, Lưu Nhất Minh một cá nhân ở nhà kho bên trong phòng làm việc, ở công nhân đã cắt tốt điều hình trên ngọc thạch, vận chỉ như đao, bắt đầu mình khắc Trần Văn.

Giờ lên hai cánh tay đóng đưa, ngón tay khoảng chừng thượng hạ hoa động, như mây bay nước chảy như vậy thư sướng, "Híz-khà zz Hí-zzz" âm thanh không ngừng truyền ra.

Như thế lại là ba ngày qua, trong thời gian này Lâm Giai Di đã tới mấy lần, hiểu kỳ ở bên cạnh bám lấy cánh tay, lệch lấy đầu nhìn về mặt chuyên chú Lưu Nhất Minh nắm Đào Điều Khắc ở nơi đó hoa tự mình nhìn không hiểu đường cong.

Có lúc, lại cúi đầu, vuốt vuốt trước ngực Dương Chi Ngọc Điều Truy, cảm thụ rét lạnh tròn Nhuận Chi ý, tâm cảnh thập phần ôn hòa.

Trong thời gian này, Bàn Tử cũng đã tới một lần, báo cáo cái... kia siêu thị đã bắt lại, ký xong hợp đồng, bây giờ đang ở thiết kế phương án sửa sang.

Đi tới bên trong phòng làm việc, nhìn một chút đây đất chồng chất xếp tiểu sơn một dạng đủ loại đủ loại tạo hình ngọc thạch, giống vậy xem không thông.

Lưu Nhất Minh chỉ nói theo Dưỡng Sinh quán âm dương điều hòa trận pháp có liên quan, đây đều là này cái đạo sĩ sư phụ truyền thụ.

Dùng cái này coi như lấy lệ cái đó từ qua loa lấy lệ bọn họ.

Bàn Tử thừa dịp Lâm Giai Di không có ở đây không đương, lặng lẽ tiến tới Lưu Nhất Minh bên cạnh, kề tai nói nhỏ mật ngữ đường: "Minh ca, Đỗ Vũ Phi tìm tới ta...".

Lưu Nhất Minh ừ một tiếng, không hề để ý, tiếp tục tại trên ngọc thạch minh khắc Trận Văn.

"Nàng đang hỏi tại sao phải cho cha mẹ 10 vạn nguyên? Còn có tại sao phải nghỉ học?"

Lưu Nhất Minh ngẩng đầu nhìn trước mắt Bàn Tử liếc một chút, hé miệng cười một tiếng, nói: "Người liên nói cho nàng biết, để cho nàng nên học tập liên học tập, nên yêu liên yêu, thật tốt hưởng thụ sinh hoạt."

"Hắc hắc!" Bàn Tử về mặt cười mờ ám, rung đùi đắc ý cười nói: "Minh ca, người không biết... Hắc hắc!"

Nói xong lại cười gian mấy tiếng, đáng vẻ không nói ra bí ẩn.

Lưu Nhất Minh trừng mắt nhìn một dạng, quát lên: "Mập mập chết bầm, người cũng đừng suy nghĩ nhiều, ta cũng là thuần túy hiềm nhiều tiền không xài được, bố thí nàng a."

Lưu Nhất Minh tự nhiên sẽ không cho Bàn Tử nói cái gì Kiếp trước và Kiếp này, nói Trương Nghị cũng sẽ không tin, cần gì phải nhiều phí miệng lưỡi!

"Được! Ta đây cứ như vậy hỏi âm, bắt quá..." Nói xong, Bàn Tử lắc đầu một cái, chính mình thuần túy là mù bậm tâm.

Lưu Nhất Minh cấp Đỗ Vũ Phi nhóm ta 10 vạn nguyên tiền, đem Bàn Tử cũng dọa cho giật mình! Tại hắn trong ấn tượng,

Thật giống như Lưu Nhất Minh từ cái này một học kỳ khai giảng tới nay, vẫn luôn đem tiền tài nhìn đến rất nhột! Cùng lúc trước đại không được một dạng.

Lâm Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi chặn lại Bàn Tử đường đi, hỏi nguyên ủy lúc, Bàn Tử lúc ấy cũng không biết tình.

Sau cùng, Dương Xuân Hoa trực tiếp hỏi Bàn Tử muốn Lưu Nhất Minh số điện thoại di động con số, Bàn Tử từ chối: "Đôi tài khoản, ta cũng không biết."

Thực tế là ở không có được Lưu Nhất Minh đồng ý dưới tình huống, Bàn Tử là không có khả năng ra bên ngoài tiết lộ phương thức liên lạc, nói cho cùng Lưu Nhất Minh hiện tại thân phận không được một dạng.

Bàn Tử không được biết chính mình đem Minh ca nói chuyện, nói cho Đỗ Vũ Phi về sau, cái... kia vắng lặng cao ngạo nữ hài nghe giảng là biểu tình gì!

Hao phí một tuần về sau, rốt cuộc đại công cáo thành, ở Kim gia hạ nhân dưới sự phối hợp, ở Lưu Nhất Minh chỉ định địa điểm chôn "Dẫn Linh trận" cùng "Tụ Linh Trận" Trận Cơ.

Lưu Nhất Minh đứng ở trận pháp trung ương, thân thủ lún vào hạch tâm Trận Cơ, gạt lui mọi người.

Điều động đan điền linh khí, miệng Niệm Pháp Quyết, "Hô", đánh vào một Đạo Linh khí, khởi động trận pháp.

Nhất thời, sở hữu ngọc thạch phía trên khó phân phức tạp Trận Văn bắt đầu trở nên tỏa ra ánh sáng lung linh đứng lên, mắt trần có thể thấy quang ba ở dọc theo đường vân xuyên toa không ngừng, mờ hồ có tiếng sấm ở chung quanh vang lên.

Thiên địa bắt đầu biến sắc, "Răng rắc" một tiếng sấm sét vang dội, trong biệt thự khoảng không dưới lên mưa nhỏ, tích tí tách, bốn phía bắt đầu trở nên sương mù.

Kim gia tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn một màn này, hoá đá tại chỗ, cũng là đứng lặng ở cửa sổ nhiều hứng thú xem bố trận Kim Lão gia từ cũng trọn mắt hốc mồm.

Ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, nhìn trái phải một chút bốn phía tràn ngập vụ khí, tâm lý kinh nghi bất định.

Lưu Nhất Minh trong cơ thể "Hư không Luyện Khí Quyết" đang ở vận chuyển tốc độ cao, oằn đầu như vậy lớn nhỏ Khí Đoàn chấn động, tựa hồ đang

hoan hô, ở tung tăng, linh tính mười phần cảm ứng được chung quanh linh khí nhận được trận pháp cảm triệu, ở hướng về bên trong biệt thự hội tụ.

Như thế lại là một tuần, cái này bảy ngày bên trong, Lưu Nhất Minh chẳng qua là uống một ít chén nước trà, không ăn Ngũ Cốc Hoa Mầu, giống như Ích Cốc một dạng bất đầu điên cuồng nạp khí Luyện Khí.

Với hắn mà nói, có trước cả đời tu hành kinh nghiệm, từng cái giai đoạn đột phá tâm đắc lãnh hội đều ở não hải trong in, hoàn toàn không tồn tại linh ngộ phương diện chướng ngại.

Duy nhất thiếu cũng là linh khí, chỉ cần có đủ nhiều linh khí, hắn hoàn toàn có thể nhanh chóng đột phá.

Lưu Nhất Minh gần bề quan thời khắc, cấp lão gia tử nói rõ tình huống, rắn dạy hạ nhân không nên quấy nhiễu.

Bản Tử cùng với Lâm Giai Di cũng tới hai lần, giống vậy không dám kinh động.

Bọn họ cũng là lần đầu tiên biết, Lưu Nhất Minh có một tu đạo sư phụ, không chỉ có truyền thụ trận pháp, cũng truyền thụ luyện đan pháp thuật, càng có thần bí khó lường Tu Luyện Pháp Quyết.

Cái này vào ngày thường bọn họ trong nhận thức biết, đây đều là gạt người.

Có thể từ "Tụ Linh Trận" khởi động lúc, Kim gia bên trong biệt thự sân cỏ lên ngày đêm không ngừng lần bảo bọc một tầng nhân nhạ sương mù, vốn dĩ trái điều hình trên ngọc thạch đường vân lõm hồngбет trong một mực cháy xuôi đậm đà bạch vụ, lấy tay sờ, có chút dính dính, tựa như dịch thể vừa tựa như khí thể, mát lạnh mát lạnh, cảm giác hết sức thoải mái.

Kim gia biệt thự dưới ba ngày mưa nhỏ, để cho bên ngoài mọi người cũng lớn hồ quái sự, thậm chí ngay cả đô thị kênh người cũng tới suru tầm, cho rằng thứ nhất buổi chiều tin tức phát đi.

Đồng thời có tinh khí tượng chuyên gia giải thích này thần kỳ hiện tượng. Nói nói chắc như đinh đóng cột, tóm lại đây là một cái bề ngoài nhìn không bình thường bình thường hiện tượng.

Cho dù là sau đó, mưa tạnh thái dương hiện thân, bên trong biệt thự cây cỏ trên sườn núi vụ khí vẫn ngưng kết không rời, tí ti hết lần này tới lần khác bị dẫn động đến bên trong biệt thự.

Mười ngày về sau, Lưu Nhất Minh thở ra một hơi dài, nội thị một phen, vốn dĩ oản đậu lớn nhỏ Khí Đoàn, bây giờ cũng chẳng qua chỉ là lớn một chút mà thôi, hiệu quả kém mạnh hơn ý người.

Đến thì không bằng Tiên Hiệp Thế Giới trong linh khí nồng nặc nha! Như vậy tu luyện lời nói, không có một năm nửa năm, chính mình khó mà đột phá đến Hậu Thiên Trung Kỳ.

Xem ra biện pháp này vẫn là quá chậm, tự có nhất định phải thật lớn Hổ Phách mật sát chú ý.

Vừa mới đẩy ra cửa phòng ngủ, đã nhìn thấy Tường thúc vừa vận đi tới, nhẹ nói đường: "Thiếu gia, có khách nhân đến."

"Người nào?"

"Phan lão, thiếu gia hắn nhận biết!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tốt! Ta đi

Côn Lô Sơn, Trục Cửu vũ trang trên phi cơ trực thăng, Lưu Nhất Minh quét liếc một chút bên kia 5 tên biểu tình nghiêm túc chuyên gia, khép hờ hai mắt giả vờ ngủ, trừ mình và năm tên chuyên gia ra, còn lại đều là súng ống đầy đủ Đặc Chiến binh lính.

Trục Cửu là quốc gia mới chế tạo vũ trang máy bay trực thăng, 200 8 năm sau khi, cũng bắt quá sản xuất hơn ba mươi cái, nhóm nhỏ số lượng trang bị đến Lục Hàng trung đoàn.

Hôm nay lần này hành động, lại có thể điều động quân đội Trục Cửu, có thể thấy quốc gia đối với chuyện này thập phần coi trọng.

Nửa tháng trước, ở Thục Xuyên trận kia chấn động kinh thiên động địa giới động đất về sau, ở vào Hoa Hạ Tây Bộ, được xưng là Vạn Sơn Chi Tổ Côn Lôn Sơn này cạnh Cách Lạc Hạp Cốc, cũng cũng là Từ Vong Chi Cốc, "Địa Ngục Chi Môn" phát sinh dị biến.

Thời kì đầu là phụ cận chặn thả Mục Dân cùng bày cừu mất tích, dân cảnh còn chưa kịp đến, từ trong hạp cốc lại có thể bò ra ngoài có mấy cái Cự Mãng. Tàn phá bừa bãi một phương, địa phương Mục Dân sợ hãi, rồi rít cách xa cái này một mảnh đồng cỏ và nguồn nước tốt tươi khu vực.

Đang ở phụ cận cách đó không xa chấp hành tảo thanh "Đồng Đột" Đặc Chiến Đội lấy được mệnh lệnh, đi trong cốc dò xét, qua một tuần lễ, đều không tin tức, mang theo định vị trang bị, Vô Tuyến Điện hết thấy không nhảy, tiểu đội thành viên đến nay sinh tử không biết.

Trừ đã bị liệt sát vài đầu Cự Mãng ra, nguyên bản phủ đầy động vật hài cốt trong cốc lại có biến dị đại hình phi điều qua lại, theo Mục Dân tự thuật, mở ra hai cánh có tới hơn ba mét rộng, tương đối kinh người.

Địa Phương Chính Phủ cùng đóng quân đã liên hợp phong tỏa toàn bộ hạp cốc, phụ cận Mục Dân cũng bị khuyên xa rời, Địa Phương Chính Phủ đã thỉnh cầu quốc gia phái Địa Chất Chuyên Gia, động vật chuyên gia..... Đến tiếp viện.

Bởi vì Phan Đại Vĩ quan hệ, quy tắc này tin tức cũng bị thông báo cho đã về hưu Phan lão.

Phan lão ở nghiên cứu Cự Mãng cùng phi điều hình ảnh về sau, lúc này quyết định mời Luru Nhất Minh hỗ trợ, bởi vì này hoàn toàn vượt quá tất cả mọi người nhận thức, chỉ làm cho càng không thể tưởng tượng nổi giống như Luru Nhất Minh như vậy người mang Dị Năng người đi, mới có thể đem tôn từ cứu trở về.

Dưới chân, xanh mơn mơn cây cỏ sườn núi mênh mông bát ngát, chợt có có Mục Dân nghe không trung cánh quạt âm thanh, thò đầu hiếu kỳ nhìn một chút, các loại thấy rõ máy bay trực thăng hướng bay sau, sắc mặt đại biến, vội vàng đuổi bày cừu về nhà.

Luru Nhất Minh nội tâm vẫn đang suy nghĩ ngày hôm qua Phan lão tới chơi lúc tình cảnh, không tránh khỏi hé miệng cười một tiếng.

Ngày hôm qua gần xuống lầu thời khắc, Tường thúc vừa đi, một bên nhỏ giọng giảng thuật hai nhà ân oán.

Vốn dĩ Phan lão cùng nhà mình lão gia tử cũng là chiến hữu, mới đầu quan hệ ngược lại cũng thẳng hòa hợp, thường xuyên tới lui.

Mâu thuẫn ở về hưu về sau, lúc ấy quốc gia đã cải cách giải phóng, Kim Lão gia tử nói cho cùng từng ra nước ngoài, du lịch phổ biến, kiến thức hơn ở nhi tử Thủ Nghiệp giựt giây dưới, dân thân vào kinh tế kiến thiết thủy triều trùng qua.

Phan lão đối với lần này rất có phê bình kín đáo, mỗi lần đọc trong nước tin tức miệng mắng to, người nhà họ Kim không hổ là họ Kim, người một nhà đều rơi vào tiền trong mắt, điển hình Tàu Tư Phái, đây nếu là đặt tại mấy năm trước, đủ bắn chết phần.

Vì thế, hai cái lão đầu đã làm xong một trận, nhất thời truyền vì là kỳ văn, Luru Nhất Minh nghe cũng không khỏi mỉm cười.

Nhiều năm như vậy, hai nhà lẫn nhau không được đối phó, từ từ tiểu nhất thế hệ cũng không hề qua lại, hoàn toàn thuộc về chết già cũng không tới lui tình trạng.

Vì vậy Kim gia người đều hết sức tò mò, cái này Phan lão gia tử hôm nay là uống nhầm thuốc chứ ? Làm sao Hội Chủ động người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp, chạy đến hãn cho là hội ô nhục hãn thuần chủng Quân Nhân Cách Mạng thân phận Kim gia đến.

Trong phòng khách, Kim Lão chấp tay sau lưng, về mặt hải hước về mặt nhìn chậm rãi đi tới Phan lão đầu. Từ dùng "Bồi Nguyên Đan" sau, lão gia tử tinh thần sung mãn, hành tẩu như bay, quai trượng đã sớm ném qua một bên.

Bên kia Phan lão ở Phan Hiểu Đồng nâng đỡ, chứng kiến Kim Lão gia tử về sau, về mặt chê, phát tay một cái hô: "Ta không phải sao đến tìm ngươi, ta đến tìm ngươi tôn tử."

"Cắt! Ai mà thèm!"

Kim Lão giống vậy về mặt chê, đôi tay đọc ở sau lưng, tự mình đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống, mặt, hướng về phía đang muốn pha trà bọn hạ nhân nói: "Không cho châm trà! Ta đây là trà kim quý lắm!"

"Phốc "

Bọn hạ nhân đều dùng sức biệt trụ cười, nhìn hai cái hai đầu ở nơi nào lẫn nhau trí khí.

Tường thúc phát tay một cái, để cho bọn hạ nhân lui ra, Luru Nhất Minh gọi Phan lão ngồi xuống, một trận hàn huyên về sau, cắt vào chính đề.

Phan lão cũng là sau đó mới biết Luru Nhất Minh lại là kẻ thù Kim Lão tôn tử, lúc ấy nghe được cái này tin tức sau, giống vậy khiếp sợ không phải, một hồi ngưỡng thiên đại cười, một hồi oán thầm không dứt.

Than thở, cái này Kim Lão đầu mệnh thật là được, mình nhìn trúng Thanh Niên Tuấn Kiệt lại là bọn họ Kim thị hậu nhân, ai! Ta Phan gia hậu nhân cũng không kém nha! Làm sao lại không có bực này kỳ ngộ đây? Ông trời thật là mắt mù!

Tôn tử Phan Đại Vi hôm nay là Kiều Long Đặc Chiến Đội đội trưởng, liên tục ba năm quân khu trong tranh tài đoạt cúp, quân hàm do Thượng Ủy tấn thăng làm Thiếu Tá, hăm hở, hầu như tuổi trẻ tài cao, trong quân đội tiền đồ bất khả hạn lượng.

Có thể Phan lão từ kiến thức Luru Nhất Minh thân thủ về sau, lại tập luyện Luru Nhất Minh tặng cho tâm pháp, lại đi xem tôn tử cái này nhất hệ hàng thành tựu, có không được một dạng cảm thụ.

Đặc biệt là mấy ngày trước đây bắt được video, hình ảnh tuy nhiên không được quá rõ ràng, có thể Phan lão vẫn là thứ nhất mắt nhận ra là Luru Nhất Minh.

Khi đó Luru Nhất Minh ở khu vực thành thị nhà cao tầng lên nhanh chóng nhảy hình ảnh, có mấy đoạn bay vọt khoảng cách đã vượt xa khỏi Nhân Loại Cực Hạn, chứng kiến hình ảnh tất cả mọi người không có chỗ nào mà không phải là trợn mắt hốc mồm, trong truyền thuyết vượt nóc băng tường cũng bất quá cũng như vậy thôi, thật là đột phá Địa Cầu lực hấp dẫn, một cá nhân thân thể lại có thể nhẹ nhàng tới mức như thế, có thể nói bay người nha!

Luru Nhất Minh mỉm cười nhìn Bên kia thao thao bất tuyệt, lời nói khẩn thiết, cái gì vì nước xuất lực, vì là khoa học làm cống hiến Phan lão.

Phan Hiểu Đồng ở một bên nhìn bất động thanh sắc, vững như Bàn Thạch đồng dạng Luru Nhất Minh, thoáng cau mày một cái, xen vào nói: "Lần trước tặng cho người Hồ Phách mật sáp cũng là xuất từ trong cốc!"

Nghe đến đó, Luru Nhất Minh ánh mắt sáng lên, chớp lên một cái, dứt khoát lạnh lẽo nói: "Được ! Ta đi!"

Phan Hiểu Đồng không khỏi âm thầm phun một ngụm, "Tiểu Hồ Ly! Thật không hồ là Kim Lão cái này Lão Hồ Ly tôn tử, thật là Nhất Mạch Tương Thừa!"

Đối với Luru Nhất Minh mà nói, từ bé quan tu luyện nửa tháng, phát giác sở hữu "Tự Linh Trận" phụ trợ, nhưng là tu luyện tốc độ như cũ quá chậm, chính mình Hậu Thiên Cảnh, lẽ ra chắc có hai trăm năm thọ mệnh, nhưng là bây giờ môi trường trái đất, thọ mệnh nhất định sẽ cắt giảm một ít.

Như vậy chậm chạp tu luyện tốc độ, ở cộng thêm cắt giảm thọ mệnh, tiền cảnh đáng lo nha! Nếu có thể tìm tới như lần trước một dạng đầy ắp Linh Dịch Hồ Phách mật sáp, tu hành tốc độ tài năng đạt tới chính mình yêu cầu.

Vì vậy, Phan Hiểu Đồng lời nói, hầu như quấy nhiễu đến Luru Nhất Minh ngứa ngáy chỗ, đề cho hấn động tâm.

Trực Cửu đã tại chỉ định cây cỏ trên sườn núi hạ xuống, đoàn người nối đuôi nhảy ra, sớm có công tác nhân viên tới đón hiệp.

Công Tác Tổ bắt đầu hiểu biết tình huống mới nhất, xảy ra chuyện trước đây trong cốc, hoa cỏ um tùm, nước chảy róc rách, tầm mắt cực tốt. Bây giờ nhưng là một mảnh sương mù bao phủ, bên trong thỉnh thoảng truyền ra mấy tiếng sợ hãi nhân tâm tiếng gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Trước đi vào sau đó mới nói

Dừng xe sân cỏ cách đó không xa, do thái quang thép có nhân bản cùng phòng mưa chiến vải xây dựng nhất đại mảnh nhỏ thô sơ phòng, lều quân dụng, phía sau cùng đậu mấy trăm chiếc đại hình sương Xe vận tải cùng xe khách.

Có quân nhân đang không ngừng chạy, chuyên chở cái này cái gì đồ,vật, không ngừng truyền tới "Nhanh! Nhanh! Nhanh!" Mệnh lệnh.

Đoàn người đi tới một tòa đại hình lều vải bên cạnh, màn vải thỉnh thoảng tại ra vào người vén lên, có thể nhìn thấy bên trong có mấy đài màn ảnh máy vi tính không ngừng lóe lên, mặc màu trắng đồng phục làm việc nam nam nữ nữ bận rộn không ngừng.

Cửa đứng hơn năm mươi tuổi Trung Khoa Viện Viện Sĩ Bảo An Quốc, sắc mặt lạnh lùng dị thường, không đợi công tác nhân viên tới giới thiệu. Bước Bộ Nhất đem bắt được Thủ Đô Địa Chất Chuyên Gia Vu Hiểu Đồng nói: "Hiểu Đồng đến. . ."

"ừ!" Vu Hiểu Đồng cùng Bảo An Quốc nặng nề nắm chặt tay, hai người mắt đối mắt liếc một chút, vẻ mặt giống vậy ngưng trọng.

"Đây là động vật chuyên gia Tàn giáo sư!"

"Cô sinh vật nghiên cứu viên Trương Tĩnh Tĩnh!"

.....

Lưu Nhất Minh ở sau cùng, đến phiên giới thiệu hẳn lúc, tiếp xúc công tác nhân viên gặp khó khăn, trong tay tư liệu phía trên chỉ biết là cái này cái người tuổi trẻ tên, tuổi tác, thân thể chỉ tiêu, về phần phía sau cùng sở trường một cột trong viết: Lực lớn thể nhẹ.

"Đây là cái gì quý?"

Công tác nhân viên âm thầm lăm bằm một tiếng, ngẩng đầu nhìn một chút Lưu Nhất Minh tuổi trẻ không thể tưởng tượng nổi tướng mạo.

Đầy mắt về nghi ngờ, có chút hoài nghi có phải hay không phía trên lăm, làm sao lẫn vào đến một cái như vậy không được đáng tin người tuổi trẻ.

Phải biết vận dụng vũ trang Trục Cứu chờ tới đây không có chỗ nào mà không phải là Địa Chất, Động Thực Vật, dã ngoại Cứu Hộ các phương diện đỉnh phong chuyên gia, cái này gia hỏa dựa vào "Lực lớn thể nhẹ" là thế nào lẫn lộn đến chuyên gia tổ bên trong qua?

Bên kia Bảo An Quốc ánh mắt lóe lên, giống vậy về mặt hồ nghi nhìn Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, chủ động tiến lên cầm Bảo An Quốc tay, nói: "Chào người! Ta là Lưu Nhất Minh."

"Ày. . ."

Bảo An Quốc chần chờ một cái, hai người thân thể giao thoa khai về sau, Bảo An Quốc đoạt lấy tiếp sau sừng sở công tác nhân viên trong tay chuyên gia bảng danh sách tư liệu.

Đọc nhanh như gió, rơi vào phía sau cùng, Lưu Nhất Minh, nam, 22 tuổi, sở trường: "Lực lớn thể nhẹ", người đề cử: Phan Nhạc Hoa.

"Tê "

Bảo An Quốc cả giận nói: "Giờ trò quý gì? Phan lão gia từ đây là?"

Cái này không phải là cái...kia hồng sắc đòi sau muốn đổi diện xem nào nhiệt chứ? Như thể vận dụng công khí, lãng phí công nô, đơn giản là nghịch ngợm!

Mọi người thấy vậy, không ít người dừng lại xem tư liệu, ngẩng đầu lên lộ ra vẻ hài hước.

Bây giờ là cái gì là trong lúc mấu chốt, đây là cái gì sự kiện, biết bao trọng yếu, Phan lão gia từ là vầng đầu sao? Phải biết hẳn tôn tử Phan Đại Vĩ còn ở bên trong cốc, sinh từ không biết đây!

"Người tuổi trẻ, người đến là cái gì thân phận? Chỗ này của ta cũng đều là đỉnh phong chuyên gia, không được nuôi người rảnh rỗi!"

Lưu Nhất Minh nghe nhếch miệng, không hề để ý, không nhìn mọi người châm biếm cùng khinh bỉ, bình tĩnh mở miệng nói: "Bảo Viện Sĩ, chúng ta vẫn là nhanh lên tiến vào chính đề chứ ? !"

"Hừ!"

Bảo Viện Sĩ lạnh rên một tiếng, mặt đầy không vui phất ống tay áo một cái, dẫn người đi vào bên trong lều cỏ, cầm lấy một phần hình ảnh, chỉ cấp mọi người nói: "Đây là nước ta cao độ vệ tinh sản hình cung nhất hảo vừa mới truyền về HD hình, mọi người xem xem!"

"Này cạnh Cách Lặc Hạp Cốc, chư vị hẳn đều không xa lạ gì! Được xưng "Tứ Vong Chi Cốc" "Địa Ngục Chi Môn" trăm ngàn năm qua, đàm cốc biến sắc, không người tiến vào bên trong cốc."

"Thượng Thế Kỷ 80 niên đại, nước ta Công Tác Tổ đã cõi ra nó khăn che mặt bí ẩn, trong cốc do có mạnh hơn từ tính Huyền Vũ Nham tạo thành, hai bên hạp cốc đỉnh đầu có thể thả ra 1000- 3000 Gauss mạnh hơn từ tính, tạo thành một mảnh đặc thù lực địa từ hoàn cảnh."

"Có thể mạng không trung lõi vẫn cường ép hấp dẫn đi vào, hơn nữa tập trung ở cùng nhau, không định giờ phát ra thiểm điện, trong cốc tuy nhiên đồng cỏ và nguồn nước tốt tươi, nhưng độ cao cũng không có vượt qua một thước, bởi vì đều bị tia chớp phá hủy."

"Có thể là các người nhìn một chút bây giờ, trong cốc cây cỏ đại lượng dị thường tăng cao, cây cối tối cao địa phương đã vượt qua mười mét."

"Cự Mãng cùng Phi Điều hình ảnh mọi người chắc hẳn cũng đều thấy, Cự Mãng thi thể đi qua chuyên gia giải phẫu cùng ADN so sánh, tin chắc là bản địa như như cái dù rắn như đúc một dạng, hẳn là loại này rắn biến dị đưa đến."

"Về phần Phi Điều, chúng ta chỉ có hình ảnh, không có vật thật, vô pháp phán đoán. . . ."

Nói tới chỗ này, ánh mắt tìm đến phía vừa mới động vật chuyên gia Tần giáo sư trên thân, Tần giáo sư giờ phút này chính nắm Phi Điều hình, sờ lên cảm, cau mày.

Thấy vậy chậm rãi nói: "Bởi vì bên trong cốc vẫn vụ quan hệ, hình cũng không mười phần rõ ràng, bắt quá xem chim trán phơi bày màu trắng, cánh lên khối lớn trắng bết, rất giống là trắng lưng Tuyết Tước."

"Bất quá, tráng lưng Tuyết Tước hình thể bình thường chỉ có 17 cm cao, cái này quá lớn. Trừ phi có thể thấy vật thật, nếu không ta cũng không dám chắc chắn."

Bảo An Quốc nghe điểm gập đầu, đối với Tần giáo sư nghiêm cẩn khoa học thái độ biểu thị đồng ý.

Giờ phút này, nắm vệ tinh hình Thực Vật Học Gia Trương Tình Tình mở miệng nói: "Có thể ở nửa tháng thời gian dài đến mười mét cao, hiện nay thể giới đã biết, chỉ có mao trúc mới có thể, nó có thể ở 30 40 ngày có thể cao ra một 518 m."

"Cái này xác thực không thể tưởng tượng nổi, cái này trong hạp cốc nhất định có chúng ta không biết đồ, vật kích thích bọn họ sinh trưởng gen, đưa đến tăng vọt!"

Bảo An Quốc nghe liền gật đầu, đảo mắt nhìn mọi người về sau, nói: "Thấy rằng lần này kỳ quái là động đất tạo thành, vì vậy cố ý mời quốc gia Địa Chất Chuyên Gia vụ giáo sư. . ."

Vừa nói mắt thấy Vu Hiểu Đông, Vu Hiểu Đông hơi hơi lắc đầu một cái nói: "Vệ tinh trong hình lấy được tin tức thập phần hữu hạn, ta không xuống phán đoán, hết thầy đi vào sau đó mới nói."

"Được rồi!"

Bảo An Quốc khoen Cổ Chúng người về sau, nói: "Quốc gia đã thành lập dị chủng Nghiên Cứu Tổ, ta tại xác nhận vì là Tổ Trưởng, phụ trách này vào cốc nghiên cứu khoa học nhiệm vụ, bản địa quân khu hội có một cái Đặc Chủng Đại Đội phụ trách mọi người an toàn."

"Thời gian cấp bách, mọi người chuẩn bị một chút, 15 phút đồng hồ về sau, chúng ta tiến vào hạp cốc."

Mệnh lệnh thôi dưới, mọi người rời rít bắt đầu bận rộn đứng lên, mỗi người dẫn phía dưới trợ thủ, bắt đầu chuẩn bị mang theo mang máy móc trang bị các loại. Cũng có công tác nhân viên cấp mọi người đem ra Tị Lôi phục mặc vào, Lưu Nhất Minh cũng không có biểu hiện đặc biệt độc hành, phối hợp mặc vào.

Về phần một đám các chuyên gia các mạng các, ở không được cũng là cùng nhau nói đùa, không có ai lý tới Lưu Nhất Minh, hoàn toàn đem hẳn cho rằng không khí xử lý.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, không thèm để ý chút nào, một cá nhân đi ra lều vải, bên ngoài sớm một cặp Bộ Đội Đặc Chủng binh lính súng ống đầy đủ giúp lẫn nhau kiểm tra trên thân trang bị, xem có hay không bỏ sót, Lưu Nhất Minh lại có thể ở trong đội ngũ phát hiện một tên nữ binh, cái này làm cho hắn thập phần kinh ngạc.

Tên kia nữ binh thập phần cảnh giác, chứng kiến Lưu Nhất Minh ở quan sát năng, lập tức ánh mắt sắc bén quét tới, nhìn kỹ Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh sờ một cái mũi, lắc đầu cười một tiếng, xa xôi lấy xa xa khóa lại bên trong cốc vân vụ, trong lòng nghĩ ngợi, lợi hại như vậy biến dị, lại suy nghĩ một chút cái. . .kia đây áp Linh Dịch Hồ Phách mặt sấp cũng xuất từ bên trong cốc.

Lưu Nhất Minh ánh mắt mị kẻ hồ đứng lên, làm không tốt cái này là chính mình một trận đại cơ duyên, đại tạo hóa!

Đột nhiên giữa, một cái giờ quá khứ, nghiên cứu khoa học tiểu tổ đã chuẩn bị xong xuôi, không người thông báo Lưu Nhất Minh, Lưu Nhất Minh sờ mũi, không hề để ý đi theo đội ngũ tiếp sau.

Mọi người ở Bảo An Quốc dưới sự hướng dẫn, xuyên qua hạp cốc miệng phong tỏa trạm gác, chính thức tiến vào trong truyền thuyết Tử Vong Chi Cốc.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Cẩn thận!

Tới gần hạp cốc lúc, Lưu Nhất Minh sau cùng ngấm liếc một chút ngoài hẻm núi khung cảnh, cách đó không xa điểm cao Thượng Quân đội đã trên kệ phòng không cao xạ súng máy, phong tỏa hạp cốc bầu trời.

Hộ vệ ở chuyên gia tổ bên người Đặc Chiến binh lính trên thân mỗi cá nhân đều lưng đeo 35 kg Ba lô, có hai vị chiến sĩ sau lại có thể công lấy sau lưng súng phóng lựu cùng vai khiêng kiểu tiện mang phòng không đạn đạo, hầu như căn nhắc chu đáo, chuẩn bị đầy đủ.

Trước mặt Bảo An Quốc lúc này quay đầu lại hướng mọi người nói: "Tổ kỹ thuật, Y Liệu Tổ, quay phim tổ, truyền tin tổ, tổ tiếp liệu, chuyên gia tổ, mọi người các tổ chức, không nên đi lung tung, hết thầy phục tùng mệnh lệnh!"

"Hạp cốc trong nước chất điều kiện phức tạp, bây giờ tiến vào mùa hè, nhiệt độ lên cao, vốn dĩ đất đông cứng đã mềm mại biến thành đầm lầy đường, mọi người chú ý dưới chân. . ."

Những thứ này quý báu tư liệu đều là Thượng Thế Kỷ tám mươi niên đại lần đó nghiên cứu khoa học khảo sát đội lưu lại, vì thế còn mất đi một tên nghiên cứu khoa học đội viên.

Đây là, Đặc Chiến Đội tên kia nữ binh bất tri bất giác theo Lưu Nhất Minh song song đi, nghiêng mắt quét Lưu Nhất Minh liếc một chút, nói: "Ngươi là Lưu Nhất Minh?"

"Đúng!"

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn nàng, mặt vô biểu tình đáp.

"Tiểu tử, còn rất khốc, Hiểu Đông nói ngươi rất lợi hại, ta không thấy như vậy?"

"Hay tùy tiện đều có thể khiến người ta nhìn ra lời nói, vậy thì không được lợi hại." Lưu Nhất Minh không mảy may không lạt trả lời.

"Hắc! Miệng ngược lại thật có thể nói!"

"Ta xem Phan lão đề cử đánh giá, lực lớn. . . Thế nhẹ. . ."

"Chà chà! Thế nhẹ, Ta tin tưởng, ngươi thân thể này Xương, tể bì nộn nhục, lực lớn, ta đến không nhìn ra, chờ một chút tiến vào khu vực trung tâm, theo gần tỷ tỷ ta, ta bảo hộ ngươi!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, không được gật đầu cũng không lắc đầu, một bộ từ chối cho ý kiến đáng vẻ. Tâm đạo, còn chưa nhất định người nào bảo vệ người nào ah

"Mặt trắng nhò còn không được chịu phục đúng không? Nếu không có Hiểu Đông quan hệ, ta mới không thêm đề ý ngươi!"

"Này liền đa tạ!"

Lưu Nhất Minh quay đầu đi mỉm cười nói, bất luận nói thế nào, cái này nữ binh là ý tốt.

Hiện nay đội ngũ đi tiếp một dặm đường xa, còn thuộc về ngoài hẻm núi hạng.

Địa hình địa vật còn thuộc về đã biết, cỡ tuổi độ cao đã ở bình thường trong phạm vi, vụ khí độ dày cũng không cao, tầm mắt coi như có thể.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Mục Thảo sum xuê, hoa dại yêu nhiều, chẳng qua là ở rậm rạp Mục Thảo sinh trưởng trong nước suối lại ngâm động vật, người hài cốt, nhìn sầm nhàn.

Dưới chân lên xuống trên đồng cát, phơi bày ra đủ loại động vật hài cốt, chân đạp lên phát ra giong rạch âm thanh, cũng không biết là bao lâu.

Mọi người cùng nhau đi tới, từ từ xem thói quen, ngược lại có một loại khác thường mỹ.

Đỉnh đầu không trung một mảnh trong veo, ánh sáng mặt trời long lanh, khí trời xem ra không tệ.

Mọi người nội tâm nguyên bản lo âu từ từ biến mất, trong đội ngũ bắt đầu xuất hiện tiếng cười nói.

Đang lúc ấy thì, đột nhiên "Rống" một tiếng gào thét, từ đằng xa trong bụi cỏ truyền tới.

Mọi người hoảng sợ sững sờ tại chỗ, trở mắt nhìn nhau, sợ hãi không thôi.

Một cỗ mùi tanh tùy phong thổi tới, xông người như muốn nôn mửa, mọi người rối rít che lại miệng mũi tránh.

Đặc Chiến Đội chiến sĩ nhanh chóng giơ súng hướng ở trước mặt, mắt lộ ra vẻ cảnh giác.

"Đây là rắn mùi tanh, trước mặt hẳn là một con biến dị Cự蟒. Mọi người cẩn thận!" Động vật chuyên gia Tần giáo sư về mặt đốc định nói.

Mọi người rối rít gật đầu, Đặc Chiến Đội người bắt đầu người trước mặt tiến lên, 5 phút về sau, chấp hành nhân vật chiến sĩ làm ra an toàn tiến lên thủ thế.

Bảo An Quốc trầm giọng nói: "Đi!"

Lưu Nhất Minh lại nhướng mày một cái, lên tiếng ngăn cản nói: "Chậm!" Theo sát bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía giữa không trung, la lớn: "Cẩn thận!"

"Hô" một đoàn hắc ảnh từ trên vách đá dựng đứng đập xuống đến.

"Lộc cốc đi" một hồi bạo đầu như vậy tiếng súng, vang dội hạp cốc.

Mọi người hoảng đến hoặc tìm thạch đầu yểm hộ, hoặc bò tới trong bụi cỏ, giương mắt xem.

Chỉ thấy một cái như thùng nước thô, dài mười mấy mét Cự Mãng mở to chậu máu miệng lớn, nhả lấy một thước một cái lưới, găm to đập xuống đến.

Mưa đạn bay tán loạn, Sa đất đá văng khắp nơi, phút chốc đã bị đánh cho thành cái rỗ đồng dạng Mãng Xà máu chảy ồ ạt rót ở cây cỏ mặt đất, hơn mười thước thân thể vẫn không được tự bản thân gãy dựa.

May mà Luru Nhất Minh lên tiếng nhắc nhở, muốn không phải vậy cái này gia hỏa đập xuống đến không chết người, cũng phải lộng thương mấy cái.

Tất cả mọi người cảm kích ánh mắt tìm đến phía Luru Nhất Minh, Luru Nhất Minh lại nhìn Cự Mãng ánh mắt yên lặng không nói.

Mới vừa rồi đã từ Cự Mãng trong hai mắt chứng kiến một tia linh tính, bức này Động Vật Máu Lạnh lại có khai mở linh trí dấu hiệu, để cho Luru Nhất Minh trong lòng một vui mừng như điên, cái này càng ngày càng nghiệm chứng trong lòng mình ý tưởng.

Từ tiến vào hạp cốc đến, Luru Nhất Minh liền từ trong không khí ngửi ra không được một dạng vị đạo, càng đi vào bên trong, cái này các loại cảm giác liền càng mãnh liệt, có một tính tế ngọt ngào hương vị vị đạo ẩn tàng ở trong không khí.

Cẩn thận qua ngửi ngược lại không nghe thấy được, lúc lơ đãng, ngược lại vị đạo mãnh liệt.

Cái này vị đạo rất quen thuộc, thậm chí quen thuộc có một loại để cho Luru Nhất Minh linh hồn run sợ cảm giác, đó là Tiên Hiệp Thế Giới trong không khí vị đạo.

Luru Nhất Minh càng ngày càng tin chắc, xuất hiện những thứ này nặng nề dị thường ngọn nguồn tất nhiên là chôn sâu lòng đất Linh Dịch vùng phát ra ngoài tạo thành.

Đặc Chiến Đội đội trưởng mặt đen hán tử hướng về phía trong đội ngũ duy nhất nữ binh nói vài lời, nữ binh đi vòng vèo tới, hướng về phía Luru Nhất Minh thấp giọng nói: "Chúng ta đội trưởng để cho ta cảm ơn ngươi! Muốn không phải vậy nhiệm vụ kết thúc, chúng ta không bị xử phạt không thể!"

"Nói cho cùng nơi này chuyên gia cũng đều là quốc gia tài phú, quý giá đây!"

Nói đùa đôi câu, hai người tách ra, đội ngũ tiếp tục tiến lên, Luru Nhất Minh tận lực tán phát ra Hậu Thiên Cảnh linh Uy, cái này Chủng Linh Uy không được nhằm vào phạm nhân, chỉ nhằm vào có linh tính Động Thực Vật.

Nữ binh thỉnh thoảng sẽ quay đầu xem Luru Nhất Minh mấy lần, chẳng qua là cảm thấy người này có chút không được một dạng, tới chỗ nào không được một dạng lại không nói ra được.

Cái cũng khó trách, phạm nhân mất thường phạm thai, lục thức đi qua hậu thiên nhuộm dần, đã sớm Ô Trọc không chịu nổi, cho dù là người thật đứng ở trước mặt hắn, cũng khó thường thức cao nhân bộ mặt thật sự.

Luru Nhất Minh vốn cho là nhận được chính mình linh Uy Cự Mãng cùng Phi Điều hội tránh cái này một nhánh đội ngũ, tất lại chính mình mục đích là tìm đến trần ra Linh Dịch địa phương, lại không ngờ rằng, trước sau lại có hai đầu Cự Mãng không biết sống chết chui ra bị đánh gục, trong thời gian này còn thương tổn hai cá nhân. Không khỏi sắp bị Y Liệu Tổ chuyên gia chích Huyết Thanh băng bó xong.

Cái này làm cho Luru Nhất Minh đắn đo một chút, những thứ này động vật hẳn là thuộc về đầu khai linh trí, ngu muội khí chưa qua tỉnh. Cái này nói Minh Linh dịch vùng phát ra ngoài không nhiều, rất có thể số lượng không nhiều duyên cớ.

Cái này làm cho Luru Nhất Minh nội tâm nóng nảy, cũng đừng trăm cay nghìn đắng tìm tới, phát giác Linh Dịch bốc hơi xong, vậy coi như làm không công.

Nghĩ tới đây, không đề ý mọi người khuyên can, một cá nhân đi tới đằng trước.

Tên kia nữ binh theo sát ở Luru Nhất Minh bên người, hết hạn đến trước mắt, mọi người chưa phát giác Phan Đại Vĩ bọn họ đoàn người tung tích. Nguyên bản Đặc Chiến Đội người muốn mang theo Quân Khuyển đi vào, không biết làm sao thôi đến gần hạp cốc, nguyên bản uy phong lẫm lẫm Quân Khuyển lúc này xụi lơ giống như chồng chất bùn nát, làm sao kéo đều không đi.

Mà hạp cốc đặc thù địa chất đặc điểm, cơ hồ mỗi Thiên Đô hội mưa tuyết buông xuống, mưa tuyết đi qua, cả người lẫn vật chim thú vết tích cũng sẽ biến mất.

Chương 152: Thật là cái dị nhân

Khảo sát đội quay phim tổ Tiểu Lý hưng phấn nhất, hơn mười thước Cự Mãng, Đặc Chiến binh lính chạy, súng máy bắn càn quét, mưa đạn như rót vào huyết nhục văng tung tóe, cái này tràng diện là chính mình đã ngoại quay phim tới nay rung động nhất một lần.

Tổ kỹ thuật người cách mỗi một khoảng cách thông báo một lần hoàn cảnh địa lý, không khí độ ẩm, Điện Từ cường độ vân vân.

Truyền tin tổ giờ phút này đã cùng hậu phương liên hệ cắt đứt, cái này đã sớm ở chuyên gia tổ như đã đoán trước, như thế cao cường độ Điện Từ quấy nhiễu dưới, tiếp sau nhận được tín hiệu cũng là một nhóm tuyệt hoa loạn mã, căn bản tách không ra vốn dĩ tin tức.

Lưu Nhất Minh trong lúc đi, thần thức nhất động, cảm giác như bị lôi kéo không ngừng hấp dẫn tới, không khỏi nhướn mày một cái.

Đột nhiên giữa, bầu trời đen xuống, đỉnh đầu vân vụ cuộn cuộn, phảng phất thoáng cái trống rỗng xuất hiện, bên trong xen lẫn sấm sét vang dội.

"Không được, mọi người chú ý phòng Lôi, đề thấp thân thể. . . ." Tổ kỹ thuật khí tượng chuyên gia lên tiếng cảnh cáo nói.

Đặc Chiến Đội trong tay trang bị là 95 kiểu Súng trường, quen thuộc súng ống hẳn biết, trừ đạn và Lò xo là kim loại, thân thương đại lượng áp dụng hợp thành công nghiệp ny lon chế tác. Vì vậy cụ có nhất định Tị Lôi hiệu quả.

Tuy nhiên mọi người mặc trên người phòng Lôi phục, nhưng cũng là tương đối mà nói, đừng phải cao áp Lôi Bạo, như thường được nghỉ com.

Coi như chuyên gia, mọi người đều biết phân tặc, vì vậy không dám khinh thường, rồi rít hóp lưng lại như mèo cẩn thận từng li từng tí đi trước.

"Răng rắc. . . ."

Tiếng sấm vang rền một mảnh, mấy cái mười đạo chói mắt thiểm điện đột nhiên đánh trúng mặt đất, nhất thời cát và đá, cây cỏ, hài cốt, nước tung tóe khắp nơi, dày đặc từ giữa Phi Điều rồi rít thoát đi. Một cái trốn ở đầm nước bên trong Cự Mãng bắt hạnh bị đánh trúng.

"Rống" một tiếng, nhảy lên một cái, chụ nước như vậy lớn bằng hông, liếc mắt dài hơn ba mươi thước, đây cũng là tổ nghiên cứu khoa học chứng kiến lớn nhất một con Cự Mãng.

Nhìn hấn dáng vẻ vọng tường cùng trời đối kháng, ngửa mặt lên trời gào thét, không được chịu phục, không ngờ một giây kế tiếp liền bị thiểm điện đánh trúng.

Trong phút chốc, hơn 10m thân thể "Oành" một tiếng nổ tung, trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Mọi người bị dọa sợ đến không dám thở mạnh, mặt đầy vẻ hoảng sợ, hai tay ôm đầu gối, gần kề mặt đất, không ít người thân thể đều đang phát run.

Duy chỉ có Lưu Nhất Minh mặt không sợ hãi, đứng lặng tại chỗ, kinh ngạc nhìn chăm chăm Cự Mãng xem, ánh mắt lóe lên.

Phải biết loại này Động Vật Máu Lạnh, thiên tính thích u ám ẩm ướt hoàn cảnh, có thiên lôi Minh Hòa bản năng sợ hãi.

Bên người nữ binh ngẩng đầu gầm nhẹ nói "Người tiêu tử gốc? Nhanh lên ngồi xuống!"

Lưu Nhất Minh làm lơ, điểm này nhỏ thiên lôi hấn còn không coi vào đâu, có độ kiếp kinh nghiệm từng trải, cứu tử nhất sinh Thiên Kiếp đều vượt qua, huống chi cái này tầm thường thiên lôi.

Huống chi, hấn có Thiên Bồng Xích tại thân, nhân gian Lôi Hòa, căn bản không làm gì được hấn, ngược lại Hội Chủ động tránh hấn.

Lưu Nhất Minh đang suy nghĩ đầu này Cự Mãng tại sao không sợ thiên lôi, đánh kích thích tổ hay là uống máu gà? Nên không phải là trực tiếp uống Linh Dịch, đưa đến tự thân tiến hóa tốc độ vượt qua đồng loại, từ đó lòng tự tin bành trướng, Xà Đam Đại Trắng?

Đáng tiếc có cơ duyên, cũng không tạo hóa, không tự lượng sức, quay đầu lại, cũng bắt quá hóa thành phần vụn.

Bắt quá ít nhất nói rõ một chút, sản xuất Linh Dịch vị trí hấn ẩn tàng không sâu, đối với tự mình tiến tới nói là cái tin tức tốt.

"A. . ."

Lưu Nhất Minh chính đang nghĩ ngợi, chợt nghe bên tai hét thảm một tiếng, một tên Đặc Chiến binh lính không nhỏ tâm động một cái trong tay dao găm, bị lôi điện cảm giác được, "Oành" một cái đánh trúng, thân thể theo đạn pháo đồng dạng bay hơn mười thước, ngã vào cách đó không xa đầm nước trong.

Gào thét bị thương không ngừng, nước văng khắp nơi, mọi người hét lên một tiếng, trừng đại con ngươi một cái, Đặc Chiến Đội người rục rịch, liền muốn đứng dậy đến cứu giúp.

Khí tượng chuyên gia lập tức lên tiếng cảnh cáo nói: "Không nên động, sẽ đưa tới tia chớp. . ."

Các chiến sĩ hung hăng trừng chuyên gia liếc một chút, cắn răng, siết quyền đầu, nghe chiến hữu không ngừng kêu gào thảm thiết, tim như bị đao cắt.

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng, thân hình nhất động, bước hướng bị thương chiến sĩ đi tới.

"Ngươi không muốn sống, nhanh dưới. . ."

Nữ binh la thất thanh đường, người chung quanh cũng khuyên trở Đạo: "Tiểu hòa tử, mau dừng lại. . ."

Lưu Nhất Minh lâm lo, bị thương binh lính ngo đầu, nhìn thấy Lưu Nhất Minh, ánh mắt bên trong bản năng toát ra cầu cứu ý, có thể chậm rãi hạ xuống thân thể nói cho chính mình, không có khả năng!

Ở ngực đã đình trệ dưới mặt nước, bốn phía phù sa tựa như có ngàn cân nặng, áp bách hân thở gấp bất quá khí đến, chặt vật há mồm, phí sức hô: "Đừng tới đây, đầm lầy. . . ."

Mọi người đang trong tiếng sấm nổ, nghe được câu này sau, cũng không tránh khỏi hét lên kinh ngạc âm thanh.

"Xong, xong. . . ."

"Tiểu Vương, nhanh, sợi dây. . ." Mặt đen đại hán đặc biệt có đội trưởng trầm ổn có độ, lao xuống trước mặt hô.

Lưu Nhất Minh nghe cười một tiếng, trong cơ thể "Phong Linh Quyết" bắt đầu vận chuyển, bên ngoài thân hiện lên một tầng mỏng lung vẻ, "Vèo" một tiếng, thân thể đã xuất hiện ba mét ra ngoài, chân đạp ở cỏ tươi lên, nhẹ nhàng vô cùng, trong suốt không tiếng động.

Bầu trời thiểm điện tựa hồ chú ý tới cái này cả gan làm loạn Lưu Nhất Minh, trong lời van oanh ừng ừng chậm rãi chuyển động, bắt đầu tạo thành một tầng lại một tầng vòng xoáy.

Thiên lôi bên dưới, vạn vật không có cái nào không thần phục, dám can đảm ló đầu, vô luận cây cỏ điều thú tất cả hóa thành bụi.

Nho nhỏ nhân loại cũng dám coi rẻ ta, đơn giản là tìm chết.

Mọi người cũng đều chú ý đình đầu dị thường, mỗi cái trừng đại con ngươi một cái, trong hốc mắt súc mẫn vẻ hoảng sợ.

Chính là mới khí tượng chuyên gia giờ phút này cũng ngây ngô như Mộc Kê, nhìn như thể kinh người uy thế, ngồi xổm ở mặt đất thân thể run như cây sậy.

"Răng rắc. . . ."

Mấy đạo điện quang mang theo hủy diệt khí tức, ngang nhiên bỏ về phía Lưu Nhất Minh, mở ra hồ quang điện giống như dây leo xúc giác một dạng đánh về phía Lưu Nhất Minh.

Mọi người bị dọa sợ đến mắt hồn mất vía, trơ mắt nhìn, Lưu Nhất Minh một giây kế tiếp liền muốn hóa thành tro bụi.

Không ngờ, không ngừng đập xuống đến thiểm điện, đang đến gần Lưu Nhất Minh về sau, phảng phất cảm nhận được cái gì khủng bố khí tức, thoáng cái thay đổi phương hướng, không đứng ở Lưu Nhất Minh trước người sau người nổ tung.

"Thình thịch. . . ."

Loạn thạch tung tóe, nước bắn nhanh, tiếp đánh liên tục dưới hơn mười đạo thiểm điện, không có có một đạo đánh trúng Lưu Nhất Minh.

Mọi người trợn mắt, cắn đầu ngón tay, đầy mắt thật không thể tin nhìn ở lôi điện rậm rạp, nhân nhả đạo bước Lưu Nhất Minh.

"Giời ạ! Đây là người sao?"

"Cái này tiểu tử là trời sinh vật cách điện hay sao?"

. . .

Mọi người còn không kịp phản ứng đến, Lưu Nhất Minh liền đến thương binh trước mặt, dò ra thủ chương, nắm ngón tay vừa thu lại.

Binh lính thân thể "Hô" một tiếng rồi đi đầm nước, cổ áo bị Lưu Nhất Minh bắt được, hất tay một cái ném về phía Đặc Chiến Đội phương hướng.

Bên này cuồng quét tiếp lấy, có thầy thuốc nhanh lên tới, kiểm tra thân thể, băng bó vết thương.

Lưu Nhất Minh làm theo hời hợt vòng trở lại, Đặc Chiến Đội người đều nhìn Lưu Nhất Minh, giống như xem quái vật một dạng nữ binh không tránh khỏi lên tiếng nói: "Người làm sao làm được."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, ngẩng đầu lên, nhìn trước Phương Lôi Vân, im lặng không nói.

Nữ binh cũng không thèm để ý Lưu Nhất Minh thái độ, lại khai miệng hỏi "Người mới vừa rồi tại sao không có làm vào trong ao đầm?"

Lưu Nhất Minh nghiêng đầu nhìn nàng liếc một chút, cười nói: "Người không được đều biết sao? Ta lực lớn thể nhẹ nha!"

"Chửi thề một tiếng! Cái này cũng có thể làm?"

. . . .

Ước chừng nửa giờ về sau, Lôi Bạo dần dần biến mất, bầu trời lại trở nên quang đãng đứng lên.

Mọi người cũng mới đứng dậy tiếp tục tiến lên, phía trước có một nơi cao vượt trăm mét vách đá ngăn trở tầm mắt mọi người.

Trên vách đá dựng đứng Dây leo to lớn lan tràn mà xuống, phía trên bạch vụ lượn lờ, ngưng kết không rời, thỉnh thoảng bên trong lóe lên Thất Thái Quang Mang.

"Mọi người chú ý, chuyển qua giới tuyến, phía trước liền tiến vào hạch tâm khu vực."

Mọi người vừa mới đến gần bên dưới vách đá trước mặt, liền phát hiện bụi cỏ một câu thi thể, cả người than một dạng bên người tán lạc Súng ống linh kiện, binh nước những vật này.

Mọi người vẻ mặt nghiêm túc, quay phim tổ bắt đầu tay cầm Bút ghi âm, khẩu thuật đường: "Tiến vào hạp cốc Thập Lý đường xa, giới tuyến phía dưới, phát hiện một cụ Đặc Chiến binh lính thi thể, diện mục đã vô pháp phân biệt. . ."

Đặc Chiến Đội Viên nhóm rồi rít tụ lại tới, vẻ mặt bi thương, cẩn thận phân biệt, loáng thoáng có thể thấy lon đeo tay lên Kiều Long ký hiệu.

Chiến sĩ làm tốt tiêu ký, chuẩn bị trở lại lúc lại mang vào ... Chiến hữu di hài, mọi người thu thập tâm tình tiếp tục tiến lên.

P phía trước chuyển qua một cái vách đá về sau, trước mắt tràng cảnh chấn động mọi người.

Cỏ tươi độ cao ba mét, Lâm Mộc độ cao có tới hơn mười thước, tràn đầy sương mù, từng cỏ một không khỏi thoáng thoáng xông vào mũi, người đứng lên thăm người tìm gan, tinh thần phấn chấn.

Bên trong thỉnh thoảng truyền ra mấy tiếng tiếng gào thét, chấn hám nhân tâm.

Lưu Nhất Minh cánh mũi động động, trong cơ thể "Hư không Luyện Khí Quyết" không tự chủ được điên cuồng vận chuyển đứng lên, tham lam hấp thụ không khí trong linh khí.

Không nghi ngờ chút nào, loại này độ dày linh khí, chỉ là Linh Dịch vùng phát ra ngoài.

Đặc Chiến Đội người khu tay Vân-fram Cương Dao, chặt đứt cao hơn ba thước cỏ tươi, khai mở đường, hướng dẫn mọi người tiến lên.

Lưu Nhất Minh lại không kịp đợi, đan điền đề khí, "Vèo" một tiếng, nhảy đến giữa không trung, chân đạp ba mét cao cỏ tươi, dậm chân mà đi.

Đem mọi người cả kinh tròn mắt hốc mồm, trố mắt nhìn nhau,

"Cái này tiểu tử sẽ không cũng biến dị chứ?"

"Không thể nào. . ."

"Không trách Phan lão lực tiến cái này tiểu tử tiến vào khảo sát tổ, quả thật là cái dị nhân!"

. . . .

"Tích đáp "

Giống như giấy nhỏ trên châu như vậy nhỏ xuống Tuyền Nhân chỗ, Lưu Nhất Minh chân đạp ở to cỏ miệng chén dây leo lên, từ trong ngực móc ra bình ngọc tiếp lấy nhỏ xuống Linh Dịch.

Bốn phía tán lạc vài đầu Cự Đại Mãng Xà cùng biến dị Cự Điều thi thể, tất cả đều bị Lưu Nhất Minh đánh chết.

Nơi này vốn là hạp cốc trung gian một khối nổi lên cự thạch. Động đất đi qua, nhô lên mặt đất hơn 30m, cự thạch từ trung gian nứt ra, hiển lộ ra một khối to bằng cái thớt Hồ Phách mặt sấp vật trong suốt.

Linh Dịch liền từ lỗ kim lớn nhỏ trống rỗng trong chảy ra, một giọt một giọt rơi tới phía dưới trong nước suối.

Đây mới là đưa đến thực vật, rắn chim biến dị ngon nguồn.

Liên tục tiếp tràn đầy hai đại bình Linh Dịch Lưu Nhất Minh mừng không kể xiết, đáng tiếc, không có Trữ Vật Giới Chỉ, không có khả năng nuốt chứng nốc ừng ực.

Cái này cái đồ, vật nếu như bị tổ nghiên cứu khoa học người phát hiện, nhất định sẽ bị quốc gia lấy đi, đến lúc đó sẽ không có chính mình phần.

Dứt khoát để cho ta hút một cái làm đi!

Nghĩ tới đây, Lưu Nhất Minh không chút khách khí, ngồi xếp bằng ở Dây leo lên, hai tay vũ động như bay, thi triển pháp thuật, "Tê "

Hồ Phách mặt sáp trong Linh Dịch theo lỗ nhỏ tạo thành một sợi tơ tuyến, hút vào Lưu Nhất Minh trong miệng, rơi vào đan điền bụng.

Trong đan điền theo Phiên Giang Đảo Hải một dạng vén lên sóng lớn, "Hư không Luyện Khí Quyết" điên cuồng luyện hóa hấp thu.

Lưu Nhất Minh trên thân khí thể ở liên tục tăng lên, trên trời cao, quanh quần Phi Điều tham lam ánh mắt nhìn chăm chăm phía dưới nho nhỏ bóng người, có thể khắp mọi nơi, tán lạc đồng bạn thì thể khiến nó hoảng sợ.

Dây leo từ giữa, thỉnh thoảng khắc rắn lưỡi Cự Mãng giống vậy chăm chú nhìn bầu trời Lưu Nhất Minh, mắt lộ ra ra nét nham hiểm

Cách đó không xa, một viên không biết tên tàng cây trên, đột nhiên giữa, xuất hiện một tên Lão đạo thân ảnh, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm ngồi xếp bằng Lưu Nhất Minh, tinh quang tràn ra.

*** Cảm ơn "pethungpro" vì 03 NP!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Đây đều là người bức

Lão đạo buộc tóc theo kiểu búi, hai tròng mắt xanh biếc sắc, một thân đạo bào áo choàng tùy phong cổ đăng mở, chân đạp một đôi giày mây, vững vàng đang đứng ở ngọn cây, nhất động bất động.

Nghiêm chỉnh chính là trong mắt thể nhân đắc đạo cao nhân, Đạo Nhân giờ phút này tâm lý lại vén lên thao thiên cự lãng, không thể tin nhìn Lưu Nhất Minh.

Lão đạo sống một mình thâm sơn Lão Lâm mấy chục năm, ăn từng tử uống sơn tuyền, hạ qua đông đến, không biết nhân gian tuế nguyệt.

Chưa từng dự liệu, này đục ngầu trong nhân thể lại có thể ra một cái như vậy tuổi trẻ Tông Sư cao thủ.

Cũng không biết xuất từ môn phái nào? Là vị nào đạo huynh điều giáo đi ra? Quả nhiên được!

Lưu Nhất Minh khoe miệng hơi hơi nhất động, từ Đạo Nhân nhảy lên cây mùi nhon, hần liền đã để ý đến, cảm ứng một cái, bất quá Hóa Cảnh Cao Thủ mà thôi.

Ở thế tục phạm nhân trong mắt, đã thuộc về đỉnh phong địa vị.

Có thể ở Lưu Nhất Minh trong mắt, nhưng là cho không, chính mình khoát tay liền có thể diệt chỉ!

Cái gọi là "Hóa Cảnh" chẳng qua chỉ là đem nội kinh luyện tới đỉnh phong về sau một cái cảnh giới, kinh khí có thể phóng ra ngoài, Trích Diệp Phi Hoa, giết người vô hình, không thành vấn đề.

Thọ mệnh ước ở 150 tuổi khoảng chừng, nghiêm chỉnh mà nói, theo Lưu Nhất Minh Hậu Thiên Cảnh sơ kỳ không sai biệt lắm, có thể chất lượng phẩm cấp cũng không ở một cái tầng thứ, nếu thật là đánh đầu đứng lên, mười "Hóa Cảnh" cũng chưa hẳn là bây giờ Lưu Nhất Minh đối thủ.

Hai người từ một bắt đầu sẽ không ở một cái hàng bắt đầu lên, "Hư không Luyện Khí Quyết" trực tiếp thôi luyện thiên địa vạn vật chi tinh khí, loại trừ tạp chất, lấy tự tinh hoa, có thể nói là tinh hoa bên trong chi tinh túy!

Có thể phổ thông người tu đạo tập luyện công biện pháp, chẳng qua chỉ là thu thập dưới bảo tồn bên trong thiên địa cái gọi là "Khí", này khí đã sớm Ô Trọc không chịu nổi, cứ như vậy trực tiếp hấp thu được bên trong cơ thể, so với Lưu Nhất Minh hút Chân Khí bên trong chi tinh, hầu như trên trời dưới đất, khác nhau trời vực.

Đạo Nhân nhìn Lưu Nhất Minh tâm vô bàng vụ nuốt thạch thai bên trong dịch thể, tuy nhiên không hiểu đây là cái gì, nhưng khẳng định là tốt đồ, vật không thể nghi ngờ!

Xem Lưu Nhất Minh cũng không có chú ý tới hắn, tâm lý rục rịch, bức này Thiên Tài Địa Bảo, người người thấy chỉ có phần, há có thể người một cá nhân độc hưởng?

Cái này mảnh nhỏ thiên địa dị thường, hắn đã sớm chú ý tới, đã liên tục ba ngày lưu lại ở chỗ này, trong lúc đánh trà giết một đầu Cự Mãng, ăn Xà Đàm, đây chính là đại bổ chi vật.

Ba ngày đến trong cốc không ngừng, cần phải hiểu rõ Động Thực Vật dài ra bí mật, bức này kỳ quái, tất nhiên là có Địa Bảo hiện thế, đối với hắn loại này nhất tâm hướng đạo, cầu trường sinh người tu hành mà nói, ăn bảo này, làm không khéo có thể kéo dài vài chục năm thọ mệnh, để cho hắn làm sao có thể không được đồ con mắt, bất động tâm.

Đạo Nhân tham niệm mới vừa lên, cước bộ nhất động, Lưu Nhất Minh liền chú ý tới, dùng thần thức truyền âm quá khứ.

Giờ phút này Lưu Nhất Minh đang ở đánh Hậu Thiên Cảnh trung kỳ bình chương, thuộc về nguy cấp.

Đạo Nhân nhìn ra Lưu Nhất Minh trên thân khí thể ở liên tục tăng lên, lúc này mới cần phải nhân cơ hội hạ thủ.

Chính vào thời khắc này, não hải trong đột ngột truyền tới một thanh âm.

"Khác vọng động, người không phải sao ta đối thủ!"

Đạo Nhân sửng sốt, thân hình chậm rãi hạ xuống, tròng mắt, lạnh rên một tiếng, biết là Lưu Nhất Minh ở truyền âm.

Cái này cũng không lý kỳ, đạt tới Tông Sư Cấp Bậc tu đạo người trong, cơ hồ người người đều mở ra thần thông.

Phật Đạo Lương Giáo xưng là "Lục Đại Thần Thông "

Thiên Nhân Thông; Thiên Nhĩ Thông; Tha Tâm Thông; Túc Mệnh Thông; Như Ý Thông; Lậu Tẫn Thông.

Mở ra "Thiên Nhĩ Thông" về sau, liền có thể cách vật truyền âm, không thu ngoại vật ngăn trở.

Tu luyện "Tha Tâm Thông" về sau, làm theo khác nhân tâm niệm vừa động, cũng sẽ bị thăm dò đến hết thảy.

Đạo Nhân cười lạnh một tiếng, quát lên: "Cố làm ra vẻ!"

Nói xong! Mùi chân nhẹ một chút ngọn cây, nhảy đến giữa không trung, giang hai cánh tay, giống như Đại Bàng Triển Sĩ, vượt qua trung gian Khê Thủy, phi thân nhào tới.

Lưu Nhất Minh nội tâm than nhẹ một tiếng, "Thật là bảo vật rung động lòng người tâm, không biết sống chết!"

Thuận tay từ bên người Dây leo lên hái một mảnh nhỏ lá cây, rót nhập linh khí, nguyên bản mềm mại lá cây trong nháy mắt trở nên cứng rắn như Tinh Thiết, Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái, "Vèo" một tiếng, lá cây giống như viên đạn đồng dạng hướng Đạo Nhân bắn tới.

"Hừ! Điều tròng tiêu kĩ!"

Đạo Nhân cười khẩy, rút ra sau lưng phong cách cổ xưa bảo kiếm, nội lực rưới vào thân kiếm, một kiếm chém tới,

"Xoẹt" một tiếng vang giòn, lá cây một phần làm hai, bay đến Đạo Nhân sau lưng.

Đạo Nhân mượn lực phản chấn, thân thể lại lần nữa giương cao, tay áo tung bay, trên cao nhìn xuống, kiếm chỉ Lưu Nhất Minh, trách cứ: "Tiểu Đạo Hữu, như thế Thiên Tài Địa Bảo, người gặp người người có phần, người một cá nhân nuốt nhiều như vậy, không cảm thấy quá mức sao?"

"Hừ! Thiên Tài Địa Bảo chính là người có phúc hưởng dụng, người xấu xí, trước mặt không có ba lượng thịt, chính là phúc bạc người, nơi nào có tư cách hưởng dụng?"

Lưu Nhất Minh như thường dùng thần thức truyền âm đến Đạo Nhân não hải, trong miệng vẫn nuốt Linh Dịch không ngừng.

"Người?"

"Tiểu tử, ngươi cái này là muốn chết!"

"Ta khuyên ngươi lập tức rời đi, dư bảo vật quy ta, muốn không phải vậy, bản đạo tà rằng mạo hiểm Nghiệp Hỏa đốt người, cũng phải bóp chết thiên tài."

"Vậy thì nhìn ngươi có hay không cái này bản lĩnh!"

Lưu Nhất Minh nói xong, nắm lấy năm sáu mai lá cây, linh khí rưới vào, vung tay lên,

"Ào ào ào "

Nhọn tiếng xé gió liên tiếp vang lên, bắn về phía Đạo Nhân.

"Hừ! Hồ đồ ngu xuẩn!"

Đạo Nhân thân thể ở nửa không trung, vũ động rót đầy chân khí bảo kiếm, kiếm khí tung hoành tràn ra, ở trước người tạo thành một cái Phòng Hộ Trảo.

Tai nghe "Thình thịch oành" tiếng va chạm liên tục vang lên, tia lửa văng khắp nơi, không khí chấn động.

Phụ cận Phi Điều cùng Cự Mãng nằm xuống thân thể, xuyên thấu qua cành lá khe hở quan sát hai người đấu pháp, ánh mắt linh tính mười phần, không ngừng lóe lên.

Giữa bọn họ cũng từng làm giành ăn thạch thai bên trong Linh Dịch mà ra tay đánh nhau, lẫn nhau giữa địch ý mười phần.

Không nghĩ hai cái chân nhân loại cũng là như vậy!

Đây đều là trực tiếp hút Linh Dịch rắn chim, đáng so với vòng ngoài rắn chim lớn hơn gấp ba có thừa, lại linh trí cũng đề cao không ít, có thể cảm giác được nguy hiểm, biết trước mất cái này hai cái hai cái chân gia hỏa không dễ chọc!

"Tiểu tử, ta sau cùng cảnh cáo một lần, đừng ép ta! Bản đạo 13 tuổi tu đạo đến nay, đã trăm năm không có giết chóc, không nên ép ta Phá Giới!"

Dứt lời, chân đạp ở cách Lưu Nhất Minh mười mét nguyên trên ngọn cây, trên thân áo choàng cổ đang mở, chân khí bày kín toàn thân, Hồn Viên Nhất Thể, thân thể Dung Thiên Địa.

Đạt tới "Hóa Cảnh" tu sĩ, đã bước đầu bước vào "Thiên nhân hợp nhất" cảnh giới, có thể mượn Sơn Hình Địa Thế, làm việc cho ta.

Lưu Nhất Minh không hề bị lay động, tiếp tục nuốt Linh Dịch, Đạo Nhân vừa thấy, con ngươi Tử Đô đỏ, để lộ nửa, cái này thạch thai bên trong Linh Dịch không bị cái này tiểu tử hút hầu như không còn không thể.

Nghĩ tới đây, quyết tâm, cắn răng một cái, đốt đường: "Đây đều là ngươi bức. . ."

Mũi chân nhẹ một chút ngọn cây, phi thân nhảy lên, giơ lên hai cánh tay bay lượn, thân hình chuyển động, quanh thân chân khí phòng ra ngoài, trong phạm vi mười thước Vân Khí bị kêu động đứng lên, cổ vũ thanh thế,

Đạo Nhân hai tay giơ kiếm, chợt bỏ về phía Lưu Nhất Minh.

"Hô" khí thế hùng hồn bàng bạc.

Lưu Nhất Minh cũng cảm nhận được bốn phía chân khí ba động, nhượng mảy một cái, không thể không cắt đứt tu luyện, rút ra phía sau Thiên Bồng Xích, miệng niệm Pháp Quyết:

"Cửu Thiên Thần Lôi, nghe ta hiệu lệnh."

"Ừm ừm" thiên địa biến sắc, Lưu Nhất Minh nói sao làm vậy.

Hạp cốc bầu trời trống rỗng xuất hiện một mảnh lôi vân, bên trong ứa vụn cái hồ quang điện giống như Long Xà ở du tẩu.

Đạo Nhân hù dọa giật mình, ngay sau đó suy nghĩ ra nơi đây Địa Chất thập phần đặc thù, rõ ràng trời đánh Lôi tốt không được kỳ quái! Huống chi bây giờ tên đã lấp vào cung, không có đường lui.

Thế đi không giảm, tiếp tục bỏ về phía Lưu Nhất Minh, quát lên: "Thanh Long Tham Trảo!"

Chương 154: Có chút môn đạo

"Ừng ừng" thiên địa biến sắc, lời văn lộn lộn, bất quá trong khoảnh khắc.

Lão đạo nhìn được nội tâm hoảng sợ, ngang dưới một lòng, ta nhất định phải đoạt đi tạo hóa.

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, Thiên Bồng Xích giờ cao khỏi đầu, nhắm vào lấy phi thân nhào tới lão đạo, thước bưng hồ quang điện lóe lên, không khí chấn động lợi hại, bên ngoài gió giục mây vần, cây cỏ đổ rạp, chim hoảng sợ, rần sợ hãi, rồi rít chạy trốn xa.

"Đại Thiên Hình phạt, diệt!"

Lưu Nhất Minh một lời vừa ra, cút tiếng sấm liên tục trong mây đột nhiên lộ ra một đạo to cỡ miệng chén thiềm điện, đánh về phía lão đạo.

Đạo sĩ kinh ngạc nghe đỉnh đầu tiếng nổ vang, màu xanh biếc trong hai tròng mắt lóe lên kinh hãi ý, bị dọa sợ đến mắt hồn mất vía.

"Hảo tiểu tử, lại có thể có thể khởi động thiên lôi!"

Đan điền vận khí, treo ở ở ngực, ở giữa không trung cường ép vận eo, một cái rút ra phía sau Thất Bảo Tán, được đặt tên là "Thất Bảo Tán", chính là sư môn truyền xuống pháp khí. Ở trong chứa bảy viên Bảo Châu, được xưng có thể Tị Thiên Lôi Thủy Hỏa, có thể khắc quỷ mị tai họa.

Trần quý dị thường, giờ phút này cũng không để ý, bảo mệnh quan trọng hơn, lão đạo điện quang thạch trong lửa rưới vào chân khí, kích hoạt về sau, "Oành" một tiếng, Thất Bảo Tán nghênh phong mở ra, nghênh kích phía trên thiên lôi.

Sau đó lão đạo khí dồn đan điền, thân thể cấp tốc hạ xuống, chưa hạ xuống thời khắc, chỉ nghe đỉnh đầu "Oành" một tiếng vang thật lớn, đỉnh tai nhức óc.

Một đoàn hỏa quang thoáng hiện, Phích Lịch đan xen kéo vang lên, hồ quang điện bắn ra bốn phía, đung tạo thành dư âm "Ồng" một tiếng hướng bốn phía lan tràn ra, hư không chấn động, dâng lên rung động.

Lão đạo vùng kiếm nhất kiếm chém tới, kiếm khí sắc bén, phá vỡ sóng xung kích, tha cho là như thế, lão đạo vẫn bị không nhỏ trùng kích, ở ngực khí huyết quay cuồng, sắc mặt bừng, trán gân xanh nổi lên, thiếu chút nữa khạc ra một búng máu.

Thất Bảo Tán tàn phá không chịu nổi, đánh lấy tia lửa, mạo hiểm khói xanh, rơi vào lão đạo trong tay.

Đem lão đạo đau lòng gào khóc, rơi vào cây cỏ mặt đất, đầm ngực dậm chân, kiếm chỉ Lưu Nhất Minh, hét: "Tiểu tử, khinh người quá đáng!"

"Người hủy ta sư môn pháp khí, đoạt ta tạo hóa, cướp ta cơ duyên, đáng hận hết sức!"

Lưu Nhất Minh trên cao nhìn xuống, lạnh lẽo hần, nội tâm dâng lên một tia rung động, không hổ là trong tu luyện người, khẳng khái, thô bạo, vô lý, cũng là chính mình trước cả đời ở Tiên Hiệp Thế Giới trong hoàn toàn giống nhau đần độn, người người đều lấy tự mình làm trung tâm, giết người đoạt bảo, cướp cơ duyên, đoạt tạo hóa, nghịch thiên cải mệnh, làm, không được cũng là so với người khác sống được lâu hơn một chút sao?

Cái gọi là tu sĩ, cũng là nghịch thiên hành sự, đoạt thiên địa tạo hóa, ăn Nhật Nguyệt chi Tinh Hoa.

Nếu có thể đoạt thiên địa tạo hóa, tự nhiên cũng có thể đoạt người khác tạo hóa, cái này bản thân không có có cái gì khác nhau!

Cái gì công bình chính nghĩa, Chính Đạo Tà Đạo, ở tu sĩ trong mắt, toàn bộ cũng vô dụng, chỉ có thực lực mới là lớn nhất trọng yếu, mới là Lập Thân Chi Bản.

Vì vậy Lưu Nhất Minh nghe lão đạo như thế chẳng giảng đạo lý lời nói, không một chút nào kỳ quái, ngược lại có một loại quen thuộc cảm giác tự nhiên nảy sinh.

"Đã như vậy, ta liền phế ngươi trăm năm đạo hạnh!"

Tâm niệm nhất động, linh khí rót vào Thiên Bồng Xích, "Ồng" một tiếng, xích thân thể nội bộ cỡ nhỏ trận pháp bị kích hoạt.

Thiên Bồng Xích đen nhánh thước thân thể trong nháy mắt quang mang đại thịnh, quang ba dọc theo khó phân phức tạp đường vân đường cong lưu chuyển không ngừng.

Hạp cốc bầu trời lôi vân cũng cảm nhận được Thiên Bồng Xích thống nhiếp ý chí, Lưu Nhất Minh miệng niệm Cửu Thiên Dẫn Lôi Quyết pháp quyết, xa chỉ thiên tế.

Ào ào tiếng sấm liên tục trong mây trong nháy mắt vén lên thao thiên cự lãng, "Răng rắc. . ." Vang rền một mảnh.

Phía dưới Đạo Nhân thấy vậy, kinh hãi không khỏi, không khỏi lối ra kinh hô: "Ngươi là Thần Tiêu Phái đệ tử? !"

Thần Tiêu Phái là Đạo giáo một cái phái xa cách Khai Phái Tổ Sư Vương Văn Khanh, được xưng "Thần Tiêu chân nhân", gọi Lôi Pháp, lấy có (Ngủ Lôi Ngọc Thư Tổng Huy Tông rất là sùng bái Thần Tiêu Phái, cũng tự hào "Giáo Chủ Đạo Quân hoàng đế" .

"Ta là Tùng Dương Tử, cùng ngươi phái chủng môn Tử Dương chân nhân là chí giao hảo hữu. . . ."

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, không hề bị lay động, người này mới vừa rồi cử động, vẫn sinh lòng ma niệm, hôm nay ta như tâm từ thủ nhuyển bỏ qua cho hắn, hôm sau, khó bảo toàn người này sẽ không tra được ta tin tức, hại người nhà ta bằng hữu, vì vậy tuyệt đối không thể bỏ qua cho.

Nghĩ tới đây Lưu Nhất Minh cánh tay vung lên, nghiêm nghị quát lên: "Đại Thiên Hình phạt, diệt!"

Nói xong Lôi hiện, một đạo bằng thừng nước thiểm điện bị thống nhiếp, từ trong lôi vân ứng tiếng mà ra, bắt xuống phía dưới Đạo Nhân.

Đạo Nhân vừa thấy hồn phi phách tán, giò ả, mới vừa rồi to cỡ miệng chén chính mình còn không chống đỡ được, cái này đường thiểm điện lớn gấp ba có thừa, đây là muốn chính mình mạng già nha!

"Vô lượng. . Cái. .kia. . . Thiên Tôn. . . ."

Đạo Nhân Pháp Danh đã niệm không hoàn toàn linh hoạt, hai chân mạnh mẽ giẫm đất, "Oành" một tiếng, dưới chân đá xanh tứ tán tung tóe, Đạo Nhân mượn lực bắn ngược, "Vèo" một tiếng, bay ra mười mét ra ngoài.

"Oành" một tiếng vang thật lớn ở sau lưng vang lên, mới vừa rồi đứng ngay địa phương đã nổ ra một cái mười mét hồ to, loạn thạch tung tóe, cây cỏ hóa thành tro bụi, suối nước trong nháy mắt hóa thành nhất đại một dạng hơi nước.

Đạo Nhân không rảnh quay đầu xem, có mấy mai đá vụn đánh trúng sau lưng, sinh sinh đau. Từ xác định Lưu Nhất Minh xác thực có thể sai khiến lôi điện về sau, chính mình sẽ không có phần thắng, mới vừa nói cùng Tử Tiêu chân nhân quen biết, chẳng qua chỉ là tìm cớ, cần phải mê hoặc Lưu Nhất Minh mà thôi.

Không nghĩ này thẳng nhóc con nghe, không chút nào ý động, dứt khoát hạ thủ, thật không hồ là Thần tiêu môn đệ tử, mỗi cái bá đạo vô cùng, không có một cái tốt đồ,vật!

Lưu Nhất Minh cười lạnh không dứt, Thiên Bồng Xích lại lần nữa nhắm vào, hạp cốc bầu trời trong lôi vân lại lần nữa lộ ra một đường thiểm điện, đuổi theo Đạo Nhân nhào tới.

"Răng rắc" tiếng vang rền, dọc đường cây cỏ đá xanh, không có không theo tiếng nổ tung, nhất thời giữa cát bay đá chạy, cây cỏ đều thành than.

Đạo Nhân quay đầu lại thấy hình, mặt đều xanh, vắn vẹo biến hình.

Một bên ở trên lá cây gia tốc chạy như bay, một bên đưa tay vào ngực, lấy ra hai quả Phù Án, phun ra một búng máu về sau, dán ở chính mình trên bắp chân.

Trong nháy mắt, Đạo Nhân tốc độ đột nhiên tăng nhanh, giống như một cái lưu tuyến ở sâu cây cỏ trong rừng rậm qua lại không ngớt.

Lưu Nhất Minh "Ồ" một tiếng, dừng lại làm phép, nói nhỏ: "Có chút môn đạo. . . ."

Giờ phút này cách đó không xa vang lên nổ như vậy súng vang lên cùng tiếng nổ, bên trong xen lẫn mấy tiếng Cự Mãng tiếng gào thét cùng chim tiếng huyết gió.

Hắn là khoa thi đội người đang giao đấu, khoảng cách không cao hơn 500m

Lưu Nhất Minh quét liếc một chút, chau mày, lại xem liếc một chút Đạo Nhân chạy trốn xa phương hướng, suy nghĩ nói, lại tha cho ngươi một cái mạng, đội ta nuốt xong Linh Dịch, đột phá về sau, lại đi tìm ngươi Đạo Quan, làm cái đoạn.

Vốn là Lưu Nhất Minh mới vừa rồi không có ý định nhất định phải tiêu diệt lão đạo, không tránh thoát liền tiêu diệt, né tránh, ta cũng không sợ.

Nói cho cùng đây là trọng sinh tới nay, lần đầu tiên gặp chánh thức tu đạo cao nhân. Theo lão đạo từng nói, chắc có 113 tuổi, ở bây giờ cần cỗi Địa Cầu hoàn cảnh hạ, lại có như thể tu vi, quả nhiên.

Nghĩ tới đây, không để ý tới nữa lão đạo, mắt thấy khoa thi đội đang từ từ đến gần nơi này, Lưu Nhất Minh trực tiếp từ trong túi xách lấy ra một quả ngọc chế trận phù, đầu ngón tay nhẹ một chút, một luồng linh khí rót vào trong ngọc phù trước mặt, trong phút chốc, quang mang đại thịnh, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Đây là Lưu Nhất Minh mấy ngày trước ở biệt thự công xưởng bên trong, dành thời gian cố ý luyện chế tiểu hình trận phù, tên là "Tiểu Thừa nhiếp tâm trận" .

Nghệ tên cũng biết thuộc về "Mê Huyền trận" một loại, chỉ bắt quá phạm vi hữu hạn, hữu hiệu phạm vi ở 30m khoảng chừng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Tiểu tử, người cấp ta chờ...

Bây "Tiểu Thừa nhiếp tâm trận" về sau, phương viên 30m trong phạm vi vân vụ càng để lâu càng dày đặc, hoàn toàn bị khóa ở Lưu Nhất Minh chung quanh, ngưng trệ bất động, mây mù phủ kín bầu trời, cốc tối om, giờ tay lên không thấy năm ngón tay.

Lưu Nhất Minh yên tâm lớn mật bắt đầu làm phép, một bên hút Linh Dịch, vừa tiếp tục trùng kích Hậu Thiên Cảnh trung kỳ bình chương.

"Vô pháp Vô Cực, Vô Thiên Vô Địa, PHÁ...!"

Pháp quyết vừa ra, Lưu Nhất Minh nào hải "Ầm" một tiếng, Đan Điền Khí Hải bành trướng, "Ồng" một tiếng, khí tức phóng ra ngoài, quanh thân ngưng kết vân vụ bị đảo qua làm khoảng không, tầm mắt đột nhiên rộng rãi đứng lên.

Xa xa Vân Hải ào ào, vén lên thao thiên cự lãng. Né tránh ở phía xa điều thú hoảng sợ, quỳ nằm xuống thân thể, run lấy bầy.

Đột phá, thành công bước vào Hậu Thiên Cảnh trung kỳ.

Lưu Nhất Minh thở ra một hơi dài, tự mình cảm giác một cái, thần thanh mắt sáng, linh thức khuếch trương lớn gấp ba, nội thị đan điền diện tích từ quả dấm lớn, khuếch trương đại thành to bằng miệng chén, bên trong chứa tinh thuần Linh Dịch.

Ở "Hư không Luyện Khí Quyết" điên cuồng luyện hóa dưới, Linh Dịch tạo thành một vòng lại một vòng vòng xoáy, từng đạo linh khí hướng trong nước xoáy tràn ra, bồi bổ ngũ tạng lục phủ, toàn thân.

Quanh thân Khí Mạch kinh mạch trở nên càng trắng kiện, toàn thân phảng phất khô khốc bọt biển một dạng bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí, nuốt chửng nóc ừng ực, bồi bổ toàn thân.

Hồ Phách mặt sấp trong Linh Dịch đã ở vào lỗ thủng phía dưới, không có khả năng tự nhiên tràn ra, chỉ có dày linh khí không ngừng vung phát ra ngoài.

Lưu Nhất Minh hít sâu một hơi, tiếp tục nuốt Linh Dịch, muốn hút liền hút sạch, như thế đại tạo hóa buông tay không lấy lời nói, Thiên Địa Bất Dung.

...

Giờ phút này, tiến vào hạch tâm khu vực tổ nghiên cứu khoa học liên tục gặp gỡ hai lần sóng biến dị rần rần công kích, thương vong thảm trọng. Nơi này Cự Mãng cùng Dị Điều đáng cự đại, công kích uy lực mạnh hơn.

Cự Mãng một cái cái đuôi quét tới, cát bay đá chạy, dính liền thương tổn, đụng sẽ chết.

Dị Điều móng vuốt còn như móc sắt, nhất kích đi xuống, đá xanh vỡ vụn, để cho người sợ hãi.

Vì thế chết năm tên Đặc Chủng Binh, ba gã kỹ thuật nhân viên mất mạng Xà Khẩu, bị Cự Mãng sinh sinh nuốt vào trong bụng.

Bảo An Quốc Viện Sĩ một cái cánh tay cũng bị Dị Điều Thiết Chủy đồng dạng một ngụm mổ hết, giờ phút này đã được Quân Y khử độc, cũng đây đưa tới băng vải.

Người người mang thương, mỗi cái sợ hãi, giờ phút này chính co rúc ở dưới vách bên trong huyết động.

Huyết này vốn là Cự Mãng sào huyết, bị Đặc Chiến Đội dùng mấy quả Lựu Đan nổi giận chết về sau, chiếm cứ nơi này. Tạm thời nương thân.

Nữ binh cùng một tên chiến hữu tiến vào Xà Huyết sâu bên trong, dọc đường phát hiện mấy cái cụ hài cốt, bên trong có mấy cái đều là xương người, phụ cận rơi xuống cái này tiêu hóa không được Súng ống linh kiện, hai người trông thấy căn răng nghiêng lọi, oán hận không dứt.

Hồ hết mọi người tới, mặt đen Đặc Chiến Đội đội trưởng sắc mặt tái xanh, nhú mi đầu, có Quân Y mang theo bên bị bao tay bắt đầu phiên kiểm hài cốt, làm đăng ký.

Rất rõ ràng cái này hẳn cũng là bọn họ muốn giải cứu chiến hữu, thuộc về Phan Đại Vĩ bọn họ tiểu đội người.

Mọi người trong lòng nặng nề, nữ binh thờ dài nói: "Làm không được, Phan đại đội đã. . . Ai!"

"Sẽ không, Phan đại đội là chúng ta Đặc Chiến Đội lớn nhất ưu tú, hẳn sẽ không chết. . ."

"Tiếp tục, đi vào trong."

Hai người tiếp tục giao chiến thuật đèn pin, động huyết sâu bên trong oi bức ẩm ướt, mùi tanh gay mũi, trên vách động thỉnh thoảng có giọt nước nhỏ xuống.

Bên trong ra một nhóm như dưa hấu lớn nhỏ Xà Đan bên ngoài, ngoài ra không vật gì khác.

Hai người hận ý khó khăn, nhặt lên súng máy, một trận bắn càn quét, đánh trúng địch bay tán loạn, một mảnh hỗn độn mới mới dừng lại.

Cái này hai lần rắn chim bạo động đều cùng Lưu Nhất Minh liên quan, một tiếp là Lưu Nhất Minh cùng lão đạo đầu pháp, dẫn Cửu Thiên Thần Lôi đánh Đạo Nhân, âm thanh chấn động hạp cốc, cây cỏ đổ rạp, điều thú sợ bay.

Vừa vận dụng tiến lên Khoa Thi đội, song phương rất lợi hại tự nhiên giao đấu.

Bởi vì vân vụ cùng rừng rậm quan hệ, Khoa Thi đội người chỉ nghe được hạp cốc sâu bên trong, tiếng sấm rền rĩ, vang dội hạp cốc, sớm đã kinh hồn bạt vía, co rúc ở dưới vách đá né tránh, nơi nào còn dám đi ra ngoài lên cao kiểm tra.

Vì vậy cũng không nhìn thấy Lưu Nhất Minh cùng Đạo Nhân đầu pháp tràng cảnh, cho đến sau đó, Lưu Nhất Minh đột phá đến Hậu Thiên Cảnh trung kỳ, linh Uy chợt hiện, ẩn nấp chỗ rừng sâu điều thú từ linh hồn sợ hãi, rồi rít thoát đi.

Lại cùng nghiên cứu khoa học đội người đụng vào, lại lần nữa giao đấu, người nói xui xẻo không xui xẻo!

.....

Một mực treo khí, chạy như điên không ngừng Đạo Nhân, nghe tiếp sau tiếng sấm xa dần, mới thả chậm tốc độ, đến sau cùng, chống vào một viên không biết tên đại thụ, thở hồng hèn không ngừng, "Phốc thông" một tiếng, đặt móng rồi ở mặt đất.

Trong miệng kêu khổ đường: "Vô Lượng Thiên Tôn. . . Chạy chết bản đạo. . ."

Sau đó "Tăng" một tiếng, nhảy đến trên cây to, "Chậm chậm" nhảy mấy cái, chạy đến ngọn cây, thủ trào đỉnh phong nhánh cây, xa xôi Lưu Nhất Minh phương vị.

Nhưng thấy, vụ khóa Khê Cốc, khói mê Dây leo, mê mẩn mịt mờ, không thấy rõ.

Lưu Nhất Minh bày "Tiểu Thừa nhiếp tâm trận" mặc dù đang Tiên Hiệp Thế Giới trong thuộc về rất lợi hại đơn sơ rất lợi hại sơ cấp Huyền Trận, nhưng hẳn tự nghĩ, cái này thế giới trên người hẳn rất ít có người có thể nhìn thấu hư thực.

Đạo Nhân hồi tưởng mới vừa rồi, người tuổi trẻ thi triển Dẫn Lôi Quyết, uy thế kinh người, về này hủy thiên diệt địa khủng bố khí tức, để cho hẳn một muốn đứng lên, tâm lý phát rét, sống lưng đổ mồ hôi lạnh, hạp cốc gió thổi tới, lạnh lẽo.

"Cái này tiểu tử trẻ măng lại có như thế kinh thiên động địa tu vi, khẳng định ăn không ít Thiên Tài Địa Bảo, ai! Bản đạo thăm dò sơn lâm bí cảnh mấy chục năm làm sao cũng không có bức này vận khí, xem ra ta thật là phúc bạc chi mệnh!"

"Từ Dương lão quỷ, thật là Hảo Khí Vận, Thần Tiêu môn sau này chẳng phải lực áp Chư Phái. . ."

Đạo Nhân trong lòng thâm nghĩ, ta đã đắc tội cái này Tiểu tử, huống chi cái này tiểu tử sát phạt quyết đoán, không chút lưu tình, tuyệt đối không phải là một thua thiệt người, tiếp sau tất nhiên sẽ lừa trên sơn môn, tìm ta tính sổ!

Xem ra mời ta sư huynh ra mặt đánh một trận.

Nghĩ tới đây, Đạo Nhân từ bối nang bên trong lấy ra một loại hắc sắc viên thuốc, liền cái này trong hồ lô nước suối dùng.

Đây là dùng ba trăm năm Nhân Sâm cùng Tuyết Liên thôi luyện mà thành, coi như Ích Cốc chi dụng.

Bổ sung một cái thể năng, hơi sự tình nghỉ ngơi về sau, Đạo Nhân quay đầu hung hăng trừng Lưu Nhất Minh phương hướng, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hừ! Tiểu tử, người cấp ta chờ. . ."

Phát tiết một trận về sau, thi triển Kinh Thân Thuật, ở rừng cây vách đá giữa, chạy băng băng toát ra, biến mất ở mịt mờ trong mây mù.

Côn Lôn Sơn Trung Bộ, Vạn Thần Cung hậu sơn, trăm trượng vách trong động.

Đạo Nhân đứng ở trước động, lưỡi nhả liên hoa, mặt mày hớn hờ, thao thao bất tuyệt giảng thuật.

"Sur huynh, bảo này là chánh thức Thiên Tài Địa Bảo, so với Thiên Niên Tuyết Liên trân quý hơn trăm lần, ta tận mắt nhìn thấy cái...kia Tiểu tử ở nuốt, tuy nhiên cách một khoảng cách, nhưng ta rõ ràng cảm nhận được bên trong ẩn chứa có nồng nặc Sinh Mệnh Nguyên Khí."

"Ta ngại điều kệt tại Hóa Cảnh hồi lâu, đột phá vô vọng, thọ mệnh không nhiều, nếu có thể ăn bảo này, kéo dài cái mười năm dương thọ vẫn là khả năng."

"Sur đệ, ngại chấp niệm quá sâu, bây giờ lại sinh tâm ma, sợ rằng..."

"Sur huynh, ngại chẳng lẽ không muốn gặp một lần ta lời vừa mới nói Dẫn Lôi biện pháp sao? Đây chính là đem ngại cho ta "Thất Bảo Tán" đều cấp hủy nha!"

Vừa nói Đạo Nhân, đem hư hại Tán Xương ném cũng là mặt đất.

"Cũng được! Ta theo ngại đi xem một chút, biết một chút về cái này cái thiếu niên kỳ tài..."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Điều Nhân?!

Sườn đôi dây leo trên, ngồi xếp bằng Lưu Nhất Minh đem sau cùng một luồng Linh Dịch hút vào trong bụng, ngậm lấy đôi môi, quyền luyện không thôi, có thể tạo thành Hồ Phách mặt sấp Địa Chất niên đại, phần lớn cách nay ước 1.4 tỉ năm đến 650 triệu năm, cái...kia niên đại, Cổ Mộc chọc trời, cự hình ăn thịt động vật khắp Thủy Lục khoảng không.

Là Địa Cầu trong hoàn cảnh tốt nhất thời đại, có thể nói "Thiên Đường" cũng không quá đáng. Lượng mưa dư thừa, Động Thực Vật dị thường phồn thịnh, cũng chỉ có như vậy Địa Chất trong hoàn cảnh, mới tạo ra Linh Dịch, bậc này Thiên Tài Địa Bảo.

Chính mình trước cả đời một Mộng Nhập Tiên Hiệp, cái...kia trong thế giới, không được cũng là như vậy sao? Phi Cầm Tảo Thú đáng cự đại, Lão Thụ cổ đằng che khuất bầu trời, linh khí dày, nhất phái phồn vinh cảnh.

Đối với Lưu Nhất Minh mà nói, đây là biết bao may mắn một cái sự tình. Đây là thượng thiên, là thiên nhiên ban cho nhân loại lớn nhất trân quý lễ vật!

Đáng tiếc, thế nhân nhiều ngu muội không biết gì, hay hoặc là cơ duyên nông cạn, vô duyên nhìn thấy, dù cho hữu duyên nhìn thấy, cũng không phúc tiêu thụ, tỷ như cái...kia chạy trốn lão đạo.

Nghĩ tới đây, Lưu Nhất Minh bất giác mỉm cười, Địa Cầu tuy nhiên cằn cỗi, nhưng đầu gì cũng đã từng huy hoàng trải qua, còn sót lại tốt đồ, vật vẫn có, sau này có nhất định muốn nhiều tham quan một ít bí cảnh.

Nhỏ hít một hơi, bình trừ não hải trong ý tưởng, bắt đầu luyện hóa bên trong đan điền tràn đầy tràn ra Linh Dịch, quanh thân linh khí vận chuyển không ngừng, bốn phía linh khí vờn quanh, trên trời cao, vân vụ sau đó quanh quần vũ động.

Nửa cái canh giờ về sau, "Hô" một tiếng chấn động, kinh người khí tức từ Lưu Nhất Minh trong cơ thể bật bắn ra, hướng bốn phía bức xạ lái đi, cự đại sóng xung kích hướng xa xa Vân Hải lại lần nữa vén lên thao thiên cự lãng.

Sóng lớn ào ào, che khuất bầu trời, ngày này kinh người một màn, vừa lúc bị từ trong hang động đi ra Khoa Thi đội người nhìn thấy.

Bực này thiên địa dị tượng, hoàn toàn chấn động trở mình mọi người, tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, ngẩng đầu nhìn trời.

Tự lẩm bẩm: "Trời ơi! Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Chẳng lẽ là có siêu cấp thiểm điện sinh ra."

Giọng nói vừa dứt, sóng xung kích liền đến, cây cỏ đá bay, ùn ùn kéo đến tới, mọi người bị dọa sợ đến lại lùi về trong hang động, run lấy bầy.

Bọn họ phàm phu tục tử, nhất thường Phàm Thai, cho dù là mượn bội số lớn ông nhòm cũng đừng mơ tưởng nhìn xuyên tầng tầng lớp lớp vân vụ, nhìn thấu bên trong hư thực.

Không sai! Lưu Nhất Minh lại lần nữa đột phá, thành công bước vào Hậu Thiên Cảnh đại viên mãn!

Đối với Lưu Nhất Minh mà nói cũng không có gì chướng ngại, trước cả đời đột phá kinh nghiệm tâm đắc đều ở trong đầu in, thiếu cũng là linh khí.

Bây giờ linh khí cung ứng đầy đủ, đột phá đến Hậu Thiên Cảnh đại viên mãn cũng sẽ không kỳ quái.

Cánh giới vững chắc về sau, Lưu Nhất Minh lại phun một ngụm khí, con mắt lưu chuyển kim quang, quét nhìn trong cốc, chứng kiến cốc run lẩy bẩy nghiên cứu khoa học đội thành viên, hé miệng cười một tiếng.

Phía trên đỉnh đầu, vân vụ sớm đã sợ bay, mặt trời xa treo chân trời.

Lưu Nhất Minh chân đạp ở màu trắng vân vụ lên, từng bước lên trời, dưới chân là mênh mông bát ngát mây trắng, đỉnh đầu một mảnh xanh lam bầu trời, mênh mông không bờ, một mù vô tận.

Lưu Nhất Minh đột ngột sinh ra tuyệt thế độc hữu cảm giác, chính mình chỉ sợ là trong thiên hạ, đệ nhất nhân.

Khỏe mắt ánh mắt xéo qua chỗ, đột nhiên thoáng hiện một chút Thất Thái Quang Mang, Lưu Nhất Minh bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn lại, một cái Cự Điều như ẩn như hiện ở Vân Hải trong.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, "Vèo" một tiếng, chân đạp mây trắng, vừa sai bước đi ra ngoài đã là xa ba trượng, đột nhiên giữa, liền đến Cự Điều bên cạnh.

Một người một chim, quan sát lẫn nhau.

Lưu Nhất Minh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, vào cốc tới nay, thấy Phi Điều bên trong, không có chỗ nào mà không phải là trắng lưng Tuyết Tước loại phẩm loại, một cái này chim có chút kỳ lạ, Vũ Dực lên lại có Thất Thái vũ mao, tương đối rực rỡ tươi đẹp.

Trước đây đi vào giới tuyến trước đây, vân vụ phía trên thỉnh thoảng tràn ra Thất Thái Quang Mang nhất định là nó không thể nghi ngờ.

Lưu Nhất Minh khỏe miệng cong lên một cái độ cong, thần thức quét đi qua, y theo mình bạch duyên có.

"Tha Tâm Thông" không chỉ là chỉ Vạn Vật Chi Linh nhân loại, ở đặc đạo cao nhân trong mắt, người, chim, cá, trùng, thú một coi đồng nghiệp, đều có thể nhất niệm biết rõ chi, trừ phi đôi phương bảo nguyên thủ nhất, không hề bận tâm, không có dấu vết mà tìm kiếm, không có khe hở có thể vào, mới dám không tra được.

Muốn không phải vậy, chỉ cần người tâm niệm nhất động, đôi phương liền có thể biết rõ.

Đây cũng là Tu Tiên Thế Giới trong, đi lên tu tiên một đường tu sĩ, ra Luyện Thân, Luyện Tinh, Luyện Khí, còn muốn Luyện Thần, bày bình chương, mới có thể ngăn chặn ngoại nhân dò xét.

Vốn dĩ này chim là Côn Lôn Sơn hạp cốc tùng hoàn hải trong rừng rậm một loại thường gặp chim tùng kê, sống ở tại lá rụng Tùng, cây vân sam, tùng đồ cùng cây linh sam lá nhọn dài rừng, ăn Tùng (cây thông) lá cùng hạt giống, còn gọi là "Tùng Kê Từ "

Nửa tháng trước, cái này chim tùng kê uống Khê Cốc nước, mới vừa ở trên đá lớn nghỉ một chút, không ngờ động đất truyền tới, cự thạch bỗng dựng giường cao vài trăm thước, loạn thạch văng tung tóe, thiên địa biến sắc.

Chim tùng kê rơi xuống cốc, vừa vắn lún vào cự thạch trung gian Hổ Phách mặt sấp trong Linh Dịch tràn ra, thứ nhất giọt liền rơi vào chim tùng kê trong miệng, một ngụm vào bụng, tinh thần đại chấn, thần thanh mắt sáng.

Hai cái vào bụng, thể nhẹ như Yến, thân thể tăng vọt, linh trí bỗng nhiên thông suốt, từ đó bắt đầu điên cuồng tiến hóa bên trong, bây giờ nửa tháng đi qua, Viên Cổ Huyết Mạch tỉnh lại, đã có ba phần lão tổ hình thể Thần Vận.

Có thể nói tạo hóa nghịch thiên!

Lưu Nhất Minh truyền âm đi qua, "Cấp người hai con đường lựa chọn, một, làm ta tọa kỵ, ta bảo người trường sinh bất tử!"

"Thứ hai con đường, không được thần phục, hôm nay khiến cho người hóa thành tro bụi!"

Cự Điều hai mắt trừng một cái, mở ra Thất Thái hai cánh, dưới bụng cương trảo ở dưới ánh mặt trời lóe hàn quang.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, hai mắt đang mở hí, khuyên thổ một câu,

"Cửu Thiên Thần Lôi!"

"Răng rắc" một hồi vang rền, trên tầng mây nguyên bản quang đăng bầu trời, trong phút chốc hiện lên nhất đại một dạng lôi vân, bên trong mười ngàn cái hồ quang điện du tẩu bốn đăng, phát ra tiếng gầm

Cự Điều ánh mắt sợ hãi, "Bá" một cái nằm xuống cái đầu, liếm khí thu cánh, run lẩy bẩy.

Thiên lôi, chính là Chí Dương Chí Cương, thể gian nhất bá đạo lực lượng.

Thiên lôi bên dưới, vạn vật không có cái nào không thần phục! Chính là một cái khai mở linh trí điều thú há dám cùng hoàng hoàng Thiên Uy đối kháng?

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, biết nó đã thần phục, đề khí tung người nhảy một cái, bay lên cao hơn một trượng, lại tung bay rơi vào Cự Điều sống lưng lên, nhẹ nhàng vuốt ve nó điều đầu, trấn an nói: "Đừng sợ, có thể làm ta tọa kỵ, là ngươi một đời lớn nhất đại tạo hóa!"

"Đi, bay một vòng. . ."

Lưu Nhất Minh khoanh chân ngồi xuống, Cự Điều nghe lệnh, "Hô" một tiếng, mở ra cự đại Thất Thái hai cánh, hiện lên chói mắt quang mang.

"Gào" một tiếng liệu lượng kêu to, âm thanh chấn động cửu thiên, đỉnh đầu lôi vân sớm đã tản ra.

Một chim một người, tùy ý xuyên toa ở trong mây, Lưu Nhất Minh đón ào ào gió núi, nhìn xuống phía dưới Khê Cốc sơn lâm, tâm lý sung sướng cực, đây mới là thần tiên trải qua sinh hoạt.

Hạ cốc phía dưới, Khoa Thi đội nhân gian khó đi tới, đặc biệt Trương đội người giờ súng, mặt đầy phòng bị.

Này một cái lạnh lạnh tiếng chim hót, kinh sợ đến cốc mọi người, từng cái rụt đầu khom người, hoặc trốn thạch đầu phía sau, hoặc nằm ở trong bụi cỏ.

Nữ binh nắm ống nhòm, xuyên thấu qua vân vụ xem, trong giây lát, trong màn ảnh, xuất hiện Phi Điều thân ảnh, dường như trên lưng chim còn ngồi ngay thẳng một cá nhân, kinh hô thoáng nhìn giữa, cực giống Lưu Nhất Minh.

Nữ binh kinh hô một tiếng, "Điều Nhân? !"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Chương quả nhiên có quan hệ với người

Lưu Nhất Minh tự nhiên đề ý xuống phía dưới cốc nghiên cứu khoa học đội chiêu hướng, mang mang lục lục, tất cả đều là phí công, hé miệng cười một tiếng, hướng về phía Cự Điều truyền âm đường: "Ngươi cái này Tùng Tử Kê tên quá khó nghe, ta cho ngươi làm cái tên, nhìn ngươi người khoáng Thất Thái Vũ Dực, cũng là Phụng Hoàng tương tự, tự ngươi Tiểu Phụng Hoàng chứ ? !"

"Hi vọng ngươi có một ngày thật có thể phản tổ, mở ra Phụng Hoàng Huyết Mạch!"

Cự Điều nghe, vui sướng phát kêu một tiếng, tựa hồ rất là hưởng thụ.

Từ xưa tới nay, con gà cũng là Phụng Hoàng đã gần thân. (Sơn Hải Kinh) ghi chép, Đan Huyết Sơn có một loại chim, "Trạng thái như con gà, ngũ thái mà đồng, danh viết Phụng Hoàng.

Con gà cánh ngắn, bay không cao gọi là cầm. Cho nên con gà cũng là Phụng Hoàng đồng tộc đồng tông, đều là Điều Loại, nắm giữ chung nhau tổ tiên, cụ có rất nhiều giống nhau di truyền gen.

Thế tục lý ngữ "Ồ gà trong bay ra Kim Phụng Hoàng "

Và lại, trung dược trong có một vị thuốc gọi "Phụng Hoàng phụng", phía cũng là vô trứng gà bên trong khô ráo trứng màng.

Lại tỷ như chân gà được gọi là "Phụng Trảo", cánh gà được gọi là "Phụng Sĩ", đùi gà được gọi là "Phụng chân" vân vân.

Không có chỗ nào mà không phải là tỏ rõ bọn họ cận thân quan hệ.

Lưu Nhất Minh nhìn "Tiểu Phụng Hoàng" ánh sáng tuyệt trần hai cánh, gật đầu thở dài nói: "Thật là có Phụng Hoàng mấy phần bóng dáng một dạng."

Lưu Nhất Minh không chế "Tiểu Phụng Hoàng", hạ xuống Hồ Phách thạch trước mặt, Lưu Nhất Minh dò ra thủ chương, bao trùm đến Hồ Phách trên đá, năm ngón tay vừa thu lại, "Oành" một tiếng, to bằng cái thớt Hồ Phách thạch bị khu đi ra.

Cái này đồ, vật trải qua một vạn năm Linh Dịch ngâm, đã thành một cái bảo bối, Lưu Nhất Minh chuẩn bị mang về, thả vào "Tụ Linh Trận" bên trong, xem xem có thể hay không tạo ra Linh Dịch đến.

Bây giờ chuyến này mục đích đã đạt tới, không cần ở che che giấu giấu, thu "Tiểu Thừa nhiếp tâm trận" ngọc chế trận phù, triệt hồi Huyền Trận.

Bỏ đi bên ngoài phòng Lôi phục áo khoác, bọc lại Hồ Phách thạch, ném tới "Tiểu Phụng Hoàng" sống lưng lên.

Mình thì không chế thân thể từ từ hạ xuống, thần thức từ trên xuống dưới, quét xem cự thạch, thẳng đến cốc, hy vọng xa vời có thể phát hiện nữa một quả Hồ Phách thạch.

Về sau, không thu hoạch được gì, Lưu Nhất Minh cũng không ảo não, nói cho cùng đã đến đại tạo hóa, người không thể quá tham lam.

Như vậy một hồi công phu, bị trận pháp khóa lại vẫn vụ từ từ tiêu tan, trong hạp cốc tầm mắt rộng rãi đứng lên.

Ánh sáng mặt trời từ hạp cốc phía trên tà xạ xuống, đã có thể thấy rõ dưới chân, rải rác thạch đầu, suối cây cỏ, to như vại nước đồng dạng Dây leo rủ cây đâm thật sâu vào bờ nước loạn thạch trong đồng.

Khoa Thi đội người từ từ đến gần nơi này, nữ binh chuyển qua một khối thạch đầu, liếc một chút liền nhìn thấy Lưu Nhất Minh, kinh hô một tiếng: "Người ở nơi này?!"

"Người không sao chứ?" Vừa nói, giờ súng liền đến bên cạnh, Lưu Nhất Minh nói cho cùng đã cứu bọn họ một cái chiến hữu, vì vậy Đặc Chiến Đội người đối với Lưu Nhất Minh đều có hảo cảm.

Trước đây Lưu Nhất Minh bước vào lôi điện thâm lâm, từ trong ao đầm cứu ra bọn họ chiến hữu, đã để cho bọn họ rất là kinh dị.

Sau đó, Lưu Nhất Minh không kịp đội, tung người nhảy một cái, thực sự cây cỏ chạy như bay, chạy thẳng tới hạp cốc sâu bên trong, càng để cho bọn họ trợn mắt hốc mồm, kinh hãi cho là Thiên Nhân.

Về sau, Khoa Thi đội gấp gờ hai lần điều thú tập kích, lại xa xa nhìn thấy hạp cốc sâu bên trong, sấm sét vang dội, vang rền một mảnh.

Tất cả mọi người cho là, Lưu Nhất Minh sợ là dữ nhiều lành ít, tánh mạng đáng lo!

Không nghĩ, lơ đãng nhìn thoáng qua giữa, lại nhìn thấy cái này tiểu tử.

Phía sau Đặc Chiến Đội người, nghe tiếng về sau, đều chạy tới, đều hoan hỉ không bao giờ hết.

"Tiểu tử, được nha! Mấy ca còn tưởng rằng người sớm thấy Mác qua ah!"

"Cũng là, mới vừa rồi lại là sấm đánh, lại là điều thú bạo động, ô kìa má ơi! Hù chết mấy ca."

"Cái này mảnh nhỏ Tiểu Thiên Địa thật là quá kỳ lạ, ta đều hoài nghi ta nhóm có phải hay không tiến vào Tiền Sử Khủng Long thời đại."

"Ha-Ha, đến chuyến này với ca ca thôi cả đời ngưư bức."

Lưu Nhất Minh đang cùng Đặc Chiến Đội người cười nói, chỉ nghe có người sau lưng nghiêm nghị mắng: "Lưu Nhất Minh, người còn có hay không tính kỷ luật? Có còn hay không một chút đoàn đội ý thức?"

Tất cả mọi người là sững sờ, dừng lại nói đùa, sắc mặt ngưng ngừng, lui ở một bên.

Lưu Nhất Minh ánh mắt mị kẻ hồ đứng lên, lạnh lẽo người vừa tới.

Chỉ thấy chống đảng Trọng, quần băng vải Bảo An Quốc cùng Vu Hiểu Đông lẫn nhau đỡ, giận dưng dưng đi tới, phía sau đi theo động vật chuyên gia Tần giáo sư, cổ sinh vật nghiên cứu viên Trương Tinh Tinh cùng với tổ kỹ thuật, Y Liệu Tổ đám người.

Về phần quay phim tổ, máy móc đều đã hư hại hầu như không còn, chỉ còn lại kỹ thuật viên một người bảo bối tựa như cổng lấy sau lưng Ba lô, bên trong là tồn trữ lục tượng đài.

Tổ tiếp liệu đã toàn quân bị diệt, mọi người cùng nhau đi tới đều là uống Khê Thủy, ăn sống rắn chim trên thân thịt, phối hợp ăn chút ít Tùng Quả hoa đại độ nhật.

Một đám người áo quần rách nát, trên mặt máu ứ đọng, tóc tai rối bời, trong thần sắc tràn đầy vẻ sợ hãi.

Bảo An Quốc chịu đựng cực tay đau, giờ lên đảng Trọng chỉ Lưu Nhất Minh hét: "Nói, người chạy đi nơi đâu? Tại sao không nghe mệnh lệnh? Một cá nhân tự tiện thoát khỏi tổ chức, người có còn hay không một chút tính kỷ luật?"

"Mọi người gấp tập kích lúc, người đang làm gì? Có còn hay không một chút đoàn đội hợp tác ý thức?"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, lạnh lẽo hân, giọng chậm chạp, nhưng lại cường độ mười phần nói: "Bảo Viện Sĩ, ta làm gì, còn chưa tới phiên người

quần! Ta có thể không phải là các người Viện Khoa Học người, cũng không phải Chuyên Gia Giáo Sư!"

"Người. . ." Bảo Viện Sĩ khí run run, giờ đây Trượng tay thượng hạ lắc lắc, trợn mắt nhìn lấy Lưu Nhất Minh.

"Xuy! Liền như người vậy, còn Chuyên Gia Giáo Sư, cười chết người."

Nữ Thực Vật Học Gia Trương Tĩnh Tĩnh không khỏi giễu cợt nói, nàng bây giờ giống vậy chặt vật không chịu nổi, ống quần rách nát đến chỗ đùi, cả người đều là vết bẩn, nhìn thấy một thân sạch sẽ, hoàn hảo không chút tổn hại Lưu Nhất Minh liền tức lên.

Tất cả mọi người ở đối kháng Cụ Mãng Phi Điều tập kích, cái này tiêu tử chỉ khẳng định sợ chết tránh ở này cái trong hang động, muốn không phải vậy làm sao trên thân không hề có một chút thương tổn?

Bên cạnh động vật chuyên gia Tần giáo sư, một cái xóa đi trên mặt mồ hôi, phun một ngụm nước miếng, nói: "Chúng ta gặp gỡ hai lần động vật bạo động, đều là nhận được ngoại lực nhân tố quấy nhiễu, ta muốn hỏi hỏi người, có phải hay không với người có liên quan?"

Lưu Nhất Minh bĩu môi cười một tiếng, hơi hơi hất cằm lên, nhìn một chút bọn họ chặt vật không chịu nổi đáng vẽ, khinh thường nói: "Không sai, hai lần bạo động đều là ta làm ra, này thì phải làm thế nào đây?"

Lưu Nhất Minh căn bản khinh thường tại nói láo, nói thật, Người đám này phạm phụ tục tử thì có thể làm gì?

Tần giáo sư cười lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh cả giận nói: "Hừ! Quá nhiên có quan hệ với người! Ta đã sớm đoán được."

"Nói! Tại sao phải làm như vậy?"

"Phải cấp mọi người một câu trả lời, cấp chết đi đồng đội một cái thuyết pháp!"

Nghiêm chỉnh mà nói, nếu không phải Lưu Nhất Minh cùng Đạo Nhân đầu pháp, cùng với đột phá lúc tạo thành kỳ quái, kinh hãi chạy hạch tâm khu vực điều thú rắn mãng, chờ đến Khoa Thi tổ người đi vào, phòng chừng, toàn bộ đến bỏ mạng ở nơi này cốc.

Nói cho cùng bạo động lúc, điều thú rắn mãng chỉ lo chạy trốn, không rảnh chiếu cố đến bọn họ, chẳng qua là đối diện đụng vào, mới không được không tấn công đánh.

Có thể Lưu Nhất Minh cần cấp bọn họ giải thích sao? Giải thích bọn họ cũng chưa chắc lời! Cần gì phải Đồ phí miệng lưỡi!

Hừ, ta đường đường Tu Tiên Giả, hành sự tự có biện pháp độ, há có thể hướng Người phạm nhân cúi đầu nhượng bộ?

Cũng là đứng ở Lưu Nhất Minh bên người Đặc Chiến Đội Viên lúc này sắc mặt cũng đều biến hóa, kinh nghi bất định nhìn Lưu Nhất Minh, rồi rít cùng hắt kéo dài khoảng cách.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Giời ạ, lại tới rồi

Cốc mọi người thấy cái này không thể tưởng tượng nổi một màn, cả kinh ngạc như Mộc Kê, tất cả đều ánh mắt đờ đẫn nhìn cái này một người một chim, nào từ hoá đá, hoàn toàn vô pháp suy nghĩ.

Duy chỉ có tên kia nữ binh tinh hồn lại, nhảy lên mũi chân, trong tay thành hình kèn, ngửa đầu hô to một tiếng: "Lưu Nhất Minh, người có thấy hay không chúng ta Phan Đại Đội Trưởng?"

Đứng ở "Tiểu Phượng Hoàng" lưng lên Lưu Nhất Minh lẳng một cái, lúc này mới nhớ tới Phan lão gia tử dặn dò cùng nhờ cậy.

Tâm trạng thờ dài, chính mình chỉ lo Tâm Hồ Phách mặt sấp, đến quên chuyện này. Thôi, bị người nhờ, hết lòng vì việc người khác.

Vì vậy thần thức truyền âm quá khứ, hỏi "Tiểu Phượng Hoàng" có hay không gặp qua mới vừa rồi cùng Đặc Chiến binh lính một dạng người.

Tiểu Phượng Hoàng phải biết Lưu Nhất Minh ý tứ, nhất thời có chút xấu hổ, do do dự dự, linh tính mười phần hai trông mắt chớp động giao hoạt quang mang.

Lưu Nhất Minh nhìn thấy, lạnh rên một tiếng, chính mặt tàn khóc mắng: "Nói!"

Tiểu Phụng Hoàng bất đắc dĩ, bắt đầu nhớ lại trước đây phát sinh sự tình, Lưu Nhất Minh thần thức thoáng chốc bắt được, nhất thời hiểu rõ toàn bộ quá trình.

Nhà, Tiểu Phụng Hoàng vẫn đúng là ăn thịt người, còn không chỉ một, bây giờ trong ổ còn có một cái. Tiểu Phụng Hoàng chuẩn bị đem hân phôi trưởng thành có thể lương khô chứa đựng đứng lên, dự bị đây!

Lưu Nhất Minh giận đến "Ba" một tiếng, đập Tiểu Phụng Hoàng đầu một cái, trách mắng: "Qua người sao huyết!"

Tiểu Phụng Hoàng kêu một cái kéo đầu, hai cánh ngăn lại, hướng Bên kia Sơn Nhai phía sau lao xuống.

Đột nhiên giữa, liền đến một ngôi cự đại gỗ thông Thụ cái xây dựng Tổ Chim trước mặt.

Thô cuồng vô cùng trong sào huyết, gỗ thông lộn xộn thích thú, phía trên nằm một cái Đặc Chiến Đội binh lính, đã nghiêm trọng thoát nước, đôi môi khô nứt, mặt như giấy vàng, thoi thóp.

Lưu Nhất Minh quét một chút hân mặt mày, thành linh theo Phan lão gia tử có vài phần mang bộ dạng, tâm trạng suy đoán, hân cũng là Phan Đại Vĩ không thể nghỉ ngơi.

Xem ra, còn chưa tắt hơi, trên người mấy đạo sâu đủ thấy xương vết thương, có đã sinh mủ, nhìn hân sườn dưới sụp đổ, hân là xương sườn đoạn.

Chỉ cần treo một hơi thở là được, Lưu Nhất Minh niệm lên Phan lão yêu quý tình cảm, đưa tay vào ngực, lấy ra một cái bình ngọc, đổ ra một viên Ngọc Cốt Đan, lại đổ ra một viên hai viên Bồi Nguyên Đan, cưỡng ép cạy ra Phan Đại Vĩ hàm răng, làm phép để cho hân ăn vào đan được.

Không ngừng chốc lát, Phan Đại Vĩ trong bụng một hồi kỳ lý oa lạp, miệng mũi mờ ra, tràn ra bạch vụ, sắc mặt từ trắng giấy đồng dạng trở nên đỏ thắm đứng lên, khôi phục mất đi nguyên khí, đóng chặt mí mắt cũng chậm rãi mờ ra, liếc một chút liền nhìn thấy Lưu Nhất Minh mỉm cười nhìn hân.

Khỏe mắt ánh mắt xéo qua, liếc một chút liếc thấy đứng sau lưng Lưu Nhất Minh Tiểu Phụng Hoàng, sắc mặt biến đổi đột ngột, "Đằng" một cái bật đứng lên, đưa tay thì đi sờ súng.

"Không phải sợ, nó sẽ không lại thương tổn người! Người là Phan Đại Vĩ chứ?"

Phan Đại Vĩ về mặt khăn trương cao độ, thờ nặng hô hô khí, con người một dạng tròn tròn, kinh dị bất định nhìn Lưu Nhất Minh, lại nhìn một chút lạnh lẽo, dừng dừng hân Cự Đầu.

Vô ý thức trả lời: "Vâng, ta là Phan Đại Vĩ, người. . . ."

Lưu Nhất Minh khoát tay, tỏ ý hân không cần khăn trương, chậm rãi nói: "Người gia gia để cho ta tới cứu người!"

"Trong hạp cốc có các người người, đi, ta mang người đi xuống."

Phan Đại Vĩ nào từ ông ông trực hướng, hoàn toàn vô pháp quyết định tâm thần suy nghĩ, đối mặt cái này một người một chim, nào từ trống rỗng, hân vô pháp lý giải, cái này vượt qua hân tưởng tượng phạm vi.

Nghe Lưu Nhất Minh lời nói, nuốt một cái phun nước miếng, máy móc như vậy đáp: "Được!"

"Tiểu Phụng Hoàng!"

Tiểu Phụng Hoàng nghe Lưu Nhất Minh lời nói, bất đắc dĩ hai chân cong ngồi xuống, Lưu Nhất Minh dẫn đầu trước đập lên Tiểu Phụng Hoàng lưng, ánh mắt tỏ ý Phan Đại Vĩ lên.

Phan Đại Vĩ cổ họng ngo ngoáy, nom nớp lo sợ, thoáng như nằm mơ một dạng run rẩy mới vừa bước ra một bước liền "Ai nha" một tiếng ngã ngồi ở gỗ thông lên, tay bùm lấy ba sườn kêu đau.

Mới vừa rồi khăn trương cao độ, cũng không có cảm thấy trên thân đau, đây là mới phát giác sườn hạ hóa cay cay đau.

Lưu Nhất Minh cho hân dùng Ngọc Cốt Đan cần ba ngày mới có thể hoàn toàn khép lại xương gãy, bây giờ chỉ là cảm máu tu bổ huyết nhục tổ chức.

Lưu Nhất Minh chau mày, tay dò ra thủ chương, năm ngón tay vừa thu lại, "Hô" một tiếng, đem Phan Đại Vĩ sinh sinh bám vào tới tay, một cái đặt nằm ngang trên lưng chim.

Thần thức cấp Tiểu Phụng Hoàng truyền âm nói: "Đi!"

Cốc, Lưu Nhất Minh rời đi về sau, chuyên gia tổ một hàng nhân tài kịp phản ứng, mọi người trở mắt nhìn nhau, bọn chúng đều là về mặt về kinh sợ, lòng vẫn còn sợ hãi.

"Giời ạ! Cái này gia hỏa là người hay là Thần?"

"Hắn lại có thể thúc đẩy Phi Điều cho hắn tọa kỵ? Hắn là làm sao làm được?"

"Thật là thật không thể tin, Trương Giáo thụ, người là chuyên gia, người thấy thế nào?"

Tất cả mọi người quay đầu đi xem, cô sinh vật nghiên cứu chuyên gia Trương Tĩnh Tĩnh, Trương Tĩnh Tĩnh "A" lấy miệng, đại mắt to tròn tròn, ngo ngoáy đôi môi nói: "Cái này. . . Ta cho tới bây giờ đều không có có gặp qua lớn như vậy Phi Điều."

Mọi người chính ở thảo luận thời khắc, có người tinh mắt, liếc một chút nhìn thấy hạp cốc bầu trời xuất hiện một con Phi Điều.

Kinh hô một tiếng "Mau nhìn, nó lại bay trở về."

Tất cả mọi người có chút khẩn trương, Đặc Chiến Đội người cũng có không yên tâm, giờ súng lên muốn hướng về phía Lưu Nhất Minh, lại không dám, do do dự dự.

Mọi người ngo ngoáy nhìn, từ từ đến gần Điều Nhân, cả người tê dại một hồi, động một cái cũng không thể động.

Thật sự là tự vào cốc tới nay, phát sinh quá nhiều sự tình, hoàn toàn phá vỡ bọn họ từ nhỏ giáo dục tạo thành thế giới quan, cũng phá vỡ bọn họ nhận thức.

Tỷ như Lưu Nhất Minh tại sao không sợ nhiễm điện, tuy nhiên hắn có thể nhẹ, nhưng cũng không đến nỗi có thể thực sự đạp trên cây cỏ phi hành chứ?

Còn có nơi này mỗi thời mỗi khác đều tại điện cuồng sinh trường cây cỏ cùng điều thú, tất cả những thứ này đều ra ngoài bọn họ tưởng tượng.

Bây giờ biến mất nửa ngày Lưu Nhất Minh lại có thể có thể cười Cự Điều bay lượn, thật là tam quan hủy hết, tích lũy vài chục năm tri thức hệ thống trong nháy mắt sụp đổ.

Cái này thế giới là thế nào? Chẳng lẽ thiên địa có dị biến, nhân gian có họa kiếp không được!

Thoáng chốc kinh phong đập vào mặt, vân vụ lẫn lộn thối lui, hoa cỏ cây rừng về phía sau đổ rạp.

Tiểu Phượng Hoàng vững vàng tương xứng hạ xuống ở trước mặt mọi người một khối trên đá lớn, tia lửa văng khắp nơi, Thiết Trảo như móc câu, vững vàng bắt tại Thạch trên đầu, lưu lại thật sâu vết trầy.

"Phan đại đội, thật là người, người còn sống?!"

"Oa!"

Đặc Chiến Đội người một hồi hoan hô, kinh hi không khỏi, nữ binh lớn mật thu hồi Súng ống, tiến lên đem giống vậy kích không động được Phan Đội trường đỡ xuống.

Bảo An Quốc cùng một đám Chuyên gia Giáo Sư nhóm, trên mặt vẻ mặt phức tạp tới cực điểm, không ít người trên mặt lộ ra hâm mộ vẻ mặt.

Bảo An Quốc mi đầu nhăn thành chữ xuyên, sắc mặt cùng khó coi, vù vù thở hổn hển, nội tâm sợ hãi, nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh cùng bên người Cự Điều thượng hạ quan sát,

Lòng nói, điều này sao có thể? Ta nghiên cứu khoa học hơn nửa đời người, phơi bày bao nhiêu dân gian quỷ khoa học!

Vô luận bao nhiêu thần kỳ tưởng tượng, phía sau đều có khoa học bóng dáng, cho dù là trên địa cầu có một ít tưởng tượng, khoa học còn vô pháp giải thích, nhưng Bảo An Quốc tin tưởng, sớm muộn có một ngày, mọi người biết dùng khoa học phương pháp, cõi ra bọn họ khăn che mặt bí ẩn, tỷ như Tam giác Bermuda vân vân.

Nhưng trước mắt này một màn, nếu như không phải là chính mình thấy tận mắt, đánh chết mình cũng sẽ không tin tưởng.

Chính mình chết đều sẽ không tin tưởng một màn, hết lần này tới lần khác ra hiện trước mặt mình.

Trên lưng chim Lưu Nhất Minh liền nhìn cũng không nhìn chuyên gia tổ người, hoàn toàn đem bọn họ cho rằng không khí xử lý.

"Được, ta nhiệm vụ đã hoàn thành, các người hay tin tưởng ta lời nói, tốt nhất bây giờ liền trở lại chỗ ở."

"Tại sao?" Nữ binh lấy can đảm hỏi, nàng nhìn thấy Lưu Nhất Minh linh tú khuôn mặt, bản năng cảm thấy hãy cùng Lâm Gia Đế Đế một dạng cảm thấy thần thiết.

"Bởi vì nơi này muốn không bao lâu liền sẽ trở thành Luyện Ngục! Một trận Đại Sát Lục sẽ bạo phát!"

Lưu Nhất Minh có thể tưởng tượng, chính mình thôn phệ sở hữu Linh Dịch, nơi này muốn không bao lâu, cây cỏ sẽ khô héo, bởi vì bọn họ hoàn toàn siêu (vượt qua) ra chính mình sinh trưởng cực hạn, không có linh khí gia trì về sau, tất nhiên xuất hiện cảnh tượng.

Bên trong cốc môi trường sinh thái trở nên ác liệt về sau, thực vật tất nhiên thiếu hụt, dư rấn chim cho là còn sống, tất nhiên lẫn nhau chém giết, kết thúc hủy diệt.

Đến nỗi đến ngoài cốc kiếm ăn, nhìn một chút bên ngoài quân đội phong tỏa trận thế cũng biết, này là không có khả năng.

Nói xong, Lưu Nhất Minh không có ở đây nói nhảm, nhảy lên Tiểu Phượng Hoàng lưng, sau cùng trên cao nhìn xuống nhìn Đặc Chiến Đội người, nói: "Tin tưởng ta, ta sẽ không hại các ngươi, nhanh lên xuất cốc chạy thoát thân!"

Lưu Nhất Minh lời nói còn chưa lên tiếng, liền nghe được cách đó không xa hét dài một tiếng.

"Tiểu tử, ngươi quả nhiên vẫn còn ở nơi này? ! Ha-Ha!"

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai cái bảy mươi lão đạo đứng ở tàng cây trên, tay áo tung bay, ánh mắt như điện, quét nhìn bọn họ.

Mọi người đều là cả kinh, cái này từ nơi nào nhô ra lão đạo? Cái này phong thái, thật là cũng là trong truyền thuyết thần tiên sống!

Hai cái lão đạo hai trông mắt đều là màu xanh biếc, bên trong một cái càng sâu thẳm mà thôi.

Phá vỡ mọi người hiện tượng liên tiếp, mọi người cảm giác đều hơi choáng, ngơ ngác nhìn hai cái Đạo Nhân, chẳng lẽ cái này cũng là trong truyền thuyết tịch cư thâm sơn rừng sâu thế ngoại cao nhân?

"Tiểu tử! Đem ta bảo bối trả lại cho ta?"

Mọi người nghe, đều là đầu óc mơ hồ, nhìn một chút Lưu Nhất Minh, lại nhìn một chút Đạo Nhân, không hiểu là cái gì ý gì?

Lưu Nhất Minh đứng ở trên lưng chim, nhẹ nhàng đánh một cái, Tiểu Phượng Hoàng "Hô" một cái, mở ra hai cánh, Thất Thái Quang Mang chợt hiện, đất bằng phẳng vén lên một trận cuồng phong.

Mọi người rồi rít lui về phía sau thối lui, che lại miệng mũi né tránh gió cát.

"Oành "

Loạn thế văng tung tóe, ban đầu Tiểu Phượng Hoàng đặt chân đá xanh đã thành khối vụn.

Hai cái Đạo Nhân ánh mắt co rút lại, cùng nhìn nhau liếc một chút, mắt lộ ra vẻ kinh dị.

Lưu Nhất Minh đứng ở trên lưng chim, Tiểu Phượng Hoàng chớp động Vũ Dực lơ lửng ở giữa không trung, đối diện tàng cây trên hai cái lão đạo, cười lạnh một tiếng nói:

"Ngươi bảo bối? Hừ hừ! Vẫn đúng là nói ra miệng, thật không biết ngươi là làm sao tu luyện?"

"Tiểu tử, không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta không nghĩ bóp chết thiên tài, chỉ cần ngươi giao ra trong ngực bình ngọc, ta sẽ bỏ qua ngươi!"

Lão đạo nhìn thấy Lưu Nhất Minh hút Thạch Thai bên trong bảo dịch lúc, bên người để chứa bảo dịch bình ngọc, cái này mới lộ ra đòi.

"Ha-Ha!"

Lưu Nhất Minh một hồi bật cười, ngươi ở đâu tới lòng tin, cho là tìm cái trợ thủ, liền có thể đánh thắng ta, thật là chuyện tiếu lâm!

"Cửu Thiên Thần Lôi, nghe ta hiệu lệnh!"

"Giời ạ, Lại tới rồi!" lão đạo bị dọa sợ đến run run một cái, thân thể hướng về phía sau thu nhỏ lại nửa bước, lui sau lưng sư huynh.

"Ừng ừng" trong phút chốc, thiên địa biến sắc, hạp cốc đỉnh đầu cơ hồ là trong nháy mắt hiện ra nhất đại một dạng lôi vân, trùng trùng điệp điệp, chen đầy toàn bộ hạp cốc bầu trời, bên trong tiếng sấm như kèn, răng rắc tiếng vang rền một mảnh.

Da đầu mọi người một dạng tê dại một hồi, con ngươi một dạng cũng sắp lòi ra, mặt đầy kinh hoàng nhìn đỉnh đầu ào ào lôi vân.

Chương 159: Tốt đại khẩu khí!

Lôi vân áp cốc cốc muốn phá, trong khoảnh khắc, lôi vân chen đầy toàn bộ bầu trời, cốc đột nhiên đen xuống.

Người người kinh sợ, mỗi cái tim đập rộn lên, nghiên cứu khoa học đội nhân, chạy trời chết, liền lăn một vòng, hoảng hốt né tránh.

"Chạy mau, trốn chỗ trống chỗ, muốn đánh Lôi. . ."

Khí tượng chuyên gia trên đầu quần mang huyết băng vải, kinh hoàng vạn trạng Kêu to gọi nhỏ đường.

Tầng cây trên lão đạo Tùng Dương Tử nhìn đỉnh đầu ào ào tới lôi vân, mặt đều xanh, mặt đầy vẻ kinh sợ, không thể tin tự lắm bầm: "Vô Lượng Thiên Tôn! Cái này uy thế so với trước kia cường đại gấp ba không ngừng! Cái này tiểu tử khẳng định đột phá. . ."

"Su huynh, ta liền nói này Thạch Thai trong là tốt đồ, vật, nhưng là vạn vạn không nghĩ đến có thể giúp người đột phá, đây chính là nghịch thiên Địa Bảo nha!"

"Nếu có thể để cho ta dùng, không khéo liền có thể luyện thành Dương thân."

Hạc Dương Tử nhìn một chút đỉnh đầu ừn ừn kéo đến tới lôi vân, lại nhìn một chút từ sau đọc chậm rãi rút ra Thiên Bồng Xích Lư Nhất Minh, đồng tử co rút lại, bạch mi nhú lại.

"Thần Tiêu Phái Ngũ Lôi Chính Pháp cũng không có bức này thanh thế! Năm xưa ta cũng cùng Tử Dương lão quỷ đã giao thủ, gặp qua hắc Dẫn Lôi hạ phạm quá trình!"

Roi ở sau lưng Tùng Dương Tử nghe, thấp giọng hỏi "Su huynh ý là?"

"Này hạ cốc Địa Chất đặc thù, chính là thiên nhiên Dẫn Lôi tràng, cái này Tiểu tử chẳng qua chỉ là mượn Địa Chất chi lực, cổ vũ thanh thế mà thôi, xem ta như thế nào phá hắn!"

Hạc Dương Tử đến trên đường ở cận kề hỏi sư đệ cùng Lư Nhất Minh giao thủ quá trình, tự xưng là nhìn thấu Lư Nhất Minh hư thực, có thủ thắng nắm chắc, cho dù không địch lại, chính mình hội "Ngũ Hành Độn Thuật" chạy trốn vẫn là không có vấn đề.

Lão đạo Tùng Dương Tử nghe sư huynh lời nói, liền liền gật đầu, đây cũng là chính mình biết rõ không địch lại, còn dám mời sư huynh tới nguyên do.

Giờ phút này Lư Nhất Minh ở xa nâng tỏa ra hồ quang điện tia lửa Thiên Bồng Xích, xông về hai cái lão đạo, miệng niệm Pháp Quyết.

"Cửu thiên Dẫn Lôi Quyết, đòi Thiên Hình phạt, diệt!"

Lư Nhất Minh quả quyết hạ thủ, không cần phải cấp bọn họ nói nhảm, tu hành bên trong người mà nói, cho tới bây giờ đều là thực lực vi tôn, hảo ngôn hảo ngữ không người đem người trở thành chuyện.

Làm dùng thực lực nghiền ép hắn, đánh hắn chịu phục, tự nhiên đang hoàng, muốn gì được đó.

Đến lúc đó, chính mình lại đi tuần hồi bọn họ bây giờ Địa Cầu Tu Luyện Giới tình huống, tự nhiên năng lấy được chân thực tư liệu.

"Răng rắc" một tiếng Chấn Thiên Lôi vang.

Che khuất bầu trời cút tiếng sấm liên tục trong mây khung cảnh, đột nhiên lộ ra một đường thiểm điện, chạy thẳng tới Đạo Nhân đứng đại thụ mà qua.

Quang mang chói mắt, chọc mù mắt người, né tránh ở cốc mọi người không chịu nổi, rồi rít nhắm lại hai mắt, nảo từ một mảnh trắng bạch.

"Cái này không thể nào. . . Cái này không thể nào. . ."

Bảo An Quốc Viện Sĩ, ngẩng đầu nhìn trời, đầy mắt kinh hoàng, sóng mắt trong hiện lên lôi điện bóng dáng, run rẩy đôi môi, nhìn giữa không trung Lư Nhất Minh, giống như Thiên Thần đồng dạng đứng lặng ở trên lưng chim, theo Cự Điều Vũ Dực vỗ mà thượng hạ pháp phòng, quanh thân bộc lộ ra ngoài khí thế kinh người.

"Đây là Thần mới ừng có năng lực. . . Điều này sao có thể?!"

Theo sát hắc Vu Hiểu Đông giáo sư, một cái kéo lấy hắc cánh tay, kéo lấy hướng về bên dưới vách núi né tránh.

"Trời ơi! Ta thấy cái gì?!"

"Ngài mã! Cái này tiểu tử vẫn là người sao? Đây không phải là Lôi Thần Tái Thế sao? !"

"Ông trời, cái này gia hỏa chẳng phải thành vạn vật chi phối? !"

"Lôi Thần Thor? !"

"Trong tay hắn đây là Lôi Thần chi côn? !"

...

Có rúc ở bên dưới vách núi khung cảnh mọi người, từ khe đá bụi rậm trong cỏ lộ ra đầu, trừng mắt con ngươi một dạng, cắn đầu ngón tay, liên tục kinh hô thành tiếng. Ngửa đầu nhìn một chút hấp cốc bầu trời lẫn lộn cuồng bạo không ngừng lồi vắn, bên trong vang rền thành phiên, hàm chứa hủy thiên diệt địa lực lượng!

Giờ khắc này, núp ở vách mọi người, lần đầu tiên cảm nhận được chính mình nhỏ bé, không biết gì lại bất lực.

Lưu Nhất Minh nói sao làm vậy, nói xong Lôi hiện.

Lão đạo Tùng Dương Tử đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, thân ảnh chợt lóe, đã tại mười mét ra ngoài.

Tàng cây trên chỉ còn lại Hạc Dương Tử thấy vậy, đốt đường: "Hảo tiểu tử, ngoan độc!"

Hai tay nhanh chóng kết kỳ quái thủ thế, áo choàng vạch trần nhô lên, chân khí tràn ra ngoài thân thể, không nhìn bỏ xuống thiên lôi, sau cùng xem liếc một chút Lưu Nhất Minh phương vị về sau,

Hét lớn một tiếng: "Cửu độn thuật!"

"Hô" giọng chưa dứt, Đạo Nhân thân thể hư không tiêu thất hết, Lưu Nhất Minh đồng tử nhất thời co rút lại, "Ồ" một tiếng, thần thức tản ra, lại có thể cảm nhận được một tia không gian ba động.

Cái này làm cho Lưu Nhất Minh thất kinh, điều này sao có thể? Thoáng chốc, linh uy phóng ra, quanh thân giới bị.

"Oành" trong nháy mắt một tiếng vang thật lớn, Đạo Nhân đứng đại thụ đã thành than, đột nhiên nổ tung.

"Ừ" Lưu Nhất Minh nghiêng đầu một cái, nhìn về phía bên người cách đó không xa.

"Ba" một tiếng rất nhỏ âm thanh, Đạo Nhân thân ảnh lại có thể trống rỗng xuất hiện.

Đạo Nhân thần sắc rất lợi hại khó coi, thật giống như có chút thất vọng, xác thực thất vọng, hắn nguyên bản nhắm ngay Lưu Nhất Minh phương vị, chính xác tính toán đường tắt, hiện thân lúc, ứng nên xuất hiện sau lưng Lưu Nhất Minh mới đứng.

Giờ phút này không phải lúc so đo thời điểm, Đạo Nhân cử động đan điền chân khí, "Hô" một tiếng, vô hình chân khí nhập vào cơ thể mà ra, bao vây tự thân thành hình tròn, múa động trong tay hắc sắc bảo kiếm, hét lớn một tiếng.

"Trảm Thương Long!"

Nói xong, một đạo sắc bén kiếm khí thoát khỏi thân kiếm, xé hư không, "Đâm" một tiếng chạy thẳng tới Lưu Nhất Minh cùng Tiểu Phượng Hoàng đi, ý đồ một kiếm tích vì làm hai nửa.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, "Tốt đại khẩu khí!"

Điều động đan điền linh khí, trải qua thân thể, chính diện hướng về phía lão đạo, huy chương đánh, quát lên: "Phục Ma chương Cửu Cấp!"

"Hô "

Trong phút chốc, phong vân biến sắc, một đạo trong suốt chương ấn nhập vào cơ thể mà ra, càng biến càng lớn, đột nhiên giữa, chương ấn hoàn toàn lẫn át lão đạo thân ảnh.

Chung quanh không khí qua tay không dừng được bức này uy áp, phát ra tiếng nổ vang, bốn phía vân vụ lẫn lộn, liệt phong đập vào mặt.

Lão đạo phát ra vô hình kiếm khí đi lên đối diện đụng vào Phục Ma chương chương ấn, còn không có tiếp xúc thời khắc, sắc bén kiếm khí liền ở bắt đầu tiêu tan, giống như Đông Tuyết gặp Hạ Dương, trong nháy mắt hòa tan.

Lão đạo màu xanh biếc con ngươi một dạng nhanh lòi ra, thấy tình thế không ổn, "Vô Lượng Thiên Tôn."

Giờ phút này, căn bản không kịp cách làm thi triển "Cửu độn thuật", chân đạp phù vân, rút người ra liền muốn chạy.

Nơi nào còn kịp, chỉ nghe "Oành" một tiếng, lão đạo toàn bộ người theo đạn pháo một dạng bay rớt ra ngoài, rơi đập cốc, từ trong bụi cỏ trở mình cút ra

ngoài xa hơn ba trượng mới dừng lại.

"Oa" một ngụm máu đào phun ra, máu nhuộm đạo bào.

Tùng Dương Tử thấy vậy, muốn rách cả mí mắt, tung người nhào tới, đem sư huynh ôm vào trong ngực, từ trong ngực móc ra đan dược đến, nhét vào Hạc Dương Tử trong miệng.

Lưu Nhất Minh ánh mắt bên trong mang theo kinh ngạc cùng tò mò, cười cái này Tiểu Phụng Hoàng, chậm rãi hạ xuống, quan sát hai cái lão đạo.

Mới vừa rồi Hạc Dương Tử cử động để cho Lưu Nhất Minh kinh hãi giật mình, thật sự có chút không ngờ.

Cái này lão đạo lại có thể lĩnh ngộ không gian thuận di năng lực, hơn nữa còn thực hiện, muốn không là chính mình sớm com ra khí tức, uy áp hư không.

Làm cho không tốt lão đạo liền muốn thuận lợi, mặc dù không đến nỗi cấp chính mình tạo thành cái gì thương tổn, nhưng tóm lại để cho người bất ngờ, phải biết tu luyện giả giữa đầu pháp, để cho người áp sát tới khoảng cách gần như vậy, hơn phân nửa đại biểu nguy hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Đi! Chúng ta về nhà

Khắc máu, Hạc Dương Tử hít sâu một hơi, bình phục lại ở ngực lẫn lộn khí huyết, ánh mắt lộ ra thật sâu khiếp sợ, kinh ngạc vạn phần.

"Người, người không phải sao Thần Tiêu Phái đệ tử, bọn họ có thể sẽ không biết Phục Ma chương bức này bá đạo chương pháp!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, giọng điềm nhiên nói: "Cái gì Thần Tiêu Phái, ta cho tới bây giờ không có thừa nhận mình là Thần Tiêu Phái đệ tử ah."

"Người xin hỏi các người hai cái, là muốn chết hay là muốn sống?"

Hai cái sư huynh đệ mắt đối mắt liếc một chút, cười khổ không thôi.

Bây giờ tình thế, hai người căn bản cũng không phải là Lưu Nhất Minh đối thủ, chạy đều chạy không thoát.

Chỉ trách chính mình quá tham lam, còn chính là xem hấn còn trẻ, cho là hấn là mới vào Tông Sư cảnh giới, thực lực tất nhiên thua xa tại bọn họ sư huynh đệ, ai biết, trộm gà không thành lại mất nắm thóc, hai người tán tài ah.

Bây giờ cũng chỉ có nhận mệnh phần!

Hạc Dương Tử thở dài nói: "Đạo hữu, chúng ta sư huynh đệ khổ tâm tu luyện hơn một trăm năm, vì cũng là cầu Trường Sinh Bất Lão, dĩ nhiên là muốn sống!"

Lưu Nhất Minh gật đầu, sau đó chính mặt tàn khốc cảnh cáo nói.

"Được ! Nếu muốn sống, liền thành thật trả lời người vấn đề, nếu dám lừa, người hôm nay liền cho các người hôi phi yên diệt!"

"Không dám, đạo hữu cứ hỏi! Chúng ta sư huynh đệ nhất định biết gì đều nói hết không giấu diếm."

Hai người ngược lại cũng nhìn thoáng được, ôm quyền làm vài chào, rất thoải mái.

"Người vừa mới thi triển là cái gì pháp thuật? Lại có thể thời không thuận di?" Lưu Nhất Minh ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm lão đạo, rất là tò mò hỏi.

Hạc Dương Tử hơi chút nghi ngờ một cái, đáp: "Đạo hữu, người nói thời không thuận di, người không hiểu, ta đây cái chính là sư môn truyền miệng tâm thụ xuống "Cửu độn thuật". Tới ở trong đó đây áp loại nào huyền cơ, bởi vì niên đại xa xưa, người cũng tìm hiểu không ra!"

"Người tìm hiểu không ra, làm sao có thể thi triển ra?" Lưu Nhất Minh kinh ngạc hỏi, đây chính là lần đầu nghe nói.

"Cái này. . . Cái này theo ta thể chất có liên quan, ta là trời sinh "Dương thân", phòng chừng sư huynh đệ bên trong chỉ có người một cái luyện thành, chính là ta sư phụ cũng không có luyện thành."

"Ha ha! Đây cũng là kỳ." Lư Nhất Minh không khỏi cười khanh khách, lại còn có chuyện như thế.

Sau cùng, Hạc Dương Tử một Trận Giải Thích Chi sau, Lư Nhất Minh rốt cuộc hiểu rõ.

Pháp này là Xuân Thu Chiến Quốc thời kỳ Phương Sĩ căn cứ "Ngũ hành" khái niệm cũng là "Kỳ Môn Độn Giáp" sáng tạo một Chủng Thần kỳ pháp thuật. Chia làm trôn độn thuật, ẩn độn thuật, chuyên chờ thuật các loại rất nhiều Tiểu Pháp Thuật.

Hậu nhân tại này cơ sở trên, lại sáng chế ra càng vì cao cấp bí mật công pháp "Cửu độn thuật", lại danh hiệu "Cửu Cung ẩn hình thuật".

Trăm ngàn năm sau, thương hải tang điền, ban đầu chỉ nguyên ý, sớm đã trôi đi, cho nên hậu nhân có rất ít người có thể luyện thành.

Hạc Dương Tử cũng là cơ duyên đúng dịp bên dưới, vừa vặn phù hợp "Cửu độn thuật" đối với thể chất yêu cầu, mới có thể luyện thành.

Bất quá này trong pháp thuật ở huyền cơ, nhưng là không thông, chỉ biết là bất pháp quyết Niệm Chú, theo hồ lô về gáo, chính mình trong lòng cũng không có có mấy.

Không nghĩ tập luyện ba tháng về sau, một lần ở trong phòng luyện tập lúc, lại có thể thành công thuận di đến bên ngoài phòng, đem bên ngoài luyện công sư huynh đệ nhóm dọa cho giật mình, bất quá cũng bởi vì vô cùng hao phí tinh lực, tại chỗ choáng váng đi qua.

Nhiều năm như vậy chăm chỉ khổ luyện, cũng chẳng qua chỉ là có thể thuận di đến 10 mét xa mà thôi.

"Chà chà! Xem ra ngươi thể chất xác thực đặc thù, trời sinh Dương thân, mới có thể thích ứng Không Gian Chi Lực."

Đạo Nhân gật đầu nói phải, sau đó lại đang Lư Nhất Minh dưới sự bức bách, bắt đắc dĩ giao ra Tâm Pháp Khẩu Quyết.

Lư Nhất Minh tại chỗ thí nghiệm một cái, đáng tiếc, chính mình cũng làm không được, đồ chơi này theo chính mình Tu Luyện Hệ Thống hoàn toàn bất đồng.

Mình cũng không phải sao trời sinh Dương thân, bất pháp quyết niệm chú về sau, không có chút nào cảm ứng. Cũng chỉ có thể coi như thôi.

Cái này sư huynh đệ là Côn Lôn Sơn Vạn Thần Cung Đạo Nhân, bất quá mấy năm này, Đạo giáo cải cách, Đạo Quán bị Chính Phủ biến thành danh lam thắng cảnh, thành thấp hương trở về trạng thái cũ nơi.

Bọn họ như vậy làm người không bị quấy rầy đến, liền dời khỏi Đạo Quán, ẩn cư đến hậu sơn trên.

Bây giờ Đạo Gia suy thoái, các đệ tử đều kiên trì không đi xuống, rồi rít đầu nhập Hồng Trần Tục Thế bên trong. Chỉ còn lại hai sư huynh đệ, ở hậu sơn khổ tu.

"Hai người các ngươi có bằng lòng hay không đi theo người?"

Lư Nhất Minh ngồi xếp bằng ở trên lưng chim, trên cao nhìn xuống, ánh mắt buông xuống coi lấy bọn họ.

Lư Nhất Minh thật sự là yêu tài, cái này trên thế giới có thể tu luyện tới Hóa Cảnh thật sự là quá ít.

Hạc Dương Tử lấy can đảm, ngồi lên thân thể, khai miệng hỏi "Xin hỏi đạo hữu là loại nào cảnh giới?"

Lư Nhất Minh cười một tiếng, xem ra không cấp bọn họ lợi hại nhìn một chút, bọn họ sẽ không theo theo chính mình.

Nhẹ vỗ một cái Tiểu Phượng Hoàng cổ, một người một chim, bay lên trời, mặt đất cuốn lên một trận bão táp, hai cái Đạo Nhân rồi rít dùng ống tay áo che mặt.

Thăng đến giữa không trung về sau, Lư Nhất Minh hai mắt khép hờ, miệng niệm Cửu Thiên Dẫn Lôi Quyết sau cùng một thức, đột nhiên mở ra hai mắt, bắn ra hai đường kim quang.

Hét lớn một tiếng, "Vạn Lôi Tề bắn!"

Giọng nói vừa dứt, đỉnh đầu trong lôi vân theo vỡ tổ dường như.

Mấy chục ngàn cái thiên lôi từ trên trời hạ xuống, răng rắc tiếng, vang rền thành phiên.

Lúc đó bên trong cốc điều thú lũ lự một mảnh, cây cỏ trong nháy mắt trở thành than, loạn thạch văng tung tóe, quả nhiên thành Luyện Ngục.

Hai cái lão đạo cùng với né tránh ở vách đoàn nghiên cứu người tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, co ro thân thể, run lẩy bẩy.

Đáng sợ Thiên Uy bên dưới, người giống như hạt bụi một dạng nhỏ bé, thật đáng buồn!

Lư Nhất Minh chứng kiến bên trong cốc điều thú thảm trạng, cũng chứng kiến dưới chân mọi người sợ hãi, mấy cái trào phúng chính mình Chuyên Gia

Giáo Sư lúc này giống như hèn mọn côn trùng đồng dạng co ro thân thể, đầu không dám mang.

"Thu! Tán!"

Nói xong lời điện biến mất, đỉnh đầu che khuất bầu trời lời vân cũng tiêu tan, thái dương chiếu xuống, bên trong cốc, núi đá lật, suối nước ngừng chảy, cây cỏ dây leo bốc lên lấy ngọn lửa, trong không khí tràn ngập thịt nướng vị.

Cách đó không xa, trên mặt đất trải rộng điều thú thi thể, có còn chưa chết hẳn, ở nơi đó giấy giụa kêu gào lấy.

Giống như Địa Ngục.

Lưu Nhất Minh ngồi xếp bằng ở trên lưng chim, con mắt lưu chuyển kim quang, quét nhìn cốc đoàn nghiên cứu, nghiêm nghị nói: "Người không hi vọng những chuyện này xuất hiện ở các người trong báo cáo, làm gì, các người tự xem mà làm!"

Dứt lời, hướng về phía dưới đất hai cái chưa tỉnh hồn lão đạo nói: "Nguyên ý đi theo ta, liền đến Dự Châu thành phố Kim gia biệt thự tìm ta!"

Nói xong, đánh một cái Tiểu Phụng Hoàng cổ, nói: "Đi! Chúng ta về nhà."

Tiểu Phụng Hoàng "Gào" một tiếng lanh lảnh kêu to, mở ra Thất Thái hai cánh, "Vèo" một cái, vượt qua cao sơn, một đường bay cao, trở lại Dự Châu thành phố.

. . . . .

Dự Châu Đại Học, Đỗ Vũ Phi vai khoác bao vải dày, trước khi đi vội vã từ nữ sinh tức xá đi ra, đi theo phía sau một cái nam sinh, đuổi sát không thôi.

"Vũ Phi, chờ ta một chút, người đưa người đi qua!"

Đỗ Vũ Phi cũng không quay đầu lại, bước nhanh đi mau, đi tới chỗ nhà xe, đẩy ra nhà mình Lão Phụng Hoàng bài xe đạp.

Đang muốn nhảy lên, liền bị cái này nam sinh đưa hai cánh tay ra, đối diện ngăn lại.

"Vũ Phi, người có thể hay không khác cười cái này, người không biết bao nhiêu đồng học đang chê cười người!"

"Trò cười, người đường đường Triệu Đại thiếu gia nàng dâu, cười phá xe đạp đến trường, quá mất mặt."

"Cút! Ai là... của người nàng dâu, người khác nói vớ nói vẩn!" Đỗ Vũ Phi trợn mắt nhìn, thờ hồng học đã dùng tay chỉ Triệu Lỗi trách cứ.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Đỗ Vũ Phi nỗ lực

Triệu Lỗi cười toe toét, không có tim không có phổi nói ra một câu nói này sau, ánh mắt nhìn chăm chăm Đỗ Vũ Phi mất nhìn.

"Người nói vớ nói vẩn cái gì đó?"

Đỗ Vũ Phi có chút tâm hồng, nói chuyện mang theo giọng run rẩy, hết sức che giấu chính mình nội tâm, cái này là mình bí mật, cũng là Dương Xuân Hoa cũng không biết.

Tuy nhiên Đỗ Vũ Phi lên tiếng chối, nhưng Triệu Lỗi hay là từ nàng trong lòng mắt ra nàng ý tưởng chân thật.

Đều nói ánh mắt là loài người tâm linh cửa sổ, lời này một chút cũng không giả!

Lại lần nữa tin chắc một điểm này về sau, Triệu Lỗi trong nháy mắt ghen ghét dữ dội, mỗi một lần nhấc lên Lưu Nhất Minh tên tiểu tử kia, Đỗ Vũ Phi chính là cái này đáng về, để cho hắn buồn rầu học máu, hận hãm răng đau.

Không hiểu cái này Lưu Nhất Minh có cái gì tốt? Bạch Phú Mỹ đồng dạng Lâm gia thiên kim tiểu thư thích hắn, chính mình sáng nhớ chiều mong, khổ cực theo đuổi không được, Đỗ Vũ Phi cũng thích hắn.

Mẹ nó, nếu không phải biết cái này quê mùa đặc biệt có thể đánh, chính mình đã sớm dẫn người giáo huấn hần.

Ta đường đường Triệu Đại thiếu cần gì phải qua bị cái này uất khí!

Triệu Lỗi hung hăng nhìn chằm chằm Đỗ Vũ Phi, sắc mặt tái xanh, hai mắt đỏ thẫm, thật giống như muốn ăn thịt người.

Đỗ Vũ Phi liếc nhìn hần một cái, tâm lý rất gấp gáp. Nắm tay đem chuyển qua đầu xe, liền muốn vòng qua Triệu Lỗi đi.

Triệu Lỗi lộ ra tay bắt lại tay lái, thở hồn hển, nhìn gần trong gang tấc Đỗ Vũ Phi thanh thuần tinh xảo khuôn mặt, trong dục hỏa đun, găm nhẹ nói: "Đỗ Vũ Phi, ngươi là ta. . ."

Vừa muốn lẩn người tiến lên, cường hôn đang trốn tránh phía sau Đỗ Vũ Phi lúc, liền nghe được sau lưng một tiếng rống to: "Triệu Lỗi! Ngươi muốn làm gì?"

Dương Xuân Hoa đỉnh lấy một thân to mỡ, tay chỉ Triệu Lỗi, sải bước chạy tới.

Triệu Lỗi cực kỳ không cam lòng, chán ghét trừng Dương Xuân Hoa liếc một chút, hậm hực rời đi.

Trước khi đi, còn lược câu nói tiếp theo,

"Đỗ Vũ Phi, ngươi một ngày không đáp ứng làm bạn gái của ta, ta liền dây dưa ngươi cả đời! Hừ!"

Dương Xuân Hoa hung hăng trừng một cái Triệu Lỗi bóng lưng, phun một ngụm, mắng: "Thật là không có gặp qua không biết xấu hổ như vậy, theo thuốc cao bôi trên da chó đường như. . ."

Mắng xong sau, lại nghiêng đầu nhìn Đỗ Vũ Phi nói: "Nếu không chúng ta nói cho phụ đạo viên qua?!"

"Vô dụng, cũng là phụ đạo viên cảnh cáo hần một lần, hần vẫn hội biết rõ rồi mà còn cố phạm phải!" Đỗ Vũ Phi ngược lại thấy rõ ràng.

"Vậy làm sao bây giờ? Cũng không thể mặc cho hần quấy rầy ngươi nha!" Dương Xuân Hoa hung hăng không dứt đường.

"Ai!" Đỗ Vũ Phi thờ dài, trong đầu không tự chủ được hiện ra người kia thân ảnh.

Một tuần trước, ba ba và mẹ mẹ không ngờ khỏi hần, ban đầu vốn cần thời gian nửa năm mới có thể dài tốt xương cốt, một tuần lễ không tới lại có thể hoàn toàn tốt hơn nữa kiểm tra xuống, gân cốt so với trước kia còn tốt hơn.

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi mừng rỡ khôn kể xiết, người một nhà cao hứng không được, khả năng này là từ Đỗ Vũ Phi thi đậu 211 Dự Trung Đại Học tới nay kiện thứ hai chuyện cao hứng.

Mỗi ngày nằm ở trên giường bệnh, nhìn hơn ngàn tiền chữa bệnh hoa hoa chảy, đem hai cái đầu lòng muốn chết.

Bây giờ rốt cuộc không dùng tại tiêu tiền.

Lúc này chấn động bệnh viện từ trên xuống dưới, không ít Chuyên Gia Giáo Sư nghe tin chạy tới nghiệm chứng, vì thế bệnh viện còn miễn trừ hai người một bộ phận phí dụng, ở bệnh viện phối hợp chuyên gia làm một loạt thí nghiệm, lúc này còn kinh động truyền hình thành phố ký giả, làm một cái kỳ văn đề báo cáo.

Chuyên gia mấy phen thí nghiệm luận chứng về sau, không có có kết quả gì, chỉ có thể suy đoán là hai người thể chất đặc thù, xương cốt tốc độ sinh trưởng vượt xa thường nhân.

Ba ngày sau xuất viện, bệnh viện lui có hơn 87,000 nguyên. Cho Đỗ Vũ Phi để cho tìm cơ hội lui cho người ta nam hài tử.

Đỗ Vũ Phi mẹ mẹ đã nhiều ngày một mực lăm bằm Lưu Nhất Minh tên, ba phen mấy bạn yêu cầu nữ nhi đem Lưu Nhất Minh mời tới, đến nhà làm khách, thật tốt cảm tạ hần một phen.

Đỗ Vũ Phi là có khổ khó nói, ban đầu biết là Lưu Nhất Minh công lấy sau lưng chính mình lạng lẽ đến thăm phụ mẫu, có xoát 10 vạn tiền ở phụ mẫu Tài Khoản trong.

Tâm lý không khỏi có một cổ vui sướng, điều này nói rõ Lưu Nhất Minh trong lòng vẫn là có ta, 10 vạn nói cho liền cho, liền mất cũng không nháy mắt, nhưng là, ngươi tại sao không thấy ta chứ!

Ngươi vừa tâm lý có ta, vì sao vẫn cùng Lâm Giai Di tốt?

Ngươi nói đến là đến, nói đi là đi, giống như đại lễ đường tường vi giàn trồng hoa dưới phát sinh một màn kịch, nói xong một câu nói, bỏ ra một hòn đá về sau, liền giống như gió một dạng biến mất.

Ta trong mắt ngươi đến tính là gì?

Đêm đó, Đỗ Vũ Phi trần trọc trở mình, trắng đêm khó ngủ, Thiên Nhân giao chiến, suy đoán Lưu Nhất Minh ý tưởng chân thật, hẳn tại sao phải nghỉ học? Là bởi vì người nhà hà?? Nếu nghỉ học, người và cái... kia Bạch Phú Mỹ khoảng cách không thì càng đại, tại sao lại truyền tới người và Bạch Phú Mỹ cùng tin tức tốt ah

Còn người nữa từ nơi đó lấy được 10 vạn tiền? Dựa theo Xuân Hoa tỷ thuyết pháp, cái này Lưu Nhất Minh ta cùng nhà các người không sai biệt lắm, hẳn đi đâu làm 10 vạn nguyên tiền, chẳng lẽ làm gì phạm pháp sự tình chứ?

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi bận tâm không dứt.

Ngay cả là Lưu Nhất Minh giúp Đỗ Vũ Phi một nhà bận rộn, Dương Xuân Hoa quả nhiên đối với Lưu Nhất Minh không có ấn tượng tốt, nói thẳng tên kia có Bạch Phú Mỹ, còn tới khiêu khích người, điển hình ăn trong chén, nhìn trong nồi, không là thứ tốt gì! Để cho mình nhất định muốn cảnh giác cao độ, chớ bị khoắc lấy da dê Lưu Nhất Minh cho lừa gạt.

Cái này lần lượt nghi vấn, giống như một dạng loạn ma, để cho Đỗ Vũ Phi trầm móng nạo tâm, khổ tư mà không đến lý do.

Vì thế cùng Xuân Hoa tỷ liên tục tìm Bàn Tử nhiều lần, tên mập mập chết bầm kia liền nói thoái thác không biết Lưu Nhất Minh ở nơi nào.

Đỗ Vũ Phi phải đem tiền cho hắn, để cho hắn chuyển giao cho Lưu Nhất Minh. Đây mập mập chết bầm căn bản không chấp nhận, nói thẳng làm cho mình tự tay giao cho Lưu Nhất Minh.

Cho đến hồi lần trước câu trả lời lúc, Bàn Tử hồi âm lời nói, để cho Đỗ Vũ Phi nhất thời thất lạc vạn phần, thậm chí có chút ít nổi nóng.

Vốn dĩ hắn chẳng qua là đáng thương ta, ở thương hại ta!

Ha-Ha! Đỗ Vũ Phi nha! Đỗ Vũ Phi, người thật là tự mình đa tình! Đến một bước này còn không nhìn thấu sao? Người kia căn bản cũng không thích người, Ha-Ha... .

Khi không có ai sau khi, Đỗ Vũ Phi tự giễu bật cười, cười cười, liền bi thương từ trong đến, lệ rơi đầy mặt.

Đỗ Vũ Phi như vậy nội tâm cao ngạo nữ hài, là không có khả năng tiếp nhận Lưu Nhất Minh thương hại, vì thế, nàng diễn một dạng liền làm mấy phần gia giáo, có rảnh rồi phải đi làm đi làm thêm, qua đồng người quảng trường cho thương gia phát Truyền Đơn, nhà hàng làm phục vụ viên, thân kiêm mấy chức, vì đó là có thể sớm một ngày giã đến mười ba ngàn nguyên tiền, cộng thêm trong tay tám mươi bảy ngàn nguyên tiền, tập hợp thành 10 vạn, để làm trước mặt trả lại cho Lưu Nhất Minh.

Đội cảnh sát giao thông bên kia, bỏ trốn gây chuyện tài xế vẫn không có đầu mối, cái gọi là bồi thường cũng xa xa khó vơi.

Cứ như vậy Đỗ Vũ Phi ở giày vò cảm giác độ trải qua hơn một tháng, hôm nay chỉ cần qua Tần a đi ta đem học thêm phí kết, hơn nữa phụ mẫu cho hắn đủ.

Ú động trong lòng hơn một tháng oán khí, rốt cuộc có cơ hội muốn phát tiết ra ngoài.

Nàng nào từ một mực ở tưởng tượng Lưu Nhất Minh nhận được 10 vạn tiền lúc, hội là biểu tình gì?

Dương Xuân Hoa vì thế khuyên qua nàng, cần gì phải như vậy hành hạ chính mình, từ từ trả là được.

Có thể Đỗ Vũ Phi lại không làm được, nếu như tiền tập hợp đủ mà nói, nàng liền một giây đồng hồ đều không mong chờ lâu.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Đi trường học đón người

Mười ngàn thước trên trời cao, một người một chim, phá vỡ trắng ngàn mây trắng, bầu trời vạch qua một cái màu trắng quỹ tích.

Hồi lâu sau, quỹ tích mới dần dần tiêu tan.

Ở độ cao này nhiệt độ thấp tới dưới 30°, đối với đã kích hoạt huyết mạch Tiểu Phụng Hoàng mà nói, không trở ngại chút nào. Về phần Lưu Nhất Minh

cái này Hậu Thiên Cánh cao thủ mà nói, tự nhiên cũng không phải là cái gì vấn đề.

Nửa đường còn gặp phải mấy cái Điều Hầu, xa xa xem cự đại Tiểu Phượng Hoàng về sau, sớm bị dọa đến chạy trốn chết.

Quốc hàng trên phi cơ, hành khách Tiểu Tề ở trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, thờ ơ quay đầu đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ trắng ngần mây trắng, cảnh tượng này chính mình quá quen thuộc, bởi vì công tác duyên cớ, thường xuyên đi công tác, thân thể rất là mệt mỏi.

Đột nhiên, một mực Cự Điều từ trong mây trắng xông tới, giống như mũi tên đồng dạng ở trong biển mây xuyên toa. Nhìn thoáng qua giữa, trên lưng chim lại có thể ngồi xếp bằng ngồi một người.

"Ai mà! Trời ơi! Mau nhìn, Điều Nhân. . . ."

Tiểu Tề hoàn toàn không có buồn ngủ, thiếu chút nữa từ chỗ ngồi nhảy lên, chỉ ngoài cửa sổ kêu la om sòm đường.

Tốc độ quá nhanh, chẳng qua là một sát na, Cự Điều cùng phi cơ cũng đã giao thoa mà qua, bên ngoài ngưng trệ bất động trong mây trắng chỉ lưu lại một đạo rõ ràng màu trắng quý tích, chứng minh tựa hồ có đồ từ nơi này vạch qua.

Màn đêm buông xuống thời điểm, một người một chim đáp xuống Kim gia biệt thự Golf cây cỏ trên sườn núi.

Bây giờ Kim gia biệt thự đã thành Dự Châu thành phố nhất cảnh, từ "Tụ Linh Trận" khởi động về sau, nơi này cây cỏ mỗi ngày, mỗi thời mỗi khác đều tại "Đi từ từ" đi lên sinh trưởng, tối cao địa phương đã có hơn trăm thước, thô nhất cần bốn người mới có thể ôm lấy.

Về phần cây cỏ trên sườn núi hoa cỏ càng là điên một dạng điên cuồng sinh trưởng, hộ công nhóm cũng không kịp tu bổ, không biết tên Phi Cầm Tẩu Thú tụ tập đường như hướng về nơi này chui, nhân viên bảo an mấy lần xua đuổi đều đuổi không đi.

Mỗi ngày mặt đất cũng sẽ tràn ra một tầng mây mù mong mỏng, không khí rõ ràng để cho người hít một hơi, giống như thân ở trong thung lũng, sáng khoái tinh thần, tinh thần phấn chấn.

Lão gia từ thân thể càng ngày càng tốt, mỗi ngày mặt mũi hồng hào, sức mạnh mười phần. Hứng thú đến, còn cưỡi ngựa ở cây cỏ trên sườn núi tung hoành ngang dọc, tìm một chút năm đó trên chiến trường tấn công cảm giác.

Trong biệt thự, thường thường nơi này sẽ dưới một cơn mưa nhỏ, bên ngoài trời mưa lúc, nơi này cũng không dưới, người nói quái lạ không ít quái lạ!

Thật là thành một mảnh để lại Tiểu Thiên Địa, không về ngoại giới quán.

Hấp dẫn không ít Dự Châu thành phố thị dân tới vây xem, cũng là Đế Hồ Tây Vương Phủ biệt thự mọi người cũng dính không ít chỗ tốt.

Tiểu Phượng Hoàng rơi vào cây cỏ trên sườn núi lúc, cực kỳ hoan hỉ, nơi này không khí mơ hồ có hấp cốc vị đạo, khiến nó rất vui vẻ.

Trong biệt thự nhân viên bảo an phát hiện cái này một con Cự Điều lúc, tất cả đều kinh ngạc đến ngây người.

Còn chưa kịp phản ứng thời khắc, Lưu Nhất Minh từ trên lưng chim nhảy xuống, này mới khiến bọn họ không đến nỗi hốt hoảng sợ hãi.

Lưu Nhất Minh phản phô hạ nhân, chuẩn bị thịt, cho Tiểu Phượng Hoàng ăn, sau đó đem Hồ Phách thạch cho hạ nhân, để cho bọn họ đưa đến gian phòng của mình.

Mình thì nói với gia gia một cái lần đi Côn Lôn Sơn quá trình, dĩ nhiên có vài thứ vẫn là phải giấu giếm, nói lão gia từ cũng không hiểu những tu luyện này giới sự tình.

Lưu Nhất Minh xem đến lão gia một dạng tươi cười rạng rỡ, thân thể lần tốt về sau, trong lòng cũng hết sức cao hứng.

Cho Phan lão gia thông điện thoại, bảo hẩn biết Phan Đại Vĩ đã cứu ra, giao cho bọn họ Đặc Chiến đại đội chiếu cố, để cho hẩn yên tâm tâm.

Phan lão gia từ nghe, hết sức cao hứng, nói thẳng, Phan gia thiếu người một cái ân huệ, sau này nhưng có chút cần, không có không đáp ứng.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, cũng không xem ra gì.

Đêm đó đem Hồ Phách thạch thả vào "Tụ Linh Trận" Trận Tâm, mình thì ngồi xếp bằng ở một bên tu luyện.

. . .

Dự Trung Đại Học, Lâm Giai Di đã biết Lưu Nhất Minh trở lại tin tức, cao hứng dị thường, tiểu biệt thăng tân hôn, hận không thể mọc ra hai cánh, bay đến Lưu Nhất Minh bên người.

Lưu Nhất Minh vốn định mở ra chính mình chiếc kia Mã Lục qua Dự Trung Đại Học, sau đó biết được xe đã được Tường thúc phân phối cái cho bảo mẫu làm thành mua thức ăn xe.

Buộc lòng phải lái lên Mercedes-Benz CL 600, đối với hẩn mà nói, mở cái gì xe cũng không trọng yếu, bất quá chỉ là cái công cụ thay đi bộ.

Nhưng đối với Tường thúc cùng Kim gia người mà nói, không được, cái này liên quan đến Kim thị tập đoàn mặt mũi, ít nhất cũng phải chạy Mercedes-Benz mới được.

Lúc này, đang tan lớp thời điểm, trong hành lang, lối đi bộ, các bạn học quần tam tụ ngũ, vừa đi vừa cười nói, cũng có truy đuổi cười đùa, có lẳng lẳng đi một mình lấy.

Lưu Nhất Minh lái xe, chậm chạp lái vào Dự Trung Đại Học, ngừng ở Liễu Viên -- nữ sinh túc xá dưới lầu.

Trong xe lộ ra cửa sổ xe lẳng lẳng nhìn không ngừng quá trình tuần nam tịnh nữ, tâm lý yên ổn bình thản.

Có nam sinh xách bình nước đứng ở ven đường, không phải sao ngẩng đầu hướng nữ sinh túc xá cửa lầu nhìn mấy lần, hiển nhiên là đội bạn gái xuống.

Một bên khác, một cái buộc lên sợi dây tiểu giỏ từ lầu sáu trên ban công chậm rãi rơi xuống, một cái nam sinh đang đem từ trường học siêu thị mua được đại bạch thảo sữa đường, pho mai, chim bồ câu trắng hạt dưa các loại ăn vặt, ân cần bỏ vào trong rổ.

Ngẩng đầu lên, lấy lòng hướng về phía phía trên đánh thủ thế "OK", tiểu giỏ chậm rãi thăng lên.

Nam sinh lộ ra nịnh hót nụ cười, nói đùa mấy tiếng sau, mới lưu luyến rời đi.

Ai! Chuyện này Bàn Tử dường như đã làm không ít, đáng tiếc không có gì dùng, uống công lấy lòng một đêm bỏ ăn hàng, tốn công vô ích.

Lưu Nhất Minh thất thanh cả cười, lúc này đầu hành lang dần hiện ra Lâm Giai Di thân ảnh.

Lưu Nhất Minh đẩy một cái cửa xe, chui ra, cười chúm chím, lẳng lẳng nhìn nhìn chung quanh Lâm Giai Di.

Từ lầu ký túc xá bên cạnh nhà trong, đẩy xe đạp Đỗ Vũ Phi tâm sự nặng nề, cúi đầu, bánh xe nghiêng qua dưới chân cành khô lá héo úa, phát ra "Sa Sa" âm thanh.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, như rơi vào mộng.

Cái...kia làm cho mình khắc cốt ghi tâm, đau hoàn toàn phế phủ người đứng có ở đây không đủ xa mười mét địa phương.

Đỗ Vũ Phi thân hình ngưng trệ, ngơ ngác nhìn người kia, một đôi mắt đẹp ngậm kinh hi, lại mang vô tận oán khí nhìn thần thờ nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh.

Một bên khác, Lâm Giai Di chính chạy chậm, nở nụ cười chạy về phía Lưu Nhất Minh.

Nhuẩn ngọc vào ngực, thoang thoang xông vào mũi, một bộ người yêu xa cách gặp lại vui sướng trắng cảnh.

Không người để ý Lão Liễu Thụ dưới, khoác bao vải dày, đẩy cũ kỹ xe đạp Đỗ Vũ Phi.

Đỗ Vũ Phi ghen ghét dữ dội, oán hận nhìn, bên ngoài mặt trời gay gắt đốt thân thể, bên trong lệ nóng đốt tâm.

Cho dù để lại lẻ loi, lạnh tanh cao ngạo Đỗ Vũ Phi cũng không tránh khỏi thoáng một cái, nhắm mắt, nhin được liền muốn tràn mi mà ra nước mắt.

Ngón tay hung hăng siết chặt tay lái, bóng loáng trắng nõn trên mu bàn tay hiện ra màu xanh nhạt tĩnh mạch, ngực nhỏ phập phồng, cắn chặt thật mỏng đôi môi.

Mở mắt ra, nhìn bên cạnh hai người Mercedes-Benz xe sang trọng, nội tâm cuộn cuộn sóng lớn.

Lưu Nhất Minh chẳng lẽ ngại làm Lâm gia ở rể hay sao?

Ngươi cứ như vậy bán mình hào môn? Ta Đỗ Vũ Phi thật là mắt mù, nhìn lầm ngươi!

Nghĩ tới đây, Đỗ Vũ Phi thầm trách vì chính mình không đáng giá, oán hận không dứt, nhảy lên xe ngồi, dùng lực trừng mắt, phát tiết lửa giận trong lòng cùng ừ khua.

Nàng bây giờ chỉ muốn rời đi nơi này, càng xa càng tốt!

Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di hai người đã chui vào bên trong xe, Lưu Nhất Minh phát động chạy, chậm rãi lái rời.

"Oành" một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: Nhất Minh ca đã về rồi

Bên trong xe hai người đều nghe thấy một tiếng vang này, rồi rít nghiêng đầu nhìn lại.

Ven đường trong bồn hoa trồng trọt son chi hoa nở chính mực, hoa đoàn sum sum, cành lá tươi tốt, ngăn che tầm mắt, không thấy được bồn hoa phía sau tình hình.

Giờ phút này Đỗ Vũ Phi ngã ngồi trên mặt đất, bụm lấy đầu gối, gất gao cắn răng, nhin đau không ít kêu lên âm thanh.

Ép người xuống, sợ hãi Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di nhìn thấy nàng chật vật dạng.

Lối đi bộ, xe Mercedes chẳng qua là hơi chút chỗ dừng một cái, cứ tiếp tục đi về phía trước chạy.

Có lẽ là hai người rời đi duyên cớ, cũng có lẽ là đầu gối truyền tới đau đớn duyên cớ, Đỗ Vũ Phi kiểm chế hồi lâu nước mắt rốt cuộc vỡ đê, không ngừng rơi lệ, mơ hồ trong tầm mắt, là này càng ngày càng xa xe Mercedes.

Đỗ Vũ Phi tâm lý hoàn toàn u ám, trống rỗng, lòng này thôi vô sở y.

Chỗ tài xế ngồi, cười nói Lưu Nhất Minh đột nhiên liền trầm mặc xuống, hai mắt khép hờ, mạnh mẽ dùng thần thức xóa đi trong đầu Đỗ Vũ Phi u oán đáng về.

Coi như Hậu Thiên Cảnh tu sĩ hần mà nói, tự ngay từ đầu liền chú ý tới bồn hoa sau đây xe đạp Đỗ Vũ Phi, nàng nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một tiếng cười, thu vào mắt.

Có thể Lưu Nhất Minh lại chỉ có thể giả bộ làm không biết, như là đã lựa chọn Lâm Giai Di, chính mình thì nhất định phải đối với nàng phụ trách.

Hi vọng Đỗ Vũ Phi có thể minh bạch, chớ có thể si mê đi xuống, cái này nhất định là không có kết quả.

Sinh hoạt nha! Chính là như vậy, người có bao nhiêu khó khăn, chưa chắc đã có bao nhiêu ngọt ngào! Rất có thể là càng nhiều khó khăn!

Chỗ cạnh tài xế Lâm Giai Di rất ngoan ngoãn ôm Lưu Nhất Minh cánh tay, ngoe đầu tựa vào Lưu Nhất Minh cánh tay trên, khúc mắt liếc qua nhìn kính chiếu hậu.

Trong kiếng chiếu hậu, cái...kia gọi Đỗ Vũ Phi nữ hài, giờ phút này chính che miệng, vẻ mặt tuyệt vọng.

Lâm Giai Di tâm lý khẽ gợn lên một tiếng, chớ trách ta, muốn trách thì trách chính người không có một phúc khí đi!

Ngày xưa ngay trước chính mình trước mặt, trấn định như thường nói ra: "Là người ai cũng cướp không đi, không phải sao người, làm sao cũng không phòng giữ được!"

Có thể nói ra sâu như vậy khắc mà nói, có thể kết quả thì có thể làm gì? Ta thành công thủ vệ ta ái tình, mà người chỉ có thể trở mặt nhìn... .

Người cho rằng là ta không nhìn ra được người tâm tư, cõi đời này, hiểu nữ nhân nhất còn chính là nữ nhân.

Thắng Lợi chỉ có thể thuộc về ta Lâm Giai Di, nghĩ tới đây Lâm Giai Di xinh xắn khúc miệng hơi hơi nâng lên, lộ ra một nụ cười châm biếm.

...

Lau khô nước mắt, nhin đau, đỡ dậy xe đạp Đỗ Vũ Phi trưởng nhìn đường cái cuối.

Não hải lẫn lộn, Lưu Nhất Minh lái xe sang tất nhiên là Lâm gia phân phối, thậm chí hần cho mình 10 vạn nguyên tiền đều là Lâm gia cho, nghĩ tới đây, Đỗ Vũ Phi lên cơn giận dữ, cảm thấy một cổ nhục nhả, đối với Lưu Nhất Minh cảm thấy một hồi thật sâu chán ghét, cái này tính là gì, đây là người bán mình tiền sao?

Xưởng ép dầu ngô hêm, đã sớm xuất viện Vương Tử Cần cùng Tề bác gái bọn họ một đã sớm biết Lưu Nhất Minh buổi trưa muốn tới dùng cơm tin tức, thật sớm bắt đầu bận rộn.

Nguyên bản trong điện thoại, Lưu Nhất Minh đề nghị qua Kim thị tập đoàn dưới cò khách sạn năm sao đi ăn cơm, đồng thời đem trước đây giúp qua bọn họ hàng xóm cũ, Lão Đồng Sự nhóm đều mời đi theo, ăn chung cái cơm, náo nhiệt một chút.

Sau đó, Vương Tú Cẩn cùng đại gia hòa nói một chút, tất cả mọi người hưng phấn không thôi, có thể phần lớn là về hưu ở nhà mấy ông già đều có nhiệm vụ trên người, hoặc trông nom tôn nhi, hoặc hành động bất tiện.

Mọi người sau khi thương lượng, không bằng ở nhà ăn, Lưu Nhất Minh nghe về sau, một cú điện thoại quá khứ, Tường thúc lập tức sai phái khách sạn năm sao đám đầu bếp dẫn người, mang theo tài liệu, trùng trùng điệp điệp giết tới xưởng ép dầu ngô hẻm.

Hoàn toàn không cần Vương Tú Cẩn bọn họ động thủ, chỉ cần cung cấp địa phương liền có thể.

Đem Vương Tú Cẩn bọn họ vui vẻ không ngấm miệng được, mọi người đoàn đoàn ngồi vây quanh, uống trà, đập đầu lấy hạt dưa, nóng nảy trào dâng thảo luận, tất cả mọi người nghe nói Lưu Nhất Minh nhận Tô quý Tông sự tình, mỗi một người đều thôn thức cảm thán không thôi.

"Bà nó! Ta sớm xem ra Nhất Minh đứa nhỏ này không bình thường, không phải người bình thường, bây giờ ứng nghiệm chứ ? ! Như thế nào đây?"

Cư Ủy Hội Trương Đại Nương nước miếng tứ tán tung tóe, nói ra vẻ thông thạo, theo một chút dạng.

Mọi người nghe cái này nịnh hót mà nói, cũng không nói phá, rồi rít phụ họa nói, "Đúng nha! Đúng nha!"

Tường thúc phái đến công tác nhân viên chính tha thiết kêu "Đại gia, bác gái. . ."

Cho nổi một trên bàn rượu mao đài, Trung Hoa khói thành rung thành cái trên, bầu không khí nóng nảy trào dâng.

Bất ngờ có Hàng xóm đứng lặng hồi lâu có thể giao lộ nhìn, các loại chứng kiến một chiếc Big Ben chậm rãi lái vào thời điểm, hướng về phía bên trong hồ lớn,

"Đến! Đến. . . ."

"Vương Đại Nương! Ta Nhất Minh ca đã về rồi!"

Bên trong viện người nghe tiếng kêu về sau, "Xôn xao" cũng không nhịn được đứng dậy, chen đến cửa, thật sự Lưu Nhất Minh thân phận hôm nay quá không bình thường. Kim thị tập đoàn Người kế nhiệm, hiển hách bức nào thân phận, không bao giờ nữa lúc trước tiểu tử nghèo.

Mercedes-Benz CL600 chậm rãi dừng lại, có thể đã có người tha thiết tới, mở cửa xe.

"Nhất Minh, trở lại? !"

Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di mặt đầy cười chum chim đi xuống xe, Lưu Nhất Minh thân thiết đánh gọi: "Triệu đại bá, trở lại, ha ha!"

"Trần Bá, Lý thúc. . . ."

Lưu Nhất Minh một bên chào hỏi, vừa cùng Lâm Giai Di tay trong tay theo tránh ra hành lang vạn lý đi.

Nguyên bản, Lâm Giai Di biết được hôm nay phải đi gặp Lưu Nhất Minh mụ mụ lúc, rất gấp gấp, nói thẳng không có không có gì cả chuẩn bị, ít nhất cũng phải đưa sọt giấy chuyển châu báu cái gì chứ ? Cũng không thể tay không đi đi!

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, bây giờ trong nhà cái gì cũng không thiếu, người hay đưa sọt giấy chuyển cái gì, lấy Lưu Nhất Minh hiểu biết Vương Tú Cẩn tính tình, lão mụ căn bản không thể nào mang mang.

Trong ngày thường, nói thẳng mình trong đường hẻm người nào người nào người nào mang theo dây chuyền ra ngoài mua thức ăn, bị xe chạy nhanh kẻ gian cướp vùn vùn.... Đeo này làm gì? Chiều kẻ gian nha!

"Cái gì cũng không dùng chuẩn bị, người đi, lão mụ liền cao hứng nhất!"

. . .

Đầu bếp cấp năm sao thủ nghệ cũng là không giống bình thường, trong ngày thường không ăn được sơn hào hải vị, kéo dài Yến Sí Bào Ngư, có thể sức trên, Mao Đài có thể sức uống, Trung Hoa khói thành cái thành cái phát.

Trong lúc nhất thời, đầy sân tiếng cười nói. Mùi rượu, mùi thịt, tiếng cười nói càng nhiều đầu tường, bay tới lối đi bộ.

Vương Tú Cẩn cũng uống không ít rượu, trong lúc hoài cảm thương tiếc, không nhịn được có thể trong bữa tiệc khóc lên, Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di hai bên trái phải khuyên giải, mới bình tâm lại.

Bởi vì là thứ bảy, trường học buổi chiều cũng không giờ học, Lưu Nhất Minh lái xe, chở lão mụ cùng Lâm Giai Di qua Tây Giao mộ địa, bái tế bệnh qua đời lão ba.

Lấy được càng nhiều, cần phải gánh vác thì càng nhiều, tạo hóa trêu người, vận mệnh cho phép, đây là Lưu Nhất Minh phải gánh vác.

Buổi tối lại phụng bồi Vương Tú Cần ăn cơm tối, Lư Nhất Minh vốn là muốn để cho Vương Tú Cần dời đến trong biệt thự ở.

Wương Tú Cần nghe lại thẳng lác đầu, nhìn nhi tử đẹp trai mặt nói: "Chỗ này rồi vài chục năm, thói quen, ta cũng không nỡ bỏ, không cần lo lắng ta, có nhiều như vậy hàng xóm cũ phụng bồi đây!"

Lư Nhất Minh chỉ gạt đầu, quyết định ngày mai an bài người vú em tới phục vụ lão mục, có thể rút thì gian ở chỗ này cũng bày "Tự Linh Trại", đem nơi này biến thành một khối phong thủy bảo địa.

.....

Tân thời đại tiền quỹ Kv Dự Châu tiệm, khai trương nóng nảy khắp thành, không ít thanh niên nam nữ nghe Tin mà hành động.

Triệu Lỗi sinh nhật, tiệc mời bạn học cả lớp tới ca hát ăn mừng, Đỗ Vũ Phi vốn là không nghĩ đến, nàng không thích loại này huyền ảo địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Các người gặp mặt nói một chút

Tiền Quỹ KV ba cái bên trong bao sương, Triệu Lỗi không ngừng an bài Thượng Tể nước, mầm trái cây, bạn học cả lớp cùng với hân từ thời cấp ba liền ở cùng nhau chơi đùa bạn bè Từ Vệ Đông cùng Phùng Nhị Điều.

Ba người cá mè một lứa, ý vào trong nhà có hai tiền dơ bẩn, không ít cùng nhau làm chuyện xấu.

Từ Vệ Đông cùng Phùng Nhị Điều sớm biết Triệu Lỗi từ năm thứ nhất đại học khai giảng liền bắt đầu mãnh truy Không Tước muội tử, đáng tiếc, người ta căn bản là không nhìn trúng hân. Không có cho hân một chút xiu thời cơ, cái này làm cho trăm trận trăm thắng, coi nữ nhân vì đồ chơi Triệu Lỗi rất là như đùa đám.

Từ quân huân thời điểm, lần đầu tiên nhìn thấy Đỗ Vũ Phi lúc, liền kinh động như gặp thiên nhân, trên đời lại có như thế thanh lệ thoát tục, khí chất xuất trần nữ hài, một cái hân mây một tiếng cười, đảo mắt đánh giá xung quanh, mỗi một cái ánh mắt, mỗi một cái động tác đều bị người động tâm.

Triệu Lỗi lần đầu tiên cảm giác, chính mình muốn yêu, trước đây gặp phải nữ hài, tất cả đều là đồng cặn bả!

So với Đỗ Vũ Phi đến, trăm cái cũng không bằng.

Đáng tiếc, từ năm thứ nhất đại học đuổi tới năm thứ hai đại học, người ta vẫn luôn là lạnh như băng, cho tới bây giờ không có cho mình một cái vẻ mặt vui cười, một lần cũng không có.

Cái này làm cho Triệu Lỗi nổi giận không dứt, âm thầm thương tổn.

Trong lúc, biết Đỗ Vũ Phi yêu thích Thi Từ, mình cũng từng kiên trì đến cùng khổ cực vọng tưởng có thể cho mỹ nhân đối thoại, lấy được Đỗ Vũ Phi cái này "Băng Mỹ Nhân" cười một tiếng.

Có thể sự thực là, hết thấy đều là uổng công, hết thấy đều là phí công, hết thấy hết thấy đều là một chuyện tiếu lâm!

Đặt tại lúc trước, Triệu Lỗi sớm sử dụng thủ đoạn bức bách Đỗ Vũ Phi đi vào khuôn khổ, có thể đối mặt với Đỗ Vũ Phi thanh thuần mỹ lệ để cho toàn thân người tê dại, hô hấp hít thở không thông khuôn mặt lúc, đứng là vẫn còn không xuống tay được.

Nhưng hôm nay hân rốt cuộc hạ quyết định định đoạt, Đỗ Vũ Phi, tối nay, ta cho ngươi làm nữ nhân ta, chỉ cần ta chiếm thân thể ngươi, lão tử không tin, ngươi không theo ta.

Hết thấy đều chuẩn bị xong, tự có người kéo Dương Xuân Hoa, để cho nàng không phân thân ra được, Đỗ Vũ Phi chỉ cần ngươi uống cái này rượu trong ly, ha ha, hết thấy coi như cũng không do ngươi làm chủ.

.....

Xưởng ép dầu ngô hêm, sau bữa cơm chiều, Lư Nhất Minh lái xe đưa Lâm Giai Di trở về, nửa đường, Lâm Giai Di nhận được bạn thân hảo hữu Nhâm Tư Kỳ điện thoại.

"Này, Giai Di, đến Tiền Quỹ KV chơi đùa, tất cả mọi người chờ người đấy!"

Điện thoại truyền tới đình tai nhức óc tiếng nhạc, Nhâm Tư Kỳ cơ hồ là lớn tiếng đại hét to lên.

Lâm Giai Di tay nhỏ che Microphone, hướng về phía Luru Nhất Minh không tốt ý tứ nói: "Là Tư Kỳ tỷ. . ."

"Ồ! Muốn đi chơi đùa sao?"

Luru Nhất Minh nghiêng đầu mỉm cười hỏi, nào từ hiện ra Nhâm Tư Kỳ này nóng bỏng vóc người.

"Híc, tạm được đi! Đúng Tư Kỳ tỷ một mực ở bên tai ta cầu nhậu, muốn xin lỗi người đấy!"

"Ha ha!" Luru Nhất Minh xem thường cười một tiếng, nói: "Ta cho tới bây giờ đều không để ở trong lòng."

"Ta cũng cho nàng nói, nói người sẽ không xảy ra nàng khí. Nói cho cùng Tư Kỳ tỷ ban đầu làm như vậy, cũng là vì cho ta hạ giận. Có thể Tư Kỳ tỷ không yên tâm nha! Có ý muốn tìm một cơ hội cho người Kim Đại thiếu nói xin lỗi!"

Lâm Giai Di ngoe đầu, "Ha ha" cười trên gheo nói.

Luru Nhất Minh nghe hé miệng cười một tiếng, thuận miệng nói: "Được nha!"

"Tốt lắm, ta cho nàng nói, chúng ta một hồi đi qua."

Cúp điện thoại Lâm Giai Di tựa như cười mà không phải cười nhìn Luru Nhất Minh, nhớ tới ngày đó Luru Nhất Minh đem Nhâm Tư Kỳ trở tay ôm vào trong ngực một màn,

Không nhịn được "Hừ" một tiếng, lộ ra tay một cái núm lấy Luru Nhất Minh lỗ tai, ngang ngược cảnh cáo nói: "Sau này không cho người đang ở đây cùng cái khác nữ hài một dạng thân thiết như vậy, có nghe hay không? !"

Luru Nhất Minh dở khóc dở cười, không thể làm gì khác hơn là phôi hợp nói: "Được, tốt, biết."

Sau hai mươi phút, Luru Nhất Minh xe Mercedes đã vững vững vàng vàng ngừng ở tân thời đại Tiền Quỹ KV trước cửa, tự có nhân viên tới cho khách nhân dừng xe.

Luru Nhất Minh cùng Lâm Giai Di mười ngón tay đan xen, sóng vai tiến vào.

Phượng Hoàng Sảnh bên trong bao sương, Phùng Nhị Điều thần thần bí bí từ trong túi móc ra một cái tất cả đều là tiếng Anh trang bìa chai thuốc, đổ ra một viên hồng sắc viên con nhộng, nhét vào một chai rượu chất bên trong, cầm lên lắc lư.

Sau đó hướng về phía hai mắt sáng lên Triệu Lỗi, dâm cười tà nói: "Đồ chơi này nhưng là ta sai người từ nước Mỹ mang về, hiệu quả vừa vặn. Lỗi ca, tới nay, người sẽ chờ làm tân lang đi!"

"Được !" Triệu Lỗi hưng phấn đánh một cái Phùng Nhị Điều bả vai, cười nói: "Tối nay hay thành công, ca cảm kích người cả đời."

"Ha-Ha! Lần này Đỗ Vũ Phi khó thoát tại kiếp. . ."

Số 8 bên trong bao sương, Dương Xuân Hoa cầm trong tay một phần ăn vặt, chính ăn nồng nhiệt, bên người Đỗ Vũ Phi yên tâm tĩnh ngồi yên ở đó, nhìn các bạn học ở nơi nào rung đùi đắc ý, Đại Thanh Ca Xướng.

"Dương Xuân Hoa, ai là Dương Xuân Hoa, cửa có người tìm!" Một cái người nam phục vụ đứng ở cửa, ngó dáo dác dò hỏi.

"Híc, ta là. . ." Dương Xuân Hoa chân chờ một cái, đứng lên, đi tới cửa.

"Ai tìm ta nhĩ?"

"Ta cũng không biết, là vừa mới nhân viên thông báo." Người nam phục vụ lóe giảo hoạt ánh mắt, bất động thanh sắc trả lời.

Dương Xuân Hoa nghe nói về sau, theo Đỗ Vũ Phi lớn tiếng gọi về sau, về mặt vô cùng nghi hoặc đi ra phía ngoài.

Người nam phục vụ hé miệng cười một tiếng, lấy tay sờ sờ túi trong một trăm đồng tiền giấy, tại hần nghĩ đến chẳng qua chỉ là bọn họ những người này chỉ thấy đùa dai mà thôi, không có chuyện gì lớn!

Dương Xuân Hoa mới vừa vừa rời đi, Triệu Lỗi cứ tới đây tìm Đỗ Vũ Phi.

"Vũ Phi, ta có một việc muốn mời người giúp một tay?"

Đỗ Vũ Phi vừa thấy Triệu Lỗi tới, một đôi chân mày lá liễu liền không tự chủ được nhíu lại, mặt như hàn sương, Triệu Lỗi để ý đến Đỗ Vũ Phi chán ghét

chính mình về mặt, tâm lý nặng: "Tiện nhân, chờ một chút, xem lão tử làm sao thu thập người!"

Trong lòng suy nghĩ, bề ngoài lại như cũ liếm mặt, cười nịnh nói: "Đúng như vậy, ta một người bạn muối muối, năm nay lớp mười một, học tập không phải là quá tốt, sang năm không phải là liền muốn tham gia thi đại học ấy ư, muốn sớm tìm một vị thầy dạy kèm tại nhà. . ."

"Phí dụng là một giờ 50 nguyên tiền. . ."

"À? !" Đỗ Vũ Phi có chút giật mình, phải biết năng bình thường làm gia giáo một giờ cũng chính là 15 nguyên khoảng chừng, tối cao cũng bắt quá 20 nguyên.

"Cái giá tiền này đều dễ thương lượng, chỉ cần Vũ Phi người dạy tốt thậm chí 100 nguyên một giờ đều không thành vấn đề."

"Như thế nào đây? Có muốn hay không gấp một chút ta bằng hữu kia, các người gấp mặt nói một chút?"

Cao như vậy giá cả, xác thực để cho Đỗ Vũ Phi tâm động không ngừng, cũng là cuối tuần dạy kèm 8 giờ mà nói, là có thể giấy đến 400 nguyên tiền, một tháng khởi không thể kiếm đến 1600 nguyên tiền.

"Được ! Người người bạn kia ở đâu?" Đỗ Vũ Phi mím môi, kiềm chế lại kích động trong lòng, mở miệng hỏi.

Chứng kiến đã ý động Đỗ Vũ Phi, Triệu Lỗi thầm kêu một tiếng, thành công.

Bước kế tiếp gần như có thể dự liệu, có thể Phụng Hoàng Sảnh trong bao gian, vì ăn mừng song phương hợp tác thành công, Đỗ Vũ Phi tràn đầy uống vào ly kia bỏ thuốc rượu vang đỏ.

Ha-Ha, Triệu Lỗi hưng phấn nước miếng cũng sắp chảy ra.

Một bên khác, khoảng cách Phụng Hoàng Sảnh cách đó không xa một cái hào hoa bao gian bên trong, Lư Nhất Minh cùng Lâm Giai Di cùng Nhâm Tư Kỳ bọn họ chào hỏi về sau, Nhâm Tư Kỳ bưng một ly rượu lên, hướng về phía Lư Nhất Minh nói: "Kim đại thiếu gia, ta tự phạt một ly, coi như là cho người nói xin lỗi. Uống xong ly rượu này, cũng không thể có thể nhớ ta thù!"

Tuy nhiên Lư Nhất Minh cùng Lâm Giai Di đều nói không cần, làm Nhâm Tư Kỳ cố ý như thế, nói cho cùng bây giờ Lư Nhất Minh thân phận đã bất đồng, có thể nói là trong vòng trẻ tuổi bên trong thân phận nhân vật tối cao.

Lâm Giai Di cùng Nhâm Tư Kỳ bọn họ bắt đầu, nắm Microphone ca hát.

Lư Nhất Minh cười chím chím nhìn, sau đó đứng dậy, tỏ ý đi phòng rửa tay.

Mới ra cửa bao sương, liếc một chút liền liếc thấy Đỗ Vũ Phi theo một cái nam hài tiến vào Phụng Hoàng Sảnh phòng khách.

Nam hài có thể Đỗ Vũ Phi phía sau, hưng phấn thẳng xoa tay, nhìn thoáng qua giữa, lộ ra vẻ mặt gian tà nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Người nghỉ ngơi cho khỏe

Đã tiến vào gian phòng Đỗ Vũ Phi mặc dù không có cảm thấy được Triệu Lỗi con người trong mắt đã "Toát ra" thắng lợi hòa điểm, nhưng trong phòng chung tình hình để cho năng không tự chủ được đề cao cảnh giác.

Hào hoa Ghế xô-pha âm thanh ngồi hai trai hai gái, nam đều là một thân bài danh, Anima, Versace, Rolex đồng hồ, nên có công tử ca tiêu phôi, hai người đều có.

Hai cô bé làm theo mặc hở hang, lộ vai cùng đôi chân dài rúc vào hai người trong ngực, trêu chọc không cố kỵ.

Bốn người nhìn đi vào Đỗ Vũ Phi sau nhất thời yên tĩnh, tốt thanh thuần nữ hài nha! Không trách phong lưu thành tánh Triệu Đại thiếu vì nàng mất ăn mất ngủ, thần hồn điên đảo.

Đỗ Vũ Phi một xem bọn hắn đáng vẻ, cũng là chau mày, xoay người vừa muốn đi ra.

Triệu Lỗi gấp vội vờn tay ra cánh tay ngăn lại, thấp giọng hỏi: "Làm sao, Vũ Phi? Chẳng lẽ ngươi không muốn làm phần này gia giáo sao?"

Thắng lợi mắt thấy đang ở trước mắt, con mồi đã vào cốc, khởi có thể cho ngươi chạy thoát? !

Đỗ Vũ Phi khẽ cắn răng, trừng Triệu Lỗi liếc một chút.

Cái nhìn này trừng Triệu Lỗi xương mềm gân bó, toàn thân tê dại, thiếu chút nữa hồn cũng không phải là.

Nuốt nước miếng một cái, nói: "Trước cứ bình tĩnh mà! Ngươi hay cảm thấy không thích hợp, có thể không làm mà!"

Triệu Lỗi tự nhiên nội tâm minh bạch, Đỗ Vũ Phi cho tới nay đều coi thường bọn họ hoàn toàn không lưu tâm sinh hoạt tác phong.

Đỗ Vũ Phi nghe, nội tâm suy nghĩ nói, cũng đúng, không được nói, ta lập tức quay ra qua, hướng chỉ bên cạnh cũng là trong lớp đồng học, thực hán Triệu Lỗi cũng không dám làm ra cái gì gây rối sự tình đến.

Một phen nói chuyện với nhau về sau, Từ Vệ Đông mở ra giá cả cùng Triệu Lỗi lời muốn nói một dạng, 50 nguyên một giờ, nếu để cho muối muối ta hài lòng, một trăm đồng một giờ cũng không phải là không thể.

Đỗ Vũ Phi đồng ý, song phương đề nghị nâng ly chúc mừng xuống.

Đỗ Vũ Phi do dự một chút, nàng chưa bao giờ uống rượu.

Lúc trước trong nhà phụng bồi lão ba uống qua một ngụm, lúc này liền phun ra, không hiểu, khó như vậy uống đồ, vật, các nam nhân tại sao đổ xô vào, chịu đựng gian nan?

Triệu Lỗi khuyên: "Vũ Phi, đây là rượu vang đỏ, nữ hài uống Đường Nhan, uống một chút không liên quan. . ."

Đỗ Vũ Phi lác lư trong ly rượu vang đỏ, đưa đến trước mũi ngửi một cái, sau đó tiểu mỗ một ngụm nuốt xuống, cảm giác có một cỗ là lạ mang theo khổ sở vị đạo.

Bên kia, nhìn Đỗ Vũ Phi uống rượu chất Triệu Lỗi cùng hán hai cái bạn bè, đều lộ ra ý vị thâm trường nụ cười.

Đây chính là nhập khẩu thuốc, thấm vào không tới một phút liền thấy hiệu.

Đỗ Vũ Phi để ly rượu xuống vừa muốn đi ra, lại bị Triệu Lỗi kéo lại, nói: "Vũ Phi, vội cái gì? Hát cái bài hát đi!"

"Đúng vậy, chúng ta sớm nghe Lỗi ca nói ngươi ca hát êm tai, múa cũng nhảy tốt "

Bên kia hai cô bé hai bên trái phải tới ôm Đỗ Vũ Phi, đem lời ống đưa tới Đỗ Vũ Phi trong tay.

Đỗ Vũ Phi bất đắc dĩ, vừa mới chuẩn bị muốn hát lúc, đã cảm thấy một hồi choáng váng đầu, cả người mềm nhũn vô lực, hai cô bé vội vàng đỡ, thả vào ở trên ghế sa lon.

Triệu Lỗi cùng hai cái bạn bè hai mắt nhìn nhau một cái, cười ha ha, một bộ gian kế được như ý đáng vẻ.

Từ Vệ Đông ôm trong ngực nữ hài, sờ một cái nữ hài ở ngực, phóng đáng cười nói: "Đi, theo ca qua quán rượu sang khoái một cái!"

Phùng Nhị Điều từ trong túi xách móc ra Durex ném tới trên bàn trà, cười nói: "Lỗi ca, ngươi có thể kiểm chế một chút, đừng để lại hậu quả"

"Ha-Ha!" Nhiều người đều là một trận cười điên cuồng.

Triệu Lỗi liếc thấy trên bàn Durex, phun một ngụm, nằng: "Cút đi, lấy đi, lão từ hôm nay không cần cái này."

Hai người ôm trong ngực nữ hài, huyết sáo, tự mình mở cửa rồi đi.

Triệu Lỗi con ngươi đỏ thẫm, nhìn chăm chăm nghiêng thân thể, nằm trên ghế sa lon không nhúc nhích Đỗ Vũ Phi, cao lớn mê người tư thái, trắng nõn giống như củ sen đồng dạng cánh tay ngọc lộ ở bên ngoài, quần bò thật chặt kiện hàng tròn tròn vo cái mông, tinh xảo thanh thuần gương mặt, mắt kính gọng đen dưới, một đôi mắt đẹp khép hờ, cái miệng nhỏ hơi hơi mở ra, thổ khí như lan.

Nhất thời, gò má đỏ bừng bừng, hồng hộc thẳng thờ hồn hên.

Một cái xé ra chính mình Anima áo sơ mi nút áo, xoay người đem phòng riêng môn từ bên trong khóa kỹ, xoay người lại về mặt cười dâm dăng, hướng đi bất tỉnh nhân sự Đỗ Vũ Phi.

Đang lúc này, sau ột nghe "Oành" một tiếng vang trầm thấp, mạ vàng cửa gỗ bị người từ bên ngoài một chân đá vỡ.

Đùng đùng, đập lật cái bàn, nghiêng đổ một chỗ chai rượu mâm trái cây.

Đem Triệu Lỗi hoảng sợ nhảy cõn lên, đến cùng là làm chuyện xấu, tâm hồng rất lợi hại, về mặt kinh hoàng la lên: "Người nào?"

...

Lưu Nhất Minh tự chứng kiến Đỗ Vũ Phi sau, bất động thanh sắc theo hành lang đi về phía trước, dọc đường phòng riêng bất ngờ mở ra, có người ra ra vào vào, bên trong nam sinh nữ sinh cười đùa giỡn, ca hát uống rượu.

Tùy ý thoáng nhìn, phát hiện mấy cái khuôn mặt quen thuộc.

Lưu Nhất Minh hiểu rõ, hóa ra là Đỗ Vũ Phi bọn họ trong lớp đồng học làm sinh nhật tụ hội.

Nhưng là nhớ tới vừa mới cái kia nam sinh quý quyết nộ cười, Lưu Nhất Minh tâm lý từ từ hiện ra một chút bất an, từ nhà vệ sinh sau khi trở về, còn chưa đi đến Phòng Hoàng Sảnh.

Liền thấy có hai cái công tử bột ôm yêu điểm nữ nhân từ bên trong đi ra, cũng không có Đỗ Vũ Phi thân ảnh.

Lưu Nhất Minh tâm niệm nhất động, thi triển "Tha Tâm Thông", xâm vào giữa phòng.

Dưới bình thường tình huống, Lưu Nhất Minh sẽ không đi thi triển "Tha Tâm Thông", ngược lại không phải là sợ hao phí thần thức, mỗi người tự thân đều là một cái Tiểu Vũ Trụ, mỗi thời mỗi khắc đều tại hướng Vũ Trụ phát ra bản thân tín hiệu, sướng vui đau buồn, đủ loại tín hiệu đan vào một chỗ, bác tạp đa đoan, hỗn loạn dị thường. Đặc biệt là có thể dòng người như dệt cửi, náo nhiệt dị thường trong đô thị.

Bất được trong phạm vi nhất định tín hiệu, còn cần tầng tầng tách khai, rút ra bản thân muốn tư liệu.

Liền công năng tác dụng mà nói, theo khoa học kỹ thuật hiện đại "Ra-da" không sai biệt lắm.

Mình bạch Triệu Lỗi bọn họ xấu xa kế hoạch về sau, Lưu Nhất Minh quyết định thật nhanh, một chân đạp mở cửa phòng.

Sải bước xông vào, liếc một chút nhìn thấy trên ghế sa lon nằm nghiêng Đỗ Vũ Phi, cùng với vẻ mặt vừa giận vừa sợ Triệu Lỗi.

Giận dữ hét: "Lưu Nhất Minh? ! Hóa ra là người, cút ra ngoài cho lão tử!"

Triệu Lỗi cái...kia khí nha! Lão tử gấp đến độ vô cùng lo lắng, tay còn không có sờ tới Đỗ Vũ Phi y phục đây! Con mẹ nó người liền xông tới, phá hư lão tử chuyện tốt!

Lưu Nhất Minh nói đều không nói, lúc này một bạt tai đưa qua, "Ba" một tiếng, Triệu Lỗi thân thể "Hô" một tiếng, kêu thảm lẫn lộn trên mặt đất.

Quai hàm lập tức liền sưng, một búng máu phun ra, nửa bên răng cắm toàn bộ phun ra.

Nằm trên ghế sa lon Đỗ Vũ Phi được tính đã bắt đầu phát tác, cái miệng nhỏ thờ hào hên, tay nhỏ không tránh khỏi bắt đầu lòi xé chính mình áo mặc, chỉ cảm thấy nóng quá.

Lưu Nhất Minh chỉ điểm một chút qua, Thanh Tâm Chú rơi vào Đỗ Vũ Phi sáng bóng trên ót, thoáng chốc, Đỗ Vũ Phi an tĩnh lại, nửa tỉnh nửa ngủ giữa, hơi hơi giương đôi mắt, đáng tiếc cả người còn chính là yếu điệu vô lực, động cũng không thể động.

Lưu Nhất Minh đi lên trước, phức tạp ánh mắt nhìn nàng u oán ánh mắt, không nói lời nào, một cái nhặt lên ngang ôm vào trong ngực, xoay người ra bên ngoài liền đi.

Đỗ Vũ Phi tuy nhiên thân thể không có khả năng động, nhưng tâm lý minh bạch, si ngốc ngơ ngác nghiêng người dựa vào lấy Lưu Nhất Minh đầu vai, khoảng cách gần như vậy, nhìn Lưu Nhất Minh cao ngất khuôn mặt anh tuấn. Rất muốn đưa ra tay nhỏ qua sờ sang sờ một chút, nhưng lại nhắc không được tay.

Chỉ có thể ngơ ngác nhìn, nghĩ Lưu Nhất Minh trên thân phát ra khí tức phái nam, cảm thấy cho tới bây giờ không có như vậy an tâm trải qua, cho dù chẳng qua là giờ khắc này, đối với nàng mà nói, đã rất thỏa mãn.

"Lưu Nhất Minh người đứng lại đó cho ta, buông xuống Đỗ Vũ Phi, nàng là ta. . ."

Triệu Lỗi ngã gãy dựa lấy từ dưới đất bò dậy, một tay bụm lấy quai hàm, một tay chỉ Lưu Nhất Minh, lấy thù thảo, mơ hồ không rõ ngữ điệu giận dữ hét.

"Hừ!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, uy áp phóng xuất, Triệu Lỗi "Phốc thông" một tiếng, quỵ sụp xuống đất, cả người run như cầy sấy, mềm nhũn vô lực, từ tâm lý, từ linh hồn dâng lên một cỗ hoảng sợ.

Sợ hãi ánh mắt nhìn trước mắt Lưu Nhất Minh, cái này bị chính mình trào phúng vì thổ cái xương ép đầu gối hém quý nghèo.

Lưu Nhất Minh quay người lại, băng lãnh thấu xương ánh mắt lạnh lẽo mặt đất Triệu Lỗi, giọng điềm nhiên nói: "Sau này cách Đỗ Vũ Phi xa một chút, nếu ta cho người chết không có chỗ chôn!"

Dứt lời, ôm Đỗ Vũ Phi, không nhìn hành lang phục vụ sinh cùng khách nhân khác thường ánh mắt, bước dài, đi ra Tiền Quỹ KV.

Lưu Nhất Minh vốn là muốn đưa Đỗ Vũ Phi về nhà, có thể cái bộ dáng này đưa trở về, không bị Đỗ Vũ Phi lão ba lấy thái đao đầy phổ theo đuổi chém không thể.

Dứt khoát qua quán rượu khai một căn phòng, để cho nàng ngủ một đêm, giải được tính lại nói.

Huống chi Thanh Tâm Chủ chỉ có thể tạm thời để cho nàng não hải thư thái một hồi, cũng không thể chân chính trừ được tính.

Quả nhiên, Lưu Nhất Minh mới vừa đem Đỗ Vũ Phi ném lên giường, xoay người phải trở về qua thời khắc, Đỗ Vũ Phi trong cơ thể được tính lại lần nữa phát tác, một bên thở hào hển phát ra mê người rên rỉ, một bên lời xé chính mình y phục, lộ ra bên trong màu trắng giây đeo tiểu nội y.

Chủ động nhào tới Lưu Nhất Minh trong ngực, cao lớn tư thái có thể Lưu Nhất Minh trong ngực giống như rắn một dạng giãy dụa, ánh mắt mê ly, há miệng nhỏ, bất ngờ nhả một cái đầu lưỡi, sức dụ dỗ mười phần.

"Hôn ta, ta muốn. . ."

Nhuỵn ngọc vào ngực, ôn hương xông vào mũi, khó nhất tiêu thụ Mỹ Nhân ân!

Lưu Nhất Minh mới vừa ôm Đỗ Vũ Phi cái mông, bị đụng phải nắm cảm địa Đỗ Vũ Phi nhất sắc ửng, điên cuồng tác hôn, còn bắt chọt cắn lên hai cái.

Lưu Nhất Minh cúi đầu bắt được Đỗ Vũ Phi mê người cái miệng nhỏ nhắn, một cái hôn thật lâu, hôn Đỗ Vũ Phi tâm lý có một đám lửa đang cháy, ý loạn tình mê, mũi chân đều banh trực gặt gao quần Lưu Nhất Minh cổ. Mị nhãn như tơ, đi lên nhìn lại, trong ánh mắt tất cả đều là khát vọng.

Lưu Nhất Minh một cái nâng lên nàng cái mông ôm, thẳng đá văng ra bên cạnh cửa phòng tắm, đem Đỗ Vũ Phi ném tới trong bồn tắm, mở vòi nước dùng nước lạnh vọt mạnh nàng đầu.

Inox vòi hoa sen mãnh liệt mà băng lãnh nước chảy, trong nháy mắt đem Đỗ Vũ Phi toàn thân ướt đẫm, đơn bạc giây đeo tiểu nội y ngâm Thủy chi sau dán trên người, mê người hai vú nhìn một cái không sót gì.

Bị nước lạnh trùng kích hơi có chút thanh tỉnh Đỗ Vũ Phi ánh mắt lộ ra hận ý, giãy giụa muốn bò dậy, lại bị Lưu Nhất Minh chặn ngang ôm, dùng khăn tắm kiện hàng nghiêm chỉnh, ôm nàng ném lên giường.

Đỗ Vũ Phi tâm lý tìm đập bạch bạch, tay nhỏ nắm khăn tắm, che ngực trên, ánh mắt thấp thòm bất an, nhìn trộm xem Lưu Nhất Minh mấy lần. Mơ hồ có chút trông đợi, lại có chút sợ hãi.

Lưu Nhất Minh không thèm quan tâm nàng, thẳng lấy khăn lông lau chùi một cái trên thân rơi xuống nước giọt nước về sau, quay đầu đi xem trên giường Đỗ Vũ Phi liếc một chút, lãnh đạm ném câu nói tiếp theo: "Người nghỉ ngơi cho khỏe." Sau đó sau xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Chuyện này giao cho ta

Hào hoa bao gian bên trong, hát xong bài về sau Lâm Giai Di cùng các vị bạn thân một hồi nói đùa về sau, vẫn không thấy Lưu Nhất Minh trở lại.

Tâm lý nổi lên nghi ngờ, bắt được điện thoại di động bấm hấn dãy số, vang một hồi lâu, lại không người nghe.

Lâm Giai Di một đôi đôi mi thanh tú nhất thời nhú lên đến, Nhâm Tư Kỳ ôm cánh tay, mím môi trêu ghẹo nói: "Ha-Ha, nhanh nhìn một chút, Kim Đại thiếu rồi đi một hồi, Giai Di cũng nhanh thành Oán Phụ?!"

"Ha ha!"

Lâm Giai Di giận đến lấy tay bấm nàng một cái, giận trách: "Cái gì nhỉ? Hắn lại không nhận điện thoại ta?"

"Ồ?" Nhâm Tư Kỳ sờ lên cằm, trong đôi mắt thoáng hiện giao hoạt quang mang, tự lẩm bẫm "Người vị kia thân phận bây giờ không bình thường á..., âm thầm không biết bao nhiêu nữ nhân nhìn chăm chăm đây!"

"Đúng vậy, Giai Di, người nên xem chừng điểm, chớ bị cái gì Hồ Ly Tinh thừa cơ mà vào."

Mọi người chính đang nói đùa thời khắc, Lâm Giai Di cũng đang chuẩn bị lại lần nữa gọi điện thoại thời khắc, Lư Nhất Minh đẩy cửa vào.

"Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến! Kim Đại thiếu, người muốn không trở lại nữa, vợ của người đều phải báo cảnh sát."

"Hi hi!"

Tất cả mọi người ha ha cười, nhìn hai người bọn họ.

Lư Nhất Minh mỉm cười đi tới, Lâm Giai Di đứng dậy tới, ánh mắt nhìn chăm chăm Lư Nhất Minh ánh mắt, ôn nhu hỏi: "Đi đâu? Làm sao không nhận điện thoại?"

"Há, mới vừa rồi gặp một cái trường cấp 3 thời kỳ đồng học, piem vài câu, khả năng quá ổn, không nghe thấy tiếng chuông."

Lư Nhất Minh nói dối là cái miệng sẽ tới, về mặt tự nhiên, không có chút nào ngưng trệ cảm giác.

Lâm Giai Di quyết cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ phì phò, rất tự nhiên ôm Lư Nhất Minh cánh tay, đột nhiên đưa cổ, cánh mũi mặt nhấn lại mặt nhấn, có thể Lư Nhất Minh trước ngực cùng cổ người lại người.

Lư Nhất Minh không khỏi buồn cười, ánh mắt rủ xuống nhìn nàng, cười chum chim như thường, không hoảng hốt không loạn, mặc cho Lâm Giai Di kiểm tra.

Tuy nhiên mới vừa rồi theo Đỗ Vũ Phi một hồi vành tai và tóc mai chạm vào nhau, cổ và vai cạnh cũng bị Đỗ Vũ Phi cắn mấy hóp, có thể chính mình bây giờ tu vi gì, căn bản liền không để lại dấu vết gì.

Mà Đỗ Vũ Phi từ trước đến giờ đều là trang điểm giản dị, cũng không phun nước hoa gì, về phần về này cứ bình tĩnh mùi thơm cơ thể cũng có thể nhiễm phải, nhưng mới rồi gần vào cửa thời khắc, đã làm phép bình trừ không chút tạp chất.

Quả nhiên, Lâm Giai Di một phen sau khi kiểm tra, quyết cái miệng nhỏ nhắn cảnh cáo: "Tạm thời tin tưởng người, lần kế không cho không nhận điện thoại ta!"

"Ha ha" Lư Nhất Minh lắc đầu bật cười, nhìn thời gian một chút không ngắn, theo mọi người lẫn nhau cáo biệt, đưa Lâm Giai Di trở về.

Dưới màn đêm, xưởng ép dầu ngô hẻm, đèn đuốc lác đác người ở tỉnh.

Lư Nhất Minh đi xe xuyên qua ngô hẻm, kèm theo mấy tiếng chó sủa, đem xe đậu sát ở tự trước cửa nhà, còn không có xuống xe chỉ nghe thấy bên trong có thanh âm nói chuyện.

Lư Nhất Minh kinh ngạc, trẻ như vậy, làm sao còn có người tại chính mình gia?

Sau khi vào cửa, gian nhà chính trong người nói chuyện nghe thanh âm cũng quay đầu nhìn lại, Lư Nhất Minh liếc một chút một bên nhận ra, tại phía xa Bắc Tân tỉnh cậu Vương Đại Lôi cùng biểu muội Vương Tiểu Khả.

Lúc này vừa cười chào hỏi, một bên đi vào bên trong.

Trên bàn bày canh thừa cơm cặn, hiển nhiên mới vừa vừa ăn xong cơm, cậu Vương Đại Lôi sắc mặt ngăm đen, trên mặt nếp nhăn giống như rãnh như vậy ngang dọc, rót đầy tuế nguyệt tang thương.

Cau mày, về mặt buồn thiu, nhìn thấy Lư Nhất Minh cái này mới lộ ra nụ cười.

Biểu muội Vương tiểu nhưng hôm nay thấy cảm giác như trước kia không giống nhau, lúc trước hoạt bát sáng sủa, rất lợi hại đánh người, thường thường cười khanh khách, thanh âm trong trẻo dễ nghe.

Hôm nay thấy mình lại vằng vặc dạ dạ, ánh mắt trốn trốn tránh tránh, thường xuyên cúi đầu, yên lặng không nói, nhìn mình mũi giày ngăn người.

Cái này làm cho Lư Nhất Minh tâm lý đột ngột sinh ra nghi ngờ, lão mẹ Vương Tú Cần hiển nhiên mới vừa rồi đã chỗ cậu giảng thuật, sắc mặt thập phần khó coi, cơ hồ là căn răng nghiêng lợi mắng: "Những súc sinh này, thật không biết bọn họ phụ mẫu là thế nào dạy dỗ đi ra?"

Lư Nhất Minh kinh ngạc, không khỏi mở miệng dò hỏi: "Cậu là thế nào?"

Giờ phút này Vương Đại Lôi hiển nhiên còn không biết bây giờ Lư Nhất Minh thân phận, mấy ngày trước Vương Tú Cần cũng từng cho hắn gọi điện thoại, đáng tiếc đánh liên tục mấy ngày, đều không gọi được. Lư Nhất Minh bị người nhà họ Kim tiếp đi, nhận Tô quý Tổng sự tình liền chưa kịp nói cho hắn biết.

Có thể Vương Đại Lôi trong nhận thức biết, chính hắn một cháu ngoại cũng bắt quá là một không có có kinh nghiệm xã hội gì đại học sinh mà thôi.

Nhà tỷ tỷ tình huống hắn cũng biết, tỷ phụ một bệnh mà chết, thiếu không ít nợ bên ngoài, chính mình khoảng cách Dự Trung tỉnh cũng xa, nhiều năm như vậy cũng không thể giúp được gì.

Vì vậy đối với Lưu Nhất Minh ân cần hỏi, cũng chỉ có thể thở dài một hơi, lắc đầu không nói.

Hắn không ít cho là mình đứa cháu ngoại này có thể giúp được gì!

Lưu Nhất Minh bất đắc dĩ, nhìn một chút biểu muội Tiểu Khả. Vương Tiểu Khả làm theo chỉ lo cúi đầu nhìn dưới mặt đất, không hề có một chút phản ứng.

Vương Tú Cần xem nhitừ một cái, trong mắt sáng lên, bây giờ nhitừ có Kim thị tập đoàn toà này đại thụ che trời, mượn Kim gia sức ảnh hưởng, có lẽ có thể xả con giận này.

Lúc này từ từ nói đến,

Cậu kết hôn lúc đi theo mẹ, họ khẩu cũng dời đến Bắc Tân tỉnh Tô Dương thành phố, ngay tại chỗ một nhà Hồng Ngũ Kim ny lon xưởng làm công nhân, thời gian ngược lại cũng trải qua có thể.

Sau đó mẹ xảy ra tai nạn xe cộ, trong nhà liền bắt đầu đi xuống dốc, Lưu Nhất Minh cũng chỉ là có thể hàng năm trải qua Xuân Tiết thời điểm mới thấy được bọn họ.

Biểu muội Tô Tiểu Khả năm nay có thể Tô Dương Tứ Trung trên mức hai, ba tháng trước, buổi trưa 12 lúc sau khi tan học, bị trong lớp ba cái nam sinh ngăn ở cửa thang lầu, cời quần lăng nhục, hơn nửa đều bị quay video cùng hình.

Uy hiếp nàng không cho nói cho trong nhà cùng lão sư, không tới ba ngày, toàn trường nam sinh đều biết, rồi rít có thể QQ trên gửi đi video cùng hình.

Bị lão sư sau khi biết, lúc này mới nói cho cậu Vương Đại Lôi, cậu nghe nói về sau, chạy đến bọn họ trong lớp, nín lấy ba cái nam sinh hành hung, sau cùng ngược lại bị sở cảnh sát người bắt đi, cậu lưu một tháng, phạt tiền 3000 nguyên, còn phải bồi thường ba cái nam sinh tiền chữa bệnh hơn năm chục ngàn nguyên.

Về phần cậu tại sao đánh người, cùng với nữ nhitừ bị lăng nhục, cảnh sát lại không có lập án.

Lúc đó có một cái lớn tuổi lão cảnh sát ngữ trọng tâm trường khuyên: "Ba người kia nam sinh trong nhà đều không đơn giản, một kẻ có tiền người, hai cái là nhân viên công vụ, bên trong một cái còn chính là Khu Trưởng, lại nói, ba người kia nam sinh đều chưa 14 tròn tuổi, thuộc về Vị Thành Niên, cho dù là người nói là thật, thì có thể làm gì?"

"Nước ta hình pháp quy định, 14 tròn tuổi trở xuống, không phụ trách nhiệm hình sự, cũng là giết người, cũng bắt quá là đưa đến công việc trường học."

"Người liền nhận mệnh đi, ta nghe nói con gái của người bây giờ ở trong trường học tình huống thật không tốt, người người đều đang chỉ trích nàng, chửi rủa nàng, nói nàng là tự nguyện."

. . .

Hiện thực áp lực nặng nề dưới, làm bằng sắt hán từ cũng phải khom người.

Nữ nhitừ ở trường học căn bản là không sống được nữa, hai tháng trước đã thôi học ở nhà, cả ngày yên lặng không nói, một người ngồi ngẩn người.

Từ từ chung quanh hàng xóm cũng bắt đầu chỉ chỉ trỏ trỏ, nói bóng nói gió đứng lên.

Vương Đại Lôi chịu không được đi xuống, cơ hồ ba ngày hai đầu liền muốn cùng người gây sự một hồi.

Cậu không thể làm gì khác hơn là từ đi công tác, mang theo nữ nhitừ đến Dự Dự Châu thành phố nhờ cậy đến tỷ tỷ nơi này.

Hì vọng đổi cái hoàn cảnh, có thể làm cho nữ nhitừ đi ra bóng mờ, bắt đầu lại, về phần lấy lại công đạo, đã sớm không nghĩ.

Bây giờ duy nhất tâm nguyện, chỉ hy vọng Tiểu Khả có thể thật tốt, sớm ngày khôi phục như cũ.

Lưu Nhất Minh sau khi nghe xong, lên con giận dữ, thật là tức điên phổi, sắc mặt âm trầm như nước.

"Cậu, ba người kia cận bã bây giờ còn đang lúc Tứ Trung sao?"

"Đúng !" Vương Đại Lôi nhìn cháu ngoại, không lý do hiện ra một vệt ánh sáng hy vọng.

"Được ! Chuyện này giao cho ta, ta tới xử lý, cậu người cũng không cần quản."

"Chuyện này. . . Nhất Minh, người chuẩn bị làm gì?"

Lưu Nhất Minh phì phò, tâm đạo, người như vậy cận bã, lưu trên đời này cũng là dư thừa, nếu Thiên Bất Diệt người, ta tới diệt!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Chúng ta cái này muốn đi chỗ nào?

Làm Vương Đại Lôi biết Lưu Nhất Minh thân phận hôm nay về sau, thất kinh, không tránh khỏi đứng dậy, vây quanh Lưu Nhất Minh, cảm thán liên tục, thốn thức không dứt.

Cũng là một mực yên lặng không nói Vương Tiểu Khả cũng ngẩng đầu lên, trong đôi mắt chớp lên một cái, sau đó yên tĩnh lại, vẫn cúi đầu, nhìn mình mũi giày.

Vương Đại Lôi một lúc lâu, chấn động tâm tình mới thờ bình thường lại, ngồi ở trên ghế nhìn cháu ngoại ánh mắt truyền hình trực tiếp ánh sáng, trong đầu nhớ lại cái gì, đặt tại trên đùi quyền đầu siết chặt, mơ hồ đang phát run, trên ót gân xanh bật bật trực nhảy.

Sau đó lại nghĩ tới cái... kia lão cảnh sát nói, lại là một hồi chán nản, quyền đầu vô lực buông ra.

Thờ dài, chạt vật nói: "Tính toán, ta bây giờ cái gì cũng không nghĩ, chỉ muốn biểu muội người có thể sớm một ngày tốt."

Lưu Nhất Minh kéo căng miệng, dùng lực lắc đầu một cái, chậm rãi nói: "Cậu, người cũng không cần quản chuyện này, liên nơi này an tâm ở lại, hết thấy có ta!"

Thu xếp hai cha con nàng người ở lại, Lưu Nhất Minh cùng mẫu thân nói mấy câu về sau, mới yên nghỉ.

Một đêm không lời, ngày thứ hai cuối tuần, Lâm Giai Di sáng sớm liền chạy tới.

Lưu Nhất Minh vừa thấy vừa vận, mua bánh tiêu và cháo bát bảo, phối hợp dưa muối cùng hai chút thức ăn, có thể lộ thiên tiểu viện sơn chi dưới tàng cây, người một nhà ngồi quây quần một chỗ ăn điểm tâm.

Cậu là một không ở không được người, Lưu Nhất Minh cũng lo lắng tâm tình của hắn ba động quá lớn, dứt khoát an bài cho hắn chuyện này làm một chút, chuyển biến tốt đời một cái hắn chủ ý lực.

"Cậu, ta cùng đồng học có thể đồng đường lớn mở một nhà Dưỡng Sinh quán, bây giờ chính đang sửa chữa, ta cũng không có thời gian qua quản, cậu có thời gian nói, phải ta xem một chút."

"Hảo nha! Có thể, chẳng qua là ta không hiểu cái này, cậu người ta không có bản lĩnh gì, bận rộn hơn nửa đời người chỉ có thể cơ giới cắt môn thủ nghệ này."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, trấn an nói: "Không việc gì! Người chỉ cần nhìn bọn hắn chăm chăm làm việc là được, dù sao cũng là mình chính mình tiệm, có chính mình nhìn chăm chăm, ta cũng yên tâm."

Vương Tú Cần nghe, giương mắt xem nhì từ liếc một chút, mắt lộ ra tán thưởng vẻ vui mừng.

Vương Đại Lôi vỗ đùi, cao hứng nói: "Được, ta đây hôm nay phải đi!"

"Không cần gấp như vậy, cậu người trước nghỉ mấy ngày, ăn cơm, ăn cơm..."

Điểm tâm về sau, Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di mang theo biểu muội ra phố.

Lâm Giai Di tự mình chọn, cũng làm chủ, chọn mười mấy món quần áo xinh đẹp cùng giày, thời thượng Ba lô cho Vương Tiểu Khả.

Cái này làm cho sầu não uất ức Vương Tiểu Khả trên mặt có vẻ tươi cười, thỉnh thoảng sẽ còn nói một đôi lời, tuy nhiên còn chính là buồn buồn, nhưng so với tối hôm qua không nói một lời, đã tốt nhiều.

Buổi chiều thời điểm, Lưu Nhất Minh mang theo các nàng trở lại Kim gia biệt thự.

Lưu Nhất Minh qua Côn Lôn Sơn thời khắc, Lâm Giai Di cũng từng tới giờ Phủ trong biệt thự đi tìm Lưu Nhất Minh mấy lần.

Đại môn bảo an đối với tương lai thiếu phu nhân tự nhiên nhận biết, một đường thông suốt, kiến thức nơi này hoa cỏ, cây cối sinh trưởng kỳ quái.

Bây giờ mỗi ngày nơi này, phi thường náo nhiệt, dòng người như dật cửi, nhóm lớn thị dân lấy đủ loại mụm có đi vào, vây quanh Kim gia biệt thự vòng rào bên ngoài hoặc tản bộ, hoặc nói chuyện phiếm đàm thí, mỗi cái tham lam người nơi này không khí mát mẻ, say mê bên trong.

Để Hồ Tây Vương Phủ biệt thự chủ xí nghiệp Ủy Viên Hội đã bắt đầu thảo luận, có hay không ngăn cản Ngoại Lai Nhân Viên tiến vào tiểu khu, hoặc là thực hành thu phí về vào cửa chế.

Có đồng ý, có phản đối, mỗi cái thái độ không đồng nhất.

Hôm nay Lâm Giai Di trở lại, vẫn bị chấn động. Hai ngày trước vẫn chưa tới trăm mét đại thụ, bây giờ sinh trưởng đến hơn 100m, cành lá tươi tốt, che khuất bầu trời, đại thụ đường kính có tới 3m, cần bảy tám người trưởng thành tài năng bao bọc rồi.

Bầu trời trắng ngần mây trắng, ngưng trệ không được chảy, cả ngày không rời, mặt đất vụ khí dày, khí hậu dễ chịu, cảnh sắc mê người, không khí say lòng người, giống như Tiên Cảnh.

Đi xuống xe Mercedes Vương Tiểu Khả cũng bị trước mắt đồ sộ lộng lẫy thịnh cảnh chấn động rồi, đây là nhân gian sao? !

Trên khóm hoa đủ loại trò gian, hoa đoàn lớn như cối xay, đoàn đoàn sum sum, hồng sắc, lam sắc, tử sắc, phấn sắc, xen lẫn đủ loại hình thù kỳ lạ quái thú, không biết tên Phi Điều Tàu Thú xuyên toa trong lúc.

Trên đường qua, hai bên chim hót trên nhành hoa, đập cánh về sau, hoa rơi như mưa, Hoa Hương nồng nặc để cho người hít một hơi liền muốn say ngã xuống đất.

Vương Tiểu Khả trên mặt hiện lên sáng ngời hào quang, trong đôi mắt cũng có đối với sinh hoạt khát vọng thần thái.

Lưu Nhất Minh nhìn ở trong mắt, cao hứng trong lòng, hướng về phía hai người bọn họ cái cười nói: "Ta từ Côn Lôn Sơn lên một cái sùng vật, có muốn xem một chút hay không!"

"Sùng vật gì?"

Lâm Giai Di dẫn đầu hỏi lên, đôi mắt đẹp hàm xuân, vẻ mặt hưng phấn.

Cũng là bên người Vương Tiểu Khả cũng tò mò nhìn Lưu Nhất Minh, trong đôi mắt lóe điểm một cái Tinh Huy.

Lưu Nhất Minh mỉm môi cười thần bí, chấp hai tay sau lưng, hất cằm lên, cũng không trả lời, kính đi thẳng về phía trước.

"Hừ!" Lâm Giai Di khinh thường phì phò, lật một cái liếc mắt cho hắn.

Kéo tay Vương Tiểu Khả: "Ha ha "

Chờ đến ba người đi tới phía sau, trước mắt nhất cảnh, đem Lâm Giai Di cùng Vương Tiểu Khả cho kinh ngạc đến ngây người, mở to cái miệng nhỏ "A", tự lẫn bầm: "Ông trời, đây là. . ."

Đem Lưu Nhất Minh cho khí phá hư, Tiểu Phụng Hoàng giờ phút này chính thư thư phục phục nằm ở một cái to đại mộc đầu trên ghế nằm, bên người có Kim gia hạ nhân bảo mẫu đang ở cho nó chải vuốt vũ mao.

Còn có người nắm thành một chùm nho, đưa đến Điều Chủy trong, chỉ nghe "Dát băng" thúy thanh liên tục, chất lỏng văng khắp nơi.

Tiểu Phụng Hoàng khoảng chừng lắc đầu, ý thái thỏa mãn, thập phần tiêu sái, bất ngờ kêu to hai tiếng, khoái lạc có phải hay không.

Vốn dĩ, Kim Lão gia từ thấy Tiểu Phụng Hoàng về sau, tám tác lấy làm kỳ lạ, bình sinh chưa từng thấy qua, lớn như vậy Phi Điều, hơn nữa hình thể cùng thần thái đều cùng trong truyền thuyết Phụng Hoàng cực kỳ muốn giống.

Lão gia từ yêu thích dị thường, mỗi ngày thịt tươi quả ăn no, thì để trái cây cung ứng không ngừng, bảo mẫu chuyên gia phục vụ, thật là đẹp đến không muốn không muốn.

Lưu Nhất Minh con người từng một cái, lạnh rên một tiếng đường: "Tiểu Phụng Hoàng!"

Chính rung đùi đắc ý, ăn nồng nhiệt Tiểu Phụng Hoàng đột nhiên cả kinh, dừng lại thức ăn động tác, các loại thấy rõ là Lưu Nhất Minh về sau, ngồi thẳng, vui sướng phát kêu một tiếng.

Ý đó là, chủ nhân, chỗ này thật không tệ! So với trong hạp cốc còn thoải mái!

Giời ạ! Có thể không thoải mái sao? Người thật là so với lão từ còn thoải mái!

Lưu Nhất Minh nhìn chung quanh một cái, giàn trồng hoa cạnh vừa vặn có một cái ôm Gậy bóng chày, tìm tòi tay một cái nhặt lên đến.

Tiểu Phụng Hoàng liếc một chút liếc thấy, bộ dạng sợ hãi cả kinh, "Xì xào" thét lên,

"Chủ nhân, ngươi muốn làm gì?!"

"Làm gì?!" Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, "Tăng" một tiếng, nhảy lên, nâng tay lên bên trong Gậy bóng chày quay đầu đánh liền.

Tiểu Phụng Hoàng bị dọa sợ đến "Gào" một tiếng ré dài, mở ra Thất Thái Vũ Dực, liền muốn từ bay về phía không trung.

Nơi nào có Lưu Nhất Minh động tác nhanh, "Đoàng đoàng đoàng" giống như Kim Thạch chi âm, lộp cộp giòn.

Đánh Tiểu Phụng Hoàng dùng cánh ôm đầu, vừa nhảy vừa nhót, kêu gào không ngừng.

Lưu Nhất Minh một bên đánh, một bên quở trách: "Ta cho ngươi ăn!"

"Ta cho ngươi Hủy A...!"

"Ta cho ngươi hưởng thụ!"

"Ta để cho ngươi kêu!"

Tiểu Phụng Hoàng tránh trái tránh phải, không biết làm sao thực lực không bằng người, căn bản tránh không được gậy, sau cùng bị đánh gấp, cũng không tránh, xoe hai cánh, ngang để trống bên trong, điều đầu thật cao nâng lên, con ngươi trừng mắt tròn xoe, cảm tức nhìn Lưu Nhất Minh.

Hí đường: "Đừng đánh, đánh lại ta muốn trả đũa, ta có thiên phú tuyệt chiêu, Thần Quỷ khó ngăn cản!"

Lưu Nhất Minh sững sờ, lấy lấy trong tay Gậy bóng chày gõ bàn tay mình, khinh thường nhìn Tiểu Phụng Hoàng, cười khẩy nói: "Được nha! Sắp xếp trước sự tình, đến để cho ta nhìn ngươi thiên phú tuyệt chiêu?!"

Lâm Giai Di cùng Vương Tiểu Khả đã từ mới đầu trong khiếp sợ, tỉnh hồn lại, tuy nhiên trên mặt còn treo vẻ kinh dị, nhưng đầu gối đã có thể suy tính bình thường.

Xem một màn này, cũng biết Lưu Nhất Minh để người ta đánh tức giận, đây là muốn trả đũa, nội tâm thập phần nóng nảy sợ hãi.

Cũng là hạ nhân bảo mẫu nhóm cũng đều dọa hỏng, nơm nớp lo sợ nhìn một màn này.

Còn nữa người thông báo quản gia cùng lão gia qua, giờ phút này lầu hai cửa sổ, lão gia tử đã sớm bị phía sau tiếng kêu cho kinh động, đứng ở cửa sổ, cùng Tường thúc một dạng, tròn mắt hộc mồm nhìn một màn này.

Rất sợ Lưu Nhất Minh hội gặp nguy hiểm, đã chỉ Tào Văn Bản nhanh lên đi hỗ trợ.

Đang lúc ấy thì, trở mắt ghen hòng một màn xuất hiện ở hậu viện trên cỏ.

"Chủ nhân, ta sai, ngươi không muốn đánh lại ta, ta biết sai, ô ô. . ."

Tiểu Phụng Hoàng "Phốc thông" một tiếng quỳ xuống trên cỏ, thảo diệp bay tán loạn,

Thất Thái Vũ Dực đan chéo bụm lấy điều đầu, rụt cổ lại giấu trên mặt đất, chống mông lên, ô ô kêu to.

Như vậy tức cười một màn, để lão gia tử cười ha ha.

Trong hậu viện bảo mẫu bọn hạ nhân càng là cười ngửa tới ngửa lui, ngã xuống đất.

Lâm Giai Di cùng Vương Tiểu Khả cũng đều không khỏi tức cười, "Phốc xuy" một tiếng, "Khanh khách" cười không dứt.

Lưu Nhất Minh cũng là không còn gì để nói, từ trước tới nay chưa từng gặp qua vô liêm sỉ điều thú, thua thiệt trên người của ngươi còn có Viễn Cổ Phụng Hoàng huyết mạch, tuy nhiên rất lợi hại mỏng manh, nhưng ngươi tổ tiên đầu gối cũng cao quý trải qua không phải là.

Riêng này sao để cho Tiểu Phụng Hoàng nhân rồi không thể được, phải nhường nó tu luyện, về phần nó Phụng Hoàng Nhất Tộc Huyết Mạch Truyền Thừa thiên phú thần thông, ai biết được?!

Lưu Nhất Minh định đoạt cho hắn tìm một môn loài chim pháp môn tu luyện, thật may đời trước tu tiên thì xem qua rất rộng, có một môn "Huyền Diệu Quyết" đến thật thích hợp.

Lạnh rên một tiếng về sau, đi tới Tiểu Phụng Hoàng bên cạnh, thủ chương đề ở nó điều đầu trên, đem công pháp truyền vào đến trong đầu của nó.

Truyền âm nói: "Thật tốt tu luyện, không cho lười biếng, nếu không ta phế ngươi!"

Tiểu Phụng đòi gục đầu, nức nở, im hơi lặng tiếng không thể làm gì khác hơn là nghe lệnh, thật sự không phải là tài nghệ không bằng người nha! Không thể không từ.

Buổi chiều thời điểm, Lưu Nhất Minh một người ở hậu viện ngọc thạch công xưởng bên trong, tiêu tốn hai giờ, mình khắc một cái cờ nhỏ trận pháp, rót vào một giọt Linh Dịch kích hoạt về sau, có thể tạo thành một tầng bảo hộ bình thường, giống như linh thuần một dạng ngăn cách ngoại giới Phi Đạn công kích, về phần che gió che mưa tự nhiên càng không cần nói.

Cuối tuần thời điểm, Trung Học học sinh đã đến trường học, buổi tối có tự học buổi tối muốn lên.

Dưới màn đêm, vạn mét trên bầu trời, một đạo cấp tốc khí lưu vạch qua, kinh động lưu vân, nhiễu loạn ánh trăng.

Một chim hai người, ngồi xếp bằng ngồi ở trên lưng chim, quanh thân bị một tầng trong suốt quang ảnh bao quanh.

Lưu Nhất Minh nhìn theo sát chính mình Vương Tiểu Khả, ôn nhu nói: "Không phải sợ, có tầng này phòng ngự linh thuần bảo vệ, chúng ta không rơi xuống."

Vương Tiểu Khả cũng không có không có thường nhân như vậy kinh hoàng cùng hốt hoảng, ngược lại có cũng là tuổi tác không tương xứng trầm ổn cùng tinh táo, ra mới đầu có chút khẩn trương ra, bây giờ đã hoàn toàn thanh tĩnh lại.

Nhìn Lưu Nhất Minh mặt, gật đầu một cái, mở miệng nói: "Anh, chúng ta cái này muốn đi chỗ nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Ông trời mở mắt a

Lưu Nhất Minh không có dùng Gulfstream 550, thứ nhất cần điều chỉnh thử thiết bị, phiên toái; thứ hai, cần sớm cho ban ngành liên quan xin phi hành lộ tuyến, sắp xếp ca làm lần.

Như vậy rất dễ dàng bại lộ chính mình hành tung, rước lấy không cần thiết phiên toái!

Dự Trung tình cùng Bắc Tân tình cách nhau gần hơn hai nghìn dặm đường, không tính là xa, cũng không tính toán gần.

Có phòng ngự linh thuần gia trì hiệu quả, Tiểu Phụng Hoàng tốc độ nhanh hơn, hơn mười một giờ khuya thời điểm, cũng đã đến Bắc Tân tình Tô Dương trên chợ khoảng không.

Giờ phút này Tô Dương thành phố, hoàng hôn đã bao phủ khắp thành.

Trên đường phố xe cộ thưa thớt, chợt có một hai trực đêm công nhân cô linh linh có thể ló đi bộ đi lại, sửa sang thành phố từ từ rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Đền đuốc lác đác, người ở yên tĩnh, chính là hạ thủ thời điểm tốt.

Chờ Lưu Nhất Minh không chế Tiểu Phụng Hoàng buông xuống đến Tử Trung bầu trời lúc, Vương Tiểu Khả thấy rõ dưới chân kiến trúc về sau, sắc mặt trắng bệch, tay nhỏ không tránh khỏi siết chặt, thân thể ban trực, một hồi cứng ngắc.

Lưu Nhất Minh cảm thấy được, lấy tay nhẹ nắm nàng một chút tay, hướng dẫn cho nàng một cổ ấm áp lực lượng, an ủi: "Không phải sợ, hôm nay có cừu báo cừu, ngươi bị sở hữu khuất nhục, tối nay đem toàn bộ kết!"

Đang khi nói chuyện, Tiểu Phụng Hoàng đã hạ xuống mười tầng lầu cao lầu ký túc xá trên sân thượng.

Lưu Nhất Minh một mình đi xuống, trong suốt không tiếng động, từ từ che kín ở trong bóng tối.

Vương Tiểu Khả ngồi ở Tiểu Phụng Hoàng lưng trên, thân thể vẫn còn đang mơ hồ phát run, nội tâm một con lửa giận đang từ từ bay lên.

Chỉ trong chốc lát, theo một tiếng tiếng hô, một vệt bóng đen tựa như tia chớp rơi ở trên sân thượng trên.

"Oành" một tiếng vang trầm thấp, ba cái nam sinh bị nặng nề ngã xuống xi măng trên mặt, lại quý quyết không có để cho âm thanh đi ra.

Vương Tiểu Khả rướn người, đưa cổ, có thể dưới ánh trắng quan sát ba người này, các loại thấy rõ ràng diện mạo về sau, con người cũng sắp toát ra ngọn lửa đến, hô hấp dồn dập, cắn răng, nước mắt bật bắn.

"Tăng" từ trên người Tiểu Phượng Hoàng nhảy xuống, cắn răng, đi tới ba người trước mặt.

Mặt đất ba người, trực đỉnh đỉnh, lấy mới vừa rồi té xuống tư thế ngã trên mặt đất, giống như pho tượng như vậy không nhúc nhích. Có một cái nam sinh vừa vận ngựa mặt lên, vẻ mặt vẻ hoảng sợ, chứng kiến Cự Đầu, cũng chứng kiến từ từ đến gần Vương Tiểu Khả.

Lưu Nhất Minh ánh mắt đang mở hí, lạnh rên một tiếng, coi ra giam cầm bọn họ pháp thuật.

Ba người phát giác buông lỏng về sau, nhanh nhẹn từ trên mặt đất bò dậy, quay đầu xem. Nhất thời con người tròn tròn, kêu la om sòm, vừa nhảy vừa nhót.

"À? !"

"Con mịa nó! Đây là thứ quái quỷ gì? !"

"Người? ! Người là người nào?"

"Vương Tiểu Khả, hóa ra là người một cái tiểu tiện nhân. . ."

"Ba" một tiếng vang giòn, cái này miệng tiện nam sinh lời còn chưa nói hết, liền bị Lưu Nhất Minh một cái tát bay.

Thân thể trên không trung lảo nhão, "Oành" một tiếng, đụng vào Thủy Nê trên lan can, gạch đá văng tung tóe. Nam sinh phát ra làm người ta sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, trên mặt đất đau đớn lảo nhão.

Tiếng thét này có thể yên tĩnh trong bầu trời đêm, rất là chói tai.

Đang ở trực đêm an ninh trường học Lão Vương cùng đồng sự Trương sư phó đang ở ngồi chém gió, trong giây lát nghe được hét thảm một tiếng.

Hai người bộ dạng sợ hãi cả kinh, vểnh lỗ tai lên cẩn thận nghe, hình như là từ nam sinh lầu ký túc xá truyền tới.

Lão Vương quyết miệng, lắc đầu một cái, nói lầm bầm "Một đám tiểu lưu manh, tiểu côn đồ. . ."

Trương sư phó giống vậy bấu môi một cái, nhớ tới ba tháng trước trường học phát sinh sự kiện kia, thở dài nói: "Mỗi một trường học đều có mấy người cận bã, đáng tiếc, tốt hảo một cái thanh xuân nữ hài cả đời đều bị bọn họ hủy."

Hai người đều không để ý tới, dưới cái nhìn của bọn họ, cũng là một đám những tên côn đồ các ké có thể trong nhà trọ cười đùa đùa giỡn. Loại sự tình này mỗi đêm đều có phát sinh, không có chút nào kỳ quái.

Trên sân thượng, hai gã khác nam sinh nhìn đau đớn trên đất lảo nhão hảo huynh đệ, cũng không dám tiến lên hỗ trợ, nom nớp lo sợ xem lên trước mặt nam tử cùng với phía sau Vương Tiểu Khả cùng khủng bố Cự Đầu.

Cổ họng ngo ngoáy, thân thể tê dại một hồi, đôi môi run lẩy bẩy, bọn họ muốn chạy lại phát giác hai chân theo dẫn thủy lợi đồng dạng quý trọng ngàn cân, nội tâm dùng lực, thân thể cũng không bị khống chế, căn bản không bước ra qua một bước.

Muốn chạy chạy không được, muốn hô cứu mạng, lại quý quyết kêu không ra tiếng đến. Hoảng sợ một mực kiềm chế trong lòng, để cho ba người bọn họ như muốn nổi điên.

"Tiểu Khả, là ba người bọn hắn sao?"

Lưu Nhất Minh quay đầu nhìn cắn răng nghiêng lợi, siết quyền đầu, mơ hồ phát run Vương Tiểu Khả hỏi.

"Vâng, ba tên súc sinh, hóa thành tro ta đều nhận ra!"

Lưu Nhất Minh gạt đầu một cái, gơ tay ra, "Hô" một tiếng, đem mặt đất lảo nhão nam sinh, một cái tóm vào trong tay.

"Người có tỷ tỷ cùng muội muội không"

Nam sinh nửa bên mặt đã được Lưu Nhất Minh phiến phá, miệng đầy bọt máu, sợ hãi ngo ngoáy đôi môi, nghe Lưu Nhất Minh nói có chút không rõ,

"Không có. . . Không có. . ."

Lưu Nhất Minh gạt đầu một cái, nói: "Không trách có thể làm được như thế không bằng heo chó sự tình đến."

Dứt lời, nắm lên nên nam sinh, tùy ý vung tay lên.

"Hô" một tiếng tiếng xé gió, nên nam sinh theo đạn pháo đồng dạng bị ném ra qua xa mười mét, lấy vật rơi tự do phương thức rớt xuống.

Đột nhiên giữa, "A. . . Oành!" Tiếng kêu thảm thiết hơi ngừng, thế giới thoáng chốc thanh tịnh rất nhiều.

Sau lưng Vương Tiểu Khả thấy một màn này, nội tâm hận ý lấy được khơi thông, ánh mắt lóe lên ánh sáng sáng ngời.

Lưu Nhất Minh xoay người, chậm rãi hướng hạng hai nam sinh đi tới, hai tên nam sinh giờ phút này sớm đã sợ đến mắt hôn mắt vía, ngã ngồi trên mặt đất, xụi lơ như một nhóm bùn nát.

Kinh hoàng nhìn đi vào Lưu Nhất Minh, "Phốc xuy" một tiếng, hoảng sợ đi tiểu.

Lưu Nhất Minh chán ghét nhìn hần liếc một chút, quả nhiên bằng lãnh giọng hỏi "Người có tỷ tỷ cùng muội muội không "

Nên nam sinh chật vật nuốt một cái phun nước miếng, con người cũng sắp lòi ra,

"Ta. . . Ta. . ." Nên nam sinh nhớ tới mới vừa rồi đồng bọn một câu "Không có" liền bị trực tiếp ném xuống lầu, giật mình run lên.

"Ta có, ta có một cái tỷ tỷ. . . Đại ca, ta sai, bỏ qua cho ta. ."

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, ánh mắt sắc bén như đao vạch qua nam sinh trái tim, giọng điềm nhiên nói: "Vậy người liền càng đáng chết hơn!"

Nói xong, một hồi tay, "Hô" một tiếng, nam sinh thân thể đã không chịu nổi chế nhạo một cái đi, gia tốc hướng mặt đất phóng tới.

"A. . Oành. ." Thế giới thoáng chốc lại thanh tịnh rất nhiều.

Trong phòng an ninh Lão Vương cùng đồng sự Trương sư phó giờ phút này lại ngu độn, cũng cảm giác được không giống nhau, buổi chiều còn có tuần đêm lão sư giống vậy nghe được hai tiếng "Vang lớn", đều không rõ vì sao, nắm đèn pin rồi rít hướng nam sinh lầu dưới nhà trọ đi tới.

Một tên sau cùng nam sinh, cũng không biết từ đâu tới đây dừng khí, lại có khí lực, bò dậy liền muốn chạy.

Bị bên người Tiểu Phượng Hoàng một ngụm mỗ rồi, ném trở lại.

"Tiểu Khả, cái này giao cho người, người xử trí. . ." Nói xong, Lưu Nhất Minh ánh mắt khích lệ tỏ ý nàng động thủ.

Có một số việc phải làm, có cừu báo cừu, có oan giải oan, người không để cho nàng khơi thông đi ra, lớn như vậy khuất nhục quảng trong lòng, cô gái này sẽ không có tương lai.

Tiểu Khả có thể Lưu Nhất Minh khích lệ trong ánh mắt, siết chặt quyền đầu, nhìn trước mắt cái này làm cho mình căm ghét cùng cực nam sinh, nhớ tới ngày đó bị khuất nhục, nhào tới "Ba" quảng lên thủ chương liền phiên mấy cái bạt tai, từ nhỏ tay đều sưng, còn chưa hết giận, lại xé lại bắt, dùng chân đạp.

Một bên khóc, vừa kêu lấy, "Ta giết người, ta giết người. . . Ô ô. . ."

Nam sinh bởi vì hoảng sợ mà cả người vô lực, vô lực né tránh, miệng ngâm: "Cứu mạng. . Cứu mạng. . . Ta sai, bỏ qua cho ta đi? . . Cứu mạng. . ."

Lưu Nhất Minh nhìn lâm vào trong điên cuồng Vương Tiểu Khả, rất là thông cảm nàng tâm tình, sợ nàng nhập ma, kéo nàng lại ôm vào trong ngực, vỗ nhẹ nhàng sau lưng, an ủi: "Được, không khóc, hết thấy đều kết thúc."

Vừa nói, một cái tay khác nhẹ nhàng vung lên, giống như vung đánh Con ruồi một dạng tên nam sinh này kêu thảm từ tầng mười cao lầu ký túc xá rơi xuống.

"Đi, chúng ta về nhà."

Lưu Nhất Minh đem khóc ào ào, không kìm chế được nổi nóng Vương Tiểu Khả ôm đến Tiểu Phượng Hoàng lưng trên, mình cũng nhảy tới.

"Tiểu Phượng Hoàng, đi!"

. . . .

Trở lại trên đường, Lưu Nhất Minh cho Vương Tiểu Khả dùng một viên Bồi Nguyên Đan, lại thi triển Tình Tâm Chú, tẩy đi nàng Sát Lược Chi Tâm.

Một đêm đi qua, ngày mai nàng sẽ có một người mới sinh bắt đầu.

Hai ngày sau buổi sáng, đã lần nữa khôi phục thành vốn dĩ hoạt bát sáng sủa Vương Tiểu Khả, cười giúp Vương Tú Cần làm điểm tâm.

Cách đó không xa tu bổ hoa và cây cảnh Vương Đại Lôi xem tâm lý hết sức vui mừng, gặt đầu liên tục.

Vương Tiểu Khả nắm một đĩa thức ăn, hướng Vương Đại Lôi hô: "Ba, ăn cơm "

"Ai! Tốt lập tức."

Vương Đại Lôi vẻ mặt vui cười trên nếp nhăn cũng sắp thành một đóa hoa, thả ra trong tay sữa cành kéo, rửa tay một cái, cười nhẹ nhàng đi tới.

Vương Tiểu Khả chính hướng về lão Du Mộc trên bàn ăn bày ra thời khắc, tai nghe bên ngoài mặt động cơ âm thanh.

Lúc này kinh hi nói: "Nhất định là anh ta tới. . ."

Nhất thời chạy chậm, giống như một cái nhẹ nhàng Tiểu Yến Tử dường như chạy vội ra ngoài.

Vương Tú Cần xem cũng hết sức vui mừng, ha ha cười, nhìn.

Quả nhiên, một hồi liền thấy Vương Tiểu Khả dính người ôm Lư Nhất Minh cánh tay cười đi tới.

Lư Nhất Minh trong tay kẹp một phần giấy báo, bất động thanh sắc tùy ý thả vào bàn ăn một góc.

Bìa thỉnh linh viết: Tô Dương thành phố Tứ Trung ba gã nam sinh trước sau nhảy lầu bỏ mình, cảnh sát cho ra kết luận, ba người bởi vì học tập trong cuộc sống phát sinh cãi vã, đêm đó có thể nam sinh lâu ký túc xá trên sân thượng đánh nhau, khiến cho ba người trước sau té chết.

Vương Đại Lôi liếc một chút liếc thấy, đưa tay ra đem giấy báo tóm vào trong tay, triển khai, cẩn thận duyệt.

Báo cáo trên không có cho ra ba cái nam sinh tên, hình cái đầu trên cũng đánh nhòe không thấy rõ, ba cái mặt bọn họ phụ mẫu hình lại rõ ràng không thể nghi ngờ.

Nhìn đến đây, Vương Đại Lôi một đôi mắt hồ từ từ tròn tròn, cười ha ha, cười nước mắt nước mũi hoành lưu.

"Đây chính là báo ứng nha! Ha-Ha! Báo ứng nha! Ông trời mở mắt a! . . . Ha-Ha. . ."

"Tiểu Khả, ngươi xem một chút. . Nhìn một chút. . . Đây chính là ban đầu ba người kia cận bã, chính là bọn hắn, ta vĩnh viễn nhớ cho bọn họ phụ mẫu này xấu xa mặt nhon. . ."

"Đều do ba ba không có bản lĩnh, không có khả năng xả giận cho ngươi, cũng may ông trời mở mắt nha! Ha-Ha. . . ."

Vương Đại Lôi đỏ bừng cả khuôn mặt, kích động nói đều nói không hoàn toàn sinh hoạt, sau cùng cái này đã sắp 50 tuổi hán tử trung niên gục xuống bàn giống như đứa bé một dạng ô ô khóc lớn lên.

Vương Tiểu Khả đứng dậy tới, ôm ba ba rộng rãi bả vai nước mắt như mưa.

Vương Tú Cần vội vàng tới, đập để bọn hắn hai cha con bả vai ôn nhu an ủi, khuyên giải đường.

Lư Nhất Minh xem để bọn hắn, tâm cảnh một lát bình thản yên ổn.

Chém tới cừu nhân đầu, tận diệt chuyện bất bình, cái này liền ta nhân gian con đường tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Lão đạo tới chơi

Trong ba ngày, Lư Nhất Minh trừ cần phải tập đoàn hội nghị ra, một mực ở tĩnh tọa tĩnh tu, lại phát giác từ trọng sinh sau khi trở về, cần nhập định thời gian càng ngày càng dài, tạp niệm rối rít, tâm ma không ngừng, thường thường cần lư chuyển dùng thần thức cưỡng ép tiêu diệt mới có thể nhập định.

Cúi đầu nhìn bên người Hồ Phách thạch, nội tâm nghĩ ngợi, đối trước một giấc mộng nhập Tiên Hiệp, chính mình hoàn toàn không nhớ nổi chính mình người nào, tựa hồ nguyên bản là hắn có thể cái thế giới kia, trước kia chuyện xưa, trống rỗng.

Tựa hồ bị tận lực xóa đi, lại hình như là bị phong cấm, chôn giấu.

Sau khi sống lại, cái này nửa đời trước trí nhớ mới trở lại não hải, hai đoạn ký ức dung hợp xuôi ngược, hỗn tạp đa đoan, đã đánh vỡ vốn dĩ trong suốt không chút tạp chất tâm cảnh.

Lưu Nhất Minh từ từ hiểu ra đến, trong nhân thể này con đường tu hành theo Tiên Hiệp Thế Giới bên trong không lớn giống nhau.

Mộng Nhập "Tiêu hồ gôi" về sau, chính mình không có chút nào phạm tâm, cùng chưa nói tới chặt đứt trần thế tình duyên, tựa hồ nguyên bản chính là một thanh tịnh thuần khiết thân, nhất tâm hướng đạo, tâm vô bàng vụ.

Sư môn xưng là "Xích Tử Chi Tâm", tâm linh thiên nhiên tinh khiết giống như "Trẻ sơ sinh" không bị bên ngoài xâm nhiễu, lúc này mới một đường khí thể như hồng, chém chết cường địch, đăng lâm Tiên Đạo Chí Tôn.

Mà bây giờ, chỉ cần một Đỗ Vũ Phi liền làm cho mình vô pháp nhập định, bình tĩnh mà xem xét, chính mình cũng không thiếu năng cái gì, có thể vì sao ta sẽ cảm thấy đến tâm lý hồ thẹn? Đây hoàn toàn không có đạo lý.

Lưu Nhất Minh thở ra một hơi, trong đầu lại lần nữa hiện lên Đỗ Vũ Phi điểm đậm đáng yêu đáng vẽ, không tránh khỏi, trong lòng ảo não, hít sâu một hơi, miễn cưỡng hô: "Tán!"

Nhất thời khí tức phóng ra ngoài, trong phòng bàn ghế bay rớt ra ngoài, ùng ùng một hồi loạn hưởng.

Thoáng chốc, trong đầu Đỗ Vũ Phi linh lung thân ảnh như mây khói lưu sa như vậy biến mất, nhưng là một cái hô hấp giữa, trong đầu thì độ hiện lên nàng đáng vẽ.

Lưu Nhất Minh tức giận, bỗng nhiên hất đầu, ngửa đầu hướng giữa không trung, quát lên: "Tại sao? Tại sao có như vậy? . . ."

Ta cũng không thiếu năng cái gì, tại sao lại dính liền không rời, loạn ta đạo tâm?

Đang lúc ấy thì, Tường thúc thanh âm từ cánh cửa vang lên,

"Thiếu gia, bên ngoài hai cái lão đạo tìm người, nói là người đề cho bọn họ tới? !"

Lưu Nhất Minh nghe một chút, minh bạch là Côn Lôn Sơn trên hai cái lão đạo, xem ra, cái này hai lão rất cuộc suy nghĩ ra.

Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử sư huynh đệ hai cái, từ kiến thức Lưu Nhất Minh như thần tiên gia thù đoạn về sau, tùy tâm làm nghiêng đổ. Gặp cao nhân không được lay, hội bị trời phạt.

Về phần Lưu Nhất Minh vấn đề tuổi tác, đối với mới vào Đạo Môn người có thể là cái vấn đề, nhưng đối với tìm hiểu trăm năm năm tháng hai người mà nói, hoàn toàn không là vấn đề, đạo không biệt trước sau, Đạt Giả Vi Sư.

Nếu như liền một điểm này đều không nhìn thấu nói, bọn họ cũng tu không tới Hóa Cảnh.

Đứng ở Kim gia biệt thự ngoài cửa lớn hai người nhìn bên trong che khuất bầu trời, chọc trời cổ thụ, kỳ hoa dị thảo, hết sức vinh hoa thịnh cảnh, trọn mắt hốc mắt.

"Trời ơi! Sư huynh, cái này cùng trong hạp cốc dị biến không phải là giống nhau như đúc sao?"

"Đâu chỉ nha! Ta cảm thấy đến chỉ có hơn chứ không kém!"

"Nơi này khí cảm mãnh liệt như vậy, trời ơi, nếu có thể ở chỗ này tu luyện, nhất định có thể lại lên một tầng nữa."

"Không tệ! Đây rõ ràng là đem chung quanh vạn vật khí cường ép giam giữ ở chỗ này, nghịch cái Âm Dương, đoạt thiên địa tạo hóa."

"Hắn là làm sao làm được? Ông trời. . . ."

"Xem ra hai ta sư huynh đệ làm cái định đoạt là đánh cuộc, không khéo chính là người ta một trận tốt tạo hóa!"

. . .

Hai cái lão đạo ở cửa găm găm gừ gừ, mắt xanh sáng lên, hưng phấn râu run lấy lấy.

Cửa bảo an nhìn để bọn hắn hai mắt lộ ra vẻ kinh dị, người tốt, hai cái này lão đầu bao nhiêu tuổi? Lại xem bọn họ nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút về mặt ngưỡng mộ hưng phấn vẻ mặt, nội tâm khinh bỉ, hai cái này lão đầu bao lâu không có rời núi, cùng một đồ nhà quê đường như.

Bọn họ tự nói là thiếu gia đạo hữu, theo hẹn tới.

Có thể môn cương bên này không có được thông báo, không dám thả bọn họ đi vào.

Trừ hai cái lão đạo, chung quanh còn có một đám đông người ở chỗ này vây xem, một bên hâm mộ nhìn bên trong lồng lầy cảnh sắc, một bên hướng về

phía như vậy hai cái điện mạo quái dị Đạo Nhân chỉ chỉ trỏ.

Chỉ trong chốc lát, hai cái lão đạo có thể một mảnh tiếng khen ngợi bên trong, chậm rãi đi vào Kim gia biệt thự.

Vừa vào trong vườn, liền tham lam ngừng không ngừng, mắt lộ ra vẻ chán động, không khí này rõ ràng đầy ắp tình khí, ngửi vào một cái, để cho nhân thân thanh mát sáng, đáng diệu uyển chuyển.

Người ở trong này, cho dù không được tu hành, cũng rất có ích lợi!

Trong lòng hai người càng bội phục Lưu Nhất Minh quỷ thần khó đoán thủ đoạn, nội tâm thật sâu kính sợ.

Trong chốc lát, có thể bên trong tĩnh thất ba người mặt đối mặt, Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử cùng kính hai tay chấp tay, đánh cái dạ,

"Xin chào đạo hữu!"

Hai người rất rõ theo Lưu Nhất Minh giữa chênh lệch, tuy nhiên vốn là thực lực mà nói khả năng không sai biệt lắm, có thể người trẻ tuổi này hội Tiên gia pháp thuật nhưng lại làm cho bọn họ kính sợ.

Cũng không biết kế thừa người nào? Vì sao trước đây cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua, cũng là đã Vũ Hóa Phi Thăng sư phụ cũng cho tới bây giờ không có nói qua cái thế giới này còn có như thế không thể tưởng tượng nổi tiên gia thủ đoạn.

Người này đến từ nơi nào đứng tới, làm cho người ta cảm giác giống như bỗng dưng liền nhô ra.

"Ta muốn biết bây giờ Các ngươi Tu Luyện Giới tình hình chung!" Lưu Nhất Minh trên cao nhìn xuống, nhìn chăm chú ánh mắt bọn họ nói.

"Chuyện này. . . ."

Hai người đều hơi kinh ngạc, người tu vi cao thâm khó lường như vậy, chẳng lẽ sư phụ của người cũng chưa có cấp người giảng giải Tu Luyện Giới tình huống. Nội tâm tuy nhiên còn nghi vấn, nhưng cũng không dám ngay mặt hỏi.

Hai người tổ chức một chút lời nói nói: "Đạo hữu, bây giờ Tu Luyện Giới nhân tài điều linh, đã đã mấy trăm năm không nghe thấy có phi thăng cử chỉ."

"Ồ? ! Ta làm sao nghe Chung Nam Sơn có đạo nhân Vũ Hóa Đăng Tiên ah !" Lưu Nhất Minh hơi hột hỏi.

"Này! Đó bất quá là lớn tuổi hoặc Tôn Trưởng người cái chết một loại mỹ xưng thôi, thực tế cũng bất quá là một cụ thân xác thối tha mà thôi."

"Giống ta các loại loại này, may mắn phá Nhập Hóa Cảnh, cũng không phải là kéo dài hơi tàn, thọ mệnh không nhiều."

"Đúng nha! Hai huynh đệ chúng ta cũng không phải là bởi vì có thể Côn Lôn Sơn lờ trong phát hiện một quả năm trăm năm Thất Diệp Linh Chi, lúc này mới may mắn bước Nhập Hóa Cảnh, kéo dài hơn ba mươi năm thọ mệnh. Nếu sớm đi theo sư phụ qua."

Lưu Nhất Minh nghe được cũng không có biểu hiện đặc biệt ngoài ý muốn, cái này tại đời trước thật sự hiểu biết cũng kém không nhiều lắm.

Không cam lòng tiếp tục hỏi "Chẳng lẽ, cõi đời này thật đã không có có thể Chứng Đạo người? !"

"Cái này. . ."

Hạc Dương Tử do dự một cái, chậm rãi mở miệng nói: "Đạo hữu, ân sư ta Vũ Hóa trước đây, ta đã từng nghe hần nhắc qua, đều là sư môn Khẩu Nhĩ Truyền xuống."

Lưu Nhất Minh nhiều hứng thú giương mắt theo dõi hần, lão đạo thấy vậy, trình trọng thần sắc tiếp tục đường: "Sư gia sư gia lưu truyền tới nay, Côn Lôn Sơn sâu bên trong có một tòa Cổ tế đàn, có thể nói thẳng Tiên Giới!"

"Há, lại có chuyện này?" Lưu Nhất Minh rõ ràng hứng thú, ánh mắt sáng lên.

Lão đạo gật đầu một cái, mồm một môi dưới nói: "Là thật hay giả, ta cũng không biết, ta cùng sư phụ cũng từng tìm kiếm qua, đáng tiếc không thu hoạch được gì, khả năng đã sớm chôn vùi có thể tuế nguyệt trong trường hà."

* Hôm qua có chút mệt nên không đảm bảo chỉ tiêu, tối nay cố gắng bù. Mọi người thông cảm nha.

Chương 170: Người nào ở sau lưng giờ trò quý?

Côn Lôn Sơn sâu bên trong có Cổ tế đàn sự tình, Đạo Môn một ít đức cao vọng trọng các lão đạo cơ hồ đều từng nghe nói qua, chỉ bất quá người nào cũng chưa từng nhìn thấy, từ từ mọi người đem những này vô pháp kiểm chứng nói tất cả thuộc về loại tại Đạo Môn Tọa Đàm, hoặc là Dã Sử Truyền Thuyết.

Lưu Nhất Minh nghe nội tâm hơi có chút ý động, chẳng qua là bây giờ thực lực hữu hạn, nếu như thật có Cổ tế đàn, mình cũng không dám đụng vào, ai biết sẽ xuất hiện thứ gì!

"Các người Đạo Gia là như thế nào tu chân, đối với thực lực lại là như thế nào phân chia?"

Lời này vừa nói ra, hai cái lão đạo há hốc mồm, đơn giản là ngây người như phỗng, một lúc lâu mới phát ứng tới, liếc mắt nhìn nhau, Hạc Dương Tử vẻ mặt cười khổ.

"Đạo hữu, cái này. . ."

Lưu Nhất Minh nhìn một cái liền biết trong lòng bọn họ suy nghĩ, nhất định sẽ cảm thấy cái này là Tu Luyện Giới trụ cột tri thức, phạm là nhập môn tu hành cơ hồ đều biết.

Hạc Dương Tử tăng hắng một cái, có thể Lưu Nhất Minh bức thị dưới, chặt vật mở miệng nói: "Người tu đạo đều là lấy 'Tĩnh Mệnh Song Tu' làm nguyên tắc, Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phản Hư, sau cùng luyện thành Thuần Dương chi thân, đắc đạo vì Tiên."

"Như thế nào Tĩnh Mệnh Song Tu?" Lưu Nhất Minh thờ ơ hỏi.

Hạc Dương Tử lại lần nữa ho khan một cái, nói: "Tĩnh chỉ người tính cách, tư duy, phẩm tính, tính tình, tính lực các loại. Mệnh chỉ thân thể người, sinh mệnh các loại, Tam Phong Tổ Sư có lời 'Luyện Kỳ cũng là trần tục', chỉ nói đúng là trong trần thế luyện tâm, giảm bớt chính mình dục vọng cùng suy nghĩ, không chê tình cảm mình. Lại phạm tâm về sau, lại đi tu đạo, làm theo làm ít công to."

. . .

Một phen nói chuyện với nhau về sau, Lưu Nhất Minh bỗng nhiên hiểu ra, "Đằng" một cái đứng dậy, hẳn một cái biết mình gần đây tại sao lại tạp niệm mọc um tùm, khó mà nhập định chỗ mấu chốt.

Đời trước Mộng Nhập Tiên Hiệp, chính mình bởi vì là "Xích Tử chi Tâm" thiên nhiên sẽ không có phạm tâm, căn bản cũng không có kinh nghiệm từng trải tu chính mình luyện tâm, chẳng qua là một mực Tu Mệnh, tu thực lực, hiện nay, sau khi sống lại, tục sự triển thân, ham muốn mọc um tùm, Lục Căn tất cả động, làm sao có thể nhập định nhập định.

Hai cái lão đạo thấy Lưu Nhất Minh lớn như vậy phản ứng, cũng vội vàng đứng lên, tức đứng nghiêm một bên, tâm lý còn nghi vấn, trên mặt cũng không dám biểu lộ ra.

Chẳng qua là cảm thấy, chẳng lẽ người này không phải chúng ta Tu Luyện Giới người, luyện không phải chúng ta quen thuộc pháp môn tu luyện.

Lưu Nhất Minh quay người lại, hỏi tiếp: "Luyện Kỳ cũng là trần tục, như thế nào lại phạm tâm?"

"Không có hẳn, vì lịch luyện tại!"

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, minh bạch, nội tâm sáng tỏ thông suốt, biết mấu chốt thì dễ làm.

"Người hai vị nên làm 'Hóa Cảnh' thuộc về giai đoạn nào?"

Hạc Dương Tử do dự một cái, nói: "Coi như là sơ nhập Luyện Khí Hóa Thần ngưỡng cửa, về phần Luyện Thần Phản Hư, người nghe ít lắm!"

"Sư phụ của người có thể từng nói qua luyện thành Thuần Dương Chi Thể về sau, sẽ có loại biến hóa nào?"

"Cái này, trong sư môn đã có phương diện này chuyển thuật, thành tựu Thuần Dương Chi Thể hợp đạo sau khi thành công, Phi Thiên Độn Địa, Phiên Giang Đảo Hải, không gì làm không được, cùng thiên địa cùng tồn tại, huyết nhục gân cốt có thể tùy thời biến hóa, có thể Thân Hóa Vạn Vật, hoặc thành đá xanh, hoặc thành lão Tùng, cây cỏ Phi Cầm Tẩu Thú, không một không thể. Tính cách, sở tư suy nghĩ, thôi không phải ta các loại có thể suy đoán!"

Lưu Nhất Minh nghe than thở một tiếng, nói: "Vậy còn là người sao?"

Hai cái lão đạo cười khổ một tiếng, nói: "Nhất định không phải là người, chính là Tiên."

Lưu Nhất Minh nghe đến đó, coi như là hoàn toàn minh bạch cái thế giới này con đường tu hành, cũng là đời trước so sánh, thật có chút bất đồng, đơn

thuần dụng ý niệm cường ép xóa đi tạp niệm, thì không được.

Bây giờ, bên người thân nhân, bằng hữu hết thấy đều tốt, cũng không lo lắng chỗ, hầu như mọi chuyện như ý, cái cái hài lòng.

Cõi đời này duy chỉ có một người, có thể xâm ta ý thức hải, phá ta tâm cảnh, mặc dù không đến nỗi lục mạch chấn động, ngũ tạng xôn xao, nhưng lại phá hư ta nói tâm.

Đỗ Vũ Phi nha! Đỗ Vũ Phi, ngươi lại có thể thành ta tâm ma!

Mới vừa nghĩ tới đây, tựa hồ có cảm ứng, Bàn Tử sẽ tới điện thoại, kết nối về sau,

"Minh ca, Đỗ Vũ Phi tìm tới ta, trực tiếp vút cho ta 10 vạn nguyên tiền."

Lưu Nhất Minh nghe nội tâm thờ dài, đây chính là Đỗ Vũ Phi, một cái tự tôn mạnh hơn, để lại độc lập nữ hài, tuyệt sẽ không tiếp nhận người khác biểu tặng, huống chi còn chính là nàng oán hận người.

"Lớp Trưởng cũng chứng kiến, cái này, ta phải làm gì?"

Lưu Nhất Minh nghe thờ ơ thuận miệng nói: "Nàng nếu như hỏi, liền nói là người cho vay."

"Gi? Minh ca, lại là ta mang tiếng oan?"

"Lớp Trưởng cũng sẽ không ngu như vậy đi! Ta cùng người ta căn bản cũng không xứng đôi nhì?"

"Minh ca, ngươi chờ xem, Lớp Trưởng tan lớp về sau, nhất định sẽ đi giết."

"Người chuẩn bị sẵn sàng, chờ đối mặt Lớp Trưởng lời đình chỉ tội chứ ? ! Ha-Ha. . ."

Lưu Nhất Minh nghe khỏe miệng giật một cái súc, sau đó chậm rì rì tung ra một cái kẹo đường: "Bàn Tử, ta chế tạo một trung dược hoàn, có thể có thể trong vòng một tuần, cho ngươi giảm bớt một thân thịt béo, biến thành một cái soái tiểu tử!"

"Gi? !"

"Minh ca, ngươi nói là thật?" Bàn Tử tròn to con mắt, con ngươi cũng sắp lòi ra.

Phải biết Bàn Tử nằm mơ đều mộng tưởng tình dậy, có thể biến thành theo Minh ca một dạng vóc người, đẹp như vậy mơ, hấn làm không dưới mấy trăm lần.

Lưu Nhất Minh khẽ cười, mở miệng nói: "Ta lúc nào lừa gạt ngươi."

"Cái này, có phải hay không có điều kiện gì nhì? !" Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí, vẻ mặt kích động hỏi.

"Ngươi nói sao?" Lưu Nhất Minh vẻ mặt đốc định vẻ mặt, ăn chắc Bàn Tử bộ dáng.

"Ta minh bạch, xem ra ta trời sinh cũng là mang tiếng oan, đình lời mệnh."

"Ha ha! Ai cho ngươi là huynh đệ của ta đây!"

Bàn Tử nghe thờ dài một hơi, cúp điện thoại, một người nói nhỏ: "Minh ca, ta thật không biết ngươi là tính thể nào, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra, Đỗ Vũ Phi là thực sự thích ngươi, Lớp Trưởng bây giờ đối với Đỗ Vũ Phi cảnh giác đây!"

Cúp điện thoại về sau Lưu Nhất Minh quay người lại, đối mặt hai cái lão đạo, mới vừa rồi nụ cười đột nhiên không thấy, trở nên rất là nghiêm nghị.

"Các ngươi cũng là thật tâm thật ý đi theo ta?"

Nói xong, Lưu Nhất Minh ánh mắt nhìn chăm chăm hai người, hơi lộ ra một tia linh uy.

Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử đột nhiên cảm giác từ sâu trong linh hồn toát ra một cỗ sợ hãi cảm giác, không tránh khỏi thân thể có chút phát run, vội vàng vận khí chống đỡ, lại phát giác không làm nên chuyện gì.

Thoáng chốc minh bạch là Lưu Nhất Minh làm áp lực duyên cớ, lúc này chấp tay nói: "Su huynh đệ chúng ta nguyện ý đi theo đạo hữu, tuyệt không hai lòng."

"Được, các ngươi tạm thời tại biệt thự ở đây dưới, qua mấy ngày ta có một cái Dưỡng Sinh hội sở muốn khai trương, đến lúc đó các ngươi qua tọa quán."

"Chuyện này. . . ."

Hai cái lão đạo mới bắt đầu nghe nội tâm mừng như điên, nếu có thể ở chỗ này tu luyện, thọ mệnh nhất định có thể lại lần nữa kéo dài, làm sao không vui. Phía sau nghe nói phải đi Đường Sinh Quán tọa quán, nội tâm liền có chút mất mát.

"Hừ! Làm sao không muốn?" Lưu Nhất Minh uy áp phóng xuất, chính mặt tàn khốc nhìn bọn hắn chăm chăm sư huynh đệ.

Hai người nhất thời một hồi run sợ, văng vẳng dạ dạ đường: "Không dám, không dám. . ."

"Yên tâm, Đường Sinh Quán trong mặc dù không có nơi này tinh khí dư thừa, nhưng là mạnh hơn ngoại giới quá nhiều, đối với các người tu luyện có nhiều chỗ tốt!"

. . .

Thịnh Thiên quán rượu phòng làm việc tầng chót trong Triệu Đại Hải sắc mặt tái xanh, ánh mắt hung ác, lộ ra trong suốt pha lê nhìn bên ngoài san sát nhà cao tầng, giọng căm hận hỏi "Tra được, là ai ở sau lưng giờ trò quỷ sao?"

"Chủ tịch, là Kim gia người đang đại lượng bán tháo công ty cổ phiếu, một ít đại cổ đông nhận được tin tức về sau, điên cuồng theo phong trào, hiện nay diệt phúc đạt tới 20%, ở đây sao té xuống qua, không tan vỡ không thể."

Triệu Đại Hải "Ba" một chương vỡ đến Hoa Lê Mộc lão bản trên đài, giọng căm hận nói: "Ta theo chân bọn họ Kim gia không có có ân oán nha! Bọn họ tại sao làm như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Tới cửa tạ tội

Thịnh Thiên quán rượu chủ tịch Triệu Đại Hải ủy thác trung gian hỏi thăm về sau, đối phương ý vị thâm trường nói: "Quý công tử có phải hay không chọc tới không nên dây vào người?"

Triệu Đại Hải nghe sững sờ, nghi ngờ hỏi "Theo con của ta có quan hệ?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm, đối phương lược câu nói tiếp theo, nói để cho chính người hỏi một chút con của người."

"Tê" Thịnh Thiên quán rượu chủ tịch Triệu Đại Hải hít một hơi hơi lạnh, sắc mặt trong phút chốc trở nên rất khó coi.

Nắm điện thoại tay nổi gân xanh, trán tím đập bịch bịch.

"Lại là này cái nghịch tử, ta biết, đa tạ Đoàn huynh. . ."

"Không phải là ta nói lão đệ người, Tiểu Lỗi ta cũng vậy nhìn lớn lên, có một số việc làm cũng thật sự hơi quá đáng, cũng nên quản quản, nếu hắn sẽ gây ra đại họa đến."

"Dạ dạ dạ. . ." Triệu Đại Hải gật đầu không ngừng, liên tu nói đúng.

"Lần này nhờ có Đoàn huynh, ngày mai làm cơm nhất định mời... vui lòng đến dự Đế Vương Sảnh, để cho ta thật tốt kính người mấy chén!"

Sau khi để điện thoại xuống Triệu Đại Hải mặt đầy vẻ giận dữ, bỗng nhiên quay đầu, hướng về phía thư ký hét lớn: "Cái...kia nghịch tử ah"

Tiểu thư ký bị dọa sợ đến hoa dung thất sắc, run rẩy đôi môi nói: "Chủ tịch, thiếu gia còn ở trường học giờ học ah"

"Trước thí giờ học? Người ta đó là giờ học, hắn tiểu tử thuần túy là vì tán gái chơi gái."

Tiểu thư ký đỏ mặt, tâm lý nói thầm bảnh: "Cha con các người hai còn chưa phải là một cái đức hạnh. . . ."

"Gọi A Bưu, đem cái...kia nghịch tử mang cho ta trở lại."

. . .

Không lâu sau, bị mang tới Triệu Lỗi về mặt vô cùng nghi hoặc, lòng nói, ta gần nhất thật đáng hoảng, lão tử lại nổi điên làm gì?

Tiến vào chủ tịch văn phòng về sau, không hề để ý hướng về phía dưới con thịnh nộ Triệu Đại Hải, giọng khinh bạc nói: " ư ! Lão đầu, ta thật tốt giờ học ah người để cho người đem ta trở về làm gì?"

"Nghịch tử. . ."

Ngay tại các loại Triệu Lỗi khi đi tới sau khi, bên này đã thống kê ra, tính đến hiện nay đã tổn thất nhanh hơn ước, tài sản trực tiếp co lại 10%, để cho Triệu Đại Hải làm sao không đau lòng.

Thật là giận không kềm được, nhảy bật lên, đuổi Triệu Lỗi khắp phòng đánh, đánh tìm Triệu Lỗi mới vừa tiêu tan mặt sưng tròn vừa sưng, chặt vật không chịu nổi vòng quanh lão bản đài chạy.

Triệu Lỗi tự giác làm chuyện xấu, không dám nói với Lão Ba Lão Mụ bị người đánh, nói thẳng là chơi bóng rổ ngã xuống.

Đỗ Vũ Phi cũng không biết nghĩ như thế nào, không có báo cảnh sát, cũng không có theo phụ đạo viên cáo trạng, cả ngày buồn buồn không vui, sầu não uất ức.

Bên người một mực đi theo cái. . .kia Dương Xuân Hoa, thật là một tác cũng không rời, mỗi lần gặp, đều là hung tợn nhìn mình chăm chăm, hận không thể ăn Triệu Lỗi.

Bên này thư ký cùng giám đốc thấy đánh gấp, hoảng vội vàng tiến lên ngăn lại chủ tịch, một hồi khổ cực khuyên.

Triệu Lỗi bùm lấy quai hàm, hai mắt tròn tròn, căm tức nhìn Triệu Đại Hải, la lên: "Lão đầu, đừng đánh, lại đánh ta liền trả thù."

"Người một cái nghịch tử, nhà này nghiệp sớm muộn bại ở trong tay, đánh chết người tính toán. . ."

"Người một cái lão gia hỏa, không phân tốt xấu, lên đánh liền, người còn có lý, cái gì gọi là bại trong tay ta? !"

"Ta sinh hoạt phí một tháng vẫn chưa tới 10 vạn nguyên tiền, keo kiệt gần chết, ta đều ngượng ngừng ra ngoài. . ."

Triệu Lỗi núp ở lão bản sau đài mặt, ra vẻ thông thạo tổ cáo nói.

"Thiếu gia, người không biết, công ty cổ phiếu bị người ác ý bán tháo, đã tổn thất hơn trăm triệu nguyên. . ."

"Đúng nha! Nghe nói là Kim gia dẫn đầu, hấn cổ đông, ngủ được vị về sau, điên cuồng theo vào, đưa đến đại ngã. . ."

Biên quản lý cùng thư ký không nhìn nổi, rồi rít mở miệng nói.

Triệu Lỗi nghe cũng cả kinh, tròn to tròn mắt một dạng, minh bạch lão ba tại sao hội nổi điên, có thể ngay sau đó lại mơ hồ.

"Có thể cái này có quan hệ gì với ta?"

Triệu Đại Hải giờ phút này đã tỉnh táo lại, thờ hào hển, lấy tay điểm chỉ lấy Triệu Lỗi nói: "Chuyện này với người có quan hệ trực tiếp, người thật giống như tưởng tượng có phải hay không đặc tội Kim gia người nào?"

"Không có nha! Ta đoạn thời gian này một cái đáng hoảng, không có làm chuyện xấu xa gì nha!"

Triệu Lỗi về mặt mê hoặc, chuyển con người nghĩ ngợi, đột nhiên nghĩ tới một chuyện đến, tâm lý kinh sợ, tự lẩm bẩm: "Chẳng lẽ là Lưu Nhất Minh cái. . .kia tận lực hạ tử? Làm sao có thể? Hấn nơi nào có lớn như vậy năng lượng. . ."

"Người một cái nghịch tử, đến bây giờ người còn không nói. . ."

"Ba, ta liền uống nhiều tửu, bị ồi một cái nữ học sinh thì bị một cái ngõ hẻm xuất thân tiểu tử nghèo đánh, trừ lần đó ra, thì cũng không có làm chuyện xấu xa gì."

"Người?"

"Hừ! Nữ sinh kia thân phận gì?"

"Không có thân phận gì nha! Ba mẹ nàng đều là quốc doanh Miên Phường xưởng bên dưới công nhân viên chức."

Triệu Lỗi ủy khuất nói.

"Người nam sinh kia ah" Triệu Đại Hải nhưu hồ lông mi, tiếp tục truy vấn nói.

"Xuy! Người nam sinh kia càng không chịu nổi, cũng là xưởng ép dầu ngõ hẻm xuất thân tạp hóa công nhân viên chức con cháu."

Triệu Lỗi không tránh khỏi xuy cười một tiếng, nhớ tới bị Luru Nhất Minh uy hiếp liền hung hăng không dứt, vừa hận lại cảm giác mình rất lợi hại uất ức.

Làm sao lúc ấy liền bị hắn hù dọa ah sau này nhất định phải tìm cơ hội thật tốt dạy dỗ một chút hắn, ra xả con giận này.

"Tập hóa ngũ hêm . . Kim gia . . . Tập hóa ngũ hêm . . ."

Triệu Đại Hải tự lẩm bầm, não hải tốc độ cao xoay tròn, trong giây lát nghĩ tới một chuyện,

"Tê" nhất thời hít một hơi lạnh khí.

"Kim gia đại thiếu gia. . . Kim gia đại thiếu gia. . ."

Triệu Đại Hải vẫn không thể tin được, ở phòng làm việc đi tới đi lui, cả người run rẩy dốc hết ra, bỗng nhiên quay đầu, mắt hồ văng ra hai vệt kim quang, trừng mắt Triệu Lỗi, nghiêm nghị mắng: "Người tuổi trẻ kia bao nhiêu tuổi, tên gọi là gì?"

Triệu Lỗi mắt thấy lão đầu từ bộ dáng này, sợ hết hồn hết vía, tâm đạo, lão đầu không phải là Trung Tà đi!

"Hai mươi hai tuổi, gọi Luru Nhất Minh. Sao? !"

Triệu Đại Hải nghe, nội tâm một tia hy vọng cuối cùng rơi vào khoảng không, hắn cho rằng Kim gia người tính sai, oan uổng con mình.

Nghe gọi Luru Nhất Minh về sau, nhất thời lòng như tro nguội, hắn mặc dù không có tư cách tham gia Kim gia tiệc rượu, nhưng là tự nhiên có con đường nghe nói trong tiệc rượu chuyện phát sinh, nghe nói Kim gia đại thiếu gia nhận tổ quy tông sự tình, trong lòng cũng là thần thức cảm thán không thôi.

Chính mình còn đang suy nghĩ làm sao theo vị này tương lai Kim thị tập đoàn chương môn nhân kéo bên trên quan hệ, vạn vạn không nghĩ đến, con mình để người ta đắc tội, hơn nữa trả thù đến như vậy nhanh, đến như vậy ác! Đây là muốn để cho Thịnh Thiên quán rượu phá sản nha!

Chu Đại Hải trong mắt ngậm bi thương, xung quanh nhìn một chút, bên người chỉ có một cái ghế, lúc này nhặt lên đến, nhanh chóng chạy hai bước, hướng về phía Triệu Lỗi đập tới.

Giận dữ hét: "Lão tử đánh chết ngươi!"

. . .

Xưởng ép dầu ngũ hêm, Luru Nhất Minh đang bồi Vương Tú Cần nói chuyện, thương lượng chờ đến đầu tháng chín khai giảng thời điểm, cho Tiểu Khả an bài đến phụ cận tỉnh Thực Nghiệm trung học đi đón lấy học tập.

Tiểu Khả ở một bên lắng lắng nghe, vừa dùng linh xảo ngón tay bóc lấy quả Vải ăn.

Đang lúc ấy thì, bên ngoài vang lên một hồi động cơ âm thanh, tất cả mọi người kinh ngạc quay đầu nhìn.

Không lâu lắm, đi tới ba người, Triệu Lỗi bị Triệu Đại Hải một hồi đánh toi bồi, đầu ôm theo bánh chưng tựa như, vẻ mặt đưa đám nhắm mắt theo đuôi theo sau lưng lão ba.

Ba người qua Kim gia biệt thự cần phải bái kiến Kim gia đại thiếu gia, không biết làm sao lính gác cửa sống chết không cho vào, ba người bất đắc dĩ, một phen hỏi thăm về sau, đi tới xưởng ép dầu ngũ hêm thở vắn khí một chút.

"Kim Đại thiếu, ta sai, ta có mắt không nhìn thấy Thái Sơn, ngài đại nhân có đại lượng, sẽ bỏ qua chúng ta Thịnh Thiên quán rượu chứ ? !"

Triệu Lỗi thứ người như vậy từ nhỏ trà trộn có thể trong giới phú hào, kiến thức quá nhiều tình huống thất bại trảng cảnh, biết dưới tình huống này, ngàn vạn lần không thể vận cổ, quả quyết quỳ xuống nhượng bộ là thượng sách, nếu người ta nửa phút cho người cửa nát nhà tan.

Vì vậy thấy Luru Nhất Minh mặt về sau, lúc này "Phốc thông" một tiếng quỳ xuống trước mặt, khóc ào ào, tình chân ý thiết.

Triệu Đại Hải cũng là mặt đầy xấu hổ, làm một cái vái chào, ăn nói khép nép nói: "Kim Đại thiếu, đều tại ta cái này vô dụng nghịch tử. . ."

Ngồi ở Sơn Chi hoa dưới Vương Tú Cần cùng Vương Tiểu Khả hai người nhìn một màn này, trợn mắt hốc mồm, không hiểu chuyện gì xảy ra?

Luru Nhất Minh tựa như cười mà không phải cười xem bọn hắn liếc một chút, nhẹ nhàng trả lời: "Các người tìm sai đối tượng chứ ? ! Các người đắc tội với người cũng không phải là ta."

Chương 172: Qua Miên Phưởng đường

Triệu Đại Hải một hàng ba người văng vẳng dạ dạ, cung cung kính kính thối lui ra tiểu viện, lái rời xường ép dầu ngõ hẻm. Trên xe Triệu Đại Hải một mực suy tư Lưu Nhất Minh nói, "Các người đắc tội với người không phải là ta. . ."

Điều này nói rõ Kim Đại thiếu hoàn toàn là vì cô gái kia ra mặt nha! Má ơi! Người một lần ra mặt, cũng là hơn trăm triệu nguyên đại giá cả. Cô bé này đến có quý giá bao nhiêu nha!

Kim Đại thiếu không được là chuẩn bị cùng với Lâm Phú Thiên Kim đính hôn sao? Làm thế nào cùng hần nữ hài câu câu đáp đáp? Triệu Đại Hải nghiêng đầu vẫn nhĩ tử, "Cô gái kia rất đẹp sao?"

Triệu Lỗi thấy lão đầu tử vẫn, không tránh khỏi trong đầu hiện ra Đỗ Vũ Phi hay mạo bóng hình xinh đẹp, đào mặt như vậy béo mập thêm thanh thuần khuôn mặt. Nuốt nước miếng một cái nói: "Đẹp đẽ, thật là đẹp đẽ không thể tưởng tượng nổi!"

Triệu Đại Hải vừa thấy nhĩ tử đức hạnh, phì phò, mình bạch, cái này Kim Đại thiếu rõ ràng là kim ốc tàng kiều nha! Coi như nam nhân, Triệu Đại Hải không bình thường lý giải, trên đời nam nhân kia không hy vọng tam thê tứ thiếp, trừ phi nha phương diện kia không được.

"Qua Miên Phưởng đường."

Không ngừng chốc lát, xe Mercedes liền đậu sát ở Miên Phưởng trên đường, đoàn người xuống xe đi bộ xuyên qua có thể người trong gia đình lối đi bộ.

Trên đường rộn rịp đều là Miên Phưởng xường công chức về hưu, có sửa giày, bơm hơi tu xe đạp, có bán thức ăn, vịt quay, nước sốt thịt ăn vặt, có khâu vá sửa lại y phục chờ một chút không phải là ít, tất cả đều là bên dưới công nhân viên chức hoặc là về hưu không có chuyện làm, tìm một chút chuyện làm Miên Phưởng lão nhân.

Triệu Đại Hải một bên đi vào trong, nhìn hình hình sắc sắc lớp dân chúng, một bên vẫn con trai ở bên người:

"Cái nào là cô gái kia phụ mẫu?"

Chính lúc này, ba người bỗng nhiên ngừng đầu, trước mặt xuất hiện một nhánh hàng lão dài đội ngũ. Đưa mắt nhìn lại, Vinh Khánh bánh rán hành, năm cái mỡ đồng loang lỗ chữ lớn nhào tới trước mặt.

Bên trong một đôi đôi vợ chồng trung niên, nam hơn năm mươi tuổi, trên thân vây quanh roi xuống nước mấy mảnh mỡ đồng màu trắng khăn choàng làm bếp, đang ở khom người, cúi đầu, về mặt chuyên chú, thuần thực nắm một cái đầu bôi lên bánh mì, lại nhanh chóng bắt một nắm muối bôi lên, cuối cùng là một bó to hành lá cắt nhỏ vãi lên, cuốn thành từng cái bột nhào về sau, "Ba ba ba "

Chính tề đường xếp hàng đến đốt nóng chảo dầu trên. Toàn bộ hoạt động giống như nước chảy mây trôi trôi lọt.

Có thể lò lửa pha nướng dưới, phát ra "Xèo xèo" âm thanh. Trong tiệm lập tức tản mát ra mùi hành cùng thịt hỗn hợp mùi thơm.

Để cho người xem, nghe, ngửi, thèm ăn nhỏ dãi, khẩu vị mở rộng ra, nước miếng chảy ròng.

Không ít đi theo nãi nãi, gia gia lò mờ trắng nhóc cắn đầu ngón tay, chảy nước miếng nha nha nói: "Thật là thơm nha! Nãi nãi, ta muốn ăn."

"Hào hào hào! Lập tức tốt ha ha!"

Bên ngoài ba người thấy một màn này, dạ dày "Ưc một tiếng, cũng không tránh khỏi xách một cái nước miếng.

Triệu Lỗi đến nhận biết Đỗ Vũ Phi phụ mẫu, lần trước hai người bọn họ miệng nằm viện thì, hần đã từng qua thăm trải qua.

Vì vậy vừa nhìn xuống, lúc ấy liền nhận ra. Bật thốt lên: "Lão đầu, đây chính là Đỗ Vũ Phi phụ mẫu. Triệu Đại Hải nghe, trên dưới trái phải quan sát tỉ mỉ cái này có có chút phá gian hàng, tâm lý không biết đang suy nghĩ gì, phân phó đi theo tài xế nói: "Đi mua hai cái bánh nướng ném thử!"

Tài xế vừa thấy dài như vậy đội ngũ xếp hàng mua phải đợi đến khi nào, lão bản cùng thiếu gia có thể các loại không gấp.

Lúc này từ trong túi móc ra một tấm tờ trăm nguyên, ngăn lại một vị mới vừa mua được bánh rán hành đại gia nói: "Lão nhân gia, một trăm đồng đổi hai người bánh nướng."

Nói xong, cũng không chờ lão đầu có đồng ý hay không, chớp đoạt lấy khô dầu, tiền nhét mạnh vào lão đầu trong tay, xoay người rồi đi.

Lão đầu lúc này há hốc mồm, nắm tiền còn chưa kịp phản ứng, trong miệng ai ai kêu hai tiếng, người tuổi trẻ cũng không quay đầu lại, lúc này mới tin tưởng là thực sự. Nắm tiền ha ha chi để, trong miệng la lên: "Phát, phát, 1. 5 nguyên tiền một cái bánh rán hành, người có tiền này thật là người gốc nhiều

tiền."

Bắt được bánh bột Triệu Đại Hải đầu tiên là bắt được mũi bên cạnh ngửi một cái, cánh mũi xúi giục, thoang thoang xông vào mũi, lúc này cái miệng cắn một cái, cửa vào vừa xốp vừa giòn, thơm tho phun ngon miệng, khỏi phải nói vị giác nhiều thoải mái, thật là thơm tho phải hơn đem đầu lưỡi cắn.

Sên soẹt hai cái ba thanh liền vào bụng, chưa thỏa mãn, le lưỡi, thêm đôi môi, thờ dài nói: "Cái này để cho ta nghĩ lên khi còn bé bà ngoại quây bánh bột ngô."

Nhìn một chút bên trong bận rộn không ngừng Đỗ Vinh Khánh phụ phụ, nhấc chân bước, càng nhiều đội ngũ, trực tiếp đi tới lò trước, hai tay nâng từ bàn thân danh thiếp đưa tới, mở miệng nói: "Sur phụ, ta là Thịnh Thiên ông chủ khách sạn, đây là ta danh thiếp."

Đỗ Vinh Khánh ngẩng đầu lên kinh ngạc xem lên trước mặt vị này Âu phục, bụng phê đại lão bản, vội vàng xoa xoa tay, hai tay nhận lấy danh thiếp, đập vào mắt, rõ ràng là, Thịnh Thiên quốc tế chủ tịch Triệu Đại Hải.

Nhất thời trong lòng cả kinh, có chút không biết làm sao, nghi ngờ hỏi "Ngài. . . Ngài đây là?"

"Ha ha! Ta muốn mời người đi chúng ta Thịnh Thiên quán rượu, còn làm cái này bánh rán hành, một tháng tiền lương, mười ngàn nguyên khởi bước, không được, hai chục ngàn nguyên một tháng."

Chính ở bên trong cửa nhồi mị hạ Xuân Lệ nghe, đẩy tay cửa cũng không kịp lau quay ra đến.

Hai vợ chồng khiếp sợ nhìn Triệu Đại Hải, không thể tin được.

Xếp hàng nhiều người là Miên Phương xưởng lão công chức con gái, mọi người nghe cũng đều chắc lưỡi hít hà không dứt, nghị luận ầm ỉ.

"Sur phụ, người một ngày có thể bán ra qua bao nhiêu bánh rán hành, ta cho người dựa theo 300 tính toán, một mình người mới bán 1. 5 nguyên, ta mới vừa rồi đánh giá coi một cái, người mì này bột, dầu, thịt, gia vị, chế tác có như thế coi trọng, không sai biệt lắm cũng phải 1.3 nguyên, một cái bánh của người lời mấy cái mao tiền, một tháng cao nhất lợi nhuận 5000 nguyên tiền."

"Cái này lại không tính toán, người còn có điện nước, thỉnh thoảng còn có Thành Quán, vệ sinh phòng dịch, tới có thể phạt ít tiền, người hai miệng có thể hạ xuống bao nhiêu."

Hai vợ chồng nghe cười khanh khách, thực tế nói với người ta không sai biệt lắm.

Lúc này, xếp hàng người bắt nắn, la lên: "Vinh Khánh, người nếu như qua quán rượu, chúng ta đây thì cũng không ăn được bánh rán hành!"

"Đúng nha! Thịnh Thiên quán rượu ta biết, có thể Đông Khu trong mình Miên Phương đường hơn hai mươi dặm đường đây!"

"Cái này bánh rán hành, mọi người chúng ta cơ hồ mỗi ngày đều muốn ăn, con của ta ăn, bây giờ ta dẫn tiểu tôn tử cũng tới ăn, các người nếu như đi. . ."

"Đúng nha! Vinh Khánh, hai người các người miệng nằm viện thì, mọi người cũng đều giúp không ít việc, các người nếu như đi, mọi người sau này thì cũng không ăn được."

Nguyên bản Đỗ Vinh Khánh cùng hạ Xuân Lệ nghe đại lão bản đề nghị, từ khiếp sợ đến kinh hi, thập phần ý động, nhưng bây giờ nghe lão đồng sự, hàng xóm cũ nói, lại có chút do dự, nói thật, hai người bọn họ miệng cả đời lớn nhất thời gian tốt đẹp đều ở lại chỗ này, từ kết hôn đến con trai của nữ nhi xuất thế, mưa gió vài chục năm, cười qua khóc qua, ngọt trái qua khổ cực trái qua, từng ngọn cây cọng cỏ, một người một chó cũng sớm đã thực lạc trong lòng, tình cảm thâm hậu, như thế nào cũng có thể dứt bỏ không được.

Chờ nghe được câu nói sau cùng về sau, Đỗ Vinh Khánh cắn răng, sắc mặt nghiêm túc đem trong tay danh thiếp trả lại cho Triệu Đại Hải, nói: "Lão bản, xin lỗi, người hảo ý, ta tâm đắc."

Nói xong, quay đầu hướng về phía đại gia hỏa hô: "Đoàn người yên tâm, chúng ta sẽ không đi. . ."

"Xôn xao" đám người một hồi xôn xao, đại gia hỏa rồi rít khen ngợi.

Lúc này trong đội ngũ lúc đầu Đỗ Vinh Khánh về hưu Tào ban trưởng gợn tay lên, nói: "Vinh Khánh hai vợ chồng nhiều năm như vậy làm người thế nào, mọi người đều thấy ở trong mắt, bây giờ vật giá leo thang lợi hại, mà nhiều năm như vậy, bánh rán hành vẫn luôn là một khối 5, ta có một đề nghị, mảnh liệt yêu cầu tăng giá, 2 nguyên nhất cái mọi người nói thế nào?"

"Được ! Đồng ý!"

"Ăn ngon như vậy bánh bột, sớm nên tăng giá."

"Cái này này được nha! Lão ban trưởng, nhiều năm như vậy đều là hàng xóm láng giềng chiếu cố, nếu chúng ta một ngày đều không làm tiếp được." Đỗ Vinh Khánh kích động mặt đỏ cổ to, mắt đều đỏ, run rẩy đôi môi mấy đạo.

"Làm sao không được, giá tiền này chúng ta nói tính toán, cho đây là mười nguyên tiền, cho ta năm cái bánh bột!" Tào ban trưởng quyết ria mép, trợn con người, nghiêm nghị nói.

"Ai! Hào hảo hảo!"

Đỗ Vĩnh Khánh nhanh nhẹn xuất ra túi thực phẩm bắt đầu hướng bên trong trang bị, bên trong hạ Xuân Lệ giờ phút này lại quay lưng lại, len lén gạt lệ.

Đứng ở cửa Triệu Đại Hải thấy một màn này, cũng không tránh khỏi làm rung động, tâm lý mặc thán, lớp tiểu nhân vật cũng có chính mình cố thủ, cố nhân nói sống thanh bần vui đời đạo, ta coi như là thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Dưỡng Sinh Quán khai trương

Chậm rãi lái rời Miên Phưởng đường xe Mercedes bên trong, Triệu Đại Hải sắc mặt âm tình bất định, lấy quá điện thoại di động gọi thông quán rượu mua hàng giám đốc dây số.

"Người một hồi đến Miên Phưởng đường nơi này có một Vĩnh Khánh bánh rán hành, hôm nay đặt trước mua 100 cái bánh rán hành, ngày mai 200 cái, ngày kia 300 cái, làm vì tử điểm chúng ta một đạo đặc sắc thực vật cho khách nhân."

Triệu Đại Hải cân nhắc thẳng cẩn thận, phải cho Đỗ Vĩnh Khánh hai vợ chồng một đoạn hòa hoãn thời gian, trong tiệm mình mỗi ngày một ngàn cái bánh bột nhẹ nhàng thoải mái không thành vấn đề, nhưng nếu là thoáng cái dưới lớn như vậy đơn, bọn họ khẳng định không làm được.

Số lượng tăng lên, truyền đưa cho bọn hắn hai cái một cái tín hiệu, chính là nên tuyển nhân viên, nên mở rộng kinh doanh.

Như vậy trợ giúp bọn họ, mới nghiêm túc đang giúp giúp bọn họ, thuộc về song phương hợp tác tổng cộng thắng sự tình, chắc hẳn vị kia Kim Thiếu Gia biết, cũng sẽ không ở nhớ hận chúng ta Thịnh Thiên quán rượu.

"Vâng, chủ tịch, ta đây đi làm ngay!" Điện thoại bên kia truyền tới một tiếng thanh âm cung kính.

"Người không muốn đề người gia giá cả, mua giá cả cứ dựa theo 5 nguyên một cái, quay đầu chúng ta bán cho khách nhân 8 nguyên một cái tốt."

Triệu Đại Hải hướng về phía Microphone nghĩ ngợi dưới, đắn đo.

"Minh bạch, ta nhất định tuân theo chủ tịch ý tứ làm" Mua hàng giám đốc cúi người gật đầu nói.

Bên cạnh Triệu Lỗi nghe trọn mắt hốc mồm, ngậm lấy đôi môi nói: "Lão đầu, người điên rồi nha!"

"Hừ! Người biết cái gì! Có thể tới mình quán rượu ăn cơm đều không thiếu tiền, muốn chính là khẩu vị, ăn chính là một cái nhớ lại, ta tin tưởng phàm là ăn đến cái này bánh rán hành người, nhất định sẽ khen không dứt miệng."

"Minh bán không phải là bánh rán hành, bán là tình cảm, hiểu không?"

Triệu Đại Hải ngữ trọng tâm trường dặn đi dặn lại dạy dỗ nhi tử.

Triệu Lỗi tỉnh tỉnh mê mê, hẳn không có trải qua, vẫn luôn là mặt đường trong lon lón lên, đối với một đời trước người trí nhớ không có chút nào cảm xúc, nhưng cũng biết cái này bánh rán hành đồ ăn ngon (ăn ngon).

"Cái...kia Đỗ Vũ Phi không phải là người bạn học cùng lớp sao?"

Triệu Lỗi gật đầu một cái, ngẩng đầu nhìn cha hắn.

"Người cho ta chăm chăm nàng, không cho phép bất kỳ khác nam sinh đến gần nàng, biết chưa?"

"Ta tính toán nhìn ra, cô bé này chính là Kim Đại thiếu cảm luyện, người nào đụng, người nào xui xẻo!"

"Vị này Kim đại thiếu gia cũng không phải vô lý người, hôm nay thái độ cũng rất có thể tỏ rõ hết thấy."

Đang lúc ấy thì, điện thoại vang, một nhìn số là Tài Vụ Tổng Giám đánh tới, vội vàng kết nối.

"A lô ! Chủ tịch, tin tức tốt, cổ phần vé đã dừng ngã, đã dừng ngã, hơn nữa đang từ từ tăng lên. . ."

Triệu Đại Hải nghe, một sợ bấp đui, la lên: "Được ! Tốt. . ."

"Xem ra là Kim gia bên kia nhả ra, ai! Quá tốt."

Triệu Đại Hải con người rạng ngời rực rỡ, phát ra làm người ta sợ hãi ánh sáng sáng ngời, quay đầu nhìn chăm chăm nhĩ tử, gần từng chữ: "Cái. . .kia Đỗ Vũ Phi, ta bắt kẻ người dùng biện pháp gì, nhất định phải lấy lòng nàng, nàng chính là mình trong tay bí mật vũ khí, theo coi chừng nàng, Kim Đại thiếu sau này chắc chắn sẽ không bạc đãi nhà chúng ta."

"Ha-Ha! Chỉ phải làm cho tốt một kiện sự này, tiểu tử người chính là nhân họa đắc phúc, chỉ cần cùng Kim Thiếu Gia kéo bên trên quan hệ, nhà chúng ta liền có cơ hội xâm nhập Dự Châu thượng tầng xã hội."

Nghe đến đó, Triệu Lỗi chính là ngu nữa, cũng nghe hiểu, tuy nhiên tâm lý rất không bỏ, nhưng đại thế như thế, đối mặt Kim gia con vật khổng lồ này, chính mình căn bản vô lực phản kháng, đang trừng người ta liếc một chút, người ta lập tức cho người hóa thành phần vụn.

Tính toán, trên đời nơi nào không có thom, cái này Đỗ Vũ Phi rõ ràng không phải là ta như vậy người có thể chắm mút, Triệu Lỗi nào từ không ngu ngốc, trong nháy mắt liền biết nên làm như thế nào.

"Lão đầu, người yên tâm đi! Cơ hội này ta nhất định sẽ bắt được."

Triệu Đại Hải vỗ nhĩ tử vai cạnh, ngữ trọng tâm trường nói: "Nhĩ tử, hôm nay buộc người cho Kim Thiếu Gia quý xuống, người cũng không nên cảm thấy ủy khuất, bao nhiêu người muốn quý xuống còn không có cơ hội này đây!"

Triệu Lỗi trong đôi mắt lóe quang mang, nặng nề gật đầu một cái.

...

Đồng đường lớn, trường sinh Dưỡng Sinh Quán, hôm nay khai trương, trước cửa bày ra hai lưu giàn trồng hoa, com một trận dây pháo về sau, cũng không sao động tĩnh.

Yến Tử bọn họ từ Hoàng gia nhất hào sự tình về sau, bị trường học đồng học chỉ chỉ trở trở, không ít rồi rít nghỉ học, Yến Tử không bao lâu cũng nghỉ học. Lưu Nhất Minh nghe nói về sau, một cú điện thoại làm cho các nàng đều trải qua tới làm.

Hôm nay Yến Tử dẫn đầu, bày tám cái nữ hải mặc áo dài, ăn mặc thanh tân tịnh lệ, hoa chi chiêu triển.

Đáng tiếc một buổi sáng, không có một khách nhân đi vào, Bàn Tử cũng ngồi ở trong phòng khách, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút.

Bên trong Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử mỹ mỹ ngồi xếp bằng ở Tự Linh Trận Trận Tâm, cảm thụ từ bốn phía tập hợp đến tinh khí, hai mắt thẳng sáng lên, trận này quả nhiên kỳ diệu, có thể nói nghịch thiên, đây là thiết Âm Dương, đoạt tạo hóa nha!

Một ngày đi qua, ra hơn ba giờ chiều có một cái hoàn vệ công nhân tới đòi ly nước, liền không có vào một người khách.

Bàn Tử có chút ngồi không yên, phải biết từ đầu đến cuối đầu nhập hơn mười triệu, cái này không có sinh ý làm sao có thể được! Chính là Yến Tử cũng tâm tiêu không được.

Vài người tụ lại cùng một chỗ, ríu ra ríu rít.

"Nếu, chúng ta cũng in ấn tiểu truyện đơn, qua phát truyền đơn."

"Hoặc là qua cửa bệnh viện kéo người!"

"Mình cái này tuy nhiên thấp trung cao đều gồm cả, nhưng ta cảm thấy vẫn là phải mở mang một ít người có tiền tới mới được."

Bàn Tử cũng pháp phòng thấp thỏm, không nhịn được cầm điện thoại lên gọi thông Lưu Nhất Minh dãy số.

"A lô ! Minh ca, sinh ý không tốt lắm nha! Một ngày không có một khách nhân."

Lưu Nhất Minh nghe cười một tiếng, như là trước kia chính mình còn tồn lấy kiếm tiền tâm tư, bây giờ hoàn toàn không có có ý nghĩ này, chỉ phải bảo đảm thu chi thẳng bằng là được rồi.

Bây giờ chính là đánh Dưỡng Sinh Quán nguy trang bày Tự Linh Trận tiết điểm, sau này tốt toàn bộ mạng lưới liên minh quốc tế, tạo thành siêu cấp "Tự Linh Trận", giúp chính mình tu hành.

"Qua Đài Truyền Hình giấy báo diễn đàn, làm cái quảng cáo, trường sinh Dưỡng Sinh Quán khai nghiệp đại cát, miễn phí trị liệu bệnh phong thấp, lão thấp khớp ba ngày, không có hiệu quả đền 10 vạn."

"Ngoài ra ở trước hiệu cửa làm một cái biển quảng cáo, trên viết: Điều Âm Dương, chữa phong thấp, một lần thấy hiệu quả, không có hiệu quả tiền bồi thường 10 vạn nguyên."

Bản Tử nghe một cái lưỡi, còi miệng hỏi: "Bồi thường 10 vạn, chuyện này. . Minh ca, cái này làm được hả?"

...

Đêm đó truyền hình cuộc sống đô thị kênh, chuyên nhất phát đi cái này một bên tin tức, ký giả còn qua thể nghiệm một chút, bên trong bằng gỗ mang theo một đầu mùi thơm phòng thay đồ, phòng tắm;

Cổ kính Dưỡng Sinh phòng, khe suối róc rách, bên trong mây mù lượn quanh, người vừa mới đi vào, ngồi xếp bằng ở đặc chế trên giường, tâm lý đột ngột sinh ra biến ảo khôn lường cảm giác, thoáng cái thì dễ xuống thể gian hết thấy tục sự.

Tự giác một cổ như ngọc êm dịu khí tràn đầy xâm vào bên trong cơ thể, quanh thân ấm áp, vô cùng thoải mái, không tránh khỏi nhắm mắt mơ màng thiếp đi, 30' sau, hành hạ Nữ Chủ Bá hồi lâu nhức đầu gối thật thoáng cái biến mất.

Hướng về phía màn ảnh, về mặt kính hi nói: "Cái này quả thực quá kỳ diệu, quá thần kỳ, đông đảo các thị dân có bệnh phong thấp thật hẳn đến thể nghiệm xuống. Chủ Quán cho ra cam kết, một lần thấy hiệu quả, không có hiệu quả tiền bồi thường 10 vạn nguyên nha!"

Cái này một bản tin vừa ra, khắp thành oanh động, điện thoại đều đánh bễ, rồi rít hỏi có phải là thật hay không?

Sáng sớm ngày thứ hai trời vừa sáng, cửa đã hàng cái này lão dài đội ngũ, tất cả đều là lão đầu lão thái thái.

Yến Tử bọn họ lão về sau, cũng bị trước mắt trận thế cái ta dọa hồng, gấp vội vàng lấy ra băng ghế cho lão đầu lão thái thái ngồi xuống, người người gấp đôi trà lạnh.

Cho tới trưa náo nhiệt dị thường, lúc đầu cần chống gậy, sau nửa giờ, mặt mũi hồng hào, bước đi như bay, trực tiếp ném quai trọng, cười ha ha lấy rồi đi.

Ngồi xe lăn sau khi đi ra, xe lăn cũng không cần, lúc đầu cần người nhà đỡ, cũng không cần, mỗi cái mặt mày hớn hơ, thao thao bất tuyệt, tám tấc lấy làm kỳ lạ.

Khoảng cách trường sinh Dưỡng Sinh Quán chưa đủ 300m xa một nhà bệnh viện đông y, Lý viện trưởng tới hôm qua cũng nghe nói trên ti vi quy tắc này quảng cáo, khịt mũi coi thường, giễu cợt nói: "Bây giờ người trẻ tuổi này thật là gan lớn, da trâu cũng không biết làm sao thôi."

Mười giờ sáng nay đến bệnh viện về sau, Lý chủ nhiệm liền cuống quýt chạy tới báo cáo.

"Viện Trưởng, không được, có ba mươi bệnh nhân đều nói nhao nhao lấy phải ra viện, không muốn ở mình nơi này tiếp nhận trị liệu."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Dám ngênh chiến hay không

Lý viện trưởng Lý Thương Lương bị ngoại giới xưng là "Hoa Hạ chữa trị tê Đại Vương truyền kỳ" "Hoa Hạ trừ danh bệnh phong thấp chuyên gia", ở bệnh phong thấp trong khi mắc bệnh có tuyệt cao dư luận.

Xuất đạo tới nay, áp dụng độc môn Di Độc Công Độc liệu pháp cứu chữa lần lượt phong thấp chứng bệnh khó chữa, đánh chiếm lần lượt nghị nan chứng bệnh, vì trung y được học sự nghiệp làm ra rất lợi hại đại công hiến.

Khiến cho mấy chục ngàn tên Bệnh viện khớp mãn tính, hậu sản bệnh phong thấp, Cột Chất mọc thêm, lưng sụn đệm cột sống vượt trội chứng, đau phong, vai Chu Viêm, xương cổ bệnh các loại bệnh phong thấp cùng với viêm ruột kết, nhánh khí quản ho suyễn, bệnh vẩy nến các loại nghị nan Bệnh Hoạn Giả thoát khỏi Bệnh Ma, hướng đi hạnh phúc nhân sinh cung điện.

Hầu như trong và ngoài nước nổi tiếng, thiên hạ bệnh phong thấp người mắc bệnh không người không biết, không người không hiểu, danh mãn thiên hạ.

Lý viện trưởng nghe người phía dưới báo cáo, cũng cả kinh, vội hỏi đều là những bệnh nhân kia gây chuyện?

"Viện Trưởng, đều là phong thấp Viên khớp, còn có nửa người tê liệt một ít bệnh nhân, trong này có không ít về hưu Lão Cán Bộ, về nước Hoa Kiều, đều là người có tiền, Trung Vinh Thịnh tập đoàn chủ tịch phụ thân Vinh lão gia tử huyền náo hung hăng, cô động móc nối lấy toàn khoa phòng bệnh nhân xuất viện."

"Ảnh hưởng này quá tồi tệ, phải mau nghĩ biện pháp khống chế nha! Viện Trưởng? !"

Lý viện trưởng nghe một chút, nội tâm rét một cái, cái này đều là mình Tài Thần nha! Những người này mỗi ngày chi tiêu đều tại ngàn nguyên trở lên, cho bệnh viện cống hiến bao nhiêu GDP.

Quả quyết nói: "Không được, tuyệt đối không thể để cho bọn họ xuất viện! Ta đi xem một chút!"

Trong chốc lát, Lý viện trưởng đi tới đặc hộ trong phòng bệnh, Vinh lão gia tử giờ phút này chính ngồi trên xe lăn, chỉ huy bảo mẫu mang vào ... Chính mình thích nhất uống Bích Loa Xuân lá trà, chính mình khống chế xe lăn liền muốn đi ra ngoài.

"Vinh lão, người đây là làm gì nhỉ?"

Một phen khổ cực khuyên không có kết quả, Vinh lão gia tử còn dẫn người rời đi.

Lý viện trưởng tức giận, phái người xa xa theo sau lưng, không bao lâu về sau, công tác nhân viên gọi điện thoại tới.

"Viện Trưởng, quả nhiên, bọn họ đều chạy đến nhà kia mới mở nghiệp Dưỡng Sinh Quán trong qua."

Lý viện trưởng nghe mây nhú lại đến rất cao, lạnh rên một tiếng, sắc mặt tái xanh, phản phò nói: "Mặt thiết chú ý bọn họ, ta không tin chính là một cái Dưỡng Sinh Quán là có thể trị hết cái này lập đi lập lại phát tác bệnh phong thấp!"

"Phải!"

Trường sinh Dưỡng Sinh Quán bên ngoài, quả nhiên vô hàng dài đồng dạng đội ngũ, phi thường náo nhiệt, Lý chủ nhiệm dù bận vẫn ung dung nhìn, bắt ngờ lộ ra khinh bỉ nụ cười, hừ nhẹ một tiếng.

"Cái này tất cả đều là tìm kỳ thác chứ ? Khó cho các người lại muốn ra loại này oai chiêu?"

Bất ngờ nâng cổ tay lên, nhìn đồng hồ đeo tay một cái, mới vừa rồi Vinh lão gia tử đã đi vào.

Hắn chính là biết Vinh lão tình huống, ác tính phong thấp, còn chính là thuộc về Thời kỳ cuối, Cốt Chất toi xóp, then chốt còn đã biến hình, chỉ dưới tê liệt.

Tây Y Trung Y đều bó tay toàn tập, ở Lý viện trưởng tổng hợp trị liệu xong, cũng chỉ có thể trị hoãn ồm đau, khống chế trở nên ác liệt tốc độ mà thôi.

Hắn rất lợi hại muốn nhìn một chút Vinh lão gia tử chờ một chút có thể hay không bị nhà bọn họ bảo mẫu mang đi ra, có thể hay không lộ ra hối hận biểu tình thất vọng, tiến tới tức miệng mắng to.

Ha ha, phán đoán xuống một cái, Lý chủ nhiệm tâm lý về này phiền não tâm tình liền giãn ra không ít.

"Chủ nhiệm, ta mới vừa rồi thấy cái, đi vào có tới 100 người, lập tức mau ra đây."

Lý chủ nhiệm gật đầu một cái, nếu như nhiên không bao lâu, sớm nhất đi vào người rồi rít hơn hờ vui mừng đi ra, Dưỡng Sinh Quán bên trong mặc áo dài công tác nhân viên chạy chậm đuổi theo ra đến.

"Đại gia, bác gái, ngài quải trọng, ngài xe lăn rơi xuống."

Đại gia, bác gái quay đầu nhìn lại, trên ngựa về phía sau, cười ha ha một tiếng.

"Cô nương, không dùng được, các người xử lý chứ ? Ném cũng có thể!"

Lý chủ nhiệm nhìn một chút cái này nhạc vui hòa một màn, phì phò, cười lạnh nói: "Từ nơi nào tìm 10 nguyên quán chúng diễn viên? Diễn còn rất giống như!"

"Lý chủ nhiệm, Vinh lão đi ra, mau nhìn, trời ơi!"

Bên người tiểu y tá Tiểu Vương bắt được Lý chủ nhiệm cánh tay nghẹn ngào cả kinh kêu lên.

"Nào? Điều này sao có thể?"

Lý chủ nhiệm nhìn cho lão gia tử sải bước đi ra Dưỡng Sinh Quán đại môn, nhìn bên ngoài phòng quang đăng bầu trời, ngửa mặt lên trời cười to,

"Ha-Ha, quá tốt, trường sinh Dưỡng Sinh Đạo Quán, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Lý chủ nhiệm thất thần nhìn bước đi như bay Vinh lão, ngây người như phỗng, trong miệng tự lẩm bẩm: "Điều này sao có thể? Điều này sao có thể?"

Một tuần sau, mượn truyền hình tin tức, Internet truyền thông, QQ, Micro Blog lời đồn dưới, người trong nước đều biết Dự Châu thành phố có một nhà ngưi bức trường sinh Dưỡng Sinh Đạo Quán, có thể duy nhất chữa trị trải qua nhiều năm bệnh phong thấp cùng với nửa người tê liệt các loại nghi nan tạp lầy.

Không ít gặp ốm đau hành hạ hồi lâu người mắc bệnh nhận được tin tức về sau, giống như trong bóng tối nhìn thấy đèn sáng, rói rít ở con gái đi cùng, chen chúc tới.

Nhất thời đẩy áp cả người, cảnh sát giao thông không thể không điều động Cảnh Lực ở Trường Sinh Đạo quán bên ngoài duy trì trật tự.

Yến Tử bọn họ vội vàng không thể tách rời ra, Bàn Tử cùng tới trợ giúp Vương Đại Lôi các loại để không ngậm miệng được.

Từ bắt đầu thu phí ngày thứ nhất, một ngày thu nhập thì đến được 10 triệu, dĩ nhiên nơi này 80% đều là một ít bọn phú hào nghe nói có thể điều hòa Âm Dương, kéo dài tuổi thọ về sau, rói rít tới làm Thẻ Vip, một lần sung mãn phí cũng là 10 vạn, vài chục vạn, trên một triệu không giống nhau.

Không ít người thương nghiệp nhân sĩ, thậm chí đưa cái này Thẻ Vip coi là trân quý lễ vật tặng khách hàng.

Mọi người đều đang sôi nổi nghị luận, trên Internet từ từ xuất hiện một ít thanh âm chất vấn, phê bình Trường Sinh Đạo quán tồn tại giả tạo tuyên truyền, phóng đại hiệu quả trị bệnh, bỏ tiền thuê mướn kẻ lừa gạt các loại hiểm nghi, yêu cầu công thương tiến hành tra xử.

Lúc này trên bảng đột nhiên xuất hiện một cái Micro Blog tin tức, Hoa Hạ "Đánh giá Đầu Sĩ" nhắm thẳng vào Trường Sinh Đạo quán giờ trò bịp bợm, lừa dối thể nhân. Mở ra Micro Blog về sau, xuất hiện "Đánh giá Đầu Sĩ" ký hiệu tính hình cái đầu, bác văn bên trong liệt kê ra mấy giờ nghi vấn.

Đồng thời, Phương Nguyệt Lưu bắt đầu liên tục tiếp nhận truyền hình truyền thông thăm hỏi, tuyên bố "Trường Sinh Đạo quán" cũng là đánh Trung Y cái này nguy khoa học cò xí, lừa gạt, tụ tập tài phú, ta nghe nói bọn họ một ngày thu nhập thì đến được hơn mười triệu, đây là một nào cảm giác? Ta muốn cầu công thương lập tức tra phong hết hần, không nên để cho bọn họ hành nghề lừa gạt đi xuống.

Trong lúc nhất thời đối với Trường Sinh Đạo quán tiếng chất vấn xôn xao, một ít phú hào bắt đầu trải qua tới yêu cầu lui thẻ, công thương tới mấy lần yêu cầu, cửa đối diện trước quảng cáo tiến hành chỉnh sửa, phòng cháy chữa cháy vệ sinh phòng dịch cũng liên tiếp tới cửa viếng thăm.

Bàn Tử giận, có Minh ca bảo đảm về sau, Trường Sinh Đạo quán lúc này phát hành một phần thông báo sách.

Quyết định bày mười triệu nguyên đồ ước, trực tiếp khiêu chiến được xưng "Đánh giá Đầu Sĩ" Phương Nguyệt Lưu. Trường Sinh Đạo quán khai phóng sân bãi, Phương Nguyệt Lưu có thể kèm theo người mắc bệnh tới trị liệu, Chuyên Gia Giáo Sư có thể tự mình xem toàn bộ quá trình, có thể ở truyền hình truyền thông trước đây phát sóng trực tiếp toàn bộ quá trình. Mời đồng đạo bạn trên mạng làm chứng.

Như người mắc bệnh quá trình trị liệu khỏi hẳn về sau, Phương Nguyệt Lưu phải ngay mặt hướng Trường Sinh Đạo quán toàn thể nhân viên nói xin lỗi, khôi phục danh dự, cũng bồi thường Trường Sinh Đạo Quán các hạng tổn thất mười triệu nguyên sửa sang.

Như trị liệu thất bại, Trường Sinh Đạo quán lập tức đóng cửa, cũng cho sở hữu khách hàng gấp ba tiền bồi thường.

Phương Nguyệt Lưu, dám nghênh chiến hay không?

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Cái này khoa học mà

Ký giả truyền thông thấy như vậy một phần bá khí trùng thiên thông báo sách, giống như ngửi thấy máu tanh vị cá mập một dạng các lộ ký giả chen chúc tới, nào Dự Trung Nhật Báo, Tân Hoa Xã trú Dự Trung ký giả, Nam Phương đô thị báo chờ một chút đều rói rít điện thoại gọi đến, yêu cầu phỏng vấn Trường Sinh Đạo quán người phụ trách.

Vì thế Trương Nghị không thể không tốt tốt thu thập một chút, Âu phục, đánh cà vạt, một bộ tuổi trẻ tuấn kiệt bộ dáng xuất hiện màn ảnh trước mặt, đám phóng viên đều cả kinh, đều không thể tin được chọc thủng trời Trường Sinh Đạo quán người phụ trách lại là như thế một người tuổi còn trẻ nam hài, bộ dáng kia vẫn còn ở lên đại học đi!

"Tuồng tiên sinh, ta là Nam Phương đô thị báo ký giả, ta muốn hiểu biết quý Đạo Quán trị liệu phong thấp nguyên lý là cái gì?"

Bàn Tử đầu gì cũng hỏi qua Minh ca phương diện này đề tài, không chút hoang mang, thẳng thắn nói.

"Cõi đời này người, vì sinh kế, hoặc vì giấc mộng, hao tổn tinh thần sức lao động, đưa đến trong cơ thể Âm Dương mất thăng bằng, phong hàn ẩm ướt làm theo thừa cơ mà vào, đại đa số bệnh phong thấp đều là như thế."

"Vì vậy chúng ta dùng đặc thù một chút thủ đoạn, điều hòa trong cơ thể hần Âm Dương, lần nữa khôi phục thăng bằng chuyển hình dáng, lục đại tà khí dĩ nhiên là sẽ bị hàng ra bên trong thân thể."

Vị mỹ nữ này ký giả rõ ràng một bộ không quá tin tưởng đáng vẻ, nhú chân mày lá liễu, giờ Microphone, khê hé đôi môi đỏ mộng.

"Là thủ đoạn gì? Từ trường?"

"Ha ha! Cái này là chúng ta Hạch Tâm Cơ Mật, ta không thể nói!"

"Ta làm sao nghe được hình như là Đạo Gia một bộ kia hư vọng câu chuyện, nào Âm Dương nhỉ? Nào tà khí nhỉ? Nó khoa học căn cứ ở nơi nào?"

Bàn Tử nghe, có chút do dự, não tử mắc kẹt, cái trán bắt đầu thẳng đờ mồ hôi lạnh, hai cổ run rẩy, tâm hồng không dứt.

"Cái này, cái này khoa học chứ sao. . ."

Mỹ nữ ký giả khoe miệng cong lên, tựa hồ cũng không nờ nhìn Bàn Tử lúng túng đáng vẻ, dời đi phương hướng một chút hỏi.

"Bây 10 triệu nguyên tiền đặt cược, cái này là vì thu được người nhãn cầu, chế tạo kiến tạo oanh động hiệu ứng, hay là thật nguyện ý đối ngoại khai phóng toàn bộ nghiệm chứng chương trình?"

Bàn Tử nuốt xuống một cái nước miếng, chính mặt tàn khốc nói: "Chúng ta Dưỡng Sinh Đạo Quán không dám nói hành y tế thế, cứu vãn người mắc bệnh ở tại thủy hỏa giữa, nhưng chúng ta khai trương ba ngày qua cho Dự Châu thành phố đông đảo bệnh phong thấp người mắc bệnh miễn phí trị liệu, cái này là không tranh sự thật, chỗ này của ta có một phần sở tự, ba ngày qua chúng ta tổng cộng miễn phí cứu chữa 356 1 người người mắc bệnh, vài xu không lấy."

"Nói cái gì thu được người nhãn cầu, là một loại tiếp thị thủ đoạn, ta cảm thấy đến liền là đánh rắm, hần Phụng Nguyệt Lưu căn bản cũng không biết chúng ta cái nghề này, dựa vào cái gì ở trên ti vi, trên Internet tung tin vịt bêu xấu, chúng ta đây là đang lúc phản kích!"

"Xin chào, ta là Kinh Hoa Nhật Báo, ngoại giới có con tin nghi các người thành công cứu chữa người mắc bệnh phần nhiều là đều là tiêu tiền thuê mướn đến nhờ nê, người đối với lần này có cái gì phải nói?"

"Đây hoàn toàn là bêu xấu, trần truồng tung tin vịt, trong tay của ta đều có người mắc bệnh bằng danh sách, đều có theo có thể tra, các người có thể lần lượt, cũng có thể ngẫu nhiên rút ra tên danh sách tự mình phỏng vấn người trong cuộc."

Bàn Tử lòng đầy căm phẫn, tức giận mắng.

"Các người Dưỡng Sinh Đạo Quán có phải hay không cùng Phụng Nguyệt Lưu có cái gì nội bộ giao dịch, mướn cơ hội đồn thổi lên, lấy đề cao danh tiếng?"

"Thúi lắm!" Bàn Tử "Ba" nhất chương, chụp tới trên bàn, khí muốn phiến trước mặt ký giả và mặt.

. . .

Ngày thứ hai, truyền hình, Internet truyền thông rồi rít báo cáo, Trường Sinh Đạo quán người phụ trách ngôn ngữ thô bỉ, tri thức nông cạn, lời quảng cáo kinh hãi người nhãn cầu, không ít truyền thông bình luận người đề nghị Công Thương ngành vệ sinh đối với lần này thật tốt tra một chút.

Trong lúc nhất thời phê bình tiếng sóng dâng cao, trên Internet không ít bàn phím hiệp (giống ở ta) rồi rít công kích chửi rủa Trường Sinh Đạo quán.

"Liên như vậy một tiểu tử chưa ráo máu đầu cũng dám cùng ở nước ngoài du học trở về Đại khoa học gia Phụng Nguyệt Lưu đối chiến, sống được không nhịn được."

"Mãnh liệt ủng hộ đánh giả Đẩu Sĩ Phụng Nguyệt Lưu, đánh rụng Trường Sinh Đạo quán cái u ác tính này!"

"Quăng lên chúng ta đại đao đến, đi theo Phụng đại hiệp đánh giả nha!"

"Mập mập này, là từ nơi đó đụng tới đùa bỡn, một chút kỹ thuật hàm lượng cũng không có, đầu gì chuyên nghiệp một chút nha!"

"Đúng vậy, Xem ra hoàn toàn chính là một cái SB. . . ."

. . . .

Buổi chiều, Phụng Nguyệt Lưu Micro Blog phát hành động thái, tiếp nhận Trường Sinh Đạo quán thư khiêu chiến, đã cùng Hoa Hạ Viện Khoa Học

Bảo An Quốc Viện Sĩ bắt được liên lạc, Thủ Đô Trung Y bệnh viện nguyện ý cung cấp mười tên bệnh phong thấp người tình nguyện, tham gia lần này thí nghiệm.

Dự Trung Hoa Hạ bệnh viện đông y Viện trưởng Lý Thương Lương, "Hoa Hạ trứ danh bệnh phong thấp chuyên gia", cũng biểu thị nguyện ý tham gia đến cái này nghiệm chứng trong tiểu tổ quá trình.

Lý Thương Lương sau khi để điện thoại xuống, cười mở cười to, rốt cuộc trút con giận, lầm bầm: "Trường sinh, trường sinh, lần này cho ngươi nửa tháng sẽ chết rồi, Ha-Ha!"

Hắn mặc dù không rõ trắng sinh ra Đạo Quán là thế nào làm, nhưng trực giác nói cho hắn biết, trong này nhất định là có quỷ, nhất định có cái gì người không nhận ra thủ đoạn, hắn tuyệt không tin giống như Vinh lão đầu nặng như vậy chứng người mắc bệnh có thể được chữa, hắn mấy ngày nay một mực ở theo Vinh lão gia bảo mẫu liên hệ, hiểu biết Vinh lão trạng thái thân thể.

Đáng tiếc, ba ngày trôi qua, Vinh lão quả nhiên bước đi như bay, cũng chưa từng xuất hiện dị thường.

Dù vậy, hắn vẫn kiểm định quan điểm mình, chính mình thấm nhuần phong thấp vài chục năm, bệnh lý, bệnh nhân hầu như như lòng bàn tay, khổ sở suy nghĩ, tìm có thể khắc chế được vật, nhưng chính là cái này, có thể khắc chế phong thấp bệnh dữ phương pháp cũng không nhiều, thấy hiệu quả càng ít hơn.

Một cái thăm hỏi truyền hình tiết mục trên, người nữ chủ trì đối mặt với Hoa Hạ Trung Khoa Viện Viện Sĩ Bảo An Quốc tôn kính giọng: "Bảo Viện Sĩ, đã nhiều ngày, Trường Sinh Đạo quán có thể trị liệu phong thấp bệnh dữ sự tình ở trong xã hội đưa tới oanh động to lớn, ta nghe nói ngài cũng quyết định tham gia ba ngày sau thí nghiệm, có thể nói cho chúng ta một chút người xem biện pháp sao?"

Trước mặt Bảo An Quốc nghe về sau, hơi chút sững sốt một chút, trong đầu không tránh khỏi nhớ tới lần trước Côn Lôn Sơn kinh nghiệm từng trải, người kia cho hắn chấn động đến nay quả nhiên bảo tồn não hải, mà người đó liền ngồi Trường Sinh Đạo quán chỗ thành thị, mơ hồ cảm giác, lần này chấn động trong và ngoài nước sự tình làm không tốt cũng là người tuổi trẻ kia làm ra đến.

Như là trước kia, hắn nhất định nghiêm túc phê phán, đây là nguy khoa học, nhưng bây giờ cũng không dám nói thế với.

Dưới hiện trường người xem, cùng người nữ chủ trì đều kinh ngạc nhìn có chút thất thần bảo Viện Sĩ, nữ chủ trì không tránh khỏi tăng hăng một cái, nhắc nhở Bảo An Quốc.

Bảo An Quốc tỉnh hồn lại, thu suy nghĩ lại, mím chặt một môi dưới, chậm rãi nói: "Vâng, ta ngay từ đầu liền chú ý chuyện này, lục tục nhiều như vậy báo cáo, tốt nhiều được chữa người mắc bệnh đều cảm tạ Trường Sinh Đạo quán là Bồ Tát sống đạo tràng, nếu như ba ngày sau nghiệm chứng có thể thành công nói, chuyện này sẽ cho quốc gia chúng ta dân chúng mang đến bao nhiêu phúc âm, đơn giản là công đức vô lượng!"

Hiện trường người xem một mảnh xôn xao, nghị luận ầm ỉ.

Người nữ chủ trì nghe cũng có chút giật mình, thanh âm run rẩy nói: "Bảo Viện Sĩ, nếu như ta không có nghe lầm nói, người thật giống như nghiêng về tin tưởng bọn họ Trường Sinh Đạo quán?"

"Cái này, ta không dám chắc, cũng không huy bỏ, nói cho cùng không có đích thân nghiệm chứng trải qua, bất quá cõi đời này, xác thực có một ít kỳ dị chuyện, chúng ta khoa học kỹ thuật cũng vẫn không thể hoàn toàn giải đáp những vấn đề kia! Vì vậy ta còn là đề nghị mọi người có thể nắm duy trì bao dung, hoài nghi thái độ."

"Dĩ nhiên ta là khoa học gia, ta sẽ dùng khoa học thái độ đối mặt hết thảy sự vật mới mẻ. Hết thảy đều là thí nghiệm kết quả làm chuẩn!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Tăng mạnh

Sáng sớm, Trường Sinh Đạo cửa quán trước, rậm rạp chằng chịt thành lập lấy trường thương đoàn pháo ký giả truyền thông, xách ghế nhỏ xem náo nhiệt ăn dưa quần chúng tới dồn dập. Các lộ nhân mã đem Đạo Quán bên ngoài đường cái hạng cái nước chảy không lộ.

Đánh giá Đấu Sĩ các lộ Fan giờ là cò đi tới đến hiện trường, thỉnh thoảng kêu hai tiếng khẩu hiệu: "Đánh tới Trường Sinh Đạo quán, đánh tới nguy Trung Y!"

Như vậy một màn cũng làm Bàn Tử cùng Yến Tử khí phá hư, lần lượt bên ngoài nhiều ký giả như vậy, mắng lại không thể mắng, đánh lại không thể đánh, tâm lý bức bối tức giận.

Lúc này, đám người phía sau nhất bang lão đầu lão thái thái không ít, bọn họ đều là lấy được Trường Sinh Đạo quán miễn phí trị liệu người, thoát cái thoát khỏi hành hạ nhiều năm bệnh phong thấp, trong đầu cảm kích Đạo Quán.

Vừa thấy những thứ này thế nào Fan như vậy không phân tốt xấu liền công kích thậm tệ Đạo Quán, thật sự không nhìn nổi.

Có nhà máy điện công chức về hưu Lý đại gia trước kia đã từng đi lính, tính khí so sánh nóng nảy, thấy vậy xông lên phía trước một cái tháo ra bọn họ cờ xí, dùng tay chỉ bọn họ tức miệng mắng to.

"Đánh tới Trường Sinh Đạo quán? Đánh người mẹ chân, các người muốn đánh đến người nào?"

"Người đánh? Người hướng về nơi này đánh?"

"Thật dễ nói chuyện, người không có muốn mắng người mà!" Bị rút lui hết trong tay cờ xí gã đeo kính, vừa thấy tức giận, nhìn hấn là lão đầu, cũng không dám động thủ, không thể làm gì khác hơn là vâng vâng dạ dạ nói.

"Nói người mẹ chân, các người đám này đồng căn bà dựa vào cái gì đánh tới Trường Sinh Đạo quán? Các người có tư cách gì? Có quyền gì?"

"Đúng vậy, các người đám này con nít, quá không có giảng đạo lý."

"Trường Sinh Đạo quán miễn phí chữa khỏi ta lão thấp khớp, làm lớn như vậy việc thiện, các người tại sao là không tốt xấu chẳng phân biệt được?"

"Vậy thì thế nào mới là hấn cho dân chúng làm chuyện gì tốt? Vì quốc gia lại làm gì công hiến?"

"Các người đám này đồ ngu, đọc sách đều đến trong bụng chó qua."

Người tuổi trẻ cũng không phục, mặt đỏ cổ to, lớn tiếng âm ỉ nói: "Các người đều là Trường Sinh Đạo quán tiền mướn đến nhờ, đáng xấu hổ!"

"Đúng vậy, lớn tuổi như vậy, già mà không kính, lại có thể giúp Trường Sinh Đạo quán gạt người, quá vô si!"

Duy trì trật tự cảnh sát nhanh lên tới, kéo ra khoảng cách song phương, tránh cho tứ chi tiếp xúc, nhưng vẫn là cách cảnh sát lẫn nhau chỉ mũi, dậm chân chửi rủa.

Trong phòng khách, Bàn Tử nhìn thấy, phân phó Yến Tử nói: "Nhanh! Cho đại gia các bà bác đưa lên băng Hồng Trà, ký giả bằng hữu cùng cảnh sát các thúc thúc cũng mỗi người một phần."

"Đám kia các cháu liền miễn."

Yến Tử đám người che miệng hắc hắc không ngừng cười, giòn giòn giả giả đáp: "Yes Sir!"

Đại gia các bà bác tiếp băng Hồng Trà rồi rít cảm kích không thôi, ký giả truyền thông bằng hữu cũng nói lấy cảm ơn, cảnh sát thúc thúc làm theo từ chối.

Trước mặt thế đám fan giương mắt nhìn, lại nhìn một chút đỉnh đầu nóng bỏng thái dương, nuốt nước miếng một cái.

Đang lúc ấy thì, đám người phía sau một hồi xao động, có người hô lớn: "Phương Đại Sư đến, đánh già Đấu Sĩ đến."

"Xôn xao" tiếng người khủng bố, tất cả mọi người trông mong xem.

Số lượng xe con, một chiếc xe buýt còn có một chiếc xe cứu thương theo ở phía sau, trong chốc lát đậu sát ở ven đường.

Cửa xe mở ra, lộ ra Phương Nguyệt Lưu đặc trưng tính nụ cười, tinh thần sung mãn chậm rãi đi ra, một bên hướng về phía đám người vẫy tay.

P phía sau thế đám fan âm ỉ lên, hưng phấn cả người run run, oa oa kêu loạn.

Sau đó Bảo An Quốc, Lý Thương Lương cùng với mấy cái kỹ thuật y liệu chuyên gia cũng rồi rít đi xuống, xe phía sau chiếc bên trong đi ra kỹ thuật tiểu tổ đang bận đem kiểm tra nghi khí, đẩy xuống xe.

Tương Nghị lúc này cũng đi ra tiếp xúc, song phương ngay tại Đạo Quán trước cửa cử hành một cái tiểu hình buổi họp báo.

Không ít người cầm điện thoại di động bắt đầu chụp hình ghi hình, trong lúc nhất thời "Răng rắc" chụp hình âm thanh liên tiếp, vang lên không ngừng.

Phương Nguyệt Lưu ánh mắt sắc bén, khinh bỉ liếc mắt nhìn bên người Tương Nghị, nắm Microphone nói: "Chư vị truyền thông bằng hữu, nên nói ta đã nói, xin mọi người mỗi mắt mong chờ, hôm nay chúng ta cùng với quốc gia Viện Khoa Học Viện Sĩ, Bảo An Quốc giáo sư, sinh mệnh khoa học nghiên cứu tiểu tổ, Thủ Đố Trung Y bệnh viện chữa bệnh chuyên gia tất cả cùng đồng thời tạo thành thí nghiệm tiểu tổ, nhất định sẽ vạch trần Trường Sinh Đạo quán cái gọi là "Điều hòa Âm Dương" cái này một ngụy khoa học, giả lý luận."

Bảo An Quốc cau mày một cái, nguyên bản không tính nói chuyện, có thể Phương Nguyệt Lưu lại đem bọn họ cùng hấn trời chặt cùng một chỗ, hấn không thể không cầm lấy Microphone, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ta muốn thanh minh xuống một cái, thí nghiệm trước đây, ta cùng ta sinh mệnh khoa học nghiên cứu tiêu tổ đối với Trường Sinh Đạo quán không có duy trì bất kỳ phụ diện cái nhìn, hết thầy lấy thí nghiệm kết quả làm chuẩn!"

"Ào ào" tiếng vỗ tay nổi lên bốn phía, nhà máy điện công chức về hưu Lão Lý dẫn đầu vỗ tay khen ngợi, Bàn Tử cùng Yên Tử cũng rối rít khen ngợi.

Phương Nguyệt Lưu mày nhíu lại xuống một cái, trên mặt có chút không vui, phía sau thể đám fan làm theo kinh ngạc không khỏi, chuyện gì xảy ra?

Đám phóng viên cũng nghe ra có cái gì không đúng, rối rít giờ trường thương đoàn pháo hướng về phía Bảo An Quốc mở miệng truy hỏi,

"Bảo Viện Sĩ, người là có hay không ủng hộ Đạo Gia Âm Dương lý luận?"

Bảo Viện Sĩ khoát tay chặn lại, đầu nói: "Xin lỗi! Chúng ta bây giờ cần đối với sân bãi làm một phen kiểm tra."

Nói xong hướng Phương Nguyệt Lưu gật đầu một cái, mọi người bắt đầu tiến vào thí nghiệm sân bãi công tác.

Kỹ thuật nhân viên bắt đầu thành lập kiểm trắc nghi khí, không khí độ ẩm, nhiệt độ, i-on âm độ dày chờ một chút một bộ đầy đủ thiết bị, đối với Trường Sinh Đạo quán hạch tâm khu vực tiến hành một loạt kiểm tra. Phát hiện cũng không có gì đặc biệt, cũng là một nhà phổ thông hội quán dưỡng sinh mà thôi, tuy nhiên trang trí có chút đặc sắc.

Phương Nguyệt Lưu cau mày, không ngừng nơi này sờ sờ, nơi nào nhìn một chút, định tìm ra bên trong cơ quan đúng dịp mắt đến, đáng tiếc, trừ khu nông cốt dùng ngọc thạch lót đường Âm Dương trận đồ ra, cũng không có có phát hiện gì.

Xác nhận không có vấn đề gì về sau, người tình nguyện ở nhân viên y tế chiếu cố cho bắt đầu vào sân.

Mang theo thông hành chứng ký giả cũng bắt đầu vào bàn, ở địa điểm chỉ định thành lập máy quay phim, nhưng lại không cho phép bọn họ phát ra âm thanh.

Ước chừng sau mười lăm phút, đối rộng thùng thình bằng bông quần áo ngủ mười tên người tình nguyện rối rít bị đẩy xe lăn tiến vào hạch tâm sân bãi, mọi người trước mặt có một cái hình vòng dòng suối nhỏ cách trở, lúc này, một nơi trên núi giả chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái tiên phong đạo cốt Đạo Nhân, chòm râu dài, áo choàng đạo bào, yên ổn ngồi chơi ở cổ cầm trước mặt, lộ ra mười ngón tay, bắt lộng dây đàn, "Đỉnh Đỉnh thùng thùng" dễ nghe cầm âm vang lên.

Mọi người trong lòng làm yên tĩnh, phảng phất thoáng cái đưa thân vào trong thung lũng, biến ảo khôn lường tĩnh lặng, vô tư vô niệm, quên mất phạm trần tục thế mọi phiền não.

Theo tiếng nhạc vang lên, đá xanh trải liền trên mặt đất tràn đầy dâng lên một tầng sương mù, ngửi vào một cái, sáng khoái tinh thần, sáng khoái không được.

Trần trụi lộ ở bên ngoài da thịt chợt sáng lên, cảm giác nhiệt độ đang giảm xuống, cả người lỗ chân lông mở ra, trong không khí có một cổ cứ bình tĩnh tinh tế điểm hương xâm nhập phế phủ, hết sức thoải mái.

Trước mặt an ngồi trên xe lăn mười tên người tình nguyện dưới chân tràn ra hơi nước nồng hơn lớn hơn, từ từ yếm đối với bọn họ thân ảnh.

Thật may mang theo tia hồng ngoại dụng cụ dò xét, màn ảnh quả nhiên rõ ràng hiển lộ ra người mắc bệnh nhất cử nhất động, đây chính là vì phòng ngừa Đạo Quán nội bộ công tác nhân viên xuất động tác nhỏ.

Lúc này công tác nhân viên đột nhiên "Ồ" xuống một cái kinh hô thành tiếng, Bảo An Quốc cùng Phương Nguyệt Lưu đều vội vàng xúm lại, vội vàng hỏi thăm: "Làm sao?"

"Bảo Viện Sĩ, bây giờ không khí nhiệt độ từ 23 độ, đã hạ xuống đến 18 độ."

"Không khí độ ẩm từ 30% tăng lên đến 50%."

"I-on nồng độ dày từ 1000/cm³ chợt tăng vọt 10000/cm³."

"Oa, bảo Viện Sĩ bây giờ còn đang tăng lên, đã đến 50000/cm³. . . 80000/cm³. . ."

"A! Ông trời nha! Cái này quá thật không thể tin, trời ơi! Còn đang tăng lên. . ."

Dựa theo Tổ Chức WHO quy định, trong không khí phụ dưỡng hạt ion số đạt tới mỗi cm³ 1000 cái trở lên thì, thì đến được "Không khí trong lành" tiêu chuẩn, công viên cây cối um tùm bên trong, bên trong hạp cốc trong không khí phụ dưỡng hạt ion đếm trung bình mỗi thước khối cm 1800 cái.

"A! Đã 100000/cm³, trời ơi!"

Đang lúc ấy thì, liền nghe máy móc đèn tín hiệu chợt hiện không ngừng, "Ba" một tiếng, đèn tín hiệu tắt, mọi người trừng con ngươi, há hốc miệng đan xen, ngây người như phỗng.

"Đây là. . . Đây là. . . Tăng mạnh?!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Giăng co

Đứng lặng hồi lâu sau lưng Bảo An Quốc Phương Nguyệt Lưu mi đầu cao mặt nhăn, gò má căng thẳng, nhìn mọi người lộ vẻ xúc động về mặt, lấy quen có nhìn thấu hết thái thần thái cùng ánh mắt, khinh miệt lạnh rên một tiếng, chậm rãi nói: "Cái này không có gì kỳ quái, phía sau nhất định là có i-on âm máy làm sạch không khí, bọn họ Trường Sinh Đạo quán nhất định là tại phía dưới từ trước trải thảm mạng lưới, sau đó thông qua lòng đất thảm mạng lưới thả ra i-on âm, hừ hừ! Có lẽ huyền hư a!"

"Bây giờ đã qua năm phút, còn có 25 phút, ta ngược lại muốn nhìn một chút các người Trường Sinh Đạo quán còn có thủ đoạn gì nữa?"

Nói xong, Phương Nguyệt Lưu vẻ mặt kiêu căng liếc một cái bên người cười không nói Trương Nghi, trong xương lộ ra khinh thị.

Bản Từ nhìn hần, hơi hơi lắc đầu một cái, không lên tiếng, tâm lý mắng: Giời ạ trứng! Bản gia ghét nhất loại người như người, ra vẻ hiểu biết, chờ một chút xem Bản gia như thế nào dùng thực lực đánh người mặt. Hừ! Phương đại sư, hôm nay nơi này chính là thân bại danh liệt địa phương!

"A "

Mọi người nghe đều cảm thấy có đạo lý, ánh mắt sùng bái nhìn về phía Phương đại sư, thật là không hổ đánh giả Đấu Sĩ, luyện thành một đôi Hóa Nhân Kim Tinh, liếc một chút liền nhìn thấu Trường Sinh Đạo quán trò vật!

Cũng là Bảo An Quốc nghe cũng khẽ gật đầu, hần cảm thấy chắc cũng là như vậy, chẳng qua là tâm lý mơ hồ có chút bất an, luôn cảm thấy không nên đơn giản như vậy.

Phía sau bệnh viện đông y Viện Trường Lý Thương Lương nghe, cũng không tránh khỏi liên tục cười lạnh, không biết tính sao, thấy Phương Nguyệt Lưu này tầm tụy cho là đúng, phách lối điệu bộ, tâm lý đột nhiên dâng lên một cỗ không ưa, thằng này muốn đánh ngã nguy Trung Y, mình cũng là hần muốn đánh ngã đối tượng nha!

Nghi như vậy đứng lên, tâm tình hết sức phức tạp, vừa muốn Phương Nguyệt Lưu đánh giả thất bại, Trường Sinh Đạo quán cho Trung Y Chính Danh, lại muốn hần đánh giả thành công, vạch trần Trường Sinh Đạo quán làm bịa đặt giả tạo giả, tụ tập tiền tài bộ mặt thật sự.

Phía bất kể Phương Nguyệt Lưu thành công hay là thất bại, đối với chính mình bệnh viện đông y đều mới có lợi. Nghĩ tới đây tâm tình không khỏi phấn khởi.

Mọi người chấn động tâm tình từ từ bình phục lại, đang lúc này, Bảo viện sĩ sinh mệnh kiểm tra tiểu tổ bắt đầu phát ra từng trận kinh hô.

"Bảo viện sĩ, người mau đến xem."

Nhân thể sinh mệnh nghiên cứu tiểu tổ thành viên Hồ Thiên Thiên bị dọa sợ đến hoa dung thất sắc, âm thanh run rẩy lấy la lên.

"Làm sao?"

Hồ Thiên Thiên trước mặt một hàng máy móc trên màn ảnh đủ loại đường cong rắc rối phức tạp, đèn tín hiệu chọt lóe một mảnh. Tất cả mọi người bị hấp dẫn tới, đưa cổ, trợn to mắt.

"Mười người mắc bệnh huyết áp đồng thời tăng cao, hiện nay đã đột phá đến 200, 250. . . 300. . . Trời ơi! Cái này bệnh người đã lên cao 360 !"

"Ta lặc cái thái. . ."

Lúc này, ở vào Âm Dương trận đồ hạch tâm mười tên người tình nguyện bắt đồng trình độ xuất hiện tứ chi co quắp hiện tượng, có con người tròng lão đại, mở rộng miệng, vẻ mặt vẻ kinh sợ, biểu tình kia không nói ra ý, có khiếp sợ, có thoải mái, lại có hoảng sợ.

HD Cameras chuẩn xác thêm lập tức bắt cái này một hiện tượng dị thường, "Xôn xao", mọi người lại là một mảnh xao động!

"Bảo viện sĩ, làm sao bây giờ? Không còn áp dụng các biện pháp, cái này bệnh nhân mạch máu không nổi tung không thể!"

Bảo viện sĩ Trung Y hiệp hội bệnh viện Hoàng chủ nhiệm hai mắt nhìn nhau một cái, đều là mặt đầy vẻ kinh sợ, cho tới bây giờ không có gặp loại tình huống này, quá mẹ nó dọa người.

Hoàng chủ nhiệm theo nghề thuốc vài chục năm, trước kia gặp qua một tên thể chất đặc thù lão thái thái huyết áp 300 cũng không sợ tình, lão thái thái chỉ nói đầu hơi choáng váng, hẳn đều không sao!

Nhưng bây giờ hẳn đây mẹ là 360 nha! Hơn nữa còn ở đi lên trên, Hoàng chủ nhiệm không tránh khỏi che ở ngực, không thở nổi, thật là muốn dọa ngất.

Còn chưa kịp coi như chỉ thị thời khắc, bên cạnh sinh mệnh kiểm tra hệ thống một tên bác sĩ cũng chỉ màn ảnh hô: "Không chỉ là huyết áp, hiện nay bọn họ nhịp tim đập vậy đột nhiên tăng nhanh, bây giờ 180 . . ."

"Hoàng chủ nhiệm, cái này bệnh nhân MC VIP 1. 56, thập phần nguy hiểm, bệnh nhân suy tim, trời ơi! 1. 96 . . ."

"Hoàng chủ nhiệm, Bảo viện sĩ, làm sao bây giờ?"

"Không còn cấp cứu mà nói, bệnh nhân đem sẽ xuất hiện nghiêm trọng phổi có nước!"

Bảo viện sĩ trong lòng thiên nhân giao chiến, lý trí tự nói với mình bây giờ hẳn lập tức hạ lệnh cấp cứu, nhưng trong lòng chung quy lại có một cái thanh âm, nhìn thêm chút nữa, nhìn thêm chút nữa.

Hoàng chủ nhiệm mặt đầy kinh hoàng, tuy nhiên nhiệt độ chỉ có 18 độ, có thể cái trán còn chính là phủ đầy mồ hôi hột. Quay đầu đi trừng mắt Bảo viện sĩ, ôm ngực dồn dập nói: "Bảo viện sĩ, chúng ta không kham nổi trách nhiệm này nha!"

Bảo An Quốc vẫn đang do dự, Hoàng chủ nhiệm có thể các loại không gấp, quả quyết hạ lệnh: "Cấp cứu, nhân viên y tế lên, đánh một trăm hào thăng mạch máu khuếch trương được tề, mau mau nhanh!"

"Đánh hiệu quả nhanh cây dương địa hoàng thuốc bào chế, nhanh!"

Nhân viên y tế nhận được mệnh lệnh về sau, nhanh nhẹn từ duy trì sự sống thiết bị hệ thống trong lấy ra dược phẩm, gào khóc, liền muốn xông lên. Đây là đang cùng Tử Thần làm đấu tranh nha!

Bàn Tử vừa thấy, cái này này được, lúc này đuổi một cái cánh tay, ngăn lại đường, trợn con ngươi, trách cứ: "Các ngươi làm gì? Không thể tới!"

"Tránh ra! Mau tránh ra!"

"Ngươi tại sao như vậy? Không thấy bệnh nhân xảy ra nguy hiểm sao? Ngươi có nhân tính hay không?"

Bác sĩ cùng tiểu y tá gấp gào khóc, chỉ kém đem ống chích một dạng cắm vào Bàn Tử trên thân.

"Không được, các ngươi không thể tới, bây giờ chính là trị liệu thời khắc mấu chốt, các ngươi không thể đánh khuấy!"

Bàn Tử từ chối thẳng thắn, béo mập thân thể vừa vịn ngăn ở bước ngang qua khe suối đầu cầu, sắc mặt đỏ bừng, con ngươi trợn tròn, hồng học trực xuyên khí.

Thủ Đô Trung Y bệnh viện người Hoàng chủ nhiệm vừa thấy làm giận không kềm được, xông lên, chỉ Bàn Tử gầm nhẹ nói: "Tiểu tử, nếu không nhường lối đi, trễ nãi chúng ta cấp cứu bệnh nhân, một khi bệnh nhân xuất hiện sơ xuất gì. . . Ngươi là phải bị trách nhiệm hình sự!"

"Không được, chúng ta trị liệu vẫn chưa kết thúc, không có khả năng bỏ dở nửa chừng!" Bàn Tử nghĩa chính ngôn từ, khí thế凛 nhiên cự tuyệt nói.

"Chửi thề một tiếng, ngươi là khó chơi nha! Các ngươi đó là trị liệu không?"

"Các ngươi đơn giản là ở hại người, là đang ở giết người. . ."

"Cảnh sát đồng chí, mau đưa cái này bắt lại, hẳn đây là mưu tài hại mệnh nha!"

Cửa cảnh sát sớm chú ý tới bên trong loạn tượng, mảy nhủ lại rất cao, tìm hiểu tình hình về sau, tay chỉ Trương Nghị mắng: "Lập tức tránh ra!"

"Cũng là tránh ra, mau tránh ra. . ."

Phùng Nguyệt Lưu giống vậy nhảy cồm lên, dùng tay chỉ Bàn Tử, la lên: "Bây giờ mọi người rút cuộc thấy rõ bọn họ Trường Sinh Đạo quán bộ mặt thật sự đi! Thật là quá máu lạnh nha!"

"Vi tiền, liền ít nhất làm người tuyển cũng không có, các ngươi so với tên lừa đảo còn có thể ác! Còn chính là người sao?"

"Đánh ngã Trường Sinh Đạo quán!"

Trong lúc nhất thời quần tình phấn chấn, người người đều đang chỉ trích Bàn Tử, chức trách Trường Sinh Đạo quán công tác nhân viên.

Lúc này "Vèo" một tiếng, Bàn Tử sau lưng đột nhiên giữa, lóc lên hai gã lão đạo, thật là Hạc Dương Tử sư huynh đệ, hai người đưa tay rút ra sau lưng hắc sắc bảo kiếm, ngăn ở Bàn Tử trước mặt.

Bọn họ làm vì trường sinh Đạo Quán tọa quán có trách nhiệm có nghĩa vụ, duy trì Đạo Quán trật tự không có bị phá hư, càng không cho phép có người thương tổn tới Đạo Quán người bên trong.

Cảnh sát vừa thấy, người tốt, lấy ra bình khí đến, lúc này móc súng lục ra, hướng về phía hai người mắng: "Buông kiếm, bằng không ta nổ súng."

Hạc Dương Tử khê búng xuống một cái hắc sắc thân kiếm, phát ra thanh thúy tiếng rỗng ngậm, cười khẩy.

"Người có thể thử một chút!"

Giương cung bạt kiếm thời khắc, sinh mệnh nghiên cứu tiểu tổ Hồ Thiên Thiên kinh hi la lên: "Hạ xuống, hạ xuống, Bảo viện sĩ, bệnh nhân sinh mệnh thể đã gần như bình thường."

"Cái gì? Thật?"

Hoàng chủ nhiệm cùng Bảo An Quốc sắc mặt biến đổi đột ngột, tâm tình này theo xe cáp treo một dạng lúc lên lúc xuống.

Cái này a vẫn không tính là xong, mười tên ngồi trên xe lăn bệnh nhân giờ phút này tất cả đều từ theo làm một giấc chiêm bao dường như, từ xe lăn đứng lên, cả người ướt đầm, sắc mặt đỏ thắm, hai mắt sáng lên.

Bên trong quán nhất thời yên tĩnh, người người đều tròn to tròn mắt một dạng, miệng lớn thở hổn hển, không thể tin xem để bọn hắn. Không có một người nói chuyện, trong phòng yên tĩnh mũi kim rơi xuống đất đều có thể nghe.

Trước mặt mười người chính không biết làm sao nhìn mọi người, tựa hồ còn không có từ trong giấc mộng tỉnh lại.

Lúc này, trung một người bỗng nhiên vừa cúi đầu, xem thấy mình lại là đứng trạng thái, nhất thời cả kinh "Gào" một tiếng nói, bật lên rất cao.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Có quỷ mới tin hẳn

Thấy như vậy một màn Bảo An Quốc cùng Hoàng chủ nhiệm hai người, một hồi lâu mới từ trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, vung tay lên, chữa bệnh tiểu tổ chen nhau lên.

Bọn họ sẽ đối cái này mười tên bệnh nhân loại phong thấp chẩn đoán tính chỉ tiêu tiến hành trắc định.

Bàn Tử giờ phút này cũng không ngăn, cười ha hả tránh ở một bên, xem để bọn hắn bận rộn.

Hiện trường ký giả truyền thông bất ngờ phát ra mấy tiếng tiếng kinh hô cùng tiếng than thở, không ngừng kêu: "Quá thần kỳ, thật là thật không thể tin! Đây là Thần tích sao?"

Nghe đến đó, quốc gia Viện Khoa Học Viện Sĩ Bảo An Quốc đôi môi mím chặt xuống.

Từ vừa mới nhìn thấy hai cái lão đạo hiện thân, hẳn cũng đã ngây người, đây không phải là Côn Lôn Sơn lên hai cái lão đạo sao?

Bọn họ tại sao lại ở chỗ này? Nha! Minh bạch, bọn họ nhất định là bị cái...kia thần nhất dạng người tuổi trẻ thu phục.

Lúc đó bọn họ khảo sát đội ở vách thấy hai người này chặt vật không chịu nổi, cúi đầu nhượng bộ quá trình.

Nói như vậy, cái này quán không khéo cũng là người tuổi trẻ kia lối đi, không trách dám lớn như vậy giọng gọi Trường Sinh Đạo quán đây!

Có thể chương không Cừu Thiên Thần Lôi, đoạn nhân sinh Từ Thần người, trị liệu cái khu khu loại bệnh phong thấp, tự nhiên không thành vấn đề.

Ai! Lúc ấy đoàn nghiên cứu hồi Kinh, nộ lên báo cáo về sau, Côn Lôn Sơn dị biến sự tình bị bị đương thành tuyệt mật cất kín, bất luận kẻ nào không

được hỏi.

Cũng không biết phía trên đối với Lưu Nhất Minh cái này nắm giữ Thần Dịch công năng người tuổi trẻ là xử lý như thế nào, tóm lại, từ đó về sau, chính mình đánh nghe không đến một chút tin tức, thậm chí còn bị người mật mờ đã cảnh cáo. Cảnh cáo chính mình không muốn để ý nữa chuyện này.

Âm Dương trận đồ hạch tâm mười tên người tình nguyện giờ phút này hơn hờ vui mừng, vui vẻ không ngậm miệng được, đùa cợt cười nói, thể nghiệm toàn thân sáng khoái cảm giác!

Kỹ thuật y liệu tiêu tổ rất nhanh từ bọn họ rút ra liên quan hàng mẫu, đưa vào máy móc bên trong bắt đầu hóa nghiệm phân tích.

Mọi người một vừa cười nói, một bên kiên nhẫn chờ đợi kiểm nghiệm kết quả. Đám phóng viên hai mắt tỏa ra lam quang, đang ở viết thoăn thoắt.

Đánh giả đấu sĩ Phuong Nguyệt Lưu giờ phút này cau mày, không cam lòng ở một hồi xem video, một hồi đứng dậy qua trong sân nơi này gỗ gỗ, nơi đó sờ sờ, khi thì gần ra mi đầu, khi thì nhứ mày, sờ lên cằm, như có điều suy nghĩ.

Sinh mệnh nghiên cứu tiêu tổ thành viên bắt đầu báo cáo kiểm nghiệm kết quả.

"Bảo viện sĩ, Hoàng chủ nhiệm, đây là mười người mắc bệnh loại phong thấp nhân từ (RF), kháng khoen đưa A-mô-ni-ắc kháng thể (kháng P), kháng hình sin Protein kháng thể (kháng MCV) cùng kháng sừng Protein kháng thể (AKA). . . ."

"Tóm lại, giám định kết quả là, người mắc bệnh bệnh phong thấp đã khỏi hẳn, hơn nữa bởi vì bệnh phong thấp mà đưa tới hẳn bệnh biến chứng đã ở từng bước chuyển biến tốt bên trong."

. . . . .

Làm Bảo An Quốc ở thí nghiệm giám định sách trình trọng ký chính mình đại danh, cũng đối mặt với màn ảnh, vẻ mặt trang trọng kêu lên: "Quá trình lần này thí nghiệm, có thể chứng minh Trường Sinh Đạo quán "Âm dương điều hòa" loại trừ phong thấp là thành công, chúc mừng Trường Sinh Đạo quán, các người đánh vỡ một cái thế giới kỷ lục!"

"Xôn xao" tiếng vỗ tay như sấm động, tiếng hoan hô nổi lên bốn phía, cơ hồ muốn lật nóc phòng.

"Ta phản đối!" Đánh giả đấu sĩ Phuong Nguyệt Lưu, lời còn chưa nói hết, liền bị không biết cho tới bây giờ ném tới một cái trứng thối đập trúng sáng choang trán.

"Ba" một tiếng, trứng dịch tràn ra.

"Đùa cợt!" Trong đám người nhất bang lão đầu vỗ tay, cười ha ha. Hắn lão đầu lão thái thái, rồi rít nắm trứng gà ném về phía vị đại sư này.

Cánh cửa những người ái mộ mặc kệ, cao giọng thảng hô: "Trường Sinh Đạo quán liên hợp Viện Khoa Học giờ trò bịp bợm, đánh tới Trường Sinh Đạo quán, đánh tới Bảo An Quốc, đem điều này nguy khoa học gia đuổi ra khỏi Viện Khoa Học. . . ."

"Suru suru. . ." Vang lên một tràng tiếng xé gió, mấy chục cái trứng gà đập tới.

Thế những người ái mộ kêu thảm liên miên, mỗi cái chạy trời chết, chạy trời chết.

Trải qua chuyện này, Trường Sinh Đạo quán nhất chiến thành danh, tên chấn Hoa Hạ Cửu Châu, thậm chí phiêu Dương quá Hải truyền tới nước Mỹ.

Trong lúc nhất thời cả nước các nơi người mắc bệnh đều biết có một nhà Trường Sinh Đạo quán có thể chữa trị bệnh phong thấp, người nghe không khỏi nhảy nhót.

Có tiền ngồi máy bay, không có tiền ngồi xe lửa, ngồi xe hơi rồi rít chạy tới Dự Châu thành phố.

Đông đường lớn mỗi ngày, đầy nhà chặn đường, đầy ắp cả người, ùn tắc giao thông, xe cộ căn bản gây khó dễ, tất cả đều bị các nơi chạy tới người mắc bệnh chiếm lĩnh.

Trường Sinh Đạo quán mỗi ngày toàn bộ gánh vác vận chuyển cũng thỏa mãn không có, thật sự là quá nhiều người, đi một nhóm, đến mười tốp người, người là càng ngày càng nhiều.

Cảnh sát giao thông bộ môn không thể làm gì, tất cả đều là nhất bang lão đầu lão thái thái, đều là có bệnh trong người, ngay đến chạm vào cũng không dám, chỉ có thể tạm thời đem đông đường lớn phủ kín đường.

Đường phố văn phòng cùng Trường Sinh Đạo quán công tác nhân viên cùng nhau cho mọi người miễn phí cung cấp nước trà hiểu biết âm những vật này, bị đông đảo người mắc bệnh nhất trí khen ngợi.

Nguyên bản Chính Phủ từng muốn để cho Trường Sinh Đạo quán tạm thời dẹp tiệm, sau đó đem bệnh nhân giải tán hết, khôi phục đông đường lớn bị ngăn cản đoạn giao thông.

Tin tức mới vừa vừa truyền tới, chọc tức người mắc bệnh, lời thề chiếm lĩnh đông đường lớn, chống lại đến.

Cũng không ít đại phú hào đi xe chạy tới, yêu cầu làm Thẻ Vip, cung cấp Vip phục vụ, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng không quan hệ, chỉ cần có thẻ bọn họ đi vào.

Đáng tiếc, bây giờ quá nhiều người, Trường Sinh Đạo quán không thể không tuyên bố mỗi ngày số lượng hạn chế một trăm tên phổ thông danh ngạch, hân khách quý danh ngạch làm theo hạn chế ở mười tên trong khoảng.

Dãy số bị bên ngoài giành nhau mua, một lần xào đến 5 vạn nguyên một cái mã số. Vì thế Trường Sinh Đạo quán không thể không đem dãy số cùng CMND đăng ký kết hợp với nhau, đã kích Hoàng Ngưu Đàng nhóm con buôn.

Khách quý danh ngạch bị những người giàu giành nhau mua, cái này bệnh phong thấp hành hạ người mù vì, không có qua được người là khó hiểu, vừa nghe nói có chữa trị thủ đoạn, là một khắc đều không mong các loại.

Đổi mặt lớn như vậy cục diện hỗn loạn, xã hội Các Giới Nhân Sĩ rồi rít muốn cầu Trường Sinh Đạo Quan nhanh lên mở chi nhánh, sợ giải khổn cực.

Bản Từ bọn họ để không ngậm miệng được, Trương Nghị vì thế thí diên thí diên chạy đến Kim gia trong biệt thự, tìm Lưu Nhất Minh ngay mặt báo cáo chuyện này.

Lưu Nhất Minh nghe cũng thật cao hứng, quyết định coi đây là cơ hội, thiết lập Trường Sinh Đạo quán mất xích tập đoàn, bắt đầu bố trí cả nước chi nhánh công việc.

Dự Trung trong đại học, Triệu Lỗi ân cần chạy chậm đến Liễu Viên: Nữ sinh túc xá dưới lầu.

Số 306 túc xá trên ban công, xuất hiện Dương Xuân Hoa thân ảnh, thuần thực buông xuống cây mây đan tết thành tiểu giỏ.

Triệu Lỗi cẩn thận từng li từng tí đem chân không bao trang hộp com bỏ vào bên trong, ngẩng đầu lên vẻ mặt hiến mị nụ cười, đánh Ok thủ thế.

Dương Xuân Hoa quyết miệng môi, tràn đầy không thềm để ý nhấc lên giỏ, lấy ra hộp com nắp nhìn một cái, "Thịt kho, đồ muộn móng heo, không tệ! Không tệ!"

Dương Xuân Hoa nước miếng lúc ấy liền chảy ra, xách một ngum về sau, hướng về phía phía dưới Triệu Lỗi, khoát khoát tay nói: "Hôm nay còn có thể, tốt "

"Ai! Tốt "

Triệu Lỗi một người đứng lặng hồi lâu ở dưới lầu, cúi người gạt đầu về sau, thế mới rời khỏi.

Dương Xuân Hoa quay người đi vào túc xá, hướng về phía nằm trên giường, thờ ơ vô tình Đỗ Vũ Phi kinh hi hô: "Vũ Phi, mau dậy đi, có đồ ăn ngon (ăn ngon)."

Đỗ Vũ Phi chē liếc một cái, phì phò, trác quá thân, mặt hướng về phía tường, cho Dương Xuân Hoa một cái ót.

Dương Xuân Hoa cũng không náo, cười hi hi lấy ra đĩa, nói: "Ngươi không ăn, ta có thể ăn nha!"

Dương Xuân Hoa bốc lên một cái móng heo, ngửi một ngum, thơm tho phun xông vào mũi, nước miếng "Bá" xuống một cái chảy ra.

"Bep" cắn một cái, nhuận hoạt ngon miệng, niệm mà bắt lạn, mỡ mà không béo.

Một ngum vào bụng, Dương Xuân Hoa hoàn toàn buông ra quai hàm, miệng lớn đóa di đứng lên.

Vừa ăn miệng đầy dầu mỡ, một bên nói quanh co, nói: "Vũ Phi, ta cảm thấy đến Triệu Lỗi tiểu tử kia bây giờ là thật tính tình đại biến, ngày đó ở trong lớp ngay trước nhiều người như vậy cửa, cho ngươi quý xuống, chỉ thiên nguyên rửa địa thẻ, hội đem ngươi trở thành thành thân tỷ tỷ bảo hộ, quyết không cho phép bắt luận kẻ nào thương tổn ngươi."

"Ta cảm thấy đến hẳn là thật. . ."

"Hừ! Có quý mới tin hẳn, ai biết hẳn đánh âm mưu gì?" Đỗ Vũ Phi khinh thường nói.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Bàn gia ta cũng có mùa xuân

Dương Xuân Hoa vừa ăn đồ hầm heo thủ, một bên quay đầu nhìn buồn bã ừ ừ Đỗ Vũ Phi, cau mày nói: "Vũ Phi, người chẳng lẽ thật thích cái...kia Lư Nhất Minh chứ?"

Nằm ở trên giường Đỗ Vũ Phi thân thể đột nhiên cứng đờ, người đó chính là trong nội tâm nặng đau.

Vừa nghĩ tới đêm đó phát sinh sự tình, Đỗ Vũ Phi thì có thẹn thùng vừa hận, chẳng lẽ mình cứ như vậy không có sức hấp dẫn, nhưng hẳn lúc ấy rõ ràng đã động tình, vì sao sau cùng hội như vậy lãnh khốc, như vậy vô tình?

Dương Xuân Hoa không biết nghĩ đến cái gì, si ngốc cười một tiếng, thấp giọng hỏi: "Vũ Phi, cái...kia Lư Nhất Minh có phải hay không cái...kia không được đâu?"

Đỗ Vũ Phi "Đặng" xuống một cái mặt cờ đỏ bừng mặt, từ trên giường "Hô" ngồi dậy, thờ hồn hèn lộ ra tay thì đi nhãn Dương Xuân Hoa lỗ tai.

Trong miệng kêu: "Xuân Hoa tỷ, xem ta không có véo người. . ."

Dương Xuân Hoa lời vừa ra khỏi miệng, cũng biết không ổn, thấy vậy vội vàng né tránh, cười ha ha lấy.

"Theo ta nghĩ nha! Tám thành thì không được, người đều ngọc thể hoành trần, hẳn lại có thể chạy trốn chết, thật là cái phế vật!"

Đỗ Vũ Phi khí cắn răng nghiêng lợi, đồ mặt, chân trần liền trên giường nhảy xuống, đuổi theo Dương Xuân Hoa hô: "Xem ta không có xé rách người miệng. . ."

"Ha-Ha! Vũ Phi, ta biết sai, tha ta đi! Ta không bao giờ nữa nói, khanh khách. . ."

Đỗ Vũ Phi đem Dương Xuân Hoa ngăn ở cửa túc xá sau, lấy tay qua quấy nhiều nàng nách cùng đôi sườn, trong miệng gắt giọng: "Cho người nói. . . Cho người nói. . . Còn nói không có?"

Dương Xuân Hoa người mập, xưa nay sợ bị nhất người quấy nhiễu ba sườn, lúc này bị quấy nhiễu khanh khách không ngừng cười, liền vội xin tha không ngừng.

Sau cùng Dương Xuân Hoa cười nước mắt tràn ra, Đỗ Vũ Phi phì phò, mới dừng lại thủ.

Dương Xuân Hoa cầm lấy khăn giấy lau chùi nước mắt về sau, hướng thân thể tới nhỏ giọng nói: "Vũ Phi, nói lời trong lòng, ta tuy nhiên không quá chào đón Lư Nhất Minh, bất quá đêm đó hẳn không có thừa dịp người gặp nguy, ngược lại vẫn có chút quân tử tác phong, chưa tính là cái người xấu."

Dương Xuân Hoa vừa nói, trầm ngâm xuống một cái, đứng sau lưng Đỗ Vũ Phi, về mặt ngưng trọng nói: "Vũ Phi, thật, ta sớm nhìn ra, người thích Lư Nhất Minh đúng hay không?"

Đỗ Vũ Phi giờ phút này chính cảm thấy lên, kẹp một khối thịt kho, nghe Dương Xuân Hoa mà nói về sau, động tác cứng đờ, im lặng không nói.

Dương Xuân Hoa chú ý tới Đỗ Vũ Phi thất thố, thờ dài nói: "Từ lần trước đại lễ đường tiểu tử kia nói chuyện với người về sau, người liền thường thường hướng về phía sách một người cười ngây ngô, lúc ấy ta liền cảm thấy kỳ quái!"

"Ai! Thật là làm bậy nha! Lư Nhất Minh tiểu tử kia thật là tên khốn kiếp, chính hẳn đều có Bạch Phú Mỹ, còn tới trêu chọc người, thật là thiên hạ đệ nhất khốn kiếp!"

"Vũ Phi, người cũng vậy, trúng tà hay là thế nào? Làm sao sẽ thích hẳn ah so với hẳn ưu tú nhiều người qua, ai. . ."

Đỗ Vũ Phi mím chặt thật mỏng đôi môi, cánh mũi mặt nhăn mặt nhăn, tâm lý đau xót.

"Xuân Hoa tỷ, ta. . ."

Đỗ Vũ Phi nội tâm than thở, thật xa trước lúc này chính mình cũng đã thích hẳn, chẳng qua là khi đó, chính mình còn không xác định.

Một mực chờ đến Lư Nhất Minh cùng Bạch Phú Mỹ dặt tay ở trước mặt mình đi qua thời điểm, trụy tâm thấu xương đau mới để cho Đỗ Vũ Phi làm biết mình tâm ý. Chẳng qua là khi đó đã quá muộn.

Dương Xuân Hoa an ủi lấy tay đè ở Đỗ Vũ Phi đầu vai, lắc đầu, ôn nhu nói: "Ta câu chuyện lấy một mực nói Lư Nhất Minh nói xấu, liền là hy vọng người có thể cải biến tâm ý, bây giờ nhìn lại, người ngược lại càng lún càng sâu."

"Có lúc ta đang nghĩ, nếu như năm thứ nhất đại học chia lớp thời điểm, Lư Nhất Minh cùng chúng ta chia được một lớp, có phải hay không là một cái khác cục diện. Ai! Đáng tiếc không có nếu như. . ."

"Hắn bây giờ đã quyết định ở rể Lâm gia, làm Lâm gia ở rể, giữa các người liên càng không thể nào, cái này nhất định một đoạn nghiệt duyên, còn chính là thật sớm chặt đứt tốt."

Đỗ Vũ Phi nghe nội tâm chua xót, nếu như có thể đơn giản như vậy liền có thể, cõi đời này cũng sẽ không có nhiều như vậy si tình nữ tử bạc bẽo lắm.

Nhân sinh ly rượu này, làm sao uống đều là say, bao nhiêu bất đắc dĩ, bao nhiêu khổ sở, chỉ có chính mình qua từ từ thưởng thức!

Đối với rất dài nhân sinh lộ trình mà nói, đây chỉ là bên trong một đoạn tiểu nhạc đệm. Đỗ Vũ Phi biết, cũng minh bạch, có biết thuộc về biết, hiểu thì hiểu, nếu muốn thật buông xuống, nói dễ vậy sao!

Chỉ cần nghĩ đến người kia từ nay về sau, không bao giờ nữa thuộc về nàng, có lẽ cho tới bây giờ cũng không có thuộc về nàng trải qua! Chỉ cần vừa nghĩ tới người kia cùng Bạch Phú Mỹ nắm tay một màn, nàng liền tim như bị đao cắt, đau không có mình.

Ông trời, người vì sao như thế trên cột người? Ngài xin thương xót! Để cho ta Đỗ Vũ Phi sớm ngày thoát ly khổ hải đi!

...

Kim gia trong biệt thự, Lưu Nhất Minh giờ phút này chính nắm một cái bình ngọc, đem từ Thạch thai bên trong nhận được Linh Dịch lại lần nữa đổ về đến Hồ Phách trong đá.

Cái này Hồ Phách thạch đặt ở Trại Tâm dựng dưỡng mấy ngày, bên trong không phản ứng chút nào, cái này làm cho Lưu Nhất Minh có chút thất vọng.

Không thể làm gì khác hơn là đem thu Linh Dịch lần nữa đổ về bên trong, trông đợi có thể coi như phản dẫn, hi vọng có một ngày có thể lại lần nữa tạo ra Linh Dịch đi ra, vậy thì quá tốt.

Phồn hoa như giấc, cỏ xanh như tấm đệm cây cỏ trên sườn núi, hoa và cây cảnh công nhân đang ở cẩn thận từng li từng tí trông trọt Nhân Sâm, Linh Chi, Hà Thủ Ô các loại quý hiếm dược thảo.

Đây đều là Lưu Nhất Minh phân phó Trường thúc từ các nơi giá cao mua tới được thảo sống, Lưu Nhất Minh đang làm một cái thí nghiệm, xem có thể hay không lợi dụng nơi này tinh thuần vạn vật khí kích thích, hoặc là thôi hóa bọn họ, có thể hay không tiến một bước trưởng thành lên thành linh thảo linh dược đến.

Đối với lần này, hắn là rất là mong đợi, một khi tiến hóa thành linh thảo linh dược, được tính sinh sôi tăng gấp trăm lần, chính mình liền có thể luyện thành trung phẩm, thậm chí thượng phẩm đan dược, đó là là có thể đột phá nhanh hơn.

Lúc này Bàn Tử hùng hục chạy tới, vừa hết lớp về sau, liền chạy thẳng tới Kim gia, so với Lâm Giai Di chạy còn nhanh hơn.

Tâm hi không được, Lưu Nhất Minh nói cho hắn biết giảm cân đan dược đã luyện chế thành, hắn là một khắc đều ngồi không yên.

"Minh ca, anh ta, ta anh ruột. . ."

Bàn Tử một chạy vào, liền mừng như điên không dứt, la to nói, hận không thể đem Lưu Nhất Minh ôm.

Nguyên bản hắn còn đối với Lưu Nhất Minh mà nói nửa tin nửa ngờ, có thể kinh nghiệm từng trải Trường Sinh Đạo quán đại chiến Phương Nguyệt Lưu về sau, hắn là Lưu Nhất Minh lời rất tin không nghi ngờ, đối với Lưu Nhất Minh năng lực bội phục đầu rạp xuống đất.

Lưu Nhất Minh có thể hiểu được hắn tâm tình kích động, cười một tiếng, từ trên bàn lấy ra một cái bình ngọc ném cho Trương Nghị.

Trương Nghị vội vươn tay tiếp lấy, rất sợ rớt bể, tâm can bảo bối dường như.

"Minh ca, cái này làm sao phục dùng?"

"Mỗi ngày một viên, cùng nước lạnh dùng, liên tục dùng một tuần lễ, mới có thể giảm xuống hai ba chục cân khoảng chừng."

"Quá tốt, Minh ca, nếu như thật có thể giảm xuống, người chính là ta anh ruột, Bàn gia ta cũng có mùa xuân nha! Ha-Ha. . ."

Lưu Nhất Minh nghe lác đầu cười một tiếng, ngoại nhân là rất khó mà lãnh hội mập mạp nhân sĩ khổ sở cùng khát vọng.

Hai người cười nói một hồi, đàm luận Đạo Quán một ít chuyện về sau, liền nghe phía ngoài có động cơ âm thanh.

Bàn Tử ánh mắt sáng lên, hắc hắc không có hảo ý nhìn Lưu Nhất Minh dáo dác nói: "Nhất định là Lớp Trưởng đến, Minh ca, người cẩn thận một chút."

Chương 180: Vạn sự đều có nguyên nhân

Lâm Giai Di mấy ngày gần đây nhất tâm thần không yên, theo lý thuyết, tự có người người ca ngợi xuất thân, lại có trời ban mỹ mạo, học nghiệp thuận lợi, ái tình mỹ mãn, chính mình nhân sinh hẳn là viên mãn.

Bạn trai Luru Nhất Minh lại là Kim thị tập đoàn tương lai người cầm lái, sự nghiệp như Mặt trời giữa trưa, đại khí vạn bàng thân, tạo hóa nghịch thiên, nhất định sau này sẽ hưởng hết nhân thế phồn hoa.

Luru Nhất Minh bạn bè Trương Nghị gần nhất đã nhiều ngày cùng cái...kia nhảy Khổng Tước Vũ nữ hài rất thân cận, lén lén lút lút, tựa hồ sau lưng có chuyện gì đang nổi lên.

Cái này làm cho Lâm Giai Di có chút hồ nghi, bạn thân Khương Tuyết Yến quá trình nhiều ngày nỗ lực lại lần nữa thắng được Lâm Giai Di tín nhiệm, hẳn là như vậy thông qua phụ thân quan hệ biết Luru Nhất Minh thân phận chân thật, lúc này cả kinh nửa ngày không nói ra lời, đồng thời tâm lý sợ không thôi.

Vì vậy hết sức lấy lòng coi như tương lai Kim thị tập đoàn Đệ Nhất Phu Nhân Lâm Giai Di, Trương Nghị rất nhiều cử động đều là nàng chạy tới báo cáo cho Lâm Giai Di.

"Giai Di, người nói thế nào 10 vạn nguyên chính là Trương Nghị cấp cho Đỗ Vũ Phi sao? Ta luôn cảm thấy trong này có ẩn tình khác?"

"Ta hỏi qua hắn, Trương Nghị một mực chắc chắn là hắn cấp cho Đỗ Vũ Phi cho ba mẹ nàng nằm viện."

Lâm Giai Di hơi nhíu cau mày, vẫn một môi dưới nói.

"Ha ha! Giai Di, người quá thiện lương, cái này cũng có thể tin, người ước chừng phải đem người vị kia coi trọng, chớ bị người có quyết tâm thừa cơ mà vào."

.....

Về đến nhà Lâm Giai Di thoáng thu thập một chút, thì đi Kim gia biệt thự tìm Luru Nhất Minh.

Đi ngang qua thư phòng thì, trong lúc lơ đãng, ngăn cách bằng cánh cửa kẽ hở nghe bên trong có tiếng cãi vã.

"Tần chủ tịch, ngài hỗ trợ một chút? Chỉ cần nhóm này vay tiền xuống, chúng ta Thiên Hải tiêu chí hạng mục liền sống."

Bên đầu điện thoại kia truyền đến một người đàn ông trung niên cẩn trọng thanh âm,

"Lâm chủ tịch, không phải là ta không phê, hiện tại kinh tế tình thế nghiêm trọng, tổng hành ra sân khấu khổng chế các biện pháp "Chỉ lấy không có vay". Người bây giờ ngược gió vay tiền, để cho ta rất khó làm nha!"

.....

Phía sau đứt quãng, không nghe rõ, chỉ có cái này đôi câu vài lời rơi vào Lâm Giai Di trong lỗ tai, để cho trong bụng nàng hồ nghi, không khỏi dừng bước lại lắng tai nghe.

Nàng chưa bao giờ chú ý công ty lên sự tình, không thích những thương nghiệp đó lên đồ, vật, dưới cái nhìn của nàng, những thứ này tự nhiên có Lão Ba Lão Mụ quản lý liền có thể, nàng chỉ cần hưởng thụ sinh hoạt liền có thể.

Lúc này, dưới lầu đại sảnh Dương Nhược Hi kêu một tiếng, "Giai Di, làm gì vậy?"

"Àch!"

Lâm Giai Di ngượng ngùng, quyết xuống một cái cái miệng nhỏ nhắn, thành thực đi xuống, ôm Dương Nhược Hi cánh tay, hồ ly nghi vấn hỏi: "Mẹ, công ty tiền tài có phải hay không khẩn trương nhì?"

Dương Nhược Hi cười một tiếng, xử lý nữ nhi tóc, mở miệng nói: "Người không cần phải để ý đến những chuyện này, ba ba của người sẽ xử lý tốt, mau đi đi!"

Lâm Giai Di "Ồ" một tiếng, chần chờ xuống một cái mới đi ra ngoài.

Sau lưng Dương Nhược Hi đầy mắt cười chum chim nhìn nữ nhi a na tư thái, đáng đẹp khuôn mặt, đôi môi mím chặt xuống một cái, chần chờ xuống một cái từ phía sau hô: "Giai Di? !"

Lâm Giai Di kinh ngạc quay về đầu, nghi ngờ nhìn Dương Nhượng Hi.

"Mẹ! Làm sao?"

"Không có gì. . . Mau đi đi!" Dương Nhượng Hi chần chờ xuống một cái, còn chính là cưỡng ép đè xuống trong lòng muốn nói chuyện, cười thúc giục Lâm Giai Di đi nhanh.

Lâm Giai Di hồ nghi xem mụ mụ liếc một chút, lúc này mới xoay người rời đi.

Dương Nhượng Hi các loại nhìn thấy nữ nhi sau khi ra cửa, lúc này mới "Đặng đặng" tiến vào thư phòng, về mặt lo âu.

"Quốc Đống, Tàn chủ tịch nói thế nào?"

Lâm Quốc Đống về mặt chán nản ngồi ở trên ghế sa lon, về mặt mặt mũi, trong tay thuốc lá bay như có như không khói xanh. Một bên lắc đầu, một bên thanh âm trầm thấp nói.

"Không được, Công Thương, Kiến Hành, Nông Hành chủ tịch, ta mới vừa rồi lần lượt gọi điện thoại, nghe một chút ta muốn xin bọn họ ăn cơm, người người đều từ chối nói không rảnh."

Dương Nhượng Hi chậm rãi đi tới phía sau hắn, vừa dùng nhẹ tay nhào nặn trượng phu thái dương huyết, lấy thư hiểu biết mặt mũi, một bên ôn nhu nói: "Không việc gì, rồi sẽ có biện pháp."

"Người xem, có phải hay không hướng Kim gia. . . ."

Lâm Quốc Đống nghe yên lặng một hồi, chậm rãi nói: "Kim gia hẳn đã sớm biết chúng ta tiền tài khẩn trương, có thể đến bây giờ không có chút nào biểu thị, hẳn là lưu giữ xem chừng tâm tư."

"Ngoài ra, Kim Lão gia từ ở trong tiệc rượu nói rằng đính hôn chuyện, cũng không có nói tiếp, ta liền sợ hãi, bọn họ Kim gia sẽ giữ quẻ nha!"

"Ngân hàng người đều là kẻ tinh ranh, tựa hồ là nhìn ra Kim gia ở khoảng tay đứng nhìn, lúc này mới rồi rít xem chừng, kiểm soát không có tiền cho vay chúng ta."

Dương Nhượng Hi nghe chau mày, suy tư một chút nói: "Cái. . .kia Triệu Đại Hải ah mình trước đây nhưng là cho hắn mượn khoản hơn năm chục triệu đây!"

"Này!"

Lâm Quốc Đống nghe lắc đầu thở dài, nói: "Người kia mới là một Nhân Tinh, người thời điểm tốt, theo chó một dạng vây quanh người lớn vồn, một khi người không được, lập tức bỏ đi như giấy rách."

Dương Nhượng Hi đôi mi thanh tú nhíu chặt, lạnh rên một tiếng.

Vậy bây giờ chỉ có đem hi vọng thả vào Kim gia, thả vào trên người nữ nhi.

"Kim lão gia ngày đó ngay trước mọi người hứa hẹn mà nói, cũng sẽ không hủy bỏ, còn có Lưu Nhất Minh đối với mình nữ nhi cũng là chân tâm thực ý, hẳn nếu là biết, nhất định sẽ xuất thủ trợ giúp."

"Chỉ mong đi!"

Lâm Quốc Đống vừa nghĩ tới liền hối hận không thôi, hối không nên ở nữ nhi trong tiệc sinh nhật nói những thứ kia xem thường Lưu Nhất Minh mà nói.

Chính mình ngày thường cũng rất có hàm dưỡng, giống như là sẽ không nói ra như vậy hại người lời.

Thật sự là Lưu Nhất Minh lừa gạt đi chính mình bảo bối nữ nhi, trong lòng tức giận, mới hội thất thố như vậy.

. . .

Dự Châu Tây Giao, sát bên Hoàng Hà một nơi trên sườn núi cao, đứng nghiêm một cái đạo chơi lão đạo, đạo bào màu xám khoác thân thể, mày râu đều trắng, nhìn bảy tám chục tuổi đáng vẻ.

Giờ phút này chính nhắm mắt mình tưởng, hơi nghiêng, hai tay vũ động như bay, chân khí phòng ra ngoài, đạo bào cổ dâng mở.

"Vọng Khí Thuật!"

Hai mắt mở ra, hai đạo tinh quang bắn ra, nhìn xa Dự Châu trên chợ khoảng không, trong chớp lát, lão đạo trong tầm mắt, xuất hiện hai nơi một lớn một nhỏ hai mảnh đám mây, ngưng kết ở giữa không trung không rời.

Lão đạo đồng tử co rụt lại, kinh dị không thôi nhìn cái này hai nơi địa phương, khắp nơi thể trong ánh mây mặt hiện lên có sẵn tử sắc, tiểu địa phương vẫn là màu trắng.

"Kết quả là người nào? Vận dụng đại thần thông có thể giam giữ phương viên trăm dặm linh khí tập hợp ở đây, đơn giản là thật không thể tin!"

"Mạnh mẽ như vậy ăn cắp, cũng quá bá đạo, người để cho người khác còn tu luyện thể nào?"

Lão đạo chính là Dự Châu Tây Bộ Nghiêu Sơn bên trên một nơi đồ nát Đạo Quán Đạo Nhân, không tranh quyền thế, thanh tĩnh vô vi, an tâm tự tại tại hậu sơn tu luyện, thỉnh thoảng xuống núi, chẩn bệnh tán thuốc cho dân chúng bình thường.

Lưu Nhất Minh Tự Linh Trần khởi động về sau, trong phạm vi trăm dặm linh khí tất cả đều nhận được triệu hoán, hấp dẫn đến trong trận pháp qua, cũng bị cưỡng ép câu cấm không tiết ra ngoài.

Lão đạo tinh toạ hút ngoại giới linh khí cũng cảm giác càng ngày càng không có cảm được khí, muốn biết rõ mình ban đầu quyết định ở chỗ này tu hành, cũng là cảm ứng được lòng đất linh khí so sánh vượng, hơn nữa tu hành Đạo Nhân chỉ có bản thân một người, không có người và hấn tranh đoạt. Lúc này mới lưu lại, lần nữa tu luyện.

Lưu Nhất Minh làm thành như vậy, "Đi từ từ" linh khí toàn bộ chạy, đến sau cùng, lão đạo là một chút linh khí đều không cảm ứng được.

Lúc này mới không nhẫn nại được, một đường cảm ứng tới, tìm được Dự Châu thành phố.

*** Cảm ơn bạn đọc IntelVN, !

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Điều hiện thân đi ah!

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng trắc định phương vị về sau, một đường cảm ứng linh khí hướng đi, chậm rãi tiến vào Dự Châu thành phố phố lớn ngõ nhỏ.

Hắn quyết định đi trước miếng nhỏ vân khí tụ tập địa phương nhìn một chút, đến là người phương nào tác quái?

Thời gian không lâu, liền đến đông đường lớn, chỉ thấy nơi này người đông tập nập, ngăn chặn giao thông, náo nhiệt dị thường, tất cả đều là nhất bang lão đầu lão thái thái.

Cầm người nhà cơm ăn, nắm băng ghế, chiếu, còn có nắm nồi chén gạo chậu, phụ cận ven đường càng là đến không ít quầy ăn vặt điểm, nướng tinh bột mì, chân giò hun khói, bánh nướng, mì thịt bò chờ một chút không phải là ít.

Quách đạo trưởng chau mày, cẩn thận cảm ứng xuống một cái, không sai thì phụ cận đây. Quan sát bốn phía xuống một cái, đồng tử đột nhiên co rụt lại, trong làn sóng người, trong góc, lầu các bên trên lại có thể cảm ứng được mấy đạo cường hấn khí tức.

"Có người trong đồng đạo. . . Đến còn thật không ít. . ."

Hắn đang quan sát người, người khác cũng tương tự đang quan sát hắn, tất cả mọi người ngăm hiểu lẫn nhau.

Quách đạo trưởng tính một chút, cộng thêm chính mình lại có thể đến sáu nhóm nhân mã, có tăng có đạo, lại còn có Lạt -ma.

Lão đạo tự mình tìm một cái chỗ trống, khoanh chân ngồi xuống, coi xuống bên hông hồ lô, nhỏ ra một nút, uống hai miệng tự nhường trái cây rừng từ sau, liếm thần thu tâm, nhắm mắt tinh toạ.

Vừa mới ngồi xuống, liền cảm ứng được có linh khí chà xát qua cơ thể mà qua, chạy thẳng tới Đạo Quán bên trong qua.

Lão đạo nội tâm kinh dị, càng kết luận, đúng Đạo Quán bên trong người tác quái. Nơi này quả quyết không phải là cái gì thiên nhiên tạo thành Vượng Khí nơi. Nếu là thiên địa sinh ra, đã sớm bị người chiếm đi.

Phải biết trong trời đất này, linh khí tụ tập nhiều chỗ ở sơn lâm danh sơn bên trong.

Có thể người xem một chút Hoa Hạ Cửu Châu Chi Địa, phạm là danh sơn linh tú nơi, hơn phân nửa bị Tự Viện cùng Đạo Quan chiếm đi, hơn nữa còn là trực nhóm chiếm được nhiều nhất.

Cũng chính là đoạn thời gian gần nhất này mới xuất hiện bức này dị biến, nói rõ là có người sử dụng không muốn người biết thủ đoạn cưỡng ép giam giữ linh khí ở chỗ này. Có thể nắm giữ loại thủ đoạn này người, thực lực tất nhiên không thể khinh thường, vì vậy, hẳn có thể không muốn người thứ nhất ra mặt đi làm pháo hôi.

Lại quan sát quan sát lại nói, lại nói bất kể là mặt đất còn chính là lòng đất quá trình linh khí, mình có thể lấy ra một bộ phận cung chính mình tu luyện, có sao mà không làm!

Trường Sinh Đạo bên trong quán, Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử từ lúc ngồi bên trong giường đôi mắt, tinh quang tràn ra, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, sư huynh đệ sống chung trăm năm, một cái ánh mắt liền dĩ nhiên minh bạch đối phương suy nghĩ.

"Sư huynh, ta đi ra trước xem một chút."

Hạc Dương Tử chậm rãi lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Không gấp, đợi buổi tối, trời tối người yên sau đó mới nói."

"Có muốn hay không cho vị kia thông báo một tiếng? !" Tùng Dương Tử chân chờ xuống một cái nói.

"Không cần, chúng ta không có khả năng chỉ lấy chỗ tốt không làm việc, như vậy sẽ bị vị kia coi thường." Hạc Dương Tử ánh mắt thâm thúy, sắc mặt trang trọng nói.

Tùng Dương Tử nghe gật đầu liên tục, cõi đời này, giống như bọn họ bức này tu vi bước nhập Hóa Cảnh Tông Sư, nói thật, thật đúng là không nhiều, cong ngón tay tính ra, không cao hơn sáu vị.

Hơn nữa phần lớn ẩn cư sơn lâm thâm xử, trải qua nhiều năm không ra, bình thường không cùng ngoại giới trao đổi.

Đồng dạng đều là cảnh giới giống nhau đạo hữu giữa, vì nghiệm chứng tu vi cùng với trong tu luyện có chỗ lợi, hoặc là có nghi vấn thì, mới có thể lặng lẽ rời núi, bái phỏng đạo hữu trao đổi.

Mới vừa rồi tinh tế cảm ứng xuống một cái, bên ngoài người tu Đạo vì chẳng qua chỉ là nội kinh cao thủ thôi, thực lực mạnh nhất cũng bất quá đứng Nội Kinh Đình Phong Đại Viên Mãn, đối với bọn họ sư huynh đệ mà nói, người tu vi không có nhập Hóa Cảnh, vĩnh viễn không biết Hóa Cảnh đáng sợ.

Nội Kinh Đình Phong Đại Viên Mãn thì như thế nào, một đạo vô hình kiếm khí liền có thể đưa người chém làm hai đoạn, vài chục năm khổ tu hóa thành hư vô.

.....

Kim gia biệt thự, Bàn Tử thấy Lâm Giai Di đến từ sau, nói đùa một hồi liền tự giác trở về.

Bên trong căn phòng, hai người bốn mắt nhìn nhau, Lâm Giai Di nhu thuận rúc vào Lưu Nhất Minh trong ngực, nâng lên khuynh quốc khuynh thành mặt đẹp, một đôi mắt đẹp ngậm trông đợi cùng nhu tình

"Nhất Minh, chúng ta lúc nào đính hôn?"

Lưu Nhất Minh nghe hé miệng cười một tiếng, ôm nhẹ giai nhân eo, cười trêu nói: "Làm sao, sốt ruột?"

Lâm Giai Di mân mê đồ ục ục cái miệng nhỏ nhắn phì phò, chủ động ôm Lưu Nhất Minh cổ, thiếp thân vào ngực, ở Lưu Nhất Minh bên tai thổ khí như lan.

"Nhất Minh, người biết không? Cha ta Thiên Hải địa ốc hạng mục tiền tài liên thật giống như đoạn."

"

"Ồ? Nghiêm trọng không?"

Lưu Nhất Minh ban trái qua Lâm Giai Di vai, chính diện đối mặt nàng đôi mắt đẹp hỏi.

"Ta cũng không biết, trong công ty sự tình, cha ta cùng mẫu cho tới bây giờ đều không nói với ta."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, chuyện cũ trước kia, nhất niệm thoáng qua.

Chính mình cũng sớm đã thư thái, mấy trăm năm búng ngón tay một cái trái qua, còn có cái gì không nhìn thấu.

Cái này dù sao cũng là chính mình yêu say đắm hơn người, ý nào đó mà nói, Lưu Nhất Minh cũng là ở giải mộng, tóm lại, nhân tính là rất phức tạp, hoàn toàn không phải một cái đơn giản tốt xấu có thể định nghĩa.

Nói cho cùng người chúng ta sinh cũng không phải là cũng chỉ có ái tình, còn có thân tình, hữu tình chờ một chút, từ giáng thế đến thế gian này, mỗi người

trên thân đều lưng đeo rất nhiều thứ, cũng gánh vác rất nhiều trách nhiệm.

Lưu Nhất Minh cầm điện thoại lên, đánh ra.

"Cô cô, là ta, Lâm Thị tập đoàn Thiên Hải địa ốc đúng sự tình thế nào?"

Kim thị tập đoàn văn phòng cao ốc trong, Kim Vệ Hồng hơi nhú cau mày, chậm rãi nói: "Nhất Minh, người cũng nghe nói, người cái...kia cha vợ mượn tạm tiền tài quá nhiều, ngân hàng không có ở đây phát khoản tiền cho vay, hần tiền tài liên đã đoạn, bây giờ đang ở khắp nơi xoay tiền đây!"

"Lỗ hồng nhiều đến bao nhiêu?"

"Căn cứ chúng ta tìm hiểu tình hình, ít nhất phải có 10 ức tiền tài rót vào, mới có thể lần nữa kích hoạt."

"Bất quá bây giờ khủng hoảng kinh tế, còn ai dám liều lĩnh cái này mạo hiểm, không khéo sẽ bồi hướng lên trời!"

Kim Vệ Hồng ở bên đầu điện thoại kia, không chút hoang mang đáp.

"Cô cô, người đã sớm biết."

Kim Vệ Hồng trầm ngâm xuống một cái, mở miệng nói: "đúng, Nhất Minh, mặc dù nói hần là người tương lai cha vợ, nhưng là, cửa hàng đúng cửa hàng, không thể để cho tình cảm riêng tư quấy phá."

"Công ty bây giờ khoản vốn lưu động cũng không nhiều, các bộ môn đều đang toàn lực chấp hành "Nghịch hướng thu mua" chiến lược, đều cần tiền tài, người cũng không cần đánh cái chủ ý này."

"Ha ha!" Lưu Nhất Minh cười một tiếng, cô cô thật đúng là, sớm đem miệng chặn lại.

"Cô cô, ta không có đánh công ty chú ý, người giúp ta đối ngoại phóng xuất phân phong thanh, liền nói ba ngày sau, Kim Lâm hai nhà đem cử hành đính hôn yến hội!"

"Àch!" Kim Vệ Hồng nghẹn xuống một cái, chỗ dừng một cái, hỏi "Gia gia của người biết không? Người đây là đánh Kim gia da hồ giúp người cha vợ."

"Ha ha, một hồi ta liền nói với gia gia qua, lão nhân gia ông ta chỉ mong bây giờ là có thể ôm tôn tử đây! Nhất định sẽ không phản đối!"

...

Một dạng ban đêm, đông trên đường chính, người ở vẫn không rời, không ít người tại chỗ ngủ ở chiếu bên trên, chung quanh tiếng ngáy nổi lên bốn phía.

Trường Sinh Đạo quán, nội bộ đèn đuốc đã tắt.

Quách đạo trưởng đột nhiên giương đôi mắt, nhìn chăm chăm Đạo Quán động tĩnh.

"Vèo" một tiếng, một vệt bóng đen xuất hiện ở Đạo Quán trên nóc nhà, một thân áo choàng đạo bào ở dưới ánh trăng theo gió phiêu lãng, không là người khác chính là Tùng Dương Tử.

Hướng về phía bốn phía, khinh miệt phì phò, mắng: "Nếu đến, đều hiện thân đi ah!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Các người hai người có một chân

Tùng Dương Tử sau khi nói xong, ánh mắt bề nghệ bốn phía, chày ra kiêu căng ý. Hần cũng thật có cao ngạo tiền vốn cùng năng lực, bước nhập Hóa Cảnh Đại Tông Sư, tại tu luyện giới đã thuộc về Kim Tụ Tháp đỉnh tiếm vị trí.

Ba cái hô hấp về sau, bốn phía không có động tĩnh gì, trừ xem bệnh mắc người thỉnh thoảng phát ra một hai tiếng tiếng ngáy về sau, không còn âm thanh.

Tùng Dương Tử nhướn mày một cái, ha ha cười lạnh nói: "Đến, cũng không dám hiện thân, một đám nhát gan bọn chuột nhắt, sớm cút đi cho bản đạo!"

Tùng Dương Tử vừa nói như vậy xong, trong góc lã chã vang vọng, không ngừng có bóng người xuất hiện.

Có câu nói, "Người tranh khẩu khí, Phật tranh nén nhang".

Những thứ này vùng hẻo lánh người tuy nói tính cách vượt xa phạm phu tục tử, nhưng trong ngày thường dưỡng tôn quen, phía dưới đệ tử không có chỗ nào mà không phải là một mực cung kính, nhân gian Quan to Quyền quý cũng là dùng lễ có thừa.

Như thế nào bị Tùng Dương Tử ngôn ngữ nhục mạ, rồi rít không nhẫn nại được mà hiện thân.

Cũng là Quách đạo trưởng cũng nhẫn không có bị người mắng thành bọn chuột nhắt, rộng rãi từ dưới đất ngồi dậy, chậm rãi ép tới gần Đạo Quán.

"Hắc hắc! Đến còn thật không ít! Ta khuyên các ngươi ở đầu tới, về nơi đó, khác có ý đồ xấu gì, bằng không. . . Hắc hắc!"

Này uy hiếp ý, không cần nói cũng biết, Tùng Dương Tử cũng thật có cuồng ngạo tiền vốn, cho dù là dưới những người này liên thủ thì như thế nào! Phía dưới còn có hần sư huynh tọa trấn đây! Hần không cho là cớ đời này còn có bọn họ sư huynh đệ liên thủ không đánh lại người. Dĩ nhiên trừ Kim gia biệt thự một vị kia.

"Tê "

Lúc này, xúm lại một tên đạo trưởng kinh hô một tiếng, dùng tay chỉ dưới ánh trăng Tùng Dương Tử, có chút thất thố la lên: "Ngươi là "Côn Lôn Song Dương" Tùng Dương Tử?"

Lời này vừa nói ra, mọi người tất cả giật mình, rồi rít dừng lại tốc độ, đánh mười ngàn cái cảm thận, ánh mắt lấp lánh không yên nhìn chằm chằm Tùng Dương Tử.

Cái này "Côn Lôn Song Dương" có thể nói là nổi tiếng bên ngoài, tại tu luyện giới tiếng tăm lừng lẫy, sư huynh đệ hai cái trước sau bước vào "Hóa Cảnh" Đại Tông Sư tình trạng, nhất thời truyền vì câu chuyện mọi người ca tụng, cũng khích lệ không ít tu đạo người trong.

Chẳng qua là cái này Tùng Dương Tử lưu truyền tới danh tiếng có chút không được tốt nghe, không có bước nhập Hóa Cảnh trước đây, lúc không có ai tốt làm chút lần hiếp người đoạt bảo thủ đoạn, mọi người chẳng qua là ngại vì hần sư huynh Hạc Dương Tử uy danh, không người dám so đo a!

Chờ đến Tùng Dương Tử cũng thành công bước nhập Hóa Cảnh về sau, liền lại không người dám tìm hần báo thù.

"A Di Đà Phật! Bàn tăng Tịnh Không có lễ."

Tịnh Không lão tăng, màu xám Tăng Y, mày râu đều trắng, mặt như đao gọt, thân thể gầy như que củi, trước tiên hướng Tùng Dương Tử thăm hỏi.

Tùng Dương Tử miệng nhếch lên, râu khê nhúc nhích, nhìn chân đạp nóc nhà chậm rãi đi tới lão hòa thượng, giễu cợt nói: "Hóa ra là Tịnh Không lão lừa trọc, ngươi ẩn cư Đạt Ma Động hai mươi năm, còn chưa có chết?"

"Ha ha! Ngươi Tùng Dương Tử không chết, bàn tăng sao dám đi trước."

"Xem ra, ngươi đối với ta còn chính là mối tình thâm thiết!"

"Phốc "

"Vô lượng. . Cái. . .kia. . Thiên Tôn. . A Di Đà Phật. . ." Trong lúc nhất thời khẩu hiệu nổi lên bốn phía, người người đều bị Tùng Dương Tử một câu nói này, chọc cho dưới xương sườn phát phình, không khỏi tức cười.

Những người này có thể tìm đến nơi này, nhân giới kiến thức cùng với thực lực đều không thể khinh thường, nghe một chút hai người bọn họ đối thoại, liền nhớ lại giữa bọn họ ân oán.

Cái này Tùng Dương Tử trước kia đã từng ban đêm xông vào Tăng Kinh Các, đem Phật môn trọng bảo Thất Thái Xá Lợi đánh cắp, đã thương thù họ trưởng lão sau, toàn thân trở ra.

Sau đó Tịnh Không đại sư tự mình dẫn người giết lên Côn Lôn Sơn Vạn Thần Cung đòi thuyết pháp, không làm gì được địch đã bước nhập Hóa Cảnh Hạc Dương Tử. Phật môn trọng bảo Thất Thái Xá Lợi cũng bị Tùng Dương Tử luyện hóa, hóa thành một đồng bột.

Đem Phật môn nhân khí đến gần sôi lên, nội bộ âm ỉ. Do vậy kết thành ân oán không phân.

Ân oán của những người tu đạo, đồng dạng đều có Tông Giáo quản lý hiệp hội điều giải. Bất quy thể tục cảnh sát quản lý.

Tông Giáo hiệp hội đối với mấy cái này Phương Ngoại nhân sĩ ước thúc lực hữu hạn, tham gia trình độ rất thấp, nhiều lắm là nói cho đôi câu, sau đó mặc kệ.

Hơn nữa Tùng Dương Tử hành tung phiêu hốt bất định, lưu lạc thiên nhai, khó mà bao vây, vài chục năm bình tĩnh quá khứ, cũng không có nghĩa là Phật môn người quên mất cừu hận này.

"Tùng Dương Tử, hôm nay ta ngươi liền làm cái kết thúc."

Tĩnh Không Đại Sư nói xong cũng muốn động thủ, mọi người thì nhàn hạ, ở bốn phía xem náo nhiệt.

"Tĩnh Không Đại Sư, để cho ta tới trước!"

Nói xong, sau lưng một cái văn phòng trên lầu, "Vèo" một tiếng, giống như Đại Bểng Triền Sí một dạng nhảy xuống một người.

Một đạo kiếm quang từ trên trời hạ xuống, bỏ về phía Tùng Dương Tử.

Tùng Dương Tử ngửa đầu một cái, đồng tử co rút lại, "Kiếm khí?!"

Tu vi đến Hóa Cảnh về sau, đối với nguy hiểm kiếm khí cảm giác càng nhạy bén. Tuy nhiên kinh ngạc, nhưng lại cũng lo lắng, cước bộ lưu loát, "Bá" một tiếng, thân ảnh đã tại 3m bên ngoài, tránh thoát đạo kiếm khí này.

"Đâm" một tiếng, dưới chân đại miếng ngói bị thật chính tề cắt trừ một cái khe hở, uy lực còn lại bên dưới, mái hiên mái ngói rồi rít ròi rơi xuống.

"Ha ha! Hóa ra là Nguyệt Hoa Tiểu ni cô! Sư muội của ngươi khỏe không?"

"Phốc" mọi người chung quanh nghe, lúc này phun, một cái là Nguyệt Hoa Sư Thái đã năm quá 90 lớn tuổi, lại bị gọi là Tiểu ni cô, quá đùa.

Thứ hai, mọi người vừa thấy Nguyệt Hoa Sư Thái, liền nhớ lại 30 năm trước một cái Tu Luyện Giới scandal, Nguyệt Hoa Sư Thái tiểu sư muội lại bị người hư thân một dạng, nghe nói cũng là trước mắt vị này có liên quan.

"Lão Tặc, im miệng!"

Nguyệt Hoa Sư Thái tức giận rầy, nghĩ tới năm đó sự tình, liền giận không kềm được, thân hình trước bắt chợt tới, trong tay Thiết Kiếm nâng lên.

"Tà Bộ Sáp Hoa (Nghịch bước cấm hoa) "

"Hi hi" Tùng Dương Tử mặt lộ vẻ hài hước, rút ra phía sau bảo kiếm, nhẹ nhàng vẩy một cái, liền đẩy ra đâm tới Thiết Kiếm.

Nguyệt Hoa Sư Thái chợt cảm thấy từ thân kiếm hướng dẫn tới một cỗ quái lực, chấn động đến cơ hồ liền muốn bắt không được trong tay Thiết Kiếm, gấp vội rút thân lui về phía sau cách xa mấy mét.

Nguyệt Hoa Sư Thái cũng bắt quá là Nội Kính đỉnh phong, vừa vận phát ra này một đạo vô hình kiếm khí hẳn là ngưng tụ trọn đời công lực, nhất thời công phần mới thành công phát ra.

Mỗi phát ra một đạo kiếm khí đều cực kỳ hao phí chân khí, cho dù là Tùng Dương Tử cũng sẽ không làm như vậy.

"Ngươi cái này Đạt Ma Kiếm thiếu chút nữa hóa hàu, không bằng đi theo ta tu luyện ta Đạo Gia nam nữ song tu công pháp, bản đạo đảm bảo ngươi bước vào Hóa Cảnh."

"A Di Đà Phật! Tùng Dương Tử, chớ có ngông cuồng, hôm nay lão nạp liền thay Tu Luyện Giới diệt trừ ngươi cái tai họa này!"

Tĩnh Không đại sư tự nhiên nhìn ra Nguyệt Hoa Sư Thái căn bản không phải Tùng Dương Tử đối thủ, ở đánh xuống chỉ có tự rước nhục, ném lại là Phật môn mặt mũi.

"Nguyệt Hoa Sư Thái, tạm hãy lui ra sau, xem bản tăng cho ngươi xả cơn giận này!"

Tùng Dương Tử cười lạnh một tiếng, mặt lộ vẻ châm chọc, cười nói: "Thật không nhìn ra, lão lừa trọc như thế bảo vệ ngươi, chẳng lẽ hai người các ngươi có một chân?!"

"Nha! Vô sỉ Lão Tặc. :. ." Nguyệt Hoa Sư Thái khí cả người run run, hàm răng cắn kéo kẹt chỉ vang.

"A Di Đà Phật. . ." Tĩnh Không đại sư khí râu run lấy bầy, sắc mặt bùng, một chân chia xuống đất, thân hình đột tiến.

"Bát Bộ Căn Thiên!"

Lão hòa thượng tăng y nhô lên, tay cầm thiền trượng, đập không mà đi, đột nhiên giữa, đã đến Tùng Dương Tử bên cạnh.

Tùng Dương Tử lạnh rên một tiếng, âm thầm ngưng khí, rút nhập bảo kiếm trong tay về sau, thấy Tĩnh Không nhào tới, không lùi mà tiến tới, vận eo xoay tròn, thuận thế một kiếm chém tới.

"Thu Phong Tảo Lạc Diệp" (gió thu cuốn lá vàng) "

Một đạo vô hình kiếm khí "Hô" phát ra nhọn tiếng xé gió, chặn ngang chém tới.

Tùng Dương Tử xem đúng thời cơ rất tốt, đang lão hòa thượng thân ở không trung, không dùng sức thời khắc, dưới chân vô căn tự nhiên vô pháp né tránh. Bát Bộ Căn Thiên tuy nói là Phật môn khinh công thượng thừa thân pháp, tốc độ cực nhanh, nhưng dưới tình huống này, cũng là không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.

Mọi người đều thất kinh, Nguyệt Hoa Sư Thái hoảng vội vàng kêu lên: "Cẩn thận!"

Tịnh Không thấy cũng cả kinh, nhưng trên mặt cũng không có sợ ý.

"Vèo" một tiếng, trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh), đưa tay rút ra sau lưng không biết loại nào chất liệu tám thuần tròn ngăn cản ở trước người.

Tùng Dương Tử thấy cười lạnh không dứt, kiếm khí vô hình, vô cùng sắc bén, không gì không phá. Cũng là thép ròng luyện chế thuần bài cũng đừng mơ tưởng ngăn cản, cho dù là cánh sắt chống đạn thuần bài cũng không được. Cũng là bá đạo như vậy!

Không ít người cúi đầu, không đành lòng tận mắt chứng kiến Tịnh Không đại sư thân thủ chia lìa thân tượng, miệng niệm Pháp Danh: "Vô Lượng Thiên Tôn!"

"A Di Đà Phật!"

"Đâm" một tiếng vang giòn, tia lửa văng khắp nơi, cũng không có tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

"Ngăn trở, lại có thể ngăn trở?!"

"Đây là cái gì thuần bài? Quá thật không thể tin!"

Tất cả mọi người là một tràng thốt lên âm thanh, không thể tin nhìn yên ổn đứng lặng hồi lâu ở nóc nhà lên Tịnh Không đại sư.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Chọc mọi người giận

Tùng Dương Tử thấy cũng rất lợi hại cả kinh, cầm kiếm che ở trước ngực, vẻ mặt ngưng trọng, trừng mắt một đôi mắt xanh, quát lên: "Người đây là vật gì? Lại có thể có thể chống đỡ ta kiếm khí?"

"Ha-Ha! Vạn vật tương sinh tương khắc, kiếm khí cũng không thể vạn năng!"

Tịnh Không kiểm tra một phen chính mình khiên tròn, chỉ thấy phía trên chỉ có một cái cạm màu trắng nhạt vết tích, cái gọi là không gì không phá kiếm khí cũng không làm gì được nó.

Nội tâm hài lòng, không hổ là Thiên Ngoại đồ vật, chất liệu không giống bình thường.

Đây là Tịnh Không lão hòa thượng ở Tây Vực tìm kiếm bí cảnh đến, tình cờ ở một nơi hoang mạc cát lình lên, bụi rậm trong bãi đá phát hiện một mảnh hắc thạch, chung quanh huyền vũ nam đều là đều phong hóa, thủ vừa đụng tiếp xúc liền hóa thành sa lịch, đơn độc cái này một mảnh hắc thạch kẹt ở một đám trong đá, bên chắc không thể gãy, cứng rắn không thể hủ, thật là quái dị!

Tịnh Không lão hòa thượng dùng Thiên Trượng cùng Cương Dao đều không thể thương tổn chỉ, chỉ có thể dùng ngang hàng chất liệu hắc thạch tài năng mài mòn.

Lão hòa thượng tâm trạng hoan hỉ, tốn sức mười năm công phu, lúc này mới mài thành hình.

Hôm nay thử một lần, hiệu quả quả nhiên không sai.

Lão hòa thượng vui vẻ cười một tiếng, Tùng Dương Tử coi như không cười nổi, cái này gọi ạ làm sao còn đánh?

"Vô Lượng Thiên Tôn, bản đạo không tin, trở lại!"

Tùng Dương Tử hít mạnh một hơi, mũi chân nhẹ một chút nóc nhà, phi thân nhảy lên, cánh tay vung vẩy.

"Thanh Long Tham Trảo!" Kiếm khí vô hình, xuyên thấu qua mũi kiếm phát ra.

Tĩnh Không hòa thượng không sợ, chân khí rót vào hắc sắc khiên tròn bên trong, đối diện xông lên, đồng thời cánh tay phải mở ra, trong tay thép ròng chế tạo Thiên Trọng giấu ở sau lưng.

"Oành" một tiếng kim thạch chi âm, tia lửa văng khắp nơi, kiếm khí di tán.

Bảo kiếm tuy nhiên đánh trúng, nhưng lại như cũ khó mà hư hại khiến tròn chút nào.

Lão hòa thượng vui mừng, miệng nhếch lên, lạnh rên một tiếng, vũ động cánh tay, trong tay Thiên Trọng giống như một vệt bóng đen, thế đại lực trầm, nghiêng liền ném về phía Tùng Dương Tử,

"Hô "

Tùng Dương Tử nhất kích không có hiệu quả về sau, liền vội vàng lui về phía sau, "Bá bá bá" liên tục nhảy mấy cái.

Lão hòa thượng há có thể dừng tay, thi triển Bát Bộ Căn Thiên thân pháp, ẩn nấp, không ngừng theo sát. Trong chớp lát liền đuổi qua.

"Ngươi cho ở chỗ này đi!"

"Hô" một tiếng, giống như Thái Sơn Áp Đình, không khí chung quanh kích động, lá rụng bay tán loạn.

"Sur huynh. . . " Tùng Dương Tử phát ra một tiếng la hét, lời còn hô xong, chỉ nghe "Phốc thông" một tiếng vang trầm thấp.

Nhất thời mái ngói bay tán loạn, xà nhà đứt gãy, nóc phòng xuất hiện một cái lỗ thủng to, Tùng Dương Tử kêu thảm rơi xuống.

Hiện trường phát ra một tràng thốt lên âm thanh, Nguyệt Hoa Sư Thái run tay một cái bên trong Thiết Kiếm, ha ha cười to, thập phần thư sướng.

"Lão Tặc, ngươi cũng có hôm nay!"

Tĩnh Không lão hòa thượng một kích thành công về sau, cũng không hề đuổi theo, phản mà lui về sau ba bước, toàn thân phòng bị.

"Đâm" một tiếng, trên đỉnh đầu một hồi xé âm thanh, Hạc Dương Tử trống rỗng xuất hiện, theo hòa thượng đầu một chương vỡ dưới.

"Hô" thủ chương ven hiện ra một tầng ánh sáng, ở trong màn đêm càng thêm dễ thấy, cùng làm người ta kinh ngạc.

"Sur huynh, cẩn thận!" Nguyệt Hoa sư quá cả kinh thất sắc, ghen ngào gào lên.

Lão hòa thượng tuy nhiên đã sớm phòng bị trong lòng, có thể vẫn không có phòng vệ, tránh đã không tránh thoát, buộc lòng phải cường ép thay đổi thân thể, dùng khiên tròn bảo vệ yếu hại.

Mới vừa vừa hoàn thành cái này một động tác, mọi người chỉ nghe "Ba" một tiếng đécc tai nhức óc trầm đục tiếng vang.

Lão hòa thượng "Oa" phun ra một ngụm máu tươi, theo phát xạ ra ngoài đạn pháo đồng dạng đập xuyên nóc phòng, kêu thảm rơi xuống.

Hiện trường làm yên tĩnh, nóc nhà lên chỉ có một thân đạo bào áo choàng Hạc Dương Tử đứng lặng hồi lâu, bề ngỗ bốn phía, từng bước từng bước dùng sắc bén ánh mắt quét qua.

"Còn có ai?"

Dưới bóng đêm, chỉ có Hạc Dương Tử thanh âm đang vang vọng, hiện trường mọi người đều là đều lui về phía sau hai bước, ánh mắt lấp loé không yên.

"Hừ! Ta biết các ngươi muốn làm gì? Nhưng này sự tình không phải là các ngươi có thể can thiệp, thức thời mà nói, mau thối lui, ta có thể không nhắc chuyện cũ, nếu không mà nói. . . ."

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cắn xuống một cái răng, lên đường hình đi ra, đánh một cái chấp tay,

"Vô Lượng Thiên Tôn, đạo huynh, ngươi bày bực này thiết Âm Dương, đoạt tạo hóa đại trận, thật sự vô cùng bá đạo, để cho ta các loại còn tu luyện như thế nào?"

"Không tệ! Phương viên trăm dặm linh khí tất cả bị ngươi cướp đi, không may may lưu lại, bá đạo như vậy cử chỉ, tất nhiên sẽ đưa tới Tu Luyện Giới công phần!"

Sau lưng cách đó không xa, giống vậy đứng ra một người lên tiếng nói: "Bản đạo Kim Đẩu môn Huyền Ngự Tử, gặp qua các vị đạo hữu!"

"Kim Đẩu môn?"

"Đây không phải là Đạo Gia chuyên tu Âm Dương trận pháp nhất phải sao?"

Đạo Môn Kim Đầu môn là bí ẩn truyền thừa hơn ngàn năm Đạo Môn nhất phái, trong môn Trấn Sơn đại trận Tam Thập Lục Thiên Cương trận cùng Nhập Bát Tinh Túc trận, cũng là tiếng tăm lừng lẫy Âm Dương Phong Thủy trận pháp.

Có thể mở ra thiên địa năng lượng ngọn nguồn, đem thiên linh địa khí tụ lại trong trận pháp, sinh ra năng lượng thật lớn tràng, có thể dùng với tu luyện.

Bất quá hiện giờ, truyền thừa đã đứt, Kim Đầu Môn Đồ lưu lại trận đồ, lại không có pháp bản. Bên trong kín đáo muốn mấu chốt, tuyệt mật yếu quyết các loại đều là đã thất truyền, hậu nhân theo như theo kiểu cũ bày trận pháp, Đồ có hình dạng, mà không có thực chất.

Sau đó nhiều lần trong môn tinh anh trưởng lão điều nghiên, cũng chỉ là hiểu thấu đáo một bộ phận, mở ra trận pháp một góc, có thể tụ lại linh khí cũng bắt quá 10%, đại bộ phận linh khí làm theo tự tiêu tán ở trong thiên địa.

"Chư vị hân nghe nói chúng ta bên trong đại trận, nhưng là, so với Trường Sinh Đạo quán trận pháp đơn giản là tiểu vu kiến đại vu."

"Thiên địa linh khí có thập phần, chúng ta bên trong chỉ lấy một phần, còn sót lại chín phần trở lại thiên địa, có thể Trường Sinh Đạo quán nhưng là mạnh mẽ bắt lấy cướp đoạt, một phần cũng không lưu lại nha!"

"Như thế hành vi nghịch thiên, nhân thần công phẫn!"

"Không tệ! Phải cho mọi người một câu trả lời, "

Hắn các lộ nhân mã thấy có người dẫn đầu, rồi rít phụ họa nói.

Hạc Dương Tử nghe, khinh thường cười một tiếng, thủ vuốt râu, quan sát phía dưới Tăng Tục Đạo không dứt đủ loại nhân vật.

"Ha ha! Các ngươi muốn cái gì giao phó?"

"Đóng cửa Đạo Quán, triệt hồi đại trận."

Hạ nhân vùng cánh tay hô to, tiếng người khủng bố.

"Ha-Ha! Nằm mơ!"

Hạc Dương Tử cười lớn một tiếng, nói xong, lấy tay điểm chỉ lấy lòng đầy căm phẫn mọi người, khinh thường nói.

"Chỉ bằng các ngươi võ vẽ mèo quào, cũng dám đề nghị như thế làm người khác khó chịu yêu cầu?"

"Ngươi. . ."

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cùng mọi người nghe, giận mà không dám nói gì, cũng là mới vừa rồi nhảy vui mừng nhất tháng Hoa lão sư quá cũng ngậm miệng không nói, tránh ở một bên trợn con ngươi, hung hăng không dứt.

"Thật sao?"

Mọi người ở đây không thể làm gì thời khắc, đột nhiên nghe đến đỉnh đầu một đạo thể long tiếng người, thanh âm hùng hậu xa xa, phảng phất là từ phía chân trời truyền tới.

Hạc Dương Tử nhướng mày một cái, giương mắt đi lên xem, nhất thời đồng tử co rút lại.

Chỉ thấy một cái quắc gầy lão tăng, da bọc xương, mặt trắng Như Tuyết, mặc rách rách rưới rưới Tăng Y, chậm rãi rơi.

Cả người khô cằn, gầy như que củi, Tăng Y theo gió phiêu lãng, phảng phất gió lại lớn một chút là có thể đem lão tăng thổi chạy.

Trên thân bắt ngờ rơi xuống mấy hạt bụi đất, phảng phất là mới từ trong mộ bò ra ngoài người vô dụng.

"Ngươi là ai?" Hạc Dương Tử thấy vậy, tâm trạng kinh dị không thôi, đây là cái gì dạng tồn tại, chính mình không cảm ứng được trên người hắn khí tức, không dò được là thực lực gì.

Dưới tình huống này, chỉ có một khả năng, người này thực lực khẳng định trên mình.

Nghĩ tới đây, quả quyết đưa tay vào ngực, liên tục ấn ba cái cảnh báo điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Nhất Đăng lão hòa thượng

Dưới bầu trời đêm, cái này quái dị lão tăng rơi vào nóc nhà lên, nhẹ nhõm, không một tiếng động.

Hiện trường tĩnh lặng, mọi người không dám thở mạnh, tất cả đều bình khí ngưng thần, cẩn thận từng li từng tí nhìn.

"Ngươi là ai?"

Lão tăng cười một tiếng, làm động tới khoe miệng da thịt, để cho người cảm thấy thân thể một hồi buồn nôn, rất sợ trên mặt hân da thịt sẽ bị cười một tiếng mà tháo ra.

"Lão Tẩu hình hài trăm có thừa, Huyền Thân gãy đứt Pháp Thân mập, một giác mộng ba mươi năm, lộ vẻ giấu người không biết. . ."

Hạc Dương Tử cau mày, không có nghe biết lão tăng mà nói, này hình người thân thể gãy đứt, ngôn ngữ quái dị, trực giác không phải là tốt sống chung người.

Một đôi mắt xanh ở dưới ánh trăng hiện lên thanh u quang mang, nhìn chăm chăm lão tăng nhất cử nhất động. Bên trong âm thầm vận khí, chân khí bao phủ toàn thân, toàn thân phòng bị.

Giờ phút này, liền nghe được Đạo Quán phía dưới "Oánh" một thanh âm vang lên, chấn song cửa sổ vỡ vụn, mặt gỗ bay tán loạn.

Một đạo nhân ảnh từ cửa sổ xông tới, chính là thu nội thương Tịnh Không lão hòa thượng.

Nguyệt Hoa Sư Thái vội vàng hướng trên thân trước, nâng lên lão hòa thượng.

Tịnh Không lúc này mới ngẩng đầu nhìn xa nóc nhà, đột nhiên ngừng ra, hai mắt từ từ tròn to, nghẹn ngào la lên: "Sư thúc tổ?!"

Dưới ánh trăng, quái dị lão tăng quay đầu đi, quan sát phía dưới, ánh mắt không buồn không vui.

"Sư thúc tổ, thật là ngươi! Ngươi. . ."

Lúc này, khoảng cách lão tăng gần nhất Hạc Dương Tử cũng là thân thể rung một cái, nảo tử giật mình một cái, kinh hô: "Nhất Đăng đại sư? Lại là ngươi?!"

"20 năm trước ngươi không phải là viên tịch sao? Tại sao lại còn sống? Điều này sao có thể?"

Hạc Dương Tử lời truyền đến phía dưới, Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng, Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử đám người đều thất kinh, người người đều tròn con ngươi, không thể tin ngẩng đầu nhìn nóc nhà lên lão hòa thượng.

Nhất Đăng lão hòa thượng nhưng là Phật môn một vị truyền kỳ nhân vật, trăm tuổi tu thành bất hoại thân thể, lúc ấy oanh động toàn bộ Hoa Hạ, không ít ký giả truyền thông rồi rít truyền rao, truyền kỳ sự tích thậm chí lan truyền đến phía tây.

Một trăm hai mươi tuổi thì viên tịch ở Khô Mộc Sơn vách động, sau bị đệ tử khâm liệm tại trong hang động, cũng ở thi thể bốn phía thêm sung mẫn nhựa thông, buổi rằm các loại vật phẩm, dán kín sau để tới bảy ngày, sau bảy ngày dùng gạch đá xây thành Mộ tháp.

Bây giờ đã có hơn ba mươi năm, người người đều biết lão hòa thượng này sớm thượng thể giới cực lạc qua, đột nhiên, hiện thân nhân gian, dọa hỏng mọi người.

Nhất Đăng lão hòa thượng cười ha ha, cũng không nói lời nào, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời trăng sáng, gơ bàn tay lên, thủ đưa lưng về phía ánh trăng.

Thủ chương trắng nõn như ngọc, trong suốt như nước, bên trong có thể thấy rõ ràng căn căn bạch cốt.

"Hi! Bạch cốt cảnh?"

"Ngươi lại có thể tu thành bạch cốt cảnh?"

Cái này lời truyền đến phía dưới, mọi người là một mảnh xao động, mỗi cái không khỏi kinh hãi, chẳng lẽ Phật môn lần này phải xuất hiện thể Hoạt Phật sao? Cái này không thua gì một trận cấp tám động đất.

Phật môn pháp tu luyện pháp môn, quy kết đứng lên có Thập Niệm Niệm Phật, Niệm Pháp, Niệm Tăng, Niệm Giới, Niệm Thi, Niệm Thiên, Niệm An, Niệm Thân, Tiệm Nghi, Niệm Từ.

Nhất Đăng tu luyện là xếp hạng thứ mười tên gọi Niệm Từ, tại hán thiện phòng vách động, thường đeo lấy một bức viết kép "Từ" chữ, phân phối bức họa chính là Ngã Phật Như Lai chân đạp bạch cốt, xưng là: Bạch cốt cảnh.

Tu bạch cốt cảnh phải tu Niệm Từ cảnh. Tu Niệm Từ cảnh cùng Đạo Gia nói "Nếu muốn người không chết, trừ phi người chết" lý luận nhất mạch tương thừa.

Rất ý tứ giản dị, nói đúng là, đem người tâm, nhân dục tâm niệm, ý nghĩ nồng cuồng đánh chết, sinh tử vốn là vô lượng ánh sáng mới phải xuất hiện.

Tĩnh Không hòa thượng đã đứng lên thân thể, chấp hai tay, cung kính kính.

Não hải lại đang lẫn lộn không ngừng, sự thúc tổ viên tịch về sau, Pháp Thân cùng trong môn cao tăng viên tịch về sau một dạng đều chôn ở hậu sơn Tháp bên trong.

Mười năm trước cũng không cảnh tượng kì dị, cái thứ 2 mười năm bắt đầu Mộ tháp trên núi cây cối hoa sớm bắt đầu héo tàn, một vòng một vòng khô héo chết đi, tất cả mọi người khó hiểu.

Trong lúc chủ trì xin đến cơ quan Lâm Nghiệp chuyên gia tới tiến hành một phen thời tiết nạn sâu bệnh điều tra, đáng tiếc tra không có sâu bệnh, phía sau thì không quan tâm.

Lại mười năm, toàn bộ Mộ Tháp Sơn cây cối hoa sớm tất cả đều khô chết, điều thú tuyệt tích, hoàn toàn thành Khô Mộc Sơn.

Người đầu kinh dị, cũng không biết nguyên nhân.

Bây giờ tinh tế suy nghĩ, sợ là cùng sự thúc tổ thoát không khỏi quan hệ!

Nhất Đăng đại sư buông tay xuống,

Nhắm mắt, bỗng nhiên hít một hơi, Đạo Quán trong "Tụ Linh Trận" trong giam giữ linh khí "Vù vù" bị hút ra đến, theo lão hòa thượng miệng mũi giống như nuốt chửng nốc ừng ực đồng dạng bị hút hết.

Lão hòa thượng da thịt lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bành trướng, Hạc Dương Từ mày nhều lại rất cao, cái kết thúc quát một tiếng: "Dừng tay! Nhất Đăng đại sư, ta Tôn người là tiền bối, nhưng nơi này linh khí người không có khả năng nuốt!"

Mình bị Lưu Nhất Minh mời tới tọa quán, cũng không phải là chỉ lấy chỗ tốt, không làm việc, tuy nhiên thực lực khả năng không bằng lão hòa thượng, nhưng người tu đạo tự có một thân ngạo cốt, thể nào cũng phải thử một lần!

Nhất Đăng lão hòa thượng nhìn cũng không nhìn hán, tiếp tục nuốt.

"Hừ!"

Hạc Dương Từ thấy vậy không có nói nhảm nữa, "Bá" xuống một cái rút ra sau lưng Hắc Kiếm, chân khí rót vào, đạo bào nhô lên.

Mũi chân nhẹ một chút đại miểu ngói, phi thân nhảy lên, dựa theo lão hòa thượng cũng là một kiếm chém tới.

"Trảm Thương Long!"

Kiểm khí bùng bùng, "Đâm" một tiếng xé phá hư không, thể như cơn lốc, Phong Vân kích động.

Nhất Đăng hòa thượng lạnh rên một tiếng, tùy ý lộ ra một cánh tay ngăn lại, vận chuyển chân khí bên dưới, trắng nõn như ngọc trên cánh tay dâng lên một tầng vàng sáng mờng lung.

Tất cả mọi người rướn cổ lên, không chớp mắt chăm chú nhìn, ngoại giới đều nói một khi tu luyện tới bạch cốt cảnh, 3000 năm thân thể bất diệt, bền chắc không thể gãy, không biết là thật hay giả, lập tức phải làm chứng, người nào cũng không muốn bỏ qua cái này một thịnh cảnh!

Hạc Dương Từ thấy nội tâm giật dử, tốt khinh thường lão lừa trọc, ta ngược lại muốn gặp là người xương cốt cứng rắn, hay là ta kiếm khí lợi hại.

"Rào" một tiếng kim thạch chi âm, tia lửa văng khắp nơi, kiếm khí vạch qua hòa thượng cánh tay, Đồ lưu lại một đạo bạch ấn, cũng không có tạo thành tổn thương gì.

"Xôn xao "

Dưới mọi người một tràng thốt lên, con người cũng sắp trừng ra ngoài, mỗi cái thờ mạnh.

"Hảo lợi hại bạch cốt cảnh! Liền không gì không phá kiếm khí đều có thể chống đỡ!"

"Tê "

Hạc Dương Tử hít vào một ngụm khí lạnh, mắt xanh đông lại một cái, sắc mặt âm trầm như nước.

Nhất Đẳng lão hòa thượng ngẩn lại về sau, cũng không có đánh trả, tiếp tục điên cuồng nuốt phía dưới linh khí, đáng vẻ thập phần tham lam, tựa hồ đói khát mấy trăm năm

"Ta không tin! Ngươi nhất định có nhược điểm!"

"Cửu độn thuật!"

Hạc Dương Tử quả quyết thi triển bí pháp, ngũ âm tiết cứng rắn đi xuống, thân ảnh hư không tiêu thất hết.

Nhất Đẳng lão hòa thượng "Ừ" một tiếng, hít mạnh một hơi, gầy đan xen đan xen ngực nhô lên giống như con cóc một dạng giờ lên hai cánh tay đan chéo ở trước ngực.

Chợt hét lớn một tiếng, "Vạn Pháp Giai Không!"

Lời nói vừa dứt, một cổ vô hình Cương Khí lấy lão hòa thượng thân thể làm trung tâm, có bức xạ hình dáng hướng bốn phía bắn ra.

Bên ngoài thân thể hạo hư không chấn động, hiện ra một vòng lại một vòng rung động.

Chính là cách xa mười mấy mét Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng bọn người cảm giác một cổ giống như đao nhận như vậy kinh phong nhào tới, cuống không kịp liên tiếp lui về phía sau né tránh.

"Ba" một tiếng rất nhỏ xé trời âm thanh, mấy thước bên ngoài, Hạc Dương Tử "Oa" phun ra một ngụm máu đào, vừa muốn lác mình né tránh đến, liền nghe được Nhất Đẳng lão hòa thượng hét lớn một tiếng: "Kim Cương Phục Ma chương!"

"Oành" một dấu bàn tay nhào tới, trực tiếp đánh vào Hạc Dương Tử ở ngực.

Hạc Dương Tử không địch lại, kêu thảm, giống như điều đứt dây đồng dạng đập xuyên óc phòng, rơi xuống khỏi qua.

Mọi người lại là một tràng thốt lên, Tịnh Không hòa thượng cùng Nguyệt Hoa Sư Thái trông thấy mừng không kể xiết, hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít cười lên.

"Còn Lôn Song Dương" các người cũng có hôm nay, rốt cuộc báo Phật Môn cừu oán."

Nhất Đẳng đánh xong người, thờ ơ không động lòng, tâm vô bàng vụ tiếp tục nuốt, mọi người trơ mắt nhìn, không ai dám nói chuyện, cũng không ai dám ngăn cản.

Chỉ trong chốc lát, Nhất Đẳng lão hòa thượng dừng lại nuốt động tác, chậm rãi khép lại miệng, lúc đầu da bọc xương lộ ra êm dịu đứng lên.

Sau đó, cũng không theo chân bọn họ chào hỏi, ngẩng đầu nhìn liếc một chút Kim gia phương hướng biệt thự, hiển nhiên nơi đó linh khí hấp dẫn hơn hẳn.

Thân hình run lên, "Hô" một tiếng, lại hiện thân nữa thì đã tại mấy trượng ra ngoài, trong vòng mấy cái hít thở, biến mất ở trong bóng đêm mịt mờ.

Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử giờ phút này thấy vậy, con người sáng như bóng đèn, "Bá" một tiếng, dẫn nhận lấy đệ tử vọt vào Đạo Quán nội bộ.

Trong miệng không dần nổi phân phó nói: "Nhanh, nhanh! Đem trận pháp thạch cho ta khiêu đi ra, toàn bộ mang đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Cướp giật trận pháp thạch

Trong đạo quan bàn ghế nghiêng đổ, ngói vỡ khắp nơi, bừa bãi một mảnh.

Hạc Dương Tử sư huynh đệ hai cái, chặt vật đỡ cùng một chỗ, một bên dùng độc môn chữa thương đan dược, vừa đi về phía trận tâm. Hạc Dương Tử

bị Nhất Đăng lão hòa thượng một chưởng vỗ đoạn mấy cây xương ngực, trước ngực đạo bào tràn đầy vết máu, tuy nhiên phục đan được, nhưng thương thế cực nặng.

"Sư huynh, người nói vị kia sẽ là Nhất Đăng lão lừa trọc đối thủ sao?"

Hạc Dương Từ ho ra một búng máu, lấy hơi nói: "Này lão lừa trọc tuy nhiên bước vào bạch cốt cảnh, nhưng đối đầu với vị kia, còn chính là miễn cưỡng, chỉ là dẫn lỗi hạ phạm cái này nhất pháp thuật, cũng đủ để diệt hân."

"Ân ân!" Tùng Dương Từ nghe, nội tâm trấn định, xác thực như thế, lời như vậy, hai người cũng không cần chạy trốn, phòng thủ Đạo Quán, yên tĩnh chờ Lưu Nhất Minh đến.

Kim Đầu môn Huyền Ngư Từ dẫn đệ tử trong môn liền vọt vào đến, người trong mắt người nhiều hiện lên ánh sáng khác thường, đối với bọn hân những thứ này say mê si mê với trận pháp một phái người mà nói, có thể thấy được "Tụ Linh Trận" loại này Tiên Cấp trận pháp, không thể nghĩ ngờ là Lão Quang Côn thấy tuyệt thế mỹ nữ, tự nhiên thèm chảy nước miếng, không dám nổi.

Huyền Ngư Từ coi trọng thương tổn "Côn Lôn Song Dương" cười hắc hắc, chấp tay một cái, nói: "Hai vị đạo huynh, ngưng ngưng."

Dứt lời, nghiêng đầu hướng về phía dưới đệ tử cấp hồng hồng la lên: "Mau tìm trận pháp thạch, nhanh!"

Hạc Dương Từ cùng Tùng Dương Từ hai người giận không kềm được, phẫn nộ, nghiêm nghị mắng: "Dừng tay! Huyền Ngư Từ, người căn bản không biết người trên chọc đến cái dạng gì tồn tại?"

"Người hội cho các người Kim Đầu môn tìm đến diệt môn chi họa!"

"Cái này? !" Huyền Ngư Từ tham lam ánh mắt nhất thời thu liễm một chút, gầy gò tam giác mặt hiện lên trừ một vết do dự.

Ngay từ đầu, Huyền Ngư Từ cũng là cùng mọi người một dạng đều là nghe vị tìm đến chỗ này, đồng thời cũng dò xét đến Kim gia biệt thự là một cái đại trận, nơi này là một cái tiểu trận, hiểu rõ trận này tác dụng về sau, trong lòng kinh hãi tình cảm khó mà nói nên lời.

Sau con kinh hãi, cũng là hoảng sợ, cái dạng gì người bày bức này Tiên gia cấp bậc Phong Thủy trận, cái này quá kinh người.

Như là trước kia mà nói, Kim gia biệt thự tuy nói phòng bị thâm nghiêm, nhưng đối với bọn hân tu luyện giả mà nói, đi vào trong đi tới một lần, như thông đi dạo xuống một cái nhà mình hậu hoa viên đồng dạng dễ dàng.

Bây giờ cũng không dám, hiện ở bên trong biệt thự Cự Mộc che khuất bầu trời, bầu trời Lưu Vân cả ngày ngưng kết không rời, trong biệt thự Vân Khí lượn lờ, pháp nhãn đều nhìn không rõ lắm, mơ hồ ước lượng ra một cỗ không khí uy áp.

Cổ uy áp này, phạm nhân cảm giác không tới, có thể đối với bọn hân người tu đạo này mà nói, dựa vào một chút gần Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự liền cảm ứng được.

Vì vậy bọn họ căn bản cũng không dám tự tiện xông vào Kim gia biệt thự, có thể lại không cam lòng rời đi, không thể làm gì khác hơn là xúm lại ở Trường Sinh Đạo quán tiểu trận này phụ cận, muốn hiểu rõ đến là chuyện gì xảy ra?

Chính do dự bất định đến, theo chân bọn họ cùng xông tới Tịnh Không lão hòa thượng cùng Nguyệt Hoa Sư Thái nghe, hai người đồng thời cười lạnh nói: "Khẩu khí thật là lớn, hôm nay trước hết diệt các người hai sư huynh đệ."

Vừa nói Tịnh Không lão hòa thượng kéo lại lấy tinh thép chế tạo Thiên trượng, "Rào" ma sát ở trên sàn nhà, tia lửa văng khắp nơi.

Nguyệt Hoa Sư Thái tay cầm tam xích Thiết Kiếm, diện mục dữ tợn lần người tiến lên, ép tới gần Hạc Dương Từ sư huynh đệ.

Tùng Dương Từ giờ phút này đã khôi phục thất thất bát bát, thấy vậy cảm kích ngăn trở ở trước mặt, nhìn sóng vai đi tới Tịnh Không cùng Nguyệt Hoa Sư Thái,

Khóe miệng xà động, cười khẩy nói: "Lão lừa trọc, Tiểu Ni Cô, hai người các người thật đúng là tuyệt phối nha!"

"Nha! Phi! Lão Tặc, ta giết người!"

...

Kim Đầu môn Huyền Ngư Từ thấy vậy, cơ hội không thể mất, thừa dịp lấy bốn người bọn họ đánh nhau thời khắc, nhanh chóng cùng môn hạ đệ tử, bắt đầu ở bên trong quán khắp nơi, Huyền Ngư Từ mắt bốc lam quang, trên mặt ba lượng thịt kích động run lấy lấy, vừa rục rịch một bên nắm giấy bút, hiện trường viết phòng theo trận pháp đồ.

Ngoại nhân xem không hiểu trên mặt đất mình khắc phức tạp con đường cùng đồ án, chỉ coi là trên sàn nhà trang sức, làm Huyền Ngư Từ liếc một chút liền nhìn ra bên trong ngầm chứa huyền cơ, tầng tầng lớp lớp, tí ti cửa vào, lẫn nhau tương quan liên hệ, huyền diệu cùng cực!

Tuy nhiên hân cũng xem không rõ, nhưng lại biết những thứ này trân quý dị thường.

Bực này nghịch thiên trận pháp, có thể sao đi mà nói, không đơn thuần đối với tương lai môn phái chấn hưng có nhiều chỗ tốt, có thể bắt chước thành công mà nói,

Đối với tương lai đột phá đến Hóa Cảnh cũng là mạnh hơn đại trợ lực.

Hiện trường bất ngờ có đệ tử khoả phát ra tiếng vui mừng.

"Nơi này có một khối trận pháp thạch, nhanh mọi ra, nhanh!"

"Ta cũng phát hiện một khối, người tốt, tất cả đều là Dương Chi Ngọc thạch minh khắc thành. . ."

"Lần này phát tài, quá tốt!"

Những đệ tử này đều là ưa chuộng trận pháp một phái, trọn đời lý tưởng cũng là muốn phá giải lão tổ lưu lại Trấn Sơn đại trận, vì vậy đối với những trận pháp này thạch có dị thường cuồng nhiệt.

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cùng hần Tăng Tục không dứt các lộ nhân mã, giờ phút này cũng rời rít đi vào thăm viếng, nhìn Kim Đầu môn nhân nhảy nhót tung bùng, điên cuồng theo Đào Bảo một dạng cầm kiếm đem mặt đất ngọc thạch sàn nhà gạch khiêu đi ra.

Quách đạo trưởng xem cũng là chau mày, ngay sau đó trở lại vị, giống vậy mắt bốc lam quang, cũng không để ý dưới chân có phải hay không trận pháp thạch, "Đâm" rút ra Thiết Kiếm, cũng bắt đầu lúi đi đào lên.

Mọi người cũng đều không ngốc, cũng bắt chước, tất cả đều là bắt đầu khom người lúi đi đào nền gạch, người cạnh tranh ta cướp, người nào cũng không cam chịu yếu thế, nhất thời loạn tung tung phèo.

Tùng Dương Tử hai người từ từ chống đỡ hết nổi, bị Tịnh Không cùng Nguyệt Hoa bức đến trong góc, khổ khổ chống đỡ, khóe mắt liếc thấy đường trong quán loạn tượng về sau, mắng: "Dừng tay! Mau dừng tay! Không nên phá hư trận pháp thạch. . ."

"Bằng không chờ một chút, các người tất cả đều phải chết!"

Những người này ở đây theo số đông hiệu ứng dưới, đã lâm vào trong điên cuồng, nơi nào còn nghe lọt Tùng Dương Tử sư huynh đệ khuyên cáo, ngược lại càng điên cuồng, không đơn thuần là nhuộm máu đào dạng sàn nhà gạch, bên trong quán nhìn có chút không giống dụng cụ cổ vật, toàn bộ đều bắt đầu giành cướp đứng lên.

Có vài người nghe bọn hần sư huynh đệ tiếng cảnh cáo, quay đầu liếc mắt nhìn, khi thấy Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử bị đánh liên tiếp lui về phía sau, chống đỡ vô lực tràng diện, lên tiếng cười nhạo nói: "Hai người các người hay là trước đem mình mạng già giữ được đi!"

Huyền Ngư Tử liếc một chút nhìn thấy Quách đạo trưởng trong ngực có một khối trận pháp thạch, lòng như lửa đốt, chạy đến bên cạnh, kích động nói: "Quách đạo trưởng, người lại không hiểu trận pháp, người theo chúng ta cướp cái gì sức?"

Quách lão đường nhìn mặt đầy căm giận, kích không động được Huyền Ngư Tử, cười nhạo nói: "Ta là không hiểu, nhưng ta có thể lấy vật này có thể với các người Kim Đầu môn đổi chỗ tốt hơn nha!"

"Không tệ! Thứ tốt, người người có phần, há có thể người Kim Đầu môn một phái độc hưởng!"

"Người, các người. . . Ai!"

Trong góc, Hạc Dương Tử cắn răng, bính kính khí lực, một kiếm nổi giận chém, đoạn quát một tiếng

"Trảm Thương Long!"

Kiếm khí tung hoành, dọc đường trở ngại bình phong, bàn ghế đều là đều "Đâm" một tiếng bị một kiếm chém thành hai nửa.

Nguyệt Hoa Sư Thái "Vèo" một tiếng, trốn Tịnh Không hòa thượng sau lưng, cười khẩy nói: "Lão Tặc, xem các người còn có thể chống đỡ đến khi nào?"

Ngữ âm tiết cứng rắn đi xuống, chỉ nghe thấy phía trên "Oành" một tiếng vang thật lớn, đỉnh đầu rộng rãi xuất hiện một cái lỗ thùng to, ánh trắng rơi xuống, một cỗ thi thể giống như đạn pháo một dạng đập rơi trên mặt đất, xuất hiện một cái đường kính 3m hố to, dư âm lan tràn ra, sàn nhà gạch theo gợn sóng đồng dạng lún lộn mở phát ra "Dùng dùng" âm thanh.

Bốn người dừng lại đánh nhau, ngưng mắt cúi đầu nhìn kỹ, cướp đồ mọi người cũng bị cái này động tĩnh to lớn kinh sợ, rời rít dậm chân, tránh thoát trận này dư âm, nhìn chăm chăm xem.

Từ nóc phòng vết nứt phóng xuống đến dưới ánh trắng, cái hố mặt đất, nằm một cụ vụn vẹo biến hình bạch cốt tăng nhân thi thể.

"Sư thúc tổ?"

Tịnh Không hòa thượng phát ra thét một tiếng kinh hãi, muốn rách cả mí mắt, "Tăng" một tiếng, bay vọt đến cái hố.

Một cái ôm lấy sự thúc tổ thân thể, giờ tay lên muốn muốn dò la xem hay không còn có khí tức, còn không có chạm được, liền thấy "Lạch cạch" một tiếng, giống như thủy tinh đồng dạng xương sọ vô lực rơi xuống trên mặt đất, nhảy nháy hai dưới, lặng yên bất động.

Hốc mắt nhăn cầu, đồng tử ở vào hơi co lại trạng thái, trên mặt vẻ kinh sợ đông đặc không rời, cũng không biết sự thúc tổ đến gặp phải cái gì đáng sợ sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Giết đi!

"Là ai ? Đi ra!"

Tịnh Không hòa thượng như muốn nổi điên, quỳ xuống cái hố, ôm Nhất Đăng đại sư hải cốt, ngẩng đầu lên, bị phản hướng về phía đỉnh đầu vết nứt giãn đứt hết.

Dưới ánh trăng, có thể thấy rõ ràng Tịnh Không lão hòa thượng đứt tọn vụn vụn khuôn mặt.

Trong góc Hạc Dương Tử sư huynh đệ thấy rõ về sau, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, ngẫm hiểu lẫn nhau, cười ha ha, bởi vì vô cùng kích động, không nhận được "Oa oa!" Họ ra mấy búng máu đến.

Biệt thự vị kia quả nhiên bất phạm, liền bạch cốt cảnh đã chứng quả Phật Môn Cao Tăng cũng không là đối thủ, không có cô phụ sư huynh đệ chúng ta trông đợi, cũng không uổng chúng ta mang thương kiên trì đến bây giờ, nếu không phải đối với Lưu Nhất Minh có siêu cường lòng tin, bọn họ hai sư huynh đệ đã sớm chạy trốn.

Hai người cười như điên hoàn toàn chọc tức cái hố Tịnh Không lão hòa thượng, lão hòa thượng sắc mặt bùng, sáng choang trên ót gân xanh tím đập bịch bịch, hét lớn một tiếng,

"Cầu tặc, bản tăng bây giờ sẽ đưa các ngươi qua a tì địa ngục. . . ."

Lời còn chưa nói hết, liền nghe đỉnh đầu "Lỗ thùng" một tiếng cự đại trầm đục tiếng vang, "Đùng đùng" toàn bộ nóc phòng cũng hồng sập, gạch đá mái ngói, mộc đầu xà ngang, rồi rít rơi xuống, bụi đất tung bay.

Mọi người vội vàng dùng thủ ôm đầu, che chở bộ vị yếu hại tránh né, hiện trường loạn tung tùm phèo.

Chờ đến bụi mù tản đi, hết thấy đều bình tĩnh lại thì, đỉnh đầu sáng tỏ thông suốt, ánh trăng sắc sỡ, lấp loè, như mặt nước rơi xuống.

Đạo Quán kiến trúc chỉ còn lại chu vi tường còn ở, hiện trường một mảnh hỗn độn.

Mọi người cuống không kịp phui xuống trên thân tro bụi mặt gỗ, xóa đi trên mặt cấu bẩn, ngẩng đầu nhìn trời, "Tê" một mảnh hít khí lạnh âm thanh.

Tất cả mọi người đều ngây người, không thể tin nhìn trên đỉnh đầu,

Dưới ánh trăng, một người một chim lơ lửng ở trong trời đêm, giống như Thần Linh.

Cự Điều mở ra hai cánh có tới dài mười mét, hai cánh lên xuống vỗ dưới, trợn trợn sức gió đập vào mặt, để cho người có chút không mở mắt nổi, ánh trăng đang lúc mọi người tràn đầy vẻ kinh sợ trên mặt lưu lại sáng tối xen nhau màu sắc.

Lưu Nhất Minh mặc rộng thùng thình màu trắng quần áo luyện công đứng lẳng lẳng ở Tiểu Phượng Hoàng lưng lên, một đôi ánh mắt không buồn không vui quan sát bọn họ, nhìn nhóm người này hiện thực thế giới trong tị thế bất xuất cái gọi là người tu đạo.

Từng cái từng cái khiếp sợ đông đặc biến hóa khuôn mặt, trợn to trợn mắt một dạng trong súc mẫn chấn động biểu tình. Ngây người như phỗng trừ đứng ở tại chỗ, hiện trường trừ Tiểu Phượng Hoàng hai cánh chớp động âm thanh, mọi người cơ hồ đều quên thở, một cử động cũng không dám.

"Kiếm đến!"

Dưới Hạc Dương Tử ánh mắt nhất thời sáng lên, vừa muốn cầm trong tay Hắc Kiếm ném ra thời khắc, bảo kiếm đã không chịu không chế "Vèo" một tiếng, rơi vào Lưu Nhất Minh trong lòng bàn tay.

"Là người giết ta sư thúc tổ?"

Trong hồ Tịnh Không lão hòa thượng buông xuống Nhất Đăng đại sư hải cốt, "Đăng" một tiếng nhảy ra, một cái nhặt lên trên mặt đất Thiền trượng cùng hắc sắc khiên tròn, mặt đầy bi phẫn, giờ lên Thiền trượng hướng về phía Lưu Nhất Minh hét: "Tiểu tử, có phải là người hay không giết ta sư thúc tổ?"

Nguyệt Hoa sư thái cũng hướng thân Tịnh Không lão hòa thượng bên người, giờ Tam Xích Thanh Phong, hung hăng trừng mắt bầu trời một người một chim.

Kinh dị tại Lưu Nhất Minh bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng lại có thể biết Ngự Thú Thuật, có thể cười không lộ như vậy Phi Điều, thật là không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng bây giờ Nhất Đăng đại sư chết chộc tức hai người, giờ phút này đã không có cân nhắc Lưu Nhất Minh đến từ môn phái nào, thực lực như thế nào, chỉ muốn báo thù rửa hận!

Đứng lặng hồi lâu ở trên lưng chim Lưu Nhất Minh phảng phất không có nghe thấy hắc chất vẫn âm thanh, tự mình giờ lên trong tay Hắc Kiếm, than nhẹ một tiếng,

"Ngịch Chuyển Càn Khôn, cường đoạt Âm Dương, thương hải tang điền nhất chuyển cũng là mấy trăm năm . . ."

Ai cũng nghe không hiểu hắn nói là cái gì, nhưng lại cảm ứng được có một cỗ thể lương khí tức từ trên người Lưu Nhất Minh phát ra, khiến người ta run sợ.

Lưu Nhất Minh làm bầm lều bầu xong, nhìn cũng không nhìn dưới kêu gào Tịnh Không lão hòa thượng, tiện tay một kiếm chém tới, quát khê: "Trảm Thương Long!"

Ngữ ân tiết cứng rắn đi xuống, chỉ nghe thấy "Đâm" một tiếng nhọn chói tai tiếng xé gió.

Một đạo sáng ngời sợi tơ nằm ngang nhanh chóng đập xuống đến, dọc đường không khí bị đạo kiếm khí này cắt phát ra hô khiếu chi thanh, đủ thấy uy lực to lớn.

"A!" Tịnh Không lão hòa thượng thấy vậy, không khỏi kinh hãi, gấn kết trọn đời công lực rót vào hắc sắc khiên tròn bên trong.

"Phốc" một tiếng rất nhỏ âm thanh,

Sáng ngời sợi tơ cực tốc xuyên qua thân thể hai người sau, đâm đầu thẳng vào sàn nhà bên trong.

"Oành" một tiếng giống như Địa Long xuống mò một dạng văng lên bụi bay, mặt đất dâng lên ào ào gợn sóng.

Tất cả mọi người đều bị dọa sợ đến không dám làm một cử động nhỏ nào, một chút xú âm thanh cũng không dám phát ra, cuộn tròn thân thể đứng ngẩn người nhìn một màn này.

Tịnh Không hòa thượng trên mặt quả nhiên treo vẻ kinh sợ, chậm rãi cúi đầu, ánh mắt nhìn về phía bộ ngực mình, một đạo tơ máu, đột nhiên xuất hiện.

Không cam lòng làm bầm một tiếng: "Thật là nhanh kiếm!"

Ngữ ân tiết cứng rắn đi xuống, "Rào" một tiếng, trước mặt hắc sắc khiên tròn cùng thân thể làm hai nửa, vô lực rơi xuống, toát ra, lẫn lộn, máu tươi giờ phút này mới bắt đầu chảy ra đến, trong không khí nhất thời tràn ngập một cỗ nồng nặc mùi máu tanh.

Phía sau Nguyệt Hoa sư thái một tiếng đều không phát ra, đồng dạng là vẻ mặt vẻ kinh sợ, tiếp theo thân thể cũng chia ra làm hai, hồi thiên vô lực rơi xuống trên mặt đất.

Hiện trường yên lặng như tờ, hạ nhân giống như Tượng Đất điều như một loại, hoàn toàn mất đi suy nghĩ cùng khả năng di chuyển.

Ngơ ngác xem lấy hai người bọn họ cắt thành hai khúc thi thể, cỗ hòng ngộ nguỵ, con người tròn tròn, thân thể tê dại một hồi, hàm răng run lấy bầy.

Hết thấy đều hết thấy đều kết thúc về sau, Lưu Nhất Minh nhìn bọn họ, trong ánh mắt không có một tí cảm tình, "Bá" một tiếng, Hắc Kiếm giống như một vệt sáng bay về phía Hạc Dương Tử.

Hạc Dương Tử hung phấn đỏ bừng cả khuôn mặt, trên thân thương tổn bởi vì vô cùng kích động, bây giờ ngược lại một chút cũng không cảm giác được đau đớn. Thấy vậy vội vàng hướng thân thể, hai tay tiếp lấy Hắc Kiếm, thần thái cực kỳ cung kính.

Lưu Nhất Minh than nhẹ một tiếng nói: "Người trăm không phá cái này hắc kiếm, không phải là kiếm khí phát ra, chính là người chân khí không có thuần thuần có!"

Hạc Dương Tử nghe ánh mắt sáng lên, cùng sư đệ cùng nhau cung cung kính kính chấp tay, lạy lên nói: "Đa tạ đại sư chỉ điểm!"

Giờ phút này sư huynh đệ hai người cũng không dám. . . nữa cùng Lưu Nhất Minh bình bối luận giao, người này tu vi và pháp thuật đã vượt xa khỏi bọn họ

tương tượng, cũng là sư tổ cũng bất quá cũng như vậy thôi!

Vì vậy đôi mắt Lư Nhất Minh cái này hơn hai mươi tuổi thanh niên, gọi một tiếng đại sư, đối với bọn họ mà nói chẳng khó khăn gì, hiểu biết càng nhiều, đối với Lư Nhất Minh thực lực liền càng cảm thấy khủng bố!

"Dám hỏi đại sư, những người này xử lý như thế nào?"

Lư Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng nhìn một chút bừa bãi không chịu nổi Trường Sinh Đạo quán, cứ bình tĩnh, không có chút nào tình cảm nói: "Giết đi!"

Hạc Dương Tử sư huynh đệ không tránh khỏi run run xuống một cái, chấn động trong lòng, ở Lư Nhất Minh uy áp dưới, hoàn toàn không hứng nổi hắn suy nghĩ, chấp tay khom người cung kính nói: "Phải!"

Mọi người Tăng Tục nói không đồng nhất các lộ nhân mã ngơ ngác nghe để bọn hắn đối thoại, hoàn toàn không có phản ứng kịp, ánh mắt kinh ngạc nhìn Hạc Dương Tử sư huynh đệ cùng đỉnh đầu một người một chim.

Hạc Dương Tử hướng về phía gần ba người đứng đầu Kim Đẩu môn đệ từ toét miệng cười một tiếng, nhẹ nhàng vung tay lên, "Đâm" một tiếng, một đạo vô hình kiếm khí phát ra.

Kim Đẩu môn Huyền Ngư Tử giờ phút này mới phản ứng được, hướng về phía môn hạ đệ tử kinh hô: "Mau tránh ra!"

Nơi nào còn kịp, "Phốc phốc phốc" ba tiếng vang trầm trầm, ba cỗ thi thể đã đoạn thành vài đoạn, mới ngã xuống đất.

"A!" Tại bọn họ phụ cận hai gã hòa thượng hét lên, vừa nhảy vừa nhót ra bên ngoài liền chạy.

"Ha ha!" Tùng Dương Tử cười lạnh một tiếng, thi triển thân pháp, trong khoảnh khắc đuổi kịp, "Phốc phốc" lưỡng kiếm, hai âm thanh kêu thảm một tiếng xác chết ngã quỵ.

Huyền Ngư Tử thân thể run như cây sậy, hai cỗ run rẩy, run rẩy đôi môi nhìn chậm rãi ép tới gần Hạc Dương Tử, cầu xin tha thứ: "Đừng giết ta! Đừng giết ta. . . ."

Vừa nói không tránh khỏi quỳ xuống, cầu xin tha thứ không ngừng. Hắn thấy rõ, cho dù có thể chạy ra khỏi Đạo Quán, tránh thoát Côn Lôn Song Dương, cũng không tránh khỏi phía trên vị kia.

Như thế còn không bằng cúi đầu nhượng bộ, có lẽ có thể sống.

Phía sau Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cũng kịp phản ứng, trong ngực trận pháp thạch "Xoảng" một tiếng rớt xuống đất, cũng vội vàng quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Đại sư, tha mạng nha!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Nhất Minh đưa nhỏ này không tệ

Lư Nhất Minh ngồi xếp bằng ở Tiểu Phượng Hoàng lưng lên, ánh mắt híp lại, quan sát bọn họ mỗi người một vẻ.

Kim Đẩu môn Huyền Ngư Tử mắt thấy đệ tử mất mạng, vừa đau lòng vừa sợ, Côn Lôn Song Dương trợn mắt liền giết người, hoàn toàn không niệm cùng là người trong đồng đạo, bên trên vị kia càng là khủng bố đáng sợ, kiếm khí tung hoành, không gì không phá, ai có thể ngăn cản.

Cái này máu tanh một màn hoàn toàn chấn nhiếp bọn họ, những thứ này tu đạo hỏi trường sinh tu sĩ trong ngày thường, mọi người tuy nhiên ngôn ngữ cũng có chút không cùng, đặc biệt là Phật Đạo lưỡng giáo, thường xuyên lẫn nhau công kích, tranh chấp không nghỉ.

Tranh luận không có rõ ràng đến, cũng xuống tràng luận bàn, để nghiệm chứng chính mình lý luận là chính xác.

Nhưng cũng giới hạn ở đây, rất ít bất gặp cái này một lời không hợp liền giết người tràng diện.

Mọi người đều là vùng hẻo lánh người, phải dùng tới người chết ta sống sao?

Bản đạo không phải là đời người nói quán mấy khối gạch sao? Lại trả lại là được.

Huyền Ngự Từ vừa cúi đầu, đem dưới chân thu hẹp tới trần pháp thạch ôm, "Phốc phốc" thổi rớt phía trên tro bụi, lấy lòng đem nó có nhét nhập lúc đầu vị trí.

Một bên gọi đệ tử, "Nhanh lên, nhanh, từ nơi nào moi ra, còn trả về!"

Các đệ tử đều có chút há hốc mồm, nghe được sư phụ kêu, không thể không theo, cũng nom nớp lo sợ bắt đầu lu bù lên.

Hạc Dương Từ sư huynh đệ hai người nhìn đến gần ra, liếc mắt nhìn nhau, giết hay là không giết, có chút do dự. Ngang đầu nhìn liếc một chút Lưu Nhất Minh, mắt lộ ra hồi ý.

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, chịu nhường bộ là được, chính mình nguyên bản cũng không có ý định giết người, mục đích cũng là chấn nhiếp những người này, đừng ngăn cản ta đường.

"Ta bắt kể các ngươi môn phái nào, các ngươi bây giờ chỉ có hai con đường đi."

Người phía dưới toàn bộ cũng dừng lại trong tay động tác, nom nớp lo sợ cúi đầu đứng, thần thái cực kỳ cung kính.

"Một, thần phục ta, nghe ta điều khiển, chỗ tốt cũng là các nơi Đạo Quán tọa quán chức đem theo trong các ngươi sinh ra."

Giọng nói vừa dứt, người phía dưới đều là vẻ mặt rung một cái, mừng rỡ khôn kể xiết.

"Đàn độn, không thuận phục, lập tức chết."

Huyền Ngự Từ giờ hai tay lên, trước tiên la lên: "Ta Kim Đẩu môn từ trên xuống dưới đệ tử nguyện ý phục tùng đại sư điều khiển!"

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng đồng thời chấp tay nói: "Bần đạo cũng nguyện ý!"

Phía sau tất cả mọi người rồi rít phụ họa gật đầu, biểu thị trừ ý thần phục.

Một là lợi ích không lỗ, một là Hoàng Tuyền, ngu ngốc cũng sẽ chọn thần phục, Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, nói: "Các ngươi đem nơi này xử lý một chút, sau này an bài do Hạc Dương Từ cho các ngươi nói rõ."

"Phải phải! Căn tuân Đại sư pháp chỉ!"

Phía dưới một mảnh nghênh hợp âm thanh, tất cả đều khom người cúi đầu, thần thái cử chỉ rất là cung kính.

Lưu Nhất Minh nghĩ ngợi xuống một cái, tại chính mình sào huyệt cũng có thể phát sinh loại sự tình này, Hoa Hạ Cửu Châu, không biết mê tăng bao nhiêu người tu đạo, đến lúc đó cũng đừng tới làm cho phá hư, mình cũng không chú ý được đến.

Không bằng thu nạp và tổ chức bọn họ, làm việc cho ta, để cho bọn họ qua các nơi tọa quán, bảo vệ Đạo Quán trật tự, thật sự bỏ ra cũng bất quá là cho bọn hắn một chút linh khí thôi, mình thì có thể dành ra đại lượng thời gian và tinh lực tu luyện. Tính thế nào cũng có lợi nhất.

Lưu Nhất Minh nghĩ tới đây, liếc mắt nhìn phía dưới bị thương Hạc Dương Từ sư huynh đệ hai cái, hai người này hôm nay cũng coi là xuất lực, không có nửa đường chạy trốn cũng coi như sáng suốt.

Giơ tay lên vào ngực, lấy ra bốn viên Bồi Nguyên Đan, ném cho Hạc Dương Từ sư huynh đệ, nói: "Viên thuốc này được đặt tên là Bồi Nguyên Đan cùng Ngọc Cốt Đan, phối hợp dùng ba canh giờ có thể xương gãy trọng sinh, nguyên khí khôi phục hoàn toàn!"

Hạc Dương Từ sư huynh đệ mừng rỡ khôn kể xiết, hướng về phía Lưu Nhất Minh chấp tay nói: "Đa tạ đại sư ban thưởng!" Nói xong, cuống cuồng cái gì cũng không nói liền uống vào.

Mọi người nghe, lập tức mặt lộ hâm mộ biểu tình, lại có chút kinh dị vẻ, không dám nghĩ được trên đời lại có như thế nghịch thiên hiệu quả trị bệnh đan được.

Có thể tương tượng tới nay phát sinh sự tình, lại nhìn một chút đỉnh đầu lơ lửng một người một chim, như thế lý kỳ thật không thể tin sự tình cũng phát sinh sờ sờ ở trước mắt, còn có cái gì không có khả năng, vì vậy không tin cũng tin, không phục cũng phục.

Đồng thời, càng thêm kiên định bọn họ lòng cầu đạo, lúc đầu tối tăm không biết đường, biến thành một cái quang minh đại đạo.

Ta Đạo giáo chắc chắn lớn mạnh lưu hậu thế, Đạo giáo nhất môn Hưng Thịnh thời gian liền tới gần.

...

Lâm Quốc Đồng nghe được nữ nhi vẻ mặt vui mừng, cũng có chút ngượng ngùng nói rõ Lưu Nhất Minh đề nghị sau ba ngày, Kim Lâm hai nhà cử hành đính hôn yến thời điểm, cơ hồ muốn nhảy cộn lên, đơn giản là mừng rỡ khôn kể xiết.

"Đằng" xuống một cái từ trên ghế salon đứng lên, ánh mắt trợn thật lớn, bắt được nữ nhi Lâm Giai Di cánh tay dồn dập hỏi "Thật? Giai Di, ngươi nói là

thật?"

"Ừ!" Lâm Giai Di mang theo ngượng ngùng gật đầu một cái, hiện ra hết tiểu nữ nhi thái độ.

"Ha-Ha! Quá tốt!" Lấy được xác thực câu trả lời Lâm Quốc Đống cao hứng phá hư, xoa xoa tay chưởng, mừng không kể xiết.

"Lần này có thể giải quyết đại vấn đề, Lư Nhất Minh cái này, đến không hổ là ta con rể, ừ, không tệ!"

Từ trên lầu đi xuống Dương Nhược Hi nghe cũng mừng rỡ khôn kể xiết, kéo nữ nhi thủ hồi kỳ quá trình.

Sau cùng, về mặt thờ dài nói: "Háo nha! Ta liền nói Nhất Minh đứa nhỏ này không tệ! Sẽ không giống gia gia của hần, cáo già xảo quyết, đã sớm biết vẫn còn cách không xem chừng, không nói một lời."

"Quốc Đống, lần này ngân hàng nên có thể phê chuẩn đi ah!"

"Ừ! Hần không có vấn đề, hôm nay liền nhanh lên thỏa thuận tốt phát ra thiệp mời!"

Lâm Giai Di nhìn phụ mẫu cười vui đáng vẻ, nội tâm vui vẻ yên tâm, nhiều ngày đến bao phủ ở nhà về buồn rầu rốt cuộc tán đi.

Lâm Giai Di cũng là sau cùng mới biết sự tình nghiêm trọng tính, Thiên Hái địa ốc hạng mục đầu nhập hơn ba tỷ, nếu như lần này ngân hàng vay tiền phê chuẩn không xuống mà nói, Lâm Thị tập đoàn lập tức sẽ sụp đổ.

Đến lúc đó cũng không phải là đơn giản đầu nhập hơn ba tỷ đổ xuống sông xuống biển, trong này mang ra cho vay bao nhiêu tiền, đủ loại quan hệ, rắc rối phức tạp, đủ loại lợi tức vay nặng lãi, một khi ngã đài, lập tức sẽ toát ra mấy tỉ món nợ, Lâm gia sợ rằng lập tức liền muốn của nát nhà tan.

Như vậy ví dụ ở gần nhất một năm cũng không hiếm thấy, Lâm Giai Di liền nghe nói qua cùng nhau, còn chính là trong vòng một vị hảo tử muội nhóm.

Nhà bọn họ cũng là ném được bất động sản lời nhiều, mượn tài chính đòn bẩy, khắp nơi đầu tư bỏ vốn, cổ động lấy địa, xây nhà, kết quả lại gặp khủng hoảng tài chính, giá phòng sụt đột ngột, tiền tài liền đứt gãy, phụ mẫu nhảy lầu tự sát, lưu lại một đối với con gái, ngày xưa hào môn trong nháy mắt của nát nhà tan.

Nghe nói chuyện này, Lâm Giai Di đã từng trợ giúp qua mấy lần vị này hảo tử muội, nhưng là cũng không lâu lắm, người này liền biến mất, cũng không biết đi nơi nào.

Cái này làm cho Lâm Giai Di chợt cảm thấy nhân thế phù hoa như mộng ảo bọt nước than thở, nếu không phải gặp Lư Nhất Minh là Kim thị tập đoàn tương lai Người kế nhiệm, chính mình một nhà sợ rằng cũng không khá hơn chút nào.

P S: Liên quan tới Lâm Giai Di cùng Đỗ Vũ Phi, khởi điểm Thư Hữu coi như có thể bình tĩnh nhìn, Thư Thành Thư Hữu đã mắng ngã một mảnh, sôi trào đầy Thiên. Không ngừng kêu muốn Đỗ Vũ Phi nghịch tập, giết chết Lâm Giai Di. Ho khan một cái! Lại nói rõ một chút, Lâm Giai Di đòi trước phản bội là vạn bất đắc dĩ, nói rõ xuống một cái, đòi trước Quách Hạo cùng với cha mẹ của hần vẫn cầm có quyền thế, Lâm Giai Di chỉ cần đồng ý gả cho Quách Hạo, là có thể cứu vãn cả gia tộc, không đến nỗi Mắc nợ thật một mối, của nát nhà tan, nếu đổi lại là người, người hội làm gì dạng lựa chọn? Người còn có thể kiên trì giống như điều ti Lư Nhất Minh cùng một chỗ, ngồi nhìn tất cả những thứ này bị kịch phát sinh sao? Chẳng lẽ không cảm thấy vì cái gọi là ái tình, làm quá ích kỷ sao?

Về phần Đỗ Vũ Phi, Ok, cái này đúng là cô gái tốt, rất thuần khiết túy, rất sạch sẽ, có thể là ái tình chính là như vậy nha! Nàng thích Lư Nhất Minh, có thể cũng không có nghĩa là Lư Nhất Minh liền nhất định phải thích nàng nha! Trên thực tế, người thích một cô gái, nữ hài liền nhất định phải thích người sao? Có đơn giản như vậy sự tình liền có thể.

Đương nhiên, Đỗ Vũ Phi nhân vật chính nhất định là không thể bỏ qua, chỉ có thể nói nhân gian cho Lâm Giai Di, vậy liền đem Tiên Giới cho Đỗ Vũ Phi đi!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Trong tôi có một chân

Ngày thứ hai, Bàn Từ đi tới Đạo Quán, nhìn bừa bãi một mảnh mặt, vỡ vụn cửa sổ bàn ghế, tâm lý có một con lửa giận ở bay lên, con mắt trừng tròn xoe.

Xem lên trước mặt nhóm người này Tăng Tục Đạo không đồng nhất các lộ nhân mã, hoặc cao hoặc thấp, hoặc mập hoặc gầy, hoặc tuấn hoặc xấu xí, hình thù kỳ quái, nhìn đến rợn tóc gáy, Minh ca, đây gọi là chuyện gì nhỉ?

Làm sao thu nhận như vậy một đám người?

Trên dưới trái phải nhìn những người này, thẳng ngậm miệng, thấy thế nào cũng không vừa mắt.

Đứng ở Trung Nghị bên người một tên mang theo mắt kiếng gọng vàng mặc đồ chức nghiệp mỹ nữ Niếp Tiểu Lệ giống vậy nhũn đôi mi thanh tú, nàng vốn là Kim thị tập đoàn tổng bộ văn phòng hành chính nhân viên, cũng là hôm nay mới biết oanh động cả nước Trường Sinh Đạo quán là Kim thị tập đoàn người đứng đầu Kim Nhất Minh mở.

Nàng bị phái tới dẫn một công việc tiểu tổ, bắt đầu phụ trách Trường Sinh Đạo quán cả nước hệ thống chi nhánh.

Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử, Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cùng với người khác về mặt lấy lòng nụ cười, cúi đầu ở trong phòng khách, chờ giáo huấn.

Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử lập tức ngồi xếp bằng tại chỗ, một bên giám sát đốc thúc bọn họ, một bên liệu thương.

Tối hôm qua ba cô thi thê, bị Lưu Nhất Minh bỗng dưng triệu hoán đi ra một đạo lôi hỏa đốt thành một nhóm tro bụi.

Cảnh tượng đó hoàn toàn chấn nhiếp bọn họ, Tịnh Không lão hòa thượng cùng Nguyệt Hoa sư thái cũng coi là tại tu luyện giới nổi danh cao thủ, trong một đêm liền chết oan uổng, chỗ nói chỉ là cái... kia bạch cốt cảnh Nhất Đăng đại sư, đáng tiếc, gặp Lưu đại sư như thường được an nghỉ!

Những người này đã bị giáo dục quyết một lòng, toàn tâm toàn ý nghe theo Trường Sinh Đạo quán điều khiển,

...

Cầu Vòng quán Bar, ăn chơi trác táng, quần ma loạn vũ bên trong, đã có bảy tám phần men say Thị Trưởng công tử Văn Bằng Phi nằm ở trên quầy, mí trên sưng vù, hai mắt vô thần, một bộ bị tửu sắc móc sạch chán chường bộ dáng.

Đứng đúng một thân chức nghiệp Điều Tửu Sư ăn mặc tuổi trẻ tiểu ca giữ lại thời thượng Mohicans đầu, chính vũ động giờ lên hai cánh tay, trêu đùa lấy hoa thức pha rượu.

"Khách nhân, người mới tình đầu rượu Cocktail điều tốt "

Văn Bằng Phi mở ra một đôi mắt say, bữu môi cười một tiếng, ngẩng lấy trước mắt cao gầy rượu Cocktail trong phoi bày phân lớp, lên lam dưới bột, màu sắc lộng lẫy, một cổ trái cây mùi thơm cùng tửu dung hợp hương thơm vị lao thẳng tới miệng mũi.

Văn Bằng Phi cầm ly rượu lên, ánh mắt mê ly, cái miệng hép một cái, cẩn thận tỉ mỉ, từ từ nuốt xuống, trơn mềm như tơ, ngọt ngào hương vị như nụ hôn đầu, giản làm cho người ta không bỏ được uống.

Miệng lưỡi vị giác tuy nhiên cảm thụ vô cùng ngọt ngào hương vị, nhưng trong lòng lại dâng lên một cổ khó sở! Trong đầu hiện lên Lâm Giai Di cười yếu ớt yên ổn đáng vẻ.

"Soái ca, mời ta uống một ly đi ah!"

Sau lưng vang lên một tiếng yếu điệu nữ hài thanh âm, một người mặc quần cực ngắn, hở rốn tuất thời thượng nữ hài giầy dựa cây liễu eo, phóng đảng chủ động dính sát.

Quán Bar loại này tốt xấu lẫn lộn địa phương, bao nhiêu đô thị nam nữ ở chỗ này phát tiết thịnh vượng tình lực, phóng túng lấy chính mình thanh xuân, tùy ý phung phí lấy tuổi trẻ thân thể.

Văn Bằng Phi đầu cũng không quay lại, khinh thường mắng: "Cút!"

"Cát!" Nữ hài liếc xuống một cái miệng, lật một cái khinh thường, giầy dựa eo thon, tự mình tìm mục tiêu kế tiếp.

Mê ly ánh đèn ở Văn Bằng Phi đó thắm trên mặt lưu lại sáng tối xen nhau màu sắc, trước mặt Điều Tửu Sư liếc mắt nhìn, âm thầm than thở, "Lại là một cái khổn khổ vì tình nam nhân!"

Không lâu lắm, Quách Hạo theo nhà vệ sinh đi ra, rửa tay một cái, tự mình rời đi, nhìn cũng không nhìn phía sau xách váy một dạng, vịn tường về mặt đồ ửng tuyệt đẹp nữ hài. Nữ hài trừng liếc một chút Quách Hạo rời đi bóng lưng, thờ hào hển, thấp giọng mắng: "Vương bát đản, làm xong chạy, một câu nói đều không nói."

Cái này Quách Hạo từ phụ mẫu bị bắt, trước sau bị phán hình ở tù về sau, công ty bị tra phong, cái gọi là con ông cháu cha vàng sáng nhất triều rút đi, thân bằng hảo hữu rồi rít tránh đi, chính hắn cũng không có lòng học nghiệp, trước đây không lâu vừa vận bị Dự Trung Đại Học đuổi.

Hắn liền một người ở xã hội tư hỗn, lưu luyến tại quán Bar Vũ Trường, vong phán tại Internet Coffee, thời gian trải qua mơ mơ màng màng, ăn bữa hôm lo bữa mai.

Hắn là phía sau mới biết rõ mình lão ba bị song quy ngã ngựa, cùng với công ty bị tra phong, tài khoản bị đóng kết cũng theo Lưu Nhất Minh thoát khỏi quan hệ, hắn không thể không nghĩ tới tìm Lưu Nhất Minh báo thù, có thể chính mình thân thủ tự mình biết, đánh tên lưu manh tiểu côn đồ còn có thể, chống lại Lưu Nhất Minh lại không được.

Một mực ở âm thầm yên lặng tìm cơ hội, không bao lâu liền cấu kết với tân nhiệm Dự Châu thành phố thành phố Trưởng công tử Văn Bằng Phi, dù sao cũng là ở Dự Châu thành phố con ông cháu cha phạm vi ngây ngô lâu như vậy, quen thuộc đủ loại rắc rối phức tạp thế lực bất hòa, nhất thời dựa vào ba tác lười cùng nịnh nọt ton hót yêu cung chiều phô bày ra thắng được Văn Bằng Phi vui vẻ.

Tiếp theo Văn Bằng Phi cũng hiểu biết không ít Dự Châu thành phố thượng tầng xã hội gần một đoạn thời gian phát sinh đại sự, các loại biết Lưu Nhất Minh lại là Kim gia đại thiếu gia về sau, Quách Hạo là hoàn toàn tuyệt vọng.

Mặc dù không có thể báo thù, có thể cũng không có nghĩa là hắn sau lưng cho Lưu Nhất Minh dưới chướng ngại, mà Văn Bằng Phi giống vậy thống hận Lưu Nhất Minh, đây quả thực là thiên nhiên minh hữu, vì vậy Quách Hạo đối với Văn Bằng Phi liền càng thêm lấy lòng, nịnh nọt ton hót đề tiện trình độ làm người ta tức lộn ruột.

Hết thầy đều chỉ vì có một ngày có thể cho Lưu Nhất Minh buồn nôn, đã kích hắn một cái kiêu căng phách lối.

Mà đối với theo đuổi Lâm Giai Di, hai người càng là có giống nhau kinh nghiệm từng trải cùng mưu trí quá trình, hầu như cá mè một lứa, trò chuyện với nhau thật vui, trong ngày thường như hình với bóng, làm lên Văn Bằng Phi trung thực chó săn, bây giờ ngược lại cũng lẫn lộn không tệ.

"Văn thiếu, ta nghe nói ba ngày sau, cái này quê mùa liền muốn cùng Lâm Đại Tiểu Thư đính hôn?"

Văn Bằng Phi cau mày, khuôn mặt anh tuấn sắc hiện ra vẻ tức giận, cắn răng nói: "Hừ! Không tệ!"

"Ai! Quá đáng tiếc, cái này quê mùa dựa vào cái gì nhỉ? Đáng đáp cũng không thể nào tốt?"

Văn Bằng Phi nghe, não hải hiện lên Lưu Nhất Minh lạnh nhạt tinh táo đáng vẻ, nội tâm ghen ghét phẫn hận, lạnh rên một tiếng.

"Còn không phải là bởi vì hắn là Kim gia đại thiếu gia, tương lai Kim thị tập đoàn Người kế nhiệm!"

Quách Hạo nghe, chế giễu một tiếng, thấp giọng nói: "Ta nghe nói một tin tức, Kim gia Kim Gia Thành phát ra lời nói, nói nói Lưu Nhất Minh căn bản cũng không phải là người nhà họ Kim, là quân gia Tường thúc ngự tạo ADN giám định sách, liên hợp ngoại nhân mưu đồ chớp lấy Kim thị tập đoàn tài sản kết xù."

Văn Bằng Phi nghe khinh thường cười một tiếng, châm chọc nói: "Một đám hề, bọn họ làm Kim Lão gia từ là chừng bày hay sao?"

"Văn thiếu, chúng ta không nói bọn họ, ta cho nói một tin tức người khẳng định cảm thấy hứng thú!"

Quách Hạo về mặt kẻ gian giống như, cười bí ổi lấy dương dương đắc ý nói.

Văn Bằng Phi trừng mắt vài tia máu nhãn cầu, không vui mừng: "Có rắm thì phóng!"

"Ai! Dạ dạ dạ! Văn thiếu, là như vậy, ta ngày hôm trước nghe nói cái kia quê mùa ở Tiền Quỹ KV vì một cô gái đem Thịnh Thiên quán rượu Triệu Lỗi cho đánh. "

Văn Bằng Phi nghe không để bụng, phì phò, "Đánh thì đánh, cái này có quan hệ gì với ta?"

Quách Hạo cười hắc hắc, bí ổi cười nói: "Cô bé kia gọi Đỗ Vũ Phi, đáng đáp xem là một cái đẹp đẽ, gương mặt kia, dáng vẻ kia, khí chất đó, so với Lâm Đại Tiểu Thư cũng không kém chút nào!"

"Ồ? !" Văn Bằng Phi trong nháy mắt bị câu dẫn hứng thú, ngẩng đầu lên, không chớp mắt nhìn chăm chăm Quách Hạo này bí ổi về mặt vui cười.

"Máu chốt nhất là, cái này quê mùa cùng Đỗ Vũ Phi quan hệ thập phần mập mờ, người người đều tại nói hai người bọn họ cái trong tôi có một chân!"

"Văn thiếu, đây chính là cái cơ hội tốt, ngài không phải là luôn muốn trút con giận sao? Không có gì so sánh với hắn nữ nhân càng hả giận á!"

"Ngài suy nghĩ một chút, nếu để cho cái kia quê mùa cái biết rõ mình đội nón xanh, hội là biểu tình gì? Ha-Ha!"

Văn Bằng Phi nghe, hai mắt sáng lên, hiện lên khác thường hưng phấn quang mang, một cái tát chụp tới mặt mày hơn hờ Quách Hạo trên thân, cười nói: "Được ! Không tệ! Roi vào trong tay của ta, ta nhất định trừng trị nằng phục phục thiếp thiếp, Ha-Ha. . ."

*** tks Zhureng đã thêm một đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Đem Đỗ Vũ Phi bắt được

"A lô ! Tiểu Lệ nha! Ta là Quách Hạo, ký thác người hỏi thăm sự tình như thế nào đây?"

Microphone trước mặt, một cô gái bụm lấy điện thoại di động, cất bước chạy đến tức xá trên ban công, nhẹ giọng nói: "Hạo ca, Đỗ Vũ Phi cùng hẳn trong nhà trọ người, ngày mai cuối tuần phải đi Thủy Tổ núi du ngoạn!"

"Ồ! Tốt cảm ơn người, quay đầu ta đưa một bộ ĐTDD Samsung." Quách Hạo cầm điện thoại di động, thuận miệng nói.

"Thật, ta muốn Sam Sung i458. . ." Nữ hài vui mừng không thôi, ngọt lịm nói.

"Không thành vấn đề!" Vừa nói, Quách Hạo cúp điện thoại, hướng về phía trên ghế sa lon Văn Bằng Phi nịnh nọt ton hót cười một tiếng, nói: "Văn thiếu, Đỗ Vũ Phi ngày mai qua Thủy Tổ núi, hắc hắc! Đây chính là cái cơ hội tốt nha!"

Từ lần trước trong quán rượu, Quách Hạo ở Văn Bằng Phi bên tai hết sức treo khen Đỗ Vũ Phi mỹ mạo, dẫn động Văn Bằng Phi tình tròng thượng não, vì thế còn cố ý qua Dự Trung Đại Học, một lần nhìn, quả nhiên kinh động như gặp thiên nhân.

Sau đó, thi triển đủ loại tán gái bí tịch, muốn hẹn Đỗ Vũ Phi đi ra chơi đùa, người ta căn bản cũng không lý tới bên này.

Hơn nữa Đỗ Vũ Phi lại giữ mình trong sạch, không đi Internet Cofee, cũng không qua hộp đêm quán Bar các loại Ngu Nhạc Trảng, để cho Văn Bằng Phi cùng Quách Hạo một cơ hội nhỏ nhoi cũng không bắt đến.

Cái này làm cho Văn Bằng Phi vừa nổi giận lại có chút nổi nóng, Hừ! Một cái Miên Phướng xưởng bên dưới công nhân viên chức con gái thanh cao cái gì sức? Chảnh cái gì? Ở thanh cao tự ngạo sau cùng không phải là phải lập gia đình, không phải là sẽ trở thành nam nhân đồ chơi!

...

Thủy Tổ núi khoảng cách Dự Châu khu vực thành thị Tây Nam 15 cây số xa, trong núi có không ít Viễn Cổ kỳ dị mòm đá hình dáng, tàn phế Cổ Thành Bảo, thần bí thạch quan mộ táng. Toàn bộ phong cảnh khu non xanh nước biếc, phong cảnh như họa, Hoàng Đế Văn Hóa Di Tích trải rộng rừng núi, là cấp quốc gia sâm lâm công viên.

Trong núi ruột dê trên đường mòn, người mặc đồ thể thao, công lấy sau lưng túi du lịch, thanh tân thoát tục Đỗ Vũ Phi cước bộ nhẹ nhàng đạp trên thạch tiến lên, phía sau chống leo núi trượng Dương Xuân Hoa ở phía sau vù vù thổi mạnh.

Thủy Tổ núi đối với Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa bọn họ cũng không xa lạ gì, khi còn bé tiếp theo phụ mẫu đã tới mấy lần.

Sau đó lúc đi học, cuối tuần hoặc là nghỉ đông và nghỉ hè thời điểm, cùng đồng học cũng đã tới mấy lần, vì vậy đối với nơi này danh lam thắng cảnh cũng rất tinh tường.

Dương Xuân Hoa đặt mông ngồi ở ven đường trên một tảng đá xanh lớn, ngẩng đầu lên nhìn trước mặt bước đi như bay Đỗ Vũ Phi, lấy hơi hô: "Vũ Phi, nghỉ ngơi một chút, để cho ta lấy hơi."

"Ai! Xuân Hoa tỷ, người thật nên thật tốt rèn luyện một chút."

Đỗ Vũ Phi nhìn Dương Xuân Hoa chật vật không chịu nổi dáng vẻ, liếc cái miệng nhỏ nhắn vừa nói, một bên trở lại, lấy ra Khang Sư Phụ nước khoáng đưa cho Dương Xuân Hoa.

Lần này đi ra leo núi, là Dương Xuân Hoa thật sự không đành lòng nhìn chơi đùa từ nhỏ đến lớn hảo bằng hữu hảo tỷ muội Đỗ Vũ Phi khốn khổ vì tình, cả ngày buồn khổ đáng vẽ, đề nghị cuối tuần trèo Thủy Tổ núi, vòng vo một chút vận động, giải sầu một chút.

Mới có hôm nay chuyển đi, Đỗ Vũ Phi đứng ở trên tảng đá, nhìn dưới chân núi Dự Châu thành phố, chân trời lưu vân tùy ý giãn ra, nàng tâm tư cũng chợt bay xa, não hải rất tự nhiên liền hiện ra người kia thân ảnh, bất luận chính mình thân ở chỗ nào, cuối cùng là không thể quên!

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi thống hận không dứt, thống hận tại sao mình như vậy không có tiền đồ, tại sao vẫn không thể quên người kia.

Trên đường bất ngờ có lên núi cùng xuống núi thị dân quá trình, chứng kiến Đỗ Vũ Phi bộ dáng đều là hai mắt tỏa sáng.

Giờ phút này Đỗ Vũ Phi bởi vì leo núi, trừ một thân đồ mồ hôi, mấy cái lọn tóc dán chặt ở sáng bóng cái trán cùng quai hàm một bên, lộ ra càng kiều mỹ

động lòng người, người đi đường chỉ là nhìn một chút mặt bên, đã đủ để động lòng người.

"Vũ Phi, ta nghe nói một tin tức, cái...kia Bạch Phú Mỹ muốn cùng Lưu Nhất Minh đính hôn."

Dương Xuân Hoa nghiêng đầu, nhìn ngưng thần trước nhìn Dự Châu thành phố Đỗ Vũ Phi, tâm lý do dự một chút, vẫn là quyết định nói ra.

Đỗ Vũ Phi nghe tâm lý đau nhói, cao lớn tư thái cũng không nhúc nhích, ánh mắt kinh ngạc nhìn phương xa, im lặng không nói.

Nàng ban đầu cho là mình đã nhìn thấu, nhìn thấu, lại vẫn là không cách nào thần nhiên đối mặt.

Dương Xuân Hoa xem, lắc đầu một cái, thở dài, nói: "Vũ Phi. . ."

Nàng cũng không biết phải an ủi như thế nào Đỗ Vũ Phi, nếu có thể lời nói, nàng rất nhớ đem người kia theo hảo tỷ muội tâm lý trừ ly đi ra, ném xuống đất, lại hung hăng đạp lên mấy đá, thật tốt phát tiết một phen nội tâm oán khí.

"Xuân Hoa tỷ, chúng ta không đề cập tới hấn, đi, trước mặt cũng là Ngọc Nữ trì, chúng ta đi rửa mặt một chút."

Đỗ Vũ Phi xoay người, nỗ lực nở rộ vẻ tươi cười, tràn đầy không thềm để ý nói.

Dương Xuân Hoa xem nội tâm đau nhói, lại là gạt đầu, lại là lắc đầu, nội tâm mặc thán,

Vũ Phi, người chính là quá hội che giấu mình tình cảm, trông coi phần này yêu, người phải sợ hãi cười, còn sợ người thấy rõ, thật đáng buồn là, người kia lại không có chút nào để ý.

Ai! Cho tới bây giờ đều là hồng nhan nữ tử đa bạc mệnh!

Hai người vừa nói chuyện, một vừa thưởng thức sơn lâm phong quang, bất tri bất giác đi tới hậu sơn lưng Ngọc Nữ trì.

Hai người cũng không có phát giác, nửa giờ, lại cũng không có gặp leo núi người

, phảng phất người cũng thoáng cái biến mất. Ngọc Nữ trì bên này cũng không có ngày xưa nghịch nước chơi đùa trăng diện.

Hai người cũng chỉ có thể suy đoán là bởi vì khí trời đã tiến vào tháng sáu phần, khả năng mọi người sợ nóng không muốn đến leo núi duyên cớ đi!

Người nhóm đối với mình quen thuộc thể hội bản năng mất cảnh giác, Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa hai người cũng không ngoại lệ.

Hai người về mặt hoan hỉ chạy về phía sóng bình như gương, trong suốt thấy Ngọc Nữ bên cạnh ao, Đỗ Vũ Phi mỉm cười ngồi xổm người xuống, bàn tay trắng nõn xúc lên thổi phồng mát lạnh ao nước, tẩy đi trên mặt mồ hôi.

Lúc này, sau lưng cách đó không xa khắc Ngọc Nữ trì ba chữ to đá xanh phía sau lóe lên đến bốn người, bên trong hai người lặng lẽ đi tới phía sau hai người, chặn lại đường lui.

Bốn người đều là đều là vẻ mặt cười gằn, đáng vẻ cực kỳ bỉ ổi, ánh mắt không chút kiêng kỵ nhìn chăm chăm Đỗ Vũ Phi gương mặt cùng tư thái xem.

Đỗ Vũ Phi đôi mi thanh tú nhướng lên, tay nhỏ che bộ ngực mình, có chút nổi nóng hung hăng trừng bọn họ liếc một chút.

"Quách Hạo, Văn Bằng Phi? ! Các người muốn làm gì?"

Dương Xuân Hoa đứng ra, bảo vệ Đỗ Vũ Phi, hướng đề bọn hấn nghiêm nghị mắng.

"Ha-Ha! Cái này hoang sơn dã lĩnh, nam nhân và nữ nhân, người nói còn có thể làm gì?"

Quách Hạo xâm lược tính ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Đỗ Vũ Phi điệu mạo tư thái, nước miếng chảy ròng cười nói.

"Ha-Ha!" Ba người hấn nghe, phát ra một hồi không chút kiêng kỵ cười như điên, từ từ xúm lại.

"Đừng tới đây, tới nữa, chúng ta kêu người, cứu mạng nha! . . ."

Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi về mặt kinh hoảng, lúc tới đường hai cái cường tráng đại hấn chặn lại, hai người bất đắc dĩ chỉ có thể vây quanh Ngọc Nữ trì chạy, vừa chạy một bên lớn tiếng kêu lên.

"Ha-Ha! Kêu đi! Kêu phá cuồng hòng cũng không người để ý các người!"

"Nữ nhân nha! Cũng là tóc dài, kiến thức ngắn! Chẳng lẽ các người không có phát hiện trên con đường này đã thời gian rất lâu không có người đi qua. . ."

Văn Bằng Phi giờ phút này kéo xuống sở hữu nguy trang, cùng Quách Hạo hai người cùng nhau, đồng thời đánh về phía Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa.

"Cái...kia Mập Nửu, bản thiếu gia liền đem nàng ban thưởng cho người, trước thay ta đem Đỗ Vũ Phi bắt được!"

"Ach!" Quách Hạo ghen xuống một cái, nhìn liếc một chút Dương Xuân Hoa béo tràn đầy thể trắng thân thể, chặt vật nuốt xuống một cái phun nước miếng, khô sở nói: "Dạ dạ dạ! Đa tạ, Văn thiếu ban thưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Từ trên trời hạ xuống

Dương Xuân Hoa bởi vì người mập, tốc độ nặng nề, trong chớp lát liền bị Quách Hạo từ phía sau đuổi qua, một cái sắp bắt được Dương Xuân Hoa trắng kiện như chân như vậy cánh tay.

Đã bắt rồi, có thể căn bản không phải Dương Xuân Hoa đối thủ. Quách Hạo mặc dù nói có 1m80 thân cao, thể trọng cũng không nhẹ, có thể đoạn thời gian gần nhất này tiếp theo Văn đại thiếu, lưu luyện bụi hoa, sớm bị tử sắc trống không thân thể, khí lực rõ ràng chưa đủ.

Bị Dương Xuân Hoa quẹo thật nhanh thân thể, phản đề xuống dưới người, Quách Hạo âm thầm kêu khổ không ngừng, hết sức giãy giụa phản kháng, bị Dương Xuân Hoa đặt móng ngồi dưới thân thể, chỉ nghe "Phốc" một tiếng rất nhỏ trầm đục tiếng vang. Cũng không biết là thân bản bị ép phá, hay là trúng trúng bị tể phá.

Quách Hạo "Kêu gào" hét thảm một tiếng, mặt cũng xanh, vận vẹo biến hình, hàm răng chỉ run lên, trên trán mồ hôi hột như mưa xuất hiện, đưa ra hai cái tay hết sức muốn đem Dương Xuân Hoa từ trên người chính mình đẩy ra ngoài, nơi nào đẩy động.

Dương Xuân Hoa vừa thấy Quách Hạo thống khổ về mặt, tâm lý sáng khoái, một bên tức miệng mắng to: "Vương bát đản, lão nương hôm nay đề chết người!" Một bên cái móng khẽ giờ lên, lại lần nữa bỗng nhiên ngồi xuống.

"Kêu gào. ." Lại là một tiếng kêu thê lương thảm thiết, Quách Hạo thống khổ thân thể cuộn rút đứng lên, nắm chặt hai nắm đấm, nện trán mình, thống khổ không thể diễn tả.

Một tiếng này âm thanh kêu thê lương thảm thiết, cả kinh người khác là ngẩn ra, rồi rít dừng lại đuổi theo Đỗ Vũ Phi cước bộ, quay đầu nhìn sang, cũng là Đỗ Vũ Phi cũng không kim lòng được quay đầu trông lại.

Liếc một chút nhìn thấy Dương Xuân Hoa cười ở Quách Hạo trên thân, một bên lời xé Quách Hạo y phục, một bên nhắc móng đi xuống bỗng nhiên ngồi, động tác này quá mập mờ, mọi người nghe Quách Hạo thống khổ tiếng kêu thảm thiết cùng hai tay che mặt động tác.

"Phốc" tất cả mọi người cười phun.

"Giời ạ, Hạo ca, đây là bị nghịch cường gian, Ha-Ha!"

Đỗ Vũ Phi liếc thấy một màn này, trợn mắt hốc mồm, thật mỏng đôi môi ngo nguậy, ân cần hô lớn: "Xuân Hoa tỷ, người như thế nào đây?"

Dương Xuân Hoa bỗng nhiên ngừng đầu, nóng nảy hướng về phía Đỗ Vũ Phi hô lớn: "Vũ Phi, người chạy mau, ngàn vạn lần chớ rơi vào trong tay bọn họ."

Đỗ Vũ Phi cắn xuống một cái răng, nặng nề gật đầu một cái, nghiêng đầu mà chạy, bây giờ chính xác làm phép là chạy mau đã có người địa phương cầu cứu.

Quách Hạo hết sức giãy dụa lấy, trong miệng chỉ rút ra hơi lạnh, cầu xin tha thứ: "Dừng. . . Dừng ngồi. . A. . ."

"Người nói không có ngồi sẽ không ngồi, hôm nay lão nương không phải là ngồi chết người không thể!" Dương Xuân Hoa hung tợn nói, một bên lại lần nữa dùng lực bỗng nhiên ngồi xuống.

"A. . ." Lại là hét thảm một tiếng, Quách Hạo bất đắc dĩ, nghiêng đầu qua nỗ lực hô: "Văn thiếu, nhanh mau cứu ta, đưa cái này Phi Bà cho ta kéo xuống đau chết ta rồi!"

Phía sau này hai cái cường tráng đại hán giờ phút này mới phát giác trừ có cái gì không đúng, Văn thiếu một bên đuổi sát Đỗ Vũ Phi, một bên không nhận được phản phó nói: "Buru Từ, người đi!"

"Yes Sir~!"

Tên là Bưu Tử đại hán, chiết thân liền chạy tới, nhìn bị Dương Xuân Hoa ngược chết đi sống lại Quách Hạo, tâm lý buồn cười, thật là cái phế vật!

Chạy băng băng đến bên cạnh, một chân bay đập, đập trúng Dương Xuân Hoa sau lưng, "Oành" một tiếng vang trầm thấp, Dương Xuân Hoa kêu thảm bay ra ngoài, "Cô cô lỗ lỗ" theo phủ đầy cây cối Dây leo đôi lần xuống qua.

Dương Xuân Hoa trong túi vừa mua Nokia ĐTDĐ, bị chen ép, cũng không biết làm sao ă, liền dưng chạm mấy cái số tự bàn phím, đột nhiên liền ấn dây số đi ra ngoài.

Một đạo điện sóng trong nhảy mắt phát ra, Lư Nhất Minh giờ phút này chính tại biệt thự khu rừng cây phía sau điều giáo Tiểu Phụng Hoàng, quá trình nhiều ngày luyện tập, Tiểu Phụng Hoàng rốt cuộc có thể cảm giác thiên địa linh khí, có thể y theo Huyền Diệu Quyết pháp môn tu luyện thổ nạp Luyện Khí.

Đột nhiên ngân ra tiếng điện thoại vang lên, Lư Nhất Minh một cái móc trừ điện thoại di động của mình, lại xem một cái số xa lạ, mi đầu thoáng nhú một cái.

Phải biết cái này dây số mới trừ chính mình, ngoại nhân là căn bản không thể nào biết, càng không thể nào có số xa lạ đánh vào đến.

"A lô ! Vị kia?"

Lư Nhất Minh mở miệng hỏi, Microphone đối thoại lại không có trả lời, chẳng qua là truyền tới huyền ảo bối cảnh thanh âm, trong tiếng gió xen lẫn tiếng vang xào xạc, lại có nong đậm tiếng thở truyền tới.

Lư Nhất Minh kinh ngạc, giờ trò quỷ gì, vừa muốn cúp điện thoại, liền nghe được một tiếng dồn dập thanh âm.

"Quách Hạo, ngươi tên khôn kiếp, Vũ Phi phải có chuyện bất trắc, lão nương thiên ngươi!"

Lư Nhất Minh nghe tâm lý kinh sợ, vội vàng lớn tiếng hỏi: "Là Dương Xuân Hoa sao? Các ngươi ở nơi nào?"

Theo giữa sườn núi trên cành cây bò dậy Dương Xuân Hoa mắng xong sau, mới nghe thấy trên người mình có thanh âm truyền ra, cúi đầu liếc một chút nhìn thấy túi lộ ra y phục có ánh sáng lộ ra.

"Ồ!" Dương Xuân Hoa hận không gạt chính mình mấy cái bạt tai, nhất thời hốt hoảng, cũng quên dùng mới mua điện thoại di động báo cảnh sát.

Một cái móc ra, liền nghe được một người đàn ông sinh câu hỏi."Là Dương Xuân Hoa sao? Đỗ Vũ Phi làm sao?"

"Lư Nhất Minh? ! Tại sao là ngươi?" Dương Xuân Hoa kinh ngạc chột lóc lên, vội vàng kể lễ tình huống.

"Mau báo cảnh sát, ta cùng Vũ Phi ở Thủy Tổ núi Ngọc Nữ trì. . ."

Lời còn chưa nói hết, bên kia liền cắt đứt, "Ục ục" một hồi mạnh âm truyền tới.

"Lư Nhất Minh, ngươi tên khôn kiếp. . ." Dương Xuân Hoa giọng căm hận mắng, một bên vội vàng bấm 110 điện thoại.

Kim gia trong biệt thự, chọc trời trong rừng rậm, "Kêu gào" một tiếng lạnh lạnh kêu to, một người một chim "Vèo" một tiếng xông phá ngưng kết không rời mây trắng, thẳng hướng Thủy Tổ núi phượng hướng bay đi.

Thủy Tổ núi cách nhau Dự Châu trung tâm thành phố 15 cây số, khoảng cách Kim gia biệt thự 18 cây số, cũng là lái xe một đường vượt đèn đỏ bão táp, cũng cần nửa giờ mới có thể đến.

Nhưng đối với Lư Nhất Minh mà nói, bất quá trong chốc lát thời gian, một người một chim bị một đoàn trong suốt phòng ngự cái lồng bọc lại, gào thét lấy hóa tiền tốc độ cấp tốc vạch qua bầu trời.

Trong thành phố mọi người thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy một đạo rõ ràng bạch tuyến vạch qua chân trời, cực giống máy bay hành khách bay qua lưu lại vết tích.

Không tới một phút thời gian, một người một chim cũng đã bay đến Thủy Tổ trên núi khoảng không. Lư Nhất Minh cười cái này Tiểu Phụng Hoàng cấp tốc hạ xuống, chạy thẳng tới hậu sơn lưng Ngọc Nữ trì bay đi.

Đỉnh núi giống như một hồi bão gió thổi trái qua, "Ồng" thanh âm đâm vào người đau cả màng nhĩ, tâm thần dao động, Ngọc Nữ trì bốn phía rừng cây trong khoảnh khắc ngã nằm trên mặt đất, đung đung, đoạn cành cây cỏ phấp phới giữa không trung, đất đá văng tung tóe, thanh thế kinh người!

Lư Nhất Minh liếc một chút vừa nhìn đến bị vây chặt ở cự thạch dưới vách đá dựng đứng ôm đầu về mặt kính hoàng Đỗ Vũ Phi, bốn phía đưa lưng về phía hắn đứng ba người, còn có một người nằm ở cách đó không xa trên tảng đá.

Lại nói Văn Bằng Phi cùng hai cái cường tráng đại hán phí dốc hết sức lực bình sinh, thật vất vả mới đem Đỗ Vũ Phi vây lại bên dưới dốc đá.

Cái này tiểu nương môn, vóc người cao gầy, đôi chân dài chạy còn rất nhanh, đem Văn Bằng Phi bọn họ một mẻ theo chó một dạng cúi người thở mạnh, đầu đầy mồ hôi.

Đang muốn hung tợn nhào tới thời khắc, đột nhiên nghe được sau ót giữa không trung một hồi nhộn tiếng rít, thanh âm kia theo phi cơ lướt qua đỉnh đầu một dạng, vân vụ lẫn lộn, đại gió chợt nổi lên, cát bay đá chạy, cây cỏ đổ rạp, mấy người không thể làm gì khác hơn là ôm đầu, bịt lấy lỗ tai, ngồi xồm mặt đất.

Không biết xảy ra chuyện gì?

Chung quanh động tĩnh hơi chút yếu bớt về sau, Văn Bằng Phi ôm đầu, quay đầu lui về phía sau nhìn, liếc một chút liền chứng kiến chậm rãi đi tới Lưu Nhất Minh.

Nhất thời, con ngươi tròn tròn, vẻ mặt vẻ kinh sợ, vừa tâm hồng vừa sợ, đôi môi run rẩy nói không ra lời.

Bên dưới vách núi Đỗ Vũ Phi cũng thả tay xuống, ngẩng đầu lên liếc một chút liền thấy giống như từ trên trời hạ xuống Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh mặc thể sắc quần thể thao, trên người màu xanh da trời nghi dưỡng thương vụ phong cách áo sơ mi, không nhanh không chậm, như nước yên ổn, dáng người cao ngất, khí khái anh hùng hùng hực.

Đỗ Vũ Phi một đôi mắt đẹp từ từ tròn tròn, lấy tay che miệng, lộ ra không thể tin ý, trong chốc lát, trong mắt liền súc mãn nước mắt.

Ta đây là đang nằm mơ sao? Đỗ Vũ Phi tâm lý có một cái thanh âm đang hô hoán nói.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Lão tặc thiên

Lưu Nhất Minh ánh mắt bình tĩnh, thần sắc an nhiên, ánh mắt một mực nhìn cách đó không xa che miệng, vừa mừng vừa sợ Đỗ Vũ Phi.

Nhìn cái này như chính mình gút mắc kiếp trước và kiếp này nữ hài, Đỗ Vũ Phi, người chính là ta ma chướng!

Văn Bằng Phi nhìn chậm rãi đi tới Lưu Nhất Minh, trên mặt kinh dị không thôi, gọi ạ! Cái này từ nơi nào xuất hiện? Thật mẹ nó xui. Hẳn thứ nhất, chuyện này không làm thành.

Nguyên bản bọn họ dự định rất hoàn mỹ, có hai người đứng ở ven đường nhìn thấy Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa về sau, đem phía dưới rải rác du khách ngăn cản lại.

Suy nghĩ chỉ cần ở nơi này hoang sơn dã lĩnh trong đêm Đỗ Vũ Phi làm, đập nàng trần trụi và video, sẽ không sợ nàng không theo, càng không sợ nàng hội báo cảnh sát.

Thấy Quách Hạo ý tứ, cô bé này thập phần bảo thủ, là cái rất truyền thống nữ hài, càng như vậy nữ hài càng đem danh dự cùng trinh tiết xem đến rất nặng, cũng liền càng dễ dàng đối phó.

Văn Bằng Phi từ sau khi về nước, ở bên người những thứ này bạn bè không tốt quyền rũ dưới, loại sự tình này làm không ít. Từ đầu đến cuối không dưới mấy chục nữ hài về sau, 80% trở lên cũng thẹn thùng không muốn tố giác, hơn nữa trần trụi và video uy hiếp, còn lại không theo cũng theo, còn có thậm chí, đây đưa đến cùng lấy Văn Bằng Phi muốn kết hôn.

Về phần nói Lưu Nhất Minh thấy về sau, có thể hay không tức giận trả thù loại.

Ha ha! Ta Văn Bằng Phi có thể Thị trường thành phố công tử, cũng không phải bần nặn, người Lưu Nhất Minh tổng không đến nỗi vì một nữ nhân theo ta Văn gia đối nghịch đi!

Huống chi, cái này quê mùa lập tức phải cùng trong lòng ta Nữ Thần Lâm Giai Di đính hôn, tiết điểm này lên, Văn Bằng Phi chắc chắn Lưu Nhất Minh không dám trả thù hắn.

Chính là có một ngày lão tử kéo Đỗ Vũ Phi xuất hiện hắn và Lâm Giai Di trước mặt, cái này quê mùa không khéo còn phải cảm tạ ta đây!

Ha-Ha! Nghĩ tới Luru Nhất Minh Người cảm ngấm bỏ hồn mà im, có nỗi khổ không nói được đáng về, Văn Bằng Phi cũng sáng khoái phải chết.

Phụ cận hai cái cường tráng đại hán các nàng có thể không nhận biết Luru Nhất Minh, thấy có người qua đến quấy rầy Văn đại thiếu chuyện tốt, thập phần không vui, không đợi Văn Bằng Phi phân phó, một trái một sau, xông lên trước uy hiếp nói: "Tiểu tử, lần xa điểm, bằng không đừng trách lão tử. . . "

Luru Nhất Minh cũng không quan tâm bọn họ, ánh mắt vẫn nhìn phía sau Đỗ Vũ Phi, hai người ánh mắt chính quán quyết lấy nhau khó bỏ khó phân đây!

Liền thấy Luru Nhất Minh nhẹ nhàng khoát tay, không nhìn nhào lên hai người, ngón tay xa xa điểm Đỗ Vũ Phi xuống.

Một đạo vô hình khí theo Luru Nhất Minh ngón tay đột nhiên phát ra, trong chốc lát liền rơi vào Đỗ Vũ Phi sáng bóng trên trán, lặng lẽ biến mất.

Thoáng chốc Đỗ Vũ Phi trợn trắng mắt, người mềm nhũn, liền lệch đến ở trên tảng đá, ngủ thật say.

Mấy người đều đều không hiểu Luru Nhất Minh cử động có hàm nghĩa gì, cũng không có thấy phía sau Đỗ Vũ Phi động tĩnh.

Văn Bằng Phi giờ phút này đã làm rõ ràng hiện trạng, Đỗ Vũ Phi là khẳng định không làm được, bây giờ chỉ có thể nói cái mềm mỏng, nói lời xin lỗi về sau ảo não rồi đi.

Đột nhiên thấy hai người thủ hạ lời nói, kinh hãi đánh giết mình một cái, lập tức ngăn cản nói: "Hỗn trưởng, đây là Kim thiếu gia, nhanh lên cho Kim thiếu gia bồi tội! Kim thiếu gia. . . "

Lời còn chưa nói hết, Luru Nhất Minh bữu môi khẽ cười một tiếng, ánh mắt đang mở hí, hai tròng mắt sâu bên trong mơ hồ có hồ quang điện thoáng hiện, sau đó hơi hột xem hai cái cường tráng đại hán liếc một chút.

Chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, lưỡng đạo sáng ngời thiên lôi trống rỗng xuất hiện, đồng thời đánh trúng A Bru hai người bọn họ.

"A!" Hai người kêu thảm một tiếng, liền chút giây giữa cũng không có, tại chỗ hóa thành một nhóm tro bụi.

Luru Nhất Minh nhìn cũng chưa từng nhìn, tiếp tục bước đi qua, tốc độ kéo theo kinh phong, "Hô" xuống một cái liền đem hai người tro cốt thổi tan, ẩn giấu ở đá xanh cây cỏ giữa.

Văn Bằng Phi "A" một tiếng kêu sợ hãi, cắn đầu ngón tay, mắt to trừng nhanh lùi ra, vẻ mặt thần sắc khiếp sợ.

Đứng lặng hồi lâu tại chỗ, không nhúc nhích, thân thể căng lên, tiếng nói phát khô, ngây người như phỗng.

Hắn giờ phút này đã hoàn toàn mất đi năng lực suy tính, trước mắt hết thấy hoàn toàn vượt quá hắn tưởng tượng lực cùng nhận thức.

Nhìn càng ngày càng gần Luru Nhất Minh, chặt vật nuốt xuống một cái nước miếng, bản năng muốn rút người ra cách Luru Nhất Minh xa một chút, đáng tiếc hai chân như rút Chi đồng dạng bước bất động chút nào.

Luru Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng như sương, hắn nhìn mình giống như một cái Cửu Thiên Thần Linh lạnh lùng mắt nhìn xuống dưới chân con kiến hỏi một dạng không có không nhân loại tình cảm.

Văn Bằng Phi hàm răng lắn cái, đôi môi run lẩy bẩy, đầy mắt hoảng sợ thêm cảnh giác nhìn Luru Nhất Minh, bất ngờ ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh đầu của mình, sợ hãi lại đột nhiên toát ra một cỗ thềm điện đến.

Chặt vật phun ra một câu nói: "Người là người nào, người đây là cái gì thủ đoạn. . . "

Luru Nhất Minh cười một tiếng, lắc đầu một cái, giờ ngón tay lên, trên đầu ngón tay đột nhiên toát ra một đoàn hồ quang điện, phát ra "Phích Lích ba lạp" cuồng bạo âm thanh.

Văn Bằng Phi kinh hoàng hét lớn: "Đừng. . . Đừng giết ta. . . Ta Thị trưởng thành phố công tử. . . Người không thể giết ta. . . "

Luru Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng, nhẹ nhàng chỉ điểm một chút qua, thờ khê nói: "Roi!"

"Răng rắc" một tiếng, thềm điện liền đánh trúng Văn Bằng Phi.

Văn Bằng Phi phát run, người đánh bệnh sốt rét, cả người trắng bệch khói xanh, chỉ trong chốc lát đã thành một cụ than, chán nản ngã xuống đất.

Vào thời khắc này, liền nghe được sau lưng cách đó không xa "A" một tiếng nói thét chói tai.

Luru Nhất Minh không cần quay đầu lại cũng biết, là nằm ở trên tảng đá Quách Hạo phát ra, hai tròng mắt một cái mở ra, liền nghe được "Răng rắc" một tiếng, lại là một tia chớp đánh trúng hoảng hốt chạy trốn Quách Hạo.

Đột nhiên giữa, trên mặt đất lại nhiều một nhóm tro bụi.

Có lẽ là cuối cùng này một tiếng sấm, cũng có lẽ Luru Nhất Minh ngủ mê man nguyên rủa tiêu tan duyên có, Đỗ Vũ Phi đột nhiên giữa tình lại, chậm rãi giường đôi mắt.

Liếc mắt liền thấy gần trong gang tấc Luru Nhất Minh, Đỗ Vũ Phi ưỡn khuất run rẩy thật mỏng đôi môi, một đôi mắt đẹp ngậm tràn đầy u oán kinh ngạc một khắc cũng không dời nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh.

Một nam một nữ, cứ như vậy đưa mắt nhìn nhau lấy, gió núi nghen ngào, người cũng không ngủ.

"Người cũng không nhỏ, hần học hội bảo vệ tốt chính mình, không phải là mỗi một lần ta đều có thể đuổi kịp thì chạy tới!"

Đỗ Vũ Phi đôi mắt đẹp ngậm giận, cố nén ưỡn khuất nước mắt, oán hận nhìn Luru Nhất Minh, phát tiết đồng dạng la lên: "Không cần người lo? Người dựa vào cái gì quân ta?"

Luru Nhất Minh yên lặng, phiêu nhiên một cái xoay người, bước rời đi.

"Đứng lại . . . Người đứng lại . . . Luru Nhất Minh. . ."

Đỗ Vũ Phi một tay chống giữ đá xanh, "Đằng" xuống một cái đứng lên, nhanh đi hai bước, hướng về phía Luru Nhất Minh bóng lưng.

"Người đã có khi nào thích qua ta?" Nói xong, đã là nước mắt mặt đầy.

Luru Nhất Minh thân hình dừng lại, khẽ nhú mày, trong đầu đột nhiên giữa liền hiện lên đôi trước vầng sáng chói cửa siêu thị, cái . . .kia ngã vào trong vũng máu Đỗ Vũ Phi.

. . .

Lại nói, Dương Xuân Hoa đã thông 110 báo cáo phương vị về sau, đem điện thoại di động đứt về túi, vội vàng theo chính mình lần xuống tạo thành thông đạo chật vật đi lên leo.

Đường khó đi, lại tăng thêm Dương Xuân Hoa người mập hành động không lanh lẹ, đội nằng thật vất vả nắm nhánh cây leo đến ven đường, liền bị cấp tốc hạ xuống Luru Nhất Minh tạo thành cuồng phong lại hất vào lật qua, "Cô cô lỗ lỗ" lại lần xuống qua.

Đem Dương Xuân Hoa khí tức miệng mắng to, "Cái này lão tặc thiên! Vương bát đản!"

Không làm sao được, còn phải tiếp lấy leo lên, nửa đường chỉ nghe thấy "Răng rắc răng rắc" mấy tiếng Phích Lịch sấm sét vang dội, đem Dương Xuân Hoa dọa cho giật mình, ngẩng đầu nhìn trời, ngày này thật tốt, làm sao đột nhiên sấm đánh ah.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Ta chính là thứ người như vậy

Thủy Tổ núi Ngọc Nữ trì, gió núi phát qua, sóng gợn lăn tăn.

Một nam một nữ, một trước một sau, đứng lặng hồi lâu bên cạnh ao.

"Luru Nhất Minh. . . . Người đến có hay không thích qua ta?"

Luru Nhất Minh đứng là vẫn còn yên lặng, cái này vượt qua hần ham muốn, nói cho đúng, hần không có chiếm giữ Đỗ Vũ Phi ham muốn, theo trọng sinh đến bây giờ, chính mình làm hết thảy, đều là y theo chính mình bản tính.

Đời này đầu tiên nhìn thấy Đỗ Vũ Phi, chính mình sợ dĩ tâm cảnh không yên, hiện lên nổi sóng, sinh lòng áy náy, tất cả là bởi vì đời trước Đỗ Vũ Phi chết, tự có không thể đùn đẩy trách nhiệm!

Như vậy đời này, chính mình chỉ phải giúp nàng qua người người ca ngợi sinh hoạt, thay đổi vận mệnh bánh xe quỹ tích, chính mình đối với nàng lòng áy náy sẽ biến mất.

Hần là cho là như vậy, cũng là làm như vậy.

Chỉ là không có nghĩ đến, ba phen mấy bận, cũng là bởi vì mình duyên có, ngược lại đưa cô gái này tại càng tình cảnh nguy hiểm.

Giống vậy bởi vì chính mình quá nhiều tham gia đến Đỗ Vũ Phi trong cuộc sống, ngược lại làm cho cô gái này càng ngày càng lún sâu, mà chính mình thiếu nợ ngược lại càng ngày càng nhiều.

Lưu Nhất Minh lâm vào trong trầm tư, đối mặt Đỗ Vũ Phi chất vấn, yên lặng không nói.

Giờ phút này Ngọc Nữ trì chung quanh tĩnh lặng, có lẽ là bởi vì không người duyên có, cũng có lẽ nhiều ngày trầm tích ở Đỗ Vũ Phi tâm lý ủy khuất một khi bộc phát đi ra.

Tâm tình giống như khủng bố liệt diễm đồng dạng thiêu đốt, từ hồi ra một câu nói này về sau, Đỗ Vũ Phi cũng đã ném hết một cô gái dè dặt chi tâm.

Giờ phút này càng là dừng cảm gấp đi hai bước, một cái từ phía sau ôm lấy Lưu Nhất Minh nghẹn ngào khóc ồ lên.

Đỗ Vũ Phi ôm chặt như vậy, tựa hồ muốn đem mình nhào nặn tiến vào Lưu Nhất Minh trong cơ thể, khóc càng lúc càng lớn, tựa hồ muốn đem mình cho tới nay sở hữu ủy khuất cũng phát tiết ra ngoài.

"Người cũng yêu thích ta, đúng không?"

Đỗ Vũ Phi vui đầu ở Lưu Nhất Minh khoan hậu sau lưng, nước mắt dính ướt áo sơ mi.

Cách áo sơ mi Lưu Nhất Minh có thể chân thiết cảm nhận được Đỗ Vũ Phi trước ngực hai cái con thỏ nhỏ mềm mại thêm giàu có co dãn chặt tại chính mình sau lưng, Lưu Nhất Minh thở dài, đại thủ nhẹ nhàng bao trùm ở Đỗ Vũ Phi ôm chặt rồi chính mình tay nhỏ.

Quay đầu đi, nhẹ giọng nói nhỏ: "Người không hiểu ta. . ."

Đỗ Vũ Phi nước mắt mờ hồ đôi mắt đẹp sáng lên, Lưu Nhất Minh rút cuộc đáp lại chính mình câu hỏi, ngẩng đầu lên ủy khuất nói: "Vậy người cho ta cơ hội làm cho ta hiểu biết người nha!"

"Ta muốn cùng Lâm Giai Di đính hôn!"

Tuy nhiên rất tàn nhẫn, có thể Lưu Nhất Minh phải nói.

Đỗ Vũ Phi thấy thân thể run lên, hai tay từ từ buông ra, lui về phía sau hai bước.

Tuy nhiên nàng đã theo Dương Xuân Hoa trong miệng biết tin tức này, cũng đã sớm chuẩn bị tâm lý kỹ càng, có thể giờ phút này theo Lưu Nhất Minh trong miệng nói ra, hay là để cho Đỗ Vũ Phi có một loại thật sâu cảm giác bị thất bại!

Đỗ Vũ Phi thở hỗn hển, thẹn quá thành giận từ phía sau lưng hét: "Người cứ như vậy thích tiền sao? Chẳng lẽ Lâm gia ở rẻ thật như vậy hấp dẫn người?"

Lưu Nhất Minh thấy sững sờ, rõ ràng Đỗ Vũ Phi cũng không biết mình thân phận chân thật, chỉ coi mình là tham đồ phú quý, nịnh nọt tiểu nhân.

Nhưng hắn không cần phải qua giải thích với nàng, giải thích thì như thế nào, chính mình cũng không khả năng thay đổi cái quyết định này, ánh mắt buồn bã nhìn về phía phương xa, mẩn một môi dưới, đứng là vẫn còn yên lặng.

Đỗ Vũ Phi sắc mặt đỏ bừng, trong lòng mắt toát ra thật sâu sự thất vọng, nghiêng cái miệng nhỏ nhắn, nước mắt lại lần nữa hạ xuống.

Giữa hai người lại lần nữa trầm mặc xuống, thật lâu không người đang nói chuyện.

"Người nên trở về!"

Đỗ Vũ Phi lạnh rên một tiếng, một đôi hai mắt ngấn lệ hung tợn trừng mắt Lưu Nhất Minh bóng lưng, nghiêm nghị nói: "Không cần người lo!"

Lưu Nhất Minh cũng có chút buồn bực, Đỗ Vũ Phi người một cô bé luôn phá ta tâm cảnh, loạn ta đạo tâm, bỗng nhiên quay đầu, quát lên: "Người đến muốn thế nào?"

Đỗ Vũ Phi bị Lưu Nhất Minh hung tợn giọng dọa cho giật mình, tay nhỏ che bộ ngực mình, ta muốn thế nào? Chẳng lẽ người còn không rõ ràng lắm sao? Chẳng lẽ người thật không biết ta tâm sao?

Đỗ Vũ Phi có thẹn thùng vừa tức vừa hận, dứt khoát bất cứ giá nào, một cái ngực nhỏ, thò hỗn hển, kéo căng cái miệng nhỏ nhắn, con gà chọi một dạng hung tợn trừng mắt Lưu Nhất Minh.

Không cam lòng yếu thế hét: "Người không nên cùng cái. . .kia Bạch Phú Mỹ đính hôn. . ."

"Này không thể nào!" Lưu Nhất Minh dứt khoát lạnh lệ đối đường.

"Người. . ."

Đỗ Vũ Phi cắn môi, nghiêng cái miệng nhỏ nhắn, một đôi mắt đẹp bên trong ngâm tức giận, mơ hồ có lệ vây quanh hốc mắt lớn tròn.

"Vậy người có hay không thích qua ta?"

Lưu Nhất Minh cũng sắp phải bị Đỗ Vũ Phi khẳng khái bức cho điên, dứt khoát cũng bất cứ giá nào, lớn tiếng nói: "Ta thích người, làm sao nào?!"

"Ày. . ."

Đỗ Vũ Phi thấy ngẩn ra, thờ nặng hô hô khí, tình xáo trên mặt trái xoan là vừa mừng vừa sợ vừa hận, ngực nhỏ chập trùng kịch liệt lấy, tâm hoa nộ phóng, cái miệng nhỏ nhắn môi ngọ nguậy, rốt cuộc nghe được chính mình nằm mộng cũng nhớ muốn kết quả, chẳng qua là, Đỗ Vũ Phi rất nhanh tỉnh ngộ ra

Ngay sau đó cái giận nói: "Người nếu yêu thích ta, tại sao còn muốn cùng cái. . .kia Bạch Phú Mỹ đính hôn?"

Lưu Nhất Minh khẽ nâng cằm, liếc Đỗ Vũ Phi, một nhòai giọng: "Ta cũng thích nàng, làm sao nào?"

"Người?!"

Đỗ Vũ Phi nghe một chút lời ấy, nổi trận lôi đình, mới vừa rồi vui sướng đã không còn gì hết sạch, dậm chân, thờ hỏn hên trách cứ: "Người tại sao có thể?"

"Ta chính là như vậy, ta chính là thứ người như vậy. . ."

Lưu Nhất Minh dứt khoát vô lại ném tới, cũng không cần ở Đỗ Vũ Phi trước mặt giả trang cái gì chính nhân quân tử, người muốn câu trả lời ta cho người chính là, thật có chút sự tình người là thay đổi không có.

Đỗ Vũ Phi một đôi mắt đẹp tròn tròn, tràn ngập khó hiểu cùng oán khí, nàng làm sao cũng nghĩ không thông, nam nhân tại sao có thể như vậy, một người nam nhân tại sao có thể thích hai nữ nhân, trong lòng người tại sao có thể đồng thời chứa đựng hai người?

Nhìn Lưu Nhất Minh mới vừa rồi còn là một bộ người khiêm tốn bộ dáng, một giây kế tiếp thì trở thành một cái thích thể thiếp thành đoàn phóng đảng công tử ca.

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi vừa hận vừa tức, ta thích nam nhân không phải như vậy nha! Ta thật giống như mắc lừa.

Nghĩ tới đây Đỗ Vũ Phi không tránh khỏi nhào tới, siết nắm đấm trắng nhỏ nhắn qua nện Lưu Nhất Minh ngực, hàm hừ la lên: "Người tại sao có thể như vậy. . ."

Lưu Nhất Minh ôm Đỗ Vũ Phi eo thon, cúi đầu xuống bắt được nàng cái miệng nhỏ nhắn, dùng lực hôn đi, Đỗ Vũ Phi vội vàng không kịp chuẩn bị, ưm một tiếng liền nhuyển đảo ở Lưu Nhất Minh trong ngực.

Mới vừa rồi Lưu Nhất Minh bỗng nhiên đón ngộ tới, chính mình đối với nữ nhân còn chính là quá non nớt, cùng với các nàng đem đạo lý gì nha! Giả trang cái gì quân tử tác phong nha! Trực tiếp bá đạo bắt lại là được.

Người đã đã thành ta mà chướng, ta đây liền dứt khoát muốn người.

Một hồi hôn thật lâu về sau, Đỗ Vũ Phi từ vừa mới bắt đầu bị động, đến sau cùng chủ động tác hôn, tuy nhiên còn có chút không thuần thực, có lúc càng là trực tiếp lên răng cắn Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh không thể không dẫn đạo nàng, là lưỡi cuốn lấy nàng cái lưỡi nhỏ thom tho, một hồi dây dưa.

Một lúc lâu, hai người mới thờ hồng hộc tách ra, Đỗ Vũ Phi cắn răng, kéo căng đỏ ục ục cái miệng nhỏ nhắn, trừng mắt Lưu Nhất Minh, ngực nhỏ phập phồng, còn chính là tâm ý khó bình.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Đỗ Vũ Phi người là ta

Dương Xuân Hoa mượn cây mây nhánh cây thật vát và lại lần nữa leo lên, một môi tứ chi bủn rủn, mồ hôi đầm đìa, vù vù thổi mạnh, ngẩng đầu lên, liếc mắt một lần thấy cách đó không xa Đỗ Vũ Phi cùng một người nam nhân ôm cùng một chỗ kích hôn trăng cánh.

Nhất thời, con người trọn tròn, há to mồm, "Àch! Chuyện này. . ."

Định thần nhìn lại, chẳng xuống một cái, nhận ra người đàn ông này, ngài mã! Lại là Lư Nhất Minh tên khốn kia.

Tiểu tử này là từ nơi nào xuất hiện, chính mình mới vừa rời điện thoại không cẩn thận đẩy đến hấn dẫy số, sau một khắc hấn quay ra hiện nơi này, Dương Xuân Hoa cũng chỉ có thể suy đoán Lư Nhất Minh vừa vịn ở phụ cận đây duyên có.

Về phần Quách Hạo cùng Văn Bằng Phi mấy người, cũng không có tung tích, hẳn là bị Lư Nhất Minh cho đuổi chạy đi! Nàng nơi nào biết bốn người này đã sớm hôn quy địa phủ.

Nhìn lại hai người ôm cùng một chỗ lại thân lại găm, cái. . .kia nóng hổi sức, ai, nhìn thấy Dương Xuân Hoa một hồi nóng mặt tâm khô.

Nàng xem ra Đỗ Vũ Phi là tự nguyện, thậm chí là chủ động, không khỏi "Phốc xuy" một tiếng bật cười, lòng nói, Vũ Phi nha, cô gái nhỏ này, không nhìn ra, mặt ngoài vẫn vẫn tĩnh tĩnh, bên trong lại có thể như vậy nóng bỏng!

Cũng sẽ không tốt cắt đứt hai người bọn họ, mặc dù nói mình là Đỗ Vũ Phi hảo tỷ muội, có thể thứ tình cảm này lên sự tình vẫn phải là để cho hai người bọn họ tự mình xử lý, chính mình không nhúng vào khi nào thù! Có thể làm đơn giản thì là không thể để cho Đỗ Vũ Phi thua thiệt, nếu không, chính mình tuyệt không tha cho Lư Nhất Minh tên hỗn đản này!

Dương Xuân Hoa nghĩ như thế, tự mình nằm nghiêng ở bên cạnh ao trên một tảng đá xanh lớn, thật tốt nghỉ ngơi một chút chân, mệt chết ta.

...

Ngọc Nữ tri bên kia, Lư Nhất Minh vẫn ôm chặt lấy Đỗ Vũ Phi eo thon, hai người chặt dính chặt vào nhau, Đỗ Vũ Phi Kiều thờ hỗn hển, tâm lý chứa lấy một đám lửa, giống như một con gà chọi một dạng oán hận trừng mắt Lư Nhất Minh, nàng muốn đem Lư Nhất Minh nhìn rõ, nếu có thể, nàng thậm chí muốn đem Lư Nhất Minh tâm móc ra, muốn nhìn một chút trong lòng của hấn người kia đến có phải hay không chính mình.

Lư Nhất Minh trên cao nhìn xuống, khẽ nâng cằm, lạnh lẽo không cam lòng Đỗ Vũ Phi, nhìn nàng tiểu căn chặt hàm răng đôi môi, mê người ngực nhỏ chập trùng kịch liệt lấy, trừng mắt hai tròng mắt.

Hấn biết rõ Đỗ Vũ Phi tâm lý đang suy nghĩ gì, đơn giản cũng là vọng tưởng bức bách chính mình chỉ thích một mình nàng, rời đi Lâm Giai Di.

Có thể này là không có khả năng, hấn bây giờ thái độ chính là muốn rất rõ ràng nói cho Đỗ Vũ Phi, khác si tâm vọng tưởng, ta là không có khả năng khuất phục người.

Bây giờ người như là đã lên thuyền giặc, làm gì coi như cũng không do người.

Vừa cúi đầu, lại lần nữa qua bắt Đỗ Vũ Phi cái miệng nhỏ nhắn, Đỗ Vũ Phi giờ phút này có phòng bị, vội vàng nghiêng đầu muốn tránh né, vừa dùng tay nhỏ đẩy ra Lư Nhất Minh vượt trên đến lồng ngực.

Có thể nàng ở đâu là Lư Nhất Minh đối thủ, tránh né cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng thoái mái lại lần nữa bị Lư Nhất Minh bắt được, bị động lại lần nữa kích hôn đứng lên, hôn Đỗ Vũ Phi thờ hồng học, cả người đỏ mồ hôi đầm đìa.

Có lòng muốn tránh thoát đi ra, đáng tiếc thân thể mềm mại mềm nhũn vô lực, căn bản là tránh thoát không ra Lư Nhất Minh ôm trong ngực.

Đỗ Vũ Phi nhất thời hối hận vô cùng, đây chính là chính mình đưa tới cửa, chủ động để cho Lư Nhất Minh tên hỗn đản này khi dễ!

Một hồi kích hôn qua sau, Đỗ Vũ Phi thờ hồng học, ủy khuất trừng mắt Lư Nhất Minh hô: "Người hỗn đản, người vô sỉ! Lư Nhất Minh người tại sao có thể như vậy? . . ."

Lư Nhất Minh hé miệng vui mừng, một bên ôm nàng eo thon không thả, một bên nâng lên một cái tay, khinh bạc đỡ lấy Đỗ Vũ Phi xinh xắn tron mềm cầm, nhìn bị chính mình hung hăng dầy xéo một phen đỏ ục ục cái miệng nhỏ nhắn, phía trên lưu lại vài tia nước đọng.

Không nhìn Đỗ Vũ Phi phẫn nộ đôi mắt đẹp, bá đạo nói: "Ta chính là vô sỉ, Đỗ Vũ Phi, ta bây giờ tuyên bố, người là ta rồi!"

Nói xong, đem Đỗ Vũ Phi chặn ngang ôm lấy, xoay người rời đi.

Đỗ Vũ Phi vừa - xấu hổ vừa hận, tâm lý lại không khỏi dâng lên một cỗ ngọt lịm cảm giác, hai gò má ửng hồng, tươi như hoa đào, mịn như thu nguyệt.

Đây là lần thứ hai bị Lư Nhất Minh ôm ngang đến trong ngực, Đỗ Vũ Phi một bên nện hấn lồng ngực, một bên cáu giận nói: "Lư Nhất Minh người là tên khốn kiếp, vô sỉ, buông ta xuống. . ."

Đỗ Vũ Phi đang ở Lư Nhất Minh trong ngực đùa giỡn thời khắc, liền thấy cách đó không xa Dương Xuân Hoa theo trên tảng đá nhảy lên, nàng nhìn thấy Đỗ Vũ Phi thần thái cử động rõ ràng cho thấy không muốn, mà Lư Nhất Minh tựa hồ là đang dùng mạnh, nhất thời, bất bình giùm hướng về phía Lư Nhất Minh hét lớn một tiếng đường: "Lư Nhất Minh, buông xuống Vũ Phi, bằng không ta báo cảnh sát. . ."

"Ây. ."

Đang ở Lưu Nhất Minh trong ngực làm âm ỉ Đỗ Vũ Phi đột ngột ngửi lời này, bỗng nhiên giật mình, lúc này mới nhớ tới, hiện trường còn có Xuân Hoa tỷ, không khéo nàng đã xem một hồi lâu.

Nghe tới đây, Đỗ Vũ Phi thoáng chốc an tĩnh lại, mặc cỡ đỏ bùng cả khuôn mặt, một cái một dạng cúi đầu xuống, hận không thể vùi đầu đến Lưu Nhất Minh trong ngực.

"Lưu Nhất Minh mau buông xuống Vũ Phi. . Vũ Phi. . Ngươi thế nào. ."

Đỗ Vũ Phi vừa - xấu hổ, nên Lưu Nhất Minh lồng ngực, thờ hờn hờn ngẩng đầu lên thấp giọng quát: "Mau buông ta xuống. ."

Lưu Nhất Minh nhìn nàng đỏ bừng cả khuôn mặt kiều mỵ đáng vẽ, tâm lý một hồi buồn cười, lúc này mới đem nàng để xuống.

Đỗ Vũ Phi sau khi rơi xuống đất, vội vàng chạy chậm đến Dương Xuân Hoa bên cạnh, nhìn Dương Xuân Hoa khắp người vết trầy, tóc rối rác, chật vật không chịu nổi đáng vẽ, tâm lý đau nhói, bắt lại Dương Xuân Hoa cánh tay ân cần hỏi "Xuân Hoa tỷ, ngươi như thế nào đây? Nơi nào đau đớn?"

"Hừ!" Dương Xuân Hoa tức giận trừng Đỗ Vũ Phi liếc một chút, bất mãn hừ nói: "Mới phát hiện ta nhỉ? Ta đều xem các ngươi một lúc lâu á!"

"À? !" Đỗ Vũ Phi mặc cỡ đỏ bùng cả khuôn mặt, thẹn thùng không khỏi dậm chân, quay đầu sang, hung hăng trừng liếc một chút đứng ở bên cạnh cười chum chim không nói Lưu Nhất Minh.

Lại nhấn nhó nói nhỏ: "Xuân Hoa tỷ. . ."

"Hai người các ngươi đến chuyện gì xảy ra?"

Dương Xuân Hoa giờ phút này rõ ràng cho thấy đem mình làm làm một tên trưởng bối thân phận, nhìn một chút bên người ngoan ngoãn Đỗ Vũ Phi, lại trừng liếc một chút trước mặt Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh nhìn một cái, liền biết Dương Xuân Hoa muốn làm gì, 100% là muốn cho Đỗ Vũ Phi bất bình giùm, bức bách chính mình ký dưới thành ước hẹn, rồi đi Lâm Gia Di, chuyên nhất Đỗ Vũ Phi một người.

Nhưng này rõ ràng không thể nào, mình cũng không muốn cùng các nàng nhiều phí miệng lưỡi, ngẩng đầu nhìn đứng lạng hồi lâu ở Dương Xuân Hoa bên người thẹn thùng không khỏi Đỗ Vũ Phi, nói: "Ta còn có một tầng thân phận, thế gian này người đều không hiểu!"

Hai người thấy nhất thời ngạc nhiên, mê hoặc nhìn Lưu Nhất Minh, không hiểu hắn nói có ý gì!

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, thẳng xoay người, giờ ngón tay lên, xa xa hướng hư không nhẹ nhàng điểm một cái, thoáng chốc một đạo vô hình khí phát ra.

Ngọc Nữ trì giữa không trung, đột nhiên giữa, "Hô" dần hiện ra một con Cự Đỉa, hai cánh mở ra có tới dài mười mét, lúc lên lúc xuống chớp động bên dưới, phong vân ào ào, ao nước đất băng phẳng vên lên sóng lớn, cây cỏ nghiêng về, cát bay đá chạy, vân vụ bốc lên, tràn ngập nửa hậu sơn.

"A" Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa chưa từng gặp qua lớn như vậy Phi Đỉa, nhất thời kinh hô một tiếng, bị dọa sợ đến co lại thành một đoàn, thân thể run run.

"Tiểu Phượng Hoàng!"

Giữa không trung Tiểu Phượng Hoàng nghe chủ nhân gọi nó tên, hưng phấn nâng lên to lớn điều đầu, ngửa mặt lên trời "Kêu gào" một tiếng lanh lảnh kêu to, âm thanh chấn động khắp nơi.

Giương cánh, "Oành" bay xuống Lưu Nhất Minh trước mặt trên một tảng đá xanh, thiết trảo như móc câu, lưu lại thật sâu vết trầy.

Tiểu Phượng Hoàng nhu thuận đưa cổ, dùng điều đầu qua vuốt ve Lưu Nhất Minh lòng bàn tay, lộ ra thập phần thân mật.

Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa nom nớp lo sợ nhìn một màn này, con ngươi tròn tròn, trong miệng "Oa oa" la lên: "Trời ơi! Trời ơi! Đây là cái gì chim nhĩ? Làm sao lớn như vậy? . . . ."

Lưu Nhất Minh quay đầu hướng các nàng cười một tiếng, vẻ mặt lạnh nhạt nói: "Nó là Tiểu Phượng Hoàng, là ta tọa kỵ!"

"Ế? Tọa kỵ? Tiểu Phượng Hoàng?"

"Trời ơi! Nó sẽ không thật là Phượng Hoàng đi ah! Ông trời. . ."

Dương Xuân Hoa hai mắt đề tặc quang, âm i lên, vẻ mặt kinh hi như điên vẻ mặt, không kim lòng được xông tới, khoảng cách gần xem, trong miệng tắc tắc lấy làm kỳ lạ. Sớm quên truy cứu Lưu Nhất Minh sự tình.

Cũng là Đỗ Vũ Phi cũng về mặt khiếp sợ bộ dáng, một đôi mắt đẹp trùng mắt tròn xoe, vừa kinh vừa sợ, trái tim giống như nai con như vậy đi loạn.

Lưu Nhất Minh phiêu nhiên nhảy một cái, nhảy lên Tiểu Phụng Hoàng lưng, ngồi xếp bằng chậm rãi ngồi xuống, lộ ra một cái tay, hướng về phía Đỗ Vũ Phi tỏ ý đường: "Lên!"

Đỗ Vũ Phi khẽ cắn môi dưới, tuy nhiên kinh dị thế gian này tại sao có thể có lớn như vậy Phi Điều, nhưng tâm lý như cũ ở ghi nhớ mối hận Lưu Nhất Minh, đôi mắt đẹp lạnh lùng liếc hắn, bất ngờ lật một cái khinh thường, đối với bọn họ một người một chim cố ý làm ra một bộ chẳng thèm ngó tới đáng về.

Lưu Nhất Minh nội tâm nảy sinh ác độc, tâm đạo, ta còn thu thập không có người, năm ngón tay vừa thu lại, nhất thời một luồng kinh phong đất bằng phẳng gạt lên, Đỗ Vũ Phi thét lên, thân thể đã không chịu được chế một cái bị hút tới Lưu Nhất Minh trong ngực.

Chờ Đỗ Vũ Phi làm biết mình nằm vật xuống Lưu Nhất Minh trong ngực thì, vừa xấu hổ vừa hận, gầy dựa lấy liền muốn nhảy xuống, đáng tiếc rơi vào Lưu Nhất Minh ma trảo trong, nàng một cái cô gái yếu đuối nơi nào còn có thể tránh thoát ra?

Đỗ Vũ Phi vừa - xấu hổ, nên Lưu Nhất Minh lồng ngực, một bên trách cứ: "Thả ta đi xuống. . . Thả ta. . ."

Phía dưới Dương Xuân Hoa cười ha hả xem lấy hai người bọn họ, hoàn toàn là một bộ chế giễu bộ dáng, không nhìn được vươn tay mập ra muốn sờ một chút Tiểu Phụng Hoàng Thất Thái sắc sở vũ mao.

Bị Tiểu Phụng Hoàng vừa nghiêng đầu "Két" từng tiếng lệ tiếng kêu to, bị dọa sợ đến ngã nhào trên đất, liền tiếp lui về phía sau.

Lưu Nhất Minh "Ba" xuống một cái, nhẹ vỗ một cái Tiểu Phụng Hoàng đầu đầu, cảnh cáo nó không cho làm bậy.

Tiểu Phụng Hoàng nghẹn ngào một tiếng, buông xuống cúi đầu, hiển nhiên trừ Lưu Nhất Minh, nó không muốn bị những người phạm tục không sạch sẽ tay chân đụng chạm lấy.

Lưu Nhất Minh cúi đầu xuống, mắt nhìn xuống trong ngực vẫn đầy bụng oán khí Đỗ Vũ Phi, hé miệng cười một tiếng nói: "Ta mang người lên trời bay một vòng!"

"Tiểu Phụng Hoàng, đi!"

Nói xong, Tiểu Phụng Hoàng "Vèo" một tiếng nhảy lên lên thiên không, dưới chân đá xanh "Oành" một tiếng nổ tung, đất đá văng tung tóe, cánh vén lên cuồng phong xuống một cái đem Dương Xuân Hoa hút vào đi ra mấy cái mét, thiếu chút nữa cũng rơi vào Ngọc Nữ trì bên trong.

Đem Dương Xuân Hoa khí tức miệng mắng to: "Lưu Nhất Minh. . . Vương bát đần. . ."

Sau đó nhìn lên tới giữa không trung trong mây Điều Nhân, không cam lòng dậm chân, vẫy tay, la to đường: "Vũ Phi. . . Vũ Phi. . . Để cho ta cũng lên qua nha!"

Cự Điều bay lên không trong phút chốc, Đỗ Vũ Phi bị dọa sợ đến 'A' một tiếng thét chói tai, cánh tay ngọc ôm chặt lấy Lưu Nhất Minh cổ, thân thể cuộn rút một đoàn chui vào Lưu Nhất Minh trong ngực.

Lưu Nhất Minh khẽ cười một tiếng, kề tai nói nhỏ nói nhỏ: "Không phải sợ, không việc gì, mở mắt ra nhìn một chút, chúng ta bây giờ ở Dự Châu trên chợ khoảng không. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Lần nữa nhận thức một chút ta

Tiểu Phụng Hoàng mở ra dài mười mét cánh, lấy bay lượn tư thế, ở mảng lớn trong đám mây tùy ý xuyên toa bay lượn.

Bên tai "Vù vù" gió mạnh đập vào mặt, Đỗ Vũ Phi sợ hết hồn hết vía, người cuốn rúc vào Lưu Nhất Minh trong ngực, thấy Lưu Nhất Minh lời nói về sau, hiểu kỳ mà lại cẩn thận từng li từng tí mở ra đôi mắt đẹp.

Thoáng chốc, tầm mắt rộng rãi không cách nào hình dung, mệnh môn bát ngát trời xanh, mảng lớn giống như kẹo bông gòn màu trắng đám mây, lơ lửng ở chung quanh, đưa tay liền có thể chạm được.

Để cho người lòng dạ sáng tỏ thông suốt, não hải không minh một mảnh.

"A. . ." Đỗ Vũ Phi cái miệng nhỏ nhắn mở ra, đôi mắt đẹp tuyệt trần, vừa mừng vừa sợ, không an phận ở Lư Nhất Minh trong ngực chuyển thân, leo tạt hẳn trên cánh tay, một hồi hướng xuống dưới nhìn xuống, một hồi hướng bốn phía nhìn một chút, hưng phấn giống như một tiểu nữ hài.

Dưới chân liền là sinh hoạt hơn hai mươi năm Dự Châu thành phố, rậm rạp chằng chịt trên đường phố, xe cộ giống như từng con từng con con kiến đang thông thả bò sát, loại thể nghiệm này, Đỗ Vũ Phi chưa từng có.

Tiểu Phụng Hoàng càng bay càng cao, nhiệt độ đang giảm xuống, Đỗ Vũ Phi da thịt nhũn nhũn, bản năng cuộn rút đến Lư Nhất Minh trong ngực kiểm áp.

Lư Nhất Minh thân thể nghiêng về trước, đưa ngón tay ra, nhẹ một chút Tiểu Phụng Hoàng lưng lên đặt một khối cỡ nhỏ trận pháp thạch.

Đỗ Vũ Phi hiếu kỳ nhìn Lư Nhất Minh cử động, chỉ nghe thấy "Ông" một tiếng, hình một vòng tròn trong suốt lồng bảo hộ theo trận pháp trong đá tâm vị trí dâng lên.

Đỗ Vũ Phi dọa cho giật mình, "A" thét một tiếng kinh hãi, người thẳng hướng Lư Nhất Minh trong ngực co rút.

Lư Nhất Minh cười một tiếng, kề tai nói nhỏ nói nhỏ: "Không phải sợ, đây là phòng ngự ánh sáng, sẽ không làm thương tổn người. . ."

Quả nhiên, ánh sáng nhanh chóng lan tràn qua Đỗ Vũ Phi thân thể, lưu lại một tia ấm áp cảm giác, ngoại giới phong thanh cùng hàn ý cũng biến mất, tựa hồ bị ngăn cách.

Đỗ Vũ Phi "Ồ" xuống một cái, nội tâm hết sức tò mò, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, còn đưa ra tay nhỏ qua tiếp xúc sờ một chút tầng này trong suốt bạc mô, cảm giác mềm mại, theo quả đồng lạnh một dạng.

"Từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại vật này, là người phát minh?"

"Àch! Coi là vậy đi! Trên thế giới trừ ta, không có người thứ hai có thể làm ra đến." Lư Nhất Minh nghĩ ngợi xuống một cái, chắc chắn nói.

Cái này liên quan đến đồ, vật quá thâm ảo, bây giờ người cho dù não từ thông minh đi nữa cũng không thể nào hiểu được, nói cho cùng hai người này căn bản cũng không phải là một loại người, vượt qua vật lý giới phạm vi

"Khoác lác!" Đỗ Vũ Phi lật một cái khinh thường, cho Lư Nhất Minh hạ xuống nhận định.

Lư Nhất Minh lắc đầu cười khổ, Đỗ Vũ Phi làm theo cúi đầu nhìn Tiểu Phụng Hoàng Thái Thái rực rỡ tươi đẹp cánh, cái này Cự Đầu thật đúng là hiếm thấy trên đời, càng kỳ lạ là nó có linh trí, có thể nghe theo Lư Nhất Minh chỉ huy, còn có kiện hàng bọn họ trong suốt phòng ngự lồng ánh sáng, mọi chuyện cũng lộ ra thần kỳ.

Đỗ Vũ Phi còn chính là không nhẫn nại được nội tâm hiếu kỳ, mở miệng nói: "Đây thật là Phụng Hoàng sao? Người từ nơi nào phải đến?"

Lư Nhất Minh cười một tiếng, mở miệng nói: "Một đoạn thời gian trước qua Côn Lôn Sơn, theo trong hạp cốc, nó tạm thời còn chưa phải là Phụng Hoàng, chỉ có thể nói trên người nó có Phụng Hoàng Huyết Mạch, nếu như phía sau tiến hóa thuận lợi, chưa chắc không có khả năng biến thành một con chánh thức Phụng Hoàng."

"Khi nào nhĩ? Phụng Hoàng không phải là không tồn tại sao?"

Đỗ Vũ Phi thấy rõ ràng không tin, nghiêng cái miệng nhỏ nhắn. Một đôi mắt đẹp liếc Lư Nhất Minh, bộ dáng khinh thường.

Nàng cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua loại này tin tức, cái này làm cho theo sinh vật giờ học lão sư truyền thụ tri thức không hợp, không phải nói Phụng Hoàng cùng Long là Viễn Cổ mọi người tưởng tượng đứng lên đi ra, coi là vật tổ một dạng quỳ lạy.

Lư Nhất Minh cười lắc đầu một cái, không có cùng với nàng tranh cãi, hẳn bây giờ muốn rõ ràng một chuyện, đối với nữ nhân chính mình không muốn cho nàng giảng đạo lý, giảng đạo lý là nói không thông.

Đang lúc này, "Hô" một tiếng, Tiểu Phụng Hoàng ngã lộn chồng vó xuống, cấp tốc hạ xuống, Đỗ Vũ Phi bị dọa sợ đến "A" một tiếng, quay người ôm chặt lấy Lư Nhất Minh, một khắc cũng không dám buông tay.

Lư Nhất Minh tâm ý nhất động liền biết chuyện gì xảy ra, hóa ra là Tiểu Phụng Hoàng cảm giác Đỗ Vũ Phi đối với chủ nhân địch ý, có lòng cho chủ nhân cho hạ giận, cố ý trêu chọc Đỗ Vũ Phi xuống.

Lư Nhất Minh nhìn vui đầu ở trong lồng ngực của mình run lấy bầy Đỗ Vũ Phi, hé miệng cười một tiếng, truyền âm cho Tiểu Phụng Hoàng đường: "Làm rất tốt, tối về thêm đồ ăn!"

"Kêu gào!"

Tiểu Phụng Hoàng thấy chủ nhân tán thưởng, thập phần đắc ý, ngửa đầu gào to một tiếng, ngay sau đó kéo khởi thân thể, vững vàng phi hành.

Đỗ Vũ Phi một hồi lâu mới len lén thò đầu ra, ngấm mấy cái, liền thấy Lưu Nhất Minh chính là một mặt đoan trang mắt nhìn phía trước, Đỗ Vũ Phi cắn cắn môi, đỏ mặt, mới vừa muốn tránh thoát đi ra.

Chỉ nghe thấy Lưu Nhất Minh hé miệng một tiếng cười khê, rõ ràng cho thấy đã sớm phát giác, cố ý cười nhạo mình đây!

Đỗ Vũ Phi kéo căng cái miệng nhỏ nhắn, nội tâm hận gấp, lộ ra tay nhỏ bắt được Lưu Nhất Minh bên hông bấp thịt liền muốn véo, tựa hồ chiều này nữ nhân trời sinh sẽ, tự học.

Lưu Nhất Minh đối với lần này lại một chút cảm giác cũng không có, có thể cũng không khỏi không phối hợp giả bộ thống khổ về mặt, "Tê "

"Hừ!" Đỗ Vũ Phi quệt mồm, thắng lợi dường như trùng Lưu Nhất Minh liếc một chút, lúc này mới buông tay.

Giờ phút này trong nội tâm nàng có 10 vạn cái vấn đề, cũng muốn hỏi Lưu Nhất Minh, có thể trong thời gian ngắn lại không biết nên như thế nào hỏi tới, huống chi nội tâm xen lẫn tràn đầy oán khí, hận Lưu Nhất Minh Lạm Tình, không có chuyên nhất.

Lưu Nhất Minh cúi đầu, mở miệng nói: "Nội tâm muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi! Ta nhất định trả lời, ngược lại ngươi bây giờ là ta người. . ."

"Ngươi. . . Ai là. . . của ngươi người, ta là chính ta. . ."

Đỗ Vũ Phi vừa xấu hổ vừa giận, siết chặt quả đấm nhỏ, banh trực thân thể, thờ hồn hèn la lên.

"Được được được. . ."

Lưu Nhất Minh khinh bạc cười, mắt lờ mờ, khoảng cách gần nhìn Đỗ Vũ Phi môi đỏ mọng, đã bị mình hung hăng giày xéo qua, dưới tầm mắt roi, ánh mắt roi vào Đỗ Vũ Phi mê người ngực nhỏ.

"Lưu Nhất Minh. . . Ngươi vô sỉ. . . Bại hoại. . ."

Đỗ Vũ Phi nhìn một cái Lưu Nhất Minh sắc mị ánh mắt, liền nhớ lại mới vừa rồi bị hắn tùy ý khinh bạc cử động, hồng hộc thở hào hển, đôi mắt đẹp ngậm giận trừng mắt Lưu Nhất Minh tàn mát ra sát khí.

"Ta chỉ hỏi ngươi một câu, Đỗ Vũ Phi, ngươi có nguyện ý hay không làm nữ nhân ta!"

Lưu Nhất Minh ôm chặt nàng eo thon, không lòng vòng quanh co hỏi.

Đỗ Vũ Phi quệt cái miệng nhỏ nhắn, tay nhỏ đẩy ngăn cản Lưu Nhất Minh lần ép qua đến lồng ngực, đôi mắt đẹp ngậm giận, trong lòng có kinh hi lại có oán hận.

"Ngươi. . . Đây không cho phép ngươi đó cùng Bạch Phú Mỹ qua lại!"

Đỗ Vũ Phi cắn răng, đề nghị ra bản thân điều kiện.

"Đây không thể nào!" Lưu Nhất Minh dứt khoát lạnh lẽo dứt khoát cự tuyệt nói.

"Lưu Nhất Minh ngươi hỗn đản, ngươi khi dễ người! Ô ô. . ."

Đỗ Vũ Phi một bên ủy khuất khóc kể, một bên nâng lên quả đấm đánh Lưu Nhất Minh ngực.

Lưu Nhất Minh cúi đầu xuống, hôn nước mắt như mưa, lưng khời Thược Dược đồng dạng Đỗ Vũ Phi gò má, một hồi lâu Đỗ Vũ Phi ở Lưu Nhất Minh trong ngực mới an tĩnh lại, ngẩng đầu lên đỡ lấy Lưu Nhất Minh cằm, ủy khuất nói: "Ta ở trong lòng ngươi đến tính là gì?"

"Ngươi chẳng lẽ nhất định phải cùng cái. . . kia Bạch Phú Mỹ dính hôn sao?"

Lưu Nhất Minh ôm chặt trong ngực mỹ nhân, yên lặng xuống một cái nói: "Ngươi không phải là muốn hiểu biết ta sao? Đi, ta cho ngươi lần nữa nhận thức một chút ta."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Đỉnh hôn

Đỗ Vũ Phi ở Lưu Nhất Minh trong ngực khóc rống một hồi về sau, cuối cùng cũng không cách nào rung chuyển Lưu Nhất Minh ý tưởng, ngẩng đầu nhìn Lưu Nhất Minh này một bộ hoàn toàn khổ đáng về, tâm lý thầm trách hỏi làm sao bây giờ mới phát giác Lưu Nhất Minh bộ mặt thật, hẳn ở đâu là chính nhân quân tử, rõ ràng là khoác da dê sói, còn là một sắc lang.

Nội tâm vừa yêu vừa hận, mình tại sao xui xẻo như vậy, đánh giá người không thành thực, làm sao hết lần này tới lần khác thích một cái như vậy bại hoại?

"Ta Xuân Hoa tỷ bị thương, đem nàng. . ."

Đỗ Vũ Phi còn chưa nói hết, Lưu Nhất Minh ừ một tiếng, từ trong túi lấy điện thoại di động ra, tìm tới nói chuyện điện thoại ghi chép, đánh tới, kết nối về sau, trực tiếp đưa cho Đỗ Vũ Phi.

Đỗ Vũ Phi tức giận nguyền rủa một cái, vội vàng hướng về phía Microphone, còn chưa lên tiếng chỉ nghe thấy bên trong truyền tới rít lên một tiếng âm thanh: "Lưu Nhất Minh, ngươi là tên khốn kiếp. . ."

"Àch! Xuân Hoa tỷ, là ta, ta là Vũ Phi. . . Ngươi bây giờ ở nơi nào?"

Đỗ Vũ Phi lẳng xuống một cái, vội vàng nói.

"A! Vũ Phi nha! Ngươi rốt cuộc nhớ tới ta rồi? Thật sao! Hai người các ngươi thượng thiên khoái hoạt qua, đem ta một người nhét vào hoang sơn dã lĩnh trong. . ."

Dương Xuân Hoa giờ phút này chính chống leo núi trượng, một bên chịu đựng đau đớn chặt vật từng bước từng bước theo nấc thang đi xuống, một bên nắm điện thoại tổ khổ đường.

Đỗ Vũ Phi nhỏ mồ hôi, gò má bay lên hai đóa hoa đào, kiều diễm long lanh dị thường.

Lưu Nhất Minh cười chum chim như thường ngọc đầu, thường thức trong khuỷu tay tiểu mỹ nhân.

Không bao lâu, Tiểu Phượng Hoàng ở Lưu Nhất Minh dưới sự khống chế, từ từ đáp xuống thạch đầu bên con đường nhỏ một khối nổi lên trên tảng đá.

Dương Xuân Hoa cười ha hả, vẻ mặt hưng phấn ở hai người dưới sự phối hợp, leo lên Tiểu Phượng Hoàng lưng, đặt mông ngồi xuống.

Đem Tiểu Phượng Hoàng ép tới thân thể run lên, khều một cái kéo đầu, toát ra tràn đầy khinh bỉ cùng bất mãn.

Lưu Nhất Minh truyền âm qua, dừng giả bộ, nhanh lên cất cánh, về Kim gia biệt thự. Chút sức nặng này đối với hiện tại Tiểu Phượng Hoàng căn bản cũng không phải là vấn đề, hẳn là nội tâm không cam lòng, tự cho mình siêu phẩm Tiểu Phượng Hoàng, làm sao có thể để cho một phạm nhân cười trên người ah

Có thể ở Lưu Nhất Minh lạm dụng uy quyền dưới sự bức bách, không thể không theo.

Trên lưng chim hai cô bé sóng vai dựa chung một chỗ mặt mày hớn hờ, hưng phấn chỉ chỉ trỏ trỏ, tiếng cười nói bất ngờ vang lên.

Lưu Nhất Minh ở ngồi xếp bằng ở phía sau, cười chum chim nhìn hai người bọn họ.

Không lâu lắm, Tiểu Phượng Hoàng đã bay đến Kim gia trong biệt thự khoảng không, cây cối chọc trời, đầm thẳng bầu trời, mơ hồ có cùng ông trời sánh vai khí thế, xanh mơn mơn cây cỏ trên sườn núi kỳ hoa dị thảo trải rộng, nồng nặc hương thơm, hút vào một ngụm cũng làm người ta say ngã, toàn bộ khu biệt thự mây mù lượn quanh, giống như tiên cảnh.

"Oa! Vũ Phi, đây không phải là Kim gia biệt thự sao? Oa tắc, thật là đẹp nha, thật là tráng quan, cây này thật là cao nha!" Dương Xuân Hoa oa oa kêu to, hưng phấn không thể diễn tả.

Đỗ Vũ Phi cũng đôi mắt đẹp tuyệt trần, tràn đầy chăm chú, đang tò mò khắp nơi quay đầu không rời mắt, rất sợ bỏ qua bất kỳ một chút cảnh đẹp.

Bình thường, lấy bọn họ thân phận nơi nào có tư cách tiến vào Kim gia biệt thự, bất quá cũng không trở ngại bọn họ biết nơi này kỳ cảnh.

Nơi này đã sớm bị truyền hình thành phố coi là một cái kỳ văn đề báo cáo qua, đã thành Dự Châu thành phố một cái trứ danh danh lam thắng cảnh, đến Dự Trung tỉnh không đến Kim gia biệt thự nhìn một chút, tương đương với tới uống.

Mượn truyền thông lời đồn, danh tiếng đã sớm truyền khắp toàn bộ Hoa Hạ, trên Internet liên tiếp không ngừng lưu truyền tới đại lượng hình ảnh.

Người người cũng khiếp sợ tại nơi này cây cối cao lớn, hoa cỏ tươi tốt, không khí trong lành, nhất định chính là thế ngoại đảo nguyên, nhân gian tiên cảnh.

Tiểu Phượng Hoàng khống chế phi hành, từ từ đáp xuống phía sau biệt thự, sớm đã có công tác nhân viên phát hiện, vội vàng tới, chuẩn bị nghe theo đại thiếu gia phân phó.

Cho đến lúc này, Đỗ Vũ Phi hai người mới giật mình là thực sự chạy đến người ta Kim gia bên trong biệt thự, nhiều người như vậy chạy tới, sẽ không phải là đến bắt bọn họ đi ah!

Hai người trong lòng kinh nghi bất định, trở mắt nhìn nhau, phản quay đầu nhìn lại Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh đã trước tiên nhảy xuống, đưa tay ra tỏ ý Đỗ Vũ Phi xuống.

Đỗ Vũ Phi hung hăng nguyền hán một cái, không muốn để cho hán dụng chính mình, lại bị Luru Nhất Minh bắt lại tay nhỏ, chợt kéo một cái, thét một tiếng kinh hãi về sau, liền rơi vào Luru Nhất Minh trong ngực.

Luru Nhất Minh buông nàng xuống về sau, vẫn nắm Đỗ Vũ Phi tay nhỏ không có thả.

Đỗ Vũ Phi làm theo vẻ mặt chê vừa gây gổ, một bên thấp giọng sắc giọng: "Luru Nhất Minh, ngươi buông ta ra. . ."

Luru Nhất Minh căn bản không lý tới nàng, cũng không thả tay, ngược lại bắt chặt hơn, mười ngón tay khấu chặt. Đỗ Vũ Phi quyết cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt gặp cảnh khôn cùng bộ dáng.

Dương Xuân Hoa cười ha ha lấy, tự mình theo tiểu Phụng Hoàng vũ dục nhảy xuống, hướng về phía Luru Nhất Minh nói: "Ngươi biết Kim gia người sao?"

Luru Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, không trả lời.

Lúc này một đám dưới người đã chạy đến bên cạnh, đồng loạt đứng thành một hàng, đồng thời khom người cung kính thăm hỏi: "Thiếu gia!"

Luru Nhất Minh gật đầu một cái, thần thái tự nhiên, giọng ôn hòa phân phó nói: "Bữa tối, cho Tiểu Phụng Hoàng nhiều hơn chút thịt."

"Phải! Thiếu gia!"

Sau lưng cách đó không xa Tiểu Phụng Hoàng cao hứng phá hư, nâng lên to lớn điều đầu, hét dài một tiếng về sau, lại vui sướng dốc sức nhanh chóng vỗ xuống hai cánh.

Một màn này cũng làm Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa xem há hốc mồm, hai người liếc mắt nhìn nhau, trở mắt nhìn nhau, sau đó không thể tin nhìn chăm chăm Luru Nhất Minh xem.

"Đây là chuyện gì xảy ra? Thiếu gia? Có ý gì?"

"Đây sẽ không là đập kịch bản đi ah!"

Đỗ Vũ Phi ngược ngừng hỏi, Dương Xuân Hoa tính tình hào sảng, thoát miệng hỏi: "Luru Nhất Minh, ngươi là thiếu gia? Ha-Ha! Đừng đùa, ngươi là cái gì thiếu gia?"

Lúc này một tên công tác nhân viên không cam lòng cái này cô gái mập đối với thiếu gia nhà mình thái độ, không vui đối đường: "Dĩ nhiên là chúng ta Kim gia đại thiếu gia!"

"Kết "

Dương Xuân Hoa tiếng cười nhạo hơi ngừng, tựa hồ bị người bóp cổ một dạng, ta nửa dưới tiếng cười sinh sinh nuốt nuốt xuống, tròn con ngươi, không thể tin nhìn cái này công tác nhân viên, lại nhìn một chút Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh không hề để ý, trực tiếp phân phó nói: "Đề cho Lý thầy thuốc cho nàng kiểm tra một chút, xử lý một chút vết thương."

"Vâng, thiếu gia!"

Sau đó liền không quan tâm Dương Xuân Hoa, trực tiếp kéo về mặt khiếp sợ, ngây người như phỗng Đỗ Vũ Phi liền đi.

Đỗ Vũ Phi nào từ ông ông trực hướng, hoàn toàn không cách nào dừng lại suy nghĩ, cái này cùng chính mình lúc trước nhận thức tương phản quá lớn, đơn giản là trên trời dưới đất, đánh thẳng vào Đỗ Vũ Phi tam quan vỡ tan, tâm lý đập bịch bịch.

"Luru Nhất Minh, ngươi?"

Thông đạo hai bên, ma bàn đủ loại bông hoa sum sum, đè ép thông đạo chỉ còn lại trung gian một người có thể đi lại, trong không khí tràn ngập say lòng người mùi hoa, đập vào mắt chỗ, đều là kỳ dị hoa cỏ rừng cây.

Cảnh sắc kinh người, Luru Nhất Minh thân phận kinh người hơn, cơ hồ muốn phá hủy Đỗ Vũ Phi tâm thần.

"Không sai! Ta là Kim gia đại thiếu gia, Vũ Phi, đây chính là ta thân phận bây giờ!"

Ngay sau đó Luru Nhất Minh ôm Đỗ Vũ Phi, đứng lặng hồi lâu ở trong biển hoa, đem cả thân thể đã qua nhanh chóng giảng thuật một lần.

Sau khi nói xong, Đỗ Vũ Phi một đôi mắt đẹp từng mắt tròn xoe, thật mỏng khõe miệng chỉ co quắp, khiếp sợ tột đỉnh.

Thế gian này lại có như thế ly kỳ sự tình, như thế hoang tưởng, như thế chẳng chân thực!

Nàng vẫn cho rằng Lưu Nhất Minh cùng với nàng một dạng đều là bên dưới công nhân viên chức con cái, hai người dòng dõi giống nhau, cảnh ngộ tương tự, nàng cũng cho tới bây giờ không có nghĩ tới, chính mình sẽ gặp phải cái gì đại phú đại quý bạch mã vương tử, nói cho cùng này khoản cách như vậy tầng dân chúng mà nói, quá xa.

Đỗ Vũ Phi trở nên hoảng hốt, không kim lòng được, cơ hồ bản năng liền muốn thoát ly ra đến chính mình tay nhỏ, hai người thân phận bây giờ chênh lệch quá lớn.

Lưu Nhất Minh cảm giác được, rõ ràng nàng tiểu tâm tư, dùng lực nắm chặt nàng tay nhỏ, hướng dẫn quá khứ một cổ có lực thêm ấm áp lực lượng.

Lầu các bên trên, chống gậy Kim Lão gia từ lộ ra cửa sổ nhìn phía dưới một màn này, cũng là con ngươi tròn tròn, "Ồ" một tiếng, hướng người quản gia Tường thúc nói: "Cô gái này là ai? Như thế nào cùng Nhất Minh quan hệ thân mật như vậy?"

"Con thỏ nhỏ chết bầm này, không nghĩ tới nha! Ngay cả ta cũng nhìn lầm. . ."

"Bất quá cũng rất tốt, ta Kim thị đích tôn một mạch, đàn ông không nhiều. . ."

Sau cùng, lão gia từ quay đầu đi, phân phó Tường thúc đường: "Qua điều tra một chút nữ hài bối cảnh."

"Vâng, lão gia!"

. . .

Trong chốc lát, hai ngày vừa qua, toàn bộ Đế Hào Vĩng quán rượu số 1 trong phòng khách, trang trí nguy nga lộng lẫy, trang trí lộng lẫy, khắp nơi vui sướng hớn hỏ, Ruy băng tung bay.

Trong bãi đậu xe, xe sang trọng tụ tập, Quan to Quyền quý, thương giới danh lưu, danh viện quý phụ tụ tập ở đây, tiếng người huyền náo, phi thường náo nhiệt.

Phía sau bên trong phòng hóa trang, vẻ mặt vui mừng Lâm Giai Di ngồi ngay ngắn ở trước kính, mặt đầy hoa đào, mặt mày trong lộ ra vô hạn ngọt ngào, chuyên gia trang điểm, người phụ trách trang phục chính ở bên cạnh bận rộn không ngừng.

Bên người Dương Nhược Hi mặc danh quý lễ phục dạ hội, nhìn mình bảo bối nữ nhi chói lọi đáng vẻ, theo tâm lý lộ ra vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Lần nữa khai trương

Đôi mắt Kim Lâm hai nhà kết hôn trọng đại hỷ sự, coi như Dương Nhược Hi bạn thân hảo hữu Thị trường phu nhân Diệp Tư Vũ cũng không có đến chúc mừng.

Giờ phút này Văn gia đã loạn tung tung phèo, đầy nhà mây đen ảm đạm, bảo bối nhi tử Văn Bằng Phi đã biến mất ba ngày, bất vô âm tín. Ở Văn Bằng Phi biến mất ngày thứ hai, Văn gia điện thoại liên lạc không được, tìm chung quanh không tới, liền báo cảnh sát.

Quốc gia "Bình an thành thị" hệ thống theo dõi đã kiến thiết nhiều năm, cảnh sát quá trình Cameras giám sát một đường truy tung, loại bỏ, rốt cuộc ở Thủy Tổ núi phong cảnh khu trong bãi đỗ xe phát hiện Văn Bằng Phi xe BMW.

Đáng tiếc bên trong xe không có một bóng người, người cuối cùng hình ảnh là Văn Bằng Phi cùng bên trong xe ba cái đàn ông trẻ tuổi cả thấy vừa nói vừa cười lên núi, sau đó, thì cũng không có thấy bọn họ xuống.

Cảnh sát liên hợp trị an nhân viên cùng thôn dân phụ cận liên hợp leo núi, khoảng chừng Ngọc Nữ trì phụ cận tìm tới một nhóm tro bụi, cực giống tro cốt. Lại từ phụ cận trong bụi cỏ, tìm tới đã đun mặt không có hư hao hoàn toàn điện thoại di động mạch điện bản một khối.

Quá trình ADN so sánh, xác định là Văn Bằng Phi không thể nghi ngờ, lại quá trình đi thăm viếng, biết được ngày đó nơi này không thôi kỉ diệu đánh máy lần Lôi, kết hợp những tình huống này, cảnh sát cho ra kết luận là Văn Bằng Phi du hí Thủy Tổ núi thì, ngoài ý muốn thiểm điện đánh trúng tử vong.

Quách Hạo ba người bọn họ, hiện trường cũng không có phát hiện thi tích, cảnh sát đã đem bọn họ liệt vào trọng đại người hiềm nghi, đang truy nã.

Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi ở Kim gia trong biệt thự, cũng đã từng hỏi qua Luru Nhất Minh có phải hay không đem Quách Hạo bọn họ đuổi chạy?

Luru Nhất Minh làm theo hế miệng cười một tiếng, nói hần tận mắt nhìn thấy Quách Hạo bốn người bọn họ bị thiên lôi đánh trúng, hóa thành một nhóm tro bụi.

Hai người thấy không ngừng kêu, lão thiên có mắt, báo ứng xác đáng, ác hữu ác báo loại.

Cuối cùng, Luru Nhất Minh tự mình lái xe đưa hai người trở về, xuống xe thời khắc, đem Đỗ Vũ Phi ôm vào trong ngực, bốc lên nàng xinh xắn cảm, bá đạo nói câu nói sau cùng,

"Đỗ Vũ Phi, từ hôm nay trở đi, ngươi cho ta thời khắc nhớ kỹ, ngươi là nữ nhân ta."

"Ngươi. . . Ngươi vô sỉ!" Đỗ Vũ Phi thấy xấu hổ không thôi, trừng mắt một đôi mắt đẹp, nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua vô sỉ như vậy không biết xấu hổ người, có thể tâm sâu bên trong lại không thôi kỉ diệu sinh ra một tia ngọt ngào cảm giác.

Đây càng dễ cho Đỗ Vũ Phi giận không dứt, thống hận chính mình mềm yếu vô năng, làm sao dễ cho Luru Nhất Minh cho ăn đến sít sao.

Luru Nhất Minh mới không thèm quan tâm nàng con gà chọi tựa như tức giận đáng vẽ, cảm thấy như vậy cũng rất có thú, sau đó nhanh nhẹn một cái xoay người, liền tiêu sái điều khiển xe rời đi.

Chỉ để lại tại chỗ Đỗ Vũ Phi khí thẳng giậm chân, mắng chửi không dứt, bên cạnh Dương Xuân Hoa nhìn một chút Đỗ Vũ Phi, lại nhìn một chút đi xa xe Mercedes, cười khổ không thôi.

Dương Xuân Hoa ôm Đỗ Vũ Phi cánh tay, cười duyên nói: "Hắn đến cho ngươi là thế nào nói?"

"Hừ! Hắn chính là một hỗn đản, vô sỉ rất lợi hại, lại còn nói yêu thích ta, cũng thích cái. . .kia Bạch Phú Mỹ, Xuân Hoa tỷ, ngươi nói, thiên hạ còn có so với hắn cang vô sỉ người sao?"

Dương Xuân Hoa thấy, nháy đôi mắt này, trong đầu còn đang vang vọng lấy Kim gia biệt thự hào hoa thịnh cảnh, mẩn một môi dưới, sâu kín nói: "Có, so với hắn vô sỉ nhiều người qua. . ."

"À? ! Xuân Hoa tỷ, cái này không đúng nha! Ngươi làm thế nào nói chuyện thay hắn ta?"

Sau, Luru Nhất Minh cùng Lâm Giai Di ở Đế Hào Vành quán rượu cử hành lễ đính hôn, Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa đều biết, cũng không có qua hiện trường làm cái gì phá hư cử động, Đỗ Vũ Phi tự có một thân ngạo cốt, nàng mới không làm được như vậy xấu hổ mất mặt, phụ nữ đánh đá chửi đồng sự tình đến.

Ngày ấy, nàng buông xuống nữ hài căng thẳng và tôn nghiêm hết sức khóc rống, Luru Nhất Minh quả nhiên không nhả ra, Đỗ Vũ Phi liền biết muốn cho hắn và Bạch Phú Mỹ đoạn tuyệt tới lui, là không có khả năng.

Vì vậy sớm tất như vậy hư vọng ý tưởng, tâm lý vừa hận vừa tức, chính mình mệnh làm sao khổ như vậy.

Cần răng, âm thầm thề, sau này tuyệt không để cho Luru Nhất Minh tên khốn kia gặp mặt chính mình xuống một cái, cũng sẽ không bao giờ giống như Thủy Tổ trên núi như vậy, bị hắn khi dễ không có lực phản kháng chút nào.

Mình nhất định muốn cách xa cái này kẻ đòi bại!

Có thể nghĩ tới, người kia câu nói sau cùng kia, từ hôm nay trở đi, ngươi Đỗ Vũ Phi chính là ta nữ nhân. Chính mình chung quy lại không kìm lòng được lộ ra một nụ cười châm biếm, buồn cười xong sau, liền thống hận chính mình thật là không có tiền đồ, tại sao còn ở muốn cái. . .kia bại hoại!

Đế Hào Vành quán rượu, lễ đính hôn sau khi bắt đầu, cả sảnh đường vui mừng, tiếng vỗ tay tiếng khen, cụng ly âm thanh, chúc mừng âm thanh, thanh thanh nhập nhĩ, mùi rượu, mùi thơm thức ăn, mùi thơm của nữ nhân, mùi thơm say lòng người.

Hiện trường phi thường náo nhiệt, phồn hoa vô cùng, Dự Châu thành phố xã hội danh lưu, cảm giác Quan to Quyền quý xúm lại ở nơi này một đồng quý nhân trung gian, vừa nói cát tường lời nói, kính lấy chúc phúc từ, nhất thời vô lượng.

Không ít người là lần đầu tiên biết, cũng là lần đầu tiên thấy trong truyền thuyết Kim gia đại thiếu gia thần bí đáng vẽ. Mà hai người bạn học cùng lớp cũng tới không ít, các loại biết Luru Nhất Minh nỗ lực thân phận chân thật về sau, cả kinh đầy bàn tĩnh mịch, thật lâu cũng không một người nói chuyện, dọa sợ.

Chỉ có số ít mấy người đã sớm biết, tỷ như Bản Từ một bộ ổn định bộ dáng, hần bây giờ đã ăn mấy ngày giảm cân đan dược, hiệu quả thập phần rõ rệt, bây giờ đã thành công gầy đi mười mấy cân, bụng lớn đã biến thành bụng nhỏ nạm, thắng lợi trong tầm mắt, thập phần vui vẻ.

Chờ đến Lưu Nhất Minh cùng Lâm Giai Di tay nắm tay, đi tới thời điểm, đẩy bàn các bạn học cũng xông vào, mỗi cái vừa lấp liếm, vừa nói buồn nôn chúc phúc lời nói.

Trong yến hội, không ít Công Thương Ngân Hàng chủ tịch đang cùng Lâm Quốc Đống cộng ly trong lúc nụ cười mặt đầy kẻ tai nói nhỏ lời nói: "Quốc Đống huynh, cái...kia vay tiền xin, ngày mai có thời gian mình đàm xuống một cái, vấn đề hẳn không lớn!"

Lâm Quốc Đống thấy hiểu ý, hài lòng mỉm cười nói: "Được, tốt, đa tạ!"

Tất cả những thứ này, từ Kim Lâm hai nhà muốn cử hành đính hôn yến hội tin tức phát sau khi đi ra ngoài, Lâm Quốc Đống cũng đã ngờ tới. Vì vậy, nghe bọn hắn mấy vị chủ tịch lời nói, không một chút nào ngoài ý muốn.

Đính hôn yến hội đang lúc mọi người tiếng chúc phúc bên trong hạ màn kết thúc, Lâm Giai Di hạnh phúc cơ hồ muốn bay lên, cho tới bây giờ không có vui vẻ như vậy qua, nàng cảm giác mình cũng là trên thế giới hạnh phúc nhất nữ nhân.

Đương nhiên, là đang ở không biết Lưu Nhất Minh cùng Đỗ Vũ Phi có một chân dưới tình huống.

Về sau một tuần sau, Trường Sinh Đạo quán sửa sang lần nữa xong, lại lần nữa mặt hướng thị dân mở ra, nhất thời lại là đầy ắp cả người, cả nước các nơi phú hào quý nhân cùng với ở nước ngoài phú thương nghe nói về sau, tìm đủ loại quan hệ, vung tiền như rác, liền vì cầu đến một tấm thẻ hội viên.

Có thể thấy Trường Sinh Đạo quán danh khí to lớn, sinh ý lửa bạo nồ!

Thụ đại chiêu phong, tự nhiên đưa đến không ít người mơ ước, cái này so với làm cho bất động sản còn muốn phát tài, mỗi ngày đối ngoại mười tên khách quý danh ngạch, đã được sinh ra Đạo Quán nói giá đến 5 vạn nhất lần, như cũ cung không đủ cầu, mỗi ngày buôn bán ngạch đều tại bảy tám mươi vạn.

Ngày đó, Lưu Nhất Minh thu phục mấy cái Tu Luyện Giới nhân sĩ, cũng thấy được Trường Sinh Đạo bên trong quán bố trí Tụ Linh Trận chỗ lợi hại, nếm được ngon ngọt, tự nhiên dùng mọi cách quý trọng cái này thông qua bị đòn chiếm được thời cơ.

Cẩn trọng, trung thành cảnh cảnh bảo vệ Đạo Quán công tác trật tự, bảo hộ Đạo Quán nội phục vụ công tác nhân viên.

Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử khá có tâm kế len lén mình khắc những trận pháp này bản vẽ, có thể hạch tâm trận pháp thạch hẳn lại không nhìn thấu, bên trong tựa hồ là do nhiều mình khắc trận pháp Đồ Văn viên câu, tầng tầng sáo trang, tổ hợp lại với nhau.

Từng cái xoay tròn phương hướng rất bất đồng, nhưng cũng không rối loạn, huyền diệu tinh mỹ dị thường, Huyền Ngư Tử tự nghĩ cho dù là mượn hiện đại máy móc chỉ sợ cũng không chế tạo được.

Vì vậy hiểu biết càng nhiều, lại càng đối với người tuổi trẻ kia cảm thấy hoảng sợ, bởi vì hoảng sợ mà càng ngày càng cung kính.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Lão gia yên tâm

Đính hôn về sau, xong những thứ này tục sự, Lưu Nhất Minh chuyên tâm ở tĩnh thất tu luyện.

Trận Tâm Hồ Phách thạch an an tĩnh tĩnh, quanh thân bị một tầng linh khí bọc lại, mơ hồ, lộ ra một cảm giác thần bí.

Bên trong mật thất vẫn khí hòa hợp, dị hương xông vào mũi, có thể cho dù là như vậy, đặt ở Trận Tâm Hồ Phách trong đá Linh Dịch cũng chẳng có bao nhiêu biến hóa.

Lưu Nhất Minh mân một môi dưới, thu hồi linh thức, than nhẹ một tiếng, chính mình vẫn còn có chút vội vàng, nhìn trước mắt đến, ngưng tụ vạn vật khí còn chưa đủ.

Không đơn thuần là vạn vật khí chất lượng không được, số lượng cũng không được.

Chất lượng khối này không có cách nào mảnh thiên địa này hoàn cảnh không xong thành như vậy, không ai thật sự có thể cải biến, chính mình chỉ có thể theo số lượng một khối này vào tay.

Như vậy nhất định cần tăng nhanh siêu cấp Tụ Linh Trận bố trí tốc độ, mau chóng toàn bộ mạng lưới liên minh quốc tế.

Mấy ngày nay, đã chọn xong ba cái địa phương, đã đàm tốt cho mướn hợp đồng, đang chuẩn bị trang trí, phong cách giống nhau đông đường lớn Trường Sinh Đạo quán.

Con đường tu hành, vốn là như đi ngược dòng nước, không tiến tất thối, chính mình nếu muốn ở đột phá nhất cấp, tiến vào Tiên Thiên cảnh giới, cần linh khí số lượng càng nhiều, về phần phía sau đồ thiết yếu cho tu luyện, thì càng kinh khủng hơn.

Mà Kim thị tập đoàn tổng bộ mình thì ít nhất mỗi tuần đều phải qua qua một lần, ký mấy cái cái trọng yếu văn kiện, cũng tương đối liên lụy tinh lực.

Vì thế ở từ phía dưới mấy cái Phó tổng tài bên trong, khảo sát một phen, đem hai gã công tác xuất sắc nhất hai gã Phó tổng tài Chu Lợi Dân cùng Lý Hoa Cương, đề bạt làm Giám Đốc Điều Hành, chủ trì công việc thường ngày.

Không phải là sự kiện trọng đại, thì không cần kinh qua Luru Nhất Minh đồng ý liền có thể ký phát.

Ngược lại công ty trọng đại phương hướng chiến lược cùng mục tiêu đã xác định rõ, chỉ cần bọn họ chế định tương ứng cụ thể chính sách, giám sát cũng chấp hành là được rồi.

Vì thế Luru Nhất Minh cố ý thi triển Tha Tâm Thông, hiểu rõ xuống một cái trong hai người tâm ý tưởng chân thật, cũng không tính toán ngoài ý liệu, hai người cũng đối với Luru Nhất Minh ngày đó hội đồng quản trị nâng lên ra nghịch hướng thu mua chiến lược, có chút lo âu.

Đối với lần này, Luru Nhất Minh cũng không kỳ quái, ra lão gia tử định lực ủng hộ bên ngoài, mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút cái nhìn.

Hắn không quan tâm, hắn bây giờ cần xác định, hai người này sẽ hay không ngoài nóng trong lạnh, có hay không đối với chính mình trung thành.

Cũng may không phụ kỳ vọng, hai người mặc dù không coi trọng cái chiến lược này phương hướng, làm chấp hành đứng lên đến cũng dứt khoát lạnh lẽ.

Phương diện này cũng nhờ vào Kim Lão gia tử cùng cha ruột Kim Thủ Nghiệp không ngừng bỏ ra, chế tạo ra đến chấp hành lực nhất luru qui chế xí nghiệp cùng xí nghiệp văn hóa.

Bất kỳ hạng nào chính sách chế định ra đến, nhưng nếu không có tốt chấp hành lực, hoàn mỹ đến đâu kế hoạch cũng sẽ thất bại!

Quân đội văn hóa, sói tính văn hóa, hơn nữa chính xác phương hướng chiến lược mới là Kim thị tập đoàn ngăn ngừa ở hơn hai mươi năm liền trưởng thành lên thành một con thuyền giới kinh doanh Hàng Không Mẫu Hạm, riêng một ngọn cờ huyền bí chỗ.

Luru Nhất Minh dành ra đại lượng thời gian tính toa tu luyện, con đường tu hành từ từ, tuy nhiên Địa Cầu linh khí khô kiệt, tu luyện tốc độ tương đối chậm, nhưng lại đem cơ sở nền rất lợi hại vững chắc, hậu tích bạc phát, đối với phía sau thực lực đề bạt có nhiều chỗ tốt.

Đối với người bình thường mà nói, theo đuổi Quan to Lộc hậu, thanh danh tài phú, coi làm nhân sinh đại sự hạng nhất, theo Luru Nhất Minh, sai vậy!

Nhân thế hết thấy phồn hoa giống như giấc mộng hão huyền, chẳng qua chỉ là chút chuyện nhỏ, trong chớp mắt.

Trộm Âm Dương, đoạt tạo hóa, tánh mạng, cõi sinh tử, siêu phẩm nhập thánh, thành tiên tác tổ mới là cuộc sống đại sự hạng nhất.

Lão gia tử hiện tại thân thể bội phần tốt, dùng Bồi Nguyên Đan, tu bổ không ít bấp thính gân cốt tổn thương, khí huyết dồi dào, nguyên khí đầy đặn, tinh thần quốc thước, thần thái càng hơn năm xưa!

Đều là nhờ cậy cháu mình ban tặng, vì vậy đối với Luru Nhất Minh tu luyện sự tình rất là ủng hộ, nhưng có sở cầu, không khỏi đáp ứng.

Trước mắt hắn tâm nguyện liền là hy vọng tôn tử thân thể khỏe mạnh, mong mỏi tôn tử cùng Lâm gia tiểu nha đầu sớm ngày kết hôn muộn, sinh ra Trọng Tôn Tử thì càng tốt.

Song phương hiệp thương là các loại Lâm Giai Di tốt nghiệp một cái, hai người lập tức thành hôn, tính toán thời gian các loại sinh ra Trọng Tôn Tử phải đợi đến ba năm sau.

Lão gia tử cảm giác mình một chút thân thể, ở đoán chừng sống thêm cái mười năm tám năm hay là không thành vấn đề, cũng tất nhiên không thể vội vàng.

Hoàng hôn hôm ấy, lão gia tử chính tại hạ nhân hầu hạ dưới, bước vào ở trong bụi hoa, ngắm cảnh phong cảnh.

Đại Quân Gia Tường thúc bước tới, gạt lui ra nhóm người sau, nhẹ giọng cười nói: "Lão gia, tra ra cô gái kia bối cảnh."

"Ồ!"

Lão gia tử nhiều hứng thú nhưn mảy, ngưng thần lắng nghe.

"Nữ hài gọi Đỗ Vũ Phi, cùng thiếu gia là cùng chuyên nghiệp lớp cách vách một cô gái, phụ mẫu là Quốc Doanh Miên Phương xưởng bên dưới công nhân viên chức, hiện nay kinh doanh một nhà Bánh nướng quẩy, một người em trai năm nay 18 tuổi, lập tức sẽ tham gia thi đại học."

"Ừ" lão gia từ thấy gật đầu một cái.

"Là một chính kinh nhân gia hải từ liền có thể, người một nhà này đến thắng không chịu thua kém."

"Đúng nha!" Tường thúc thuận miệng phụ họa nói.

Phía dưới sự tình, không có nói trước đây, Tường thúc trước cười xuống một cái, theo rồi nói ra: "Theo Tào Văn Bản bọn họ nói, tuần lễ trước, thiếu gia cùng với Lâm Phủ Thiên Kim qua KTV chơi đùa, không bao lâu liền tự mình ôm một cô gái đi ra, chính là cái này Đỗ Vũ Phi, sau đó hai người qua phụ cận Đế Hào Vịnh quán rượu lối đi một căn phòng."

"Cái gì? Con thỏ nhỏ chết bầm này vẫn đúng là làm được?"

Kim Lão gia từ thấy khoe miệng chỉ co quắp, râu run lấy bầy, sắc mặt thập phần khó coi.

"Này Lâm nha đầu sẽ không nổi giận?" Lão gia từ tròn con ngươi, không thể tin hỏi.

"Cái này? Thật giống như thời gian rất ngắn, Lâm gia Thiên Kim không có phát hiện."

Tường thúc sờ một chút trên trán mồ hôi lạnh, chần chờ nói.

"Hừ! Sau đó thì sao?" Lão gia từ quyết ria mép, tức giận hỏi.

"Sau đó, cũng là trước Thiên lão gia ở lâu các nhìn lên đến."

"Lão gia, người đừng nóng giận, thiếu gia đây không phải là tuổi trẻ mà! Người tuổi trẻ cảm tình cũng tương đối nóng động, kết hôn liền có thể."

Kim Lão gia từ bĩu môi một cái, lạnh rên một tiếng, nói: "Bây giờ người trẻ tuổi này nha! Cảm tình loạn rất lợi hại, đây nếu là gác qua chúng ta lúc đó, không phải là cho làm thành lưu manh bắn chết không thể, ah! Còn chính là bây giờ qui chế xí nghiệp hảo nha!"

"Ấy. . ." Tường thúc thấy ngạc nhiên, không có rõ ràng lão gia từ là ý gì.

Kim Lão gia từ bĩu môi khẽ cười một tiếng, thấp giọng phân phó nói: "Người sắp xếp người chú ý xuống một cái tiểu cô nương này, nếu là không cẩn thận mang thai, vậy chính là ta Kim gia cốt nhục, biết phải làm sao đi ah!"

"Rõ ràng, lão gia yên tâm. . ."

Lâm Giai Di cơ hồ mỗi ngày vừa hết lớp, lúc hoàng hôn, sẽ chạy tới, quần Lư Nhất Minh nói cười không dứt, có lúc, Lư Nhất Minh cũng sẽ mang nàng cười Tiểu Phụng Hoàng thượng thiên bay một vòng, thể nghiệm xuống một cái cái gọi là Thần Tiên Quyển Lữ sinh hoạt.

Lư Nhất Minh tâm cảnh bình thản, viên mãn không thiếu sót, hết thấy đều ở dựa theo chính mình ý chí đẩy tới.

Đỗ Vũ Phi thì buồn tràn đầy, tư tưởng khó lối đi, không biết Lư Nhất Minh ý tưởng trước đây, buồn khổ cả ngày, biết Lư Nhất Minh ý tưởng chân thật về sau, càng buồn khổ, vừa hồi hận có thống hận. Thập phần không hiểu, cõi đời này tại sao có thể có như thế vô si người tồn tại.

Thường thường một người, tự oán tự ngà, hận lão thiên không có mắt, thần vận mệnh bất bình.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Còn thu thập không được người

Mở chi nhánh liền cần mình khắc trận pháp thạch, hậu viện công xưởng trong, công nhân đã sớm bắt đầu làm việc, y theo bản vẽ vẽ ra bản vẽ cắt ngọc thạch.

Ngày này Kim Đẩu môn Huyền Ngư Từ dẫn đệ tử hạch tâm, về mặt khiếp sợ tiến vào Kim gia biệt thự, toàn bộ hành trình nom nớp lo sợ, cẩn thận từng li từng tí, một bên đi vào bên trong, một bên nhìn chăm chú vào bên người đệ tử, không cần loạn xem, nói lung tung, theo sát điểm, đừng làm loạn đi.

Kim gia công tác nhân viên tiểu Lệ, ưỡn ngực nhỏ, khẽ nâng lên cằm, nhìn để bọn hắn cẩn thận từng li từng tí đáng về, không có gì lạ, ngược lại cảm thấy chuyện đương nhiên.

Từng cái lần đầu tiên vào Kim gia biệt thự người, không có chỗ nào mà không phải là như thế, sớm xem quen.

Người hướng dẫn đám người bọn họ tiến vào hậu viện công việc trong phòng, Huyền Ngư Tử mới vừa vào qua đã nhìn thấy đứng chấp tay Lư Nhất Minh.

Vội vàng dẫn còn nhỏ bắt chước thân thể tôi, cung kính chấp tay đường: "Đại sư!"

Hắn là sáng hôm nay nhận được tin tức, lệnh hắn dùng vài tên đệ tử hạch tâm, đi Kim gia biệt thự, đại sư có chuyện muốn bọn họ làm, lúc này mừng rỡ khôn kể xiết, có thập phần thấp thòm, sợ hãi năng lực mình hữu hạn, không làm xong đại sư giao phó sự tình liền xong.

So với hắn như Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng thấy, trong miệng chặc chặc khen ngợi, Huyền Ngư Tử tạo hóa tốt mọi người cũng đều lộ ra hân mộ biểu tình.

Bọn họ bây giờ chỉ sợ Lư Nhất Minh coi thường bọn họ, không được phân phó bọn họ làm việc, không hề có một chút giá trị lợi dụng lời nói, nhất định sẽ bị đá ra quán bên ngoài, vì vậy tất cả mọi người thập phần ra sức phô bày ra, mỗi cái đứng được tranh sừng nịnh nọt ton hót, người nào cũng không cam chịu lạc hậu.

Lư Nhất Minh gật đầu một cái, quay đầu đi, ánh mắt sắc bén theo dõi hắn.

Huyền Ngư Tử vừa thấy, "Đằng" xuống một cái, lưng thẳng bốc lên khí lạnh, theo linh hồn sinh ra một cổ sợ hãi, không tránh khỏi hai chân run rẩy.

"Ta phía dưới nói chuyện, từng chữ từng câu cũng cho nhớ kỹ, không cho ngoại truyền!"

Huyền Ngư Tử lập tức gật đầu như giả vờ, khom người khom lưng nói: "Phải! Tuyệt không truyền cho người ngoài!"

"Đạo Quán bên trong Phong Thủy trận pháp chính là "Tụ Linh Trận", danh như ý nghĩa, cũng là mượn trận pháp oai, cưỡng ép giam giữ bốn phía Vạn Vật Chi Linh khí, tập hợp ở đây, giúp người tu hành."

"Một khi thiên địa linh khí hội tụ ở này, không những có thể khô mộc phát xuân, Thiết Thụ Khai Hoa, còn có thể kéo dài tuổi thọ, Bách Bệnh Bất Xâm."

"Bây giờ ta đem vòng ngoài trận pháp Đồ Phủ truyền thụ cho người Kim Đẩu môn, có thể đời đời tương truyền, nhưng đối với bên ngoài không cho tiết lộ ta tin tức, càng không cho phép ngoại truyền. Nếu không, người biết hậu quả. . . ."

Huyền Ngư Tử nghe đến đó, mắt bốc kim quang, mừng rỡ khôn kể xiết, đơn giản là trên trời rơi xuống đại nhân bánh đập trúng trán, thật là lớn tạo hóa, đại cơ duyên nha! Ta Kim Đẩu môn chân hưng có hy vọng.

Lúc này dẫn môn hạ đệ tử hạch tâm, phục lạy đầy đất, hành đại lễ, đọc lời thề,

"Ta Kim Đẩu môn Chương một trăm ba mươi tám Đại Chương Môn Nhân Huyền Ngư Tử lần nữa thề, cần tuân đại sư chỉ ý, như làm trái lời thề, thì Ngũ Lôi Oanh Đình, thân tử đạo tiêu."

"Đệ tử, cần tuân Đại Sư Tôn chỉ, không dám trái lời."

. . . . .

Lư Nhất Minh nếu muốn ở cả nước bố trận, cần thiết trận pháp thạch tính bằng đơn vị hàng nghìn, một người căn bản không giúp được, như có thể, hắn thậm chí có thể bố trận toàn cầu, tạo thành tinh thể Tụ Linh Trận, như vậy thật sự tiêu phí trận pháp thạch càng là khó mà lường được.

Hắn chỉ có thể đem vòng ngoài trận pháp Đồ Phủ truyền thụ cho Kim Đẩu môn, để cho bọn họ tới mình khắc những cơ sở này tính trận pháp thạch, về phần hạch tâm trận pháp thạch còn cần tự mình tiến tới làm, cái này cũng không thể mượn tay mọi người.

Không có hạch tâm trận pháp thạch khởi động, những thứ này vòng ngoài trận pháp đồ cho dù là bày đến, cũng chỉ là có thể sửa đổi địa lý sông núi mang bầu linh khí hướng đi, nhưng không cách nào tụ lại cùng một chỗ, linh khí tán loạn, tất nhiên đưa đến dị thường, thậm chí tai hại xuất hiện.

Vì vậy Lư Nhất Minh mới nghiêm cấm bọn họ ngoại truyền, tránh cho di họa thiên hạ.

Tiêu tốn mấy ngày công phu, mới đem các loại vòng ngoài trận pháp Đồ Phủ truyền thụ xong, Huyền Ngư Tử thì giống như nẫu tử bệnh loét mũi, mở ra một cánh cửa đường như, tinh hồ Quán Đỉnh, sáng tỏ thông suốt, cảm giác trọng nhận thức mới mảnh thiên địa này.

Đã nhiều ngày được, là mình vài chục năm tìm hiểu thu hoạch hơn trăm lần, đối với Lư Nhất Minh bội phục đầu rạp xuống đất, nếu không phải sợ Lư Nhất Minh tức giận, hắn liền phải quỳ xuống dập đầu được báai sư lễ.

. . .

Lư Nhất Minh tu luyện thời gian rảnh rỗi, theo Dương Chi Ngọc bên trong chọn một khối, mình khắc cái treo bài, so với Lâm Giai Di tốt hơn một ít, trừ

minh khắc bên trên "Không gĩa Trú Nhan Phù", có hoa phi tâm huyết khắc mặc lên một tầng phòng ngự trận pháp ở bên ngoài.

Hầu như dụng tâm lương khổ, tìm đến hạ nhân chuỗi treo thùng về sau, thừa dịp buổi trưa thời điểm, cố ý lái một chiếc hạ nhân lái đi Mạo Đẳng xe, đi Dự Châu Đại Học.

Đem xe đậu sát ở lầu dưới nhà trọ, Lưu Nhất Minh lấy điện thoại di động ra, gọi một cái ngắn quá khứ.

Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi ăn xong cơm trưa, chính nằm ở trên giường nghỉ một chút thời khắc, điện thoại di động đình đông một tiếng.

Móc ra nhìn một cái, một cái bao vây tin tức, mở ra xem phát cái người thành linh Lưu Nhất Minh, Dương Xuân Hoa cũng là như vậy một cái, đi xuống đảo qua, đại ý là, để cho Đỗ Vũ Phi xuống lầu, ta ở dưới lầu các loại.

"Nha phi! Là Lưu Nhất Minh tên khốn kiếp này!"

Dương Xuân Hoa sau khi xem xong, lúc này mắng ra.

"Vũ Phi, tên khốn kia cho người đi xuống đây! Người đi không được?"

"Không đi!"

Đỗ Vũ Phi nội tâm nảy sinh ác độc, khế cắn răng, mình nhất định muốn tự tôn tự ái, cách xa Lưu Nhất Minh cái này kẻ đồi bại, người đều đã dính hôn, còn tới tìm ta làm gì?

"Yes Sir~!"

Dương Xuân Hoa cùng chung mối thù, mập mạp ngón tay nhanh chóng gõ bàn phím, phát ra một hàng chữ.

Trong xe Lưu Nhất Minh mở ra xem, liền một chữ "Cút đi!"

"Hắc!" Không khỏi hé miệng cười một tiếng, tiểu tử, còn thu thập không được người!

"Biết Trương Nghị giám cân thành công sao? Ta có biện pháp có thể cho người trong vòng một tuần biến thành yếu điệu thực nữ."

Trong nhà trọ, Dương Xuân Hoa mở ra ngắn nhìn một cái, há hốc mồm, hẳn tự nhiên biết Trương Nghị người mập mạp kia giám cân thành công sự tình, trong lòng nói không được hâm mộ đó là giả.

Trương Nghị bây giờ đã thành Nam Thần, tác thành trường học mập mạp nam sinh cùng nữ sinh trong mắt tấm gương cùng mục tiêu. Nhất thời phong quang vô lượng!

Nàng còn buồn bực, Trương Nghị là thế nào giám cân thành công đây! Mấy năm này trên taobao bán thuốc giảm cân, cái gì hình xoắn ốc thịt nạc loại, tất cả đều là giả, nghe nói là bột mì chế tạo, chỉ cần người ăn không chết là được.

Uống nước, ăn trái cây nhịn ăn ít ăn giảm cân pháp, cái gì vận động thêm mập pháp, chăm chú chờ một chút thử một lần, thịt thịt còn chính là không giảm chút nào, Dương Xuân Hoa đối với giảm cân một chuyện, sớm đã hết hi vọng.

Lưu Nhất Minh một cái tin nhắn ngắn, nhất thời điểm lượn quanh Dương Xuân Hoa viên kia tinh mạch tâm, có Trương Nghị thành công thí dụ ở phía trước, tâm lý ngọn lửa trong nhảy mất dấy lên, bỗng nhiên thành khủng bố bùng cháy tư thế.

"Vũ Phi, nếu không cái...kia gì, người chính là đi xuống xem một chút đi! Vạn nhất Lưu Nhất Minh có chuyện gì ah"

Dương Xuân Hoa nuốt xuống một cái phun nước miếng, rút ra qua Đỗ Vũ Phi bả vai, do dự khuyên.

"Xuân Hoa tỷ, cái này không đúng nha! Người thật giống như ở nói chuyện thay hấn ta a?"

Xoay đầu lại Đỗ Vũ Phi về mặt hồ nghi nhìn Dương Xuân Hoa, không hiểu hỏi.

"Cái...kia gì, Vũ Phi, đầu gì người ta còn đã cứu người hai lần, có phải hay không, còn đưa tiền giúp các người cha mẹ giao tiền nằm bệnh viện."

"Liền lấy lần trước, người cũng Ngọc Thể hoành trần, người ta Lưu Nhất Minh đều không thừa dịp người gặp nguy..."

Chương 199: Ta có một khẩu quyết, thử dài không chỗ nói

Ở Dương Xuân Hoa thăm có thâm ý khuyên, gặp cảnh khôn cùng một dạng Đỗ Vũ Phi kéo căng cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt lạnh lùng ngằm chứa sát khí, chậm rãi xuống lầu, đi tới Mai Đăng trước xe.

Thực tế Đỗ Vũ Phi trong lòng cũng muốn xuống, nàng ngược lại muốn nhìn một chút cái... kia bại hoại muốn làm gì!

Nhưng là vừa đi đến trước xe, Đỗ Vũ Phi tâm lý liền hối hận, làm sao Ma xui Quỷ khiến cứ như vậy nghe lời xuống, thật không có có nguyên tắc, cũng quá không có tự tôn, nghĩ tới đây, dừng cước bộ, xoay người phải trở về qua.

Lưu Nhất Minh mở ra ngồi kế bên tài xế cửa xe, truyền lời đường: "Đỗ Vũ Phi, nguyên lai ngươi sợ ta như vậy nha! Có phải hay không cũng lấy sau lưng ta trộm người?"

Đỗ Vũ Phi nghe một chút, đôi mi thanh tú dựng thẳng, giận theo can đảm một bên sinh, hung tợn xoay người, bước nhanh đi mau đến cửa xe cạnh, chỉ bên trong xe cười nhẹ nhàng Lưu Nhất Minh, nổi giận nói: "Ngươi? ! Ngươi nói những gì đó?"

Lưu Nhất Minh tìm tòi tay, bắt lại nàng cổ tay trắng, hơi vừa dùng lực, Đỗ Vũ Phi đã không chịu không chế bị cưỡng ép kéo vào bên trong xe.

"Ồnh" một tiếng, đóng cửa xe.

Mai Đăng xe cửa sổ xe có miếng dán, theo bên trong xe có thể nhìn thấy bên ngoài vật thể, bên ngoài người làm theo không thấy được tình huống bên trong.

"Ồ ồ... " Đỗ Vũ Phi còn chưa kịp phản ứng thời khắc, cái miệng nhỏ nhắn liền bị Lưu Nhất Minh chặn lại, một hồi kích hôn, hôn Đỗ Vũ Phi thờ phỉ phò, ở Lưu Nhất Minh trong ngực giãy giụa giãy dụa.

Đáng tiếc rơi vào Lưu Nhất Minh ma trảo trong, nơi nào còn tránh thoát ra. Chỉ trong chớp lát, Đỗ Vũ Phi bị dẫn động đứng lên, bắt đầu chủ động tác hôn, một bên rơi lệ, một bên ác cần Lưu Nhất Minh bả vai.

Lưu Nhất Minh cũng không khỏi không phối hợp "Tê... " Phát ra mấy tiếng rút ra hơi lạnh âm thanh, tốt thỏa mãn xuống một cái Đỗ Vũ Phi trả thù tâm lý.

Một lúc lâu về sau, hai người mới dừng lại hôn lên, Đỗ Vũ Phi ở Lưu Nhất Minh trong ngực ô ô khóc, phát tiết nội tâm ủy khuất cùng bất mãn.

"Ngươi đều đã dính hôn, còn tìm ta làm gì? Ngươi đem làm thành người nào? ... "

"Ngươi làm sao vô sỉ như vậy! Còn chạy tới khi phụ ta... "

Lưu Nhất Minh không có về nàng lời nói, tự mình móc ra Dương Chi Ngọc treo bài, không đợi Đỗ Vũ Phi đồng ý, tiếp tục treo ở cổ nàng trong.

Đỗ Vũ Phi quyết cái miệng nhỏ nhắn, mở hai mắt ngẩn lệ, căm tức nhìn Lưu Nhất Minh, đưa ra tay nhỏ liền muốn cỡi bỏ, chề la lên: "Ta không muốn ngươi đồ, vật."

Lưu Nhất Minh bắt lại nàng tay nhỏ, ngăn lại nàng, ôn nhu nói: "Nghe lời, cái ngọc bài này nhưng là ta dốc hết tâm huyết điều khắc ra, vừa làm đẹp Dưỡng Nhan, còn có thể phòng thân!"

Đỗ Vũ Phi lạnh rên một tiếng, kinh thường bắt được ngọc bài liếc mắt nhìn, nhất thời một cổ dịu dàng cảm giác xuyên thấu qua da thịt truyền vào bên trong cơ thể, theo kinh mạch, nhanh chóng khuếch tán đến toàn thân, ngũ tạng lục phủ, cả người cảm giác hết sức thoải mái, cũng là tâm tình cũng không khỏi tốt.

Nào hải một hồi không minh trong suốt, Đỗ Vũ Phi bắt giác sợ run xuống một cái, thật kỳ quái ngọc thạch.

Có thể cho dù như thế, nội tâm vẫn phần hận bất bình, trừng mắt Lưu Nhất Minh, tức giận.

Lưu Nhất Minh không nhìn nàng phần nộ ánh mắt, thương tiếc lấy tay lau đi mỹ trên mặt người nước mắt, Đỗ Vũ Phi cũng không tránh né, mặc hấn lau chùi.

Lưu Nhất Minh khẽ mỉm cười, nhẹ nói đường: "Ta sẽ phù hộ ngươi cả đời bình an hạnh phúc, cho phép ngươi cả đời phồn hoa!"

Đỗ Vũ Phi thấy sững sờ, phần nộ ánh mắt từ từ tiêu tan, một đôi mắt đẹp tròn tròn, sáng mắt bên trong thoáng qua một tia khao khát ánh sáng.

Siêu cấp nghiêm túc lại nhìn kỹ Lưu Nhất Minh hai tròng mắt, sáng mắt trong suốt, bên trong có thể thấy rõ ràng tự mình rớt ảnh.

....

Trong đêm dài nhân tĩnh, ánh trăng lặng lẽ xuyên thấu qua sân thượng, lưu lại một miếng nhỏ quang sắc.

Muối trong trướng Đỗ Vũ Phi một thân thiếp thân tiểu nội y, nổi bật mê người thân thể mềm mại như ản như hiện, có đến vài lần Đỗ Vũ Phi muốn hạ quyết tâm, đem cổ ngọc bài vứt bỏ, có thể tất cả đều ở một khắc cuối cùng, chán nản buông tha, bắt đắc dĩ vuốt ve êm dịu mát lạnh ngọc thạch, tâm lý âm thầm thông hận chính mình mềm yếu, làm sao lại như vậy uất ức, để cho Lưu Nhất Minh cho ăn gấu gạo.

Tâm lý một hồi lặp đi lặp lại suy nghĩ Lưu Nhất Minh tự nhủ mỗi một câu nói, cẩn thận tính toán trong lời nói đầy áp ý tứ, bất giác ngủ thật say, từ từ đánh rất nhỏ tiếng ngáy.

Sáng sớm ngày kế, Đỗ Vũ Phi mở mắt ra, hít thở một cái khí, duỗi xuống một cái vron người, cảm thấy tốt một hồi giấc ngủ, cho tới bây giờ không có như vậy ngủ ngon qua, cả người thoải mái, thần thanh mắt sáng, não hải không mình một mảnh, không nói ra thoải mái.

Nhìn gương trang điểm thời khắc, nhìn trong kính chính mình, Đỗ Vũ Phi không kìm lòng được dừng lại chải tóc động tác, lấy tay bóp bóp mềm mại trắng nõn gương mặt, đôi mắt đẹp tuyệt trần, vui mừng không thôi, cả người thần thái phi dương, khí chất càng xuất trần.

Không khỏi dùng sờ sờ ở ngực Dương Chi Ngọc bài, tâm lý không khỏi dâng lên một tia ý nghĩ ngọt ngào, suy nghĩ Lưu Nhất Minh lời nói, đôi mắt đẹp chớp, nhô lên cái miệng nhỏ nhắn, hướng về phía trong kính chính mình nói lầm bầm: "Đỗ Vũ Phi, ngươi thật không có tiền đồ. . ."

Thế gian cô gái kia không thích chưng diện, cho dù để lại Đỗ Vũ Phi cũng không ngoại lệ.

Thủy Tổ núi đỉnh núi, tay cầm gỗ lê trượng, lưng đeo hồ lô một cái chân thọt Đạo Nhân đứng lặng hồi lâu ở trên một tảng đá xanh lớn, vận lên pháp nhãn trông về phía xa Dự Châu trên chợ khoảng không, thỉnh linh xuất hiện hai mảnh tử sắc vân vụ, lơ lửng ở giữa không trung ngưng kết không rời.

Đạo Nhân trong hai tròng mắt, tinh quang lóe lên, cau mày, vẻ mặt biểu tình kinh ngạc.

"Hi! Không nghĩ tới, cái này rất giống như là Tụ Linh Trận đưa tới tử vụ."

"Chẳng lẽ người này cùng ta là tới tự cùng một nơi?"

"Hắc!" Đạo Nhân hét dài một tiếng, nhanh nhẹn xuống núi, hướng Đạo Quán địa phương đi tới, vừa tẩu biến hát:

"Ta có nhất khẩu quyết, thờ dài không chỗ nói."

"Thiên hạ phóng không được, người người không thể nói, thuận phàm là đến, nghịch là tiên. Lúc này thật khẩu quyết."

"Mọi thứ uống phí tâm, đều là nói bừa nhẩn nhó!"

. . . . .

Người đi đường trông thấy thấy, không khỏi liếc nhìn, chỉ chỉ trỏ trỏ, cái này Diên Đạo Nhân.

Đạo Nhân nhìn như tốc độ chậm chạp, kì thực không chậm, chân tiểu nhẹ nhàng, đi như bay, sau nửa canh giờ, trôi giạt đến tới Trường Sinh Đạo quán bên ngoài.

Đạo Nhân ánh mắt híp lại, quan sát một lúc sau, cười lên ha ha, cỡi xuống bên hông hồ lô, nhỏ ra mợc tấc, nâng lên cổ.

"Cô đông cô đông" uống từng ngụm lớn đứng lên, cuối cùng, lau miệng môi loại rượu.

Đại hát lên:

"Trăm tuổi thời gian như nước chảy, cả đời sự nghiệp các loại phù ầu."

"Hôm qua hướng trên mặt hoa đào sắc, hôm nay đầu một bên tuyết rơi phù."

"Mối trần tàn mới là ảo tưởng, chim đỗ quyên âm thanh cất muốn quay đầu."

"Hỗn Nguyên thể đang cùng Tiên Thiên, vạn kiếp ngàn lần chỉ từ nhiên "

"Giận chưa trừ diệt, si không thay đổi, đọa vào luân hồi sinh tử biển."

"Nhất nhậm Tang Diên biến hóa Thương Hải, thân ta vô sự treo linh đài."

"Trăm Tình duyên, diệt Si Niệm, trần thế, thân thể cho phép đại đạo."

"Trong này tạo hóa có thể thu, vượt qua hết đỏ trên trần thế người."

Bài hát thôi còn lại một lần nữa bài hát, liên tục ngâm xướng ba lần, Đạo Quán bên ngoài xếp hàng chờ đợi bệnh nhân toàn bộ đều nhìn cái này Diên Đạo

Nhân, chỉ chỉ trò trò, không phải là phát ra một hai tiếng châm biếm âm thanh.

"Cái này đạo nhân điên đi ah! Đầu óc có bệnh, hát đồ chơi gì?"

"Tám thành là Tâm Thần Bệnh Nhân, lên chạy ra ngoài đi ah!"

"Hát đồ chơi gì, cái gì thân thể cho phép đại đạo, Tiên nha! Phàm nha, đây là khuyên người hướng đạo sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Lá gan không nhỏ nha

Kim gia biệt thự, bên trong tỉnh thất Lưu Nhất Minh nhập định tu hành, vận chuyển "Hư Áo Luyện Khí Quyết" nuốt vạn vật khí.

Trong đình viện trồng trọt trân quý được thảo trường thể hi nhân, bất luận là đầu, còn chính là màu sắc đều hơn xa tại trước đây. Lưu Nhất Minh xem gì là ưa thích, những được thảo này cũng hấp dẫn không ít Phi Cầm Tẩu Thủ chiêu cố, nhưng phạm là có cò thuốc địa phương, tổng sẽ xuất hiện chúng nó bóng dáng.

Lưu Nhất Minh đến cũng không sợ, nói cho cùng khoảng cách thành thực còn xa lắm! Trước lúc này, chúng nó còn chính là an toàn.

Dương Xuân Hoa công lấy sau lưng Đỗ Vũ Phi lên lên tiếp nhận Lưu Nhất Minh giảm cân đan dược về sau, ngày đó sau khi uống, lo âu bất an chờ đợi, sau một đêm, sáng sớm ngày kế liền đi trường học bên trong siêu thị cân điện tử bên trên, cân nhắc một chút, "Oành" đứng trên không được, cây kim chỉ một hồi loạn thoáng qua.

Dương Xuân Hoa tâm lý thập phần thấp thòm, con mắt trừng mắt thật to, theo cây kim chỉ khoảng chừng nhanh chóng chuyển động, miệng lẩm bẩm,

"Giảm xuống, giảm xuống, nhất định phải giảm xuống."

Cây kim chỉ cuối cùng kết thúc run rẩy, ổn định lại thời điểm, Dương Xuân Hoa cơ hồ muốn nhảy lên, hét lớn một tiếng,

"Giảm bớt 10 cân, oa! Quá tốt, Vạn Tuế!"

Theo cân điện tử nhảy xuống, Dương Xuân Hoa hưng phấn sắc mặt đỏ bừng, song quyền nắm chặt, trong miệng không ngừng nói: "Quá tốt, ta Dương Xuân Hoa mùa xuân rốt cuộc phải đến."

"Ừ! Lưu Nhất Minh tên hỗn đản này, cũng tạm được, không uống công lão nương xuất lực một trận, ah! Chẳng qua là thật giống như có lỗi với Vũ Phi nha!"

"Tính toán, trước bất kể, chỉ cần ta giảm cân thành công, lập tức khuyên Vũ Phi cách xa cái này kẻ đòi bại!"

Lưu Nhất Minh đối với Dương Xuân Hoa tâm tư dẫn đo rõ ràng, vì vậy cho nàng đan dược số lượng giảm phân nửa, nói cho cùng biết nàng không ít ở Đỗ Vũ Phi trước mặt nói mình nói xấu, phải gây khó dễ một chút nàng. Để cho đảng hoàng cho mình phục vụ.

Chờ đến Dương Xuân Hoa ăn xong Lưu Nhất Minh cho đan dược về sau, tuy nhiên hiệu quả rõ ràng, nhưng là bởi vì mình thể trọng quá mức mập mạp, thể số lượng quá lớn, nhìn quả nhiên vẫn đủ mập, cái này cùng Lưu Nhất Minh chấp nhận cũng không tương xứng.

Dương Xuân Hoa công lấy sau lưng Đỗ Vũ Phi lên lên một cái đi tới trên sân thượng, bấm Lưu Nhất Minh điện thoại.

"A lô ! Lưu Nhất Minh người tên lừng gạt!"

"Người không phải nói một tuần lễ về sau, ta liền có thể biến thành bình thường thể trọng sao? Tên lừa đảo!"

Lưu Nhất Minh từ nhìn thấy điện thoại gọi đến biểu hiện về sau, cũng biết là tại sao. Khẽ cười một tiếng nói: "Gấp cái gì, ta đây là dựa theo cho Tương Nghị số lượng cho người phân phối, sai lầm sai lầm!"

"Như vậy người ăn nửa một đợt điều trị, tuyệt đối có thể biến thành một cái duyên dáng yêu kiều đại mỹ nữ."

"Hừ!" Dương Xuân Hoa lạnh rên một tiếng, kéo căng mặt béo, con ngươi không ngừng đảo.

"Nói đi, lại muốn cho ta giúp người làm chuyện xấu xa gì?"

"Ha ha!"

Lưu Nhất Minh khẽ cười một tiếng, lòng nói cái này Dương Xuân Hoa ngược lại cũng thẳng thức thời, biết không phải là cho không.

Đạo Quán Ngoại Đạo người gián đoạn tính ngâm xướng, đưa tới Đạo Quán công tác nhân viên chú ý, tiền thính đang làm nhiệm vụ Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng lộ ra tiền thính đại pha lê, ánh mắt híp lại, tinh quang chột tiết.

Tay cầm gỗ lê trượng, lưng đeo Hồ Lô Đạo Nhân uống mấy hớp tửu sau, lại lần nữa ngâm xướng lên đến. Dáng vẻ rất là cuồng phóng, thần thái không kềm chế được.

Các khách nhân cũng chỉ chi trò trò, nghị luận âm ỉ.

Quách đạo trưởng phát ông tay áo một cái, đối với Yến Tử Bọn họ nói một tiếng, rộng rãi xuyên qua xếp hàng bệnh nhân, hướng đi Đạo Nhân.

Đến phụ cận, chấp tay thi lễ, mở miệng nói: "Vô Lượng Quan, đạo hữu từ nơi nào đến? Tại sao lần nữa ồn ào?"

Cái này Đạo Nhân khẽ hất hàm, lạnh lẽo Quách đạo trưởng, mắt lộ ra vẻ khinh thường, khẽ cười nói: "Người không phải là ta muốn tìm người, đem người chủ nhân gọi ra."

"Ừ"

Quách đạo trưởng sắc mặt không vui, nhíu mày, lạnh lùng theo dõi hắn, chế giễu xuống một cái nói: "Ta khuyên người từ đâu tới đây, trở về nơi đó, khác tự tìm phiền phức "

"Hừ!"

Đạo Nhân lạnh rên một tiếng, trong tay gỗ lê trượng rộng rãi hất một cái, "Ba" một tiếng vang trầm thấp.

Quách đạo trưởng còn không có phát hiện hắn như thế nào xuất thủ thời điểm, cũng đã bị đánh trúng, kêu thảm một tiếng, giống như đạn pháo đồng dạng bay rớt ra ngoài xa bảy, tám mét, thể mới dừng lại.

"Oa!" Phun ra một ngụm máu tươi, ho khan không ngừng.

Phụ cận xếp hàng các bệnh nhân một hồi xao động, rồi rít lui về phía sau, cùng cái này một lời không hợp liền đánh quái dị Đạo Nhân kéo dài khoảng cách.

Có lòng nhiệt tình lấy điện thoại di động ra, bắt đầu báo cảnh sát.

Yến Tử Bọn họ từ lần trước Đạo Quán bị người phá phách cướp bóc về sau, đều hết sức cảnh giác, rất là đề ý chung quanh động tĩnh, thấy Quách đạo trưởng sau khi đi ra ngoài, một mực đề ý tình huống.

Thấy vậy về sau, vội vàng chạy đến hai người nam phục vụ viên, đỡ lên Quách đạo trưởng.

Yến Tử làm theo chạy chậm, tiến vào Đạo Quán bên trong, hạch tâm khu vực bên trong tọa trấn đang làm nhiệm vụ Tùng Dương Tử.

"Đạo trưởng, không được, có người đến gây chuyện!"

"Mới vừa rồi Quách đạo trưởng đi ra ngoài theo quái nhân kia giao thiệp, một lời không hợp liền bị người đánh ra máu."

Khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu hành Tùng Dương Tử rộng rãi theo nhập trong kính rút về tâm thần, giương đôi mắt, tinh quang tràn ra, quát khẽ.

"Hừ! Lá gan không nhỏ nha!"

Từ Đạo Quán lần nữa khai trương về sau, mộ danh tới bệnh nhân nói liền không dứt, cũng tương tự hấp dẫn không ít thầy tu đi vân du 4 phương đường tới, hoặc ngâm xướng mấy câu, hoặc Hóa Duyên bố thí, không phải là ít.

Vì vậy, Đạo Nhân bắt đầu ngâm xướng thời khắc, Tùng Dương Tử cũng không được cảm thấy kỳ quái, suy nghĩ tiền thính trực ban Quách đạo trưởng hẳn đủ để đối phó, trực tiếp đuổi đi là được rồi.

Không nghĩ, ngược lại bị người cho đánh, vậy làm sao có thể nhẫn, hắn ngược lại không phải vì Quách đạo trưởng, mà chính là vì trưởng sinh Đạo Quán tôn nghiêm cùng danh dự.

Theo ngọc thạch bình phong bên trên giờ xuống trực tiếp Thiết Kiếm, tay áo tung bay, chậm rãi đi ra.

Mới vừa bước ra đại sảnh, liếc một chút vừa nhìn thấy máu nhuộm bụng dạ Quách đạo trưởng, ánh mắt liếc xuống một cái, nhẹ phì phò,

"Thật là cái phế vật, ném ta Đạo Quán người!"

Quách đạo trưởng trên đầu mồ hôi như mưa roi, sắc mặt trắng bệch, thấy Tùng Dương Tử lời nói, sắc mặt "Đằng" xuống một cái đỏ bừng, xấu hổ không dứt.

Bị không được bức này điều khí, không tránh khỏi muốn đứng lên, rồi đi nơi này, về chính mình Đạo Quán qua. Có thể một khắc cuối cùng còn chính là nhìn được, người nào làm cho mình tài nghệ không bằng người, ném Đạo Quán mặt mũi, đáng đời bị người cười nhạo.

Tùng Dương Tử sau khi nói xong, mặt vô biểu tình, đón lượng không gian mở rộng cổ, giờ hồ lô, miệng lớn uống rượu Đạo Nhân đi.

Cái này Tùng Dương Tử chính là như vậy người, không che đậy miệng, tâm lý nghĩ như thế nào, trong miệng liền nói thế nào, không một chút nào kiêng kỵ!

Vì thế đặc tội không ít người trong đồng đạo, mỗi một lần đều là hấn sư huynh Hạc Dương Tử cho hấn chùi đít, lẳng xuống tranh chấp.

Trong chốc lát, Tùng Dương Tử Súc Thế kích động, đi tới quái dị Đạo Nhân trước mặt.

Giương mắt nhìn kỹ, cái này đạo nhân tuy nhiên mặc đạo bào, nhưng y phục nhưng cũng không vừa người, tựa hồ là từ chỗ khác người giành được.

Xem tướng diện mạo, cũng bất quá ba mươi bốn mươi tuổi, tuy nhiên mặt đầy cấu bẩn, một con phát ra che mặt, nhưng quả nhiên khó nén bức người anh khí.

Trong tay gỗ lê trọng (lê lão hành chế thành gây chống) phổ thông, không có bảo kiếm phòng thân, cũng không có phát trần nơi tay, thấy thế nào thế nào cảm giác giống như một cái giả mạo đạo sĩ.

Hấp dẫn người ta nhất địa phương cũng là một đôi mắt lộ ra một cỗ khiếp người linh tính, để cho người vừa nhìn xuống, phảng phất muốn đắm chìm vào.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Ta theo Vân Thủy đến

Tùng Dương Tử cau mày, nội tâm nghĩ ngợi, người này hình mạo quái dị như vậy, làm cho người ta cảm giác không bình thường kỳ lạ, có một cỗ cùng cái thế giới này có loại hoàn toàn xa lạ cảm giác.

Bất quá nội tâm tuy nhiên kinh dị, nhưng trên mặt vẫn giữ vẻ lạnh lùng. Bích tròng mắt một cái, nghiêm nghị mắng: "Người cái này giả mạo đạo sĩ, tại sao vô duyên vô cớ làm tổn thương ta Đạo Quán người?"

Tay cầm gỗ lê trọng trung niên Đạo Nhân, giương mắt nhìn Tùng Dương Tử một dạng, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thăm nghĩ trong lòng, lớn như vậy số tuổi lão đầu có thể rất hiếm thấy nha!

Yên lặng cảm ứng xuống một cái, "A" lại còn là một cái bước nhập Hóa Cảnh tu sĩ sơ kỳ.

Như vậy thực lực, đặt ở chúng ta trong thế giới, cũng coi như chạm tới Hậu Thiên Cảnh ngưỡng cửa.

Hiếm thấy thế gian này còn có tu vi như thế người?

Đạo Nhân xác thực có chút kinh ngạc, trước hấn bản thân nhìn thấy Đạo Nhân phần lớn là lừa đời lấy tiếng đồ.

Một bụng Đan Kinh Đạo Thư, tu chân lý luận, khoa môi múa mép, miệng phun liên hoa, cái gì người thật Độc Môn Bí Truyền, cái gì Thiên Sư đòi thứ nầy dòng chính truyền nhân vân vân.

Nhưng là một phen đánh cờ diễn lễ về sau, lại phát giác hữu danh vô thực, pháp thuật thấp kém đến làm người ta tức lộn ruột mức độ.

Đột nhiên nghe được Tùng Dương Tử phán định hấn là qua đường người, không khỏi bật cười.

"Già mạo? Ha ha! Nếu nói là ta là già mạo, sợ rằng trên toàn thế giới sở hữu tu sĩ cũng là già mạo."

Đạo Nhân giờ lên cầm, ánh mắt không kèm chế được nhìn Tùng Dương Tử, tùy ý nói.

"Về phần vừa mới cái kia người, miệng không sạch sẽ, phạm Sân Giới, ta thay mặt quản giáo xuống một cái hấn."

Tùng Dương Tử nghe một chút, bà nó! Khẩu khí thật là lớn, người là cái thứ gì, lại dám giáo huấn chúng ta Đạo Quán người.

Bên ngoài bây giờ nhiều người như vậy hạng lấy hai người bọn họ xem, người người đều biết cái này đạo nhân đem Trường Sinh Đạo quán người đánh. Rồi rít suy đoán người này đoán chừng là đến phá quán đi ah!

"Nếu như thế nói, đạo hữu từ đâu tới đây? Pháp phái là cái nào phái? Lão độ sư pháp danh?"

Tùng Dương Tử "Ồ" một tiếng, cười lạnh hai tiếng, tay vuốt râu.

Nguyên bản y theo Tùng Dương Tử tính khí, giờ tay lên liền muốn dạy dỗ một chút cái này không hiểu quy củ Vân Du Tứ Phương Đạo Nhân.

Có thể thấy chung quanh nhiều người như vậy vây xem, lại là ban ngày ban mặt, đột nhiên nhớ tới sư huynh dặn đi dặn lại dạy dỗ, không thể không tạm thời áp chế rồi trong lòng ngọn lửa.

Nhẹ phun một ngụm khí, chịu nhịn tính tình y theo đạo hữu giữa lễ nghi quy củ tường tuân.

"Ha ha! Ta theo Vân Thủy giới mà tới. Tông môn mà! Nói người cũng không biết, về phần ân sư tục danh, người còn không có có tư cách thấy."

"Đốt! Khẩu khí thật là lớn!"

Tùng Dương Tử rốt cuộc không kèm chế được trong lòng hỏa khí, trừng mắt một đôi mắt xanh, nghiêm nghị nói: "Có thể dám cùng ta đánh cờ diễn lễ?"

Cái gọi là đánh cờ diễn lễ, cũng là kết quả luận bàn Đạo Pháp ý tứ.

"Ha ha!" Tay cầm gỗ lễ trượng Đạo Nhân, hóp một cái tửu, ngậm vào trong miệng, đột nhiên hai mắt tròn tròn, há miệng "Phốc" một tiếng phun ra một cái to lớn hỏa cầu.

Hơi nóng ào ào, đập vào mặt, hỏa cầu sáng ngời liêu lỉnh lam sắc ngọn lửa, bên trong đùng đùng vang rền một mảnh, khí thể kinh người, chung quanh hư không cũng chịu đựng không được hỏa cầu tàn sát ra uy áp, rồi rít đùng đùng rung động, từng vòng chậm rãi lan tràn ra.

"Giời ạ!" Tùng Dương Tử trong lòng thầm mắng một tiếng, từ bị Lưu Nhất Minh thiên lôi đánh qua một lần về sau, mỗi lần Lôi loại pháp thuật đã tạo thành phản xạ có điều kiện như vậy hoảng sợ.

Lúc này "Tăng" một tiếng, nhảy lùi lại cách xa hai bước, "Xoảng" một tiếng, rút tay ra bên trong Thiết Kiếm, che ở trước ngực.

"A" chung quanh xem náo nhiệt ần đưa quần chúng rồi rút lui về phía sau, bắt đầu âm ỉ lên, kinh hô liên tục.

"Hảo lợi hại Đạo Nhân, đây là pháp thuật sao?"

"Nhìn làm sao trường quay bên trên đóng bộ phim, phun lửa nhà khói đi biểu diễn lưu động nhỉ?!"

"Không phù hợp không phù hợp so với kia cái lợi hại hơn hơn không thấy đây là lơ lửng có thể hợp điều khiển từ xa hỏa cầu sao?"

Duy trì trượng Đạo Nhân không để ý tới phạm phu tục tử tầm tặc lấy làm kỳ lạ thanh âm, liếc Tùng Dương Tử liếc một chút, lửa trên một bước đường: "Ta xin hỏi người, Đạo Quán bên trong Tự Linh Trận nhưng là người bố trí?"

"Cái gì?" Tùng Dương Tử mi đầu đột nhiên nhú một cái, sắc mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Tự Linh Trận? Cái gì Tự Linh Trận sao?

Từ thấy được Kim gia bên trong biệt thự cây cỏ sum xuê thịnh cảnh, cùng với Đạo Quán bên trong sản xuất phong phú linh khí về sau, hấn và sư huynh Hạc Dương Tử âm thầm cũng đang suy đoán đến là dạng gì trận pháp, cư nhiên như thế bá đạo, có thể cưỡng ép giam giữ thiên địa linh khí nuôi dưỡng nơi này.

Chẳng qua là đáng tiếc, bọn họ sư huynh đệ hai cái đối với Trận Pháp Nhất Đạo không có chút nào nghiên cứu, làm sao cũng xem không rõ.

"Tự Linh Trận? Không hiểu người đang nói gì?"

Duy trì trượng Đạo Nhân kinh ngạc "Ừ?" Một tiếng, liếc mắt nhìn Tùng Dương Tử, vẻ mặt không giống giả bộ về sau, ngay sau đó liền biết, bất giác cười một tiếng, há miệng ra "Hô" bỗng nhiên hít một hơi.

To lớn hóa cầu "Vèo" một tiếng, bị trộm người dùng đến bụng, cuối cùng, Đạo Nhân sờ dạ dày, còn đánh một cái ợ rượu.

"Xôn xao" một màn này, cũng làm ăn dựa quần chúng cho kinh ngạc đến ngây người, cái này ảo thuật còn có thể chơi như vậy, quá trâu bò!

"Được ! Không tệ, tôi một cái nữa."

"Ào ào!" Chung quanh vang lên một mảnh tiếng khen, tiếng vỗ tay như sấm, bầu không khí nóng nảy trào dâng.

Không biết chuyện còn tưởng rằng là Đạo Quan người mời tới hoạt động đây!

Tùng Dương Tử thấy một màn này, cố ý si cười một tiếng, mặt lộ vẻ khinh thường.

Nhưng nội tâm vẫn đối với cái này đạo nhân đề cao cảnh giác, nói cho cùng vừa mới cái kia hóa cầu bộc lộ ra ngoài uy lực thập phần kinh người, không thua gì thiên lôi.

Thật muốn động thủ, mình cũng không nhất định có thể đánh được hắn, không khéo là được ngã quỵ trong tay hắn.

Nội tâm kinh ý thật lâu không đi, này cũng là từ nơi đó xuất hiện, trước có Lưu Nhất Minh trẻ tuổi như vậy Đại Tông Sư, bây giờ lại xuất hiện một cái không rõ lai lịch Đạo Nhân, mảnh này đầu thiên địa đến làm sao?

Cách đó không xa duy trì trượng Đạo Nhân đối mặt mọi người ồn ào lên âm thanh, không có chút nào náo, nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, quay người lại, nhanh nhẹn rời đi.

Vừa đi, một bên hát vang đường:

"Ta có nhất khẩu quyết, thờ dài không chỗ nói."

"Thiên hạ phỏng không được, người người không thể nói, thuận phàm là đến, nghịch là tiên. Lúc này thật khẩu quyết."

"Mọi thứ uổng phí tâm, đều là nói bừa nhẩn nhó!"

Tùng Dương Tử đứng là vẫn còn đề xuống trong lòng xúc động, không có dám ra tay, khóa chặt mi mắt, nhìn Đạo Nhân càng ngày càng xa, thấy được tiến vào phương hướng, mơ hồ hướng Kim gia biệt thự đi, nội tâm cả kinh, vội vàng quay người trở lại trong đạo quan.

Cầm điện thoại lên, gọi thông Lưu Nhất Minh số điện thoại di động.

Lưu Nhất Minh đang ở công xưởng bên trong, tăng giờ làm việc mình khắc hạch tâm trận pháp thạch.

Đầu ngón tay tràn ra một luồng linh khí, ngưng luyện thành đao, xâm nhập ngay ngắn một cái khối ngọc trong đá, "Là tà" đá vụn bay tán loạn, tinh mỹ mà lại phức tạp chạm rồng đường vân từng tầng một nổi lên, từng đạo linh khí bắt đầu dọc theo đường vân chạy trốn, quang hoa tràn ra.

Như thế vận đao như bay, sau nửa canh giờ, mới kết thúc, Lưu Nhất Minh nhẹ phun một ngụm khí, "Hô" bên trong vỡ vụn đảo qua vì khoảng không.

Từ bên hông móc ra bình ngọc, nhỏ ra cái nắp, làm phép từ bên trong lấy ra một giọt Linh Dịch, một mực điểm tới, "Hô" một tiếng, lạng lẽ biến mất trận pháp trong đá tâm vị trí.

"Ồng" một tiếng, trận pháp trong đá khảm nam viên cầu bắt đầu vận chuyển, chung quanh linh khí bị câu dẫn tới, cả phòng thom ngát.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Người đến từ nơi nào

Lưu Nhất Minh cúp điện thoại về sau, ánh mắt hơi hơi híp lại, từ bày Tụ Linh Trận về sau, mơ hồ đã cảm thấy sẽ đưa tới cái thế gian này một ít vô thượng tồn tại chú ý. Chẳng qua là không nghĩ tới nhóm đầu tiên người vừa tới đều là chút ít tôm tép nhỏ bé, không chịu nổi một kích, khó nhập Lưu Nhất Minh pháp nhãn.

Thấy Tùng Dương Tử lời nói về sau, nội tâm hơi có chút mong đợi, về phần thực lực đối phương, Lưu Nhất Minh không tin thế gian này còn có cái thứ 2

tu chân cao thủ tồn tại, nếu quả thật có lời, Tu Luyện Giới chắc có hẳn truyền thuyết mới đúng, sẽ không còn không có bữa bãi vô danh.

Đêm trước, Hạc Dương Tử nói, hiện nay còn sống, trừ cái... kia chứng bạch cốt cảnh Nhất Đẳng lão hòa thượng, bước nhập Hóa Cảnh Tông Sư cao thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hơn nữa thực lực toàn bộ dừng bước tại Luyện Khí Hóa Thần rãnh trời một bên, không bước qua được.

Lịch đại Đạo Môn các chi các phái lưu truyền tới nay Đan Kinh văn thư, đối với Luyện Khí Hóa Thần nặng nề kỳ quái, cũng nói không rõ ràng, khó mà miêu tả.

Cho tới hậu nhân, tất cả đều giống như người mù sờ voi một dạng ở trong bóng tối chật vật tìm tòi, khó gặp một luồng ánh rạng đông.

Hạc Dương Tử đã về cõi tiên sư phụ cũng chỉ có thể nói cái... kia là không thể nói nói cảnh, huyền diệu chỗ tinh vi, khó mà dùng ngôn ngữ hình dung, cho nên lưu lại trắng.

Cái này Lưu Nhất Minh ngã cũng hiểu, cùng Tu Tiên Thế Giới trong, chính mình tập luyện Thông Thiên Côn Pháp một thức sau cùng, Phá Thiên côn độc nhất vô nhị, chỉ có thể tự lĩnh ngộ, không tốt miệng truyền. Thật trên thế gian lời nói khó mà mô tả đi ra, chỉ có thể dựa vào tu luyện giả chính mình qua thể ngộ.

Ủy thác trong lúc, Lưu Nhất Minh đem Thiên Bồng Xích lấy tới, vuốt ve phong cách cổ xưa hùng hậu xích thân, cảm khái vạn phần. Tự có cần phải rút thì gian, qua hỏi thăm lần trước trúng tà cái... kia Thủ Đồ đến mỹ phụ.

Nếu muốn để cho Thiên Bồng Xích tiến hóa, chỉ có hai loại biện pháp, một loại là khiến nó hút đại lượng tinh thuần linh khí, có thể chính mình tu luyện cũng không đủ dùng, hướng chỉ, Thiên Bồng Xích một khi mở ra Thao Thiết kiêu, đó cũng không phải là nuốt chừng nóc ừng ực, không phải là hút sạch hút khô không thể, không khéo trận pháp bao trùm nơi liền sẽ biến thành một nơi Hoang Vũ Chi Địa.

Mà loại phương pháp thứ hai cũng là khiến nó thôn phệ tà mị Âm Khí, đây là đại bổ chi vật, thứ nhất Thiên Bồng Xích yêu thích.

Đang ở suy nghĩ thời khắc, bên ngoài vang lên một hồi hỗn loạn, kêu la om sòm, "Thình thịch" một hồi tiếng đánh nhau, tiếng khiển trách không ngừng truyền tới.

Lưu Nhất Minh "Bá" xuống một cái, thân hình thoát một cái, tại chỗ biến mất, lại xuất hiện thì đã đứng tại biệt thự trước mặt trong bụi cỏ hoa.

Chỉ thấy, một cái phát ra Đạo Nhân tay cầm gỗ lê trọng, bước vào trong buổi hoa.

Ở một đám Kim gia nhân viên bảo an trong vây công, như là đi dạo trong sân vắng, tùy ý khua tay trong tay gỗ lê trọng, chỉ nghe "Thình thịch" một hồi tiếng va chạm

Khua tay ASP co dân sứa côn Kim gia nhân viên bảo an rồi rít thét lên bay rớt ra ngoài, lăn lộn ở trong bụi hoa, áp đảo một mảnh.

Trong nháy mắt đã đã thương mười mấy người, Tào Văn Bản tay cầm sứa côn, nổi giận gầm lên một tiếng, tung người liền muốn nhào tới.

"Tất cả dừng tay, toàn bộ trở về!"

Lưu Nhất Minh tay cầm Thiên Bồng Xích đeo ở sau lưng, khẽ quát một tiếng, thanh âm lại như ào ào thiên lôi, nổ vang ở trong lòng mọi người.

Tào Văn Bản cắn xuống một cái răng, không cam lòng lui ra, chỉ huy thủ hạ đem bị thương người đỡ xuống qua liệu thương.

Bọn hạ nhân cũng rối rít thối lui, đại thiếu gia lời nói, bọn họ không được dám không nghe.

Duy trì trọng Đạo Nhân từ Lưu Nhất Minh hiện thân thời khắc, Kim gia người còn không có phát giác thời khắc, hẳn cũng đã chú ý tới.

Từ tiến vào Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự về sau, nhìn thấy đại thụ che trời, ngưng kết không tán linh khí về sau, càng xác định đây là Tụ Linh Trại không thể nghi ngờ.

Nội tâm mừng như điên không dứt, tự từ hạ giới tới nay, ngại vì mảnh thiên địa này linh khí khô kiệt, vô pháp tu luyện, chính mình tu vì một mục ở đi xuống ngã, thương thế đến nay chưa lành.

Một mục tìm kiếm địa linh nhân kiệt nơi, tốt tu luyện khôi phục thương thế, nhưng vẫn không có thể tìm được hài lòng nơi.

May mà đi ngang qua nơi đây, trông thấy nơi này giữa không trung ngưng tụ không rời Từ khí, nguyên tưởng rằng là một khối tự nhiên tạo thành bảo địa, không nghĩ tới lại có thể phát hiện Trận Pháp Đại Sư, cái này làm cho tha phương làm sao không vui.

Lưu Nhất Minh đầu tiên nhìn thấy Đạo Nhân về sau, liền từ trên người hắn ngửi được một cỗ Tiên Hiệp Thế Giới vị đạo, mặc dù nhưng đã rất nhạt, nhưng quả nhiên kỳ lạ không bình thường.

Nội tâm kinh dị, chẳng lẽ trừ ta, trên thế giới này còn có cái thứ 2 xuyên việt về người vừa tới?

Cái này làm cho hấn sinh lòng cảnh giác, cho nên không có lập tức liền xuất thủ, mà chính là quan sát một chút.

Yên lặng cảm ứng xuống một cái, Đạo Nhân Hậu Thiên Cảnh trung kỳ, hơn nữa nội tức có chút rối loạn, dường như bị thương trên người, trong kinh mạch linh khí có chút không khống chế được, bất ngờ tiêu tán ra bên trong thân thể.

Lưu Nhất Minh nội tâm kinh dị, hấn cũng không biết, Đạo Nhân nội tâm dâng lên sóng lớn, nhìn Lưu Nhất Minh tuổi trẻ không thể tưởng tượng nổi mặt, cảm ứng xuống một cái trên người hấn phát ra khí cơ, Hậu Thiên Cảnh, khí thể mơ hồ trên mình.

Cái này làm cho trong lòng của hấn cùng lo lắng có nghi hoặc, phụ thân không phải nói, mình là mấy trăm năm qua người thứ nhất rơi vào hạ giới người sao? Làm sao còn có người? Không phù hợp không phù hợp người này cùng mình hạ giới thông đạo không phải là cùng một cái.

"Hí! Chẳng lẽ Vân Thủy giới, còn có hấn bí mật thông đạo sao? Điều này sao có thể?"

Đạo Nhân trong lòng đang đang lẫn lộn thời khắc, liền thấy trước mặt Lưu Nhất Minh hai mắt một cái đang mở hí, khẽ quát một tiếng, "Khởi trận!"

Nói xong, "Ồng" một tiếng, đã sớm bố trí xong nhiều ngày Huyền Trận bắt đầu khởi động, trong chốc lát, Kim gia trong biệt thự tràn ngập nồng nặc vân vụ, tiếp Thiên liên Địa, gió lạnh trận trận, quái thanh liên tục, ngoại nhân không nhìn thấu không nói, cũng là trước mặt cũng không muốn thấy được, chạm được. Nhìn như rất gần, có thể đụng tay đến, kì thực xa không thể thành.

"Đạo hữu, ta không thể nghi ngờ mạo phạm! Chỉ muốn hỏi một chút, người đây chính là Tụ Linh Trận?"

Duy trì trạng Đạo Nhân lớn tiếng nói, một lời vừa ra, âm ba trận trận, ở trong biển mây lật qua sóng lớn, đối diện hướng Lưu Nhất Minh nhào tới.

"Ha ha! Người là người phương nào?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng bên dưới, nguyên bản đối diện trùng kích tới sóng lớn, đánh toàn nhĩ, hết quá mức hóa thành mây đạo cự kiếm, đâm về phía Đạo Nhân.

"Bản đạo chính là Triều Vân Tông Thất Kiếm một trong Tứ Đồ Liệt."

Tứ Đồ Liệt vừa nói, một bên làm phép quơ múa trong tay gõ lễ trọng, liền nghe "Thình thịch" sấm sét nổ, vân vụ ngưng kết cự kiếm hóa thành nổ tung, hóa thành hơi nước, về lại trong mây mù.

Bực này sơ cấp Huyền Trận đối với Hậu Thiên Cảnh cao thủ mà nói, thật sự không đáng nhắc tới, cũng liền có thể lừa gạt xuống một cái không hiểu Đạo Pháp ngu phu a.

Tứ Đồ Liệt vừa nói, một bên mở ra pháp nhãn, nhìn vân vụ về sau Lưu Nhất Minh về mặt.

Lại thấy người trẻ tuổi này thấy thờ ơ không động lòng, cũng không có lộ ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua dường như.

Lưu Nhất Minh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Đạo Nhân, nội tâm nổi lên nghi ngờ, Triều Vân Tông, cái thế giới này cũng không có Triều Vân Tông, chính mình đối trước chỗ Tiên Hiệp Thế Giới trong cũng không có Triều Vân Tông môn phái này.

"Người đến từ nơi nào?"

Duy trì trạng Đạo Nhân mắt lộ ra tinh quang, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ người không biết Triều Vân Tông, người chẳng lẽ không đứng đến từ Vân Thủy giới sao?"

"Điều này sao có thể?"

"Vân Thủy giới? Cái gì Vân Thủy giới, ta chưa từng nghe nói qua, người không phải là cái thế giới này người?"

*** Cảm ơn Lighters đã đề cử NP.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Pháp thuật bên trên xem hư thực

Tur Đồ Liệt nhìn Lưu Nhất Minh nhãn quang lấp lánh không yên, trong lòng kinh hãi không dứt, não hải tốc độ cao chuyển động.

Nhớ mang máng, tông môn bí tịch ghi lại đại hủy diệt sự kiện.

Địa Cầu ở ước chừng 65 triệu năm trước, nghênh tới một lần đại hủy diệt, thật may Triều Vân Tông Lão Tổ liên hợp hần Tu Chân Giới đại môn phái, bày siêu cấp trận pháp, chinh thể dời thoát khỏi Địa Cầu, hơn nửa hợp lực phong cấm này vùng thế giới nhỏ, cùng ngoại giới đoạn tuyệt liên hệ.

May mắn tránh thoát lần này Thiên Địa Hạo Kiếp, sơ sót giữa, mấy trăm năm vừa qua, lão tổ mờ ra kết giới thông đạo, dò xét tới địa cầu đã thành từng cái cái tinh cầu màu đỏ, khắp nơi tràn ngập dung nham cùng độc khí, ngày xưa cổ thụ chọc trời, ức vạn các loại vật toàn bộ diệt tuyệt. Đã biến thành một cái dunge bóng.

Lão tổ không cam lòng, bởi vì phong cấm cái này một vùng thế giới nhỏ quá nhỏ, hơn nữa Tiểu Thiên Địa là cố định, mang bầu nhân khẩu nhưng là không ngừng tăng trưởng, huống chi còn có tu luyện giả vĩnh viễn không có điểm dừng linh khí nhu cầu, một ngày nào đó hội nhộn nhịp.

Vì thế có ý ở Côn Lôn Sơn thủ phủ, bí mật kiến thiết một cái Cổ tế đàn, để người đời sau có thể tiếp tục dò xét Địa Cầu tình huống, sau đó mỗi năm trăm năm mở ra một lần kết giới, phái hạ nhân giới dò xét, phát giác môi trường trái đất đang từ từ hồi phục, lần nữa tỏa sáng đi ra sinh cơ.

Tin tức truyền về Vân Thủy giới về sau, toàn bộ Tu Luyện Giới người cũng xôn xao, cái này dù sao cũng là chính mình nơi sinh ra, nếu như Địa Cầu có thể khôi phục như trước kia linh khí dư thừa lý tưởng trong hoàn cảnh, Vân Thủy giới Tu Luyện Giới hiệp hội tổ chức cũng không cần đang đối với nhân khẩu tiến hành quản chế, linh khí cung ứng cũng sẽ từ từ buông ra.

Sau năm trăm năm một lần hạ giới về sau, Địa Cầu tuy nhiên hoàn cảnh ở mỗi ngày càng thay đổi xong, nhưng khôi phục chậm chạp, đất trời sinh ra linh khí thấp phần mỏng manh, có hạ giới người tham luyện nhân gian phạm nhân nữ tử mỹ mạo, nhất thời vui vẻ về sau, lưu lại con nôi dối, không đành lòng con cháu đời sau năm mươi mà chết, cố ý truyền xuống đạo thống công pháp, từ từ mở ra phạm nhân con đường tu luyện.

Lại năm trăm năm, Địa Cầu linh khí từ từ hồi phục, đạt tới thịnh vượng kỳ hạn, không biết làm sao thời gian quá ngắn, cũng không lâu lắm, liền bắt đầu đi xuống dốc.

Đạo Môn một đường cũng dần dần suy bại, từ từ đoạn truyền thừa.

Người cuối cùng năm trăm năm quá khứ, làm Địa Cầu linh khí biến mất hầu như không còn về sau, địa tâm linh mạch linh căn hoàn toàn khô héo, từ từ hướng đi từ vong.

Vân Thủy giới người hoàn toàn đối với nơi sinh ra mất đi khao khát, bắt đầu áp dụng trong lịch sử nghiêm khắc nhất nhân khẩu khống chế chính sách, nghiêm cấm âm thầm sinh đẻ, người vi phạm lập tức xử tử.

Đồng thời vì tránh cho Địa Cầu không khí ô nhiễm xâm nhiễm Vân Thủy giới, cũng vì phòng ngừa mở ra thông đạo đến linh khí tràn ra ngoài, kinh qua tu luyện giả hiệp hội nhất trí đồng ý, hoàn toàn phong ấn kết giới thông đạo.

Côn Lôn Sơn Cổ tế đàn từ từ không người chiếu cố, càng ngày càng đổ nát, dần dần biến mất ở tuế nguyệt trong trường hà.

Tur Đồ Liệt bởi vì thiên phú, tuy nhiên âm thầm sinh hạ con nôi dối, phạm tử tội, nhưng đảm nhiệm Triều Vân tông Thập Đại Trưởng Lão Tur Đồ Phó, không đành lòng duy nhất tôn tử bị xử tử, lại đang hần trông chừng kết giới thông đạo, vì vậy tư tâm quỷ phá, len lén mở ra phong ấn, đem Tur Đồ Liệt lưu đầy tới hạ giới.

Ai nghĩ được, Côn Lôn Sơn Cổ tế đàn mục nát bại không chịu nổi dùng, nhận được tín hiệu, chỉ lóe lên một lúc sau liền không chịu nổi gánh nặng, Truyền Tông Môn từ từ tắt, mất đi liên tiếp không gian thông đạo tác dụng.

Hơn nữa bị cây mây và dây leo cự thạch cổ thụ bao trùm, lòng đất sâu vài chục thước, chờ đến Tur Đồ Liệt một truyền tông xuống, tới gần giới điểm thì, thông đạo thoáng cái vỡ tan.

Tur Đồ Liệt không thể không, miệng phun tinh huyết, hủy diệt thượng phẩm phòng thân linh thảo, thích mới tránh thoát một kiếp.

Chờ đến hần hiện thân ở Cổ trên tế đàn, nhưng lại bị cự thạch đè người, tối thui không thấy ánh mặt trời, lúc này nhận trọng thương, thật vất vả bò ra ngoài, tu dưỡng nửa tháng mới thở phào được một hơi.

Nhưng là cảnh giới đã từ Hậu Thiên cảnh hậu kỳ rơi vào trung kỳ, hơn nữa nội thương chưa lành, lại không cách nào thu thập linh khí, thương thể một mực không chiếm được tu bổ, vì thế lôi kéo thân thể tàn phế, tìm kiếm khắp nơi phong thủy bảo địa.

Tur Đồ Liệt tâm niệm thay đổi thật nhanh, xem Lưu Nhất Minh vẻ mặt không giống giả bộ, nội tâm nghi hoặc không được.

Người nếu không phải từ Vân Thủy giới xuống tội nhân, chẳng lẽ là sinh trưởng ở địa phương này người tu đạo?

Cái này không thể nào, ta từ trên người người cảm ứng được rõ ràng là rất lợi hại chính tông tu luyện giả khí tức.

Cái này cùng mình hạ giới tới nay gặp phải Đạo Nhân hoàn toàn bất đồng, có phải hay không mấy ngàn năm trước ta Vân Thủy giới tu sĩ hạ phạm thì lưu lại đạo thống lại tái hiện nhân gian?

Lưu Nhất Minh xem lên trước mặt Tư Đồ Liệt, nhủ thầm, kết luận người này không phải là cái thế giới này người, nội tâm kinh sợ, rất là lo lắng, tuy nói người này thực lực bình thường, lại lại là mang thương thân thể. Khó bảo toàn phía sau sẽ không có sư huynh sư trưởng loại, chẳng qua là người này là như thế nào bị thương, phải biết bước vào Hậu Thiên Cảnh, có thể thi triển pháp thuật, ở cái thế giới này đã là vô thượng đồng dạng tồn tại.

Chẳng lẽ trên cái thế giới này còn có ẩn tàng vô thượng tồn tại?

Cái này cũng không do Lưu Nhất Minh không được lo lắng, xem ra cái thế giới này còn có một chút chính mình không hiểu một mặt.

"Vân Thủy giới là nơi nào? Người là thế nào đi tới nơi này?"

Tư Đồ Liệt nheo cặp mắt lại, giao hoát ánh mắt nhìn xem Lưu Nhất Minh, tiểu tử muốn lôi kéo ta lời nói, người còn quá non nớt.

Khẽ cười một tiếng, thờ ơ nói: "Tâm tựa như mây trắng thường tự tại, ý như nước chảy ném đồ vật."

Lưu Nhất Minh khước miệng khẽ động, nhẹ giọng nói: "Mây bay nước khô, người thuộc về nơi nào?"

Đạo Nhân ngao nghể viết: "Mây bay trắng sáng lên cao, nước khô minh châu xuất hiện."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, miệng niệm pháp quyết, đột nhiên quát lên: "Cửu Thiên Thần Lôi, thấy ta hiệu lệnh!"

Lời nói đã đến nước này, vậy cũng chỉ có pháp thuật bên trên xem hư thực.

Lưu Nhất Minh vừa dứt lời, Kim gia trong biệt thự khoảng không nguyên bản là ngưng kết tầng mây thật dày bên trong, tụ hợp ức vạn cái thiểm điện, giống như long xà đồng dạng tới lui tuần tra xuyên toa, phát ra cuồng bạo tiếng sấm.

Tư Đồ Liệt trong giây lát ngẩng đầu một cái, sắc mặt đột biến, con ngươi trợn thật lớn, bật thốt lên: "Cửu Thiên Dẫn Lôi Quyết? Người là Thần Tiêu Phái đệ tử?"

Đang khi nói chuyện, Đạo Nhân trong tay gỗ lê trượng bắt đầu giống như rắn một dạng uốn éo. To lớn trượng thủ nhô ra, bành trướng, biến hình, đột nhiên giữa biến thành một con kim long đi ra. Trên thân Long Lâm Giáp có thể thấy rõ ràng, trông rất sống động.

Hai cái trượng chồm râu dài, nghiêng phong phiêu động, giương nanh múa vuốt, trợn mắt trợn tròn, trừng mắt bầu trời lôi vân.

Lưu Nhất Minh ánh mắt híp lại, rõ ràng đây là Đạo Nhân tùy thân Linh Khí, biến ảo mà ra.

"Đại Thiên Hình Phật, diệt!"

"Phi Long Tại Thiên, tiến lên!"

Hai người cơ hồ là đồng thời phát ra khẩu quyết, "Răng rắc" một tiếng, trong lôi vân đột nhiên lộ ra một tia chớp, hướng về phía dương vũ dương uy Kim Long bắt đi.

Biến ảo đi ra Kim Long không yếu thế chút nào, cái đuôi ngăn lại, thân thể rung một cái, quanh thân kiện hàng vân vụ Thủy Khí bị dưới một kích này, vang rền thành phiến, phát ra điếc tai tiếng nổ.

Long theo Vân, hồ Thừa Phong. Một chút cũng không giả.

Không có mây, Long căn bản là không bay nổi.

Kim Long "Vèo" một tiếng, giãy dụa đón đầu mà lên, mở cái miệng rộng, "Rống" một tiếng rống gầm, một đạo hồng sắc giống như dung nham đồng dạng hỏa diễm bật bắn mà ra.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, văng lửa khắp nơi, tạo thành sóng xung kích "Hô" một tiếng, đem bốn phía tràn ngập vân vụ quét một cái sạch.

Thiểm điện biến mất, Kim Long cũng không ngại, hướng về phía bầu trời lại lần nữa phát ra "Rống" tiếng rống ngâm, thần thái dương dương đắc ý, phách lối cùng cực.

Lưu Nhất Minh đối với cái kết quả này, cũng không nghĩ là, dù sao cũng là Linh Khí, đối với cái này nhân gian thiên lôi, uy lực nếu so với Tu Chân Giới thiên lôi yếu nhiều.

Chương 204: Phụng ta làm chủ

Tư Đồ Lôi thấy vậy hài lòng cười một tiếng, tay kết pháp quyết, hướng về phía Lư Nhất Minh xa xa nhất chỉ,

"Người tuổi trẻ, ta có một lời cho biết, bất luận ngươi là tới từ nơi nào, chỉ cần ngươi chịu phụng ta làm chủ, ta bảo ngươi trường sinh bất tử!"

Lư Nhất Minh thấy bất cười không dứt, ta Lư Nhất Minh đời trước tu đạo mấy trăm năm, đã sớm bước vào Thần Cảnh, há có thể phụng ngươi làm chủ, đây không phải là trò cười mà!

Trừ ân sư Niếp Thừa Phong, trong thiên địa, không người nào có thể làm cho mình phụng hấn làm chủ, không người có thể làm cho mình cúi đầu. Ngươi chẳng qua chỉ là một cái hạ giới tội nhân, há dám như thế nói lớn không ngượng!

Lư Nhất Minh lạnh lẽo hấn, khẽ quát một tiếng, "Ngươi xứng sao?"

Tư Đồ Liệt thấy sững sờ, cau mày, sắc mặt tái xanh, trừng mắt Lư Nhất Minh, hi hữu nói tàn khốc uy hiếp đường: "Người tuổi trẻ, không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Âm trầm trầm cười một tiếng nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, ngươi chẳng qua chỉ là sinh trưởng ở địa phương này một phạm nhân, tình cờ cơ duyên lấy được Thần Tiêu Phái truyền thừa."

"Ngươi cũng đã biết, này Thần Tiêu Phái ở ta Vân Thủy giới trong, thuần túy chính là một cái bắt nhập lưu tu chân môn phái, ta đến từ Vân Thủy giới Thập Đại Môn Phái Triều Vân tông, chính là siêu cấp tông phái, tông môn trường sinh đạo pháp trường tồn thế gian."

"Chỉ cần ngươi nguyện ý đi theo ta, phụng ta làm chủ, thay ta hiệu lực, lại hướng một ngày, chưa chắc không có khả năng mang ngươi trở lại Thượng Giới, đến trường sinh đạo pháp, thành tựu thần tiên quả vị, tiêu dao trong thiên địa, cùng Nhật Nguyệt đồng tồn."

Lư Nhất Minh thấy trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, lại có cái này các nơi, cái này không theo chính mình một giác mộng nhập mang ra bên trong Tiên Hiệp Thế Giới một dạng sao? Chỉ bất quá coi như quan trọng tiêu hồ gỏi chính mình còn chưa phát hiện một tia tung tích.

Tư Đồ Liệt bén nhạy phát giác Lư Nhất Minh trong mắt vẻ kinh dị, cho là hấn đã tâm động, trong lòng dâng lên một cỗ vui sướng.

Hiện nay đối với Tư Đồ Liệt mà nói, bây giờ cần gấp Lư Nhất Minh Tụ Linh Trận liệu thương, chỉ cần thương thế khôi phục, khôi phục thực lực đến Tiên Thiên cảnh sơ kỳ về sau, tiểu tử này đối với mình liền bất kể cái gì cũng vô dụng.

Không những vô dụng, thực tế còn là một phiền toái người, Địa Cầu linh khí khô kiệt, hấn thấy, sợ rằng chỉ có lấy trộm toàn bộ Địa Cầu vạn vật sinh khí, mới có thể cung một người Chứng Đạo thành công đi!

Liền hấn cũng không có đem cảm, như thế nào dùng Lư Nhất Minh cái gánh nặng này với hấn phân chia đồ ăn tư nguyên.

Tư Đồ Liệt tiếp tục khua môi múa mép, hướng dẫn từng bước nói: "Như thế nào, người tuổi trẻ, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta bây giờ liền có thể truyền cho ngươi một môn công pháp, uy lực ở Cửu Thiên Dẫn Lôi Quyết trên."

Lư Nhất Minh cười một tiếng, quyết miệng môi, lạnh nhạt nói: "Ta là người không thích làm cho người ta làm chó sai sử, bất quá ngươi nếu như tình nguyện lời nói, ta đến không ngại nhận ngươi làm nô tài!"

"Ngươi!"

"Hảo hảo hảo! Nếu không nghe lương ngôn, vậy thì ăn chịu đau khổ đi!"

Cùng lắm, làm tàn phế ngươi, bản đạo cường ép chiếm đoạt nơi này.

Tư Đồ Liệt nghĩ tới đây, hướng về phía giữa không trung giương nanh múa vuốt Từ kim thanh long nhẹ miễn cưỡng hô: "Kim Long nhả càn! !" "

Kim Long giãy dụa thân thể, rung đùi đắc ý, giương nanh múa vuốt, kéo theo một đám mây vụ, bỗng nhiên nhào tới.

Kính qua địa phương, mưa bụi lẫn lộn, từng hồi rùng rợn.

Thoáng chốc, Kim Long đã bay đến Lư Nhất Minh đỉnh đầu, gào to một tiếng, mở ra miệng to như chậu máu, "Phốc" phun ra một đạo xích hồng sắc dung nham.

Liệt diễm ào ào, hơi nóng bức người!

Tư Đồ Liệt ở phía dưới dương dương đắc ý, thần thái ngạo nghễ, ta đến muốn nhìn một chút, ngươi như thế nào ngăn trở ta một kích này,

Lưu Nhất Minh đã sớm thủ thế chờ đợi, linh khí rót vào Thiên Bồng Xích, đen nhánh Thiên Bồng Xích trong nháy mắt trở nên tỏa ra ánh sáng lung linh đứng lên, linh khí theo rồi ren phức tạp đường vân vận chuyển không ngừng, mơ hồ vang lên tiếng sấm nổ tiếng.

"Oành" Lưu Nhất Minh rón mũi chân, "Vèo" một tiếng, tung người nhảy một cái, người đã ở giữa không trung trong mây, chân đạp ở dung nham bầu trời, hướng về phía dưới chân Kim Long nhất cơn quét tới.

"Thiên Xích Phục Ma!"

Nói xong, Thiên Bồng Xích đột nhiên duỗi dài một trượng có thừa, hắc sắc xích thân thể mặt ngoài hiện ra mấy chục ngàn cái bất quy tắc hồ quang điện, thân uy hiển hách!

Chiếu Kim Long đầu, quay đầu liền đánh vào, thế nặng như núi.

"Oành "

Kim Long tuy nhiên hết sức giãy dụa, muốn né tránh, nơi nào lẩn tránh gấp! Chỉ nghe "Oành" một tiếng vang thật lớn, "Hô" một tiếng mãnh liệt sóng xung kích đem bốn phía vân vụ quét một cái sạch, tầm mắt thoáng chốc trống trải.

Kim Long kêu gào một tiếng, thân thể đột nhiên nổ tung, tứ phân ngũ liệt, biến mất tại bên trong mây mù.

Từ Đồ Liệt "A" thất kinh, vội vàng dò xuất thủ, làm phép thu hồi gỗ lê trượng. Tới tay về sau định thần nhìn lại, chính mình Từ Kim gỗ lê đầu trượng bộ đã vỡ vụn, toàn bộ thân trượng phủ đầy vết nứt, hiển nhiên linh tính đã mất, thành phế phẩm.

"Nha!" Từ Đồ Liệt đau lòng liên tục giậm chân, vẻ mặt thương tiếc biểu tình, khí cả người run lẩy bẩy.

"Cái này không thể nào, người rõ ràng là cấp thấp Linh Khí, làm sao có thể làm tổn thương ta Thượng Phẩm Linh Khí?"

Hắn không nghĩ ra, cái này Thiên Bồng Xích nhìn, linh tính rất bình thường, thuộc về Phẩm Giai rất thấp Linh Khí, liền biến hóa mà ra đều làm không được đến. Làm sao có thể khiến cho chính mình Từ kim thanh long đối thủ.

Lưu Nhất Minh lạnh lùng liếc hắn một cái, khinh thường tại trả lời hắn vấn đề, Thiên Bồng Xích gấp yếu làm theo mệnh, cùng mạnh hơn mạnh hơn, có thể tự mình tiến hóa.

Đời trước, liền hắn cũng không biết Thiên Bồng Xích có thể tiến hóa tới trình độ nào, tựa hồ vĩnh viễn không có điểm dừng.

Trong tay người Từ Kim gỗ lê trượng chẳng qua chỉ là một cái Thượng Phẩm Linh Khí, tuy là Cực Phẩm Linh Khí, cũng khó cùng Thiên Bồng Xích chống cự.

"Cửu Thiên Thần Lôi, Đại Thiên Hình Phạt, diệt!"

Lưu Nhất Minh thần niệm hét ra lệnh xuống một cái, "Răng rắc" một tiếng vang rền, theo trong lôi vân đột nhiên lộ ra số đạo thiên lôi, giao thoa lấy chụp vào Đạo Nhân.

"Chút tài mọn!"

Đạo Nhân "Đằng" xuống một cái, thi triển thân pháp, ở trong mây mù xuyên toa né tránh, đường đạo thiên lôi, ở hắn trước người sau người, không ngừng nổ tung, biến mây lẫn lộn, con lốc trận trận.

Nguyên bản hắn muốn lấy dưới bên hông Từ Kim Hồ Lô, đây cũng là Thượng Phẩm Linh Khí, có thể vừa nghĩ tới gỗ lê trượng kết quả, nội tâm trừ trù, sợ hãi một khi lấy ra Từ Kim Hồ Lô về sau, sợ là sẽ phải cùng Từ Kim gỗ lê trượng một cái kết quả.

Không thể làm gì khác hơn là trước thi triển thân pháp, tìm cơ hội áp sát tới Lưu Nhất Minh trước mặt, bằng vào chính mình trung phẩm thân pháp, đoạt trong tay hắn Giới Xích, nhìn người có thể làm gì!

Lưu Nhất Minh nhìn hắn ở trong sân chọn tới chọn lui, lạnh rền một tiếng, vừa nhảy động thiểm điện không được gián đoạn đập xuống đến, một bên nâng tay lên bên trong Thiên Bồng Xích, quát khẽ: "Phục Ma Côn!"

Cánh tay vung xuống, "Hô" một tiếng, nhộn tiếng xé gió, khuấy động vân vụ lẫn lộn mờ, tạo thành gợn sóng.

Một đạo hắc sắc Côn Ảnh, theo trong biển mây đột nhiên vươn ra, chiếu Từ Đồ Liệt trán "Oành" một tiếng liền gõ xuống.

Đạo Nhân lúc này lật một cái liếc mắt, cả người run run xuống một cái, muốn uống rượu say một dạng lung la lung lay, Từ Đồ Liệt nỗ lực trợn to hai mắt, hết sức không chế thần thức, chống cự này cổ chấn động sóng tạo thành cảm giác hôn mê.

Trong miệng quát khẽ: "Tĩnh lại! Tĩnh lại!"

Đang lúc ấy thì, "Răng rắc" số đạo thiểm điện liên tiếp đánh tới, đùng đùng một hồi vang rền,

"A . . ."

Đạo Nhân bị thiểm điện đánh trúng, thân thể theo quả banh da một dạng ở trong mây mù nhảy lên có rơi xuống khỏi, tiếp lấy lại bị gạt khỏi, tiếng kêu rên liên hồi, cả người ngọn lửa bay lên, khói xanh ào ào.

Trong miệng luôn miệng la lên: "Dừng tay, đạo hữu, dừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Người muốn làm gì

Thiểm điện rậm rạp, Tư Đồ Liệt vương trái vương phải, nhảy tung tăng, cả người bốc lửa mang khói, nội thương bị thôi phát, không kiềm được liền nhả mấy ngụm máu tươi.

Tư Đồ Liệt trong miệng nhượng bộ, đáng tiếc Lưu Nhất Minh không có chút nào ý động, vẫn điên cuồng nổi giận không ngừng, thiểm điện đuổi theo hấn đánh.

Tư Đồ Liệt nhất thời sinh lòng hối hận, thật là nhìn lầm, làm sao cũng không nghĩ tới một cái như vậy sinh trưởng ở địa phương này Hạ Giới tu sĩ, lại có thể ừng có lợi hại như vậy Linh Khí.

Nhất côn liền đem chính mình thượng phẩm Tử Kim gỗ kê trượng đập thành phế phẩm, linh tính mất hết.

Trong tay hấn Thiên Bồng Xích Phẩm Giai, ít nhất cũng phải là Tuyệt Phẩm Linh Khí mới có thể.

Nhưng là bức này Phẩm Giai Linh Khí, làm sao có thể lưu lạc đến hạ giới, cái này cần cỗi thế giới, không nghĩ ra nha! Không nghĩ ra!

Chẳng lẽ tiểu tử này là ta Văn Thủy giới đại năng Hạ Giới thì, lưu lại hậu nhân hay sao? !

Tư Đồ Liệt tâm niệm thay đổi thật nhanh, cổ nén đau đớn, cường lực hít sâu một hơi, điều động đan điền linh khí, thi triển Triều Vân tông độc môn cao giai thân pháp "Tróc Vân Lý Nguyệt", chỉ nghe "Vèo" đến một tiếng, Đạo Nhân thân hình thoát một cái liền tại chỗ biến mất.

Mấy cái lên xuống giữa, ở trong biển mây, chọt trái chọt phải, cấp tốc xuyên toa, khuấy động bốn phía vân vụ chấn động lẫn lộn không ngừng.

Lưu Nhất Minh mở ra pháp nhãn, lạnh rên một tiếng, "Phong Linh quyết" gia trị thân mình, thân pháp đối với thân pháp, chính mình Phong Linh quyết thuộc về cao cấp thân pháp, như gió vậy nhẹ nhàng, giống như nhanh như gió tấn liệt.

"Vù vù" vang lên, Vân Hải lẫn lộn khởi sóng lớn, phong vân kích động.

"Người cho ta ở lại chỗ này!"

Lưu Nhất Minh đoạn quát một tiếng, nâng lên Lôi văn giăng đầy, hồ quang điện bắn ra bốn phía Thiên Bồng Xích liền vùng xuống, bị chặn lại Tư Đồ Liệt bất đắc dĩ, Tử Kim Hồ Lô không dám dùng, chỉ có thể động dụng bảo mệnh thượng phẩm hộ thân Linh Phù.

Nhưng dù cho như thế, cũng chưa chắc có thể chống đỡ, Thượng Phẩm Linh Khí Tử Kim gỗ kê trượng cũng bị không được Thiên Bồng Xích nhất kích, Tư Đồ Liệt nội tâm khí chưa đủ, ngoan hạ tâm, mãnh kích ở ngực, "Oa" phun ra một ngụm tinh huyết, phun ở lơ lửng ở trước mặt thượng phẩm hộ thân Linh Phù bên trên.

Tay kết pháp quyết, miệng đọc chú ngữ, Linh Phù bên trên phù văn lấy được tinh huyết bồi bổ về sau, thoáng chốc ánh sáng phát ra rực rỡ.

"Ông" một tiếng, biến hóa mà ra, tạo thành một cái phòng ngự Quang Thuần đi ra, phía trên giăng đầy tinh mỹ phức tạp trận đồ, quay tròn xoay tròn không ngừng, phát ra "Vo ve" âm thanh.

Nhìn một cái phòng ngự hiệu quả cũng không tệ, cho dù là như vậy, Tư Đồ Liệt vẫn không yên tâm, điều phối sử dụng bên trong đan điền không nhiều linh khí, gắng sức rót vào Linh Phù bên trong, cứ thế mà đem phòng ngự lồng ánh sáng độ dày kéo dài dài hơn một thước.

Mới vừa vừa hoàn thành một loạt động tác này, Lưu Nhất Minh Thiên Bồng Xích liền đến, Tư Đồ Liệt vẻ mặt vẻ kinh sợ, thấp thỏm bất an.

"Oành" một tiếng vang trầm thấp, hư không chấn động, phòng ngự lồng ánh sáng thoáng qua ba thoáng qua, rốt cuộc ổn định lại.

Tư Đồ Liệt thấy vậy thở ra một hơi dài, khẩn trương tâm tình hóa giải, ha ha cười hai tiếng,

"Gia gia cho hộ thân Linh Phù quả nhiên tốt dùng!"

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, mới vừa rồi một cơn này cũng không có khiến cho sử dụng pháp thuật, chỉ là kích hoạt Thiên Bồng Xích, thuần túy coi nó là thành cây gậy sử dụng.

Cái này đạo nhân vọng tưởng chiếm đoạt nơi đây, nô dịch ta cùng với ta thân nhân, cái này Lưu Nhất Minh quyết kế không thể chịu đựng.

Về phần Đạo Nhân tại sao lại nói lên bá đạo như vậy yêu cầu? Không phải là tự xưng là là thượng giới tu sĩ, cao cao tại thượng, trong xương liền xem thường giống như Lưu Nhất Minh bọn họ sinh trưởng ở địa phương này người tu đạo.

Đối với hạ giới tu sĩ bản năng mang theo cảm giác ưu việt, vênh mặt hất hàm sai khiến, mạnh mẽ bắt lấy cướp đoạt, thiên tính cho rằng là chuyện đương nhiên.

Như vậy tư duy kiểu cùng tác phong làm việc, Lưu Nhất Minh không có gì lạ, đây chính là Tu Tiên Thế Giới bên trong tu sĩ độc hữu.

Đã không có gì được rồi, từ Đạo Nhân nói ra sai khiến lời nói về sau, Lưu Nhất Minh cũng đã quyết ý diệt hấn.

"Thiên Xích Phục Ma!"

Lưu Nhất Minh vừa dứt lời, trong tay Thiên Bồng Xích vừa vặn nâng lên, xích bùng lại lần nữa duỗi dài một trượng có thừa, mấy chục ngàn cái bắt quy tắc hồ quang điện trải rộng xích thân thể, ùng ùng vang lên!

Chiếu phòng ngự lồng ánh sáng, nhất cơn liền đập xuống, thế nặng như núi.

"Hô" Cơn Ảnh Như Sơn Nhạc, phá không tiếng đécc tai nhức óc.

Tư Đồ Liệt vừa thấy mặt cũng xanh, hoảng hốt giữa, lại lần nữa ném ra một tấm phòng thân Linh Phù đến, "Rào" một tiếng làm phép mở ra, đeo vào phía ngoài cùng.

Như thế có hai tầng phòng ngự lồng ánh sáng, Tư Đồ Liệt nội tâm an tâm một chút.

Trong chớp mắt, hoảng hoảng sợ Thiên Xích hạ xuống, chỉ nghe "Phanh" một tiếng vang thật lớn.

Đệ nhất tầng lồng ánh sáng liền một tia gãy giữa cũng không có, "Phân phạt" một tiếng vỡ vụn thành phiến, tiêu trừ vào hư không.

Cơn Thế không giảm, khí thế như hồng, đột nhiên hạ xuống.

Tư Đồ Liệt hô to một tiếng, linh khí điên cuồng rót vào phòng ngự lồng ánh sáng bên trong.

"Đùng" một tiếng kinh thiên động địa âm thanh, Kim gia biệt thự cùng Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự chủ xí nghiệp nhóm cũng nghe được cái này một tiếng vang thật lớn, giống như động đất một dạng dưới chân chỉ run lên.

Tư Đồ Liệt thật mừng nhĩ đau nhói, tâm thần dao động, người lệch một cái, thiếu điều bị nằm xuống.

Run sợ trong lòng nhìn lên thấy đỉnh đầu phòng ngự lồng ánh sáng, bình yên vô sự, nội tâm mừng như điên,

"Hào hào hào! Ngăn trở! Ha-Ha!"

Vừa dứt lời, liền thấy "Đâm" một tiếng, đây đại hai thước phòng ngự lồng ánh sáng trong nháy mắt phủ đầy giống như mạng nhện vết nứt, theo sau "Phân phạt" một tiếng bật vỡ đi ra, tiêu trừ ở trong hư không.

"Không thể nào?"

Tư Đồ Liệt kinh hô một tiếng, lúc này ở muốn thi triển thân pháp né tránh, quả nhiên không kịp, cũng là kích hoạt Tử Kim Hồ Lô cũng chậm.

Đan điền vận khí, cánh tay hiện lên một tầng Long Vân, quang hoa tràn ra, giờ lên hai cánh tay đan chéo về sau ngăn cản lên đỉnh đầu, hét lớn một tiếng "PHÁ...!"

Tại nghe "Oành" một tiếng vang thật lớn, Tư Đồ Liệt kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị đập tiến vào trong đất mười lăm thước sâu.

Lưu Nhất Minh tay chân vung lên, trên mặt đất bụi mù vân vụ thoáng chốc tán đi.

Chỉ thấy cái hố Tư Đồ Liệt miệng mũi học máu, giờ lên hai cánh tay đứt gãy, Xương bàn chân gãy, ở ngực sụp đổ, lộ ra bạch cốt âm u, máu tươi giống

như suối phun đồng dạng bắn ra, hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu.

Giờ phút này nếu không thể lập tức dùng bồi dưỡng đan các loại chữa thương đan được, chắc chắn phải chết.

Lưu Nhất Minh thân thể từ từ hạ xuống, dò xuất thủ chương, năm ngón tay vừa thu lại, "Hô" một tiếng, Đạo Nhân bị hút đến Lưu Nhất Minh dưới chân.

Lưu Nhất Minh tay kết pháp quyết, vận động chỉ như bay, một cái phong ấn lại Đạo Nhân Đan Điền Khí Hải, không để ý Tư Đồ Liệt trợn mắt cùng không cam lòng tiếng ầm ỉ.

"Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?"

"Ta cho ngươi biết, ông nội của ta là Triều Vân tông Thập Đại Trưởng Lão, ngươi nhanh lên cho ta trị thương bồi tội! Bằng không. . ."

"Om sòm!"

Lưu Nhất Minh gào to một tiếng, lộ ra năm ngón tay, bắt lại Đạo Nhân thiên linh cái, liền muốn mạnh mẽ thi triển Suru Thần quyết, dò xét hấn linh hồn ký ức.

"Ngươi làm gì? Không muốn. . . Van cầu ngươi. . . Ta nguyện ý nhận ngươi làm chủ nhân. . . Không muốn. . ."

Tư Đồ Liệt hiển nhiên rõ ràng Lưu Nhất Minh muốn làm gì, "Suru Thần quyết" thứ nhất tu đạo người trong hoảng sợ, chỉ vì quá trình thống khổ không chịu nổi, tàn khốc Cửu Âm liệt hỏa đốt người, tàn nhẫn vô cùng.

Một khi bị người sử dụng "Suru Thần quyết" người, trên căn bản cũng mất đi thần trí, trở thành một người điên, ngu ngốc, nghiêm trọng một chút, bị mất mạng tại chỗ!

Càng bị thăm là bị người xóa đi Thần Hồn, mất đi linh trí, mà biến thành một bộ không có có ý thức cái xác không hồn, xưng là "Khô lồi".

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Ngươi nhớ kỹ cho ta

Bị tóm chặt lấy đỉnh đầu Tư Đồ Liệt cả người phát run, lay động không ngừng, hai mắt theo tràn đầy phẫn nộ, đến cầu khẩn tuyệt vọng, không tới một sẽ trực tiếp trợn trắng mắt, tay chân không ngừng co quắp, miệng sùi bọt mép.

Lưu Nhất Minh sắc mặt cũng là một hồi âm tình bất định, Tư Đồ Liệt thần hồn đã được Lưu Nhất Minh tầng tầng thoát ly đi ra, hình ảnh tuy nhiên vỡ vụn, nhưng vẫn là có nhìn ra không ít thứ.

"Suru Thần quyết" thuần túy cũng là thô bạo dứt khoát thoát ly thần hồn, mình muốn tin tức. Trên căn bản rút ra trí nhớ rất khó ở hoàn hảo không chút tổn hại trở lại chỗ cũ, đối với thần hồn thương tổn là mãi mãi, cũng là không thể nghịch chuyển.

Hình ảnh một tránh một tránh xuất hiện ở Lưu Nhất Minh trong đầu, Vân Thủy giới, thiếu như tên gọi, lơ lửng vô số tất cả lớn nhỏ hòn đảo, phía dưới là thẳng không lường được thâm uyên, phía trên là không có giới hạn hải vân.

Trên đảo Cổ Mộc chọc trời, kỳ hoa dị thảo đông đảo, lúc đó có tiên hạc tẩu thú qua lại trong lúc, hải vân pháp phối trừ, đình đài trầm trầm, lầu các nặng nề, cây thông già dưới, tảng đá gần đó, thì có đạo nhân giảng thụ đạo pháp tinh nghĩa, cũng có người khởi vũ sáo vai dưới.

Trên đài cao, lúc đó có đấu pháp trận đấu, số người đông đảo, náo nhiệt dị thường, phong phú rực rỡ, Tiên Đạo hưng thịnh!

Tư Đồ Liệt ký sự khởi, liền có thể ở phụ thân dưới sự dạy dỗ, tập luyện công pháp, theo Luyện Khí Kỳ từng bước từng bước, đột phá đến Hậu Thiên Cảnh, trong tông môn sư huynh sư tỷ, còn có Tư Đồ Liệt thăm mến tiểu sư muội Nguyệt Linh Nhi.

Từng bước từng bước nhân vật thay nhau xuất hiện, bọn chúng đều là sống sờ sờ hình ảnh, vô cùng chân thật.

Tư Đồ Liệt giờ phút này hai mắt từ từ mất đi hào quang, thân thể lại bản năng tính run rẩy dữ dội lấy, Lưu Nhất Minh thần thức đã đắm chìm vào trong biến ý thức của hắn, từ từ hướng về sâu bên trong tìm tòi.

Đang lúc ấy thì, Luru Nhất Minh đột nhiên cảm thấy một hồi lòng rung động, vội vàng co rúc lại thần thức mình, liền thấy Tư Đồ Liệt nguyên bản một mảnh đen nhánh, yên tĩnh không tiếng động sâu trong linh hồn, đột nhiên lóe lên một vệt kim quang, một cái đạo bào áo choàng, tiên phong đạo cốt lão giả xuất hiện ở trong óc.

Luru Nhất Minh bộ dạng sợ hãi cả kinh, làm phép lui nhanh về phía sau, muốn phải nhanh một chút thoát khỏi Tư Đồ Liệt ý thức hải.

Cái này rõ ràng cho thấy Tư Đồ Liệt trường bối ở trong biển ý thức của hắn các loại hạ một đạo thần hồn ẩn ký, để ở sống chết trước mắt, cứu hậu bối tánh mạng người.

Cái này ở Tu Tiên Thế Giới rất lợi hại thường gặp, vì vậy, Luru Nhất Minh cảm ứng được về sau, lập tức cảnh giác, quả quyết lui về phía sau rút lui ra khỏi.

Liền thấy cái này nổi lên Đạo Nhân hư ảnh, trợn mắt nhìn lấy Luru Nhất Minh, nghiêm nghị miễn cưỡng hô: "Thật to gan cuồng đồ, lại dám hại cháu của ta tánh mạng?!"

Vừa nói, một thanh phi kiếm rộng rãi bay ra, đuổi theo Luru Nhất Minh thần hồn nhào tới.

Luru Nhất Minh tâm niệm nhất động, Thiên Bồng Xích đã tới tay, đem đuổi sát theo phi kiếm đánh cho thành toái phến.

Ngay sau đó Luru Nhất Minh thần thức rút cuộc thoát khỏi Tư Đồ Liệt ý thức hải, bình yên vô sự lui về bản thể, Luru Nhất Minh giờ lên Thiên Bồng Xích, rút đủ linh khí, giờ phút này cũng không muốn đem cái này Tư Đồ Liệt luyện hóa thành khô lồi loại tay chân.

Trực tiếp diệt hắn, miễn trừ hậu hoạn!

Quỳ lạy trên mặt đất Tư Đồ Liệt thân thể giờ phút này không được đang run rẩy, lặng yên yên tĩnh, trống rỗng hai mắt trong lúc bất chợt có thần thái, lóe lên hai đạo tinh quang, nhìn thẳng Luru Nhất Minh, giây dựa lấy muốn đứng lên.

Đang lúc này, Thiên Bồng Xích đến.

"Ba" một tiếng vang giòn, nổ tung vạn đoá hoa đào, đỏ, được không, dịch thể, khối vụn, tứ tán văng tung tóe ra, rơi một chỗ.

"Phốc thông" một tiếng, Tư Đồ Liệt xác chết mới ngã xuống đất.

"Tiểu súc sinh, thật là ác độc, ngươi nhớ kỹ cho ta, một ngày nào đó lão phu diệt ngươi cứu tộc. . ."

Một cái bóng mờ đột nhiên giữa, hiện lên Tư Đồ Liệt trên thi thể khoảng không, hướng về phía lấy Luru Nhất Minh diện mục dữ tợn đe dọa.

Thoát khỏi bản địa hư ảnh kiên trì không bao lâu, nếu như không phải có thể trở về đến trong óc ăn cần sẵn sóc lấy, muốn không bao lâu liền sẽ tự động tiêu tán ở trong thiên địa.

Luru Nhất Minh trong tay Thiên Bồng Xích lóe lên xuống một cái, như vậy đại bỏ chi vật, nhất là Thiên Bồng Xích thích nhất.

Luru Nhất Minh hồn nhiên không sợ, mới vừa rồi đã thông báo Sư Thần quyết, rõ ràng trước mắt Đạo Nhân thật là Tư Đồ Liệt gia gia Tư Đồ Phó, đảm nhiệm Triều Vân tông Thập Đại Trường Lão, xếp hạng thứ bảy, Tiên Thiên Hậu Kỳ cảnh giới.

Đáng tiếc, hắn không xuống được, Côn Lôn Sơn Cổ tế đàn đã hoàn toàn hư mất, khó mà bắt đầu sử dụng, chỉ cần bên này không khôi phục, hắn căn bản bắt đầu sử dụng không được không gian thông đạo, trừ phi Tư Đồ Phó có thể đột phá Thần Cảnh, có thể tay không xé phá hư không.

"Hừ! Lão thất phu, một ngày nào đó ta sẽ giết tới Vân Thủy giới!"

"Ha-Ha! Thật là cuồng vọng tiểu súc sinh. . Lão phu. . ." Lơ lửng hư ảnh bắt đầu không yên đứng lên, Luru Nhất Minh quả quyết ném ra trong tay Thiên Bồng Xích, quát khê: "Qua!"

Thiên Bồng Xích "Hô" bay ra ngoài, giữa không trung hư ảnh thấy vậy vội vàng né tránh, nơi nào tránh thoát được.

Trong chốc lát liền bị Thiên Bồng Xích đánh trúng, "Tê" một tiếng, giống như máy bơm nước một dạng đạo hư ảnh này trong chốc lát bị hút đi vào, biến mất tại xích thân.

Thiên Bồng Xích rơi vào Luru Nhất Minh trong tay, lóe lên ba cái, tựa hồ rất hài lòng lần này thu hoạch.

Luru Nhất Minh cúi đầu xuống, nhìn dưới chân Tư Đồ Liệt thi thể, cảm xúc kích động, một người tự lảm bảm,

"Vân Thủy giới, Côn Lôn Sơn Cổ tế đàn, hóa ra là như vậy. . ."

"Hoa Hạ lịch đại ghi lại Đắc Đạo Thành Tiên sự tích đều là Vân Thủy giới hạ nhân Phạm tạo thành!"

"Đạo Đức Kinh, Hoàng Đình Kinh, Nam Hoa Kinh các loại Đạo Giáo Kinh Điển tất cả đều là Vân Thủy giới người truyền thụ xuống!"

"Vân Thủy giới, một ngày nào đó ta sẽ giết tới qua. . . ."

Về phần Côn Lôn Sơn thủ phủ Cổ tế đàn di chi, có thời gian nhất định phải đi một chuyến, tận mắt nhìn cái Cổ tế đàn, nhất định phải nắm giữ ở trong tay mình.

Lưu Nhất Minh trong lòng nghĩ ngợi cái này, cúi đầu xuống bắt đầu lục xem Tư Đồ Liệt lưu lại di vật, Từ Kim Hồ Lô, lấy hấn ánh sáng mặt trời tự nhiên năng nhìn ra đây là một cái Thượng Phẩm Linh Khí, tâm trạng hoan hỉ.

Lấy hiện nay Địa Cầu tình huống, cũng là cấp thấp nhất Linh Khí cũng không luyện chế được, không nói đến lấy Thượng Phẩm Linh Khí, về phần dưới chân rải rác Từ Kim gỗ lễ trọng khối vụn, cái này cũng là đồ tốt, chỉ cần nấu lại lại tế luyện một phen, luyện chế được, Phẩm Giai cũng sẽ không thấp.

Tiếp đó, không có không ngoài suy đoán ở Đạo Nhân trên tay phát hiện một mai không gian giới chỉ, cái này làm cho Lưu Nhất Minh mừng rỡ khôn kể xiết.

Tư Đồ Liệt bản thể vừa chết, phụ ở không gian giới chỉ bên trên thần hồn ấn ký vô cùng suy yếu, Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng thoát mái xóa đi ấn ký.

Thần thức dò vào đi vào, một phen kiểm soát, một cái phi kiếm màu đen, còn có mấy cái bình ngọc, thần thức nhất động, bình ngọc đã xuất hiện ở Lưu Nhất Minh trong lòng bàn tay.

Mở ra mở một cái, nhưng là trống tuếch, Lưu Nhất Minh ngửi xuống một cái, trong bình ngọc thoang thoảng xông vào mũi, mùi này hẳn trung phẩm Bồi Nguyên Đan lưu lại.

Hắn mấy chai lấy ra về sau, Lưu Nhất Minh lắc lư, đồng dạng là khoảng không. Cái này làm cho Lưu Nhất Minh thoáng thất vọng.

Xem ra Tư Đồ Liệt gặp gỡ không gian thông đạo vỡ tan bị thương không nhẹ, mấy chai Bồi Nguyên Đan ăn xong, còn không có chữa trị khỏi.

Theo hấn trong trí nhớ biết được, hấn tu luyện công pháp chỉ có thể hút linh khí một đường, lưu đây tới Địa Cầu về sau, căn bản không đào được mấy may linh khí, chỉ có thể nuốt Bồi Nguyên Đan sống qua ngày, cũng là quá bi thảm!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Ai là Đỗ Vũ Phi?

Dự Trung Đại Học lâu làm việc tăng sáu, ở Liễu Thanh Thanh trong phòng làm việc, một nam một nữ hai tên cảnh sát trang nghiêm nhưng không mất thân thiện xem lên trước mặt Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa.

"Không cần khẩn trương, chúng ta chẳng qua là theo thông lệ hỏi thăm một chút."

Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa trong lòng hai người có chút thấp thỏm, không hiểu cảnh sát tìm các nàng làm gì.

"Ba ngày trước, cũng chính là tuần lễ trước ngày, hai người các người có phải hay không qua Thủy Tổ núi du ngoạn?"

Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa gật đầu một cái, trong lòng nhất thời hiểu được, bọn họ là đến điều tra Văn Bằng Phi vụ án đến.

"Các người là lúc nào xuống núi? Lại là từ đâu cái giao lộ xuống núi?"

Nam cảnh sát tựa như cười mà không phải cười hỏi ra cái vấn đề này về sau, giống như nữ cảnh sát dùng sắc bén ánh mắt nhìn chăm chăm hai người về mặt xem

"Àch! Theo Bắc Sơn môn hạ qua, thời gian hẳn là năm giờ rưỡi khoảng chừng đi!" Dương Xuân Hoa đánh một người cà lăm, chần chờ nói.

Đỗ Vũ Phi làm theo nhẹ nhàng cắn một môi dưới, im lặng không nói.

"Người nói láo?"

Nguyên bản còn về mặt ôn hù nụ cười nữ cảnh sát thoáng chốc sắc mặt thay đổi, trừng mắt hạnh, nhìn chăm chăm Dương Xuân Hoa nghiêm nghị nói,

"Chúng ta điều lấy theo dõi trong video, cho đến trời tối, Bắc Sơn môn liền chưa từng xuất hiện các người thân ảnh!"

Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa hai người bị nữ cảnh sát chính mặt tàn khốc cho dọa cho giật mình, Dương Xuân Hoa không nói làm bầm: "Người nào nói láo? Ta nhớ sai còn không được sao? Nha! Ta nghĩ ra rồi, chúng ta là theo Nam Môn xuống núi. . ."

Nữ cảnh sát thấy cười lạnh một tiếng, nhìn trong lòng hai người thẳng phát cáu.

Ngồi ở bên người nàng nam cảnh sát hé miệng cười một tiếng, mở miệng nói: "Nam Môn theo dõi trong video cũng không phát hiện ra người nhóm hai người thân ảnh!"

"Ây. . ."

Dương Xuân Hoa nghẹn xuống một cái, nuốt xuống một cái phun nước miếng, không dùng con mắt trừng mắt nam cảnh sát.

Nam cảnh sát không hề để ý, chậm rì rì cái mảnh nhỏ lý, giọng bình tĩnh nói.

"Các người là theo khu vực thành thị bên này quá khứ, nếu như từ Nam Môn xuống núi lời nói, cần lượn quanh một vòng mới có thể trở về khu vực thành thị, hơi có chút nào từ, đều sẽ không làm như vậy."

"Àch!"

Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi hai mắt nhìn nhau một cái, người tốt, đám cảnh sát này đến có chuẩn bị nha! Nhanh như vậy liền đem mũi dùi nhắm ngay hai nàng nhóm.

Đỗ Vũ Phi khẽ cắn một môi dưới, do dự xuống một cái, nhẹ nói đường: "Cảnh sát đồng chí, nếu như nói hai chúng ta là bay xuống núi, người có tin hay không?"

"Phốc!"

Nữ cảnh trước tiên không kềm được sức, cười khúc khích, liếc xuống một cái đã sớm như có gai ở sau lưng phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh.

Liễu Thanh Thanh nhỏ mồ hôi, xấu hổ không dứt, cái này đào tạo được là sinh viên gì nha! Nói thế nào ra như thế ấu trĩ lòi?

Chân mày lá liễu nhíu lại, trừng liếc một chút Đỗ Vũ Phi, lạnh rên một tiếng, trách cứ: "Đỗ Vũ Phi, Dương Xuân Hoa, hai người các người chuyện gì xảy ra?"

"Àch!" Hai người ủy khuất không được, nói thật tại sao không ai tin nha!

Sau cùng, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, không thể không trái lương tâm nói là theo chân một cái địa phương thôn dân, tìm một cái ẩn núp dưới đường nhỏ núi.

Nữ cảnh không cam lòng tiếp tục truy vấn đường: "Mới vừa rồi tại sao không nói?"

Dương Xuân Hoa ngập ngừng nói đôi môi, chần chờ xuống một cái nói: "Cái. . .kia, không phải vì lần kế có thể trốn vé à? Cảnh sát thúc thúc, chúng ta sai. . ."

Sau khi nói xong, hai người cúi đầu xuống, một bộ biết sai bé ngoan bộ dáng!

Hai tên cảnh sát thấy, lắc đầu liên tục, Liễu Thanh Thanh thấy cũng trên mặt không nén giận được, hung hăng trừng các nàng hai mắt.

"Cái. . .kia Văn Bằng Phi cùng Quách Hạo, các người hẳn không xa lạ, ta nghe nói hẳn đang đeo đuổi người, đúng không?"

Nam cảnh sát ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Đỗ Vũ Phi tinh xảo thanh thuần mặt trái soan, chậm rãi hỏi.

"Vâng, nhưng ta không thích hẳn."

Nam cảnh sát gật đầu một cái, cùng nữ đồng sự hai mắt nhìn nhau một cái,

"Ngày đó Ngọc Nữ tri phụ cận có sấm đánh hiện tượng, các người nhìn thấy sao?"

Dương Xuân Hoa mắt lộ ra vẻ khinh bỉ, mở miệng nói: "Nghe, nhưng là không thấy. Có thể bị thiên lôi đánh chết, có thể là người tốt lành gì, cảnh sát các người thật nhưng là rảnh rồi hoảng!"

Từ Thủy Tổ núi Dương Xuân Hoa báo cảnh sát về sau, hai người đã thương lượng xong giải thích, Văn Bằng Phi tên rác rưởi kia đã chết, bọn họ không nghĩ đang cùng hắn có may mắn dính líu.

Vì vậy phía sau cảnh sát điện thoại tìm nàng thì, Dương Xuân Hoa nói thoái thác, còn đồ thấy có người đến, cuống quýt chui vào trong rừng cây, chạy mất.

Trước mặt hai cảnh sát thấy Dương Xuân Hoa than phiền lời nói, hai mắt nhìn nhau một cái, nam cảnh sát cười khỏ một tiếng, nữ cảnh làm theo tròng Dương Xuân Hoa liếc một chút, xem ra hôm nay là một chuyến tay không!

Sau cùng, nam cảnh sát lưu lại một cái mã số cho Đỗ Vũ Phi, nói: "Nếu như các người hiện Quách Hạo tung tích, mời nhất định muốn gọi điện thoại cho ta, người này dính liú tới cả thầy trọng đại hại người sự kiện trong."

Đưa đi hai tên cảnh sát, hai người vừa muốn cáo biệt phụ đạo viên trở về thời khắc, bị Liễu Thanh Thanh quát, hai người ngoan ngoãn rũ xuống bên tường, lắng nghe phụ đạo viên chỉ thị.

"Cái...kia, cái...kia đường nhỏ là từ nơi đó đi lên?"

"À?" Đỗ Vũ Phi cùng Dương Xuân Hoa vô cùng ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn kính yêu phụ đạo viên.

...

Dự Châu thành phố Thị trường phụ nhân Diệp Tư Vũ từ lấy được nhi tử tin dữ về sau, mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, vẻ mặt hốt hoảng.

Năm Văn Bằng Phi di vật, con trai của nhớ lại trưởng thành từng ly từng tí. Mười năm quốc ngoại cầu học kinh nghiệm từng trải, bây giờ học thành trở về, đang muốn đại triển quyền cước thời khắc, lại thanh niên mất sớm, bị hiểm có thiên lôi chém thành than, để cho người làm sao không thương tâm!

Thương tâm quá nặng, nội tâm khó tránh khỏi sinh hận, đối với Quách Hạo ba người bọn họ dẫn dụ nhi tử trèo Thủy Tổ núi hành động hết sức thống hận, vì thế mượn Thị trường phụ nhân thân phận đối với cảnh sát thí áp, giục cảnh sát mau chóng tìm tới Quách Hạo ba người bọn họ.

Cảnh sát áp lực nặng như núi, sai tình anh cảnh lực, thành lập chuyên án tổ.

Một đường điều tra Quách Hạo cùng hai người khác quan hệ giữa người với người, hỏi bằng hữu thân thích, đồng thời ở ba người trong nhà thiết điểm theo dõi.

Ở Thủy Tổ núi du lịch quản lý Ủy Viên Hội trong phòng theo dõi mặt, cảnh sát điều lấy ngày đó bãi đỗ xe, xuống núi mấy cái giao lộ video tư liệu, hiện hiềm nghi lớn nhất Quách Hạo cùng hai người bọn họ áp căn bản không hề xuống núi.

Thông qua đối với thôn dân điều tra biết rõ, Thủy Tổ núi có con đường nhỏ có thể tránh Cameras giám sát, bất quá đồng dạng đều là quen biết đường tắt các thôn dân đi, ngoại nhân chưa quen thuộc rất dễ lạc đường.

Cảnh sát bắt đắc dĩ, buộc lòng phải khuếch trương phạm vi lớn, một tuần trôi qua, cũng không có cái gì có giá trị đầu mối.

Ngoài ra một đường làm theo đối với Văn Bằng Phi sinh hoạt quỹ tích tiến hành trở về trạng thái cũ, từ từ Đỗ Vũ Phi thân ảnh xuất hiện cảnh sát trong tầm mắt.

Kinh qua đối với Văn Bằng Phi lúc còn sống một ít bạn bè không tốt điều tra biết rõ Văn Bằng Phi khoảng thời gian này đang đeo đuổi Dự Châu Đại Học một cô gái, đáng tiếc nữ hài một mực không để ý Văn Bằng Phi.

Lại thông qua điều lấy Thủy Tổ núi theo dõi video, bây giờ Văn Bằng Phi lên núi không lâu sau, Đỗ Vũ Phi cùng một cái mập cô gái mập cả thầy cũng lên núi, nhưng sau đó cho đến hoàng hôn, cũng không thấy hai người này xuống núi.

Cái này làm cho cảnh sát nghi ngờ bộc phát, hỏi phân cục sở cảnh sát, cũng không có hiện hữu người có mặt tung.

Lúc này cảnh sát đi xe qua từng cái lộ Dự Châu Đại Học, vì tránh cho đưa tới không cần thiết khủng hoảng.

Cố ý tìm tới phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh, đem hai người gọi tới trong phòng làm việc, tiến hành một phen hỏi.

Diệp Tư Vũ coi như Thị trường phụ nhân, tự nhiên có tin tức con đường biết vụ án này mới nhất chặt tiến triển. Các loại biết rõ con trai của đường là bởi vì Dự Châu Đại Học một cái tên là Đỗ Vũ Phi nữ sinh mới đi trèo Thủy Tổ núi. Nhất thời giận không kềm được, đem một lòng oán khí toàn bộ tiết đến cô gái này trên thân.

Tài xế lái xe, trực tiếp giết hướng Dự Châu Đại Học, một phen hỏi về sau, tìm tới Đỗ Vũ Phi chỗ lớp học, khí thế hung hung liền xông vào, hướng về phía cả sảnh đường kinh ngạc học sinh, nghiêm nghị mắng: "Ai là Đỗ Vũ Phi? Đứng ra!"

"Xôn xao" cả lớp học sinh cả sảnh đường xôn xao, mọi người trở mắt ghen hòng nhìn nổi giận đùng đùng trung niên phụ nữ cùng sau lưng nam tử áo đen, lại nghiêng đầu nhìn một chút chôn đọc sách Đỗ Vũ Phi.

Lớp này là lớp tự học, cũng không có lão sư giảng bài, bọn học sinh cũng không biết thân phận nàng, nhìn Diệp Tư Vũ một thân đất tiền quần áo và cao cao tại thượng khí chất, còn tưởng rằng nàng là trong trường học lãnh đạo đấy! Vì vậy cũng không có người ngăn cản Diệp Tư Vũ ở trong phòng học nổi bão.

Đỗ Vũ Phi vẻ mặt kinh ngạc ngẩng đầu lên, cao ráo thân thể chậm rãi đứng lên, vẻ mặt lạnh nhạt hướng về phía người trung niên phụ nhân này, nói: "Là ta!"

Diệp Tư Vũ nhủ hình dáng qua chân mày lá liễu, trợn mắt nhìn lấy đứng lên Đỗ Vũ Phi, trong lòng hơi động, tốt thanh thuần, tốt nhan sắc, tướng mạo thật được, ý niệm này vừa qua chợt lóe liền đi qua, đối với nhi tử bởi vì hấn mà tia chớp bỏ mình oán hận biểu tình, rất nhanh bốc lên, nổi giận bùng bùng.

Chỉ Đỗ Vũ Phi mũi, luôn miệng mắng: "Tiện nhân, tiện nhân, cũng là bởi vì người tiện nhân này, con của ta mới đi trèo Thủy Tổ núi, không đi leo núi, làm sao có thể gặp phải tia chớp?"

"Người trả cho ta nhi tử mệnh đến?"

Đang khi nói chuyện, liền theo trung gian hành lang nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Đỗ Vũ Phi người cũng quá bư hấn

Đỗ Vũ Phi vẻ mặt kinh ngạc, một đôi mắt đẹp từng mắt đi nhanh đến phụ nhân, mở to cái miệng nhỏ nhắn, người này là ai nhỉ? Làm sao há mồm liền mắng người?

Nghe nàng lời nói, nội tâm "Lộp bộp" một tiếng, hóa ra là Văn Bằng Phi mụ mụ.

Đang khi nói chuyện, Diệp Tư Vũ cũng đã nhào tới, phía sau nam tử áo đen theo sát sau.

Phụ nhân nâng bàn tay lên, chiếu Đỗ Vũ Phi tinh xảo gương mặt "Hô" xuống một cái đập tới đến,

Đỗ Vũ Phi kinh hô một tiếng, bản năng bên trên ngửa về phía sau, lui về phía sau thối lui, "Loảng xoảng" một hồi bàn ghế tiếng va chạm vang lên.

Diệp Tư Vũ một tát này rơi vào khoảng không, cái này làm cho nàng giận không kềm được, mắt hạnh trợn tròn, dùng tay chỉ Đỗ Vũ Phi, cay nghiệt mắng: "Tiện nhân, lại còn dám tránh?"

"Triệu Hải, bắt nàng cho ta!"

"Vâng, phu nhân!" Nam tử áo đen đáp đáp một tiếng, một cái bước dài, tung người liền nhào tới.

Dương Xuân Hoa giờ phút này đã theo trong kinh ngạc, tinh hồn lại, hét lớn một tiếng.

"Người một cái Lão Vu Bà là ai vậy! Người muốn làm gì?"

"Dựa vào cái gì đánh người?"

Trong lớp nam sinh cũng rồi rít đứng lên, trợn mắt nhìn, la lớn: "Dựa vào cái gì đánh người? Các người người nào nhỉ?"

"Cút ra ngoài, nơi này là phòng học, không phải là các người những người có tiền này giường oai địa phương!"

"Lão Vu Bà, cút ra ngoài!"

"Cho trường học bảo vệ chỗ gọi điện thoại, liền nói có người xấu gây hấn gây chuyện!"

Đang khi nói chuyện, các bạn học cũng bốn phía, rồi rít dùng tay chỉ Diệp Tư Vũ cùng nam tử áo đen tức giận bắt bình đường.

Tài xế Triệu Hải to lớn vòng eo, dáng khôi ngô, thấy cảnh này, nguyên bản đưa tay ra cánh tay khoảng chừng một hồi chỉ bậy bạ, hướng về phía chung quanh các nam sinh, nghiêm nghị mắng: "Làm gì, các người biết chúng ta phu nhân là ai chẳng?"

"Đây là tân nhiệm Dự Châu thành phố Thị trường phu nhân, các người ai dám chạm thử, tri không được ôm lấy đi!"

"Kết "

Trong phòng học nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch, người người cũng trở mắt ghen hống nhìn cái này bảo đường thập phần không tệ trung niên phụ nhân.

Giờ ả, không nhìn ra thân phận lại có thể cao quý như vậy!

Diệp Tư Vũ thấy chán nể những thứ này rục rịch nam sinh, nâng lên Tiểu Ba, lạnh lẽo mọi người, toát ra cao cao tại thượng ý, sau cùng ánh mắt rơi vào Đỗ Vũ Phi trên thân.

Há mồm liền mắng: "Tiểu tiện nhân "

Dương Xuân Hoa cay cú tính tình, hồn nhiên không sợ, trừng mắt con mắt, mở miệng giận dữ mắng: "Lão Vu Bà, Thị trưởng phu nhân không tầm thường nhỉ? Người chính là Tỉnh Trưởng phu nhân cũng không thể tùy tiện mắng chửi người, càng không thể tùy tiện đánh người "

Lúc này, phòng học phía sau có nữ sinh nhỏ giọng nói: "Nha! Thật nha! Đây thật là Thị trưởng phu nhân, ta ở trong tiệc rượu gặp qua "

Như vậy xuống một cái, trong lớp lòng đầy căm phẫn nhiệt triều thoáng cái liền thối lui, bầu không khí trở nên rất là quỷ quyết!

Đỗ Vũ Phi khí thở nặng hô hô khí, tay nhỏ siết chặt, nắm thành quả đấm căm tức nhìn gương nanh múa vuốt phụ nhân.

Trước ngực Dương Chi Ngọc Điều Truy chấn động động một cái, "Ồng" xuống một cái phát ra một tiếng rất nhỏ âm thanh.

Thoáng chốc, một dòng nước âm truyền khắp Đỗ Vũ Phi thân thể mềm mại, để cho Đỗ Vũ Phi thân thể mềm mại rung một cái, cảm giác cả người vô cùng sung mãn lực lượng.

Đột nhiên trong đầu, truyền tới một giọng nói.

"Đánh nàng "

"Àch" Đỗ Vũ Phi một hồi ngạc nhiên, không biết thanh âm này làm sao theo trong đầu phát ra ngoài?

Cánh tay đã không chịu khống chế "Hô" xuống một cái nâng lên, chiếu hừng hừng hồ hồ Diệp Tư Vũ liền đập tới qua.

"Ba!" Một cái thanh thủy đàn xen tiếng vỗ tay vang lên, bên trong phòng học nhất thời yên tĩnh.

Mọi người cũng hoảng sợ ngây ngô, mỗi cái trở mắt ghen ghét nhìn Đỗ Vũ Phi, nhìn trong ngày thường yên ổn nhàn tĩnh như thanh liên một đóa Đỗ Vũ Phi, nào từ có chút trống không, Đỗ Vũ Phi cái này Băng Mỹ Nhân lại có thể nổi giận.

"Nha!" Tê dại nửa bên mặt Diệp Tư Vũ giờ phút này mới phản ứng được, mình bị đánh, hét lên một tiếng, nghi này trong giận hờ: "Người lại dám đánh ta? Triệu Hải, đánh cho ta!"

Theo sát Thị trưởng phu nhân Triệu Hải cũng há hốc mồm, hấn vạn lần không ngờ, cái này nhìn văn văn tĩnh tĩnh nữ hài lại có thể sẽ xuất thủ đánh người?

Hay là ở mình đã lượng mình phu nhân thân phận tiền đề trước, tại hấn nghĩ đến chỉ cần nào từ không ngốc, người nào dám ra tay đụng Thị trưởng phu nhân xuống.

Vì vậy một chút phòng bị cũng không có, bị nói hấn không có cảnh giác, cũng là Diệp Tư Vũ bản thân cũng là một chút phòng bị cũng không có, từ trước phụ tham gia chính trị, đặc biệt là đảm nhiệm Thị trưởng về sau, người bên cạnh thấy mình, không có chỗ nào mà không phải là ngoan ngoãn, cung cung kính kính.

Chưa từng gặp qua giống như Đỗ Vũ Phi cái này không theo lẽ thường chiêu số xuất bài người.

"Đánh chính là người, người đường đường Dự Châu thành phố Thị trưởng phu nhân mạnh mẽ xông tới lớp, nhiễu loạn trường học trật tự, vừa giống như cái bát phụ vô duyên vô cớ nhục mạ học sinh, trong mắt người còn có vương pháp sao?"

Đỗ Vũ Phi cắn răng, cơ hồ là vô ý thức nói đúng là ra một câu nói này, nói rõ ràng, có lý chẳng sợ.

"Triệu Hải người ngờ ra làm gì? Đánh cho ta!"

Diệp Tư Vũ đã mất lý trí, nghiêng đầu căm tức nhìn tài xế Triệu Hải, lại đem tay chỉ Đỗ Vũ Phi giận dữ hét.

Triệu Hải thấy vậy, nâng lên bàn tay to "Hô" xuống một cái chiếu Đỗ Vũ Phi thanh thuần gương mặt liền đập tới qua.

Đỗ Vũ Phi đôi mắt đẹp trừng một cái, nhấc chân bay cả thấy một chân đạp ra ngoài, chỉ nghe "Ba" một thanh âm vang lên.

Cao lớn thô kệch Triệu Hải kêu thảm, theo điều đứt dây một dạng bay rớt ra ngoài, ném ra xa hai, ba mét.

"Oa" toàn trường xôn xao, tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, người người cũng tròn to tròn mắt một dạng, không thể tin nhìn Đỗ Vũ Phi.

"Mẹ ta nha! Băng Mỹ Nhân ban đầu đến có thể đánh như vậy?"

"Trời ơi! Không Tước muội từ lúc nào sẽ Taekwondo?"

"Ô ô, hù chết ta, Đỗ Vũ Phi nguoi cũng quá buu hăn "

"Thế này sao lại là yếu điệu Không Tước muội từ, rõ ràng là nữ hán tử, không được, nữ Dạ Xoa "

Đạp xong sau Đỗ Vũ Phi theo người không có sao một dạng, dùng tay chỉ dọa sợ Diệp Tư Vũ, trách cứ: "Nguoi, mang theo nguoi chó săn, xéo ngay cho ta! Bằng không, ta liền báo cảnh sát."

Diệp Tư Vũ khí đến sắc mặt đỏ bừng, cả người run lẩy bẩy, hung tợn gật đầu một cái, "Hào hảo hảo! Nguoi chờ ta!"

Nói xong, trật quay đầu nhìn che ngực từ dưới đất chặt vật bò dậy tài xế, khí phun nhất khẩu: "Phế vật!"

"Oa! Vũ Phi hảo lợi hại nha!" Dương Xuân Hoa nhảy cõn lên, ôm Đỗ Vũ Phi nhảy cẫng hoan hô đứng lên.

"Lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Mới vừa rồi một cước kia thật xinh đẹp."

"Hi hi! Mới vừa rồi một cái tát kia cũng đẹp đề!"

Đỗ Vũ Phi tay nhỏ che ngực, cảm nhận được trong cơ thể về này dâng trào nhiệt lưu trở lại trong ngọc trụ, vừa vặn không thể ức chế về này đánh người xúc động cũng tiêu tan.

Phảng phất là Đại Mộng mới tỉnh một dạng kinh ngạc nhớ lại mới vừa rồi một màn, "Nha!" Ta lại có thể đánh người, Đỗ Vũ Phi che ngực, cách áo sơ mi cảm ứng ở ngực Dương Chi Ngọc Điều Trụ, tâm lý không nghĩ ra chính mình mới vừa rồi làm sao biết xúc động như vậy?

Thoáng chốc, não từ hiện lên Lưu Nhất Minh thân ảnh, không tránh khỏi cắn một môi dưới, trực giác khẳng định với hắn có quan hệ.

Kim gia bên trong biệt thự, Lưu Nhất Minh theo trong nhập định tỉnh lại, mở mắt ra, ngẩng lấy trước mắt hư không, nghẹn ngào bật cười.

"Đỗ Vũ Phi, nguoi sau này hình tượng sợ rằng sẽ phá vỡ chúng sinh!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Dư luận khủng bố

Sáng sớm ngày thứ hai Internet bài viết, Dự Châu thành phố sinh hoạt tin tức căng, Dự Châu thành phố địa phương diễn đàn, sông lớn Internet diễn đàn chờ một chút bắt đầu như ong vỡ tổ xuất hiện đại lượng bài post, tiêu đề hấp dẫn nhãn cầu.

Đánh nổ nhãn cầu "Dự Châu thành phố thành phố Trưởng công tử Văn Bằng Phi cùng nhiều tên nữ tử KTV "

Thiên Lý ở chỗ nào "Thành phố Trưởng công tử cường gian nhiều tên nữ tính, có vật chứng, nhân chứng!"

Chân tướng "Thị trưởng phu nhân làm bừa, đại náo Dự Châu Đại Học. . ."

Đáng ghét kẻ đòi bại một tháng lui tới hơn ba mươi tên nữ tử, theo người biết chuyện tiết lộ kẻ đòi bại là tân nhiệm thành phố Trưởng công tử Văn Bằng Phi.

Khiếp sợ Đại Trung ban đầu thành phố Trưởng công tử Văn Bằng Phi đạo đức bại hoại, đùa bỡn nữ tính. . .

Nhiều phần báo cáo có hình ảnh có văn tự miêu tả, bất đồng tràng cảnh, bất đồng hình ảnh, mỗi cái hình ảnh cũng xuất hiện Văn Bằng Phi thân ảnh, mà đồ bên trên nữ tính hình cái đầu đều đánh lên lập tức cuộc so tài khắc.

Trong lúc nhất thời, Internet xôn xao, Micro Blog, QQ nhanh chóng lời đồn, một buổi sáng liền leo lên nóng lục soát bảng ba người đứng đầu.

Kim thị tập đoàn tổng bộ chủ tịch bên trong phòng làm việc, Tiểu Hắc đã điều chỉnh thủ tốt điện thoại internet, gọi thông Diệp Tư Vũ điện thoại di động, Lưu Nhất Minh cầm lên tai nghe, giọng lãnh đạm nói: "Thị trưởng phu nhân đi!"

"Người là ai?" Trước mặt Diệp Tư Vũ bất điện thoại di động, về mặt về hồ nghi.

"Ha ha! Ta là ai không trọng yếu, ta chỉ là cho người nói một câu, không muốn lại đi tìm cô gái kia phiền toái! Đó là người không chọc nổi. . ."

Cầm điện thoại di động Diệp Tư Vũ sửng sốt, chợt hiểu được, nhất thời cất tiếng cười to.

"Ha-Ha!"

Diệp Tư Vũ chịu đựng mất con đau, lại bị Đỗ Vũ Phi một thường dân nữ hài cho đánh một cái tát, cái này làm cho cao cao tại thượng Thị trường phu nhân kêu la như sấm, xấu hổ không chịu nổi, rất lợi hại không thể đem Đỗ Vũ Phi xé thành mảnh nhỏ.

Có thể thấy thường thức Đỗ Vũ Phi buồn hãn một chân, đem xuất ngũ binh xuất thân Triệu Hải đập đến về sau, ngọn lửa "Đằng" xuống một cái tát hơn nửa, đi ra phòng học vẫn là không nhận được hòa khí liền muốn báo cảnh sát.

Có thể miễn cưỡng tại che ngực, bị đau không dứt Triệu Hải khuyên nhủ, nói nói: "Chuyện này nếu như làm lớn chuyện, sợ rằng hội gây bất lợi cho Văn thị trường! Phu nhân nghĩ lại. . ."

"Huống chi muốn giáo huấn cô gái này, phương pháp có là, không cần phải âm ỉ quan trường."

Diệp Tư Vũ lúc này mới tạm tắt lời đình con giận, cố đề xuống trong lòng lửa, quay về dinh thự, Triệu Hải đã bắt đầu đang hỏi thăm Đỗ Vũ Phi gia thế bối cảnh, đồng thời chuẩn bị cho Dự Châu Đại Học hiệu trưởng Triệu Trọng Minh gọi điện thoại.

Diệp Tư Vũ thấy trong điện thoại như vậy cái người xa lạ đe dọa về sau, vừa bực mình vừa buồn cười, hướng về phía Microphone giận dữ hét: "Đây là ta nghe qua buồn cười nhất trò cười, lại dám uy hiếp Thị trường phu nhân, người ăn gan báo. . ."

"Ha ha! Người nếu không phải thu tay lại lời nói, ta dám cam đoan chồng người trong vòng một tuần sẽ thân bại danh liệt!" Lưu Nhất Minh khoe miệng nhếch lên, lạnh nhạt nói.

"Người? Người đến là ai?"

Diệp Tư Vũ bộ dạng sợ hãi cả kinh, nghe lời trong ý tứ, cái này trong tay người nắm chồng ta nhược điểm không được.

Điện thoại đột nhiên mà đứt, lưu lại một trận "Ừ ừ" mạnh âm, Diệp Tư Vũ tâm lý có chút bối rối, ngồi nằm không yên, theo phòng ngủ đi tới phòng khách, lại từ phòng khách hướng đi sân thượng, suy đi nghĩ lại, cuối cùng không có khả năng lý giải.

Buổi trưa thời điểm, Thị Phủ bí thư chỗ Tiểu Lý trải qua người nhắc nhở, mở ra trên Internet diễn đàn ùn ùn kéo đến vạch trần chân tướng, cái gì Văn thị trường công tử làm loạn chờ một chút ngổn ngang bài post, có vật chứng, nhân chứng.

Xem về sau, đầu cũng nổi giận, da đầu tê dại một hồi, vội vàng gọi Thị trường cửa phòng làm việc, hướng về phía cúi đầu phê duyệt văn kiện Văn Thanh Sơn nói nhỏ mấy tiếng, ngay sau đó đem lão bản trên đài Laptop mở ra.

Ngón tay nhanh chóng ở trên bàn gỗ gõ mấy cái, 15 inch màn hình tinh thể lỏng bên trên, thỉnh thoảng hiện lộ ra một đồng lớn làm người nghe kinh sợ tựa đề lớn.

Đánh nỗ nhãn cầu "Dự Châu thành phố thành phố Trường công tử Văn Bằng Phi cùng nhiều tên nữ tử KTV "

Thiên Lý ở chỗ nào "Thành phố Trường công tử cường gian nhiều tên nữ tính, có vật chứng, nhân chứng!"

Chân tướng "Thị trường phu nhân làm bừa, đại náo Dự Châu Đại Học. . ."

"Ba" Văn Thanh Sơn chau mày, đại khái xem mấy cái phần thiếp văn tự sau, sắc mặt tái xanh, đại phát lời đình, há mồm nổi giận mắng: "Cái này đều là người nào làm?"

"Tiểu Lý, nhanh bên trên thông báo Internet giám sát chỗ, để cho bọn họ lập tức thủ tiêu bài post."

"Đây là trần truồng tung tin vịt, đây là bôi xấu, Bằng Phi người đều là tử, lại còn có người hướng về thân thể hấn giới nước bẩn?"

"Đáng ghét cùng cực, thông báo Công An Cục Tàn cục trưởng, để cho hấn thật tốt tra một chút, nhất định phải bắt được tung tin vịt chủ sử sau màn!"

...

Buổi tối, về đến nhà Văn Thanh Sơn về mặt mệt mỏi, chỉ muốn về nhà, hấn có thể tháo xuống nguy trang, lộ ra tâm lý ý nghĩ, nói thật, trên Internet hình ảnh, hấn nhìn một cái cũng biết là thật.

Bởi vì Văn Bằng Phi ở nước ngoài mấy năm này chịu đủ phía tây Chủ Nghĩa Hưởng Lạc ăn mòn, nhiều lần truyền ra phụ diện tin tức, hấn đã sớm mắng qua thật nhiều lần, đáng tiếc Văn Bằng Phi thu liễm một hồi về sau, ngựa quen đường cũ, dạy mãi không được.

Sau khi về nước, kết giao chút ít bạn bè không tốt, chơi đùa càng thêm hư hỏng!

Phu nhân Diệp Tư Vũ đi vào thư phòng, mặt băng bó, hướng về phía Văn Thanh Sơn một trận trách mắng, sau cùng lại đem mình tại đe dọa lời nói nói cho Văn Thanh Sơn.

Văn Thanh Sơn thấy nội tâm kinh sợ, quay đầu nhìn chăm chăm phu nhân, vẻ mặt nghiêm túc hỏi tới: "Người kia thật như vậy nói?"

"Đúng nha! Nói khi có thể phách lối, tức chết ta!"

"Thanh Sơn, nhất định phải để cho Công An Cục thật tốt tra một chút, bắt được hần xử thêm hần vài năm!"

Văn Thanh Sơn biệt trụ khí, không vui ừ một tiếng, lại khiến người ta tìm đến tài xế Triệu Hải.

Triệu Hải cung kính đứng nghiêm ở trước mặt hai người, vẻ mặt thấp thòm bất an.

"Triệu Hải, cô gái kia đến bối cảnh gì?"

"Thị trưởng, cha mẹ của nàng đều là Quốc Doanh Miên Phưởng xưởng bên dưới công nhân viên chức, cũng không có gì đặc thù bối cảnh!"

"Ồ? !" Văn Thanh Sơn lâm vào trong trầm tư, Triệu Hải vẻ mặt khẩn trương, cắn xuống một cái răng trầm giọng nói: "Thật xin lỗi, Thị trưởng, ta hiện ngày không có bảo vệ tốt phu nhân, xin ngài trách phạt!"

"Tính toán, tính toán, người đi ra ngoài đi!"

Văn Thanh Sơn khoát tay chặn lại, vẻ mặt mệt mỏi thần sắc nói. Trong lòng của hần lẫn lộn khỏi sóng lớn đến, nhi tử từ xuất ngoại về sau, chỉ tiêu cự đại, dựa vào chính mình tiền lương căn bản cung ứng không được. Ở nơi này Đại chào nhuộm trong, chỗ hắc sắc, căn bản là không tha cho hần màu sắc.

Chính mình cũng không phải là nhìn từ bề ngoài như vậy thanh bạch liêm khiết, chính trực, chẳng qua là thời khắc thu tiền chuyện làm rất là che khuất, trừ người trong cuộc ngoại nhân căn bản không thể nào biết.

Cái này làm cho Văn Thanh Sơn nội tâm lo lắng, do dự, bên người Diệp Tư Vũ vẫn lải nhải không ngừng mắng không dứt.

Văn Thanh Sơn tâm lý không nhận được, trách cứ: "Đều là người nuông chiều sinh hư, nếu không phải Bằng Phi cũng sẽ không rơi vào như vậy kết quả, cô gái kia người không cần lo, sau này không cho tìm người ta phiền toái!"

"Người đường đường Thị trưởng phu nhân theo một cái nữ học sinh so tài, truyền đi mặt mặt không mặt mặt. . ."

...

Bên trong tình thất, Lưu Nhất Minh cắt đứt Đỗ Vũ Phi điện thoại, hé miệng cười một tiếng, cô gái nhỏ này rất có thiên phú tập võ, suy nghĩ một chút có phải hay không theo nhiều vô số tu chân trong pháp quyết, tìm một môn thích hợp công pháp cho nàng thử một chút. Dĩ nhiên còn có Lâm Giai Di, xem bọn họ có thể hay không tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Không che buổi đấu giá

Kim gia bên trong biệt thự, Tiểu Khôn vẻ mặt thần sắc kích động, cung kính kính cúi đầu đứng lặng hồi lâu ở Lưu Nhất Minh trước mặt, khăn trương không được, tay chân luống cuống.

Lưu Nhất Minh nhìn hần liếc một chút, cười nhạt một tiếng nói: "Người nói nhưng là thật?"

Tiểu Khôn cuống quýt khẽ cong eo, vẻ mặt cười xòa nói: "Thiên chân vạn xác, ta nhận được tin tức là lần đấu giá này trong buổi họp đem đấu giá một viên ngân năm kim liên, màu sắc vàng rực, lớn như trứng gà, đúng là hiếm thấy!"

Tiểu Khôn trong miệng lời muốn nói buổi đấu giá, tên là không có che buổi đấu giá.

Tổ chức địa điểm ở Thủ Đô ngoại ô Thập Độ phong cảnh thắng cảnh nổi tiếng trong vùng một gian bên trong trang viên, mỗi hai năm tổ chức một lần.

Không có che buổi đấu giá thập phần điệu thấp, đồng dạng người đầu tư cùng người sưu tầm căn bản thấy cũng chưa từng nghe qua.

Nghe nói là mười năm trước đột nhiên xuất hiện ở Thủ Đô, thập phần thần bí, cho tới bây giờ Tiểu Khôn cũng đánh nghe không đến ông chủ đứng sau là ai?

Mười năm trước, Tiểu Khôn vào kinh cho một tên cấp bộ Cao Quan tặng lễ Kháo Sơn thạch lúc, ở tiếp đãi tiệc rượu bên trên, nghe nói có một cái như vậy thần bí buổi đấu giá.

Nghe nói đấu giá đến đồ, vật thập phần ly kỳ cổ quái, phần nhiều là thế gian ít có thứ tốt, khi nào năm trăm năm nhân sâm, thiên niên tùng quả, ba trăm năm Tuyết Liên, Tam Tinh Đồi dao găm, Thiên Ngoại Vân Thạch các loại sâu sắc một ít Quan to Quyền quý cùng các nhà giàu siêu cấp thích.

Ngoài ra còn có cái gì trân quý thực vật thân cây, vô danh hải cốt, tạo hình quái dị dụng cụ chờ một chút ly kỳ cổ quái đồ, vật cũng là buổi đấu giá thường xuyên xuất hiện đồ, vật, bị một ít tông giáo nhân sĩ chú ý cùng khốc liệt cạnh tranh.

Tiểu Khôn chính mình Đại Đường văn hóa, dưới cờ cũng có chính mình Phòng Đấu Giá.

Một lần tình cờ thời cơ thu mua một đoạn hết sức kỳ lạ động vật hải cốt, chuyên gia cũng không giám định được ra sao các loại động vật.

Cũng không biết làm sao tại không có che buổi đấu giá người biết được, chủ động tới hiệp đàm, lấy một cái cơ hồ là giá vốn giá cả trực tiếp mua đi, không có kinh qua công khai đấu giá.

Chỗ tốt cũng là tặng cho Tiểu Khôn một tấm không có che buổi đấu giá Thê Hội Viên, cái này làm cho Tiểu Khôn hưng phấn dị thường.

Phải biết cái này Thê Hội Viên cũng không phải là người nhiều tiền liền có thể lấy được, cũng không phải người chủ động xin có thể có được, nhất định phải có thể được không có che buổi đấu giá công nhận, do buổi đấu giá người chủ động tặng cho, vì vậy thập phần hiếm thấy.

Tượng trưng cho cao quý thân phận, đại biểu tài trí hơn người địa vị.

Giống như Kim Gia Lượng đang không có tại đuổi ra Kim gia lúc, cũng là Hoa Hạ Quốc bên trong chạm tay có thể bông phú nhị đại, quốc dân lão công.

Có thể là bởi vì một mực ở quốc ngoại, rất ít trở về nước, cũng vô duyên lấy được cái này tấm thê hội viên.

"Khi nào bắt đầu đấu giá?"

"Ngày kia chín giờ sáng bắt đầu."

Tiểu Khôn cung cung kính kính đáp, Lưu Nhất Minh thấy gật đầu một cái.

Nói như vậy, chính mình còn thật sự tất yếu phải đi một chuyến, kiến thức một phen cái này lớn như trứng gà như vậy ngàn năm kim liên.

Chính mình bây giờ kẹt tại Hậu Thiên Cảnh đại viên mãn bình cảnh, cho dù ngày đêm không ngừng luyện hóa vạn vật tinh khí, muốn đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới còn cần một đoạn lớn chặng đường, không bằng đi gặp một phen, hưởng chi, Tiểu Khôn thật sự trước khi nói cái... kia theo Thủ Đô đến khám bệnh quý phụ cô mang theo Hồ Phách Điều Trụy cũng là từ nơi này buổi đấu giá đập đến.

Đến lúc đó có thể theo không có che buổi đấu giá người hỏi thăm một chút, đến là từ nơi đó lấy được? Nếu có thể tìm được khai thác chỗ, không khéo có thể cho Thiên Bồng Xích tiến hóa một lần.

Nghĩ tới đây, Lưu Nhất Minh quyết định chủ ý, hướng về phía Tiểu Khôn phân phó nói: "Ngày mai chúng ta lên đường, qua mở mang kiến thức một chút."

"Vâng, đại sư, ta đây trước trở về chuẩn bị xuống."

Tiểu Khôn cúi người gật đầu, thần thái hết sức kích động. Chính mình rốt cuộc có thể có cơ hội theo đại sư câu thông bên trên.

Tiểu Khôn kể từ khi biết Lưu Nhất Minh là Kim gia đại thiếu gia về sau, giống như trên trời rơi xuống phích lịch, ngũ lõi oanh đình.

Thật là khiếp sợ dị thường, tuyệt đối không ngờ rằng, Lưu Nhất Minh thân phận thật không ngờ ly kỳ!

Đồng thời lại mừng rỡ khôn kể xiết, lúc trước khổ vì không có môn lộ, từ đầu đến cuối đến gần không Kim gia.

Bây giờ mình và Lưu Nhất Minh quen biết, nếu như có thể phụ thuộc vào bên trên Kim thị tập đoàn cây to này, đương nhiên tốt hóng mát.

Trọng yếu nhất là, hần thập phần bội phục Lưu Nhất Minh bản lĩnh, chính mình cân lượng chính mình rõ ràng, cũng chính là lừa bịp xuống một cái không hiểu ngu phu a.

Sâu trong nội tâm, Tiểu Khôn là thập phần khát vọng có thể học tập đến chính chân pháp thuật, vì vậy hết sức lấy lòng Lưu Nhất Minh, nhưng hôm nay Lưu Nhất Minh thân phận, tiền tài, phòng trọ, xe, nữ nhân người ta cái gì cũng không thiếu.

Lấy lòng một người trọng yếu nhất là muốn đầu quân thật sự tốt mới có thể làm ít công to.

Lưu Nhất Minh trước đây đã từng trong lúc vô tình nói qua, đối với một ít trân quý được thảo cùng lý kỳ cổ quái dụng cụ cảm thấy hứng thú, vì vậy Tiểu Khôn lúc nào cũng để ý, khắc khắc quan tâm, rốt cuộc chờ đến không che dấu giá hội tổ chức tin tức, trước tiên liền chạy đến tìm Lưu Nhất Minh đưa tin tức quan trọng.

Ngày thứ hai, Maybach đoàn xe trùng trùng điệp điệp lên đường, chạy bên trên đường cao tốc, hướng Thủ Đô ngoại ô phương hướng đi.

Lưu Nhất Minh nguyên bản ý định một người mang theo Tiểu Khôn qua liền có thể, đáng tiếc, lão gia tử không đồng ý, mặc dù biết tôn tử thân thủ, người không phận sự căn bản không thể đến gần.

Có thể lão nhân gia vẫn là không yên lòng, Thủ Đô ngoại ô tàng long, đủ loại thế lực đan xen vào nhau, một mình người cũng là ở có thể đánh, cũng khó tránh khỏi vung ra ngoài ý muốn.

Lại nói cũng không thể để cho một cái đường đường Kim gia đại thiếu gia, Kim thị tập đoàn người đứng đầu tự mình lái xe đi! Chính mình làm dừng chân các loại này một ít vật vãnh chuyện nhỏ.

Huống chi, Tào Văn Bản bọn họ cũng không phải ăn chay, coi như bảo tiêu cũng là thập phần chuyên nghiệp.

Lưu Nhất Minh lúc rảnh rỗi, y theo bọn họ cường tráng thể trạng, truyền thụ một bộ cơ sở tính Luyện Thể pháp môn "Kim Giáp Luyện Thể thuật"

Tổng tổng cộng chia làm Thập Trọng, phối hợp thảo dược ngâm, bọn họ tiểu đội người trên căn bản đều đã tiến vào Luyện Thể Nhị Trọng, Tào Văn Bản khác khổ nhất, hiện nay đã tiến vào Luyện Thể tam trọng, bắp thịt cả người nở lên, theo cứng như sắt thép cứng rắn. Bạo phát lực cùng sự nhẫn nại cực mạnh, một quyền đánh ra đều là 500 kg lực lượng.

Tiểu đội người đối với Lưu Nhất Minh cũng cực kỳ bội phục, một là Kim gia cho đãi ngộ siêu cấp tốt mà một cái Lưu Nhất Minh cũng rất lợi hại có bản lĩnh, bọn họ người này năm đó ở trong quân cũng là là số một số hai người xuất sắc, các hạng trận đấu không biết cầm bao nhiêu Quán Quân, nhãn quang tự nhiên cao đến trên trời, nhưng đối với Lưu Nhất Minh nhưng là trong đầu bội phục.

Đoàn xe thông suốt không trở ngại, lên đường bình an vô sự, thuận lợi đến Thủ Đô.

Thủ Đô tắc tắc đất vàng, phồn hoa vô cùng, quan viên đầy đường.

Lấy một viên gạch đầu tùy tiện hướng về trong đám người ném một cái, không chừng là có thể đập phải hai ba cái xử cấp

Vì vậy người bình thường đến Thủ Đô, cũng phải cụp đuôi, dâng hoàng, cho dù là lối đi bộ cỡi xe đạp, không khéo chính là một cái trường phòng.

Thủ Đô tự nhiên cũng có Kim thị tập đoàn sản nghiệp, có chính mình khách sạn năm sao, thật sớm đã có người theo cửa xa lộ nghênh đón, một đường dẫn lĩnh thuận lợi đi tới quán rượu.

Nghỉ ngơi về sau, sáng sớm ngày thứ hai, đoàn xe lên đường hướng về Thủ Đô ngoại ô đi tới, sau nửa canh giờ, thuận lợi đến Thập Độ phong cảnh thắng cảnh nổi tiếng trong vùng một gian bên trong trang viên.

Nơi này Sơn kỳ thủy tú, cốc vách tường tiểu lập, thạch mỹ Động U, tụ tập Nam Quốc chi thanh tú đẹp đẽ cùng Bắc Quốc chi hùng Sánh cùng kiêu, được một số người khen là "Bắc Phương Kỳ Cảnh", "Nhân gian tiên cảnh", tạo thành Thập Độ trăm dặm tự nhiên hành lang triển lãm tranh, có rất cao giá trị thưởng thức.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 211:

Đoàn xe thuận lợi tiến vào bên trong trang viên, bên trong hoa cỏ cây cối, Giã Sơn suối phun trải rộng, hồ nước Bông Sen tọa lạc bên trong, hoàn cảnh dĩ nhiên là tĩnh lặng u mỹ, không khí trong lành dễ chịu.

Kinh qua kiểm tra kiểm tra về sau, Lưu Nhất Minh cùng Tiểu Khôn hai người ở công tác nhân viên dưới sự hướng dẫn tiến vào một cái nhà kiểu Trung Quốc cao ốc, Tào Văn Bản bọn họ tự nhiên tại lưu lại chờ ở bên ngoài.

Xuyên qua khách nhân nghỉ dưỡng đại sảnh, đi ngang qua phòng tự lấy thức ăn về sau, tiến vào sàn bán đấu giá.

Hội trường cùng trong nước đồng dạng hội trường không giống nhau, là hình một vòng tròn hội trường, trung gian có nhô lên đài cao, là một cái lên xuống bình đài.

Tiểu Khôn đến qua một lần, tự nhiên quen việc dễ làm, lạc hậu Lưu Nhất Minh nửa bước phụng bồi Lưu Nhất Minh theo hành lang đi vào trong, vừa giới thiệu hội trường một ít bố trí.

Đang lúc ấy thì, từ phía sau lưng truyền tới một tiếng vênh mặt hất hàm sai khiến thanh âm

"Tránh ra! Tránh ra!"

Liền thấy sau lưng một cái màu trắng tây phục giày da nam tử mang theo mắt kiếng gọng vàng, vẻ mặt không kiên nhẫn vẻ mặt nhìn hấn chăm chăm nhòm.

Bên người nam tử tiếp theo một cái tóc bạc mặt hồng hào lão đạo, tay đem phát trần, một thân tiên phong đạo cốt, khí chất xuất trần, ánh mắt hơi híp, cũng không thèm nhìn bọn hấn.

Tiểu Khôn sắc mặt không vui, lạnh rên một tiếng, làm sao mình cũng tính toán một nhân vật. Huống chi thật sự Lưu Nhất Minh trước mặt, tự nhiên không có khả năng mất mặt.

"Người tuổi trẻ, nói chuyện khách khí một chút!"

Nói xong, Tiểu Khôn lúc này mới chuẩn bị dịch ra thân thể, nhường đường.

"Ngươi nha, nói thế nào? Muốn bị đánh phải không? Biết ta là ai không?"

Chàng thanh niên ánh mắt khinh bỉ thương hạ quan sát xuống một cái nhìn Tiểu Khôn hai mắt, cũng biết Tiểu Khôn cân lượng, bắt quá là một địa phương đến đồ nhà quê.

Từ nhỏ trà trộn ở quý tộc quyền tư hấn duyệt vô số người, nhãn quang cực kỳ chuẩn xác, rất ít có sai lầm qua.

"Người? !" Tiểu Khôn trán nổi gân xanh, sắc mặt tái xanh, căm tức nhìn người trẻ tuổi này, không nhẫn nại được liền muốn phát tác.

"Làm sao? Muốn đánh lộn? Ngươi dám động một cái đầu ngón tay, ta bảo đảm ngươi nằm đi ra ngoài!"

Nên thanh niên thái độ mười phần phách lối, chỉ Tiểu Khôn mũi mắng chửi.

Bên người một cô gái chế giễu một tiếng, cũng nói giúp vào:

"Không tệ! Ở dưới chân Thiên Từ, lại còn có người dám trêu "Kinh Thành Hoa thiếu"? !"

Một câu "Kinh Thành Hoa thiếu", để cho Tiểu Khôn trong lòng rét một cái, ánh mắt ngẩn ngơ, không thể không đề xuống trong lòng hỏa khí, ngẩng đầu nhìn liếc một chút, đứng bên cạnh an tĩnh lại lạnh lùng Lưu Nhất Minh.

Nguyên bản hấn còn muốn để cho Lưu Nhất Minh giúp mình hả giận, có thể nghe được "Kinh Thành Hoa công tử" sau, cũng biết chuyện này thời khả năng không nhiều.

"Kinh Thành Hoa thiếu" nguyên danh Tần Thiếu Du, gia gia của hấn Tần Giải Phóng, về hưu trước đây từng quan bá Phó Tổng Tham Mưu Trưởng, ba hấn hiện nay là Bắc Kinh thành phố Thị trưởng, mấy cái thúc thúc bá bá cũng giống vậy ở quan trường, hầu như tiêu chuẩn màu đỏ gia tộc.

Tần Thiếu Du trung học bắt đầu liền và mấy tên nữ sinh cấu kết, 16 tuổi đi pháp Du Học, 6 năm sau lấy nước Pháp cao đẳng kinh tế thương nghiệp Học Viện thiết kế chuyên nghiệp cùng Canada Đại học Guelph quán rượu quản lý MBA thân phận trở lại Kinh Thành, gia tộc bỏ vốn 200 triệu, thành lập đỉnh cấp thương vụ nhân sĩ cao cấp xa hoa hội sở "Lan" hội sở, tự nhiệm chủ tịch.

Tần Thiếu Du ở kinh thành nổi tiếng bên ngoài, cơ hồ cùng kinh thành các đại danh viện quan hệ đều hết sức mập mờ, lại bao dưỡng nữ minh tinh, nữ đại học sinh, cơ hồ một tuần lễ đổi một lần, như vậy đến "Kinh Thành Hoa thiếu" gọi đùa.

Người này cũng là tiêu chuẩn Địa Đầu Xà, tạo thành xông ngang đánh thẳng tính tình.

Mà Kim thiếu gia cho tới bây giờ không có đi tới qua Kinh Thành, cùng nơi này quý tộc quyền tư rất ít có đồng thời xuất hiện, cơ hồ không có người có thể biết hấn.

Ở Dự Trung tinh có thể đi ngang, không người dám làm nghịch!

Có thể đến cái này dưới chân Thiên Từ, người chính là một cái Chân Long, cũng phải thu liễm lại móng vuốt.

Huống chi vị này Kim thiếu gia khi còn bé một mực cùng nghèo khổ làm bạn, thiên tính không thích khoa trương.

Hắn tự cho là mình còn không có tư bản có thể làm cho Luru Nhất Minh bởi vì hắn được tội vị này Kinh Thành Hoa thiếu.

Tiểu Khôn không thể không cắn xuống một cái răng, không dám ngôn ngữ, lùi bước ở một bên.

"Hừ" Hoa thiếu lạnh rên một tiếng, ngay sau đó lại liếc mắt nhìn lạnh nhạt đứng lặng hồi lâu ở một bên Luru Nhất Minh.

Đồng tử hơi hơi co rút lại, hiển nhiên nhìn ra Luru Nhất Minh một thân danh quý vài vóc chế tác hầu hạ, hơn nữa khí chất bất phàm, để cho Hoa thiếu nội tâm rét một cái, không khỏi nhìn nhiều Luru Nhất Minh hai mắt, lúc nào ra nhân vật số một như vậy? !

Trong đầu không có Luru Nhất Minh ấn tượng, Hoa thiếu liền không để ý tới nữa, mà chính là đưa tay ra, quay đầu đi tha thiết hướng về phía bên người lão đạo, cười nói: "Chân nhân, xin mời!"

"Vô Lượng Thiên Tôn. . ." Lão đạo miệng niệm một câu Pháp Danh, mí mắt cũng không có nhúc nhích xuống một cái, ngạo nghễ càng nhiều hai người đi.

Tiểu Khôn các loại đám người bọn họ quá khứ về sau, thăm mắng một tiếng xui, lúc này mới phụng bồi Luru Nhất Minh tìm tới chính mình chỗ ngồi.

Sau khi ngồi xuống, Luru Nhất Minh lạnh nhạt mở miệng hỏi: "Kinh Thành Hoa thiếu là vật gì?"

"Ạch!" Tiểu Khôn hạ thấp giọng, ở Luru Nhất Minh kề tai nói nhỏ nói nhỏ mấy câu, nói ra vị này Hoa thiếu mạnh hơn đại bối cảnh.

Luru Nhất Minh nha một tiếng, sẽ không có đang nói chuyện, yên tĩnh yên tĩnh chờ buổi đấu giá bắt đầu.

Lúc này, phía trước nhất một hàng, theo phụng bồi Hoa thiếu tịnh lệ thời thượng nữ hài trật quay đầu hướng bên này nhìn mấy lần, liếc một chút một bên phong tỏa Luru Nhất Minh phương vị.

Trắc qua thân thể, ôm hoa cánh tay của thiếu niên, giờ nón tay chỉ Luru Nhất Minh cùng Tiểu Khôn, nói đùa đôi câu.

Hoa thiếu Tần Thiệu Du quay đầu nhìn một chút, trong ánh mắt toát ra vẻ khinh bỉ, khinh thường hừ xuống một cái nói: "Ta còn tưởng rằng là nhân vật như thế nào ah cát!"

"Khanh khách!" Nữ hài cười duyên, phụ họa nói: "Ngồi vào D khu đều là địa phương đi ra đồ nhà quê, có thể có nhân vật nào đó, một cái tiểu ma-cà-bông a!"

"Không tệ! Thiếu chút nữa thì tại này hạ tử cho lừa bịp rồi."

Luru Nhất Minh ánh mắt híp lại, đưa bọn họ đối thoại nghe rõ ràng, những thứ này trùng ruồi nặng chi ngữ căn bản khuấy động không Luru Nhất Minh tâm cảnh, cõi đời này người ngu ngốc quá nhiều, chính mình không có có nghĩa vụ qua giáo dục bọn họ làm người như thế nào.

Trong chốc lát đấu giá liền bắt đầu, một tên mặc áo dài tịnh lệ cô nàng, thành thực theo giàn giáo bên trên thẳng lên, đối mặt bốn phương tám hướng khách mời làm một cái rất lợi hại truyền thống tay lễ, thẳng được toàn trường tiếng vỗ tay.

Ở một mảnh nóng nảy trào dâng trong bầu không khí, từng món một đồ cất giữ tại đi ra triển lãm, năm trăm năm nhân sâm, trăm năm hình người hà thủ ô vân... vân, ở cô nàng vô cùng thiên phú xúi giục tính giải thích bên trong, giá cả liên tiếp treo cao, không khí hiện trường cũng vén lên lần lượt cao trào.

Luru Nhất Minh thờ ơ không động lòng, những dược liệu này tuy nhiên cũng rất lợi hại trân quý, nhưng hắn cảm ứng xuống một cái, chẳng qua chỉ là mang bầu dược tính mãnh liệt hơn một ít a.

Nếu thật là so sánh, chúng nó còn không bằng chính mình trong Tụ Linh trận tài loại dược thảo đây.

Thời gian rất dài, một thẳng tới giữa trưa, áp rương ngàn năm kim liên còn chưa ra.

Luru Nhất Minh cùng Tiểu Khôn hai người không thể không cùng mọi người một dạng đi qua tràng cung cấp tiệc đứng ăn uống một phen.

Luru Nhất Minh mặc dù tu vi tại Hậu Thiên cảnh, trên lý thuyết có thể Ích Cốc một tuần khoảng chừng, nhưng không phải là nghiêm khắc trên ý nghĩa Ích Cốc, trừ nước sạch còn cần dùng một ít đan dược đến bổ sung thể năng.

Trong nhà hàng buffet, tên kia Hoa thiếu nhìn thấy Luru Nhất Minh cùng Tiểu Khôn về sau, lại còn cười cười, nhìn Luru Nhất Minh miệng lớn ăn uống đáng vẻ, lộp bộp lảm bảm: "Ta Hoa thiếu cũng có nhìn lầm một ngày!"

Buổi chiều tràng, buổi đấu giá lại lần nữa bắt đầu, thiên hô vạn hoán về sau, áp trực "Ngàn năm kim liên" rốt cuộc đi ra triển lãm.

Ở một cái chân không dây đặc chế thủy tinh pha lê trong hộp, da đen bao bọc một cái to bằng trứng gà Liên Tử, an an tĩnh tĩnh nằm.

Luru Nhất Minh ánh mắt híp lại, vận lên thần thức dò xét qua qua.

Chỉ chốc lát sau, Luru Nhất Minh trên mặt bình tĩnh như lúc ban đầu, tâm lý nhưng là một vui mừng như điên, thật là ngàn năm kim liên không thể nghi ngờ!

Hơn nữa ở trong chứa linh khí mười phần, thật là khó có thể tưởng tượng nó là như thế nào trải qua thiên tai tuế nguyệt, mà đến bây giờ.

Đem nó thả vào chính mình Tụ Linh Trận bên trong, mượn trận pháp oai, nhất định có thể thôi hóa hấn, nảy mầm mọc rễ, tái hiện ngàn năm trước đây phong quang.

Chính mình chỉ cần dùng nó, có hy vọng tu thành "Thanh Liên Đế Thể", đây chính là sánh ngang "Thương Long Bá Thể" tồn tại.

Tay không toái sơn hà, cũng là hiện đại tên lửa hành trình cũng thương tổn không hấn chút nào.

*** Đại học Guelph: xếp trong hạng 461-470 thế giới; thứ 21 tại Canada, năm 2013.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: Nhanh chóng rời đi quan trọng hơn

"Giá khởi đầu năm triệu, mỗi lần ra giá không dưới 10 vạn."

Mỹ lệ người chủ trì vừa dứt lời, liền thấy Tần Thiệu Du người thứ nhất giờ lên thẻ bài, hô: "Mười triệu!"

"Mười lăm triệu!"

Trong góc truyền tới một tiếng yếu điệu giọng nữ, Kinh Thành Hoa thiếu trật quay đầu nhìn lại, nhận ra, đúng Nam Đô đầu tư làm Từ tiểu thư, không khỏi cười hắc hắc, không cam lòng yếu thế lại lần nữa nâng bài.

"Hai chục triệu!"

"Ba chục triệu!" Từ tiểu thư cắn xuống một cái răng, đôi mi thanh tú hơi nhăn, liếc liếc một chút Tần Thiệu Du chỗ phương vị.

Nàng muốn vật này, là vì cho hảo bằng hữu chữa bệnh, liền nói ngàn năm Liên Từ có thể sửa đổi tận gốc, trừ đi tâm hỏa chi mắc, dưỡng tâm thần, trị liệu thần kinh suy nhược, đối với bệnh uất ức có hiệu quả!

Nhưng là trong nội tâm nàng có thể tiếp nhận giá cả cũng là ba chục triệu, nhiều hơn nữa liền không có lợi lắm.

Vì vậy hô xong ba chục triệu về sau, nội tâm lo lắng bất an nhìn cách đó không xa Kinh Thành Hoa thiếu.

Tần Thiệu Du tự nhiên cũng chú ý tới nàng, hướng về phía tà tà cười một tiếng, lại lần nữa nâng bài, Từ tiểu thư nhất thời sắc mặt u ám, thất lạc vạn phần.

"50 triệu!"

"Xôn xao" bên trong đại sảnh một mảnh xôn xao, vốn là cũng có ý đầu giá thấy Tần Thiệu Du xuất thủ về sau, đều có chút do dự, sợ theo hấn giang lên, được chả bằng mất.

Giờ phút này thấy cái này điên cuồng giá cả về sau, thất kinh.

Một viên ngàn năm kim liên mà thôi, căn bản là đến không đắt giá như vậy giá cả.

Đài thượng mỹ người nữ chủ trì thấy một màn này, trên mặt vui mừng, cầm trong tay cái vỏ gỗ, giòn giòn giã giã nói.

"Hoa thiếu ra giá 5 ngàn vạn, chư vị có còn hay không ra giá cao?"

Dưới, Tiểu Khôn quay đầu đi, liếc mắt nhìn Lưu Nhất Minh, thấp giọng hỏi: "Đại sư, chúng ta. . ."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, nói: "Nâng bài, 100 triệu."

Tiểu Khôn thất kinh, trợn mắt hốc mồm nhìn Lưu Nhất Minh, cho là mình nghe lầm.

Có thể nhìn Luru Nhất Minh về mặt về sau, chật vật nuốt xuống một cái phun nước miếng nói: "Vâng!"

Ngay sau đó nâng tay lên bên trong thẻ bài, hô: "Ta ra giá 100 triệu!"

"Xôn xao" toàn trường rối loạn tung bừng, người người cũng nghiêng đầu lại nhìn, đến là cái gì ngu nhân, đây thật là không đem tiền làm tiền nha!

"Người này người nào nhỉ? Nhìn như vậy lạ mặt, là lần đầu tiên tham gia buổi đấu giá đi ah!"

"Tám thành đúng, bằng không cũng sẽ không ngu xuẩn đến đi theo Tần đại thiếu gia đấu giá!"

. . . . .

Luru Nhất Minh tự nhiên có hấn dự định, trực tiếp ra giá 100 triệu, chấn nhiếp toàn trường, chính là muốn nói cho mọi người, bảo bối này là ta phải bắt được.

Quả nhiên, ngay cả Tần Thiệu Du cũng rung động, "Đằng" xuống một cái đứng lên, hấn ngược lại muốn nhìn một chút đến cùng là ai dám với hấn đối nghịch!

Liếc mắt một liềm thấy thấy Tiểu Khôn giơ thẻ bài, con ngươi trợn thật lớn, trong miệng thét lên: "Nha, tên nhà quê này tìm chết nha!"

Ngay sau đó, cúi đầu hướng về phía bên cạnh nói người nói: "Chân nhân, chúng ta còn muốn hay không theo?"

Đạo Nhân khẽ mỉm cười, mở miệng nói: "Đã có người thay chúng ta bỏ tiền mua đồ, vật, chúng ta ngồi hưởng thành tựu được."

"Hắc hắc!" Tần Thiệu Du vui mừng, hấn chỉ thích như vậy cướp đoạt.

"Chân nhân cao kiến! Ta sẽ để cho hai tên nhà quê này biết thế nào là có tiền nhất định phải có mạng để xài!"

Hiện trường người cũng không chớp mắt nhìn chăm chăm Kinh Thành Hoa thiếu phương hướng, hưng phấn trợn con ngươi, chuẩn bị mắt thấy một trận đặc sắc đấu giá đại chiến.

Có thể nhìn Tần Thiệu Du sau khi đứng dậy, chửi một câu về sau, lại ngồi xuống. Về mặt bình tĩnh, hình như là thối lui ra.

"Không có khả năng đi! Đây không phải là Tần đại thiếu phong cách nha!"

"Đúng nha! Hoa thiếu nhìn trúng bảo bối một lần kia không phải là đem giá cả đánh đến bầu trời."

"Ta ngất, cũng 100 triệu, còn không là giá trên trời sao?"

"Hắc hắc! Ta phỏng chừng cái này Tần đại thiếu là chuẩn bị chơi xấu."

Trên đài người nữ chủ trì thấy Tiểu Khôn ra giá, hạnh phúc cơ hồ muốn ngất đi.

Phải biết đồng dạng bán đấu giá đấu giá sau khi thành công, bình thường hội thu đồng ý ngạch 10% đến 15% không dợi trích phần trăm.

Mà bọn họ không có che bán đấu giá trực tiếp thu 20%, không có bất kỳ thỏa hiệp đường sống. Mà tương ứng năng trích phần trăm cũng cao, liền cái này một cái bảo bối giá sau cùng, cho năng trích phần trăm đủ để ở Thủ Đô ba vòng bên trong mua một bộ một trăm thước vuông căn phòng lớn.

"Vị tiên sinh này ra giá 100 triệu, có còn hay không khách nhân theo đập?"

Người nữ chủ trì nhón lên bằng mũi chân, về mặt hưng phấn, ánh mắt hữu ý vô ý nhìn về phía Tần Thiệu Du phương vị. Thấy Tần đại thiếu không phản ứng chút nào về sau, tâm lý hơi có chút thất vọng, bất quá ngay sau đó liền tỉnh lại.

"100 triệu lần đầu tiên. . ."

"100 triệu lần thứ hai. . ."

Sau cùng, người chủ trì nhìn vòng quanh bốn phía về sau, xác định không người ra giá về sau, tay nhỏ vung lên một búa lạc âm.

"Đấu giá thành công, chúc mừng vị tiên sinh này, mời tiếp theo chúng ta công tác nhân viên, đến hậu trường làm xuống một cái thủ tục! Cảm ơn!"

Tiểu Khôn mất lộ ra mỉm cười, Luru Nhất Minh cũng đứng dậy, chính mình mục đích đã đạt tới, không cần thiết ở sống ở chỗ này.

Sớm có công tác nhân viên tới, dẫn lĩnh hai người đi vào hậu trường.

Luru Nhất Minh xuất ra mạng theo người Hắc Kim Tap, ở POS trên máy trực tiếp soát 100 triệu quá khứ. Chung quanh công tác nhân viên đều cũng cung cung kính kính, không có chút nào dám lạnh nhạt.

Sau đó công tác nhân viên lấy tới hộp thủy tinh bao trang ngàn năm kim liên, Luru Nhất Minh cảm ứng xuống một cái, xác nhận không có lầm, lúc này mới thu cất, ký tên xác nhận.

Tiếp nhận xong sau, Luru Nhất Minh cũng không hề rời đi, hướng về phía một tên công tác nhân viên nói: "Ta muốn gặp mặt các người phụ trách, không biết thuận lợi không?"

"Cái này? Ngài chờ một chút!"

Vừa nói, mỹ nữ không dám thờ ơ, nói cho cùng vị này chính là Đại Kim Chủ, xoát 100 triệu liên mất cũng không chớp cái nào.

Ân cần một đường tiểu chạy lên lầu, không lâu lắm, lầu thượng xuống tới cả người Đường Trang trung niên nhân, về mặt phú bộ dạng chậm rãi xuống lầu.

Còn chưa tới bên cạnh thời khắc, cũng đã hai tay ôm quyền, cười nói: "Là ta nơi này người phụ trách, vị tiểu hữu này không biết có chuyện gì?"

Luru Nhất Minh giống vậy ôm quyền đáp lễ, mỉm cười nói: "Ta nghe nói các người bán đấu giá vô qua một quả Nam Vân đại sư khai quá quang Hồ Phách mật sáp Điều Truy?"

Trung niên nhân lược hơi nhíu mày, nghĩ một hồi nói: "Thật có chuyện này! Tiểu hữu là muốn. . ."

"Ta muốn biết món bảo bối này, quý hãng là từ nơi đó lấy được? Nếu như có thể biết nó làm ra tốt nhất. . ."

Luru Nhất Minh chậm rì rì cái mảnh nhỏ lý vừa nói, một bên âm thầm thi triển "Tha Tâm Thông" dò xét.

"Ha ha! Tiểu hữu nói đùa, cái này ta không có khả năng cung cấp, khách nhân thứ lỗi!"

Trung niên nhân cười lắc đầu một cái, uyển chuyển cự tuyệt nói.

Luru Nhất Minh tâm niệm nhất động, tuy là hấn ẩn giấu rất tốt, nhưng trong lòng lại đúng chột lóc lên thu mua này cái Hồ Phách thạch tràng cảnh.

Đối với Luru Nhất Minh mà nói đã đầy đủ, vì vậy cũng không tức giận, mỉm cười nói: "Là ta thất lễ."

Nói xong, xoay người liền muốn cùng Tiểu Khôn cùng rời đi, một tên công tác nhân viên lặng lẽ tại trung niên người bên tai nói nhỏ mấy câu! Trung niên nhân nhất thời mặt liền biến sắc, vội vàng nhanh đi hai bước nói:

"Tiểu hữu chậm đã!"

Luru Nhất Minh nhanh nhẹn một cái xoay người, liền thấy trung niên nhân hai tay nâng lên một cái thẻ, nói: "Kim thiếu gia! Bì nhân Trương Hàn Mặc mất vụng về, không thể trước tiên nhận ra công tử, chúc tội chúc tội! Đây là Bản Hành Thẻ Vip, xin ngài vui vẻ nhận!"

Luru Nhất Minh cười một tiếng, lòng nói cái này bán đấu giá có chút ý tứ, đưa tay thân nhiên tiếp lấy.

Liền muốn cáo biệt thời khắc, Trương Hàn Mặc nhẹ giọng lời nói: "Công tử rời đi trang viên về sau, làm nhanh rời đi quan trọng hơn!"

Luru Nhất Minh cười một tiếng, lẩn lộn không thèm để ý,

"Đa tạ!"

Nói xong, hai người liền rời đi.

Luru lại Trương Hàn Mặc một người thở dài, xem Luru Nhất Minh rời đi bóng lưng, khẽ lắc đầu.

"Người tuổi trẻ a! Luôn là muốn ném chút khổ sở, tài năng thành thực!"

Trong bãi đỗ xe, giường cung bạt kiếm, Maybach trước đoàn xe sau tại mười mấy chiếc xe sang trọng chặn lại.

Tào Văn Bản bọn họ đang cùng một đám người giằng co, mỗi cái nộ tình hai mắt, trong tay nắm chặt co dẫn súng còn nơi tay cầm, nếu không phải trung gian có buổi đấu giá công tác nhân viên ngăn, song phương đã sớm đánh.

Tào Văn Bản liếc mắt liền thấy Luru Nhất Minh cùng Tiểu Khôn chậm rãi tới, vội vàng chậm chậm đi tới.

Giờ phút này nhận được tin tức về sau Trương Hàn Mặc cũng đi nhanh đi ra.

Chương 213: Làm sao không chạy

Lưu Nhất Minh thấy không nói gì, về mặt bình tĩnh đi về phía trước, không nhìn ven đường bao vây chửi rủa những người đó, tại người bên cạnh dưới sự hộ vệ ổn định chui vào Maybach xe sang trọng bên trong, gần đóng cửa xe thời khắc, Lưu Nhất Minh nghiêng đầu nói: "Đem không có mắt cho ta tiêu diệt!"

Tào Văn Bân trầm giọng nói: "Rõ ràng!"

Xoay người một đôi mắt hồ lộ ra về hưng phấn, hướng về phía đồng đội mình đánh một thủ thế, các đồng đội hiểu ý, rồi rút lui về phía sau lên xe.

Tiểu Khôn giờ phút này, cũng ngồi vào xe mình bên trong, theo sát tự Lưu Nhất Minh phía sau xe.

Không có che buổi đầu giá Trương quân sự, về mặt không vui hướng về phía dương dương đắc ý, bước vào tới Tần Thiệu Du trịnh trọng nói: "Tần thiếu gia, còn xin ước thúc một chút người người, nơi này chính là chúng ta buổi đầu giá địa bàn, không nên ở chỗ này gây chuyện!"

Kinh Thành Hoa thiếu cười hắc hắc, ôm quyền xá, hẳn cũng biết cái này không có che buổi đầu giá phía sau thực lực không thể khinh thường, không phải mình có thể giương oai địa phương.

"Được ! Ta cho Trương quân sự mặt mũi. . . ."

Lời còn chưa nói hết, chỉ nghe thấy trước mặt truyền tới một tràng thốt lên âm thanh.

"Oành. . . A. . ."

Liền thấy một chiếc xe Hummer trong lúc bất chợt phát động, gầm thét ngăn đỡ ở trước mặt một chiếc BMW 5 hệ đụng ngã lăn.

Xe BMW mặt bên thân xe thử chạm đất mặt bốc lửa hoa, cứ thế mà tại tiến đụng vào ven đường trong bồn hoa.

Trong xe một người trẻ tuổi cùng nữ hải kêu la om sòm hô cứu mạng, an toàn túi hơi đã mở ra, liều lĩnh khói trắng.

"Con mịa nó!"

"Mẹ nó thực có can đảm đụng? !"

"Hoa thiếu, làm sao bây giờ? Đánh đi!"

Một đám lũ chó săn oa oa kêu to, đem cửa sổ xe nhà, nghiêng đầu hướng về phía trọn mắt hốc mồm Tần Thiệu Du nhìn, đều đang đợi lấy hắn ra lệnh.

Bán đầu giá Trương quân sự cũng dọa cho giật mình, từ bán đầu giá thành lập tới nay, còn xưa nay chưa từng xảy ra qua như vậy sự tình, sắc mặt trong nháy mắt khó coi.

Mây nhú lại rất cao, ánh mắt lộ ra tức giận.

"Trương quân sự, người cũng nhìn thấy, cái này nhưng là bọn họ động thủ trước, các huynh đệ. . ."

Lời còn chưa nói hết, đụng xong xe Hummer một khắc đều không ngừng, một hồi inh ỏi tiếng còi, tốc độ không giảm, trực tiếp xông về phía trước.

Một đám cầm trong tay gậy bóng chày người tuổi trẻ liền lần một vòng, kêu cha gọi mẹ chạy tứ phía.

"Con mịa nó! Giời ạ! Chạy mau!"

"Hắn đây là người điên. ."

Đem cách đó không xa Tần Thiệu Du khí đậm chân, lớn tiếng mắng: "Ngăn lại hắn, ngăn hắn lại cho ta. . ."

"Rầm rầm rầm. . ." Một hồi mãnh liệt động cơ âm thanh, vang dội toàn bộ trang viên.

Tần Thiệu Du thủ hạ cùng với bạn bè không tốt đều rút khỏi động xe sang trọng, theo đám nghiêng trong xuyên qua, chuẩn bị ngăn cản, hiện trường hoàn toàn lộn xộn.

Xe Hummer mở ra thông đạo đường về sau, phía sau xe Mercedes theo sát sau, theo sau cũng là Lưu Nhất Minh lấy Maybach xe sang trọng, phía sau

cùng hai chiếc Hummer cản ở phía sau, Tào Văn Bản tay cầm bộ đàm, ngồi ở xe Mercedes trong, chỉ huy đột kích.

"Tăng thêm tốc độ, đừng có ngừng, xông ra!"

"Không được, đội trưởng có một chiếc Xe Jeep theo hướng ba giờ xông qua."

Tào Văn Bản Mắt nhìn xung quanh, tai nghe bát phurong, nghiêng đầu một cái đã nhìn thấy, lập tức hướng về phía bộ đàm quát: "Người què, giao cho người."

"Rõ ràng!"

Tước hiệu "Người què" xuất ngũ bình đánh tay lái, quay đầu xe, một chân chân ga đến, "Àm!" Một tiếng xe Hummer gầm thét, hướng về phía đâm nghiêng trong giết tới Xe Jeep chặn ngang đánh tới.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, cửa kiếng xe tại chỗ nổ tung, thân xe lăn lộn đến một bên.

"Làm đẹp đi!"

Bộ đàm trong một đám kêu la om sòm âm thanh, tất cả mọi người nhìn thấy lấy một màn, ríu rít khen ngợi.

Giờ phút này đã ngồi vào trong xe Tần Thiệu Du thấy một màn này, lớn tiếng mắng: "Phé vật, mau mau! Đuổi theo!"

"Mẹ nó, cái này què mùa, lão tử bắt lại người không phải là lột người da không thể."

Mắng xong sau, lại hướng về phía bên người chân dài muội muội hỏi "Chân Nhân ah "

"Chân Nhân nói, hấn ở trước mặt chờ Hoa thiếu!" Nữ hài yếu điệu nịnh nọt ton hót nói.

"Được rồi! Có Chân Nhân xuất thủ, không sợ hờ tỵ nào!"

Tần Thiệu Du đại thủ không chút kiêng kỵ sờ một cái nữ hài gần kề hai vú, về mặt về hưng phấn, đồng thời chỉ huy một bầy chó chân và bạn, không ngừng theo sát.

Trong chốc lát, đoàn xe đã rời đi phong cảnh khu, lái vào một đoạn đồi núi đường núi, danh viết "Lạc Đà linh" .

Lạc Đà linh là do hai tòa một lớn một nhỏ núi, hình như lạc đà đà phong, kéo dài hơn một dặm đường, nguyên nhân đặt tên Lạc Đà linh.

Lạc đà này linh sườn đất hơn 80 độ, thập phần dốc đứng, trên núi cây cỏ phồn thịnh, địa hình hiểm yếu. Theo phong cảnh khu phản thành đường vừa vặn theo hai cái bươu lạc đà trung gian kinh qua. Từ xưa tới nay cũng là binh gia tất tranh đất hiểm yếu, cũng là mai phục nơi.

Maybach đoàn xe mới vừa gia nhập Lạc Đà linh, Tào Văn Bản sáng sớm khi đi tới sau khi liền để ý tới đây hung hiểm, cầm lên bộ đàm gầm nhẹ nói: "Hết tốc lực thông qua Lạc Đà linh! Nhanh!"

Lời còn chưa nói hết, chỉ nghe thấy phía trước một hồi long trời lở đất vang lớn, "Oành" một tảng đá lớn theo đỉnh núi sụp xuống, ùng ùng, theo dốc đứng đồi lăn xuống.

Đá vụn bay loạn, cây cỏ nghiêng phục, thanh thế kinh người.

Cự thạch "Oành" một tiếng, vừa vặn rơi vào giữa đường, ngăn trở đường đi.

Chiếc thứ nhất xe Hummer "Xỉ..." Một tiếng nện sát mặt đất, trượt đi đi ra ngoài xa bảy, tám mét mới dừng lại.

Thoáng chốc, một cỗ nông nặc cao su thiêu đốt vị đạo tràn ngập trên không trung, toàn bộ đoàn xe chậm rãi dừng lại.

Giờ phút này không cần nói, mọi người đều biết con đường phía trước tại chặn lại.

Tào Văn Bản không chút hoang mang, cầm lên bộ đàm,

"Xuống xe, chuẩn bị chiến đấu."

"Phản phạt" một tiếng, Tào Văn Bản thủ hạ, đẩy cửa xe ra, nói đuôi mà ra, động tác số lượng theo trong cúp sau chống chất nổ thuần bài, người người tay cầm một phần. Đồng thời chiếm cứ có lợi địa hình, đem Maybach xe sang trọng hộ vệ ở chính giữa.

Phía sau Tần Thiệu Du nhóm lớn đoàn xe trong chốc lát chạy tới, thấy tình cảnh này, cười ha ha.

"Chạy? Chạy nha! Làm sao không chạy?"

Ríu rít theo trong xe đi ra, lấy ra gậy bóng chày, xích sắt lớn các loại xúm lại.

Lưu Nhất Minh không chút hoang mang theo trong xe đi ra, hai tay chấp ở sau lưng, giương mắt nhìn trời, liền nghe hét dài một tiếng, trước đây cùng Tần Thiệu Du đồng thời lao đạo nhẹ nhõm theo đỉnh núi phi thân nhảy xuống.

"Tê" một màn này đem Lão Tào bọn họ hù dọa giật mình, mỗi cái mặt lộ vẻ kinh dị, vẻ mặt mười phần khản trương.

Cũng là Tiểu Khôn trông thấy cũng thất kinh, lại có như thế xuất thần nhập hóa khinh công, thể gian ẩn tàng cao nhân thật không ít nha!

Vì sao trước đây cho tới bây giờ không có nghe nói qua đây!

Phía sau Tần Thiệu Du cùng nhất bang đám chân chó, ngược cổ, nhìn đến cười ha ha.

"Ha ha! Ta cũng biết là Chân Nhân kiệt tác!"

"Oa! Lão Thần Tiên nha! Hào lợi hại!"

Trong chốc lát, lão đạo rơi vào phía trước nhất một chiếc hăn trên nóc xe ngựa, tay đem phát trần, tay áo tung bay, một cỗ Tiên gia khí nhập vào cơ thể mà ra.

"Người tuổi trẻ, bản đạo chỉ cần trong tay ngươi ngàn năm Kim Liên Tử, không có yêu cầu gì khác!"

"Xin tạo thuận lợi! Bản đạo vô cùng cảm kích!"

Dưới Tào Văn Bản thấy, trợn mắt nhìn, lão đạo này tốt vô lý, mạnh như vậy lấy cướp đoạt, với hăn mẫu thổ phi có khác biệt gì?

Lưu Nhất Minh dừng dừng một tiếng, từ vừa mới bắt đầu thấy người lão đạo này, chính mình cũng đã cảm giác được thực lực của hăn, Hóa Cảnh đỉnh phong, mơ hồ so với Hạc Dương Tử tu vi tốt cao hơn!

"Kim Liên Tử mà! Có thể! Bất quá cần muốn một thứ mà thôi để đổi!"

"Không biết là vật gì?" Lão đạo vẻ mặt hiền hòa, ánh mắt lấp lánh quan sát Lưu Nhất Minh.

"Ngươi trên cổ đầu người!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Các người thối lui đến phía sau ta

"Người . . . Ha ha ha. . ."

Lão đạo nâng lên đỉnh tiêm cảm nhọn, râu phiêu động, càng cười thanh âm càng lớn, thanh âm ở Lạc Đà lĩnh lên bay lượn quần quanh, cây cỏ rung không thôi.

Cái này trong tiếng cười xen lẫn tiếng quý khóc, thể lương gào thét giống như căn căn sợi tơ chui vào người màng nhĩ, xâm nhập tâm trong biển thần thức, từng trận đau nhói truyền tới, làm cho người tâm thần dao động, đứng không vững.

Ngay sau đó mọi người rối rít ôm đầu, vẻ mặt thống khổ bộ dáng, có không nhịn được bắt đầu ở mặt đất lăn lộn gào thét.

"Tác Mệnh Ma Âm!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, hộ thần quyết khởi động, tạo thành một tầng bình chướng, bảo vệ tâm thần, sau đó hướng về phía cười như điên không ngừng Đạo Nhân, khề quát một tiếng: "Tinh Thần Chú, PHÁ...!"

Nói xong, một vòng âm ba lấy Lưu Nhất Minh làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng bức xạ tán đến, tạo thành một vòng lại một vòng rung động.

Tầng tầng tẩy, phạm là âm ba thật sự tới chỗ, vạn vật đều đều là yên tĩnh, Tào Văn Bản bọn hăn cũng đều trong nháy mắt tỉnh hồn lại, một bộ mồ hôi đầm đìa, ở trong mộng mới tỉnh đáng về.

Mọi người nhóm tròn mắt hốc mồm nhìn Đạo Nhân, lại nhìn một chút Lưu Nhất Minh, trong ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Chập chồn không ngừng cây cỏ hơi ngừng, tĩnh lặng đứng lặng hồi lâu ở trên sườn núi, phẳng phất cái gì cũng không từng phát sinh qua một dạng.

Đạo Nhân hết sức cả kinh, nhủ mày, lúc này mới bắt đầu quan sát tỉ mỉ Lưu Nhất Minh, mới vừa rồi người trẻ tuổi này bắt quá miệng đọc chú ngữ, khề quát một tiếng, lập tức phá chính mình Tác Mệnh Ma Âm, cái này rất không tầm thường, người trẻ tuổi này chẳng lẽ cũng là Tông Sư hay sao?

Điều này sao có thể, trẻ tuổi như vậy mới hơn hai mươi tuổi đi, người chính là theo trong bụng mẹ tu luyện cũng không khả năng ở số tuổi này đột phá đến Hóa Cảnh.

Tông Sư có phân chia lớn nhỏ, Hóa Cảnh sơ kỳ tu đạo người trong đồng dạng cũng gọi là "Tông Sư", thực tế nghiêm chỉnh mà nói hẳn gọi "Tiểu Tông Sư!"; chỉ có bước nhập Hóa Cảnh đỉnh phong, mới xưng là "Đại Tông Sư "

Người trẻ tuổi này trên thân nhất định là có pháp khí gì loại bảo bối, mượn pháp khí khác chế mới phá ta Tác Mệnh Ma Âm.

Nghĩ tới đây, lão đạo gật đầu một cái, trên cao nhìn xuống ánh mắt băng lãnh quan sát Lưu Nhất Minh.

"Không nhìn ra, tuổi còn trẻ lại có thể cũng là tu đạo người trong, người chỉ phải ngoan ngoãn giao ra Kim Liên Tử, ta có thể nhận người làm đồ đệ! Truyện thụ cho người Vô Thượng Pháp Môn."

Lưu Nhất Minh ánh mắt lãnh đạm, hặn một tiếng nói: "Người xứng sao? Người một đạo nhân, lại có thể tu luyện Tác Mệnh Ma Âm bức này tà ác pháp thuật, thật không biết hại bao nhiêu mạng người. . ."

Đạo Nhân thấy cau mày, hai mắt hung hăng nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh cười lạnh không dứt.

"Hừ! Ta cũng không có hại người, ta chẳng qua chỉ là cho người chết làm làm lễ cúng, hút bọn họ hồn phách thôi, nếu bọn họ người chết, còn không bằng cho ta làm một chút công hiến!"

"Người đã không nghe khuyên bảo, bản đạo chỉ có bóp chết thiên tài."

Dứt lời, lão đạo đan điền điều động chân khí, trong tay phát trần ngàn cái sợi tơ giống như giấy thép đồng dạng đột nhiên banh trực, lóe lên bức người hàn quang.

"Thiên Ti Trảm Yêu!"

"Đâm" một hồi nhọn tiếng xé gió.

Hơn ngàn cái mìn sợi tơ theo phát trần bên trong đột nhiên bắn ra, rậm rạp chằng chịt, nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt tới.

Kim gia nhân viên bảo an căn bản là phản ứng không kịp nữa, con người tròn tròn, cục xương ở cổ họng ngo ngoáy, nhếch to miệng nói "A. . ."

Tào Văn Bản chưa từng gặp qua bức này không thể tưởng tượng nổi tràng diện, cả kinh thất sắc, thét to: "Bảo hộ thiếu gia!"

Phía sau Tàn Thiểu Du bọn họ thấy đạo trường một chiều này tuyệt kỹ, rồi rít khen ngợi hoan hô,

"Con mịa nó! Lão Thần Tiên hảo lợi hại!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, tung người nhảy một cái, đã nhảy đến cao ba mét không trung, lơ lửng bất động.

Tào Văn Bản tròn to tròn mắt một dạng, khiếp sợ thân thể căng lên, tiếng nói phát khô.

Này mìn sợi tơ ở Đạo Nhân dưới sự khống chế, giống như mọc ra mắt, không ngừng theo sát, "Xỉ..." Trong chớp lát liền chạy tới.

Lưu Nhất Minh nhẹ một chút ở ngực một khối cờ nhỏ trận pháp thạch, "Ông" một tiếng nhỏ nhẹ trầm đục tiếng vang, không khí chung quanh chấn động, một đạo vô hình phòng ngự lồng ánh sáng trong nháy mắt bọc lại Lưu Nhất Minh thân thể.

"Đoàng đoàng đoàng. . ."

Một hồi kịch liệt tiếng va chạm, Lưu Nhất Minh trước người bỗng dựng hiện ra từng bước từng bước tiểu hình rung động, có nhiều cũng đếm không hết.

Tào Văn Bản chặt vật nuốt xuống một cái phun nước miếng, run rẩy đôi môi, khiếp sợ không biết nói gì cho phải.

Tàn Thiểu Du bọn họ con người cũng sắp trừng ra ngoài, không thể tin nhìn một màn này, Lưu Nhất Minh lại có thể lơ lửng ở giữa không trung, trước người tựa hồ có cái gì vô hình đồ, vật ngăn trở Chân Nhân công kích.

"Con mịa nó! Hẳn đây mầu là vật gì? Lại có thể có thể chống đỡ Chân Nhân Thiên Ti Trảm Yêu. . ."

Đứng ở xe Hummer đỉnh Đạo Nhân đồng tử co rụt lại, sắc mặt biến đổi đột ngột, nghẹn ngào la lên: "Cương Khí hộ thể?!"

Cương Khí hộ thể, mình làm Hóa Cảnh đỉnh phong cũng có thể thi triển ra, trên căn bản đạt tới Hóa Cảnh đều có thể, đơn giản cũng là tạo thành Cương Khí hộ trảo độ cứng cùng độ dày có sai biệt a.

Phòng ngự đồng dạng mùi tên đao kiếm vẫn là không có vấn đề, nhưng là nếu ứng nghiệm đối với tốc độ cao xạ kích tới viên đạn liền có chút miễn cưỡng.

Nếu quả thật có thể ngăn cản viên đạn công kích, Chính Phủ cùng quân đội sớm tìm tới cửa, toàn thế giới Chính Phủ cũng tuyệt đối không cho phép có Siêu Tự Nhiên Năng Lực người tồn tại, cho dù tồn tại cũng phải là ở Chính Phủ tuyệt đối chường không dưới.

Có thể là mình Thiên Ti Trảm Yêu tuyệt kỹ, ban đầu ở Thủ Đô Vô Cảnh tổng bộ có thể là đã thí nghiệm qua, ở 3 gao trong khoảng cách nhưng là xuyên thấu 3 li tấm thép, uy lực có thể so với súng lục bắn ra viên đạn.

"Nhận!" Lão đạo thấy không làm gì được Lưu Nhất Minh, quả quyết thu hồi phát triển.

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng nâng khởi trắng nõn tỏa sáng thủ chương, thủ chương ven chỗ có một tầng ánh sáng hiện lên, lộ ra bức người uy áp, khiến người ta run sợ không dứt.

Lưu Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng, nhìn cách đó không xa lão đạo, thủ chương đi phía trước đưa tới, nhẹ đột một tiếng: "Phục Ma chương!"

Nói xong về sau, "Ông" một tiếng chấn động hư không nổ ầm.

Một đạo rõ ràng kim sắc chương ẩn thoát khỏi Lưu Nhất Minh thủ chương, giống như mũi tên rời cung, chạy thẳng tới lão đạo đi.

Chương ẩn càng biến càng lớn, từ từ tương đạo người toàn bộ thân hình bao bọc ở bên trong, chung quanh hư không chịu đựng không được cổ uy áp này, chấn động bất an, qua chỗ cát bay đá chạy, vân vụ lẫn lộn.

"Hắc Liên hộ thể"

Lão đạo hoảng sợ, tại cái này khí thể kinh người hù đến, vội vàng từ trong ngực lấy ra một cái pháp khí, danh viết "Hắc Liên Ma La"

Chân khí điên cuồng rót vào, miệng niệm pháp quyết, thúc giục "Hắc Liên Ma La" giác tỉnh.

Trong tay Hắc Liên lóe lên xuống một cái, ngay sau đó bắt đầu điên cuồng hút vào lão đạo rót vào chân khí, cơ hồ là trong nháy mắt, Đạo Nhân da thịt thoát chốc co rút nhanh, nếp nhăn căng đầy, trong nháy mắt già nua, Tinh Khí Thần ở cấp tốc biến mất.

Nhìn ra được, Đạo Nhân ánh mắt hơi lộ ra giây giụa, tựa hồ chỉ muốn thoát khỏi Hắc Liên hút, đáng tiếc tránh thoát không ra.

Ngay tại Đạo Nhân đã chính mình không phải là tại hút thành thịt khô thời khắc, cái này Hắc Liên tựa hồ là cảm thấy được ngoại giới nguy hiểm, dừng lại nuốt chừng nốc ừng ực.

"Ông" một tiếng, một đạo ma hóa Hắc Liên hư ảnh trong nháy mắt bao phủ ở gần hết Đạo Nhân.

Lúc này, Phục Ma chương cũng đến, "Răng rắc" một hồi ê răng âm thanh vang lên.

Hắc Liên hư ảnh vừa tiếp xúc với kim sắc Phục Ma chương, trong nháy mắt bắt đầu tan rã, phát ra thê lương làm người ta sợ hãi tiếng kêu to.

Tại tịnh hóa hắc vụ điểm một cái bốc lên, tiêu tan trên không trung.

Lưu Nhất Minh giờ bàn tay lên năm ngón tay vừa thu lại, đem Đạo Nhân cầm thật chặt, áp bách đạo kia Hắc Liên hư ảnh tràn đầy thu nhỏ lại, Đạo Nhân giờ phút này đã hôn mê, bất tỉnh nhân sự.

Đang ở Thắng Lợi thời khắc, đột nhiên xảy ra dị biến, nguyên bản bị áp súc nhỏ đi Hắc Liên hư ảnh trong nháy mắt bạo phát, trong lúc bất chợt trở nên lớn, "Oành" một tiếng nổ tung.

"Tê" Lưu Nhất Minh cảm thấy một cổ đau nhói, khiếp sợ thu bàn tay về, gương mặt nhìn một cái, chính mình ngón tay út lại có thể phá vỡ.

Vết thương bên ngoài, có một tí hắc vụ vọng tưởng theo tia máu chui vào trong lòng bàn tay.

Lưu Nhất Minh rung một cái, miệng niệm pháp quyết, "Xì..." Một tiếng, cái này một tia hắc vụ tại tịnh hóa hết.

Đạo Nhân uể oải ở nóc xe, không nhúc nhích, ở trên thân thể hắc thể hiện lên một đóa to lớn Hắc Liên, trập trập hắc vụ từ trên người nó tán mát ra.

Lưu Nhất Minh khẽ quát một tiếng, phân phó nói: "Các người thối lui đến phía sau ta!"

Tào Văn Bân bọn họ đã sớm xem há hốc mồm, từng cái ngây người như phỗng, đứng lặng hồi lâu tại chỗ, giờ phút này thấy Lưu Nhất Minh lời nói về sau, ở trong mộng mới tỉnh, giờ phòng ngự thuần bài che chở thân thể, chạy chậm đến Lưu Nhất Minh sau lưng.

Lưu Nhất Minh tâm niệm nhất động, "Hô" một tiếng, theo trong không gian giới chỉ điều động Thiên Bồng Xích, rót nhập linh khí, kích hoạt về sau, thật cao nâng lên.

"Thiên Xích Phục Ma!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Ăn vào nó, theo ta đi.

Thiên Bồng Xích đột nhiên đưa ra ba trượng có thừa, cả người tỏa ra ánh sáng lung linh, ánh sáng rực rỡ chói mắt, vô số kim sắc cây mây và dây leo xúc giác đồng dạng hồ quang điện bùng bùng lưu chuyển không ngừng, không khí chung quanh chịu đựng không được cỗ uy áp này, rồi rít bốn phía thối lui.

Nhất côn hạ xuống, phong vân biến sắc, hai bên trên sườn núi cây cỏ "Phốc" xuống một cái đều cũng hướng ra phía ngoài đổ nghiêng nằm trên mặt đất, đất đá văng tung tóe, khí thế kinh người.

Tào Văn Bân cùng Tiểu Khôn bọn họ cuộn tròn thân thể, núp ở Lưu Nhất Minh phía sau, lộ ra khe hở, cái miệng cứng lưỡi nhìn một màn này, sóng mắt trong hình chiếu ra uyển như thiên thần hạ phàm Lưu Nhất Minh.

Cái này hoàn toàn chấn động ngốc bọn họ, toàn bộ tam quan vỡ tan, não tử trống rỗng, bừng tỉnh như rơi vào mộng.

Phía sau cùng Tàn Thiệu Du bọn họ con người cũng sắp lòi ra, có cắn đầu ngón tay, có che ngực thở mạnh, từng cái ngây người như phỗng.

"Ta lạc cái trời! Ta lạc cái trời! Đây là Thần Ma Đại Chiến. . ."

"Ông trời! Ta thấy cái gì? Kim Cô Bồng?"

"Đây không phải là thật, đây là mộng, đây là mơ. . ."

. . .

Trước mặt Hắc Liên đã bành trướng thành to bằng cái thớt, quay tròn xoay tròn không ngừng, tầng ngoài nhất cánh sen hiện lên khiến người ta run sợ đen nhánh lộn lắt, trập trập hắc vụ không ngừng tràn ra.

Lưu Nhất Minh hôm nay là Hậu Thiên Cảnh đỉnh phong, nhục thể cũng đã tu thành Ngọc Cốt cảnh giới, tâm thường pháp khí một tay nắm chặt liên bốp vỡ, không thăm nghĩ lại có thể làm cho cái này Hắc Liên cho quá thương tổn, cái này tất nhiên là Tiên Thiên linh khí mới có thể.

Vì vậy Lưu Nhất Minh quả quyết lấy ra Thiên Bồng Xích, Thiên Bồng Xích gấp mạnh mạnh hơn, trời sinh khắc chế những thứ này hắc ám linh khí.

Quả nhiên, theo Hắc Liên bên trong tràn ra hắc khí vừa mới tiếp xúc đến Thiên Bồng Xích phát ra ánh sáng, liền "Đâm" một tiếng tại tịnh hóa thành hư vô.

Hắc Liên tựa hồ biết không địch lại, vốn có thể cảm nhận được uy hiếp, "Đằng" xuống một cái né tránh ở một bên.

Lưu Nhất Minh có thể khống chế Thiên Bồng Xích, tiếp theo nó quỹ tích, nhất côn quét tới.

"Hô" bằng địa nổi gió lừng, mặt đất cát và đá tại lôi kéo lại, pháp phối đến giữa không trung.

Lần này Hắc Liên không thể tránh né, đến cùng là không người khống chế, linh tính chỉ tỉnh lại một chút, "Oành" một cái điếc tai kim thạch chi âm, tại Thiên Bồng Xích nhất côn quét trúng.

"Vèo" một cái nhon đến tiếng xé gió, "Hắc Liên Ma La" giống như mũi tên rời cung, tại miễn cưỡng đánh vào trên sườn núi một tảng đá lớn bên trong.

Một hồi kịch liệt đại bạo tạc, cự thạch trong khoảnh khắc tứ phân ngũ liệt, đá vụn bắn tung trời, cây cỏ tung tóe đến giữa không trung, phía bên phải trên sườn núi nhất thời xuất hiện một cái đường kính đạt đến mười mét hang lớn.

Mặt đất một hồi chấn động, mọi người đứng không vững, thân thể một hồi loạn thoáng qua.

"Muốn chạy? ! Hừ!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, cánh tay hất một cái, Thiên Bồng Xích theo đuôi sau, thăm dò vào hãm động bên trong, một cái hút rồi Hắc Liên tọa. Trật trật hắc vụ "Híz-khà zz Hí-zzz" tại Thiên Bồng Xích nuốt chừng nốc ừng ực đồng dạng nuốt.

Hắc Liên phát ra trật trật kêu gào, rung rung không ngừng, miễn cưỡng tại Thiên Bồng Xích hút ra đến, hiển lộ ở trước mắt mọi người.

Theo hút, Thiên Bồng Xích xích thân ngo ngoáy, hiển nhiên cái này vị thập phần cùng nó ý, hút vui sướng.

Hắc Liên xui xẻo, theo to bằng cái thốt từ từ thu nhỏ lại, đen nhánh cánh sen cũng từ từ bắt đầu ít đi, theo Thiên Bồng Xích nuốt chừng nốc ừng ực, trong chớp mắt, biến thành một đóa bạch sắc liên hoa.

Thể tích cũng thu nhỏ lại thành tay cỡ bàn tay, khi cuối cùng một luồng hắc khí bị nuốt hết về sau, Thiên Bồng Xích hài lòng dừng lại hút động tác.

"Vèo" xuống một cái, Thiên Bồng Xích biến trở về nguyên hình, xích thân lên kim sắc đường vân trở nên càng rõ ràng một ít, hiển nhiên đến không ít chỗ tốt.

Lưu Nhất Minh xòe bàn tay ra, quan sát trong lòng bàn tay Bạch Liên, hé miệng cười một tiếng, quả nhiên là Tiên Thiên linh khí, cũng không biết đánh khi nào tà mị, lại có thể ma hóa thành Hắc Liên Ma La.

Chính mình nếu không phải là có Thiên Bồng Xích, muốn muốn bắt nó cũng tịnh hóa hết trên người nó ma tính, vẫn đúng là cần phải hao phí một ít công phu.

Cước bộ nhẹ nhàng, trong chớp lát đi tới Đạo Nhân trước mặt, chỉ điểm một chút qua, một đạo Tinh Thần Chú, rơi vào Đạo Nhân nhiều nếp nhăn trán.

Thoáng chớp, Đạo Nhân mở ra đục ngầu hai mắt, lấy xa lạ ánh mắt nhìn quan sát hắc Lưu Nhất Minh.

Đột nhiên, Đạo Nhân hồi tưởng lại, vừa mới phát sinh hết thảy, cúi đầu xuống, nhìn một chút chính mình Xương bọc da hai tay, cùng yếu ớt tê dại cái cánh tay, kêu thảm một tiếng: "Tại sao có thể như vậy?"

Lại nâng lên hai cốt đồng dạng tay chạm chính mình gò má, một tia huyết nhục cũng không có, hốc mắt lõm sâu, hai mắt vô thần, sống mũi sụp đổ, gò má lõm xuống, sâm sâm hàm răng lộ ra ngoài.

Hắn bây giờ bộ dáng, cũng chính là Lưu Nhất Minh tính cách trầm ổn như núi, xem thường.

Nếu để cho người phía sau nhìn thấy, không phải là hủ chết không thể, hiển nhiên một bộ sinh hoạt khô lâu bộ dáng.

Lưu Nhất Minh giơ bàn tay lên, thủ chương ven chỗ hiện lên một tầng ánh sáng, lộ ra khiến người ta run sợ uy áp, lạnh lùng ánh mắt quan sát Đạo Nhân.

"Lựa chọn sinh vẫn là chết?"

Đạo Nhân run rẩy ngẩng đầu lên, kéo kẹt cằm hàm răng, hắn chỉ biết mình mới vừa rồi bị Hắc Liên cản trở, thiếu chút nữa đem mạng già nhập vào.

Phía sau sau khi hôn mê, cũng không biết, bất quá xem Lưu Nhất Minh bình yên vô sự, lại nhìn một chút bên trái trên dãy núi một cái mười mét hố to động, liền đã biết mình không phải là người trẻ tuổi này đối thủ.

Trong lòng kinh hãi kinh hãi không thôi, chẳng lẽ hắn cảnh giới còn ở trên ta hay sao, trời ạ! Hóa Cảnh trên, có thể liên tiến vào Luyện Khí Hóa Thần tình trạng, Đạo giáo nhất môn đã mấy trăm năm chưa từng có người tiến vào cảnh giới này.

"Sinh! Ta lựa chọn sinh!"

Đạo Nhân quả quyết lên tiếng, trò cười, hắn lại không ngốc, chính mình ném nhà cửa nghiệp, chém rụng tình duyên, nhất tâm hồi tâm cầu không phải là lâu kéo dài tuổi nguyệt sao?

Lưu Nhất Minh khòe miệng nhếch lên, một cái "Tòa hồn" trống rỗng xuất hiện, Đạo Nhân bị dọa sợ đến run run xuống một cái, nghẹn ngào la lên: "Đây là cái gì?"

"Đây là tòa hồn nguyên rửa, không nên chống cự, nếu không lập tức cho ngươi thân tử đạo tiêu!"

"Ta. . . Chuyện này. . . ." Đường trong lòng người không cam lòng, hết sức uất ức, nhả phũ đầy rãnh chân mày.

"Hừ hừ!" Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, phóng xuất uy áp!

Đạo Nhân một hồi run run, thanh âm run rẩy vội vàng nói: "Ta nguyện ý. . Ta nguyện ý. ."

Như thế, Lưu Nhất Minh nhất chỉ hạ xuống, "Tòa hồn" biến mất Đạo Nhân Thiên Linh cái, xâm nhập trong thức hải, trong nháy mắt mở ra, tạo thành một cái không biết dài đến đâu kim sắc xiềng xích.

Đạo Nhân không có chút nào dám phản kháng, gieo xuống "Tòa hồn" về sau, đằng hoàng hướng về phía Luru Nhất Minh cút một cung,

"Chủ nhân!"

Luru Nhất Minh gạt đầu một cái, hắt và Đạo Nhân ra vận động sử dụng pháp thuật cùng linh khí bất đồng ra, thực tế cảnh giới chênh lệch cũng không phải là quá lớn, chỉ có tòa hồn nguyên rửa mới có thể hoàn toàn ngăn chặn Đạo Nhân lòng phản loạn.

"Cái này Hắc Liên ngươi là từ nơi đó chiếm được?"

Đạo Nhân thần thái mười phần cung kính, bắt quả một thân Quạt bộ xương khô nhìn thật sự làm người ta sợ hãi,

"Chủ nhân, ta nguyên là Thanh Thành Sơn Vô Cực Quan Cao Công, tên tục Từ Vũ Thắng, đạo hào Húc Dương Đạo Nhân. Mười năm trước, Viêm hạ vịnh ban ngày, lúc hoàng hôn, quần chúng giếng nước đột nhiên toát ra khói đen, nước giếng xôn xao không ngừng, trong nước nháy ra đến một kiện đồ vật cũng là này Hắc Liên."

Đạo giáo Cao Công chức: Chỉ những đức cao vọng trọng đó, tinh thông lập đàn cầu khẩn khoa nghi, giỏi về thực sự Cương bộ đầu, câu thông Thần Nhân, đại thần tuyên giáo, cầu phúc tiêu tai, rút ra độ U Hồn, chủ trì lập đàn cầu khẩn Pháp Hội đạo sĩ, là Kinh Sư thủ lĩnh.

"Ta hiểu kỳ đưa tay lấy ra, rét lạnh tận xương, buổi tối tinh toạ đến, vật này liền ở bên người lại có thể tản mát ra linh khí nồng nặc, tuy nhiên nước sơn đen như mực, nhưng tinh khí mười phần, ta cũng vậy cho nó biểu tượng, lúc này mới chỉ tiêu phí thời gian mười năm lại liên tục đột phá đến Hóa Cảnh đỉnh phong!"

"Mười năm trước?!"

Luru Nhất Minh nội tâm âm thầm nghĩ ngợi, mười năm trước, vậy có phải hay không đời trước chính mình biến mất một năm kia sao?

Chẳng lẽ khi đó, không đơn thuần là tự có biến cố, bên trong vùng thế giới này cũng có dị biến phát sinh.

Xem ra cái này Tu Luyện Giới cũng không phải là giống như Hắc Dương Tử sư huynh đệ lời muốn nói như vậy không chịu nổi, nói cho cùng hai người bọn họ một mực cách xa Trần Thế, Côn Lôn Sơn trong lao lăm, trải qua nhiều năm không ra.

Lớn nhất gần mười năm phát sinh sự tình, bọn họ cũng chưa chắc rõ ràng! Làm không tốt thật là có uy hiếp được chính mình tồn tại.

Ta bây giờ trọng yếu nhất là mau chóng hội Dục Châu, đem một quả này ngàn năm gót sen thúc giục sinh hoạt, mau chóng tu thành thanh liên Đế thể.

Đến lúc đó, cho dù không mượn Thiên Bồng Xích, cũng không đều.

Nghiêng đầu một cái, nhìn Đạo Nhân một thân bộ xương khô giống như, thật sự khó coi, sợ mang về dọa hòng Kim gia người.

Tiện tay ném cho hắt một quả Bồi Nguyên Đan, nói: "Ăn vào nó, theo ta đi!"

"Vâng, chủ nhân!" Đạo Nhân cánh mũi hơi nhú, thoáng cái đã nghe đến dị hương xông vào mũi, dự đoán là đồ tốt không thể nghi ngờ.

Lúc này dùng xuống bụng, một hồi inh ỏi Lôi Minh vang lên, Đạo Nhân Híz-khà zz Hí-zzz chỉ rút ra hơi lạnh, cả người co quắp, đan dược trong đan điền rạch ra, được tính phát tác, một cổ dịu dàng khí trong nháy mắt phủ đầy cả người.

Từ từ da thịt bắt đầu đầy đặn, cũng có sáng bóng, Đạo Nhân cảm thụ ở sinh cơ bên trong cơ thể đang khôi phục, mừng rỡ khôn kể xiết, vội vàng bái tạ đường: "Đa tạ chủ nhân!"

Luru Nhất Minh quay người lại, không nhìn Tào Văn Bân bọn họ khiếp sợ đến thất thần khuôn mặt, càng nhiều bọn họ, ánh mắt rơi vào ngay người như phỗng Tàn Thiểu Du trên người bọn họ.

"Cửu Thiên Thần Lôi, thấy ta hiệu lệnh!"

"Ừng ừng!" Luru Nhất Minh ngữ âm tiết cứng rắn đi xuống, Lạc Đà lĩnh bầu trời thoáng chốc, xuất hiện nhất đại một dạng lôi vân, bên trong đùng đùng vang rền một mảnh.

Tàn Thiểu Du bọn họ nghe được tiếng nổ, mới vừa rồi theo trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, ngẩng đầu nhìn đông nghìn nghịt, chen đầy cả không lôi Vân, trọn mắt hóc mồm,

"Ta giỏi ạ! Đây là cái gì?"

Luru Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng, quan sát dưới chân con kiến hôi đồng dạng bọn họ, giọng dày đặc.

"Vạn Lôi Tề Phóng!"

"Răng rắc. . . ." Theo thật đầy lẫn lộn trong lôi vân, đột nhiên lộ ra đi lên thiên điều thiểm điện, lao thẳng tới xuống.

"Thình thịch oành" nổ vang một mảnh, loạn thạch văng tung tóe, bị đánh trúng cây cỏ trong nháy mắt biến thành than.

Đứng ở nóc xe kẻ xui xẻo trong nháy mắt tại hạ xuống thiểm điện nhất kích đánh cho thành tro bụi, trước sau có mười mấy chiếc xe sang trọng bị đánh trúng, nhất thời thân xe nổ tung, tứ phân ngũ liệt, văng tung tóe đến hơn mười thước không trung.

Toàn bộ Lạc Đà lĩnh giống như ngày tận thế buông xuống, một mảnh lũ lụt!

Tần Thiệu Du bọn họ kêu cha gọi mẹ, chạy trốn chết, khắp núi khắp nơi khắp nơi tán loạn.

Đứng lặng hồi lâu ở Lưu Nhất Minh bên người Húc Dương Đạo Nhân, cũng là trợn mắt hốc mồm, nguyên bản tâm sâu bên trong ảm tằng về không cam lòng hoàn toàn biến mất sạch sẽ.

Lưu Nhất Minh liếc bọn họ liếc một chút, không có có vẻ thương hại cùng đồng tình, tại thiên lôi đánh chết, chỉ có thể nói đáng đời người, ai cho người trợ Trụ vi nghịet, cùng ta đối nghịch.

Hắn giờ phút này Tâm Hải vững vàng như gương, đối với Tần Thiệu Du kêu gào thờ ơ không động lòng.

Lật người, liếc mắt nhìn đường phía trước trung gian cự thạch, tiện tay nhất chưởng đánh ra.

"Hô" một đạo rõ ràng chưởng ấn rời thân thể mà ra, qua chỗ, cát bay đá chạy, con lốc trận trận.

"Oành" một tiếng vang trầm thấp, cự thạch đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số đá vụn, tung tóe đến bốn phía, đường rộng rãi mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Người đùa gì thế?

Trở lại Kim gia biệt thự Lưu Nhất Minh, nói với lão gia tử mấy câu nói về sau, liền tiến vào tĩnh thất, một cái lấy ra ngàn năm kim liên, vuốt ve một phen về sau, dứt khoát đem đầu nhập Hồ Phách trong đá, ngâm ở Linh Dịch trong.

Một hồi mìn bọt khí sinh ra, nước sôi trào, giống như xôn xao một dạng linh khí theo lỗ thủng bắt đầu tràn ra, càng ngày càng đậm.

Lưu Nhất Minh vận chuyển "Hư Ảo Luyện Khí Quyết" miệng mũi đồng thời hút linh khí, một bên thần thức xâm nhập Hồ Phách trong đá quan sát kim liên biến hóa.

Chỉ trong chốc lát, phía ngoài cùng một tầng cứng rắn da đen rút đi, phơi bày ra êm dịu như là dương chi ngọc kim liên bắt đầu điên cuồng hút Linh Dịch, trạng thái cực độ đói khát, khô khốc ngàn năm, một khi bộc phát, có thể tưởng tượng được.

Mặt nước nhất thời tạo thành vô số cỡ nhỏ vòng xoáy, Lưu Nhất Minh nhìn đến tâm lý đau nhói, thời gian ngắn ngủi, Linh Dịch mặt bằng sẽ xuống ngay một tầng.

Điểm này còn sót lại Linh Dịch có thể là mình làm phần dẫn dùng, nội tâm cầu nguyện, nha, ngàn vạn lần chớ hút sạch.

Nhìn Linh Dịch mặt bằng ở từng tầng một hạ xuống, Lưu Nhất Minh tâm lý phảng phất đang rỉ máu, có lòng ngăn cản kim liên nuốt, có thể tưởng tượng một chút tu thành Thanh Liên Đế Thể chỗ tốt, cuối cùng vẫn là nhận được cảm giác kích động này.

Trong lúc bất tri bất giác, nửa giờ trôi qua, kim liên bắt đầu bành trướng trở nên lớn, "Oành" một tiếng rất nhỏ tiếng vỡ vụn vang, một cái lục sắc chồi non theo bạch ngọc đồng dạng kim liên trong chui ra.

Hiện lên xanh mơn mẫm người lộng lẫy, từ từ duỗi mọc ra, từ từ càng ngày càng cao, càng ngày càng thô, một mùi thơm thoáng chốc tràn đầy tĩnh thất.

Lưu Nhất Minh ngửi lên nhất khẩu, ngũ tạng lục phủ đều thậm chí thoải mái thông suốt, não hải không minh một mảnh, thư sướng không được.

Như thế cũng là một tuần trôi qua, nhưng kim liên cuối cùng thành hình thời khắc, nghiêm nhiên một đóa nụ hoa chớm nở Thanh Liên, toàn thân thông suốt, bích lục như phi thủy, cho dù là tắt đèn, trong đêm tối, toàn thân phát ra vàng sáng mỏng lung, chiếu sáng cả tĩnh thất.

Trận trận thoang thoảng vô thời vô khắc theo Thanh Liên trong cơ thể tràn ra, tựa hồ là đem Tụ Linh Trận câu dẫn tới vạn vật sinh khí lại tiến một bước tịnh hóa, tự thân thoang thoảng khí, khiến cho linh khí hoạt tính cùng độ tinh khiết nâng cao một bước.

Cái này làm cho Lưu Nhất Minh rất là kinh hãi, Liên, ra phù sa mà không nhiễm, tịnh hóa nước bùn nước dơ.

Truyền thuyết ngày xưa Hỗn Độn Thời Kỳ, có một gốc Hỗn Độn Chí Bảo Sáng Thế Thanh Liên, Liên Tâm chỗ, mang bầu bốn miếng kim liên.

Sau đó Bàn Cổ Khai Thiên, Hỗn Độn khí tức Tứ loạn, cuồng ngược Địa Thủy Hỏa Phong đem Sáng Thế Thanh Liên phá hủy (bởi vì Sáng Thế Thanh Liên mang bầu Bàn Cổ xuất thế, đã tôn thương nguyên khí nặng nề, vô lực tới Địa Thủy Hỏa Phong), kim liên mang bầu quá trình vì vậy bị cắt đứt.

Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa vẫn lạc sau, thân thể hóa thành Bát Chu Sơn. Nữ Oa Nương Nương đi tới Bát Chu Sơn, lại bị một hồi thoang thoảng hấp dẫn, đi tới đỉnh núi chỗ phát hiện cái này Tịnh Thế Thanh Liên.

Cũng không biết mình trong tay này cái ngàn năm kim liên truyền thừa bao nhiêu Tịnh Thế Thanh Liên linh tính ở bên trong, tóm lại, bây giờ nhìn lại, ít nhất đưa cái này Địa Cầu vạn vật khí cho tịnh hóa.

Như thế một tuần trôi qua, Thanh Liên càng thêm trắng kiện, toàn thân lóe lên điểm một cái tinh quang, tản ra không tên uy áp, chung quanh linh khí vây quanh tạo thành một tầng lại một tầng rung động.

Hỗ Phách trong đá Linh Dịch đã trông thấy Thanh Liên màu xanh biếc hành bộ cũng đình trệ hút.

Lưu Nhất Minh nhìn đến vừa vui vừa lo buồn, bên trong tinh thất linh khí thuần độ càng ngày càng cao, ở trong chứa linh tính càng ngày càng nhiều. Đối với Lưu Nhất Minh tu luyện cũng không có nhiều chỗ tốt.

Như thế lại là hai ngày trôi qua, Hỗ Phách trong đá nguyên bản vốn đã khô khốc Linh Dịch từ từ nhiều lên.

Lưu Nhất Minh thần thức phát hiện biến hóa này về sau, mừng rỡ khôn kể xiết.

"Đây là. . . Đây là phụng dưỡng cha mẹ sao?"

Lưu Nhất Minh không tránh khỏi làm phép hút vào một ngụm, rơi vào đan điền về sau, vận dụng Hư Ảo Luyện Khí Quyết luyện hóa, Lưu Nhất Minh ngậm lấy miệng thờ dài nói,

"Ừ, chính là như vậy, chính là cái mùi này! Tựa hồ tốt hơn, có một mùi thơm ở bên trong."

Trong này ẩn chứa mới thật sự là Linh Dịch, ta rõ ràng, không trách trước đây vô luận như thế nào cũng không tạo ra đến Linh Dịch.

Hóa ra là như vậy, phải đến Thanh Liên tịnh hóa về sau, mới có thể tạo thành Linh Dịch.

"Ha-Ha! Cái vấn đề khó khăn này chính mình rốt cuộc giải quyết, sau này không lo không có Linh Dịch thôn phệ."

Nhìn càng ngày càng nhiều Linh Dịch tại Thanh Liên phụng dưỡng cha mẹ đi ra, cho dù là có mấy trăm năm tu đạo kinh nghiệm từng trải, tính cách trầm ổn như cô chấp Lưu Nhất Minh cũng không tránh khỏi cười ha ha đi ra.

Trong thời gian này, Dự Châu thành phố ngoài ra mấy nhà Trường Sinh Đạo quán chi nhánh cũng lục tục khai trương, Lưu Nhất Minh dẫn Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử, hướng dẫn bọn họ như thế nào bố trận, lún vào hạch tâm trận pháp Thạch chi sau, Lưu Nhất Minh nhỏ vào một giọt Linh Dịch, khởi động toàn bộ trận pháp.

Huyền Ngư Tử nhắm mắt theo đuôi, thái độ mười phần cung kính, đây là hắn hoàn chính biết được Tụ Linh Trận bố trận quá trình, kích động trong lòng hưng phấn không được.

Như thế xuống, hội tụ đến Kim gia biệt thự vạn vật khí càng nồng nặc, Hỗ Phách trong đá tạo ra đến Linh Dịch cũng tiếp theo nước lên thì thuyền lên.

Một bụi này Thanh Liên từ từ mở ra cánh hoa, hiển lộ bên trong kim sắc Hoa Nhị, không giống tầm thường Liên Bông có mười mấy, thậm chí hai ba chục cái kim liên, cái này Thanh Liên bên trong chỉ có ba cái Liên Bông ở mang bầu bên trong. Tạo thành lẫn nhau cân đối hình tam giác.

Liên hoa thoang thoảng vị càng nồng nặc, đầy tràn toàn bộ biệt thự, đưa đến chung quanh Cự Mộc hoa cỏ rồi rít hương nơi này khê nghiêng, tựa hồ là đang ngênh tiếp Vương Giả.

Lưu Nhất Minh nhìn thích, vừa tu luyện, một bên chờ đợi Thanh Liên thành thực ngày hôm đó.

. . .

Vân Thủy giới kê cả Côn Lôn Sơn phong án chỗ lối đi, Triều Vân tông Thập Đại Trưởng Lão một trong Tư Đồ Phó hai tay chấp ở sau lưng, quan sát dưới chân một tên tội phạm.

"Lương Nhất Tiểu, ta đề nghị ngươi có đồng ý hay không? Ngươi như không muốn, ta cũng không miễn cưỡng, bây giờ lập tức đưa ngươi giao cho tu luyện giả hiệp hội Chấp Pháp Giả."

Lương Nhất Tiểu một thân vết thương, đứng đưng bủ môi cười một tiếng, thanh âm khàn khàn nói.

"Người làm sao biết cùng Hạ Giới Phàm Nhân kết làm mối thù?"

Tư Đồ Phó thấy, sắc mặt khó coi, trong nháy mắt nhớ tới tại Lưu Nhất Minh đánh hồn phi phách tán tôn tử, cắn hàm răng nói,

"Hừ! Ta cũng không đối gạt người, tháng trước ta cái... kia vô dụng tôn tử giống như người, âm thầm sinh đẻ, phạm tử tội, trong nội tâm của ta không đành lòng, vì vậy len lén mở ra phong ấn thông đạo, đưa hắn đây tới Hạ Giới, không nghĩ đến, lại bị Hạ Giới một người trẻ tuổi cho giết."

"Khi nào? Ha-Ha! Làm sao có thể?"

Lương Nhất Tiểu Mất cười lệ cũng không mau ra đây, ôm bụng giễu cợt nói: "Ta nhớ được Tư Đồ Liệt tu vi không thua chỉ ta, đã tiến vào Tiên Thiên chỉ cảnh, Hạ Giới phàm phu tục tử làm sao có thể làm hắn bị thương?"

"Người đùa gì thế? !"

"Ta không có nói đùa, người lại xem!" Tư Đồ Phó vừa nói, tay vung lên, một màn ánh sáng trống rỗng xuất hiện.

Thật là Lưu Nhất Minh giờ cao Thiên Bồng Xích nhất cơn thấy quỷ lập trên mặt đất Tư Đồ Liệt đánh đầu nổ tung hình ảnh.

"Hì! Hạ Giới dễ nhui Tu Đạo Sĩ lại có thể cũng không có thực lực như thế? !"

"Tư Đồ Phó người một cái lão quỷ, như người vậy đưa ta đi xuống, không là chịu chết sao?"

*** cảm ơn KENKEN đã đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Vô sự không lên điện tam bảo

Ngày này Lưu Nhất Minh đang ở tĩnh thất tu luyện, bây giờ có Thanh Liên gia trì, linh khí hoạt tính cùng tinh hoa cao hơn, Lưu Nhất Minh mơ hồ cảm giác đã có đột phá điểm báo trước.

Nội tâm hoan hỉ vô cùng, đột nhiên thần thức nhất động, nghe cách đó không xa trời cao trong truyền tới tiếng quạt quay âm thanh, hẳn là một chiếc quân dụng Trực Cừ máy bay trực thăng.

Bởi vì thanh âm cơ hồ cùng lần trước qua Côn Lôn Sơn lúc lấy Trực Cừ máy bay trực thăng giống nhau như đúc.

Lưu Nhất Minh trong lòng hơi động, nên đến rốt cuộc đến, quốc gia còn chính là không nhẫn nại được, phải đối mặt mặt ngửa bài.

Trương đối mà nói, cao tầng cũng là quan sát hồi lâu, chính mình nhất cử nhất động rất có thể người ta cũng sớm đã đăng ký tại án. Nói cho cùng, chính mình ở trên núi Côn Lôn phô bày ra quá mức kinh người.

Về phần gần đoạn thời gian oanh động trong và ngoài nước Trường Sinh Đạo quán cũng đã tiếp đãi không ít Quan to Quyền quý, thậm chí có trung ương cấp bộ quan viên thân mặc tiện trang tới trị liệu.

Về phần Đạo Quán chân chính chủ nhân căn bản là không chịu nổi quốc gia cường lực bộ môn điều tra, quốc gia tìm tới cửa là sớm muộn sự tình.

Hậu viện Tiểu Phượng Hoàng cũng cảm giác được không rõ ngoại vật đến gần, tính cảnh giác hướng về phía bầu trời "Kêu gào" hét dài một tiếng.

Âm thanh chấn động Cừ Tiêu, hải vân lẫn lộn, để cho Kim gia biệt thự Trực Bát máy bay trực thăng nhất thời một hồi loạn thoáng qua, trên phi cơ người không nhìn được nghẹn ngào giao ra.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Thủ Trưởng, vừa vận khí lưu một hồi nhiễu động..."

Tiểu Phụng Hoàng bây giờ đã tiến vào Luyện Khí Nhị Trọng, tu luyện Huyền Diệu quyết đệ nhất tầng công pháp "Phụng Minh Cừu Khiếu" Đệ Nhất Thức Phụng Minh tại hoang dã đã bắt đầu lớn uy lực.

Phụng viên trăm dặm bội phần Tụ Linh Trận hấp dẫn tới điều thú toàn ở Tiểu Phụng Hoàng Nhất Minh bên dưới, run lấy lấy, đã sớm phụng Tiểu Phụng Hoàng vì điều thú bên trong Vương Giả.

Tiểu Phụng Hoàng ăn mạnh cũng càng ngày càng lớn, Kim gia hạ nhân cung cấp thịt gà cùng thịt heo ăn với, bất ngờ đánh món ăn dân dã, khu biệt thự trong điều thú đứng xếp hàng, tại Tiểu Phụng Hoàng làm hạnh chọn, không có một dám phản kháng.

Lưu Nhất Minh một cái truyền âm qua, Tiểu Phụng Hoàng thoáng chốc an tĩnh lại, tròn mắt đen láy liếc liếc một chút giữa không trung từ từ hạ xuống mấy bay trực thăng, nó tuy nói linh trí đã mở, nhưng vẫn là lý giải không cái này đại cục sát là đồ chơi gì, chẳng là cái thà gì, thú cũng không phải, trong mắt thập phần nghi hoặc.

Trong chốc lát, máy bay trực thăng vững vàng vàng ngừng ở Golf cây cỏ trên sườn núi, Tào Văn Bản giờ phút này đã mở ra Golf xe điện nghênh đón.

Nhìn Võ Trục Cừu, quốc gia mới nhất liệt trang phi cơ trực thăng võ trang, nội tâm nói không kích động là giả, Tào Văn Bản cũng bị giáo huấn, lái qua Võ Trục Bát, đối với thao tác cực kỳ thuần thục.

Trực thăng cửa máy bay mở ra, một tên mặt chữ quốc, mắt to mày rậm quan quân trẻ tuổi trước tiên nhảy xuống, Tào Văn Bản định thần nhìn lại, nhận thức, Tuyệt Bảo Đột Kích Đội đội trưởng Phan Đại Vĩ, nội tâm kinh ngạc, người này làm sao tới?

Phan Đại Vĩ nhảy xuống về sau, hướng về phía Tào Văn Bản hé miệng cười một tiếng, gật đầu tỏ ý.

Theo sau một tên hơn sáu mươi tuổi quan quân cũng đi xuống, phía sau có mấy cái quan quân trẻ tuổi tay nhắc kim loại màu đen cặp táp, theo sát ở phía sau.

Tào Văn Bản ánh mắt lấp lánh, sững sờ không dừng được thoáng nhìn trung niên nhân lon cầu vai: Cảnh tùng xanh + hai viên kim sắc Tinh.

Ngược lại hít một hơi khí lạnh, lời nói, "Ahhh, Lục Quân Trung Tướng? !"

"Ba" một cái dứt khoát lạnh lẽo quân lễ, Tào Văn Bản la lớn: "Chào thủ trưởng!"

Cái này Trung Tướng ngừng tốc độ, mắt hồ có thần, quan sát tỉ mỉ lấy, toét miệng cười một tiếng nói: "Tào Văn Bản, ban đầu Giao Long Đặc Chiến Đội Đại Đội Trưởng."

"Vâng, Thủ Trưởng!"

Hiển nhiên trước khi tới, người ta đối với Kim gia biệt thự nhân viên tình huống tra rõ ràng.

Đoàn người leo lên Golf xe điện, lái về phía Kim gia biệt thự.

Lưu Nhất Minh đã thu công, theo trong tinh thất đi ra, đi vào gia gia thư phòng trọng địa.

Kim Lão gia từ nhìn một cái tôn tử đến, gật đầu mỉm cười, mở miệng nói: "Trung Ương Quân Ủy Tham Mưu Trưởng Tàn Hồng An muốn tới thăm ta, bất quá ta đoán hẳn là tới tìm ngươi."

"Không có chuyện gì to tát, có chuyện gì gia gia đến khiêng."

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, đi tới gia gia thân thể vừa cười nói: "Gia gia, ta không sợ, ta không làm có lỗi với quốc gia cùng dân tộc sự tình, liền không sợ có người hội tìm phiền toái!"

Trong chốc lát, Tào Văn Bản dẫn người tiến vào bên trong đại sảnh, Tường thúc đẩy ra thư phòng cửa gỗ, nhẹ nói đường: "Lão gia, thiếu gia, khách nhân đến!"

Lưu Nhất Minh đỡ lão gia từ cánh tay, đứng lặng hồi lâu ở trước bàn đọc sách, một chân vang vang có lực tiếng bước chân vang.

"Ha-Ha! Lão thủ trưởng, ta tới xem ngài đến."

"Rào" sau lưng Phan Đại Vĩ cùng quan quân trẻ tuổi nhóm quét một cái bá một cái quân lễ.

"Chào thủ trưởng!"

Kim Lão gia từ cười ha ha, mặt mũi hồng hào, khoát khoát tay, nói: "Ta đã lui xuống mười mấy năm qua, đừng nữa gọi ta Thủ Trưởng."

"Vậy cũng không được, ngài lão đây chính là nước cộng hoà khai quốc Nguyên Lão, bất luận khi nào, chỗ nào, ngài mãi mãi cũng là chúng ta Thủ Trưởng!"

Phan Đại Vĩ dành thời gian ánh mắt rơi vào Luru Nhất Minh trên thân, Côn Lôn Sơn lên phát sinh một màn trong nháy mắt nổi lên trong lòng.

Tuy nhiên lúc ấy ý thức có chút mơ hồ, ngăn tại trở lại khu vực về sau, ở chiến hữu giảng thuật bên trong, hần dĩ nhiên minh bạch đồng thời đã qua, nội tâm đối với Luru Nhất Minh cười Phi Điều, sai khiến thiên lôi thủ đoạn, chấn trộn mắt hốc mồm.

Cảm niệm Luru Nhất Minh ân cứu mạng, ở Tham Mưu Trường cùng Kim Lão gia nói đùa thời khắc, hữu hảo hướng về phía Luru Nhất Minh gật đầu một cái, mỉm cười tỏ ý.

"Được, được, Tiểu Tần, ngươi là vô sự không lên tam bảo điện, nói đi, tại sao đến?"

Kim Lão gia từ không nhìn được phát tay một cái, hần không thích khách khí khách tới khí qua, quân nhân mà! Dứt khoát lạnh lẽ, hấp tấp.

Tần Hồng An thấy toét miệng cười một tiếng, không một chút nào buồn bực, Kim Lão còn chính là bạo tính khí, trực lai trực khứ, không giấu không dịch.

"Lão thủ trưởng, ngài không giới thiệu cho chúng ta giới thiệu ngài bảo bối tôn tử?!"

"Hừ! Còn cần ta giới thiệu nha! Ta đây trong phủ có mấy cái mèo, có mấy cái con chuột, ngươi cũng không so với ta rõ ràng!"

"Hắc hắc! Lão thủ trưởng, nhìn ngài. . ."

Tần Hồng An dở khóc dở cười, dứt khoát không cùng lão gia tử dây dưa, ánh mắt rơi vào Luru Nhất Minh trên thân, vẻ mặt hiền hòa cười nói: "Vị này chắc hẳn cũng là Kim Nhất Minh, quả nhiên tuổi trẻ tài cao, anh tuấn uy vũ bất phàm!"

"Ngài khỏe! Ta chính là Kim Nhất Minh." Kim Nhất Minh chủ động đưa tay ra, theo lý thuyết, y theo Tần Hồng An cấp bậc, bình thường đều là hần trước đưa tay ra, ngoại nhân tài dám duỗi tay nắm chặt.

Nhưng giờ phút này, Tần Hồng An lại hơi có chút kích động, một nắm chặt Luru Nhất Minh tay, có lực thoáng qua ba thoáng qua.

"ừ! Tốt Kim Lão nếu không giới thiệu, ta liền tự giới thiệu mình, là ta Tần Hồng An, hiện đảm nhiệm Trung Ương Quân Ủy Tham Mưu Trường!"

Luru Nhất Minh gật đầu một cái, cũng không có đặc biệt khác tâm tình, phía sau Phan Đại Vĩ giờ phút này mới tới, một nắm chặt Luru Nhất Minh tay nói: "Đa tạ ngươi lần trước ân cứu mạng! Sau này có cần gì hỗ trợ. . ."

Nói tới chỗ này, Phan Đại Vĩ không nhìn được thở dài, đối với Luru Nhất Minh hiểu càng nhiều, càng thấy không thể tưởng tượng nổi, như vậy một thân xuất thần nhập hóa, quý thần khó đoán bản lĩnh, mình chính là muốn muốn báo ơn, cũng không thể nào báo khởi.

Người ta nhiều tiền mấy cái đời cũng xài không hết, lại như vậy có bản lĩnh, nơi nào cần chính mình hỗ trợ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Ta cái gì cũng sẽ không

Ngoài thư phòng, Tường thúc an an tĩnh tĩnh giữ ở ngoài cửa, không cho phép bất cứ người nào đến gần nơi này.

Bên trong thư phòng, vài tên Kỹ Thuật Hình quân quan đã điều chỉnh thử tốt đầu ảnh cơ, màu trắng trên vách tường, đầu xạ ra một bức lòng người chừng ba thước hình ảnh.

Bên người có xương ngôn viên bắt đầu giảng giải,

"Đây là ta nước ngoài đặc công theo nước Mỹ ăn cắp đến tình báo, đây là quân Mỹ số 51 khu vực lòng đất 300m sâu hình ảnh."

Tất cả mọi người không chớp mắt nhìn chăm chăm hình ảnh, đèn đuốc sáng choang lòng đất trên quảng trường, một bộ cao lớn cao hai mét Cự Nhân xuất hiện, diện mạo xấu xí vô cùng, bắp thịt cả người cao cao nổi lên, nổi gân xanh, cánh tay là cánh tay máy, lại có thể một tay một cái Gatlin súng máy nhiều nòng bắt đầu bắn càn quét.

Khi thì nằm, khi thì nhảy lên tấn công, toàn bộ chiến đấu động tác lưu loát như nước chảy mây trôi, không có chút nào ngưng trệ cái.

"Đây là quân Mỹ mới nhất chế tạo người sinh hóa, bọn họ thôi trải qua sơ bộ trắc thí thành công! Uy lực cực đại!"

"Người sinh hóa? Nhanh như vậy!" Kim Lão gia từ thấy ngẩn ra kinh ngạc, hần là như vậy từ trong thâm bên trong, hiểu được Tây Phương Đại Quốc, đã sớm ở thập niên 60 cũng đã bắt đầu nghiên cứu sinh biến hóa người.

Nước Đức và nước Mỹ cơ hồ là đồng thời khai triển cơ giới sinh biến hóa người khoa học nghiên cứu, nguyên bản nghiên cứu dự tính ban đầu là muốn làm hết sức trợ giúp tề liệt bệnh nhân dùng bọn họ tư tưởng lực lượng thao tác máy tính, TV hoặc là chi giả.

Tại bất lợi hi vọng cùng Aachen lưỡng địa khoa học gia đã đem nhóm đầu tiên tẩm chip trực tiếp trồng vào bệnh nhân trong đầu, bọn họ thành công thực hiện Sinh vật học cùng Điện tử học ở phương diện này liên hệ. Bước đầu nắm giữ làm cho tể bào thần kinh ở tẩm chip mặt ngoài sinh trưởng kỹ thuật.

Cái này một thành quả tại quân đội nhìn trúng, nhìn thấy mục nghiên cứu này thành quả uy lực cực lớn cùng ánh sáng tiền cảnh, sau đó cường lực giảng hạng mục này tính vào quân đội bí mật nghiên cứu trong hạng mục.

Phía nước Mỹ đã sớm đang bí mật mở ra người sinh hóa nghiên cứu, chỉ là đơn thuần áp dụng được vật sửa đổi, tác dụng phụ lớn, không hiệu quả rõ rệt, độ tiến triển một mực không bình thường chậm chạp.

Hoa Hạ ở vấn đề này lạc hậu quá nhiều, chủ yếu nhất kỹ thuật cũng là thiếu nhân tài, tiến độ nghiên cứu so với phía tây muốn lạc hậu một mảng lớn.

"Thập niên 60, nước Mỹ khoa học gia đem một tên đặc công trong lỗ tai trồng vào nghe lén Microphone, ở dưới da trồng vào Anten, ở xương sọ bộ trồng vào Vô tuyến điện máy phát xạ, ở bụng trồng vào cơ điện, chế tạo ra trên thế giới thứ nhất đều sống sờ sờ trong lúc đi điệp viên máy móc."

"Năm 2001 nước Mỹ CIA dùng ngoại khoa phẫu thuật đem thiết bị điện tử trồng vào một con mèo, từ đó thành công đem mèo biến thành gián điệp sinh vật mèo "

"200 6 năm, DARPA phát hành "Hỗn hợp Côn Trùng hạt hệ cơ điện thống (Hi-Mems)", "Mems" đại biểu "Hạt hệ cơ điện thống", nó là đối sinh biến hóa Côn Trùng Robot đột phá tính phát minh."

"Côn Trùng thần kinh uy hiếp có thể khống chế Côn Trùng lộ tuyến, tiến vào đặc công vô pháp tiến vào cấm khu, ăn cắp tình báo, thậm chí đầu độc ám sát, ở trên lý thuyết cũng là có thể được, vì vậy tình thế đã thập phần nghiêm trọng!"

Xưởng ngôn viên giảng giải tới đây dừng lại, Tần Hồng An "Đằng" xuống một cái đứng lên, hướng cái này Kim Lão gia từ cùng Lưu Nhất Minh nói: "Vô luận là theo trong tình báo, còn chính là phương diện quân sự khoa học kỹ thuật sinh hóa đều muốn hoàn toàn thay đổi an ninh quốc gia tình thế!"

"Đừng xem bên ngoài Ca vũ thăng bình, một phái hòa bình phồn vinh cảnh tượng, ở tầng này biểu tượng phía dưới, nhưng là giả dối quỷ quyệt, sát cơ tứ phía, quốc gia chúng ta an toàn đã bị nghiêm trọng uy hiếp! Chúng ta nhất định phải tìm tới đột phá khẩu, thay đổi cái này bất lợi tình thế!"

Kim Lão gia từ nghe đến đó, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm hình ảnh, yên lặng không nói, hần không nghĩ tới khoa học kỹ thuật thì đã phát triển đến nước này, chúng ta đây Giải Phóng Quân chi kia anh dũng không sợ, thấy chết không sờn quân đội còn có thể đánh được sao?

Tần Hồng An sau cùng đưa ánh mắt rơi vào Lưu Nhất Minh trên thân, dùng lực nói: "Đột phá khẩu liền ở trên người ngươi."

Tần Hồng An vừa dứt lời, tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung đến Lưu Nhất Minh trên thân, cũng là Kim Lão gia từ cũng lấp lánh có thần nhìn mình tồn từ.

"Nhất Minh, ngươi có biện pháp? !" "

"Gia gia, ta có thể có biện pháp gì? Ta cái gì cũng sẽ không!" Lưu Nhất Minh khiêm tốn nói.

"Ha ha" Tần Hồng An cười một tiếng, quay đầu đi hướng về phía Phan Đại Vĩ gật đầu một cái, Phan Đại Vĩ "Đằng" đứng lên, đi trong thư phòng trên đất trống.

Đầu gối hơi hơi dưới chỗ ngoặt, hai tay tự nhiên rủ xuống ở bên người, sinh hít một hơi, đột nhiên phát lực, "Này!" Một tiếng bức bội rống! Bắp thịt cả người tăng vọt, tứ chi mở ra.

Một bộ Quân Thể Quyền ứng tiếng đánh ra, "Vù vù" vang lên, thân pháp nhanh nhẹn, quyền cước hồ hồ sinh phong, sau cùng thu thức về sau, một chân bẫm xuống "Oành" một tiếng, Phan Đại Vĩ chân phải đã thật sâu lún vào bạch ngọc địa trong gạch mặt.

"Hi! Hảo lợi hại!"

Kim lão gia xem cả kinh, hần đến không đau lòng sàn nhà gạch tại tiểu tử này giẫm đạp phá hư, chẳng qua là giết mình một cước này cường độ, đây là đem gạch đá làm thành đậu hủ đến giẫm đạp, một cước này đi xuống có tới ngàn cân chi lực.

"Huyền thiên tâm pháp "

Lưu Nhất Minh nhẹ giọng nói, hần liếc mắt liền nhìn ra Phan Đại Vĩ là tập luyện "Huyền thiên tâm pháp" Nhân Chi Cực Tâm Pháp Bí tịch duyên cớ, lúc này mới có thể có hiệu quả như vậy.

"Không tệ! Ta mặc dù so sánh lại người lớn hơn vài tuổi, nhưng vẫn là muốn gọi người một tiếng lão sư!"

Phan Đại Vĩ dùng một cái người trong võ lâm ôm quyền kính lễ Lưu Nhất Minh, Lưu Nhất Minh khoát khoát tay, trác qua cơ thể cũng không chấp nhận,

"Ta lúc đầu đem bộ công pháp này tặng cho Phan lão, cũng đã nói rõ, người có thể thời gian ngắn như vậy luyện tập đến trình độ này, cũng là đáng quý."

Phan Đại Vĩ thấy mỉm một cái miệng, cười nói: "Cái này còn nhờ vào người ở trên núi Côn Lôn cho ta ăn đan dược, nếu là không có đan dược trợ lực, ta cũng sẽ cùng hãn chiến hữu một dạng, sợ rằng liền khí cũng không không cảm ứng được."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, tâm đạo, đến, quả nhiên vẫn là vừa ý ta đan dược.

"Người dùng một viên là Ngọc Cốt đan, là Liệu Thương Đan Dược, một viên là Bồi Nguyên Đan, là bảo mệnh bổ sung sinh mệnh thể có thể sử dụng. Cái này hai loại Đan Phương ta đều có thể cho quốc gia! Bất quá ta có một cái điều kiện!"

"Ta muốn chiếm 10% cổ phần."

"Không thành vấn đề!" Tần Hồng An một bữa lạc âm nói, đáp ứng thập phần dứt khoát, chắc hẳn trước khi tới, mấy cái đại cự đầu đều đã thương lượng xong.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, sau đó bổ sung thêm: "Các người mới vừa nói quốc gia phương Tây thăm dò tình báo năng lực mạnh như vậy, cái này Đan Phương tính bảo mật. . ."

"Cái này đã cân nhắc đến, đem đuổi nhiều tiền đơn độc kiến thiết một cái ống chân không hình dáng phòng thí nghiệm, cửa ra vào sử dụng vũ trụ phòng hộ phục ra vào, có thể dùng tuyệt đối bảo đảm Đan Phương tính bảo mật!"

Về phần Lưu Nhất Minh tặng cho "Huyền thiên tâm pháp" pháp môn tu luyện, cái này là rất khó bảo đảm không tiết ra ngoài, nhưng là không có Bồi Nguyên Đan, muốn tu luyện thành công, ở bây giờ Địa Cầu hoàn cảnh hạ, không thể nghi ngờ cùng nói chuyện viên vông!

Cho dù là trên cái thế giới này, nói trong dân cư lời muốn nói thập phần đơn sơ "Khí", sử dụng dụng cụ khoa học cũng không kiểm tra không tới, so với cao cấp hơn linh khí, hiện đại máy móc thì càng kiểm tra không ra.

Vô pháp kiểm tra, cho dù là lấy trộm Bồi Nguyên Đan, phân tích ra nó được tài thành phần, ước chừng phải muốn luyện ra, khó hơn lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Chân Vũ Chiến Đội

Lưu Nhất Minh thấy gật đầu một cái, nhưng nếu thật có thể làm được như vậy, người ngoại quốc nghĩ đến thăm dò tình báo còn thật không dễ dàng.

Chẳng qua là cao như vậy cách thức phòng thí nghiệm, không có thời gian nửa năm sợ rằng kiến thiết không đứng lên.

"Đan Phương cho các người, có thể ở phòng thí nghiệm xây xong trước khi, đại lượng tích trữ được tài, chẳng qua là trong này có một dạng tài liệu không có ở đây Đan Phương lên, hơn nữa cái này tài liệu chỉ có ta có thể cung cấp."

"Thứ gì?"

Tần Hồng An mặt đỏ lừ lừ, vẻ mặt vẻ hưng phấn, tuy nhiên lúc tới sau khi, đã dự đoán Lưu Nhất Minh coi như khai quốc công thần đời sau, dòng chính màu đỏ gia tộc đời thứ ba, đem Đan Phương hiến tặng cho quốc gia, hẳn vấn đề không lớn.

Nghe được Lưu Nhất Minh chủ động đề nghị Đan Phương nộp lên cho quốc gia, nội tâm treo thạch đầu rốt cuộc trong suốt, Tần Hồng An tâm lý không khỏi dễ dàng hơn.

Về phần 10% chiếm cổ phần hoàn toàn có thể tiếp nhận, nói cho cùng bọn họ đã tại Phan Đại Vĩ trên thân lấy được nghiệm chứng, thấy được cường hãn chiến đấu lực.

Tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" về sau Phan Đại Vĩ, vô luận là lực lượng, tốc độ cũng không là trước kia gấp mấy lần, khó khăn nhất là tai thính mắt

tinh, tư duy nhanh nhẹn, đối với trên chiến trường địch ta tư thế cùng ẩn bên trong nguy hiểm, cảm tri năng lực tăng lên gấp bội. Hơn nữa hoàn toàn không có nước Mỹ sinh hóa nhân tác dụng phụ cùng trạng thái không ổn định tình huống.

Như vậy chiến đấu lực siêu quần chiến sĩ, lại phối hợp thêm quân đội mới nhất chế tạo chống đạn trang bị, nhất định chính là trên chiến trường Vương Giả, là địch nhân ác mộng!

Đầu nhập như vậy một cái chiến đấu tiểu đội, rất có thể quyết định một trận chiến tranh cục bộ thắng thua.

Đây quả thực là Hoa Hạ chế tạo Tàn Thế Kỳ Siêu Cấp Chiến Sĩ hoàn mỹ mô hình.

Thử nghĩ một hồi, sau này Giải Phóng Quân do như vậy một nhánh siêu cường chiến sĩ tạo thành, ha ha, nghĩ tới đây, Tàn Hồng An thật là liền muốn nhếch môi cười to.

Phông chừng, toàn bộ Tây Phương đều muốn tại giải phóng quân dưới chân run sợ đi!

Lưu Nhất Minh hé miệng cười một tiếng, ánh mắt lạnh nhạt, nói: "Là vạn vật tinh khí! Tóm lại, ở dung Đan thời điểm không có như vậy tài liệu, đem vô pháp ngưng kết ra chánh thức Bồi Nguyên Đan."

"Vạn vật tinh khí?"

Tàn Hồng An có chút rõ ràng, lại hơi nghi hoặc một chút, kì thật trước khi tới, quân đội đã cùng các chuyên gia thảo luận qua, từ Côn Lôn Sơn điều thú biến dị, cây cỏ dài ra, đến Kim gia trong biệt thự cự mộc chọc trời, điều thú quân tụ cảnh tượng kỳ dị.

Suy đoán Lưu Nhất Minh tất nhiên là lấy được Côn Lôn Sơn bảo vật, ở Bảo An Quốc hồi Kinh về sau, nửa tháng sau, Khoa Khảo tiểu tổ lại lần nữa nhập cốc, nhất định phải cõi ra dị biến ngọn nguồn.

Căn cứ vệ tinh hình ảnh biểu hiện, lúc này Côn Lôn Sơn hạ cốc đã thành một cái khô cốc, biến thành hoàn toàn tử vong cốc.

Cây cỏ khô chết, điều thú tuyệt tích, hiện trường trừ Cự Mãng cùng Phi Điều hài cốt ra, cũng là một chỗ cảnh khô lá héo ua.

Khoa Khảo tiểu tổ lần nữa không công mà về, sau đó vệ tinh hình ảnh phát hiện Kim gia biệt thự dị thường, Bảo An Quốc bọn họ suy đoán, tất nhiên là Lưu Nhất Minh lấy được Côn Lôn Sơn bảo vật.

Chẳng qua là báo cáo đánh sau khi đi lên, phía trên một mực yên lặng.

Sau đó Trường Sinh Đạo quán trận kia cùng đánh giả đấu sĩ đánh cuộc với nhau thí nghiệm, Bảo An Quốc kì thật cũng là nhận được phía trên lãnh đạo sai phái, bằng không bằng vào "Đánh giả đấu sĩ" Người chính là Hải Quy (du học về) tiến sĩ, làm sao có thể làm cho Trung Khoa Viện Viện Sĩ phối hợp người.

Bảo An Quốc ở sau chuyện này đưa ra trong báo cáo, thôi đã nói rõ rất rõ, bên trong quán hạch tâm khu vực bên trong trong không khí i-on âm hàm lượng cực kỳ nồng nặc, đây là duy nhất có thể bị hiện đại máy móc thu thập.

Sau chuyện này ghi chép người mắc bệnh sinh lý cảm thụ được biết rõ, có một cỗ vô hình thần bí lực lượng xâm vào bên trong cơ thể, đem trong cơ thể lực đại tà khí miễn cưỡng bức ra. Cả người nhất thời ấm áp, trong người an lành, thoải mái vô cùng.

Mà cỗ lực lượng này, Bảo An Quốc cùng hần kỹ thuật tiểu tổ vô luận khiến cho dùng phương pháp gì, đều không cách nào thu thập. Chỉ có thể áp dụng Đạo Quán nói chuyện, Phong Thủy trận pháp thu thập Thiên Địa Chi Khí, điều hòa nhân thể Âm Dương.

"Không sai, cũng là vạn vật tinh khí, chỉ có vật này, mới có thể thành công ngưng đan."

Lưu Nhất Minh đan tay vất chéo sau lưng, thẳng thắn nói.

Sau cùng kinh qua nửa ngày thương lượng, song phương đạt thành hiệp nghị, Lưu Nhất Minh cung cấp tinh khí do quốc gia mua, nói cho cùng vật này Trung Khoa Viện người sử dụng hiện đại máy móc căn bản không có biện pháp thu thập.

"Huyền Thiên Tâm Pháp" tiến vào Luyện Khí Kỳ về sau, cái thứ 2 tầng diện cũng là luyện thể Thối Thể, Lưu Nhất Minh ở gia gia kỳ vọng trong ánh mắt, cũng sắp Thối Thể Đan Đan Phương cũng hiến tặng cho đi ra, tự nhiên cũng không phải miễn phí, giống vậy chiếm cổ phần 10%.

Về phần Tàn Hồng An con người phát hồng, hết sức khát vọng Dẫn Lôi hạ phạm tuyệt kỹ. Lưu Nhất Minh giải bày, đây là bên trong tông môn bí tịch, tổng thể không ngoại truyền.

Cái này làm cho Tàn Hồng An rất là tiếc nuối, đối với Trường Sinh Đạo quán Tụ Linh Trận, hẳn đã thể nghiệm đến trận pháp chỗ kỳ diệu, bao gồm giờ phút này ở bên trong thư phòng, tất cả mọi người có thể cảm thụ nồng nặc thoang thoang khí, toàn thân trong ngoài không nói ra thoải mái, khen ngợi không ngừng.

Đối với lần này, lại kinh qua một phen thảo luận, Lưu Nhất Minh đồng ý có thể vì quốc gia ở địa điểm chỉ định bố trí Tụ Linh Trận, mỗi bố trí một cái Tụ Linh Trận thu phí 2 triệu NDT.

Kì thật, Luru Nhất Minh sở dĩ đồng ý, cũng có chính mình cân nhắc, vừa vận mượn quốc gia chi lực, ở mỗi cái dẫn sự tình quán bố trí Tụ Linh Trận, tăng nhanh tình cầu cấp khác Tụ Linh Trận kiến thiết tốc độ.

Sau cùng, Tần Hồng An về mặt ngưng trọng gật đầu nói: "Lại trước khi tới, chúng ta Quân Ủy đã quyết định từ cái đại quân khu Đặc Chiến Đội bên trong chọn một nhóm chiến sĩ tinh nhuệ, tổ kiến một cái thí nghiệm tiểu đội, số người tạm định 30 tên khoảng chừng, tên tự "Chân Vũ chiến đội"."

"Chúng ta muốn mời ngươi vì "Chân Vũ chiến đội" huấn luyện viên, truyền thụ cho bọn hắn "Huyền Thiên Tâm Pháp", chỉ đạo bọn họ tu luyện. Quân hàm vì Thiếu Tướng Quân Hàm."

Vừa dứt lời, Luru Nhất Minh còn không có tỏ thái độ, Kim Lão gia từ "Đằng" xuống một cái đứng lên, vuốt râu nói: "Được ! Nhất Minh, ta đồng ý ngươi đi."

Thật sao! Kim Lão gia từ đến là quân nhân xuất thân, thiên tính đối với quân đội từ trong xương lộ ra yêu thích, nói xong, về mặt thời kì ngó nhìn Luru Nhất Minh.

Luru Nhất Minh cười khổ một tiếng, sờ một chút mũi, mở miệng nói: "Được, bất quá ta không thể nào thời gian dài huấn luyện bọn họ."

"Cái này không thành vấn đề, ngươi chỉ cần quyết định Huấn Luyện Đại Cương, giành thời gian qua hướng dẫn xuống một cái bọn họ là được, bên trong trụ sở còn có hắn huấn luyện viên hội giám sát bọn họ."

Tần Hồng An về mặt nụ cười, khoát tay chặn lại, xúc động nói.

"Ngoài ra, phòng thí nghiệm sau khi xây xong, ngươi còn muốn đi đến hướng dẫn."

.....

Luru Nhất Minh nhìn trước mặt Tần Hồng An cùng Phan Đại Vĩ, xem để bọn hắn kích động đáng về, nội tâm nghĩ ngợi, kì thật hắn một mực ở nghĩ, quốc gia nếu như biết có đã biết dạng người tồn tại, người bề trên sẽ là một cái dạng gì thái độ, hội xử lý như thế nào?

Bất quá từ trước mắt đến xem, quan hệ đến thắng hòa hợp, có thể là người bề trên cảm giác mình khả không, ít nhất tại bọn họ suy nghĩ, ngươi lợi hại đến đâu, cuối cùng cũng chỉ là một người, có thể cười lời điện thì như thế nào, có thúc đẩy điều thú cũng không có gì, lợi hại đến đâu có súng máy đạn đạo lợi hại.

Nếu như tự có một ngày tu luyện quốc gia cảm thấy uy hiếp bộ, bọn họ cũng sẽ không đối với mình khách khí như vậy.

Kì thật, đứng ở quốc gia lập trường cũng rất lợi hại dễ hiểu, cho dù ai cũng không nguyện ý xuất hiện một cái như vậy cường đại nhân vật, ngươi nếu là đứng quốc gia trung thành, không tranh giành lợi ích cũng còn khá, một khi sinh ra, vậy thì tai nạn!

Cho dù là Luru Nhất Minh thề bảo đảm trung thành với quốc gia cùng Nhân dân, ai có thể dám cam đoan ngươi hậu nhân, sẽ không nảy sinh vấn đề.

Vì vậy, bây giờ song phương ở vào một cái vị diện trạng thái thăng bằng!

Truyện mới của ta:

<http://truyencv.com/than-cap-dai-tu-chan/>

Mong bạn đọc ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 220: Đại Sư, Thiếu Phu Nhân

Côn Lôn Sơn thủ phủ, một hồi kinh thiên động địa nổ tung về sau, cả người xương cốt đứt gãy, máu me khắp người Lương Nhất Tiểu hướng về phía bầu trời, tức miệng nặng to: "Tư Đồ Phó ngươi một cái lão thất phu, lão già khốn kiếp, đây chính là ngươi cho ta Không Gian Linh Bảo, thiếu chút nữa hại chết lão tử. . ."

Nằm ở cái hồ Lương Nhất Tiểu mắng xong sau, khắp nơi quay đầu nhìn một chút, cảm ứng xuống một cái, quả nhiên là mây may linh khí cũng không có, trong không khí một mùi hôi thối, không khỏi mắng: "Không khí này chất lượng quá kém! Địa phương quý quái này có thể tạo ra Tu Đạo Sĩ? Tư Đồ Phó người một cái lão thất phu chẳng lẽ là gạt ta?"

Thương thế nghiêm trọng, trong cơ thể linh khí mơ hồ có tràn ra dấu hiệu, Lương Nhất Tiểu vội vàng vận chuyển tông môn tâm pháp, đưa ngón tay ra ở trên người mình một hồi "Đùng đùng" loạn điểm, phong bế linh khí tiết ra ngoài.

Thật may Tư Đồ Phó cho đan dược không ít, từ trong không gian giới chỉ thả ra lấy ra đan dược đến, liên tục nuốt một chai trung phẩm Bồi Nguyên Đan, ngồi xếp bằng ở cái hồ, làm phép luyện hóa, miệng mũi phun khói, toàn thân đỏ bừng, xương gãy khép lại, bắp thịt trọng sinh.

Như thế liệu thương mười ngày sau, Liêu Nhất Tiểu mở mắt ra, cảm ứng thân thể một chút, đã tốt thật thật bát bát, không còn là mười ngày trước vô cùng suy yếu trạng thái, khi đó nếu như có một cái sỏi tới, là có thể muốn chính mình mệnh.

"Hồ" thở ra một hơi dài về sau "Đằng" xuống một cái Lương Nhất Tiểu từ cái hồ vừa nhảy ra, chậm rãi rơi trên mặt đất, thân thể trở về trạng thái cũ đến viên mãn chuyển hình dáng, Lương Nhất Tiểu hài lòng mở mắt ra.

Lấy ra tế đàn Tiếp Dẫn trần trần đồ nhìn một chút, Lương Nhất Tiểu bĩu môi cười một tiếng, lại đem trận pháp đồ thu, nguyên bản dựa theo song phương đặt trước, Lương Nhất Tiểu một khi Hạ Giới về sau, liền đem Cổ tế đàn thành lập tốt Tư Đồ Phó có thể định kỳ truyền tống một ít tài nguyên tu luyện hần, nói cho cùng Hạ Giới cần cỗi, linh khí diệt tuyệt, vô pháp tu luyện.

Có thể Lương Nhất Tiểu nghĩ ngợi về sau, Tư Đồ Phó lão quý tuyệt đối không có cái này tốt tâm, thành lập Cổ tế đàn sự tình, tạm thời không gấp.

Chính mình trước dò tra một chút hiện nay Địa Cầu tình trạng, nhìn một chút tình huống rồi nói sau, về phần Tư Đồ Phó giao phó cho hần tôn tử báo thù sự tình, ha ha! Lão tử cũng không phải là rảnh rỗi hoảng, ngược lại là không có khả năng ở trở lại Thượng Giới.

Sau này mình sợ rằng cả đời ngay tại lưu lại tại hạ giới, cho đến lão chết!

Sao không ở ở thế gian này hưởng thụ một phen, làm một chút Nhân Vương cũng không tệ!

Về phần Tư Đồ Liệt nguyên nhân cái chết, hần mới vừa rồi nhìn một chút Cổ tế đàn Di Chi, đã hoàn toàn thành phế tích, có thể tưởng tượng được ban đầu Tư Đồ Liệt từ không gian thông đạo xuống thời khắc, gặp nguy hiểm gì.

Tất nhiên là người bị thương nặng, thoi thóp, cùng mình mười ngày trước không sai biệt lắm, tùy tiện một phạm nhân, thậm chí Phi Cầm Tảo Thú là có thể muốn chính mình mệnh.

...

Mấy ngày sau, một cái tin tức chấn động toàn bộ Hoa Hạ, Côn Lôn Sơn Vạn Thần Cung trong đạo quan Đạo Nhân hơn ba mươi người, bị người tàn nhẫn sát hại, hung thủ bỏ trốn.

Căn cứ tiến một bước công bố ra tin tức, người thứ nhất phát hiện hiện trường là phụ cận một cái khách hành hương, buổi sáng qua dâng hương thời khắc, vừa mới đi sơn môn miệng, đã nghe đến một cổ nồng nặc mùi máu tanh.

Đi vào nhìn một cái, bị dọa sợ đến chân cũng không mềm, ngổn ngang xác chết, cùng đầy đất đầu lâu, nơi cổ máu đã chảy khô, phơi bày máu màu nâu, hiện trường vô cùng thê thảm, người này kêu cha gọi mẹ, liền quý mạng treo chạy ra ngoài, bấm 110 báo cảnh sát.

Ở năm ngày, Lạc Dương địa phương trên diễn đàn có người post bài viết, hôm qua lái xe qua Cổ Hoàng Hà Độ Khẩu du ngoạn, ở Thương Mang hoàng hôn trong, mơ hồ thấy cả người Hán Phục nam tử nhẹ nhõm từ ba đào hung dữ mặt sông đi qua.

Lúc này há hốc mồm, nhất thời kích động, chờ đến nhớ tới chụp hình lúc, Hán Phục nam tử đã lặng lẽ không thấy.

Bởi vì không có hình ảnh nhỏ, phía dưới theo thiếp tiếng chất vấn nổi lên bốn phía, thiếp người thề thề, nói câu câu là thật, mình cũng không biết quên uống thuốc bệnh thần kinh.

...

Kim gia biệt thự trong tỉnh thất, Lâm Giai Di hiểu kỳ nhìn trung ương đất trống một cái óng ánh trong suốt Hồ Phách trong đá mọc ra một viên cao cỡ nửa người Thanh Liên, trong miệng tám tắc lấy làm kỳ lạ đường: "Đây là cái gì phẩm loại? Lại có thể đẹp mắt như vậy, vị đạo thật là thơm nha!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, mở miệng nói: "Cái gì phẩm loại ta cũng không biết, là từ buổi đầu giá lên đến, liền nói là ngàn năm trước khi Kim Liên Tử."

"Oa! Cổ xưa như vậy."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, từ góc độ này mà nói, rất ít có hoạt tính đồ, vật có thể tránh thoát thiên tai tuế nguyệt ăn mòn, có thể duy chỉ có Thanh Liên làm được, phương diện này nhưng là thế gian vạn vật duy nhất, không trách có tài năng lớn tìm hiểu ra đến "Thanh Liên Đế Thể" cái này một cái đỉnh cấp Đạo Pháp.

Lâm Giai Di dính người tựa vào Luru Nhất Minh trong ngực, tròn tròn vo tiểu cái mông cách quần bò để ở Luru Nhất Minh phía dưới, bất ngờ động năng lực, "Đằng" Luru Nhất Minh lúc này liền cứng.

Ôm Lâm Giai Di bụng dưới bắt đầu một hồi vuốt ve, Lâm Giai Di Kiều thở hổn hển, lệch đến ở Luru Nhất Minh trong ngực, hai người một hồi kích hôn.

Một lúc lâu về sau, kích hôn đôi môi mới tách ra.

Sau khi tách ra, Lâm Giai Di cười duyên một hồi, rúc vào Luru Nhất Minh trong khuỷu tay, ngoe đầu, nhìn mình bạn trai.

"Nhất Minh, người nói cõi đời này, thật có trường sinh bất tử người sao?"

"Không có!"

Luru Nhất Minh thấy một hồi bật cười, nắm Lâm Giai Di mũi nói: "Trường sinh bất tử đều là Lão Yêu Quái, nơi nào còn chính là người, là người đều phải lão, cũng phải chết."

Đúng nha! Là người đều phải là tử, người nếu không thể thoát khỏi nhục thể phàm thai, trăm năm sau, khó tránh khỏi hóa thành một bộ xương khô, Luru Nhất Minh cúi đầu nhìn Lâm Giai Di kiều mỵ dung nhan, trong lòng hơi động, nhắm mắt trong đầu tìm kiếm xuống một cái, có "Cửu Thiên Huyền Nữ đại pháp", . Chuyện nhất nhắm vào nữ hài tu luyện đỉnh cấp pháp môn.

Nhưng là nhưng không biết, Lâm Giai Di có thể hay không tu luyện thành, tạm thời thử một lần đi!

Tuy nhiên Lâm Giai Di trên thân đeo không hề lão Trú Nhan Phù, nhưng cũng là tận lực trì hoãn già yếu mà thôi, không thể nào thật không lão. Một ngày nào đó, nữ nhân cũng sẽ dung nhan suy bại, như hoa như vậy héo tàn.

Khi đó, nếu như chỉ có chính mình một người, chẳng phải quá không thú vị.

Nghĩ tới đây, nhẹ nhàng nhất chỉ hạ xuống, điểm ở Lâm Giai Di sáng bóng mịn màng cái trán, thoáng chốc, Lâm Giai Di cảm giác một đạo mát lạnh ý, xâm nhập não hải.

"Cửu Thiên Huyền Nữ đại pháp. . ."

Lâm Giai Di tự lẩm bẩm, không kìm lòng được niệm tụng đi ra.

Não tử không khỏi kì diệu xuất hiện một cái như vậy phản kính văn, sáu cái vàng chói lợi triện khắc chữ lớn, hiển lộ ở kính văn phía trên nhất. Phía dưới là rậm rạp chằng chịt chữ nhỏ, liếc một chút nhìn không thấy bờ.

Tĩnh thất bên ngoài, cách đó không xa ngồi xếp bằng ngồi một đạo nhân thật là Luru Nhất Minh ở Lạc Đà lĩnh lên thu phục Húc Dương Đạo Nhân, trước mặt bước nhanh tới Hạc Dương Tử, tại hấn một cái ngăn lại.

Hạc Dương Tử bắt đắc dĩ, buộc lòng phải trừ đứng ở một bên lẳng lặng chờ.

Không lâu lắm, Luru Nhất Minh kéo Lâm Giai Di tay nhỏ, thế mới ra ngoài.

Hai người vội vàng tới chấp tay, cung kính nói: "Đại sư, Thiếu Phu Nhân. ."

"Chủ nhân, Chủ Mẫu. . ."

Lâm Giai Di "Àch" chỗ dừng một cái khôi phục rất nhanh, gật đầu mỉm cười, nội tâm nói, này cũng cái gì gọi? Chủ nhân, Chủ mẫu, Thiếu Phu Nhân còn dễ nói chút ít; Đại sư, Chủ nhân, đây đều là cái gì nha!

Truyện mới của ta:

<http://truyenCV.com/than-cap-dai-tu-chan/>

Mong bạn đọc ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Tất Cả Im Miệng Cho Ta!

Hạc Dương Tử cung cung kính kính đứng ở Lưu Nhất Minh trước mặt, kính qua đoạn thời gian này sống chung, đối với Lưu Nhất Minh bộc phát cung kính, đặc biệt là hắn thấy Húc Dương đạo nhân về sau.

Làm cho hắn không ngờ, đặc biệt là tin chắc Húc Dương đạo nhân nhưng là cái này Hóa Cảnh đỉnh phong, tu vi khí thể mơ hồ còn cao hơn chính mình.

Cái này làm cho hắn khiếp sợ không thôi, Tu Luyện Giới lúc nào lại ra đến một cái như vậy Đại Tông Sư, ta làm sao không biết?

Hai người một phen đối thoại về sau, hắn mới hiểu rõ, cái này Húc Dương đạo nhân lại là lớn nhất gần mười năm xông tới, cơ hồ cười tên lửa đồng dạng một đường đột phá, thể như chẻ tre, bước nhập Hóa Cảnh đỉnh phong, lại có thể phụng Lưu Nhất Minh là chủ nhân, mỗi ngày ẩm thực cuộc sống thường ngày, hành tẩu ngồi ngọa đều đều có Húc Dương đạo nhân thân ảnh.

Cái này làm cho trong lòng của hắn đột nhiên sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ, nguyên bản đi theo đại sư bên người đệ nhất nhân hắn là bản thân mới đúng.

"Đại sư, Côn Lôn Sơn Vạn Thần Cung bị người diệt."

Lưu Nhất Minh ánh mắt theo dõi hắn, những thứ này chuyện thể tục, Lưu Nhất Minh căn bản cũng không qua chú ý.

"Người nào làm?"

Hạc Dương Tử mặt hiện lên ra vẻ đau buồn, chậm rãi lắc đầu một cái, nói: "Từ cảnh sát trong báo cáo xem, hắn là bị kiếm khí giết chết, nhất định là chúng ta tu đạo người trong làm. . ."

Vạn Thần Cung phía trước ba cái đại viện cũng đã được Chính Phủ nhận thầu đi ra ngoài, có một công ty bao trang về sau, biến thành hương hỏa đạo tràng. Ngày xưa truyền thừa thiên tái Vạn Thần Cung gần chỉ còn lại hậu viện một nơi ba gian phòng. Bên trong ở mấy cái cao tuổi lão đạo, răng rơi lưỡi rụng, mắt mờ tai lãng, miễn cưỡng trông coi Tổ Sư Gia y bát.

Đạo Môn suy thoái, Phật Giáo hưng thịnh, đây chính là bây giờ hiện trạng!

Đối với lần này, Hạc Dương Tử nhìn ở trong mắt, cũng là không thể làm gì, Đạo giáo thiên tính tôn trọng tự nhiên, chủ trương Vô Vi Thiên Đạo quan điểm.

Tu đạo chi lộ rất dài khổ cực, tiền đồ lại tối tăm không biết, cũng khó trách như người tuổi trẻ không muốn hướng đạo, học đạo, tu đạo.

Mặc dù có mấy cái xuất gia hướng đạo, một năm nửa năm, thậm chí sau mấy tháng, chịu không được Đạo Quan kham khổ sinh hoạt, hơn phân nửa cũng chạy xuống núi, bỏ dở nửa chừng quá nhiều.

Hạc Dương Tử đã sớm xem quen, dưới chân núi những thứ này lui tới, truy danh trục lợi phạm phu tục tử, nhìn thấu bọn họ rộng rãi nội tâm.

Thông qua cảnh sát thông báo, không chỉ là bên ngoài giả đạo sĩ bị giết, khô khan trông coi Tổ Sư Gia đạo tràng mấy cái cao tuổi lão đạo cũng giống vậy tại chém chết, hiện trường vô cùng thảm.

"Đại sư, ta muốn qua hiện trường nhìn một chút. . ."

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, Hạc Dương Tử từ nhỏ đã tiếp theo sư phụ ở Vạn Thần Cung lớn lên, đồng qua xuân tới, hơn một trăm năm chớp nhoáng mà qua, đối với bọn họ sư huynh đệ ý nghĩa tự nhiên không giống bình thường.

"Đi đi! Tra một chút là người nào tác quái?"

"Phải!" Hạc Dương Tử thấy một câu nói này, tâm lý không khỏi cảm kích, trịnh trọng gật đầu một cái, thành thực thối lui.

. . .

Nhìn dưới chân tầng thứ không đồng đều rừng rậm, cùng lên xuống bất định đỉnh núi, một lần nữa lấy Trực Cửu phi cơ trực thăng vũ trang Lưu Nhất Minh tâm lý bình tĩnh như nước, bên tai chỉ có "Vù vù" tốc độ cao xoay tròn cánh quạt âm thanh.

Phía sau chân không rương kim loại trong, để chính mình một tháng qua này luyện chế "Sơ cấp Bồi Nguyên Đan" cùng "Đoán thể đan"

"Kim thiếu tướng, bay qua phía trước đỉnh núi, liền đến trụ sở huấn luyện."

Chỗ cạnh tài xế một tên Thượng Tá, mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, vẻ mặt trang trọng quay đầu nói.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, không nói gì.

Chỗ rừng sâu, cao vút trong mây rừng rậm nguyên thủy bên trong, một nơi sườn đồi phía dưới, thật chính tề xếp hàng đứng mấy chục tên Đặc Chiến binh lính, từng bước từng bước mặt vô biểu tình, mắt nhìn phía trước.

Phan Đại Vĩ mặc Thượng Tả Quân Phục, ánh mắt hung hăng nhìn chăm chú vào Ngân chọn Vạn chọn đi ra binh lính tinh nhuệ, lớn tiếng mắng: "Cũng xốc lại tinh thần cho ta đến, chờ một chút chúng ta huấn luyện viên sẽ tới, mọi người biểu hiện tốt điểm, đừng để cho huấn luyện viên thất vọng!"

"Khác nghĩ đến đám các nguoi tự có nhiều không tầm thường, ở trước mặt huấn luyện viên hết thấy đều là cho không, người ta nhỏ khí cũng có thể diệt nguoi!"

"Cát!"

"Phốc!"

Phan Đại Vĩ lời này vừa nói ra, người phía dưới không làm. Những người này đều là từ các đại quân khu hơn mười ngàn tên Đặc Chung Binh bên trong kinh qua tầng tầng tuyển chọn chọn lựa ra, đều là đối với tự có lòng tin tuyệt đối, có chính mình kiêu ngạo, khó phục quân giáo.

Nghe Phan đội trưởng như thế khốc liệt cạnh tranh "Chân Vũ chiến đội" huấn luyện viên, tùy ý chê bai bọn họ, nội tâm không cam lòng, mặt coi thường quyet miệng.

"Hừ! Các nguoi còn không tin, chờ một chút các nguoi cũng biết."

Lưu Nhất Minh không tới trước khi, mấy ngày nay vẫn luôn là coi như đội trưởng Phan Đại Vĩ phụ trách huấn luyện. Những người này tại kéo xuống khu vực về sau, mới được phép biết bọn họ đã là "Chân Vũ chiến đội" một thành viên, nhưng không phải là chính thức.

Ngày thứ nhất mở khóa, cũng là Phan Đại Vĩ truyền thụ cho bọn họ "Huyền Thiên Tâm Pháp" khẩu quyết và luyện tập động tác. Nếu như không cảm giác được khí cảm, không có khả năng bước vào Luyện Khí Kỳ, làm theo trực tiếp bị đá ra khu vực, đánh về nguyên lai bộ đội.

Những người này lúc ấy cũng có chút há hốc mồm, lúc này mới hiểu rõ "Chân Vũ chiến đội" hàm nghĩa chân chính, có mấy cái đau đầu nhưng là cũng nổi giận, lớn tiếng hét lên: "Đây không phải là gạt nguoi khí công sao?"

"Đồ chơi này có một rắm dùng? Lão tử không luyện. . . ."

Phan Đại Vĩ lúc này liền cởi áo mặc, hít sâu một hơi, "Huyền Thiên Tâm Pháp" khởi động, vận chuyển chân khí kinh mạch toàn thân, bắp thịt cả người cao cao nổi lên, một tiếng quát lên về sau, liền xông lên, chiếu cái này vài tên đau đầu, một hồi đánh toi bồi, đánh cho bọn họ sung mặt sung mũi, liền lăn một vòng, tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên.

Này đánh ra lực lượng, vù vù quét phong quyền cước, Phan Đại Vĩ dữ dằn giống như một con mãnh hổ xuống núi, vào biển Giao Long, đem toàn trường người cũng chấn trụ.

Quân nhân chính là như vậy, nếu không phục, vậy thì trên nắm tay xem hư thực!

Ngươi nếu như lấy quân hàm qua cường lực áp chế hấn, ngược lại thích đến phản, những người này kinh qua Phan Đại Vĩ như vậy một hồi Lễ gặp mặt về sau, thật to cũng thu liễm lại một thân ngạo khí.

"Vù vù" mấy bay trực thăng vững vững vàng vàng đậu sát ở cách đó không xa trên đất trống, Phan Đại Vĩ tiểu chạy tới, khoang thuyền cửa vừa mở ra, "Ba" một cái dứt khoát lạnh lẽ quân lễ.

"Huấn luyện viên tốt "

Lưu Nhất Minh nhảy xuống, gạt đầu một cái, Phan Đại Vĩ về mặt kích động, buông cánh tay xuống về sau, dẫn lĩnh Lưu Nhất Minh hướng đi Đặc Chiến Đội.

Giống như như tiêu thương đứng Đặc Chiến Đội, từng bước từng bước ánh mắt lấp lánh chăm chú nhìn đi xuống Lưu Nhất Minh.

"Ahhh, ta cái ai ya, còn trẻ như vậy?"

"Đây là chúng ta huấn luyện viên, bà nó. . . Cái này không nói đùa chứ?"

"Ta X, cái này tể bì nộn nhục, chắc chắc. . ."

Lưu Nhất Minh mắt nhếch lên, những người này nói nhỏ châm chọc âm thanh, thu vào tai, cũng là oán thầm ý, cũng nhiên trong lòng.

"Tất cả im miệng cho ta!"

Phan Đại Vĩ bây giờ tai thính mắt tinh, tự nhiên cũng nhìn ra những người này trong mắt vẻ khinh thường, lập tức há mồm khiển trách.

"Đội trưởng, nguoi có phải hay không làm, người này là chúng ta huấn luyện viên?"

"Đúng vậy, nhìn chính là một cái trò gian mỹ nam, theo Nương Pháo đường như. . ."

"Ha ha. . ."

Đặc Chiến Đội người không khỏi tức cười, ồn ào cười to.

Không trách các chiến sĩ nghĩ như vậy, bây giờ Luru Nhất Minh đã chạm tới Tiên Thiên cảnh giới ngưỡng cửa, khí chất càng xuất trần, băng cơ ngọc cốt, da thịt trắng nõn như ngọc, phong thần tuần lẫm, hiển nhiên một cái chủng loại mỹ nam.

Theo những thứ này trong gió trong mưa, rừng cây đầm lầy, súng pháo khói súng bên trong Mạc Ba Cồn Đả đi ra, một thân ngăm đen Đặc Chiến binh lính tương đối, hình ảnh khác biệt quá lớn.

Phan Đại Vĩ nếu không phải tận mắt chứng kiến qua Luru Nhất Minh bản lĩnh, phỏng chừng, hắn cũng sẽ cùng những người này một dạng.

Truyện mới của ta: <http://truyencv.com/than-cap-dai-tu-chan/> Mong bạn đọc ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 222: Bắt Đầu Huấn Luyện

"Hầu Tử, đầu to, hai người các ngươi có phải hay không da vừa nhột ngứa? ! Ân. . ."

Lớn tiếng kêu vui vẻ nhất hai người "Két" xuống một cái, vội vàng băng bó im miệng, không dám lơ mắng. Nhưng trên mặt vẻ coi thường, Luru Nhất Minh không nhìn tới cũng đều biết.

"Huấn luyện viên, người xem. . ."

Phan Đại Vĩ vẻ mặt vẻ lúng túng, oán hận trừng người thủ hạ mấy lần.

Luru Nhất Minh dừng dừng một tiếng, không hề để ý, lấy tay chỉ một cái, phía sau công tác nhân viên cặp một dạng nói.

"Cho bọn hắn phát đạn dược, một cái một viên."

"Phải!"

P phía sau công tác nhân viên lên, điền mật mã vào về sau, mở ra rương kim loại, "Xuy" một tiếng, từng tia từng sợi hàn khí xuất hiện.

Lấy ra một cái bình ngọc, nhô ra cái nắp về sau, "Hô" nhất thời một mùi thơm từ trong bình phiêu tràn ra, phụ cận người người được về sau, đều là vẻ mặt rung một cái.

Lần lượt cho bọn hắn Đặc Chiến binh lính từng cái phát một viên, các chiến sĩ lấy đến trong tay, trở mắt nhìn nhau.

"Ăn!"

Luru Nhất Minh nghiêm nghị mắng, giọng dày đặc, lộ ra không nghi ngờ gì nữa ý.

Các chiến sĩ do dự một chút, rồi rít nuốt xuống.

"Bây giờ bắt đầu tâm lý mặc niệm Huyền Thiên Tâm Pháp khẩu quyết, bắt đầu tập luyện, trong vòng một canh giờ, không cảm giác được khí cảm, lập tức rút đi!"

Luru Nhất Minh nói xong bước liền rời đi, đoàn người đi tới sườn đồi phía dưới, Sơn Thể nội bộ cũng sớm đã tại nơi không ra, đi thang máy, hạ xuống đến lòng đất 30m nội bộ căn cứ văn phòng.

Toàn bộ khu vực lãnh đạo toàn bộ tập hợp ở đây, khu vực người phụ trách Tàn Thắng Lợi Đại Tá, đặc chủng huấn luyện viên, tham mưu, hậu cần cũng đứng ở trong phòng họp.

Ở lại chỗ này tiếp đãi hân đồng dạng là Trương Hải Thanh Thiếu tướng, nhưng đối mặt tuổi trẻ Lưu Nhất Minh, lại phô bày ra rất là tôn trọng, Đại Tá, Thượng Tá các loại cũng một mực cung kính.

Mọi người xem hân trong ánh mắt tràn đầy hiếu kỳ cùng kính ý.

"Kim huấn luyện viên, ta trước giới thiệu một chút khu vực tình huống, cái căn cứ này là thế kỷ trước thập kỷ 60, quốc gia đưa ra đào sâu động, phòng ngự hạt nhân đã kích lúc xây. . ."

Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại, ngăn lại công tác nhân viên báo cáo, mở miệng nói: "Ta chỉ là một tên huấn luyện viên, phụ trách bọn họ Huấn Luyện Đại Cương chế định cùng huấn luyện công tác, sự tình khác, ta không can dự, cũng không để ý."

"Được rồi!" Theo sát Lưu Nhất Minh Trương Hải Thanh Thiếu Tướng từ chối cho ý kiến gật đầu một cái, hướng về phía Lưu Nhất Minh về mặt trình trọng nói: "Cái này lúc trước đặc chủng huấn luyện phương pháp cùng Đại Cương, làm sao đổi, làm sao điều chỉnh, thậm chí đẩy tới hủy bỏ, lần nữa chế tác Đại Cương, đều do người tới định. . ."

Lưu Nhất Minh đọc nhanh như gió, tùy ý lật một cái, liền hoàn toàn nắm giữ những nội dung này.

"Tiền bán bộ phân thể năng và cận chiến huấn luyện hủy bỏ, cái này ta sẽ lần nữa chế định, hậu bán bộ phân súng ống chiến thuật loại, tạm thời cất giữ."

"Có thể! Hết thầy dựa theo Kim huấn luyện viên yêu cầu đi làm!" Trương Hải Thanh sắc mặt nghiêm túc, một lòng chấp hành nói.

"Rõ ràng!" Trong phòng các vị khu vực quân quan, cùng kêu lên đáp.

Không đơn thuần Lưu Nhất Minh biết, Trương Hải Thanh Thiếu Tướng giống vậy rõ ràng, mới tổ kiến "Chân Vũ chiến đội" tùy tiện một cái kéo ra ngoài, cầm binh tác chiến năng lực đều là số một số hai, so với quốc ngoại Hải Báo Đột Kích Đội, Delta vân... vân, cũng không hề yếu.

Nhưng nếu là gặp quân Mỹ kiểu mới nhất Sinh Hóa Chiến Sĩ lại không được, sợ rằng trong vòng mười phút cũng sẽ bị tiêu diệt hầu như không còn.

Đây cũng là Quân Ủy vội vàng thành lập "Chân Vũ chiến đội" dự tính ban đầu, cái này chính là một cái căn cứ thí nghiệm, Quân Ủy vội vàng muốn thấy được thành quả!

Lưu Nhất Minh cũng không nói nhảm, từ tay trong vali xuất ra một phần in "Huyền Thiên Tâm Pháp" tầng thứ hai công pháp "Chân Vũ Đoán Thể", giao cho công tác nhân viên, nói: "Trước nửa tháng, cần bọn họ có thể cảm ứng được khí tồn tại, tiến vào Luyện Khí Kỳ, nửa sau tháng bắt đầu tiến vào "Chân Vũ Đoán Thể" giai đoạn, một tháng sau, ta tin tưởng bọn họ sẽ có toàn bộ diện mạo mới xuất hiện ở mọi người trước mặt."

"Được ! Cũng cũng là một tháng sau, chúng ta thì có thể làm cho phía trên lãnh đạo nhìn thấy chúng ta thành quả, là như vậy đi? Kim huấn luyện viên?"

Trương Hải Thanh về mặt kích động về mặt, siết quyền đầu, hưng phấn nói.

"Không tệ!"

"Chỉ phải dựa theo phía trên này phương pháp huấn luyện, trong một tháng, ta liền có thể bảo đảm bọn họ lực cánh tay đạt ngàn cân."

"Chân Vũ Đoán Thể thuật, ba tháng về sau, lực đá kích số lượng có thể gia tăng đến vạn cân chi lực!"

"Hi!"

Mọi người tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, hít một hơi lãnh khí âm thanh không ngừng.

Trương Hải Thanh Thiếu Tướng cùng rất nhiều huấn luyện viên trở mắt nhìn nhau, đều có thể nhìn đến đối phương mắt chấn động.

Phải biết, hiện nay thế giới đã biết Quyền Vương Tyson nhất quyền sức mạnh lớn nhất là 800KG, về phần Hoa Hạ bên trong Tông Sư cảnh giới Đạo Nhân nhất quyền lực lượng tại phía xa cái này trên, đáng tiếc, cái...kia không có tính kiến thiết.

Bởi vì tập luyện đến bọn họ trình độ đó, hơn phân nửa là dần dần già rồi, quốc gia cũng không khả năng tiêu phí thời gian dài như vậy qua đào tạo được một đám người già Đặc Chiến binh lính. Bất luận là từ chiến lực, còn chính là đào tạo phí dụng, trên thời gian cũng không có lợi lắm.

Khu vực các sĩ quan thấy cũng không tin, chỉ có Trương Hải Thanh Thiếu Tướng biết nội tình, đối với Lưu Nhất Minh Dẫn Lôi hạ phạm, gần như như thần thủ đoạn thật sự chấn động, không kiềm được bọn họ không tin!

"Được, một tháng sau, ta tới quan sát xuống một cái Chân Vũ chiến đội thành quả!"

Trương Hải Thanh Thiếu Tướng khế cắn răng, gật đầu nói.

Lưu Nhất Minh sau đó lại lấy ra một chồng bản vẽ, dặn dò: "Cái này bản vẽ phải giữ bí mật, không thể bên ngoài truyền đi, ở trên mặt này chế định vị trí,

chôn ta mang đến trận pháp thạch, ta đem lại ở chỗ này bày Tụ Linh Trận."

"Rõ ràng, huấn luyện viên ngươi yên tâm." Khu vực người phụ trách Tàn Thắng Lợi dứt khoát lạnh lẽo đáp ứng nói.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, nhìn thời gian một chút, Tàn Thắng Lợi tự mình bồi theo, lần nữa trở lại phía trên.

Từ Lưu Nhất Minh sau khi đi, ăn vào đan dược một đám Đặc Chủng Binh nhóm, người nhìn ta nhìn một chút người.

Chỉ cảm thấy trong bụng theo giống như lửa thiêu, tứ chi không tránh khỏi bắt đầu run rẩy, con ngươi tròn tròn, rồi rít hướng về phía Phan Đại Vĩ la lên: "Đội trưởng, chuyện gì xảy ra? Nóng như vậy nha!"

Phan Đại Vĩ ở trên núi Côn Lôn dùng đan dược thời điểm ở vào trạng thái hôn mê, cũng nhớ không nổi đến khi đó mình là làm sao cảm thụ.

Nhưng nghĩ đến chính là cái này phản ứng đem, lớn tiếng la lên: "Nhìn một chút các người như vậy, còn giống như một Đặc Chủng Binh chiến sĩ sao?"

"Nhìn thời gian một chút, mới vừa rồi huấn luyện viên có thể nói, trong vòng một giờ không cảm giác được khí cảm, sẽ bị đá ra Chân Vũ chiến đội. . ."

Mọi người buộc lòng phải cắn răng kiên trì, một lần nữa tiếp theo Phan Đại Vĩ tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" khẩu quyết động tác, lần đầu tiên là chật vật, thống khổ, chỉ khi nào cảm ứng được khí cảm về sau, ngược lại nhẹ nhõm một chút.

Tỷ như Phan Đại Vĩ giờ phút này vận chuyển một lần "Huyền Thiên Tâm Pháp" về sau, bắt đầu trong cơ thể trong kinh mạch vận chuyển chân khí lưu loát, trong cơ thể hàm chứa một cỗ vô cùng lực lượng, kích động lấy vô tận chiến ý.

"Hi! Ta cảm ứng được, con bà nó!.. ."

"Thật là thoải mái. . . Vù vù. . ."

Giờ phút này Lưu Nhất Minh bọn họ đi lên, khu vực lãnh đạo cũng tới, chỉ thấy những thứ này Đặc Chiến các binh lính, từng bước từng bước tương đối có thành tựu tiếp theo Phan Đại Vĩ tập luyện.

Động tác càng ngày càng lưu loát, mơ hồ có tiếng gió vang lên.

Truyện mới của ta: <http://truyencv.com/than-cap-dai-tu-chan/> Mong bạn đọc ủng hộ!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 223: Nguyên Lai Thật Là Cái Đáng Vẽ Hàng

Nửa tháng sau, trụ sở bí mật bên trong.

30 tên Đặc Chiến binh lính lại Phan Đại Vĩ dưới sự dẫn đường, cộng thêm mỗi ngày một viên Bồi Nguyên Đan, các chiến sĩ đột phá nhanh chóng đến Luyện Khí nhị trọng, thậm chí Luyện Khí tam trọng.

Từng cái trung khí mùi phân, tinh thần sung mãn, tai thính mắt tinh, động tác khỏe mạnh, sức cánh tay có ngàn cân lực lượng.

Vận chuyển chân khí toàn thân, không nói ra thư sướng, nhiệt huyết sôi trào, chiến ý mùi phân.

"Tội Diệt Chương!"

Phan Đại Vĩ nhẹ nhàng nhất chương đánh, trước người một viên to bằng bắp đùi Tùng Thu, "Răng rắc" một tiếng đồ rào rào ứng tiếng ngã xuống.

"Được ! Đội trưởng, hảo lợi hại!"

Phan Đại Vĩ trật quay đầu cười một tiếng, nắm chặt nắm chặt quyền đầu, nói: "Các người cũng không kém, thử một chút!"

Đầu To lắc to lớn bản thốn đầu, vênh vảo nghênh ngang, "Đùng đùng" trên thân then chột một hồi vang rền.

"Khai Bì Thủ, PHÁ...!"

Đầu To một chương võ đi xuống, trước người một khối to bằng cái thớt đá xanh, lúc này nổ tung, loạn thạch văng tung tóe, tiếng vang điếc tai.

"Được ! Không tệ!"

Phan Đại Vĩ giờ ngón tay cái lên, lớn tiếng khen ngợi nói.

Phía sau Hầu Tử thấy đội trưởng khen, phì phò, lúc này nhảy ra, hướng về phía Đầu To khiêu khích nói: "Đầu To, dám so với ta tốc độ sao?"

Đầu To tại hán một kích, quyết miệng nói: "Có cái gì không dám? Ngươi nói tỷ thí thế nào?"

"Nhìn thấy sườn đồi không có ? Đi lên lại xuống, một cái qua lại, xem ai thời gian sử dụng ngắn nhất. . ."

Hầu Tử vừa nói duỗi duỗi cao lớn cánh tay cùng đôi chân dài, phồng lên miệng nói.

"Cất, Hầu Tử, toàn là trang bức."

Đầu To cũng không ngốc, biết Hầu Tử thân pháp lại trong đội ngũ số một số hai, đây là hán sở trường, nhưng là lực lượng khối này hán cũng có chút thiếu sót.

"Không thành vấn đề, còn không biết ngươi điểm tiểu tâm tư kia, đi!"

Nói xong, Hầu Tử cũng lên nặng 50 kg túi đạn, dẫn súng, một cái này lên nhảy lên lên to cỡ miệng chén trên cây tùng, "Vù vù" lại trong rừng cây theo giống như con khi nhảy xuyên toa.

"Mẹ kiếp, Từ Hầu Tử!"

Đầu To không cam lòng yếu thế, vội vàng bước dài, chân khí rót vào hai chân, "Oành" giảm mạnh lên mặt đất, "Đằng đẳng" giống như đầu ngựa hoang lại theo rừng cây, hướng về phía trước sườn đồi chạy đi.

Dưới mọi người chiến hữu rồi rít la to, "Cố lên, Đầu To, Hầu Tử lên một lượt dốc đá. Nhanh lên một chút. . ."

Phan Đại Vĩ xem cười một tiếng, loại chiến hữu này giữa lãnh tính cạnh tranh, hán vẫn luôn thập phần khích lệ cùng tán thưởng.

Xem để bọn hán từng bước từng bước sinh long hoạt hổ đáng vẻ, tâm lý đối với Lưu Nhất Minh liền càng thêm kính nể, hảo lợi hại "Huyền Thiên Tâm Pháp", đáng đồng tiền Bồi Nguyên Đan.

Chỉ trong chốc lát, hai người một trước một sau, leo lên hơn 100m cao sườn đồi, trên vách đá "Lã chã" đá vụn lá cây rồi rít rít xuống.

Hầu Tử trước tiên người thứ nhất leo lên đỉnh núi, nghiêng đầu nhìn phía sau cái mông đi đầu, cười nhạo nói: "Từ Đầu To, không được đi! Thừa dịp còn sớm nhượng bộ, cho ta giặt rửa trong một tháng khổ! Ha ha!"

"Phi! Ngươi con chó đừng mơ tưởng!"

Đầu To khí đầu óc bật bật trực nhảy, hét lớn một tiếng, hai tay dùng lực lún vào khe đá giữa, vận chuyển chân khí, "Hò" một tiếng nhảy bắn lên, cao hơn một trượng, phi thân nhảy lên đỉnh núi.

"Hừ!" Hầu Tử lạnh rên một tiếng, lắc một cái eo, nhấc lên một hơi thở,

"Đại Bàng Triển Sí!"

Hầu Tử giang hai cánh tay, phi thân nhảy xuống.

"Chửi thề một tiếng, Từ Hầu Tử không muốn sống." Đầu To tức giận, đây chính là trăm mét sườn đồi, hán không không có nắm chắc.

Phun nhất khẩu về sau, lão tử cũng bất cứ giá nào.

"Vèo" một tiếng, hán cũng tiếp theo phi thân nhảy ra qua.

"Chửi thề một tiếng, điên, điên. . ."

Dưới mọi người âm ỉ lên, đem bên trong trụ sở người cũng kinh động, rồi rít chạy đến, đưa cổ, tròn to tròn mắt một dạng xem.

"Không cần lo lắng!"

Phan Đại Vĩ sớm đoán được, sườn đồi một bên có to cỡ miệng chén cành cây nha, mượn chúng nó hòa hoãn, hán không có vấn đề.

Quả nhiên, Hầu Tử cùng Đầu To một chân đứng trên thân cây, đâm nghiêng trong bay về phía vách đá, lại lần nữa đưa ra chân, một chân đạp trúng phía sau vách đá, mượn lực bắn ngược, giao thoa lấy, trong chớp lát.

"Thình thịch" hai đòn trầm đục tiếng vang, tro bụi bay lên, hai người an toàn rơi xuống đất.

Giơ chân lên, mặt đất hai cái nửa thước sâu hõ to thình lình đập vào mắt.

"Được ! Ào ào. . ."

Một hồi tiếng khen, tiếng vỗ tay, cũng là khu vực những người lãnh đạo thấy cũng rồi rít vỗ tay khen ngợi.

Lưu Nhất Minh cái này nửa tháng tới nay, lúc đầu mấy ngày hướng dẫn bọn họ khẩu quyết mấu chốt cùng động tác về sau, rất ít lại lộ diện, phần lớn thời gian đều tại đã khởi động Tự Linh Trận Trận Tâm tĩnh tọa tu luyện.

Bên ngoài tiếng kinh hô, Lưu Nhất Minh tự nhiên như lòng bàn tay, tính ra, là thời điểm, hắn bắt đầu để cho bọn họ tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" tầng thứ hai "Chân Vũ Đoán Thể thuật "

Lưu Nhất Minh bỗng nhiên đứng dậy, thân ảnh thoáng qua mấy cái cũng đã ở sau lưng mọi người.

Đặc Chiến Đội chiến sĩ cũng xúm lại lại Hầu Tử cùng Đầu To chung quanh, đắm đuối bọn hắn cánh tay cùng ngực, trong miệng khen ngợi không ngừng.

Phan Đại Vĩ lơ đãng nghiêng đầu nhếch lên, phát hiện sau lưng bất động thanh sắc Lưu Nhất Minh, vội vàng chậm chậm đi tới, "Ba" chào một cái.

"Huấn luyện viên!"

Lưu Nhất Minh khoát khoát tay, tỏ ý hắn buông xuống, "Ào ào!" Đặc Chiến Đội các binh lính bắt đầu khăn cấp xếp hàng, xếp thành hai nhóm, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh.

"Xem ra cũng không tệ lắm, bất quá khoảng cách ta muốn cầu còn kém quá nhiều, các ngươi nếu như biết nước Mỹ Sinh Hóa Chiến Sĩ năng lực về sau, liền không hội hưng phấn như thế."

"Huấn luyện viên. . ." Đầu To cứng cổ, trừng mắt một đôi mắt trâu, hồng hộc thở hổn hển, vẻ mặt không cam lòng giờ tay lên yêu cầu lên tiếng.

Phan Đại Vĩ không cần hỏi cũng biết, hắn muốn làm gì, con ngươi trừng một cái, nghiêm nghị mắng: "Cam miệng cho ta!"

"Không, để cho hắn nói. . ."

Lưu Nhất Minh ngăn cản Phan Đại Vĩ, ánh mắt lạnh lẽo trước mặt những thứ này lòng tự tin bành trướng Đặc Chiến binh lính.

"Hừ! Chúng ta thường thường thấy Phan Đại Đội Trưởng thổi phồng người rất không khởi, nói cái gì miệng phun khí cũng có thể diệt chúng ta. . ."

"Hắc hắc! Mọi người chúng ta đều hết sức muốn nhìn một chút, huấn luyện viên đến có năng lực gì!"

"Không phải là ánh sáng hội nói sẽ không luyện giả kỹ năng đi ah!"

"Không sai, huấn luyện viên, cho chúng ta thể hiện tài năng đi ah!"

"Chẳng lẽ thật là tốt mã giẻ cùi, trông khá được mà không dùng được đáng về hàng đi ah!"

"Ha ha. . ."

Những người này từ tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp", dùng Bồi Nguyên Đan về sau, tốc độ, lực lượng cũng là trước kia gấp mấy lần, lòng tin thật là muốn nhón nhịp, cho bọn hắn một hai cánh, thật là liền muốn bay ra Vũ Trụ qua tư thế.

Hơn nữa Lưu Nhất Minh từ nhận chức huấn luyện viên về sau, một mực thấp phần điệu thấp, tất cả mọi người chưa từng gặp hắn xuất thủ, Phan Đại Vĩ bởi vì bảo mật duyên cớ cũng không có cho bọn hắn nói đến Côn Lôn Sơn kiên thức. Chẳng qua là một mực cương quyết nói chúng ta huấn luyện viên rất lợi hại, về phần như thế nào lợi hại, lợi hại tới trình độ nào, lại xuất ra ví dụ thực tế đến, tự nhiên đưa đến mọi người nghi ngờ bộc phát.

Thêm nữa, Lưu Nhất Minh hình tượng, theo Thiết Huyết Ngạnh Hán khác khá xa.

Cũng không trách đến mọi người khinh thị, trào phúng.

Lưu Nhất Minh khoé miệng nhếch lên, ánh mắt nhìn bên người cách đó không xa rừng cây tùng, "Tự Linh Trận" bắt đầu sử dụng về sau, nơi này Tùng Thụ cũng "Từ từ" sinh trưởng, nguyên lai to cỡ miệng chén, bây giờ đã bằng thùng nước, từng bước từng bước giống như mũi tên đồng dạng đâm hướng về bầu trời.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng nhấc tay, "Xôn xao" hiện trường nhất thời yên tĩnh, người người đều biết cái này thần bí huấn luyện viên phải ra tay.

Lớn tiếng kêu kêu ngạo nhất Đầu To cùng Hầu Tử vận dụng hết thị lực, nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh động tác không thả.

Phan Đại Vĩ hít sâu một hơi, bình khí ngưng thần, nội tâm hết sức kích động, rốt cuộc phải thấy Lưu Nhất Minh xuất thủ.

Lưu Nhất Minh thập phần trang trọng giờ tay lên về sau, hướng về phía rừng cây tùng, tiện tay bỏ roi qua, động tác nhẹ nhõm, tựa hồ là xua đuổi bên người Con ruồi con muỗi như vậy.

Chung quanh tĩnh lặng, trừ thỉnh thoảng qua rừng mà qua gió núi, cùng một hai tiếng Điều Minh về sau, không có gì cả phát sinh.

"Chuyện này. . ." Phan Đại Vĩ tròn to tròn mắt một dạng, nhìn một chút cười chum chim không nói Lưu Nhất Minh, có nhìn một chút cách đó không xa Tùng Thụ, tâm lý không ngừng kêu, Lưu Nhất Minh, người chỉ muốn ồn ào dạng nào, giờ trò quý gì? Người cũng đừng làm đập, nhiều người nhìn như vậy đây!

Một hơi thở, hai hơi thở, ba hơi thở, mọi người tròn mắt hốc mồm, nhìn Lưu Nhất Minh.

"Xuy. . ."

Một tiếng, hai tiếng, ba tiếng, chế giễu âm thanh, thanh thanh nhập nhĩ.

"Ha ha. . . Bà nó, chết cười ta. . . Nguyên lai thật là cái đáng về hàng. . ."

Phan Đại Vĩ trên trán "Bá" xuống một cái phủ đầy mồ hôi lạnh, giờ tay lên lau xuống một cái mồ hôi hột, há to mồm, lẩm bẩm không biết nói gì cho phải nhìn Lưu Nhất Minh, tâm đạo, chơi đùa đập!

Đặc Chiến các binh lính từng cái phình bụng cười to, sung sướng vô cùng.

Đang lúc này, "Hô lạp lạp" một hồi loạn hưởng.

Cao đến hơn mười thước Tùng Thụ từ cao hơn một mét địa phương bắt đầu một viên tiếp lấy một viên ngã xuống, thân, cành, lá Tùng rồi rít đập lên một chỗ hắt bụi, chỗ đứt chỗ giống như mặt kiếng đồng dạng bằng phẳng, lần này cũng là mười mấy viên Tùng Thụ ngã xuống.

"Két" hiện trường tiếng cười hơi ngừng, người người cũng đưa cổ, tròn to tròn mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn một màn này.

Không có một người dám nói chuyện, hiện trường tĩnh lặng, liền một cây châm rơi xuống đất cũng có thể nghe.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Kiên Quyết Hoàn Thành Nhiệm Vụ!

Đảo mắt lại qua nửa tháng, "Chân Vũ Đoán Thể thuật" đã tiểu thành, Phan Đại Vĩ bọn họ mỗi cái mạnh thêm, thấp nhất thân cao cũng là 180 cm, vóc người khô ngo, vạm vỡ, từng cái theo mảnh hồ xuống núi đường như.

Ánh mắt như điện, hành động như gió, bất động như núi, tiểu đội thành viên bất luận là cận chiến lực sát thương, hay lại là xạ kích tốc độ độ chính xác đều là một tháng trước không chỉ gấp mấy lần, khu vực người phụ trách Tần Thắng Lợi nhìn ở trong mắt, vui trong lòng.

"Trắc thí báo cáo đã ra á. . ."

Tần Thắng Lợi trước tiên bắt được rút ra báo cáo, đọc nhanh như gió, nhanh chóng quét nhìn một lần phía sau các hạng chỉ tiêu.

"Thể năng 1000 m tốc độ chạy 1 phút 25 giây, lực lượng 2000Kg."

"Đánh nhau, xạ kích, chướng ngại 5000 m việt dã, bạo phá, leo thu thập số liệu là vốn có tiêu chuẩn gấp mấy lần."

"Thị lực hai mắt dùng mắt nhìn 3. 5 trở lên, 150 m cực xa thị lực, thính lực phạm vi lại 200- 500 m."

"Ha ha! Không tệ! Không tệ!"

"Thật là nhân tài nha! Ta Hoa Hạ quả thật là ngọa hổ tàng long, nhân tài liên tục xuất hiện."

"Đúng nha! Thiên hữu ta Tung Cầu, Chân Vũ chiến đội đã đã có hiệu quả, xem bọn họ khủng bố chiến lực, sợ là Tuyết Báo, Giao Long Đặc Chiến Đội liên hợp lại cũng không phải đối thủ của bọn họ!"

"Chẳng qua là đan dược hao phí quá mức lợi hại, Kim huấn luyện viên mang đến đan dược lập tức phải dùng xong."

Tần Thắng Lợi khoát tay chặn lại, thấp giọng nói: "Không cần lo lắng, đan dược muốn không bao lâu sẽ đại lượng sản xuất ra."

"Báo cáo Mã Hóa báo cáo Quân Ủy!"

"Phải!"

"Kim huấn luyện viên, người lần này nhưng là cho quốc gia quân đội lập được công lao lớn, nếu như có thể đại quy mô quảng bá lời nói. . . ."

Được mời đến chỉ huy trung tâm Lưu Nhất Minh thấy cười một tiếng, mở miệng nói: "Tạm thời còn không được, đan dược theo không kịp lời nói, sẽ không có lớn như vậy hiệu quả."

Tần Thắng Lợi gật đầu một cái, hần là như vậy hiện nay khu vực duy nhất biết một ít nội tình người, biết quốc gia đang ở đuôi nhiều tiền, xây cất chân không phòng thí nghiệm, hơn nữa lại đại lượng thu mua dược tài. Cái này thuộc về SSSS tối cao cấp bí mật.

Hai người chính đang bàn luận thời khắc, một tên công tác nhân viên chạy tới, khẽ tai nói nhỏ nhẹ giọng đường: "Tần Hồng An Trung Tướng đến."

Khu vực quân nhân lập tức chỉnh lý trang bị, đẩy kim loại nặng cửa bị mở ra, tinh thần quắc thước Tần Hồng An Lão Tướng Quân, thanh âm còi mở đi tới.

"Cúi chào!"

Nghỉ về sau, Tần Hồng An cũng không khách khí, hướng về phía Lưu Nhất Minh cười nói: "Kim huấn luyện viên, ta nghe nói Chân Vũ chiến đội đã đã có chiến lực?"

"Không tệ! Ngài lão nhìn một chút cái này là mới vừa thu thập đi ra thí nghiệm số liệu!"

Tần Hồng An bắt lại, sau khi xem xong, thần tình kích động, gật đầu liên tục,

"Ừ, tốt ! Rất tốt! Quả nhiên không có cô phụ ta hi vọng!"

Nói xong, Tần Hồng An sửa sang một chút ăn mặc, mặt hướng Lưu Nhất Minh, thần tình kích động, ánh mắt lấp lánh có thần, "Ba" một cái quân lễ.

Lưu Nhất Minh mạnh mẽ chấn động, kinh ngạc nói: "Lão Tướng Quân, người đây là?"

Tần Hồng An chậm rãi thả tay xuống, sắc mặt nghiêm túc, mở miệng nói: "Nhất Minh, người cho quốc gia, cho quân đội, cho bách tính, cũng mang đến cho chúng ta hi vọng, có Chân Vũ chiến đội, chúng ta Hoa Hạ chắc chắn một lần nữa quật khởi, không người nào có thể ngăn trở chúng ta dân tộc Tung Cầu vĩ đại con đường phục hưng."

"Ào ào!" Tiếng vỗ tay như sấm, bầu không khí dâng cao, Lão Tướng Quân một câu nói giống như bom Na-pan một dạng thoáng cái liền đem bên trong căn cứ công tác nhân viên nhiệt huyết đốt.

Lưu Nhất Minh đối mặt với kích động Tần Hồng An, Tâm Hải dâng lên một tia gọn sóng, đạo tâm lại càng vững chắc, hết thảy có lợi cho đạo tâm vững chắc sự tình, Lưu Nhất Minh đều nguyện ý đi làm.

Lưu Nhất Minh không có trông thấy nhưng là có thể đoán được khi bọn hắn Quân Ủy cao tăng khi biết quân Mỹ Sinh Hóa Chiến Sĩ độ tiến triển về sau, nhìn thêm chút nữa Hoa Hạ tiến độ nghiên cứu, nội tâm lo âu cũng như đưa đám bao lớn.

Từng cái biết tin tức này người đêm đó cũng mất ngủ, ngủ không yên, khổ tư cách phá giải.

Sinh hóa nghiên cứu chúng ta đã lạc hậu quốc gia phương Tây vài chục năm, phải mở ra lối riêng, có thể con đường này đến ở nơi nào, không có biết đến, cho đến Lưu Nhất Minh xuất hiện về sau, giống như trong bóng tối xuất hiện một luồng ánh sáng đông.

Sớm nhất do Phan lão gia tử dốc hết sức đề cử Lưu Nhất Minh Côn Lôn Sơn đoàn nghiên cứu, cũng là từ đây cái thời điểm bắt đầu, Lưu Nhất Minh chính thức tiến vào quốc gia tầm mắt, thành bí mật chú ý đối tượng.

Về phần Hạc Dương Tử những tông sư này, tuy nhiên chiến lực phi phạm, đáng tiếc không có khả năng kéo dài, thứ hai cái này những thứ này Ân Sĩ Cao Nhân phần lớn tôn trọng tự nhiên, không muốn phục tùng Chính Phủ quân giáo, Hoa Hạ từ cái cách giải phóng về sau, đối với Tông Giáo đều hết sức tha thứ.

Nói tóm lại, hần chúng ta đối với quân đội cường đại không có gì tính kiến thiết. Bởi vậy tuy nhiên cũng đối với bọn họ để ý, nhưng đại khái lên thuộc về không quân không hỏi chân dè trạng thái!

"Hôm nay ta tới, một là thăm mọi người, thứ hai, có một cái có chuyện xảy ra, cần các người phải xử lý!"

Lão Tướng Quân khoát tay chặn lại, bên người nắm thật chặt kim loại cặp táp một tên Thiếu Tá quân quan vẻ mặt nghiêm túc, mở ra cặp táp, lấy ra một xấp tài liệu, phía trên tất cả đều là tiếng Anh cùng một tấm mơ hồ hình.

"Một tháng trước, Hoa Hạ Quốc duy nhất mình hữu Pakistan cùng Afghanistan chỗ giao giới cách thức thấp khu, phát sinh đồng thời khủng bố tập kích sự kiện. Các người đều nghe nói đi?"

Tất cả mọi người gật đầu một cái, không chớp mắt nhìn Lão Tướng Quân, lòng nói, điều này cùng ta nhóm có quan hệ gì, chẳng lẽ là Đông Đột.

"Hừ! Vậy cũng là đối ngoại nói chuyện, thực tế là quân Mỹ lại thí nghiệm mới nhất Sinh Hóa Chiến Sĩ."

"Hi! Đã đầu nhập thực chiến?!"

Những quân nhân đều là một tràng thốt lên âm thanh, vẻ mặt vẻ khiếp sợ.

"Không sai, bất quá tình huống thực tế trừ quân Mỹ, ngoại nhân rất khó biết tình hình rõ ràng, cho dù chúng ta đan xen thiết cũng biết rất ít. Bất quá. . ."

Mọi người nghe đến đó, cũng là Lưu Nhất Minh cũng lóng tai nghe, đều biết màn diễn quan trọng đến.

"Bất quá, hiện trường lại phát sinh đại bạo tạc, thí nghiệm dùng sinh hóa nhân tại nổ chết tại chỗ, sau đó quân Mỹ phong tỏa khu vực nổ, đem thi thể khỏi vụn vũ khí linh kiện, toàn bộ thu góp hết sạch."

Mọi người nghe đến đó, chân mày cũng là nhú một cái.

"Đáng tiếc, bọn họ cẩn thận mấy cũng có sơ sót, bên trong có một đoạn cụt tay cũng không biết lúc ấy bị tạc bay tới chỗ nào, quân Mỹ lại có thể không có phát hiện, tại Pakistan an toàn bộ đội một cái Quân Khuyển tha trở về làm xương cốt găm!"

"Phốc xuy" mọi người cũng không nhịn được cười lên, phải biết quân Mỹ sinh hóa nhân nghe nói một cái chi phí đều tại 5000 đô la mỹ trở lên, có thể nói toàn thân dưới hơn mấy liên quan đều là dùng vàng cho đắp đến.

"Cái này một đoạn cụt tay hiện nay ở mình hữu trong tay, bất quá bọn hắn nơi trú quân tại quân Mỹ bao vây, yêu cầu tiến vào doanh lục soát, hiện nay ở vào giai đoạn giằng co!"

Mọi người nghe đến đó vẻ mặt rét một cái, thân thể đột nhiên băng trực.

"Tướng quân, chúng ta nhiệm vụ là?"

"Mệnh lệnh, Chân Vũ chiến đội lập tức bay đi Pakistan, từ chúng ta mình hữu trong tay, đem cái này một đoạn cánh tay mang về."

"Xôn xao" hiện trường một hồi xao động.

Tần Thắng Lợi dẫn đầu, phía sau quân quan đi theo, "Ba" một cái dứt khoát lạnh lẽo cúi chào.

"Kiến quyết hoàn thành nhiệm vụ!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Người Trung Quốc Đến

Afghanistan Kandahar Mỹ bên trong căn cứ không quân, đèn đuốc sáng choang, một trận Đại Lực Thần Máy bay vận tải trượt đi vài trăm thước sau, vũng vũng vàng vàng ngừng ở trên đường đua.

"go. . . go. . . go. . ." Một hồi dồn dập tiếng quờ trách,

Khoang máy bay bộ cửa buồng mở ra, một hồi Mô tơ tiếng nổ vang lên, số lượng xe Hummer, gầm thét lao xuống.

Phía sau cùng là một chiếc đại hình bên trái Xe vận tải, theo sau lái vào bên trong trụ sở.

"Kích hoạt 00 số 2 sinh hóa nhân, bắt đầu. . ."

Trần đầy cả phòng màn hình tinh thể lỏng di động bên trong phòng thí nghiệm, trung gian một tấm inox cân trọng đài thí nghiệm lên, một bộ cao đến cao hơn hai mét Cụ Nhân, trên thân cắm đầy rậm rạp chằng chịt đủ mọi màu sắc tuyến ống dẫn.

"Nhịp tim đập 200 lần/phần, Ok!"

"Huyết Áp 300 mmHg, phù hợp yêu cầu!"

"Sóng Điện Não. . ."

Một loạt số liệu tại ra về sau, lại có thể từ đóng băng bên trong tinh lại, mở ra một đôi con mắt màu xanh lam, lấp lánh có thần nhìn bốn phía mặc áo choàng dài trắng công tác nhân viên.

Pakistan bầu trời, lấm tấm trong bóng đêm, một trận quốc hàng PK 853 gào thét hạ xuống Islamabad phi trường lên.

Cửa buồng mở ra về sau, Phan Đại Vĩ xen lẫn phổ thông hành khách bên trong, đưa tay đề thấp Mũ lưỡi trai, mặt vô biểu tình theo hạ cơ hành khách đi xuống cầu thang bên sườn tàu.

Lục tục theo hần Hoa Hạ khuôn mặt nam tử to con có mấy chục, tất cả mọi người như vô sự đi vào phi trường, theo thang máy trực hạ lòng đất ba tầng.

Hoa Hạ trú Bucky Stam Đại Sứ Quán Cảnh Vệ Nhân Viên Nhạc Minh Hải Thiếu Tá, thật sớm lái Toyota Casta Xe Buýt, an an tĩnh tĩnh ngừng ở trên bãi đỗ xe.

Hắn sáng sớm lấy được Sứ Quán Võ Quan Định Thiếu Tướng phân phó, buổi tối 9 giờ đi phi trường đón người, về phần người nào, bao nhiêu người, hắn hoàn toàn không biết, chỉ cho một cái thương thảo người dây số.

Nhạc Minh Hải đối với như vậy tiếp đãi công tác thông thạo, tâm lý rõ ràng, cái này nhất định lại là trong nước phái người tới chấp hành nhiệm vụ bí mật.

Rất có thể theo Pakistan an toàn bộ đội và quân Mỹ giằng co có quan hệ!

Bây giờ Pakistan Bộ Ngoại Giao đã phát ra điện văn, mãnh liệt yêu cầu quân Mỹ lui về bỏ mẩu mặt trời ngã về phía tây căn cứ không quân, đừng lại xâm phạm Pakistan quốc gia chủ quyền.

Mà quân Mỹ làm theo đối ngoại tuyên bố, Pakistan an toàn bộ đội bên trong lẫn vào Taliban phần tử khủng bố, muốn liên tiến vào doanh khu lục soát.

Hiện nay song phương đang đứng ở giai đoạn giằng co, Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao ban ngày lại Ký Giả Hội lên, kiên quyết ủng hộ đan xen thể bảo vệ quốc gia chủ quyền hành động, giục quân Mỹ mau chóng rút lui ra khỏi.

"Đằng đằng" một hồi có lực tiếng bước chân, thức tỉnh lâm vào trong suy tính Nhạc Minh Hải Thiếu Tá, quay đầu đi lộ ra miếng dán cửa sổ thủy tinh nhà quan sát, một người mặc nhân nhả quần áo đồ trang sức nam tử to con bước đi tới, phía sau lục tục tiếp theo mười mấy người, hoặc ba vị thành đoàn, hoặc cô đơn, cũng một đường trầm mặc hướng về nơi này đi tới.

"Nhạc Thiếu Tá?!"

Phan Đại Vĩ thanh âm trầm thấp có lực, lộ ra xuyên thấu nhân tâm lực lượng.

"Phải!"

Nhạc Minh Hải Thiếu Tá cũng không nói nhảm, về mặt trình trọng gặt đầu, "Phản phật" một hồi kéo ra độ lại thành bên trái Xe vận tải cửa xe.

Người phía sau như vô sự leo lên bên trong xe, an an tĩnh tĩnh, yên lặng ngồi xuống.

"Người đủ chưa?" Nhạc Minh Hải nghiêng đầu hướng về phía ngồi ghé kế bên tài xế Phan Đại Vĩ dò hỏi.

"Chờ một chút!" Phan Đại Vĩ nói ra ba chữ về sau, liền không nói thêm gì nữa, ánh mắt để ý chung quanh động tĩnh, rất là cảnh giác.

"Đừng lo lắng, không người hội chú ý chiếc này Xe vận tải." Nhạc Minh Hải Thiếu Tá tự từ khi người này vừa bước xe, liền nghĩ được một cỗ thiết huyết quân nhân vị đạo, cái này là quân nhân chỉ thấy đặc biệt trực giác, hắn tin tưởng chính mình sẽ không phán đoán sai lầm.

Có thể đảm nhiệm bên ngoài phái Đại Sứ Quán Cảnh Vệ Nhân Viên cái nào là hạng người bình thường, không khỏi là trong quân tinh anh, quen thuộc mấy cái nôm ngoại ngữ, tinh thông tình báo thu góp, cận thân đánh nhau, súng ống, lái vùn vùn.

Qua mười mấy giây về sau, lại lần nữa lên mấy người, Nhạc Minh Hải mắt to đảo qua, đồng tử co rút lại, nội tâm rét một cái, coi là người cầm đầu này, lại có thể thật chính tề 30 người, lại có thể đến nhiều người như vậy.

Mặc dù lớn trâu cùng Hàu Tử bọn họ đi tới thời điểm rất tùy ý, có thể lên xe sau khi ngồi xuống, tư thế ngồi cao ngất, trầm ổn như núi. Sau khi ngồi xuống không nhúc nhích, cũng không nói chuyện, bên trong xe tĩnh lặng, làm cho người ta một loại Thái Sơn Áp Đình hít thở không thông cái.

Nhạc Minh Hải Thiếu Tá tâm lý đập bịch bịch, rung động trong lòng, những người này toàn bộ đều là quân nhân, hơn nữa là Đặc Chung Binh, thậm chí cảm giác so với Đặc Chung Binh còn cường hãn hơn.

"Đi thôi!"

"Được !" Nhạc Minh Hải cũng không nói nhảm, trực tiếp nổ máy, lái rời phi trường.

. . .

Pakistan biên cảnh một nơi an toàn bộ đội bên ngoài doanh trại mặt, trên trăm chiếc NATO xe quân đội lái xe đèn trước, chiếu nơi trú quân bốn phía sáng như ban ngày.

Mỹ chế M1A2SEP chủ chiến Tank cùng "Vệ sĩ" M 1117 Xe bọc thép, thật dài đen ngòm hòng đại bác hướng về phía nơi trú quân, Quân Khuyển gầm thét, bắt ngờ có quân Mỹ đang đi tuần.

Bầu trời có một chiếc Hắc Ưng máy bay trực thăng lại quanh quẩn, giám sát quân chế toàn bộ nơi trú quân động tĩnh.

Bên trong xe chỉ huy, quân Mỹ Thượng Tá Johan nắm xe tài đối với bộ đàm, mở miệng nói: "Các tiểu tử, đề cao cảnh giác, cho phép tiến vào không cho phép ra, dám can đảm có đi ra ngoài người, không cần xin phép trao quyền, trực tiếp đưa hấn thấy đáng toàn năng. . ."

"Ô, ha ha. . ."

Bên trong xe một đám tinh lực thịnh vượng quân Mỹ binh lính lớn tiếng hoan hô lên, tham mưu quân sĩ Gibbs cầm lên đối với bộ đàm không nhận được quát: "Thượng Tá, hỏi một chút phía trên đến tới khi nào tiến công? Chúng ta đã bao vây hai người bọn họ trời. . ."

Johan chỉ huy bọc thép Trung Đội, lại Mỹ quân nội bộ danh tiếng truyền xa, bên trong căn cứ người người đều biết bọn họ ham mê.

Tục xưng "Johan giết người Trung Đội" có làm người ta tức lộn ruột "Tiền tuyến văn hóa", lại Iraq trong chiến tranh, bọn họ tàn nhẫn sát hại dân chúng vô tội cũng lấy thể làm vui.

"Thiếu Tá, phía sau tới một đoàn xe, hẳn là người chúng ta."

Không bao lâu, một cái do mười mấy chiếc quân xa tạo thành đoàn xe chậm rãi lái đến Johan Trung Đội phía sau, từ đầu đến cuối có bảy tám chiếc Tank bảo vệ, không trung có một trận Hắc Ưng yểm hộ.

Bên trái cửa xe "Phản phạt" một tiếng mở ra, vài tên thân hình nhanh nhẹn quân Mỹ Đặc Chiến binh lính nhảy xuống, sau đó chọn sau xuất hiện một đám mặc áo choàng dài trắng nghiên cứu khoa học kỹ thuật nhân viên.

Song phương chào hỏi, tên là Morlock quân Mỹ Đại Tá, vẻ mặt nghiêm túc hướng về phía Johan hạ lệnh: "Johan, mệnh lệnh người người rút lui 1000m bên ngoài, một hồi vô luận nơi này phát sinh cái gì, phạm là từ nơi này chạy ra ngoài, vô luận là bay trên trời, hay lại là bò dưới đất, toàn bộ cho ta đánh chết."

"Phải!"

Chạy bộ sau khi rời khỏi Johan bắt đầu chỉ huy chính mình bọc thép Trung Đội, "Ừng ừng" quay đầu xe lui về phía sau triệt hồi.

Morlock Đại Tá hướng về phía bên người mỹ nữ nghiên cứu viên Elise cười nói: "Mỹ nữ, có phải hay không hẳn để cho số 2 làm việc!"

"Để cho số 2 một người tiến công có hơn ba trăm người nơi trú quân, cái này quá mạo hiểm."

"Bọn chúng ta không kịp, người Trung quốc đến, phải thừa dịp người Trung quốc không tới trước khi, tìm tới số 1 cánh tay. . ."

"Người nên rất rõ bọn họ nghịch hướng công trình mạnh mẽ đến mức nào, một khi có một tí huyết nhục rơi vào trong tay bọn họ, chúng ta nghiên cứu khoa học bí mật liền đem lộ rõ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Sơ Lộ Phong Mang

"Truyền vào chỉ thị. . . ."

Morlock quân Mỹ Đại Tá quay đầu đi, nhìn chăm chăm Elise gò má, trịnh trọng nói: "Số 2 có thể tìm được số 1 cút tay sao?"

Elise phì phò, một bên lại trên bàn gỗ gỗ mặt mã, một bên thuận miệng nói: "Số 2 cùng số 1 có giống vậy huyết nhục cốt cách, chỉ cần bọn họ trong doanh trại thật có số 1 cút tay, liền nhất định sẽ tại số 2 cảm ứng được."

"Ok!" Morlock Đại Tá hải lòng gật đầu một cái, hần mang đến người đều là Hải Báo Đột Kích Đội thành viên, vạn nhất có biến cố, liền chuẩn bị đột tiến qua, để cho ước Johan Trung Đội ngăn trở bên ngoài Pakistan quân đội.

Vừa vặn treo lơ lửng giữa trời Hắc Ưng máy bay trực thăng báo cáo, bên ngoài đã bao vây quân Mỹ Pakistan an toàn bộ đội đang ở điều động, nhìn về phía là muốn hành động.

"Đeo lên vũ khí hệ thống. . . ."

Không ngừng có nhân viên nghiên cứu khoa học ra ra vào vào bận rộn không ngừng, cho đứng số 2 sinh hóa nhân mang theo áo chống đạn, vũ khí trang bị.

"Vo ve" không trung truyền tới một hồi cánh quạt vũ động âm thanh, sáu chiếc AH- 1 "Nhân Kính Xà" máy bay trực thăng xếp hàng thành hai hàng bay tới.

Dưới ánh trăng, bằng phẳng đất cát mặt đất, lưu lại một đạo đường di động bóng dáng.

"Đại Tá, có sáu chiếc phi cơ trực thăng vũ trang đang đến gần. . . ."

Treo lơ lửng giữa trời hắc ảnh trên phi cơ trực thăng, kế bên người lái cầm lên xe tải đối với bộ đàm, đối với phía dưới Morlock Đại Tá báo cáo.

"Sáu chiếc?"

"Phải!"

"Cảnh cáo bọn họ, không cho phép vào nhập."

Morlock liếc mắt nhìn lập tức phải hoàn thành số 2 sinh hóa nhân, nghiêm nghị nói.

AH- 1 "Nhân Kính Xà" phi công phụ phi cơ trực thăng viên nghiêng đầu qua, hướng về phía trưởng quan mình nói: "Thượng Tá, quân Mỹ cảnh cáo chúng ta, không cho phép chúng ta tiến vào nơi trú quân."

"Nãi nãi cái chân, đám này Vương. . . Bát. . . Đản. . ."

Pakistan tam quân Tình Báo Cục ISI Bajihuwa đặc công dùng ngôn ngữ tiếng Trung Quốc mắng ra một câu nói này sau, còn chưa hết giận dùng ngôn ngữ địa phương mắng một lần.

Theo sát hần Phan Đại Vi thấy sừng sốt một chút về sau, có khôi phục nghiêm trọng về mặt, Bajihuwa đặc công từng tại ở Hoa Hạ trải qua huấn luyện, cũng là vào lúc đó tiêu phí một buổi tối thời gian học hội hai câu này người Trung quốc thường mắng chửi người.

"Bajihuwa Thượng Tá, cảm ơn người, người nhiệm vụ đã hoàn thành, mời hạ xuống phi hành độ cao."

Phan Đại Vi vỗ một cái Bajihuwa bả vai, cười mở nói, sau đó không đợi Bajihuwa nói chuyện, cầm lên bộ đàm thanh âm trầm thấp nói: "Chân Vũ chiến đội, mặt đất tập hợp! Lập tức hành động!"

"Không không không! Cái này không được, ta tiếp nhận mệnh lệnh là đem bọn người đưa vào nơi trú quân, bắt được đồ về sau, hộ tống các người an toàn rồi đi."

"Bây giờ sợ rằng không được, nước Mỹ lão đã có chuẩn bị!"

"Phản phật" một tiếng, máy bay trực thăng cửa khoang tại kéo ra,

"Đoàng đoàng đoàng. . . ."

Vũ trang đầy đủ Chân Vũ chiến đội chiến sĩ cũng không có thông qua hàng không giây thờng xuống, như vậy quá chậm.

Bây giờ phi cơ độ cao tầm chừng mười thước, điểm này độ cao đối với bây giờ bọn họ mà nói, không thành vấn đề.

Bởi vậy, đeo túi đeo lưng, dẫn súng trực tiếp "Vèo" một tiếng liền bật xuống.

"A! Thánh Ala!"

"Trời ơi! Ala ở trên cao, đây không phải là thật?!"

Bajihuwa Thượng Tá trợn mắt hốc mồm nhìn trong buồng phi cơ Hoa Hạ binh lính, há to mồm, liên tục kinh hô,

"Phan Thượng Tá, dưới tay người cũng điên sao? Lúc này té chết. . ."

"Không, bọn họ không có điên!"

Sau khi nói xong Phan Đại Vĩ khẽ mỉm cười, kéo ra cửa khoang, giống vậy "Hô" một tiếng nhảy xuống.

"Oành" một tiếng trăm muộn rơi xuống đất âm thanh, đập lên một chỗ cát bụi.

Chân Vũ chiến đội người nhanh chóng tụ tập hợp lại cùng nhau, tam quân an toàn bộ đội đã có người chạy bộ lấy tới tiếp xúc.

Phan Đại Vĩ quỳ một chân trên đất, đánh thủ thế, thật cùng chạy tới tam quân nhân viên trao đổi thời khắc, khoe mắt liếc qua liền thấy một đoàn một dạng hóa quang đột nhiên xuất hiện ở phía trước.

"Rầm rầm rầm!" Tiếng nổ, hóa quang nổi lên bốn phía, chiếu sáng bầu trời đêm.

"Địch linh linh, cảnh cáo, cảnh cáo! Có đạn đạo đánh tới!" Đinh đầu treo lơ lửng giữa trời máy bay trực thăng một hồi dồn dập còi báo động.

"Lập tức né tránh, lập tức né tránh. . ."

Sáu chiếc máy bay trực thăng bắt đầu vương trái vương phải, không trung lay động.

"Thình thịch!" Hai tiếng nổ mạnh, một mảng lớn hóa quang thoáng hiện, rõ ràng nhìn thấy có hai chiếc máy bay trực thăng tại đạn đạo đánh trúng, tại chỗ nổ tung, tứ phân ngũ liệt,

"Đầu To, giết chết cho ta nước Mỹ lão Hắc Ưng!"

"Rầm rầm rầm, thình thịch oành. . ." Giữa không trung dễ thấy từng đạo hỏa tuyến bay về phía trước mặt, tam quân đã mở ra phản kích.

Đầu To một cái lấy ra vai khiêng kiểu tên lửa phòng không, Hầu Tử hỗ trợ đem tiền mang đạn đạo lắp vào, Đầu To nhắm ở giữa không trung một bên né tránh công kích, một bên điên cuồng xạ kích Hắc Ưng, nhất khẩu cò súng, hết lớn một tiếng: "Đi chết đi!"

"Vèo" một ánh lửa chọt hiện, một áng lửa lao thẳng về phía Hắc Ưng, Hắc Ưng không tránh kịp, lúc này bị đánh trúng bụng "Oành" một tiếng hóa quang văng khắp nơi, tại chỗ nổ tung.

Phan Đại Vĩ hét lớn một tiếng: "Đi theo ta vọt vào!"

"Xông!"

"chờ một chút ta, ta Trung Quốc huynh đệ. . ." Đã từ trên phi cơ trực thăng lửa gạt hạ xuống Bajihuwa Thượng Tá nhặt lên một cái 56 kiểu Súng tiểu liên, sải bước theo đuổi chạy tới.

Dọc theo đường đều không ngừng vang lên tiếng nổ, khắp nơi đều là bị đứt rời tay thi thể, cùng với bị thương tam quân quân nhân tiếng kêu rên.

Tam quân tuy nhiên nghiêm chỉnh huấn luyện, thường xuyên chuẩn bị chiến tranh, nhưng đối mặt trang bị nhất lưu quân Mỹ, lại vội vàng không kịp chuẩn bị đánh lên bên dưới, tổn thất vẫn đủ nghiêm trọng.

Tránh thoát đợt thứ nhất đã kích AH- 1 "Nhãn Kính Xà" máy bay trực thăng, vừa vận tiêu diệt ba chiếc quân Mỹ Tank cùng một chiếc Xe bọc thép về sau, liền bị dày đặc nhào tới tên lửa phòng không đánh trúng, hóa thành Mạn Thiên Phi Vũ toái phiến, thâm thiết vô cùng.

Phan Đại Vĩ con người đều đồ, một bên "Đặng đặng" cấp tốc chạy né tránh công kích, vừa dùng 56 kiểu Súng tiểu liên "Lộc cộc" mãnh liệt bắn càn quét núp ở Xe bọc thép phía sau quân Mỹ binh lính.

"Vo ve" quân Mỹ phía sau truyền tới một hồi Hắc Ưng máy bay trực thăng cánh quạt tiếng rít, hiển nhiên là may mắn được tăng viện đến. Tam quân núp trú quân phía trước, Mỹ chế M1A2SEP chủ chiến Tank thật dài nòng pháo không ngừng chuyển động, phun ra tội ác hỏa diễm.

Phan Đại Vĩ liếc một chút liếc thấy mặt đất rải rác một trận đồ mũi tên - 8 hình Phản Xe Tăng Đạn Đạo phát ra óng, bắt lại nhấc lên, từ đã hi sinh tam quân chiến sĩ trong tay rút ra Phản Xe Tăng Đạn Đạo lắp vào.

Ông kính nhắm phong tỏa về sau, không chút do dự giữ lại phát ra cò súng, "Phốc" lúc thì trắng mắt kịch liệt toát ra.

Đạn đạo ứng tiếng mà ra, tỏa ra thật dài đuôi lửa, lao thẳng về phía phách lối vô cùng quân Mỹ Tank.

Trong ánh lửa, quân Mỹ quan sát được có Đội một thân hình cao lớn binh lính lại tam quân trong đội ngũ vô cùng dễ thấy, trái xông bên phải tiến vào, động tác khoa trương đến mức tận cùng, một bước cũng là xa ba mét, đạn và đạn pháo căn bản là không đánh trúng bọn họ, dùng mảnh vô cùng, mảnh trùng mảnh đá, thoáng cái liền tấn công vào bọc thép trong đội xe.

Quân Mỹ thoáng cái lộn xộn, mỗi một xa trường đều tại hò hét tăng viện!

Quân Mỹ xe chỉ huy Johan giận dữ, nghe trong lỗ tai không ngừng truyền tới tiếng cầu cứu, tâm tình không xong tới cực điểm, mắng to: "FUK. . . FUK. . . Rút lui. . Rút lui. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Đó Là Cái Gì?

Pakistan trong doanh trại, khắp nơi đều là hỏa quang, vô số hỏa xà bật bắn, tất cả mọi người đều đang phản kích, hướng về phía đột tiến đến quân Mỹ Tank mãnh liệt xạ kích.

Lối vào đã có ba chiếc tam quân Tank bị đánh trúng, ngọn lửa hùng hục thiêu đốt, nơi trú quân phía sau dự trữ Thùng xăng tại quân Mỹ đánh trúng, "Oành" một tiếng, ánh lửa ngút trời, ánh đỏ nửa Bầu Trời.

Tạm thời xây dựng chỗ chỉ huy lều vải đã được nổ thành toái片片, may mà một đám các sĩ quan đi theo Vahid Chuẩn Tướng ở bên ngoài, bằng không trước tiên tam quân sẽ lâm vào quần long vô thủ, không người chỉ huy tình trạng.

"Xạ kích. . . Xạ kích. . . Đánh chết đám này nước Mỹ lão. . . ."

"Lộc cộc. . . ."

Nơi trú quân che người phía sau, phó quan thả tay xuống trong điện thoại, hướng về phía bên người giờ súng xạ kích Chuẩn Tướng Vahid báo cáo nói.

"Tướng quân, Tỉnh Báo Cục người đến, chính hướng nơi này áp sát. . . ."

"Rất tốt, rốt cuộc đến, Rommel Thiếu Tá, người lập tức hộ tống món đồ kia, giao cho Tỉnh Báo Cục người. . . ."

"Phải! Tướng quân." Tên là Rommel Thiếu Tá quân quan trong tay thật chặt nắm kim loại cặp táp, trong tay dẫn Súng tiểu liên, liền muốn hướng bên ngoài doanh trại phóng tới.

"A! Ala ở trên cao, đó là cái gì?"

Trong doanh trại Pakistan chiến sĩ cũng kinh ngạc đến ngây người, không tự chủ được ngừng bắn, Rommel Thiếu Tá cũng dừng lại tốc độ, về mặt kinh ngạc nhìn.

Một cái nhanh cao ba mét vũ trang đầy đủ Cự Nhân theo một tòa Hắc Tháp dường như, bước ra tráng kiện đôi chân dài "Đặng đặng" chạy, khắp nơi lại rung động, phụ cận thiêu đốt chiến xa cũng đứng đưa, Cự Nhân gầm thét xông vào.

Cự Nhân trên đầu mang kim loại đầu khô đèn pha bắn thẳng về phía phía trước, hai bên có hai cái Cameras, phụ trách hai bên trái phải 120 độ tầm mắt, giờ lên hai cánh tay đeo lên lấy to lớn Gatlin súng máy nhiều nòng.

Cự Nhân nhảy lên một chiếc đang thiêu đốt tam quân Tank, không sợ ngọn lửa hùng hục, giờ lên hai cánh tay mở ra, "Lộc cộc đi. . . ."

Trên cao nhìn xuống, hướng về phía bốn phía núp ở che người phía sau cùng xe cộ phía sau tam quân binh lính bắn càn quét.

Cải trang qua Gatlin súng máy nhiều nòng điên cuồng xoay tròn, miệng súng phun ra dài hơn hai thước hỏa xà, bật bắn ra từng đạo kim loại chảy, vô tình cắt lầy trong doanh trại tam quân chiến sĩ.

Cho dù là núp ở xe cộ phía sau cũng không làm nên chuyện gì, Gatlin súng máy nhiều nòng mỗi phút có thể phát ra 5000 phát đạn, nửa phút đem mục tiêu đánh bể.

Vahid Chuẩn Tướng mất thấy binh lính thủ hạ từng bước từng bước trong nháy mắt liền bị xé nát thành toái phiến, con người đều đỏ, phần nộ hết lớn: "Xạ kích. . . Xạ kích. . ."

Nơi trú quân bốn phương tám hướng vô số viên đạn bắn về phía Cụ Nhân, "Đình đình đương đương" vang, đụng ra vô số tiểu hỏa hoa, Cụ Nhân lại bình yên vô sự.

"Suu suu!" Hai quả súng phóng lựu đạn chéo từ hai cái phương hướng bắn về phía Cụ Nhân.

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài bên trong xe, theo dõi trên màn ảnh xuất hiện súng phóng lựu công kích tới hình ảnh.

Đây là số 2 sinh hóa nhân trên mũ giáp Cameras bắt lấy được hình ảnh, thông qua vô tuyến truyền vào đến phía sau.

"A! Không có sao chứ! Elise. . ."

Elise hé miệng cười một tiếng, khẽ giơ lên nắm tay nhỏ, ngạo kiều nói: "Đây chính là số 2, đã có tự bản thân phòng ngự ý thức. . ."

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe "Thình thịch" hai tiếng nổ mạnh, hình ảnh run run một hồi, bụi mù tán đi, Cụ Nhân bình yên vô sự tiếp tục bắn phá.

"Ô! Ha ha. . . Thật giỏi. . . Chúc mừng người Elise. . ."

"Đừng cao hứng quá sớm, bây giờ số 2 đạn dược đã không đủ 50%. . . " Elise khẽ cau mày nói.

"Khỏi lo lắng, chúng ta tốt tiểu hỏa từ đã xông lên, sẽ cho hắn cung cấp đạn dược. . ."

Vahid Chuẩn Tướng nhìn mình thủ hạ vô luận như thế nào đánh cũng đánh không chết cái quái vật này lúc, hoảng sợ tự nhiên nảy sinh, hắn không muốn tử, càng không muốn chính mình binh lính tử thảm thiết như vậy.

"Rút lui. . . Rút lui. . ."

Mệnh lệnh xuống một cái, còn sót lại tam quân binh lính rút cuộc kiên không phòng giữ được, rồi rít "Phản phật" một tiếng, quay đầu liền hướng bên ngoài doanh trại mặt chạy đi.

Mà bên ngoài doanh trại mặt lại có một đám các sĩ quan trong tay xách súng gào khóc, trong miệng kêu "Thánh Ala!", theo sau Phan Đại Vĩ như vậy một đám Mạnh Hồ phía sau, mãnh liệt truy kích Johan đoàn xe.

Johan bọc thép Trung Đội đã sớm quân lính tan rã, Chỉ Huy Hệ Thống đã mất đi hiệu lực, Johan không có nghe từ Morlock cổ thủ tại chỗ mệnh lệnh, mà là chỉ vùng không đánh nữa xe hướng Morlock bọn họ đến gần.

"Thượng Đế nha! . . . Đó là quái vật gì?"

"Đừng lo lắng, là chúng ta người. . ."

Johan đoàn xe người từ kinh hoàng bên trong, nhìn thấy theo sát phía sau Cụ Nhân Mỹ quân đặc chủng binh.

Bên ngoài doanh trại hạng, trong chốc lát, rút lui tam quân cùng xông vào Phan Đại Vĩ bọn họ đụng đầu, đặc công Bajihuwa chặn ngang núp lại một tên Trung Sĩ, hướng về phía lỗ tai hắn, lại đánh vỡ trời tiếng nổ bên trong quát âm lên: "Vahid tướng quân ah "

Chiến hỏa bay tán loạn bên trong, đã bỏ sung xong đạn dược Cụ Nhân lại lần nữa bắt đầu gầm thét, uyển như từ thần một dạng thu cát tam quân tướng sĩ sinh mệnh.

"Thánh Ala! Đây là cái gì quái vật?"

"Cái này là ma quỷ. . . Thánh A La ở trên cao. . ."

Phan Đại Vĩ trước tiên nhìn thấy, Chân Vũ chiến đội chiến sĩ cũng là lần đầu tiên thấy được sinh hóa nhân chỗ kinh khủng, thân ở cảnh cảm giác chấn động là từ video cùng hình ảnh lên không cảm giác được.

Phan Đại Vĩ hít sâu một hơi, hét lớn một tiếng, "Huyền Thiên Tâm Pháp, Chân Vũ Biến Thể. . ."

Chân Vũ chiến đội các chiến sĩ thân thể rồi rít bắt đầu bành trướng, bắp thịt cao cao nổi lên, nổi gân xanh, chân khí ở trong người lưu chuyển, mơ hồ phát ra tiếng nổ.

Toàn thân tràn đầy vô cùng lực lượng, tựa hồ có muốn đem Sơn Đô đánh nát, đem khắp nơi cũng đập nát lực lượng cuồng bạo.

Bajihuwa trợn mắt hốc mồm nhìn bên người Phan Đại Vĩ, trên mặt viết đầy kinh ngạc cùng hoảng sợ, trước mặt tam quân Trung Sĩ con người cũng trợn

tròn, cổ họng ngo nguậy, há to mồm.

"Rầm rầm" Bajihuwa chặt vật nuốt nuốt một ngụm nước miếng, tự lẩm bẩm: "Thánh A La ở trên cao. . . Thánh A La ở trên cao. . . ."

"Đầu To, Hầu Tử, theo ta lên! Mọi người, cho ta đem Mỹ quân đặc chủng binh giết chết!"

"Rõ ràng!"

Bây giờ Phan Đại Vĩ nhất quyền lực lượng đã đạt tới 5000 cân, chân lực lượng đạt tới 8000 cân, trong nháy mắt bạo phát lời nói, có thể gia trì đến vạn cân lực lượng.

Hai chân chợt đạp một cái địa, "Oành" một tiếng, lưu lại một cái đường kính nửa thước hố cát, thân thể đã bay lên trời, nhảy tới cao hơn một trượng, giống như phát xạ ra ngoài đạn pháo một dạng, bay về phía Cự Nhân.

Đầu To cùng Hầu Tử giống vậy không cam lòng yếu thế, đột nhiên bạo phát, "Sưu sưu" nhún nhảy, hai bên trái phải hướng Cự Nhân đánh bọc đi.

"Lộc cộc. . ."

Kịch liệt giao đấu xảy ra lần nữa, tia lửa văng khắp nơi, hỏa quang nổi lên bốn phía, tiếng nổ liên tục không ngừng vang lên.

Bất quá mười mấy giây, Cự Nhân sau lưng Mỹ quân đặc chủng binh đã được bao nhiêu bắn chết mười mấy, hiện trường về sau người khổng lồ này nâng trong tay Gatlin súng máy nhiều nòng hướng về phía không ngừng toát ra ba người mãnh liệt bắn phá.

Phan Đại Vĩ đã phát hiện, viên đạn căn bản là đánh không chết cái quái vật này, hét lớn một tiếng, "Đầu To, dùng đạn đạo cho tạc hấn!"

"Yes Sir!"

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài bên trong xe, màn ảnh xuất hiện Phan Đại Vĩ bọn họ cao lớn thân thể cùng thuần thực động tác lúc, Morlock cùng Elise đám người trừng mắt miệng, nguyên bản bọn họ nhàn hạ, tự tin hơn gấp trăm lần nhìn số 2 lại tam quân trong vòng vây, như vào chốn không người, tùy ý giết hại lúc, cho là Thắng Lợi đang ở trước mắt.

"Trung Quốc Đặc Chủng Binh? !"

"Điều này sao có thể? Bọn họ thân cao, lực lượng, tốc độ, cái này quá kinh người. ."

"Thượng Đế, người Trung quốc là làm sao làm được? Đây không phải là thật. . ."

"Mệnh lệnh số 2 muốn giết chết sở hữu người Trung quốc, tuyệt không thể để cho bọn họ còn sống trở về!"

. . .

Chính đang rút lui Vahid Chuẩn Tướng chính dẫn lấy thủ hạ, hướng bên ngoài doanh trại mặt chạy đi thời điểm.

"Tướng quân, người mau nhìn, đó là cái gì?"

Vahid vừa nghiêng đầu, vừa vặn có mảng lớn hỏa quang xuất hiện, hỏa quang vừa vặn chiếu sáng Đầu To nhảy lên bắn càn quét đáng người. Hấn Chân Vũ chiến đội giống như Mãnh Hổ hạ sơn một dạng gầm to sát tiến Cự Nhân sau lưng, tùy ý giết hại Mỹ quân đặc chủng binh.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Một Dao Chém Chết

"Đó là người Trung quốc. . . . Không tệ! Là Trung quốc chúng ta huynh đệ đến!"

Vahid hoán đổi một cái băng đạn, khua tay trong tay Súng tiểu liên, vung cánh tay hô to một tiếng.

"Chân Chủ Tại Thượng, đi theo ta giết về. . . ."

"Phần phạt" một tiếng, đi theo Vahid các tướng sĩ rồi rút khỏi hòng súng, xoay người lại đi giết.

"Lộc cộc" Cự Nhân giờ lên hai cánh tay vũ động như bay, không ngừng bắn cần quét nảy lên bay vọt Phan Đại Vĩ, Đầu To, Hầu Tử ba người.

Đáng tiếc, ba người thân pháp quá nhanh, cơ hồ là lóe một cái rồi biến mất.

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài bên trong xe theo dõi trong màn ảnh, xuất hiện ba người màn ảnh cũng là rất ít, cơ hồ chính là không có vượt qua nhị giây.

"FUCK. . . FUCK. . . Những thứ này con khi Trung Quốc. . ."

Morlock nhất quyền đập phải kim loại trên binh đài, cái miệng mắng.

"Cảnh cáo, cảnh cáo, số 2 đạn dược dự trữ không tới 10%. . ."

"Số 2 thể năng đang giảm xuống, 80%. . . 79%. . ."

"Cảnh cáo. . . Số 2 đạn dược đã hết sạch. . ."

Morlock mảy nhíu lại thành chữ xuyên, một đôi mắt ung trực câu câu nhìn chăm chăm hình ảnh, nghiêm nghị nói: "Elise tiến sĩ. . ."

"Không sao, bọn họ thương tổn không số 2, số 2 cận thân đánh nhau năng lực có thể sánh ngang các người một cái Trung Đội Đặc Chủng Binh."

Elise tiến sĩ môi đỏ mọng khẽ mở, hàm răng hơi lộ ra, tràn đầy tự tin nói.

"Nhưng là số 2 thể năng suy giảm lợi hại. . . ."

"Chúng ta sớm có chuẩn bị, truyền vào chỉ thị, chính A loại số 1 hợp thành kích thích tố. . ."

Đang cùng Cự Nhân đánh nhau Phan Đại Vĩ cùng Đầu To bọn họ cũng chú ý tới to nhân tình huống, lực lượng và tốc độ tựa hồ đang yếu bớt, ba người hai mắt nhìn nhau một cái, nội tâm vui sướng.

Phan Đại Vĩ lần người tiến lên, ba người bọn họ phát hiện đạn căn bản là không đã thương được Cự Nhân da lông, súng phóng lựu cũng không đánh trúng hẳn.

Chớ nhìn hần hình thể to lớn, có thể nguy hiểm cảm tri năng lực cùng thân thủ nhanh nhẹn sức không có chút nào kém.

Phan Đại Vĩ một quyền đánh ra qua, nhưng là có 5000 cân lực lượng, đáng tiếc đánh tới to người thân thể, cũng chỉ là để cho Cự Nhân lui về phía sau hai bước mà thôi.

Cho dù là trong tay mình nắm phòng thí nghiệm mới nhất nghiên chế ra được hợp thành kim loại dao quân dụng, nhất đao chém tới, chém tới Cự Nhân đặc lâm trên nòng súng hỏa tinh loạn bốc lên, cũng không tạo được tổn thương gì, rất lợi hại hiển nhiên, Cự Nhân Gatlin nòng súng cũng là quân Mỹ đặc chế.

Xem xét lại Cự Nhân làm theo vũ động to bằng bắp đùi như vậy trên cánh tay đeo lên Gatlin nòng súng "Vù vù" treo phong, hướng đánh tới ba người đập tới.

"Oanh!" không tránh kịp Đầu To tại Cự Nhân đập trúng ở ngực, may mà Đầu To giờ lên hai cánh tay đan chéo, ngăn cản một hồ sơ, nhưng này cũng bị không, lúc này cánh tay "Răng rắc" một tiếng vang giòn, liền gãy.

Lực lượng này vượt xa khỏi Phan Đại Vĩ, tính toán ít nhất cũng là vạn cân lực lượng.

Mà Chân Vũ chiến đội người ra Phan Đại Vĩ có 5000 cân lực lượng, mọi người một quyền đánh ra lực lượng đều tại 2000 cân khoảng chừng, theo Cự Nhân so sánh, kém quá nhiều.

Giờ khắc này ở ba người dưới sự vây công, Cự Nhân hồng học trực tuyến khí, chân sau quỳ xuống đất, trên cánh tay cao lớn Gatlin nòng súng gĩa trên mặt đất, tinh thần có chút uể oải không dao động, thể năng rất rõ ràng đang giảm xuống.

Phan Đại Vĩ đang muốn nhân cơ hội công kích thời khắc, đột nhiên Cự Nhân đầu khời phát ra một tiếng nữ nhân tiếng cười duyên.

"Người là Trung Quốc Sinh Hóa Chiến Sĩ?"

Phan Đại Vĩ sửng sốt, siết chặt trong tay dao quân dụng, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn Cự Nhân nhất cử nhất động, im lặng không nói.

"Khanh khách! Ta có một cái đề nghị, chúng ta song phương tới một lần sinh tử quyết đấu, chỉ có người thắng lợi mới có thể rời đi nơi này."

"Người cảm thấy thế nào? !"

Elise một bên hướng về phía Microphone hô đầu hàng, một bên chỉ huy bên người trợ thủ, truyền vào chỉ thị.

Cự Nhân đầu khời phía sau "Xuy" một tiếng toát ra một cổ khói trắng, từ trong chỗ lõm mặt đưa ra một lam sắc chích óng kim, "Phốc" một tiếng đâm vào Cự Nhân nơi cổ, chất lỏng màu xanh lam chậm rãi rót vào, thoáng chốc, Cự Nhân hai mắt phóng xạ ra hai đạo tinh quang.

Phan Đại Vĩ trước tiên cảm ứng được dị thường, không nói hai lời, tung người nhảy một cái cao hơn một trượng, thật cao nâng lên dao quân dụng, lấy thế thái sơn áp đỉnh, nhất đao đánh xuống.

Lại có thể ngẩng đầu lên, mắt lộ ra hai đạo tinh quang, "Phân phát" một tiếng, giơ lên hai cánh tay đan chéo ngăn ở trước mặt.

"Thang!" Một tiếng kim loại đụng vang lớn, toát ra một vành lửa, Gatling gun nòng súng tại nhất đao chém dưới một vết thương.

Cự Nhân "Phốc thông" một tiếng, tại cái này một cổ to đại trùng kích lực nện vào mặt đất nửa thước sâu, bốn phía cát bụi bay lá tả.

Phan Đại Vĩ thì bị cái này một lực phản chấn, ngã bắn ra xa năm, sáu mét, cơ hồ không cầm được trong tay dao quân dụng.

Trong cơ thể Khí Hải sôi trào, hồng học chỉ thờ hỗn hển, mắt lộ ra vẻ kinh dị.

"Lộc cộc cộc!" Một hồi thương pháo thanh từ phía sau vang lên, vô số kim loại lưu quang bắn về phía Cự Nhân.

"Ngừng bắn! Ta đồng ý ngưng đề nghị!" Phan Đại Vĩ đứng dậy, hướng về phía Cự Nhân hét lớn một tiếng, tỏ ý người phía sau ngưng bắn, bởi vì súng pháo cần bắn không dùng, bất quá tăng thêm thương vong.

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài bên trong xe, Elise khẽ cau mày, một người thấp giọng nói lầm bầm: "Không thể nào, Trung Quốc Sinh Hóa Chiến Sĩ lại có thể tự bản thân làm ra lựa chọn? Cái này không thể nào, Morlock, các người tìm tới người Trung quốc xe chỉ huy sao?"

"NO. . . NO. . . Trời mới biết đám này con khỉ Trung Quốc núp ở chỗ nào?"

"Elise tiến sĩ, không muốn đang trì hoãn, mau chóng giết sạch bọn họ."

"Không không không, Morlock, người bắt giặc theo Trung Quốc Sinh Hóa Chiến Sĩ quang minh chính đại nhất chiến, rất lợi hại có ý nghĩa sao?"

Morlock nhún nhún vai, lắc đầu một cái, từ chối cho ý kiến nói: "Ta chỉ muốn nhìn thấy Trung Quốc lão xác chết khắp nơi tràn cảnh!"

"Khanh khách, người rất nhanh sẽ biết nhìn thấy!"

Elise cảm ổng nói lên, Kiều cười nói: "Người Trung quốc, xin lấy ra người chiến lực mạnh nhất đi! Nếu không, một giây kế tiếp người liền sẽ biến thành một nhóm thịt vụn."

"Toàn bộ lui về phía sau!" Phan Đại Vĩ hướng về phía đã dùng Ngọc Cốt đan, thương thể chuyển biến tốt Đầu To cùng Hầu Tử đám người, ra lệnh cho bọn họ lui về phía sau, tam quân tướng sĩ cũng không khỏi không lui về phía sau thối lui.

Nato quân đội tăng viện hắc ảnh máy bay trực thăng cùng F 16 thời cơ chiến đấu quanh quần tại chiến trường trên không, Pakistan Kiều Long trong chiến cơ đội giống vậy chạy tới tác chiến khu vực, song phương giằng co.

Thời cơ chiến đấu thực lực tuy nhiên chênh lệch khác xa, nhưng Kiều Long Chiến máy bay số lượng nhiều, hướng chỉ bây giờ quân Mỹ cũng không muốn tiến một bước khuếch trương đại xung đột.

Cự Nhân "Đằng" một tiếng, từ trong hố nhảy lên, "Oành" một tiếng rơi vào một chiếc bảo hồng Tank lên, trọng đại mấy chục tấn Tank toàn thân rung một cái, nóc lõm xuống hai mươi centimet sâu.

Phan Đại Vĩ giờ phút này đã dành thời gian phục thêm một viên tiếp theo Bồi Nguyên Đan, có phục thêm một viên tiếp theo "Ngộ Linh Đan", đây là Lưu Nhất Minh tại bọn họ trước khi lên đường, đặc biệt vì Phan Đại Vĩ luyện chế, dặn dò hẩn, làm gấp không có khả năng lực khác cường địch lúc, có thể làm đồn sát thủ sử dụng ra.

Giờ phút này hiển nhiên đến lớn nhất nguy cấp, này cái "Ngộ Linh Đan" có thể cho Phan Đại Vĩ lấy Luyện Khí Kỳ tu vi tiến vào "Vong Ngã" cảnh giới, bất quá duy trì thời gian tương đối ngắn tạm, cũng chỉ có 10 giây thời gian.

Đây cũng là nhờ vào "Thanh Liên" gia trị, bằng không Lưu Nhất Minh cũng luyện chế không ra "Ngộ Linh Đan" loại này nghịch thiên đan dược.

Cũng là Lưu Nhất Minh cảnh giới cao, hẩn là đem mình đối với "Vong Ngã" cảnh giới linh ngộ, dung luyện đến trong đan dược mặt, Phan Đại Vĩ một khi sau khi uống, tương đương với gián tiếp thể ngộ đến loại cảnh giới này, có thể phát huy ra chỉ có cảnh giới này thi triển chiêu số.

Phan Đại Vĩ trong đầu loáng thoáng vang lên Lưu Nhất Minh lời nói,

"Thiên hạ này, không gì không phá giải, duy kiếm khí vậy!"

Trước mặt Cự Nhân phòng ngự nghiêm mật như vậy, mình muốn đánh bại hẩn, chỉ có thể sử dụng kiếm khí, có thể Phan Đại Vĩ cũng không có nắm

chắc, dù sao mình cảnh giới căn bản là phát ra kiếm khí.

Trong cơ thể đan được lại "Tiên Thiên tâm pháp" kích hoạt dưới, trong nháy mắt hòa tan suy nghĩ, Phan Đại Vĩ não hải trong nháy mắt một mảnh trong veo, không mình một mảnh, giống như thân ở tại trong hư không. Toàn thân mỗi một lỗ chân lông cũng không nói được thư sướng.

Mà ngoại giới, to người đã từ báo hồng Tank lên nhảy lên một cái, trên cao nhìn xuống, lấy thể thái sơn áp đỉnh, hướng về phía ngơ ngác mỉm cười, không nhúc nhích Phan Đại Vĩ đập tới.

"Đội trưởng. . . Đội trưởng. . . Mau tránh ra!"

Phía sau Đầu To cùng Hầu Tử bốn người cả kinh thất sắc, nhìn không nhúc nhích Phan Đại Vĩ, không biết đội trưởng là làm sao, nội tâm nóng nảy vạn phần, lớn tiếng kêu gọi đường.

Lại không tránh ra lời nói, đội trưởng không phải là tại Cự Nhân đập thành bánh nhân thịt không thể.

"Trung Quốc huynh đệ, mau tránh ra. . ."

Lòng đất đan xen đội quân thiện chiến người cũng kinh hoảng không dứt, la lớn.

"Vô pháp Vô Cực, Vô Thiên Vô Địa. . . Không gì không phá. . ."

Phan Đại Vĩ trong miệng đọc lấy pháp quyết, chợt giương đôi mắt, bắn ra hai đạo tinh quang, nhìn chăm chú về phía phi thân đập xuống đến Cự Nhân.

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài di động bên trong xe, Morlock về mặt hưng phấn nhìn, màn ảnh phía dưới người Trung quốc.

Elise tiến sĩ nhìn ngoác miệng ra hợp lại Phan Đại Vĩ, cau mày nói: "Hắn đang nói gì?"

Morlock khinh thường giễu cợt nói: "Trước khi chết cầu nguyện đi! Thượng Đế nha! Để cho Trung Quốc lão đều xuống địa ngục đem! A Men!"

"A hắc hắc!" Bên trong xe một trận cười điên cuồng.

Pháp quyết vừa ra, Phan Đại Vĩ chân khí trong cơ thể điên cuồng rót vào trong tay đao quân dụng, sáng ngời thân đao lại trong ánh lửa phát ra một tầng vàng sáng mỏng lung.

Phan Đại Vĩ một cái vặn eo, toàn xoay người, nhân cơ hội nhất đao vung đi.

"Trảm Thương Long!"

Một đạo sắc bén kiếm khí "Đâm" một tiếng phát ra, toàn bộ bầu trời đêm tựa hồ cũng cái này một đạo kiếm khí chém thành hai khúc, "Ông" một tiếng trầm muộn chấn động không khí bất an ba động.

Không trung Cự Nhân tựa hồ cảm thấy được một tia nguy hiểm, bản năng giờ lên hai cánh tay đan chéo ở trước ngực bảo vệ chính mình.

"Phốc!"

Một tiếng rất nhỏ âm thanh, Cự Nhân to lớn thân thể lại có thể trên không trung hơi dừng lại một chút, sau đó chấn nân rơi xuống đất.

"Oành" một tiếng, đập trúng mặt đất, văng lên trận trận cát bụi, bay là tả, tràn ngập giữa không trung cát bụi bên trong, Cự Nhân đứng lặng hồi lâu trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Phát sinh cái gì?"

"Đội trưởng, người có khỏe không?"

Quân Mỹ thí nghiệm binh đài di động bên trong xe chỉ huy, màn hình tinh thể lỏng lên "Tích giọt" vang lên liên miên.

"Sinh mệnh lực cấp tốc suy giảm. . ."

"Thị lực biến mất. . ."

"Sóng Điện Não. . ."

Đứng lặng hồi lâu lại hố cát trong Cự Nhân "Phân phát" một tiếng, thân thể chia lìa thành hai nửa, xác chết "Phốc thông" một tiếng, chấn nân ngã xuống đất.

"FUCK. . . FUCK. . . Tiến sĩ, cái này đến là chuyện gì xảy ra?"

"OH. . . My God. . . Ai có thể nói cho ta biết đây là chuyện gì xảy ra? Tiến sĩ?"

Elise sắc mặt trắng xanh, cắn chặt hàm răng, nhỏ dài ngón tay nắm thật chặt kim loại dài thí nghiệm, nghiêm nghị nói: "Nhanh! Lập tức khởi động tự hủy trang bị, quyết không thể để cho người Trung quốc lấy được số 2 vật thí nghiệm! Nhanh!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Tây Phương Tình Báo Cục Đầu Hội Nghị

Nước Mỹ Virginia bang trung ương Tình Báo Cục CIA cao ốc, hôm nay phòng bị trình độ là thường ngày thấp bội.

"Vo ve "

Máy chiếc Hắc Ưng máy bay trực thăng lần quần, lần lượt hạ xuống ngừng máy sân cỏ lên, sớm đã có bảo vệ tới đón hiệp.

Elise tiến sĩ cùng Morlock Đại tá nổi đuôi nhảy ra, mang đại kính râm, mặt vô biểu tình, trong tay xách kim loại màu đen phẩm chất cặp táp, lại bảo vệ dưới sự hộ tống đi nhanh nhập tổng bộ cao ốc.

Lân cận mấy cái chiếc máy bay trực thăng lên lục tục đi xuống bảy tám tên thân hình cao lớn Âu mỹ nam tử, đều đều là Âu phục, kính râm che mắt, bên người đi theo mặc đồng phục tất chân nữ sĩ, trừ người da trắng, còn có vài tên trung niên châu Á khuôn mặt, sai bước đi vào văn phòng cao ốc.

CIA tổng bộ cao ốc bầu không khí đột nhiên khẩn trương, bọn cảnh vệ đều biết có đại sự muốn phát sinh.

Bước vào trong đại sảnh, tự có CIA công tác nhân viên thấp giọng bàn luận.

"Anh Quốc Military Intelligence M nữ sĩ, đây chính là một vị truyền kỳ mù mù, tình báo thu góp cùng phân tích năng lực lại Âu Mỹ tình báo giới quan trọng hàng đầu, liên vị này Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi đại nhân vật cũng đến. . ."

M nữ sĩ vẻ mặt hòa ái nụ cười, chính muốn đi vào thang máy thời khắc, một tên mặc đồng phục màu đen mỹ nữ tóc vàng chào đón,

"Ngài khỏe chứ, M nữ sĩ, là ta Daisy Cục Tình Báo Cục Trưởng hi vọng trước cùng ngài nói một chút!"

...

Cũng không lâu lắm, lại hình bầu dục bên trong phòng làm việc, nước Đức Liên Bang Điện Báo cục (BND người phụ trách cách Hart Schindler, Nhật Bản Ngoại Vụ tình quốc tế Tình Báo Cục Dã Cầu Thôn Thượng, nước Pháp thứ bảy cục DGSE người phụ trách Bruno vân vân.

Mọi người ngồi quây quần một chỗ, nghị luận âm ỉ.

"Này! Schindler đã lâu không gặp, người biết xảy ra chuyện gì sao?" Nước Pháp thứ bảy cục Bruno mở ra trước ngực hai cái tay, tùy ý hỏi.

Nước Đức Liên Bang Điện Báo cục Schindler quệt mồm, gục mí mắt, lắc quang ngốc ngốc đầu, nói: "Ai biết được? Ta không phải mới vừa thấy M nữ sĩ cũng tới sao? Làm sao không thấy?"

Nhật Bản Tình Báo Cục Dã Cầu Thôn Thượng mang theo hắc sắc con Kính mắt, trên người nghiêng về trước, gật đầu cười nói: "Hắn là bị Cục Tình Báo Cục Trưởng mời qua."

"A! Hừ! Hai người bọn họ quan hệ thật đúng là thân mật nha!"

"Hắc hắc. . . ."

"Bruno ngâm miệng thúi lại đan xen, người không nói lời nào, không ai coi người là Người câm!"

Đẩy cửa vào M nữ sĩ, trừng mắt một đôi mắt xanh, hung hăng trừng một dạng thường có lẳng từ danh xưng là nước Pháp thứ bảy cục Bruno.

Bruno thả lỏng bả vai, không nói gì.

Đi theo M nữ sĩ phía sau có CIA Cục Trưởng Cục Tình Báo cùng Elise cùng Morlock hai người.

Cục Tinh Báo lắc đầu một cái, đi tới chủ vị sau khi ngồi xuống, hai tay án kiện lại trên bàn, giọng trầm thấp nói: "Chư vị, chúng ta định nhân chung, Hoa Hạ xuất hiện biến cố lớn. . ."

Cục Tinh Báo lời này vừa nói ra, trong phòng nhất thời yên tĩnh, tất cả mọi người không chớp mắt nhìn chăm chăm Cục Tinh Báo ánh mắt, Cục Tinh Báo ánh mắt phơi bày màu tím lam, thập phần sâu thẳm, giờ phút này hiện lên khác thường hào quang.

Dã Cầu Thôn Thượng nội tâm không khỏi kích động, con mắt trừng mắt tròn xoe, bắn ra khác thường màu sắc.

"Cái này biến cố lớn thập phần đáng sợ, nếu như chúng ta không liên thủ lại, sợ rằng phải không bao lâu, toàn bộ Châu Âu, toàn bộ Bắc Mỹ, thậm chí toàn bộ thế giới đều muốn bao phủ lại Hoa Hạ dưới dâm uy."

Theo sát hần M nữ sĩ không nói một lời, vẻ mặt rất là ngưng trọng, cau mày cùng một chỗ, tựa hồ đối với Cục Tinh Báo Thạch Phá Thiên Kinh lời nói rất là đồng ý.

"Cục Tinh Báo tiên sinh, đến cái gì biến cố lớn, ngươi nói đại khoa trương đi ah!"

"Đúng vậy, chẳng lẽ người Trung quốc nghiên cứu ra cái gì vũ khí mới, vậy cũng không thể nha! Những năm gần đây nhất tuy nhiên Hoa Hạ công nghiệp nghiên cứu khoa học năng lực có rất lớn đề cao, nhưng so với chúng ta tới, vẫn là kém rất xa!"

Cục Tinh Báo vẻ mặt nặng nề, mím chặt môi, lắc đầu một cái nói: "Không, các ngươi quá coi thường người Trung quốc, người Trung quốc thông minh tài trí hoàn toàn không kém chúng ta, các ngươi nhìn một chút đoạn hình ảnh này. . ."

Ngay sau đó, Elise mở ra hình chiếu thiết bị, trong hình, chiến hỏa bay tán loạn, chiếu sáng dưới bóng đêm Hoang Mạc bãi cát, số 2 Sinh Hóa Chiến Sĩ tùy ý đồ sát khắp nơi chạy trốn tam quân binh lính, hiện trường vô cùng thê thảm.

Có thể xúm lại ở vấn đề này tình báo đầu lĩnh cái gì chưa từng thấy qua, so với cái này càng tàn nhẫn thắm vấn tràng cảnh đều trải qua. Bởi vậy đối với tam quân tướng sĩ chết thảm cũng thờ ơ không động lòng.

"Chư vị, so sánh mọi người đều biết Sinh Hóa Chiến Sĩ chế tạo thành công tin tức, đây chính là thực chiến hình ảnh, mọi người xem thật kỹ một chút. . ."

Bruno, Dã Cầu Thôn Thượng bọn người không nhịn được liếc mắt nhìn nhau, quân Mỹ là sớm nhất chế tạo Sinh Hóa Chiến Sĩ quốc gia, không nghĩ tới thì đã nhào nặn nhập thực chiến, nội tâm đều hết sức kinh dị.

Elise ở bên giải thích, đây là Pakistan biên cảnh một nơi trong doanh trại.

Đây là số 2 sinh hóa nhân tự thân mang theo Cameras quay chụp đến hình ảnh, bởi vậy chỉ có thể nhìn được màn ảnh trước thật dài Gatlin nòng súng lại bật bắn dài hơn một thước ngọn lửa, vô tình cất lấy sinh mệnh.

Đột nhiên, trong tầm nhìn nhảy ra 20 tên thân hình cao lớn binh lính, cao lớn vạm vỡ, lưng hùm vai gấu, mỗi cái thân thủ khỏe mạnh, hành động như bay, lực lớn như núi, vô tình đồ sát Mỹ quân đặc chủng binh.

Thuần thực thao tác đủ loại vũ khí, bất luận là Mỹ vũ, hay lại là tam quân trong tay binh lính, cầm lên sẽ dùng.

"Hi! Người Châu Á khuôn mặt, đây là người Trung quốc? ! . . . ."

"Không tệ! Là Trung Quốc Đặc Chung Binh, nhưng là bọn họ làm sao có thể lợi hại như vậy?"

Tất cả mọi người đem ánh mắt không giải thích được tìm đến phía CIA Cục Trưởng Cục Tinh Báo, Cục Tinh Báo lão đầu quệt mồm, ngẫm thừa nhận không nói, tiếp tục nhìn chăm chăm hình ảnh.

Màn ảnh ngưng đưa không ngừng, một hồi Loạn Đấu về sau, ổn định lại, tầm mắt xuất hiện một cái Trung Chính Hoa Hạ khuôn mặt, chính là Phan Đại Vĩ.

Màn ảnh từ trên hướng xuống cấp tốc hạ xuống, mang theo hô khiếu chi thanh, thô như bắp đùi hai cánh tay đan chéo, Gatlin nòng súng hiện lên hun lửa lộng lẫy, liền muốn đập trúng si ngốc ngơ ngác người Trung quốc thời khắc.

Công tác nhân viên đề xuống tạm ngừng, điều chậm rì rì phát ra tốc độ, Cục Tinh Báo gạt đầu một cái, tò ý bắt đầu.

"Mọi người chú ý xem, cái này Trung Quốc Đặc Chung Binh động tác!"

Bàn tròn cạnh tình báo đầu lĩnh nhóm thấy, biết đây mới là trọng điểm, cũng tròn to tròn mắt một dạng, không muốn bỏ qua một tránh hình ảnh.

Trong hình, Trung Quốc Đặc Chung Binh đôi môi ngo ngoáy, nói lảm bảm, ngay sau đó mắt lộ ra thu hút tâm thần người ta tinh quang, mọi người không tránh khỏi cũng thân thể chấn động mạnh một cái, hướng về phía sau lưng không gian mở rộng, bản năng né tránh cái này làm người ta sợ hãi ánh mắt.

Trong hình Trung Quốc Đặc Chung Binh trong tay dao quân dụng mặt ngoài che lấp một tầng quang mang, vặn eo xoay tròn, tiện tay vung lên, cho dù là cách màn ảnh, mọi người cũng có thể nghe được chói tai "Đâm" một tiếng.

Tựa hồ màn ảnh đều phải bị phá vỡ, mọi người không tránh khỏi căng thẳng trong lòng, tay siết chặt, nắm thành quả đấm hình.

Hạ xuống hình ảnh chỗ dừng một cái, ngay sau đó lại lần nữa rũ xuống rơi, đi theo hình ảnh cũng là long trời lở đất xoay tròn, rốt cuộc dừng lại đến, màn ảnh xông lên lấy an an tĩnh tĩnh, băng lãnh đất cát.

Có máu từ từ bao phủ màn ảnh, cũng tương tự bao trùm toàn bộ hình ảnh.

Trong phòng về sau nòng đậm tiếng thở, thật lâu cũng không một người nói chuyện, Cục Tĩnh Báo lão đầu nhìn một chút cái này, nhìn một chút cái...kia, hẳn ba ngày trước thấy như vậy một màn lúc, cũng tương tự tại chân động không nhẹ.

Bởi vậy, rất lợi hại lý giải bọn họ tâm tình, chủ động đánh vỡ yên lặng nói.

"Mọi người xem ngắm đêm! Các người nói một chút cái nhìn..."

Đã Cầu Thôn Thượng "Đằng" xuống một cái đứng lên, thân thể nghiêng về trước, hai tay dùng lực đè ở trên bàn, hung tợn nói: "Phải phá hủy người Trung quốc sinh hóa phòng nghiên cứu, cái này thật đáng sợ..."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Các Người Là Cái Thá Gì?

Lại Chân Vũ chiến đội xuất chinh Pakistan thời khắc, Lưu Nhất Minh trở lại Dự Châu thành phố, trong lòng của hắn thập phần nhớ mong trong tự lĩnh trận Thanh Liên trường thế như thế nào!

Linh khí lượn lờ, thoang thoang nồng nặc đến say lòng người bên trong tĩnh thất, Thanh Liên an an tĩnh tĩnh đứng nghiêm, toàn thân óng ánh trong suốt, tản ra lấm tấm lộng lẫy, Liên Bồng bên trong ba viên kim liên đã từ từ nhỏ lên, theo cái bộ dáng này, phỏng chừng lại có tầm một tháng liền có thể thành thực.

Cái này cũng nhờ vào Linh Dịch sự xúc tác, giống như đánh thức được tề một dạng nếu không, ít nhất cũng phải ba năm tài năng thành thực.

Lưu Nhất Minh ngồi xếp bằng ở bên, không chỉ có miệng mũi hô hấp, toàn thân lỗ chân lông cũng mở ra, tham lam hút ắn chứa Thanh Liên thoang thoang linh khí.

Trong cơ thể linh khí trùng trùng điệp điệp, thống thuộc về Khí Hải, bây giờ Đan Điền Khí Hải đã khuếch trương Đại Thành Quyền đầu hình, trung tâm bộ phận Tử Khí hòa hợp, thâm bất khả trắc, lộ ra không khỏi uy áp.

Thời gian một tháng này lại có 10 nhà Trường Sinh Đạo quán khai trương, Lưu Nhất Minh trước khi mình khắc hạch tâm trận pháp thạch đã dùng xong, hơn nữa Kim gia biệt thự đại hình Tự Linh Trận cũng cần thăng cấp cải tạo.

Nguyên lai Trận Cơ trận pháp thạch các loại đều cần gia tăng thêm dày, cá biệt dẫn đạo trận pháp thạch cần thay đổi, bằng không chịu đựng không được mỗi cái Trường Sinh Đạo quán thua đưa tới mệnh mông đăng vạn vật khí trùng kích.

Bất quá đây là một thời gian dài công trình, không phải là một ngày hay hai ngày thời gian là có thể hoàn thành, theo Trường Sinh Đạo quán chỉ nhánh càng mở càng nhiều, bên trong biệt thự trận pháp thạch cần phải tiếp tục thăng cấp, thậm chí còn tạo thành siêu cấp Tự Linh Trận, mục tiêu cuối cùng là kiến thiết thành tinh cầu cấp Tự Linh Trận.

Đoạt đi toàn bộ Địa Cầu Âm Dương Tạo Hóa, chế tạo Tu Chân Đại Đạo, thành tựu tu tiên Tác Tổ chỉ sự nghiệp to lớn.

Dự Châu trong đại học, phồn hoa tan mất, cây cỏ hưng thịnh, đã tiến vào mùa hè chói chan, học kỳ khảo thí mới vừa kết thúc, chưa tới ba ngày liền muốn được nghỉ hè.

Thu thập sách giáo khoa Lâm Giai Di cười nhẹ nhàng nhẹ nhàng cước bộ cùng một đám bạn thân hảo hữu xuyên toa ở trong hành lang, nàng đã biết Lưu Nhất Minh trở về tin tức.

Nội tâm thập phần nhớ, hận không thể mọc ra hai cánh, trong nháy mắt liền nhào tới Lưu Nhất Minh trong ngực.

Tự từ ngày đó Lưu Nhất Minh cho trong đầu của nàng mình khắc "Cửu Thiên Huyền Nữ đại pháp" kinh văn, nàng giành thời gian cũng tập luyện một ít, phối hợp Lưu Nhất Minh cho nàng Bồi Nguyên Đan, đáng tiếc, loại tu luyện này thật sự vô cùng khô khan vô vị, nàng thuần túy cũng là chơi vui, luyện

mấy lần liền bỏ lại, như thế đứt quãng, ba ngày đánh cá hai ngày phơi Internet, một tháng, thế mới cảm nhận được khí cảm, coi như là bước vào Luyện Khí Kỳ.

Nếu để cho ngoại nhân biết Lâm Giai Di như thế phí của trời, không phải là hâm mộ chết không thể! Thật là cùng người không cùng mệnh!

Tha cho là như thế, Lâm Giai Di đối với con đường tu luyện, thật sự không đề được hứng thú gì, có công phu này còn không bằng đi theo mẹ mẹ làm mấy thứ thức ăn ngon đây!

Lão mẹ Dương Nhược Hi từ Kim Lâm hai nhà đính hôn về sau, một mực giục lấy bảo bối nữ nhi xuống phòng bếp, đi theo Chu mẫu học làm đồ ăn, có lúc càng là tự mình xuống phòng bếp, tay nắm tay dạy nàng.

Sớm truyền thụ nàng Tương Phu chi đạo, Lâm Giai Di mỗi ngày là đau cũng khoái lạc lấy, mỗi khi làm ra một món ăn ngon về sau, sẽ hùng hục cao hứng nửa ngày.

Đối với nàng mà nói, cùng hoa mắt thì giờ qua khô khan tu luyện, còn không bằng nhiều suy nghĩ một món ăn ngon đến thú vị.

Miên Phương đường, theo thường lệ rộn rịp, dòng người như dật cửi.

Bây giờ Đỗ Ký Bán Rán Hành từ lên truyền hình thành phố thơm mát mỹ thực tiết mục về sau, danh tiếng hưởng dự khắp thành, mỗi ngày đơn đặt hàng xếp hàng tràn đầy.

Đỗ Vũ Phi vừa hết lớp thì trở lại, trong nhà Lão Phụng Hoàng bài tăng thêm xe đạp cũng không cần, điều thương hoá pháo, mua hai chiếc laptop tức xe điện coi là thức ăn ngoài đưa đơn hàng dùng.

Đỗ Vũ Phi đệ đệ Đỗ Chí Viễn đã sớm tham gia xong thi đại học, nghe nói thi cũng không tệ lắm, báo tình nguyện cũng là Dự Châu Đại Học. Người một nhà thật cao hứng, hòa hòa mỹ mỹ, sinh hoạt trải qua phát triển không ngừng.

Từ có Thịnh Thiên quán rượu đơn đặt hàng về sau, Đỗ Ký Bán Rán Hành sinh ý theo làm hỏa tiễn một dạng đột nhiên tăng lên, đã mướn nhiều người tới, bề mặt cũng đã mở rộng ba gian bề mặt.

Liên cái này vẫn không giúp được, Đỗ Vũ Phi cùng Đỗ Chí Viễn đều tại trong tiệm hỗ trợ.

Cưới vừa mua màu da cam tiểu điện ma Đỗ Vũ Phi tâm tình thập phần vui vẻ, trong giỏ xách để thập phần thức ăn ngoài, nàng cần phải đưa đến mười cái đường phố bên ngoài tiểu khu hạng sang Hằng Đại danh đô.

Trình Tiểu Mỹ cùng Khương Tuyết Yến còn có hán mấy cái bạn thân chính đoàn đoàn chứa ở trên ghế sa lon xem phim Hàn, trong tay giờ pho mai, ăn nồng nhiệt, dạ dày hay lại là "Xi xào" thét lên, không tránh khỏi tả oán nói: "Cái này thức ăn ngoài làm thế nào không tới nhỉ? Cũng sắp nửa giờ."

"Đúng vậy, một hồi rất tốt nói một chút. . ."

"Tiểu Mỹ, ba mẹ ngoại lúc nào trở về nước?"

"Đến tuần sau, ta bắt kẻ, cái này trước khi các ngoại phải phụng bồi, bằng không ta một người sợ hãi!"

Đeo mắt kính gọng đen Trình Tiểu Mỹ phồng lên đỏ chu chu môi, liếc xuống một cái tốt bạn thân nhóm, ngang ngược nói.

"Đình đông " một hồi môn tiếng chuông vang lên.

"Oa! Ta bánh rán hành rút cuộc đến." Khương Tuyết Yến từ trên ghế salon nhảy lên một cái, xách dép, chạy tới mở cửa.

"Két" một tiếng, cần trọng cửa chống trộm mở ra, Khương Tuyết Yến lẳng xuống một cái, hai mắt tròn tròn.

"Đỗ Vũ Phi, tại sao là ngoại?"

"Àch!" Đỗ Vũ Phi nhìn thấy Khương Tuyết Yến trong nháy mắt, đồng dạng cũng là sững sờ, thật là oan gia ngõ hẹp nha!

Cừu nhân gặp nhau, tự nhiên hết sức đỏ con mắt!

Ngày đó nếu không phải Xuân Hoa tỷ đập bình nước cứu giúp, chính mình sẽ bị các nàng cho đánh.

"Hừ! Đây là ngoại thức ăn ngoài, 60 nguyên, đưa tiền!" Đỗ Vũ Phi giờ tay lên, xóc lên túi thực phẩm, lạnh lẽo Khương Tuyết Yến, lạnh lùng nói.

"Hắc! Còn rất ngang! Tiểu Mỹ đưa tiền!"

Khương Tuyết Yến đoạt lấy thức ăn ngoài, xoay người lại hướng về phía đi tới Trình Tiểu Mỹ nói.

Trên ghế sa lon tịnh lệ nữ hài cũng cười nhẹ nhàng xúm lại, cũng là một bộ cao cao tại thượng đáng vẻ.

Phảng phất Đỗ Vũ Phi cũng là ti tiện như bùn hạ nhân một dạng.

Mấy người đứng ở sau cửa, xì xào bàn tán, lại được còn đưa ngón tay ra hướng về phía Đỗ Vũ Phi chỉ chỉ trỏ trỏ, cười trộm không dứt.

"Ha ha! Nguyên lai Đỗ Ký Bánh Rán Hành cũng là Đỗ Vũ Phi nhóm gia lối đi nha! Ai mà! Hôm nay mới biết. . ."

"Hắc hắc! Có ý tứ! Rất có ý tứ."

"Các người khác xem thường người, người ta Đỗ Ký Bánh Rán Hành còn lên bị điện giật coi đây!"

"Trò cười, nhà bọn họ cũng là bán một năm bánh rán hành, có không chống cự nổi cha ta một tháng kiếm được nhiều!"

"Ta nghe nói nàng còn muốn theo đuổi sáng sớm ngay tại đánh Kim thiếu gia chú ý, cũng là muốn leo cao chi muốn điên!"

"Giai Di đã sớm nhìn ra, chẳng qua là không có xem nàng như chuyện mà thôi."

"Đúng vậy! Đỗ Vũ Phi nàng cũng không ngắm nghía trong gương, xứng sao?"

. . .

Đỗ Vũ Phi ngăn cách bằng cánh cửa, đưa bọn họ đối thoại một từ không bỏ sót toàn bộ nghe vào trong lỗ tai qua, không tránh khỏi cắn răng, tay nhỏ nắm thành quả đấm hình, nội tâm rất oán hận không dứt.

Dán ở ngực treo Dương Chi Ngọc Điều Trục đột nhiên giữa chớp lên một cái, tựa hồ cảm giác được trong lòng nàng bất bình, phát ra một cổ dịu dàng khí lưu truyền khắp toàn thân, Đỗ Vũ Phi không khỏi cảm thấy tâm tình thoáng cái sáng tỏ thông suốt, ánh mắt hờ hững nhìn những người này một mặt cho bọn hắn nói đi, xem ai cười đến cuối cùng!

Trình Tiểu Mỹ liếc cái miệng nhỏ nhắn, "A!" Ngăn cách bằng cánh cửa đưa cho Đỗ Vũ Phi một trăm đồng.

Đỗ Vũ Phi mặt vô biểu tình, lấy lệ 40 về sau, "Đặng đặng" xoay người rời đi.

"Đỗ Vũ Phi, ta cảnh cáo ngươi, sau này không cho ngươi đến gần Lưu Nhất Minh, bằng không ngươi sẽ biết tay. . ."

"Không tệ! Ngươi cho ta cẩn thận một chút. . ."

Đỗ Vũ Phi thấy thân hình dừng lại, khẽ cắn răng, rộng rãi quay người lại, chân mày lá liễu nhíu lại, trừng mắt khua tay quyền đầu Khương Tuyết Yến các nàng nói: "Các người là cái thứ gì! Ta Đỗ Vũ Phi làm việc, không cần các người tới dạy! Hừ!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 231: Hạc Dương Tử Hồi Sơn

Côn Lôn Sơn Vạn Thần Cung hậu viện, nguyên lai vết máu đã được quét dọn sạch sẽ, phong tỏa cảnh giới cái cũng đã triệt hồi, đã có mấy cái người trẻ tuổi đạo sĩ ở vấn đề này quét dọn đình viện, lau chùi cung phụng dụng cụ, đốt thơm tho Minh Chung.

Chẳng qua là hậu viện còn ở cất kín lấy, không có một bóng người.

Hạc Dương Tử đứng lặng hồi lâu đã lâu, im lặng thở dài, chậm rãi nhẹ nhàng đẩy một cái, bị khóa rồi sặc sỡ cửa gỗ ứng tiếng mở ra, "Leng keng" một tiếng, khóa sắt rơi xuống đất.

Trong phòng không có ánh sáng u ám, chính giữa cung phụng Tam Thanh Tổ Sư gia tượng nện, bàn thờ lên trong lư hương tro thuốc lá thôi lạnh nhiều ngày, bàn thờ lên, dụng cụ lên cũng rơi không ít tro bụi.

Hạc Dương Tử sửa sang áo tấc mũ nón, sạch rửa tay, điểm cây nến, đốt Tam Bảo thơm tho, trong phòng khí lưu khuấy động, Phiên Tràng phiêu động, ánh nến sáng tối chớp chòn, Hạc Dương Tử chậm rãi quỳ tới trên bồ đoàn, dập đầu ba cái, trong miệng mặc niệm: "Tổ Sư Gia ở trên cao, đệ tử bất hiếu, đệ tử vô năng, không có khả năng bảo vệ cho Tổ Sư Gia sau cùng y bát. . ."

Hạc Dương Tử nhớ lại Đạo Quán trong từng ly từng tí, sự phó các sư huynh đệ âm thanh dung mạo phảng phất đang ở trước mắt, này tiếng tụng kinh, sư giữa huynh đệ tiếng cười trở về đang ở nơi này trống không tịch tịch trong đạo quán.

"Tổ Sư Gia ở trên cao, phù hộ đệ tử tra ra hung thủ, đệ tử nhất định đưa hấn chém thành muôn mảnh, tủa cốt dương hồi, vì sư đệ nhóm báo thù!"

Hạc Dương Tử chính trong lòng yên lặng thề thời khắc, chợt nghe tiền viện một hồi hỗn loạn tiếng bước chân vang lên, càng ngày càng gần, rất rõ ràng là hướng về nơi này đi tới. Tùy phong bay tới mấy câu đối thoại.

"Lý Tổng, đây chính là hậu viện ba phòng, người xem một chút. . ."

"Triệu trấn trưởng nha! Huyền Đạo giáo hiệp hội sẽ không can dự đi ah!"

"Không biết, từ đăng ký trong danh sách mấy cái lão đạo sĩ sau khi chết, bọn họ cái này một nhánh đã đoạn truyền thừa, nghe nói nơi này phát sinh giết người án, cũng không có đạo sĩ nguyện ý tới nơi này ngồi xem."

"Bối vậy trấn trên suy nghĩ, cùng trông không không người lý tới, còn không bằng cùng nhau nhận thầu cho công ty của các người. Thứ nhất có một lợi nhuận, tới mỗi ngày có người quét dọn, cũng không trở thành đồ nát đi xuống đi!"

"Ha ha! Điều này cũng đúng, bất quá cái này phí dụng chứ sao. . . ."

"Cái này chúng ta đã khai hội nghiên cứu, mọi người nhất trí cho rằng hàng năm cũng không thể ít hơn so với 10 vạn. . . ."

Hạc Dương Tử thấy cười lạnh một tiếng, 10 vạn liền đem Tổ Sư Gia đạo tràng cho bán, đây là một cái dạng gì thể đạo!

Bây giờ Tự Viện Đạo Quan, nơi nào còn có thanh tịnh chỗ, lại có cái nào có thể trốn qua một kiếp này, không tin người đi xem một chút hương hỏa cường thịnh Tự Viện, một đám giả hòa thượng giả đạo sĩ ở nơi nào giả vờ giả vịt, giải quyết thăm xem bói, khua môi múa mép, bán mười ngàn bát giá cao thơm tho, nén hương đầu, hốt du du khách tiêu tiền tiêu tai, quên công đức tiền.

Người cho rằng là mua được bình an, may mắn, cũng không biết mặt phía sau như vậy một đám Hắc Tâm Thương Nhân, sâu một quan lại.

Ngu dân nha! Thật đáng tiếc lại thật đáng buồn!

"Ồ! Làm sao có người? Ai cho người đi vào?"

Một cái bụng phê, mặc áo sơ mi trắng, quần tây dài đen, sáng bóng lão da đầu già trung niên nhân nện bước phương bộ, một bên đi vào trong, một bên vênh mặt hất hàm sai khiến đường.

Phái này đầu, khí thế kia, nhìn một cái cũng biết là cơ tăng quan viên.

Theo sau hấn là một cái mạng theo Kính mắt, chải đại bôi đầu trung niên nhân, nhìn liền thập phần khôn khéo, tựa như cười mà không phải cười nhìn xoay người lại Hạc Dương Tử Đạo Nhân.

Phía sau đi theo vài tên lấy bao người hầu tài xế, còn có một cái cao tuổi thôn dân.

Hạc Dương Tử một thân tiên phong đạo cốt, đạo bào cổ động bông bành suy nghĩ, một cổ không nói ra khí chất xuất trần tự nhiên nảy sinh, để cho đi tới, chuẩn bị huy động nhân lực mấy cái người nhất thời sững sốt một chút.

Triệu trấn trưởng như một cái, trên mặt vẫn treo vẻ không vui, đã không có mới vừa rồi như vậy khí điểm phách lối, mờ miệng hỏi: "Đạo Nhân, người nơi nào, là tới Vạn Thần Cung ngủ lại chùa khác sao?"

Ngủ lại chùa khác là chỉ đạo người, du lịch tha hương, tá túc địa phương Đạo Quan một loại thuyết pháp.

Hạc Dương Tử lắc đầu cười một tiếng, không để ý tới bọn họ, nhìn từ nhỏ đến lớn địa phương, bây giờ đồ nát đến tình cảnh như vậy, liền Tổ Sư Gia sau cùng một nơi Tịnh Thổ đều phải bị người đoạt đi.

Sinh lòng cảm khái, một người ngược đầu, vuốt râu, nhìn cao hơn một trượng đường Phiến, đầy bàn pháp ấn, đồng linh cùng Đồng Chung các loại, tự nhủ: "Trăm tuổi thời gian theo nước chảy, cả đời sự nghiệp các loại phù ầu. Hôm qua hưởng trên mặt hoa đào sắc, hôm nay đầu một bên tuyết rơi phù, mỗi trận tàn mới là ảo tưởng, chim đỗ quyên âm thanh cất muốn quay đầu, xưa nay Âm chất có thể Duyên Thọ, thiện không cầu thương trời tự Chu."

Triệu trấn trưởng thấy mây nhú lại chặt hơn, hấn phiến nhất những thứ này găm găm gừ gừ đồ, vẻ mặt vô cùng không nhịn được.

"Đồ chơi gì, găm găm gừ gừ, người vừa tới, bắt hấn cho ta đuổi ra qua!"

"Nơi nào đến đền đạo sĩ?"

Phía sau tài xế Tiểu Vương kẹp ví da cùng một chàng thanh niên nghe về sau, liền nhào lên.

Hạc Dương Tử mơ vừa quay đầu lại, râu tóc đều dựng, trợn mắt nhìn, miến cường hô: "Cút!"

"Hô" đất bằng phẳng nổi lên một trận cuồng phong, ùng ùng vang lên.

Mấy người kia kỷ oa kêu loạn, liền lẫn một vòng ngã xuống lại đình viện tảng đá xanh trên mặt đất.

"Ta giọt mẹ nha! Đây là chuyện gì xảy ra?"

Từ dưới đất bò dậy Triệu trấn trưởng, cùng Lý Tổng vẻ mặt vẻ khiếp sợ, chặt vật nuốt nuốt một ngụm nước miếng, mặt cũng vắn vẹo, hàm răng khanh khách chỉ run lên.

"Ngài là Hạc Dương Tử Chân Nhân? Thật là Chân Nhân ngài nhỉ?"

Đột nhiên từ phía sau bọn họ truyền tới thét một tiếng kinh hãi âm thanh, hóa ra là đứng lạng hồi lâu lại người cuối cùng địa phương Sơn Dân, đã hơn 70 tuổi, trước kia gặp qua Hạc Dương Tử tướng mạo, như vậy giật mình một cái nhớ tới, giật mình nói.

"Ngài lại còn còn sống, thật người đã Đắc Đạo Thành Tiên sao?"

Triệu trấn trưởng cùng Lý Tổng thấy trở mắt nhìn nhau, vẻ mặt vẻ kinh dị.

"Các ngươi không biết, vị này Chân Nhân so với ông nội của ta số tuổi còn lớn hơn, cong ngón tay tính ra, ít nhất hơn 140 tuổi."

"À? !" Người ở chung quanh nghe, cả kinh tròn mắt hốc mồm.

"Ngươi là hậu son lên Chủng Quả Thụ Tiểu Hầu Tử!" Hạc Dương Tử chấp tay sau lưng, nghiêng đầu nhìn hấn nói.

"Dạ dạ dạ, hiếm thấy Lão Thần Tiên nhớ ta!" Lão nhân nghe được Hạc Dương Tử lại có thể nhận ra hấn, cao hứng vạn phần, kích động toàn thân run lẩy bẩy.

"Ngươi cũng đã biết ta những thứ kia gặp nạn tiểu sư đệ nhóm cũng chôn cất ở nơi nào?"

"Biết, là ở phía sau núi Mộ trong rừng."

Hạc Dương Tử thấy gật đầu một cái, chậm rãi bước, đi tới trước thềm đá, trên cao nhìn xuống nhìn bụng phê, đầu đầy mồ hôi Triệu trấn trưởng lấy thể mệnh lệnh giọng nói: "Đây là ta Vạn Thần Cung sau cùng đạo tràng, cái... kia dám ô nhục nó, đừng trách bản đạo khai sát giới!"

Nói xong, Hạc Dương Tử không nói nhảm nữa, thân hình thoát một cái, "Vèo" một tiếng, nổi lên một hồi kinh phong, lại hiện thân nữa lúc, đã xuất hiện ở nóc nhà trên, ba thoáng qua hai thoáng qua, biến mất ở hậu son từng lâm trong mây.

"Thần tiên nha, thần tiên nha! Không nghĩ tới cõi đời này thật có thần tiên?"

"Ta hiện Thiên Toán là khai nhân giới, trời ơi! Trời thật không thể tin."

Lý Tổng lau chẹn ngang đầu xuất mồ hôi lạnh, kích động run run đôi môi nói: "Triệu trấn trưởng, chỗ này nhất định phải tốt là ta tiên nhân đạo tràng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 232: Bị Người Để Mất Tới.

Hạc Dương Tử cùng mộ sư phụ cùng các sư đệ mộ phần về sau, một đường đông dưới, thăm dò cừu nhân tung tích.

Từ dọc đường sơn dân trong miệng, nghe nói giết người án về sau, núi non trùng điệp, cỏ thụ trong rừng rậm, ngã cũng đã gặp một cái quái dị dị Hán Phục nam tử, trời nóng bức mặc trường bào, lưng đeo bảo kiếm, tóc dài xõa vai, cũng không thấy nóng sao đến hoảng!

Bất quá cũng là xa xa chợt lóe lên, không người có thể thấy rõ hình dáng.

Hạc Dương Tử như thế như vậy, dọc đường tiếp tục đông dưới, tìm kiếm người nam tử thần bí này tung tích. Hôm sau, tình cờ nghe Lạc Dương bắc, Hoàng Hà Độ Khẩu có người từng thấy quái dị nam tử, hoành độ Hoàng Hà trăng cảnh.

Một đường truy tìm đến đây, lại liên tục viếng thăm chung quanh nhiều về sau, nên nam tử thần bí phảng phất thoáng cái từ nhân gian biến mất như vậy, lại cũng không có hấn tin tức.

Hạc Dương Tử bắt đầu đi, vô công trở lại Dự Châu thành phố.

Chân Vũ chiến đội khu vực, một mảnh vui mừng, Quân Ủy Tham Mưu Trưởng Tần Hồng An Trung Tướng dẫn khu vực lãnh đạo xếp hàng hoan nghênh những anh hùng Thắng Lợi trở về.

"Báo cáo Thủ Trưởng, Chân Vũ chiến đội nhiệm vụ hoàn thành viên mãn, mời thủ trưởng kiểm duyệt!"

Phan Đại Vĩ lại đội ngũ phía trước nhất, ngựa đầu, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang cúi chào đường.

"Được ! Ta đại biểu Quân Ủy cảm tạ mọi người vì quốc phòng sự nghiệp làm ra công hiến, cảm ơn các người!"

Nói xong, Tần Hồng An "Ba" một cái dứt khoát lạnh lẽo quân lễ, phía sau hấn khu vực những người lãnh đạo cũng vội vàng đi theo Hướng Chân Vũ Chiến đội môn cúi chào.

"Đáng tiếc! Kim huấn luyện viên không đến, bằng không ta nhất định ngay mặt thật tốt cảm tạ hấn, không có hấn sẽ không có Chân Vũ chiến đội, càng không thể nào có kinh người như vậy chiến tích!"

"Đúng nha! Kim huấn luyện viên công lao quá vĩ đại, ta đề nghị làm một Kim huấn luyện viên nửa người người tượng nặn, lập ở căn cứ trong, làm cho chúng ta Chân Vũ chiến đội vĩnh viễn huấn luyện viên!"

Yên ổn chờ lại bên trong tỉnh thất Lưu Nhất Minh không khỏi đánh một cái nhảy mũi, sờ mũi một cái, đây là người nào ở sau lưng đọc chính mình.

"Thương vong tình huống thế nào?" Tần Hồng An ân cần hỏi.

"Báo cáo Thủ Trưởng, chỉ có sáu gã chiến hữu nhận bị thương nhẹ, bây giờ đã tốt không sai biệt lắm " Phan Đại Vĩ banh trực sống lưng, mắt nhìn thẳng quay về.

"Ừ, rất tốt! Lần này tuy nhiên thành công đoạt lại quân Mỹ Sinh Hóa Chiến Sĩ một đoạn cánh tay, nhưng tương tự cũng bại lộ thực lực chúng ta, có lợi cũng có khuyết điểm nha!"

"Tây Phương Quốc Gia ắt phải điên cuồng thăm dò tình báo, khu vực phải làm cho tốt công việc bảo vệ!"

"Rõ ràng!"

.....

Nhật Bản, Tokyo Nhật Bản Tỉnh Báo Cục.

Điền Dã Thôn Thượng vui đầu lại rộng lớn phía sau bàn làm việc, cầm trong tay khỏi hai tin tình báo, nhất phân là Nhật Bản đông phong xe hơi chế tạo công ty Dự Châu hùn vốn công ty Tiểu Dã Xã Trưởng phát tới tình báo, phía trên là trưởng tiêu trong màn ảnh, Kim gia biệt thự cây cỏ dị thường phồn thịnh cảnh tượng, cùng với Trường Sinh Đạo quán kỳ dị trị liệu thủ đoạn.

Một phần khác tình báo là từ Hoa Hạ khoa học nghiên cứu viên nội bộ lấy được tình báo, Côn Lôn Sơn hẻm núi lớn dị biến báo cáo điều tra.

"Thùng thùng" một hồi có tiết tấu tiếng gõ cửa vang lên.

"Đi vào!"

Cản trọng gỗ lim cửa bị người từ bên ngoài đẩy ra, cả người Kimono tuyệt đẹp cô nàng, bước loạng choạng chậm chậm tới.

Đi tới trước bàn đọc sách, một khúc cong lưng cúi người, khẽ hé đôi môi đỏ mọng, thanh âm vui vẻ vô cùng,

"Các hạ, Nại Mỹ Tử hướng ngài báo danh!"

Điền Dã Thôn Thượng ngẩng đầu lên, cười ha ha, cười híp mắt nói: "Giữa chúng ta điệp viên chi hoa đến, ngồi!"

"Hãy!"

Nại Mỹ Tử lại lần nữa khom người, sau đó mới ngồi xuống.

Nại Mỹ Tử xuất thân từ Tokyo Kobe khu dân nghèo gia đình, tốt nghiệp trung học về sau, tại Sapporo nữ tử gián điệp Học Viện kết nạp, lại ba năm trong học tập, lấy hạng nhất thành tích ưu dị tốt nghiệp.

Tinh thông sáu môn Ngoại Ngữ, quen thuộc lái, xạ kích, ẩn nấp, trang điểm ma thuật các loại, tâm lý tổ chức cực kỳ mạnh mẽ, từng mấy lần lên vào Hoa

Hạ, lấy được một ít hàng huy hoàng thành quả.

Tỷ như năm 2005 truyền xôn xao Hoa Hạ đông phong đạn đạo kế hoạch tiết lộ bí mật sự kiện, Trung Quốc sinh hóa học gia Ngũ Duy Hán tại Quốc Gia An Toàn Cục bị bắt, năm 2007 tháng 5, tại tuyên án tử hình.

Đây chính là Nại Mỹ Tử một lần thành công sự kiện, vì nàng tình báo sự nghiệp lưu lại nổi bật một vết, tại Âu Mỹ tình báo giới xưng là "Viễn Đông Yêu Cơ"

Nại Mỹ Tử không chỉ có tình báo thu góp năng lực nhất lưu, cũng tinh thông nhẫn thuật, đã đạt tới Trung Nhẫn cấp bậc, cho dù là gặp Trung Quốc Đặc Công cũng có thể chống cự, lượn vòng một, hai, là Nhật Bản Tình Báo Cục mấy năm này hiếm thấy nhân tài ưu tú.

"Nại Mỹ Tử, nhìn xong tư liệu đi ah! Nói một chút người cái nhìn. ."

Điền Dã Thôn Thượng lão đầu, đốt một điếu xì gà, chậm rãi hút. Trong phòng nhất thời tràn ngập một cỗ mùi thuốc lá.

Cái này làm cho Nại Mỹ Tử mặt nhăn nhu mũi cánh, đối với cái này mùi thuốc lá rất lợi hại không thoải mái, làm một tên ưu tú đặc công, kiêng kỵ nhất dính vào nước hoa thuốc lá các loại những thứ này hội lưu lại mùi vị thối xấu.

"Cục Trưởng, căn cứ thời gian thứ tự trước sau phán đoán, nhất định là có người ở Trung Quốc đoàn nghiên cứu trước khi, lên vào Côn Lôn Sơn hẻm núi lớn hiểu rõ địa biến ngọn nguồn, lấy được đưa tới địa biến vật chất."

"Người là nói, Kim gia trong biệt thự cây cỏ địa thường là bởi vì lấy được Côn Lôn Sơn vật chất tạo thành?"

Điền Dã Thôn Thượng gạt đầu một cái, tán thưởng hỏi, kì thật hẳn ngay từ đầu cũng nghĩ như vậy.

Nại Mỹ Tử chắc chắn gạt đầu một cái, kiên định nói: "Không tệ! Đây thật là một cái kỳ dị vật chất, thật không biết là thứ gì, lại có lớn như vậy ma lực, đây quả thực là kỳ tích."

"Có thể người có nghĩ tới hay không, Trung Quốc Chính Phủ vì sao lại bỏ mặc không quan tâm, tại sao không để cho Kim gia biệt thự giao ra cái này vật chất đến?"

"Kim gia chủ nhân biệt thự là Kim lão đầu, này nhưng là một cái kiên định nhà cách mạng, cũng là một cái Ái Quốc Giả - The Patriot. . ."

Nại Mỹ Tử lắc đầu một cái, nàng cũng không đoán ra Trung Quốc Chính Phủ cao tầng là thế nào nghĩ.

"Nại Mỹ Tử, nhiệm vụ lần này liền giao cho người, hi vọng người mau chóng tra rõ trong này nội tình!"

"Hãy!"

...

Như Ý ven hồ, Thế Kỷ Thăng Long quảng trường, ngái Oscar Điện Ảnh và Truyền Hình Thành bên trong.

Lưu Nhất Minh chính phụng bồi Lâm Giai Di xem mới nhất chiếu phim Âu Mỹ mánh lớn toàn dân siêu phẩm Hancock cực kỳ rộng lớn màn ảnh gạt lên, có siêu năng lực Hancock, nhếch nhác bản thủ, cả ngày ôm chai rượu, tánh khí nóng này, miệng đầy tục Trung Niên Đại Thúc.

Lưu Nhất Minh khẽ mỉm cười, có lúc không thể không bội phục Hollywood cường đại, bất luận thuật kịch bản, hay lại là quay chụp, diễn viên các loại đều là trong nước so với không, trong nước thương nghiệp nhân tố quá nhiều, chính là có tốt kịch bản sau cùng cũng sẽ bị đối ngón ngang, lưu lại một chỗ khạc nước.

Thần thức đột nhiên động một cái, hàng sau trong bóng tối có người tràn đầy không thân thiện nhìn mình chăm chăm, nữ có nam có, lại còn đều là người có luyện võ, cái này làm cho Lưu Nhất Minh trong lòng hơi động.

Từ Chân Vũ chiến đội thành công hoàn thành nhiệm vụ trở về, là hẳn biết, muốn không bao lâu Kim gia cũng sẽ bị người để mắt tới, chẳng qua là không nghĩ tới nhanh như vậy, xem tới Hoa Hạ trong nước, Âu Mỹ gián điệp còn thật không ít.

Màn ảnh lên, Hancock xúi biếu tiểu bằng hữu đánh nhau bị chửi "Khốn kiếp" sau, thẹn quá thành giận đem Mao Hải Tử ném ra...(đến) trên trời, các loại thật lâu hải tử rơi xuống tại hẳn tiếp lấy, người cũng dọa sợ.

Lâm Giai Di nhìn đến khách khanh không ngừng cười, Lưu Nhất Minh vừa cúi đầu, nhẹ giọng một câu: "Ta đi lợi phòng vệ sinh!"

Lâm Giai Di ừ một tiếng, sau đó còn nói thêm: "Nhanh lên một chút trở lại!"

Lưu Nhất Minh nửa khom người, nhanh chóng đi tới trên lối đi, đi ra ngoài. Khóe mắt liếc qua lại để ý chung quanh cử động, quả nhiên, có hai người một nam một nữ cơ hồ trước sau đứng lên, theo tới.

Lưu Nhất Minh dưới mi mắt buông xuống, thờ ơ không động lòng, đẩy cửa ra, không chút hoang mang đi tới phòng rửa tay.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Kiên Quyết Diệt Sát

Lưu Nhất Minh cũng không có đi nhà vệ sinh, mà chính là đi tới cuối hành lang, tiến vào cầu thang đi lên, thẳng lên lầu cuối.

Theo đuôi đi ra một nam một nữ thân ảnh biến mất khắp nơi cửa thang máy sau cùng khép lại trong khe hở, đến đỉnh lầu về sau, Lưu Nhất Minh đi ra thang máy, theo thang lầu thẳng lên sân thượng.

"Hô" đêm gió mang tí ti lạnh lẽo từ mái nhà thổi qua.

Lưu Nhất Minh vênh tai lên, có thể rõ ràng cảm giác được cái này một nam một nữ dán chân tường sừng, niếp tay khễ bước, từ từ đi lên, roi xuống đất không tiếng động, hiển nhiên kinh qua chuyên nghiệp huấn luyện.

Đi tới sân thượng tiểu phía sau cửa sắt, dán khe cửa ra bên ngoài nhìn coi.

"Oành" một tiếng đùng trầm đục tiếng vang, hai người kêu thảm một tiếng đùng vào lại trên tường, miệng mũi học máu, nhuyển đảo lại chân tường sừng.

Phía sau cửa sắt dính chút vết máu, cốt kết chi vang, cửa sắt mở ra trong khe h, hiển lộ ra Lưu Nhất Minh thân ảnh.

"Các ngươi là người nào? Người nào phái các ngươi tới?"

Hai người nhìn đầu, một bên giả trang ra một bộ ngạc nhiên vẻ mặt, vừa tức giận chỉ trích: "Ngươi người này có mao bệnh nha! Hai chúng ta lên sân thượng hóng gió. . ."

"Hừ! Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, ánh mắt đảo qua, hai người giống như bị đóng băng đồng dạng bị phong cấm rồi, không thể nhúc nhích.

Hai người bọn họ không phải là tu luyện giả, chỉ là phổ thông đặc công, tuy nhiên cũng tinh thông ám sát, nhưng bọn họ sở trường ở chỗ thu góp tình báo cùng kỹ thuật ngụy trang.

Người như vậy lại Lưu Nhất Minh trước mặt hoàn toàn cũng là đưa tới cửa cừu non, thậm chí ngay cả cừu non cũng không xứng, con kiến hôi a!

Lưu Nhất Minh thủ chương lộ ra, như ung móng hình, phân biệt bắt được hai người đỉnh đầu, bắt đầu thi triển "Suru Hồn Thuật "

Trong chốc lát, hai người bí mật đã được Lưu Nhất Minh thăm dò, không ngừng run rẩy hai người giờ phút này an tĩnh lại, hai mắt đờ đẫn, trống rỗng không ánh sáng, hệ thống thần kinh trung ương hoàn toàn bị hư hại, không có có ý thức, cũng mất hết năng lực vận động, quả nhiên thành phế nhân.

Nếu như không người phát hiện lời nói, phỏng chừng sẽ sống sinh hoạt đói chết ở chỗ này, biến thành một cỗ thây khô.

"Tiểu Quỷ Từ!"

Lưu Nhất Minh neho mắt lại, hóa ra là người Nhật Bản, Hừ! Đến tốt lắm, dám chú ý đến trên đầu ta, ta liền đem bọn ngươi nhỏ tận gốc, giết tới các ngươi sợ hãi!

Người Nhật Bản tình báo thu góp cùng năng lực phân tích lại toàn bộ Châu Á là quan trọng hàng đầu, nước Mỹ đều không thể không mượn Nhật Bản cơ quan tình báo đến lấy được Hoa Hạ tình báo.

Hai người trước mắt chẳng qua chỉ là hai cái cá nhỏ, Nakamura cùng Ueno là Dự Trung tính Đông Phong xe hơi hùn vốn công ty nhân viên, bọn họ cấp trên là chủ quản xe hơi kỹ thuật Độ Biên Khóa Trường. Lệ thuộc Nhật Bản Nội Các tình báo phòng điều tra quốc tế bộ Trung Quốc tổ thành viên.

Nhật Bản Nội Các tình báo phòng điều tra dưới thiết lập cửu bộ môn lớn, một Bí Thư Thất, phụ trách hiệp trợ Thất Trường, Thứ Trường nắm giữ toàn diện tình huống.

Quốc tế bộ, phụ trách phân tích nghiên cứu quốc tế tình thế cùng phát triển biến hóa, thu góp thế giới các nước chính trị, quân sự các loại tình báo. Nên bộ hạ thiết lập: Trung Quốc ban, Hàn Quốc ban, Đông Nam Á ban, nước Nga ban, hán ban vân vân.

Nakamura cùng Ueno hai người bọn họ quản dùng thủ đoạn cũng thông qua tin tức địa phương, truyền tin cơ cấu thu góp tình báo, nghe đài, nghiên cứu, sửa sang lại Dự Trung tình tin tức phát thanh.

Sau đó do Khóa Trưởng đem những tin tình báo này phân loại sửa sang lại, mỗi tháng truyền một lần đến trong nước, rồi sau đó do Tình Báo Phân Tích khoa phụ trách tình báo tổng hợp, phân tích, phán đoán, viết ra văn bản tài liệu báo đưa Nội Các.

Nói cách khác từng cái đến Trung Quốc người Nhật Bản đều có gián điệp hiểm nghi, đây là người Nhật Bản truyền thống, không thể khinh thường.

Mà Điền Dã Thôn Thượng làm theo thuộc về "Hai bộ", là Nhật Bản bí mật nhất Quân Sự Tình Báo cơ quan, thường có "Nhật Bản nước Mỹ Quốc Gia An Toàn Cục" danh xưng là. Là Nhật Bản Lục, biển, khoảng không tam quân liên hợp kỹ thuật Trinh Sát Cơ cấu. Cùng Nội Các tình báo phòng điều tra song cường tịnh lập, bởi vì nghiệp vụ có đan chéo, bởi vậy có nhiều hợp tác.

Lưu Nhất Minh quay người lại, nhìn cũng không nhìn, phía sau sự tình giao cho Quốc An Cục người xử lý đi! Chính hắn trở lại Rạp chiếu phim trong.

Như không có chuyện gì phụng bồi tràn đầy phấn khởi, cười nhẹ nhàng Lâm Giai Di xem chiếu bóng xong, ăn cơm, Lưu Nhất Minh lái xe đưa nàng đưa về biệt thự.

Phía sau theo dõi người tuy nhiên khoảng cách Lưu Nhất Minh xe cộ rất xa, nhưng quả nhiên không trốn thoát hắn cảm giác.

"Jack, không muốn theo quá gần, người này thập phần cảnh giác, "

"Ừ! Cũng không biết mới vừa rồi người Nhật Bản như thế nào đây?"

Lưu Nhất Minh hí mắt, nội tâm nghĩ ngợi, nước Mỹ Hoa Kiều, Hừ! Một đám quên tổ tiên Hán Gian thứ bại hoại.

Biệt thự tĩnh thất bên ngoài, Húc Dương đạo trưởng yên ổn ngồi ở cửa trên băng ghế dài, nhắm mắt tu luyện.

Cảm giác được Lưu Nhất Minh đến về sau, bận bịu, khom người làm lễ ra mắt.

"Chủ nhân!"

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, phàm là Lưu Nhất Minh đi ra ngoài, Húc Dương đạo nhân liền phụng mệnh thủ tại chỗ này, không để cho bất luận kẻ nào tiến vào bên trong.

Bên trong tĩnh thất, Thanh Liên yên ổn, hiện lên tinh quang.

Quét thử một chút, không có khác thường về sau Lưu Nhất Minh truyền âm cho Húc Dương đạo nhân,

"Đêm xuống, qua số 23 biệt thự, đem bên trong hai vợ chồng cho ta làm thịt, thi thể xử lý như thế nào, không cần ta dạy cho người đem?"

Lưu Nhất Minh khinh thường tại thân thù sắp xếp những con cá nhỏ này, ai dám xuất hiện, dám mơ ước Kim gia biệt thự, dám đối với mình cùng thân nhân bằng hữu động tâm, không hỏi nguyên do, kiên quyết diệt sát. Chính là muốn lấy thiết huyết thủ đoạn, chấn nhiếp âm thầm Sĩ Mị Võng Lược.

"Rõ ràng, chủ nhân, ta có Hóa Cốt Thủy, bảo đảm xử lý sạch sẽ."

Húc Dương đạo nhân ở ngoài cửa cúi đầu lĩnh mệnh đáp, Lưu Nhất Minh nhưng là biết hắn mười năm trước đắc đạo ma hóa Hắc Liên về sau, cũng tương tự tiếp nhận truyền thừa, lấy được nhất thiên "Phệ hồn đại pháp" kinh văn, chuyên nhất hút nhân Hồn Phách vì tiền giai chi đạo.

Về phần Hóa Cốt Thủy phải cùng A xít không sai biệt lắm vật chất, vật này không có gì thần bí.

Bóng đêm như nước, trong nháy mắt tiến vào ba giờ sáng, lúc này là loài người giấc ngủ chết thật thời điểm, yên lặng như tờ, Húc Dương đạo nhân lại tĩnh thất bên ngoài, khom người thi lễ, nhẹ giọng đường: "Chủ nhân, ta đi."

"Đi đi!"

Một trận gió nước nổi lên, Húc Dương từ đạo bào tung bay, thi triển Kinh Thân Thuật, tránh thoát Cameras giám sát quay chụp phạm vi, trong chớp lát tương lĩnh đến Đế Hồ Tây Vương Phủ số 23 biệt thự trên nóc nhà.

Cước bộ nhẹ nhàng, rơi xuống đất không tiếng động, nóc nhà lên thỉnh thoảng truyền tới một tiếng mèo kêu.

"Xuy xuy" một hồi thịt nướng mùi thơm di tán, lộ ra biệt thự cửa sổ phiêu tán đến không trung, từ từ tan rã ở trong trời đêm.

Vừa vắn dờ tới không tới ba ngày nước Mỹ Hoa Kiều phụ phụ liền từ nhân gian biến mất, từ vô thanh vô tức, vô ảnh vô tung!

Ngày thứ hai Kim gia tăng cường bảo vệ, Kim thị tập đoàn Internet Security Kỹ Thuật Bộ Tiểu Hắc dẫn kỹ thuật nhân viên, đem Đế Hồ Tây Vương Phủ hệ thống theo dõi tiếp nhập Kim gia biệt thự, thực hiện mạng lưới liên lạc theo dõi.

Đồng thời cho Dự Châu thị phòng quản cục làm việc trung tâm chào hỏi, phẩm là Đề Hồ Tây Vương Phủ có phòng ốc mua bán tin tức, trước tiên thông báo nơi này.

Dự Trung tỉnh Quốc An Cục Cục Trưởng Đới Hiểu Húc tự mình tới cửa viếng thăm, Lưu Nhất Minh đem Đông Phong liên doanh công ty Độ Biên Khóa Trưởng là Nhật Bản gián điệp báo cho biết Đới Hiểu Húc.

Bên này thập phần coi trọng, ngày đó liền phái người qua Đông Phong liên doanh công ty đem Độ Biên bắt, bí mật thẩm vấn.

Độ Biên bị bắt, một tháng sau Trung Quốc phương diện thông báo Nhật Bản trú Hoa Đại Sứ Quán biết được.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 234: Trời Sáng Ta Dẫn Người Đi

Chân Vũ chiến đội lãnh đạo trước tiên biết Kim gia biệt thự phát sinh sự tình, đem nguyên bản khu vực chung quanh 30 cây số phòng ngự mạng, mở rộng đến 50 cây số, trải rộng dưới tai mắt, chòi gác.

Trạm gác công khai, trạm gác ngầm tầng tầng vãi để, đồng thời vì tránh cho dễ người chú ý, lại phía ngoài nhất do công an ra mặt, bày phối hợp phòng ngự trạm, chiêu mộ địa phương Sơn Dân, mỗi tháng phát 500 nguyên trợ cấp, một khi vừa xa lạ xuất nhập, lập tức thông báo phối hợp phòng ngự nhân viên.

Có thể nói là Thiên La Địa Võng, phòng bị nghiêm mật.

Bây giờ khu vực bởi vì "Tự Linh Trận" bởi bỏ, chung quanh Lâm Mộc càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng cao, rất nhanh theo chung quanh rừng rậm tạo thành so sánh rõ ràng.

Cái này ở vệ tinh quay chụp dưới hình ảnh lên hiển lộ càng rõ ràng hơn, đây cũng là không có cách nào sự tình.

Cũng may chạc cây bộc phát, rậm rạp chẳng chặt, vệ tinh hình ảnh lên không nhìn thấu phía dưới tình huống, nhiều lắm là cảm thấy nơi đây Phong Thủy đặc thù a.

Nhưng đối với Mỹ Nhật chuyên nghiệp Tình Báo Phân Tích nhân viên mà nói, lập tức liền nghĩ ra một tia không tầm thường vị đạo, theo Côn Lôn Sơn hẻm núi lớn cùng Kim gia biệt thự một đồng so với, rất dễ dàng liền phát hiện manh mối.

Vì thế, phái nhiều phê chuẩn lần đặc công, hoặc trang điểm thành Ba lô Khách Lữ du hí, hoặc là Ngoại Thương đầu tư khảo sát danh nghĩa, thậm chí mượn BBC truyền thông danh tiếng, tóm lại đánh đủ loại nguy trang, ý đồ tiến vào bên ngoài căn cứ, nhưng đều bị ban ngành liên quan cho mạnh mẽ ngăn cản.

Về phần cá nhân bí mật lên vào tình huống, đã phát hiện mười mấy khởi loại sự kiện này, tất cả đều bị "Triều dương quân chúng" liên phòng đội viên cho tố cáo. Bắt liền bắt, trực xuất liền trực xuất.

Trong thời gian này, còn có một chút mượn máy bay không người lái người yêu thích danh nghĩa đầu lên lên chạy đến đỉnh núi, thả bay hàng đập máy bay không người lái ý đồ đến gần chiến đội, cái này thiếu chút nữa thành công.

Máy bay không người lái bởi vì đáng tiêu, phi hành độ cao thấp, tốc độ chậm rì rì, lại trên ra đa biểu hiện theo bầy chim không sai biệt lắm, rất khó tại phân biệt xuất một chút đến.

Tầng trời thấp chỉ địa mặt ngoài trên 300 mét dưới đây không gian. Khu vực này là đại đa số Ra-da dò xét điểm mù, bởi vậy cũng trở thành hiện đại hỏa lực phòng không yếu kém nhất khâu.

Chiến đội chung quanh phối trí phòng không Ra-da vẫn đúng là không có phát hiện, phát hiện giá nhất giá tiểu hình máy bay không người lái còn phải ích địa phương cư dân ái quốc nhiệt tình, "Triều dương quân chúng" là cường đại.

Tóm lại, Nhật Bản cùng Mỹ Anh các loại phía tây thế lực đối nghịch tuy nhiên đâm không dò ra nơi này tình huống cụ thể, nhưng đã rõ ràng phán định trong này tồn tại Hoa Hạ tối thần bí chiến đội, không khéo liền là xuất hiện ở Pakistan nhóm kia Sinh Hóa Chiến Sĩ căn cứ huấn luyện.

Sử dụng đủ loại thủ đoạn đâm không dò ra một chút xú tin tức, Mỹ Nhật đặc công gấp đến độ trăm móng nạo tâm, ngủ không yên.

Lưu Nhất Minh lại Chân Vũ chiến đội sau khi trở về, cũng không trở về chiến đội tiếp tục huấn luyện viên công tác. Hắn lúc rời chiến đội trước khi, lưu lại Huấn Luyện Đại Cương.

Thứ nhất bởi vì Thanh Liên sắp thành thực cần phải bảo vệ; thứ hai Kim gia biệt thự chung quanh xuất hiện khả nghi phần tử, để cho hắn bắt an trong lòng, cho dù là có Quốc An người ở chung quanh bí mật đề phòng, hắn vẫn là quyết định lưu lại tọa trấn.

Dự Trung nhà hàng, coi như tình chính phủ chiêu đãi quán rượu, là Dự Trung tình chiêu Thương dẫn Tư cùng với đáp tạ khách nước ngoài tổ chức tiệc rượu chỉ định đơn vị.

Một mảnh đèn đuốc sáng trưng, bữa tiệc linh đình, tiếng cười nói, thanh thanh nhập nhĩ, mặt mũi hồng hào Văn Thanh Sơn đã vuốt lên mắt con đau, giờ ly rượu, thẳng thắn nói.

Chung quanh một đám đầu mập tai to người có tiền xúm lại hắn, hết sức nịnh nọt, nói đùa vui cát tường lời nói.

Chương 230: Trời sáng ta dẫn người đi

Chân Vũ chiến đội lãnh đạo trước tiên biết Kim gia biệt thự phát sinh sự tình, đem nguyên bản chiến đội chung quanh 30 cây số phòng ngự mang, mở rộng đến 50 cây số, trải rộng dưới tai mắt, chòi gác.

Trạm gác công khai, trạm gác ngầm tầng tầng vãi dẽ, đồng thời vì tránh cho dễ người chú ý, lại phía ngoài nhất do công an ra mặt, bày phối hợp phòng ngự trạm, chiêu mộ địa phương Sơn Dân, mỗi tháng phát 500 nguyên trợ cấp, một khi vừa xa lạ xuất nhập, lập tức thông báo phối hợp phòng ngự nhân viên.

Có thể nói là Thiên La Địa Võng, phòng bị nghiêm mật.

Bây giờ chiến đội bởi vì "Tụ Linh Trận" bởi bởi, chung quanh Lâm Mộc càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng cao, rất nhanh theo chung quanh rừng rậm tạo thành so sánh rõ ràng.

Cái này ở vệ tinh quay chụp dưới hình ảnh lên hiển lộ càng rõ ràng hơn, đây cũng là không có cách nào sự tình.

Cũng may chạc cây bộc phát, rậm rạp chẳng chặt, vệ tinh hình ảnh lên không nhìn thấu phía dưới tình huống, nhiều lắm là cảm thấy nơi đây Phong Thủy đặc thù a.

Nhưng đối với Mỹ Nhật chuyên nghiệp Tinh Báo Phân Tích nhân viên mà nói, lập tức liền nghĩ ra một tia không tầm thường vị đạo, theo Côn Lôn Sơn hẻm núi lớn cùng Kim gia biệt thự một đồng so với, rất dễ dàng liền phát hiện manh mối.

Vì thế, phái nhiều phê chuẩn lần đặc công, hoặc trang điểm thành Ba lô Khách Lữ du hí, hoặc là Ngoại Thương đầu tư khảo sát danh nghĩa, thậm chí mượn BBC truyền thông danh tiếng, tóm lại đánh đủ loại nguy trang, ý đồ tiến vào bên ngoài căn cứ, nhưng đều bị ban ngành liên quan cho mạnh mẽ ngăn cản.

Về phần cá nhân bí mật lên vào tình huống, đã phát hiện mười mấy khởi loại sự kiện này, tất cả đều bị "Triều dương quần chúng" liên phòng đội viên cho tố cáo. Gãi gãi, trực xuất trực xuất.

Trong thời gian này, còn có một chút mượn máy bay không người lái người yêu thích danh nghĩa đầu lên lên chạy đến đỉnh núi, thả bay hàng đập máy bay không người lái ý đồ đến gần chiến đội, cái này thiếu chút nữa thành công.

Máy bay không người lái bởi vì đáng tiền, phi hành độ cao thấp, tốc độ chậm rì rì, lại trên ra đa biểu hiện theo bầy chim không sai biệt lắm, rất khó tại phân biệt xuất một chút đến.

Tầng trời thấp chỉ địa mặt ngoài trên 300 mét dưới đây không gian. Khu vực này là đại đa số Ra-da dò xét điểm mù, bởi vậy cũng trở thành hiện đại hỏa lực phòng không yếu kém nhất khâu.

Chiến đội chung quanh phối trí phòng không Ra-da vẫn đúng là không có phát hiện, phát hiện giá nhất giá tiểu hình máy bay không người lái còn phải ích địa phương cư dân ái quốc nhiệt tình, "Triều dương quần chúng" là cường đại.

Tóm lại, Nhật Bản cùng Mỹ Anh các loại phía tây thế lực đối nghịch tuy nhiên đâm không dò ra nơi này tình huống cụ thể, nhưng đã rõ ràng phán định trong này tồn tại Hoa Hạ tối thần bí chiến đội, không khéo liền là xuất hiện ở Pakistan nhóm kia Sinh Hóa Chiến Sĩ căn cứ huấn luyện.

Sử dụng đủ loại thủ đoạn đâm không dò ra một chút xú tin tức, Mỹ Nhật đặc công gấp đến độ trăm móng nạo tâm, ngủ không yên.

Lưu Nhất Minh lại Chân Vũ chiến đội sau khi trở về, cũng không trở về chiến đội tiếp tục huấn luyện viên công tác. Hắn lúc rời chiến đội trước khi, lưu lại Huấn Luyện Đại Cương.

Thứ nhất bởi vì Thanh Liên sắp thành thực cần phải bảo vệ; thứ hai Kim gia biệt thự chung quanh xuất hiện khả nghi phần tử, để cho hắn bắt an trong lòng, cho dù là có Quốc An người ở chung quanh bí mật đề phòng, hắn vẫn là quyết định lưu lại tọa trấn.

Dự Trung nhà hàng, coi như tình chính phủ chiêu đãi quán rượu, là Dự Trung tình chiêu Thương dẫn Tư cùng với đáp tạ khách nước ngoài tổ chức tiệc

rượu chỉ định đơn vị.

Một mảnh đèn đuốc sáng trưng, bữa tiệc linh đình, tiếng cười nói, thanh thanh nhập nhĩ, mặt mũi hồng hào Văn Thanh Sơn đã vuốt lên mắt con đau, giờ ly rượu, thẳng thắn nói.

Chung quanh một đám đầu mập tai to người có tiền xúm lại hân, hết sức nịnh nọt, nói đùa vui cát tường lời nói.

"Văn thị trưởng, thật đúng là tài hoa bậc lộ, Thu Mạn thập phần kính mến người. . ."

Tất cả mọi người đưa mắt nhìn lại, nhất thời hai mắt tỏa sáng, một cái mặt trái soan, kiểu mỹ dị thường tuyệt đẹp cô nàng tự nhiên cười nói, nhẹ nhàng bước liên tục, chậm chậm tới.

Cô gái này da thịt trắng nõn như ngọc, thủy nộn non, nhìn bất quá hơn hai mươi tuổi, vóc người cao gầy, tư thái a na, có lẽ có lốm một đôi long lanh nước đôi mắt đẹp giống như hai cái nước suối, chứa phong tình vạn chủng.

Văn Thanh Sơn bên người thư ký kể tai nói nhỏ lời nói: "Thị trưởng, đây là Tân Thế Kỷ quý ngân sách Vương Thu Mạn nữ sĩ."

Cách đó không xa Kim Gia Thành từ Vương Thu Mạn vừa xuất hiện, ánh mắt liền chăm chú nhìn nàng mê người tư thái không rời mắt, cô gái này trên thân phảng phất có một loại ma lực, Kim Gia Thành ngự nữ vô số, tự nhiên biết đây là học-môn thịnh vượng duyên cớ.

Vương Thu Mạn một đôi mắt đẹp ngậm vô hạn nhu tình, cũng hữu ý vô ý nhìn nhiều Kim Gia Thành mấy lần, thiếu chút nữa không đem hân hồn móc câu đi.

Đêm đó, một hồi nam nữ sau đại chiến, đồ mờ mờ hồ hồ, thờ gấp mỹ nhân giống như một cái ôn nhu như mèo nhỏ đến cuốn rúc vào Kim Gia Thành trong ngực, ôm Kim Gia Thành cổ, thờ gấp nói: "Gia Thành, ta trước khi tới, liền nghe người ta nói đến Dự Châu, không đi Kim gia biệt thự đi thăm một lần, tương đương với tôi uống Dự Châu, người ta thật sự muốn qua đi thăm một chút, được không?"

"Được, không thành vấn đề, trời sáng ta dẫn người đi. . ."

Mỹ Nhật đặc công từ hoài nghi lên Kim gia biệt thự về sau, tự nhiên đem mục tiêu phong tỏa lại đưa tới chuỗi này biến hóa Lưu Nhất Minh trên thân.

Lần này Mỹ Nhật đặc công liên hợp điều động, mà Nhật Bản Nội Các tình báo phòng mấy cái tên thủ hạ mắt liên lạc, cũng không có thông cáo đến Điện Dã Thôn Thượng nơi này, hai gã Hoa Kiều đặc công thân bí biến mất Vương Thu Mạn ngược lại biết.

Không sai, Vương Thu Mạn cũng là được xưng "Viễn Đông Yêu Cơ" Nại Mỹ Tử, Nhật Bản Vương Bài đặc công, phạm là nàng xuất thủ, cho tới bây giờ đều là không có có thất bại qua.

Vương Thu Mạn coi như Gái Vip, đoạn thời gian này liên tục xuất nhập Dự Châu thành phố thượng tầng xã hội tình giao hảo tiệc rượu, làm quen một đám Quan to Quyền quý, Hào Môn Công Tử.

Trong thời gian này nàng tự mình trang điểm thành bệnh nhân tiến vào Trường Sinh Đạo quán, tự mình thể nghiệm một chút Đạo Quán thần kỳ phương pháp trị liệu. Rung động trong lòng biểu tình, có thể tưởng tượng được, nàng nhưng là Nhân Nhân cấp bậc Ninja, tự thân khí cảm mãnh liệt, thoáng cái liền biết nơi này tất nhiên có trận pháp duyên cớ.

Nàng lão sư nhưng là đạt tới Địa Nhân cấp bậc Tông Sư, chẳng những tinh thông nhãn thuật, còn tinh thông trận pháp một đạo, bởi vậy, nàng đối với trận pháp một đường cũng không xa lạ gì.

Liên tục qua ba lần, khắp nơi để ý, ba ngày, chẳng những hội chế xuất đạo bên trong quán kiến trúc kết cấu, bên trong tất cả trần thiết dụng cụ toàn bộ đều nhất nhất vẽ chế ra.

Thông qua cảm giác, Vương Thu Mạn cũng dần dần xác định trận pháp thạch vị trí, vì thể tiêu phí vài chục vạn phí dụng.

Đồng thời cũng biết từng cái Đạo Quán bên trong đều có một người tu luyện tọa quán, từ cảm ứng được khí tức đến xem, thực lực mỗi cái không yếu, bất quá trên căn bản đều là nội kinh cao thủ. Nhưng Vương Thu Mạn tự phụ chính mình mang đến thủ hạ, hoàn toàn có thể làm được nhất kích tất sát, sau đó Trộm đến trận pháp Thạch chỉ sau, toàn thân trở ra.

Nguyên bản nàng muốn đánh Kim Đẩu môn Huyền Ngự Tử chủ ý, làm gì Kim Đẩu môn nhân đoạn thời gian này tất cả đều lại phòng bị sâm nghiêm Kim gia biệt thự ngọc thạch công việc trong phòng, nhiều ngày không ra.

Mà Kim Đẩu môn sơn môn đạo tràng, nàng cũng đặc biệt qua qua một lần, không nhìn ra có kỳ dị gì chỗ.

Vương Thu Mạn buộc lòng phải đem trọng điểm thả vào Đạo Quán trên thân, lấy trộm trận pháp thạch, chở về Nhật Bản, giao cho mình sư phụ, đợi một thời gian, lấy sư phụ năng lực tất nhiên có thể tìm hiểu đi ra trận pháp huyền bí.

Đến lúc đó, Nhật Bản Tu Luyện Giới thực lực tất nhiên trọng lên một tầng.

Đáng tiếc, người định không bằng trời định, đêm đó phái đi một tên Thượng Nhân cấp sát thủ cùng năm tên Trung Nhân cao thủ, thuận lợi phá hư bên trong quán hệ thống theo dõi, lên vào bên trong quán, đá thương tọa quán đạo sĩ.

Có thể không ngờ tới hạch tâm trận pháp dưới đá mặt lại có một tên Tông Sư tọa quán thủ hộ, lúc này lao ra kiếm khí tung hoành, đại khai sát giới, người thủ hạ thương vong thảm trọng, cũng chỉ có tên kia Thượng Nhẫn sát thủ mang thương trốn về.

Cái này làm cho Vương Thu Mạn kiêng kỵ sâu đậm Trường Sinh Đạo quán thực lực, không dám cứng rắn đi nữa đến, yên ổn ẩn núp xuống, tìm cơ hội khác.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 235: Nhận Cái Người Hầu Gái

Sáng ngày thứ hai, ôn tồn hồi lâu, Kim Gia Thành cùng Vương Thu Mạn mặc chỉnh tề, lái xe lái vào Đê Hồ Tây Vương Phủ, lộ ra pha lê, xa có xa hay không chỗ che khuất bầu trời đại thụ rừng cây, tuy nhiên thời kỳ nở hoa đã qua, nhưng Kim gia trong biệt thự quả nhiên hoa tươi tựa như dù, lối đi chính thịnh, to bằng cái thớt bông hoa tô điểm lại một mảnh hải dương màu xanh lục trong, làm cho người ta chấn động biểu tình, khó mà dùng ngôn ngữ hình dung.

Vương Thu Mạn kích động trong lòng biểu tình có thể tưởng tượng được, nội tâm than thở, thật là một khối phong hoa bảo địa, ta Đại Nhật Bản thật là quá cần cỗi.

"Thu Mạn, ngươi biết không? Ta đây cái đường ca lại có thể nuôi một con Cự Điều làm sủng vật, mấy ngày trước ta thấy mỗi cái đã vượt qua 4 mét, mỗi ngày ăn 500 cân thịt, thật là khủng bố nha!"

"Gạt người, trên thế giới lớn nhất Đà Điều cũng bắt quá nhì. Cao 8 mét. . ."

Ngồi ở ghế cạnh tài xế Vương Thu Mạn lật một cái liếc mắt cho Kim Gia Thành, nhưng ánh mắt đung đưa trong thần thái làm sao cũng không che giấu được.

Say lòng người hương hoa khí, tràn ngập trên không trung, xuyên thấu qua cửa sổ xe truyền tới bên trong xe.

Vương Thu Mạn nhìn trướng trước mắt thịnh cảnh, miệng mũi ngửi say lòng người thoang thoang, cảm thấy một cỗ nồng nặc Thiên Địa Tinh Khí tràn ngập bên trong.

"Trời ơi! Ngươi Đường Ca là làm sao làm được? Đây quả thực thật không thể tin?"

"Kính ngạc đi ah! ! Ta cái. . .kia Đường Ca cũng coi là vận khí nghịch thiên, có lúc ta cũng không thể không bội phục! Ta Kim Gia Thành cũng là ngọc thụ lâm phong, tài hoa bộc lộ làm sao lại không có gặp một cái đắc đạo tốt sự phụ ah!"

"Ha ha! Ngươi có thể cho ngươi Đường Ca truyền dạy cho ngươi nhì?"

Vương Thu Mạn giống như một cô gái bé bỏng, cả mắt đều là chăm nhỏ, há miệng nhỏ nói.

"Kéo xuống đi! Ta cái. . .kia Đường Ca tính cách lạnh lùng rất lợi hại, lão gia tử nhà chúng ta thấy tiểu tử kia đều sợ! Cười híp mắt, nhìn để cho người tử tâm ra bên ngoài kính sợ, ta cũng nói không rõ là tại sao? Rất lợi hại tà môn!"

"Mấy người chúng ta huynh đệ tỷ muội cũng không muốn với hắn chơi đùa, ai! Đáng tiếc ta Gia Lượng Đường. . ."

Đang khi nói chuyện liền đến biệt thự cửa, cửa nhân viên bảo an đi tới, gõ gõ buông lái cửa sổ kiếng.

Kim Gia Thành về mặt không vui, hạ xuống pha lê, quờ trách nói: "Ngươi là mới tới đi! Ngay cả ta xe cũng nhận không ra sao?"

"Gia Thành thiếu gia, thật xin lỗi, hiện trong phủ bảo an cấp bậc đề cao, sở hữu qua lại xe cộ đều phải kiểm tra một chút. Xin ngài phối hợp!"

Kim Gia Thành nghe một chút, nguyền hán một cái, phần nộ trách cứ: "Ngay cả ta xe còn muốn kiểm tra sao?"

"Bất kỳ xe cộ đều phải sau khi kiểm tra mới có thể đi vào!" Tiểu Lý đứng mực đáp.

Lúc này, bảo an cương trong đình đi ra một người an ninh khinh thường cười nói: "Khỏi nói ngài, liền Thị trưởng thành phố xe đến, cũng theo tra không

lầm!"

"Người? ! Được được được! Ta nhớ rồi hai người các người tiểu tử, nhanh lên tra đi!"

Bảo an Tiểu Lý vung tay lên, người phía sau nắm dụng cụ dò xét, bắt đầu kiểm tra xe, lại đem cốp sau mở ra, kiểm tra một phen.

Hàng sau cửa xe cũng bị mở ra, xe tọa tại sỏi trào một phen, Kim Gia Thành mũi đều sắp tức điên, vù vù thờ hồn hên, trừng mắt Tiểu Lý nói: "Phải dùng tới kiểm tra như vậy cẩn thận sao? Ta nhưng là Kim thị tộc nhân."

Tiểu Lý căn bản không phản ứng đến hân, quả nhiên dựa theo quy củ, kiểm tra cẩn thận một phen, lúc này mới cho đi.

Cũng làm Kim Gia Thành khí phá hư, lại nỡ nhân trước mặt, trên mặt mang không dùng được, "Oành" một tiếng hung hăng đóng cửa xe, một chân chân ga đến, "Oanh" một tiếng vọt vào bên trong biệt thự.

Vương Thu Mạn lại lạ thường an tĩnh, ánh mắt lóe lên, không ngừng quan sát hai bên bên trong biệt thự bố cục, nội tâm sóng lớn cuộn cuộn.

Lưu Nhất Minh, như thế cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, ăn cắp Âm Dương, người này thật là thiên hạ đệ nhất kỳ nhân.

Kim gia biệt thự hậu viện, Lưu Nhất Minh đang cùng Tiểu Phượng Hoàng thần thức truyền âm, bây giờ Tiểu Phượng Hoàng đã bước vào Luyện Khí ngũ trọng, trong cơ thể kinh mạch càng thêm tráng kiện, lượng ăn tăng nhiều, Huyền Diệu quyết Phượng Minh tại hoang dã miền quê càng có uy lực.

Nghe được hạ nhân bẩm báo về sau, khẽ mỉm cười, từ hai người bọn họ đi vào đến, Lưu Nhất Minh thần thức đã dò rõ hết thảy, Vương Thu Mạn tuy nhiên ngụy trang cực kỳ cao minh, nhưng đối với nắm giữ "Tha Tâm Thông" thần thông Lưu Nhất Minh mà nói.

Thân phận nàng từ vừa mới bắt đầu liền bại lộ.

"Viễn Đông Yêu Cơ, Vương Bài đặc công, có ý tứ, nếu đưa tới cửa, cũng không cần đi."

Lưu Nhất Minh tâm lý lắm bầm.

Trong chốc lát, hai người đi tới Lưu Nhất Minh sau lưng,

"Đại ca, cái này Tiểu Phượng Hoàng càng ngày càng uy vũ. Có thể thật là chúng ta Kim thị gia tộc Hộ Tộc Thần Diệu."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, vuốt ve Tiểu Phượng Hoàng to lớn đầu đầu lên vũ mao,

"Người tới có chuyện?"

"Đại ca, cái này là bằng hữu ta, Vương Thu Mạn nữ sĩ, là Tân Thế Kỷ quỹ ngân sách Đồng Sự."

"Kim thiếu gia, tốt "

Vương Thu Mạn khom người thi lễ, lời nói như cười, mặt như hoa đào, thướt tha, tự nhiên một đoạn phong lưu ý nhị nhập vào cơ thể mà ra.

Lưu Nhất Minh quay người lại, nhìn chăm chăm Vương Thu Mạn, phát tay một cái, nói: "Người đi theo lão gia tử vấn an đi!"

Kim Gia Thành nhất thời cứng họng, chần chờ một phen, không dám trái lời,

"Phải!" Nói xong, vô cùng nổi buồn liếc mắt nhìn Vương Thu Mạn về sau, thế mới rời đi.

Bọn hạ nhân đều biết thú lui ra, chẳng qua là vẫn xa xa nhìn chăm chú nơi này, một khi thiếu gia có phân phó, lập tức qua tới hầu hạ.

Hiện trường chỉ có Lưu Nhất Minh cùng Vương Mạn Thu hai người, đại thụ chọc trời, bóng cây khắp nơi, gió mát tập tập.

"Suzuki Honami!"

"Tê" nguyên bản cười nhẹ nhàng, cần phải bước liên tục nhẹ nhàng, đến gần Lưu Nhất Minh Vương Mạn Thu bộ dạng sợ hãi cả kinh, hít một hơi lạnh khí, mở to miệng nhỏ.

Vương Mạn Thu rung động trong lòng không thua gì cấp tám động đất, từ trong linh hồn dâng lên một cổ run sợ đến, thật là muốn tâm thần vỡ tan, có thể nhiều năm đặc công kiếp sống cùng vô cùng tàn nhẫn Ninja huấn luyện cho nàng một viên cường đại nội tâm cùng Tinh Thần Lực.

"Ta. . Nghe không hiểu, Kim thiếu gia, người đang nói gì?"

Đang khi nói chuyện, Vương Mạn Thu âm thầm vận khí, cước bộ lui về phía sau. Lui mấy bước, lại phát giác mình và Lưu Nhất Minh khoảng cách từ đầu đến cuối đều không có thay đổi, một mực giữ lại 3m phạm vi.

Vương Mạn Thu Tâm bên trong kinh dị, cúi đầu xem xuống mặt đất, chẳng biết lúc nào mặt đất đã được một tầng mê vụ bao trùm ở.

"Cái này là ảo giác? !"

"Nhiếp Tâm Thuật!" Vương Mạn Thu thi triển Giáp Hạ Lư Bí Truyền nhãn thuật, một đôi mắt đẹp trong nháy mắt biến thành yêu điểm tử sắc, giữa hai con ngươi xuất hiện một cái lỗ kim đại vòng xoáy nhỏ càng chuyển càng nhanh.

Lư Nhất Minh mơ hồ cảm thấy có một cỗ hấp lực từ bên trong sinh ra, nếu là người bình thường, giờ phút này sợ là đã tâm thần thất thủ, tại hấp thu vào trong nước xoáy, mất tích thần trí.

"Chút tài mọn!"

Lư Nhất Minh một tiếng quát nhẹ, năm ngón tay vỗ lấy, "Phốc" Vương Mạn Thu phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt xốc xếch, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Quả nhiên rơi vào Lư Nhất Minh trong tay.

Cũng là chính nàng muốn chết, suy nghĩ Lư Nhất Minh tuổi còn trẻ, hướng chỉ, nàng mới vừa rồi dò xét cảm giác Lư Nhất Minh trên thân khí tức tầm thường, suy nghĩ Lư Nhất Minh tu vi không cao.

Nơi nào ngờ tới Lư Nhất Minh định lực cường đại như thế, nhất thời bị Nhiếp Tâm Thuật cản trở, tâm thần bị thương.

Lư Nhất Minh chẳng qua là liếc nàng một cái, liền phong cấm nàng, thủ chương đề ở nàng trên thiên linh cái, gieo xuống "Tỏa hồn".

Tại gieo xuống "Tỏa hồn" người, liên ty không có sóng thần thức đều không thể, giống như tại xích sắt phong tỏa một dạng mặc cho người xâm nhập ý thức hải tìm kiếm bí mật.

Chỉ chớp lát sau, Lư Nhất Minh đã hiểu rõ Vương Mạn Thu trải qua hướng về, chậm rãi buông bàn tay ra.

"Chủ nhân" run sợ Vương Mạn Thu giống như một người hầu gái một dạng quỳ sát lại Lư Nhất Minh dưới chân.

Cách đó không xa, mới vừa từ Kim Lão gia tử nơi nào chạy tới Kim Gia Thành trọn mắt hốc mồm nhìn một màn này, hoàn toàn xốc xếch.

*** tks pethungpro!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 236: Không Cho Thành Tinh

Gieo xuống tỏa hồn nguyên rửa người trừ phi có một ngày bản thể thực lực xa xa cao hơn thì chủ người, mới có thể xông phá phong cấm, trở lại tự do thân.

Bằng không, chỉ có thể cả đời làm nô bộc, bị người sai khiến.

"Đại ca, Thu Mạn, các ngươi đang làm gì?"

Vương Thu Mạn thấy thờ ơ không động lòng, quả nhiên quỳ sát ở Lư Nhất Minh dưới chân không nhúc nhích.

Lư Nhất Minh chấp tay sau lưng, mi mắt rũ thấp, liếc liếc một chút dưới chân nữ nhân.

"Đứng lên đi!"

"Phải!"

Vương Thu Mạn thuận theo đáp, nghe theo Lư Nhất Minh phân phó, chậm rãi đứng dậy.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Kim Gia Thành trọn to tròn mắt một dạng, không thể tin nhìn Vương Thu Mạn.

Cách đó không xa bọn hạ nhân cũng xem thường nhìn cái này nữ nhân xinh đẹp, dưới cái nhìn của bọn họ, tình cảnh này cũng không coi vào đâu á! Nói cho cùng chúng ta Kim thiếu gia thân phận cùng năng lực ở nơi nào bây.

Kim Gia Thành nhưng là ghen tức tràn đầy, con người bốc lửa, giận mà không dám nói gì, càng nhiều hay lại là khiếp sợ, hẳn không hiểu đây là chuyện gì xảy ra?

"Thu Mạn, mới vừa rồi chuyện gì xảy ra? Người làm sao hướng ta đại ca quý xuống nhỉ?"

Vương Thu Mạn còn chưa kịp nói chuyện, liền nghe Lưu Nhất Minh nói: "Gia Thành, ta nghe nói người ở sau lưng nói xong nói xấu?"

"Áy. . . Không có chuyện gì, đại ca, ta làm sao biết nói nói xấu người, đầu gì ta cũng họ Kim!"

Kim Gia Thành nội tâm tuy nhiên không cam lòng, nhưng cũng không dám ngay mặt theo Lưu Nhất Minh chống đối.

"Biết liền có thể, không muốn cồng lấy sau lưng ta làm có lỗi với Kim thị tập đoàn sự tình, bằng không người bây giờ hưởng thụ hết thấy, ta nửa phút đều có thể thu hồi lại."

Lưu Nhất Minh từ tốn nói.

"Ta biết, đại ca, ngài yên tâm!"

Kim Gia Thành hết sức lo sợ cúi người gật đầu nói.

. . .

Hiểu rõ Vương Thu Mạn lãnh đạo là Nhật Bản điệp viên tiểu tổ, Lưu Nhất Minh cũng không nóng nảy, Dự Châu bên trong thành phố còn ẩn núp Tây Phương Quốc Gia gián điệp, không động thủ thì thôi, động làm theo một lưới bắt hết.

Giữ lại Vương Thu Mạn có thể biết được nhiều tin tức hơn, hướng chỉ cho dù là giết chết những người này, bọn họ tổng bộ còn sẽ không ngừng phái người tới.

Loại này chuyên nghiệp sự tình, hay lại là giao cho Quốc An Cục tới xử lý, chẳng qua là cái này Vương Thu Mạn còn có ngoài ra một tầng thân phận, nàng là Giáp Hạ Ngũ Thập Tam Gia Linh Mộc Gia Tộc hậu nhân, cũng là Giáp Hạ Lưu phái trăm năm qua, duy nhất cái trừ sư phó của nàng Vũ Tăng Cung Nhất bên ngoài tiến vào Nhân Nhãn cấp bậc Ninja.

Đợi một thời gian, định có thể bước vào Địa Nhãn -- Nhật Bản nhãn thuật chánh thức đỉnh phong Ninja, có thể nói Tông Sư Cấp Bậc, tương đương với Hoa Hạ Tu Luyện Giới Hóa Cảnh.

Giáp Hạ Lưu phái ở Nhật Bản sức ảnh hưởng thịnh đại, đặc biệt là Chính Phủ cùng quân đội cao tầng, cũng mời Giáp Hạ Lưu phái Ninja đảm nhiệm thiếp thân bảo tiêu.

Người Nhật Bản tôn trọng cường giả, hơn nữa người Nhật Bản thiên tính liền lại cho cường giả làm người hầu gái gian. Như vậy một tổ chức, cùng diệt sát, không bằng hàng phục hẳn, thu về ta có, thay ta làm việc. Đây mới là Lưu Nhất Minh lưu lại Vương Thu Mạn tánh mạng, gieo xuống "Tỏa hồn " nguyên nhân.

"Thiếu gia, lão gia tìm người!"

Phía sau một tên hạ nhân hai tay khoanh dán bụng dưới, cung kính nói.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, không lâu lắm, tiến vào bên trong thư phòng, lão gia tử tinh thần quắc thước, thần thái sáng láng chính trên thư án múa bút vẩy mực.

Bên cạnh đã viết một chữ to "Nhãn", lão gia tử đang ở viết "Đạo" chữ sau cùng một nét.

Lưu Nhất Minh chờ lão gia tử viết xong, khẽ mỉm cười, "Gia gia chữ càng ngày càng có ý nhị!"

Lão gia tử cười ha ha, đem danh quý hàn trần bút lông thả vào trên nghiên mực, từ bên cạnh sạch trong chậu nước rửa tay một cái, cầm lấy khăn lông lau chùi về sau, mới ngẩng đầu lên, nhìn Lưu Nhất Minh, trong ánh mắt ra liếm đọc biểu tình, nhiều hơn một chút ý.

"Nhất Minh a! Ta có một việc muốn hỏi người!"

Lão gia tử về mặt ngưng trọng, thanh âm trầm thấp nói.

"Gia gia, ngài nói?"

Lưu Nhất Minh ánh mắt tinh khiết, về mặt bình tĩnh nhìn lão gia tử.

"Người bây giờ tu luyện. . . Cái. . .kia. . . Uy lực, đến tới trình độ nào?"

Lưu Nhất Minh khẽ mỉm cười, gật đầu một cái, lão gia tử rút cuộc cảm giác có cái gì không đúng, kì thật từ vừa mới bắt đầu, Kim Lão biết được cháu mình biết tu luyện, có tu đạo sư phụ, biết phong thủy trận pháp, biết luyện đan chờ một chút, hẳn tuy nhiên cảm thấy kỳ dị, nhưng là chỉ là làm thành tôn tử yêu thích riêng a.

Cho đến Tần Hồng An tới tự mình mời Lưu Nhất Minh qua làm huấn luyện viên, lại nhìn thấy nước Mỹ Sinh Hóa Chiến Sĩ video, bị cực lớn xúc động, cái thế giới này khoa học kỹ thuật đã phát triển đến đâu để cho người không bỏ mức độ.

"Tôi hôm qua Quân Ủy Phó Chủ Tịch thông qua bảo mật điện thoại đánh đến nơi này của ta, cảm tạ ta có một đứa cháu ngoan, ha ha! Phía trên đã chính thức xác định đem Chân Vũ chiến sĩ coi như Hoa Hạ tương lai Siêu Cấp Chiến Sĩ đến chế tạo."

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Gia gia, này là chuyện tốt nha!"

"Là chuyện tốt! Đối với quốc gia chúng ta cùng Nhân dân mà nói, nhất định là chuyện tốt!"

"Chẳng qua là, Nhất Minh, ngươi có thể hay không nói cho ta biết nói thật, thực lực ngươi đến đâu?!"

Lão gia tử nói tới chỗ này, dừng lại, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn mình chăm chăm tôn tử, tựa hồ phải đem Lưu Nhất Minh xem cái thông suốt. Đáng tiếc, Lưu Nhất Minh trên thân luôn là như có như không, bao phủ một tầng mê vụ, để cho người nhìn không rõ lắm.

Động lòng người rõ ràng đang ở trước mắt, tại sao phải cho người xa không thể thành khoảng cách cái, lão gia tử không tránh khỏi đưa tay ra, muốn tiếp xúc sờ một chút Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh thấy vậy gấp vội vờn tay ra, nhẹ nhàng cầm lão gia tử tay khô gầy, ân cần hỏi "Gia gia. . ."

Đỡ lão gia tử ngồi ở trên ghế thái sư, Lưu Nhất Minh nửa ngồi xổm người xuống, nắm lão gia tử tay, có thể cảm nhận được lão gia tử bất an nội tâm.

Lưu Nhất Minh ngừng đầu nhìn trái qua tang thương lão gia tử, an ủi,

"Gia gia, ta nói ngươi không nên quá kích động, ta thực lực bây giờ phải xa xa cao hơn Chân Vũ chiến đội, ở không mặc áo chống đạn dưới tình huống, có thể chính diện chống cự súng pháo viên đạn!"

"Cái gì?!" Lão gia tử thét một tiếng kinh hãi, nắm chặt Lưu Nhất Minh tay, gân xanh trên mu bàn tay bại lộ.

"Gia gia, ngươi đừng kích động. . ."

Lão gia tử về mặt thoáng cái trở nên có chút khác thường, sắc mặt đỏ ửng, cau mày, râu phiêu động.

"Nếu thật là như vậy, như thật là như vậy. . . Hài tử, ngươi liền nguy hiểm!"

Lão nhân hai cái tay nắm chặt Lưu Nhất Minh tay, tựa hồ sợ hãi một giây kế tiếp Lưu Nhất Minh sẽ biến mất ở trước mặt hắn.

Lưu Nhất Minh tự nhiên biết, lão gia tử lo lắng cái gì, từ càng bại lộ ở quốc gia trước mặt về sau, mình và quốc gia quan hệ, vẫn là một cái lo lắng âm thầm!

Hoa Hạ từ lập quốc tới nay, động vật hết thảy không cho thành tinh, là ước định mà thành thông lệ, phạm là có đầu mối, phòng chừng đã được diệt sát.

"Gia gia, ta không sợ, ta có năng lực bảo vệ mình, cũng có năng lực bảo vệ cả gia tộc bình an."

"Hài tử, ngươi không hiểu cơ quan quốc gia khủng bố, thượng tầng là quyết không cho phép như ngươi vậy Siêu Nhiên người tồn tại, ta trên đời một ngày, bọn họ có lẽ nhớ tới mấy phần mặt mũi, không dám động tới ngươi, một khi ta chết, sau này Kim thị gia tộc vận mệnh đáng lo!"

"Tần Hồng An lần trước mời ngươi làm huấn luyện viên, tám thành cũng là một lần dò xét, cũng là một lần khoảng cách gần quan sát thực lực ngươi thời cơ, cũng may ngươi hào phóng dâng ra mấy phần Đan Phương, có hào phóng truyền thụ cho bọn hắn tu luyện công pháp. . ."

"Ta nghĩ, này mới khiến bọn họ tạm thời bỏ đi nghi ngờ, bất quá ta tin tưởng phía sau bọn họ nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Thanh Trừ Nội Gian

"Không từ bỏ ý đồ lại có thể thế nào? Chọc giận ta, Hừ!"

Lưu Nhất Minh hai tay cầm chặt gia gia nổi gân xanh tay, ngược đầu, thần thái phi dương, trong nháy mắt quanh thân tán mát ra một cỗ cường đại tín niệm

"Gia gia, nếu như bọn họ thật vì nước vì dân lời nói, này thì không nên coi ta là thành địch nhân!"

Lão gia từ hiển nhiên là nhìn thấy ngày hôm qua chiến đội đưa tới Chân Vũ chiến sĩ ở Pakistan chiến đấu hình ảnh, thật sâu bị chấn động. Liên Phan Đại Vĩ bọn họ một tiểu đội chiến đấu lực, đã đủ để phá vỡ một cái tiểu quốc gia.

Lão gia từ mỗi ngày nhìn bốn mùa như mùa xuân, phồn hoa như gấm biệt thự, nhìn một chút mỗi ngày càng lớn lên Tiểu Phượng Hoàng, hẳn so với bình thường người suy nghĩ càng nhiều, muốn càng thâm nhập.

Nghịch cái Âm Dương Phong Thủy, ăn cắp thiên địa tạo hóa, loại này Điểm Thạch Thành Kim thần kỳ thủ đoạn, sống sờ sờ hiển lộ ở trong nhân thể.

Kim Lão gia từ thân ở bên trong, nhìn thấy bên người dưới người tinh thần sung mãn, từ khởi trận về sau, cho tới bây giờ không có một người bị bệnh, cũng là thường gặp sinh bệnh thương hòa cũng cùng không có. Mà nghề làm vườn các công nhân lâu năm bệnh phong thấp đau cũng đã không trị mà hết bệnh.

Các loại chỗ thần kỳ, liên tục không ngừng. Có thể càng như vậy, lão gia từ tâm lý càng lo sợ!

"Hài tử, nếu quả thật đến đâu cái... kia tàng diện, cũng đã không liên quan Thiện Ác, không liên quan đúng sai, thuần túy cũng là quyền lực đang làm ma, người không chịu khống chế siêu phàm thực lực, đó chính là quốc gia uy hiếp!"

"Người có thể nhìn một chút phạm là một cái cơ quan trong đơn vị, theo lãnh đạo quan hệ thân mật nhất đều là những người nào, còn chân chính có tài hoa, có năng lực người lại ở trong góc ẩn không ngồi chờ!"

"Cũng là bởi vì càng có tài hoa càng có năng lực người, cũng càng sẽ trở thành người lãnh đạo uy hiếp!"

Cùng lão gia từ một phen nói chuyện bí mật, Lưu Nhất Minh tạm thời xác định sau này một đoạn thời gian kế hoạch và sách lược chung, ẩn nhẫn ẩn núp, tích súc lực lượng, mà đợi thời cơ.

Không muốn bại lộ quá sớm thực lực của chính mình, muốn cho quốc gia cảm thấy người không thể khống chế, đồng thời không muốn tiếp nhận quốc gia cho đặc quyền, bây giờ không phải là xã hội phong kiến, không được phong thưởng, cũng đừng nghĩ lấy hướng quốc gia đòi tiền hối lộ dẹp an thượng tầng nghị kỵ chi tâm, vô dụng, ai cũng không ngốc!

Nhưng là ẩn nhẫn không phải là lùi bước, thỉnh thoảng cũng phải phơi bày một ít thực lực của chính mình, để cho những thứ kia động oai tâm nghĩ người cân nhắc một chút một hạ hậu quả.

Càng không nên nghĩ tự phế vô công, để đối lấy bình an, nói như vậy, tai họa lập chí vậy!

Chỉ cần mình thực lực thăng lên có thể đến đâu quốc gia cũng kiêng kỵ thậm chí e ngại bộ, còn có người dám động Kim thị gia tộc một cọng tóc gáy sao? Hắc hắc! Kết quả không cần nói cũng biết!

Thế gian này, cái gì đều là giả, duy có sức mạnh, chỉ có thực lực quyết định hết thảy, ở nghiền nát hết thảy thực lực trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là uống công!

Trước biệt thự mặt trên quảng trường, rậm rạp chằng chịt đứng hơn một trăm người, tất cả đều là Kim gia hạ nhân bảo mẫu các loại.

Mọi người đều trở mắt nhìn nhau, không hiểu xảy ra chuyện gì, cũng đưa ánh mắt tìm đến phía đứng ở hành lang dưới Kim gia Đại Quán Gia Tường thúc.

Tường thúc làm theo mặt vô biểu tình, hẳn cũng không biết Đại thiếu gia triệu tập mọi người khai hội nguyên nhân.

Hoi nghiêng, Lưu Nhất Minh từ trong phòng đi ra, giống nhau thường ngày, cười nhẹ nhàng.

"Chu mẫu, Lão Triệu, hai người các người đi ra!"

Bị điểm đến đâu hai người bộ dạng sợ hãi cả kinh, sắc mặt đại biến, ánh mắt lấp lánh không yên, hoang mang rối loạn đi ra, khom người gật đầu nói: "Đại thiếu gia!"

Lưu Nhất Minh quay đầu đi, hướng về phía Tường thúc phân phó nói: "Tường thúc, cho hai người bọn hắn cái kết coi một cái tiền lương, để cho bọn họ rời đi Kim gia!"

Tường thúc chần chờ xuống một cái, hay lại là gật đầu đáp: "Vâng, Đại thiếu gia!"

Hắn mặc dù không rõ ràng là tại sao, nhưng không có khả năng không phục tùng Lưu Nhất Minh mệnh lệnh.

"À? ! Đại thiếu gia, ngài là muốn đuổi chúng ta đi sao? Đại thiếu gia" Lão Triệu lưng lập tức cúi xuống đến, vẻ mặt đau khổ.

"Đại thiếu gia, người tại sao phải đuổi chúng ta đi? Chúng ta lại không có làm gì sai?" Chu mẫu làm theo đưa cổ, đệm lên mũi chân, không phục không cam lòng trọn con người.

Hai người hoàn toàn hoảng hốt, Kim gia đãi ngộ cao, phúc lợi tốt, toàn bộ Dự Châu thành phố đều biết, mọi người không có chỗ nào mà không phải là tiêu tan đình tiếm đầu chui vào bên trong. Hiện tại như vậy công việc tốt nếm, cho dù ai cũng không cam chịu tâm nha!

Dưới mọi người "Ông" một tiếng, nghị luận âm ỉ.

"Đây là chuyện gì xảy ra? Thật tốt, Đại thiếu gia tại sao muốn đuổi bọn hắn đi?"

"Đúng vậy, dù sao phải cho một nguyên nhân đem? !"

Lưu Nhất Minh nhìn hai người bọn họ mất, giọng đột nhiên lạnh xuống, hiện trường nhất thời làm yên tĩnh, bầu không khí khẩn trương.

"Hai người các người thật không biết, tại sao phải đem các người đuổi ra Kim gia?"

"Ta?" Lão Triệu ngập ngừng nói, không nói ra lời, chẳng qua là sắc mặt phát khổ, cúi đầu, lưng khom thấp hơn.

"Không biết, người là Đại thiếu gia không giả, có thể người nếu không nói cái lý do đến, ta đi lao động cực cạo các người qua!"

Chu mẫu trọn con người, xiên trước eo, không phục không cam lòng, khí thế hung hung.

"Lão Triệu, người khuya ngày hôm trước tám giờ hai mươi, người gặp người nào, nhận bao nhiêu tiền, cần ta cho người nói ra sao?"

"Ta?" Lão Triệu chân xuống một cái mềm, toàn thân vô lực, sụp lỵ trên mặt đất.

"Còn người nữa, vì chính là năm vạn nhanh tiền, quay ra bán chính mình "

"Ta? Ta" Chu mẫu phách lối khí thế xuống một cái tiêu tan, phảng phất bị quất hồn dường như, mặt đầy vẻ xấu hổ.

"Đại thiếu gia, ta có lỗi với ngài, cháu của ta cần phẫu thuật, ta bắt đắc dĩ mới nhận bọn họ tiền "

Lão Triệu khóc ròng ròng, một bên gạt lệ, một bên bày tỏ, mặt cũng mở đầu đỏ.

Lưu Nhất Minh khoát khoát tay, không nghĩ đang nói gì, Tường thúc giờ phút này trọn mắt nhìn hai người bọn họ, hung hăng dùng tay chỉ bọn họ, nghiêm nghị nói: "Đi theo ta!"

"Tê" người phía dưới lúc này mới hiểu rõ, hóa ra là hai người tại ngoại nhân thu mua, phản bội Kim gia, khó trách Đại thiếu gia như thế, cái này lại là lần đầu tiên nổi giận nha!

"Trong các người giữa có tân nhân, cũng có làm vài chục năm lão nhân, ta tin tưởng mọi người đối với Kim gia đều là trung thành cảnh cảnh, cũng không nguyên ý làm ra bức này bán đứng cố chủ sự tình."

"Trong các người giữa nếu như nhà ai có khó khăn, có thể theo Tường thúc nói ra, có thể giúp chúng ta Kim gia không chút nào keo kiệt nhất định tương trợ, điểm này trong các người giữa một vài lão nhân đều biết."

"Đúng nha! Đúng a! Đại thiếu gia nói không sai! Nhà chúng ta tiểu hài tử nhập học không được, cũng là Tường thúc cho hỗ trợ!"

"Không tệ! Con của ta xảy ra tai nạn xuất ngũ không tìm được việc làm, cũng là Tường thúc hỗ trợ "

Hai người này Lưu Nhất Minh một đã sớm biết là bị ban ngành liên quan làm tư tưởng công tác, sờ dĩ chậm chạp không động thủ, thì không muốn vạch mặt, nhưng hôm nay thấy gia gia lời nói, nơi này làm vì chính mình Tu Luyện Trảng Sở, quyết không cho phép có đặc vụ lẫn lộn ở bên trong, bằng vào cơ quan quốc gia rất có thể dò xét ra bản thân bí mật.

Đây cũng là cho ban ngành liên quan truyền một cái tín hiệu, phải hiểu phân tặc, chớ quá mức, soi ở hiện tại mọi người vẫn còn ở hợp tác thời kỳ trắng mặt, huống chi phía sau phòng thí nghiệm còn cần đích thân hướng dẫn, Lưu Nhất Minh chắc chắn, có vài người không dám trở mặt.

Ngược lại hội hết sức trấn an chính mình, Hừ! Dám đem gián điệp xếp vào đến đâu bên cạnh ta, những người đó nên có nhiều ngu xuẩn đầu mới có thể nghĩ ra bức này chú ý.

Chương 238: Thiên Sứ Số 1

Dự Trung tình Quốc An Cục Cục Trưởng Đới Hiểu Húc liếc mắt nhìn báo cáo, ánh mắt híp lại, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, ngẩng đầu lên hướng về phía người phía dưới.

"Đem Đế Hồ Tây Vương Phủ người cũng rút về đến đây đi!"

"Cục Trưởng, số 23 biệt thự cũng không theo dõi?" Hoạt động gián điệp trinh sát khoa Khoa Trưởng Vương Hiểu Minh cau mày, siết chặt quyền đầu nói.

"Người cũng đã chết, nước Mỹ lão sẽ không ngóc đến đâu lại phái người đi. . . ." Đới Hiểu Húc thờ ơ nói.

"Híc, Cục Trưởng, ngài nói sẽ là ai làm?" Vương Hiểu Minh dò thân thể, hai mắt rạng ngời rực rỡ, có chút không cam lòng hỏi.

"Hừ! Trừ biệt thự vị kia, ai có thể làm như vậy lặng yên không một tiếng động?"

"Sau này, các người đàn độn khoa người chỉ đề ý phụ trách Đế Hồ Tây Vương bên ngoài phủ hạ, bên trong cũng không cần quản."

Đới Hiểu Húc đánh xuống một cái tro thuốc lá, ánh mắt sâu thẳm, giọng trầm thấp nói.

"Cục Trưởng, ngài cũng quá cho vị kia mặt mũi? Theo ta nghĩ. . . ."

Vương Hiểu Minh quyết miệng, cắn răng, lông mày nâng lên, khinh thường vừa nói.

"Vói, người không biết người kia chỗ lợi hại, Vương Hiểu Minh, ta có thể cảnh cáo người, không nên tự tiện hành động, nếu không hậu quả là rất nghiêm trọng."

. . .

Chỗ rừng sâu, Phan Đại Vi dẫn người tiếp tục tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp", mỗi ngày hút trong tụ linh trận ngưng tụ vạn vật tinh khí, Lưu Nhất Minh đi tặng đan dược đã dùng hết.

Chiến đội sâu dưới lòng đất, chiến đội người phụ trách Tần Thắng Lợi về mặt trông đợi nhìn trước mắt Bảo Quốc An, vội vàng hỏi "Bảo viện sĩ, như thế nào đây?"

Đứng ở một đám nhân viên nghiên cứu khoa học đằng trước Bảo An Quốc cau mày, sắc mặt nghiêm túc, đối mặt với chặt nhìn mình chăm chăm Tần Thắng Lợi, chiến đội người phụ trách tối cao, Quân Ủy Tham Mưu Trưởng Tần Hồng An con trai trưởng, Mậu Đồ Gia Tộc Nhị Đại.

"Sở hữu trận pháp thạch đều đã hoàn thành quét xem phục chế công tác, toàn bộ trận pháp máy tính 3D mô hình cũng tạo dựng lên."

"Được ! Bảo viện sĩ, cảm ơn ngài!"

Tần Thắng Lợi một cái nắm Bảo An Quốc mang bao tay trắng tay, dùng lực thoáng qua ba thoáng qua, về mặt về kích động.

"Tần thiếu tướng, người trước đừng kích động, chúng ta còn có đại lượng công tác muốn đi làm, chúng ta tuy nhiên thành lập mô hình, nhưng nó vận hành cơ lý vẫn tìm hiểu không ra, sau cùng có thể hay không sao chép được, cũng vận chuyển bình thường hay lại là khó nói."

"Ha ha! Ta biết, Ta tin tưởng tập hợp toàn bộ Hoa Hạ mười vị tối cao cấp khoa học gia nhất định có thể phá giải trận pháp thạch huyền bí. . ."

Tần Thắng Lợi hào tình vạn trượng, hai mắt sáng lên, lòng tin tràn đầy nói.

"Chỉ mong như vậy thôi!"

Bảo An Quốc cũng không dám nói khoác lác, nói cho cùng Lưu Nhất Minh quỷ thần khó đoán thủ đoạn cho hấn tâm lý quá lớn, nếu là lúc trước, đối mặt toàn bộ Khoa Học Giới, làm cho hấn Bảo An Quốc đại viện sĩ sợ hết hồn hết vía người còn thật không có.

Càng không nói đến thế tục phạm nhân, có thể hết lần này tới lần khác Lưu Nhất Minh đột nhiên xuất hiện, hành động, chương khổng thiên lời, cười Phi Điều, Đạp Không Phi Hành, bố trí trận pháp, nghịch cái Âm Dương, luyện chế đan dược các loại không thể tưởng tượng nổi cử chỉ, để cho nổi danh trong và ngoài nước học thêm khoa thiên tài khoa học gia Bảo viện sĩ cũng trợn mắt hốc mồm.

Kim thị biệt thự công xưởng bên trong, Luru Nhất Minh đang ở vận chuyển chỉ như đao minh khắc hạch tâm trận pháp thạch, đột nhiên như một cái, bên ngoài Tiểu Phụng Hoàng chiêm chiêm gọi hai tiếng, tựa hồ có ngoại giới sinh vật xâm phạm, hơn nữa không chịu Tiểu Phụng Hoàng hợp điều khiển từ xa chỉ huy.

Luru Nhất Minh đột nhiên nhớ tới một tháng trước ở lão gia tử bên trong thư phòng, tên kia tuổi trẻ nữ giáo sư giới thiệu phía tây mới nhất tuyến ngoài cùng sinh vật nghiên cứu khoa học thành quả.

"Hỗn hợp Côn Trùng hạt hệ cơ điện thống (HI-MEMS)", "MEMS" đại biểu "Hạt hệ cơ điện thống", nó là đối sinh biến hóa Côn Trùng Robot đột phá tính phát minh."

Côn Trùng thần kinh uy hiếp có thể khống chế Côn Trùng lộ tuyến, tiến vào đặc công vô pháp tiến vào cấm khu, ăn cắp tình báo, thậm chí đầu độc ám sát.

Luru Nhất Minh lạnh rên một tiếng, "Xem ra lần trước chết hai người, giáo huấn còn chưa đủ sâu sắc, đã như vậy, vậy thì giết sạch các người!"

Nhắm mắt, Luru Nhất Minh tản ra thần thức, lấy hấn làm trung tâm hướng bốn phía chậm rãi lan tràn ra, mười mét, 20 mét, 30 mét,

"Hừ! Tìm tới người."

Trước biệt thự mặt, ngoài hành lang một nơi cây Thụ giàn trồng hoa bụi rậm trong, "Vo ve!" Phiến động hai cánh một cái cực kỳ lớn chuồn chuồn nhanh nhẹn xuyên toa ở cành lá trong khe hở, hướng biệt thự bay đi.

Vừa vận bay khỏi bụi hoa, chuồn chuồn phía trên trống rỗng xuất hiện chặn ngang trong suốt phi đao, "Đâm" một tiếng, nhất đao trăm rơi.

"Lạch cạch" một tiếng, thi thể chia lìa, mất đi động lực chuồn chuồn to lớn đầu lâu chán nản rơi xuống đất, trên mặt đất toát ra năng lực, tịch nhưng bất động.

Đế Hồ Tây Vương bên ngoài phủ, thành thị nhanh chóng trên đường phố, lẳng lặng đậu sát ở nước Pháp cây ngô đồng một chiếc 58 cùng thành phố công ty dọn nhà trong xe vận tải truyền tới gầm lên giận dữ âm thanh: "Fuck. . . Fuck. . . Đáng chết!"

Nhìn 5 inch màn hình lớn bên trên đứng im hình ảnh, Adams nổi giận dị thường, đây chính là chuyên nhất từ nước Mỹ vận chuyển đến sinh hóa Côn Trùng Robot, đơn hàng chỉ phí ba chục triệu USD, vừa vận thả bay đi một cái, không tới 20 phút liền chấm dứt, làm sao không để cho chủ đạo lần hành động này Adams nổi giận.

"Lại đề cao 1. 5 Hz tuần suất, ta không tin ta Thiên Sứ Số 1 cứ như vậy tử trận. Thượng Đế nha!"

Bên người một tên mỹ nữ Côn Trùng thần kinh nghiên cứu tiến sĩ Annie mặt nhăn mặt nhăn đôi mi thanh tú, mở miệng nói: "Vô dụng, Adams, hấn đến."

Người trong xe cũng tròn to tròn mắt một dạng, trên màn ảnh xuất hiện hai chỉ mặc hắc sắc thủ công giày da nam nhân trưởng thành chân, một cái chân nâng lên "Phốc" một tiếng, toàn bộ hình ảnh biến mất, lâm vào trong một mảng bóng tối.

Bên trong xe tĩnh lặng, chỉ có nồng đậm tiếng thở.

"Fuck, rút lui! Nhanh, Bill. . ."

Người trong xe cũng hoảng, tài xế Bill một chân chân ga đến đâu, chiếc này cải trang qua công ty dọn nhà rương kiểu Xe vận tải gầm thét lùi chạy ra ngoài, biến mất ở tràn đầy ngô đồng nhanh chóng thành thị trên đường phố.

Hai bảy trên đường, một hồi mưa to tập kích, nặng nề trong màn mưa, đèn đường thành phiến thành phiến sáng lên.

Chỉ chốc lát sau, mưa to dừng lại, khí trời tiêu hết, tránh mưa mọi người rồi rít từ ven đường trong cửa hàng xuất hiện, cười đùa đùa giỡn, hưởng thụ cái này hiếm thấy mát mẻ.

Xử lý bị ướt tóc dài, lại từ xuất ra Kính mắt vải lau chùi Kính mắt Đỗ Vũ Phi mím môi cái miệng nhỏ nhắn, đánh mấy cái trên thân giọt nước.

Cước bộ nhẹ nhàng đi tới dưới tàng cây hoàng hốt đặt vào tiểu điện ma cạnh, lau chùi chỗ ngồi nước mưa, vận ra chạy điện chốt mở, "Tích giọt" tiếp tục đi ở đưa thức ăn ngoài trên đường.

Phồn hoa hai bảy đường là Dự Châu thành phố trứ danh Thương Nghiệp Nhai, cửa hàng san sát, phồn hoa dị thường, các thị dân mua sắm Thiên Đường.

Đỗ Vũ Phi cẩn thận từng li từng tí tránh né tới lui xe cộ, tan ca dòng xe chạy giống như trên thảo nguyên Dã Mã, người tranh ta đoạt, mỗi cái anh dừng về phía trước, không cam lòng lạc hậu cho dù là một giây đồng hồ.

"Này! Người đừng đi! Va chạm còn muốn đi? !"

Một người đàn ông trung niên trên thân dính đầy bùn bẩn, phần nộ từ trên mặt đất bò dậy, bắt lại liền muốn đi vòng hấn Đỗ Vũ Phi tay lái.

"Không phải là ta đừng! Là phía trước cậu trai kia treo lại xe người đuôi, nhìn một chút, cũng là cái. . .kia. . ."

Đỗ Vũ Phi về mặt ủy khuất dùng ngón tay hướng về phía trước, cậu trai kia quay đầu xem ra liếc một chút, nghe phía sau tiếng cái vã, ngược lại tăng thêm tốc độ chạy mất.

"Cái gì là cậu trai kia, chính là người từ phía sau đừng ta, người được thường tiền! Ta một cái răng cửa đừng gãy."

"Ngày mai phía trên lãnh đạo tới, ta còn muốn tiếp đãi, người đem ta răng đều đừng gãy, ngày mai ta làm sao còn tiếp đãi lãnh đạo."

Mọi người vây xem nghe một chút, thét, hóa ra còn là một gã Chính Phủ quan viên, nhìn một chút nam tử trung quy trung củ áo khoác màu đen, áo sơ mi trắng, thật đúng là trong cơ quan cán bộ trang trí.

Đỗ Vũ Phi thấy cũng là bộ dạng sợ hãi cả kinh, gấp mặt đẹp ửng đỏ, cãi: "Thúc thúc, thật không phải là ta đừng, bắt kể chuyện ta, thật là cậu trai kia. . ."

Không tới một phút, giao lộ thi hành nhiệm vụ cảnh sát giao thông tới, bắt đầu hỏi chuyện đã xảy ra, xem trung niên nam tử giấy chứng nhận về sau, gạt đầu một cái.

"Người nói không phải là người đừng, có nhân chứng sao?"

"Ta. . ." Đỗ Vũ Phi gấp đến độ mặt đẹp đỏ bừng, hướng về hai bên phải trái vây xem đám người đầu đi hỗ trợ ánh mắt.

Cảnh sát giao thông ánh mắt uy nghiêm quét nhìn một vòng, lớn tiếng nói: "Mới vừa rồi kinh qua, có người hay không nhìn thấy!"

Những người này đều là xem náo nhiệt người, lại nói lúc ấy sự tình phát sinh quá nhanh, tầm mắt hữu hạn, tất cả mọi người mờ mịt lác đầu một cái.

"Như vậy đi! Bây giờ khám một viên Gôm sứ răng, làm sao cũng phải năm ba ngàn."

"Cái gì? Cảnh sát thúc thúc, không phải là ta đừng, ta dựa vào cái gì phải thường tiền?"

Cảnh sát giao thông cùng trung niên nam tử nghe đến đó, cũng giận,

"Người làm thế nào không thừa nhận, người thái độ này, vậy cũng chỉ có đi tù tặc pháp luật! , đến lúc đó người bồi cang nhiều."

"Như người loại này đưa thức ăn ngoài, ta thấy nhiều lắm, cái nào lần không phải là cười thật nhanh làm cho người ta đánh ngã."

"Người nói một chút người cô gái này trường thật xinh đẹp, làm sao như vậy không hiểu chuyện, vô lý nhỉ?"

Đang lúc ấy thì, đột nhiên đám người phía sau truyền tới một tiếng cười khẽ âm thanh,

"Người đây là cái gì chó má Logic? ! Ta có chứng cứ chứng minh cô gái này là vô tội!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 239: Chờ Một Chút, Các Người Cũng Biết

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái điều luyện lãnh đạo thanh niên, mắt sáng ngời, chân đạp lấy sáng loáng giày da "KuaKua" đại cát bước đi tới.

Xem náo nhiệt đám người tự động nhường đường, trong chốc lát, thanh niên liền đi tới cảnh sát giao thông cùng trung niên nhân trước mặt.

"Người nghĩ người là ai? Nói thế nào?"

Tiểu cảnh sát giao thông chau mày, nghiêm mặt, căm tức nhìn thanh niên.

Thanh niên cười lạnh một tiếng, không chút hoang mang nói: "Ta? Ha ha! Ta chính là một cái phổ phổ thông thông thị dân."

"y 980 461? Tốt ta nhớ rồi người cảnh tài khoản, ta bảo đảm người rất nhanh sẽ biết nhận được một phần lễ vật."

"Người? !" Tiểu cảnh sát giao thông về mặt không phục, trợn con ngươi, hung hăng nhìn chăm chú vào thanh niên.

Thanh niên không để ý hấn, mà chính là quay đầu đi nắm cổ áo tai nghe nói nhỏ đôi câu, sau đó hướng về phía tiểu cảnh sát giao thông khoe miệng nhỏ nhỏ giờ lên, lộ ra thần bí mỉm cười.

Tiểu cảnh sát giao thông nội tâm nhất thời "Lộp bộp" xuống một cái, bốc lên lửa giận không khỏi kì diệu biến mất, thần sắc có chút kinh nghi bất định, thái độ cũng mềm mại mấy phần.

Thanh niên quay đầu nhìn chăm chú vào che niêng, đang nôn mưa trung niên nhân, lạnh rên một tiếng nói: "Người nói là cô gái này đụng vào người? Người tận mắt nhìn thấy?"

"Không phải là nàng còn có thể là ai?"

Trung niên mặc cho bùm lầy quai hàm, hung tợn nói.

"Không phải là ta, thật không phải là ta đụng. . ." Đỗ Vũ Phi đỏ lên mặt đẹp, thờ hào hển cãi.

Thanh niên khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng khoát khoát tay ngăn lại Đỗ Vũ Phi nói chuyện, theo sau đó xoay người ánh mắt sắc bén như đao phong như vậy nhìn chăm chú vào trung niên nhân nghiêm nghị nói: "Ta hỏi người có phải hay không tận mắt thấy cô gái này đụng người sao? Có phải hay không. . . Người tận mắt thấy?"

Trung niên nhân tại thanh niên hùng hổ dọa người giọng chộc tức, hấn tham gia chính trị vài chục năm, ở đơn vị trong lâu năm lâu ngày, tự nhiên nuôi liền một thân cao cao tại thượng khí thế, nơi nào bị bức này ngôn ngữ bức bách, nhất thời dùng tay chỉ thanh niên mũi, giận không kềm được quát: "ta chính là tận mắt thấy, chính là nàng đụng ta, người cho ta ngay ngo đi sang một bên, người sẽ không có việc gì, bằng không lão tử nửa phút bắt người ngồi tù!"

"Ha ha!" Thanh niên cất tiếng cười to, người ở chung quanh nghe cũng đi theo cười lên, lúc không có ai châu đầu ghé tai đường: "Người này điên đi! Làm quan không tầm thường nha! Người ta lại không phạm pháp, dựa vào cái gì bắt người ta?"

"Ta xem người này không giống nói lời điên khùng, người xem cái kia đáng điệu, tám thành là có Công An Cục thân thích hoặc là bằng hữu, không khéo thật có khả năng."

"Hảo lợi hại! Thật là uy phong nha! Người trâu vãi nha! Ta thật là sợ nha!"

Có thể nam thanh niên mãn thị hài hước mặt đi đâu có một chút xiu sợ hãi đáng vẽ, lấy điện thoại di động ra hướng về phía trung niên nhân cũng là một hồi chụp hình.

"Người làm gì? Không cho đập!"

Tiểu cảnh sát giao thông đang muốn tiến lên đến, trong túi điện thoại di động" vo ve" chấn động kịch liệt đứng lên, tiểu cảnh sát giao thông vội vàng đưa tay lấy điện thoại di động ra, một xem phía trên mã số là Trung Đội Trưởng số điện thoại di động, trong lòng cả kinh, vội vàng nghe.

"A lô ! Đội trưởng. . . ."

"Chung Minh, người làm cái gì nha! Người bây giờ là không phải là đang xử lý đồng thời tai nạn giao thông?" Trong loa truyền tới Trung Đội Trưởng tiếng rống giận, cơ hồ đánh vỡ Chung Minh màng nhĩ.

"Dạ dạ dạ! Đội trưởng, ta. . ."

"Người cái gì người? Người là xử lý như thế nào? Người ta khiếu nại cũng đánh tới Tỉnh Sở Công An Tiểu thính trưởng đi đâu. Người giờ trò quỷ gì?"

"Cục Trưởng, người không biết, tại đụng nam là cục tài chính Quách. . . ."

Dưới cảnh sát giao thông khoanh tay máy bay Microphone, công lấy sau lưng thân thể, nhỏ giọng nói.

Bên đầu điện thoại kia yên lặng xuống một cái, sau đó thanh âm trầm thấp truyền tới.

"Được, bây giờ bị đụng chính là bọn hấn cục tài chính Triệu cục trưởng cũng không được, chuyện này người nếu như không xử lý tốt, người chờ đó xử phạt đi!"

Nói xong "Ba" một tiếng, điện thoại cắt đứt.

Cho tới giờ khắc này, tiểu cảnh sát giao thông cũng là nảo tử ngu nữa cũng đã minh bạch, xem ra người nam này thanh niên bối cảnh thật đúng là không bình thường, hôm nay chính mình thật đúng là nhìn lầm.

"Ta hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút, người làm sao nửa phút để cho ta ngồi tù?"

Thanh niên một bộ lẫn vào không sợ phiền phức tình làm lớn chuyện đáng vẽ, trung niên nhân giận không kềm được, đỏ lên mặt, con ngươi toát ra Hỏa.

Không nhận được lấy điện thoại di động ra liền muốn gọi điện thoại.

"Ai, đồng chí, các người không nên ồn ào, không phải mới vừa nói người có chứng cứ sao?"

Tiểu cảnh sát giao thông mỉm cười, đến gần nam bên người thanh niên nói, thái độ thấp phần thân thiện.

"A! Nơi này, thấy không?" Thanh niên từ điện thoại di động trong video điều động mới vừa rồi Nhiếp Ảnh ghi chép.

Tiểu cảnh sát giao thông lặp đi lặp lại xem người này cung cấp video, xác định Đỗ Vũ Phi khoảng cách ngã nhào trung niên nhân còn có chừng một thước khoảng cách, cũng liền là không có khả năng là nàng đánh ngã.

Tiểu cảnh sát giao thông về mặt noãn sắc, mở miệng nói: "ừ! Căn cứ video biểu hiện, xác thực không phải là cô gái này đụng."

"Thật xin lỗi, đồng chí, ta phạm chủ quan Chủ Nghĩa Kinh Nghiệm sai lầm! Ta xin lỗi người!"

Tiểu cảnh sát giao thông hướng về phía Đỗ Vũ Phi khom lưng xin lỗi, động tác cũng muốn dứt khoát lạnh lẽ, cũng không sợ nhiều người nhìn như vậy mất mặt, thật sự là đội trưởng lời nói hù dọa hần.

"Cắt!" Vây xem đám người, rối loạn tung bừng.

Cái này làm cho tiểu cảnh sát giao thông vừa xấu hổ vừa then thùng.

Một bên trung niên nhân không cam lòng cũng lặp đi lặp lại xem video, về mặt sa sút tinh thần, lắc đầu than thở, ại! Thật là xui xẻo nha!

"Hắc! Ủ rũ đi! Mới vừa rồi phách lối đáng về đi đâu?"

"Thật đúng là lừa bịp người nhĩ? Thua thiệt người chính là làm quan, thật mẹ nó mất mặt nha!"

"Đúng vậy, đồ chơi gì, nhìn nhân mô cầu dạng. . ."

Đỗ Vũ Phi về mặt cảm kích hướng về phía người trẻ tuổi này nói lời cảm tạ.

Người tuổi trẻ làm theo không dám khinh thường, vội vàng khoát tay vừa nói không cần, sau đó đối với đang muốn đẩy khỏi đàn xe rồi đi trung niên nhân năn: "Người, đứng lại cho ta, người chàng lẽ không phải hướng cô gái này nói xin lỗi sao?"

"Đúng vậy, nói xin lỗi! Nói xin lỗi!"

Mọi người lòng đầy căm phẫn, trăm miệng một lời chỉ trích.

"Người mất mặt không mất mặt, thật cho cán bộ xấu hổ!"

"Ta đã quá xui xẻo, còn muốn thế nào? !"

Trung niên nhân nhìn chặn lại giao lộ quần chúng vây xem, che miệng về mặt không cam lòng nói.

"Người có thể không xin lỗi, nhưng ta bảo đảm người ngày mai nhất định sẽ hối hận!"

Người tuổi trẻ một đường chắc chắn, tràn đầy uy hiếp giọng nói, mới vừa rồi tiểu cảnh sát giao thông nghe điện thoại một thời trang một dạng hần đã thấy, thái độ từ đầu đến cuối tương phản, vây xem người cũng đều nhìn ra.

Trung niên nhân tự nhiên cũng nghe được, có thể thân phận của hần làm sao có thể hướng một cái phổ phòùng tiểu dân khom lưng xin lỗi đây!

"Ta còn thực sự cũng không tin!"

"Tính toán, tính toán, để cho hần đi thôi!"

Đỗ Vũ Phi không nghĩ ở trẻ nãi thời gian, còn phải cấp tốc đưa thức ăn ngoài đây!

"Cám ơn người nha!" Đỗ Vũ Phi lại lần nữa hướng về phía người tuổi trẻ khom người nói cảm tạ.

Người tuổi trẻ vội vàng né tránh một bên, khoát tay nói: "Cũng không dám, ta thật là không gánh nổi!"

...

Vào đêm sau, Phố La Vượng Thế bên trong biệt thự.

Biệt thự cửa sổ thật dày Âu thức màn vải đem bên trong phòng sáng ngời ánh đèn ngân trở, Mỹ Anh, Pháp, Đức vân vân báo người phụ trách tề tụ một Đường.

Có Viễn Đông Yêu Cơ danh xưng là Nại Mỹ Từ tự nhiên cười nói, Bách Mị bộc phát.

"Nại Mỹ Từ tiểu thư, người nói có trọng đại tình báo chia sẻ, đến đâu là cái gì?"

"Đừng nóng, chờ một chút các người cũng biết."

Dưới ánh trăng, Lưu Nhất Minh chấp tay sau lưng, đứng lặng yên ở nóc nhà lên, dưới chân hắn cách đó không xa bò hai gã gián điệp đang xem xét, trên cao nhìn xuống mặt thiết chú ý chung quanh động tĩnh, không lưu ý chút nào đến đâu, đang lúc bọn hắn đỉnh đầu chẳng biết lúc nào lại có thể đứng một người.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Toàn Diệt

Nguyệt Hoa như mặt nước rải rác, mang đến tí ti mát lạnh, tan rã vài tia ảm ý.

"Ta nghe nói Nại Mỹ Từ tiểu thư ngày hôm qua thuận lợi tiến vào Kim gia biệt thự, xem ra thu hoạch khá lớn à?"

Đứng ở Âu thức trường điều trước bàn ăn đầu Nại Mỹ Từ vũ mị cười một tiếng, cũng không phủ nhận nói: "Không tệ! Xác thực thu hoạch không ít, cho nên hôm nay mới xin mọi người đến."

Mọi người thấy cũng sẽ tâm cười một tiếng, hài hước ánh mắt nhìn về phía tư thái mê người, tướng mạo thanh thuần Nại Mỹ Từ.

Đến từ CIA Adams bùng một ly Rượu Nho, miệng một hóp rượu, nhìn chăm chăm Nại Mỹ Từ cao vút ngực, cười nói: "Vẫn còn chờ gì, bắt đầu đi!"

"Lập tức, chúng ta còn có một vị khách nhân trọng yếu."

"Người nào?"

Nại Mỹ Từ cười thần bí, mọi người tựa hồ cũng cảm nhận được một tia không giống nhau khí tức.

"Cốt kết" một tiếng, cửa mở ra, bên trong phòng ánh đèn chột tiết, một đạo quen thuộc mà lại xa lạ bóng người xuất hiện trong tầm mắt mọi người bên trong

"Tê "

Trong phòng vang lên một mảnh rút ra hơi lạnh thanh âm, xen lẫn tiếng Anh, tiếng Pháp các loại tiếng chửi rủa.

"FUCK. . . Mau rút lui. . ."

Đùng đùng một hồi loạn hưởng, bóng người đung đưa, náo loạn.

Mọi người nhận ra là Lưu Nhất Minh về sau, trong lòng kinh hãi biểu tình, khó mà nói nên lời, đơn giản là Ngũ Lô Oanh Đình, giờ phút này cũng không để ý đi hỏi người Nhật Bản là chuyện gì xảy ra? Chạy thoát thân quan trọng hơn. FUCK, người Nhật Bản bán đứng chúng ta.

Đây là một bữa rập, nếu là bữa rập, người Trung quốc nhất định làm xong toàn bộ chuẩn bị, không thể nào cho bọn hắn chạy trốn thời cơ, nhưng nhân loại bản năng cầu sinh cùng đặc công mãnh liệt ý chí lực thôi phát bọn họ liều mạng một lần.

Vì vậy nhảy cửa sổ, đoạt môn, chạy lên lầu, không phải là ít.

Adams không cam lòng móc ra cỡ nhỏ súng lục, hướng về phía Lưu Nhất Minh liền muốn khai hỏa.

"Chết!"

Lưu Nhất Minh lộ ra trắng nõn như ngọc thủ chương, hướng hư không rạch một cái, "Đâm" xé hư không tiếng the the vang đánh vỡ màng nhĩ.

Trống rỗng xuất hiện một cái sáng ngời lưỡi đao giống như đao bạch luyện như vậy vạch qua, trong nháy mắt trong phòng tiếng huyền não thanh âm biến mất, "Ừm . . . Ừm . ." Xác chết ngã quy.

Trên sàn nhà rất mau ra hiện từng cái quanh co bò sát dòng suối nhỏ, xen lẫn "Tích táp" huyết châu nhỏ xuống âm thanh.

Chỉ trong chốc lát, Nhật Mỹ Anh Pháp Đức các loại nhằm vào Luru Nhất Minh gián điệp đầu lĩnh toàn diệt.

"Chủ nhân!" Nại Mỹ Từ nom nóp lo sợ từ trên sàn nhà ngẩng đầu lên, vai cạnh không ngừng run rẩy.

Từ Luru Nhất Minh xuất hiện về sau, Nại Mỹ Từ trước tiên nằm rạp trên mặt đất, hai tay ôm đầu, một cử động cũng không dám, nhìn tận mắt những người này trong khoảnh khắc cũng là thi thể chia lìa, bỏ mình tại dị quốc.

Trong lúc này còn có chính mình hai tên thủ hạ, giờ phút này trọn to tròn mắt một dạng, trực câu câu nhìn Nại Mỹ Từ phương hướng, đồng tử từ từ tàn đi, chết không nhắm mắt.

Cái này hoặc giả cũng là đặc công tốt nhất nơi quy tụ.

"Đứng lên đi!"

Luru Nhất Minh đứng chấp tay, băng lãnh ánh mắt liếc nàng một cái.

"Vâng "

Nại Mỹ Từ toàn thân run rẩy, hàm răng chỉ run lên, sợ hãi bất định cúi đầu ở Luru Nhất Minh trước người.

Nhật Mỹ đặc công đoạn thời gian này kinh qua một loạt tình báo suu tầm cùng phân tích, chắc chắn Luru Nhất Minh có trọng đại hiềm nghi, Kim gia biệt thự kỳ quái cùng thần bí khu vực cây cỏ Dị Tượng giống nhau như đúc, thậm chí càng hơn.

Thần bí Trung Quốc Sinh Hóa Chiến Sĩ cơ hồ trong một đêm quật khởi, chiến lực có một không hai toàn cầu, không xuất thế thì thôi, vừa xuất thế đứng tại thế giới đỉnh cao nhất, làm sao không để cho Nhật Mỹ các loại Tây Phương Đại Quốc kinh hãi.

Vì thế, chết ở nhiều người, chỉ cần có thể thăm dò đi ra cho dù là một tia tình báo, đều là đáng giá.

"Đối cực trường, người người có thể động thủ."

"Cám ơn! Cám ơn! Ta thay quốc gia. . ."

Ngồi ở trong xe Dự Trung tình Quốc An Cục Cục Trưởng Đới Hiểu Húc cảm kích lời còn chưa nói hết, Luru Nhất Minh cũng đã cúp điện thoại.

Đới Hiểu Húc bắt đầu dĩ dĩ điện thoại xuống, lộ ra một nụ cười khổ, ngẫu nhiên về mặt rung một cái, về mặt hưng phấn giờ tay lên bên trong bộ đàm, trầm thấp mà mạnh mẽ hạ lệnh: "Thu lưới hành động, bắt đầu!"

Mệnh lệnh xuống một cái, các tiểu tổ đồng thời mở ra bắt hành động, yên tĩnh dưới bầu trời đêm, ngủ say mọi người không biết, ở nơi này nặng nề dưới màn đêm, còn có như vậy một đám người đang thủ hộ giải bọn họ an bình.

Đèn báo hiệu lóe lên, Phở La Vượng Thế khu biệt thự chủ xí nghiệp nhóm rối rít từ trong mộng giật mình tỉnh lại.

Đới Hiểu Húc che mũi, nhìn bên trong đại sảnh ngồn ngang, nằm một chỗ xác chết, lắc đầu thúc giục: "Người này, thật đúng là. . ."

Hoạt động gián điệp trinh sát Coco trưởng Vương Hiểu Minh nhìn đầy nhà xác chết, nội tâm lẫm lẫm, giật mình nói: "Cục Trưởng, những người này đều là tại lưỡi đao sắc bén nhất đao trảm vì hai đoạn, vết thương tròn nhẵn như gương, đây quả thực quá kinh khủng. Thật là tên kia làm?"

Đới Hiểu Húc hít mắt lại, gò má căng thẳng, không nói tiếng nào.

Vương Hiểu Minh cau mày, không cam lòng nói: "Cục Trưởng, người này quá kiêu ngạo, đơn giản là không đem chúng ta coi ra gì."

"Những người này khoa kỹ thuật người đã so sánh, tất cả đều là tiếng tăm lừng lẫy Mỹ Anh Pháp Đức giữa điệp viên đầu lĩnh, cứ như vậy chết quá đáng tiếc."

Đới Hiểu Húc ánh mắt thâm trầm, không nhanh không chậm nói: "Hắn làm như vậy, trên mặt nổi là cảnh cáo Nhật Mỹ Anh các loại nhằm vào hấn nước ngoài gián điệp, thực tế cũng đang cảnh cáo chúng ta, không nên chọc hấn, ha ha!"

"Hắn điên đi! Một mình người cũng là lợi hại đến đâu, có thể theo cơ quan quốc gia đem chống lại sao? Nửa phút hóa thành phần vụn!"

. . .

Chân Vũ bên trong căn cứ, Tàn Thắng Lợi Thiếu Tướng đã nhận được Luru Nhất Minh phát tới cảnh báo tin tức, được xưng "Thiên sứ số 1" sinh hóa Còn Trùng gián điệp đã xuất hiện ở Kim gia biệt thự.

Nếu có thể xuất hiện Kim gia biệt thự, cũng tương tự có thể xuất hiện ở trong trụ sở.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, thả bay "Thiên sứ số 1" sinh hóa Côn Trùng gián điệp hữu hiệu khoảng cách ở 5 cây số phạm vi, vượt qua phạm vi này, Côn Trùng đầu mô phỏng sinh thiên tuyến đem không chịu nhận đến đầu tín hiệu. Chỉ có thể dựa theo bên trong đưa địa mạo phân biệt trình tự tự bản thân phi hành, có thể hay không bay vào khu vực, cũng chỉ có thể Thượng Đế quyết định.

Khu vực 5 cây số trong phạm vi, đã được phân chia mấy cái khu, phái ra Điện Từ phát ra xe, không gián đoạn phát ra quá nhiều sóng điện từ, khu vực 1 cây số bên trong, chính là toàn bộ tần đoạn áp chế, bảo đảm không sơ hở tí nào.

Một nơi rừng rậm khe suối chỗ, treo nằm ở một cái cao hơn người trong bụi lau sậy Cao Chiêm cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu lên, lộ ra cây cỏ khe hở quan sát chung quanh động tĩnh, nguyên bản vốn đã ướt đầm ngoài trời tốc độ làm áo đã bốc hơi khô, Cảnh Khuyến tiếng kêu cũng càng ngày càng xa.

Cao Chiêm tâm lý mới chậm rãi để xuống, điểm mạnh một hơi thở.

Tuy nhiên trong bụi lau sậy gió thổi không lọt, Đại Thủ trời cao nhiệt độ khó nhìn, nhưng Cao Chiêm lại không thể không biết nóng, ngược lại có một cổ nhập vào cơ thể cảm giác lạnh như băng.

Nếu không phải mình dưới nước nín thở công phu lợi hại, sớm bị tuần tra Đặc Công phát hiện ra.

Trong ngực kim loại màu đen cái rương "Lạch cạch" một tiếng mở ra, đem xếp phát ra Anten mở ra, kéo duỗi. Vừa to vừa dài phát ra Anten giống như một nhánh một nhánh lau sậy một dạng giấu ở trong bụi lau sậy. Không chú ý xem vẫn đúng là phát hiện không.

Rương kim loại bên trong mở ra 5 inch màn hình lớn bên trên, đồ án lóe lên không ngừng.

"Keng" một tiếng, liên tiếp lên "Thiên Sứ Số 1"

"Quá tốt!" Cao Chiêm một tiếng trầm trầm hoan hô, mừng rỡ khôn kể xiết.

Căn cứ tín hiệu truyền thời gian tính toán, "Thiên Sứ Số 1" cách mình 3 cây số xa, đã tiến vào bên ngoài căn cứ, đã rất gần.

Chỉ cần mình hoàn thành lần này nhiệm vụ, liền có thể kiếm được ba chục triệu đô la mỹ, Cao Chiêm nhìn trên màn ảnh truyền tới rõ ràng hình ảnh, hưng phấn toàn thân run lấy bầy.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Tru Thần Kế Hoạch

Siết quyền đầu, quỹ xuống bụi lau sậy Cao Chiêm hai mắt sáng lên, hưng phấn nhìn chăm chú vào 5 inch màn ảnh lớn. Trên màn ảnh không ngừng lui về phía sau thối lui cây cỏ lá cây, màn ảnh phương xa đã có thể nhìn thấy cao vút trong mây chọc trời Cự Mộc.

Đột nhiên màn ảnh hơi rung động, trên màn ảnh bắt đầu xuất hiện màn hình văn nước hình dáng sóng quá nhiều, hơn nữa truyền ra "từ từ" tạp âm.

"Tệ hại! Tín hiệu quá nhiều!"

Cao Chiêm căng thẳng trong lòng, thấp giọng mắng thầy thuốc, nếp nhăn mi đầu, mồ hôi hột trong nháy mắt phủ đầy toàn bộ cái trán.

5 inch màn ảnh lớn trong nháy mắt phủ đầy tuyết hoa, hoàn toàn cùng "Thiên Sứ Số 1" "Mất đi liên hệ."

"FUCK!" Cao Chiêm thấp giọng mắng một tiếng, không cam lòng thu hồi Anten, khóa kỹ rương kim loại, quan sát bốn phía một cái động tĩnh, xem ra chính mình có cần phải ở hướng về sâu bên trong ẩn núp.

...

Nước Mỹ Virginia bang CIA MC Miss A cao ốc, cảnh giới trình độ là trước khi gấp mấy lần, sửa sang tòa cao ốc cũng tràn ngập một cỗ áp lực bầu không khí.

Hình tròn bàn hội nghị, hai tay vịn cái bàn CIA lão đại Blitz Cục Trưởng giận không kèm được.

"Si nhục nha! Vô cùng nhục nhã nha!"

"Điền Dã Thôn Thượng tiên sinh, người phải cho mọi người chúng ta một câu trả lời! Bởi vì người thủ hạ bán đứng, đạo đưa chúng ta đặc biệt tiểu tổ, Anh Quốc, nước Pháp, nước Đức tình báo tiểu tổ toàn quân bị diệt."

"Không tệ! Thật không nghĩ tới các người người Nhật Bản lại có thể cùng người Trung Quốc cấu kết đến đâu từng cái khởi?"

"Đây chính là trước đó chưa từng có Đại Thất Bại, tổn thất thật sự quá lớn, người phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý!"

Hạ nhân âm thanh hung hăng, bên trong phòng họp thiêu đốt một cỗ cảm giận ngút trời.

Nhật Bản Bộ trưởng tình báo quan viên Điền Dã Thôn Thượng tiên sinh chậm rãi đứng dậy, "Hô" xuống một cái, 90 độ cúi người, giữ cái tư thế này Điền Dã Thôn Thượng, vẻ mặt vẻ xấu hổ, giọng trầm thấp nói: "Thật xin lỗi, ta thật xin lỗi! Chuyện này trong chúng ta bộ cũng đang điều tra, chúng ta thật sự không thể nào hiểu được Nại Mỹ Tử, một cái xuất thân thượng tầng Chủ Lưu Xã Hội, Linh Mộc Gia Tộc hậu nhân hội phản bội Đại Hòa dân tộc."

"Đù, chúng ta không phải là tới nghe người giải bày, cái này đã không có ý nghĩa."

CIA lão đại Blitz quả quyết cắt đứt hần lời nói, đảo mắt nhìn xuống một cái, trừng mắt một đôi mắt ung, cắn răng nghiêng lợi nói: "Các người trước xem một chút cái này!"

Nói xong, trợ thủ dưới thao tác, treo tường màn hình lớn bên trên xuất hiện một bức tranh mặt.

"Răng rắc" tiếng sấm vang lên liên miên.

Sâu thăm dò đứng hẻm núi lớn, ào ào lời vân phủ đầy toàn bộ hạp cốc bầu trời.

Hòa hợp trong mây mù, một người một chim lơ lửng ở giữa không trung, người tuổi trẻ giờ lên trong tay tứ phương Đoàn Côn, Đoàn Côn đỉnh đầu, mọc đầy một đoàn bất quy tắc, dây leo xúc giác như vậy hồ quang điện.

Bởi vì màn ảnh quan hệ, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy người tuổi trẻ bóng lưng.

Giờ phút này, đứng ở trên lưng chim người tuổi trẻ miệng niệm pháp quyết, "Cửu Thiên Dẫn Lôi Quyết, Đại Thiên Hành Phạt!" Thanh âm dứt quãng kèm theo tiếng sấm mơ hồ truyền tới.

"Ừng ừng" nổ vang, "Tạp sát" một tiếng, một đạo sáng ngời thiểm điện từ trong lời vân lộ ra, bắt xuống phía dưới.

"Blitz Cục Trưởng, đây là các người CIA đập Lôi Thần điện ảnh? Bây giờ cũng không phải là tiêu khiển thời gian, chúng ta đến trả thù người Trung Quốc!"

"Không tệ! Phải lập tức, lập tức cho người Trung Quốc còn lấy màu sắc, để cho những khi da vàng đó biết chúng ta người da trắng không phải là dễ trêu."

"NO. . . NO, đây cũng không phải là Hollywood điện ảnh, đây là phát sinh ở Trung Quốc Côn Lôn Sơn bầu trời chuyện thật, là chúng ta đặc công thật vất vả từ Trung Quốc Viện Khoa Học nơi nào tiêu phí 100 triệu đô la mỹ mua."

"Blitz tiên sinh, người nói là thật?"

"Ta đối với Thượng Đế thề, ta lời muốn nói đều là thật."

Blitz giờ tay lên, vẻ mặt ngưng trọng vô cùng, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn mọi người.

"Người trẻ tuổi này kinh qua kỹ thuật nhân viên so sánh, xác định cũng là Kim Nhất Minh không thể nghi ngờ."

"Mà chi biến dị Cự Đầu cũng giống vậy tại xác định, cũng là Kim gia hậu viện Tiểu Phượng Hoàng."

Nếu như Lưu Nhất Minh từ đó lời nói, cũng phải kinh sợ cùng người Mỹ cường đại tình báo thu góp năng lực, không hổ là thế giới số một cường quốc, Địa Cầu bá chủ.

"Trời ạ! Thượng Đế đang làm gì vậy? Tại sao phải giao phó cho một cái Người da vàng như thế siêu phạm nhập thánh năng lực?" Thay thế M nữ sĩ đến Blair kinh ngạc tròn to con người màu xanh lam một dạng, không thể tin nhìn Dẫn Lôi hạ phạm Lưu Nhất Minh đáng người.

Blitz lắc đầu một cái, hướng về phía xi xào bàn tán mọi người nói: "Được, các tiên sinh, hình thức đã không bình thường nghiêm trọng, chúng ta người da trắng phải đoàn kết lại."

"Chư vị còn nhớ sáu năm trước" Tru Thần kế hoạch" đi ah!"

Cái gọi là "Tru Thần kế hoạch" bởi vì mười năm trước, thiên địa phát sinh dị biến, toàn cầu các nơi đều có dị tượng phát sinh.

Như vậy đào tạo (tạo nên) một nhóm "Dị Năng Giả", Bắc Âu Băng Đảo thượng cổ lão người Viking đời sau cuộc so tài sóng Á trong một đêm ủng có thần kỳ Không Băng năng lực. Nhất niệm chi gian có thể mang quanh thân 3m trong phạm vi vạn vật cũng đông thành tượng đá, mà tự thân cũng không ngại. Vào nước không chìm, nhập Hỏa không đốt.

Germanic khu vực Bildt, tại đã ngoại bị lôi điện đánh trúng, may mắn còn sống, sau khi tỉnh lại phản mà thu được Không Lôi năng lực, tay không triệu hoán thiểm điện hạ giới. Có thể nói hiện đại bản "Lôi Thần Thor", chỉ là không có "Lôi Thần Chi Chùy" mà thôi.

Dị Năng Giả không ngừng xuất hiện ở các nơi, đã từng đưa tới một hồi thế giới tính khủng hoảng, sau đó Vatican Giáo Hoàng tự mình ra mặt, phát biểu nói chuyện, tuyên bố những người này đều là Thượng Đế sử giả, đưa tới một nhóm lớn tín đồ cuồng nhiệt triều bái.

Sau đó, những dị năng giả này cũng lặng yên không một tiếng động mất tích, trong nhân thế lại cũng không có bọn họ tin tức.

Dân chúng tầm thường nơi nào biết trong này nội tình, thật sự có dị năng giả đang không có lớn mạnh trước khi, đều bị Chính Phủ liên hợp Giáo Đình cho giam giữ đến đâu phòng thí nghiệm, làm khoa học nghiên cứu, lần hành động này xưng là "Tru Thần hành động".

Đáng tiếc, kinh qua thành thiên thượng vạn khoa học thí nghiệm, khoa học gia từ đầu đến cuối không có hiểu rõ bọn họ năng lực là thể nào sinh ra, vạn hành cơ lý vậy là cái gì.

Mặc dù không có lấy làm cho người khác phần chấn nghiên cứu khoa học thành quả, nhưng cũng coi như hiểu rõ một chút, Địa Cầu, cổ xưa này tinh cầu, xa không phải là mọi người cho tới nay cho là đơn giản như vậy.

Phòng thí nghiệm cũng không dám thả bọn họ đi ra ngoài, vừa lấy trộm không đi bọn họ Dị Năng, lại sợ bọn họ đi ra ngoài cùng Chính Phủ đối nghịch, bởi vậy một mực giam giữ lòng đất, có Giáo Hoàng phái người trông chừng. Mỗi ngày trải qua lạy Thượng Đế, ý muốn giáo hóa bọn họ thành là chân chính Thượng Đế sử giả.

"Blitz Cục Trưởng, ý người là?"

Blitz nheo lại một đôi mắt ưng, rãnh ngang dọc mặt hiện lên hiện ra vẻ dữ tợn nụ cười.

"Người trẻ tuổi này chắc là Trung Quốc Dị Năng Giả, chúng ta Tru Thần kế hoạch, đổ vào người Trung Quốc."

"Không, hẳn không xứng làm vì Thần Sứ giải, người Trung Quốc không tin ngưỡng Thượng Đế, bọn họ là một đám không có linh hồn con trùng đáng thương, chúng ta người da trắng coi như Thượng Đế con dân, có nghĩa vụ là hơn Đế diệt trừ tên ác ma này."

Kim gia bên trong biệt thự, Lưu Nhất Minh vẫn còn đang tăng giờ làm việc mình khắc hạch tâm trận pháp thạch, nhất định phải tăng nhanh Tụ Linh Trận kiến thiết tốc độ, thời gian ko chờ ta, Lưu Nhất Minh mơ hồ cảm giác trong thiên địa có một cỗ khí tức nguy hiểm đang từ từ đến gần chính mình.

Đây là tới tự thần thức bản năng cảm ứng, cho tới bây giờ cũng không có phạm sai lầm qua, ở cái kia Tiên Hiệp Thế Giới trong, dựa vào loại bản năng này cảm ứng tránh qua bao nhiêu lần nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242: Thanh Liên Thành Thục

Cuối tuần, xưởng ép dầu ngô hẻm, Kim Đầu môn Huyền Ngư Tử dẫn lấy thủ hạ đệ tử ở trong đình viện đình đình đương đương, Đào Hàm chôn trận pháp thạch.

Quế Hoa Thụ dưới, bên cạnh cái bàn đá, Lâm Giai Di làm theo ngồi ở Vương Tú cầm bên người, lấy lòng hỗ trợ chọn món ăn, chuẩn bị hôm nay xưởng bếp tiểu thể hiện tài năng. Nàng Tân Học một đạo sườn xào chua ngọt, chuẩn bị hôm nay lấy ra làm cho tương lai bà bà vui vẻ.

Chung quanh nhai phường hàng xóm cũ nhóm nhìn thấy Nhất Minh trở lại, cũng xúm lại, cười cười nói nói.

Lưu Nhất Minh các loại Huyền Ngư Tử bố trí tốt về sau, sau cùng lấp vào hạch tâm trận pháp thạch, lần này Trận Tâm thạch, so với thường ngày bất đồng, so với trước kia lực lớn một chút, phía trên nhiều xuống một cái lỗm, Huyền Ngư Tử cũng không biết có tác dụng gì.

Lưu Nhất Minh đưa tay vào ngực, xuất ra một quả Hoàng Long ngọc bài, đầu ngón tay nhẹ một chút rút vào một luồng ý thức, sau đó "Từ" một tiếng, cắm vào Trần Tâm thạch trong rãnh, một đạo sáng ngời ánh sáng đột nhiên hiện lên.

"Tụ Linh Trận" đã bắt đầu sử dụng, toàn bộ trong đình viện mọi người đều cảm giác dưới chân hơi hơi chấn động một cái, một hồi khí lưu quét qua, đem sân nhỏ nguyên lai không khí quét sạch hết sạch, ngẫu nhiên một cổ không khí mát mẻ từ dưới chân hiện lên, ngửi vào một cái, thẩm tâm nhuận phổi, não thanh mắt sáng, toàn thân thư sướng.

Hạch tâm trận pháp trong đá, "Vo ve" tốc độ cao chuyển động, đạo đạo quang hoa theo từ trước khắc họa tốt đường vân Bốn Lưu không ngừng, trong khoảnh khắc, ánh sáng như hoa tăng mạnh, lộ vẻ nhưng đã làm là siêu cấp Tụ Linh Trận một cái tiết điểm kết nối với toàn bộ Internet.

Chốc lát về sau, luồng ánh sáng dễ chịu mới dần dần biến mất đến bên trong trận tâm thạch.

Hoàng Long ngọc lên mình khắc một đạo sát trận, thông qua liên đường liên tiếp, Lưu Nhất Minh thậm chí không cần đích thân tới, tọa trấn Kim gia biệt thự, liền tùy thời có thể cảm giác được nơi này tình huống, một khi gặp nguy hiểm, Hoàng Long ngọc phía trên sát trận đem tự phát khởi động, diệt sát người xâm lăng.

Từ lúc có người theo dõi chính mình, đến mấy ngày trước, chính mình diệt sát mơ ước chính mình Tây Phương Đại Quốc gián điệp tổ chức về sau, Lưu Nhất Minh liền khuyên lão mục cùng cậu cùng với biểu muội qua Kim gia biệt thự ở, thế nhưng lão mục nhớ nhưng nơi ở cũ, nói thế nào cũng không muốn qua. Nàng không đi, cậu cùng biểu muội tự nhiên không muốn đi.

Xưởng ép dầu ngô hém mặc dù nói có Quốc An Cục người âm thầm bảo hộ, nhưng cuối cùng là ngoại nhân, hơn nữa trình độ nào đó có giám thị hiềm nghi.

Theo Lưu Nhất Minh thực lực không ngừng tăng lên, chính hắn cũng không dám nói phía sau sẽ như thế nào? Có thể hay không cùng ban ngành liên quan xích mích, những thứ này Lưu Nhất Minh không thể không cân nhắc, buộc lòng phải gấp rút bố trí dưới trận pháp, lấy bảo đảm thân nhân không ngại.

"Anh, cái này cùng trong Đạo Quán là một dạng sao?" Vương Tiểu Khả dò cái đầu, con mắt lóe sáng tinh tinh, thần thần bí bí hỏi.

Lưu Nhất Minh gạt đầu một cái, ngẫu nhiên thấp giọng nói: "Không nên đối với bên ngoài nói nha!"

"Ta biết, ta lại không ngốc!"

Vương Tiểu Khả đệm lên mũi chân, quệt mồm, vui rạo rức sáng giọng.

Lưu Nhất Minh không muốn khoa trương, không muốn cho lão mục đưa tới không cần thiết phiền toái, cái này đình viện nho nhỏ cất giữ chính mình hơn hai mươi năm trí nhớ, trưởng thành quỹ tích cũng ở lại chỗ này.

Bất quá theo Tụ Linh Trận bắt đầu sử dụng, vạn vật khí hội tụ ở này, không đơn thuần bồi bổ người, còn nảy sinh vạn vật, sau này đình viện Quế Hoa Thụ, bồ đào, hoa hoa thảo thảo các loại nhất định sẽ kinh ngạc đến ngây người hàng xóm láng giềng.

"Từ từ" rau xào âm thanh, mùi thơm xông vào mũi xương sườn vị từ phòng bếp tràn ra, phiêu tán ở trong đình viện.

Lâm Giai Di Sát có chuyện bao bọc khăn trùm đầu, buộc lên khăn choàng làm bếp, mang tay áo bộ, hiển nhiên một quả ở nhà tiểu tức phụ.

Vương Tiểu Khả về mặt như tên trộm về mặt, từ phòng bếp đi tới, tới gần đến Lưu Nhất Minh bên cạnh, nhỏ giọng cười nói: "Anh, chị dâu ta đây là sớm thượng cung nha!"

"Phốc!"

Tất cả mọi người tại chọc cười, Vương Tú cầm một bên đứng lên, một bên mắng: "Người u! Cũng không biết qua ban vội vàng, nàng một cái thiên kim đại tiểu thư lúc nào xuống nhà bếp, không được, ta phải nhìn một chút, chớ đem phòng trọ điểm."

"Ha ha!"

"Lão cô, chị dâu ta nàng không quan tâm ta hỗ trợ. . ."

Lần này trở lại, Lưu Nhất Minh còn đưa cho cậu Vương Đại Lôi cùng biểu muội Vương Tiểu Khả mỗi người một quả ngọc Điều Trụy, bên trong bên trong đưa một quả sơ cấp phù lục, coi như là dùng để phòng thân.

Những thứ này dùng phòng thân phù lục Điều Trụy, chế tác thập phần đơn giản, cũng phí không Lưu Nhất Minh bao nhiêu tinh lực, bây giờ lại Kim thị tập đoàn uy danh hiển hách, đến cũng không có ai dám không được tự nhiên ở thân nhân bằng hữu phiền toái.

Nhưng bây giờ tình thế so sánh phức tạp, chính mình cho Chân Vũ chiến đội làm huấn luyện viên, luyện chế Bồi Nguyên Đan, Thối Thệ Đan, truyền thụ Huyền Thiên Tâm Pháp chờ một chút, dính lú tới quốc gia đối kháng chiến lược tăng diện.

Cái này quyết định tương lai quốc gia gia đình so sánh thực lực, trực tiếp quyết định sau này quốc gia ở trên quốc tế địa vị.

Có thể nói là danh tiếng trên đỉnh sóng, chính mình không thể không phòng ngừa chu đáo, làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Kim gia bên trong biệt thự, Tào Văn Bản chính bọn hắn cũng sắp Huyền Thiên Tâm Pháp pháp môn khẩu quyết truyền thụ cho bọn họ, cùng Phan Đại Vi bọn họ một dạng, bây giờ thấp nhất cũng đạt tới Luyện Khí Nhị Trọng. Chính mình phải thành lập chính mình thường quy vũ trang lực lượng.

Dù sao mình không thể nào một mực ở lại Kim gia biệt thự, nếu như tự có một ngày tu luyện đại thành, Phi Thăng Thượng Giới, chính mình phải lưu lại đạo thống, bảo vệ Kim thị tập đoàn lợi ích, bảo hộ thân nhân bằng hữu không chịu khi dễ.

Như thế vội vã, nháy mắt liền tới tháng.

Kim gia biệt thự phòng bị sâm nghiêm, Hạc Dương Tử sư huynh đệ cũng bị gọi về biệt thự, kể cả Húc Dương đạo nhân ở bên trong, ba cái Hóa Cảnh Đại Tông Sư Cao Thủ tọa trấn.

Bên trong tĩnh thất, ánh sáng như hoa tăng mạnh, Từ Khí hòa hợp, ngàn năm Thanh Liên Tử đã mang thai sinh dục thành thực, mỗi cái đầy đặn êm dịu, lớn như trứng gà. Kiện hàng thanh sắc vô ngoài từ từ phai màu, từ từ biến thành màu nâu đen. Quả thật bên trong tĩnh thất tràn ngập một cỗ say lòng người thoang thoang.

Theo thời gian đưa đẩy, bên ngoài da đen đang co rúc lại, nứt ra Tri Chu Vồng khe hở, tí ti tinh quang từ nứt ra trong cái khe bắn ra.

Lưu Nhất Minh quả quyết xuất thủ, vung tay lên hái Kim Liên Tử, đem hai quả bỏ vào chứa linh khí trong bình ngọc bồi bổ, còn sót lại một quả, há miệng ra nuốt vào trong bụng.

"Thanh Liên Đế Thể" là chỗ ở mình tông môn Tiên Cấp Trần Tông tuyệt học, sau khi tu luyện thành có thể thoát thai hoá cốt, có thể thiên nhiên lấy được Thanh Liên Tử tạo ra đến Thủy hệ, Mộc hệ Đạo Tính.

Bất luận một loại nào Mộc hệ đạo pháp cùng Thủy hệ đạo pháp cũng hạ bút thành văn, tùy tâm sở dục, tùy ý thi triển ra.

"Thanh Liên Đế Thể" đệ nhất tầng, có thể giúp tu luyện giả ngưng Kết Kim Đan, bước vào Tiên Thiên cảnh giới, đây cũng là tiến vào Tiên Thiên cảnh giới một con đường tắt, sau đó Đan Hóa Thanh Liên, dừng đường ở trong khí hải, có thể trường không trong phạm vi nhất định Thủy hệ cùng Mộc hệ hết thảy sinh vật.

Lúc này tu luyện giả thân thể kinh qua cải tạo về sau, sẽ biến thành Tiên Thiên Chi Thể, mượn Thanh Liên gia trì, thân thể và thiên địa vạn vật hòa hợp sánh ngang tại "Đạo Thể". Thọ nguyên cùng sinh mệnh lực là phổ thông Tiên Thiên tu sĩ không chỉ gấp mười lần.

Đạo Thể lại phân vì Tiên Thiên Đạo Thể cùng Hậu Thiên Đạo Thể, giống như Lưu Nhất Minh như vậy kinh qua trước đây tích tụ tu luyện mà thành đều thuộc về "Hậu Thiên Đạo Thể".

Về phần Tiên Thiên Đạo Thể, Tiên Hiệp Thế Giới trong không có, chẳng qua là tông môn trong điển tịch có ghi lại, đây chính là trong hỗn độn tạo ra đến Thần Linh.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 243: Thanh Liên Trường Sinh Pháp

"Xì..."

Tròn như trứng gà, đầy áp kinh người Thủy Mộc Đạo Tính Thanh Liên Tử lơ lửng ở Lưu Nhất Minh Đan Điền Khí Hải lên, quay tròn tốc độ cao xoay tròn.

Từng tia từng sợi liên dịch ở "Thanh Liên Trường Sinh Pháp" dưới sự thúc giục, bị câu dẫn ra.

Vừa mới dẫn động đi ra, "Àm!" Khí Hải bên trong liền vén lên sóng to gió lớn.

Tiến vào Hậu Thiên "Ngọc Cốt cảnh" thân thể cũng chịu đựng không được này cỗ trùng kích, bên ngoài thân mớ hồ nổ tung đạo đạo huyết ngân, xương cốt cơ hồ muốn tan vỡ.

"Thôi động "

Lưu Nhất Minh gầm nhẹ một tiếng, tiếp tục vận chuyển "Thanh Liên Trường Sinh Pháp", màu trắng sợi tơ hình dáng liên dịch lại lần nữa bóc ra, rơi xuống trong khí hải.

Lại là một hồi sóng to gió lớn, "Răng rắc" "Kéo kẹt chi" tiếng xương gãy nổ vang một mảnh.

Màu trắng quần áo luyện công nhất thời xâm nhiễm thành Huyết Y, toàn thân khớp xương từng khúc cắt ra, Lưu Nhất Minh cắn răng, cưỡng ép vận khí đem sôi trào máu nóng áp phục đi xuống.

Cho dù khớp xương đã đứt, vẫn tư thế ngồi bất biến, hoàn toàn là dùng khí treo duy trì ngồi xếp bằng nhập định tư thế.

Muốn thành "Đạo Thể", phải nhập Tiên Thiên cảnh giới.

Muốn vào "Tiên Thiên cảnh giới", phải nắm giữ Đạo Tính, cùng đạo phù hợp, thân thiết mới có thể.

Mà Thanh Liên Tử bản thân thì bao hàm Thủy Mộc hai đại Đạo Tính, bởi vậy đây là Lưu Nhất Minh bước vào Tiên Thiên cảnh giới tốt nhất một cơ hội, nếu như lần này thất bại, cho dù trong tay mình còn có hai quả Thanh Liên Tử, nhưng lúc đó, sở thụ đến khó khăn là lần đầu tiên không chỉ gấp mấy lần.

Trong chốc lát, cũng là ba canh giờ mà qua, Lưu Nhất Minh toàn thân gân mạch đứt đoạn, trong cơ thể duy có khí mạch đang lưu chuyển không ngừng, dồi dào Thủy Mộc Đạo Tính linh khí một lần lại một khắp chà xát toàn bộ cơ thể.

Lượng lớn Thủy, Mộc Đạo tính xâm nhập toàn thân, mà chỉ là Lưu Nhất Minh tách không tới một tầng Thanh Liên Tử được.

Thanh Liên Tử ẩn chứa có cửu tầng Đạo Tính, có thể cung ứng Lưu Nhất Minh luyện chi "Thanh Liên Trường Sinh Pháp" đại thành cảnh giới cần Đạo Tính.

Lưu Nhất Minh đau cũng khoải lạc lầy, tuy nhiên gân cốt đứt đoạn, nhưng cả người ngược lại cảm nhận được trước đó chưa từng có sáng khoái, phẳng phát dục hòa trọng sinh.

Loại cảm giác này phẳng phát cũng là nuốt thượng phẩm linh dược một dạng nguyên lai luyện chế sơ cấp Bồi Nguyên Đan đã dùng hết, bên trong biệt thự Golf sân cỏ lên trống trở được liệu trân quý, ở Tụ Linh Trại cùng Thanh Liên liên hợp thôi hóa dưới, đã tạo ra đến linh tính, đã thành công chuyển là sơ cấp linh dược.

Trận trận linh mùi thuốc hấp dẫn càng nhiều Phi Cầm Tẩu Thú từ đằng xa chạy tới, trong biệt thự cơ hồ thành Vườn Bách Thú, điều thú nhiều, để cho người thám phục, tuy nhiên số lượng đông đảo, nhưng lại không có chút nào loạn, ngược lại ngay ngắn có thứ tự.

Lưu Nhất Minh tự nhiên biết đó là bởi vì "Tiểu Phượng Hoàng" duyên cớ, có cái này "Bách Điều Chi Vương" tọa trấn, có thể nói Động Vật Giới Đế Vương, ai dám sai phạm, nửa phút tại Tiểu Phượng Hoàng giết chết, thậm chí không cần nó tự mình động móng, tự có một đám tân thu Hồ Báo chó săn bọn tiểu đệ làm dùm.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, Lưu Nhất Minh không ăn không uống, không nhúc nhích toàn lực luyện hóa Thanh Liên Tử tàn mát ra Đạo Tính.

Đạo nhất chính là một cái tháng, bên ngoài vẫn khí trời bốc hơi lên, người tuy nhiên khó chịu, nhưng thực vật lại tiến vào trong một năm điển cuồng nhất sinh thời kì dài, Kim gia bên trong biệt thự Cự Mộc hoa cỏ tiến thêm nhập một vòng mới bạo nổ trưởng giai đoạn, đây là thực vật giới sinh mệnh cuồng hoan.

Bên trong tinh thất, nguyên lai Thanh Liên Tử đã tách hết 1 phần 3, cũng chính là tiêu phí thời gian một tháng, Lưu Nhất Minh mới luyện hóa 1 phần 3 Đạo Tính, tuy nhiên nhìn rất chậm, nhưng một khi thành công tiến vào Tiên Thiên cảnh giới, cùng đạo phù hợp về sau, luyện hóa tốc độ là bây giờ gấp mấy lần.

Lúc này Lưu Nhất Minh dưới người trầm tích đi ra một tầng hắc sắc vật chất, đây chính là tại Thanh Liên Linh Dịch chà xát đi ra trước đây tích tụ tạp chất, toàn bộ bên ngoài thân bao gồm ngũ quan cũng thấm vào ra một tầng hắc sắc bạc mờ.

Toàn thân gân cốt ở thời gian một tháng bên trong đã được gây dựng lại ba lần, Lưu Nhất Minh cũng kinh nghiệm từng trải ba lần như địa ngục hành hạ, nhưng đối với tâm chặc như bàn thạch Lưu Nhất Minh mà nói, cái này không coi vào đâu.

Kim gia bên trong biệt thự, cảnh giới trình độ một chút cũng không có buông lỏng, Lưu Nhất Minh trước khi bế quan, đều đã giao phó xong.

Lâm Giai Di thời gian một tháng đến vô số lần, mỗi một lần đều là an an tĩnh tĩnh ngồi ở tinh thất bên ngoài, ngây ngô một hồi mới rời khỏi.

Đã biến thành soái ca Bàn Tử cũng tới mấy lần, hần bây giờ không biết rõ làm sao làm cho, lại có thể cùng giảm béo thành công Dương Xuân Hoa mất đi mỡ lại, quan hệ mập mờ.

Về phần Đỗ Vũ Phi vẫn là tuế nguyệt yên ổn, tuy nhiên Lưu Nhất Minh cho nàng nhấn lại muốn bế quan một đoạn thời gian, lấy nàng vắng lặng cao ngạo tính tình, cho tới bây giờ cũng sẽ không chủ động cùng Lưu Nhất Minh liên hệ, thời gian càng lâu, nội tâm oán khí liên trầm tích càng dày đặc.

...

Long Hồ Sơn, Bán Sơn thung lũng, Cỗ Tùng dưới tàng cây, bên cạnh cái bàn đá một bên, đoàn đoàn vây ngồi năm sáu tên vào núi tu hành Đạo Nhân

đang ở thượng thức trà Luận Đạo.

Bên cạnh bọn họ còn đứng mấy cái tiểu đạo đồng, chính là một mặt sùng bái về mặt nhìn đang đang đọc diễn văn một tên đạo trưởng.

"Du Huyền đạo hữu, như như lời người nói, Trường Sinh Đạo quán quán chủ lại là một cái bất quá hơn hai mươi tuổi Tiểu Đạo Hữu?"

Về mặt về khác biệt nói chuyện là một gã hơn năm mươi tuổi Long hồ Quan Thanh Mộc Đạo Trưởng, râu nhanh nhẹn, hai mắt tinh quang ngậm chứa, đang khi nói chuyện, thần thái không kèm chế được.

"Ha ha! Thanh Mộc đạo huynh cũng chó có coi thường, nghe nói vị kia đã bước vào Đại Tông Sư Cảnh Giới."

Nói chuyện Du Huyền đạo trưởng, đồng dạng cũng là hơn năm mươi tuổi, hần xuất gia cùng nam Vô Đang, mấy năm này ly khai Danh Sơn Đại Xuyên, kết giao Ân Sĩ Cao Nhân, làm đàm luận đạo, ngược lại cũng phi thường cao hứng.

Trong tay nắm một cán gỗ lê trượng, cấp trên chề lên treo một cái tróc sơn Hồng Bì Hồ Lô, ngay cả là ngồi xuống, cũng chưa từng rời thân thể.

"Ha ha! Du Huyền đạo trưởng cũng thật là biết nói đùa, hơn hai mươi tuổi Đại Tông Sư, các người tu đạo mấy chục năm, đông qua xuân tới, cũng nhìn một chút chạm tới Hóa Cảnh ngưỡng cửa. . ."

"Đúng nha! Ta cũng không tin, nếu là hai mươi mấy tuổi là có thể bước nhập Hóa Cảnh, vậy bọn ta như vậy tuổi đã cao há chẳng phải là sống đến chó trên người?"

Bên cạnh cái bàn đá chur vị đạo trưởng đều lắc đầu, kiên quyết không tin Du Huyền nói.

Du Huyền đạo trưởng cũng không nóng giận, vẫn là cười ha hả, không chút hoang mang từ gỗ lê trượng lên gỡ xuống Hồng Bì Hồ Lô, nhỏ ra cái nút gỗ, nhất thời một cỗ thanh u hương thơm phiêu tán đi ra.

Mọi người cánh mũi khẽ động, mỗi người nổi lên nghi ngờ, không chớp mắt nhìn chăm chăm Du Huyền đạo trưởng động tác.

Chỉ thấy Du Huyền đạo trưởng tay phải cảm lên hồ lô, tay trái vén lên ống tay áo, từng cái một cho các vị đang ngồi đạo hữu trong ly trà đưa lên một giọt dịch thể.

Một giọt rơi vào, Thủy Khí hòa hợp, dâng lên rung động. Trộn trộn thoang thoang xông vào mũi. Để cho người không tránh khỏi miệng lưỡi sinh tân, lòng ngứa ngáy khó nhịn.

"Đây là cái gì?"

Du Huyền cười thần bí, mở miệng nói: "Chư vị nếm một chút, nhìn một chút theo mới vừa rồi vị đạo có gì khác biệt?"

"Xỉ..." Sau khi uống xong xanh Mộc Đạo Trưởng nhất thời ánh mắt sáng lên, về mặt về kinh sợ, bật thốt lên: "Đây là vật gì, lại có thể ẩn chứa kinh người như vậy Sinh Mệnh Nguyên Khí?"

"Ha ha! Đây bất quá là người ta Trường Sinh Đạo quán chiêu đãi khách quý nước trà."

Du Huyền vén lấy râu, về mặt nụ cười nhàn nhạt nói.

"Cái gì? Du Huyền đạo huynh Pháp Lữ Tài Địa rất lợi hại đầy đủ mà! Ta nghe nói Trường Sinh Đạo quán khách quý cũng phải cần tiêu phí một triệu mới có tại Đạo Quán chiêu đãi tư cách."

Sau lưng một người tuổi còn trẻ đạo sĩ giật mình nói.

Du Huyền khoát khoát tay, lắc đầu thờ dài nói: "Ta nơi nào có nhiều tiền như vậy! Đây là ta một sư huynh ở bên trong một nhà Đạo Quán đảm nhiệm tọa quán chấp sự, thỉnh thoảng từ chỗ của hắn lấy được người khác uống còn lại ngum nước trà mà thôi."

"Cái gì ngum nước. . . Trà ?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 244: Long Hồ Sơn Chúng Đạo Luận Đàm

Nghe được Du Huyền đạo trưởng nói ngụm nước trà về sau, mấy vị đạo trưởng "Ây. . ." Giống như bị người bóp cổ đồng dạng con người cũng sắp lòi ra, sân xem liú lười trừng mắt Du Huyền đạo trưởng.

Mà đối diện ngậm lấy miệng, lại phẩm phẩm mùi vị Thanh Mộc đạo trưởng, trên mặt vẻ kinh ngạc lặng lẽ giấu, cười ha hả nói: "Du Huyền đạo hữu nói đùa, như thế nguyên khí mười phần trà ngon há có thể là ngụm nước trà? Ngay cả là ngụm nước trà ta cũng không ngại, có thể hay không tại ban thường một ly?"

"Đúng đúng đúng" hần mấy vị đạo hữu nhiều cuồng cuồng cái gì cũng không nói giờ ly lên, vừa lấp liếm, vẻ mặt nụ cười.

Du Huyền đạo trưởng tay vuốt râu, lạnh nhạt cười nói: "Còn dư lại không có mấy, xin lỗi!"

"Ta ngày mai sẽ phải lên đường qua Trường Sinh Đạo quán tham gia khảo hạch, chư vị có ý mong lời nói, cũng có thể cùng đi."

Thanh Mộc đạo trưởng lược hơi nhíu mày, khác biệt hỏi "Khảo hạch? Cái gì khảo hạch?"

"Trường Sinh Đạo quán mỗi nhà chi nhánh thiết trí tọa quán ba gã, một tên chính tọa quán, hai gã phó tọa quán, có... khác tạp dịch mấy tên. Phụ trách duy trì Đạo Quán thường ngày vận hành cùng bên trong quán trật tự không bị phá hư!"

Thanh Mộc đạo trưởng thấy cùng hần mấy vị hai mắt nhìn nhau một cái, khẽ mỉm cười nói: "Cái này há chẳng phải là cho Trường Sinh Đạo quán làm thuê sao?"

"Làm thuê thì như thế nào? Mới vừa rồi Linh Trà hiệu quả như thế nào, tất cả mọi người nếm được."

"Đạo Quán bên trong bố trí có ăn cấp Âm Dương Tảo Hóa đại trận, uy danh đã Tứ Hải đều biết, hiện tại Thiên Hạ người tu đạo không khỏi đổ xô vào, vì cầu đến một cái tiến vào quán danh ngạch sứ đầu mở trán, các người mọi người vẫn còn ở nơi này đốt đuốc đọc sách, tiêu hao tuế nguyệt sao?"

"Du Huyền đạo trưởng lời này là thật?"

Mấy cái đoan trang Đạo Nhân cũng không kiềm chế được nữa, rồi rít mở lời hỏi đạo.

Bọn họ ở lâu rừng sâu núi thẳm, chưa bao giờ hỏi tới chuyện thế tục, tuy nhiên thường cách một đoạn thời gian cũng có đệ tử vào núi đưa một ít hoa quả rau xanh, thỉnh thoảng cũng sẽ đàm luận dưới núi phát sinh truyền thuyết ít ai biết đến chuyện lý thú.

Đã từng nghe nói qua gần nhất tại Trung Nguyên Đại Địa Dự Châu thành phố đột nhiên xuất hiện một nhà Trường Sinh Đạo quán, đánh Đạo giáo chiêu bài, chữa bệnh phát tài, mỗi ngày nước chảy đều tại triệu, chữa khỏi vô số bệnh phong thấp người.

Ở nơi này chút ít nhất tâm tu đạo vùng hẻo lánh người nghe tới, chẳng qua chỉ là Đạo Môn bên trong bại loại, biết chút ít y thuật, xuống núi giả danh lừa bịp, Tụ Liễm tiền tài, như vậy hành động, sâu vì bọn họ thật sự bất xi. Phần lớn thấy, cũng liền cười một tiếng chỉ, cho dù danh tiếng lại hiển lộ chính là, cũng cũng không thêm để ý.

Bởi vì dựa theo bọn họ kinh nghiệm, không tới ba năm năm thứ năm, tất nhiên lộ ra dấu hiệu thất bại, kết quả đều có thể đoán được. Không ngoài là bị Đạo giáo hiệp hội xóa tên, người phụ trách sau cùng rơi vào cái lang keng ở tù kết quả.

Nhưng hôm nay thấy Du Huyền đạo huynh lời nói, lại uống hần Linh Trà, cho dù trước khi 100% không tin, bây giờ cũng giao động, không vì cái gì khác, có thể một ngày uống như vậy một ly trà cũng đã đủ.

"Các người có biết" Côn Lôn Song Dương" hai vị Đại Tông Sư? Bây giờ cũng nhập Trường Sinh Đạo Quán môn hạ, làm Tả Hữu Hộ Pháp."

"Cái gì? Đây là thật?"

Mấy vị đạo trưởng "Đằng" xuống một cái đứng dậy, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chăm chăm Du Huyền đạo trưởng hai mắt, nhìn hần có hay không nói láo?

"Côn Lôn Song Dương" uy danh hiển hách tại tu luyện giới nhưng là truyền kỳ như vậy tồn tại, sư huynh đệ hai cái cùng bước nhập Hóa Cảnh Tông Sư chi cảnh, cái này tại tu luyện giới nhưng là kỳ văn. Bình thường một cái tông môn có thể ra một cái Tông Sư cũng là Đoạt Thiên đại khí vận, trong vòng trăm năm là không có khả năng xuất hiện một tên Tông Sư.

"Thiên chân vạn xác!"

Du Huyền đạo trưởng thần sắc trang trọng, chắc chắn đáp.

"Ta cũng vậy nhận được Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng lời mời, đi trước Trường Sinh Đạo quán tham gia khảo hạch, hy vọng có thể thuận lợi tiến vào Trường Sinh Đạo quán, cho dù là làm một tên tạp dịch, ta cũng nguyện ý."

"Hơn nữa, chỉ cần tại Trường Sinh Đạo quán làm đủ ba năm, kinh qua khảo hạch về sau liền có thể Trường Sinh Môn, tu luyện trường sinh đạo pháp, thọ nguyên vô cùng."

Du Huyền đạo trưởng nói tới chỗ này, trên mặt không khỏi lộ ra ngóng trông vẻ, đủ thấy Trường Sinh Đạo Quán đối với hấn sức hấp dẫn bao lớn.

"Thiên hạ người tu đạo đếm không hết, Trường Sinh Đạo quán cần nhiều người như vậy sao?"

Một cái rõ ràng biết một chút tình huống tuổi trẻ đạo sĩ đi lên trước, đề nghị hỏi.

"Người xem đến có một đoạn thời gian không có xuống núi, bây giờ Trường Sinh Đạo quán lại mới mở 10 nhà Đạo Quán chi nhánh, ta nghe Quách đạo hữu nói, Trường Sinh Đạo quán muốn tại năm hoàn thành cả nước liên tảo, đến lúc đó đâu chỉ Bách Gia tiệm."

Thanh Mộc đạo trưởng xen vào nói: "Du Huyền đạo huynh, tốt như vậy sự tình, người bình thường cũng cái gì của mình đều là quý, giữ bí mật không nói, đạo huynh làm sao như thế khẳng định?"

"Ha ha "

Du Huyền đạo trưởng ngửa đầu cười một tiếng, chậm rãi nói: "Ta làm như vậy, tự có ta chỗ tốt!"

...

Ở phía xa không ai chú ý, đứng lặng hồi lâu một cái nhẹ nhàng Hán Phục nam tử, đem mấy cái này đạo trưởng lời nói thấy một chữ không bỏ sót.

Sau khi nghe xong, hé miệng cười một tiếng, chẳng qua chỉ là một bầy kiến hôi a.

Về phần "Côn Lôn Song Dương" như vậy Hóa Cảnh Tông Sư, mình đã thu phục sáu vị.

Về phần Trường Sinh Đạo quán cái gì hơn hai mươi tuổi Hóa Cảnh Tông Sư, Lương Nhất Tiểu cũng không để ở trong lòng. Nhưng lại đối với tự lại thiên linh địa khí trận pháp cảm thấy hứng thú, tuy nhiên hấn không cho là cái này đục ngẫu không khí cùng cần cỗi trên đất có thể tạo ra linh khí, nhưng mở mang kiến thức một chút tình huống bên ngoài cũng tốt.

Nguyên lai Lương Nhất Tiểu từ lúc Côn Lôn Sơn một lời không hợp diệt sát Vạn Thần Cung Đạo Nhân về sau, đối với Hạ Giới Tu Luyện Giới đạo sĩ khệt mũi coi thường, thật sự là không ngờ yếu, hấn đã có thể tận lực tương tượng Hạ Giới tu sĩ thực lực thấp nhỏ, nhưng cũng vạn vạn không nghĩ đến là như thế thấp kém, để cho hấn quá thất vọng.

Theo Côn Lôn Sơn một đường đông dưới, nhân gian phồn hoa so sánh với Thượng Giới thật to bất đồng, nữ lộ bấp đui, rêu rao khắp nơi, thật là nhân tâm suy đồi, thoái hóa đạo đức.

Nhưng cũng để cho hấn mở ra nhãn giới, Lương Nhất Tiểu kiến thức một phen về sau, ngược lại càng thích.

Hấn một thân Hán Phục trang trí, lược phát ra mũ nón, phong lưu phóng khoáng, khí chất xuất chúng, đến mỗi một chỗ, cũng dẫn động đầy phở mỹ phụ nữ xuân tâm mạnh động.

Đêm Ngự trăm nữ, thâu đêm suốt sáng, Kim Thương không bán, lưu lại uy danh hiển hách.

Hương xa Bảo Mã (BMW), Biệt thự Hào Trạch, mỹ nữ vờn quanh, tiền tài dùng mãi không hết.

Qua nhất thành, tai họa nhất thành, tạo thành bao nhiêu hạnh phúc mỹ mãn gia đình hôn nhân tan vỡ, chia rẽ bao nhiêu người mới cùng người cũ.

Cái này tiêu dao thời gian, để cho Lương Nhất Tiểu nảy sinh ra dự định ở lại tại nhân gian cảm giác!

Đoạn thời gian này, hấn với cái thế giới này hiểu biết càng sâu sắc hơn.

Biết Liên Hợp Quốc tồn tại, biết Mỹ đế quốc, Nhật Bản Thương lão sư, cũng biết trên cái thế giới này có phi cơ đại pháo đạn đạo, còn có nguy hiểm Luyện Khí Sĩ Hạch Võ tồn tại.

Về phần Chính Phủ Tổ Chức kết cấu cùng Thượng Giới thế tục Triều Đình cũng không có bao nhiêu khác nhau, chẳng qua là Hạ Giới Tu Đạo Sĩ suy bại không chịu nổi, sức ảnh hưởng cơ hồ không có. Bởi vậy trong quan phủ các cấp chỉ huy hộ tống đại sư không thấy một cái.

Đạo Môn suy vi, cũng đã gần tại cái thế giới này mọi người quên mất, hoàn toàn ở vào tình trạng.

"Trường Sinh Môn, này nhân gian trừ ta Lương Nhất Tiểu, còn có người thứ hai có Trường Sinh Đạo Quán sao?"

"Cái này cần cỗi thổ địa, muốn Trường Sinh Đạo Quán, không khác nào nói chuyện viễn vông, ngay cả ta đều làm không được đến, Hạ Giới dễ như người tu đạo liền càng không làm được."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 245: Chiếm Đoạt Đạo Quán

Bắc Tân thành phố, khỏe mạnh đường Trường Sinh Đạo cửa quán trước, người người nhón nháo, phi thường náo nhiệt, đây là Trường Sinh Đạo quán tại Địa Thị lên thứ mười sáu nhà chi nhánh.

Bắc Tân thành phố là khoảng cách Dự Châu thành phố sắp tới cách xa hai trăm dặm một cái trung đẳng thành thị, ở vào siêu cấp "Tụ Linh Trận" một cái không thể thiếu tiết điểm lên.

Tọa quán chức do phục vụ mấy tháng Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng đảm nhiệm, hẳn đã từ trước khi khí kinh trung kỳ, đột phá đến khí kinh hậu kỳ, hiện nay tại hướng đại viên mãn đỉnh phong bước vào.

Hai gã phó tọa quán lại có Lạc Bắc Mang Sơn Thượng Thanh Cung làm huấn luyện viên Triệu Ngọc Thần cùng Hạ Thanh Cung Trương Tín Minh Đạo trưởng, hai người thực lực cũng không yếu, đều là khí kinh trung kỳ, cũng là Quách đạo trưởng hảo hữu chí giao.

Rộn rịp trên đường phố, lái tới số chiếc Mercedes-Benz BMW xe sang trọng.

"Sur Công, phía trước cũng là Trường Sinh Đạo quán."

Bắc Tân thành phố Ngự Long Dưỡng Sinh Quán quán chủ Sài Phi Long vẻ mặt cung kính thấp giọng nói, bên trong xe ngồi hai gã tóc bạc mặt hồng hào lão đạo thấy, gật đầu một cái, cửa xe đã sớm tại xe phía sau chiếc xuống các đại hán áo đen mở ra.

Hai người xuống xe, đi nhanh hai bước, đi tới trung gian một chiếc xe sang trọng cạnh, thần thái rất là cung kính, tự mình mở cửa xe.

"Thượng Sư!"

Bên trong xe ngọc thụ lâm phong Lương Nhất Tiểu hơi hơi giương đôi mắt, đứng dậy đi xuống xe, hít mắt lại nhìn xa xa Trường Sinh Đạo quán bầu trời ngưng kết không rời Nhân Uân Tử Khí, khoảng cách gần càng có thể rõ ràng cảm thụ bốn phía vạn vật khí lưu động, trong mắt lần đầu tiên lộ ra vẻ kinh dị.

"Đây là Tụ Linh Trận?!"

"Thượng Sư! Tụ Linh Trận là cái gì?"

Theo sát cái này bên cạnh hẳn hai cái lão đạo dừng xem tuổi đã cao, nhưng đối với tuổi trẻ Lương Nhất Tiểu lại hết sức cung kính.

"Các người không hiểu, cái này Tụ Linh Trận chính là Thượng Giới Đại Tông Môn phái mới có thể nắm giữ trận pháp, mượn trận pháp oai có thể triệu hoán, giam giữ trong phạm vi nhất định thiên địa linh khí, trận trong linh khí mức độ đậm đặc là ngoại giới thập bội trở lên."

"Hì! Lại có bá đạo như vậy trận pháp? Thượng Sư ý là Trường Sinh Đạo quán Quán Trưởng cũng là đến tự Thượng Giới?"

Đứng ở bên trái lão đạo là tới từ Cửu Hoa Sơn Quách Minh khôi, còn sống lưu hậu thế Tông Sư một trong. Bên phải là tới từ Thương Châu Quách Tử Bình, đồng dạng cũng là Hóa Cảnh Tông Sư, hai người nguyên bản vô khiên vô quái, vô dục vô cầu, nhân cư cùng rừng sâu núi thẳm bên trong, không màng thế sự.

Lại trước sau tại Lương Nhất Tiểu cảm giác được, dùng thực lực thuyết phục bọn họ, lại dùng trường sinh đạo pháp dụ dỗ bọn họ, để cho bọn họ thành tâm thành ý đi theo mình làm côn đồ.

Đoạn thời gian này, Lương Nhất Tiểu du lịch nhân gian, thăm dò cái thế giới này ẩn tàng cao thủ, hẳn nghĩ rất đơn giản, nếu ta đến từ Thượng Giới, nắm giữ siêu phẩm thoát tục pháp thuật, mà Nhân Gian Đế Vương có quá mệt mỏi, sao không nhất thống Hoa Hạ Tu Luyện Giới, thành lập được chính mình đạo thống.

"Cái này không đúng nha! Chúng ta đồ đệ nghe được tin tức là này Tiểu tử chính là bản xứ Dự Trung người, Kim thị tập đoàn tương lai người đứng đầu."

Lương Nhất Tiểu khẽ mỉm cười, khẽ giơ lên cằm, hít mắt nói: "Vậy nói rõ hẳn là như vậy được cho giới truyền thừa hữu duyên nhân, như cùng người nhóm lời muốn nói mười năm trước Thiên Địa Dị Biến một dạng."

"Đi!"

Hai cái lão đạo giương tay một cái, "Phản phạt" một tiếng, bên người đồ đệ, đồ tôn cùng nhất bang các đại hán áo đen ủa lên, cường ép đẩy ra xếp hàng

đám người, trong chớp mắt, đã thông một con đường đến.

Tại xô đẩy lối đi thị dân tức giận, xem bọn họ trợn mắt, giận mà không dám nói gì.

Cửa loạn tượng sớm bị Đạo Quán người bên trong nhìn thấy, lập khắc liền có người thông báo tọa quán Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng ba người bọn họ biết được.

Ba gã tọa quán thấy liếc mắt nhìn nhau, mắt lộ ra vẻ đùa cợt, bật cười không dứt.

"Đi, nhìn một chút cái... kia không có mắt, lại dám đến Trường Sinh Đạo quán gây chuyện?"

Từ lúc Lưu Nhất Minh tru sát chứng quả bạch cốt cảnh Nhất Đăng sư, lại một kiếm chém chết Bạch Vân Quan Tĩnh Không lão hòa thượng cùng Nguyệt Hoa sư thái về sau, đêm đó mọi người vây xem đối với Lưu Nhất Minh giống như Thiên Nhân đồng dạng sùng kính, quả quyết Trường Sinh Đạo quán, cam tâm tình nguyện bị điều động.

Cũng không cảm thấy mất mặt, ngược lại để làm Trường Sinh Đạo quán một phần tử vì vinh diệu, cho dù Lưu Nhất Minh thỉnh thoảng đến Đạo Quán thì sát uống trà dùng qua lý đều bị bọn họ giành nhau mua, người người cũng theo theo bảo bối dường như cất giấu vật quý giá.

Đạo Quán trong công tác nhân viên căn bản không ngăn được bọn họ, trong khoảnh khắc, Lương Nhất Tiểu bọn họ đã xông vào Đạo Quán bên trong đại sảnh.

"Đứng lại! Các ngươi người nào?"

"Hắc! Sài Phi Long hóa ra là người, làm sao mời nhiều người như vậy, muốn làm gì?"

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng đại khái quét bọn họ liếc một chút, chỉ nhận ra đứng ở bên cạnh Sài Phi Long. Mọi người không quen biết bất cứ ai, mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng, đặc biệt là bọn họ đứng vị cùng thần thái, Sài Phi Long coi như dẫn đầu lại có thể chỉ dám đứng ở lớn nhất dựa vào duyên vị trí, thấy Quách đạo trưởng lời nói nhếch miệng mỉm cười, cũng không đáp nói.

Trung gian vị này mặc Hán Phục, một bộ danh sĩ trang trí, thần thái không kém chế được, cao cao tại thượng nhãn quang quan sát chính mình, này điều bộ phận phát hân là trên trời Thần Linh một dạng cái này làm cho hắn rất lợi hại không thoải mái.

"Ngươi là người phụ trách?"

Cao Lãnh giọng, mang theo âm thanh nổi hiệu lời nói phảng phất là từ phía chân trời truyền tới.

"Ngươi là ai?"

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng cau mày, nhìn cái này quái dị nam tử.

"Cần rồi! Làm sao nói chuyện với Thượng Sư?" Một cỗ bức người uy áp từ Thượng Thanh Cung làm huấn luyện viên Triệu Ngọc Thần trên thân tản mát ra, để cho Quách đạo trưởng không khỏi lui về phía sau hai bước, giật mình hô: "Hóa Cảnh người là Tông Sư?!"

Lương Nhất Tiểu nhẹ nhàng khoát tay, ngăn lại Triệu Ngọc Thần, ánh mắt hồ hững nhìn Quách đạo trưởng, lấy không nghi ngờ gì nữa giọng: "Bắt đầu từ hôm nay, nơi này quy ta sở hữu!"

Nói xong, không nhìn tới Ngũ Lôi Oanh Đình, ngay người như phồng Quách đạo trưởng đồng ý, thẳng đi vào bên trong qua.

"Hắc! Đứng lại!"

Quách đạo trưởng nội tâm vén lên sóng to gió lớn, trợn to tròn mắt một dạng, hồng hộc trực tuyến thô khí, bản năng liền muốn ngăn chặn.

Lời nói vừa ra miệng, Lương Nhất Tiểu lạnh rên một tiếng, nửa bước Tiên Thiên cảnh uy áp như núi lớn từ trên trời hạ xuống.

"Phốc thông phốc thông"

Trong phòng khách quy xuống một mảnh, Đạo Quán người bên trong cũng chịu đựng không được cỗ uy áp này, người người cũng run rẩy, toàn thân mồ hôi tuôn như nước.

Quách đạo trưởng cắn răng, hai tay chống địa, vận chuyển nội khí, "Này!" Một tiếng trong giây lát phát lực, muốn tránh thoát trói buộc từ mặt đất đứng lên.

Cái này nói dễ vậy sao, song phương thực lực chênh lệch quá nhiều khác xa, cho dù Quách đạo trưởng dùng hết khí lực cũng đừng mơ tưởng đứng lên.

"Hừ!"

Thấy như vậy một màn Lương Nhất Tiểu quả quyết tăng thêm uy áp, lạnh rên một tiếng về sau, liền nghe "Tạt sát" một tiếng, gắng sức gãy giữa Quách đạo trưởng xương bánh chè đứt gãy, máu thoát cái nổi bão bắn ra.

"Quách huynh, không thể chống cự tốc độ báo cho Đại sư biết được mới được."

Giống vậy quỹ dưới đất phó tọa quán Triệu Ngọc Thần cùng Trương Tín mình hai người đồng thời lên tiếng khuyên giải đạo.

Đã tiến vào trận tâm Lương Nhất Tiểu cúi đầu nhìn dưới chân Dương Chi Ngọc Trận Tâm thạch, tự lẩm bẩm: "Quả nhiên là Tụ Linh Trận! Thật là Tụ Linh Trận!"

"Hơn nữa trận này tâm trong đá lại có thuần chủng linh khí làm năng lượng, hì!"

Thăm dò đến Trận Tâm thạch có linh khí về sau, Lương Nhất Tiểu rung động trong lòng biểu tình có thể tưởng tượng được, hẳn vẫn cho rằng Hạ Giới căn cỗi, không thể nào tạo ra linh khí, du lịch thời gian dài như vậy, như vậy địa phương về sau, càng đốc định mũi không thể nào có linh khí.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Đạo Thể Thành

Khoanh chân ngồi xuống Lương Nhất Tiểu hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm hai mắt, bắt đầu tập luyện Ân Tiên Cốc Tâm Pháp Khẩu Quyết "Linh lên Luyện Khí Quyết", hút linh khí hiệu suất mặc dù không có Lưu Nhất Minh "Hư Không Luyện Khí Quyết" cao hiệu, nhưng đối với Đạo Môn hiện có Thái Khí Luyện Khí pháp môn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái trên trời, một cái dưới.

Chỉ là một hô hấp giữa, Tụ Linh Trận khu hạch tâm vạn vật khí cũng đã bị nuốt hết 3 phần 10.

Tại phía xa Kim gia biệt thự Lưu Nhất Minh trong nháy mắt liền cảm giác được dị thường, thần thức nhất động, liền xác định là tiết điểm kia xảy ra vấn đề.

Sở hữu chi nhánh bố trí Tụ Linh Trận đều theo theo giống vậy cách thức, mỗi thời mỗi khắc thu thập, thua đưa tới vạn vật khí đều là định số.

Trong lúc bất chợt, từ Bắc Tân thành phố tiết điểm thua đưa tới linh khí xuất hiện dần dần ngã xuống, tự nhiên đưa tới Lưu Nhất Minh chú ý.

Xuất hiện loại tình huống này, không ngoài hai loại, một loại là chi nhánh tọa quán người trong có người đột phá, thoáng cái hút đại lượng tinh khí. Loại thứ hai, đơn giản cũng là Ngoại Dịch xâm phạm, có cao thủ chiếm đoạt linh khí.

Nhưng là, hiện nay chính mình đang đứng ở nguy cấp, Thanh Liên Tử đệ nhất tầng còn dư lại ba phần chi không có luyện hóa xong, bây giờ quyết không thể dừng lại, bằng không công dã tràng.

Tỉnh thất bên ngoài, nhận được tin tức Tùng Dương Tử truyền âm cho sư huynh Hạc Dương Tử.

"Sư huynh, làm sao bây giờ?"

"Đại sư bế quan trước đã thông báo, phát sinh bất cứ chuyện gì cũng không nên quá nhiều hấn, hay là chờ một chút lại nói."

Hạc Dương Tử mất lộ ra tinh quang, chắc chắn nói.

"Đây sư huynh, bằng không ta đi qua nhìn một chút tình huống?"

Tùng Dương Tử nếp nhăn mi đầu, không cam lòng nói.

Hạc Dương Tử nghĩ ngợi xuống một cái, lắc đầu một cái nói: "Không được, Đại sư lần này bế quan không phải chuyện đùa, chúng ta nhất định phải làm tốt hộ pháp công tác, cho dù bên ngoài Thiên Tháp Địa Hầm thì như thế nào, một khi Đại sư xuất quan, hết thảy yêu ma quỷ quái, cũng sẽ quét một cái sạch."

Hạc Dương Tử xem ra đối với Lưu Nhất Minh lòng tin mười phần, đối với Lưu Nhất Minh sùng bái đã tăng lên đến tín ngưỡng độ cao, kiên định không có khả năng lung lay.

Tùng Dương Tử hưng hăng khê cần răng, thấp giọng mắng: "Được rồi! Lại để cho bọn họ ngông cuồng nhất thời. Hừ!"

.....

Bắc thị trường mới Sinh Đạo bên trong quán Lương Nhất Tiểu thở ra một hơi dài, chậm rãi thật lỏi đi hai mắt, ngậm lấy miệng, lẩm bầm lời nói: "Cái này vạn vật khí tuy nhiên đuổi theo Giới Linh khí vô pháp như nhau, nhưng bên trong ở trong chứa dư thừa Sinh Mệnh Nguyên Khí, đối với thân thể con người là đại bổ chi vật, nếu có thể dùng thời gian dài, định có thể tinh tiến đạo hạnh."

Nghĩ tới đây, Lương Nhất Tiểu vừa nhấc mắt, mắt lộ ra hai đạo tinh quang, lấy hần nhãn quang tự nhiên nhìn ra nơi này chính là một cái tiểu trấn, bên trong khảm nạm có hướng dẫn trận pháp, thông qua Địa mạch cùng lòng đất chôn thiết lập trận pháp thạch, đem cái này vạn vật khí chuyển vận đến Dự Châu thành phố trong đại trấn.

"Xem ra cái này Lưu Nhất Minh mưu đồ không nhỏ nhĩ! ? Hần đây là lấy Trung Tiểu Tự Linh Trấn bố cục Cửu Châu, xây dựng siêu cấp Tự Linh Trấn tốc độ nha!"

Cái này ở thượng giới là không thể tưởng tượng chuyện, Thượng Giới tuy nhiên địa bàn không ít, động lòng người miệng cũng không ít, các nơi linh khí nồng nặc bảo địa đều có tất cả lớn nhỏ tông môn chiếm cứ.

Nếu muốn đem các nơi Tự Linh Trấn linh khí toàn bộ tập hợp tại một nơi, cái này là không có khả năng hoàn thành sự tình, nhưng này tại hạ giới lại căn bản không phải vấn đề.

Bên người hộ pháp Cửu Hoa Sơn Quách Minh khôi ngô ngạo, chấp tay nói: "Thượng Sư! Cái...kia Lưu Nhất Minh theo thăm dò được đến tin tức, hẳn lại có thể cũng là Tông Sư chi cảnh?"

"Hừ! Này có thể nào?"

Lương Nhất Tiểu mặt lộ vẻ khinh thường, thần thái bộc lộ ra ngoài rất ý tứ rõ ràng, hai người các người cái cũng là trên đời ít có Hóa Cảnh Tông Sư cũng không phải là ngoan ngoãn làm thủ hạ ta, an tiền mã hậu ra sức sao?

Hai người bọn họ tự nhiên nhìn ra, trăm tuổi tuổi tác, cái gì không nhìn thấu, không thể không biết lúng túng, ngược lại mỉm cười nói: "Đúng đúng đúng, hẳn tuy nhiên thực lực kém xa Thượng Sư, nhưng hẳn là con cháu Mâu Đồ Gia Tộc Tam Đại, Kim Lão gia tử cháu trai ruột, bối cảnh không tầm thường nha!"

Hai người ý là Lưu Nhất Minh cũng không phải là tầm thường dân chúng, có thể tùy ý dẫn đo, tùy ý chém chết, Lưu Nhất Minh nếu như chết, thượng tầng nhất định sẽ chấn động, nhất định sẽ liệt vào đỉnh cấp đại án lâm, đến lúc đó, bọn họ nhưng chính là cùng chấn quốc gia là địch, cho đến lúc này kết quả coi như khó liệu.

Nói cho cùng bọn họ đi theo Lương Nhất Tiểu là vì trường sinh cửu thị, làm nhanh thần tiên sống, tiêu dao trong thiên địa, cũng không phải là đối địch với quốc gia.

Chủ yếu vẫn là thực lực bọn họ còn không đạt tới coi rẻ nhân gian tất cả quyền thế Đế Vương mức độ, thực lực quyết định người ở cái thế giới này địa vị.

"Ừ! Ta biết."

Lương Nhất Tiểu hé miệng cười một tiếng, hẳn hiểu được cái thế giới này quyền lực bố cục, biện pháp tốt nhất cũng là thu phục Lưu Nhất Minh làm chính mình người hầu tiểu đệ, giống như Quách Minh khôi ngô bọn họ sáu vị Hóa Cảnh Tông Sư một dạng.

Lời như vậy, chẳng những lớn mạnh chính mình uy danh cùng thế lực, còn có thể ăn cắp siêu cấp Tự Linh Trấn tạo hóa, thật sự là nhất cử lưỡng tiện.

Bắc Tân thành phố Ngự Long Đường Sinh Quán quán chủ Sài Phi Long cẩn thận từng li từng tí khua thân tới, nâng điện thoại di động, đưa cho Cửu Hoa Sơn Quách Minh khôi nói: "Sư Công! Đây chính là cái...kia Lưu Nhất Minh tâm hình!"

Chờ đến Lương Nhất Tiểu nhìn thấy Lưu Nhất Minh tâm hình về sau, tâm thần chấn động mạnh một cái, thoáng cái nhớ tới Triều Vân tông Tư Đồ Phó giao phó cho hắn tôn từ Tư Đồ Liệt chuyện báo thù.

"Hí! Người này không phải là sát hại Tư Đồ Liệt người kia sao?"

"Chẳng lẽ, không thể nào? !"

Lương Nhất Tiểu rộng rãi ngẩng đầu lên, hai mắt bắn ra hai đạo tinh quang, bức thị Quách Minh khôi hai người nhanh lên cúi đầu, nom nóp lo sợ, vẻ mặt vẻ sợ hãi.

"Các người xác định Lưu Nhất Minh chỉ là Tông Sư chi cảnh? !"

Quách Minh khôi hai người hai mắt nhìn nhau một cái, cắn răng chấp tay nói: "Thượng Sư, căn cứ chúng ta nghe được tin tức, hẳn là tân tân Tông Sư!"

Lương Nhất Tiểu thấy hip mắt mờ mắt, nội tâm nghĩ ngợi không dứt.

"Nếu như là lời như vậy, Tư Đồ Liệt thật là chết có chút oan uổng!"

Hắn vẫn cho là Tư Đồ Phó là đang dối gạt chính mình, cho dù là đêm ngày đó ghi âm và ghi hình khắc sâu tại không trung làm cho mình xem, trong lòng của hắn cũng là không tin, Hạ Giới về sau, kiến thức một phen bọn họ trong miệng cái gọi là "Hóa Cảnh Tông Sư" thực lực, cái gọi là đỉnh cấp người tu đạo cũng không gì hơn cái này, càng thêm kiên định trong lòng của hắn cái nhìn.

"Vậy chỉ có một loại khả năng, Tư Đồ Liệt thông qua không gian thông đạo lúc bị thương thể muốn so với chính mình còn nghiêm trọng hơn hơn không khéo Liệu Thương Đan Dược cũng chôn vùi ở trong đường hầm, Hạ Giới linh khí linh dược đều không, đưa đến hắn một mực vô pháp khôi phục, lúc này mới bị Lưu Nhất Minh chém chết!"

"Không tệ! Nhất định là như vậy, giải thích như vậy liền đúng."

...

"Hô!"

Thanh Liên Từ tầng ngoài nhất sau cùng một luồng liên dịch tại bóc ra, rơi xuống tại quả nhiên hiện ra Bích Thanh sắc Đan Điền Khí Hải bên trong, theo lẽ thường thì một hồi sóng to gió lớn, Cự Lăng Thao Thiên, cộ rủa Lưu Nhất Minh cơ thể.

Lưu Nhất Minh bây giờ thân thể đã thoải luyện hơn trăm lần, đứt thành từng khúc về sau, lại liên tiếp đoạn cốt trọng sinh, tiếp theo tại đứt gãy, lại trọng sinh, chu nhi phục thủy, tuần hoàn không ngừng, trên mặt đất chế tạo đã kết một tầng thật dày dơ bẩn.

Rộng thùng thình quần áo luyện công tại đã chấn động thành toái phế, rơi là tả trên đất, Lưu Nhất Minh trần truồng ngồi xếp bằng trên mặt đất, da thịt trắng nõn như lúc sơ sinh em bé, trong suốt tỏa sáng, tản ra một tầng vàng sáng mỏng lung, thần bí vô cùng.

"Ông!" Một tiếng.

Bên trong phòng dị hương xông vào mũi, Lưu Nhất Minh dưới người sinh trưởng ra một đóa Bạch Sắc Liên Hoa, làm nổi lấy Lưu Nhất Minh giống như Thánh Nhân lâm thế, chung quanh tất cả lớn nhỏ liên hoa không ngừng dài ra, lóe lên điểm một cái lộng lẫy, tản ra say lòng người thoang thoang.

Bên ngoài phòng, ngồi xếp bằng mà làm, vì Lưu Nhất Minh hộ pháp cho phép Dương đạo trưởng, Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử ba người, tại đột nhiên xuất hiện ở trên mặt đóa đóa liên hoa cho kinh ngạc đến ngây người, trợn to tròn mắt một dạng, không thể tin nhìn một màn này.

Chốc lát, bỗng dưng có từng ly từng tí Cam Lộ hạ xuống, phiêu bay là tả, bay là tả, Tùng Dương Tử ngẩng đầu lên, là lưới, tiếp lấy một giọt Cam Lộ, ngậm lấy miệng nếm một chút, không kìm lòng được kinh hô,

"Địa Dũng Kim Liên! Trên trời rơi xuống Cam Lộ, Đại sư luyện thành Đạo Thể!"

Bực này thiên địa dị tượng, nói rõ Lưu Nhất Minh tạp chất đã được loại trừ không chút tạp chất, thành công nhét vào Đạo Tính, cùng đạo thân thiết phù hợp, tại Thiên Đạo công nhận về sau, mới có bực này Thiên Tượng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 247: Chung Quy Người Cũng Rời Đi

"Oa . A . ."

Kim gia bên trong biệt thự kêu la om sòm, loạn cả một đoàn, người người đều bị trước mắt kỳ quái kinh ngạc đến ngây người.

Kim Liên sinh mà diệt, diệt mà sinh, sinh sôi không ngừng, tích tí tách Cam Lộ phiêu rơi xuống dưới, phàm là tại thêm đến, không khỏi là tinh thần rung một cái, nguyên khí đầy đặn, thần thái sáng láng.

Trong khoảnh khắc, kỳ quái tái sinh, không biết tên tiểu thảo cây nhỏ, đất bằng phẳng quay ra hiện, mắt thường có thể thấy rõ ràng trắng nõn căn tu ngo ngậy, trong chốc lát liền vừa được cao hơn một mét.

Cành lá xanh nhạt thật giống như muốn chảy ra dầu đến, toàn thân óng ánh trong suốt, lóe lên lấp lăm lăm lộng lẫy.

Sàn nhà, vách tường, Ghế xô-pha khắp nơi sinh ra Cỏ non, cây nhỏ nảy mầm. Cũng là lão gia tử ngũ trư thích nhất cây mây ghế nằm lại có thể cũng phát

ra xanh mằm, toàn thân bích lục, tản ra trận trận thoang thoảng.

Bên trong thư phòng, lão gia tử đang ở tập trung tinh thần múa bút vẩy mực, mô tả chính là lần trước qua Lạc Hà cốc cảnh sắc, tạo hình kỳ lạ lôm chôm quái thạch, bên trong cốc khe suối róc rách, bên bờ trong khe đá không biết tên hoa cỏ trái rộng.

Lão gia tử nâng lên bút, tại trên nghiên mực mân mân, mới vừa phải tiếp tục bút rơi đến.

"A!"

Chỉ thấy vẽ lên trong khe đá hoa cỏ từ trên tuyến chỉ "Sưu sưu" đi lên lời nói, cuối cùng, còn nở hoa, lúc lắc a na đáng người.

Vẽ lên khe suối "Ào ào" tiếng nước chảy, trong khoảnh khắc từ tranh sơn dầu lên chảy ra.

Một mực chảy tới trên sàn nhà, ngấm ướt lão gia tử hai chân lúc, lão gia tử mới từ trong khiếp sợ giật mình tỉnh lại.

"A!" Một tiếng nói nhảy cồm lên rất cao.

Bên trong tĩnh thất, cánh tay thô dây leo mọc đầy vách tường sàn nhà, xúc giác xuyên thấu qua khe cửa duyên triển đến trong hành lang, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ mọc đầy toàn bộ biệt thự. Đây là một hệ sinh vật cuồng hoan.

Lưu Nhất Minh đã tiến vào Thái Cực cảnh, miệng mũi chỗ không có chút nào khí lưu dừng động, toàn bộ tâm thần rủ xuống đến Đan Điền Khí Hải trong

Mặc dù nhưng đã thành công nhét vào Thủy Mộc hai loại Đạo Tinh, cơ thể cũng đã cải tạo không sai biệt lắm, nhưng Đan Điền Khí Hải trong còn cần tạo ra Kim Đan mới có thể. Bằng không Thủy Mộc Đạo Tinh vô sở y phụ, lâu ngày, tất nhiên giải tán.

"Hô "

Lưu Nhất Minh chậm rãi mở ra Bích Thanh sắc hai mắt, ánh mắt đùng đưa mênh mông hàm chứa kinh người Thủy Mộc khí, chậm rãi thở ra một hơi

"Hô" bên trong tĩnh thất hoa cỏ dây leo ứng tiếng tới, nằm rạp trên mặt đất.

"Thanh Liên Đế Thể quá khó khăn luyện, không hổ là sánh ngang Thương Long Bá Thể cực phẩm thân thể. Nội thị trên đan điền khoảng không Thanh Liên Tử, còn có bát tạng không có luyện hóa hết, như địa ngục ma luyện chính mình chỉ đi bước đầu tiên.

Bây giờ trọng yếu là ngưng kết ra Kim Đan đến, không Kết Đan ngưng tụ Đạo Tinh, căn bản là bước không vào Tiên Thiên cảnh.

" Thanh Liên Linh Dịch, giúp ta!"

Lưu Nhất Minh tâm niệm nhất động, Hồ Phách trong đá Bích Thanh sắc Linh Dịch giống như Long Hấp Thủy một dạng ngưng tụ thành một đạo nhỏ như du ty đường nước rơi vào Lưu Nhất Minh trong miệng.

...

Bắc thị trưởng mới Sinh Đạo quán, nguyên lai Trường Sinh Đạo quán người toàn bộ tại đuổi ra ngoài, đã băng bó thạch cao Quách đạo trưởng oán hận ngồi lên xe lăn, tại Bắc Mang Sơn Thượng Thanh Cung làm huấn luyện viên Triệu Ngọc Thần dưới sự thôi thúc, nhìn cửa mặc hắc sắc Ngự Long Đường Sinh đồng phục làm việc hai gã nam tử, hung hăng phun nhất khẩu.

"Vô lượng Thiên Tôn, khinh người quá đáng. . . Khinh người quá đáng. . ."

Ngày hôm qua, Quách đạo trưởng mất thấy địch chẳng qua sau đó, liền cho Hữu Hộ Pháp Tùng Dương Tử băng bó cầu viện điện thoại, đáng tiếc nói: Biết rõ, lại không nói tiếp, Tả Hộ Pháp cũng không có giao phó phải nên làm như thế nào!

Về sau, mọi người đề nghị báo cảnh sát xử lý, cảnh sát đến, xem video thật không thể tin, người khác vừa không có băng bó Quách đạo trưởng, không khỏi kì diệu đầu gối liền cắt ra.

Huống chi gây chuyện đến đều là tại Tịch đạo sĩ, người ta có đạo sĩ xuất gia chứng, là hợp pháp, cảnh sát vừa đụng thấy loại này Tông Giáo loại tranh chấp, cũng là bó tay toàn tập.

Xử lý không tốt, từ chối bọn họ tự đi hiệp thương, hoặc là tìm Tông Giáo quản lý hiệp hội hỗ trợ điều giải.

Nói xong, xuất cảnh mấy cái tên cảnh sát liền chuẩn.

Bây giờ bên trong quán tạp dịch đã trở lại Dự Châu thành phố, bây giờ chỉ còn lại bọn họ Chính Phó tọa quán ba người, thật sự không mặt mũi trở về.

"Quách đạo trưởng, bây giờ làm sao bây giờ?"

"Đúng nha! Đại sư tổ thái độ không Tả Hộ Pháp là thế nào nói?"

Ngồi trên xe lăn Quách đạo trưởng vẻ mặt đau khổ, thờ dài nói: "Đại sư bây giờ đang bế quan, kinh hải không động được, Tả Hộ Pháp vừa mới bắt đầu thấy còn rất tức giận, nhưng bây giờ. . . Ai!"

"Chúng ta đây làm sao bây giờ?" Thượng Thanh Cung làm huấn luyện viên Triệu Ngọc Thần cùng Hạ Thanh Cung Trương Tín Minh Đạo lời nói đồng thời hỏi.

"Đứng nha! Bây giờ Đạo Quán không người chiếm đoạt qua, ta dám ba người không làm tròn bốn phận, trở về xử phạt cũng không nhỏ! Không bằng. . ."
Hạ Thanh Cung Trương Tín Minh Đạo lời nói cau mày, liếc mắt nhìn đang ở trong Đạo Quán người, chần chờ xuống một cái nói.

Quách đạo trưởng rộng rãi ngẩng đầu, cảm tức nhìn Trương Tín Minh Đạo lời nói, nắc: "Tín Minh đạo trưởng là ý gì? ! Người nghĩ thay đổi địa vị, đầu quân dựa vào bọn họ có phải hay không?"

"Bản đạo không có nói như vậy, ban đầu đạo huynh viết thư cho chúng ta, cam kết có thể giúp ta đột phá, bản đạo mới thả dưới Hạ Thanh Cung Cung Chủ chức vụ, vào ở Trường Sinh Đạo quán. Nhưng hôm nay tình thế, đứa trẻ ba tuổi cũng thấy rõ ràng!"

Trương Tín Minh Đạo lời nói lại nói lồi đi, dứt khoát nói thống khoái.

"Bây giờ bọn họ có sáu vị Tông Sư, thực lực cường đại khủng bố, chúng ta đây! Cộng thêm người thổi phòng cũng sắp đến trên trời Lưu đại sư, cũng chỉ có ba vị Tông Sư, 6-3, làm sao có thể là người ta đối thủ?"

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng thấy cười lạnh một tiếng, ánh mắt băng lãnh nhìn Trương Tín Minh Đạo lời nói, có câu nói nghịch cảnh thấy chân tình, hỗn loạn thường thức trung thần, thật là không giả! Trong ngày thường, sống chung khá hơn nửa cũng vô dụng, gặp thời xử sự, mới có thể thấy rõ một người bộ mặt thật sự.

"Được ! Mọi người đều có chí khác nhau, ta không ngăn cản người, Triệu đạo hữu ah "

Quách đạo trưởng kiềm chế lại nội tâm hỏa khí, vỗ một cái xe lăn tay vịn, mím chặt đôi môi cắn răng nói.

Thượng Thanh Cung làm huấn luyện viên Triệu Ngọc Thần mặt hiện lên ra một vết trù trừ vẻ, da mặt hơi có chút phát hồng chấp tay nói: "Xin lỗi, Quách đạo trưởng."

"Được ! Hi vọng nhìn các người không nên hối hận!"

Quách đạo trưởng chột hai tay đánh một cái tay vịn, tức điên phổi, nghiêm nghị nói.

Chính mình thật nhìn người không rõ mình, giao cái gì đạo hữu nha! Thuần túy là hai một bạch nhãn lang, chỉ mới nghĩ chỗ tốt hơn, không muốn bỏ ra.

. . . . .

Đạo Quán bên trong, sáu vị Tông Sư đồng loạt tụ tập tại Lương Nhất Tiểu bên người, vẻ mặt vẻ cung kính.

"Chúng ta môn phái "Ẩn Tiên Cốc" hôm nay coi như chính thức thành lập, mới vừa rồi ta truyền thụ cho các người cũng là Ẩn Tiên Cốc đệ tử mới có thể học pháp môn tu luyện "Linh Hạ Luyện Khí Quyết" các người sáu người chính là ta Ẩn Tiên Cốc sáu Đại Trưởng Lão, nhất định phải chăm chỉ luyện tập, tranh thủ đang đột phá nhất cấp."

"Đứng đứng đứng! Đa tạ Thượng Sư ban ơn!"

"Ừ" " Lương Nhất Tiểu không vui thật dài ừ một tiếng, mọi người lập tức hội ý, cung cung kính kính chấp tay nói: "Tham kiến Cốc Chủ!"

"Cốc Chủ, chúng ta sau này làm sao bây giờ? Bọn họ cũng có ba vị Tông Sư, chắc chắn sẽ không ngồi nhìn chúng ta chiếm đoạt bọn họ lời nói quán!"

Lương Nhất Tiểu cười ha ha, bên trong phòng Vân Khí lẩn lộn, ổng tay áo một tay, ngửa đầu nói: "Các người có sáu vị Tông Sư, còn thu thập không bọn họ sao? Bắt đầu từ bây giờ, các người mỗi người dẫn người đem sở hữu Trường Sinh Đạo quán toàn bộ cho ta cướp, bức này bảo địa chỉ có chúng ta Ẩn Tiên Cốc mới xứng hưởng dụng!"

"Phải!" Sáu vị trưởng lão đồng loạt chấp tay kêu.

Lương Nhất Tiểu ngày hôm qua nghiên cứu đến bây giờ, hần mặc dù lớn thể lên có thể xem hiểu "Tụ Linh Trận" vận chuyển cơ lý, nhưng nếu là để cho hần mình khắc ra lại không làm được, biết là một chuyện, có thể làm ra lại là một chuyện khác.

Chương 248: Nổi Tham Niệm, Cướp Đoạt Tạo Hóa

Nghiêu Sơn Quách đạo trưởng tâm tình rất là tệ hại, cùng thủ hạ đệ tử một đường yên lặng không nói trở lại Dự Châu thành phố.

Đối với Triệu Ngọc Thần cùng Trương Tín minh hai người phản bội, Quách đạo trưởng từ vừa mới bắt đầu lòng tràn đầy phần nộ đến bây giờ trầm tĩnh như nước.

Hai người bọn họ người là mình mấy lần điện thoại cùng ngăn liên hệ, hứa hẹn tọa quán chỗ tốt về sau, hai người mới xuống núi tới.

Đối với mình lời muốn nói Lưu Nhất Minh xuất thần nhập hóa thủ đoạn, đều biểu thị hoài nghi, nói cho cùng chẳng qua là thấy chính mình khẩu thuật, cũng không có tận mắt nhìn thấy.

Tâm chí không kiên, người như vậy một khi gặp gỡ Ngoại Bộ áp lực, cường địch xâm phạm biên giới, sớm tối giữa liền phản nghịch đầu hàng địch, từ bọn họ góc độ mà nói, chính mình cũng không có qua sai.

Đây chính là nhân tính, nhân loại truyền thừa xuống gien đều là ích kỷ. Tu đạo người trong thì như thế nào? Nếu không phải Lưu Nhất Minh cho mình chân động thật sự vô cùng cự đại, không khéo mình cũng sẽ cải biến lập trường.

Tại Quách đạo trưởng nghĩ đến, chính mình thật vất vả hỗn thương tọa quán chức vụ, cho dù là bây giờ đầu nhập vào Lương Nhất Tiểu bọn họ, phân chẳng qua chỉ là phân chút ít canh thừa thịt nguội, nói cho cùng bọn họ chừng sáu vị Tông Sư, phía dưới dòng chính đệ tử một đông lớn, chỗ tốt làm sao cũng không tới phiên tự mình tiến tới.

Cùng như vậy, còn không bằng đi theo Lưu Nhất Minh đến, thứ nhất, hẳn đối với Lưu Nhất Minh có cường đại lòng tin, nói cho cùng Dẫn Lôi hạ phạm, cười Phi Điều, kiếm khí tung hoành tràng diện có thể nói trên đời thần tiên thủ đoạn. Thứ hai, Lưu Nhất Minh là con cháu Mâu Đồ Gia Tộc Tam Đại, bối cảnh bất phạm.

Cho dù sau cùng Lưu Nhất Minh không địch lại, bị buộc cùng Lương Nhất Tiểu bọn họ ký ký Hiệp Ước cầu hoà, cũng là có thể chiếm cứ không ít tư nguyên.

Trở lại Dự Châu thành phố về sau, đầu tiên là đi tới đông đường lớn Trường Sinh Đạo quán Đệ Nhất Gia môn điểm, cũng là Trường Sinh Đạo quán tổng bộ.

Tương Nghị mặt trầm như nước, cau mày, khuôn mặt anh tuấn dần lên phủ đầy hàn sương.

Bản Từ ngày hôm qua liền đã được đến tin tức, lòng như lửa đốt, biết rõ Minh ca một mực ở bế quan, có thể vẫn là không nhịn được qua Kim gia biệt thự một chuyến, lại bị trong biệt thự, sân nhà, hành lang, trên vách tường hoa hoa thảo thảo, dây leo cây nhỏ cho khiếp sợ.

Cái này cảnh tượng, đã vượt xa khỏi một cái rớt vào khoa học hiện đại tri thức nhân loại tưởng tượng cực hạn.

Tĩnh thất bốn phía tại nặng nề một tầng lại một tầng phủ đầy tiểu Hoa đoá dây leo cò đại bao vây, ba cái lão đạo nhắm mắt dưỡng thần, không cho có người ồn ào, cũng không cho bất luận kẻ nào đến gần nơi này.

Ba người trước mặt để một chén Thanh Thủy, trừ lần đó ra, không có vật gì khác, ngày đêm không nghỉ thủ vệ ở vấn đề này, hầu như tận chức tận trách.

Tương Nghị bất đắc dĩ, buộc lòng phải một mình thối lui ra, chuyện này cũng không làm kinh động lão gia tử, nói cho cùng ban đầu thiết lập Đạo Quán cũng là bọn hắn hai người sự tình, từ chọn địa điểm, trang trí, khai trương các loại một loạt sự tình đều là Tương Nghị cùng Lưu Nhất Minh sai phái tới Niếp Tiểu Lệ, đến từ Kim thị tập đoàn tổng bộ một tên hành chính cao quản thương lượng sách lược.

Nghiêm chỉnh mà nói, không có khả năng không coi như là Kim thị tập đoàn sản nghiệp, từ vừa mới bắt đầu sẽ không có đánh ra Kim thị tập đoàn băng hiệu.

Bởi vậy, Tương Nghị cũng không muốn vì những việc vặt này, quấy rầy đến Kim Lão gia tử.

"Tương tổng, không được, Mật Dương thành phố Trường Sinh Đạo quán xảy ra chuyện."

"Tọa quán Ngụy sư phó cũng bị người đá thương, bên trong quán tạp dịch đã được đưa vào bệnh viện."

Tương Nghị vừa vặn trở lại Đạo Quán Tổng Điểm, Yến Từ liền mặt hốt hoảng chào đón, Đạo Quán bên trong một mảnh xao động âm thanh.

"Bảo cảnh sát không cảnh sát nói thế nào?"

"Ngụy sư phó nói bảo cảnh sát vô dụng, bọn họ đánh luận bàn kỹ nghệ ngụy trang đánh người, . . ."

Tương Nghị thấy giận dữ, nghiêm nghị quát lên: "Có còn vương pháp hay không? Cảnh sát còn thật lấy những người này không có cách nào sao?"

Vương Đại Lôi ở bên thấy, lắc đầu nói: "Cảnh sát cho dù tạm thời khu đuổi bọn họ đi, nhưng nếu là thu thập không bọn họ dẫn đầu, hay lại là giải quyết không vấn đề."

Bất quá nửa giờ, tin tức xấu theo nhau mà tới, Lạc Bắc thị trường Sinh Đạo quán thất thủ, Tung Sơn thành phố Trường Sinh Đạo quán thất thủ. . . .

Kiến thiết đường Trường Sinh Đạo quán cấp báo!

Hai bảy đường Trường Sinh Đạo quán cầu viện!

. . .

Bên trong quán một mảnh hỗn loạn, loạn cả một đoàn. Người người cũng đem ánh mắt nhìn về phía Tương Nghị, Tương Nghị bó tay toàn tập, khoảng thời gian này, hắn cũng từ từ rõ ràng, cái thế giới này lại có thể thật có thần bí tu luyện giả tồn tại.

"Quá ngông cuồng, thật là vô pháp vô thiên. . ."

Tương Nghị lấy chìa khóa xe, lao ra Đạo Quán, lái xe hướng về Kim gia biệt thự đi tới, lần này vô luận như thế nào cũng muốn gặp đến Minh ca, dầu gì cũng phải nói cho lão gia từ biết rõ, để cho lão gia từ lên tiếng, ban ngành liên quan dĩ nhiên là sẽ xuất thủ.

Lái xe lộ trình điện thoại vang lên không ngừng, đều là các nơi Đạo Quán cầu viện điện thoại, Tương Nghị tâm tình tệ hại xuyên thấu qua, đem điện thoại ngã tại chỗ cạnh tài xế.

Chân ga đạp phải, liên sấm mấy cái đèn đỏ, chạy Thượng Thành tế nhanh chóng nói đường, xuyên thấu qua trước kính chắn gió, xa xưa đã nhìn thấy Đế Hồ Tây Vương phủ bầu trời, mây trắng ào ào thứ hai, chen đầy toàn bộ bầu trời, ánh sáng đột nhiên giữa tối lại.

Xa xa nhìn thấy đã hơn trăm thước Tham mưu cao cấp trời Cự Mộc theo nổ tung dường như điên cuồng cao ra lớn lên, cảnh cây mở rộng "Tăng tăng" trong chớp mắt liền vọt vào bên trong mây mù, ngay sau đó phá vỡ tầng tầng đám mây, đâm thẳng Thiên Khung.

Cái này cũng chưa tính, toàn bộ Đế Hồ Tây Vương Phủ trong khoảnh khắc cũng đã tại hoa cỏ cây cối, bao phủ.

Từ một cái cao hơn người kim loại lan can tường trong khe hở, "Tăng tăng" tốc độ cực nhanh bỏ ra ngoài không bỏ dây leo xúc giác, thô như cánh tay đồng dạng như rồng rắn đồng dạng quanh co mà tới.

Trong khoảnh khắc, mọc đầy toàn bộ mặt đường.

Tương Nghị cả kinh lập tức giẫm đạp mấy cái chân phanh, ngẫu nhiên dồn sức đánh tay lái, quay ngược đầu xe chạy.

Xuyên qua kính chiếu hậu, có thể rõ ràng nhìn thấy rắn đồng dạng dây leo xúc giác đuổi theo sẽ tới.

"Con mịa nó! Giờ trò quỷ gì? Hoa hoa thảo thảo thành tinh sao?"

"Không phải nói sau khi dựng nước, hết thấy không cho thành tinh sao?"

Cách đó không xa, tiếng còi xe cảnh sát liên tiếp vang lên, 110, 120, 119 từ đằng xa chạy tới.

Đế Hồ Tây Vương Phủ đã loạn cả một đoàn, niêm phong cửa đóng cửa, toàn bộ hải dương màu xanh lục, thực vật giới cuồng hoan.

Không người đề ý, Kim gia biệt thự trên cửa khoảng không, cao lớn tráng kiện nước Pháp cây ngô đồng mũ nón lên, nhẹ nhõm đứng lặng hồi lâu một cái Hán Phục nam tử, tay áo tung bay, Tiên Khí mùi phẫn.

Lương Nhất Tiểu đồng tử đã co lại thành một cái cứ điểm, mặt hiện lên một vết vệt kinh sợ, hắn thật là không thể tin được chính mình ánh mắt.

Dưới chân nước Pháp cây ngô đồng tại điện cuồng giương cao, "Tăng tăng" trong chốc lát, liền tăng cao trăm mét có thừa, Dây leo như xà, hoa cỏ như biển.

"Đạo Tinh, nơi này lại có thể hàm chứa cực kỳ phong phú Thủy Mộc Đạo Tinh? ! Quá thật không thể tin."

Lương Nhất Tiểu nhãn quang, tự nhiên năng nhìn ra đưa tới dị tượng bức này ngọn nguồn là cái gì, không có Thủy Mộc Đạo Tinh thôi phát, những thực vật này làm sao biết phát như điên điên cuồng lời nói, đây là muốn bắt kịp Thượng Giới hoàn cảnh sinh hoạt tiết tấu.

"Siêu cấp Tụ Linh Trận, quả nhiên là siêu cấp Tụ Linh Trận, hơn nữa còn chưa hoàn thành. . ."

"A hắc hắc! Đại tạo hóa, thật là lớn tạo hóa, Hậu Thiên Cảnh đỉnh phong, Hừ! Chính đang trùng kích Tiên Thiên chi cảnh! Ngươi không có cơ hội, Tiểu tử, tuyệt không thể để cho ngươi đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, bằng không ta tựu vô pháp áp chế ngươi."

Lương Nhất Tiểu Hạ Giới trước khi liền là Tiên Thiên Sơ Kỳ, sau khi bị thương, tuy nhiên dùng không ít Linh Đan, nhưng vẫn là rơi xuống nửa bước cảnh

giới, bây giờ là nửa bước Tiên Thiên cảnh.

Chớ xem thường, nửa bước Tiên Thiên cảnh, điều này đại biểu, hẳn tại phục ra nhất định đại giới điều kiện tiên quyết, có thể mạnh mẽ dùng bí pháp thi triển ra Tiên Thiên pháp thuật, trọng thương đối thủ.

Lương Nhất Tiểu mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái ngọn cây, thân ảnh "Hô" chọt lóe, bước vào Kim gia biệt thự biên giới.

"Người nào?"

Bên trong biệt thự truyền tới một tiếng quát chói tai, ngẫu nhiên liền nghe đạo: "Khởi trận!"

"Hô" trảng cảnh đột biến, cảnh sắc trước mắt trong nháy mắt biến mất, Lương Nhất Tiểu thân ở mệnh mang biển mây bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 249: Nhất Niệm Sinh Nhất Niệm Tử, Sinh Tử Tùy Tâm

Kim gia trong biệt thự khoảng không, trong khoảnh khắc, che khuất bầu trời Cự Mộc rừng rậm biến mất, toàn bộ tại không thấy chân trời bên đường không ngừng hải vân thay thế.

Lương Nhất Tiểu cười lạnh một tiếng, miệng niệm pháp quyết về sau, hai mắt chọt mở ra, "Hô" hai vệt kim quang bắn ra, giải khai ào ào hải vân, pháp nhãn như đuốc, phá vỡ hết thủy mê vụ, quanh thân hết thấy động tĩnh tất cả tại Lương Nhất Tiểu Pháp dưới mắt không chỗ có thể ẩn giấu.

"Chẳng qua chỉ là sơ cấp Mê Huyền trận, cũng dám ra đây bêu xấu! Thật là buồn cười!"

Lương Nhất Tiểu ánh mắt như điện, liếc một chút liền phong tỏa lòng đất chôn thiết lập "Mê Huyền trận" Trận Tâm thạch, phi thân nhảy xuống, nhất chương đánh, đoạn quát một tiếng: "PHÁ...!"

"Hô" một đạo sáng ngời chương ấn thoát khỏi Lương Nhất Tiểu thủ chương, nhanh như thiểm điện, "Oành" một tiếng vang thật lớn, đất đá văng tung tóe, mặt đất nổi giận mở một cái đường kính 3m hồ to.

"Mê Huyền trận" Trận Tâm thạch tại Lương Nhất Tiểu nhất chương đánh cho thành khối vụn. Trận Tâm thạch thôi hủy, Huyền Trận tự nhiên sụp đổ, chung quanh nồng biến hóa không ra vân vụ "Vèo" xuống một cái hư không tiêu thất hết.

Tầm mắt sáng tỏ thông suốt, cảnh vật trước mắt vẫn là Kim gia bên trong biệt thự che khuất bầu trời hoa cỏ Dây leo.

"Cần rồi! Người thật lớn mật? Lại dám hủy chủ nhân ta trận pháp, tìm chết!"

Đột nhiên giữa, từ trong biệt thự phi thân thoát ra một đạo nhân ảnh, chính là tay đem phát trần Húc Dương đạo trưởng.

Húc Dương đạo trưởng chân đạp tại nóc nhà trên, cảm tức nhìn cách đó không xa Lương Nhất Tiểu. Đừng xem Lương Nhất Tiểu tuổi không lớn, nhưng trên thân bộc lộ ra ngoài khí tức lại dễ cho húc Dương chân nhân run sợ trong lòng, không rét mà run.

"Vèo" một tiếng, bảo trong tay áo chảy xuống đi ra một quả ngọc thạch Phù Ấn rơi vào húc Dương chân nhân trong lòng bàn tay, húc Dương chân nhân quả quyết bóp vỡ, "Ba" một đạo quang mang thoáng qua.

"Thất Tuyệt sát trận, khởi!"

Vừa dứt lời, cảnh vật trước mắt lại lần nữa chuyển đổi, không có giới hạn Hoang Mạc, Thất Đạo cao lớn hắc sắc tứ phương thạch trụ từ cát vàng trong "Oành" một tiếng đưa ra, trong chốc lát tăng cao đến ba trượng có thừa.

Lương Nhất Tiểu sững sờ một lúc sau, ngay sau đó cười một tiếng, thần thái bình tĩnh, không có chút nào vẻ bối rối.

Hắn từ lúc đoán được Lưu Nhất Minh là lấy được Tu Luyện Giới trận pháp truyền thừa về sau, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nếu hắn có thể bố trí Tụ Linh Trận, tự nhiên cũng có thể bố trí sát trận.

Bất quá giới hạn vu địa cầu bây giờ điều kiện, có thể bố trí ra trận pháp đẳng cấp cùng uy lực sợ là hữu hạn rất lợi hại.

Chính lúc này, hoàng hôn chân trời bị xé nứt mở ra một cái khe hở.

"Kêu gào!"

Một tiếng lanh lảnh Điều Minh truyền tới, chấn động dưới chân cát vàng pháp phối khởi cao mười mấy mét sóng lớn, Tiểu Phượng Hoàng thân ảnh xuất hiện ở Lương Nhất Tiểu trong tầm nhìn.

"Vù vù" Tiểu Phượng Hoàng phe phẩy dài hai mươi mét hai cánh, dưới ánh mặt trời lóe lên Thất Thái Quang Mang, to lớn điều đầu lên một đôi lam hai con ngươi màu tím tràn đầy địch ý nhìn chăm chăm phía dưới Lương Nhất Tiểu.

"Hi! Chuyện này. . . Cái này. . ."

Lương Nhất Tiểu vẻ mặt vẻ kinh sợ ngẩn đầu, ngấm lấy trước mắt Cự Điều, đồng tử co rúc lại thành một cái cứ điểm, căng thẳng gò má, tóc đen bay ngược, ống tay áo làn váy "Ào ào" ở sau lưng nâng lên.

"Cái này Phượng Hoàng? ! Không. . . Không đúng. . . Phượng Hoàng không phải là hình dáng này!"

Lương Nhất Tiểu hoàn toàn chấn trụ, trợn to tròn mắt một dạng, vận lên pháp nhãn, quét về phía Tiểu Phượng Hoàng.

Pháp dưới mắt, không chỗ có thể ẩn giấu, Lương Nhất Tiểu liếc mắt liền nhìn ra Tiểu Phượng Hoàng bản thể đến.

"Phốc! Nguyên lai ngươi là một con gà? ! Tùng Tử Kê?"

"Két "

Tiểu Phượng Hoàng nổi nóng dị thường, từ lúc biến dị về sau, đặc biệt là Lư Nhất Minh cho nó đặt tên Tiểu Phượng Hoàng về sau, nó một mực tự lấy chánh thức Phượng Hoàng tự cho mình là.

Trong ngày thường, ngược to lớn điều đầu, cao cao tại thượng, dương dương đắc ý, coi rẻ hết thầy Phi Cầm Tẩu Thú.

Hận nhất có người nhảy ra cù thân phận, nói nó là một con gà.

Tiểu Phượng Hoàng mặc dù không có thể miệng nói tiếng người, cũng không thể biến ảo hình người. Nhưng nó lại có thể nghe hiểu nhân loại lời nói, biết được cái thế giới này, "Con gà" không phải là một cái hảo danh từ, là mắng chửi người, làm nhục tiếng người.

Là ta không phải là cây ngô đồng không tê, không phải là Lễ Tuyên không uống, phẩm hạnh cao khiết, trên trời dưới đất, Bách Điều Chi Vương Phượng Hoàng, khởi có thể cho ngươi như thế làm nhục!

"Phượng Minh Cửu Thiên đệ nhất trọng: Khôn giết!"

Tiểu Phượng Hoàng cổ khí cầu đường như nhô lên, "Kêu gào!" Hết dài một tiếng, âm thanh chấn động trời cao.

Mặt đất cát vàng "Phốc" xuống một cái tách ra, một đạo Hữu Hình Hữu Chất âm ba có Phiến Từ mặt dốc sức bắn đi.

Ngay từ lúc Tiểu Phượng Hoàng phát động công kích thời khắc, cho phép Dương đạo trường nâng tay lên "Đùng đùng" một hồi loạn điểm, phong Ngũ Thức, Tỏa Tâm thần.

Tiểu Phượng Hoàng "Khôn giết" âm ba cũng không phải là đơn giản đao kiếm vật lý công kích, bên trong còn ẩn chứa vô hình hồn phách tan rã lực lượng, một khi bị cái này cổ phần lực vô hình xâm nhập trong thức hải, thoáng chốc, nhẹ thì thần hồn bị tổn thương, nặng thì Hồn Tiêu Phách Tán, bị mất mạng tại chỗ.

Làm là thượng giới xuất thân, có nửa bước Tiên Thiên cảnh thực lực Lương Nhất Tiểu Tự Nhiên Kinh nghiệm phong phú hơn, liếc một chút liền nhìn ra bên trong chỗ lợi hại.

Cho dù như thế, Tiểu Phượng Hoàng thực lực hay là tại thấp kém, bất quá Luyện Khí Kỳ tu vi, so với hẳn một cái Tiên Thiên đại tu sĩ mà nói, giống như Ngao Đồng công kích đại nhân.

"Quá yếu!" Lương Nhất Tiểu tâm niệm nhất động, "Hộ Thần Quyết" bắt đầu vận chuyển, một đạo trong suốt lồng ánh sáng hộ thân Tâm Hải, đồng thời nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo cương phong bình đi lên.

"Oành!" Một cái vang lớn, cát vàng bắn ra bốn phía, trên mặt đất cát vàng sôi trào khởi sóng lớn, giống như Địa Long xuất hành, lan tràn đi ra ngoài trăm mét.

"Két" Tiểu Phượng Hoàng trợn to tròn mắt một dạng, không thể tin nhìn Lương Nhất Tiểu, người này trâu như vậy bài, nhẹ nhàng thoái mái liền phá giải chính mình một kích mạnh nhất.

Húc Dương chân nhân thấy cũng là lộ vẻ xúc động, rên lên một tiếng, giải khai tâm thần phong ấn, lần nữa chưởng không "Thất Tuyệt sát trận "

"Ta cũng không rảnh rồi với các người chơi đùa, Hừ!"

Lương Nhất Tiểu tựa hồ cảm giác được cái gì, rung cổ tay, sáng ngời như ánh sáng chặn ngang Linh Kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, linh khí rót vào, ánh sáng phát ra rực rỡ, tản mát ra bức người linh uy.

Bốn phía không khí vận vẹo, tựa hồ trải qua không được cổ uy áp này, dưới chân cát vàng rồi rít chấn động, hướng bốn phía chảy tới.

Tiểu Phượng Hoàng thấy tình thế không ổn "Kêu gào!" Một tiếng nói, phi thân nhảy lên, xoay người chạy.

Húc Dương chân nhân không kìm lòng được lui về phía sau ba bước, bất pháp quyết Niệm Chú, quơ múa cánh tay, vừa muốn thôi động, liền nghe được Lương Nhất Tiểu gào to một tiếng.

"Phá cho ta!"

Cánh tay nhất chuyển, Linh Kiếm luân một cái tròn trịa viên, một đạo bạch quang bay ra, trong chớp mắt, liền nghe được "Đoàng đoàng đoàng!" Bầy nhóc vang lớn, loạn thạch văng tung tóe, Thất Đạo trận pháp thạch trụ tại chỗ nổ tung.

"Hô" tràng cảnh lại lần nữa chuyển đổi, phong cảnh như cũ, đứng ở nóc nhà húc Dương chân nhân "Oa" nhất khẩu Bích Huyết phun ra, trận pháp bị hủy, tâm thần hẳn không kịp cất ra, bị thương không ít.

"Người không phải là đối thủ của ta! Để cho Lưu Nhất Minh đi ra!"

"Nếu không ra, ta liền đem Kim gia biệt thự biến thành nhân gian địa ngục!"

Lương Nhất Tiểu vừa dứt lời, "Suru suru" hai đạo nhân ảnh, chạy đến trên nóc nhà, Tùng Dương Tử vội vàng tiến lên đỡ thân hình loạn thoảng qua húc Dương chân nhân. Hắc Dương Tử làm theo tay cầm Hắc Kiếm, mắt lom lom, cảm tức nhìn Lương Nhất Tiểu.

"Người này thực lực thâm bất khả trắc, chúng ta và hắn chênh lệch quá lớn, sợ rằng chỉ có chủ nhân mới có thể chế phục hắn."

Lương Nhất Tiểu khinh miệt lấy quét ba người bọn họ liếc một chút, liền không chú ý tới hắn nữa nhóm, ánh mắt nhìn qua tầng tầng tường gạch, tựa hồ nhìn thấy bên trong tĩnh thất Lưu Nhất Minh.

Linh Kiếm nâng lên, "Xoạt" dài ba xích Linh Kiếm tăng vọt đến dài hơn một trượng, linh uy hiển hách, không khí vận vẹo lợi hại, mặt đất bốc lên vân vụ hướng bốn phía thổi lui.

Đang lúc này, dưới chân cây cỏ một hồi run rẩy, trước khi to lớn lớn mạnh xanh mơn mơn Cự Mộc hoa cỏ, Dây leo cấp tốc khô héo, chẳng qua chỉ là trong chớp mắt công phu, tinh khí trôi đi hầu như không còn, trong nháy mắt khô kiệt.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Tịnh Thế Bạch Liên

Chung quanh cây cối hoa cỏ trong nháy mắt tử vong, kinh ngạc đến ngây người mọi người.

Lương Nhất Tiểu có thể rõ ràng cảm giác được, bên trong tĩnh thất, phảng phất có một cái không có hắc động phát ra cường đại sức hấp dẫn, bạo lực đem vạn vật tinh khí từ thực vật vốn trong cơ thể bóc ra, điên cuồng giống như bão như gió tuôn hướng bên trong tĩnh thất.

Tràng cảnh chỉ điên cuồng, nuốt chửng nóc ừng ực đã không đủ hình dung hẳn đói khát.

Lương Nhất Tiểu từng có đột phá Tiên Thiên cảnh giới kinh nghiệm từng trải, liếc một chút liền nhìn ra bức này động tĩnh tất nhiên là đột phá điềm báo trước, hơn nữa chắc chắn một chút, động tĩnh này là mình ban đầu đột phá lúc không chỉ gấp mười lần nha!

Cái này làm cho xuất thân Thượng Giới, cao cao tại thượng, tự xưng là bất phàm Lương Nhất Tiểu vô pháp tiếp nhận,

"Điều này sao có thể? Hạ Giới tu sĩ không thể nào có cao như vậy ngộ tính, càng không thể nào điều động phạm vi như thế rộng, số lượng khổng lồ như thế linh khí, thần thể của hắn làm sao gánh chịu đến?"

Lương Nhất Tiểu Tâm Hải dâng lên sóng lớn, sắc mặt âm trầm như nước thép, pháp nhãn như củ, đột phá trước mắt nặng nề trở ngại, quét về phía bên trong tinh thất một đạo nhân ảnh.

Lưu Nhất Minh toàn thân tại tầng tầng ánh sáng bao phủ ở, dù cho Lương Nhất Tiểu pháp nhãn cũng không phá nổi cái này ánh sáng ngăn trở, không cách nào thấy rõ động tĩnh bên trong.

"Muốn đột phá, không dễ dàng như vậy. . ."

"Oành" Lương Nhất Tiểu điểm mũi chân một cái hư không, trong không khí truyền tới một tiếng nổ vang, Lương Nhất Tiểu thân hình đột tiến, thẳng hướng biệt thự tại bay đi.

"Trảm Thương Long!"

"Côn Lôn Song Dương" hai bên trái phải, cơ hồ là đồng thời phi thân nhảy lên đến Lương Nhất Tiểu trước mặt, nâng tay lên bên trong Thiết Kiếm, dùng lực vung đi.

"Hừ! Loài bò sát!"

Lương Nhất Tiểu lạnh rên một tiếng, không hề để ý tiện tay vung lên ống tay áo, "Hô" một hồi cương phong nổi lên, "Côn Lôn Song Dương" kêu thảm một tiếng, giống như điều đứt dây đồng dạng rơi xuống hạt bụi.

Nửa bước Tiên Thiên cảnh, khủng bố như vậy!

Hậu Thiên Chi Cảnh vẫn cùng Địa Cầu Tu Luyện Giới Hóa Cảnh, trừ đi tinh khí thuần độ cùng uy lực pháp thuật ứng dụng có chênh lệch ra, đơn thuần luận tự thân thực lực chênh lệch còn chưa phải là rất lớn.

Chỉ khi nào bước vào Tiên Thiên cảnh, không khác nào trên trời dưới đất, Tiên Thiên chi cảnh mọi cử động có thể câu thông thiên địa lực lượng, mượn Sơn Hình Địa Thế đè người, Hạc Dương Tử bọn họ Hóa Cảnh Tông Sư làm sao có thể là đối thủ, căn bản cũng không ở một cái tầng diện lên.

Thế mạnh như chẻ tre đồng dạng quét tới trở ngại, Lương Nhất Tiểu "Vèo" xuống một cái, thân hình đột tiến, hần phải cắt đứt Lưu Nhất Minh thẳng cấp tiến trình, tuyệt không thể để cho Lưu Nhất Minh thành công bước vào Tiên Thiên chi cảnh.

Nếu không mình làm sao còn chơi đùa? Cái này tranh đoạt tạo hóa, ăn cắp cơ duyên thời cơ tốt nhất, bỏ qua lần này, Lương Nhất Tiểu tự nghĩ cả đời mình sợ rằng thực lực đều khó tiến thêm.

Tốt nhất kết cục cũng bất quá sống đến hơn hai trăm tuổi, sau cùng tinh khí phá tán, hình thể khô cằn mà chết.

Chôn ở cái này không người hỏi han, căn cỗi bản thủ Hạ Giới, cả đời sự nghiệp trả Đông Lưu.

"Diệt!"

Lương Nhất Tiểu ngẩng đầu lên, hét dài một tiếng, trong cơ thể linh khí điên cuồng rót vào trong lòng bàn tay tam phẩm Linh Kiếm, tia sáng chói mắt tăng vọt một trạng có thừa, thật cao nâng lên trên không trung.

Huy hoàng Linh Kiếm, tản ra khiến người ta run sợ run sợ khí tức, mang theo hủy thiên diệt địa oai, một kiếm chém xuống.

Bên trong tinh thất Lưu Nhất Minh lâm vào Không Linh trạng thái, tại điên cuồng hút phương viên trăm dặm Thủy Mộc thuộc tính tinh khí về sau, Đan Điền Khí Hải trung tâm rốt cuộc bắt đầu đông đặc, trở nên càng ngày càng sền sệt, từ từ cố hóa, đây là muốn ngưng kết thành đan triệu chứng!

Quá trình này kiêng kỵ nhất bị cắt đứt, một khi trên nửa đường đoạn, làm theo cực dễ đan điền tan vỡ, tạo thành không thể nghịch chuyển tổn thương, nhẹ thì cảnh giới rơi xuống, Tiên Lộ dừng bước tại này, cả đời vô vọng có Tu Đạo Thành Tiên một ngày kia. Nặng thì tại chỗ trở thành phế nhân, thậm chí khó giữ được tánh mạng.

Bởi vậy, Lương Nhất Tiểu hôm nay hành động, không thể nghi ngờ là cắt dưới thù không đội trời chung!

"Đâm" một tiếng, Linh Kiếm tản mát ra quang mang mờ lớn dài mười mấy mét, xẹt qua hư không, cắt không khí chung quanh cực độ vặn vẹo biến hình.

Một kiếm này như chém xuống, toàn bộ Kim gia biệt thự đem không còn tồn tại, bên trong phủ tất cả mọi người lập tức tử vong, hóa thành tro bụi.

Đây chính là Thượng Giới Linh Khí toàn lực nhất kích uy lực, Hạ Giới sơn hà vạn vật căn bản cũng không chịu nổi.

Xuyên thấu qua cửa sổ kiếng nhìn chân đạp hư không, đứng ở trong biệt thự khoảng không, trên cao nhìn xuống, tay áo tung bay Lương Nhất Tiểu tay cầm Linh Kiếm, chém xuống một khắc kia, tất cả mọi người nhắm mắt lại, lòng như tro nguội.

Trước mắt một màn này hoàn toàn vượt qua bọn họ phạm vi hiểu biết, cho dù là Kim Lão gia từ cũng là trọn mắt hốc mồm, lúc này cũng không kịp có phản ứng.

Huy hoàng kiếm khí, một kiếm chém xuống.

Thiên địa biến sắc, Sơn Hà Động cho. Bầu trời vân vụ vén lên thao thiên cự lãng, che khuất bầu trời, sấm sét vang dội, nổ vang thành phiên.

Ngày xưa vây quanh tại biệt thự chung quanh cao vút trong mây cây cối hoa cỏ "Dốc sức" một tiếng, hướng hai bên bay rớt ra ngoài, Phi Diệp đi hoa, khí thể kinh người!

Một hồi lòng rung động đem Lưu Nhất Minh từ Không Linh trạng thái bên trong kêu tỉnh lại, rút ra một phần thần thức, thăm dò đi ra bên ngoài phát sinh hết thảy, Lưu Nhất Minh thất kinh.

"Vèo" một tiếng, trong không gian giới chỉ bay ra một cái Thượng Phẩm Linh Khí, chính là ngày xưa thu phục Húc Dương đạo nhân lấy được Ma La Hắc Liên, bất quá đã được Thiên Bồng Xích tịnh hóa, trở về thành diện mục thật sự.

Liên hoa thánh khiết, rễ cây cắm vào Hồ Phách trong đá, Lưu Nhất Minh thôi động bên dưới, "Đằng" một tiếng tăng vọt, có Thanh Liên Linh Dịch gia trì, "Tĩnh Thế Bạch Liên" lần đầu tiên lộ ra diện mục thật sự.

Một đóa to lớn vô cùng Bạch Sắc Liên Hoa hư ảnh, trong nháy mắt hiện lên trong biệt thự khoảng không, 3650 khối trắng nõn như ngọc cánh hoa hé ra, đem trọn cả biệt thự bao bọc ở bên trong.

"Ừ -- cái này. . . Tĩnh Thế Bạch Liên. . ."

Lương Nhất Tiểu giật mình tròn to tròn mắt một dạng, động tác không ngừng, ngược lại càng mau lẹ. Bất kể là cái gì cũng ngăn trở không, ta hiện trời nhất định phải cướp lấy tạo hóa, đây là ta Lương Nhất Tiểu trở lại Thượng Giới một lần cơ hội duy nhất.

Cảm giác được kiếm khí hạ xuống một khắc kia, "Tĩnh Thế Bạch Liên" mở ra 3650 khối cánh hoa "Vèo" một tiếng khép lại, khép lại thành một đóa nụ hoa chớm nở Thanh Liên.

"Oành!" Một tiếng kinh thiên động địa vang lớn, Thanh Liên thoáng qua ba thoáng qua, bên trong biệt thự một hồi chấn động, cũng may ngăn trở.

Ngoại giới to đại trùng kích sóng giống như Thập Bát Cấp bão như gió cuồng bạo quét qua, dọc đường cây cỏ văng tung tóe, đất đá tung tóe, Đế Hồ Tây Vương Phủ xui xẻo, liên tiếp xông ngã mười mấy ngôi biệt thự, thế mới dừng lại.

"Tĩnh Thế Bạch Liên" làm vì Thượng Phẩm Linh Khí cùng Lương Nhất Tiểu tay trung thượng phẩm Linh Kiếm phẩm cấp bằng nhau, Lưu Nhất Minh chính vì gia tốc Kết Đan độ tiến triển, bắt đầu dĩ phân ra một luồng tâm thần chủng không, tuy nhiên như thế, nhưng cộng thêm Thanh Liên Linh Dịch gia trì, coi như là khó khăn lắm ngăn trở một đợt công kích.

"Hi! Cái này không thể nào?!"

Lương Nhất Tiểu hít một hơi lãnh khí, mi đầu lần đầu tiên nhíu lại, tắt tiếng đạo: "Người Hạ Giới sinh trưởng ở địa phương này không biết gì tiểu tử làm sao biết nắm giữ bức này Thượng Phẩm Linh Khí?"

"Hừ! Xem ta đưa người đánh về nguyên hình!"

Lương Nhất Tiểu hiển nhiên chú ý tới mới vừa rồi Bạch Liên ngưng đưa, nội tâm vui vẻ, điều này hiển nhiên là Lưu Nhất Minh chủng không bắt lực duyên cớ. Cái này cơ hội tốt, ta bị thương nặng tiểu tử này, còn có thể được một cái Thượng Phẩm Linh Khí, ông trời thật là không tệ với ta nha!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Kẻ Mạnh Gặp Nhau, Kẻ Mạnh Hơn Sẽ Thắng

Bên trong tinh thất, Lưu Nhất Minh căn cứ Lương Nhất Tiểu Linh Kiếm cùng trên thân tàn mát ra khí tức, trong nháy mắt liền hiểu rõ người này cùng tại chính mình chém chết Tư Đồ Liệt là tới từ cùng một nơi: Vân Thủy giới.

Tư Đồ Liệt thần hồn trí nhớ sẽ không gạt người, Côn Lôn Sơn Cổ tế đàn đã chôn vùi, lẽ thường mà nói, sẽ không có người có thể Hạ Giới mới là, bây giờ không phải là truy cứu chuyện này thời điểm. Lưu Nhất Minh quả quyết sử dụng tại tịnh hóa Ma Lạc Hắc Liên phòng ngự thân mình.

Lúc này ngoại giới, Lương Nhất Tiểu nổi điên một dạng điên cuồng công kích, kiếm khí tung hoành, quang diệu vạn thiên.

"Tĩnh Thế Bạch Liên" tạo thành phòng ngự ánh sáng lên vết thương chồng chất, lưu lại vô số đạo kiếm ngân, độ sáng tại dần dần hạ xuống, toàn bộ lão đảo muốn ngã, chỉ lát nữa là phải sụp đổ.

Lưu Nhất Minh Đan Điền Khí Hải trung tâm vị trí, một quả trắng nõn như ngọc viên đan quay tròn tốc độ cao xoay tròn không ngừng, khuấy động trong khí hải tạo thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

Không ngừng từ trong nước xoáy có Thủy Mộc Đạo Tĩnh tại đề luyện ra, dung hợp tiến vào Kết Đan bên trong.

"Hô! Rốt cuộc Ngưng Đan thành công."

Kết Đan thành công, Thủy Mộc hai đại Đạo Tĩnh có phụ thuộc vào, Thanh Liên Đế Thể đệ nhất tầng thuận lý thành chương luyện thành.

Lưu Nhất Minh nâng lên tự nhiên phát ra ánh sáng thủ chương, cảm thụ Thanh Liên Đế Thể trường tồn bất diệt ý.

Ngoại giới thiên địa âm âm biến sắc, sấm sét vang dội, trên trời rơi xuống Cam Lộ, tích tí tách, rậm rạp chẳng dứt, nhuận trạch vạn vật.

Nguyên bản vốn đã khô chết hoa cỏ cây cối, trong nháy mắt phục sinh, rãnh ngang dọc khô nứt sâu cỏ tại Cam Lộ thấm nhuận, từ từ khép lại. Run rẩy run rẩy nom nớp điều thú phi cảm cảm thụ cây cỏ hồi phục cảnh tượng, vui sướng từ phía sau núi nhảy ra, một mảnh vui mừng.

Cơ hồ là trong chớp mắt, một mảnh khô chết nơi, lại lần nữa biến thành Cự Mộc chọc trời, hoa cỏ như biển trắng lệ kỳ quan!

Ngoại giới Lương Nhất Tiểu "Đằng đằng" quay ngược lại ba bước, tại dưới chân cảnh tượng kinh ngạc đến ngây người.

Nhất niệm sinh nhất niệm tử, nhất niệm sinh tử, thương hải tang điền tất cả không thoát khỏi nội tâm.

Không có khả năng không đợi thêm, Lương Nhất Tiểu hung hăng cắn răng một cái, xem ra chính mình không dùng tới bí pháp thì không được.

Tuy nhiên mình biết rõ mình một khi vận dụng bí pháp, cho dù là diệt sát hoặc là trọng thương Lưu Nhất Minh, mình cũng sẽ phải chịu cản trở mà rơi xuống một cảnh giới.

Có thể lúc này đã bất chấp, dưới pháp nhãn, không chỗ có thể ẩn giấu, tĩnh thất bầu trời, đã xuất hiện một đoàn cứ bình tĩnh màu hồng đậm Thụy Khí, cái này Kết Đan triệu chứng.

Tại kém một bước, tiểu tử kia liền có thể bước vào Tiên Thiên chi cảnh, đến lúc đó chính mình cũng chỉ có chạy trốn phần.

Cầu tạo hóa trong hung hiểm, liều mạng!

Lương Nhất Tiểu nổi giận gầm lên một tiếng, một chương vỡ băng bó chính mình ngực, "Oa" một hóp lớn tinh huyết phun ra, một giọt quả đấm lớn nhỏ hồng sắc đỏ bùng tinh huyết quay tròn loạn chuyển, tản ra nồng nặc nhưng bức người linh khí.

Phun ra tinh huyết về sau Lương Nhất Tiểu trong nháy mắt một đầu tóc đen biến thành tóc trắng, rộng rãi sáng ngời cái trán mọc đầy nếp nhăn, tựa hồ xuống một cái già nửa mấy chục tuổi.

Cũng là linh tính mười phần, nhiếp nhân tâm phách hai mắt cũng trong nháy mắt mất đi long lẫy, trở nên âm đạm không ánh sáng.

Làm phép khởi động bên dưới, tinh huyết "Vèo" một tiếng, biến mất chương trung thượng phẩm Linh Kiếm bên trong.

Nguyên bản là linh uy mười phần thân kiếm nhất thời ánh sáng phát ra rực rỡ, tản mát ra uy lực thì trước khi gấp đôi có thừa, thân kiếm tăng vọt, kiếm khí tràn đầy tràn ra, chung quanh hư không chấn động, không khí vận vạo biến hình lợi hại.

Ngay tại Lương Nhất Tiểu cách làm thời khắc, toàn thân sáng lên Lưu Nhất Minh giương đôi mắt, bắn ra hai vệt kim quang, phá vỡ che khuất bầu trời ào ào vân vụ, bắn xông đầu Phù.

"Vô pháp Vô Cực, Vô Thiên Vô Địa, PHÁ...!"

Lưu Nhất Minh pháp quyết sử dụng, trong cơ thể nổ ầm một tiếng, Tiên Thiên cảnh giới một tầng cuối cùng bình chương ầm ầm một tiếng nổ tung.

"Ông!"

Lưu Nhất Minh thần thức đột nhiên khuếch trương gấp trăm lần không ngừng, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Dự Châu thành phố.

Sở hữu nhà cao tầng, đường phố quảng trường, nam nam nữ nữ, thấp giọng nỉ non, cao giọng ồn ào, từng ngọn cây cọng cỏ, điều thú côn trùng kêu vang, trên trời dưới đất, không một không có ở đây thần thức dưới sự cảm ứng.

Lương Nhất Tiểu tại cái này cổ phần cường đại thần thức kinh động đến, nội tâm hận vô cùng, thân hình "Vèo" một tiếng phi thân đến trăm mét, chân đạp phù vân, nâng lên huy hoàng cự kiếm, hai mắt nhìn chăm chú vào Lưu Nhất Minh Pháp Thân.

"Cho dù ta phụ thiên địa, thiên địa cũng không có thể phụ ta, nhất kiếm đoạn sơn hà!"

Cái này Ân Tiên Cốc tuyệt học chí cao, Xung Linh Kiếm Pháp một thức sau cùng, là Tiên Thiên cảnh giới tu sĩ tài năng thi triển ra tuyệt chiêu, uy lực cực đại, một kiếm chém tới, sơn hà lật, thiên địa biến sắc.

Lương Nhất Tiểu hôm nay là vận dụng bí pháp, dùng tự thân tinh huyết khởi động, miễn cưỡng thi triển ra, vô luận kết quả như thế nào, Lương Nhất Tiểu cảnh giới cũng sẽ rơi xuống một tầng, thọ mệnh cũng sẽ giảm nhanh một nửa. Hầu như đại giới cực lớn, tùy tiện không tới sống chết trước mắt, Ân Tiên Cốc đệ tử là tuyệt không muốn thi triển ra.

Bên trong tinh thất Lưu Nhất Minh cảm thụ trong cơ thể dâng trào mệnh môn Thủy Mộc Đạo Tính lực lượng, cảm giác lực lượng nhộn nhịp, thậm chí có cổ phần xúc động, nhất quyền băng bó phá Thiên Địa Lao Lung.

Đây đương nhiên là trong cơ thể lực lượng cực độ phình to đưa tới ảo giác, nhưng Lưu Nhất Minh tự phụ bây giờ có thể tay không xé Tank, lực kháng đạn đạo công kích cũng không thành vấn đề.

"Rào" một tiếng đứng lên, trong nháy mắt một thân không chút tạp chất dự bị quần áo luyện công mặc chỉnh tề.

"Thiên Bồng Xích!" Không gian giới chỉ Thiên Bồng Xích ứng tiếng mà ra, rơi vào Lưu Nhất Minh lòng bàn tay.

Tiến vào Tiên Thiên cảnh giới Lưu Nhất Minh đã có thể thi triển "Thông Thiên Côn Pháp", lên thông thiên, dưới thông địa, trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!

Nghe rất lợi hại, có thể Lưu Nhất Minh lại biết nó tính hạn chế, luyện đến Thông Thiên Côn Pháp sau cùng, cũng bất quá là trong trời đất xưng Vương xưng Bá, vọng tưởng băng bó phá thiên địa ràng buộc còn không được.

Cái này "Thông Thiên Côn Pháp" chẳng qua chỉ là Thiên Bồng Xích nội tạng tuyệt học đệ nhất tầng, tầng thứ hai là "Tiệt Thiên Côn Pháp", một tầng cuối cùng mới là "Phá Thiên Côn Pháp", chỉ có luyện thành "Phá Thiên Côn Pháp" mới có thể nhất côn băng bó phá Thiên Địa Lao Lung, Siêu Thoát Thiên Địa trói buộc, tiêu dao cho Vũ Trụ Tinh trong biển.

"Vèo" một tiếng, Lưu Nhất Minh thân hình đã xuất hiện ở Kim gia trong biệt thự khoảng không, chân đạp tại lão đảo muốn ngã, vết nứt liên tục "Tĩnh Thế Bạch Liên" phòng ngự lỏng ánh sáng lên.

"Thông Thiên Côn Pháp, trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn, PHÁ...!"

Trong tay Thiên Bồng Xích đón gió căng phồng lên trăm mét, xích thân Kim lóa mắt, quang ba phù lục lưu chuyển không ngừng, phát ra trận trận Long Ngâm tiếng sấm.

Lưỡng cường tương ngộ, duy càng cường giả thắng được!

"Ba!" Một tiếng kinh thiên động địa đại dụng, nguyên bản vốn đã lần nữa vây quanh tại biệt thự bốn phía chọc trời Cự Mộc "Phốc" một tiếng nổ tung, hóa thành phần vụn.

Trên cao nhìn xuống phi thân đập xuống đến Lương Nhất Tiểu "Oa" máu tươi phun ra, thân hình giống như đạn pháo đồng dạng bay rớt ra ngoài, cảm kiếm cánh tay lúc này nổ tung, nửa người máu thêm Lâm, tay trung thượng phẩm Linh Kiếm ngay từ lúc ngay từ đầu dụng thời khắc, cũng đã đứt thành từng khúc, hóa thành toái phiến.

Lương Nhất Tiểu hai mắt tròn to, không thể tin xa nhìn càng ngày càng xa Lưu Nhất Minh, nhìn đâm thẳng Thương Khung, Kim lóa mắt Thiên Bồng Xích, cảm giác mình đạo tâm tại từng khúc tan vỡ, cái gì cướp đoạt cơ duyên tạo hóa, cái gì trở lại Thượng Giới mộng tưởng cũng đang nhanh chóng cách xa mình.

Cuồng bạo sóng xung kích hình cùng Thập Bát Cấp con lốc, một đường Tường lung lay phòng sập, không thể ngăn trở, tràng cảnh khủng bố, giống như bão quá cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 252: Một Người Thành Đạo Thì Vạn Người Tan Mệnh

Lương Nhất Tiểu một cái Vân Thủy giới Ân Tiên Cốc đệ tử kiệt xuất, thực lực mạnh, tự không cần phải nói.

Hạ Giới về sau, thân ở Địa Cầu Đạo Môn suy yếu cái thời đại này, có thể nói là trên trời dưới đất đệ nhất nhân, một ngày kia, thành vì Nhân Gian Chí Tôn cũng khó nói.

Đáng tiếc, ra Lưu Nhất Minh biến số này, hấn sở hữu hoài bão, sở hữu mộng tưởng, tất cả đều tại Lưu Nhất Minh nhất côn bên dưới hóa thành hư vô!

Hết thấy đều bụi về với bụi, đất về với đất!

Lương Nhất Tiểu nằm ở lộ ra đất sân cỏ lên, không nhìn càng đi càng gần Lưu Nhất Minh, hấn bây giờ bị thương nặng, lại cảnh giới rơi xuống, muốn từ một cái Tiên Thiên cảnh giới tu sĩ trong tay chạy thoát, cái này căn bản là một chuyện tiêu lâm!

Huống chi hấn làm là thượng giới tu sĩ, tự có một thân ngạo cốt, há có thể giống như một chó nhà có tang một dạng chạy trốn chết, cái này không phù hợp hấn thân phận.

Trách chi tự trách mình đánh cược thua, Tu Luyện Giới sự tình liền là như thế, cướp được cơ duyên làm theo đạo hạnh tiến nhiều, không giành được hoặc chết hoặc đào vong, tất cả đều là dùng hết toàn bộ khí lực, tranh đoạt này một tia Thành Đạo khí vận.

Trong chốc lát, hai người tầm mắt đụng va vào nhau.

Lưu Nhất Minh ánh mắt lạnh lùng, không tình cảm chút nào gọn sóng, tiến vào Tiên Thiên cảnh tu sĩ đối với thiên địa vạn vật vận hành chỉ hạch tâm "Đạo" lý giải đến một cái cang kính người tăng thứ, đối pháp thuật vận dụng cang là đạt tới xuất thần nhập hóa tầng cấp, không vào Tiên Thiên là không lãnh hội được, cũng không tưởng tượng nổi Tiên Thiên tu sĩ chỗ kính khùng!

Mà coi như từng có Tiên Thiên kinh nghiệm từng trải Lương Nhất Tiểu mà nói, lúc này lòng như tro nguội, Lưu Nhất Minh tuyệt sẽ không lưu lại chính mình, cái này không thể nghi ngờ, giống như chính mình sau này, cũng sẽ không lưu lại Lưu Nhất Minh tánh mạng một dạng.

Trên bản chất, người tu đạo sợ cũng là như thế đi!

Một người Thành Đạo, thì vạn người tan mộng!

Hấn bây giờ trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh, chính là khi còn bé, chơi đùa phụ mẫu dưới gối trăng cánh, tiếp theo, đưa vào Ân Tiên Cốc học đạo tu tiên, cùng Nguyệt Nhi tiểu sư muội hoa tiên nguyệt hạ, cười phi kiếm, rong ruổi Ân Tiên Cốc hình ảnh, khỏe mỗi nhếch lên nụ cười.

"Người tới tự Vân Thủy Giới? Người và Tư Đồ Liệt quan hệ thế nào?"

Lạnh lùng lời nói truyền tới, thức tỉnh lâm vào trong trầm tư Lương Nhất Tiểu.

"Ha ha! Không tệ, là ta Thượng Giới tu sĩ. . ."

Lương Nhất Tiểu phun ra một búng máu một dạng, ngẫu nhiên ánh mắt âm đạm, mất đi màu sắc, lẩm bẩm lời nói: "Tư Đồ Liệt. . . Không nghĩ ta lại đi vào vết xe đổ của ngươi, ha ha, thật là quá buồn cười. . ."

"Ta không phục, ta không cam lòng nha!"

Chợt, dùng lực mở to hai mắt một dạng, trừng mắt Lưu Nhất Minh nói: "Người rất mạnh, thật rất mạnh! Không có không nghĩ tới cần cỗi Hạ Giới lại có thể tạo ra người hạng nhân vật này, ta thật là xem thường Hạ Giới tu sĩ. . ."

"Nhưng là, ngươi biết ta Vân Thủy giới có bao nhiêu đại năng sao? Bất kỳ người nào đưa ra một đầu ngón tay đều có thể muốn cái mạng nhỏ ngươi!"

"Vân Thủy giới, Hừ! Cũng bất quá là một Tiểu Thiên Địa mà thôi, sớm muộn ta sẽ giết tới qua, nhất thống Vân Thủy giới."

Lưu Nhất Minh sau khi nói xong quan sát hấn, mặt vô biểu tình, hồ hững ánh mắt như cùng là nhìn dưới chân một con trùng.

Như vậy ánh mắt Lương Nhất Tiểu tại không thể quen thuộc hơn, đây không phải là chính mình trước khi diệt thị Cửu Hoa Sơn Quách Minh khôi bọn họ sáu Đại Tông Sư ánh mắt sao?

Phong Thủy luân lưu chuyển, không nghĩ chính mình coi như cao cao tại thượng Thượng Giới tu sĩ lại cũng trở thành Loài bò sát.

"Ha ha, trước khi chết, ta có một lời cho biết, ngày khác ngươi Phi Thăng Thượng Giới, có thể hay không. . ."

Vừa nói, Lương Nhất Tiểu giọng nói thấp kém, hơi thở mong manh, chậm rãi nhắm hai mắt.

Lưu Nhất Minh vốn định lần người tiến lên, đột nhiên, đột nhiên xảy ra dị biến, Lương Nhất Tiểu "Bá" xuống một cái trợn tròn hai mắt, khoe miệng lộ ra một tia quỷ quyết nụ cười.

Một cỗ kịch liệt thần hồn ba động, Lưu Nhất Minh giơ tay lên đánh liền.

"Tìm chết!"

Cơ hồ là đồng thời, Lương Nhất Tiểu trong cơ thể đã sắp phá nát Kết Đan "Oành!" Một tiếng, muốn nổ tung lên, hiện trường xuất hiện một cái mười mét hồ to, Lương Nhất Tiểu cái xác không hồn, hóa thành phần vụn.

To đại trùng kích sóng lấy nổ tung điểm làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng quanh co đi, trước khi đổ rạp trên mặt đất chọc trời Cự Mộc lăn lộn, gầm thét bắn hướng bốn phía.

Hiện trường đứng lặng hồi lâu tại giữa không trung Lưu Nhất Minh khinh miệt liếc mắt nhìn cái hồ, đã tu thành "Thanh Liên Đế Thể" đệ nhất tầng, điểm này sóng xung kích căn bản không làm gì được Lưu Nhất Minh chút nào!

Cái này Lương Nhất Tiểu vọng tưởng lúc sắp chết, tự bạo Kết Đan, trọng thương Lưu Nhất Minh tính toán rơi vào khoảng không. Hắn căn bản cũng không hiểu biết "Thanh Liên Đế Thể" hàm nghĩa, có trường tồn bất diệt khả năng, cùng thiên địa đồng liệt, mặc dù bây giờ còn có thể Nhỏ yếu, nhưng đã dẫn động thiên địa cảm ứng, trên trời rơi xuống trời hạn gặp mưa, Địa Dũng Kim Liên lấy hạ.

Đế Hồ Tây Vương phủ bầu trời, chân đạp tại trăm mét cao nước Pháp cây ngô đồng mũ nón trên sáu Đại Tông Sư trọn mắt hốc mồm, động một cái cũng không thể động ngơ ngác xem đệ bọn hắn đi theo Cốc Chủ nhất triều toi mạng.

Hiện trường hoàn toàn tĩnh mịch, sáu vị Tông Sư ngây người như phỗng.

"Cốc Chủ chết? ! Cốc Chủ. . ."

Nhìn cái hồ hồi lâu cũng không có nhúc nhích Cửu Hoa Sơn Quách Minh khôi run rẩy đôi môi, run rẩy giọng.

Hắn mấy vị Tông Sư, con người cũng toát ra tràn đầy khiếp sợ và hoảng sợ, nhìn trong biệt thự khoảng không Lưu Nhất Minh. Vừa vận thuộc về bọn họ Ân Tiên Cốc thời đại phù dung sớm nở tối tàn, Trường Sinh Môn thời đại tới.

Một cái thần thoại, một cái truyền kỳ, nhất định tái nhập sử sách tên.

Không có biết đến Lưu Nhất Minh là cảnh giới gì, dưới cái nhìn của bọn họ Ân Tiên Cốc Cốc Chủ đã là Thần Cảnh đại năng, trên trời dưới đất, không người là đối thủ, có thể nói trên đời thần tiên. Không nghĩ tới, lại bị tuổi còn trẻ Lưu Nhất Minh nhất côn đánh rớt Thần Đan, ngã vào hạt bụi!

Cái này Lưu Nhất Minh thực lực tất nhiên tại Thần Cảnh trên, đến rất cao, đã không phải là bọn họ khổ khổ giãy giụa tại Hóa Cảnh tu luyện giả có thể suy đoán.

"Hô" Lưu Nhất Minh ánh mắt như điện, quét về phía bọn họ, sáu người nhất thời người tê rần, không thể nhúc nhích, thật giống như toàn thân cũng bị giam cầm.

"Hừ! Các người kẻ xấu, còn không quỳ xuống!"

"Phốc thông. . . Phốc thông. . ."

Thân bất do kỷ sáu người giống như điều đứt dây đồng dạng rồi rít rơi xuống hạt bụi, quỳ gối đầy đất, bò lổm ngổm xin tha: "Tôn Thượng, tha mạng!"

"Tôn Thượng, tha mạng!"

"Chúng ta nguyện thần phục, không bao giờ phản bội!"

Những người này tuy nhiên khó nhập Lưu Nhất Minh pháp nhãn, nhưng ở toàn bộ thế tục giới, thực lực cũng là đỉnh phong, coi như tay chân hoặc là đạo thống Thủ Hộ Nhân vẫn không tệ.

Kể từ hôm nay, thế gian chỉ có "Trường Sinh Môn", bọn họ phái tại dần dần biến mất.

"Trường Sinh Môn" đạo thống lâu dài, phúc tộ trường tồn, thẳng đến Lưu Nhất Minh Phi Thăng Thượng Giới, rồi đi Địa Cầu về sau, một mực kéo dài mấy trăm năm.

Lưu Nhất Minh nhẹ nhàng một cái xoay người, chân đạp hư không, tìm tòi tay, nhận bọc lại Kim gia biệt thự "Tĩnh Thể Bạch Liên".

"Hô" bên trong biệt thự mắt người trước sáng tỏ thông suốt, cái này mới có thể thấy rõ tình huống ngoại giới.

Trong đình viện, cảnh vật càng hơn ngày xưa, cắm thẳng vào chân trời đám mây Cự Mộc, đám mây Hoa Hải một dạng cây cỏ, điều thú phi vũ trong lúc, chiêm chiêm kêu to cái không nghĩ, mặt đất linh khí hòa hợp, dị hương trận trện.

"Đại sư chính là Đại sư, lần chiến đấu này, thế gian tại không đối thủ."

Từ đồng đường lớn Trường Sinh Đạo quán chạy tới mọi người chân đạp giảng khắp nơi ngã trên mặt đất Cự Mộc trên thân cây, đầy mắt chấm nhỏ chấn động nói.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 253: Một Lưới Bắt Hết

Hiện có lưu hậu thế sáu vị Tổng Sư, tất cả đều tại Lưu Nhất Minh dưới sự bức bách, ngoan ngoãn gieo xuống "Tỏa hồn", không bao giờ dám khởi dị tâm, nếu không, lập tức hồn phi phách tán.

Đây cũng là một loại trừng phạt, có thể lưu lại tánh mạng đối với cái này sáu vị mà nói đã đáng quý, huống chi còn có thể Trường Sinh Môn, trong tu luyện thừa pháp môn, không khéo còn có làm chứng Bạch Nhật Phi Thăng một ngày kia, đối với nhất tâm hướng đạo cầu trường sinh sáu người mà nói, cũng là lớn lao sức hấp dẫn.

Lương Nhất Tiểu tin chết truyền tới, nguyên lai đi theo miêu cầu, thấp thỏm lo âu, phần lớn tan tác như chim muông, thoát đi Trường Sinh Đạo quán.

Bắc Tân thành phố Ngự Long Đường Sinh Quán quán chủ Sài Phi Long nghe nói về sau, vốn là muốn phải chạy trốn, có thể sau đó nghe nói Sư Công nhập Trường Sinh Môn về sau, tự đoạn hai chân tới chịu đòn nhận tội.

Các nơi thành phố Trường Sinh Đạo quán liên tục mấy ngày đóng cửa dẹp tiệm, đưa tới đông đảo thị dân cực lớn xao động! Người người cũng đang hỏi thăm phát sinh biến cố gì, để cho thật tốt khách đông chặn đường. Ngày vào Đầu Kim Đạo Quán đóng cửa.

Đông đường lớn Trường Sinh Đạo bên trong quán, tụ tập ở chỗ này các nơi Đạo Quán người phụ trách lấy được Lưu Nhất Minh Thăng Lợi tin tức về sau, một mảnh vui mừng!

"Ha ha! Ta cũng biết, Đại sư là lợi hại nhất, trên trời dưới đất, trên đời vô địch!"

"Không tệ! Sau này còn có cái... kia dám theo chúng ta Trường Sinh Đạo quán đối nghịch? Hừ! Toàn bộ nghiền thành phân vụn!"

"Trường Sinh Môn, nhất thống Tu Luyện Giới thời cơ chín muồi."

Tinh thần tỏa sáng, thần thái sáng láng Tùng Dương Tử cười ha hả đi vào Trường Sinh Đạo quán trong tổng bộ, đối mặt với từng cái từng cái hưng phấn đồ bình cả khuôn mặt vẻ mặt vui cười, lớn tiếng nói: "Nghieu Sơn Quách đạo trưởng cương trực công chính, vì tông môn bị thương, Môn Chủ đặc biệt ban thưởng "Ngọc Cốt đan" một viên, đặc biệt cho phép trước thời hạn Trường Sinh Môn."

"Xôn xao" bên trong quán nhất thời một mảnh xôn xao, người người đều hâm mộ nhìn ngòai trên xe lăn Quách đạo trưởng, khen ngợi không ngừng.

"Oa tắc! Ngọc Cốt đan nha! Lão thiên! Môn Chủ thật là hào phóng, nghe nói cái này một viên Ngọc Cốt đan ở trong chứa trăm loại dược liệu trân quý, giá trị trăm vạn, sau khi ăn vào, lập tức đoạn cốt trọng sinh."

"Chà chà! Trở thành Trường Sinh Môn chính thức đệ tử, là có thể tập luyện trường sinh đạo pháp, Quách Đạo hữu thật là tốt tạo hóa nha! Hâm mộ chết bần đạo!"

Ngồi trên xe lăn Quách đạo trưởng hưng phấn tay chân luống cuống, hai mắt để lam quang, chấp tay hướng Kim gia phương hướng biệt thự, cung cung kính kính cảm kích nói: "Đa tạ Môn Chủ ban thưởng, đệ tử nhận lấy thì ngại! Sau này nhất định đem hết toàn lực, bảo vệ Trường Sinh Môn lợi ích."

"Đa tạ Tà Hộ Pháp đưa thuốc!" Quách đạo trưởng sau cùng lại hướng về phía Tùng Dương Tử chấp tay nói cảm ơn nói.

Tùng Dương Tử tay vuốt râu, hải lòng cười một tiếng, "Vèo" một tiếng truyền cho hần 1 bình ngọc, Quách đạo trưởng ngược lại cũng không dài dòng, há mồm uống Ngọc Cốt đan, một hồi đùng đùng then chốt nổ vang, Quách đạo trưởng toàn thân linh khí lượn lờ, miệng mũi khạc khói.

Run rẩy một hồi về sau, "Đằng" xuống một cái liền đứng lên, cắt ra đầu gối hoàn hảo không chút tổn hại, thân thể so với lúc trước càng cường tráng hơn, nguyên khí đầy đặn, tinh thần tỏa sáng.

"Tà Hộ Pháp, dám hỏi phản bội Đạo Quán Thượng Thanh Cung cùng Hạ Thanh Cung Triệu Ngọc Thần cùng Trương Tín Minh xử trí như thế nào?"

"Hừ! Nếu như theo ta tính khí, lập tức chém chết! Có thể Môn Chủ có lệnh ở phía trước, đuổi hai người, sau này vĩnh không mướn người, đồng thời lập tức đuổi sở hữu Thượng Thanh Cung cùng Hạ Thanh Cung đệ tử, sau này sở hữu Trường Sinh Đạo quán hết thảy không cho tiếp nhận hai cung đệ tử. Người vi phạm, lập tức đuổi ra!"

"Vâng cần tuân Môn Chủ pháp lệnh!"

Trường Sinh Đạo quán bên này nhân viên nhanh chóng vào vị trí, mỗi người trở lại chỉ nhánh, lần nữa khai trương, thị dân sau khi nghe tin, bồn tẩu kêu khóc, mừng rỡ khôn kể xiết.

Kim gia biệt thự, Lưu Nhất Minh phụng bồi lão gia tử nói một hồi lâu lời nói về sau, trở lại bên trong tĩnh thất. Bên trong thư phòng, lão gia tử thật lâu không biết nói gì cho phải, trận này Thần Ma Đại Chiến, hoàn toàn đối mới lão gia tử thế giới quan.

Cơ hồ khiến lão gia tử hoài nghi có phải hay không sinh hoạt ở trong giấc mộng, mảnh thiên địa này là thế nào?

Địa Cầu tiến hóa mấy tỉ năm, trong thời gian này hủy diệt bao nhiêu văn minh? Không có người biết được, trên trời dưới đất ẩn tàng bao nhiêu bí mật, bây giờ liên tiếp hiển lộ trên thế gian, làm sao sẽ toàn bộ cùng tôn nhi dính líu quan hệ?

Tràng này Thần Ma Đại Chiến, tất nhiên sẽ kinh động quốc gia cao tầng, đây tuyệt đối sẽ cho ra liên quan bọn họ dự liệu, không khéo bây giờ cũng đã đang họp nghiên cứu.

Lão gia tử đoán vẫn đúng là không sai, Từ Quang Các, đèn đuốc sáng choang, phòng bị sâm nghiêm.

Về mặt ngưng trọng vô cùng Quân Ủy Tham Mưu Trường Tồn Hồng An Trung Tướng, tay cầm kích quang bút, đứng ở màn ảnh phía trước, chỉ vệ tinh hình ảnh cùng Quốc An Cục đặc công truyền vào tới HD hình ảnh, giọng trầm thấp nói ra.

"Trường Sinh Môn -- mới thành lập Đạo Giáo Môn Phái, tôn chỉ là theo đuổi cầu Trường Sinh Bất Lão, có Thập Đại Môn Quy. . . ."

"Trường Sinh Môn Môn Chủ cũng là một tay chế tạo Chân Vũ chiến đội Tổng Giáo Quan Lưu Nhất Minh, người này thực lực thâm bất khả trắc, Kỹ Thuật Bộ Môn nghiên phán, trừ đi bom hạt nhân bên ngoài, sợ rằng chỉ có đạn đạo đồng loạt công kích mới có thể tiêu diệt!"

. . .

Tồn Hồng An sau khi nói xong, trong phòng tĩnh lặng, chỉ có nòng đậm tiếng thở, hồi lâu sau, một đạo thể lương thanh âm truyền tới.

"Hắn thiết lập Trường Sinh Môn mục đích, nếu như chỉ là theo đuổi cầu Trường Sinh Bất Lão, ta cảm thấy đến ngược lại cũng không cần vô cùng lo lắng. Huống chi hắn vẫn Kim lão đầu cháu trai ruột, tiêu chuẩn Hồng Tam Đại!"

"Không tệ! Ta xem đứa nhỏ này hồ sơ, phẩm tính thuần lương, sinh ra ở phường dầu ngõ hẻm, phụ mẫu đều là trung thực bên dưới công nhân viên chức, tuy nhiên xuất thân thấp hèn, nhưng chí hướng cao xa, tích cực hướng lên, giàu có tính thần chính nghĩa!"

"Thực lực của hắn đáng sợ như vậy, đã áp đảo phạm nhân trên, nhìn một chút ngày xưa cao cao tại thượng mấy vị Tông Sư, chúng ta cũng xin bọn họ không đến, bây giờ thế nào! Tại Lưu Nhất Minh trước mặt theo nó bộc một dạng."

"Trường Sinh Môn lung lạc một nhóm lớn cao thủ, có cùng Chân Vũ chiến đội tập luyện giống vậy công pháp, đợi một thời gian, để cho bọn họ lan tràn cả nước, tất nhiên là quốc gia ổn định một mầm họa lớn, phải diệt trừ."

"Hắn là Hồng Tam Đại không giả, nhưng ai có thể bảo đảm hắn sau này sẽ không xảy ra dã tâm, vạn nhất nếu là. . . Ai có thể gánh nổi trách nhiệm này?"

. . .

Dự Châu trong thành phố, Crowne Plaza quán rượu.

Có Không Bằng năng lực Bắc Âu người Viking Race Paul mặc âu phục màu đen, đứng ở cự đại rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh nhà trước, phủ đầy lông tóc đại tay cầm lên treo ở trong cổ Thánh giá, hôn lên xuống một cái, sau đó yên lặng nhìn ngoài cửa sổ cảnh đêm.

Có "Lôi Thần" xưng hào, đến từ Germanic Bildt chính là một thân màu trắng nghi dưỡng âu phục, miệng lớn rót lấy rét lạnh Rượu Nho, ánh mắt không kềm chế được nói: "Tru Thần kế hoạch, Thánh Kỵ Sĩ nói thế nào?"

Race Paul quay người lại, liếc hắn một cái, thiếu chút nữa không đem Bildt đồng thành băng côn,

"Thánh Kỵ Sĩ đi nghênh đón pháp khí qua, ngoài ra, chúng ta còn có hai cái tiểu nhị muốn tới."

"Thật phiền phức! Để cho ta sét đánh hắn không phải xong sao?" Bildt rõ ràng có chút men say, hai mắt tỉnh táo, thần thái lười biếng.

"Ngươi người ngu ngốc, ngươi chẳng lẽ không nhìn thấy ban ngày đánh nhau sao? Dựa vào ngươi hai ta người căn bản không phải đối thủ của hắn!"

Race Paul nhú mày, nghiêm nghị mắng.

"Ừ. . . Không cần nói, ta cảm giác có người ở dò xét chúng ta. . ." Race Paul ngón tay giờ lên tại bên nếp, quay đầu nhìn chăm chăm cửa sổ sát sàn.

Bên trong tĩnh thất Lưu Nhất Minh thu hồi thần niệm, cười lạnh một tiếng, "Thánh Kỵ Sĩ, hừ hừ! Rất tốt, dứt khoát một lưới bắt hết!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 254: Nhanh Rời Đi Nơi Này

Kim gia biệt thự bên trong tỉnh thất, cùng cố cảnh giới về sau Lưu Nhất Minh từ nhập định bên trong tỉnh lại,

"Hô" nhẹ phun một ngụm khí, bị tổn thương Tinh Thế Bạch Liên đã lại tế luyện, tu bổ xong.

Tiên Thiên chi cảnh cần linh khí số lượng là mệnh mông, hiện nay Tự Linh Trận quy mô hay lại là quá nhỏ, theo không kịp chính mình tăng cấp tốc độ.

Lưu Nhất Minh một bên nghỉ ngơi, một bên phóng xuất thần niệm, bao trùm toàn bộ Dự Châu thành phố mỗi một góc.

Thần thức rõ ràng thấy dưới mây chực thướt tràng cánh, giống như bội số lớn kính hiển vi một dạng hết thảy đều vô cùng rõ ràng, không chỗ có thể ẩn giấu.

Mớ nói nhỏ, chim hót côn trùng kêu vang, đều ở Lưu Nhất Minh thần thức chương không dưới.

Lượng lớn tin tức chen chúc tới, não hải lại đều đầu vào đây, tự động phân tổ xử lý. Trường Sinh Đạo bên trong quán, tọa quán vài tên Tông Sư "Vèo" từ trong nhập định tỉnh lại, run rẩy run rẩy nơm nớp, cảm ứng được là Môn Chủ khí tức về sau, vừa sợ hãi lại tự hào, lúc này mới an tâm.

Thần niệm tiếp tục, giống như Thiên Võng hạ phạm, không mây may lậu.

"Hừ! Rốt cuộc tề tựu."

Crowne Plaza bên trong tử điểm, một đám hắc bào tu sĩ, tụ tập cùng một chỗ, bàn phương án hành động.

Đang lúc ấy thì, bên trong một người tu sĩ hét lên một tiếng, hoảng hốt né tránh.

"Không được! Nhanh rời đi nơi này."

Lời còn chưa dứt, "Đùng!" Một tiếng vang thật lớn. Cự đại cửa sổ sát sàn lúc này nổ tung, rèm cửa sổ tứ tán tung tóe, hóa thành điều điều vãi vụn.

Lưu Nhất Minh phi thân sau khi tiến vào phòng, hỏi cũng không hỏi, khí thế phóng ra ngoài, bao phủ trong căn phòng mỗi một người, nâng lên trắng nõn như tay ngọc chuông, nhẹ nhàng nắm chặt.

"Chết!"

Nói sao làm vậy, "Phốc. . Phốc. . ." Một hồi nổ tung trầm đục tiếng vang âm thanh. Thoáng chốc, bên trong căn phòng thành lửa bíp mũi Địa Ngục, máu chảy đầy đất, máu tanh mùi xông vào mũi, trên vách tường, trên ghế sa lon, trên sàn nhà, tàn chi thịt vụn trải rộng.

Lưu Nhất Minh từ xông vào giữa phòng đến ra tay giết người, từ đầu đến cuối không cao hơn 3 giây. Lưu Nhất Minh nhìn nắm chặt tay tay phải, cảm thụ "Thanh Liên Đế Thể" bá đạo uy lực, lần đầu tiên dùng loại phương thức này diệt sát địch nhân, cảm giác này giống như bóp chết một con kiến.

Căn phòng cách vách bên trong truyền tới một tràng thốt lên âm thanh,

"G.O.D. . ."

Lưu Nhất Minh "Oành" một tiếng một chân đá văng vách tường, đột nhập đi vào, "Lôi Thần" Bildt cùng "Băng Thần" Race Paul đồng thời xuất thủ.

"Đóng băng!"

"Lôi diệt!"

Xuất thủ về sau hai người lòng tràn đầy mong đợi hai trùng mắt, từ từ bắt đầu hoảng loạn lên.

Chung quanh một mảnh tĩnh lặng, chẳng có cái gì cả phát sinh, không có băng, cũng không có lôi điện.

"Thượng Đế! Đây là chuyện gì xảy ra? Vì sao cái gì không hữu hiệu?"

"Thượng Đế nha! Ta triệu hoán không ra thiên lôi."

"Ta cũng triệu hoán không ra hàn băng."

Lưu Nhất Minh lạnh lùng xem lấy hai người bọn họ, giống như xem hai con khỉ.

Kì thật tại bọn họ hai người thi triển ra mỗi người Dị Năng về sau, Lưu Nhất Minh thật cảm ứng được không khí chung quanh bên trong xuất hiện Lôi thuộc tính, cùng Băng Thuộc Tính ba động, có thể tại Lưu Nhất Minh Tiên Thiên tu sĩ uy áp dưới, chỉ động một cái, liền lâm vào tĩnh mịch.

Lui về phía sau ba bước hai người, không, không cam lòng, lại lần nữa hợp kích ý niệm, miệng miệng lẩm bẩm.

"Thượng Đế nha! Mời khôi phục ta hành sự thần tích năng lực đi! A Men. . . ."

"Thượng Đế nha! Là ta nguoi trung thực người hầu. . . ."

"Lôi đến, đóng băng!" Hai người giờ bàn tay lên, đánh trúng Niệm Lực, đồng thời chỉ hướng Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh lạnh rên một tiếng, năng lực như vậy để ở thượng giới, sợ cũng chính là Luyện Khí Kỳ tu vi, miễn cưỡng thi triển một ít cấp thấp pháp thuật a.

Ở một cái Tiên Thiên tu sĩ trước mặt, đánh trống qua cửa nhà sấm, có thể nói con kiến rung cây, không biết tự lượng sức mình.

"Cửu Thiên Thần Lôi, thấy ta hiệu lệnh."

"Ừng ừng" ngoại giới một hồi sấm sét vang dội, gió lớn thổi ào ào. Bên trong căn phòng, khí lưu dừng động, tạp vật bay tán loạn, bàn ghế nghiêng đổ.

"Ha ha! Rốt cuộc đến, Thượng Đế nha!"

Mừng như điên không khỏi Bildt cười ha ha lấy, còn tưởng rằng là chính mình thành kính, làm rung động Thượng Đế, ngay sau đó lấy tay dùng lực chỉ Lưu Nhất Minh, quát: "Thượng Đế! Dùng ngài lôi điện tịnh hóa tên ác ma này đi!"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, thờ khề một câu: "Đại Thiên Hành Phạt, diệt!"

"Răng rắc" một tiếng, hai tia chớp từ ngoài cửa sổ bò vào đến, quanh co, trong chớp lát đánh trúng điên cuồng la hai người.

"Bịch bịch!" Hai luồng hỏa quang, chọt nổ tung, chẳng qua chỉ là thể gian có nhiều hai cỗ than.

Cái gọi là "Dị Năng một dạng" toàn diệt! Những thứ này có thể thoải mái giết số 51 bên trong căn cứ Sinh Hóa Chiến Sĩ Dị Năng Giả, tại Lưu Nhất Minh trước mặt giống như tập tễnh học bước trẻ sơ sinh một dạng yếu bạo nổ.

Lưu Nhất Minh phi thân nhảy lên, thân hình như điện, xuyên toa tại nhà cao tầng giữa. Bất quá chốc lát, mấy chỗ cao cấp ngôi nhà toát ra đoàn đoàn hỏa quang, yên tĩnh trong thành phố, vang lên trện trện còi báo động.

"Thánh Kỵ Sĩ, nguoi đang ở đâu?"

Lưu Nhất Minh tản ra thần thức, một tắc một tắc cảm ứng.

"Ừ?"

Lưu Nhất Minh tại đến Trường Giang đường một nơi Giáo Đường lúc, chỗ dừng một cái, có một tầng cử bình tĩnh ánh sáng bao phủ tại giáo đường bầu trời, cảm ứng xuống một cái, Lưu Nhất Minh xác định cái này tín đồ tín ngưỡng chỉ lực ngưng tụ mà thành.

Lưu Nhất Minh cười lạnh một tiếng, đánh trúng thần niệm, nhất cử đột phá cái này vô hình bình chương, cường lực thăm dò vào.

"Hừ! Tìm tới nguoi."

Lưu Nhất Minh phi thân nhảy lên, ngàn mét, trong bóng đêm, giữa không trung vạch qua một vệt sáng.

Trong chớp lát, liền đến Giáo Đường bầu trời.

Ngay từ lúc Lưu Nhất Minh thần niệm phong tỏa lại Thánh Kỵ Sĩ Gefrey đang lúc, hắn đã sinh lòng cảm ứng, từ Bò Đoàn đứng lên.

"Thật là mạnh mẽ thần niệm, lại có thể đột phá nguoi tín ngưỡng lực lượng lá chắn?"

"Ta còn không có tìm nguoi, nguoi lại đưa tới cửa?"

Gefrey là mấy trăm năm qua, đến bây giờ mới ngưng, duy nhất bị sắc phong Thánh Kỵ Sĩ, sáu năm trước "Tru Thần kế hoạch" người thi hành cũng là Gefrey kỵ sĩ, tru sát thế gian bao nhiêu Dị Năng Giả, mũi nỏ thần danh nghĩa.

Bên người hai người hộ giáo đại sư giống vậy cảm nhận được một chút không bình thường, về mặt phòng bị đứng dậy, rút ra bên hông Thập Tự Kiếm.

"Phốc "

Lưu Nhất Minh thân hình cấp trụ, áp bách dưới chân xi măng mặt lúc này nổ tung, cát bay đá chạy, mặt đất lúc này xuất hiện một cái hố to. Lưu Nhất Minh rơi xuống đất không tiếng động, từng bước ép tới gần.

Hai người hắc bào cái lồng đầu hộ giáo đại sư "Đăng" một tiếng, trường kiếm phi thân nhảy ra, không nói hai lời, giờ kiếm liền bổ tới.

Như vậy thân thủ tại thế tục giới cũng coi là nhất lưu cao thủ, mặc dù không biết bọn họ là tu luyện thể nào, nhưng ở Lưu Nhất Minh trước mặt quả thật cho không.

Cánh tay nhẹ nhàng vung lên, một đạo cương phong đất bằng phẳng nổi lên, "Hô" hai người giống như đạn pháo đồng dạng bay rót ra ngoài, song song đập phải Giáo Đường đá cẩm thạch trên vách tường, lúc này tứ phân ngũ liệt, chết oan uổng.

Một màn này để cho theo sau quan sát Thánh Kỵ Sĩ Gefrey thất kinh, "Bá" một đạo kiếm quang thoáng hiện.

"God Wills I."

Lưu Nhất Minh không vận dụng linh lực, trắng nõn thủ chương nâng lên, "Oành" bỗng nhiên đăng một cái mặt, mượn lực bắn ngược, giống như một vết sáng chạy thẳng tới Gefrey đi.

"Đùng" một tiếng vang trầm thấp, chẳng qua chỉ là vừa đối mặt, tại ký thác kỳ vọng Gefrey tại Lưu Nhất Minh nhất chương đánh thùng ở ngực, dòng máu tiêu xạ, tinh phong đập vào mặt.

Có mạnh hơn đại tín ngưỡng chỉ lực Gefrey hai mắt màu xanh lam tròn trĩnh, phần nộ nhìn chăm chú vào Lưu Nhất Minh, từ từ cúi đầu nhìn mình đã trúng khoảng không ở ngực, gió đêm thổi qua, lạnh xuyên tim.

"Người hội xuống địa ngục, nguyện người bỏ qua người!"

Sau khi nói xong, Gefrey lúc này khí tuyệt thân vong.

Lưu Nhất Minh quét hắc liếc một chút, từ trong tay hắc Thập Tự Kiếm cùng trên thân trong dụng cụ cảm thụ một tia mỏng manh năng lượng ba động, Gefrey lại có thể mượn tín ngưỡng chỉ lực, hóa thành tự thân lực lượng, cũng coi là thiên phú bất phàm.

Đáng tiếc, hắc gặp Lưu Nhất Minh thế giới này giữa lớn nhất dị số.

Từ đầu đến cuối tiêu phí không tới một giờ, Lưu Nhất Minh đã trở lại Kim gia biệt thự.

Chưa tới mấy giờ về sau, Dự Châu thành phố, toàn bộ cái Hoa Hạ, toàn bộ phía tây cũng sẽ khiếp sợ đi!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Tìm Cổ Tế Đàn

Dị Năng Giả, toàn quân bị tiêu diệt.

Tin tức truyền về phía tây, đưa tới một mảnh xôn xao.

Giáo Đình, tình báo cơ cấu, Cổ Tu Sĩ một mảnh lũ lượt.

Cướp bóc nước hắc tài phú, duy trì cao phúc lợi Tây Phương Xã Hội quần chúng cũng không biết phát sinh cái gì, quả nhiên hưởng thụ xa xỉ, cao phẩm chất sinh hoạt.

Mỹ, Anh, Pháp, Đức, Australia, Italy, Na Uy, Nhật Bản các loại mìn mìn cái quốc gia, khẩn cấp tổ chức Liên Hợp Hội Nghị, đối ngoại tuyên bố "Vượt Thái Bình Dương kinh tế kế hoạch hợp tác", kì thực là thương lượng đối sách.

Chiến tranh mây đen bao phủ tại Hoa Hạ bầu trời.

Từ Quang Các, đèn đuốc sáng choang, Tần Hồng An Trung Tướng lại lần nữa đứng trước mặt người khác, giọng thấp phàn nặc nề bắt đầu giới thiệu tình huống mới nhất.

"Trong một đêm, toàn bộ phía tây phái ra sát thủ, tổ chức đặc công đều bị sát hại, không một thoát khỏi may mắn!"

"Các người làm sao xác định người chết thân phận đều là sát thủ cùng đặc công? Chẳng lẽ sẽ không có người vô tội sao?" Đang ngồi một người trung niên, đây xuống một cái trên sông mũi Kính mắt, giọng âm trầm nói.

"Chuyện này. . . Chúng ta từ hiện trường lấy ra đồ vật cùng tư liệu, có cỡ nhỏ Súng ống, độc dược, bí mật khu vực phương vị tọa độ chờ một chút, đủ để chứng minh những người này thân phận."

Tần Hồng An căng thẳng gò má, như đinh chém sắt nói.

"Những người này giết cũng chính là giết, tiểu tử này không giết, chúng ta Quốc An Cục sớm muộn cũng muốn động thủ, chẳng qua là đáng tiếc, còn không có thẩm vấn. . ."

"Người nói nhẹ nhàng, người nào cho hấn quyền lợi có thể tùy ý giết người, chúng ta hôm nay phải coi như quyết định, quyết không thể tiếp tục dung túng đi xuống, bằng không hấn hôm nay có thể giết người, ngày mai sẽ có thể tạo phản!"

Bên trong phòng họp một hồi kịch liệt tiếng thảo luận, Tần Hồng An không nhịn được chen lời nói: "Xử trí hấn? Xử trí như thế nào? Là lấy đạn đạo đồng loạt công kích hay lại là uy hiếp nhà hấn người bằng hữu? Hay là đem Kim thị tập đoàn thu về Quốc Hữu?"

"ừ! Đề nghị này tốt ta xem có thể."

Nguyên lai một mực công kích Lưu Nhất Minh trung niên nhân ánh mắt sáng lên, mím môi hậu môi đầy nói.

"Ha ha! Người nghĩ quá hậu quả sao?"

Tần Hồng An cười lạnh không dứt, theo dõi hấn lạnh lùng nói.

"Hậu quả gì? Hấn dám theo cơ quan quốc gia đối nghịch sao? Trừ phi hấn không muốn làm người Hoa. . . ."

"Người cái này buộc hấn phản bội Hoa Hạ, người làm như vậy đối với quốc gia có ích lợi gì? Chớ quên, chúng ta phòng thí nghiệm còn cần hấn đích thân tới hướng dẫn, Chân Vũ chiến đội huấn luyện vẫn chưa kết thúc. . . ."

. . .

"Được, tất cả không nên tranh cãi, chúng ta cần phái người nói cho tiểu tử này trung ương đối với chuyện này cái nhìn, ngoài ra Trường Sinh Môn cần muốn ước thúc một chút, không chế Môn Đồ số lượng. . . ."

"Tần trung tướng, người với hấn tiếp xúc qua, lần này nhiệm vụ giao cho người hoàn thành!"

Kim gia biệt thự ngọc thạch công xưởng bên trong, Lưu Nhất Minh tăng giờ làm việc mình khắc Tự Linh Trận trận pháp thạch, một bên có sắp xếp thời gian, căn cứ Côn Lôn Sơn Địa Chất đặc điểm và Sơn Hình Địa Thế, mình khắc dưới "Địa Liệt Trận" trận pháp thạch.

Ba ngày sau, Lưu Nhất Minh cùng "Côn Lôn Song Dương" hai người rời đi Kim gia biệt thự, vạn mét bên trên, Tiểu Phượng Hoàng đối với lưng bên trên hai cái lão đạo thập phần thấy ngơ ngác, mấy lần cũng muốn dốc hết ra rơi xuống hai người bọn họ. Hù dọa đến hai cái lão đạo, thật chặt dựa chung một chỗ, nom nớp lo sợ, co lại thành một đoàn. Cho Tiểu Phượng Hoàng truyền âm nói, chờ đến Côn Lôn Sơn, sư huynh đệ chúng ta hai cái cho người hái tới các loại từng từ, luyện thực.

Luyện thực là Trúc Tử quả thực, Trúc Tử mở một cái hoa, khắp trong rừng núi đồng loại Trúc Tử sẽ toàn bộ khô chết. Có thể nói tinh hoa đều ở bên trong.

Sau ba canh giờ, vượt qua tốc độ âm thanh Tiểu Phượng Hoàng yên ổn quanh quần ở trên núi Côn Lôn khoảng không.

"Các người còn nhớ Cổ tế đàn vị trí sao?"

"Môn Chủ, theo sư phụ ta nói, hình như là tại Côn Lôn Sơn mặt trời ngã về phía tây đoạn tháp cái kho người kiên Thung Lũng bên trong, vị trí cụ thể cũng không biết."

Hạc Dương Tử nhớ lại xuống một cái, chân chờ nói.

Côn Lôn Sơn mặt trời ngã về phía tây lên bao la Cao Nguyên, sơn mạch hoàn toàn ước 2500 cây số. Mặt trời ngã về phía tây cao đông thấp, theo như

địa thế phân mặt trời ngã về phía tây, bên trong, đông 3 đoạn: Hạc Dương Tử lời muốn nói là Tây Côn Lôn Sơn, độ cao so với mặt biển tại 7000 trở lên; tọa lạc có 3 ngọn núi.

Tháp Thập Khố kiền Thung Lũng đang đứng ở ba ngọn núi trung gian, có thể nói được trời ưu đãi, trăm triệu năm trước khi, nơi này đồng cỏ và nguồn nước tốt tươi, Động Thực Vật dị thường sum xuê.

Hà Cốc cao giai mặt đất làm theo rải rác có kỷ đệ tứ Hòa Sơn đá ba-dan cùng Hòa Sơn sừng lịch mòm đá, năm đều nhiệt độ 0°C, không mấy thực vật sinh trưởng, hoàn cảnh sinh tồn thập phần tồi tệ.

Lưu Nhất Minh gật đầu một cái, chỉ huy Tiểu Phượng Hoàng hướng Tháp Thập Khố kiền Thung Lũng bay đi, đồng thời thả ra thần thức, yên lặng cảm ứng không gian ba động vết tích.

"Ừ, tìm tới, chính là chỗ này."

Lưu Nhất Minh thả ra thần thức bén nhạy bắt được trong thung lũng rải rác không gian tê liệt vết tích.

Loại này xé không gian tạo thành vết tích cần trăm năm mới có thể tại mảnh thiên địa này dần dần tu bổ chôn vùi hết, trong lúc này hội một mực bỗng bênh tại phụ cận.

Phạm làm qua, nhất định có vết.

Tiểu Phượng Hoàng không chế thân hình không lồ, từ từ hạ xuống.

"Môn Chủ, nơi này quá mức hoang vu, không nhìn ra có cái gì Cổ tế đàn vết tích nhỉ?"

Tùng Dương Tử nhảy xuống, chân đạp tại phong hóa đất cát bên trên, "Sa Sa" vang vọng.

"Không, chính là chỗ này."

Lưu Nhất Minh giọng chắc chắn, vẻ mặt nghiêm túc, ngẩng đầu nhìn một cái không thấy chân trời bầu trời.

Sau đó chậm rãi nâng lên trắng nõn như ngọc hiện lên ánh sáng thủ chương, "Hô" Thiên Địa Chi Khí bị dẫn động đứng lên. Dưới chân nhỏ bé đất cát cùng cục đá vụn rời rớt rời mặt đất, lơ lửng ở giữa không trung.

Hạc Dương Tử cùng Tùng Dương Tử hai sư huynh đệ cái tròn mắt hốc mồm, đứng lặng yên tại chỗ, không dám làm một cử động nhỏ nào.

"Đi ra!"

Lưu Nhất Minh "Ba" một tiếng, thủ chương hạ xuống, cốc vang lên một hồi con lắc, loạn thạch văng tung tóe, tro bụi ào ào.

Hạp cốc bộ phanh nhiên nổ tung đường kính trăm mét hồ to, che ở phía trên tích bụi tại quét một cái sạch. Hiện lộ ra cốc bộ mặt thật sự.

Cát bụi bên trong, lộ ra mấy cây hư hại không chịu nổi to lớn hắc sắc thạch trụ, đường kính đạt tới kinh người 3m, toàn thân ngăm đen, không biết loại nào chất liệu. Cái hồ rải rác tất cả lớn nhỏ hắc sắc khối vụn. Hiện nhiên đã sớm bị hủy diệt, vô pháp sử dụng.

Lưu Nhất Minh tự đi sau khi xem, than nhẹ một tiếng, tại huy hoàng lịch sử cũng không chống nổi tuế nguyệt ăn mòn.

Sau đó ngẩng đầu nhìn trời, yên lặng nói: "Vân Thủy giới, Tư Đồ Phó, sớm muộn ta sẽ tính với ngươi số cái!"

Côn Lôn Song Dương nhìn dưới chân hiện ra Cổ tế đàn Di Chi, hưng phấn khắp nơi nhìn loạn, giơ tay lên yên lặng đã vỡ vụn không chịu nổi đoạn Trụ, trong miệng ngâm không ngừng.

"Nhiều đồ tốt nha! Như có một ngày có thể tu bổ Cổ tế đàn liền có thể."

Lưu Nhất Minh tâm ý nhất động, "Rào" một tiếng, trước mắt đất trống đột nhiên giữa, mấy trăm cây trận pháp thạch cang một tòa núi nhỏ tựa như chồng chất tại trước mặt.

Đem Hạc Dương Tử bọn họ hai sư huynh đệ cái hù dọa giật mình, tròn to tròn mắt một dạng, thất kinh hỏi: "Môn Chủ, chuyện này. . ."

Bỗng dưng nhiều hơn đến nhiều như vậy trận pháp thạch, thần tiên này đồng dạng pháp thuật, khiếp sợ hai người. Môn Chủ thủ đoạn thật là không cùng tâng xuất, quỷ thần khó đoán.

Lưu Nhất Minh không có giải thích, phân phó hai người nói: "Bố trí Tụ Linh Trận!"

Hai cái lão đạo gấp qua Đạo Quán Tụ Linh Trận bố trí quá trình, bởi vậy thông thạo, tại Lưu Nhất Minh chỉ định vị trí, thuận thực bước vào trận pháp thạch, từ đầu đến cuối tiêu phí chưa tới một canh giờ, tại Lưu Nhất Minh lấp vào Tụ Linh Trận Trận Tâm Thạch chỉ sau,

"Ông "

Trung cấp Tự Linh Trận bắt đầu sử dụng, một vòng vô hình khí từ Trận Tâm hiện lên, bao phủ toàn bộ hạp cốc. Bên trong cốc không khí nhất thời trở nên không giống với, một cỗ thanh tân khí từ dưới chân phiêu tràn ra.

Cái này cũng chưa hết, Lưu Nhất Minh tiếp lấy lại bắt đầu bố trận, lần này chủ yếu nhất mục đích cũng là tại Cỗ tế đàn Di Chi, bày "Địa Liệt Trận" thượng phẩm sát trận. Cách trở Vân Thủy giới tu sĩ tự mình Hạ Giới, nhiễu loạn Địa Cầu trật tự.

Địa Liệt Trận: Biến hóa đa dạng, dày đặc khó mê.

Địa Liệt Trận bên trong kì diệu nội ẩn, bên trên Lôi dưới có hỏa tuyệt vô tình. Trận này theo như địa đạo số, trung tàng ngưng hậu chi thể, xử hiện ẩn được chi diệu, biến hóa đa dạng, nội ẩn một đạo Hồng Phiến, chiêu động chỗ, trên có Lôi Minh, dưới có lửa cháy.

Phạm nhân tiến vào trận này, lập tức hóa thành hư vô. Tiên Thiên cảnh tu sĩ tiến vào trận này, cũng khó có chạy thoát lý lẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Người Diên Sao

Côn Lôn Sơn Cỗ tế đàn Di Chi bày "Địa Liệt Trận" về sau, Côn Lôn Song Dương hai cái lão đạo trấn thủ nơi này.

Lại Vân Thủy giới vừa biến mất lo âu sau, Lưu Nhất Minh cười Tiểu Phượng Hoàng yên ổn trở lại Dự Trung thành phố.

Sau ba ngày, Kim gia biệt thự, giảng đèn kết hoa, náo nhiệt dị thường.

Giữa không trung một hồi "Vo ve" cánh quạt tốc độ cao chuyển động âm thanh, chốc lát về sau, tại mở ra đến một nơi trên đất trống, chậm rãi đáp xuống.

Tần Hồng An nhảy xuống phi cơ trực thăng, nhìn trước mắt phồn hoa như gấm, Cự Mộc chọc trời thịnh cảnh, thần phục liên tục.

Trước khi tại vệ tinh hình ảnh nhìn lên đến đại chiến đi qua đồ nát cảnh tượng lặng lẽ không thấy, đập vào mắt kỳ hoa dị thảo, xanh um tươi tốt, hương thơm xông vào mũi. Trên thảm cỏ thơm, Phi Điều, Tiểu Lộc, đủ loại Phi Cầm Tẩu Thú bất ngờ qua lại, rất có linh tính hai mắt hiếu kỳ xem lấy đám người bọn họ.

Tần Hồng An một bên đi vào bên trong, vừa cùng tùy tùng phó quan nói: "A! Ta muốn là về hưu, có thể ở vấn đề này xây một cái đơn sơ nhà gỗ nhỏ, này tàn sinh liền đủ."

"Cái này còn không dễ dàng sao? Kim gia biệt thự diện tích lớn như vậy. . ."

Phó quan Lý Trung Dương Nhất toét miệng, tràn đầy không thềm đề ý nói.

Tần Hồng An cười lắc đầu một cái, mặc không nói, Kim gia phòng khách biệt thự bên ngoài, hoa và cây cảnh như hải dương, trên quảng trường, thật chỉnh tề xếp hàng là mười mấy người.

Đứng ở phía trước nhất chính là Lưu Nhất Minh tân thu phục sáu vị Tông Sư, về mặt cung cung kính kính đứng lạng hồi lâu đá cẩm thạch trên mặt đất, sau lưng cao thấp mập ốm không dứt, đứng nãy cái cái trung niên Đạo Nhân.

Bọn họ đều là gần nhất tại Đạo Quán trong nguy cấp, biểu hiện không tệ mỗi cái tọa quán cùng tạp dịch nhân viên.

Lưu Nhất Minh làm theo ngồi ở chính giữa trên ghế thái sư, thần sắc trang trọng, bên người đứng lạng hồi lâu Húc Dương đạo nhân đã khỏi hẳn, tay cầm phát trần, lớn tiếng nói: "Nghỉ thức nhập môn bắt đầu!"

Bên kia Tường thúc đã dẫn người tới, nghênh đón Tần Hồng An Trung Tướng, làm lễ ra mắt về sau, cùng lão gia tử đồng thời tại lầu hai trên ban công, trên cao nhìn xuống quan sát quảng trường động tĩnh, Tần Hồng An tâm lý âm thầm suy đoán.

"Lưu Nhất Minh tiểu tử này, là cho mình chơi đùa cái nào ra?"

Đang lúc ấy thì, phía dưới một hồi xao động, sáu vị Tông Sư dẫn đầu, giọng cao quyền đầu, vang vang mạnh mẽ, khí thế bàng bạc thanh âm truyền tới.

"Nhập ta Trường Sinh Môn, Tu Ngã Trường Sinh Đạo Quán Pháp, thủ chúng ta bên trong quy, hộ ta Hoa Hạ Từ Dân, Thiết Huyết Đan Tâm, có thể chiêu Nhật Nguyệt, không bao giờ phản bội!"

Âm thanh chấn động khắp nơi, điều thú đều kinh hãi, trên ban công Tàn Hồng An ngơ ngác nhìn một màn này, cảm giác trong cơ thể có một đám lửa đang cháy.

Bên người đi theo Tàn Hồng An đồng thời tới vài tên thiết huyết quân nhân, không kim lòng được căng thẳng gò má, khễ cắn răng, siết chặt quyền đầu, cảm giác một cỗ nhiệt huyết xông thẳng trán.

Lưu Nhất Minh "Đằng" xuống một cái đứng lên, ánh mắt sắc bén quét nhìn phía dưới đệ tử mới nhập môn, giọng nghiêm nghị nói: "Bọn ngươi từ kẻ từ hôm nay, cũng là Trường Sinh Môn đệ tử, tuân thủ nghiêm ngặt Môn Quy, không thể vi phạm Pháp Lệnh, càng không thể ỷ mạnh hiếp yếu, tự giác bảo vệ Trường Sinh Môn danh dự cùng hình tượng."

"Như có gan dám phản bội tông môn, phản bội quốc gia, phản bội dân tộc người, Thượng cùng Bích Lạc hạ Hoàng Tuyền, cũng phải đưa ngươi qua xương dương hồi, Rút Hồn Luyện Phách, lưu đây Cửu U Chi Hạ, vạn kiếp thoát thân không được!"

"Đều nghe rõ?!"

Sáu Đại Tông Sư dẫn đầu, đồng loạt khom người khom lưng nói: "Đệ tử rõ ràng, cần tuân Môn Chủ Pháp Chỉ!"

Sau đó, tự có công tác nhân viên, từng cái phát ra ngọc thạch chế tác Yêu Bài, phía trên minh khắc trường lão, đệ tử, tạp dịch các loại số cá cấp bậc bất đồng xưng vị.

Phía sau Tông Giáo hiệp hội công tác nhân viên, tận mắt chứng kiến một màn này, giống vậy tại Trường Sinh Môn khí thế cho kinh động đến.

Hoàn thành một ít hàng nghi thức về sau, bên trong thư phòng, Lưu Nhất Minh hướng về phía Tàn Hồng An Trung Tướng, mỉm cười nói: "Tham Mưu Trường, có thể hài lòng không?"

"Ha ha "

Tàn Hồng An một hồi cười to, sau cùng một vệt cằm, nói: "Ta cho tới bây giờ cũng không cho là ngươi sẽ làm ra có lỗi với Quốc Gia dân tộc sự tình đến!"

Nói đùa về sau, Tàn Hồng An chậm rãi giọng, đem Từ Quang Các hội nghị quyết định nói cho Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh thấy cùng trước mặt lão gia từ hai mắt nhìn nhau một cái, khễ mỉm cười. Hiển nhiên đã sớm ngờ tới sẽ là cái kết quả này.

"Lần này phía tây mỗi cái đại quốc tổn thất khổng lồ như vậy, nhất định sẽ không cam lòng thất bại, nơi này phòng bị sâm nghiêm, Vô Không có thể chui, bọn họ nhất định sẽ hướng bên cạnh ngươi người hạ thủ, cái này không thể không đề phòng!"

Lưu Nhất Minh khễ cười một tiếng, cũng không thêm đề ý nói: "Bọn họ muốn thật dám làm như vậy, ta liền giết nhập hấn sào huyết, hoàn toàn diệt bọn họ."

Tàn Hồng An thấy bộ dạng sợ hãi cả kinh, như vậy sát khí đằng đằng lời nói, Lưu Nhất Minh lấy cười khễ giọng thờ ơ nói ra, càng khiến người ta run sợ trong lòng, hấn không hoài nghi chút nào Lưu Nhất Minh lời nói chân thực tính. Tên tiểu tử này là thực sự có thể làm được đến.

"Đúng, phòng thí nghiệm lại có hơn một tháng liền có thể làm xong, đến lúc đó ngươi đi tự mình hướng dẫn xuống một cái. Ngoài ra, ngươi bây giờ còn treo Chân Vũ chiến đội huấn luyện viên chức vụ, Chân Vũ chiến sĩ huấn luyện cần chú ý xuống."

Lưu Nhất Minh gật đầu đáp ứng, đây đều là đáp ứng ban đầu sự tình, chính mình tự nhiên sẽ đi làm.

"Ngươi lần trước cảnh báo "Thiên sử số 1" sinh hóa Côn Trùng gián điệp, khu vực ba tháng trước đã bắt lên vào bên ngoài trụ sở nước Mỹ Hoa Kiều đặc công Cao Chiêm, hiện nay kỹ thuật nhân viên chính vì phá giải "Thiên sử số 1" thần kinh tằm chip."

Kì thật còn có một sự tình, Tàn Hồng An không có nói, Viện Khoa Học Bảo An Quốc Viện Sĩ, tiêu phí cực lớn tinh lực, sao chép được Tụ Linh Trận hoàn toàn không có cách nào dùng, cho dù là xuyên thấu qua khoa học kỹ thuật hiện đại, sao chép được giống nhau như đúc cũng không được, hạch tâm trận pháp thạch cũng là không làm việc.

Nghiên cứu hơn hai tháng, Bảo viện sĩ như đưa đám đưa ra thất bại báo cáo, căn bản không hiểu nổi Tụ Linh Trận vận hành cơ lý, cái này cùng hiện đại vật lý khoa học hoàn toàn là hai cái thế giới.

Nửa tháng sau, lấy nước Mỹ cầm đầu Tây Phương Đại Quốc, rồi rít yêu cầu Hoa Hạ đề cao quân sự trong suốt tính, khai phóng trụ sở huấn luyện. Vì thế nước Mỹ nguyện ý lần đầu đối với Hoa Hạ quân đội khai phóng thu được thể Bảo quốc gia trung tâm huấn luyện.

Hoa Hạ Quốc phòng ngự bộ quả quyết cự tuyệt, nước Mỹ đang liên hiệp nước ngoài trong đại hội, liên hợp Anh Quốc, nước Pháp, nước Đức, Italy, Australia, Nhật Bản các nước đồng loạt chức trách bên trong phí dăng cao, đại làm cho khoa học kỹ thuật sinh hóa nghiên cứu, uy hiếp hòa bình thế giới. Tuyên bố sẽ đối Hoa Hạ tiến hành chế tài.

Bộ Ngoại Giao, Bộ Quốc Phòng đứng vững áp lực, kiên không nói miệng, một câu thần bí khu vực không tồn tại, ta không hiểu người nói tình huống, không thể trả lời.

Associated Press, Reuters, AFP liên tục một tháng, dài dòng soạn viết văn, chức trách Trung Quốc làm cho Sinh Hóa Chiến Sĩ nghiên cứu, uy hiếp hòa bình thế giới.

Nước Mỹ trú Dự Châu thành phố Đại Sứ Quán, ba phen mấy bận viếng thăm Lưu Nhất Minh, cũng bị sập cửa vào mặt.

Trong đại sứ quán, nước Mỹ trú hoa Sứ Quán Võ Quan chỗ ban đầu Lục Quân Võ Quan Davy trừng mắt Lam Nhân châu, đỉnh mũi ung, kêu gào nói: "Đại Sứ tiên sinh, là người đều có nhược điểm, ta không tin Lưu Nhất Minh trên thân không có một là nhược điểm"

"Mẹ hán, bạn gái, tiểu tình nhân, bằng hữu các loại đều có thể hạ thủ mục tiêu."

"Người điên sao? Davy, đây là đang Trung Quốc, không phải là Iraq, cũng không phải Afghanistan, huống chi chúng ta người chết còn thiếu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Lưu Nhất Minh! Hừ!

"Ta không biết chúng ta tổng thống là thế nào? Tại sao dưới ngu xuẩn như vậy mệnh lệnh?"

Tại Đại Sứ rầy về sau lấy được, Võ Quan Davy không cam lòng nói.

Ba ngày trước, nước Mỹ Bộ Ngoại Giao phát tới một đạo mệnh lệnh, yêu cầu trú Dự Châu thành phố Đại Sứ Quán York nhất định phải cùng Kim gia biệt thự Kim Nhất Minh tiên sinh gặp mặt một lần, nếu như có thể lời mời Kim Nhất Minh tiên sinh đến nước Mỹ trao đổi tốt nhất.

Trong nước dài dòng báo cáo, bọn họ cũng xem, chính mình rõ ràng bây giờ tình thế, Hoa Hạ chính đang bí mật tiến hành một hạng kế hoạch tuyệt mật, chế tạo tương lai Siêu Cấp Chiến Sĩ.

Xem ra, Bản Quốc trình độ kỹ thuật phải xa xa lạc hậu Hoa Hạ, nếu không, tổng thống cùng Liên Tịch tham mưu trưởng cũng sẽ không như thế rộn ràng.

Tại truyền thông khoa trương tuyên truyền bên trong, đem Hoa Hạ mô tả thành một cái chính vì quật khởi, phun ra hỏa diễm ác long, chính đang uy hiếp phía tây cuộc sống tốt đẹp.

Toàn bộ Tây Phương Xã Hội cũng xao động, lâm vào một mảnh trong khủng hoảng.

"Kim thị tập đoàn ở nước ngoài có đại lượng tư sản, đem tin tức này truyền cho Kim gia, ta muốn vị này Kim Nhất Minh tiên sinh sẽ hiểu chúng ta ý tứ!"

Đại Sứ York tốt nghiệp từ, xuất thân từ York quý tộc, tinh thông tiếng Hoa, có phong phú ngoại giao kinh nghiệm, đối với Hoa Hạ chính trị, kinh tế, văn hóa cùng lịch sử chờ một chút đều có sâu sắc nghiên cứu, có thể nói "Trung Quốc thông".

...

Dự Châu thành phố, tiêu than đường phố giải phóng nông cơ xưởng. Ở thế giới trước những năm 80, nhưng là bán chạy cả nước trừ danh nông dụng cơ giới gia công nhà máy, giải phóng bài cất lấy máy bay đại danh đình đình, người thế hệ trước nhắc tới, không một không gian ngón tay cái khen.

Đáng tiếc, vật đổi sao dời, bây giờ đã sập tiệm vài chục năm, trong xưởng mặt cơ giới thiết bị đã sớm mua bán hết sạch, lớn như vậy trong xưởng, trống rỗng, đầy đất tạp vật cùng chim phân, rách nát không chịu nổi.

Từng loạt từng loạt nhà xưởng tường ngoài bên trên trát vữa Vôi hơn nửa lộ rơi xuống, chắn song cửa sổ mục nát bại, cơ hồ không có một khối hoàn hảo pha lê.

"Đỗ Chí Viễn, người thật là có can đảm đến? Coi như người có dũng khí!"

Một cái hoàn khổ tiểu tử, mặc Anima áo sơ mi, chân đạp Chính Phẩm Nike hóng mát giày thể thao, mặt tròn tròn, nấp nôi nhuộm một đồng Hoàng Mao, rung đùi đắc ý liếc đi nhanh đến Đỗ Chí Viễn.

Bên người xúm lại mấy cái tay chân, đều là hán trường cấp 3 thời kỳ bạn bè chó săn. Bọn chúng đều là một thân bài danh, lông loét suy sụp, có trong tay xách ống thép, có đùa bốn dao gọt trái cây, có chuyển động trong tay xiềng xích, tuổi tác đều tại chừng hai mươi tuổi.

Chân thối Vương Tiểu Cường nhìn Đỗ Chí Viễn khuôn mặt anh tuấn, người cao gầy một dạng, khí đều không bằng bó một nơi đến, người này so với mình còn đẹp trai hơn, quá đáng giận.

"Vĩ thiếu, trả lại tên tiểu tử nghèo này khách khí cái gì? Trực tiếp cầm dao phá hán bộ dạng, nhìn hán làm sao còn theo đuổi Mạnh Mạnh?"

"Đừng vậy, liền hán một cái Cóc ghê cũng muốn ăn thịt thiên nga, thật là mơ mộng hão huyền!"

Đỗ Chí Viễn đầu đầy mồ hôi, một thân màu trắng bóng rở phục, chân đạp lấy một đôi đinh đầy tro bụi Song Tinh giày thể thao, trong tay xách tỷ tỷ Đỗ Vũ Phi truyền xuống bao vải dày, bên trong chứa hai khối quay đầu, cái này nặng chịch cảm giác để cho trong lòng của hán thập phần yên ổn.

Đỗ Chí Viễn ở cách Đồng Đại Vĩ cách xa năm mét địa phương, đứng lại cước bộ, mím môi, quật cường ánh mắt lấp lánh có thần nhìn chăm chú vào sao quanh trăng sáng Đồng Đại Vĩ, Dự Trung tình sự nghiệp to lớn bất động sản mở mang Công Ty TNHH thái tử gia.

"Đồng Đại Vĩ, có lời gì cứ nói đi! Lão tử rất bận rộn, không rảnh với người nói bậy!"

"Hắc! Mụ mụ, hảo tiểu tử, người nghe kỹ cho ta, sau này không cho người lại cùng chúng ta nhà Mạnh Mạnh qua lại, nếu không, hôm nay người liền khỏi phải nghĩ đến ra cái đại môn này!"

Đồng Đại Vĩ lấy tay hung tợn chỉ Đỗ Chí Viễn, liếc hậu môi dày, trừng mắt con mắt, uy hiếp nói.

"Hừ!"

Đỗ Chí Viễn cười lạnh một tiếng, lạnh lẽo Đồng Đại Vĩ, khinh thường nói: "Đồng Đại Vĩ, người đáng là gì? Nói cho người biết, ta cùng Mạnh Mạnh sự tình, không mượn người xen vào, cũng không tư cách quản!"

"Đỗ Chí Viễn con mẹ nó người nói thế nào? Lại dám như vậy nói với Vĩ thiếu lời nói?"

"Người cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình, một cái nghèo hèn quê mùa, lại dám cùng chúng ta Vĩ thiếu cướp nữ nhân, ăn hùng tâm báo tử đảm?"

Đồng Đại Vĩ bạn bè Vương Tiểu Cường nhảy vui mừng nhất, không đợi Đồng Đại Vĩ nói chuyện, chính mình trước hết nhảy ra, chỉ Đỗ Chí Viễn mũi mắng chửi nói.

"Không phải là mẹ nó nói cái gì, đánh hán, hôm nay không đánh hán mụ mụ cũng nhận không ra!"

"Bên trên, đánh hán!"

Gào thét một tiếng, Đồng Đại Vĩ đám bạn xấu khua tay ống thép, chen nhau lên.

Đỗ Chí Viễn nghiêng đầu mà chạy, phía sau chẳng biết lúc nào đã có hai người chặn lại đường lui, Đỗ Chí Viễn "Ồ" xoay tròn bao vải dày, quơ múa ở giữa không trung.

Song phát tư đánh, đùng đùng, một hồi tiếng đánh nhau, xen lẫn tiếng kêu thảm thiết, vang dội tại nông cơ xưởng trong đại viện.

"Dừng tay! Các người làm gì? Không cho đánh người!"

Thét một tiếng kinh hãi âm thanh từ cửa phương hướng truyền tới, Đỗ Vũ Phi thật nhanh chạy tới, duỗi dài cánh tay, xa xa chỉ đánh nhau đám người la lớn.

Đồng Đại Vĩ hai mắt tỏa sáng, khoát tay, dương dương đắc ý nói: "Dừng lại!"

Đỗ Chí Viễn nằm trên đất, trên đầu, vai cạnh bên trên kê bên mấy cái, có máu rỉ ra, nhưng lại cắn răng, không nói tiếng nào, vẻ mặt quật cường. Nghe được tỷ tỷ thanh âm, ánh mắt lóe lên vẻ lo lắng.

Vương Tiểu Cường không đã ghiền, gần có đi lên đạp Đỗ Chí Viễn một chân, trong miệng mắng: "Tiền cốt đầu, cũng là cần ăn đòn!"

Đỗ Chí Viễn giận phi phò, bắt lại Vương Tiểu Cường cổ chân, chọt đi lên vừa nhấc, "Phốc thông" một tiếng, Vương Tiểu Cường trọng tâm không vững, té ngã trên đất.

Đỗ Chí Viễn còn không hết hận, bò dậy, nhanh nhẹn bỏ tấc một chân, "Ba" một tiếng cũng không biết đá tới chỗ nào, liền nghe Vương Tiểu Cường theo giết heo tựa như hét thảm một tiếng, bùm lấy phía dưới liên tục lăn lộn.

"! Đánh cho ta!"

Đồng Đại Vĩ tức giận quát, vừa nói nhảy cồm lên, chiếu Đỗ Chí Viễn liền đập.

Đỗ Vũ Phi quát to một tiếng: "Dừng tay, không cho đánh vào đệ đệ của ta!"

Vừa nói, cũng không biết từ đâu tới đây khí lực, bay lên một chân, cách mặt đất cao hơn một mét, động tác hoa lệ không thể diễn tả.

"Ba" một tiếng vang trầm thấp, liền đập trúng Đồng Đại Vĩ trước ngực.

Đồng Đại Vĩ kêu thảm một tiếng, người hướng về phía sau ngã bắn ra xa năm, sáu mét, đập lật một loạt nhân mã, thế mới dừng lại.

Đỗ Chí Viễn tròn mắt hốc mồm nhìn tỷ tỷ, kinh ngạc không được, cái gì tỷ tỷ biết võ, lợi hại như vậy!

"Chị, làm sao người tới?"

Đỗ Vũ Phi còn chưa kịp nói chuyện, Đồng Đại Vĩ một tay chống đỡ địa, một tay chỉ Đỗ Vũ Phi tỷ đệ hai người giận dữ hét: "Lên cho ta, đánh chết bọn họ!"

"Phản phạt" một tiếng, Đồng Đại Vĩ lũ chó săn thật cao nâng tay lên trong ống thép, xiềng xích, gậy gộc, oa oa kêu to nhào tới.

Chính vào thời khắc này, cửa vang lên một hồi kịch liệt Mô tơ tiếng nổ cùng nhọt tiếng thắng xe. Một chiếc kim bôi điện bao xe gào thét lái vào.

"Xì..." Một tiếng, ngừng ở Đỗ Vũ Phi phía sau.

Đỗ Vũ Phi một hồi kinh hoàng, cho là bọn họ người, gấp vội vàng nắm được đệ đệ tay, nóng nảy hô: "Chạy mau!"

"Phản phạt" một tiếng, cửa xe mở ra, từ bên trong nôi đuôi nhảy ra năm sáu tên đại hán áo đen, mỗi cái cao lớn vạm vỡ, ánh mắt sắc bén, động tác khỏe mạnh mạnh mẽ.

Xuống về sau, không nói hai lời, hướng về phía đứng ngăn ngõ địa phương, không biết làm sao Đồng Đại Vĩ bọn họ xông lên, một hồi dừng dừng hành hung.

Một hồi con gà em bé kêu loạn âm thanh truyền tới, chính phải chạy trốn Đỗ Vũ Phi hai chị em người, về mặt mộng bức nhìn một màn này.

"Đây là chuyện gì xảy ra? Bọn họ không phải là một nhóm?"

"Oa tác, bọn họ hảo lợi hại!" Đỗ Chí Viễn xem để bọn hán nhanh nhẹn động tác, khóc kinh hãi không thôi.

Không cao hơn 1 phút, Đồng Đại Vĩ bọn họ toàn bộ tại để ngã xuống đất, cuối cùng, một cái rõ ràng cho thấy dẫn đầu đại hán áo đen chân đạp tại Đồng Đại Vĩ trên mặt, nghiêm nghị nói: "Tiểu tử, sau này người đang ở đây dám tìm bọn họ để gây sự, ta bảo đảm người không thấy được ngày mai thái dương!"

Sau khi nói xong, cái này vài tên đại hán áo đen đứng thành một hàng, hướng về phía Đỗ Vũ Phi cung cung kính kính gật đầu một cái, không nói câu nào, nôi đuôi lên xe "Ba" một tiếng đóng cửa xe, quay đầu rời đi.

Đỗ Vũ Phi trừng một đôi mắt đẹp, thật lâu chậm thần thờ.

Đỗ Chí Viễn hai mắt để chỉ nhìn rời đi đại hán áo đen, không ngừng quay đầu, hồng học trực suyễn khí, cả kinh kêu lên: "Tỷ tỷ, bọn họ là người bằng hữu sao?"

Đỗ Vũ Phi lắc đầu một cái, về mặt mê về nghi hoặc, mở miệng nói: "Ta một cái cũng không nhận biết nha!"

Đang lúc ấy thì, một chiếc Mercedes CL600 chậm rãi lái vào hán khu, Đỗ Vũ Phi nhìn một cái, giận xông trong lòng lên, thoáng chốc rõ ràng, oán hận cắn răng một cái.

"Lưu Nhất Minh! Hừ!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 258: Ta Tình Nguyên Hấn Vẫn Xưởng Ép Dầu Ngõ Hẻm Lưu Nhất Minh

Nông cơ xưởng, trên đường xi măng

Đỗ Vũ Phi ánh mắt lạnh lùng nhìn chậm rãi bước xuống xe Lưu Nhất Minh, cái này để cho nàng nhớ thương, thống hận không dứt người.

Chuyện cũ rành rành, nhất mạc mạc thoáng qua, Đỗ Vũ Phi cắn chặt hàm răng, tâm lý bề khổ dâng lên dao động!

Từ chia tay lần trước, mình đã có hơn ba tháng không thấy hắn, hắn liền giống như gió một dạng, phiêu hốt tới, lại phiêu hốt đi.

Cái này không vẫn luôn là hắn phong cách sao?

Từ lúc Dương Xuân Hoa cùng Trương Nghị chẳng hiểu ra sao xem vừa mắt, bắt quá một tháng hai người liền như keo như sơn, hoa tiền nguyệt hạ, tình đầu ý hợp.

Gần nhất khoảng thời gian này, Trường Sinh Đạo quán mấy chỗ chi nhánh bị người phá phách cướp bóc, khẩn cấp ngừng buôn bán hơn mười gia đạo quán.

Sau đó Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự cây cỏ bạo động, điên cuồng khuếch trương kỳ quái, cùng với phía sau Kim gia biệt thự thanh thế kinh người đánh nhau chờ một chút, đều là Trương Nghị nói cho Dương Xuân Hoa, Dương Xuân Hoa lại nói cho Đỗ Vũ Phi biết được.

Bắt quá Trương Nghị lúc ấy ở trên xe tại long xà đồng dạng bò sát dây leo dọa hổng, lái xe nhanh chóng thoát đi.

Sau đó, cũng chỉ là nhìn xa xa Kim phủ bầu trời vân vụ ào ào, che khuất bầu trời, bên trong sấm sét vang dội, vang rền thành phiên, bất ngờ có như con lốc xung kích quét sạch bốn phía.

Những thứ này hoa cả mắt, nghe rộn cả người sự tình, tại Dương Xuân Hoa cùng Đỗ Vũ Phi hai người nghe tới, nhất định chính là thần thoại, quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Có thể có qua Tiểu Phượng Hoàng bay trên trời kinh nghiệm từng trải, hai người tiếp thụ, so với người bình thường nhanh hơn chút ít.

Dương Xuân Hoa dường như cùng Trương Nghị tốt hơn về sau, mỗi lần nhắc lên Lưu Nhất Minh liền hai mắt bốc lên lam quang, hưng phấn không thể tự mình.

"Vũ Phi, ta ủng hộ người bên trên, kiên quyết đánh ngã Bạch Phú Mỹ, làm Kim gia Đế Nhất Phu Nhân!"

Trương Nghị ở bên thấy, chẳng qua là ha ha cười hai tiếng, không dám ngôn ngữ.

Đỗ Vũ Phi có thẹn thùng vừa vội, dậm chân, giận trách: "Cái gì nha! Xuân Hoa tỷ, người không nên nói lung tung!"

Dương Xuân Hoa hận thiết bất thành cương trách cứ,

"Ta nơi nào nói bấy bạ, Vũ Phi người cũng quá ngốc, Lưu Nhất Minh bây giờ là thân phận gì, người không biết có bao nhiêu thiếu nữ nhớ hắn, người nhất định phải đem Lưu Nhất Minh đoạt vào tay, Hừ! Để cho Bạch Phú Mỹ khóc đi đi!"

"Ta mới không gì lạ : không thèm khát, ta tình nguyện hắn vẫn lúc trước Lưu Nhất Minh. . . ."

Nói tới chỗ này, Đỗ Vũ Phi dừng lại, ánh mắt lộ ra một tia phiền muộn.

Chỉ có xưởng ép dầu ngõ hẻm Lưu Nhất Minh mới để cho Đỗ Vũ Phi cảm thấy an tâm, thấy cho bọn họ thân phận là đối đẳng, cảm thấy hạnh phúc là có thể đụng chạm.

Mà bây giờ Lưu Nhất Minh coi như Kim thị tập đoàn tương lai chương môn nhân, mấy chục tỉ tư sản pháp định người thừa kế, còn trẻ đẹp trai, có tiền lại có thể, một phát chân, toàn bộ Dự Châu thành phố cũng phải run rẩy ba run rẩy.

Là bao nhiêu trong lòng cô bé tình nhân trong mộng, có thể nói thế gian hoàn mỹ nhất lão công hình tượng.

Nhưng đối với Đỗ Vũ Phi mà nói, Lưu Nhất Minh vàng sáng quá chói mắt, địa vị quá cao, tỏa ra nàng hèn mọn như dưới chân bụi đất.

Muốn muốn tới gần hắn, lại lại sợ người nói.

Hơn nữa Lưu Nhất Minh cùng Bạch Phú Mỹ đính hôn, xác định quan hệ về sau, Đỗ Vũ Phi thất lạc tới cực điểm, cũng quán quít tới cực điểm, muốn quên, nhưng thủy chung không thể quên được.

Không sinh được tuệ kiếm, chém không dứt nghiệt duyên, lại bất lực chạy thoát, Lưu Nhất Minh câu kia, người là nữ nhân ta, giống như một cái ma

chương, vừng vàng buộc lại Đỗ Vũ Phi trái tim.

"Trương Nghị, người là ủng hộ Bạch Phú Mỹ, hay lại là ủng hộ Vũ Phi?"

"Àch "

Chính vì ăn đồ ăn Trương Nghị nghẹn xuống một cái, về mặt đau khổ, do do dự dự không dám nói lời nào.

"Ừ -- "

Dương Xuân Hoa mở trừng hai mắt, quyết miệng, sát khí đằng đằng.

"Ta. . . Ta đương nhiên ủng hộ người nhóm á!"

Trương Nghị lập tức nộ khí giới đầu hàng, đỏ lên mặt nói.

"Nhưng là, Minh ca đều đã đính hôn!"

Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí, nhẹ giọng nói.

"Hừ! Đính hôn thế nào! Dù là kết hôn, cũng như thường có thể đem bọn họ mở ra!"

Dương Xuân hoa sát khí đằng đằng, cánh tay quơ múa tại giữa không trung, hào hùng nói.

Trương Nghị trợn mắt hốc mồm, khiếp sợ không biết nói gì cho phải.

Minh ca cùng Đỗ Vũ Phi giữa quan hệ mập mờ, hẳn đã sớm biết, từ nam nhân góc độ lên đường, hẳn ngược lại cũng rất là thông cảm Minh ca, thế gian này, nam nhân ưu tú bên người là tới nay không thiếu nữ nhân, tại hẳn mở ra, Minh ca đã là giữ mình trong sạch tiêu chuẩn nam nhân tốt.

Giống như hẳn thân phận như vậy, có một ba vợ bốn nàng hầu, không có chút nào khiến người ngoài ý.

Đỗ Chí Viễn bây giờ đã thuận lợi thi vào Dự Trung Đại Học, Đỗ gia người một nhà hớn hờ vui mừng, Đỗ Ký Bánh Rán Hành sinh ý càng ngày càng tốt, sinh hoạt phát triển không ngừng, liên tục tăng lên.

Trước lễ quốc khánh, trường cấp 3 ba năm một mực hồ sinh hảo cảm, tình cảm thâm sinh hẳn và ngồi cùng bàn Trần Mạnh Mạnh rút cuộc công khai luyến tình, tay trong tay tại Dự Châu sân trường đại học trong.

Một mực khổ cực theo đuổi Trần Mạnh Mạnh Đồng Đại Vĩ then quá thành giận, ước hẹn tại nông cơ xưởng thật tốt nói một chút.

Lúc này mới có phía trên phát sinh sự tình.

Chậm rãi xuống xe Lưu Nhất Minh cười nhẹ nhàng, một cổ không khỏi ảm áp từ trên người Lưu Nhất Minh phát ra, lây Đỗ Vũ Phi tỷ đệ hai cái.

Đỗ Vũ Phi nguyên bản lạnh lùng ánh mắt trong nháy mắt nhu biến hóa, nghiêng đôi môi, ngơ ngác nhìn càng đi càng gần Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh mặc thể sắc quần thể thao, trên người màu xanh nhạt thương vụ nghi dưỡng áo sơ mi, hơn ba tháng không thấy, trần trụi lộ ra làn da trắng lộ ra một cổ vàng sáng mông lung, để cho người nhìn không rõ lắm.

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi có chút hoảng hoảng hốt hốt, một cổ không khỏi cảm giác thánh khiết tự nhiên nảy sinh.

Đỗ Chí Viễn cũng xem há hốc mồm, trợn to tròn mắt, tâm lý trực nhảy, cõi đời này lại có đẹp như vậy nam tử, trời ơi! Người này còn là người sao?

"Chị, người này thật kỳ quái nha!"

Đỗ Chí Viễn thấp giọng nói, Đỗ Vũ Phi không để ý tới hẳn, vẫn ngơ ngác nhìn đâm đầu đi tới Lưu Nhất Minh, khề cán răng.

"Người không sao chứ!" Lưu Nhất Minh cười hỏi, thanh âm êm dịu, ảm áp biến hóa nhân tâm, tuy nhiên dung không thay đổi Đỗ Vũ Phi nội tâm băng cứng.

Đỗ Vũ Phi lạnh rên một tiếng, quay đầu đi, không để ý Lưu Nhất Minh.

Lưu Nhất Minh cũng không giận, cười chum chim như thường, Đỗ Chí Viễn nghiêng đầu nhìn một chút chị gái, có nhìn một chút trước mặt nam tử, tâm lý thoáng chốc rõ ràng.

"Chí Viễn thương thế nghiêm trọng không?"

Đỗ Chí Viễn thấy hơi chút sợ hãi, người này cũng biết tên ta, nội tâm càng chắc chắn, người này cùng chị gái quan hệ tuyệt đối không bình thường.

Sau đó toét miệng cười một tiếng, cúi đầu nhìn một chút chính mình, chẳng qua chỉ là kẻ bên mấy cái côn, trên người chút ít máu ứ đọng, trở về lau nhất điểm hồng hoa dầu tiêu tan sừng liền có thể.

"Ta không sao, ca, mới vừa rồi cứu chúng ta người, người biết sao?"

Mấy tên hắc y đại hán kia vừa rời đi, hần liền lái xe tới, bởi vậy Đỗ Chí Viễn ý niệm đầu tiên liền cho là với hần có liên quan.

"Ha ha! Nhận thức!" Lưu Nhất Minh vừa nói, nhẹ phun một ngụm khí, một đạo linh khí đột nhiên giữa rơi vào Đỗ Chí Viễn cái trán, lạng lẽ biến mất.

Đỗ Chí Viễn linh hồn dốc hết ra xuống một cái, không kim lòng được sờ một chút cái trán, ngẩng đầu nhìn trời, tự giác một cỗ rét lạnh khí xâm vào bên trong cơ thể, trong nháy mắt khuếch tán đến toàn thân, sau lưng, trên đầu, trên cánh tay vết thương ứ sừng thoáng cái biến mất.

Toàn thân thoải mái vô cùng, tràn đầy lực lượng, tinh thần phấn chấn.

Đỗ Chí Viễn "A" gọi ra,

"Chị, ta thương tổn tất cả đều tốt "

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 259: Người Nói Là Thật Sao?

Đỗ Vũ Phi thấy đệ đệ lời nói, vội vàng thượng hạ kiểm tra một phen, phát hiện đệ đệ trên thân vết thương quả thật tốt đây quả thực là kỳ tích.

Một đôi mắt đẹp nhất thời tròn tròn, lộ ra vô hạn kinh hi, quay đầu đi nghỉ ngơi liếc mắt nhìn hai tay khoanh rú xuống bụng, hé miệng mỉm cười Lưu Nhất Minh.

Nhìn Lưu Nhất Minh này kín đáo không lộ ra, cười không nói đáng về, cho Đỗ Vũ Phi một loại vô cùng cường đại, hết thấy đều ở hần chương không đáng về.

Cái này làm cho Đỗ Vũ Phi nội tâm không khỏi dâng lên một cơn lửa giận, bởi vì chính mình cũng không phải là rơi vào trong tay hần sao? Tại hần ăn gấu gao.

Đỗ Chí Viễn làm theo vui mừng không thôi, sờ sờ đầu, vỗ vỗ đầu gối, oa oa thán phục không thôi.

Đỗ Vũ Phi trừng Lưu Nhất Minh, quyết cái miệng nhỏ nhắn, con gà chọi dường như, kéo căng đẹp mắt gò má, nàng trong lòng mặc dù không hiểu là chuyện gì xảy ra, nhưng trực giác khẳng định theo Lưu Nhất Minh thoát không quan hệ.

Có thể trong lòng nàng đối với Lưu Nhất Minh có oán khí, cho dù vạn phần nghi ngờ không hiểu, cũng tuyệt không chủ động mở miệng hỏi, kiên quyết không đề ý tên hỗn đản này.

Ta nhất định phải tự tôn, tự ái, tự cường.

"Đi! Ta mời các người ăn cơm!"

"Không đi!"

Đỗ Vũ Phi không cảm kích chút nào, một nói từ chối, nói xong nghiêng đầu, hướng về phía đệ đệ nói: "Đi, theo tỷ về nhà!"

Đỗ Chí Viễn vô cùng ngạc nhiên nhìn một chút tỷ tỷ, không hiểu chị gái là chuyện gì xảy ra? Tại sao trước mặt trước nam tử lạnh lùng như vậy? Dầu gì người ta bằng hữu mới vừa vừa qua tới giúp qua chúng ta.

Mím môi, vẻ mặt áy náy hướng về phía Lưu Nhất Minh cười cười, hần không dám không nghe chị gái lời nói.

Hoàng Cung đại từ điểm ở vào trải qua ba đường cùng bắc Lâm Lộ đan chéo miệng góc tây bắc Dự Châu Đông Phương Venice Thủy thế giới bên cạnh, Tổng Đầu Tư 3 ức nguyên, kiến trúc quy mô 36 vạn thước vuông, là thế giới nhất lưu siêu đại hình ăn uống tên tiệm. Năm giữ 366 cái hào hoa bao gian, 8 số không hơi lớn Sảnh, đồng thời có thể chứa 666 6 vị khách nhân đi ăn cơm.

Đỗ Vũ Phi đang cùng Luru Nhất Minh đang giằng co, rất nhanh thua trận, tràng này ái tình làm danh nghĩa trong chiến tranh, nàng thiên nhiên là thế yếu một phương, đôi mắt Luru Nhất Minh cơ hồ không có sức đánh trả.

Bông Sen bên trong phòng khách, thanh u lịch sự tao nhã.

Đỗ Chí Viễn tỷ đệ hai người một lần đến cao đường như vậy địa phương, không tránh khỏi quay đầu nhìn chung quanh, nhìn không ngừng.

Mạ vàng chạm rồng chạm hoa gỗ lim môn, đối diện một cái cao hơn người cô kính thị nữ đồ bình phong, treo tường Bông Sen tranh Thủy Mặc, cao cấp gỗ thật chế Bàn ăn xoay, ngọc thạch sàn nhà sáng đến có thể soi gương.

Chén đĩa coi trọng không được, ngọc thạch bữa ăn ly, ngọc thạch đĩa, khắp nơi lộ ra xa hoa, phú quý khí bức người.

Đỗ Chí Viễn hưng phấn không được, mặt đầy hiếu kỳ nhìn Luru Nhất Minh, hần đến bây giờ cũng không biết Luru Nhất Minh tên, chị gái không biết phát cái gì thần kinh, đối với Luru Nhất Minh một mực lấy lý lẽ đi, cũng không giới thiệu, hần chỉ hảo chính mình lên sân khấu.

"Anh, cảm ơn người, ta còn không biết người xưng hô như thế nào?"

Luru Nhất Minh cười một tiếng, nhìn Đỗ Chí Viễn ngây thơ vị thoát gương mặt, sáng ngời mắt to, cực giống hai năm trước chính mình.

"Người kêu ta Minh ca liền có thể, ta và chị người là bạn tốt, cũng là bạn học!"

Đỗ Chí Viễn còn chưa lên tiếng, liền nghe Đỗ Vũ Phi phun nhất khẩu, khinh thường đôi nói: "Ai với người là bạn tốt, ta không nhận biết người!"

"Được được được, vậy bây giờ tổng nhận thức đi ah!"

Luru Nhất Minh ăn nói khép nép, hiếm thấy nói một lần mềm mỏng.

Một màn này nếu để cho Hạc Dương Từ bọn họ trông thấy không phải là con người rồi mà không thể, uyển như thần nhân hạ phàm đồng dạng Môn Chủ, lại sẽ như vậy ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói chuyện với người, thật là phá vỡ tam quan.

Đỗ Vũ Phi hưng hăng nguyệt hần một cái, quay đầu đi, mặt lạnh đối mặt.

Bên cạnh Đỗ Chí Viễn cúi đầu xuống, cố nín cười ý, len lén nhìn một chút Luru Nhất Minh liếc một chút, lại nhìn một chút chị gái, tâm lý buồn cười.

Âm thầm nhỏ nước bọt không dứt, chị gái, người thật bá khí, ở trước mặt ta vênh mặt hất hàm sai khiến, đã nói là làm, không nghĩ tới, ở người bạn trai cũng là như vậy!

Lúc này, mặc áo dài, tướng mạo tịnh lệ phục vụ viên đã bắt đầu tới mang thức ăn lên.

"Khách nhân, ngài khỏe chứ, ngài điểm sinh gần Úc Châu sinh hoạt bảo."

"Cái này ngài cực phẩm kiên tía lão Sĩ!"

"Cái này nước dừa nước tương Gan ngỗng!"

"Đu Đu tuyệt nghèo sò!"

"Hoàng gia Phật Khiêu Tường!"

Cũng không biết bọn họ bếp sau đám đầu bếp là thế nào làm, không lâu sau công phu, trên căn bản toàn bộ thượng tề.

Đỗ Vũ Phi liếc hai mắt, nhẹ nhàng cắn cắn môi, nhìn thấy thân thể Biên đệ đệ đã mở đầu mặt đỏ, hơi thở hồng hển, hiển nhiên là tại trước mắt thực vật cho kinh sợ.

Đúng nha! Lấy nhà bọn họ tình huống, khỏi nói ăn, thấy cũng không có cơ hội thấy như vậy trần tu mỹ vị.

Cạnh cửa phục vụ viên ân cần véo mở một chai 82 năm Rafael, cho ba người bọn họ trước mặt ly cao cổ một dạng rót rượu vang đỏ, cười nhẹ nhàng nói: "Khách nhân mời từ từ dùng!"

Sau khi nói xong, nhẹ nhàng đóng cửa cửa phòng thối lui ra.

Luru Nhất Minh cười chum chim như thường nhặt lên đĩa, xong lấy hai chị em bọn hần cái nói: "Đến, chạy, thật tốt nếm thử, chỗ này ta cũng là lần đầu tiên đến!"

Đỗ Vũ Phi khẽ cắn răng, quả nhiên kéo căng một khuôn mặt tươi cười, không nhúc nhích.

Đỗ Chí Viễn thấy, vội vàng nhặt lên đĩa liền muốn gấp thức ăn, nhìn một cái chị gái vững như Bàn Thạch dáng vẻ, lại nhanh lên buông đĩa xuống, ngượng

ngừng xông Luru Nhất Minh cười cười.

Không có chị gái lên tiếng, hẳn không dám hành động thiếu suy nghĩ, thật sự là không có cái nào không đầu này nọ, không biết tỷ tỷ và Minh ca đến chuyện gì xảy ra?

Đỗ Vũ Phi khòe mắt liếc qua chú ý tới đệ đệ cử động, tâm lý đau nhói, đệ đệ cho tới bây giờ không có ăn rồi tốt như vậy đó, tính toán, ta cần gì phải theo người này trí khí.

"Ba" Đỗ Vũ Phi nghĩ thông suốt, chặn ngang nhặt lên ngọc chế đĩa, hướng về phía Đỗ Chí Viễn hô: "Ăn! Ngược lại có người mời khách, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn!"

"A!" Luru Nhất Minh cười khỏ một tiếng, cái này Đỗ Vũ Phi đối với mình oán khí lớn như vậy nha!

Luru Nhất Minh lấy lòng cho Đỗ Vũ Phi gấp thức ăn, tại Đỗ Vũ Phi chê chặn ngang đỡ ra, bất ngờ lật mấy cái khinh thường.

Bên người Đỗ Chí Viễn cúi đầu, nín cười, một trận ăn ngon nghiền.

Luru Nhất Minh bắt đầu đi, dứt khoát không thèm quan tâm Đỗ Vũ Phi, quay đầu hướng về phía Đỗ Chí Viễn nói: "Người theo cái... kia Đồng cái gì đến cái gì ân oán?"

Đỗ Chí Viễn nhét nhất khẩu Bào Ngư về sau, cầm lấy khăn giấy lau mép một cái, không lên tiếng trước khi, trước cười hắc hắc hai tiếng, tựa hồ có chút ngượng ngùng.

"Ta cùng Mạnh Mạnh trường cấp 3 cũng ước định cẩn thận, một khi thi đậu Dự Châu Đại Học, chúng ta liền đối ngoại công khai quan hệ!"

"Hảo tiểu tử, lợi hại!" Luru Nhất Minh thờ dài nói.

Đỗ Vũ Phi làm theo tức giận trừng liếc một chút đệ đệ, trách cứ: "Nếu để cho ba mẹ biết rõ người trường cấp 3 liền nói chuyện yêu đương, không đánh gãy chân người không thể!"

Đỗ Chí Viễn vênh miệng, bất mãn nói lầm bầm: "Chị gái, ta đều lên đại học có được hay không."

"Ta bây giờ chỉ lo lắng, Mạnh Mạnh cha mẹ của hẳn không đồng ý hai người chúng ta qua lại!" Đỗ Chí Viễn hơi hơi thờ dài nói, hiển nhiên đối với Trần Mạnh Mạnh phụ mẫu lòng tin không lớn.

"Cha mẹ của nàng là ai vậy? Tại sao không đồng ý? Đệ đệ của ta nơi nào kém?"

Đỗ Vũ Phi để đĩa xuống, bất bình giùm nói.

"Đúng vậy, cha mẹ của hẳn là làm gì?" Luru Nhất Minh nói giúp vào, Đỗ Vũ Phi lườm hẳn một cái.

"Các người không biết, Mạnh Mạnh cha nàng mở một nhà gọi Lục Thành bất động sản khai phóng công ty, thế kiếm tiền."

Luru Nhất Minh thấy cười một tiếng, lạnh nhạt cầm lên khăn giấy lau chùi mép một cái canh tí, giọng trầm ổn mạnh mẽ nói: "Yên tâm! Ta biết cha mẹ của nàng, ta nói cùng xuống một cái bọn họ nhất định sẽ đồng ý hai người các người cái!"

Trò cười, Lục Thành công ty bất động sản chẳng qua chỉ là một nhà máy chục triệu công ty nhỏ mà thôi, Luru Nhất Minh chỉ cần một câu nói, nửa phút là có thể để cho Lục Thành sập tiệm. Theo Kim thị tập đoàn cái này Hàng Không Mẫu Hạm so sánh, Lục Thành Dù là Đại Dương bên trên phiêu lá cây đồng dạng nhỏ bé.

"Thật, Minh ca? ! Người nói là thật sao?"

Đỗ Chí Viễn rõ ràng có chút không quá tin tưởng, mở đầu mặt đỏ, hưng phấn không thôi.

Luru Nhất Minh cười một tiếng, quay đầu đi, hướng về phía Đỗ Vũ Phi cười nói: "Người nếu không tin, có thể hỏi tỷ tỷ người."

Đỗ Vũ Phi tức giận nguyền hẳn một cái, mím môi, hướng về phía kích động không thôi đệ đệ gạt đầu một cái.

"Oa tác! Quá tốt, Minh ca, cảm ơn người! Ta mời người một chén!"

Đang lúc ấy thì, Bông Sen Sảnh mạ vàng chạm hoa cửa gỗ bị người xông bên ngoài đẩy ra, "Loảng xoảng" một tiếng, xông tới mấy cái cường tráng đại hán, diện mục dữ tợn, một thân tửu khí.

"Ai là Đỗ Chí Viễn? ! Đứng ra!"

Đỗ Chí Viễn bộ dạng sợ hãi cả kinh, chần chờ xuống một cái, bất an đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Thiếu Gia, Người Mang Đến.

"Buru ca, chính là hần, hần chính là Đỗ Chí Viễn, chính là bọn hần đánh "

Từ cửa lóe lên một cái cánh tay quần băng vải thanh niên, chính là Đồng Đại Vĩ bướng bỉnh chân thối Vương Tiểu Cường, chỉ Đỗ Chí Viễn ằm ỉ nói.

Tại nông cơ trong viện, Đỗ Chí Viễn người này, thiếu chút nữa đem mình Đản Đản đá phá, đem Vương Tiểu Cường hận hàm răng đau đớn.

Đỗ Chí Viễn vừa giận vừa sợ, trách cứ: "Vương Tiểu Cường, ai muốn làm gì?"

Đang lúc ấy thì, Lưu Nhất Minh "Ba" xuống một cái, để ly xuống, ngẩng đầu lên ánh mắt như điện, quét nhìn đi vào mấy cái cường tráng đại hần, nghiêm nghị mắng.

"Các người người nào? Đi ra ngoài!"

Đi vào mấy cái cường tráng đại hần đột nhiên cả kinh, tại cái này sáng ngời ánh mắt khóa lại, giống như thi "Định Thân Chú" một dạng da thịt tê dại, tiếng nói phát khô, không nhúc nhích cho đến lúc này, bọn họ mới chú ý tới chủ vị ngồi đàn ông trẻ tuổi, ngũ quan tuấn lãng, khí chất xuất trần, ngồi ở chỗ đó vững như Bàn Thạch, nhìn một cái liền không phải.

Dẫn đầu đại hần A Buru, đầu tròn, mặt tròn, thân thể cường tráng giống như đầu Đại Thủy Ngưu, tập luyện Thiếu Lâm Hoành Luyện Ngạnh Khí Công, bây giờ đã là nội kinh trung thành, là Hạ Tiểu Phi thủ hạ số một tay chân, lại kiêm nhiệm bảo tiêu công tác. Mỗi lương tháng năm vạn nguyên, nhà ngang phân phối xe, 5 hiểm một Kim, đãi ngộ ưu đãi.

A Buru giống vậy tại tia mắt kia kinh động đến, mặt như trọng tải trên mặt âm tình bất định, trong lòng dâng lên dao động, người này sang trọng bức người, nhất định không phải là phạm phu tục tử.

A Buru hơn 40 tuổi, đã nhập thể lịch luyện nhiều năm, duyệt vô số người, trước mặt người tuổi trẻ bộc lộ ra ngoài khí thế, vững như sơn, sâu tựa như vực sâu, loại khí thế này chỉ có ở lâu bên trên, trong tay quyền hành đại nhân vật tài năng sức đường đi ra.

A Buru cắn răng vận khí rên lên một tiếng, "Hô" tránh thoát cái này cổ vô hình trời buộc.

Nếu không phải Lưu Nhất Minh tận lực thu liễm khí tức, hết sức Bao Phác Thủ Chuyết, trở lại phạm nhân, bằng A Buru một cái nội kinh võ giả là tuyệt đối không thể tránh thoát trời buộc.

Tiên Thiên cảnh tu sĩ, mượn thiên địa chi uy áp, nhất niệm chi gian có thể khóa lại trong phạm vi nhất định sinh vật, sinh tử tùy tâm, thực lực đáng sợ!

A Buru khẽ cong lưng xông Lưu Nhất Minh cung kính ôm quyền hành lễ nói: "Vị công tử này, chúng ta cũng là phụng mệnh hành sự, chúng ta Phi thiếu gia mời vị tiểu huynh đệ này qua Phụng Hoàng Sảnh một chuyến!"

"Cái gì Phi thiếu gia? Ta không nhận biết hần!"

Đỗ Chí Viễn thẳng tắp sống lưng, cứng cổ la lên.

A Buru lẫn lộn không thêm để ý Đỗ Chí Viễn gào thét, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh.

"Ồ! Nếu là không qua ah "

Lưu Nhất Minh lạnh nhạt cười nói, bình thân lời nói lại lộ ra một cổ vô hình lực lượng.

Nội tâm âm thầm nghĩ ngợi, Phi thiếu gia? Chẳng lẽ là Hạ Tiểu Phi? Xem ra là Đồng Đại Vĩ là tìm đến Hạ Tiểu Phi cho hần ra mặt.

"Cái này?"

A Buru gấp khó khăn, có lòng trở về theo Phi thiếu gia báo cáo xuống một cái nơi này tình huống, tra một chút người này thân phận, thân hình vừa động, liền nghe sau lưng trong hành lang truyền tới một tiếng thúc giục lời nói.

"Buru ca, nhanh lên một chút, Phi thiếu gia chờ đây!"

A Bưu không cần quay đầu lại cũng biết là A Cửu, là Phi thiếu gia thiếp thân người hầu.

Hạ Tiểu Phi liền là một vị tổ tông sống, trên đời Ma Vương, tính cách thông minh, cử chỉ dị thường, tại phủ Hạ Văn Đông dưới sự che chở, hung hăng can quấy, đã nói là làm, bọn hạ nhân cũng không dám vi phạm hấn phân phó.

Nghĩ tới đây, A Bưu cắn răng một cái bất cứ giá nào, thực nhân chi Lộ, hết lòng vì việc người khác. Cái này sự phụ dưới mình son nhập thể trước khi đưa cho chính mình nhân sinh cách ngôn, chính mình một mực tuân thủ nghiêm ngặt trong lòng.

"Công tử, không để cho chúng ta khó xử! Cái này toàn bộ Hoàng Cung đại tửu điểm cũng là thiếu gia của chúng ta."

Ý đó hết sức rõ ràng, đây là chúng ta địa bàn, không theo cũng phải từ.

Lúc này, A Bưu người bên cạnh cũng đều tỉnh hồn lại, thấy cái không khí này, rồi rít mòi quyền lau đưng, rục rịch, ánh mắt không khéo nhìn chăm chú vào trong phòng người, tựa hồ một lời không hợp liền muốn tiến lên động thủ.

Đỗ Vũ Phi hai chị em người cũng không phải lời nói, toàn bộ hành trình nhìn A Bưu cùng Lưu Nhất Minh ngôn ngữ giao phong.

Đỗ Chí Viễn lo lắng đề phòng, vẻ mặt khẩn trương, len lén nhìn một chút chị gái, lại phát giác chị gái vẻ mặt bình tĩnh, trấn tĩnh vô cùng, một chút cũng không có có sợ hãi cùng khẩn trương đáng vẻ, ngược lại lộ ra một bộ xem náo nhiệt bộ dáng, kéo căng miệng, bất ngờ lật mấy cái khinh thường, khoe miệng mơ hồ treo nụ cười.

Cái này quá quý dị, để cho Đỗ Chí Viễn tâm lý len lút tự nhủ. Chị gái là ngốc hay là thế nào?

"Hảo nha! Thật đúng là có thú, đến các người Đại Hoàng Cung ăn một bữa cơm, còn phải qua cận thấy lão bản của các người!"

"Đi thôi! Ta ngược lại phải xem thử xem lão bản của các người là thần thánh phương nào?"

Lưu Nhất Minh không hề để ý đùa cười nói, sau đó vỗ nhè nhẹ Đỗ Chí Viễn vai cạnh, an ủi: "Không cần sợ!"

"Công tử, xin mời!"

A Bưu đưa tay ra cánh tay chỉ dẫn, hấn cũng không dám vô cùng bức bách, ai biết người này là thân phận gì?

Cửa xúm lại cường tráng đại hán chủ động lóe lên một con đường đến, Lưu Nhất Minh đi đầu, Đỗ Chí Viễn cùng Đỗ Vũ Phi sau đó.

Phía sau Vương Tiểu Cường nhìn Lưu Nhất Minh cùng Đỗ Thị huynh muội thân ảnh, ha ha cười lạnh, chờ một chút liền cho các người còn dễ chịu hơn!

Phượng Hoàng Sảnh bên trong bao sương, trên đầu túi vải thưa Đồng Đại Vĩ khỏi phải nói có nhiều hài hước cảm, lúc này chính là một mặt cười xòa hướng chủ vị Hạ Tiểu Phi mời rượu.

"Phi ca, tiểu đệ tới cho ngài kính một ly rượu!"

Hạ Tiểu Phi bung lên trước mặt ly rượu, cười hi hi nhìn Đồng Đại Vĩ sung mặt sung mũi đáng vẻ, cười nói: "Ai đánh? Đánh thảm như vậy!"

"Ai nha! Khỏi phải nói, Phi ca, tiểu đệ khổ cực nha! Tại một cái bên dưới công nhân viên chức tiểu tử nghèo cho đánh!"

Đồng Đại Vĩ vẻ mặt đau khổ, một bộ khổ đại cừu thâm xui xẻo đáng vẻ.

"Ha ha!" Hạ Tiểu Phi thấy hết sức vui mừng, dùng tay chỉ Đồng Đại Vĩ, giễu cợt nói: "Ai nha thật là cái phé vật, cha người mở mang hoa ngữ trong cao cấp ngôi nhà hạng mục đã hết sạch, bây giờ cũng là hơn trăm triệu tài sản. Lại bị người đánh thành như vậy, thật mất mặt!"

"Đi ra ngoài cũng đừng nói là em trai ta, ta không ném nổi người này."

"Phi ca, ai cũng không thể bắt kẻ ta "

Đồng Đại Vĩ lần đầu tiên bị người giẫm ở dưới chân, loại khuất nhục này cảm giác hấn lúc trước cho tới bây giờ cũng không có, nội tâm hận vô cùng.

Cắn răng âm thầm thề, hấn nhất định phải trả thù, nhất định phải đem giẫm đạp chính mình mặt gia hỏa giết chết! Càng phải đem Đỗ Chí Viễn người này làm tàn không thể.

Mẹ nó, Mạnh Mạnh là nữ nhân ta, Người bán bánh nướng tiểu tử nghèo dám cướp nữ nhân ta, thật mẹ nó không biết trời cao đất rộng.

Đồng Đại Vĩ liền là như thế, từ nhỏ đều là cha mẹ thích vây quanh hấn chuyển, muốn cái gì cho cái đó, không chỗ nào không lẽ, tạo thành là ta trung tâm vũ trụ, thiên địa nhật nguyệt hạng ta chuyển, tự đại lại mục đích vì tư lợi tính cách.

Dự Châu thành phố, hắc bạch lưỡng đạo bên trên phong vân nhân vật đứng đầu không ngoài Hạ Văn Đông Đông ca, chính là Hạ Tiểu Phi lão ba.

Mà mình và Hạ Tiểu Phi một mực chơi đùa cũng không tệ, bởi vậy từ bệnh viện băng bó về sau, trước tiên mời Hạ Tiểu Phi ăn cơm. Muốn muốn mượn khác thể lực, xả con giận này.

Đang khi nói chuyện, Phượng Hoàng cửa sảnh bị người từ bên ngoài nhẹ nhàng đẩy ra, A Bưu đi đầu ngẩng đầu mà bước đi tới.

"Thiếu gia, người mang đến."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Làm Gì Không Cần Ta Dạy Cho Người Đi

Hạ Tiểu Phi tại Đồng Đại Vĩ hết sức lấy lòng nịnh nọt bên dưới, nhẹ nhõm dương dương đắc ý, hứng thú mười phần, uống hết mấy ly dương tửu, lúc này đã có ba phần say.

Nghe được A Bưu lời nói về sau, quay đầu đi, mắt say tỉnh táo lạnh lẽo đi tới Lưu Nhất Minh cùng Đỗ Thị hai chị em, khinh thường toét miệng cười một tiếng.

Mới vừa rồi trong lúc nói chuyện phiếm, hắn đã hỏi rõ Đỗ Chí Viễn xuất thân, trong nhà chẳng qua chỉ là bán bánh rán hành Lái Buôn, thật sự không phải trên bàn.

"Không sai! Phi thiếu gia, chính là bọn hắn đánh ta, ngài có thể nhất định phải giúp ta xả con giận này!"

Đồng Đại Vĩ nhìn thấy Đỗ Chí Viễn về sau, hai mắt bốc lửa, "Đằng" xuống một cái đứng lên, dùng tay chỉ Lưu Nhất Minh bọn họ, nổi giận đùng đùng, hận không thể đi lên đem ba người đánh cho một trận, giẫm ở dưới chân, lãng nhục một phen.

"Là các người đánh huynh đệ của ta?"

Hạ Tiểu Phi hí hóp mắt lại tựa lưng vào ghế ngồi, một tay cầm điều thuốc, này lười biếng thần thái, cao cao tại thượng ánh mắt, tùy ý giọng, không khỏi biểu lộ ra Hoàng Cung khách sạn thái tử gia phong thái.

Lưu Nhất Minh ngẩng đầu sau khi đi vào, hơi hơi mím một cái miệng, thật đúng là Hạ Tiểu Phi này xui xẻo hài tử. Thấy Hạ Tiểu Phi mắt say mông lung, lại không có nhận ra mình, còn phách lối dám đến chất hỏi mình, thật là không biết sống chết.

Ba người sau khi đi vào, A Bưu mấy người bọn hắn cường tráng đại hán nhanh chóng ở sau lưng đứng thành một hàng, đem ba người bao vây lại.

Đỗ Chí Viễn có chút nhỏ khản trương, không có trải qua loại tràng diện này, tâm trạng thấp thỏm, thấy khí điểm phách lối vô cùng Hạ Tiểu Phi chất vấn, vừa muốn há mồm giải bày, lại bị bên người Đỗ Vũ Phi bắt lại cổ tay, ánh mắt ngăn lại hắn không nên mở miệng nói chuyện.

Mới vừa mới tiến vào trước khi, Lưu Nhất Minh ở phía trước, Đỗ Vũ Phi ở phía sau nhìn Lưu Nhất Minh cao ngất đáng người, này khoan hậu sau lưng, đã từng tại chính mình nước mắt nhuộm ướt qua.

Người này ở trước mặt giống như cho hai chị em bọn hắn cái che gió che mưa, Đỗ Vũ Phi không tránh khỏi cần một môi dưới, tâm lý không khỏi dâng lên một cổ ngọt ngào.

Lưu Nhất Minh cười ha ha, bay lên một chân, liền nghe lấy "Ba" một tiếng vang thật lớn, đường kính 3 mét, trọng đại 5000 cân cây cao su đĩa quay Bàn ăn xoay lúc này nổ tung, tứ phần ngũ liệt.

Mảnh gỗ bay tán loạn, thức ăn canh tí phủ kín trần nhà, vách tường cùng sàn nhà, một mảnh hỗn loạn.

"A" Hạ Tiểu Phi cùng Đồng Đại Vĩ song song kêu to, tại đập vào trên đất, một thân canh tí cùng thức ăn, Hạ Tiểu Phi trên đầu lại cúp lấy vài vi cá tía, bộ dáng tức cười không chịu nổi.

Mọi người trong nhà cũng kinh ngạc đến ngây người, dọa sợ.

Giời ạ! Cái này đến bao lớn lực lượng nha! Mới có thể một chân đem trọng đại 5000 cân gỗ thật Bàn ăn xoay đập thành như vậy.

Nghe được Hạ Tiểu Phi tiếng hét chói tai về sau, đám người này thích mới phản ứng được.

A Bưu một cái bước dài lùi chạy ra ngoài, đem Hạ Tiểu Phi đỡ.

Hạ Tiểu Phi giận không kềm được, hai mắt tròn tròn, hồng hộc trực xuyên thô khí, cảm tức nhìn Lư Nhất Minh, tràn đầy ánh mắt biến hóa, khóe miệng chỉ co quắp, mặt cũng xanh.

Toàn thân run lẩy bẩy, hàm răng "Kéo kẹt kéo kẹt" chỉ run lên.

A Bưu cơ hồ cũng đỡ không được, từ trước tới nay chưa từng gặp qua Phi thiếu gia thất thố như vậy, xem ra thật là khí không nhẹ.

Mặt đất Đồng Đại Vĩ lúc này đã ở đám chân chó nâng đỡ, đứng lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn thành toái phiến gỗ thật Bàn ăn xoay, vừa kinh vừa sợ. Giời ạ, người này còn là người sao?

"Phi thiếu gia, ngươi lên tiếng, là muốn hấn một cái cánh tay vẫn là phải chân? Hôm nay A Bưu bất cứ giá nào, nhất định phải cho ngài xả cơn giận này!"

A Bưu trung thành hộ chủ, lòng đầy căm phẫn gầm nhẹ nói, bốn phía cường tráng đại hán cũng siết chặt quyền đầu, chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ Hạ Tiểu Phi ra lệnh một tiếng liền động thủ.

Lư Nhất Minh mặt đối trước mặt khản trương tình thế, cười chum chim như thường, không một chút nào vì lay động.

Tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở xui lơ như bùn Hạ Tiểu Phi trên thân, Hạ Tiểu Phi nhận ra Lư Nhất Minh về sau, nảo từ "Ông" xuống một cái, trông rỗng.

Tại A Bưu lời nói đánh thức về sau, Hạ Tiểu Phi đôi môi run lẩy bẩy, khóc không phải là khóc, cười không phải là cười, sắc mặt khó coi vô cùng.

Đẩy ra A Bưu đỡ, lao đảo đi tới Lư Nhất Minh trước mặt, không để ý trên sàn nhà canh tí "Phốc thông" một tiếng quỵ xuống, vẻ mặt đau khổ nói:

"Kim thiếu gia tại sao là ngài nhỉ? ! Ta "

Hạ Tiểu Phi lấp ba lấp bắp, sau cùng dứt khoát lạnh lẽo giọng tay lên "Đừng đừng", tự vả bạt tai.

"Ta sai ca, ta thật không biết là ngài nha!"

"Ta muốn biết là ngài, đánh chết ta cũng không dám "

Hạ Tiểu Phi chặn ngang nước mũi chặn ngang lệ, mặt cũng mờ đầu đỏ.

"ca, ta thề, như có nửa câu nói dối, trời đánh ngũ lôi!"

"Hô" trước mắt một màn hoàn toàn kinh ngạc đến ngất người mọi người, trong phòng chỉ có Hạ Tiểu Phi mang theo tiếng khóc nức nở thanh âm, Đồng Đại Vĩ bọn họ con người cũng sắp lờ ra, không nhúc nhích.

Tâm lý không ngừng kêu: "Đây là chuyện gì xảy ra? Phi thiếu gia điên sao?"

A Bưu há to mồm, cục xương ở cổ họng ngo ngoáy, nội tâm vén lên sóng to gió lớn, "Người này quả nhiên thân phận bất phàm, Kim thiếu gia, chẳng lẽ là Kim gia biệt thự vị kia? Trời ơi! Thật may, mới vừa rồi ta không có dùng mạnh hơn! Cũng là thái độ có chút ai!"

Theo sát Lư Nhất Minh Đỗ Vũ Phi cũng bị dọa cho giật mình, tuy nhiên đã sớm biết lấy Lư Nhất Minh thân phận, những chuyện nhỏ nhặt này nửa phút là có thể giải quyết, nhưng cũng không nghĩ tới, trước một giây còn hung hăng càn quấy, không ai bì nổi Hạ Tiểu Phi, một giây kế tiếp liền quỵ xuống Lư Nhất Minh trước mặt bi thương cầu xin tha thứ. Cái này tương phản cũng quá lớn.

Hạ Tiểu Phi có thể không phải bình thường công tử bột, chỉ biết ăn nhậu chơi bời, dầu gì có Hạ Văn Đông đích thân dạy dỗ, thường nghe thấy, hơn nữa một số nhân mạch con đường, biết rõ một ít thường nhân không biết sự tình.

Trước mắt người này, nhưng là liên tu đạo cao thủ giờ tay lên liền giết người, mới thành lập Trường Sinh Môn Môn Chủ, nghe nói Trường Sinh Môn bên trong đã có tám vị Tông Sư, đây đều là thấy Tiểu Khôn bá phụ nói. Tiểu Khôn hiện nay cũng đã nhậm chức Trường Sinh Đạo quán làm tạp dịch.

Tiểu Khôn đang giảng giải những thứ này bí văn lúc, trong ánh mắt kia lóe lên hưng phấn hào quang có thể thấp sáng đêm tối.

Bởi vậy, Hạ Tiểu Phi quả quyết bỏ qua giải bày lời nói, trực tiếp nhượng bộ xin tha, bằng không không phải là cho gia tộc khai ra đại họa không thể.

Lư Nhất Minh trên cao nhìn xuống, lạnh lẽo chặn ngang nước mũi chặn ngang lệ Hạ Tiểu Phi, lạnh rên một tiếng,

"Biết rõ sai? Làm gì không cần ta dạy cho ngươi đi ah!"

"Hô" Hạ Tiểu Phi thở ra một hơi dài, tâm lý thạch đầu rơi xuống đất, cắn răng, lớn tiếng nói: " Anh, ta biết phải làm sao!"

Hạ Tiểu Phi "Đàng" xuống một cái đứng lên, nội tâm hận vô cùng, lấy tay chỉ một cái sau lưng Đồng Đại Vĩ, nổi giận đùng đùng, rống to: "Đồng Đại Vĩ,

con mẹ nó người thật không phải thứ gì! Cho lão từ đánh, đánh hán lão từ cũng nhận không ra!"

Phô bày ra thời khắc đến, A Bru người đầu tiên nhào tới, "Ba" đi lên chính là một cái bạt tai mạnh một dạng, Hạ Tiểu Phi không hết hận, cũng chiến đoàn.

Phía sau cường tráng đại hán cùng Đồng Đại Vĩ thủ hạ cũng đánh, nhất thời quyền cước phần khởi, tiếng đánh nhau vang lên liên miên.

Lưu Nhất Minh lắc đầu một cái, nghiêng đầu hướng về phía Đỗ Vũ Phi cùng Đỗ Chí Viễn nói: "Đi thôi!"

Nói xong quay người lại lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai bắt lại Đỗ Vũ Phi tay nhỏ, kéo nàng liền đi ra ngoài.

Đỗ Vũ Phi giãy giụa xuống một cái tránh thoát không ra, trắng Lưu Nhất Minh liếc một chút, hai người mười ngón tay đan xen, đi trở về Bông Sen Sảnh.

Phía trước Đỗ Chí Viễn nào từ vẫn còn ở ông ông trực hướng, không có để ý đến tỷ tỷ và Minh ca hồ động, hôm nay phát sinh sự tình thật là vượt qua hán tưởng tượng, Minh ca nhất định là một vị đại nhân nhân vật.

Một lát nữa, mặc áo dài phục vụ viên tới, đưa tới một chai 82 năm Lafite.

Lại cách một hồi, Hạ Tiểu Phi tự mình tới, lại thêm lưỡng đạo món ăn đặc sắc, cho Lưu Nhất Minh một tấm màu đen đỉnh cấp Thẻ Vip, lại chia ra cho Đỗ Vũ Phi cùng Đỗ Chí Viễn hai tấm thẻ ngân hàng, cũng không nói bên trong bao nhiêu tiền.

"Anh, ta đã cắt đứt hán một chân sự tình ta cũng hiểu biết, đều do Đồng Đại Vĩ tiểu tử kia, thật chẳng ra gì, sau này nếu là hán lại dám khi dễ Chí Viễn tiểu huynh đệ, ta Hạ Tiểu Phi người đầu tiên không buông tha hán!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 262: Nhậm Chức Thần Bí Phòng Thí Nghiệm

Đại học Yến Kinh, Thủ Đô phần tử khoa học quốc gia phòng thí nghiệm. Quốc gia phòng thí nghiệm, là phòng thí nghiệm hàng ngũ trung đẳng cấp tối cao, số lượng ít nhất, xét duyệt nghiêm khắc nhất, là một cái quốc gia chiếm đoạt khoa học kỹ thuật Sáng chế mới điểm cao chủ yếu tái thể.

Năm tháng trước, phần tử khoa học quốc gia phòng thí nghiệm phụ cận không ngừng có đại hình công trình xa chiếc qua lại, do đã từng thiết kế cũng xây quốc gia hạt nhân căn cứ nghiên cứu "Cửu viện" xây cất công binh 985 bộ đội phụ trách xây.

Mượn hiện đại đại hình cơ giới, ngày đêm không ngừng, tăng giờ làm việc khẩn trương thi công, chỉ tiêu phí không tới sáu tháng, thần bí ống chân không hình dáng phòng thí nghiệm chủ chốt công trình đã tạo dựng lên.

Theo tình vi thí nghiệm thiết bị từng cái điều phối vào ở, từ các nơi phòng thí nghiệm, Trung Khoa Viện các loại rút hết mười mấy tên quốc tế nhất lưu sinh vật phần tử chuyên gia tổ xây thí nghiệm tiêu tổ, do đã từng vinh lấy được "Quốc gia tối cao khoa học kỹ thuật phần thưởng" Đặng lão phụ trách toàn bộ phòng thí nghiệm vận hành cùng quản lý.

Vì che giấu tai mắt người, đối ngoại tuyên bố là xây dựng thêm Thủ Đô phần tử quốc gia phòng thí nghiệm, trên thực tế theo phần tử phòng thí nghiệm không hề có một chút quan hệ, hoàn toàn là độc lập vận chuyển.

Sở hữu tại Đặng Lão chỉ đích danh muốn rút hết nhân viên nghiên cứu khoa học toàn bộ kinh qua bảo mật đơn vị nghiêm khắc thẩm tra, tầng tầng sàng lọc về sau, điều nhập bên trong phòng thí nghiệm.

Ngay từ lúc Tần Hồng An Trung Tướng tới cửa viếng thăm Kim gia đang lúc, phòng thí nghiệm trừ đi hán phụ thuộc phân phối Trang khoa thất, chủ chốt đã ở vào vận chuyển trạng thái.

Lưu Nhất Minh tại Tần Hồng An phái tới Mỹ Nữ Quân Quan Niếp Tiểu Lệ cùng đi, ngồi xe Audi chậm rãi lái vào đại học Yến Kinh.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn toà này nổi tiếng xa gần, sừng sững ở Hoa Hạ bức cách tối cao đỉnh phong Học Phủ, lịch sử di tích trải rộng, muội tử số lượng nhiều chất ưu.

Nếu không phải là mình một đường tu chân, vẫn đứng là muốn ở chỗ này tư hỗn một trận, tung bài hát kiêm phóng ngựa, thơ từ thừa dịp tuổi tác.

Chỉ trong chốc lát, xuyên qua Vị Danh Hồ bờ một mảnh rừng cây rậm rạp, tiến vào phần tử phòng thí nghiệm lòng đất ba tầng thông đạo, thất quái bát quái, đối diện một mặt màu trắng vách tường hoành tuyền ở trước xe,

"Tích. ." Một tiếng vang giòn.

Nguyên bản ngũ cụt tầm thường màu trắng vách tường đột nhiên tách ra, mở ra một cánh cửa, xe Audi không chút hoang mang lái vào một cái sâu thẳm lòng đất thông đạo.

Bên trong phòng thí nghiệm, đèn đuốc sáng choang, sớm tại một tuần lễ trước khi, sinh vật phần tử thanh niên nghiên cứu viên mở đầu hoa nhài giáo sư lãnh đạo thí nghiệm tiêu tổ đã đem "Bồi Nguyên Đan" cùng "Thối Thê Đan" bên trên thật sự ghi lại được tài làm thuốc tính thành phần phân tích, khu vực khoa học gia cũng đối với loại này đây ấp Sinh Mệnh Nguyên Khí cùng phật xương Tây Tựu Đan thuốc sinh ra đây đặc hứng thú.

"Đặng chủ nhiệm, chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO lúc nào có thể tới?"

"Đúng vậy, chủ nhiệm, hiện tại tiền kỳ công tác chuẩn bị đã hoàn thành, mọi người một khắc cũng không nguyện ý chờ đợi."

Tóc đã hoa râu Đặng Lão một gãi đầu phát, gương mặt hiền hòa ha ha cười nói: "Gấp cái gì, phía trên thông báo bảo hôm nay sẽ tới."

"Ai nha, chủ nhiệm, cái này Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO là người ra sao nhỉ? Ngài lão cho giới thiệu một chút?"

Đi cùng mở đầu hoa nhài giáo sư bên cạnh là sáu năm trước từ California Đại Học Berkeley phân giáo đạt được tiến sĩ học vị Trần Mạnh Thu nghiên cứu viên, về mặt hiệu kỳ hỏi.

"Đừng nha! Đừng nha! Đến là vị nào đại thần?"

"Đặng Lão, người cũng đừng vòng vo kéo, có phải hay không Ngô Tâm Vĩ giáo sư?"

"Nha! Rất có thể? Ngô Tâm Vĩ giáo sư vừa vận vinh lấy được Hoa Hạ thanh niên khoa học gia phần thưởng."

Mở đầu hoa nhài nghiên cứu viên mỹ lệ trên gò má hiện ra một vết vẽ kích động, hiển nhiên nàng đối với Ngô Tâm Vĩ giáo sư lấy được thành tích cùng vinh diệu thập phần bội phục.

Khán ai hán Trần Mạnh Thu ánh mắt lóe lên một tia oán niệm sắc, từ lúc tiến vào Thủ Đô phần tử phòng thí nghiệm về sau, cùng thí nghiệm tiêu tổ mỹ nữ khoa học gia mở đầu hoa nhài vừa thấy bên dưới, kinh động như gặp thiên nhân.

Nhưng phạm là làm cho khoa học nghiên cứu Lý Công Khoa nữ sinh rất khó có tài hoa và khuôn mặt đẹp cũng liệt vào, mở đầu hoa nhài thì lại khác, một tâm tinh xảo mặt trái soan, hai tròng mắt như hai chỗ ngọt thu thủy như vậy rung động lòng người, vóc người có lỗi có lờm, để cho kiến quán thô cuồng dã tính mười phần Âu Mỹ nữ tiến sĩ Trần Mạnh Thu tìm gặp thành thích, ngủ không yên.

Hỏi thăm được mở đầu hoa nhài 31 tuổi vẫn độc thân về sau, điên cuồng đuổi theo không ngừng, thể nhưng Trương Vương có ý, Thần Nữ vô ý.

Đặng Lão thấy lác đầu cười một tiếng, mở miệng nói: "Không phải là Ngô giáo sư, ta cũng không biết là người nào? Đây đều là phía trên sai phái, chờ một chút mọi người vừa thấy cũng biết là người nào!"

"Thông suốt? Làm cho thần bí như vậy? Đến là ai vậy?"

"Không phải là Ngô giáo sư, vậy cũng chỉ có thể là sinh mệnh Viện Khoa Học Thực Vật Học Gia há xây thầy Hoa."

"Vậy cũng không nhất định, theo ta nghĩ nha! Trung Khoa Viện Bảo vệ sinh cũng rất có thể. . ."

Trong lúc nhất thời chúng thuyết phân vân, mọi người lòng hiếu kỳ đều bị câu dẫn, nửa tháng này đến, cơ hồ phòng thí nghiệm thành viên nòng cốt cũng đã vào vị trí của mình, tất cả mọi người biết nhau.

Xe Audi vững vững vàng vàng đậu sát ở chỉ định vị trí, Thượng Tá quân quan Niếp Tiểu Lệ "Ba" đẩy ra ngồi kế bên tài xế cửa xe, Lưu Nhất Minh không đợi nàng tới, tự đi đẩy cửa xe ra đi xuống xe.

Niếp Tiểu Lệ gạt đầu về sau, đi trước lấy ra một tờ hiện lên hào quang màu đen Kim Chúc Táp Phiến xoát xuống một cái gác cổng, cửa thang máy rộng rãi mở ra, hai người bước vào bên trong.

"Ồng" theo một hồi nhỏ nhẹ chấn động, thang máy rũ xuống rơi xuống đất dưới 30 mét sâu. Sau khi mở ra, sớm có quân sự nhân viên bảo an qua tới kiểm tra giấy chứng nhận, hai người ở phòng làm việc bên trong thay thật dây vũ trụ phòng hộ phục, tiến vào vô khuẩn phòng một hồi khí vụ phun ra, khử độc diệt khuẩn về sau, lấy chuyên dụng Quỹ Đạo Xe, thông qua một đoạn chừng mười thước chân không thông đạo.

"Cái này có thể chống đỡ sinh hóa Côn Trùng gián điệp xâm phạm sao?"

Thuận lợi tiến vào phòng thí nghiệm, lần nữa diệt khuẩn về sau, Lưu Nhất Minh nghiêng đầu hỏi.

Niếp Tiểu Lệ khẽ mỉm cười, khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói: "Nhân loại có thể tại trong chân không sống sót 15- 19 giây, mà Côn Trùng tại trong chân

không sống sót thời gian không cao hơn 1 phút, đoạn đường này bình thường tốc độ vừa vận một phút."

"Từ lần đó ra, toàn bộ đã tiến vào trình tại toàn bộ hành trình theo dõi, có thể bảo đảm trừ phòng thí nghiệm người, ngoại giới hết thầy sinh vật rất khó tại mang vào."

Cần trọng hình tròn mặt trắng môn "Ông" từ trung gian tách ra, Niếp Tiểu Lệ đi trước dẫn đường, Luru Nhất Minh sau đó.

Chính đang đoạn trước tụ tập Đặng Lão cùng một đám các khoa học gia cũng kinh ngạc nhìn đi tới hai người.

"Đặng chủ nhiệm, đây chính là Luru giáo sư, phòng thí nghiệm Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO."

Thí nghiệm bên trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, vô số đạo khiếp sợ ánh mắt đầu xạ đến Luru Nhất Minh trên thân.

Luru Nhất Minh vẫn là như cũ, mặc Kim gia chế tác riêng quần áo trang sức, Tạp Bó quần thể thao, thủ công giấy da, màu xanh nhạt ống tay áo áo sơ mi, vóc người thon dài cao ngất, đánh giá xung quanh, thần thái phi dương, cầu thủ ném bóng rõ giữa, phẳng phát Nam Châm đồng dạng hấp dẫn chứng người chú ý ánh mắt.

Hào một cái thể gian mỹ nam tử!

Cho dù lạnh tanh cao ngạo, mắt không dưới bụi mờ đầu hoa nhài một đôi mắt đẹp trong cũng không khỏi lóe lên chấm nhỏ, kinh ngạc nhìn trước mắt nam nhân, từ Bắc Đại đến nước Mỹ suốt nước lạnh căng phòng thí nghiệm, rồi đến Virginia Đại Học, mấy năm sau lại trở về quốc gia sinh mệnh khoa học Nghiên Cứu Viện đảm nhiệm nghiên cứu viên, tiến sĩ sinh đạo sư. Có thể nói duyệt vô số người, nhưng cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy nam nhân, cái này Siêu Nhiên thoát tục xuất trần khí chất, mờ đầu hoa nhài tự nghĩ, ngay cả là tự xưng là là thiên tài chính mình đứng ở bên cạnh hắn cũng sẽ âm đạm phai mờ.

Đứng trước mặt người khác Luru Nhất Minh tuy nhiên vận dụng mây may linh khí, nhưng Tiên Thiên tu sĩ liền là như thế, kèm theo Tiên Khí.

Mọi cử động lộ ra một cỗ khí thế xuất trần, giống như giáng thế Thần Linh một dạng mang theo không khỏi một cỗ uy áp.

Đặng Lão thấy tròn to tròn mắt một dạng, há hốc mồm, một hồi kinh ngạc về sau, mới nói: "Ế? Niếp Liên Lạc Viên, chuyện này. . . Tốt "

Tuy nhiên trong lòng có rất nhiều nghi vấn, nhưng lúc này, Đặng Lão coi như thế hệ trước khoa học gia, tự có vượt qua người ta một bậc khí độ cùng hung hoành, rất nhanh trấn định lại.

Hắn có biết thanh niên trước mắt Nữ Quân Quan thân phận cũng không thấp, chính là khai quốc công thần đời sau.

Mở đầu hoa nhài im lặng không nói, mọi người làm theo không có trấn định như vậy, "Ông" xuống một cái xì xào bàn tán đứng lên.

"Ta lạc cái trời, ta không nghe lầm chứ? Hoa này dạng mỹ nam là Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO?"

Theo sát Đặng Lão Mỹ Nữ khoa học gia mở đầu hoa nhài một đôi mắt đẹp tròn tròn, lộ ra không thể tin ý, tự lẩm bầm.

"Điều này sao có thể? Người này nhìn cũng chính là hai mươi tuổi ra mặt, ta khi đó mới mới vừa gia nhập Đại Học, người này đã là. . . Trời ơi. . ."

Trần Mạnh Thu giống vậy tại chỗ không nhẹ, từ trên xuống dưới đánh giá Luru Nhất Minh, tuy nhiên kinh dị quá Luru Nhất Minh tướng mạo thật được cùng khí chất xuất trần, nhưng coi như giống vậy xuất chúng nam nhân, thiên tính cũng là sinh ra về địch ý.

Khỏe mắt liếc qua bắt được mở đầu hoa nhài kinh ngạc đến ngây người đáng vẻ, nội tâm thấp phần không vui, ánh mắt lóe lên xuống một cái, mở miệng nói.

"Người chính là thiên tài đi nữa, 18 tuổi Đại Học cao đẳng, xong Thạc sĩ 24 tuổi, tiến vào sở nghiên cứu, ít nhất thời gian hai năm, 26 tuổi mới có thể ra thành quả nghiên cứu. Đây đã là thiên tài trong thiên tài."

"Không tệ! Trần nghiên cứu viên phân tích không tệ, người này không phải là cái. . .kia Cao Quan đời sau, chạy tới Mạ Vàng đi!"

Luru Nhất Minh không hề để ý, chủ động hướng Đặng Lão vươn tay ra, mỉm cười nói: "Đặng chủ nhiệm tốt "

"Luru giáo sư!"

"Đừng, người chính là gọi ta Tiểu Luru đi!"

Luru Nhất Minh khiêm tốn cười nói, hắn vẫn là không có thói quen bị người gọi là "Giáo sư", phải biết một năm sau, cái từ này đã hoàn toàn diễn biến thành "Khiếu Thủ", nếu ai ngay mặt gọi một tiếng "Giáo sư" theo chữ người là cảm thù không sai biệt lắm.

"ừ! Ta nhiệm vụ coi như là hoàn thành, Đặng giáo sư cái này phía trên phê duyệt xuống Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO đãi ngộ văn kiện, mời tuân theo chấp hành!"

Tư thế hiên ngang Nữ Quân Quan Niếp Tiểu Lệ từ hắc sắc trong túi công văn mặt móc ra một tấm đồ con dấu văn kiện hai tay đưa cho Đặng giáo sư,

Đặng giáo sư gạt đầu nhận vào tay, đưa cho bên người trợ lý mở đầu hoa nhài.

"Tiểu Luru, mọi người chúng ta cũng trông đợi người qua đây, thật là mọi mắt chờ mong nha! Đến, mọi người vỗ tay hoan nghênh Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO đến!"

Vừa nói, Đặng chủ nhiệm dẫn đầu vỗ tay, mở đầu hoa nhài theo sát sau, Trần Mạnh Thu cau mày, câu được câu không vỗ tay, phía sau hi hi lạp lạp tiếng vỗ tay để cho Đặng chủ nhiệm sắc mặt rất khó nhìn.

Trần Mạnh Thu nhưng là nội tâm vui vẻ, quần chúng ánh mắt là sáng như tuyết, xem ra mọi người đối với Luru Nhất Minh đều không phục, người nếu như nổi danh Chuyên Gia Giáo Sư còn có thể, bỗng nhiên giữa điều tới một tên tao nhả xuyên người tuổi trẻ nhận chức Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, đây không phải là chuyện đùa à?

Người nếu như làm Hành Chánh Quản Lý công tác, ngược lại vẫn không có gì, đây chính là Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO nha! Từ đoạn trước xử lý, đến được tài dung luyện, được tính thành phần phân giải, rồi đến thuốc nước bồi dưỡng chờ một chút sở hữu chương trình, cũng phải cần thật kỹ thuật cùng kinh nghiệm, năm giữ tri thức thư tịch có thể nhét đầy ba gian lớn như vậy Sảnh.

Trần Mạnh Thu nội tâm dâng lên đợt sóng, âm thầm quyết định chủ ý, người này chẳng qua chỉ là sinh một bộ túi da tốt, cái tuổi này dự đoán hẳn không có gì chân tài thực học. Chờ xem đi, một hồi không phải là để cho hắn xuất một chút xấu xí không thể!

Những người này tiểu tâm tư, Luru Nhất Minh liếc nhìn lại liền biết cái thập phần, hẳn cảnh giới cùng thân phận làm sao sẽ những người này so đo.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Nghi Vấn Bốn Phía Nổi Lên

Đặng Lão ở phía trước, chỉ phía dưới thủ hạ, cho Luru Nhất Minh giới thiệu: "Phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho giáo sư."

Hơn năm mươi tuổi, dáng phú thái, đeo mắt kính gọng đen Vương Tâm Nho giáo sư ánh mắt đầy áp ý, cười híp mắt đánh giá trước mắt người tuổi trẻ, giữa lông mày trong lúc lơ đãng lộ ra một vết vẽ coi thường.

"Hoan nghênh, hoan nghênh! Luru giáo sư thật đúng là tuổi trẻ tài cao nha!"

Một đôi răn chắc đại tay nắm chặt Luru Nhất Minh nhu nhược không xương, ôn nhuận như ngọc tay không tránh khỏi run run xuống một cái, một cổ buồn nôn từ tâm dâng lên, Vương Tâm Nho nội tâm run run một cái, người này nên không phải là, mẹ hắn, thật buồn nôn!

Cầm xong tay về sau, Vương Tâm Nho quay lưng lại, tại chính mình trên quần hung hăng lau mấy cái, nếu không phải lúc này không đi được, hẳn hận không thể lập tức chạy đến phòng vệ sinh, dùng nước rửa tay gạt rửa bên trên ba lần không thể.

Vương Tâm Nho trong lòng nghĩ cái gì, Luru Nhất Minh thần niệm nhất động liền thăm dò cái rất rõ ràng.

"Cái này phần từ kết cấu thí nghiệm tiểu tổ Trương Mạt Ly Tổ Trưởng."

Luru Nhất Minh mỉm cười nhìn phòng thí nghiệm này xinh đẹp nhất nữ nghiên cứu viên, đưa tay ra nhẹ nhàng nắm chặt liền buông ra.

Trương Mạt Ly nhẹ khẽ cắn môi, đôi mắt đẹp tuyệt trần, thật chặt đuổi theo Luru Nhất Minh thân ảnh, trong ánh mắt nhiều một tia ý.

"Trung được Dược Lý Hóa Học khóa đề tổ Tổ Trưởng Trần Mạnh Thu Tổ Trưởng."

Trương Mạnh Thu mỉm môi, nghiêng mắt nhìn được tôn sùng, trước người Hiền Quý Luru Nhất Minh, không nhận được nội tâm nhẹ nhàng hừ xuống một cái, tâm đạo, tiểu tử, chờ một chút ta không phải là muốn tốt cho người tốt xuất một chút xấu xí không thể.

Sau đó Đặng Lão liền bắt đầu giới thiệu phòng thí nghiệm tình huống trước mắt.

"Tiểu Luru, hiện nay đang có đăng ký trong danh sách được tài đều đã làm lối vào xử lý, vì rút ngắn độ tiến triển, chúng ta tự chủ trương tiến hành dung luyện công tác, người tới xem một chút, hướng dẫn xuống."

Phòng thí nghiệm tại nhận được "Bồi Nguyên Đan" cùng "Thối Thệ Đan" Đan Phương về sau, y theo phía trên thật sự liệt kê được tài cùng số lượng, trong

tối tiến hành một phen dung luyện thí nghiệm, đáng tiếc kết quả không chỉ có chỉ như ý người. Sau cùng dung Đan đều không ngoại lệ thất bại, vô pháp Ngưng Đan, lại không phải là ngưng tụ thành hắc đan, Độc Đan.

Cho dù mượn hiện đại máy móc đã đem phía trên bảo hộ nghiêm mật đưa tới hai loại đan được tiến hành điểm cao trắc thí cùng Đồ Phổ phân tích, đã hiểu rõ đủ loại được tính bao gồm tỷ lệ, vẫn là không cách nào thành công Ngưng Đan.

Bởi vì trung gian khoảng cách quá lớn, liên quan đến phản ứng hóa học có tới trên trăm đạo, đủ loại được tính, Dược Lý, đầu nhập thuốc nước sức nặng cùng thời cơ cũng không thể xuất hiện không may, kém may may, làm theo sắp thành lại hỏng.

Lưu Nhất Minh càng nhiều lối vào được tài xử lý, đoạn này rất lợi hại sơ cấp, không có kỹ thuật hàm lượng, trên căn bản dựa theo nước ngoài ngon tới xử lý liên không có sai.

Tại Đặng Lão dưới sự hướng dẫn, mọi người chạy thẳng tới lấy ra dung luyện phòng mà tới.

Lấy ra dung luyện bên trong phòng thí nghiệm, đủ loại to lớn quái dị ống thủy tinh bất mãn toàn bộ phòng thí nghiệm, đủ mọi màu sắc, độ dày không dứt đủ loại thuốc nước thông qua ống dẫn chậm chậm lưu động lấy, chính giữa có một cái đại hình vật chứa phía dưới cường độ cao Điện Từ khởi động đun nóng.

Phía trước màn hình tinh thể lỏng bên trên, bắt ngờ xuất hiện đủ loại số liệu cùng đường cong. Đo đồ che miệng mũi kỹ thuật nhân viên mang mang lục lục, xuyên toa bên trong, bắt ngờ quan sát động tĩnh, ghi chép số liệu.

Lưu Nhất Minh liếc một chút quét tới, ánh mắt rơi ở trên màn ảnh trên số liệu, mi đầu không tránh khỏi hơi nhủ lại.

"Ghi chép, Thất Diệp Linh Chi thuốc nước nhiệt độ phải giữ vững tại 87 độ khoảng chừng, lên xuống biên độ không cao hơn ba độ."

"Cái này?"

Đặng Lão chần chờ xuống một cái, ngẩng đầu hỏi "Tiểu Lưu, Thất Diệp Linh Chi nhiệt độ nóng quá 80 độ lời nói, tự thân thoang thoang mùi thì sẽ tiêu tán, được tính sợ là sẽ phải giảm nhanh!"

"Không tệ! Người đến có hiểu hay không nha! Không hiểu không muốn mùi chi huy!"

"Lần này dung luyện 5000 cân Linh Chi thuốc nước, đây nếu là xuất sai lầm, tổn thất cự đại, trách nhiệm người nào gánh chịu nổi?"

Đã sớm không nhẫn nại được Trần Mạnh Thu bắt thời cơ về sau, lập tức mở ra ngôn ngữ công kích.

"Im miệng!" Lưu Nhất Minh ánh mắt như điện trường liếc một chút Trần Mạnh Thu, nghiêm nghị mắng.

"Người? !" Trần Mạnh Thu há hốc mồm cứng lưỡi, con người trợn thật lớn, không thể tin nhìn Lưu Nhất Minh, tựa hồ không có dự liệu được Lưu Nhất Minh thái độ sẽ như thế thô bạo. Nói ra một cái "Người" chữ về sau đột nhiên thân thể tê dại không thể nhúc nhích, giống như bị tập trung.

"Đặng chủ nhiệm, Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO có quyền sửa đổi thí nghiệm tham số đi ah! !"

Lưu Nhất Minh quay người lại trong chớp mắt thay âm áp nụ cười, giọng trầm ổn bên trong lộ ra không nghi ngờ gì nữa lực lượng.

"Cái này tự nhiên, nhanh! Ghi nhớ, lập tức điều chỉnh!"

Đặng Lão vội vàng phân phó, Trương Mạt Ly giáo sư từ mới vừa rồi trong khiếp sợ tỉnh hồn lại, nửa tin nửa ngờ chỉ huy trợ lý, điều chỉnh vật chứa nhiệt độ.

"Tam Tiên, Mộc Thông, Thạch Tả, Trúc Như nhiệt độ khống chế tại 43 độ, 35 độ, 65 độ khoảng chừng, Quân Khẩu nhiệt độ khống chế tại 35 độ."

"Rõ ràng! Lập tức đi làm!"

Trương Mạt Ly đã được Lưu Nhất Minh tán mát ra bá khí thật sự chinh phục, không đợi Đặng Lão phân phó, lập tức ứng tiếng đi làm.

Tức giận Trần Mạnh Thu cắn răng, nhìn mình yêu quý Nữ Thần tại Lưu Nhất Minh trước mặt vâng vâng dạ dạ, cúi đầu lĩnh mệnh đáng vẻ, nội tâm căm tức vô cùng.

Trong chốc lát, tại Đặng Lão cùng đi, liền đi tới Trần Mạnh Thu phụ trách Dược Lý khống chế phòng thí nghiệm. Trong này mỗi ngày đều tiến hành mấy trăm đạo phức tạp phản ứng hóa học, ghi chép số liệu nhiều cái g.

"Dừng lại Bất Từ Thảo thôi luyện tiến trình, lập tức cắt kín, giữ nhiệt độ tại 35 độ khoảng chừng."

"Đem Thái Dương Hoa thuốc nước đầu nhập vào, khiến nó trước cùng Thất Diệp Linh Chi phản ứng!"

Đặng Lão vừa quay đầu lại, nhìn chăm chú vào mặt coi thường Trần Mạnh Thu trầm giọng phân phó nói: "Tiểu Trần, lập tức điều chỉnh!"

"Chủ nhiệm, thứ cho khó tòng mệnh! Ngài lão cũng là học Hóa Học, phải biết Thái Dương Hoa bên trong tổ thiết song vàng đồng cùng Linh Chi bên trong đây ấp ba thiếp loại Hóa chất phản ứng về sau, sẽ sinh ra có độc Hóa chất "

Người khác phụ trách phòng thí nghiệm Trần Mạnh Thu không tranh giành lợi ích nhúng tay, chính mình phòng thí nghiệm quyết không cho phép người khác quơ tay múa chân. Trần Mạnh Thu lời nói khẩn thiết, sắc mặt đỏ bừng, giọng kịch liệt nghiêm nghị nói.

"Loại này Hóa chất, chỉ cần 0.1 mili cũng đủ để độc chết một con trâu bò nha! Chủ nhiệm!"

"Cái này? !"

Giống vậy Hóa Học xuất thân Đặng Lão tự nhiên biết, cái này sớm mấy ngày đã đã thí nghiệm qua, thật sự hay lại là Lưu Nhất Minh cho ra đan dược bồi thuốc tãi mỗi một chủng bên trong bao hàm Hóa Học thành phần cũng vô cùng phức tạp, bọn họ cũng không biết luyện chế đan dược cần là bên trong này mấy loại thành phần? Không thể làm gì khác hơn là dùng biện pháp dần dần, từng bước từng bước thí nghiệm, như vậy thành lập trực tiếp thí nghiệm số liệu.

Đặng Lão nghi ngờ trong lòng, hần nhìn nhau phòng thí nghiệm hần người mà nói, hiểu biết tình báo nhiều hơn một chút. "Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO" vốn là không có chức vụ này, sau đó là phía trên cưỡng ép thiết lập, nhân tuyển cũng là phía trên chỉ định.

Đặng Lão lớn nhất vì thực nghiệm phòng người phụ trách tối cao cũng không tranh giành lợi ích xen vào, chỉ có thể bị động tiếp nhận, sau cùng người bề trên truyền tới lời, trong tay các người bắt được "Bồi Nguyên Đan" cùng "Thối Thê Đan" hàng mẫu quay ra từ đó nhóm người tay.

Cái này làm cho đã hơn sáu mươi tuổi, kinh nghiệm từng trải vô số mưa gió Đặng Lão thấy vui mừng không thôi, hần chính là biết rõ loại đan dược này nghịch thiên hiệu quả, có thể nói Thiên Cấp đặc hiệu thuốc.

"Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, xin hỏi trước người tham gia cái nào sở nghiên cứu?"

Trần Mạnh Thu ánh mắt hùng hổ dọa người, khiêu khích nói. Cũng là Đặng Lão cùng nghiêm mặt Vương Tâm Nho giáo sư cũng nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh, nội tâm hiếu kỳ.

"Ta không có trải qua sở nghiên cứu!"

Lưu Nhất Minh lạnh nhạt nói, sắc mặt như thường, không có chút rung động nào.

Trần Mạnh Thu kinh hô một tiếng, chung quanh một mảnh rút ra hơi lạnh thanh âm.

"Vậy người học ngành gì? Là tiến sĩ hay lại là Thạc Sĩ tốt nghiệp?"

Trần Mạnh Thu vừa tức vừa hận, người này liền sở nghiên cứu cũng không vào qua, liền dám đến làm Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO! Con mẹ nó người đùa ta sao?

Sẽ không thật hần sao là cái bao cò đi ah! !

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Nhất Định Thành Công

"Ồ! Dự Trung Đại Học quốc tế mạo dịch chuyên nghiệp."

Lưu Nhất Minh đối mặt Trần Mạnh Thu hùng hổ dọa người khí thế, hơi hột nói, thần sắc thập phần lạnh nhạt, trên mặt tựa hồ còn treo một nụ cười.

"Tê "

Bên trong phòng thí nghiệm một mảnh rút ra hơi lạnh âm thanh, người người cũng không dám tin tưởng lỗ tai mình, con người trọn to nhìn tràn đầy không thêm để ý Lưu Nhất Minh.

"Phốc! Ha ha!"

Trần Mạnh Thu khoe miệng co quắp một trận về sau, không nhịn được lên tiếng cười như điên. Dùng tay chỉ trần định như thường, thần sắc an nhiên Luru Nhất Minh, hướng về phía Đặng Lão cười nói: "Chủ nhiệm, đây chính là chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO? Ha ha! Quá đùa."

"Ông "

Tiếp theo mảnh nhỏ nói thì thâm âm thanh, mỗi cái khoa thất nghiên cứu viên cũng châu đầu ghé tai, thấp giọng thảo luận.

"Ta lạc cái trời, người này không phải là tên lừa đảo đi ah!"

"Hôm nay là Cá Tháng Tư sao? Quá đùa, một cái học quốc tế mậu dịch chạy đến quốc gia phòng thí nghiệm làm Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO? Đây thật là lừa gạt thiên hạ to lớn chuyện cười!"

"Người bề trên có phải hay không nào từ gì rồi, làm sao sẽ phạm cấp thấp như vậy sai lầm? Một chút khoa học dày công tu dưỡng cũng không có!"

"Chủ nhiệm, cho bảo vệ bộ gọi điện thoại đi ah! Người này nhất định là tên lừa đảo! Bắt hẩn lại."

...

Phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho giáo sư kéo giống vậy về mặt kính ngac Đặng Lão, đi tới một bên thương lượng: "Chủ nhiệm, người này trước người thấy qua chưa?"

"Không có, ta cũng là lần đầu tiên thấy!"

Đặng Lão lau chặn ngang trên trán mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi nói. Thật sự là tại Luru Nhất Minh thân phận chấn trụ, hành nghề mấy chục năm, cho tới bây giờ trải qua loại sự tình này, trực giác có phải là thật hay không bị lừa.

Bỗng nhiên xoay người, từ ngăn người Trương Mạt Ly giáo sư cầm trong tay qua phần kia đài ngộ văn kiện, cẩn thận duyệt đứng lên.

"Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO Luru Nhất Minh được hưởng Yến Đại Biệt Thự một cái nhà, chuyên dụng xe con một chiếc, tài xế một tên, phụ tá đặc biệt một tên, gia đình bảo mẫu một số. Tiền lương hàng năm năm triệu, hưởng thụ bảo hiểm y tế, bảo hiểm dưỡng lão, bảo hiểm thất nghiệp. . . ."

"Trời ơi!" Cũng là Đặng Lão xem cũng là trợn mắt hốc mồm, phải biết năm nào lương cũng chính là hơn một triệu, phía trên này liệt kê đài ngộ bi thủ tịch khoa học gia cao hơn, có thể là từ trước tới nay mới Chuyên Gia Giáo Sư bên trong đài ngộ tối cao, phá kỷ lục.

"A!" Tập hợp cái đầu nhìn lên Trương Mạt Ly cái miệng nhỏ mở đầu tròn, phía sau tiếng kinh hô một mảnh.

Tại Hoa Hạ quốc gia này khoa học gia đài ngộ vẫn luôn không cao, coi trọng là vì nước ngoài làm về vang, nhần nhục chịu khó phụng hiến tinh thần.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt tìm đến phía như không có chuyện gì Luru Nhất Minh, trong khiếp sợ chảy ra hăm mộ biểu tình.

Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho giáo sư từ Đặng lão trong tay nhận lấy văn kiện, hai cái tay run lấy bầy, bất ngờ ngừng đầu nhìn Luru Nhất Minh hai mắt, theo như nhìn quái vật.

"Chủ nhiệm, ta đề nghị người đuổi sát theo mặt xác nhận một chút, thẩm tra xuống một cái người này thân phận, bằng không sẽ gây ra cười àm!"

Đặng Lão mím chặt môi, một chút nghĩ ngợi về sau chậm rãi lắc đầu một cái, mới vừa rồi dẫn Luru Nhất Minh tới liên lạc quân quan Niếp Tiểu Lệ, hẳn chính là nhận thức, bởi vậy, người này thân phận quả quyết sẽ không có giả. Phòng thí nghiệm này tiến hành nghiên cứu hạng mục nhưng là đỉnh cấp tuyệt mật, bảo mật đẳng cấp có thể so với năm đó hạt nhân nghiên cứu hạng mục.

Nghĩ tới đây, Đặng Lão hít sâu một hơi, đứng ở Luru Nhất Minh bên người, hướng về phía bốn phía xì xào bàn tán các nghiên cứu viên lớn tiếng mắng: "Đủ rồi, tất cả không nên tranh cãi."

"Ta bằng vào ta danh dự bảo đảm, Luru giáo sư đứng là phía trên sai phái Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, cái này quả quyết sẽ không ra sai!"

"Trần Mạnh Thu, lập tức dựa theo Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO chỉ thị sửa đổi thí nghiệm tham số, nếu không ta rút lui người Tổ Trưởng chức vụ."

Trần Mạnh Thu mặt đỏ cổ to, về mặt không cam lòng về, hung hăng trừng Luru Nhất Minh liếc một chút nói: "Chủ nhiệm, một khi tạo thành thí nghiệm thuốc nước đại lượng hoại tử, ô nhiễm, ta cũng không nhưng trách nhiệm này!"

"Hết thầy hậu quả tự có ta đây cái Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO phụ trách!"

Luru Nhất Minh chấp hai tay sau lưng, cảm khẽ giọng lên, trên cao nhìn xuống nét nhìn xuống Trần Mạnh Thu, giọng bình thản giống như trên mặt bàn một ly nước sôi, không mang theo một tia cái thái quang.

"Được!"

Trần Mạnh Thu oán hận không dứt lạnh rên một tiếng, liếc Luru Nhất Minh liếc một chút, quay người lại hướng về phía trợ lý lạnh lùng phản phó nói: "Cứ dựa theo chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO yêu cầu, điều chỉnh tham số!"

Tiểu Trợ Lý là một gã tốt nghiệp không bao lâu tiến sĩ sinh mặt đầy khản trương, vội vàng tiểu chạy tới đóng cửa Bất Tử Thảo miệng ống van, hoán đổi đổi tiếp đường ống, bắt đầu điều chỉnh trên thiết bị tham số.

Tất cả mọi người đều nhìn cái này kịch liệt giao phong một màn, nhìn thấy Đặng Lão liêu lĩnh bảo vệ Lưu Nhất Minh quyền uy, nội tâm rét một cái, sau đó mấy cái thí nghiệm tiến trình bên trong, nhưng phạm là Lưu Nhất Minh phân phó, không người lại dám phản kháng.

Thậm chí Lưu Nhất Minh còn chưa nói hết, những người này cũng bắt đầu hành động, thái độ rất là tích cực, mơ hồ lộ ra một cổ mùi âm mưu.

Tựa hồ là vò đã mẻ lại nứt, người không phải là muốn đổi ấy ư, hảo nha! Chờ đến phía sau xuất hiện trọng đại thí nghiệm tai nạn, nhìn người làm sao giao phó?

Có thể Lưu Nhất Minh cần quan tâm những thứ này sao? Đây không phải là chê cười sao? Ta bất kể người là chân tâm thực ý, hay lại là có âm mưu khác, chỉ cần người dựa theo ta lời nói đi làm liền có thể.

Về phần bọn hắn có thể hay không sau lưng tẩy máy tay chân, tự mình thay đổi tham số, cái này quả quyết sẽ không, toàn bộ phòng thí nghiệm toàn bộ hành trình theo dõi, có máy ghi âm, sở hữu đối thoại đều bị ghi xuống. Ai dám làm giả?

Lớn như vậy hình thí nghiệm nhiệm vụ, không phải là một ngày hay hai ngày có thể hoàn thành. Nửa năm trước Lưu Nhất Minh đề nghị Tần Hồng An Trung Tướng thu góp Đan Phương bồi thuốc tài. Theo không lâu sau quốc gia ban ngành liên quan hành động, mượn cơ quan quốc gia bắt đầu tích trữ được tài, các trồng thuốc đã tích trữ mấy chục tấn khoảng cách, có thể nói hi vọng quá nhiều.

Mục đích cũng là một lần có thể luyện chế đại lượng đan dược thành phẩm đi ra, cung ứng quân đội huấn luyện sở cần. Như vậy quy mô cũng không phải là Lưu Nhất Minh xưởng nhỏ luyện đan có thể so sánh.

Hiện nay thí nghiệm độ tiến triển đang đứng ở tình thế giai đoạn, bước kế tiếp mới là thuốc nước áp súc, chia lìa (thuần chìm\Thủy chìm, lọc, ly tâm) các loại.

Chỉ cần một lấy ra giai đoạn cũng phải trải qua thẩm nhuận, hòa tan, khuếch tán, đổi thành các loại mấy cái giai đoạn, bởi vậy, Lưu Nhất Minh phòng chừng chính mình cần phải ở chỗ này ít nhất chờ bên trên chừng một tháng thời gian.

Từ đoạn trước đi tới phòng thí nghiệm đoạn sau, hiểu biết trước mặt thí nghiệm độ tiến triển về sau, Lưu Nhất Minh quyết định thí nghiệm tham số cùng tiêu chuẩn về sau thế mới rời khỏi, Đặng Lão ở bên lời nói: "Tiểu Lưu, người cũng đừng nóng giận, phòng thí nghiệm không người nào không phải là cũng là nhìn người tuổi quá trẻ, cũng không phải là Lý Công Khoa chuyên nghiệp."

"Ha ha! Đặng chủ nhiệm cũng là nghĩ như vậy đi ah!"

Lưu Nhất Minh tựa như cười mà không phải cười nói. Đặng chủ nhiệm thấy lúng túng cười một tiếng, lắc đầu một cái nói: "Nói thật, ta cũng hoài nghi, nhưng là Ta tin tưởng phía trên sẽ không phạm như vậy sai lầm cấp thấp! Cho nên Ta tin tưởng người, hết thảy vì quốc gia, vì dân tộc!"

Nói xong, Đặng chủ nhiệm đưa hai tay ra cầm Lưu Nhất Minh tay, vẻ mặt ngưng trọng, giọng trầm thấp nói: "Lưu giáo sư, chúng ta nhất định phải thành công."

Lưu Nhất Minh trịnh trọng gật đầu một cái, mở miệng nói: "Đặng Lão yên tâm, nhất định sẽ thành công!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265: Trâu Già Gặm Cỏ Non

Lưu Nhất Minh ra đến phòng thí nghiệm gác công đến, sau lưng truyền tới một tiếng yếu điệu giọng nữ.

"Thù Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, chờ ta một chút! Người rồi số 16 biệt thự cùng chúng ta nhà sát bên, chúng ta cùng đi đi!"

Cất bước chạy tới Trương Mạt Ly đã cởi ra thí nghiệm phục, thay một thân nghi dưỡng nữ trang, áo sơ mi trắng kiện hàng run rẩy, chói mắt người ta.

Phối hợp có lỗi có lỗi cao gầy vóc người, hơn nữa tinh xảo gương mặt, một đôi tựa hồ biết nói chuyện đôi mắt đẹp, xác thực dụ mê hoặc lòng người, không trách sẽ để cho Trần Mạnh Thu thần hồn điên đảo.

Lưu Nhất Minh về quay đầu nhìn cười xuống một cái, bình thản nói: "Được !"

Trương Mạt Ly nét mặt vui cười, diện mạo lưu chuyển, tràn đầy rung động lòng người màu sắc, ôn nhu hỏi.

"Lưu giáo sư, người Đại Học thật học là quốc tế mậu dịch chuyên nghiệp?"

"Không tệ!"

Lưu Nhất Minh nói thật, về mặt bình tĩnh, không thể không biết có gì không hợp thích.

"Gật người! Tin người mới là lạ, ha ha!"

Trương Mạt Ly hé miệng "khanh khách" cười, vẻ mặt không tin đáng vẽ, giờ tay lên đem quai hàm một bên mái tóc mân bên tai sau, mái tóc vũ động giữa, một cổ cứ bình tĩnh thoang thoang lơ đãng phiêu dật đi ra, toát ra một cổ thành thực nữ nhân mị lực và khí chất.

Lưu Nhất Minh đứng dừng một tiếng, không để bụng, không có phản bác, chậm rãi đi ra ngoài.

Trương Mạt Ly làm theo nghiêng đầu quan sát Lưu Nhất Minh về mặt, một đôi đẹp mắt mắt phượng lấp lánh không yên.

Lưu Nhất Minh thần tình lạnh nhạt, cử chỉ lác lác đại phương, tự nhiên tự nhiên, thân phận thần bí cao quý, hơn hai mươi tuổi cũng đã là quốc gia phòng thí nghiệm Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng, tóm lại cái này làm cho Trương Mạt Ly sinh ra dầy đặc hứng thú.

"Người này đến là lai lịch gì?"

Đang lúc ấy thì, chợt nghe sau lưng một tiếng dồn dập tiếng quát tháo. "Mạt Ly, chờ ta một chút, tối nay chúng ta cùng nhau ăn cơm, được không?"

Lưu Nhất Minh không cần quay đầu lại cũng biết là Trần Mạnh Thu, Trương Mạt Ly thấy hơi hơi nhú mày, rất tự nhiên khoác ở Lưu Nhất Minh cánh tay, cước bộ không ngừng, quay đầu nói: "Không, ta cùng Lưu giáo sư hẹn xong cùng nhau ăn cơm."

Lưu Nhất Minh hơi nghiêng đầu liếc mắt nhìn, Trương Mạt Ly vội vàng nháy mắt tỏ ý, Lưu Nhất Minh mân một môi dưới, không nói gì, với hắn mà nói, bức này một chút chuyện nhỏ, giống như dưới chân hạt bụi đồng dạng nhỏ nhặt không đáng kể, cũng lười qua so đo.

"À? Các người. . ."

Trần Mạnh Thu con người tròn tròn, dùng tay chỉ bọn họ bóng lưng, đôi môi run lấy lấy, giọng cảm hận lời nói: "Các người nhanh như vậy liền cấu kết với?"

Đáng tiếc, hai người đã đi xa, tại chỗ Đồ lưu lại một mặt xanh mét Trần Mạnh Thu, nhìn mình yêu quý Nữ Thần này nổi bật thân thể cơ hồ dán vào Lưu Nhất Minh trên thân, không tránh khỏi siết chặt quyền đầu, hồng hộc chỉ thờ mành.

Đang lúc này, một cái khoan hậu thủ chưởng rơi vào Trần Mạnh Thu trên bả vai, Trần Mạnh Thu vội vàng quay đầu nhìn lại, đúng là mình dượng khu vực phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho giáo sư "Dượng. . ."

Wang Tâm Nho đập năng lực, an ủi: "Mạt Ly là cố ý làm cho người nhìn, người tiểu tử ngốc, nữ nhân không thể theo đuổi thật chặt, sẽ bị hoảng sợ chạy."

Lấy Trần Mạnh Thu IQ tự nhiên năng thấy rõ là chuyện gì xảy ra? Trương Mạt Ly là vì né tránh chính mình, lấy mới tới Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO làm bìa đỡ đạn đây!

Đáng tiếc, cũng là bởi vì thấy rõ, tâm lý mới càng khó chịu, chính mình nơi nào không được, tướng mạo, học thức, gia thế mọi thứ không kém, vì sao không chiếm được Mỹ Nhân Phương Tâm ah

Suy nghĩ một chút Trương Mạt Ly đã 31 tuổi, Lưu Nhất Minh tiểu tử kia nhìn cũng bất quá 23 tuổi khoảng chừng, Trần Mạnh Thu không khỏi phun nhất khẩu, thấp giọng mắng: "Trâu già gặm cỏ non, Trương Mạt Ly người cũng xuống qua miệng?"

Lưu Nhất Minh vừa ra phòng thí nghiệm lòng đất gác cổng, sớm có một chiếc Audi màu đen đậu xe ở trên hành lang.

Khoảng chừng cửa xe gần như cùng lúc đó mở ra, một nam một nữ từ xe bên trong đi ra.

Nam hai mươi bảy hai mươi tám tuổi thân hình khỏe mạnh, một thân âu phục màu đen, sải bước đi tới phía sau mở cửa xe.

Nữ làm theo hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, một thân hắc sắc đồ công sở, mang theo một chiếc gọng vàng, tay nâng lấy một phần hồ sơ, bước loạn choạng đi nhanh đến Lưu Nhất Minh trước mặt, mỉm cười nói: "Lưu giáo sư, là ta ngài phụ tá đặc biệt Tần Tiểu Vi, cái này ngài tài xế riêng Triệu Vũ Dương, xin mời!"

Lưu Nhất Minh khẽ gật đầu, vẻ mặt thần nhiên chui vào bên trong xe, Trương Mạt Ly ở phía sau vội vàng nói: "Lưu giáo sư, buổi tối ta mời người ăn cơm! Coi như là cảm ơn người mới vừa rồi giúp vội vàng!"

Bên trong xe Lưu Nhất Minh khẽ mỉm cười, một bộ từ chối người lấy ngoài ngàn dặm lạnh nhạt giọng: "Không cần, cảm ơn!"

Xe Audi chậm rãi khởi động, vững vàng chạy xuyên toa tại lòng đất thông đạo. Hiện trường lưu lại ngàn người Trương Mạt Ly nhìn đi xa xe Audi, tâm lý không khỏi dâng lên một cổ tiểu hơi mất mát cái, người này cũng quá cao ngạo đi!

Lòng đất thông đạo sâu thẳm, ánh đèn tối tăm. Ngồi ở ghế cạnh tài xế Tần Tiểu Vi mỉm cười nói: "Lưu giáo sư, người bây giờ đã là Yên Đại đặc sinh sinh vật Hóa Học chuyên nghiệp đặc cấp giáo sư, trong hồ sơ có nhậm mệnh giấy chứng nhận cùng thân thể phần tài liệu."

Lưu Nhất Minh nhận lấy cũng không nhìn, tùy ý để ở một bên, nói: "Các người làm cho cái thân phận này quá giả, còn có ta có thể không lên đài giảng bài!"

Tần Tiểu Vi lúng túng cười một tiếng, nhẹ giọng giải thích: "Hết thầy đều là vì công tác, phía trên cũng là bắt buộc dĩ, dĩ nhiên trừ phòng thí nghiệm sự tình, hần bất cứ chuyện gì cũng có chúng ta tới xử lý."

Lưu Nhất Minh thấy, không nói thêm gì nữa, ngược lại trong xe nhắm mắt dưỡng thần, nghĩ ngợi bây giờ hiện trạng.

Hành lang trên vách tường khám nạm bán đèn xuyên thấu qua pha lê tại Lưu Nhất Minh trên mặt lưu lại sáng tối chớp chồn màu sắc, Tần Tiểu Vi cẩn thận từng li từng tí quan sát một chút, cũng không nói thêm gì nữa, bên trong xe lâm vào trong trầm tĩnh.

Bây giờ Trường Sinh Môn thôi lập, đạo thống đã thành. Theo môn hạ đệ tử lục tục bước vào tại Luyện Khí Kỳ, "Tụ Linh Trận" tại Cửu Châu Hoa Hạ đều đầu vào đây vững bước đẩy tới bên trong, Trường Sinh Môn cuối cùng rồi sẽ nhất thống Hoa Hạ Cửu Châu các phái, cần quét toàn bộ Tu Luyện Giới.

Một cái tân thời đại sẽ đột nhiên xuất hiện, tương này là một cái vượt thời đại vĩ Đại Biến Cách, phá mấy ngàn năm không có khí giống.

Trường Sinh Môn công pháp bí tịch, đan dược, trận pháp chờ một chút cũng phải nhanh một chút thành lập hoàn bị, sau này khiêu chiến đem cang hùng hiểm, trong nước mơ ước chính mình nhớ tới lão gia tử trên đời còn ẩn nhẫn không phát, một khi lão gia tử cười hạc Tây Du, khó bảo toàn bọn họ sẽ không bí quá hóa liều, thống hạ ngoan thủ, cái này chính mình không thể không phòng.

Nhân tâm hiểm ác, lừa gạt âm mưu quỷ kế kinh nghiệm từng trải hơn cái này không có gì kỳ.

Nói cho cùng lại Vĩ Đại Quốc Gia, cũng miễn bất hữu sâu một họa loạn một phương.

"Hô" xe Audi nhảy ra hầm đậu xe, ánh sáng cùng tầm mắt sáng tỏ thông suốt, xuyên qua rừng rậm Đường bê tông tổng số tòa lầu dạy học thí nghiệm lầu, xe Audi "Xì..." Một tiếng, vững vững vàng vàng đậu sát ở một cái nhà biệt thự hai tầng trước mặt.

Tài xế Triệu Vũ Dương đã mở cửa xe, Lưu Nhất Minh đi xuống xe, ngắm trước mắt biệt thự.

Gạch xanh sắc sỡ, tuế nguyệt Lưu Ngân, Dây leo mọc đầy tường, toái tồn chút tuyết giữa, một cổ căn trọng vô cùng lịch sử cảm giác tang thương đập vào mặt.

Bên trong biệt thự người sớm để ý đi ra bên ngoài động tĩnh, chính đang trong vườn hoa, bên trong biệt thự bận rộn mọi người rồi rít đi nhanh tới.

Đi đầu thật là một thân đồ thường Tào Văn Bản, bây giờ Tào Văn Bản cao to lực lưỡng, lưng hùm vai gấu, bắp thịt cả người phát đạt theo Tarzan tựa như, đây đều là trui luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" ăn "Bồi Nguyên Đan" hiệu quả, sau lưng còn có bốn tên thủ hạ, cũng là trước kia Kim gia biệt thự nhân viên bảo an. Còn sót lại đều là ngay từ đầu cũng hầu hạ Lưu Nhất Minh bảo mẫu các loại mấy người.

"Công tử! Đại thiếu gia!"

Lưu Nhất Minh gạt đầu một cái, chậm rãi đi vào trong, Tào Văn Bản theo sát sau lưng, thấp giọng nói: "Bọn họ người đã bị chúng ta đuổi đi, bây giờ bên trong biệt thự toàn bộ là chúng ta người."

Lưu Nhất Minh "ừ" một tiếng, lúc này ở bên trong bận rộn Huyền Ngư Tử cũng vội vàng đi ra, chào đón chấp tay nói: "Môn Chủ, Tụ Linh Trận đã bố trí xong, có hay không bây giờ lên trận?"

"Lên trận đi!"

"Phải!" Huyền Ngư Tử sớm tại lần trước Kim gia biệt thự cử hành Trường Sinh Môn thành lập trong đại hội, đã đem người Trường Sinh Môn, thành vì trường sinh môn chấp sự, chủ quản Tụ Linh Trận xây cùng quản lý công việc.

* Cảm ơn người đọc Khavy đã đề cử NP.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Nhất Định Tra Được Rõ Ràng

Huyền Ngư Tử tùy tùng Dịch Truyền đại đệ tử, tiểu Ngũ thân thủ đem Trần Tâm thạch lấp vào trong trận pháp, "Ồng" một tiếng, Tụ Linh Trận bắt đầu chậm rãi vận chuyển, nơi này miếng nhỏ địa nhất thời không giống với.

Trong vòng phương viên trăm dặm vạn vật tinh khí nhận được triệu hoán, lăm lăm, từng tia từng sợi, như mây như khói như vậy tập hợp nơi này.

Toàn bộ trên mặt đất từ từ dâng lên một tầng mặt trần có thể thấy hơi nước, ở lại chơi lượn lờ tại hoa cỏ cây cối rễ cây chỗ, ngưng tụ không rời, loại này đây ập Sinh Mệnh Nguyên Khí vật chất chính đang cấp dưỡng cái này một vùng thế giới nhỏ.

Phải biết bây giờ đã tiến vào tháng mười, toàn bộ Bắc Phương đã là sát sát gió thu lên, Hồng Diệp khắp núi Lâm Thiên khí.

Sân nhỏ, khô héo nhánh cây, suy bại hoa cỏ cơ hồ là trong nháy mắt tĩnh lại, cành cây lay động, phát ra "Lã chã" âm thanh, đó là đối với sinh mạng khát vọng, thực vật cuồng hoan. Trần pháp bên trong, tất cả sinh vật cũng như đói như khát tham lam nuốt chửng từ Trần Tâm thạch phiêu dật đi ra Sinh Mệnh Nguyên Khí.

Trong phút chốc, cành khô lấy mất trần có thể thấy tốc độ sinh ra chồi non, giống như tập tễnh học bước trẻ sơ sinh lắc lắc tân sinh chi điều, "Bịch bịch" đóa đóa hoa tươi liền tiếp nở rộ, toàn bộ sân trở nên xuân ý dồi dào, xanh um tươi tốt, xanh ngắt ướt át, lá non xanh tựa hồ muốn nhỏ xuống dầu đến.

Không khí trong lành dị thường, hút vào một ngụm, Ngũ Tạng đều chấn động, não thanh mắt sáng, toàn thân sáng khoái.

Lưu Nhất Minh chậm rãi đi vào bên trong, lưu lại dấu chân bên trên, đột nhiên giữa mọc đầy mịn cây cỏ nha, như thể một đường kéo dài đến biệt thự đại môn dưới thêm đá.

Lưu Nhất Minh một người người mang "Thủy Mộc" hai đại Đạo Tinh, cầu thủ ném bóng rổ, một hít một thở giữa, vô thời vô khắc đều tại cùng chung quanh Thủy Mộc nói dung, sinh ra như vậy Dị Tượng, không một chút nào ly kỳ.

Kim gia biệt thự lão nhân đối với lần này đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, người tùy tùng Lưu Nhất Minh đi vào Tàn Tiểu Vi cùng tài xế Triệu Vũ Dương nhìn thấy trước mắt tất cả những thứ này, kinh ngạc không thể tự kiềm chế, quay đầu nhìn chung quanh, thần phục liên tục.

Huyền Ngư Tử khom người khom người, theo sát sau lưng Lưu Nhất Minh, thấp giọng bẩm báo nói: "Môn Chủ, Thủ Đô "Tụ Linh Trận" hiện nay đã bắt đầu xây, nhưng muốn này linh khí truyền tống đến Dự Châu thành phố, cần tại Thương Châu thành lập một tòa đại hình trung kế Truyền Tống Trận, tọa trấn nhân tuyển?"

Lưu Nhất Minh cước bộ không ngừng, một chút nghỉ ngơi về sau, phản phó nói: "Truyền lệnh Lữ Tử Bình trưởng lão tọa trấn Thương Châu, phụ trách trung kế trạm an toàn."

"Phải!"

Huyền Ngư Tử gật đầu lĩnh mệnh, cái này Lữ trưởng lão nguyên bốn chính là xuất từ Thương Châu Hóa Cảnh Tông Sư, tại Thương Châu Đạo giáo một phái bên trong sức ảnh hưởng khá lớn, có thể nói nhất hô bách ứng, có hân tọa trấn Thương Châu, bảo quản không sơ hở tí nào.

...

Đại học Yến Kinh lâu làm việc, bên trong phòng họp, khói mù lượn lờ, ồn ào một mảnh.

"Có người cho ta phát một phần cử báo tín, nói là có người lấy quyền mưu tư, tự tiện đem số 16 biệt thự phân cho một cái hơn hai mươi tuổi người tuổi trẻ, ai có thể nói cho ta biết đây là chuyện gì?"

Ta hôm nay đi ngang qua khu biệt thự, số 16 biệt thự từ lúc Trưởng giáo sư ly thế về sau, đã khoảng không nửa năm dài, lần này đột nhiên bị một nhóm thần bí nhân tiếp thu, bây giờ nghe nói vào ở một cái hai mươi tuổi tiểu hỏa tử, sự thật ấy tại không thể tưởng tượng nổi!"

Cái này Yến Đại mới nhậm chức không tới một tháng Hiệu trưởng Chu Viễn Hàng đang nói chuyện, Chu Viễn Hàng năm nay 62 tuổi, Đại Học lúc cũng là tại Yến Đại Hóa Học hệ học tập, trước sau đạt được học viện cử nhân, bằng Thạc sĩ cùng tiến sĩ học vị.

Sau khi tốt nghiệp, trước sau tại nước Đức GarMax Indifferent sở nghiên cứu, nước Mỹ Iowa bang lập Đại Học Hóa Học hệ cùng Ames quốc gia phòng thí nghiệm tham gia trên tiến sĩ nghiên cứu.

Về nước về sau, gánh vác qua hoặc chính đang gánh vác quốc gia quỹ ngân sách ủy trên mặt hạng mục, trọng điểm hạng mục, thanh niên kiệt xuất quỹ

ngân sách hạng mục, quốc gia trọng đại cơ sở nghiên cứu hoạch định hạng mục cùng 863 hạng mục các loại công việc nghiên cứu, phát biểu học thuật luận văn 140 ta phần.

Tùng thu được cấp quốc gia dạy học thành quả nhất đẳng phần thưởng, trước sau nhiều lần đảm nhiệm trọng đại học Đảng Ủy Thường Ủy, Hiệu trưởng, Chiết Giang Đại Học Hiệu trưởng chức vụ.

Năm nay 3 tháng phần, bởi vì tiền nhiệm Đường hiệu trưởng liên quan đến tham ô, cùng với một ít không thể nói nói duyên cớ tại quốc gia giáo ủy miễn đi Hiệu trưởng chức, cũng tại Ban Kỷ Luật mang đi thẩm tra. Yển phó hiệu trưởng chức khoảng không treo mấy tháng lâu dài, năm nay tháng tám, tới gần khai giảng đang lúc, cấp trên mới điều tới quản lý cùng dạy học kinh nghiệm phong phú Chu Viễn Hàng đảm nhiệm Yển phó hiệu trưởng chức.

Yển đại thành tựu Hoa Hạ đỉnh cấp Học Phủ, chiếm diện tích 508 5 mẫu, tại chức Công Nhân Viên Chức một vạn 5 hơn ngàn người, ở trường học sinh số 7 hơn vạn người, sắp đặt Nhân Văn, Lý Học, Khoa Học Xã Hội, tin tức cùng công trình, y học 5 cái Học Bộ, 62 cái trực thuộc viện hệ, Tổ Chức Cơ Cấu to lớn, nhân viên đông đảo, sự vụ phức tạp, thêm nữa là nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, phi bình thường tiếp nhận, rất nhiều chuyện đều cần Chu Viễn Hàng giải quyết.

Chu Viễn Hàng tiếng nói vừa dứt, trong phòng tất cả mọi người đều đưa ánh mắt tìm đến phía Yển Đại bất động sản Quản Lý Bộ bộ trưởng Ân Thanh Tùng trên thân.

Yển Đại Giáo Viên bên trong sở hữu Công Nhân Viên Chức phòng ở, biệt thự quản lý, đẳng lui, đổi thành, bảo hành quản lý công tác đều do Ân Thanh Tùng phụ trách, Ân Thanh Tùng hơn năm mươi tuổi, mặt chữ quốc, một trận thật to mắt kính gọng đen treo ở trên sống mũi, thấy hơi khề cau mày.

"Chu hiệu trưởng, chuyện này ta vẫn biết, cái này Đường hiệu trưởng tại nhiệm lúc quyết định sự tình, nói là cho phần tử phòng thí nghiệm tiến cử đến Chuyên Gia Giáo Sư ở."

"Là vị nào giáo sư?" Chu hiệu trưởng ánh mắt nhìn chằm chằm Ân bộ trưởng, hỏi tới.

"Cái này, ta nhớ được truyền tới trong tài liệu, nói là phần tử Hóa Học chuyên nghiệp Lưu Nhất Minh giáo sư."

Chu hiệu trưởng ha ha cười lạnh một tiếng, cầm lên in ra tài liệu tố cáo, ra vẻ thông thạo nói: "Thật sao? Có thể phía trên này tố cáo cái này Lưu Nhất Minh chẳng qua là Dự Châu Đại Học quốc tế mạo dịch chuyên nghiệp học sinh, hay lại là nửa đường nghỉ học, liền Văn Bằng cũng không có. . ."

Bên trong phòng họp tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, kèm theo hít khí lạnh thanh âm. Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn Chu hiệu trưởng, khiếp sợ đến không biết nói gì cho phải.

"Đây quả thực. . . . Thật là cả gan làm loạn tới cực điểm. . . Lại lừa gạt đến Yển Đại trên đầu?"

"Ba!" Chu hiệu trưởng một churong vỗ đến trên bàn hội nghị, ánh mắt lạnh lùng, gò má căng thẳng, nội tâm nghĩ ngợi, đây cũng là lần trước lưu lại cục diện rồi rầm, trong này tất nhiên liên lụy, làm cho đặc quyền các loại vi pháp loạn kỷ chuyện.

"Ta tham gia giáo dục công tác vài chục năm, cái này là lần đầu tiên nghe có như vậy quái sự, huống chi, là phát sinh ở Yển Đại toà này đỉnh cấp Học Phủ bên trong, đơn giản là lừa gạt thiên hạ to lớn chuyện cười!"

"Chuyện này phải nghiêm tra, nhất định phải tra cái thủy lục thạch xuất, bắt được bên trong một ăn, ta hiện trời ở vấn đề này lược câu nói tiếp theo, sở hữu theo chuyện này có dính dấp, bất luận là người nào, ta khuyên người chủ động giao phó vấn đề, nếu không. . . Hừ!"

Mọi người thấy Chu hiệu trưởng sát khí đằng đằng mà nói, cũng đưa ánh mắt tìm đến phía bụng ly trà, kinh ngạc ngăn người Yển Đại bất động sản Quản Lý Bộ bộ trưởng Ân Thanh Tùng trên thân.

"Không bí thư, chuyện này giao cho các người Ban Kỷ Luật, nhất định phải tra rõ, cho đông đảo Công Nhân Viên Chức một câu trả lời."

Yển Đại ủy ban kiểm tra kỷ luật bí thư, Đảng Ủy Phó Thư Ký lỗ có ánh sáng, tuổi chừng sáu mươi tuổi, sắc mặt nghiêm túc vô cùng, thấy Chu hiệu trưởng mà nói về sau, vội vàng nhận lấy phần này cử báo tin, tỏ thái độ nói: "Chu hiệu trưởng, ngài yên tâm, ta nhất định cho ngài phải cho hài lòng giao phó!"

Nói xong, ánh mắt trong lúc lơ đãng liếc xuống một cái im lặng không nói Ân bộ trưởng.

* Cảm ơn người đọc Khavy đã đề cử NP.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 267: Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO Là Dựa Vào Lừa Gạt Đến

Thoáng chốc ba ngày đã qua, Luru Nhất Minh mỗi ngày trừ đi tu luyện tĩnh tọa, từ từ luyện hóa bên trong đan điền "Thanh Liên Tử" bên ngoài, liền ở trong phòng thí nghiệm hướng dẫn một đám nghiên cứu viên điều chỉnh mỗi một luyện được theo dõi tiết điểm tham số.

To lớn uốn lượn pha lê ống nghiệm trong, đủ mọi màu sắc thuốc nước chậm rãi dừng động, mặc màu trắng thí nghiệm phục nhân viên nghiên cứu khoa học chính đang bận rộn ghi chép các hạng trị số.

Tổ Trưởng Trương Mạt Ly ánh mắt rạng ngời rực rỡ, vẻ mặt trang trọng, gò má căng thẳng, động tác lão luyện, bất ngờ chỉ huy thành viên tiểu tổ tiến hành các hạng thí nghiệm thao tác, nữ nhân này một khi tiến vào trạng thái làm việc, trên thân tự nhiên tản mát ra một cỗ nghiêm túc điều nghiên sức mạnh.

"Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, Bất Tử Hoa thuốc nước áp lực thẩm thấu thiết trí thành bao nhiêu kPa?"

Luru Nhất Minh trầm mặc không nói, lưng thẳng đi tới u hình đại hình vật chứa dưới, dò xuất thủ chương không để ý bên trong cao hơn nhiệt độ vượt ve vật chứa quần vách tường, thần thức xâm nhập thuốc nước bên trong, hai mắt híp lại, mở miệng nói: "Tăng áp suất!"

"Thêm bao nhiêu?"

Trương Mạt Ly khẽ cau mày, vẻ mặt ngưng trọng, nghiêng đầu hỏi.

Thêm bao nhiêu, nói thật, Luru Nhất Minh cũng không biết.

Phòng thí nghiệm công tác nhân viên cũng kinh ngạc nhìn tới, chờ Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO cho ra trị số, Luru Nhất Minh nhưng chỉ là yên lặng.

"100 Pa 100 Pa tăng thêm . . ."

Trương Mạt Ly chân chờ xuống một cái đề nghị, đường ống miệng khổng lồ chế điểm Thao Tác Nhân Viên thấy về sau, xem không nói một lời Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO sau, bắt đầu ở bàn phím truyền vào chỉ thị, đối với vật chứa tiến hành tăng áp suất.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, áp lực thẩm thấu đã từ thời kì đầu 800 kPa thẳng tới 1200 kPa, cách pha lê ống nghiệm mọi người rõ ràng nhìn thấy Bất Tử Hoa thuốc nước bắt đầu chấn động, tiếp theo xôn xao, Bất Tử Hoa thuốc nước tại cổ đề xuống đã càng nhiều u hình ống nghiệm trung gian chia lia điểm, xâm nhập vào Thất Diệp Linh Chi thuốc nước bên trong.

"Tổ Trưởng! Còn muốn tăng áp suất sao?"

Phòng thí nghiệm nghiên cứu viên cũng thấp thỏm bất an nhìn về phía Tổ Trưởng Trương Mạt Ly, mắt lộ ra vẻ lo âu. Trương Mạt Ly còn không nói gì, liền nghe lấy phía trước đưa lưng về phía bọn họ Luru Nhất Minh hi hữu nói nghiêm nghị nói: "tiếp tục tăng áp suất!"

Trương Mạt Ly căng thẳng đôi môi, đôi mi thanh tú nhú chặt, hướng về phía kinh nghi bất định thủ hạ, cắn răng lại để nói: "Tiếp tục!"

Màn hình tinh thể lỏng bên trên áp lực thẩm thấu trị số đang tiếp tục lên cao, kéo theo hấn các hạng trị số một đường thẳng chức, bất ngờ cảnh báo" tích tích "Âm thanh truyền ra.

"áp lực giá trị 2256 kPa. . . 2356 kPa. . ."

Thao tác máy móc nghiên cứu viên Dịch Tiểu Thanh kêu trên màn ảnh trị số, đôi môi có chút run run. Tất cả mọi người sợ hết hồn hết vía nhìn, không ít nhân thủ tâm lý đều là mờ hồ.

Tại ba ngày này trong khi chung, phòng thí nghiệm nghiên cứu viên đều biết hiểu biết Luru Nhất Minh tính khí, thô bạo, lãnh đạm, đã nói là làm, lấy quyền đè người, hết lần này tới lần khác mỗi một lần Đặng chủ nhiệm còn cố định đứng ở Luru Nhất Minh một phương.

"2656 kPa. . ."

Dịch Tiểu Thanh vừa dứt lời, liền nghe Luru Nhất Minh động một cái, mở miệng nói: "Chậm! Nâng cao 10 Pa. . ."

"Ây. . . Vâng"

Dịch Tiểu Thanh lập tức dựa theo Luru Nhất Minh yêu cầu, run rẩy mềm mại thông bạch ngón tay "Đùng đùng" một hồi gõ, truyền vào chỉ thị.

"Được ! Chính là như vậy. Hoàn mỹ!"

Luru Nhất Minh thở ra một hơi dài, buông tay xuống, công qua tay qua, từ từ xoay người.

"Đem mới vừa rồi trị số ghi xuống, sau này Bất Tử Hoa dung luyện dựa theo này chấp hành."

Trương Mạt Ly mặt lộ vẻ vẻ hồ nghi liếc mắt nhìn Lưu Nhất Minh, chỉ thị người thủ hạ bắt đầu khăn trương lập lại mới vừa rồi thao tác.

Công nghệ hiện đại luyện đan, xa không phải người bình thường tưởng tượng đơn giản như vậy, Lưu Nhất Minh tiếp nhận hệ thống luyện đan lý luận cùng thực tế kinh nghiệm làm việc, thuộc về thượng cổ Luyện Đan Sư truyền lưu đến dưới, cần thượng đẳng đan lô, thượng hạng lò lửa vân vân.

Luyện đan kinh nghiệm tại cụ thể nhưng chính xác mỗi cái trị số thay thế, bên trong một ít tham số cùng thuốc nước tính chế bước đều cần nguyên nhân lúc nguyên nhân địa làm ra thay đổi, như thế nào thay đổi, chỗ không có cách nào khác, Lưu Nhất Minh chỉ có thể dùng thần thức xâm nhập thuốc nước bên trong, bình tĩnh lại tâm thần, cùng mình tại trong lò luyện đan so sánh, cảm giác đúng liền nói tiếng khỏe.

Lưu Nhất Minh duy nhất có thể rõ ràng cho ra một ít tham số, là dược liệu phối liệu bí, thêm nguyên liệu thứ tự, nhiệt độ, phản ứng tiết điểm không chế, thuốc nước tách, dung hợp thời gian chờ một chút,

Về phần cần cung cấp phản ứng hóa học Phương Trình Thức, Lưu Nhất Minh lại không viết ra được đến. Không nói hạch tâm Phương Trình Thức, cũng là lỗi vào xử lý đơn giản Phương Trình Thức cũng không viết ra được đến.

Không nói những thứ này cần chuyên nghiệp sinh vật Hóa Học chuyên nghiệp mới có thể viết ra đồ, đơn giản một chút thuốc nước hỗn hợp độ dày, thuần độ, áp lực, dung môi, Chất xúc tác, pH giá trị chờ một chút cần cung cấp trị số, Lưu Nhất Minh cũng là trăm mặc không nói.

Về phần biểu hiện trên màn ảnh đường cong đồ án, phức tạp hơn tham số ví dụ như n m, USP, n1 chờ một chút chuyên dụng Thuật Ngữ trị số, Lưu Nhất Minh nhưng là dốt đặc cán mai.

Hắn bây giờ công tác chính là một cái người mở đường, thông qua chính mình kinh nghiệm đem thượng cổ luyện đan công nghệ thông qua khoa học hiện đại máy móc chuyển hóa tới, mà bên trong khó xử, phòng thí nghiệm người thì như thế nào biết.

Trương Mạt Ly giáo sư còn khá một chút, chờ đến Trần Mạnh Thu phụ trách phòng thí nghiệm, Lưu Nhất Minh điều bộ thẳng tiếp nhận được chúng con tin cùng trào phúng.

Trần Mạnh Thu càng là trực tiếp ngay trước Lưu Nhất Minh mặt, châm chọc nói: "Ta hôm nay mới biết, nguyên lai Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO là dựa vào lừa gạt, ha ha!"

"Đúng vậy, một chút khoa học dày công tu dưỡng cũng không có, còn không bằng Dân Khoa đây!"

"Nếu để cho chúng ta bên cạnh phần tử phòng thí nghiệm đồng sự biết rõ, còn không cười đến rụng răng!"

"Kỳ lạ nha! Phía trên lãnh đạo thật là người ăn thịt b!"

Không hổ là Trần Mạnh Thu thủ hạ, cùng hắn một cái bản tính, thông qua bọn họ miệng, cũng có thể biết rõ Trần Mạnh Thu âm thầm không ít đối với Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO châm chọc.

Lưu Nhất Minh đối mặt bọn hắn trào phúng cùng khinh bỉ, không có không tức giận, trên mặt liền một tia vẻ kinh sợ cũng không có, chỉ để ý truyền đạt cái này các loại chỉ thị, thiết lập dưới đủ loại trị số, hơn nữa chỉ nói một lần, tuyệt không nói nhiều nói nhảm.

Trần Mạnh Thu đám người tuy nhiên trên mặt khinh thị Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO, nhưng đối với Lưu Nhất Minh chỉ thị cùng tham số lại cẩn thận tỉ mỉ chấp hành, nói cho cùng trong phòng thí nghiệm nhưng là toàn phương vị theo dõi cùng thu âm, không có không góc chết, cũng là dễ dàng cho lý thanh trách nhiệm.

Theo thí nghiệm hạng mục từng bước mở ra, độ tiến triển tại từng bước từng bước đề cao, trong phòng thí nghiệm đối với Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO đánh giá càng ngày càng phụ diện, Đặng chủ nhiệm tuy nhiên trong lòng giống vậy không coi trọng, nhưng trường hợp công khai hay lại là trước sau như một đứng ở Lưu Nhất Minh một phương.

Số 16 biệt thự, kinh qua ba ngày "Tụ Linh Trận" bồi bổ, trong đình viện hoa cỏ Dây leo trường thế hi nhân, hoa tươi đóa đóa, dị hương trận trận, Dây leo mọc đầy toàn bộ tầng hai biệt thự. Mặt đất trong buổi cỏ, mông như lụa mông Vân Khí trải qua ngày không rời, giống như một mảnh thế ngoại Tĩnh Thổ.

Như vậy thịnh Xuân Cảnh sắc, theo chung quanh lá vàng cảnh khô cảnh tượng so sánh thức sự quá rõ ràng, quyền rũ đường này qua các giáo sư, Giảng Sư nhóm không nhìn được dừng bước lại, chặc chặc khen ngợi không dứt.

Hôm sau hoàng hôn, Lưu Nhất Minh đi lên ánh chiều ánh chiều tà, sau lưng giữ lại thật dài, tà tà bóng lưng, chậm rãi đi vào biệt thự nghỉ.

Đoàn người rõ ràng cho thấy Yến Đại Lãnh Đạo trung niên nhân bước nhanh xông tới, vừa mới chân đạp nhập biệt thự khu vực, liền nghe được gào to một tiếng: "Người nào?"

Yến Đại ủy ban kiểm tra kỷ luật bí thư, Đảng Ủy Phó Thư Ký lỗ có ánh sáng, bất động sản Quản Lý Bộ bộ trưởng Ân Thanh Tùng đồng thời cả kinh, trắng kiện lông mày nhũ lại rất cao, sắc mặt không vui nhìn về phía biệt thự đại môn.

**** Chú thích: (nếu ae nào rành hơn có thể giới thiệu thêm ở phần bình luận)

- CTO: Giám đốc công nghệ. Nó khác với Giám đốc công nghệ thông tin (CIO). Ở Việt Nam hay nhầm vai trò của hai cương vị này.
- kPa: Kilopascal ($1\text{kPa} = 0.01\text{ bar}$, $1\text{Pa} = 0.001\text{kPa}$) một loại đơn vị đo áp suất tính theo "hệ mét".
- nm: nanomet
- USP (Unique Selling Point): Đặc điểm bán hàng độc nhất.
- nl: có nhiều nghĩa nhưng trong truyện này có nghĩa Phòng thí nghiệm quốc gia hoặc sở phòng thí nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 268: Thật Là Lớn Cái Giá

Cửa biệt thự trước bậc thang đá xanh bên trên, trên cao nhìn xuống đứng một người, thân hình cao lớn, lưng hùm vai gấu, ánh mắt cảnh giác nhưng sắc bén quét nhìn xong tới đoàn người.

Yến Đại ký ủy thư ký Không Hữu Quang, phòng quản bộ bộ trưởng Ân Thanh Tùng coi như lãnh đạo cấp bậc nhân vật, tại nhà mình mảnh đất nhỏ, chưa từng trải qua bậc này bằng lãnh chất vấn, hai người còn không có lên tiếng, phía dưới đồng chí nhất thời âm ỉ nói: "Người là ai? Người cũng đã biết chúng ta là người nào không?"

"Vị này là chúng ta Yến Đại Ban Ký Luật Không bí thư, vị này là Yến Đại phòng quản bộ Ân bộ trưởng."

Trước cửa thủ vệ là Tào Văn Bản thủ hạ Triệu Tứ, thấy về sau lạnh" hừ "Một tiếng, cau mày nhìn bọn hắn chằm chằm, lạnh lùng quát ra đến một câu nói,

"Chờ lấy!"

"Người... Thật là lớn cái giá." Đi theo ở hai vị cả vật phía sau tuổi trẻ trợ lý về mặt không cam lòng mắng.

Không bí thư cùng Ân bộ trưởng hai người hai mắt nhìn nhau một cái, sành sỏi cuộc đời trên mặt lộ ra một tia cười lạnh. Tâm đạo, càng phách lối càng nói rõ tên lường gạt này tâm hồng.

Từ lần trước hội nghị về sau, hai người chung sức hợp tác. Trước tiên điều động Đường hiệu trưởng ký phát đối ngoại sinh Chuyên Gia Giáo Sư đãi ngộ đồng ý sách bị phản văn kiện đi ra.

Phía trên có phần một dạng phòng thí nghiệm Đặng Viện Sĩ tự mình kí tên đưa ra xin báo cáo, bên trong thành linh chú thích đệ trình cho đối với tại phần tử sinh vật nghiên cứu lĩnh vực có tác dụng thành quả Lưu Nhất Minh giáo sư, cho đãi ngộ thỉnh cầu. Hàm chứa tiền lương đãi ngộ, phòng ở đãi ngộ, sinh hoạt công cụ giao thông vân vân.

Ban Ký Luật Không bí thư trước y theo nặc danh cử báo tin nội dung hướng Dự Châu Đại Học phát đi hỏi thăm hàm, yêu cầu đối phương ra một phần chứng minh văn kiện cũng thêm đắp con dấu.

Dự Châu Đại Học chủ nhiệm phòng làm việc thấy Yến Đại phát tới hỏi thăm hàm về sau, có ý ở phụ trách quốc tế mậu dịch chuyên nghiệp phụ đạo viên Liễu Thanh Thanh cận kề nghe tin chuyện này, đem Lưu Nhất Minh nhập học thời gian cùng với ở trường phô bày ra, bao gồm đánh nhau đánh lộn, liên tục cúp cua, cả đêm không về chờ một chút, cùng với trường học kết quả xử lý cùng nhau Fax cho Yến Đại.

Không bí thư nắm chứng minh văn kiện, mừng rỡ khôn kể xiết, cái này cùng tố cáo người lời muốn nói càng tường thật, càng toàn diện.

Chẳng qua là còn cần cùng Lưu Nhất Minh thấy một mặt, ngay mặt thẩm tra chuyện này, nói cho cùng Hoa Hạ hơn một tỉ nhân khẩu, cùng tên cùng họ hơn hướng chi Fax tới Hắc Bạch Đồ mảnh nhỏ bên trên là năm đó Lưu Nhất Minh nhập học lúc năm phần tám hình, không phải là quá rõ. Cái này cùng ba năm sau Lưu Nhất Minh tám hình có xuất nhập địa phương.

Năm thứ nhất đại học Lưu Nhất Minh vẫn chỉ là cái phổ thông phạm phu tục tử, bây giờ Lưu Nhất Minh đã Tiên Thiên cảnh giới Luyện Khí Sĩ, ngũ quan tướng mạo, hình thể Thần Vận thời khác nhiều.

Tại Không bí thư cùng Ân bộ trưởng đến số 16 trước biệt thự một khắc đồng hồ, hai người mới vừa từ Đăng Viện Sĩ biệt thự đi ra, biết rõ nội tình về sau hai người về mặt thật không thể tin. Theo Đăng Viện Sĩ nói, phần này xin báo cáo, trừ chính mình kí tên là thực sự, hần hần hoàn toàn không biết.

Về phần phía trên viết Lưu Nhất Minh tại Chiết Đại sinh vật Hóa Học chuyên nghiệp, Thạc Sĩ, tiến sĩ học vị chờ một chút cùng với tại cấp quốc gia sách báo bên trên phát biểu trên trăm bài luận văn, đều bị Không bí thư phái người từng cái vạch trần, đều là giả tên sửa đổi.

Không Hữu Quang hưng phấn không thể tự kiềm chế, náo tử "Vo ve" vang lên, hần cảm giác một cái thiên đại trò lừa bịp đang bị chính mình một tăng một tăng vạch trần, khả năng này là lớn nhất từ trước tới nay khoa học tên lừa đảo đi!

Càng là Yến Đại 1 cộc Thiên Xi căng đàn lớn, mà chút ít sắp ở trong tay mình vạch trần, Không Hữu Quang làm sao có thể không kích động.

Hôm nay chỉ cần thấy được vị này để cho bọn họ nhớ không quên, mất ăn mất ngủ chính chủ, ngay mặt thẩm tra, nếu không có bỏ lỡ về sau, liền có thể thành thị Chu hiệu trưởng xử lý, hoặc là báo cảnh sát lập án, hoặc là lập tức đuổi ra ngoài.

Bên trong biệt thự Lưu Nhất Minh hoàn toàn không biết ngoại giới đã đối với hần mở ra hành động, lúc này chính ngồi xếp bằng tại "Tụ Linh Trận" Trận Tâm trên đá.

Toàn bộ tâm thần cũng rơi ở đan điền bầu trời lơ lửng Thanh Liên Tử trên thân, chính đang Hóa Khí như đao, một tia một luồng từ trên người Thanh Liên bốc ra nhũ bạch sắc liên dịch, một bên vận lên "Thanh Liên Trường Sinh Đạo Quán đại pháp" "Bắt đầu luyện hóa liên dịch.

Tào Văn Bản trung thành cảnh cảnh thủ hộ tại ngoài cửa phòng, Triệu Tứ nếp tay khề bước, đi tới Tào Văn Bản bên người, khẽ tai nói nhỏ nói nhỏ mấy câu.

Tào Văn Bản nghe từ trong khe cửa phiêu dật đi ra trận trận dị hương, biết rõ Lưu Nhất Minh lại tiến vào trạng thái tu luyện, quấy rầy không được.

Quay đầu con người trừng một cái, quyết miệng nói: "Không thấy! Để cho bọn họ cút đi!"

"Ây. . . Nói như vậy được không?"

Triệu Tứ nghẹn xuống một cái, nghi ngờ hỏi, ý kia có phải hay không quá thô bạo, đầu gì tại người ta trên địa bàn, hơn nữa đều là Yến Đại Lãnh Đạo, thấp nhất cũng là trợ lý Giảng Sư, có văn hóa có thân phận.

"Hắc hắc! Bọn họ không phải là cho công tử chúng ta phân phối đặc biệt Liên Lạc Viên sao? Để cho bọn họ ở Liên Lạc Viên qua."

"Rõ ràng!"

Triệu Tứ đáp đáp một tiếng, lại rón rén lui ra ngoài, đi tới cửa bên ngoài.

Không Hữu Quang đám người bọn họ lúc này đang đứng tại trên hành lang, quay đầu quan sát chung quanh sân nhỏ Kỳ Cảnh, trong miệng chắc chắc ngợi khen không dứt.

"Chỗ này thật là phong thủy tốt nha! Nơi khác đã là cây chết mất nước điệp vàng, gió thu vắng lặng, nơi này nhưng là dương xuân tháng ba, thảo trường oanh phi "

"Đúng nha! Cũng không biết chuyện gì xảy ra? Năm trước cũng không có bụi này Kỳ Cảnh!"

Đám người bọn họ chính cười nói, liền thấy đi tới trước thềm đá, trên cao nhìn xuống, thần thái kiêu căng Triệu Tứ ồm ồm nói: "Công tử nhà chúng ta nói, không khách khí khách, có vấn đề gì, mời tìm chúng ta đặc biệt Liên Lạc Viên Tàn tiểu thư."

"Nha! Thật là phách lối nha!"

"Quá mức, Không bí thư, người xem, làm sao bây giờ?" Ân bộ trưởng sắc mặt hết sức khó coi, nhũ mày, đầy bụng oán khí nói.

Không Hữu Quang căng thẳng gò má, trên ót gân xanh" bật bật "Trục nhảy, nghiêm nghị nói: "Ta còn không tin, hôm nay không phải là muốn gặp chính chủ không thể."

"Đi!"

"Không tệ! Đi!"

Ân Thanh Tùng cũng bị kích thích hỏa khí đến, một chồng tay áo, dẫn trợ lý cùng công tác nhân viên liền muốn hướng bên trong xông.

"Hắc! Can đảm."

Trên bậc thang Triệu Tứ con người trừng một cái, mở miệng hô: "Các huynh đệ!"

Ngữ ân tiết cứng rắn đi xuống, liền nghe được "Đặng đặng" một hồi nặng nề tiếng bước chân tới dồn dập.

Trong chớp mắt, liền lóe lên đến bốn tên cường tráng đại hán, cũng không biết từ nơi nào xuất hiện.

Mấy người kia giống như Triệu Tứ, đều là một thân phát đạt bắp thịt, cao lớn vạm vỡ, Tarzan tựa như xếp thành một hàng ngăn cản ở trước mặt người.

"Nơi này cũng không phải là gây chuyện địa phương!"

"Đi ra ngoài, nơi này không hoan nghênh các ngươi."

"Không nên quấy rầy công tử chúng ta tỉnh tu!"

Triệu Tứ dẫn đầu, đưa ra gầu xúc đồng dạng đại thủ, khuỷu tay to bằng bắp đùi cánh tay, xô đẩy Khổng Hữu Quang cùng Ân Thanh Tùng liên tiếp lui về phía sau.

Phía sau Khổng bí thư trợ lý tuổi trẻ khí thịnh, hét to xông lên.

"Các ngươi làm gì? Không được động thủ!"

Thế nhưng Người nhỏ Lòi nhẹ, không người lý tới, sớm bị Triệu Tứ bọn họ tiếng khiến trách bao phủ.

Những thứ này làm cho học thuật nghiên cứu con một sách, không phải là thân thể nhỏ bé, đã gần coi mất, nơi nào sẽ là Triệu Tứ đối thủ của bọn họ.

Nhanh và gọn tại Triệu Tứ bọn họ một đường xô đẩy, không ít người dưới chân trọng tâm không vững, lộn bò, tại một đường đuổi ra biệt thự.

Như vậy thô bạo cử động, cũng làm Khổng Hữu Quang cùng Ân bộ trưởng nhóm khí phá hư, bao nhiêu năm, không có gặp như vậy sự tình, hướng chỉ hay là ở nhà mình trên địa bàn.

Tức đến xanh mét cả mặt mày, toàn thân run lẩy bẩy, giận đùng đùng dùng tay chỉ Triệu Tứ bọn họ quát: "Các ngươi chờ đó cho ta, các ngươi chờ!"

"Đi, chúng ta ở Chu hiệu trưởng, để cho hắn phân xử thử."

...

Sớm tại bọn họ đến số 16 biệt thự trước khi, Đặng Lão đã cảm thấy không ổn, vội vàng cho lên mặt gọi điện thoại, quốc phòng khoa công việc ủy Triệu chủ nhiệm tự mình nghe điện thoại.

Triệu chủ nhiệm nghe một chút, nội tâm rét một cái, hắn là vì không nhiều biết rõ này bảo mật hạng mục người. Nghe nói có người hướng Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO động thủ, trực giác có phải hay không có địch bên ngoài thế lực thâm hòng bên trong.

Cúp điện thoại về sau, vội vàng cầm lên hồng sắc bảo mật điện thoại gọi thông Tàn Hồng An Tham mưu trưởng điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Điều Động Đội Bảo An

Khổng Hữu Quang tóc tai rối bời, trên quần dính không ít bùn thổ, mắt kính cũng bị giẫm đạp phá hư, lúc này chính nỗi giận đùng đùng tại qua phòng làm việc của hiệu trưởng trên đường, gặp vội vã chạy tới Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO phụ tá đặc biệt Tàn Tiểu Vi.

Tàn Tiểu Vi một bộ hắc sắc đồ công sở, tiểu giày da sáng loáng, vóc người nổi bật, bộ dáng xinh xắn, làm cho người ta cảm thấy đoan trang hào phóng, khá có giáo dưỡng ấn tượng. Lúc này trắng nõn đáng đẹp trên mặt trái xoan lại viết đầy hốt hoảng, gấp sắc mặt tái xanh Khổng bí thư cùng Ân bộ trưởng về sau, vội vàng chào hỏi: "Khổng bí thư, Ân bộ trưởng. . ."

Hai người dừng bước lại, về mặt kính ngạc ngưng mắt nhìn nói chuyện xinh đẹp lãnh đạo.

"Ngươi là?"

"Ngài khỏe! Là ta Lưu giáo sư phụ tá đặc biệt, mới vừa thấy nói các người có chuyện muốn hiểu biết?"

Tần Tiểu Vi lễ phép đưa ra trắng nõn như ngó sen cánh tay, Không Hữu Quang thấy lạnh rên một tiếng, lạnh lùng nói: "Không cần."

Vừa nói Không Hữu Quang vòng qua Tần Tiểu Vi, đoàn người cước bộ vội vã thẳng hướng phòng làm việc của hiệu trưởng phương hướng qua, Tần Tiểu Vi vừa thấy, tâm đạo, "Phá hư! Đây là muốn đại náo tiết tấu!"

Không Hữu Quang cùng Ân Thanh Tùng thật sự giận quá, thật là không nể mặt, tại Yến Đại bị người đánh một trận, tuy nói không đến nỗi bị thương, có thể mặt mũi hết mặt đất, coi như lãnh đạo uy nghiêm càng là không còn sót lại chút gì.

Khẩu khí này nhất định phải ra, tràng tử này nhất định phải tìm trở về, bằng không còn như thế nào Yến Đại đặt chân, sau này nói chuyện còn có người nào hội thấy?

Vội đầu tại một nhóm báo cáo trong văn kiện mặt Chu hiệu trưởng, nghe trong hành lang tiếng bước chân hỗn loạn không chịu nổi, tiếng người huyên náo, nguyên bản nhìn một nhóm báo cáo xem tâm phiền ý loạn tâm tình càng tệ hại, bên trên Đường hiệu trưởng lưu lại chính là một cái cục diện rối rắm, vấn đề nhân sự, dạy học vấn đề, cải cách nhà ở vấn đề, tiền lương lương chờ một chút, nhiều vấn đề hơn không phải là trong thời gian ngắn có thể giải thấu triệt.

Phiền bận tâm tình dưới nghe xong Không Hữu Quang cùng Ân Thanh Tùng thêm dầu thêm mỡ như vậy báo cáo về sau, giận tím mặt, lúc này vỗ án, phần nộ quát: "Lật trời."

Tìm tòi thủ tráo lên trên mặt bàn điện thoại, quát: "A lô ! Bảo vệ bộ sao? Ta Chu Viễn Hằng, gọi các người Chu bộ trưởng lập tức đến phòng làm việc của ta."

Nói xong, "Ba" một tiếng cúp điện thoại, ngồi ở lão bản trên ghế, vẫn nội tâm khí khó tiêu, nặng nề vỗ cái ghế tay vịn, trách cứ: "Tiến cử đến ở đâu là nhân tài, đơn giản là thổ phi!"

"Dẫn Sói vào Nhà!"

Chu Viễn Hằng hung hăng mắng, trước bàn làm việc Không Hữu Quang xử lý tán loạn lựa thừa tặc, tức giận bắt bình phụ họa nói: "Không sai, liền là một đám thổ phi, tổ chất quá kém!"

Đang khi nói chuyện, phụ trách Yến Đại trị an Chu vi Dân chạy bộ tới, Chu vi Dân năm nay 45 tuổi, trẻ trung khỏe mạnh, hưởng thụ là phó thính cấp đãi ngộ, phải biết Yến đại thành tựu Hoa Hạ đỉnh cấp Học Phủ, vì phó bộ cấp trường cao đẳng, đang ủy thư ký cùng Hiệu Trưởng cấp bậc hành chính vi Phó Bộ Trưởng cấp.

...

Lưu Nhất Minh toàn bộ tâm thần cũng rơi vào "Thanh Liên Tử" trên thân, không có phát giác ngoại giới động tĩnh, cũng là bởi vì Không Hữu Quang đám người những cử động này căn vốn không có sức uy hiếp gì, nếu quả thật có cường địch xâm chiếm, thân thể vì Tiên Thiên cảnh giới Lưu Nhất Minh há có thể cảnh giác không tới!

Triệu Tử bọn họ mắt thấy trí thức không được trọng dụng, chật vật đi Không Hữu Quang đám người, nhân nhả tự tại đứng tại biệt thự trước cửa trên bậc thang, cười cười nói nói, cũng không cảm thấy có cái gì cùng lắm, chính là có thiên đại sự tình, cũng có đại công tử chờ lấy, Thiên Tháp không xuống.

Yến Đại số 44 lầu, cũng là bảo vệ bộ cao ốc, cả dờn dờn dập bén nhọn tiếng còi vang dội toàn bộ sân, "Đằng đằng" một hồi hỗn loạn tiếng bước chân vang lên liên miên.

Trừ đi các cửa miệng thi hành nhiệm vụ đứng gác, cùng với mỗi cái phòng thí nghiệm cùng gia thuộc viện trực ban bảo an, còn sót lại hơn hai mươi người tốt tiểu hòa tử toàn bộ mặc chỉnh tề, tay cầm cảnh côn, xách lá chắn chống bạo loạn, sắp hàng chỉnh tề thành một hàng.

Đảm nhiệm đội bảo an Đại Đội Trưởng Triệu Quốc mạnh, Dã Chiến Bộ Đội xuất ngũ quân nhân, tổ chất vượt qua thử thách, thân thủ bất phạm, trong miệng kêu còi, quát lên: "Chạy bộ tới trước, mục tiêu, số 16 biệt thự!"

"Vượt vượt" một hồi chỉnh tề mạnh mẽ tiếng bước chân tại Yến Đại Giáo Viên vang lên, đường lớp tự học buổi tối bọn học sinh, tan lớp về nhà các giáo sư, cũng ngạc nhiên nhìn một màn này, không hiểu xảy ra chuyện gì?

"Cái này chống chọi nổ diễn tập sao? Bao lâu không có như vậy chán?"

"Tốt trận chiến lớn, cái này hướng về biệt thự lầu phương hướng qua."

"Nghe nói không số 16 biệt thự lầu là một bảo địa, bây giờ mùa vụ, lại còn cây cỏ hưng thịnh, hoa nở như lửa, người nói có kỳ quái hay không!"

Thái dương mặt trời ngã về phía tây đoạ, sau cùng một luồng ánh chiều tà cũng Ân không có tại đường chân trời trở xuống.

Trên đường, đèn đường ngọn đèn ngọn đèn sáng lên, đội bảo an người vội vã mà qua, sau lưng nâng lên trận trận bụi mù.

Triệu Tứ trước tiên cảm giác không đúng, đứng ở trên thềm đá, tay dựng mái che nắng, xa xa xuyên thấu qua đường đi phía trước cây cối kẻ hở, chỉ thấy mờ mờ dư sức, đông nghìn nghịt một đoàn người ngựa lái tới.

"Vượt vượt. . ."

Nặng nề chính tề tiếng bước chân từ xa đến gần truyền tới, tay an ninh trong giờ trong suốt thuận bài phản xạ ra tia sáng chói mắt.

Một bên khác, rõ ràng cho thấy lãnh đạo một đám người nện bước phương bộ, chấp hai tay sau lưng, mang theo mắt kính, tóc thua cần thận tỉ mỉ, sát khí đằng đằng bức tới.

"Phá hư, phá hư. . ."

Triệu Tứ trong miệng vừa nói phá hư, trên mặt lại không thấy chút nào sợ hãi, cũng không có vẻ khẩn trương, rón rén tiến vào biệt thự, hướng thân thể đến đội trưởng bên người, thấp giọng nói: "Đội trưởng, đối phương tới người giúp đỡ, người tốt, mấy chục người, vũ trang đầy đủ đây!"

Tào Văn Bản bữu môi một cái, trừng Triệu Tứ liếc một chút, mắng: "Hừ! Nam Cương trong chảy qua máu, Iraq giết qua người, cái gì trận chiến lớn sao chưa thấy qua, đi!"

Trong phòng khách tại một thông điện thoại khai ra phụ tá đặc biệt Tần Tiểu Vi lúc này cũng đã nghe phía bên ngoài động tĩnh, vội vàng đi đi ra bên ngoài, liếc một chút liền nhìn thấy ngừng ở ven đường Yên phó hiệu trưởng Chu Viễn Hằng cùng một đám cả vật nhóm, phía sau đông nghìn nghịt một đám dân lá chắn chống bạo loạn cùng cảnh côn bảo an.

Chu hiệu trưởng đang cùng người bên cạnh thấp giọng thương lượng cái gì, Tần Tiểu Vi bước loạng choạng vội vàng nghênh đón.

Tào đồng cũng không làm kinh động bên trong căn phòng Lưu Nhất Minh, dẫn chính mình, đứng ở trước đại môn mặt trên thềm đá, xếp thành một hàng, nghiêm thủ mà đợi.

Tào Văn Bản ánh mắt nhìn xa xa giao thiệp Tần Tiểu Vi, tiếng cãi vả tựa hồ càng ngày càng kịch liệt, sau cùng, Tần Tiểu Vi càng bị người chặn ngang kéo đến một bên, rõ ràng cho thấy lãnh đạo một đám trung niên nhân nghênh đầu, trùng trùng điệp điệp xông tới, đối diện nhìn đứng ở phía trước nhất Tào Văn Bản, nghiêm nghị mắng: "Người là dẫn đầu?"

"Không tệ!"

"Không bí thư cùng Ấn bộ trưởng là các người đánh?"

Bên người Không bí thư cùng Ấn bộ trưởng cơ hồ là đồng thời dùng tay chỉ Tào Văn Bản sau lưng Triệu Tứ đám người, nghiêm nghị chỉ trích: "Liên là mấy người bọn hắn động thủ, Hiệu Trưởng!"

"Trước không chế được mấy người bọn hắn, giao cho cảnh sát xử lý."

Chu hiệu trưởng nhìn cao lớn vạm vỡ Tào Văn Bản mấy người, nội tâm này sinh ác độc, cắn răng phản phó nói.

Theo sau Chu hiệu trưởng bảo vệ bộ trưởng Chu vi Dân, ánh mắt lấp lánh không yên nhìn Tào Văn Bản, nội tâm kinh dị, người này nhóm thật khỏe mạnh nha! Thật là theo Đại Thủy Ngưu tựa như.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Bảo An Đại Đội Theo Ta Lên

Bảo vệ bộ trưởng Chu Vi Dân tuy nhiên thân phục đám người này thân thể vạm vỡ, nhưng hôm nay tên đã lấp vào cung, thấy Chu hiệu trưởng sau khi phản phó, hướng về phía đã sớm không kèm chế được đội bảo an Đại Đội Trưởng Triệu Quốc Cường một bữu môi, tỏ ý động thủ.

Triệu Quốc Cường một đôi mắt hổ lấp lánh có thần nhìn chăm chăm trên bậc thang Tào Văn Bản đám người, làm một tên Dã Chiến Bộ Đội xuất ngũ quân nhân, hẳn trước tiên người được những người này trên thân tàn tật ra thiết huyết khí tức.

Rất rõ ràng là từ trên chiến trường đi xuống, tuy nhiên chỉ có 5 người, có thể mặt đối với mình nhiều như vậy ít người, nhưng không thấy hoảng loạn chút nào, trong ánh mắt lộ ra một cổ không thêm chú ý đến, như vậy kiêu căng về mặt, chính mình chỉ tại thể hệ trước quân trên người thấy qua, đó là trải qua

sống hay chết, máu và lửa mới có thể rèn luyện ra đến một loại khí thể.

Bảo vệ bộ Chu bộ trưởng mất thấy Triệu Quốc Cường chần chờ bất định, nhú mào, nghiêm nghị mắng: "Triệu đội trưởng, còn đứng ngây ở đó làm gì? Đi lên không chế được bọn họ."

Chu hiệu trưởng cũng giống vậy không vui nhìn tới, sắc mặt khó coi.

Uy nghiêm bên dưới, không kiềm được Triệu Quốc Cường phân tâm, âm thầm cắn răng một cái, cánh tay giương lên, hét lớn một tiếng: "Bảo an đại đội, theo ta lên!"

Nói xong, trước tiên xông lên, đội bảo an người trừ đi một nửa người ở chung quanh duy trì trật tự, còn sót lại mười mấy người chen nhau lên, một trận mầu thuẫn thôi không thể tránh được.

Tào Văn Bản hai tay chấp ở sau lưng, bất động như núi, đôi môi thở khê ra một câu nói.

"Đuổi ra ngoài!"

"Rõ ràng!"

Sau lưng "Phanh" bước lên hai người, lắc mình đến Tào Văn Bản trước người, một là Triệu Tứ, một là Tiểu Thất. Hai người đối diện liền đụng vào giò thuẫn bài, gào khóc hướng về phía lên Triệu Quốc Cường đám người.

"Thình thịch. . ." Một hồi kịch liệt đụng, Triệu Tứ cùng Tiểu Thất đưa ra to bằng bắp đùi cánh tay, tả hữu khai cung, Tarzan tựa như, xông ngang đánh thẳng, sở hướng phi mỷ, đụng nhau bảo an đại đội người ngã ngựa đổ, tiếng kêu thảm, tiếng mắng chửi vang dội chấn cái tiểu viện.

"Phốc thông. . Phốc thông. ."

Bắt quả trong chớp mắt, mặt đất, trong buổi cỏ ngổn ngang, nằm xuống một mảnh.

"Ồ" sau lưng vang lên một mảnh cười vang, cái này xem nào nhiệt Giáo Sư cùng nghe tin chạy tới học sinh đang bật cười.

Chu Viễn Hàng Hiệu Trưởng tức giận đến xanh mặt, mào rậm dựng thẳng, cúi đầu khắp nơi nhìn các nhân viên an ninh chặt vật không chịu nổi đáng vẽ, thở hổn hển quát: "Phế vật!"

Hắn vốn cho là hội rất dễ dàng không chế được những thứ này tay chân, sau đó kính xông bên trong biệt thự, ngay mặt vạch trần cái. . .kia cái gọi là "Lưu giáo sư" mặt nạ giả, nhất cử thu hồi biệt thự quyền sử dụng.

Nửa giờ sau, hắn nghe xong Ban Kỷ Luật Không bí thư báo cáo về sau, nội tâm đã nhận định Lưu Nhất Minh là tên lừa đảo không thể nghi ngờ.

Bởi vậy, lúc này mới cái gì cũng không hỏi, trực tiếp hạ lệnh bắt người, nội tâm khó tránh khỏi lưu giữ cho bị đánh thủ hạ hạ giận tâm tư, cùng với thuận thể thành lập được chính mình quyền uy suy nghĩ.

Lão đảo từ trong buổi cỏ bò dậy Triệu Quốc Cường một vết sưng quai hàm, nghe được Chu hiệu trưởng mà nói sau xấu hổ không chịu nổi, nội tâm nảy sinh ác độc, chặn ngang từ người thủ hạ trong tay đoạt lấy chặn ngang cánh côn, một cái cất bước chạy nhảy, nhảy lên cao hơn nửa mét, hướng về phía Triệu Tứ liền nhất côn đánh.

"Ba" một tiếng vang giòn, cánh côn đập trúng Triệu Tứ trắng kiện cánh tay sau trực tiếp tại bay loạn, "Ồ ô" xoay tròn, bắn về phía xa xa trong bụi hoa.

Triệu Tứ con người trừng một cái, khua tay cánh tay, bắt lại Triệu Quốc Cường cổ áo, cái tay còn lại bắt hắn lại cổ chân, giò ngang lên đỉnh đầu.

"Này" một tiếng, giò lên hai cánh tay hất một cái, một vết bóng đen "Nói bừa" một tiếng, ném về phía đám người.

Đem Chu hiệu trưởng đám người xem trọn mắt hốc mồm, cho đến lúc này mới phản ứng được, "a. . ." Kêu liền muốn né tránh, bốn phía chặt chẽ đều là người, nơi nào còn lần tránh mỗ.

"Phốc thông "

Đập lật một loạt nhân mã, thật là náo loạn, người hô ngựa hý, huyền não một mảnh, vây xem giáo sư cùng các học sinh như nước thủy triều lui về phía sau thối lui, nhất thời loạn cả một đoàn.

"Phản, phản. . ."

"Cảnh sát ah làm thế nào không tới?"

Nhất thời không tới một phút, bảo an đại đội công kích liền bị tan rã, còn bị chính là hai người cho một đường đuổi ra tiểu viện.

Trên đường duy trì trật tự bảo an xem trong lòng trực nhảy, bắp chân run lấy lấy, nhìn một chút huynh đệ mình chặt vật dạng, thấp phần vui mừng chính mình mới vừa rồi không có lên qua.

Triệu Tứ cùng Tiểu Thất đưa bọn họ đánh ra đình viện về sau, không có ở truy kích, mà chính là báo cánh tay thủ ở cửa, mắt lom lom nhìn bọn họ hẩn chăm chăm.

Tào Văn Bản người tập luyện cũng là "Huyền Thiên Tâm Pháp", dùng "Bồi Nguyên Đan" cùng "Thối Thể Đan" là Lưu Nhất Minh áp dụng Kim gia khu biệt thự trong tài loại dược thảo luyện chế, những dược thảo đó tại siêu cấp Tự Linh Trận thôi hóa dưới, đã tiến hóa thành sơ cấp linh thảo cấp bậc.

Bởi vậy luyện chế ra đan dược Betty cung cấp Chân Vũ khu vực phẩm cấp cao hơn, hiệu quả càng nghịch thiên.

Như vậy đãi ngộ dưới điều kiện, Tào Văn Bản đám người chiến lược so với "Chân Vũ chiến sĩ" chỉ có hơn chứ không kém.

Chính là hai người canh giữ ở giao lộ, cứ thế mà thủ thành một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông tư thế, mặc dù không có địa lý sắc bén.

Một màn này để cho ngày thường Án Độc lao hình, nghèo trải qua đầu bạc một đám giáo sư, Giảng Sư, các học sinh nhìn tròn mắt há mồm, chấn động không dứt.

Cổ Chi Ác Lai, Trương Phi Quan Vũ mạnh đem sợ cũng bắt quá cũng như vậy thôi!

Xa xa một hồi còi báo động từ xa đến gần vang lên, một chiếc xe tuần tra nhanh chóng lái tới, cái này Yến Đại Liễu Viên sở cảnh sát dân cảnh đến.

Sĩ khí thấp các nhân viên an ninh thấy còi báo động, nhất thời tinh thần chấn động, Chu hiệu trưởng cả đám cũng từ khiếp sợ và phần nộ tâm tình bên trong đi ra ngoài, thở hổn hển, nhìn đã dừng xe, cất bước chạy tới sở trưởng đồn công an Cổ Trường Hà cùng ba gã cán cảnh.

"Được, cảnh sát đến, lần này để cho bọn họ đẹp mắt!"

"Không tệ! Gọi các người ngang, không phải là xử cái ba năm năm năm không thể!"

Tào Văn Bản hơi hơi cau mày một cái, càng nhiều xe tuần tra nhìn về phía phương xa, hẩn không tin phía trên hội nghị nhìn những người này ở đây nơi này nghịch ngợm, nhất định sẽ xuất thủ can dự.

Nâng cổ tay lên, nhìn thời gian một chút, trên cao nhìn xuống hướng về phía Yến Đại lãnh đạo tối cao Chu hiệu trưởng nói: "tại cho các người 1 phút thời gian, lại không rời đi, đừng trách chúng ta không khách khí."

"Hắc!" Cũng làm Yến đại nhân khí phá hư, Chu hiệu trưởng mũi cũng khí oai, toàn thân run lẩy bẩy.

"Lẽ nào lại như vậy, lẽ nào lại như vậy. . ."

"Đây là chúng ta Yến Đại địa phương, các người bày tỏ phi này, rút ra khỏi Yến Đại!"

"Các người thẳng này tên lừa đảo, rút ra khỏi chúng ta Yến Đại!"

Cổ Trường Hà nghe xong Yến Đại Lãnh Đạo tự thuật về sau, nổi trận lôi đình, giơ tay lên một cái, dẫn người liền nhào lên, bắt lại Triệu Tứ cùng Tiểu Thất trắng kiện cánh tay cùng bả vai, ý muốn đè xuống, công. Thế nào chỉ bắt bắt động, cũng không ấn xuống, theo hai khối thái sơn thạch tựa như đứng sừng sững ở tại chỗ, mấy người phi độc hết sức lực bình sinh cũng di động không mấy may.

Chính vào thời khắc này, một hồi dồn dập còi báo động liên tiếp vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba chiếc Đặc Công đại hình xe cộ, một đường chạy như bay tới.

"Xỉ..." Chối tai tiếng thảng xe gần như cùng lúc đó vang lên, dừng hẩn về sau, cửa xe mở ra, "Phản phạt" một tiếng, từ bên trong nhảy ra đến Đội một Đặc Công chiến sĩ, trong tay xách Súng tiêu liên, người mặc áo chống đạn.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 271: Ta Không Có Tiết Lộ Bí Mật Nha

"Vượt vượt" chính tề nhưng nặng nề tiếng bước chân vang dội một mảnh, xen lẫn tiếng khẩu lệnh cùng tiếng quát trách.

"Mau mau!"

"Những người không có nhiệm vụ, đuổi xa đi ra ngoài, cầm đoán vây xem, hành động!"

Đám người kinh sợ, phân tán bốn phía, hiện trường dành ra khoảng trống lớn, Đặc Cảnh Đội xua tan phía sau vây xem đám người về sau, mơ hồ lại đem Chu hiệu trưởng cùng Yến Đại đội bảo an bao vây tứ thế.

Một hai Audi màu đen xe chậm rãi đậu Đặc Công xe cộ phía sau, xe sau cửa xe bị người mở ra, cả người kiểu áo Tôn Trung Sơn mặt chữ quốc trung niên nhân chậm rãi đi xuống xe, sau khi đứng vững, quan sát, uy thế rất nặng, người chung quanh đều cẩn thận, không người dám ồn ào.

Liễu Viên sở trưởng đồn công an Thạch Trường Hà thấy vậy cũng ngưng hành động, chuẩn bị nghênh tiếp Thượng Cấp Lãnh Đạo.

Hắn cho là Chu hiệu trưởng cho lên mặt cũng gọi điện thoại báo cảnh sát, phía trên phải tới tầng viện đây!

Chu hiệu trưởng đám người xem vui mừng, hắn cho là cảnh sát coi trọng trường học thỉnh cầu, cố ý phải tới Đặc Công chi đội xử trí.

Hồn nhiên không cảm giác có gì không đúng sức địa phương, hai tay chấp ở sau lưng, ưỡn ngực ngẩng đầu, dương dương tự đắc chờ người vừa tới chủ động tiếp xúc.

Đặc Công chi đội Chi Đội Trưởng quá hoa hơn ba mươi tuổi, gương mặt gầy gò, màu da ngăm đen, trên cánh tay nổi gân xanh, toàn bộ không một tia thịt dư, thấp phân tinh anh. Cất bước đi tới trung niên nhân bên cạnh, thấp giọng báo cáo đôi câu.

Sau đó, hai người cùng đi đến giữa đám người Chu hiệu trưởng trước mặt, trung niên nhân thu liễm lại phong mang, khẽ mỉm cười, chủ động đưa tay ra nói: "Chu hiệu trưởng, ngài khỏe chứ, mời cho vay một bước nói chuyện."

Vừa nói, tự mình đi tới xe Audi cạnh, Chu Viễn Hằng sững sốt một chút về sau, cau mày theo sau.

Trên thêm đá Tào Văn Bản khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, xa xa càng qua đám người, vận dụng hết thị lực nhìn về phía hai người.

Chỉ thấy trung niên nhân từ trong túi xuất ra một cái loại hình chứng kiện đồ vật cho Chu hiệu trưởng nhìn một chút, sau đó thấp giọng kể cái gì.

Liền thấy Chu Viễn Hằng ngưng ngẩn, tiếp theo về mặt đại biến, hốt hoảng lau qua trên trán xuất hiện mồ hôi lạnh.

Trung niên nhân hướng về phía mắt nhìn hắn Đặc Công chi đội Chi Đội Trưởng quá hoa gật đầu một cái, tỏ ý hành động đi!

Quá hoa sắc mặt lạnh lùng, gờm cánh tay lên, dùng lực lấy xuống, dứt khoát lạnh lẽo quát lên: "Bắt!"

Mệnh lệnh xuống một cái, thanh thế to lớn.

"Các người làm gì?"

"Làm gì? Dựa vào cái gì bắt ta?"

"Ta kháng nghị! Là ta giáo sư. . . A. . . ."

"Hiệu Trưởng, cứu ta với! Hiệu Trưởng. . ."

Tào Văn Bản ôm cánh tay nhàn hạ nhìn một màn trước mắt, đám này Đặc Công bắt người thật có ý tứ, hai người làm một tổ, phối hợp lẫn nhau, nhanh nhẹn đem người hai tay khảo đến phía sau, miệng hắc sắc băng dán phong bế, trên đầu phủ lên hắc sắc mũ, một cái đập một cái, đẩy lên phía sau áp vận trên xe.

Mới đầu còn có người phản kháng, có thể đối mặt với đen ngòm Súng tiểu liên hòng súng, Đặc Công chiến sĩ lạnh lùng như đao ánh mắt, thoáng cái liền kinh sợ.

Từ đầu đến cuối bắt quá một khắc đồng hồ, gây chuyện toàn bộ bị bắt, Yến Đại Ban Kỷ Luật Không bí thư, phòng quản bộ Ân bộ trưởng hai gã Đặc Công hai bên trái phải kẹp ở giữa, đặc biệt chiếu cố.

Chu Viễn Hằng ở bên trợ mắt nhìn mình thủ hạ tại từng bước từng bước theo dõi dài phạm nhân một dạng đẩy tới áp vận bên trong xe, tâm lý lại một vẻ tức giận cũng không có, ngược lại có lạnh lẽo thấu xương.

Xa xa giáo sư, bọn học sinh trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, tuy nhiên khoảng cách hơi xa, đèn đường hoàng hôn, xem không phải rất rõ, có thể cũng biết bắt là Yến Đại Lãnh Đạo cùng đội bảo an người. Trong lúc nhất thời kinh ngạc đến ngây người, xì xào bàn tán không ngừng.

"Đây là chuyện gì xảy ra? Đặc Công làm sao đem làm sao Yến đại nhân bắt?"

"Hừ! Còn có thể làm gì? Khẳng định phạm tội thôi!"

Trung niên nhân xem không chế cục thể, bỏ lại Chu hiệu trưởng, một thân một mình hướng đi biệt thự, quá đội trưởng đi cùng ở bên, Triệu Tử đám người quay đầu ngắm Tào Văn Bản liếc một chút, ngay sau đó nhường đường.

Trung niên nhân gật đầu một cái, trên mặt cười chum chim, vừa nhìn sân nhỏ Thăng Cảnh, một hướng về đi vào bên trong, cùng đội trưởng làm theo về mặt khăn trương cao độ, ánh mắt sắc bén quét nhìn Tào Văn Bản đám người, trong lòng như có một tòa núi lớn tại áp bách.

"Tào đội trưởng, ta có thể gặp một chút Lưu thiếu đem sao?"

Tào Văn Bản trong lòng rét một cái, người này lối ra liền gọi Lưu Nhất Minh quân hàm, tám thành là quân đội cao tầng người, nhưng bây giờ Lưu Nhất Minh đang tu luyện, quấy rối không được. Lấy Lưu Nhất Minh làm ra công hiến, cho dù là Tần Hồng An Trung Tướng đến, không có hẹn trước, cũng chưa chắc có thể thấy.

Bởi vậy, Tào Văn Bản chậm rãi lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Công tử bây giờ chính đang tĩnh tu!"

Trung niên nhân thấy, biết rõ cái này từ chối, cũng không giận, trên mặt quả nhiên treo nụ cười, gật gật đầu nói: "xin giúp ta truyền lời cho Lưu thiếu tướng, thật xin lỗi phát sinh loại sự tình này, chúng ta nhất định sẽ tra cái thủy lục thạch xuất, bảo đảm sau này sẽ không đang phát sinh loại này sự tình."

"Được ! Ta nhất định cho công tử nói."

Trung niên nhân nghe xong, gật đầu một cái, ngay sau đó xoay người rời đi, bên người quá đội trưởng đầy mắt cảnh giác xem Tào Văn Bản liếc một chút, che chở trung niên nhân rời đi.

Chu hiệu trưởng chặt vật nuốt phun nước miếng, trực giác tiếng nói phát khô, toàn thân da thịt tê dại, não tử ông ông trực hưởng, hoàn toàn mất đi năng lực suy tính.

Hắn cũng là ngu nữa, lúc này cũng rõ ràng sai, hơn nữa sai thập phần vượt quá bình thường, cái này Lưu Nhất Minh thân phận tuyệt đối không bình thường, tuyệt không phải Chuyên Gia Giáo Sư đơn giản như vậy!

Chính mình khả năng bị người lợi dụng, trong lúc vô tình chạm được quốc gia cơ mật, bằng không cũng sẽ không lớn như vậy trận thế.

Trung niên nhân lúc này đã trở lại, nhìn hắn liếc một chút, cười nói: "Chu hiệu trưởng, đi thôi! Tối nay sợ là muốn thức đêm!"

"Rầm rầm" động cơ phát động, đoàn xe chậm rãi khởi động, lưu lại một làn khói bụi.

Cách đó không xa xem nào nhiệt người đều kính sợ nhìn số 16 biệt thự, châu đầu ghé tai, nghị luận cái không nghỉ.

"Trời ơi! Thật đến chuyện gì xảy ra?"

"Số 16 biệt thự đến ở phương nào đại thần? Lại thần thông quảng đại như vậy?"

Yến Đại lão thầy giáo nhóm rồi rít vẩy tay, hướng về phía tốp ba tốp năm tụ tập, đánh như máu gà bọn học sinh nói: "Cũng tán đi! Lên trên tự học qua!"

Nhất thời người ở tan hết, đường cái lại khôi phục trống rỗng bộ dáng, đèn đường lẳng lặng chiếu ven đường Tàn Hoa Toái Diệp.

Một đêm yên lặng, ngày kế trời sáng, Lưu Nhất Minh trước khi ra cửa, liếc mắt nhìn ven đường đoạn cành lá rách, không nói gì, Tào Văn Bản cũng không có báo cáo, bức này chút chuyện nhỏ, Lưu Nhất Minh là không có hứng thú, hắn có thể hoàn toàn tự làm chủ.

Buổi sáng thí nghiệm tiếp tục tiến hành, Trương Mạt Ly hiển nhiên biết rõ khu biệt thự chuyện phát sinh, một buổi sáng cũng cẩn thận để ý Lưu Nhất Minh về mặt. Đáng tiếc, cái gì cũng không ra.

Ước chừng mười giờ khoảng chừng, nghe được phòng thí nghiệm một hồi hỗn loạn tiếng bước chân vang lên, cách thủy tinh trong suốt, phòng thí nghiệm công tác nhân viên cũng kinh ngạc nhìn trên đường qua cấp tốc đi qua đoàn người.

Lưu Nhất Minh không hề để ý, tiếp tục hướng dẫn bọn họ thí nghiệm, không tới chốc lát, chỉ nghe thấy một hồi tiếng gào truyền tới.

"Các người dựa vào cái gì bắt ta? Các người nhất định làm, là ta oan uổng!"

"Đặng chủ nhiệm, ngài nói cho ta câu, ta không có tiết lộ bí mật nha!"

Đặng Lão im lặng nhiên không nói, chẳng qua là thương tiếc lắc đầu liên tục. Trương Mạt Ly vội vàng xông tới, chấn động thất kinh hỏi: "Đặng chủ nhiệm, cái này là thế nào? Trần tổ trưởng phạm lỗi gì?"

Chương 272: Nguy Cơ Tiềm Ẩn

Đan được phòng thí nghiệm Trần Mạnh Thu tại bất sau khi đi, Đặng Lão tập trung mỗi cái phòng thí nghiệm người phụ trách, cho đòi mở một lần tạm thời đại hội. Chủ đề cũng là tăng cường càng sâu học tập bảo mật sở tay, tự giác đề cao bảo mật ý thức, không ở bên ngoài đàm luận bất kỳ có liên quan phòng thí nghiệm tình báo.

"Trần Mạnh Thu cũng là vết xe đổ, các người muốn hấp thụ giáo huấn! Nghiêm thủ bí mật, không nói ngoroi vì quốc gia, vì dân tộc, là vì chính người tiền đồ, cũng không cần làm ra bất kỳ nguy hại gì phòng thí nghiệm sự tình đến."

"Đặng chủ nhiệm, đến là chuyện gì xảy ra? Chúng ta nghe đàn độn u mê. . ."

Cái này đeo mắt kính gọng đen phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho đang đặt câu hỏi, mang trên mặt chút phẫn nộ, hiển nhiên cũng là mới biết Trần Mạnh Thu bị bắt, tiền đồ hủy hết.

Trần Mạnh Thu phòng thí nghiệm người cũng cẩn thận từng li từng tí phụ họa nói: "Đúng nha! Chủ nhiệm có thể nói rõ chút ít sao? Trần tổ trưởng đến phạm lỗi gì?"

Đặng chủ nhiệm đứng trước mặt người khác, khí thế lẫm nhẫm, lão đầu từ hai mắt tròn tròn, bắn ra bức người quang mang, thay đổi thường ngày trong hòa ái dễ gần bộ dáng.

"Tiết lộ bí mật, tiết lộ bí mật quốc gia cơ mật, tiết lộ ra ngoài chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO thân phận tin tức. Cái này còn nghiêm trọng hơn sao?"

"Các người nhất định phải hấp thụ giáo huấn, một khi ra phòng thí nghiệm môn, sở hữu phòng thí nghiệm sự tình đều không cho lại bàn luận."

Đặng Lão ở phía trên giọng sục sôi, nước bọt văng khắp nơi, dưới lại có người xì xào bàn tán.

"Cát! Một cái bao cò quan kỹ thuật, tiết lộ liên tiết lộ, có trọng yếu như vậy sao?"

"Đúng vậy, theo ta nghĩ, nhất định là trả đũa, cò này bao xem ra bối cảnh bất phạm nha!"

"Không tệ! Sau này chúng ta hay lại là kiểm chế một chút, đừng để cho người ngu ngốc nắm được cán!"

"Hừ! Ta liền yên tĩnh yên tĩnh chờ, nhìn hấn từng bước từng bước muốn chết, đợi đến cuối cùng kết xuất" Độc Đan "Đến, nhìn hấn làm sao giao phó?"

Cách đó không xa Trương Mạt Ly bất mãn nghiêng đầu nhìn bọn họ liếc một chút, bên trong một là nguyên lai Trần Mạnh Thu trợ lý, bây giờ tạm thời phụ trách trung được Hóa Học phòng thí nghiệm công tác. Mấy cái khác là phía sau phân đoạn phòng thí nghiệm người phụ trách.

Mấy người quyết miệng, mặt coi thường ý, cũng không thêm đề ý chút nào Trương Mạt Ly bất mãn ánh mắt, những người này cũng ý mình là đại học danh tiếng tốt nghiệp, tại mỗi người nghiên cứu lĩnh vực thuộc về lỗi vào mũi nhọn nhân vật, ý tài tự ngạo, người bình thường các loại căn bản là nhập không hợp pháp mắt.

"Được, các người sau khi trở về, cho mình phòng thí nghiệm người tuyên truyền xuống một cái, nhất định phải đề cao bảo mật ý thức, chớ dẫm vào che hoàn toàn."

Nhất thời mọi người tản đi, Đặng Lão lắc đầu, thẳng tìm tới phòng thí nghiệm Lưu Nhất Minh, mang theo áy náy nói: "Lưu giáo sư, phía trên để cho ta cho truyền đạt xuống một cái áy náy. . ."

Lưu Nhất Minh khoát tay chặn lại, không hề đề ý nói: "Đặng chủ nhiệm, không cần phải nói, nửa tháng nửa liền muốn Ngưng Đan, chúng ta hay lại là nắm chặt thí nghiệm đi ah!"

"Áy. . . Tốt. . . Tốt." Đặng Lão chỉ mong như thế, mắt thấy Lưu Nhất Minh cũng không có tại chuyện này ảnh hưởng đến, yên tâm lại.

Thời gian như nước chảy, hòa tan trí nhớ, cũng mang đi sau cùng một luồng Lục Ý.

Yến Đại Biệt Thự phát sinh sự tình rất nhanh phai đi, mới đầu còn có trường học BBS diễn đàn post bài viết tiết lộ, không có không đặt tên: Bao tạc tính sự kiện, số 16 thân bí biệt thự, mọi việc như thế, lấy thu được người nhần cầu.

Đáng tiếc lưu giữ không sống qua mấy giây liền biến mất không còn tăm hơi vô tung, bọn học sinh học nghiệp nặng nhọc, thí nghiệm thường xuyên, nửa tháng sau, đã không người đang chăm chú chuyện này, chẳng qua là thỉnh thoảng lúc đêm khuya vắng người, trong nhà trọ, có người hội thần thần bí bí nói lên mấy câu.

Khu biệt thự môn cường tăng cường xuất nhập chứng quản lý, những người không có nhiệm vụ hết thầy không cho phép vào nhập, để cho một ít dò tìm bí mật liên kỳ người trào nhĩ nạo tai, không có cửa mà vào.

...

Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tư sản gặp phải FBI tra phong, dính líu rủa tiền các loại phi pháp hoạt động, Singapore ở nước ngoài Kim thị tập đoàn tổng bộ tranh đấu không nghỉ, rồi rít chức trách chủ tịch Tổng Trạch Khải câu thông bắt lức, năng lực không đủ, đưa đến liên quan công ty con liên tục gặp phải Singapore Chính Phủ tra phong mà lần lượt sập tiệm.

Kim thị ở nước ngoài cổ phiếu liên tục sụt đột ngột, trong vòng một tuần tổn thất vượt qua hơn một tỷ USD, đưa tới phản ứng dây chuyền, lòng người bàng hoàng.

Tổng Trạch Khải năm nay năm mươi sáu tuổi, chính là năm 1996 Kim Thủ Nghiệp tiếp quản cậu tiền Bói câu di tặng ở nước ngoài sản nghiệp lúc, từ một đường đi theo chính mình tranh đấu giành thiên hạ mười giám đốc bên trong chọn trúng Tổng Trạch Khải, theo chính mình một đường Nam Hạ, phiêu Dương quá Hải, tiến vào Singapore.

Lịch thi nửa năm dài, mới toàn bộ tiếp quản, cũng làm theo mọi phương diện quan hệ, sau cùng lưu lại Tổng Trạch Khải đảm nhiệm Tổng Giám Đốc phụ trách công ty thường ngày vận hành, Kim Thủ Nghiệp làm theo trở lại Hoa Hạ chủ trì đại cục.

Ba năm sau, Kim thị ở nước ngoài sản nghiệp kiếm lớn, hơn nữa thành công lên Sàn, nhảy một cái tiến vào Singapore tài phú bảng top 10. Sau đó, Tổng Trạch Khải được bổ nhiệm làm Kim thị ở nước ngoài tập đoàn Chấp Hành Đồng Sự Trưởng, toàn diện chưởng không Kim thị ở nước ngoài bộ cục.

08 năm khủng hoảng tài chính bạo phát, bao phủ toàn cầu, Singapore cũng gặp đòn nghiêm trọng, cũng là Lưu Nhất Minh nhận Tổ quy Tông, cũng được bổ nhiệm làm đời thứ ba Kim thị tập đoàn chưởng môn nhân đang lúc, Tổng Trạch Khải cũng không có trở về nước báo cáo công việc, chẳng qua là phát một phong Điện Báo chúc mừng.

Kim Lão gia từ cân nhắc khủng hoảng tài chính, tuy nhiên trong lòng có vẻ bất mãn, nhưng cũng không có hà trách cho hắn. Chỉ muốn các loại tôn tử làm theo trong nước về sau, khiến cho hắn tự mình đi một chuyến Singapore, toàn diện tìm hiểu tình hình.

Người nào nghĩ tới, bất quá mấy tháng công phu, tình thế chuyển tiếp đột ngột, một ngày tổn thất vượt qua hơn một trăm triệu đô la mỹ, theo tốc độ này, Kim thị ở nước ngoài tập đoàn cao ốc sụp đổ ngày, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ngay tại Singapore đóng băng tài khoản, tra phong công xưởng đang lúc, đường tắt Hương Cảng, chuyên chở mười chiếc Xe bọc thép chở hàng thuyền máy bởi vì giấy chứng nhận không hoàn toàn, gặp phải giam.

Cơ hồ là đồng thời, Hoa Hạ Thương Vụ Bộ khởi động lũng đoạn cùng chống phá giá điều tra, mũi dùi nhắm thẳng vào nước Mỹ nông nghiệp bá chủ Mạnh Sơn Đô công ty ở quốc nội Đại Lý Thương.

Mạnh Sơn Đô trở thành Nông biến hóa sản phẩm bá chủ trước khi, nó tại công nghiệp hoá chất lĩnh vực có thể nói tiếng xấu vang rền. Nhà này 1901 niên thành lập quá nước Mỹ Missouri bang St. Louis công ty, là cảng đánh thời kỳ quân Mỹ sử dụng Sinh Hóa Vũ Khí "Quýt được tề" (Ag En O R Ang E) chủ yếu nhà sản xuất.

Sau đó, nửa tháng thời gian, cảm nhận được áp lực thật lớn về sau, liên bang Hoa Kỳ lấy chứng cứ không đủ, sự thật không rõ làm lý do, tạm thời tuyệt tan tại tra phong Kim thị tư sản.

Chẳng qua là Singapore phương diện vẫn hồ đồ ngu xuẩn, ngược lại khắp nơi kháng nghị, mãnh liệt yêu cầu Hương Cảng vô điều kiện hoàn trả Xe bọc thép hàng hóa, cũng tại ngày đó, tra phong Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tổng bộ cao ốc, đuổi xa tập đoàn công tác nhân viên.

Có thể nói phản hoa tiên phong, nhất thời danh tiếng vô lượng.

Bắc Tân Thị Trường Sinh Đạo Quan, ban đêm gặp đánh bất ngờ, sở hữu trận pháp thạch bị trộm, bên trong quán công tác nhân viên lại không phát hiện chút tổn hao nào, đang trợ lý Quách đạo trưởng tự thuật bên trong, cảnh sát phán đoán là bị tương tự Hóa Học khí thể gây mê bên trong quán công tác nhân viên.

Bởi vì theo dõi đã bị hư hại, Ổ Cứng cũng bị trộm đi, phá án độ khó khăn gia tăng, lại kinh qua một đêm, mùi vị đã tan hết, vô pháp thu thập.

Quách đạo trưởng đã nhận được xử phạt, hẳn mỗi cái Phân Quán đã nhận được báo động, chú ý ban đêm cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273: Ta Sẽ Xử Lý Tốt

Lưu Nhất Minh ngày đó cũng biết trận pháp thạch bị trộm tin tức, ánh mắt híp lại, lẩm bẩm "Xem ra giết người hay là quá ít."

Có thể sản xuất ra Hóa Học thôi miên khí thể, này chỉ có thể là một cái quốc gia mới có thể ừng có năng lực, không ngoài Mỹ Nhật các loại Quốc Gia thù địch. Bất kể là ai, Trường Sinh Môn cũng sẽ để cho hắn trả giá thật lớn, muốn để cho bọn họ biết rõ đạo trường sinh môn chỗ kinh khủng.

Sau ba ngày, một cái cái khăn đen cái lồng đầu nổi bật mỹ nhân lạng lẽ lên vào số 16 biệt thự, Tào Văn Bản bọn họ nhận được Lưu Nhất Minh truyền âm, cũng không có ngăn lại năng.

Bên trong căn phòng, Lưu Nhất Minh ngồi xếp bằng tại Trận Tâm trên đá, thân thể tại ánh trắng trong ngần dưới, mơ hồ tản mát ra một tầng vàng sáng mông lung, thần thánh dị thường!

Nữ tử loại trừ trên đầu cái khăn đen, lộ ra tinh xảo khuôn mặt, cổ nhỏ dài trắng nõn như tuyết, thành kính quỳ rạp dưới đất, mở miệng nói: "Chủ nhân!"

Cô gái này không phải là là người khác, chính là tại Kim gia biệt thự tại Lưu Nhất Minh gieo xuống "Tòa hồn ", thu làm người hầu gái Nại Mỹ Từ.

Ngày đó, tiêu diệt Nhật Bản cùng phía tây một đám gián điệp, Dị Năng Già về sau, Lưu Nhất Minh mệnh lệnh Nại Mỹ Từ lên về Nhật Bản, thu góp tình báo.

Tại Nhật Bản quân tình chỗ Điền Dã Thôn Thượng nghiêm hình khảo tra, Nại Mỹ Từ kiên không nói miệng, một mực phủ nhận mình là phản đồ. Điền Dã Thôn Thượng không có chứng cứ xác thực, chẳng qua là suy đoán, lại thêm nữa Linh Mộc Gia Tộc tại Nhật Chính Đàn sức ảnh hưởng cùng hắn lão sư Vũ Tăng Cung Nhất thực lực, Điền Dã Thôn Thượng sau cùng bắt đắc dĩ thả nàng, chẳng qua là không để cho nàng phụ trách chức vụ trọng yếu, không tiếp xúc trọng yếu tình báo.

Nại Mỹ Từ dứt khoát từ chức không làm, chuyên nhất hầu hạ tại lão sư Vũ Tăng Cung Nhất bên người, dốc lòng tu luyện.

"Ta cho ngươi tra sự tình như thế nào đây?"

Lưu Nhất Minh lấy truyền âm phương thức hỏi, trong phòng chỉ có Nại Mỹ Từ thật thấp kẻ.

"Chủ nhân, ta chỉ biết là một tuần lễ trước, sư huynh ta Cốc Mai Thái Lang tiếp nhận Tình Báo Xử mệnh lệnh, đi Hoa Hạ."

"Biết rõ hắn bây giờ ở nơi nào không?"

Nại Mỹ Từ chần chờ xuống một cái, ngẩng đầu lên, xem Lưu Nhất Minh liếc một chút, chợt kêu thảm một tiếng, hai tay đánh đầu, thống khổ vang vọng không ngừng.

Cái này "Tòa hồn " phát tác hiệu quả, bên trong biệt thự thi hành nhiệm vụ Triệu Tử đám người, ngăn người một chút, liếc mắt nhìn nhau, nhìn Phòng ngũ chính phương hướng, lộ ra bi ối về mặt, hắc hắc không ngừng cười.

"Tê. . . Biết rõ, chủ nhân! Trước mắt hắn đặt chân tại Nhật Bản trú Thủ Đô trong đại sứ quán."

Run rẩy thân thể mềm mại sau khi nói xong Nại Mỹ Từ toàn thân mồ hôi tuôn như nước, xụi lơ như bùn, thở hổn hển.

Lưu Nhất Minh phi phò, khoát tay bảo mật điện thoại di động nơi tay, gọi thông Tần Hồng An bên trong đưa điện thoại di động, vang bắt quá mấy giây liền kết nối.

"Tần tướng quân sao? Ta Lưu Nhất Minh, ăn cắp trận pháp thạch Nhật Bản gián điệp tại Nhật Bản trú Thủ Đô trong đại sứ quán."

"Các ngươi nếu như không bắt được người, ta liền tự mình xuất thủ, đến lúc đó cục diện rồi rắm sẽ phải các ngươi đi thu thập!"

"Hắc!" Điện thoại bên kia Tần Hồng An nghe một chút lời này, khoe miệng trực giật giật, nếu để cho Lưu Nhất Minh xuất thủ, vậy không còn xác chết một mảnh, người này sát tâm quá nặng, nếu để cho Nhật Bản trú hoa đại khiến cho chết ở Hoa Hạ, cái này phiền toái có thể to lắm.

Tây Phương Quốc Gia còn không vỡ tổ, liều mạng công kích Hoa Hạ, đến lúc đó quốc gia coi như bị động.

"Được, ta biết, ta sẽ xử lý tốt."

Tần Hồng An không có nhất khẩu nói chết, chỉ nói sẽ xử lý tốt, không nói nhất định sẽ giao người.

Phải biết Nhất Quốc Đại Sứ Quán mặc dù không là phái nước ngoài lãnh thổ, nhưng ở quốc tế luật tập quán bên trên được hưởng "Coi cùng" phái nước ngoài lãnh thổ quyền lợi, có liên quan quốc gia (chủ yếu là chi trú tại nước ngoài) quan viên chưa trải qua đồng ý, không được đi vào Sứ Quán khách sạn, lại phải gánh vác đặc thù trách nhiệm, áp dụng hết thầy thích hợp bước bảo hộ Sứ Quán khách sạn khỏi bị xâm nhập hoặc tổn hại.

Cúp điện thoại Tần Hồng An, xoa xoa mi đầu, thở dài, tự nhủ: "Cái này nhất định là cái thời buổi rối loạn, tối nay xem ra lại phải thức đêm."

"Phân phối xe, qua Tử Quang Các."

.....

Thủ Đô Trường An trên đường chính, một loạt đồn dập còi báo động vang lên, mục tiêu nhắm thẳng vào Hắc Mã cầu tây nam số 4, Nhật Bản trú Thủ Đô Đại Sứ Quán ở chỗ đó.

Ban đêm 12h, trên đường phố, xe cộ thưa thớt, bóng người lác đác.

Xe cộ thông suốt, tốc độ rất nhanh thì chạy tới Hắc Mã cầu, hơn nữa lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, đem Nhật Bản Đại Sứ Quán bao vây cái nước chảy không lợ.

Chấp hành nhiệm vụ lần này hay lại là Đặc Công chi đội Chi Đội Trưởng quá hoa, đi theo Thủ Đô cục trưởng cục công an thành phố Diệp Hàn Băng, năm mươi lăm tuổi, trẻ trung khỏe mạnh, mắt to mày rậm, mặt chữ quốc, làm cho người ta rất lợi hại uy vũ cảm giác.

Bên người còn có một tên Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty nhất đẳng thư ký Tần David, tốt nghiệp từ Yển Đại danh giáo, tinh thông Lục Quốc lời nói, tuổi chừng hơn ba mươi tuổi, gương mặt anh tuấn, mang theo mắt kiếng gọng vàng, làm cho người ta học rộng biết nhiều, người khiêm tốn cảm giác.

Thủ vệ Nhật Bản Đại Sứ Quán hai gã chiến sĩ vũ cảnh đến từ Thủ Đô Võ Cảnh Vệ Nhung 863 bộ đội, lúc này thấy một màn này cũng là thất kinh, nhập ngũ làm lính vài năm, cho tới bây giờ không có kinh nghiệm qua chuyện như thế.

Nước ta đối ngoại nước ngoài trú hoa Đại Sứ Quán công việc bảo vệ, trừ nước Mỹ ra, toàn bộ do nước ta chiến sĩ vũ cảnh phụ trách. Nước Mỹ Đại Sứ Quán chính là do Mỹ Quốc đội thủy quân lục chiến viên, hơn nữa không có khả năng không mặc chế phục, càng không thể tay cầm súng ống đứng ở cửa, cái này ở toàn thế giới cũng là duy nhất.

Nhật Bản Đại Sứ Quán ba tầng trong nhà lầu, ánh đèn liên tiếp sáng lên, người Nhật Bản bị kinh động, đẩy cửa sổ ra, ra bên ngoài nhìn một cái, dọa cho giật mình, nhất thời loạn cả một đoàn, cước bộ xóc xếch, kêu la om sòm nói: "Miyamoto Đại Sứ, không tốt."

"Nani!"

Khoác quần áo ngủ Cung Bản Tĩnh Thuận mang theo mắt ti hí kính, chờ như đậu kích cỡ tương đương con mắt, lóe lên nói đạo tình quang.

Một hồi "Lã chã" âm thanh, mặc chỉnh tề người Nhật Bản, áo mũ chỉnh tề đứng ở Miyamoto Đại Sứ chung quanh, lắng nghe chỉ thị.

Cung Bản Tĩnh Thuận giao hoạt ánh mắt nhìn tại trú hoa Sứ Quán quốc phòng Võ Quan Mộc Thôn Hạo Nhị cùng đi, cùng đi đi vào ba gã người Hoa, bên trong một người hấn nhận thức, thật là phụ trách Hoa Hạ Thủ Đô trị an Công An Cục Cục Trưởng Diệp Hàn Băng.

Cung Bản Tĩnh Thuận mơ hồ trực giác theo sự kiện kia có liên quan, ngay sau đó quay đầu đi nhẹ nhàng hướng về phía bên người thư ký lời nói: "Cốc Mai Thái Lang giấu kỹ sao?"

"Đại Sứ yên tâm!" Tiểu thư ký ngoan ngoãn thấp giọng đáp.

Cung Bản Tĩnh Thuận cười gật đầu một cái, hướng về phía đi tuốt ở đằng trước Diệp Hàn Băng chào đón, lạnh nhạt mở miệng nói: "Diệp cục trưởng, người người bao vây chúng ta Đại Sứ Quán, muốn làm gì?"

Diệp Hàn Băng trừng hai mắt một cái, cười lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm Cung Bản Tĩnh Thuận nói: "Miyamoto Đại Sứ, chúng ta có xác thực tình báo biểu hiện, các người trong đại sứ quán chứa chấp có đào phạm!"

"Nói bậy! Các người cái này bêu xấu, chúng ta Đại Nhật Bản trong đại sứ quán làm sao có thể chứa chấp phạm tội phần tử."

Diệp Hàn Băng quệt miệng, khề giờ lên cằm, nói: "Có phải hay không bêu xấu, để cho chúng ta lục soát một chút liền biết rõ."

"Nani! Đừng mơ tưởng! Đây là chúng ta Đại Nhật Bản địa phương, chúng ta có quyền cự tuyệt các người vô lý lục soát!"

"Ta muốn hướng các người Bộ Ngoại Giao cáo các người, các người không tuân theo quốc tế công pháp cùng Vienna Quan Hệ Ngoại Giao Công Ước."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Theo Ta Lọc Soát!

Diệp Hàn Băng khoe miệng nhếch lên, đối với gãm thét Cung Bản Tinh Thuận cười lạnh nói: "Miyamoto Đại Sứ, không cần phiền toái như vậy. Vị này chính là chúng ta Bộ Ngoại Giao người."

Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty nhất đẳng thư ký Tần Đại Vệ thân hình cao lớn, đối mặt với không đủ 1m70 Cung Bản Tinh Thuận có cường đại tâm lý ưu thế, ánh mắt lấp lánh có thần, khí khái anh hùng hùng hực.

Hai tay từ trong túi công văn mặt, móc ra một phần đáp Bộ Ngoại Giao con dấu văn kiện, hai tay đưa cho Cung Bản Tinh Thuận, nói: "Ta Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao đối với Nhật Bản trú hoa Sứ Quán bao che người hiềm nghi phạm tội cử động thập phần căm giận, mãnh liệt yêu cầu Miyamoto Đại Sứ vì Trung Nhật hữu hảo đại cục, có thể giao ra phạm tội phần tử, nếu không, nước ta có quyền áp dụng tiến bộ một bộ hành động! Như vậy, đưa tới một loạt hậu quả, đều do Nhật Phương phụ trách."

Cung Bản Tinh Thuận kéo căng miệng, nhận lấy văn kiện, nhanh chóng xem về sau, sắc mặt trong nháy mắt xanh mét, mi đầu véo thành chữ xuyên, phần nộ găm hết lên: "Nani! Các người cái này nghiêm trọng xâm phạm Nhật Bản nước ngoài Quyền Lợi, ta mãnh liệt kháng nghị!"

"Các người dựa vào cái gì nói ta Sứ Quán bao che phạm tội phần tử? Có chứng cứ gì?"

"Chứng cứ tự nhiên có, người này tên là Cốc Mai Thái Lang, mấy ngày trước, bí mật lên vào Trường Sinh Đạo Quan trộm cắp bên trong quán cất giấu vật quý giá đại lượng Cổ Ngọc, giá trị hơn trăm triệu, theo bên ta đáng tin tình báo, Cốc Mai Thái Lang liền mai phục ở trong đại sứ quán."

Diệp Hàn Băng gò má căng thẳng, từ trợ thủ cầm trong tay ra một phần văn kiện, phía trên in màu trắng đen hình, ngũ quan tướng mạo chính là Cốc Mai Thái Lang, ngửa mặt lên, trên vai công lấy sau lưng bao lớn, bốn phía ánh sáng tối tăm, nhưng vẫn nhiên có thể phân biệt được, là đang ở một nơi cổ kính tương tự với phòng trà địa phương.

"Nani!"

Cung Bản Tinh Thuận dùng tay vịn hắc sắc gọng kiếng, trừng mắt con mắt, cau mày, nội tâm âm thầm nghĩ ngợi, cái này Cốc Mai Thái Lang cũng quá không cẩn thận, uống người chính là Nhật Bản nước ngoài thứ nhất Tổng Sư Vũ Tăng Cung Nhất đệ tử, trộm món đồ, lại còn tại chụp hình.

"Tê" không đúng, không đúng, cái này giả, Cốc Mai Thái Lang cũng là lại vô năng, ngu xuẩn đi nữa cũng sẽ không không trang điểm, không cải trang, cứ như vậy dân đồn lấy bộ mặt thật sự xông vào Trường Sinh Đạo Quan, hơn nữa còn không trước tiên phá hư theo dõi.

Hơn nữa, Cốc Mai Thái Lang lần này tiến vào Hoa Hạ, dùng là Hoa Kiều tên, bọn họ làm sao có thể biết rõ Cốc Mai Thái Lang tên thật, đây quả thực. . .

Chẳng qua là trong phút chốc, Cung Bản Tinh Thuận đầu đã "Rầm rầm" tốc độ cao chuyển mấy cái qua lại.

Hiện nay duy nhất có thể xác định cũng là Cốc Mai Thái Lang thân phận rất có thể đã bại lộ, nhưng lại không thể không báo, trong tay hắc đồ quá mức trân quý, trong nước đã truyền tới mà nói, vô luận trả giá cao gì, đều phải đem mấy thứ an toàn tổng về nước bên trong.

Nước Mỹ các loại Tây Phương Đại Quốc không hiểu, không hiểu, cũng xem không thiếu Trường Sinh Đạo Quan cái gọi là "Phong Thủy trận Pháp" hiệu quả thần kỳ, chỉ có cùng chỗ hán Văn Hóa Quyền bên trong Nhật mới có thể hiểu rõ trong lúc này ảo diệu!

Bởi vậy, lần đầu tiên đánh bắt ngờ Trường Sinh Đạo Quan cũng là Nhật Bản gián điệp chủ đạo, chẳng qua là nhiệm vụ thất bại, lại thương vong thảm trọng, một tên Thượng Nhãn đỉnh cấp sát thủ trọng thương, liều chết chạy ra khỏi, năm tên Trung Nhãn cao thủ đi thi hiện trường.

"Diệp cục trưởng, ta Đại Sứ Quán không có người này, chúng ta cũng không biết người này thân phận, huống chi nơi khởi nguồn tại Dự Trung tỉnh, các người làm sao tìm được chúng ta đòi người? Đơn giản là cố tình gây sự mà!"

Diệp Hàn Băng trên mặt khó coi, tâm lý tức giận mắng, con chó tiểu nhật bản,

"Miyamoto Đại Sứ, ta lập lại một lần nữa, chúng ta có chứng cứ xác thật chứng minh người này lên vào Sứ Quán bên trong, chỉ cần để cho ta lọc soát một chút liền có thể!"

"Đừng mơ tưởng! Ta cự tuyệt người yêu cầu vô lý!"

Cung Bản Tinh Thuận cười lạnh vừa nói, sau cùng càng là thuận dặm chân, cắn răng, hung tợn đáp lại.

Diệp Hàn Băng cùng Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty nhất đẳng thư ký Tần Đại Vệ hai mắt nhìn nhau một cái, Tần Đại Vệ cười híp mắt đối với Nhật Bản Đại Sứ nói: "Miyamoto Đại Sứ, xin đừng buộc ta xuất ra phần thứ hai công văn đi ra."

Cung Bản Tinh Thuận nghe vậy trừng con mắt, khẽ cau mày, thoáng qua vẻ hồ nghi, không chớp mắt nhìn chằm chằm Tần Đại Vệ.

Tần Đại Vệ không nhanh không chậm, mỉm cười nói: "Ta trước tiên có thể khẩu thuật xuống một cái, Đại Sứ tiên sinh nghe cho kỹ."

Cung Bản Tinh Thuận yên lặng không nói, lặng lẽ nhìn Tần Đại Vệ.

"Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao hướng Nhật Bản Chính Phủ phát ra ngoại giao gửi thông điệp, ngày trước Nhật Bản trú hoa đại khiến cho Cung Bản Tinh Thuận lấy quan ngoại giao thân phận làm yểm hộ, tại hoa tham gia gián điệp hoạt động, căn cứ ngoại giao khoát miễn yêu cầu, mệnh lệnh ngày phát hành lên, lập tức rời đi Hoa Hạ."

"Nani?"

Cung Bản Tinh Thuận thấy lời này, thật là kích động muốn nhảy cồm lên, con mắt bắn ra hai đạo tinh quang, sắc mặt đỏ bừng, quát: "các ngươi cái này bêu xấu, cái này là hướng ta cá nhân, đối với Nhật Bản nước ngoài tôn nghiêm nghiêm trọng xâm phạm!"

"Ta kháng nghị, mãnh liệt kháng nghị!"

"Như vậy! Xin lỗi!"

Tần Đại Vệ mỉm cười, bắt đầu mở túi công văn ra, đang muốn rút ra bên trong văn kiện đang lúc, Miyamoto Kim Thuận lập tức mở miệng ngăn cản nói: "Chậm!"

Cung Bản Tinh Thuận sinh ra ở Nhật Bản Cửu Châu Fukuoka Huyện một sa sút quý tộc, khi còn bé mất cha, gia cảnh suy vi, dựa vào thiên phú và không ngừng vươn lên ý chí cứng cỏi, thi đậu Kinh Đô Đại Học pháp luật hệ, sau khi tốt nghiệp tiến vào Ngoại Vụ tỉnh, trải qua Nhâm bí thư, Khóa Trưởng, Đại Sứ Quán Tham Tán, hoạn hải chìm nổi vài chục năm, năm nay thăng ba phần được bổ nhiệm làm trú hoa đại sứ, có thể nói vinh diệu nhất thời.

Bây giờ trong khoảng cách mặc cho cũng bắt quá vừa qua khỏi qua nửa năm số không một tháng, Cung Bản Tinh Thuận tuyệt không hy vọng chính mình cứ như vậy ảo não tại xua đuổi trở về nước, tiền đồ hủy hết.

"Các ngươi muốn lục soát cũng được, nhưng nếu là không lục ra được, làm sao bây giờ?"

Sau lưng Nhật Bản Đại Sứ Quán công tác nhân viên cũng phần nộ trùng mắt Tần Đại Vệ cùng Diệp Hàn Băng, có siết chặt quyền đầu, Miyamoto Đại Sứ cúi đầu, tại bọn họ cho rằng là đối với Đại Nhật Bản cự đại nhục nhã.

Tần Đại Vệ cúi đầu nghĩ ngợi xuống một cái, trước khi tới, hắn đã nhận được mệnh lệnh, vô luận như thế nào, tối nay nhất định phải lục soát, hơn nữa bảo hắn biết tình báo đáng tin, để cho hắn yên tâm tâm lục soát!

"Hò" Tần Đại Vệ bỗng nhiên ngẩng đầu, trong đôi mắt tóe ra hai đạo tinh quang, tản ra mãnh liệt tự tin, dứt khoát lạnh lẽo nói: "Nếu như không lục ra được, ta đại biểu Bộ Ngoại Giao nhớ ngươi nói xin lỗi!"

"Không, ta không muốn cho ngươi áy náy, ta các ngươi phải Bộ Ngoại Giao hướng Nhật Bản Quốc Công mở đường áy náy!"

Cung Bản Tinh Thuận tiến lên trước một bước làm áp lực, giọng hùng hổ dọa người.

Tần Đại Vệ siết chặt quyền đầu, sắc mặt "Đằng" xuống một cái biến hóa đến đỏ bừng, một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu.

"Được !"

Sau khi nói xong, Tần Đại Vệ thấp thỏm bất an trong lòng, trái tim nhảy lên kịch liệt, hướng về phía bên người Công An Cục Cục Trưởng Diệp Hàn Băng hung tợn gầm nhẹ nói: "Từ từ lục soát, một tắc một Ly cũng không muốn bỏ qua cho!"

"Được ! Yên tâm đi!"

Diệp cục trưởng tự nhiên cũng nhìn ra Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty tuổi trẻ nhất đăng thư ký bất an trong lòng biểu tình, nhưng hôm nay, tên đã lấp vào cung, không phát không được!

Về mặt ngưng trọng quay đầu trở lại, hướng về phía phụ trách trong cục kỹ thuật trinh sát khoa Phó Cục Trưởng Lão Diêu nói: "Lão Diêu, giao cho ngươi."

"Rõ ràng! Đi theo ta!"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Bên Kia Trước Không Muốn Rút Lui

Cung Bản Tỉnh Thuận tuy nhiên bước đầu đồng ý Thủ Đô công an nhập quán lục soát, nhưng chuyện lớn như vậy tình, hẳn còn cần Bản Quốc Ngoại Vụ tỉnh Đại Thần Ngạn Điền Hùng Nhị đồng ý mới có thể.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Cung Bản Tỉnh Thuận tại phòng làm việc của mình bên trong, đang cùng trong nước nói chuyện điện thoại, kỷ lý oa lap, nói nói không nghỉ.

Sau khi để điện thoại xuống, còn cần thấy thông báo, Ngoại Vụ tỉnh cả đêm tổ chức hội nghị thảo luận!

Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao đèn đuốc sáng choang, công tác nhân viên thức đêm cố thủ cương vị, cùng phía Nhật giao thiệp.

Chuyện này đối với quá người Nhật Bản mà nói, nếu như không đồng ý kiểm tra, làm theo sẽ ngồi nhìn người Trung Quốc chức trách, bao che phạm tội phần tử, chuyện này sẽ cho Nhật Bản tại trên quốc tế danh dự tạo thành ảnh hưởng bất lợi.

Nhưng nếu là chỉ đơn giản như vậy đồng ý trung phương yêu cầu, lại có tổn hại Nhật thể cùng thể diện, Quốc Hội cùng dân chúng nhất định sẽ mãnh liệt bất mãn.

Lặp đi lặp lại giằng co, nhiều lần giao thiệp, trong thời gian này Nhật Bản Đại Sứ Quán không khỏi kì diệu chỗ mấy lần điện nước, cái này bị người vì là trung phương cảnh cáo! Cho đến ngày thứ hai buổi chiều, ngày mới bước đầu đồng ý, tiếp nhận trung phương lục soát lấy chứng minh tự thân thuần khiết.

Phía Nhật yêu cầu, lục soát quá trình không được phá hư sứ quán bên trong tài vật, mỗi qua một căn phòng đều do Nhật Bản Đại Sứ Quán người đi cùng.

Nhật Bản Ngoại Vụ bên ngoài tỉnh vụ Đại Thần Ngạn Điền Hùng Nhị ngày đó tổ chức buổi họp báo, Nhật Bản giới báo chí, Daily_News thư xã, Asahi Shinbun, Nhật Bản Truyền Hình Quảng Bá Internet phát ra Ngoại Vụ tỉnh kháng nghị văn thư.

Đối với trung phương xâm phạm trú ngoại sứ quán hành động, đưa ra nghiêm chỉnh giao thiệp, rất nhiều đem việc này náo loạn tung trời tiết tấu!

Nhật Bản bây giờ kinh tế dê mê, cộng thêm khủng hoảng kinh tế bạo phát, tình thế càng nghiêm trọng, mà Hoa Hạ làm theo phát triển không ngừng, năm 2008 cả năm GDP đã đạt tới 4. 3 tỉ ti USD, cùng 2007 Nhật Bản GDP ngang hàng, mọi người đều biết, hai năm sau, cũng chính là năm 2010 Hoa Hạ GDP cao đến 41. 30 vạn ức nguyên, nhay một cái trở thành thế giới thứ hai kinh tế thế.

Bây giờ Nhật Bản có tri thức chi sĩ đã xa xa nhìn thấy cái này một tiền cảnh, bởi vậy nội tâm lo âu bất an, có thể tương tượng được.

Bởi vậy tại Quốc Tế Xã Hội bên trên, Nhật Bản theo chó điên một dạng, bất thời cơ liền điên cuồng công kích Hoa Hạ, cổ động đồn thổi lên "Hoa Hạ Uy Hiếp Luận "

Lưu Nhật Minh có lúc suy nghĩ một chút đã cảm thấy buồn cười, ngày xưa mắc phải thật mệt mỏi hành vi phạm tội, nhiều lần xâm lược Hoa Hạ Đồ Phu, lại ngược lại cổ động đồn thổi lên "Hoa Hạ Uy Hiếp Luận", Mỹ Anh các loại phía tây các nước, chủ đạo thế giới bên dưới, thật là một cái màu sắc sặc sỡ thế giới.

Trung phương Bộ Ngoại Giao cơ hồ là đồng thời tổ chức buổi họp báo, hướng ngoại giới thông báo lần này lục soát sự kiện, trung phương Nhân Dân Nhật Báo, Tân Hoa Xã, toàn thế giới Internet, ánh sáng Internet các loại cũng dài dòng báo cáo chuyện này, cũng khan phát bình luận bài văn.

Chức trách phía Nhật nhiều năm trước tới nay, từ quan phương đến dân gian, một mực ở bí mật thu góp Hoa Hạ kinh tế, chính trị, quân sự văn văn báo, kiến tạo dư luận ưu thế, chiếm lĩnh đạo đức điểm cao.

Bên ngoài Bộ Ngoại Giao lại đánh môi trận chiến, bên trong Lão Điều dẫn người cũng đang khản trương nhưng tí mĩ lục soát.

Đào mắt cũng là hơn một tiếng quá khứ, phó cục trưởng Cục công an Lão Điều sắc mặt tái xanh, cau mày, đi tới Diệp cục trưởng cùng Tần Đại Vệ bên người, bất an thấp giọng nói: "Còn không có tìm được có giá trị đầu mối!"

"Chẳng những người không tìm được, ngay cả tang vật cũng không có phát hiện!"

"Sự tình có chút không ổn nha! Tình báo có phải hay không có sai lầm?"

Diệp Hàn Băng cau mày, trong mắt lóe ra chút lo lắng, liếc mắt nhìn Bộ Ngoại Giao Tần Đại Vệ.

Tần Đại Vệ sắc mặt giống vậy khó coi, sáng bóng trên trán mồ hôi có xuất mồ hôi lạnh đi ra, cổ tự trấn định nói: " sứ quán bên trong nhất định có mật thất, cẩn thận ở, trọng điểm tăng hàm!"

"Đáng tiếc, không có tên kia đồ vật, nếu không mang theo Cảnh Khuyển liền làm ít công to."

Cách đó không xa, nhìn chăm chăm Diệp Hàn Băng đám người cử động Nhật Bản trú hoa đại khiến cho Cung Bản Tinh Thuận con mắt rạng ngời rực rỡ, thấp giọng theo bí thư mình nói: "Cốc Mai tên kia, xác định giấu kỹ?"

"Đại Sứ yên tâm, cốc Mai đã là Thượng Nhẫn cao thủ, Hóa Trang Thuật cùng Ẩn Nặc Thuật thiên hạ nhất tuyệt, bọn họ tuyệt đối phát hiện không."

"ừ" Cung Bản Tinh Thuận thấy, gạt đầu một cái, ngay sau đó mặt hiện lên một nụ cười, hướng về phía Diệp Hàn Băng nói: "Chư vị, chỗ này của ta có thượng hạng trà long tinh, hay lại là quý quốc Bộ Ngoại Giao bằng hữu đưa, nhưng là cực phẩm nha!"

Diệp Hàn Băng đám người lúc này nơi nào có tâm tình uống trà, nội tâm lo âu vạn phần, có thể trên mặt nhưng phải phô bày ra trong lòng có dự tính đáng vẽ, nhưng hôm nay là lục soát, theo quý tử ngồi chung một chỗ uống trà, tính toán là chuyện gì xảy ra!

Bởi vậy, quả quyết cự tuyệt nói: "Miễn, đa tạ Miyamoto Đại Sứ hảo ý!"

Lại là sắp tới một giờ trôi qua, lúc này đã tiến vào ngày thứ hai sáu giờ, bên ngoài dưới màn đêm, nhà nhà đốt đèn.

Miyamoto nâng cổ tay lên nhìn một chút đồng hồ, nhìn trước mặt càng ngày càng nóng nảy trung phương nhân viên, "Đằng" đứng lên, sửa sang một chút Nghi Dung, Tần Đại Vệ khỏe mắt liếc qua liếc thấy Cung Bản Tinh Thuận cử động.

"Diệp cục trưởng, Tần thư ký, bây giờ đã qua ba giờ, chúng ta Đại Sứ Quán các người đã lục soát ba lần, lục soát ra cái gì? Chẳng có cái gì cả lục soát tra được!"

"Sự thật chứng minh, các người tình báo có sai, các người phải hướng chúng ta nói xin lỗi! Hướng chúng ta Nhật tên nói xin lỗi!"

"Cái này. . . Miyamoto Đại Sứ an tâm một chút không nóng nảy. . ."

"Ta kháng nghị, ta muốn đến các người Bộ Ngoại Giao kháng nghị. . ."

Miyamoto thay đổi mới vừa rồi tao nhã lịch sự bộ dáng, trong phòng khách chỉ có hân tiếng gầm gừ đang vang vọng.

Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao văn phòng, tiếng ồn ào một mảnh.

"Ta liền nói cái quyết định này quá lỗ mãng, cũng quá qua loa, bây giờ bị động cục diện, đều là các người quá dễ tin người kia mà nói."

"làm sao bây giờ? Quốc gia chúng ta nhiều năm như vậy khổ tâm cô nghệ kiến tạo quốc tế hình tượng, nhất triều huy trong chốc lát, đáng tiếc! Đáng hận nha!"

Nước Mỹ CNN, Associated Press, Reuters, AFP các loại Tây Phương Đại Quốc Chủ Lưu Truyền Thông, dài dòng báo cáo lần này sự kiện, rồi rít chức trách Trung Quốc không tuân theo quốc tế công pháp, nghiêm trọng xâm phạm nước hân trú hoa sứ quán quyền lợi.

Trong lúc nhất thời, huyền não gì bên trên, ùn ùn kéo đến, gây bất lợi cho Hoa Hạ tin tức bay đầy trời.

Từ Quang Các, đèn đuốc sáng choang, Tần Hồng An nội tâm hận vô cùng, ít hôm nữa vốn Đại Sứ Quán bên kia giảng co đến 21h quá hạn sau khi, vẫn không có mặt đến tin tức tốt, Tần Hồng An cũng không ngồi yên được nữa, quả quyết cho Lưu Nhất Minh gọi điện thoại.

"A lô ! Tiểu Lưu nha! Người cũng làm cái hồ khổ cực, này trong căn bản không có người muốn tìm người!"

"Người biết, lần này chúng ta có nhiều bị động sao? Không khéo ngay cả ta liền muốn xin nghỉ hưu sớm!"

Lưu Nhất Minh nhận được điện thoại, thấy Tần Hồng An than phiền về sau, ngăn người một chút, Nại Mỹ Từ tình báo sẽ không có lầm, chẳng lẽ tại cảnh sát trước khi đi, Cốc Mai Thái Lang đã dời đi. Không được, xem ra, ta tự mình đi một chuyến.

"Tần tướng quân, bên kia trước không muốn rút lui, ta nghĩ biện pháp!"

"Người có biện pháp gì? Người xác thực không có ở đây trong đại sứ quán, người chúng ta cơ hồ đều phải đào sâu ba thước."

"Cho dù là người đem người từ bên ngoài bắt, cũng vu sự vô bổ nha! , trong đại sứ quán vạn chúng nhìn trừng trừng. . ."

Tần Hồng An rất ý tứ rõ ràng, người này phải tại Nhật Bản trong đại sứ quán bị bắt mới được, người ở bên ngoài bắt không, ngược lại hội tọa thực phía Nhật thuyết pháp.

Dưới ánh đèn, Tần Hồng An đối mặt với nước cộng hòa các bá chủ, sắc mặt nghiêm túc nói: "Người chúng ta lục soát mấy lần, bao gồm phòng ngầm dưới đất, căn chứa đồ các loại cũng không có phát hiện người hiểm nghi tung tích!" Lần này sự kiện, ta có sai lầm, ta kiểm điểm. . ."

"Được, bây giờ không phải là truy cứu trách nhiệm thời điểm, quan trọng hơn là ứng nên kết thúc như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Buổi Họp Báo Chậm Lại

Nhật Bản Ngoại Vụ tình đã tổ chức Ký Giả Hội, cổ động phê bình phía Trung Quốc không tuân theo quốc tế công pháp, yêu cầu phía Trung Quốc lập tức nói áy náy.

Nước Mỹ CNN, Associated Press, AFP các loại theo phong trào đồn thổi lên, Hoa Hạ không tuân theo Vienna Quan Hệ Ngoại Giao Công Ước yêu cầu phía Trung Quốc lập tức sửa lại cái này xê dịch bỏ lờ cách làm, lần nữa tạo chịu trách nhiệm đại quốc hình tượng.

Thủ Đô Hắc Mã cầu Nhật Bản trú hoa Đại Sứ Quán bên ngoài, tại cảnh sát vòng vây bên ngoài, toàn cầu ký giả tụ tập nơi này, trường thương đoàn pháo, thành lập rậm rạp chằng chịt, toàn bộ nhắm ngay nhà này ba tầng kiến trúc.

Bất ngờ có thao tác tiếng Nhật, tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Tây Ban Nha các loại lời nói ký giả truyền thông, tại màn ảnh trước, làm hiện trường phát sóng trực tiếp.

"Tính đến đến trước mắt đã qua 22 giờ, phía Trung Quốc tựa hồ cũng không có tìm được có giá trị đầu mối. . ."

"A. . . Bên kia có xe lái tới. . . Nha. . . Là phía Trung Quốc phái tới Cảnh Khuyển hiệp trợ lục soát!"

"Cảnh giữ ở trước máy truyền hình các bằng hữu, xem ra tối nay ta muốn trắng đêm cố thủ. . . Xin mọi người tiếp tục chú ý. . ."

Đặc Công Chi Đội Trưởng quá hoa thủ một ngày một đêm, mới vừa từ trong xe nghỉ một chút một hồi, dùng nước khoáng giặt rửa chặn ngang mặt, mới cảm giác khá một chút, đón ban đêm ào ào gió thu, cảnh giác đề ý chung quanh nhất Động nhất Tĩnh.

Yến Đại số 16 biệt thự, Lưu Nhất Minh sau khi cúp điện thoại, nhắm hai mắt, tản ra thần thức, trực tiếp rù xuống chí nhật vốn Đại Sứ Quán bầu trời, xem xuống phía dưới bận rộn hiện trường, vây xem ký giả truyền thông, hùng hổ dọa người gầm thét Nhật Bản Đại Sứ.

Con ruồi không đầu như vậy dất Cảnh Khuyển khắp nơi lục soát phía Trung Quốc nhân viên, nóng nảy bất an, đi qua đi lại Diệp Hàn Băng.

Đột nhiên, Diệp Hàn Băng điện thoại vang, cơ hồ là đồng thời Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty nhất đẳng thư ký Tần Đại Vệ điện thoại di động cũng vang.

Hai người trong nháy mắt hai mắt nhìn nhau một cái, không biết là phúc hay họa, vội vàng tiếp thông điện thoại, đi tới một bên.

"Rút lui đi! Phía trên đã quyết định hướng hướng về phía Nhật nói xin lỗi. . . ."

Trong điện thoại truyền tới khàn khàn, trầm thấp, tràn đầy căm giận thanh âm, đó là Lão Thượng Cấp không cam lòng thanh âm.

Diệp Hàn Băng cầm điện thoại di động tay đều run rẩy, cơ hồ cũng nếu không khống chế được tâm tình, gân xanh trên mu bàn tay bại lộ, hồng học trực tuyến thô khí.

Một bên khác, Tần Đại Vệ giống vậy nhận được phía trên chỉ thị, nhất thời vẻ mặt khổ sở.

Trước mặt lớn tiếng gầm thét, khí điểm phách lối Nhật Bản Đại Sứ thấy bọn họ đáng vẻ, nội tâm vui vẻ, trên mặt lại như cũ tràn đầy phần nộ vẻ mặt.

Diệp Hàn Băng sa sút tinh thần ra lệnh, bọn cán cảnh cũng sĩ khí thấp, lục tục từ các căn phòng thối lui ra.

Tần Đại Vệ đầu có dùng mọi cách không cam lòng, cũng không làm nên chuyện gì, kiên trì đến cùng, hướng về phía vênh vào nghênh ngang Cung Bản Tỉnh Thuận, chật vật nói: "Miyamoto Đại Sứ, ta thật xin lỗi, sau đó nước ta Bộ Ngoại Giao sẽ có chính thức văn thư."

Lúc này bên ngoài cảnh giới tuyến cũng đã triệt hồi, tinh mắt ký giả thấy vậy, lập tức xúm lại đi lên, biết được lục soát đã kết thúc, cảnh giới sau khi giải trừ các ký giả truyền thông ủa lên, Diệp Hàn Băng cùng Tần Đại Vệ cự không chấp nhận phỏng vấn, ở bên người bảo vệ dưới sự hộ tống, chui vào trong xe.

Đám phóng viên bất đắc dĩ, quay lại màn ảnh nhắm ngay đi tới sứ quán cửa, đối mặt với nhóm lớn ký giả Cung Bản Tỉnh Thuận.

"Miyamoto Đại Sứ, là ta CNN ký giả, ta muốn biết, hiện nay kết quả là cái gì?"

Cung Bản Tỉnh Thuận dương mi thỏ khí, cổ cứng lên, ưỡn ngực lên, dương dương đắc ý dùng tiêu chuẩn tiếng Anh nói: "Kết quả chính là bọn họ chẳng

có cái gì cả lục soát, phía Trung Quốc tố cáo là sai lầm, là từ không nói có, là hướng ta trú hoa sứ quán nghiêm trọng xâm phạm, đồng dạng cũng là đối với quốc tế công pháp thô bạo giẫm đạp lên. . . ."

...

Dưới bậc thang, trong xe Diệp Hàn Băng sắc mặt tái xanh, mắt hồ trợn tròn lộ ra cửa sổ xe nhìn theo đánh như máu gà, thao thao bất tuyệt, mặt mày hớn hở hướng trong và ngoài nước truyền thông cổ động tố cáo Cung Bản Tỉnh Thuận.

Thần thức lặng yên không một tiếng động rú xuống, xâm nhập nhà lầu các ngõ ngách, phòng ngầm dưới đất, quỹ bảo hiểm, cống thoát nước.

Một viên ngói một viên gạch, từng ngọn cây cọng cỏ, mây may ba động, tất cả tại Luru Nhất Minh thần thức bên dưới không chỗ có thể ẩn giấu.

"Hừ! Lão thử!"

Luru Nhất Minh nhẹ đột một tiếng, thần thức rơi vào phòng ngầm dưới đất một cái bản thủ trong đường cống ngầm. Chính nhắm khí, tiến vào trạng thái chết giả Cốc Mai Thái Lang bộ dạng sợ hãi cả kinh, co lại thành một đoàn thân thể chịu đựng không ngừng run rẩy xuống.

Bình tĩnh, đen nhánh trên mặt nước dâng lên tầng tầng rung động.

"Tại sao có thể có một loại không hao cảm thấy, tựa hồ âm thầm có người nhìn chăm chú vào chính mình."

Cốc Mai Thái Lang nội tâm kinh dị không thôi, cẩn thận thám thính chung quanh động tĩnh, có thể rõ ràng cảm giác được bên ngoài tiếng huyền ảo thanh âm từ từ đi xa, tựa hồ là phía Trung Quốc lục soát nhân viên đã rút lui.

Cốc Mai Thái Lang treo tâm, mới thoáng dễ xuống, Khả Tâm sâu bên trong, đã từ từ dâng lên một chút bất an đến.

Chính đang phòng họp thảo luận như thế nào giải quyết tốt, như thế nào hạn độ thấp nhất có ở đây không suy giảm tới Quốc Thể thể diện dưới tình huống, xử lý thích đáng lần này ngoại giao phong ba Tần Hồng An Trung Tướng, eo ếch đột nhiên một hồi "Vo ve" chấn động truyền tới.

Đã là bề đầu sứt trán Tần Hồng An nhất thời tinh thần rung một cái, nhanh nhẹn lấy điện thoại di động ra, nhìn một cái quả nhiên là người kia dây số, trong lòng kích động, trong ngày thường trắng kiện mạnh mẽ thô tay cũng có chút run rẩy.

"Người ta đã tìm được, liền phòng ngầm dưới đất trong đường cống ngầm, cho các người người đi phòng ngầm dưới đất."

Nói xong, Luru Nhất Minh dứt khoát lạnh lẽo cúp điện thoại, "Hô" một tiếng đứng lên, trong chớp mắt, bóng người biến mất, chỉ có chấn song cửa sổ bên trên rèm cửa sổ tại "Đốc sức đốc sức" lay động.

Luru Nhất Minh quyết định tự mình đi một chuyến, Cốc Mai Thái Lang thực lực, Đặc Công bên kia sợ là không bắt được đến, một khi để cho hắn từ cống thoát nước chạy trốn, coi như công dã tràng.

Nhận được tin tức về sau Tần Hồng An "Đằng" xuống một cái đứng lên, lớn tiếng quát: "nhanh, ngăn cản Lý Bộ Trưởng tổ chức buổi họp báo, người đã tìm được."

"Tần tướng quân, người nói là thật?"

"Thiên chân vạn xác, người liền phòng ngầm dưới đất trong đường cống ngầm ẩn tàng." Tần Hồng An siết quyền đầu, như đinh chém sắt nói.

"Được ! Quá tốt. Thật là liễu ám hoa minh nha!"

"Lần này ta muốn để cho tiểu nhật bản trả giá thật lớn không thể."

...

Bộ Ngoại Giao theo thông lệ hiện trường buổi họp báo, đã tụ tập trên trăm trong nhà bên ngoài ký giả, nguyên bản vốn đã đi lên bục giảng, đang muốn cầm ông nói lên Bộ Ngoại Giao người phát ngôn Cao Chấn Dân, sắc mặt không phần ngưng trọng, chặt vật mở miệng nói: "Chư vị ký giả truyền thông các bằng hữu, chúc mọi người buổi tối tốt lành!"

Đang lúc ấy thì, một tên công tác nhân viên cơ hồ là trăm mét xông vào tốc độ chạy lên bục giảng, bắt lại Microphone ngủm, hướng về phía kinh ngạc không thôi Cao Chấn Dân phụ vậy lời nói: "Tình huống có biến, buổi họp báo chậm lại."

Dưới trong và ngoài nước đám phóng viên cũng khiếp sợ nhìn cái này đột phát một màn, một mảnh xôn xao.

Hắc Mã trên cầu, bên trong xe Diệp Hàn Băng đầy bụng oán khí nhìn ngoài cửa sổ bóng đêm, đột nhiên một hồi dòn dập chuông điện thoại di động vang lên.

"Lập tức quay trở lại, mục tiêu liền phòng ngầm dưới đất cống thoát nước, mau mau nhanh!"

"Đừng! Rõ ràng! Lập tức quay đầu!"

Cúp điện thoại Diệp Hàn Băng kích động gò má đỏ bừng, nhiệt huyết tuôn ra, ở ngực một hồi khô nóng, trong xe vẫy tay cánh tay, lớn tiếng ra lệnh.

Hắn tuy nhiên trong lòng có hoài nghi, Lão Diêu mang theo tổ kỹ thuật người mang theo thăm dò sinh mệnh nghi, phòng ngầm dưới đất lọc không xuống ba lần, cũng không có tìm được bất kỳ có sinh mệnh dấu hiệu đồ. Khỏi tiếng người, liền lão thử cũng không có.

Có thể lúc này không phải là chần chờ thời điểm, liền là một cây rom rạ, lúc này Diệp Hàn Băng cũng phải tóm chặt lấy, cái này lật bàn một cái cơ hội cuối cùng.

Nhật Bản Nhân Khí điên, lớn tiếng kháng nghị phía Trung Quốc cảnh sát qua mà trở lại, trong và ngoài nước ký giả truyền thông cũng điên cuồng, khó gặp đám phóng viên hưng phấn oa oa kêu loạn, tại màn ảnh trước, mặt mày hớn hờ báo cáo tình huống hiện trường.

"Các nữ sĩ, các tiền sinh, tối nay đem nhất định là một đêm không ngủ, phía Trung Quốc nhân viên lại lần nữa tiến vào trong đại sứ quán lục soát!"

"Người Nhật Bản đã tức điên, Oh, My G.O.D. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Không Đường Có Thể Trốn

Người Nhật Bản xác thực tức điên, Cung Bản Tĩnh Thuận tại màn ảnh trước khua tay quyền đầu, nghi này trong lớn tiếng kháng nghị Trung Phương lại lần nữa tiến vào Sứ Quán bên trong lục soát, cái này tại cho rằng là đối với Nhật Phương một lần nữa mạo phạm, là không có thể tha thứ.

Toàn thế giới ăn đưa quần chúng cũng không xúm lại tại trước máy truyền hình, hiếu kỳ theo dõi sự kiện kết quả cuối cùng.

Nhật mạng nội bộ lạc trên diễn đàn, khí thế ngất trời thảo luận chuyện này.

"Quả nhiên là cường nhân nha! Toàn thế giới chỉ có người Trung Quốc mới có thể đuổi ra chuyện như vậy!"

"Yêu cầu Chính Phủ áp dụng đối đẳng các biện pháp, lục soát Hoa Hạ trú Nhật Bản Đại Sứ Quán, đem sở hữu người Hoa đều đuổi ra Nhật Bản đảo."

"Trung Quốc ba ba thật là bá đạo nha. . ."

"Ta cảm thấy được trung quốc sẽ không vô duyên vô cớ lục soát chúng ta Đại Sứ Quán, chuyện lớn như vậy, dưới con mắt mọi người, bọn họ chẳng lẽ không chiếu cố đến ảnh hưởng sao?"

Đủ loại bình luận không phải là ít, nhiều hơn phân nửa đều tại lên án Hoa Hạ hành động là đang ở nghiêm trọng xâm phạm Nhật tôn nghiêm, cũng có lý tính thanh âm đang kêu gọi Chính Phủ, không nên nhảy đến cao như vậy, vẫn là phải cùng Hoa Hạ Chính Phủ hảo hảo câu thông, bằng không sợ rằng sau một khắc mất thể diện chính là chúng ta.

Đáng tiếc, lý tính thanh âm rất nhanh thì bị chìm ngập tại một mảnh tiếng chửi rủa bên trong.

Tần Hoa Xã, nhân dân Internet, toàn thế giới Internet, ánh sáng Internet, diễn đàn, bài viết, phạm là lấy Nhật Bản Đại Sứ Quán vì tiêu đề bài post, dưới đều có đại lượng hồi âm, nóng nảy trình độ có thể so với vừa mới qua đi hai tháng Olympic lễ khai mạc.

"Cảnh sát thúc thúc cạnh tranh giọng, nhất định phải đem Tiểu Quý Tử từ trong đại sứ quán lục soát ra, vì nước trừ hại, vì Dân hà giận. . ."

"Kiến quyết ủng hộ Chính Phủ hành động, người Nhật Bản không có một cái tốt. . ."

"Không sai, mỗi một người Nhật Bản trên thân đều có nguyên tội, chảy xuôi lỗi lầm. . ."

"Nhật Bản cổ động thu góp chúng ta tình báo, quên mình tâm tư vẫn không nguôi, cái này kẻ thù truyền kiếp, trừ phi diệt bọn họ. . . ."

"Tại sao quá khứ lâu như vậy, còn không có động tĩnh, ngàn vạn phù hộ tìm ra Tiểu Quý Tử, bằng không quốc gia mặt mũi coi như mất hết."

"Trung Quốc cố lên, Trung Quốc cố lên, tất thắng, tất thắng. . ."

"Cầu nguyện bên trong . . Phù hộ. . ."

Trong đại sứ quán, Trung Phương mang theo "Thăm dò sinh mệnh nghi" lại lần nữa đi vào dưới lòng đất phòng.

"Thăm dò sinh mệnh nghi" là nước Mỹ Siêu Thị hệ thống an toàn công ty quá năm 2005 gần đây đẩy ra một loại an toàn hệ thống cứu sinh, là mượn cảm ứng nhân thể phát ra tần số cực thấp lần sóng điện sinh ra điện trường (tùy tâm bản sinh ra) đến tìm đến "Người sống" "Vị trí."

Một khi thám thính đến nhân thể phát ra tần số cực thấp sinh ra chỉ điện trường sau, thám thính cái sẽ tự động phong tỏa này điện trường, hơn nữa phát ra "tích tích" "Còi báo động."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, kỹ thuật nhân viên cầm trong tay dụng cụ dò xét, dò xét cái ở trong phòng thuận thể châm phương hướng chuyển động, một vòng quá khứ, đáng tiếc không có động tĩnh gì.

Miyamoto Đại Sứ thiệp thân thư ký giám sát đốc thúc Trung Phương cử động, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh, trái tim" bịch bịch "Cuồng loạn, âm thầm cầu nguyện, Cốc Mai Thái Lang, người có thể nhất định phải kiên trì lên, một lần cuối cùng.

Chẳng biết lúc nào, tại Sứ Quán bên ngoài một hồi xao động, Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự ty Tỉ Trưởng Cao Thiên Khuê hiện thân trong đại sứ quán, bên người đi theo một tên đàn ông trẻ tuổi, chính là Lưu Nhất Minh.

Nguyên lai, Tần Hồng An tại ngăn lại Bộ Ngoại Giao đúng thời hạn cử hành buổi họp báo về sau, nhớ tới Lưu Nhất Minh tên sát tinh này, hẳn chắc chắn sẽ qua hiện trường, một khi hắn đi, đại khai sát giới, này chuyện vui có thể to lắm.

Vội vàng liên lạc Lưu Nhất Minh, để cho người bồi theo, đồng thời tiến vào Sứ Quán bên trong lục soát.

Đoàn người không trở ngại chút nào, thuận lợi đi vào dưới lòng đất phòng, Diệp Hàn Băng cùng Lão Diêu sắc mặt âm trầm phẳng phát nhỏ xuống Thủy đến, mi đầu véo thành một kết đạt đến, mỗi một giây mỗi một phần cũng như cùng tại dầu pha.

"Tại sao đến không xuất hiện? Tại sao?"

Chính đang này không thấy được ánh sáng, mắt đi hi vọng đang lúc, chợt nghe đến sau lưng vang lên một người tuổi còn trẻ thanh âm nam tử.

"Để cho bọn họ đem quý bảo hiểm đòi đi!"

Diệp Hàn Băng thấy sững sờ, rộng rãi xoay người, một cái anh tuấn không thể tưởng tượng nổi người tuổi trẻ, ánh mắt đảo qua, nhìn thấy bên cạnh hắn trung niên nhân về sau, mới vừa rồi lộ vẻ xúc động, còn chưa kịp nói chuyện, liền nghe được trung niên nhân lên tiếng nói: "Diệp cục trưởng, theo hắn mà nói làm!"

Diệp Hàn Băng cũng biết lúc này không phải là hàn huyền thời điểm, lập tức hạ lệnh: "Tiểu Tề, Đại Hải, đem quý bảo hiểm đòi đi!"

Hai người cán cảnh thấy, lập tức tiến lên, hợp lực liền muốn đòi đi một cái cao hơn người quý bảo hiểm.

"Các người làm gì? Không được nhúc nhích, đây là chúng ta Đại Nhật Bản trọng yếu tài sản!"

"Im miệng!" Lưu Nhất Minh một cái ánh mắt quét qua, "Kết", ầm ỉ Miyamoto Đại Sứ tiểu thư ký giống như tại bóp cổ một dạng trợn trắng mắt, sợ run tại chỗ, cũng không nhúc nhích.

Lúc này, Cung Bản Tinh Thuận cũng từ kết thúc đám phóng viên phỏng vấn, nghe nói bọn họ muốn đi động quý bảo hiểm về sau, lòng như lửa đốt, chạy chậm dẫn người, hướng về phòng ngầm dưới đất chạy tới.

"Bắt đầu ghi hình!"

Lãnh Sự ty Tỉ Trưởng Cao Thiên Khuê tinh táo nói, bên người trợ lý nhanh nhẹn bắt đầu mở ra HD Máy thu hình, nhắm ngay quý bảo hiểm.

"Cột kết chỉ" một hồi ề rằng âm thanh, quý bảo hiểm tại đòi đi, đáng tiếc cũng không có người môn phán đoán lòng đất cửa vào, trước mắt vẫn là bằng phẳng đá cẩm thạch sàn nhà gạch.

Tất cả mọi người kinh ngạc trật quay đầu nhìn về phía Cao Thiên Khuê bên người người tuổi trẻ, cũng là Cao Thiên Khuê cũng không khỏi cau mày một cái.

"Các người chẳng lẽ không có phát hiện khối này bản là mới trải lên đi không? Cạy ra nó!"

Lão Diêu coi như kỹ thuật cảnh sát xuất thân, nhãn quang đến cay độc một ít, đã nhìn ra manh mối.

"Không tệ! Đúng là mới trải lên qua, lấy công cụ cạy ra!"

"Các người làm gì, không cho phá hư ta Sứ Quán bên trong vật kiến trúc, đây là các người hứa hẹn qua, Cao ty trưởng, Diệp cục trưởng, các người. . ."

Kháng nghị chính là Miyamoto Đại Sứ, khả đồng dạng lời còn chưa nói hết, liền bị Lưu Nhất Minh một cái ánh mắt cho phong tỏa, trên mặt mang biểu

tình kinh ngạc, trong nháy mắt quanh thân tề đại, định ở nơi nào, chỉ có thể trở mắt nhìn Trung Phương nhân viên cạy ra sàn nhà, phía dưới dệm lên một tấm ván, lấy xuống tấm ván về sau, phía dưới thỉnh thoảng lộ ra một cái đường kính 50 cm động khẩu đến.

"Tề" phòng ngầm dưới đất vang lên một hồi rút ra hơi lạnh thanh âm, Trung Phương nhân viên sắc mặt phải biến đổi, mỗi cái mừng rỡ khôn kể xiết.

Mà chung quanh người Nhật Bản có hiển lộ ra biểu tình kinh ngạc, hiển nhiên bọn họ cũng không biết nơi này lại có mật đạo, mà Miyamoto Đại Sư cùng bên cạnh hắn thiếp thân thư ký làm theo về mặt màu đất, toàn thân cũng không đang phát run.

"Xong, xong, Cốc Mai Thái Lang, người nếu như với thông minh, liền vội vàng từ nước ngầm nói rồi đi."

Đáng tiếc, sự tình là không có khả năng tại người Nhật Bản ý nguyện.

"Cốc Mai Thái Lang, đi ra đi!"

Lưu Nhất Minh trước tiên dùng thần thức phong tỏa Cốc Mai Thái Lang, diễn trò làm lâu như vậy, là vì giờ khắc này, bằng không Lưu Nhất Minh trước tiên liền bắt được hắn, cần gì phải phiền toái như vậy.

Thần hồn đều run rẩy Cốc Mai Thái Lang, từ trạng thái chết giả bên trong tỉnh lại, run rẩy, Hắc Thủy "Phản phật" khuấy động, dâng lên Bọt biển.

Làm Lưu Nhất Minh không hề che giấu dùng thần niệm cường lực khóa lại hắn lúc, là hắn biết, chính mình không đường có thể trốn.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278: Kiểm Xuất Đông Phương, Duy Ngã Phù Tang

Cốc Mai Thái Lang, Nhật Bản thế hệ trẻ kiệt xuất nhất võ đạo cao thủ, hai mươi sáu tuổi đã bước vào Nhân Nhãn cấp bậc, tại cho là có khả năng nhất thay thế Vũ Tàng Cung Nhất, trở thành người kế tiếp Tông Sư nhân vật.

Kiểm thuật thành tựu tối cao, tiếp là nhãn thuật, nhãn thuật bên trong "Chết giả thuật" riêng một ngọn cờ, có thể nín thở tự thân khí thể, ngăn cách ngoại giới dò xét. Trừ đi lão sư hắn Vũ Tàng Cung Nhất bên ngoài, Nhật Bản toàn bộ trong nước không người có thể phát hiện hắn tung tích, duy chỉ có trận pháp thành tựu không cao.

Nhưng chính là một cái như vậy tại Nhật Bản võ đạo giới xưng là thiên tài trong thiên tài nhân vật, lại bị Lưu Nhất Minh nhất niệm chi gian liền nhẹ nhàng thoái mái phong tỏa, loại này cường đại khí thể phong tỏa cảm giác, người bình thường là thể nghiệm và quan sát không xuất hiện, cũng hiểu không.

Lưu Nhất Minh cũng là rõ ràng truyền đạt cho Cốc Mai Thái Lang một cái tin tức, người chạy không thoát, ngoan ngoan đi ra.

Cốc Mai Thái Lang coi như thế hệ trẻ lĩnh quân nhân vật, bị võ đạo thấm nhuần nhiều năm, tự có một thân ngao cốt, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt sẽ không giống như một lão thủ như vậy trốn ở chỗ này. Cũng càng không biết giống như Cung Bản Tĩnh Thuận mong đợi như vậy ảo não thông qua bản thủ công thoát nước rồi đi.

Bởi vì hắn biết rõ mình chạy không thoát, cường đại như vậy thần niệm cho dù là chính mình lão sư Vũ Tàng Cung Nhất cũng không đạt tới nha! Chẳng lẽ sư muội nói là thật, Hoa Hạ quả thật ra một cái so với Lão Phái Tông Sư mạnh hơn nhân vật.

Nếu chạy không thoát, còn không bằng đi ra mở mang kiến thức một chút, đến cùng là rất lợi hại thể thần thánh?

Lưu Nhất Minh tiếng nói rơi xuống về sau, tất cả mọi người ngừng thở, không chớp mắt nhìn chăm chăm động khẩu.

"Hô" kinh phong đập vào mặt, một vệt bóng đen thoáng qua.

"Oành" một tiếng, Cốc Mai Thái Lang hiện thân, hai chân rơi ầm ầm trên sàn nhà, thủ trào tại trên cán đao, cả người giống như kéo căng Ngạnh Cung đồng dạng thủ thế chờ đợi.

Trong phòng vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi cùng dồn dập nhưng nồng đậm tiếng thở, cái này người Nhật Bản thật không chế tâm tình phát tác. Cốc Mai Thái Lang một thân Kimono đã ướt đầm, Hắc Thủy "Tích tấp" nhỏ xuống tại thuần khiết bóng loáng như ngọc trên sàn nhà, tạo thành nói dòng nước.

"Kiếm xuất Đông Phương, duy ta Phù Tang, chết!"

Một đạo hàn quang chặn ngang thoáng qua, sắc bén kiếm khí đem bên trong phòng không khí hết thảy hai nửa, phát ra "Đâm" âm thanh, lại là không khác biệt công kích, trong phòng tất cả mọi người đều ở nơi này kiếm khí phạm vi công kích bên trong.

Tất cả mọi người kinh ngạc trợn to tròn mắt một dạng, phát ra tiếng âm thanh kinh hô, bản năng trên người nghiêng về phía sau, ý đồ tránh khỏi.

Duy chỉ có Lưu Nhất Minh đứng lại như tùng, không nhúc nhích, trong lòng cũng ở trong tối tự xưng khen, có lúc người không thể không bội phục người Nhật Bản điều nghiên tinh thần, giống như Cốc Mai Thái Lang lấy chính là hai mươi sáu tuổi tuổi tác, là có thể có cao như vậy kiếm thuật thành tựu, thành công phát ra kiếm khí đi ra giết địch, có thể nói thế gian hiếm có.

Hoa Hạ người tu đạo thiên thiên vạn vạn, chỉ cần một Chung Nam Sơn ẩn sĩ cũng không dưới vạn nhân, mộ Đạo giả, Cầu Đạo Giả, người tu đạo đồng đạo, đáng tiếc thành công nhập đạo người cũng không nhiều, thứ nhất chịu không được kham khổ, thứ hai, phạm tâm không mất, thứ ba, cũng chính là nhiều nhất, không phải là mượn "Đạo" chiêu bài, tự phong "Đại sư", xuống núi lừa gạt tình lừa gạt tài sản, tùy ý phung phí nhân sinh a.

Nhân gian ồn ào, thế nhân rộn ràng, chỉ mong Hoa Hạ Cửu Châu tất cả các phái sớm một ngày lắng đọng xuống, trọng đăng Thế Giới chi đỉnh.

Trong chớp mắt, kiếm khí đã đến, Lưu Nhất Minh nhẹ phun một ngụm khí, chỉ thấy mới vừa rồi còn sắc bén vô cùng, sát khí xuyên thấu qua tâm thần người kiếm khí hư không tiêu thất, phảng phất cho tới bây giờ liền chưa từng xuất hiện một dạng.

Mọi người từ trong kinh ngạc tỉnh hồn lại, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, kinh nghi bất định ánh mắt nhìn Cốc Mai Thái Lang cùng đọc đề bọn hắn Lưu Nhất Minh.

Hai tay nâng đao Cốc Mai Thái Lang so người khác càng khiếp sợ nhìn Lưu Nhất Minh, cái này so với chính mình còn muốn người tuổi trẻ, trong hai tròn mắt thoáng qua một tia tức giận, nghiêm nghị quát lên: "Ta không tin!"

Mà nói còn không rơi, Lưu Nhất Minh khẽ quát một tiếng, Tiên Thiên cảnh tu sĩ uy áp phát ra, áp bách Cốc Mai Thái Lang" phốc thông "Một tiếng, nặng nề quỳ sụp xuống đất, toàn thân mồ hôi tuôn như nước, run rẩy không ngừng.

"Người ăn cắp ngọc thạch để ở nơi đâu?"

Lưu Nhất Minh kì thật là biết rõ, lúc này bất quá khi mọi người cùng với Máy quay Video mặt cô ý hỏi như thế nói.

Linh uy áp lực nặng nề bên dưới Cốc Mai Thái Lang hàm răng cắn "Kéo kẹt chỉ" vang, lay động, không tự chủ được nói: "Ở phía dưới!"

Lúc này, người chung quanh mới hành động, Diệp Hàn Băng lập tức phân phó nói: "Đem hắn cùng!"

"Đi xuống hai người, mò vớt tang vật!"

Bộ Ngoại Giao Lãnh Sự Ti Trường Cao Thiên Khuê lấy điện thoại di động ra, "Đặng đặng" chạy đi ra bên ngoài, dựa vào cửa sổ, cho lên cấp nói chuyện điện thoại.

Dựa lưng vào tường, bị người đỡ Cung Bản Tĩnh Thuận trên trán phủ đầy mồ hôi lớn chừng hạt đậu một dạng, giờ tay run run chỉ Cốc Mai Thái Lang, dùng tiếng Nhật nghiêm nghị mắng: "Người một cái Kẻ hèn nhất, thua thiệt cho ta đại Nhật Bản Vũ Sĩ, người tại sao không đi chết!"

Tại Lưu Nhất Minh linh uy áp lực nặng nề, thần hồn giam cầm Cốc Mai Thái Lang cúi đầu, im lặng không nói, tùy ý Trung Phương nhân viên mang vào ... Còng tay, đoạt lại vũ sĩ đao.

Mắng xong sau Cung Bản Tĩnh Thuận run rẩy, con người hiện lên màu xám, mắt đi mới vừa rồi đối mặt trong và ngoài nước các ký giả truyền thông tư thế oai hùng bùng bùng thần thái, hắn biết rõ hắn con đường làm quan xong, thậm chí sau khi về nước, còn phải tiếp nhận phê phán.

Bên ngoài Thu Vũ tích tí tách hạ, tí tách âm thanh, gõ mọi người tâm linh, tất cả mọi người đều đang lo lắng bất an chờ đợi. Bộ Ngoại Giao như cũ đèn đuốc sáng choang, bóng người lác lác.

"Có tin tức không "

"Còn không có."

"Gọi điện thoại, hỏi một chút."

"Phải!"

Đi qua đi lại đảm nhiệm Bộ Ngoại Giao bộ trưởng Trần Diệu đồng cau mày, trong cái gạt tàn thuốc đã chất đầy tàn thuốc, trong phòng khói mù lượn lờ, không khí Ô Trọc.

Tiểu thư ký kinh hi la lên: "Bộ trưởng, Cao ty trưởng điện thoại, người đã bắt, chính đang lên lấy được tang vật!"

"Được ! Quá tốt, chuẩn bị đi hiện trường buổi họp báo, lần này ta muốn đích thân chủ trì!"

...

Hai gã chiến sĩ vũ cảnh áp giải về mặt bình tĩnh Cốc Mai Thái Lang, đi ra Nhật Bản cửa đại sứ quán đến,

"Răng rắc. . . Răng rắc. ." Nổ vang thành phiến, chợt lóe lói ánh sáng đèn đuổi đi đêm tối, trong lúc nhất thời cửa sáng như ban ngày.

Đám phóng viên ủa lên, trường thương đoàn pháo như rừng, đặt câu hỏi âm thanh liên tiếp, loạn cả một đoàn.

"Xin hỏi, cái này bắt người hiểm nghi sao?"

Chính đang đi đến buổi họp báo trên đường Bộ Ngoại Giao bộ trưởng Trần Diệu đồng mặt hiện lên ra về hưng phấn về, lúc này một tên công tác nhân viên đột nhiên chạy tới, nói: "Bộ trưởng, người Nhật Bản yêu cầu đàm phán giải quyết lần này ngoại giao phong ba."

"Bọn họ đã phái Đặc Sứ, cả đêm bay đến Thủ Đô."

Cơ hồ tại hơn nữa, Trần Diệu đồng cũng nhận được phía trên điện thoại, thông báo tạm ngừng buổi họp báo, hết thấy các loại Trung Nhật song phương đàm phán sau đó mới nói.

Cũng được! Trần Diệu đồng khề cần rằng, người Nhật Bản ngồi không yên, thì nhìn người Nhật Bản có thể đưa ra cái gì thể đánh bạc đến có thể lắng xuống chuyện này.

Xong chuyện về sau Lưu Nhất Minh tại Cao ty trưởng cùng Đặc Công chiến sĩ cùng đi, trở lại Yến Đại Biệt Thự, Cốc Mai Thái Lang thân phận tin tức, cùng với phía sau Nhật Bản tình báo cơ cấu, hẳn đã biết được.

Cốc Mai Thái Lang phải chết, đây là hấn yêu cầu, không luận đàm xử kết liễu như thế nào, điểm này là Lưu Nhất Minh tuyến, cũng là hấn đồng ý đem Cốc Mai Thái Lang giao ra điều kiện.

Về phần trận pháp thạch chụp hình về sau, tự nhiên có cảnh sát áp vận về Dự Châu thành phố, kinh qua Huyền Ngự Từ sau khi kiểm tra, mới có thể đưa vào sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Thời Gian

Ngay đêm đó lục soát người lục tục rút lui, cả đêm chờ đợi ở bên ngoài trong và ngoài nước ký giả truyền thông môn, HD màn ảnh nhanh chóng chụp tới tại trong chốn thế Đặc Công hai bên trái phải không chế người hiểm nghi, lại sau đó lại nhiều rương gỗ vận chuyển ra, hẳn là mấy ngày trước đây phía Trung Quốc qua báo chí lời muốn nói tang vật.

"Trời ạ! Người Nhật Bản lần này thảm!"

Màn ảnh trước, khoác Áo Mưa, chỉ lộ ra mặt đến Nga mới thư xã ký giả Sergei, lấy khoa trương về mặt báo cáo.

"OH, phía Trung Quốc tại lục soát gần một ngày một đêm về sau, đột nhiên từ Sứ Quán bên trong bắt đi một người, ngoài ra lại chở đi hai rương đồ, chúng ta không biết trong này có phải hay không Nhật Bản trọng yếu tài liệu cơ mật, tóm lại, phía Trung Quốc cử động không nghi ngờ chút nào là không tuân theo quốc tế công pháp. . . ."

Cái này nghe một chút cũng biết là nước Mỹ CNN ký giả tại báo cáo, cũng không lâu lắm, cái tin tức này phía dưới, xuất hiện một loạt bình luận.

"Trời ơi! Toàn thế giới chỉ có CNN là nhầm mắt lại báo cáo, đúng là mĩa mai nha!"

"Ngu ngốc! Người nếu như không thấy rõ, sẽ đi thăm xem Biệt Quốc nhà là thế nào báo cáo."

Hiện trường các nước ký giả đều bắt đầu báo cáo, cũng rồi rít mở ra suy đoán, chỉ có phía Trung Quốc ký giả lại không khỏi kì diệu dừng lại báo cáo, hiện trường cũng không tìm được bóng dáng.

Ngày thứ hai mọi người cũng không không kịp chờ đợi truy hỏi kết liễu, đáng tiếc, ngày thứ hai tin tức vẫn là Ca vũ thăng bình, tình thế một mảnh rất tốt.

Cho đến ngày thứ ba, Tân Hoa Xã, Nhân Dân Nhật Báo, toàn thế giới Nhật Báo, ánh sáng Internet chờ một chút Chủ Lưu Truyền Thông, mới khan gửi bài chương.

Thông báo lần này ngoại giao sự kiện, nói rõ là Nhật Bản Lãng Nhân đang trộm trộm phía Trung Quốc giá trị liên thành ngọc thạch về sau, thông qua công thoát nước lặn lẽ lên vào trú hoa Sứ Quán phía dưới. Về phần có người tin hay không, cái này không trọng yếu, trọng yếu là phía Trung Quốc đã được đến mình muốn đồ.

Mà cơ hồ là hơn nữa, ở rất gần nhau Lân Bang Nhật Bản cũng phát đi chuyện này tiến triển mới nhất, nhắc nhở quốc dân tại Hoa Hạ Quốc bên trong nhất định phải tuân kỷ thủ pháp, mặt mờ thừa nhận chuyện này sai tại Nhật Bản Lãng Nhân trên thân, nhưng không có quan hệ gì với Nhật Bản Chính Phủ, cũng không đề cập tới nữa kháng nghị, cùng với yêu cầu Hoa Hạ nói xin lỗi chuyện.

Bất luận ăn đưa quần chúng tin hay không, chuyện này song phương Chính Phủ đều tại tận lực đàm hóa ảnh hưởng. Chỉ có phía tây Chủ Lưu Truyền Thông giới đang không ngừng bốc lên chuyện này, rồi rít suy đoán Nhật Bản chuyển vận lợi ích cho phía Trung Quốc.

Những thứ này chuyện ngoài thân, đối với Lưu Nhất Minh mà nói không một chút nào trọng yếu, một cái quốc gia phát triển lớn mạnh, cần phải hội kinh nghiệm từng trải đủ loại nguy cơ, nếu là nguy cơ, gặp nguy hiểm, liền có cơ hội, thì nhìn người có thể hay không bắt được.

Phòng thí nghiệm người không để ý đến chuyện bên ngoài, nhất tâm quán tới để cho người cảm giác mới mẻ luyện đan thí nghiệm bên trong không thể tự thoát ra được.

Một tuần sau, Yến Đại số 16 biệt thự truyền ra "Ông" một tiếng, một cỗ vô hình chấn động sóng lấy biệt thự làm trung tâm, hướng bốn phía phúc bắn đi. Cái này Thương Châu đại hình trung kế hướng dẫn trận xây xong, hơn nữa thành công liên tiếp bên trên siêu cấp Tụ Linh Trận duyên có.

Lưu Nhất Minh lại lần nữa rõ ràng cảm giác được mỗi cái tiết điểm linh khí chuyển vận tình huống, trong phút chốc, thần thức xâm nhập liên đường, nhất niệm gian, quét hơn phân nửa cái Hoa Hạ.

Các cái đạo quan thực thì tình trạng rõ ràng phản xạ đến trong đầu, giống như thân ở cảnh, hiện trường xem như vậy chân thực có thể tiếp xúc.

Xưởng ép dầu gỗ hèm, Lưu gia trong tiểu viện, Kỳ Hoa Thụy Thảo, trường thế kinh người, Dây leo mọc đầy tường, Dị Quả thật mệt mỏi, thoang thoang xông vào mũi, Đại Thụ chọc trời, che đầy xưởng ép dầu gỗ hèm cả khoảng không, cùng Kim gia biệt thự xa xa nhìn nhau.

Mỗi sáng sớm cũng không có không biết tên chim "Chiêm chiêm" vui sướng kêu to, trong đình viện, cả ngày có cứ bình tĩnh sương mù trên mặt đất du tẩu quần quanh, ngưng kết không rời. Vương Tú cảm đã thành thói quen như vậy thời gian, thân thể và gân cốt càng thêm khỏe mạnh, nguyên bản màu xám tóc bạc thời kinh biến đến mức như mực đen nhánh, trên mặt hiện lên long lanh ánh sáng thái, cái lão hoàn đồng một dạng cũng là Hằng xóm Tề bác gái một nhà cũng được ích lợi không nhỏ.

Mỗi ngày, hàng xóm láng giềng cũng không xách ghế nhỏ xúm lại tại đình viện nhỏ nhỏ trong, tham lam hút lấy cả vườn thoang thoang khí, hành hạ bọn họ nhiều năm đủ loại tật bệnh lại đang trong lúc vô tình khỏi hẳn.

Thần kỳ như vậy chuyện, bị người thêm dầu thêm mỡ đồng dạng truyền rao lá đi, xưởng ép dầu gỗ hèm ra phong thủy bảo địa, nơi này không khí hút vào một ngụm, có thể chữa khỏi trăm bệnh, kéo dài tuổi thọ.

Hấp dẫn nhiều người hơn tập hợp ở chỗ này, lại có người ngoại địa tới cửa yêu cầu giá cao cho mượn một căn phòng thuê lại, dù là một tháng ba chục ngàn cũng được nha! Tại Vương Tú cảm từ chối. Người kia còn không cam lòng, tiếp tục thuyết phục, dù là để cho ta tại trong tiểu viện thượng một giường lớn, mười ngàn một tháng cũng được nha!

Mỗi ngày hấp dẫn người lưu lượng vượt qua vạn nhân, toàn bộ ngõ hẻm theo Tập Thị một dạng để cho một ít về hưu Lão Chức Công không tránh khỏi cảm thán, phảng phất trở lại lúc còn trẻ, tạp hóa công ty nóng nảy niên đại.

Như thế dòng người không bố tràng diện, để cho Vương Tú cảm khổ không thể tả, Xã Khu quản lý chỗ bắt đầu điều động chuyên gia, xưởng ép dầu gỗ hèm mỗi cái giao lộ thiết lập Luca, khống chế dòng người. Lưu Nhất Minh cũng không nghĩ tới lại sẽ là kết quả như vậy.

Nhiều người địa phương, tự nhiên phiền toái là hơn, thông qua trận pháp trên đá trí nhớ, Lưu Nhất Minh biết được gần đoạn thời gian phát sinh một ít chuyện nhỏ, ánh trắng trong ngân dưới, yên tĩnh không tiếng động ngõ hẻm trong đường hầm.

Lén lén lút lút hắc ảnh lóe một cái rồi biến mất, tam hạ lưỡng hạ đến gần Lưu gia tiểu viện, đột nhiên, từ đối diện đường cái tầm thường hai miếng bên trong cửa sổ, "Vèo" một tiếng, nhảy ra mấy người, chặn ngang đi lên theo như đầu theo như đầu, bắt cổ chân bắt cổ chân, nhanh nhẹn không chế được, bộ tiến vào trong bao bố khiêng đi.

Một hồi tiếng nghẹn ngào về sau, trong đường hẻm vẫn là ánh trắng Phô Địa, tĩnh lặng, trống rỗng, chỉ có trận trận gió mát phát qua.

Lưu Nhất Minh biết rõ cái này ban ngành liên quan đang xuất thủ, xem ra bọn họ ngược lại cũng thẳng tận chức tận trách, Hoàng Long ngọc bên trên mình khắc sát trận tại Lưu Nhất Minh lên đường qua Thủ Đô đang lúc, Lưu Nhất Minh làm một cái Tiểu Pháp Thuật, đem Vương Tú cảm đeo Ngọc Trụ liên tiếp, một khi Ngọc Trụ cảm ứng được chủ chốt gặp nguy hiểm, thì không cần Lưu Nhất Minh thôi phát, sẽ tự động lên trận, diệt sát người xâm lăng.

Hiện nay, Hoàng Long ngọc phía trên sát trận cũng không có bắt đầu sử dụng ghi chép, xem ra khoảng thời gian này đến đều là chút ít tiểu mao tặc.

Vân Khí lượn lơ trong hình, thường xuyên có thể nhìn thấy Lâm Giai Di thân ảnh, hoặc xách giỏ thức ăn, hoặc là dẫn túi xách tay, hoặc là chỉ huy bọn hạ nhân giúp vận chuyển lấy cái gì.

Cơ hồ cách mỗi một ngày, Lâm Giai Di coi như Lưu gia Chuẩn Nhi Tức liền sẽ tới một lần, cùng tương lai bà bà giữ gìn mối quan hệ, lại đưa cho Vương tiểu có thể không ít thứ, cái gì đồ trang điểm, y phục, Túi sách, máy tính chờ một chút, thật sự quá nhiều, không đáng nhắc tới.

Thình thoảng, mờ mờ ảo ảo trong đám người, sẽ còn hiện lộ ra Đỗ Vũ Phi này vắng lặng cao ngạo thân ảnh.

Mỗi một lần hiện thân lúc, đều là một thân một mình, quanh quẩn tại bên ngoài đình viện.

Cách đầu tường, nhìn cảm thẳng vào đám mây chọc trời Cự Mộc, nghe bên trong tiếng cười nói, có lúc cũng sẽ lộ ra ngây ngốc nụ cười.

Một lần lại một lần, làm bộ qua đường người xa lạ một dạng đi qua đại môn, nhìn thoảng qua giữa hướng bên trong dóm ngõ, chẳng qua là cuối cùng không có thể, cũng không dám bước qua ngưỡng cửa kia.

Tuy nhiên cửa kia hạm chỉ có chính là mười phân cao, có thể tại Đỗ Vũ Phi tâm lý, đó là quá Thiên Thông cao không thể vượt qua.

* Cảm ơn "blackswan" đã đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Ngưng Đan Thời Gian

Lòng đất phần tử phòng thí nghiệm hạch tâm giai đoạn - Kết Đan phòng, người người cũng không đang khẩn trương trong công việc, hôm nay chính là Ngưng Đan thời gian, trong phòng thí nghiệm người cũng không xách tâm, treo can đảm, đều đầu vào đấy bận rộn, người nào cũng không nguyện ý ở nơi này nguy cấp xuất sai lầm, lòng tràn đầy mong đợi nhìn đại hình trong thùng thuốc nước dung hợp tình huống.

Lưu Nhất Minh cũng có chút lộ vẻ xúc động, tuy nhiên nội tâm lòng tin tràn đầy, nhưng này nói cho cùng cùng" cổ pháp luyện đan "Bất đồng, như có thể thành công mà nói, cái này vừa làm việc liền kết thúc, mình cũng có thể trở lại Dự Châu thành phố tu luyện.

Số 16 biệt thự dù sao cũng là tiểu hình Tự Linh Trận, hay lại là thỏa mãn không chính mình nuốt chừng nốc ừng ực như vậy đồ thiết yếu cho tu luyện.

Người bề trên cũng nhận được tin tức, chính đang lục tục chạy tới, có quốc phòng khoa công việc ủy lãnh đạo, cũng có Trung Khoa Viện Viện Sĩ, Tàn Hồng An Trung Tướng cũng bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Đặng Lão vẻ mặt hưng phấn dẫn người đứng ở ngoài phòng thí nghiệm mặt, cách thủy tinh trong suốt xem Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO Lưu Nhất Minh bận rộn thân ảnh, một bên cho là phía trên lãnh đạo giới thiệu phòng thí nghiệm tình huống.

Lưu Nhất Minh một bên cảm ứng bên trong thuốc nước tình huống, một bên không chút hoang mang chỉ huy Kết Đan phòng công tác nhân viên, một bên bình tĩnh nhìn chậm rãi lần lộn đủ mọi màu sắc, biến ảo chấp chòn thuốc nước.

Nếu như không có ngoài ý muốn mà nói, lần này cũng có thể thành công, lại lớn như vậy vật chứa, một lần liền có thể luyện chế ra hơn một ngàn viên đan được đi ra, trừ đi cá biệt Phế Đan cùng lần đan, đạt tới yêu cầu ít nhất cũng có một ngàn mai khoảng chừng.

Nhiều như vậy số lượng sản xuất, đây chính là khoa học luyện đan mị lực chỗ, Lưu Nhất Minh nội tâm âm thầm nghĩ ngợi, chuyện này thôi, sau khi trở về, tại Kim gia trong biệt thự cũng xây một tòa phòng thí nghiệm, tốt cung ứng mình và môn hạ đệ tử môn đồ thiết yếu cho tu luyện.

Phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho giáo sư, lặng yên không một tiếng động đi vào Kết Đan phòng, tới gần Lưu Nhất Minh bên người, cười nói: "Lưu giáo sư, phía trên những người lãnh đạo cũng không đến, nhanh đi với ta nghênh tiếp một chút."

Nếu là hấn phòng thí nghiệm kỹ thuật người phụ trách mà nói, có Thượng Cấp Lãnh Đạo thị sát, tự nhiên muốn đi cùng giảng giải, đây cũng là phải có chi lễ tiết, nhưng đối với Lưu Nhất Minh loại này người tu đạo mà nói, cái gì lễ nghi phức tạp, nghênh đón đưa về hết thảy không thèm để ý.

Thấy về sau, lạnh lùng nghiêng đầu một cái, thờ khẽ ra hai chữ: "Không đi!"

"Người? ! Người tuổi trẻ, không muốn cậy tài khinh người, chỗ này mũi cách ai cũng có thể chuyển. Người cũng không có người tự nhận trọng yếu như vậy!"

"Huống chi không có lãnh đạo ủng hộ, người chính là Thiên bản lãnh lớn cũng không được! Tự thu xếp ổn thỏa!"

Vương Tâm Nho ngực một hồi khô nóng, một cơn lửa giận đột nhiên giữa bốc lên, cái này Lưu Nhất Minh tự nhiệm chức Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO tới nay, đối với hắn phòng thí nghiệm này Phó Chủ Nhiệm một mực yêu thái độ đi, không có ý tôn kính chút nào, lại tăng thêm phía sau chất nhi Trần Mạnh Thu chuyện, đối với Lưu Nhất Minh tác phong điệu bộ, thí nghiệm tiến trình bên trong, tùy ý sửa đổi tham số, dựa vào lửa gắt, dựa vào cảm giác không có chút nào khoa học thông thường bải cỏ hoang tác phong, trong đầu khinh bỉ.

Hôm nay chỉ mời, cũng bắt quá là ở phía trên trước mặt lãnh đạo cho lên vào mắt thuốc thôi, hôm nay Ngưng Đan ngày, chính là người xui xẻo ngày, lại xem ai có thể cười đến cuối cùng.

Kết Đan phòng công tác nhân viên cũng không kinh ngạc nhìn giằng co hai người, mỗi cái tính nhược Hàn Thiên.

Lưu Nhất Minh hơi nghiêng đầu, đối với hắn cảnh cáo không thêm để ý chút nào, tràn đầy không có ở đây tâm phun ra một chữ.

"Cút!"

"Người? !" Cái này một cái "Lộn" chữ cũng làm Vương Tâm Nho khí phá hư, sắc mặt trong nháy mắt xanh mét, lấy tay run rẩy chỉ Lưu Nhất Minh.

Tuy nhiên đã sớm biết Lưu Nhất Minh cao ngạo tự ngạo, không gần phạm nhân, nhưng cũng không nghĩ tới là thô bỉ như thế một người, oán hận phát ông tay áo một cái, nổi giận đùng đùng, xoay người rời đi.

"Phốc" Kết Đan phòng trong góc vang lên một tiếng nữ hài tiếng cười, nhất thời theo đốt bầu không khí như vậy, "Ha ha" một trận cười điên cuồng âm thanh, ở trong phòng thí nghiệm vang lên.

Đứng trong hành lang, cách pha lê xem một hàng những người lãnh đạo cũng không kinh ngạc nhìn một màn này. Đột nhiên giữa, Vương Tâm Nho Phó Chủ Nhiệm đã đi ra, trên mặt vẻ giận tại bước ra phòng thí nghiệm cửa đến đã lặng lẽ không thấy, thay một bộ vẻ mặt vui cười.

"Vương chủ nhiệm, mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Thí nghiệm độ tiến triển có vấn đề sao?"

Bởi vì mỗi cái đoạn phòng thí nghiệm đều là áp dụng cách âm tài liệu kiến trúc xây, cách pha lê có thể nhìn thấy bên trong mỗi cái mặt người bộ vẻ mặt, lại không nghe được bên trong đối thoại.

"Ồ! Không có gì, đây không phải là đến sau cùng ra kết liễu thời điểm nha! Ta muốn mời chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO cho chư vị lãnh đạo giới thiệu một chút, ai ngờ. . . Ha ha!"

"Người tuổi trẻ nha! Phần lớn cậy tài khinh người, không đem chúng ta những lão gia hỏa này coi ra gì."

Vương Tâm Nho rõ ràng cho thấy tự giễu giọng, ai có thể đều không ngốc, nghe ra hắn trong lời nói ý tứ, Đặng Lão không vui liếc hắn một cái, cái này kéo cừu hận sao? Cái này Vương phó chủ nhiệm cũng sẽ không sự tình, hôm nay là ngày gì, trọng yếu đường nào, người không giúp được gì, không muốn làm loạn liền có thể.

Bình tĩnh mà xem xét, nhắc tới Vương Tâm Nho nghề này Chính nghiệp vụ năng lực ngược lại không tệ, lớn như vậy một cái phòng thí nghiệm, từ xây bắt đầu đến thành công đầu nhập vận doanh, bỏ ra không ít tâm huyết, trong phòng thí nghiệm bên trên trăm người, mỗi người phúc lợi đãi ngộ, phòng ở chữa bệnh, Ăn uống kéo tán chờ một chút các hạng sự vụ, quản lý ngay ngắn rõ ràng, duy chỉ có tâm cơ quá sâu, đối với quan vị quyền lợi mặt mũi thấy qua trọng.

Những người lãnh đạo thấy Vương Tâm Nho mà nói cũng không khê cau mày, quốc phòng khoa công việc ủy Triệu chủ nhiệm khoe mắt nhỏ không thể thấy lóe lên xuống một cái, hắn chính là biết rõ lần trước phòng thí nghiệm tiết lộ bí mật sự tình, cái...kia bị bắt đi Trần Mạnh Thu nghe nói cùng Vương Tâm Nho là quan hệ thân thích.

"Theo ta nói nha! Thiên hạ này có bản lãnh người, ít nhiều đều có chút ít tính khí, tính cách phương diện đều có chút cổ quái, đây cũng không tính cái gì!"

Đặng Lão giảng hòa nói, Vương Tâm Nho cũng theo Đặng Lão mà nói, cười nói. "Đặng chủ nhiệm nói không tệ! Đối với chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO bản lĩnh nhưng là nhất tuyệt nha!"

"Ồ? ! Làm sao cái tuyệt Pháp?"

Người khác hiếu kỳ nhìn về phía Vương Tâm Nho, chờ hắn kể lể nói tiếp.

"Chúng ta phòng thí nghiệm toàn bộ đoạn tình chế, trong phạm vi dung hợp, chia lìa, đến trước mắt hỗn hợp Ngưng Đan, sở hữu kỹ thuật tiêu chuẩn cùng tất cả tham số thiết lập tất cả đều là chúng ta Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO một tay giải quyết!"

"ừ! Cái này không tệ lắm! Nói rõ là một nhân tài, cũng nói phía trên quyết định biện pháp là anh minh."

Những người lãnh đạo cười nói, Vương Tâm Nho không có hảo ý đi theo già già cười hai tiếng, nói tiếp: "Ta nói một tay giải quyết, chỉ là Lưu giáo sư

toàn bộ hành trình dùng bàn tay chạm cảm ứng, thuận miệng liền quyết định sở hữu kỹ thuật tham số."

"Thoảng cái tiết kiệm cần số lớn thí nghiệm về sau, mới có thể hạch định tham số chi tiêu, hiệu suất thấp phần cao, rất lợi hại có thể làm!"

"Hi! Cái gì? !"

Mọi người lúc này mới nghe hiểu, hóa ra là như vậy cái một tay giải quyết, người đại gia, đây không phải là trò đùa sao?

"Chuyện này. . . Vương phó chủ nhiệm, người nói đều là thật sao?"

"Ngạch! Thiên chân vạn xác, chúng ta mỗi một phòng thí nghiệm đều có theo dõi, toàn bộ hành trình ghi hình thu âm!"

Vương Tâm Nho thẳng thắn nói, không nhìn thấy Đặng Lão mặt thôi kinh biến đến mức xanh mét.

* Cảm ơn "blackswan" đã đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 281: Ai Nói Thất Bại

"Đặng chủ nhiệm, Vương phó chủ nhiệm nói đều là thật sao?"

"Cái này. . ."

Đặng chủ nhiệm về mặt gương mặt, chính trong lòng sắp xếp ngôn ngữ đang lúc, liền nghe được leo đến pha lê bên trên xem Tàn Hồng An Trung Tướng cười nói: "Cái này tính là gì? Chúng ta không hiểu chuyện đi nhiều, không cần biết phương pháp gì, chỉ cần hôm nay thí nghiệm thành công, hắc cũng là đại công thần!"

"Và lại nói, "Bồi Nguyên Đan" nhờ tay hắc, so với hắc trong phòng thí nghiệm bất cứ người nào đều biết nên như thế nào luyện đan! Trừ hắc, thiên hạ này, còn có thể có người thứ hai đảm đương nhiệm vụ này sao?"

Tàn Hồng An phen này đạo lý nói ra, đoàn người thấy có người gạt đầu, cũng có người xem thường.

"Lời tuy như thế, nhưng hôm nay đã là 21 thế kỷ, cần phải lấy khoa học phương pháp nghiên cứu cho thỏa đáng!"

"Huống chi, phòng thí nghiệm tự đầu nhập vận hành tới nay, mỗi ngày tiêu phí mấy triệu nguyên, đủ loại dược liệu trân quý hao phí vô số, thật sự lỗ nặng không được!"

Tàn Hồng An nhướn mày một cái, sớm tối giữa, vậy lấy rõ ràng như thế nào tình trạng.

Nghĩ đến phòng thí nghiệm người lần Lưu Nhất Minh còn trẻ, vừa vô học vấn, lại không có tư lịch, toàn dựa vào Đặng Lão một người trạm xe ủng hộ, mỗi ngày bận rộn làm thí nghiệm không nói, còn muốn đối diện với mấy cái này người lời nói châm chọc, nội tâm không cam lòng, lúc này mở miệng nói: "Bây giờ cạnh tranh cái gì? Một hồi kết quả là đi ra, cho dù là hôm nay thất bại, cũng không có gì, y theo hắc cho quốc gia làm ra cống hiến, hừ hừ!"

Nói tới chỗ này, Tàn Hồng An tự giác có chút lờ lờ, liền ngậm miệng không nói, nói cho cùng có một số việc, hiện nay còn giới hạn tại tầng rất ít người biết được, sợ rằng vạch trần kỳ hạn phải chờ tới trăm năm sau. Đến lúc đó, ta Hoa Hạ đã sớm đứng ở trên đỉnh thế giới đi!

Mọi người thấy Tàn Hồng An mà nói, không người xuất hiện ở nói tranh cãi, Vương Tâm Nho sắc mặt gương mặt ngưng, lui ở một bên, chẳng qua là trong mắt ngậm chút về châm chọc, thâm nghĩ trong lòng, Lưu Nhất Minh, giả thần giả quỷ, lừa bịp ngày 7-1 âm lịch một dạng nên kết thúc, chờ một chút luyện ra một tổ Độc Đan đi ra, ta ngược lại muốn nhìn một chút ai tới bảo người?

Không nói bọn họ những thứ này lãnh đạo chú ý, liền nói hắc phòng thí nghiệm người phụ trách cũng không kèm chế được, thật sớm giao phó một ít chuyện, cứ tới đây xem.

Đoạn trước phòng thí nghiệm Trương Mạt Ly giáo sư một thân màu trắng thí nghiệm đồng phục làm việc, hai tay cầm ở thí nghiệm phục phía trước trong túi, cùng các đồng nghiệp đồng thời vây ở thông minh pha lê phía trước, không chớp mắt đuổi theo bên trong Lưu Nhất Minh cao ngất thân ảnh.

Sau lưng lơ đãng nhớ tới mấy cái tiếng trầm trầm tiếng nghị luận, nữ có nam có, vừa già lại thiếu.

"Người nói, hôm nay có thể thành công sao?"

"Sợ là treo, người gặp qua toàn bộ hành trình dựa vào lừa gạt, dựa vào cảm giác thí nghiệm sao?"

"Ha ha! Sinh hoạt lâu trông thấy ngược lại ca là khai nhãn giới, đi theo Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO làm thí nghiệm, người sẽ hoài nghi mình có phải hay không bên trên giả Đại Học."

"Ha ha! Anh ta à! Ta đều đã hoài nghi nhân sinh."

"Ta nói các người nhỏ tiếng một chút, không sợ Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO cho người mặc giày nhỏ!"

"Sợ cọng lông, sau ngày hôm nay, hẳn có thể hay không tiếp tục tại phòng thí nghiệm còn hai nói sao!"

"Không tệ! Liên tài nghệ này, nếu có thể luyện đan thành công, ta Chung Lượng đầu lĩnh vėjo xuống, cho hẳn làm cầu để đá!"

...

Mọi người chính đang bàn luận đang lúc, Đột một người mặc thí nghiệm phục, thân hình cao lớn, cường tráng vô cùng công tác nhân viên đẩy hai chiếc đẩy xe tiến vào phòng thí nghiệm.

Lưu Nhất Minh quay đầu nhìn lại, nhận thức, lại là Phan Đại Vĩ dẫn Chân Vũ chiến đội người tự mình áp tải.

"Huấn luyện viên!" Phan Đại Vĩ vừa nói liền muốn chào quân lễ, Lưu Nhất Minh lập tức lên tiếng chặn lại nói: "Đây không phải là khu vực, không phải làm lễ!"

Nguyên lai Lưu Nhất Minh ban đầu nói qua, luyện chế viên thuốc này, trừ đi Đan Phương bên trên liệt kê được tải ra, có... khác một vật thị phi tăng thêm không thể, đó chính là vạn vật khí ngưng kết mà thành linh khí Thủy, không tăng thêm vật này, tác vô pháp Ngưng Đan thành công.

Mà linh khí này Thủy trừ Kim gia biệt thự thành lập siêu cấp Tự Linh Trận có thể sản xuất ra, hẳn mỗi cái Trường Sinh Đạo Quan Trung Tiểu Hình Tự Linh Trận chỉ có thể miễn cưỡng ngưng tụ thành linh khí vụ, lại vô pháp.

Siêu cấp trong Tự Linh trận tự nhiên có thể nhẹ nhàng thoát mái ngưng kết ra Linh Dịch đi ra, bất quá Lưu Nhất Minh có giao phó, áp dụng 1-1 vạn tỷ lệ, Đoái Thủy bán cho phòng thí nghiệm. Liên cái này theo Lưu Nhất Minh từng nói, cũng là giá trị liên thành, vì thế, phía trên vì thận trọng lý do, cố ý phái ra Chân Vũ chiến đội áp vạn trả Thủ Đô.

Kết Đan phòng Lưu Nhất Minh để ý quan sát lúc này thuốc nước đã mơ hồ có hồng quang tràn ra, tinh tế nghe, trong không khí vị đạo, có một cổ cú bình tĩnh thoang thoảng đi ra, tâm trạng rõ ràng, lúc này lên tiếng nói: "Thêm nhiệt độ cao độ! Nhanh!"

Đã sớm đợi lệnh công tác nhân viên ngay sau đó truyền vào chỉ thị, đề cao nhiệt độ, thuốc nước lăn lộn, hồng quang càng tăng lên.

"Cũng là lúc này, đầu nhập Linh Thủy!"

Đã sớm bị bày ra tốt Linh Thủy vật chứa chậm rãi nghiêng đổ, như mây như khói, sênh sênh như sữa bò như vậy linh khí Thủy đổ xuống mà ra, xông vào sôi trào thuốc nước bên trong, nhất thời theo vỡ tổ tựa như.

"Ừng ục ừng ục" một hồi nước tung tóe, Long Xà đồng dạng đầu sóng liên tiếp, đánh phía trước đặc chế bên trong dung khí vách tường mơ hồ vang lên tiếng sấm nổ tiếng.

Tất cả mọi người đều bình khí liễm âm thanh, lo lắng đề phòng nhìn, trong hành lang, trong phòng thí nghiệm, chỉ có Lưu Nhất Minh tại phát tài khoản chỉ thị.

Đột nhiên, nguyên bản lăn lộn đột sóng trong lúc bất chợt chìm chìm đi xuống, thuốc nước tỏ rõ hiện lên vô số mảnh nhỏ vòng xoáy nhỏ, có Tử Khí không ngừng tràn ra. Theo thời gian đưa đẩy, vòng xoáy dần dần biến mất không thấy, một hồi dị hương xông vào mũi, toàn bộ thuốc nước tỏ rõ xuất hiện một tầng thật dày hắc sắc dơ bẩn.

Kết trong đan thất mặt mọi người đều trở mắt nhìn nhau, có dị hương lẽ ra hẳn là thành công đi! Nhưng nơi này mặt tràn đầy hắc sắc vật chất cũng không giống như là Kết Đan thành công đáng vẻ.

Ở ngoài phòng thí nghiệm mặt, trong hành lang người có thể nghe không thấy bên trong dị hương mùi, chỉ thấy từ từ nhất đại vật chứa hắc sắc vật chất, tỏa ra sợi luồng khói xanh.

"Phốc! Ta liền nói sao! Tài nghệ này nếu có thể luyện đan thành công, ca đầu lĩnh vėjo xuống."

"Không phải đâu! Thật thất bại!"

Trương Mạt Ly một đôi mắt đẹp kinh ngạc nhìn, tự lẩm bầm.

Khoảng cách gần nhất, đối diện vật chứa một hàng những người lãnh đạo, Tần Hồng An siết chặt quyền đầu, từ tâm lý phát sinh một tiếng thờ dài. Đặng Lão ngo ngoáy đôi môi, nghiêm mặt gò má, khóe mắt nếp nhăn lay động.

Phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho khóe môi nhếch lên một nụ cười, hài lòng, thần thái buông lỏng nhất.

"Tiểu tử, hôm nay ngươi liền đánh cho ta chấn động chút ngay!"

Kết trong đan thất, đứng như tùng Phan Đại Vĩ tai thính mắt tinh tự nhiên cũng chú ý tới người chung quanh khác thường, thấp giọng hỏi: "Huấn luyện viên, thật chẳng lẽ thất bại sao?"

Lưu Nhất Minh cười một tiếng, thần thái y như dĩ vãng, như nước thời gian, không có chút rung động nào.

"Ai nói thất bại."

Nói xong, Lưu Nhất Minh nghiêng đầu một cái truyền đạt chỉ thị.

"Hạ xuống vật chứa độ cao!"

Thân thể vừa điều khiển viên vội vàng truyền vào chỉ thị, vừng vàng đứng im tắp khẩu "Xịch" một tiếng văng ra, cánh tay máy kẹp lại đại hình vật chứa, chậm rãi đáp xuống mặt trên bình đài.

Lưu Nhất Minh chậm rãi tiến lên, trắng nõn như ngọc tay vung lên, trong thùng thật đầy trầm tích hắc sắc dơ bẩn "Hô" một tiếng bay ra ngoài.

Bên trong phòng thí nghiệm nhất thời lộ ra một ánh đỏ, chiếu sáng mắt người ngất đi, hương khí càng nồng nặc, cơ hồ khiến bên trong phòng thí nghiệm người không đứng được.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Trở Lại Dự Châu Thành Phố

Kết trong đan thất một ánh đỏ lóng lánh, chiếu lấy người chung quanh cũng không không mở mắt nổi, tiếng kinh hô thành phiên.

"Cái này thành công sao?"

"Không tệ! Thành công."

Lưu Nhất Minh mỉm cười hạ quyết định ngữ, thường ngày trong, mọi người đối với Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO mà nói, ít nhiều gì đều có chút mâu thuẫn, lúc này thấy, giống như Tiên Giới Diệu Âm đồng dạng êm tai, tâm lý giống như uống Joan dịch Ngọc Tương như vậy thoải mái.

Bên trong phòng thí nghiệm một mảnh vui mừng, vỗ tay tương khánh, các nữ sinh ôm nhau, khóc lớn cười to, không phải là ít.

"Thành công, thành công. . ."

Mãnh liệt như vậy bầu không khí tự nhiên lây đến trong hành lang, những người lãnh đạo rối rít vỗ tay, tiếng chúc mừng nổi lên bốn phía.

"Chúc mừng ngươi, Đặng chủ nhiệm."

"Cùng vui cùng vui!"

Đặng chủ nhiệm trên mặt nở hoa, nội tâm thư sướng vô cùng, bận rộn một tháng rốt cuộc giao ra một phần hài lòng đáp quyền.

"Mẹ nhà nó, không thể nào? Cò này bao thật thành công, quá không có trời lý."

"Ta không tin, điều này sao có thể, như vậy cũng không có thể thành công mà nói, chúng ta Ngành học học phương pháp còn có cái gì dùng?"

"Chung Lượng! Người không phải nói Thủ Tịch Kỹ Thuật Quan CTO thành công mà nói, liền đem đầu véo xuống, cho hắn làm cầu để đá sao? Nhanh lên. . ."

"Ha ha!"

Tên là ta Chung Lượng nghiên cứu viên mặt đỏ cổ to, vừa tức vừa hận, ghen thật lâu, phun ra một câu nói.

"Ta còn có thí nghiệm không có làm!"

Xoay người ảo não liền đi, để lại đầy mặt đất cười vang.

Phòng thí nghiệm Phó Chủ Nhiệm Vương Tâm Nho biểu hiện trên mặt khóe phải nói rất khó coi, phun ra tót mấy hơi thở sau, mới thu liễm lại thất lạc tâm tình, theo đuổi Hi Dương Dương những người lãnh đạo đi vào bên trong phòng thí nghiệm, tổ kỹ thuật lúc này đã bắt đầu nghiệm thu.

Không lâu sau, sở hữu chỉ tiêu trị số liền hiện ra, một đường lục sắc, hiện ra cao phẩm chất đan dược dấu hiệu.

"Hoàn mỹ! Chúc mừng người Lưu giáo sư, lần đầu liền Ngưng Đan thành công, hơn nữa phẩm chất so với hàng mẫu cao hơn! Cảm ơn người!"

"Lưu giáo sư khổ cực, ta đại biểu quân đội cảm tạ người vì quốc phòng kiến thiết làm ra cống hiến to lớn!"

Nhất thời khen vô số, Lưu Nhất Minh hồ hững, lạnh nhạt tiếp nhận, vẫn là bộ kia như nước thời gian, không có chút rung động nào đáng vẽ. Phảng phất xuất trần chi Lan Quế, tự nhiên lưu danh, không cần hắn người gây cảnh Dương Danh.

Sau đó, không bao lâu Hoa Hạ Trung Khoa Viện đề danh Lưu Nhất Minh vì Trung Khoa Viện Viện Sĩ, hơn nữa đã quyết định tại năm cử hành quốc gia tối cao khoa học kỹ thuật phần thưởng bên trên, đề danh Lưu Nhất Minh vào vòng.

Những thứ này hư danh nhi, Lưu Nhất Minh không thêm để ý chút nào, cũng không có tiếp nhận giấy chứng nhận cùng tiền thưởng, đây đều là nói sau.

Lại phòng thí nghiệm sự tình về sau, Lưu Nhất Minh lặng lẽ rời đi, không có gì cáo biệt hội, cũng không có để lại đôi câu vài lời khích lệ mà nói, lặng yên không một tiếng động liền đi.

Lưu Nhất Minh đối với phòng thí nghiệm người mà nói, đã trở thành một cái truyền kỳ, Yên Đại này tòa số 16 biệt thự kể từ lúc đó, tại cũng không có ai vào ở, đã được Yên Đại liệt vào một nơi lịch sử di sản, có người chuyên quét dọn, hết thấy đồ dùng trong nhà trần thiết, đều là Lưu Nhất Minh vào ở một thời trang một dạng.

Trương Mạt Ly mỗi ngày đi làm cũng sẽ đi bộ đi qua nơi đó, nhìn thấy này càng ngày càng xanh um hoa cỏ cây cối, trong đầu sẽ hiện lên kia cái mê một dạng nam tử.

...

Dự Châu thành phố, Kim gia biệt thự, theo siêu cấp Tự Linh Trận các cấp liên đường theo thứ tự xây xong, từ Hoa Hạ các nơi tụ hợp đến linh khí càng ngày hết bệnh hơn bồi bổ Kim gia biệt thự giống như thế gian như Tiên cảnh, cả ngày trong, linh vụ lượn lờ, nghe thấy Điều Minh hạc lệ tiếng, mùi người Kỳ Hoa Thụy Thảo hương thơm, mắt nhìn chọc trời Cự Mộc chi tráng lệ, tuy là Thế Ngoại Đào Nguyên cảnh cũng kém hơn.

Vòng ngoài Đế Hồ Tây Vương Phủ khu biệt thự lần trước Đại Chiến Chi Trung, bị tổn thương rất nhiều, không ít người cũng đã dọn đi, Kim gia tại bồi thường một số tiền lớn về sau, dứt khoát đem theo sát Kim gia vòng ngoài, ước chiếm Đế Hồ Tây Vương Phủ 1 phần 3 chỗ mua dưới.

Tiến một bước mở rộng Kim Phúc phạm vi biệt thự, Lưu Nhất Minh lúc trở về, nơi đây chính đang khí thế ngất trời phá bỏ và dời đi, một cái nhà tòa Âu thức kiến trúc, liền tiếp ngã than, tại phá vì đất bằng phẳng.

Phía chính phủ không ngăn cản không nói, Xã Khu cán bộ còn phái ra nhân lực tổ chức phối hợp, trợ giúp duy trì trật tự.

Lão gia tử thân thể càng khang kiện, tinh thần đầu mười phần, nhìn thấy tôn tử trở lại hết sức cao hứng, buổi trưa thời điểm còn uống vài chén tửu, sau giờ Ngọ ánh sáng mặt trời âm áp chiếu xuống, trong phòng hoa, lão gia tử nằm ở trên ghế mây gọi lên tiếng ngáy, thần thái rất là an tường, có hạ nhân vội vàng tới lấy ra nhung thảm đắp trên người.

Phía sau biệt thự công xưởng bên trong, Huyền Ngư Tử môn hạ đệ tử chính đang ngày đêm luân phiên ngã mình khắc Trần Văn phù lục. Cách công xưởng không xa Tiểu Phượng Hoàng xây dựng bên dưới nhà gỗ, Tiểu Phượng Hoàng vui sướng phi phác tới, "Chiếm chiếm" kêu to, thần thái thập phần vui sướng.

Lưu Nhất Minh một chút cảm ứng, cũng biết Tiểu Phượng Hoàng bây giờ đã bước vào Luyện Khí cấp năm, ở thượng giới cái tốc độ này cũng không tính là cái gì, có thể trên địa cầu, xác thực có thể coi là là thần tốc, khả năng điều thủ một loại động vật so với vạn vật dài nhân loại mà nói, mặc dù ít không ít linh trí, nhưng lại nhiều chất phác bên bỉ, cũng không có ai loại nhiều như vậy tình dục tham niệm, tu luyện, hiện đối với mà nói nhanh hơn chút ít.

Chẳng qua là đến phía sau, nếu muốn đột phá bản thể thể xác trời buộc, độ khó khăn nhưng so với nhân loại phần lớn, đây cũng là Tạo Vật thăng bằng duyên cớ.

Cũng không chơi đùa một phen về sau, Lưu Nhất Minh lái xe qua xưởng ép dầu ngô hẻm, cách xa xưa, liền trông thấy xưởng ép dầu ngô hẻm bầu trời

che khuất bầu trời cao lớn cây cối, cùng quần quanh cây thế tráng kiện Dây leo, không khỏi khẽ mỉm cười, nghĩ đến cảnh tượng này sợ là để cho lão mục thế giới quan cũng phá vỡ.

Khả xảo Lâm Giai Di đã ở đây, lúc này chính phụng bồi lão mục dưới tàng cây nói chuyện.

"Mẹ, ta nghe Nhất Minh nói, này biến hóa chẳng mấy chốc sẽ kết thúc, mấy ngày nữa hẳn thì trở lại."

Vương Tú Cẩm thấy ừ một tiếng, khoe mắt cười chum chím, vẻ mặt hài lòng nụ cười nhìn tương lai con dâu.

"Hắn nha cũng là mù vội vàng, gây nhiều tiền như vậy làm gì! Theo ta nghĩ nha, hai người các ngươi cái vội vàng đem kết hôn mới là nghiêm túc!"

Lưu Nhất Minh qua Thủ Đô trước khi, nói với Vương Tú Cẩm từ là qua bên kia mở chi nhánh, dự trừ cần hơn một tháng thời gian. Trước mặt Lâm Giai Di thấy mặt hiện lên hai đóa hoa đào, hơi có chút ngượng ngừng nói: "Mẹ, không cần gấp như vậy đi!"

"Làm sao không gấp, ta bây giờ liền mong đợi các ngươi sớm một chút kết hôn sinh con. . ."

"Ha ha! Cũng là theo ta ca kết hôn đi! Ta sớm muốn ăn bánh kẹo cưới". Từ trên lầu đi xuống Vương Tiểu Khả Chim Sơn Ca một dạng một đường toát ra trên ghẹo nói.

"Ồ! Ca ngươi trở lại!"

Vương Tiểu Khả kinh hỉ ngẩng đầu lên, nhìn đứng ở cửa, đứng lặng hồi lâu tại trong bụi hoa Lưu Nhất Minh.

Lâm Giai Di "Đằng" xuống một cái đứng lên, một đôi mắt đẹp đầy áp vô hạn nhu tình nhìn chăm chú Lưu Nhất Minh, nhẹ nhàng cắn một môi dưới, lại không nói ra lời.

"Ta trở lại!"

Lưu Nhất Minh một chân bước vào cuộc sống mình hơn hai mươi năm nhà, xem thấy mình thân nhất người yêu nhất, bình tĩnh Tâm Hồ dâng lên rung động, nhẹ nhàng hô.

"Còn biết trở lại nha! Vợ của ngươi cũng không trông mòn con mắt."

"À?" Lưu Nhất Minh thấy lão mục trên ghẹo âm thanh, cười khổ không được, lời này lão mục lúc trước có thể không nói ra được, chẳng lẽ là hoàn cảnh biến hóa, bên người xúm lại người cũng thay đổi, đi theo tính tình cũng thay đổi.

"Ha ha!" Vương Tiểu Khả không có tim không có phổi trào cười lên, Lâm Giai Di gò má đỏ hơn, si lấy chân sáng giọng: "Mẹ. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Hoan Nghênh Đi Tới Singapore

Tại gia một hồi lâu nói đùa về sau, Lưu Nhất Minh mới từ lão mục lải nhải bên trong thoát đi đi ra, đáp ứng mau chóng kết hôn, đối với Kim Lâm hai nhà các trưởng bối mà nói, sâu trong nội tâm cũng không hi vọng bọn họ hai cái có thể mau chóng thành hôn.

Nước ta pháp định kết hôn số tuổi là đàn trai kết hôn tuổi tác không được sớm hơn 22 tròn tuổi, nữ không được sớm hơn 20 tròn tuổi, hai người bọn họ hoàn toàn phù hợp yêu cầu.

Chẳng qua là cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng, bên trong xe Lâm Giai Di giống như một con mèo nhỏ tựa như ôn nhu rúc vào Lưu Nhất Minh trong ngực, tham lam hưởng thụ hân ái áp ôm trong ngực, bày tỏ lấy ly biệt biểu tình. Mà Lưu Nhất Minh nào hải lại đang hồi tưởng lấy buổi sáng lão gia tử lời muốn nói tập đoàn ở nước ngoài tổng bộ phát sinh biến cố.

Hiện nay tại khủng hoảng tài chính dưới ảnh hưởng, tổng bộ ở vào Singapore Kim thị ở nước ngoài sản nghiệp tài phú kịch liệt co lại, thêm nữa Singapore cái này phản hoa tiên phong chèn ép dưới, Kim thị ở nước ngoài tổng bộ tình cảnh chật vật, lão gia tử đã có ý đem ở nước ngoài tổng bộ dời đi Hương Cảng, Lưu Nhất Minh cũng tán thành.

Ba ngày sau, Lưu Nhất Minh tại cô cô Kim Vệ Hồng cùng với Tào Văn Bản cùng đi, bao một trận máy bay riêng, bay đi thời buổi rối loạn Singapore.

Phi cơ ngồi phía sau một nhánh chuyên gia tổ cùng một nhánh tài vật tra xét tiểu tổ, toàn bộ là từ Kim thị tập đoàn rút ra quan sát tình Binh cường Tướng.

Trên phi cơ, Lưu Nhất Minh nghe cô cô Kim Vệ Hồng giới thiệu tình báo mới nhất, bây giờ tình thế, tại Hoa Hạ trú Singapore Đại Sứ Quán làm áp lực dưới, Kim thị ở nước ngoài tổng bộ đã giải phong, ngân hàng tài khoản cũng hơn nữa tuyệt tan.

Nhân viên tiền lương đã lục tục bắt đầu phát ra, gây chuyện đám người cũng đã tản đi, nhưng nguy cơ cũng không có giải trừ. Có Bộ Ngoại Giao chuyển phát tới tình báo biểu hiện có thể lực đối nghịch tại hậu trường điều khiển tất cả những thứ này.

Quốc gia tăng diện, có Chính Phủ ra mặt giải quyết, tỷ như tại Singapore đợt thứ hai tra phong Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tư sản đang lúc, Hương Cảng Hải Quan quả quyết xuất thủ, tạm giam Singapore xe vận binh bọc thép cùng trang bị, cuối cùng khiến cho Singapore cúi đầu nhượng bộ.

Phi cơ vững vàng trượt đi tại trên đường đua, không bao lâu liền đứng vững lại, Lưu Nhất Minh cùng Kim Vệ Hồng ở trước mặt trước tiên đi xuống cầu thang bên sườn tàu, đối diện cũng là hơi nóng ào ào, viêm nhiệt vô cùng, phía sau hai cái từ tài vật tiểu tổ cùng chuyên gia tiểu tổ đều dùng tay che tại chân mày, nổi đuôi mà ra.

Lúc này Hoa Hạ Bắc Phương đã tiến vào cuối mùa thu, khí trời lạnh lùng, Singapore bởi vì chỗ Đông Nam Á, là một cái nhiệt đới quốc gia, bốn mùa đều chỉ có mùa hè, địa phương nhiệt độ hơn ba mươi độ.

Đứng ở dưới thái dương mọi người xuống về sau, không xuất hiện một hồi đã là mồ hôi đầm đìa.

Lưu Nhất Minh sau khi đứng vững, nhìn trống rỗng mặt đất, trong lòng thoáng qua một tia khói mù, bên người Kim Vệ Hồng cau mày, không vui nhìn đồng hồ đeo tay một cái, né người hỏi bên người trợ lý Trương Thiển.

"Chuyện gì xảy ra? Chúng ta hành trình không phải là đã sớm thông báo Tổng tổng sao?"

"Đứng nha! Hai ngày trước đã thông báo Tổng tổng thư ký Lý tiểu thư."

Tiểu Trợ Lý một con mồ hôi, gấp đến độ mặt đẹp đỏ bừng, vội vàng lấy điện thoại di động ra liên hệ. Một phen liên hệ về sau, Trương Thiển cẩn thận từng li từng tí, thấp giọng nói: "Lý thư ký nói Tổng tổng tạm thời có họp đã phải xe tới, chắc còn ở trên đường."

"Hừ! Tốt lớn kiêu ngạo, cái này Tổng Trạch Khải xem ra là cánh cứng rắn, hần cũng không suy nghĩ một chút ban đầu lưu lạc đầu đường thời điểm..."

Kim Vệ Hồng nội tâm tức giận bất bình, tại Lưu Nhất Minh bên người phát tiết nói.

"Cô cô, ban đầu chúng ta phải đi giám sát hần tài vật giám đốc, bây giờ như thế nào?"

Lưu Nhất Minh sờ lên cằm, ánh mắt thâm thúy khó lường.

"Năm trước cũng đã bị bệnh không tầm thường, một mực ở bệnh viện an dưỡng! Hần trước đây đã hướng trong nước phát qua cảnh cáo, Tổng Trạch Khải công lấy sau lưng hần có dời đi tiền tài dấu hiệu, chẳng qua là khổ vì không có chứng cứ..."

Năm trước, cũng chính là Kim Thủ Nghiệp xảy ra tai nạn xe cộ thời điểm, chẳng lẽ là khi đó Tổng Trạch Khải đã có dị tâm, muốn tự lập môn hộ sao?

Bây giờ nơi này tình huống thật chính mình biết rất ít, không thể nào phán đoán đến là chuyện gì xảy ra! Nhưng có thể nhất định là, cái này Tổng Trạch Khải đã không đáng tin.

Theo cô cô từng nói, ban đầu phải ra giám sát tài vật giám đốc chung Chí Quốc rất lợi hại cũng sớm đã hướng trong nước cảnh báo, chẳng qua là khi đó Kim Thủ Nghiệp thập phần tín nhiệm Tổng Trạch Khải, một cái không có tin, hoặc là Kim Thủ Nghiệp tự cấp Tổng Trạch Khải sửa lại thời cơ, nhưng theo Kim Thủ Nghiệp đột nhiên qua đời, hết thấy đều thành bí ẩn.

Kim Thủ Nghiệp vừa chết, Kim thị tập đoàn giống như cao ốc Trụ ngã, lão đảo muốn ngã, lão gia tử bị thương vạn phần, thương tâm quá độ, kéo trì hoãn kéo dài, vẫn không có cơ hội lý sẽ ở đây.

Ngay tại đoàn người chờ đợi không kịp, ý muốn đi ra ngoài gọi xe đang lúc, một hàng Audi, xe Mercedes đội chậm rãi lái đến.

Singapore là một thành phố quốc gia, nguyện ý vì Sư Thành, trung ương thương vụ khu, thường xuyên có thể thấy ven đường màu trắng Thạch Sư pho tượng.

Cao lớn hiện lên ánh sáng mặt trời một cái nhà 30 Tầng kiến trúc thành linh xuất hiện ở đoàn xe trước mặt, sớm đã có trợ lý tới lái xe môn. Lưu Nhất Minh cùng Kim Vệ Hồng xuống xe nhìn một cái, đứng trước mặt chỉ là trước đài một tên nữ tiếp đãi, phía sau chính là Đồng Tử, bảo an.

Không có hoa tươi, không có tiếng vỗ tay, hiện trường một cái có thân phận cao quý cũng không có, lạnh tanh như thế, để cho Kim Vệ Hồng cùng sau lưng thành viên tiểu tổ trợn mắt hốc hốc.

Lưu Nhất Minh hơi hí mắt ra, quét bốn phía một cái, bầu không khí không đúng, mơ hồ có cao thủ biến mất, Lưu Nhất Minh chấp hai tay sau lưng, nhỏ không thể thấy đưa cho bên người Tào Văn Bản một cái ánh mắt, Tào Văn Bản đi theo Lưu Nhất Minh nhiều ngày, tức khắc rõ ràng, làm một cái mặt mờ.

thủ thế, người tùy tùng Triệu Tử đám người nhất thời đề cao cảnh giác.

Đang lúc ấy thì, một hồi "Đằng đằng" tiếng bước chân vang lên, một người mặc Kim thị tập đoàn đồ công sở tịnh lệ nữ từ một đường chạy chậm chào đón.

"Tổng Giám Đốc, giám đốc, hoan nghênh đi tới Singapore. . . ."

Tổng Trạch Khải thư ký Lý tiểu thư cung cung kính kính, nét mặt vui cười nói.

"Được, Tổng Trạch Khải ah gọi hân đi ra!"

Kim Vệ Hồng sắc mặt khó coi, nghiêm nghị cắt đứt Tổng Trạch Khải thư ký Lý tiểu thư không có chút nào dinh dưỡng hoan nghênh từ.

"Tổng giám đốc Tổng, tại phòng họp. . . ."

Lý thư ký bị dọa sợ đến sững sờ, cẩn thận từng li từng tí nói, liền nàng cũng không biết đây là chuyện gì xảy ra, nàng chẳng qua là một nhân vật nhỏ, thậm chí liền quân cờ cũng không bằng.

"Đi trước dẫn đường!"

Lưu Nhất Minh lên tiếng nói, ánh mắt bình tĩnh như nước, nói ra mà nói lại mang theo không thể kháng cự lực lượng.

Lý thư ký vừa gạt đầu đáp ứng, một bên đưa ra thon dài cánh tay, ở trước mặt dẫn đường.

Đoàn người trùng trùng điệp điệp xuyên qua đại sảnh, thông qua thang máy thẳng lên nhị tầng 9, tổng bộ phòng họp. Ra cửa thang máy, theo hành lang đi vào bên trong.

Dọc đường khu làm việc bóng người lác đác, đại đa số người cũng không buồn bả ỉu xiu, cho dù là ngẩng đầu nhìn đến bọn họ, cũng là lười biếng, không thèm để ý chút nào.

Mặt đất tán loạn lấy giấy vụn cũng không có người thu thập, có thể thấy, bây giờ Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tổng bộ thăm đàm tình huống, cao ốc sụp đổ, nhân tâm thời tán.

Kim Vệ Hồng các loại trong lòng người khó khăn càng thêm cản trở, ép tới trong lòng mọi người trầm trọng vô cùng, ngày xưa huy hoàng vô cùng Kim thị ở nước ngoài tập đoàn làm sao sẽ đến bây giờ cái này tình trạng, đến phát sinh biến cố gì?

Trong nháy mắt, phòng họp đã đến, Lý thư ký đã đẩy cửa gỗ ra, Tào Văn Bản dẫn người dẫn đầu tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 284: Cái Này Một Cái Bấy Rập!

Hào hoa, đại khí bên trong phòng họp không có một bóng người, Tào Văn Bản đi vào nhìn một cái, mi đầu cũng là nhú một cái, Tổng Trạch Khải thư ký Lý tiểu thư không chút hoang mang cười nói: "Tổng tổng chắc còn ở văn phòng, ta đi gọi hân xuống."

"Không cần!"

Lưu Nhất Minh lạnh lùng nói, nghiêng đầu hướng về phía Kim Vệ Hồng nói: "Cô cô, người đi tiếp quản Tài Vụ Bộ, niêm phong cất vào kho sở hữu sách!"

"Được !"

Kim Vệ Hồng vẻ mặt căm giận, dứt khoát lạnh lẽo dẫn mang đến tài vật tra xét tiểu tổ, chạy thẳng tới Tài Vụ Bộ đi. Nếu Tổng Trạch Khải vô lễ như thế, Kim gia cũng không cần phải lưu lại cái gì tình cảm.

"Chúng ta đi Tổng Giám Đốc văn phòng!"

Người sau lưng cũng không hề vuốt càm, Tào Văn Bản đẩy một cái sừng sờ Lý thư ký, nằng: "Đẫn đường! Qua Tổng tổng văn phòng!"

Tiểu thư ký vô tri vô giác, kinh nghi bất định, ngày hôm qua Tổng tổng còn phân phó làm tốt tất cả tiếp đãi công tác, sáng hôm nay Tổng tổng chẳng qua là lộ phía dưới về sau, liền cũng không gặp lại bóng người, chỉ là vừa mới điện thoại giao phó chính mình đem người dẫn qua phòng họp liền có thể.

Tài Vụ Bộ Môn trước, Kim Vệ Hồng nâng lên một chân "Loảng xoảng" một tiếng đá văng cửa gỗ, bên trong tài vật nhân viên sợ bắn lên, ngẩng đầu lên kinh ngạc nhìn những thứ này người xâm nhập.

"Là ta Kim thị tập đoàn tổng bộ Tài Vụ Bộ giám đốc Kim Vệ Hồng, từ giờ trở đi, nơi này do ta tiếp quản, tất cả mọi người ngừng tay đầu công tác, không có ta cho phép, không cho rời đi, không cho gọi điện thoại."

Nói xong, Kim Vệ Hồng tay vung lên, phía sau thẩm tra tiểu tổ lập tức lên, tra phong hồ sơ trưởng bốn, muốn quỹ bảo hiểm chia khóa cùng mật mã, phong cầm sở hữu đồ bộ tài vật phần mềm tài khoản.

"NO. . . NO. . . What happened?"

Tài Vụ Thất người cơ hồ toàn bộ là Singapore người Hoa, đáng tiếc bây giờ đã không có mấy người có thể thuần thực dùng tiếng Trung nói chuyện, sở hữu qua lại văn thư, sổ sách chờ một chút đều là dùng tiếng Anh viết.

Bọn họ không có nghe biết Kim Vệ Hồng mà nói, nhìn người trung niên này phụ nữ vênh mặt hất hàm sai khiến đáng vẻ, kinh ngạc vạn phần.

Có biết tiếng Trung đem Kim Vệ Hồng mà nói phiên dịch tới, trong phòng người thoáng chốc nghe hiểu, mỗi cái cảm như hén, trừ đứng ở một bên.

Một bên khác, đi nhanh đến Tổng Giám Đốc cửa phòng làm việc Lý thư ký dồn dập gõ cửa, một vừa mở miệng nói: "Tổng tổng, Hoa Hạ tổng bộ. . . ."

Mà nói vẫn chưa xong, Tào Văn Bản đã sớm không nhịn được, một chân đá văng cửa phòng làm việc, xông vào.

Rộng rãi văn phòng, đối diện cũng là cự đại rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh, đối diện Singapore bích thủy trời xanh, ánh sáng mặt trời nghiêng bắn vào, cảnh sắc xác thực rất phi phàm.

Dài đến 3m sáu trân quý gỗ lim ban đài, Âu thức ghế sa lon bằng da thật cúi đầu ngồi một người, đưa lưng về phía xông tới Lưu Nhất Minh đoàn người.

"Tổng tổng. . . ."

Lý thư ký cẩn thận từng li từng tí hỏi nhỏ, đáng tiếc không có trả lời, Lưu Nhất Minh liếc một cái, mi đầu không khỏi nhui lại.

Tiểu thư ký cất bước vòng qua Ông chủ đài, nhẹ nhàng bắt được Tổng Trạch Khải vai cạnh, lộn lại nhìn lên, lập tức hét lên một tiếng, người lệch một cái rớt ở đất tiền vô cùng trên nệm.

"Hi!"

Chỉ thấy lão bản trên ghế một người trung niên hai mắt vô thần, mi tâm một cái hắc sắc động khẩu, xi xào xông ra huyết dịch đã đông đặc phoi bày màu nâu đen, xem ra thời gian chết ít nhất siêu (vượt qua) qua một giờ.

Đang lúc ấy thì, bên ngoài truyền tới một hồi dồn dập còi báo động, vô số Xe cảnh sát chen chúc tới, đèn báo hiệu chọt lóe, "Vượt vượt" đại lượng Đặc Công từ trong xe nhảy xuống, xách Súng tiểu liên liên hướng trên lầu xông.

Đường phố xa xa đã được bày chướng ngại vật trên đường, nhóm lớn vây xem người đi đường hiếu kỳ đang đề phòng tuyến vòng ngoài quan điểm, từ đầu đến cuối không quá mấy phút, cảnh sát liền bao vây Kim thị tập đoàn tổng bộ cao ốc.

Trước mặt có ánh đèn lóe lên, Tào Văn Bản giương mắt nhìn lên, trên lầu chót mơ hồ dư sức, đã có tay bắn tia chạy, làm chiến thuật né tránh động tác, Súng ngắm bắn xe tăng đen ngòm hòng súng hướng về phía nơi này.

Lưu Nhất Minh ngẩng đầu lên, trong mắt lóe ra một đạo hàn quang, chắp tay sau lưng đứng ở rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh trước, trầm nghĩ trong lòng thật độc ác kẻ sách, cái này cục xem ra là bố trí xong lâu, nên làm như thế nào?

Nếu là vũ lực kháng cự, chính mình lập tức trở thành toàn bộ Singapore địch nhân, Kim thị ở nước ngoài tập đoàn lập tức hội bị mất toàn bộ tài sản, ta đây mà không sợ, dù là diệt bọn họ toàn bộ quân đội cùng Chính Phủ thủ lĩnh, có thể cô cô các nàng làm sao bây giờ?

Nhưng nếu là không phản kháng, tùy ý bọn họ bắt đi đã biết những người này, cũng không được, cái này nếu là đã thiết lập tốt cục, tự nhiên sẽ có hậu tiếp theo thủ đoạn. Khi đó, Quyền chủ động liền trong tay người ta, là đen là trắng, toàn bộ do người ta nói tính toán!

"Chúng ta mắc lừa, đây là một cái bẫy rập! Công tử, làm sao bây giờ?"

Tào Văn Bản cũng là trong nháy mắt liền biết, đây chính là làm người chế tạo bẫy rập, bằng không cảnh sát không thể nào đến như vậy nhanh, hiển nhiên là đã sớm bốn phía mai phục tốt sẽ chờ chúng ta một con chui vào.

Tào Văn Bản trong mắt lóe lên chút lo lắng, hấn đến không lo lắng Lưu Nhất Minh an nguy, bằng vào hấn thân thủ, thiên hạ ai có thể cản đắc chủ? Chính

mình mang đến mấy cái huỳnh đệ cũng đừng lo, chẳng qua là hơn hai mươi người chuyên gia tổ còn có Kim Vệ Hồng các loại, một khi giao chiến đứng lên, khó tránh khỏi sẽ làm bị thương cùng bọn họ.

Tất cả mọi người đang nhìn Luru Nhất Minh, chờ hắn dưới quyết định, lúc này sau lưng vang lên tiếng bước chân.

"Nhất Minh, chuyện gì xảy ra? Cảnh sát làm sao tới?"

Chờ đến Kim Vệ Hồng nhìn thấy Tổng Trạch Khải thì thể Thòi đã kinh ngạc đến ngây người, mềm cả người, nghẹn ngào gọi ra.

"Chuyện này. . . Cái này?"

Luru Nhất Minh xoay người lại bắt lại Kim Vệ Hồng cánh tay, trấn định như thường nói: "Cô cô, đây là một cái cục, chúng ta tới Singapore chỉ sợ sẽ là người khác thiết kế xong. Bây giờ lập tức cho ta trú Singapore Đại Sứ Quán Choi Đại Sứ gọi điện thoại!"

"Tào Văn Bản, hết sức trì hoãn rồi cảnh sát, những người khác lập tức tập hợp, đi theo ta đi phòng ngầm dưới đất bãi đỗ xe, sau đó chúng ta đi Đại Sứ Quán!"

"Chỉ cần đến đại sứ quán, chúng ta liền an toàn."

"Đứng!" Tào Văn Bản vừa vịn đáp đáp một tiếng, liền nghe phía ngoài truyền tới một hồi tiếng ồn ào, xen lẫn tiếng Anh tiếng mắng chửi, "FUCK, GO. . . GO. . ."

"Đi theo ta!"

Tào Văn Bản nghiêm ngặt quát một tiếng, sai bước chạy ra Tổng Giám Đốc văn phòng, Triệu Tứ cùng Tiểu Thất đám người lăm le sát khí, hai mắt hưng phấn để lam quang, đi theo liền chạy ra ngoài.

Lúc này, Đội một Singapore Đặc Công đã theo thang máy tiến vào 29 tầng, một bộ phận Đặc Công dùng súng buộc nơi này công tác nhân viên rời đi, nhưng phàm là trước ngực treo giấy hành nghề nhân viên, hơi chút giám định về sau đều bị đuổi xuống, hiển nhiên là mục tiêu hết sức rõ ràng, liền là hướng về phía Hoa Hạ người vừa tới.

Ngoài ra đại bộ phận Đặc Công làm theo hóp lưng lại như mèo, xen kẽ che chõ đi vào trong đột tiền, một gian một gian phòng làm việc phá cửa lục soát, chính vào thời khắc này, Tào Văn Bản dẫn người đến.

"Đứng lại. . . Không được nhúc nhích!"

Một tên Singapore Đặc Công dùng tiếng Anh la lên, số cây súng miệng "Phản phật" một tiếng, hơn nữa hướng về phía đi ra Tào Văn Bản năm người.

Tào Văn Bản hai mắt sắc bén như đao, hít sâu một hơi, một bên chạy băng băng vừa dùng chỉ có chính mình mới nghe được thanh âm gầm nhẹ nói: "Huyền Thiên Tâm Pháp, Chân Vũ Biến Thể!"

"Lộc cộc . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 285: Hôm Nay Nhất Định Phải Giết Ra Khỏi Trùng Vây

Trong hành lang nổ như vậy tiếng súng để cho nghe lệnh chạy tới chuyên gia tổ thành viên sợ hết hồn hết vía, mỗi cái vẻ mặt kinh hoàng, không hiểu xảy ra chuyện gì? Trong nước thái bình lâu rồi, nơi nào thấy qua bức này tiếng súng như sấm trảng điện, mỗi cái cả kinh lông tơ chột nổi lên, mặt như màu đất.

Bất quá trong chốc lát, Tào Văn Bản bọn họ như mãnh hổ xuống núi như vậy sát tiến Đặc Công trong đội ngũ, nhất thời tiếng kêu thảm thành phiến vang lên, nhưng thấy bóng người lay động, quyền cước phẫn khởi, nhanh như lưu tinh, xen lẫn tiếng súng, lựu đạn nổ âm thanh, vang dội cả tầng lầu.

Phía sau một tên Đặc Công nhìn uyển như thiên thần hạ phàm Tào Văn Bản đám người, con người tròn tròn, từng ngum từng ngum thờ hồn hên, run rẩy vịn tai nghe,

"Tăng viện. . . Thịnh cầu tăng viện. . . Nhanh lên một chút. . ."

Còn chưa có nói xong, liền thấy một vệt bóng đen như mũi tên bắn tới, "Oành" một tiếng vang trầm thấp, cái này Đặc Công kêu thảm đùng sau khi phá thân cửa sổ thủy tinh, bay ra ngoài bảy tám mét nguyên, sau đó giống như điều đứt dây đồng dạng từ nhị tầng 9 rơi xuống.

"A Minh, chúng ta vì sao cái gì không cho cảnh sát nói rõ ràng?"

"Đúng nha! Tổng Giám Đốc, nơi này chính là quốc ngoại, không có khả năng không làm vậy!"

Lưu Nhất Minh một bên dẫn lĩnh mọi người hướng cuối hành lang Tổng Giám Đốc thang máy riêng chạy tới, một bên lớn tiếng nói: "Cô cô, chớ vị, khác ngày thơ, cái này nếu là một cái bẫy, bọn họ liền tuyệt sẽ không nghe chúng ta giải thích, chỉ có tiến vào chúng ta Đại Sứ Quán mới có thể an toàn!"

Thanh âm này có xuyên thấu nhân tâm lực lượng, để cho người không tự chủ được kính phục.

Cộng thêm sau lưng tiếng súng, tiếng nổ, thúc giục trong lòng người phát hoảng! Mọi người cũng không kịp tinh tế suy nghĩ, cục diện hỗn loạn bên trong, nếu như có một người vung cánh tay hô lên, mọi người rất tự nhiên thì sẽ theo làm, huống chi đoàn người bên trong là thuộc Lưu Nhất Minh Địa Vị tối cao, mọi người rất tự nhiên phục tùng hẩn chỉ thị.

Nhưng mà chuyên gia tổ sắp tới hai mươi người, thang máy chờ đầy cũng chỉ có thể ngồi 11 người, cái này liền cần hai lần mới có thể đem chuyên gia tổ người rút lui xong.

"Tổng Giám Đốc, người trước đi!"

Những người này trong lòng mặc dù thập phần sợ hãi, có thể cũng biết sự tình nặng nề, chỉ có Lưu Nhất Minh thoát hiểm, bọn họ mới có thể thoát hiểm, Lưu Nhất Minh nếu như xảy ra chuyện, bọn họ tuyệt đối không có quả ngon để ăn! Còn có một chút, mặc dù bây giờ tâm loạn như ma, có thể vẫn tin tưởng cảnh sát sẽ không đem bọn họ thế nào, thật sự chạy không thoát, đầu hàng cũng là, Singapore cũng là xã hội pháp trị, bọn họ còn có thể thật giết người không được sao?

Có thể cỏi đời này sự tình, một khi dính lú tới quốc gia tầng diện đánh cược, còn muốn ngây thơ qua tin tưởng cái gì pháp luật, liền quá buồn cười.

Lưu Nhất Minh nghe được cũng không khách khí, cùng Kim Vệ Hồng đồng thời tập hợp với một 1 người, trực hạ phòng ngầm dưới đất ba tầng, không cần nghĩ, phía sau địch nhân nếu tính đúng hết thấy, tự nhiên làm tốt vạn toàn chuẩn bị, phòng ngầm dưới đất há có thể không làm phòng bị.

Bởi vậy Lưu Nhất Minh quyết định đi xuống trước, tiêu diệt phía dưới mai phục, cửa thang máy gần đóng lại đang lúc, lên tiếng cho bên ngoài nom nóp lo sợ, về mặt màu đất chuyên gia tổ thành viên.

"Các người chờ chút một chuyến thang máy, nếu như chờ không xuất hiện, hãy cùng Tào Văn Bản bọn họ đồng thời."

"Được. . . Tốt. . ."

Lúc này, đã chiếm cứ Không Chế Thất Singapore Đặc Công nhìn thấy Phòng quan sát hình ảnh về sau, dẫu tay tai nghe, dồn dập hướng phía trên báo cáo: "Phát hiện mục tiêu, lấy số 1 thang máy hướng về phòng ngầm dưới đất đi!"

"Chặt đứt số 1 thang máy cung cấp điện. . ."

"Rõ ràng, đã chặt đứt, bọn họ lơ lửng tại nhị tầng 6. . ."

Đoạn này đối thoại cơ hồ bên trong lầu Đặc Công cũng không thông qua tai nghe nghe được, trừ đi hướng về nhị tầng 9 tầng viện Đặc Công, phía sau Đặc Công tự động hướng nhị tầng 6 nhào tới, thế muốn bắt Lưu Nhất Minh bọn họ.

Làm bên trong thang lầu đèn tắt thời điểm, Lưu Nhất Minh cũng biết bọn họ phát hiện mình, nhưng không thấy chút nào hoảng loạn, trong đêm tối, tay kết kiếm quyết, hướng về phía trên chỉ điểm một chút qua, thang máy kiểu sương phía trên cương tác "Oành" một tiếng đứt gãy.

Thang máy kiểu sương lắc lắc, kiểu sương bên trong nhất thời tiếng kinh hô một mảnh, còn chưa kịp phản ứng đang lúc, kiểu sương "Hô" một tiếng bắt đầu cấp tốc hạ xuống.

"Không! A Minh. . . ." Kim Vệ Hồng một tiếng thê lương thét chói tai, nội tâm bi phần có thể tưởng tượng được, nếu sớm biết rõ chuyện này dữ dội như vậy hiểm, Kim Vệ Hồng dẫu có chết cũng không muốn Lưu Nhất Minh tới, nhưng hôm nay hối hận đã muộn rồi!

"Không việc gì! Mọi người không cần sợ!"

Lưu Nhất Minh bắt được Kim Vệ Hồng cánh tay, một bên lớn tiếng an ủi, một bên cảm ứng cách mặt đất độ cao, cảm ứng được có chừng mười thước lúc, tâm thần nhất động, một đạo Khí Đoàn bỗng dựng sinh ra nâng kiểu sương bộ, tai nghe bên ngoài, "Xèo xèo" kịch liệt tiếng va chạm, tia lửa văng khắp nơi, một cỗ nồng nặc kim loại mùi khói thuốc súng tăn vào miệng mũi.

Mọi người che ngực, vù vù đại thở mạnh, kinh hoàng con người tại cửa thang máy kề hở lóe một cái rồi biến mất hóa tinh dưới rất là rõ ràng.

"Oành" một tiếng chấn động, mọi người trực giác tìm mình đều phải phun ra, loạn tung từng phèo, có mấy cái há mồm "Oa" một tiếng nôn mửa ra ngoài.

Bọn họ những thứ này phàm phu tục tử há từng trải qua như vậy kích thích kinh nghiệm từng trải, cái này so với quá tải xe giường còn muốn kinh hiểm kích thích nhiều.

Lưu Nhất Minh nâng lên một chân đạp bay thang máy hai miếng cửa kim loại, trước mắt nhất thời sáng lên, mọi người còn chưa tới cùng quan sát tình huống bên ngoài, "Lộc cốc" tiếng súng đột nhiên vang lên.

Mọi người "Phản phát" một tiếng, ôm đầu ngồi xổm xuống, động tác nhanh nhẹn mau lẹ.

Lưu Nhất Minh nhìn cũng không nhìn, tiện tay vung lên, chính đang cuồng liệt bắn đánh bay ra ngoài cửa thang máy vài tên Đặc Công ở ngực đột nhiên sụp đổ, kêu thảm ngã bắn ra, rớt xuống đất về sau, không nhúc nhích, đã khí tuyệt thân vong.

Trong phòng điều khiển Đặc Công xuyên thấu qua hình ảnh theo dõi nhìn một màn này về sau, kinh ngạc đến ngây người, trời ơi!

Nếu như nói 29 tầng năm cái cường tráng đại hán là Tarzan, kia thanh tú người tuổi trẻ nhất định chính là trong truyền thuyết Hiệp Khách, tiện tay vung lên, chính mình cũng không đến không tầm thường, cái này bên trong ám khí sao?

Hiển nhiên Lưu Nhất Minh động tác quá nhanh, Cameras căn bản là bắt không xuất hiện.

"Tầng viện. . . Chúng ta cần số lớn tầng viện. . . "Kịp phản ứng về sau Đặc Công nghĩ này trong hướng về phía Microphone hét lớn.

Trên lầu Tào Văn Bản năm người rất nhanh đánh chết đánh tàn phế nhào tới Singapore Đặc Công, từ đầu đến cuối bất quá một phút, có thể nói dứt khoát lạnh lẽo, gió cuốn mây ta.

"Tiểu Thất, người căn ở phía sau, mọi người theo ta đi!"

"Rõ ràng!"

Tiểu Thất hiển nhiên là một bộ vừa vận không có tận hứng đáng về, rung đùi đắc ý, thần thái rất là tự đắc.

Triệu Tứ hăm mộ liếc hẩn một cái, một bên từ chết đi Đặc Công trên thân vỗ lấy súng đạn, vừa nói: "Tiểu Thất, cẩn thận một chút!"

Chờ tại Tổng Giám Đốc thang máy riêng miệng chuyên gia tổ thành viên nhìn một cái thang máy đèn tín hiệu diệt, sau lưng tiếng súng càng thêm kịch liệt, không có chút nào kinh nghiệm chiến trường chuyên gia mỗi cái kêu khổ liên tục, hoảng hốt vô trạng.

"Ai nha, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Nếu không chúng ta đi thang lầu?" Có người không xác định đề nghị, sau đó liền bị đồng ý phủ quyết, đây chính là 29 tầng, nếu như liền bị người thượng hạ chặn một cái, tại chỗ một cái cũng chạy không thoát.

Đúng vào lúc này, hành lang truyền tới một tiếng nổ vang, "Tất cả mọi người đi theo ta phía sau, nhanh! Hôm nay nhất định phải giết ra khỏi trùng vây!"

Tào Văn Bản quai điệu Lưu Nhất Minh điện thoại, hướng về phía lòng người bàng hoàng chuyên gia tổ thành viên rõ ràng to.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 286: Bên trong thiên địa có linh khí, bát hoang lục hợp thống trong lòng

Kim thị ở nước ngoài tập đoàn tổng bộ nhà này 30 tầng nhà cao tầng lúc này đã là khói dày đặc ào ào, ánh lửa ngút trời, trên đường phố vô số xe cộ mới vừa rồi sóng xung kích bên trong bắn ngược giữa không trung, một đường lẫn lộn đập vào, sau cùng hoặc nằm nghiêng, hoặc bốn vòng hướng lên trời nằm ở trên đường phố, người đi đường chạy tứ phía, kêu khóc cả ngày.

Bạch Sur thành toàn bộ trung tâm thương vụ một mảnh hỗn loạn, khắp nơi khói lên, khắp nơi hỏa thiêu, mặt đất hố đạn vô số. Bất luận là cảnh sát hay lại là xa xa xem náo nhiệt thị dân, tất cả ngồi xổm nằm trên mặt đất, hoặc núp ở cây cọ sau, hoặc nằm ở bồn hoa sau, hoặc đứng ở lật qua một bên xe cộ sau, mỗi cái run sợ trong lòng, ngẩng đầu lên xa xa nhìn đứng lặng hồi lâu tại mái nhà người tuổi trẻ kia, bị dọa sợ đến hai cổ run rẩy, run như cây sậy.

"Cái này thiên thần hạ phàm sao? Trời ơi!"

"Cõi đời này thật chẳng lẽ có thần? Quá thật không thể tin. . ."

Bầu trời xa xa bên trong "Vo ve", bay tới hai chiếc hắc ảnh phi cơ trực thăng võ trang, cái này khẩn cấp tăng viện đến, hơn nữa phía sau còn có một cái MC H- 47 "Chi Nô thuận" quân dụng trực thăng vận tải theo tới, bên trong chở đầy 22 tên vũ trang đầy đủ binh lính.

Hắc Ưng phi cơ trực thăng võ trang cùng "Chi Nô thuận" quân dụng trực thăng vận tải toàn bộ Singapore cũng bắt quá mấy chiếc, đơn giá chi phí hơn tám triệu USD, có thể nói có giá trị không nhỏ, cơ tái hòa lực cường đại.

Có thể tại bước vào Tiên Thiên cảnh giới Lưu Nhất Minh trước mặt, lại giống như nhi đồng đồ chơi một dạng buồn cười.

Mới vừa rồi chiếc kia công kích máy bay trực thăng tại Lưu Nhất Minh tiện tay vung lên, liền mất đi sự khống chế, một đầu đâm vào cách đó không xa một tòa cao ốc bán yêu trong, dài đến hơn tám mét người toàn cánh Mái chèo đập thật sâu lún vào pha lê sàn nhà giữa, tuôn ra xăng máy bay chính đang mãnh liệt thiêu đốt, toát ra ào ào khói dày đặc.

Đường phố xa xa bên trên "Ừng ừng" lái qua bảy tám chiếc Tank cùng Xe bọc thép, đó là Singapore quân đội vừa vận mua không xuất hiện ba tháng "Mỹ Châu Báo" 2a4 chủ chiến Tank cùng luân thức bộ binh chiến xa (ifv). Vừa vận tạo thành chiến đấu lực, sau khi nhận được mệnh lệnh, trực tiếp lái tới.

Lầu một bên trong đại sảnh, sở hữu Singapore Đặc Công đã sớm tại Tào Văn Bản đám người đuổi chạy, lúc này núp ở Lưu Nhất Minh thiết trí lồng bảo hộ bên trong, cách trong suốt lồng ánh sáng hướng ra phía ngoài xem.

Bọn họ không thấy được mái nhà tình huống, chỉ thông qua cửa sổ nhìn thấy bên ngoài, bất ngờ có đạn đạo bay qua lưu lại màu trắng vết đuôi, cùng với trên đường phố không ngừng "Rầm rầm rầm" đình tai nhức óc tiếng nổ cùng tràn đầy qua mặt đất bụi mù, khắp nơi vang lên tiếng gào để cho người phảng phất thân ở nhất khẩu sôi trào trong nồi lớn.

Lưu Nhất Minh đứng lặng hồi lâu tại mái nhà, mi mắt rũ thấp, lãnh đạm ánh mắt quan sát dưới chân con kiến hôi, một người nhẹ giọng lẩm bẩm: "Xem ra giết người còn chưa đủ, vậy thì giết tới các người sợ hãi mới ngưng!"

Hắc Ưng máy bay trực thăng lơ lửng tại Lưu Nhất Minh tầm chừng một trăm thước không trung, có vết xe đổ, bọn họ không dám áp quá gần, tả hữu hai bên cửa sổ mạn tàu bên trong trên cái giá các đỡ hai thẳng M60 súng máy cùng M134 súng máy nhiều nòng.

Trên màn ảnh xạ kích Thánh giá đã nhắm trên lầu chót người tuổi trẻ, người điều khiển trong rừng Ủy ngón cái rơi vào cái nút bắn bên trên, chỉ cần nhẹ nhàng nhấn một cái, hắc tin tưởng người trước mắt này cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

Trên đường phố, "Ừng ừng" lái tới "Mỹ Châu Báo" 2a4 Tank đen ngòm hòng đại bác cũng đã nhắm ngay Kim thị ở nước ngoài tập đoàn tổng bộ cao ốc đại môn cùng cửa sổ.

"Báo cáo quan chỉ huy, Tank tiêu tổ vào vị trí!"

"Đặc Chủng Tiểu Đội vào vị trí, tay bắn tỉa vào vị trí, Hắc Ưng vào vị trí. . . ."

Cách đó không xa bọc thép bên trong xe chỉ huy, quan chỉ huy Dương thiếu phong Chuẩn Tướng liên tục không ngừng tiếp nhận hiện trường tin tức, trên gương mặt nếp nhăn uyển như dao gọt đồng dạng cứng rắn, ánh mắt lộ ra tàn bạo kiên định ý.

"Cho phép công kích!"

"Rõ ràng!"

Đang lúc bọn họ chuẩn bị thời điểm, trên sân thượng Lưu Nhất Minh chậm rãi nhắm hai mắt, hít sâu một hơi, não hải biến ảo khôn lường một mảnh, cùng thiên địa khế cùng, cùng vạn vật tương hợp, thân thể hòa vào đất trời, câu thông Vạn Vật Chi Lực.

Trong phút chốc, Lưu Nhất Minh bên ngoài thân chớp lên một cái, cả người trở nên có chút mơ hồ.

Thủ chương nhẹ nhàng lên, dưới ánh mặt trời nguyên bản là trắng nõn như tay ngọc chương giống như trong suốt giống như thanh thủy, bên trong huyết nhục gân cốt cũng không trông thấy, tất cả đều là trong suốt giống như nước như mây hình dáng vật chất.

Bầu trời đột nhiên giữa tối lại, phi hành khống chế viên trong rừng Ủy kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên trên liếc một chút, chỉ thấy nguyên bản bầu trời trong trẻo bầu trời đã được nhất đại một dạng tại biết rõ từ nơi nào xuất hiện thật dày mây trắng che đầy.

Toàn bộ Sur Thành trên mặt đất nhỏ bé sa lịch, lá cây, cành khô, giấy vụn, từ từ từ trên mặt đất phiêu, phong vân biến sắc, vạn vật chấn động.

Lơ lửng Hắc Ưng máy bay trực thăng run run một hồi, bên trong khoang thuyền còi báo động nổi lên bốn phía, người điều khiển vội vàng kéo lại thao tác cái, hết sức khống chế thăng bằng.

Lưu Nhất Minh hồn nhiên không thêm đề ý ngoại giới động tĩnh, hơi hơi giương đôi mắt, lạnh nhạt vô tình, miệng niệm pháp quyết,

"Bên trong thiên địa có linh khí, Bát Hoang thống trong lòng. . ."

Pháp quyết vừa ra, toàn bộ Sư Thành thực vật lấy mất trần có thể thấy tốc độ, một vòng lại một vòng khô chết, từng tia từng sợi Sinh Mệnh Nguyên Khí từ xa đến gần, chen chúc tới, chui vào Lư Nhất Minh trong cơ thể.

Đã nổi bông bênh giữa không trung Lư Nhất Minh quăng lên trong suốt thủ chương, xuống phía dưới chột nhất chương đánh.

"Đại Hoang Vu chương!"

Nhất chương vừa ra, thiên địa vạn vật đồng loạt biến sắc. Một đạo sáng ngời chương ẩn như giống như sao băng ném về phía mặt đất, "Ồng" một tiếng nặng nề chấn động, không khí chung quanh đã sớm chịu đựng không được bức này uy áp, đồng loạt hướng ra phía ngoài đè ép không gian, nhất thời phong bạo vân dũng, khí lưu tán loạn.

"Đùng" một tiếng trầm muộn vang lớn, bị đánh trúng mặt đất bay lên trời hơn trăm thước, đất đá văng tung tóe tại giữa không trung. Không trung lơ lửng Hắc Ưng máy bay trực thăng ngay từ lúc Lư Nhất Minh chương ẩn phát ra trong nháy mắt, gào thét một con rồng xuống.

Bị đánh trúng mặt đất theo sau "Ồng" một tiếng giống như Thập Bát Cáp như con lốc sóng xung kích phát ra, chỗ đi qua, Thụ ngã nhà đổ, cả người lẫn vật, xe hơi, Tank, Xe bọc thép chờ một chút Tề bay loạn đến giữa không trung.

Tiếng kêu thảm thiết toàn bộ bị chìm ngập tại cự đại trong tiếng nổ, lúc này nhân loại tựa như cùng con kiến hôi đồng dạng nhỏ bé, đáng thương!

Qua thật lâu sau, sóng xung kích rút cuộc tiêu tan, bụi mù tản đi, mặt đất hiển lộ ra một cái đường kính trăm mét hồ to, cái hồ có nước "Xi xào" rì ra, xa xa phương viên khoảng một ngàn mét, toàn bộ tại san thành bình địa. Có rên thống khổ âm thanh từ trong phế tích truyền ra, đồ nát thê lương trên có người nom nớp lo sợ tại hướng nơi này xem chừng.

Một giờ sau, một cái nhìn liền là cao cấp quan viên trung niên nam tử giờ Bạch Kỳ, vẻ mặt khảm trương hướng về trong phế tích tâm đi tới, phía sau lại có thể có người giờ Ngũ Tinh Hồng Kỳ, hiển nhiên là Hoa Hạ Đại Sư Quán người.

Lư Nhất Minh pháp nhãn đảo qua, nội tâm cười lạnh, rốt cuộc nhượng bộ sao? Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế!

Lầu một bên trong đại sảnh phòng ngự lồng ánh sáng bên trong, Tào Văn Bản đám người nhìn thấy bên ngoài đã an tĩnh lại, tựa hồ đại chiến kết thúc. Thích mới yên lòng, liếc mắt nhìn nhau, Triệu Tử cùng Tiểu Thất trong mắt lóe lên hào quang óng ánh.

"Công tử thật là lợi hại, uy lực này thật là hủy thiên diệt địa, một người là có thể đồ diệt chấn quốc gia."

"Chúng ta lúc nào có thể luyện đến công tử cảnh giới này?"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 287: Hậu Trường Hắc Thủ

Singapore Tân Hải một nơi mỹ lệ bên trong trang viên, Âu thức màu trắng kiến trúc thập phần chói mắt, cây cọ trái rộng tại tinh tế trắng nõn hạt cát lót đường hai bên đường, trước biệt thự mặt có một cái cự đại hình tròn hồ bơi, ao nước Chanh lam như biển, hồ màu trắng đá cuội có thể thấy rõ ràng.

Từ bên ngoài nhìn vào đi lên nghiêm nhiên một nơi thắng cảnh nghỉ phép, có thể trang viên bốn phía tường thấp bên trên lưới sắt lại rõ ràng báo cho biết người xâm nhập, cái này một nơi cấm địa.

Singapore Bộ Nội Vụ Độ Nhị Bộ trưởng lập tức thương vinh bung trong tay ly rượu chất, ánh mắt rừ thấp nhìn màu đỏ thẩm tửu dịch, trước mặt danh quý Âu thức trên ghế sa lon nhẹ nhàng thoái mái ngồi người Mỹ Victor, trang viên chủ nhân, hơn nữa cũng là Mỹ Quốc CIA trú Singapore cao cấp đặc công.

Trên chủ tọa ngồi hiện đảm nhiệm nước Mỹ trú Singapore Đại Sư Carlson tiên sinh, cau mày, lấy tay xoa nắn cằm, cẩn thận lắng nghe Mã bộ trưởng nói chuyện.

"Bộ trưởng tiên sinh, nói như vậy, các người là muốn hướng cái này "Dị Năng Giả" cúi đầu?"

"Carlson Đại Sư, Victor tiên sinh, chúng ta còn có đường lựa chọn sao? Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao đã phát ra mãnh liệt kháng nghị, hướng chỉ, các người bán cho chúng ta vũ khí tựa hồ cũng không được tốt lắm!"

Carlson Đại Sứ si cười một tiếng, nhún nhún vai bằng thuyết nói: "Hoa Hạ kháng nghị không cần để ý tới, bọn họ trừ trên đầu môi kháng nghị ra, cái gì cũng làm không, về phần vũ khí, phải biết nước Mỹ vũ khí là trên cái thế giới này tiên tiến nhất."

"Không tệ!" Victor từ trên ghế salon đứng lên, đi tới trước bàn, cầm chai rượu lên thiên về một bên tửu, một bên nghiêm túc nói: "bộ trưởng tiên sinh, trên cái thế giới này, chỉ có nước Mỹ mới có thể bảo vệ tiểu quốc không chịu Hoa Hạ khi dễ, muốn muốn các người Xe bọc thép bây giờ còn tạm giam tại thơm tho cảng bến tàu, phơi mưa phơi nắng đây!"

Bộ Nội Vụ Đế Nhị Bộ trưởng lập tức thương vinh mím môi, miệng một hớp rượu, không hề bị lay động, lạnh nhạt nói.

"Chúng ta có chính mình biện pháp giải quyết chuyện này, không phiền Victor tiên sinh phí tâm."

Victor nói khẽ xuống một cái miệng, giang hai tay ra nói,

"Ok, bộ trưởng tiên sinh, ta thừa nhận lần này tình báo có sai lầm, chúng ta đối với cái này cá nhân thực lực hiểu biết quá ít, mới đưa đến bây giờ bị động cục diện."

"Bất quá, bộ trưởng tiên sinh, chúng ta còn có hậu thủ. . . ."

"Không, Victor tiên sinh, chúng ta chết người đã đủ nhiều, đây là chúng ta hoàn toàn không hiểu một loại sức mạnh, xe tăng, bắn pháo, hỏa tiễn hoàn toàn vô dụng, đánh tiếp nữa, mỹ lệ Sư Thành liền sẽ biến thành một tòa thành chết."

"Giữa chúng ta hợp đồng sợ thì không cách nào thực hiện, về phần Kim thị tập đoàn ba chục tỉ tư sản các người nước Mỹ nếu như có bản lĩnh, hết thấy có thể động thủ, chúng ta tuyệt không can thiệp!"

Nước Mỹ Đại Sứ Carlson "Đằng" xuống một cái đứng lên, đôi môi mím chặt, dùng lực hỏi "Bộ trưởng tiên sinh, ta muốn biết cái này bộ trưởng cá nhân ý tứ, hay lại là. . . ."

Bộ Nội Vụ Đế Nhị Bộ trưởng lập tức thương vinh lắc đầu một cái, thẳng thắn nói: "Cái này đã là Cá nhân ta ý tứ, cũng là chúng ta Nội Các cái nhìn!"

"Ồ! Đây thật là tiếc nuối!"

Nước Mỹ Đại Sứ Carlson cau mày, tuy nhiên tâm lý thập phần không thích, nhưng vẫn là thân sĩ vuron tay ra, cầm lập tức thương vinh tay, nói: "Bộ trưởng tiên sinh, cảm ơn, ý người, chúng ta đã biết."

Lập tức thương vinh đoàn người, rồi đi trang viên về sau, Carlson nói mấy câu về sau, cũng theo đó rời đi.

Bên trong phòng khách, Victor chặn ngang đá bay lập tức thương vinh uống rượu ly cao cổ, trong miệng mắng: "Fuck, quý nhất gan, một đám hèn yếu chuối tiêu chó!"

Sau lưng chuyển qua một cái Hoa Kiều phụ nhân, ước hơn năm mươi tuổi, lại bảo dưỡng cùng hơn ba mươi tuổi một dạng, tóc đen nhánh bóng loáng, tình xảo mặt trái soan, trên sống mũi đỡ một bộ viền bạc Kính mắt.

Phụ nhân đi tới, nắm chai rượu cùng ly cao cổ, tự mình rót một ly tửu, cười nhẹ nhàng đi tới Victor ngồi xuống bên người.

"Thân ái, đừng nóng giận, tức giận là giải quyết không vấn đề."

Victor lắc đầu một cái, chặn ngang ôm ra nữ nhân mềm mại eo, nói: "Người không biết, lúc ấy tại trong cao ốc, chỉ muốn người dị năng giả kia tiến vào phòng họp, chúng ta đặc công liền sẽ thông qua lỗ thông hơi, truyền tống ra mới nhất chế tạo Hóa Học Dược Tề, thuốc này dược tề vô sắc vô vị, lại có cường đại gây mê hiệu quả, hẳn cũng là thật là thần, cũng đừng mơ tưởng chạy thoát!"

"Đáng tiếc thất bại trong gang tấc, tổng bộ bên kia truyền đưa tới tình báo chỉ tỏ rõ người này là cái Dị Năng Giả, có thể không chế Dẫn Lôi hạ phạm, có thể hôm nay mới biết, sai hoàn toàn, người này thủ đoạn thông thiên, đã không phải là trên cái thế giới này người có thể hiểu được."

"Hiện đang chờ tổng bộ thông báo đi! Hi vọng có biện pháp diệt trừ tên ác ma này!"

Trang viên phía sau, pháo đài nhỏ tựa như trong phòng, ngày xưa Kim gia đại thiếu gia Kim Gia Lượng bây giờ đã đổi tên là Trần Gia Lượng, trải qua từ phồn hoa đến nghèo khó, như mộng ảo như vậy gấp gờ về sau, biến hóa càng thêm âm trầm, tâm tư khác cũng là hẳn thân sinh mẫu thân, Hạ Vũ Hà cũng không đoán ra.

Lúc trước tại quét rác cửa về sau, Hạ Vũ Hà thật may mấy năm nay tại Kim gia cũng lưu giữ không ít tiền, mang theo nhi tử rồi ngay tại chỗ trong tửu điểm, liền cho Tiểu Cô Tử Trần Tiểu Ngọc gọi điện thoại, Trần Tiểu Ngọc cũng chính là tại Kim Thủ Nghiệp làm cảnh sát khi đó, lấy lưu manh tội bắn chết Trần Mông muội muội.

Trần Tiểu Ngọc trước kia xuất ngoại đến Singapore Du Học, trong lúc một mực cùng mai phục ở Kim gia dùng tên giả vì Triệu mẫu Hạ Vũ Hà giữ liên lạc, Trần Tiểu Ngọc tại Singapore Công Lập Đại Học lúc đến trường phí dụng các loại đều là Hạ Vũ Hà từ trong nước gửi qua.

Năm 1996 sau khi, Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tổng bộ thành lập thời gian, Kim Thủ Nghiệp cùng Tổng Trạch Khải lúc ấy đều tại buổi họp báo bên trên lộ diện, Trần Tiểu Ngọc lúc ấy xin nghỉ qua tận mất cửu nhân, nhiều năm như vậy, thời khắc không quên vì ca ca cùng phụ thân báo thù!

Năm đó, Trần Tiểu Ngọc bằng vào xuất sắc phỏng vấn thành tích thuận lợi tiến vào Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tổng bộ công tác, một đường bằng vào hơn người công tác kỹ năng và đẹp để gương mặt, lượn vòng quá một đám nam nhân giữa, như cá gặp nước, bắt quá mấy năm giữa liền tiến vào cao tầng, trở thành một mình đảm đương một phía Thiết Kế Bộ cao quản.

Biết được hai người thân phận đoán được, tại đuổi ra Kim gia về sau, Trần Tiểu Ngọc trong lòng cũng rất thất vọng, lão thiên bất công, vì sao tặc nhân tổng hữu thiên giúp?

Nhưng hôm nay, trên thế giới này, chỉ có hai người này là mình thân nhất người, sau đó, Hạ Vũ Hà cùng Trần Gia Lượng một đường Nam Hạ, đi tới Singapore, đầu nhập vào đến Trần Tiểu Ngọc nơi này.

Ba người gặp mặt, ôm đầu khóc rống, vài chục năm ly biệt biểu tình kẻ lẻ không nghĩ, trong lúc tự nhiên cũng ít không cố sức chửi Kim gia, nguyên rủa Kim thị tộc nhân chết không được tử tế.

Trần Tiểu Ngọc vẫn không có kết hôn, lên làm Thiết Kế Bộ bộ trưởng về sau, cùng Tổng Trạch Khải quan hệ thập phần mập mờ, cái này ở công ty mọi người đều biết. Không lâu, Tổng Trạch Khải cùng hắn kết tóc thê tử cũng ly hôn, nhưng cuối cùng cũng không có cùng Trần Tiểu Ngọc kết hôn.

Trần Tiểu Ngọc sợ Kim gia tra ra thân phận của mình lai lịch, đối với hôn sự cũng không để ý, một mực trăm phương ngàn kế giết giết Tổng Trạch Khải tự lập môn hộ, dời đi, mua bán, ăn núp các loại thủ đoạn biến thù Kim thị tài sản.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Quá Thông Minh Người Thường Thường Chết Sớm

Singapore Chính Phủ trong cao ốc đèn đuốc sáng choang, bóng người đông đảo.

Thủ tướng trong phòng làm việc ngồi đầy người, Singapore một đám cao quản tề tụ ở chỗ này, bàn đối sách, bên trong phòng khói mù lượn lờ, bầu không khí ngưng trọng. Dựa lưng vào Ghế xô-pha ngồi ở Ông chủ sau đài mặt Singapore hiện đảm nhiệm Thủ tướng Mã Lan Long về mặt mặt một, hai hàng lông mày khóa chặt, trên mặt mang tràn đầy vẻ lo lắng.

Trước mắt trên màn ảnh vẫn còn đang phát ra do Singapore Đài TH Quốc Gia ký giả quay chụp hình ảnh, một đạo sáng ngời quang trụ giống như Laze đồng dạng hợp kích mặt đất, ngay sau đó một tiếng đại bạo tạc. Nổ tung tạo thành mảnh liệt sóng xung kích, càn quét hết thảy, đất dừng động giống như ào ào gợn sóng đồng dạng hướng bốn phía lan tràn đi, chỗ đi qua, Thụ ngã phòng sập, người xe văng tung tóe đến giữa không trung, tiếng kêu thảm thiết một mảnh.

Chờ đến hết thảy đều bình phục lại thời điểm, toàn bộ trung tâm thương vụ quả nhiên thành địa ngục nhân gian, khắp nơi khói bốc lên, tứ phương lửa cháy, rộng mấy thước lòng đất trong cái khe cột nước xông Thiên, Địa mặt một mảnh hỗn độn.

"Thượng Đế nha! Cái này căn bản là thần mới có thể ừng có sức mạnh, chúng ta căn bản không có thể có thể đánh bại hắn!"

"Ta bây giờ rốt cuộc minh bạch tại sao người Mỹ nguyện ý không có đền bù cung cấp một tỷ đô la mỹ quân sự viện trợ, còn hứa hẹn chia cắt Kim thị ở nước ngoài tập đoàn toàn bộ tư sản, cái này chính là một cái cái hố!"

"Fuck, bị trời phạt nước Mỹ lão, nếu như bọn họ sớm một chút nói cho chúng ta biết người này là cái Dị Năng Giả, chúng ta cũng sẽ không chết nhiều người như vậy!"

"Bây giờ nói những thứ này đều vô dụng. Kim thị tập đoàn yêu cầu chúng ta bồi thường một tỷ đô la mỹ, nhưng bây giờ khủng hoảng tài chính, tài chính khó khăn, nơi nào có tiền?"

Thủ tướng Mã Lan Long cau mày, phát tay một cái, nói: "Được, hôm nay quá muộn, ngày mai chúng ta đang thảo luận chuyện này."

"Thương Vinh lưu lại!"

Mọi người vừa nghe, cũng không liếc mắt nhìn nhau, có lộ ra một nụ cười lạnh lùng, có làm theo cau mày, trong lòng nặng nề, theo thứ tự nói đuổi thối lui ra.

Singapore Bộ Nội Vụ Đề Nhị Bộ trưởng Mã Thương Vinh, là Thủ tướng Mã Lan Long đường đệ, sáu được coi trọng, rất nhiều chuyện cơ mật đều là do

hắn tự mình đi làm.

Mã Thương Vinh dừng lại rồi đi cước bộ, xoay người đi tới trước bàn đọc sách mặt, tìm trong người hỏi "Thủ tướng, từ Hoa Hạ người vừa tới bây giờ toàn bộ tại Hoa Hạ trong đại sứ quán, chúng ta phải làm gì?"

"Ai! Thương Vinh nha! Nếu không phải Chính Phủ không có tiền, tại cộng thêm người Mỹ giựt giấy, chúng ta cũng sẽ không lên tham niệm, cày tiền Thị tập đoàn chú ý, ai biết chộc tới như vậy cái nhân vật hung ác. . ."

Hai người đang trong phòng làm việc thương nghị đến, đột nhiên một hồi kinh phong đập vào mặt, "Hô" một tiếng, bàn ghế nghiêng đổ, văn thư bay loạn. Hai người một tiếng thét chói tai về sau, định thần nhìn lại, chỉ thấy trước bàn đọc sách, đột nhiên xuất hiện một cái phong thần tuần lã, khí chất xuất trần người tuổi trẻ.

"Người. . . Người. . . Người?"

Hai người kinh hô, hiển nhiên nhận ra trước mắt người tuổi trẻ, khiếp sợ con người cũng sắp lòi ra, cục xương ở cổ họng ngo ngoáy, thân thể chỉ phát run, muốn kêu bảo vệ, lại phát giác tắt tiếng, muốn chạy lại phát giác làm sao cũng bước bất động bộ.

Lưu Nhất Minh lạnh lùng xem để bọn hắn, giống như chín ngày thần linh nhìn xuống mặt đất con kiến hôi một dạng dò xuất thủ chương, nhẹ nhàng nắm chặt, đột nhiên đổi thành chương vì quyền,

"Chết!"

Chỉ nghe "Oành" một tiếng, giống như khí cầu tại bóp bạo nổ phát ra âm thanh một dạng Mã Thương Vinh lúc này nổ tung, tứ phân ngũ liệt, huyết nhục văng tung tóe, đầy nhà mùi máu tanh.

Thủ tướng Mã Lan Long toàn thân run rẩy, hàm răng "Kèo kẹt" lẫn cái, sợ hãi tới cực điểm, trên mặt bắn tung tóe tia máu chậm rãi tuột xuống.

Lưu Nhất Minh chỉ điểm một chút qua, một đạo tử sắc Hàn Băng Chi Khí "Vèo" một tiếng theo đỉnh đầu xâm nhập Mã Lan Long Thở bên trong. Mã Lan Long Nhất động cũng không động dậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn, loại này cảm giác vô lực thấy trực tiếp phá hủy tâm thần hắn.

Lưu Nhất Minh một chữ một cái nói: "Cho người ba ngày, một tỷ đô la mỹ nếu không phải vào tài khoản, người đường đệ kết quả chính là người kết quả."

Nói xong cũng sẽ không để ý tới đã được hoảng sợ đi tiểu Mã Lan Long, lặc người một cái tại chỗ biến mất.

Cho đến Lưu Nhất Minh rời đi về sau sau 5 phút, Mã Lan Long mới tỉnh lại sức đến, kêu la om sòm: "Mau tới người. . . Mau tới người a!"

. . .

Tân Hải trang viên, đèn đường hoàng hôn, gió biển tập tập.

Trong biệt thự xa hoa, chỉ có thư phòng đèn tại sáng, Victor lẳng lặng ngồi ở bàn đọc sách phía sau, nhắm mắt dưỡng thần.

"Hô" một tiếng, một hồi kinh phong nhào tới, Victor mở ra híp lại hai mắt, con người màu xanh lam lộ ra nụ cười.

"Chờ sau khi người đã lâu, Hoa Hạ Dị Năng Giả, Thần Sứ người!"

Đứng ở trước mặt hắn, hai tay chấp ở sau lưng Lưu Nhất Minh đứng dưng một tiếng, cũng không nói chuyện, đang muốn cất bước đến, Victor cười nói: "Người không có trước tiên giết ta, là muốn từ miệng ta trong biết rõ càng nhiều nội tình?"

"Quá thông minh người thường thường chết chào buổi sáng!"

Victor chặn ngang nhắt lên đã sớm giấu kỹ dưới bàn AK47, bàn về đến hướng về phía Lưu Nhất Minh liền muốn khai hỏa, hắn muốn muốn đích mắt nhìn một chút Dị Năng Giả đến có bao thần kỳ? Lại nhìn thấy Lưu Nhất Minh hồn nhiên không thèm để ý hắn cử động, ánh mắt nhìn hắn xuống một cái, Victor đột nhiên ngẩn ra, giống như bị băng phong một dạng động một cái cũng không thể động, liền con người đều không cách nào chuyển động, nội tâm điên cuồng la, "Chơi đùa đại!"

Victor làm là cao cấp đặc công tất nhiên kinh qua chống thẩm vấn đối kháng huấn luyện, Lưu Nhất Minh mới lười thẩm vấn hắn.

Vừa muốn đưa tay ra, chuẩn bị vỗ lấy hắn đỉnh đầu, thi triển "Suru hồn quyết" thẩm dò nội tình đang lúc, "Tê" một tiếng, Victor dưới mặt ghế sàn nhà đột nhiên hướng hai bên tách ra, liền người mang ghế cùng rơi xuống vào hang miệng, sau đó động khẩu lại bị phong rồi.

"Hừ!" Lưu Nhất Minh thân ảnh nhẹ nhàng, một chân đạp nát sàn nhà, khổng chế thân thể gấp đuổi tiếp.

Bốn vách đều là gạch đá kết cấu xây thành, tứ tứ phương phương, một bên vách tường có rỗng rọc thép thùng tại cấp tốc chuyển động, giống như lòng đất thang máy giăng một dạng Victor ngồi xe lăn sau lưng có thép thùng không ngừng qua lại, hiển nhiên là một cơ quan.

Lưu Nhất Minh ánh mắt khẽ híp một cái, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, ta ngược lại muốn nhìn một chút, thiết kế cái gì cơ quan mai phục! Thần

thức tàn đi, trong phòng dưới đất lại là dùng thép ròng chú tạo thành mật thất, có thò đầu sự kiện mật thất hết thấy, mật thất sau có một đám người mới khăn trương bận rộn, có binh lính, có áo choàng dài trắng khoa học gia.

Roi xuống đất Victor liền lăn một vòng, hoảng hốt đi vào trong chạy đi, Luru Nhất Minh cũng không để ý hấn, không chế thân thể sau khi roi xuống đất, lững thững đi vào mật thất.

Vừa mới bước vào, sau lưng "Oành" một tiếng, thật dày hợp kim chế tạo cửa kim loại đã đóng lại, một tia khe hở không để lại, trước mặt Victor làm theo quăng lên quyền đầu dùng lực nện trước mặt cửa kim loại, la hét: "Mở cửa, fuck, mở cửa nhanh!"

Mật thất phía sau, một cái mũi ung, Lam Nhân châu người Mỹ thần sắc lẫm nhiên hạ lệnh: "Bắt đầu!"

"Yes, sir."

Bốn góc đã sớm bố trí xong hình tròn lỗ thông hơi bắt đầu có một cổ yếu ốt khí lưu xông vào, vô sắc vô vị, phía trước Victor inh ỏi đầm môn động tác càng ngày chậm chạp, không xuất hiện mười giây đồng hồ liền "Phốc thông" một tiếng xụi xuống trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Luru Nhất Minh ánh mắt híp lại, mặc dù không về phần sợ hãi, nhưng cũng không nguyện ý lấy thân thể thử độc, lúc này ngừng thở, chậm rãi hướng đi trước mặt cửa kim loại.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 289: Thanh Liên Đế Thể Tầng THứ Hai

"Chuyện gì xảy ra? Elise tiến sĩ, tại sao hấn không bị ảnh hưởng?"

Trung niên người Mỹ chính là nước Mỹ trú Singapore Võ Quan Wrinkled cau mày, lồm sồm trong hốc mắt con người màu xanh lam lóe lên tinh quang, nhìn chăm chăm bên người mỹ nữ tóc vàng tiến sĩ Elise.

Elise bất động thanh sắc, kiên định mạnh mẽ nói: "Gia tăng phóng số lượng, ta cũng không tin hấn có thể kháng qua."

Phải biết loại này mới chế tạo thần kinh Hóa Học Dược Tề trực tiếp đối đầu gây mê người thần kinh đại não, tính đến cho tới bây giờ, không có bất kỳ người nào có thể chống đỡ được, thì trở nên là đang ở "Chư Thần kế hoạch" trong không muốn đầu hàng Dị Năng Giả, cũng giống vậy gánh không được, kiên trì thời gian lâu nhất là Na Uy một tên mười sáu tuổi nữ hài Eise, một cái giới dụng ý niệm không chế vật thể Dị Năng Giả, năng Tinh Thần Lực thấp phân cường đại, có thể cũng bắt quá kiên trì 35 giây liền hôn mê.

Bên trong mật thất Luru Nhất Minh đi tới phong bế cửa kim loại trước, nâng lên trắng nõn như tay ngọc chuông, "Ba" một tiếng vang thật lớn, toàn bộ phòng thí nghiệm dưới đất đều run rẩy lắc, trọng đại mười mấy tấn, mười mét hậu cửa kim loại thoáng cái bị đánh bạo nổ, hiển lộ ra một cái hắc sắc thông đạo.

Còi báo động nổi lên bốn phía, mật thất người phía sau môn lắc lắc rồi rít ngã xuống đất, giống như động đất một dạng loạn thành nhất đoàn.

"FUCK, người này thật là cái ma quỷ, lực lượng quá kinh người."

Nắm đài thí nghiệm Wrinkled sắc mặt tái xanh, một bên thờ hồn hển, một bên hướng về phía Elise tiến sĩ la lên: "Tiến sĩ, không muốn còn muốn lấy bắt hấn, lập tức giết chết hấn!"

"Được rồi!" Elise chặt vật không chịu nổi từ trên mặt đất bò dậy, tự mình điều khiển, truyền vào chỉ thị,

"Khởi động "Z máy móc", nguồn điện (power supply) cung ứng. . ."

"ông" một tiếng, tại Luru Nhất Minh đánh bẻ về sau lộ ra đen thui thông đạo phát sáng, đẩy tới tới một kịch cộm dài mười mấy mét diện mục dữ tợn máy phát khí, nhọn bắn đầu, phía sau liền tiếp rậm rạp chằng chịt vô số quân hình đáng kim loại đạo tuyến trận liệt.

Hơn nữa, tại Luru Nhất Minh phía sau, vách tường kim loại rộng rãi mở ra một đạo cửa kim loại, một cái giống vậy xấu xí dữ tợn gia hỏa tiến vào tầm mắt.

Đây chính là "Z máy móc", tục xưng "Gamma bom" (Gamma Bom B) có thể phát ra đại lượng năng lượng cao X xạ tuyến mạch trùng, đứng sau nước Mỹ

quốc gia phòng thí nghiệm Tia Gamma phát sinh khí.

Trên thế giới làm người ta sợ hãi nhất Tia Gamma phát sinh khí; mấy triệu Ampe mạch trùng điện lưu tại hưởng thụ giây cấp thời gian dưới điều kiện, thông qua so với nhân loại cộng tóc còn nhỏ hơn kim loại đạo tuyến trần liệt, tiến vào máy phát xạ hạch tâm, bộc phát ra năng lượng cao X xạ tuyến mạch trùng, có thể sinh ra tối cao có thể đạt tới 10 ức độ trở lên nhiệt độ cao, dĩ nhiên loại này nhiệt độ phải dùng từ trường để ước thúc.

Loại này siêu cấp gia tốc khí, vốn là dùng để thiết kế ra được mô phỏng nóng Phản ứng nhiệt hạch sinh ra vật lý hoàn cảnh. Lấy trắc thí loại điều kiện này dưới đối với thiết bị điện tử cùng tài liệu khác năng lực bảo vệ; giống vậy đây cũng là một đại sát khí, không có bất kỳ Sinh Vật Năng ở trong môi trường này sống sót.

Cái này người Mỹ Chung Cực Sát chiêu, từ lúc mai phục ở Hoa Hạ các nước đặc công liên tục bị giết, bị bắt, nhà an toàn tại phá vỡ, thậm chí phải đi lùng giết Lưu Nhất Minh Dị Năng Giả toàn quân bị diệt về sau, người Mỹ đã không đang suy nghĩ phương pháp thông thường, bởi vì không, liền Dị Năng Giả cũng có thể thoải mái diệt sát người, há là dễ đối phó, phải biết năm đó các nước săn bắt "Dị Năng Giả" thời điểm, nhưng là vận dụng quân đội cùng Giáo Đình người, liền cái này còn thương vong thảm trọng.

Trong mật thất, Lưu Nhất Minh đứng lặng hồi lâu tại chỗ, ánh mắt đã biến thành tử sắc, mặt ngoài thân thể có một tầng vàng sáng mờ mờ lung.

Mật thất phía sau, Võ Quan Wrinkled cùng Elise đều kinh hãi nhìn Lưu Nhất Minh, không biết hắn là trạng thái gì?

"Tiến sĩ, là Dược Tề tạo tác dụng sao?"

"NO, không giống, ánh mắt hắn. . ."

Elise cách màn ảnh nhìn kỹ Lưu Nhất Minh ngũ quan thần sắc, không nhìn ra có mê hoặc đáng sợ, ngược lại làm cho người ta cảm thấy Thương Mang Vũ Trụ, mệnh mông không bờ cảm giác.

"Z máy móc" phát ra tột đỉnh lóe lên xuống một cái, có yếu ớt du ty hồ quang điện thoáng hiện. Lưu Nhất Minh bên ngoài thân lông tơ tại mạnh hơn từ điện dưới tác dụng, căn căn giờ lên, cuồng bạo Điện Từ phong bạo đang nổi lên.

Elise đã mang tốt kiếng an toàn, mắt thấy xuống một cái Wrinkled về sau, hồng hồng đôi môi khẽ trương khẽ hợp,

"Gamma bom cấp ba, phát ra!"

Sớm liền chuẩn bị ổn thỏa tác viên nghe được mệnh lệnh về sau, quả quyết đẩy lên thao tác cái, liền nghe được "Ông" một tiếng không khí chấn động, lưỡng đoạn đối diện Lưu Nhất Minh "Z máy móc" phát ra tột đỉnh lóe lên một đạo sáng ngời chọc mù hai mắt ánh sáng mạnh.

Điều kiện như vậy dưới, cho dù là mang kiếng an toàn, não hải quả nhiên trống rỗng, cũng là ý thức cũng lâm vào dừng lại thời kì.

Ba giây đi qua, liền thấy Lưu Nhất Minh bình yên vô sự, lông tóc không hư hại, biểu hiện trên mặt tựa như cười mà không phải cười, tựa hồ có chút kinh hi, lúc này chính thoải mái chuyển động một cái cổ, tựa hồ là vừa vận hưởng thụ xong một tên mỹ nữ kỹ thuật viên toàn thân xoa bóp như vậy.

Một màn này gần đem người Mỹ kinh ngạc đến ngây người, cũng khí phá hư.

"Ta Thượng Đế, thân thể của hắn đến là tài liệu gì làm?"

"Cấp ba Gamma bom phát ra năng lượng cao dòng điện có thể thoải mái phân giải cứng rắn nhất Kim Cương Thạch. Mà hắn lại không phát hiện chút tổn hao nào!"

"FUCK, hắn đây là đang hướng chúng ta thị uy, thêm đại uy lực, tiến sĩ!"

"Được rồi!" Elise tiến sĩ giống vậy tỉnh táo lại, căn hồng hồng đôi môi, nghiêm nghị quát lên: "Gamma bom cấp sáu, phát ra!"

Phát ra cấp sáu Gamma bom cần điện lưu là trước kia 20 bội phần, thao tác viên truyền vào chỉ thị, mới vừa đẩy lên thao tác cái, chỉ nghe thấy bên trong mật thất đèn chiếu sáng "Ba" một tiếng nổ tung.

Ngoại giới, toàn bộ Singapore quốc gia lưới điện Không Chế Trung Tâm điện lực xuất hiện dần dần tuột xuống, trên đường phố đèn đường "Thình thịch" thành phiến thành phiến nổ tung tắt, toàn bộ Sư Thành có một nửa lâm vào trong bóng tối.

Không Chế Thất đèn tuy nhiên nổ tung tiêu diệt, nhưng bên trong mật thất cấp sáu Gamma bom tạo thành đối trùng đùng Bão Từ phát ra tia sáng chói mắt, cách đó không xa ngư dân cũng không kinh ngạc nhìn về phía nơi này, Tân Hải trang viên bộc phát ra một mảnh bạch quang, giống như tiểu thái dương xuất thổ.

10 giây về sau, Elise mới từ trong hôn mê tỉnh hồn lại, xuyên thấu qua kiếng an toàn nhìn thấy bên trong mật thất đã không thấy được Lưu Nhất Minh thân hình, chỉ nhìn thấy "Z máy móc" trước mặt có một cái sáng lên chớp giật hình người, chói mắt vô cùng, ức vạn con rồng rắn đồng dạng lõi điện đan vào một chỗ, sinh mà diệt, diệt mà sinh, Tuần Hoàn Bất Túc.

Khuấy động mật thất không khí chấn động bất an, vây quanh sấm chớp hình người lớn vờn. Mà chớp giật hình người càng ngày càng sáng, mắt trần có thể thấy vô số trắng kiện hồ quang điện hướng ra phía ngoài dọc theo, tựa hồ muốn bắt lấy vật gì.

Từ từ hợp kim chế tạo vách tường bắt đầu chia hiểu biết, xi măng mặt cũng tương tự bắt đầu chia hiểu biết, hóa thành vô số hạt nhỏ, vây quanh thiềm điện trung tâm xoay tròn.

"Ừng ừng" tiếng rắc rắc nổ vang thành phiến, như vậy động tĩnh phảng phất là muốn xé không gian, đã thông Di Giới dấu hiệu.

Mặt thất sau Elise đã hoảng, không đơn thuần là nàng hoảng, tất cả mọi người đều hoảng, liên tiếp lui về phía sau, trong miệng lẩm bẩm nói: "Thượng Đế nha! Thượng Đế nha! Chúng ta làm gì?"

"Bọn hần bây giờ đã không quan tâm Lưu Nhất Minh sống chết, nghĩ đến là chắc chắn phải chết, xem cảnh tượng trước mắt, lúc này mắt không chế điểm báo trước, toàn bộ phòng thí nghiệm dưới đất cũng sẽ chôn vùi.

Đang lúc này, một cái xuyên thấu nhân tâm thanh âm từ chớp giật hình người bên trong truyền ra.

"Vô Thiên Vô Địa, Vô Âm Vô Dương, Vô Thủy Vô Chung, Bất Sinh Bất Diệt . . ."

"Đùng" một tiếng kinh thiên động địa đại bạo tạc từ tâm hồ trang viên phát sinh, tia sáng chói mắt thấp sáng bầu trời đêm, toàn bộ tâm hồ trang viên không còn tồn tại, hiện trường xuất hiện một cái sâu đại vài trăm thước, đường kính một km hồ to.

Nước ngầm liên tiếp nước biển từ cái hồ tràn lan lên đến, trong khoảnh khắc tạo thành một cái Đại Hồ Bạc.

Ngay tại trên hồ nước khoảng không lơ lửng một người, chính là Lưu Nhất Minh, lúc này hần ngừng đầu nhìn trời, nhìn vũ trụ mênh mông, cảm thụ trường sinh bất diệt ý.

"Trường sinh Thanh Liên thể tầng thứ hai, không nghĩ tới như vậy liền thành, ha ha!"

Ngay mới vừa rồi, Lưu Nhất Minh nhất chương đánh bể cửa kim loại, từ trong lối đi nhìn thấy "Z máy móc" thời điểm, trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh), trong đầu hiện ra tiết học Vật Lý vốn bên trên giới thiệu Tia Gamma phát sinh khí trang bị.

Chẳng qua là trước mắt cái này trang bị, bộ dáng nhìn càng xấu xí, cũng to lớn hơn.

Nội tâm không tránh khỏi cười lạnh một tiếng, "Người Mỹ thật đúng là dốc hết vốn liếng, nhất định phải làm cho ta vào chỗ chết nha!"

Cũng được! Ta liền thử một chút, từ lúc Thanh Liên Đế Thể luyện đến một tầng về sau, một mực khó mà lưu giữ tiến vào, nên nguyên nhân cái thể giới này không có Thượng Giới cái loại này chuyên nhất Thối Thể Mật Cảnh, không có cao cường áp hoàn cảnh, mình cũng một mực ở nghĩ ngơi dùng biện pháp gì thay thế.

Nước Mỹ lão muốn dùng Tia Gamma đối phó ta, ta há không mượn cơ hội này tu luyện Thanh Liên Đế Thể, nhìn một chút có hay không tiến thêm một tầng!

Nghĩ tới đây, Lưu Nhất Minh mới không làm chống cự, cũng không nóng nảy rời đi, mà chính là âm thầm vận chuyển "Trường sinh đại pháp", chẳng qua là trong nháy mắt Lưu Nhất Minh bên ngoài thân đã xuất hiện một tầng ánh sáng, song đồng hiện ra yêu điểm từ sắc.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Đời Sau Làm Người Tốt

Nước Mỹ trú Singapore Đại Sứ Quán, đèn đuốc sáng choang, đã rạng sáng hơn nhưng tất cả mọi người vẫn còn đang khấn trương bận rộn, cùng Washington không ngừng truyền tống tình báo mới nhất. Carlson Đại Sứ cau mày, hai tay mười ngón tay đan chéo, cúi chỗ đỡ tại danh quý bàn gỗ tử đàn bên trên.

Treo tường bên trên Đại Bản Chung không nhanh không chậm đi, hần tại các loại tin tức, các loại Tân Hải trang viên tin tức, trước một phút còn phát tới tiếp báo, con mồi đã nhập cốc, nhưng bây giờ đã qua nửa giờ.

Mới vừa rồi tâm hồ trang viên phương hướng phát sinh đại bạo tạc Sứ Quán người bên trong cũng không nhìn thấy, tia sáng chói mắt chiếu sáng nửa Bầu Trời, sau đó không bao lâu liền yên lặng, cũng không gặp lại một chút ánh sáng.

Sử Quán bên trong điện lực nghiệp khôi phục bình thường, tất cả mọi người đều không biết phát sinh cái gì, chỉ có Carlson Đại Sử biết rõ cái này "Z máy móc" phát ra ra "Gamma bom" trong thời gian ngắn kịch liệt hao phí đại lượng điện lực duyên cớ.

Toàn bộ Sư Thành quả nhiên có một nửa lâm vào trong bóng tối, bởi vì có một nửa đèn cũng không chịu đựng không được mạnh hơn chày Cao Áp Xông Kích mà nổ nát vụn.

Đang lúc ấy thì, ngoài cửa sổ đột nhiên sáng như ban ngày, Carlson Đại Sử kinh dị vừa muốn quay đầu,

"Oanh "

Một cái kinh thiên động địa tiếng nổ vang lên, sóng xung kích cán quét đi ra ngoài 300m xa, bụi mù phấp phới tại giữa không trung, đá vụn tằm gạch, bụi mù bột, tích tí tách, dốc dốc thực sự thực sự từ trên trời hạ xuống.

Khắp mọi nơi, xe hơi còi báo động vang lên liên miên. Nửa Sư Thành mọi người cũng không từ trong mộng đẹp giật mình tỉnh lại, hoảng sợ cảm giác bất an bị dưới chân khắp nơi đang run rẩy, nội tâm sợ hãi tới cực điểm.

Kinh nghiệm từng trải ban ngày trung tâm thương vụ khu hao kiếp về sau, đã không có người hồi sinh lòng hiếu kỳ qua dò xét đến phát sinh cái gì, chẳng qua là hoảng sợ quẩn rúc ở trong góc, chờ đợi bình minh đến.

Toàn bộ Sư Thành Internet tại ban ngày nổ tung về sau cũng đã cắt đứt, mọi người chỉ có thể từ trên ti vi nhìn thấy Singapore Thủ tướng Mã Lan Long tin tức thông cáo, "Có một nhóm phần tử khủng bố chiếm cứ Kim thị ở nước ngoài tập đoàn tổng bộ cao ốc, cảnh sát cùng với phát sinh kịch liệt giao đấu, cảnh cáo đông đảo thị dân, ở nhà, không nên đi ra ngoài."

Thẳng đến rạng sáng về sau, mọi người tại phát hiện ở vào số 51 đường phố nước Mỹ Đại Sử Quán hùng vĩ kiến trúc biến mất, tại chỗ xuất hiện một cái Phễu hình trăm mét hố to, đá vụn tằm gạch, tạp vật mảnh giấy rơi là tả trên đất.

Nước Mỹ cờ ngôi sao thành rách mướp vãi, tán lác tại gạch đá bên trên, Thần gió thổi qua, vẫy vẫy vọng, tựa hồ đang người tố cáo tội hôm qua gấp gờ.

Toàn bộ Singapore người cũng không khiếp sợ, Sư Thành xôn xao, cái này cùng ngày hôm qua trung tâm thương vụ đại bạo tạc giống nhau y hệt, chẳng qua là quy mô không có lớn như vậy mà thôi.

Làm Singapore Thủ tướng Mã Lan Long lấy được tin tức này về sau, thiếu chút nữa ngất đi, cái này cùng Mỹ Quốc Chính Phủ làm sao giao phó?

Tối hôm qua bên trong Lưu Nhất Minh Hàn Băng Chi Khí về sau, lạnh hãn run lập cập, tại khẩn cấp đưa về Quốc Lập bệnh viện chữa trị, đáng tiếc vội vàng nửa ngày, thầy thuốc cũng tra không ra tật xấu gì.

Không thể làm gì khác hơn là cho hãn một châm Thuốc an thần, mới dần dần an ổn xuống, tiến vào mộng đẹp. Lúc này nghe được nước Mỹ Đại Sử Quán tại san thành bình địa, không một người còn sống về sau, nội tâm hoảng sợ tới cực điểm, có lòng phát ra tam quân Tổng Tư Lệnh số 1 đề, toàn lực tiêu diệt Lưu Nhất Minh, có thể nghĩ tới Lưu Nhất Minh xuất thần nhập hóa, kinh thiên động địa pháp thuật về sau, thoáng cái liền ừ rừ.

Chuyện này vốn là người Mỹ đưa tới, liền do Mỹ Quốc người giải quyết đi!

Chẳng qua là Lưu Nhất Minh vợ vết tài sản mười ti đô la mỹ, đây chính là là một con số trên trời, tuy nhiên Chính Phủ bảy tập hợp bát chuyển cũng có thể tập hợp đủ, có thể chính mình muốn làm như thế, lập tức sẽ bị phản đối vạch tội đến Quốc Hội, làm không tốt chính mình sẽ Singapore Lập Quốc tới nay vị trí đầu não tại vạch tội ở tù Thủ tướng.

Hừ! Không được, tiền này ta không thể ra, phải nhường người Mỹ bỏ tiền, bằng không, ta thì đem bọn hãn chuyện xấu cho vạch trần ra, để cho toàn thế giới nhìn một chút người Mỹ Thánh Mẫu kỹ nữ mặt nhợt.

...

Một tòa biệt thự bên trong, Trần Gia Lượng bất an trong lòng, về mặt về lo âu, cô cô từ lúc qua Tân Hải trang viên về sau, vẫn một tin tức, điện thoại cũng không gọi được, không biết hiện tại tại là tình huống gì?

Cái...kia TổngTrạch Khải chết không có gì đáng tiếc, ngược lại cũng lợi dụng xong, bản thân hãn cũng không là đồ tốt, từ lúc Kim Thủ Nghiệp sau khi chết, thừa dịp Kim thị cao tăng một mảnh hốt hoảng đang lúc, cổ động mở tiền, găm nhăm tập đoàn tài phú, chuẩn bị đi dẫn đến Singapore.

Cô cô và nước Mỹ người cầu kết đến đồng thời, Trần Gia Lượng là biết rõ, chỉ cần có thể giúp bọn hãn báo thù, người ấy đều có thể hợp tác.

Nhưng là hôm nay Kim thị ở nước ngoài tập đoàn tổng bộ phát sinh đại bạo tạc quá kinh người, nghe nói quân đội thương vong thảm trọng, một km phạm vi kiến trúc toàn bộ tại san thành bình địa, vô số tử thương.

Mà rạng sáng thời điểm, lại phát sinh hai lần đại bạo tạc, càng làm cho Trần Gia Lượng sợ hết hồn hết vía, luôn cảm thấy bất an trong lòng.

Bỗng nhiên phía trước xuất hiện một đạo nhân ảnh, nhìn còn có thể xa xôi, có thể trong chớp mắt liền đến trước mắt, Trần Gia Lượng thật không thể tin trọn to trông mắt một dạng, lấp ba lấp bắp dùng tay chỉ đến người nói: "Lại là người, Lưu Nhất Minh, người lại không có chết?"

"Mãnh liệt như vậy đại bạo tạc cũng không có tạc người?"

Kim Gia Lượng chẳng qua là thấy cô cô nói, lần này là do Mỹ Quốc người liên thù với Singapore, nhất cử chia cắt Kim thị gia tộc ở nước ngoài tư sản, hơn nữa, cũng phải đề cho cướp đi chính mình Kim gia đại thiếu gia Lưu Nhất Minh lang keng ở tù, sau khi chuyển thành công, mình cũng có thể từ bên trong chia một chén canh.

Có thể cũng không có dự liệu được, nơi nào sẽ phát sinh chiến đấu kịch liệt, sau đó đại bạo tạc san bằng sở hữu vật kiến trúc. Tại hân nghĩ đến, Lưu Nhất Minh cùng từ Hoa Hạ người vừa tới tất nhiên toàn quân bị tiêu diệt.

"Không nghĩ tới các người lại trốn ở chỗ này, rất tốt. . ."

Lưu Nhất Minh dừng dừng một tiếng, đang lúc ấy thì, trong phòng lao ra một người, chính là ngày xưa Kim gia Vũ Em Triệu Thị, ánh mắt ngoan độc nhìn chằm chằm Lưu Nhất Minh, vẻ mặt hận ý, cắn răng nghiêng lợi nói: "Người tới làm gì? Người cướp đi ban đầu vốn thuộc về con của ta hết thấy, các người Kim gia chết không được từ tế!"

Lưu Nhất Minh nhìn Triệu Thị này cực độ vận vẹo gương mặt, gương nanh múa vuốt điên đáng vẽ, khề thờ dài một hơi,

"Người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận, lần này không có khả năng không lại lưu lại tính mạng các người. Đi đi, đời sau làm người tốt."

Nói xong, tâm niệm nhất động, một tia điện trống rỗng xuất hiện, "Răng rắc" một tiếng hơn nữa hợp kích hai người, trong chốc lát, mặt đất nhiều hai nhóm than tro bụi.

. . . .

Tin tức truyền tới Washington, người Mỹ khiếp sợ. Đường đường Toàn Cầu Đệ Nhất cường quốc Đại Sứ Quán bị người san thành bình địa, sở hữu Sứ Quán nhân viên không một thoát khỏi may mắn, toàn bộ bị hại.

Tân Hải trang viên hóa thành một chỗ Hồ Bạc, lòng đất "Z máy móc" phòng thí nghiệm biến mất, một cái đỉnh phong sinh vật Hóa Học thí nghiệm tiêu tổ cùng với bảo bảo vệ bọn họ đội thủy quân lục chiến toàn bộ từ vong.

Cái này Liên Xô Giải Thê, nước Mỹ trở thành toàn cầu bá chủ, hoành hành thế giới tới nay gặp lần đầu tiên tổn thất trọng đại.

"Cái này đối với Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ khiêu khích, nhất định phải trả thù."

"Chúng ta Hàng Không Mẫu Hạm ở nơi nào, nhất định phải giết chết toàn bộ quái vật!"

"Tổng Thống tiền sinh, Singapore Thủ tướng Mã Lan Long yêu cầu cùng người thông điện thoại."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 291: Nghĩ Hết Biện Pháp Diệt Hân

Kết thúc xong cùng Singapore Thủ tướng Mã Lan Long nói chuyện điện thoại về sau, đảm nhiệm Mỹ Quốc Tổng Thống Katel trừng mắt con người màu xanh lam một dạng, tinh quang tràn ra, sắc mặt tái xanh, dùng rất nặng Texas khẩu âm mắng: "FUCK, khi da vàng, đắ tội chúng ta nước Mỹ người, hết thấy cũng sẽ xuống địa ngục."

"Tổng Thống tiền sinh, Singapore yêu cầu chúng ta trả lại 100 ức đô la mỹ tổn thất, chúng ta làm gì?"

Bên người Ngoại Trưởng cổ vắn Powell cau mày, đỡ đỡ trên sống mũi gọng kiếng, tỏa ra miệng hỏi.

"NO, nhất mao tiền cũng không có, chúng ta Đại Sứ Quán tại bọn họ trên lãnh thổ gặp công kích, Singapore phải bồi thường chúng ta tổn thất!"

Katel chính ở bên người cổ vắn thương lượng, một cái thanh âm vang lên,

"Ngài Tổng thống, cái này ngành tình báo đạt được mới vừa từ Singapore đạt được tình báo, ta cảm thấy cho người có cần phải nhìn một chút? !"

Katel thấy dừng lại thảo luận, nhìn CIA Blitz Cục Trưởng này thập phần trang trọng thần sắc, gạt đầu một cái đồng ý.

Ở bên người trợ lý dưới sự giúp đỡ, rất nhanh thành lập tốt đầu ảnh cơ, buồng xuống chạy điện màn ảnh, rèm cửa sổ toàn bộ kéo xuống, bên trong phòng nhất thời đen xuống.

Đầu ảnh cơ bắt đầu công tác, xuất hiện hình ảnh là một cái nhà đang thiêu đốt cao ốc, 30 tầng trên lầu chót có một cái mơ mơ hồ hồ bóng người, chính là Luru Nhất Minh thì triển "Đại Hoang Vu chương" lúc trăng cảnh, đáng tiếc đập không biết.

Ba giây về sau, một đạo ánh sáng mạnh thẳng đứng khai hỏa mặt đất, mặt đất lúc này nổi lên hơn trăm thước sóng lớn, này hủy thiên diệt địa Cường Đại Uy Năng cách màn ảnh quả nhiên có thể rõ ràng cảm nhận được, sau cùng tạo thành sóng xung kích hiển nhiên để cho màn ảnh tung bay đến giữa không trung, hình ảnh một hồi run rẩy dữ dội, sau cùng đứng im.

Trong phòng yên lặng như tờ, một lúc lâu về sau, mọi người đang bắt đầu táo động.

"Cái này dạng đơn giản Laze vũ khí sao? Đã đầu nhập thực chiến sao?"

"NO. . NO. . Ngài Tổng thống, các tiên sinh, đây không phải là Laze vũ khí, cái này là một cái nhân loại phát ra chương pháp, Oh, ta phải hình dung như thế nào, chúng ta từ đơn tiếng Anh bên trong không tìm được có thể hình dung từ hồi."

CIA Blitz Cục Trưởng sờ chính mình mi đầu, suy nghĩ nói.

"Người đến muốn nói gì? Blitz, thấy ý người người là đang nói trong hình người này, hướng xuống đất đánh nhất chương, sau đó liền phát sinh đại bạo tạc?"

"A hắc hắc! Đây là ta nghe qua buồn cười nhất sự tình."

Chung quanh các đồng nghiệp một hồi cười ầm lên, không tránh khỏi mở miệng giễu cợt nói.

"Ngài Tổng thống, các tiên sinh, cái này không một chút nào buồn cười, nhìn phía dưới một chút đoạn này ghi hình đi! Cái này đường trước mặt lầu làm việc trong một vị tiên sinh đập, OH, bây giờ người đã chết, đây là chúng ta từ thân nhân bọn họ trong tay bỏ tiền mua đến."

Blitz ngẩng đầu lên, bất mãn bọn họ tiếng cười nhạo, lớn tiếng nói.

Mọi người thấy Blitz lão đầu nổi giận, hơn nữa thái độ trịnh trọng như vậy sự tình, đều dừng lại tiếng cười trộm, kéo căng miệng nhìn Blitz lão đầu.

Sau đó xuất hiện trong hình rõ ràng nhìn thấy một người trẻ tuổi đứng lặng hồi lâu ở trên sân thượng bên trên, mặt ngoài thân thể tựa hồ lóe một tầng ánh sáng, không khí chung quanh bên trong lơ lửng rậm rạp chẳng chút hạt nhỏ.

Người tuổi trẻ miệng lẩm bẩm, sau đó xoay tròn cánh tay hướng về phía mặt đất, chột nhất chương đánh, đột nhiên, một đạo sáng ngời quang trụ hợp kích mặt đất, phía sau hình ảnh đồng dạng cũng là một hồi trời đất quay cuồng, sau cùng lâm vào đứng im.

Lần này trong phòng người cũng không rung động, chỉ có nồng đậm tiếng thở, trên mặt khiếp sợ biểu tình không thua kém một chút nào lần trước phát ra Luru Nhất Minh tại tử vong cốc Dẫn Lôi hạ phạm lúc.

Blitz Cục Trưởng xem rung động những người này, mân một môi dưới, tiếp tục nói.

"Người này cũng là Luru Nhất Minh, Hoa Hạ Di Năng Giả, cũng là chúng ta "Tru Thần kế hoạch" lọt lưới người. Trước mắt hần là Hoa Hạ Kim thị tập đoàn trong lai chương môn nhân, lại là mới thành lập Hoa Hạ Trường Sinh Môn Môn Chủ, một cái theo đuổi cầu Trường Sinh Bất Lão cùng vô đạo điên phong giáo phái."

"Thượng Đế nha! Đây là thật sao? Người nọ là thần sao?"

"Chúng ta Đại Sứ Quán trong một đêm tại san thành bình địa, cũng là người này làm cái gì?"

Blitz kéo căng miệng, gạt đầu một cái, mở miệng nói: "Không sai, còn có chúng ta thiết trí đến Tân Hải trang viên một cái "z vũ khí" phòng thí nghiệm cùng với nhân viên nghiên cứu khoa học, toàn bộ bị hại."

"Ngài Tổng thống, lần này lợi dụng Hóa Học Dược Tề tù binh hần, dùng Z vũ khí hủy diệt hần kế hoạch thất bại, hần hủy diệt chúng ta Đại Sứ Quán, hiển nhiên là một lần hành động trả thù, cũng là đang cảnh cáo chúng ta."

Mỹ Quốc Tổng Thống Katel gạt đầu một cái, nâng lên tràn đầy nếp nhăn mặt, quét nhìn mọi người một cái, mở miệng hỏi: "Chư vị đều là Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ tinh anh, các người thấy thế nào?"

Ngoại Trưởng cố vấn Powell nhìn trong hình gạch đá tung tóe cố định hình ảnh hình ảnh, một đôi mắt ưng bắn ra từng đạo hàn quang, trầm thấp giọng: "Không bằng thừa dịp hần cách xa Hoa Hạ, nghĩ hết biện pháp diệt hần, tuyệt sau đó mắc!"

"Vậy coi như quá đáng tiếc, như vậy một cái năng lực siêu phàm Di Năng Giả, nếu là hần năng lực có thể bị chúng ta phá giải cũng phục chế mà nói, ngầm lại xem. . ."

...

Singapore trú Hoa Hạ Đại Sứ Quán, trong phòng khách mùi rượu xông vào mũi, trong tiệc rượu, Thôi Đại Sứ giờ ly rượu nói: "Dư thừa mà nói, liền không nói nhiều, mọi người cứ yên tâm, Đại Sứ Quán là tuyệt đối an toàn, mọi người ăn xong, uống tốt. . ."

Tiếng vỗ tay như sấm động, cười nói tiếng hoan hô, một mảnh cung ly âm thanh, cái này Hoa Hạ Đại Sứ Quán là kim Thị tập đoàn người vừa tới đón gió tẩy trần mà tổ chức yến hội. Hết cách rồi, trong nước phát tới mệnh lệnh yêu cầu thích đáng an trí những người này, nhất định phải bảo đảm an toàn.

Lưu Nhất Minh giờ ly hướng Thôi Đại Sứ ngó ý cảm ơn, Kim Vệ Hồng ở bên cũng nói lấy

"Không cần quá khách khí, đây đều là chúng ta nên làm, Kim thị tập đoàn là chúng ta Hoa Hạ ngôi sao xí nghiệp, là Hoa Hạ kiều ngạo."

Tiêu diệt nước Mỹ Đại Sứ Quán, Lưu Nhất Minh không một chút nào hối hận, Tu Chân Giả, tùy tâm sở dục, khoái ý ân cừ, chính là muốn Cầu Chân hỏi kì thật, tìm về tự mình, nếu là nội tâm này cổ oán khí không phun ra, đối với sau này tu luyện nhất định bất lợi.

Về phần người Mỹ trả thù, để cho bọn họ tới đi! Thanh Liên Đế Thể tầng thứ hai uy lực, chính mình còn không có thí nghiệm, cũng không biết thể gian này, có chất liệu gì có thể chịu đựng chính mình toàn lực nhất kích.

Người Mỹ điện tử sinh hóa nhân ngay cả mình huấn luyện được "Chân Vũ chiến sĩ" cũng không không đánh lại, không đáng để lo. Về phần phái đội thủy quân lục chiến, cũng hoặc là Hải Bảo Đột Kích Đội, vậy càng là một chuyện tiểu lâm.

Còn lại thủ đoạn dùng chế đạo tên lửa hành trình sao? Cái này ngã lúc đó có chút ít uy lực, mặc dù không về phần tiêu diệt chính mình, nhưng là hội làm cho mình bị thương, đến lúc đó mang đến đạn đạo đồng loạt công kích, liền chơi xong.

Có thể đầu tiên người phải biết ta nhất định vị mới được, định vị ấy ư, Hoa Hạ trú Singapore Đại Sứ Quán vị trí người Mỹ nhất định biết rõ, Lưu Nhất Minh nghĩ tới đây cũng là cả kinh, người Mỹ sẽ không như thế phát điên đi ah!

Nghĩ tới đây, Lưu Nhất Minh đột nhiên thả ra thần thức, hướng bờ biển phương hướng một đường quét xem quá khứ, đột nhiên trên mặt biển một tia sáng tiến vào thần thức trong phạm vi, đó là đạn đạo đuôi lửa phát ra quang mang.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 292: Có Qua Mà Không Có Lại Là Phi Lễ

Tên lửa hành trình phía sau treo thật dài sáng ngời đuôi lửa phá vỡ Singapore tĩnh lặng bầu trời đêm, trước sau có ba miếng đạn đạo bay tới, Lưu Nhất Minh không cần nghĩ, lập tức phi thân lên, chui cửa sổ, nhảy lên sân thượng.

Bên trong đại sảnh giống như quất một hồi con lốc, bàn ghế nghiêng đổ, rèm vài vung vẩy bay phát phới, không ít người đều bị Lưu Nhất Minh rời đi tạo thành mạnh mẽ khí lưu thổi tới trên mặt đất, tiếng kêu sợ hãi một mảnh.

Lưu Nhất Minh không nhìn bên trong đại sảnh loạn tượng, đứng ở trên sân thượng bên trên, giương mắt nhìn lên, quả nhiên thấy trên bầu trời, có đạn đạo gào thét bay tới.

Nội tâm rét một cái, âm thầm nghĩ ngợi, lúc này chính mình cho dù thi triển trong tông môn "Truy Văn Trục Nguyệt" Phi Hành Thuật, có thể nhảy vọt đến ngàn mét, nhưng không có phi hành Linh Khí làm tái cụ, dưới chân vô căn, cũng chưa chắc có thể cản dừng 0.72 Mach - mã lực tốc độ cao bay tới Chiến Phủ tên lửa hành trình.

Như vậy, ta dùng "Đại Hoàng Vu chương" nhất chương quá khứ, nhiều lắm là phá hủy hai quả Chiến Phủ đạn đạo, một quả cuối cùng rơi vào trong đại sứ quán, Hoa Hạ Đại Sứ Quán cùng với người bên trong coi như xong.

"Ồ "

Không kiếm được Lưu Nhất Minh đang nghĩ, đã có thể nghe được hô khiếu chi thanh, Lưu Nhất Minh tâm niệm nhất động, Thiên Bồng Xích nơi tay, hơn nữa vì lấy phòng ngừa vạn nhất, lại từ bên trong không gian giới chỉ điều động "Tinh Thế Bạch Liên" chỉ điểm một chút qua, "Ồng" một tiếng, không khí chấn động, bạch quang chợt hiện, Tinh Thế Bạch Liên tại kích hoạt, hơn 3,600 đoá trắng nõn như ngọc cánh hoa hiện lên thần thánh ánh sáng bao phủ ở toàn bộ Đại Sứ Quán.

Lưu Nhất Minh chân đạp tại Tinh Thế Bạch Liên đỉnh cao nhất, hít sâu một hơi, bắt đầu điên cuồng hướng trong tay Thiên Bồng Xích bên trong rót nhập

lĩnh khí, "Ông" một tiếng, trong nháy mắt Thiên Bồng Xích bên trong đưa hạch tâm trận pháp tại kích hoạt, khắc sâu tại hắc sắc xích thân bên trên vô số Trần Văn trong nháy mắt rút đi mặt ngoài da đen, hiện ra bên trong Kim Văn, đường vân Thượng Linh lực lưu chuyển không ngừng, kim quang sáng chói, chói mắt vô cùng, thấp sáng bầu trời đêm.

Lưu Nhất Minh cổ tay rung một cái, "Hô" Thiên Bồng Xích trong nháy mắt đã kéo dài đi ra ngoài bách mét dài rộng, "Ừng ừng" vang lên tiếng sấm nổ tiếng, kinh người uy áp tràn ra, khuấy động chung quanh đây gió giục mây vùn, cát bay đá chạy.

"Thiên Bồng Xích, đến đây đi, lại cho ta xem xem, ngươi đến làm bằng vật liệu gì?"

Lưu Nhất Minh mũi chân nhẹ một chút Tĩnh Thế Bạch Liên, nhảy lên một cái bách mét, quăng lên kim quang xán xán Thiên Bồng Xích, một cái 360 độ xoay tròn, Thiên Bồng Xích sau đó vũ động.

"Ồ" một cái nhọn tiếng xé gió, phong vân kịch động, thiên địa biến sắc.

"Trên trời dưới đất, Duy Ngô Độc Tôn, Thông Thiên Côn Pháp Đệ Nhất Thức!"

"Diệt!"

0.72 Mach - mã lực tốc độ cao bay tới Chiến Phủ tên lửa hành trình trong nháy mắt liền bay đến Hoa Hạ Đại Sứ Quán bầu trời, phát ra nhọn tiếng rít, một con đâm xuống.

Trong đại sứ quán mọi người tại Thôi Đại Sứ hô hào dưới, rí rít trấn định lại, Kim thị tập đoàn mọi người tâm lý tổ chức mạnh hơn nói cho cùng ngày hôm qua ban ngày trải qua một lần, đã luyện được can đảm đến.

Lúc này, tại Tĩnh Thế Bạch Liên bao phủ ở bên trong, trong miệng mũi chỉ có trận trận dị hương, khiến cho người say ngã, bên ngoài tại bạch hoa hoa màn che đồ vật bình thường ngăn che tầm mắt, không thấy được tình huống ngoại giới, cũng không nghe được bên ngoài thanh âm, tựa hồ bị ngăn cách.

Sứ Quán người bên trong tại ngăn cách, tới gần Sứ Quán chung quanh thị dân cũng không ngăn cách, mắt thấy đến, tai nghe đến, bởi vì bị cúp điện, khí trời nóng bức, mọi người rí rít trào lên sân thượng, một bên hồng mát, một bên đàm luận ban ngày phát sinh khủng bố tập kích sự kiện.

"Trời ơi! Ta lạc cái Thiên, đó là cái gì? Mau nhìn. . . ."

Không cần người này dùng ngón tay, trên sân thượng tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, liền thấy Hoa Hạ Đại Sứ Quán bầu trời, một cái trăm mét bao dài kim quang xán xán quang trụ, múa động, quang hoa tràn ra, theo mù hai mắt, này cảnh tượng so với Kim Sa quán rượu ba tháp dâng tấu chương diễn Laze xuất sắc muốn sáng chói gấp mười ngàn lần.

Thế người nhục nhãn phạm thai, căn bản là không thấy rõ Lưu Nhất Minh vũ động Thiên Bồng Xích thân ảnh, liền nghe được ba tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ, ba đám hỏa cầu khổng lồ chiếu sáng nửa Bầu Trời, nổ tung tạo thành sóng xung kích khuấy động nổi lên một hồi con lốc, thiếu chút nữa đem trên sân thượng xem náo nhiệt mọi người thổi đi xuống.

Chỉ chớp lát sau, khói lửa biến mất, sáng chói quang trụ cũng biến mất, Hoa Hạ Đại Sứ Quán bên trên như cũ tại một đóa hoa sen tinh khiết bao phủ ở bên trong, lúc này, bất luận là tín ngưỡng cái gì Tông Giáo thị dân, đều rí rít hướng Hoa Hạ Đại Sứ Quán phương hướng quỳ xuống lạy, miệng niệm niệm lầm bầm,

"Đại Từ Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát. . . ."

"Người a! Thiên Phụ ở trên cao. . . ."

.....

Tiêu diệt ba miếng tên lửa hành trình về sau, Lưu Nhất Minh vận chuyển "Phong Linh quyết" thi triển "Truy Văn Trục Nguyệt" thượng thừa thân pháp, chạy bờ biển bay tới.

Đến mà không hướng phi lễ vậy, quân tử có thù oán, đêm đó liền báo, muốn khuấy liên khuấy hấn long trời lở đất, xem ai tồn thất đại!

Chiến Phủ tên lửa hành trình chính là từ bạc quá Singapore hải vực Krupp tàu khu trục bên trên phát bắn ra, lúc này đang đợi vệ tinh hình ảnh truyền tống, sau đó đánh giá nổ tung hiệu quả.

Chuyện này trước đó chưa cùng Singapore câu thông, bởi vì Singapore là quả quyết sẽ không đồng ý quân Mỹ làm như thế. Hoa Hạ Đại Sứ Quán nếu như tại Singapore bị tạc hủy, Hoa Hạ phương diện là tuyệt sẽ không khinh xuất tha thứ Singapore.

Cái này cùng nam liên minh lần đó Đại Sứ Quán bị tạc không giống nhau, nam liên minh tự thân đều khó bảo toàn, nơi nào còn có năng lực bảo hộ Hoa Hạ Đại Sứ Quán an nguy.

Singapore chương nghị Hải Quân Cơ Địa tuy nhiên cung cấp cho Mỹ hải quân ngăn ngừa trú đóng, tiếp tế chờ một chút, nhưng cũng không có nghĩa là quân Mỹ có thể giống như tại Hàn Quốc, Nhật Bản căn cứ quân sự bên trên như vậy tùy ý làm bậy.

Tỷ như tại Hàn quân Mỹ quân cơ có thể tùy ý tại Hàn Quốc bầu trời phi hành, Nhật Bản thăm hại hơn, không có quân Mỹ đồng ý, Nhật Bản phi cơ tại

Bản Quốc bầu trời cũng không thể thông qua.

Bởi vậy quân Mỹ không có phải ra phi cơ lấy xâm phạm Singapore lĩnh không đại giới, kiểm tra oanh tạc hiệu quả, lại nói ban đêm tầm mắt cũng không tiện. Thứ nhất các loại vệ tinh hình ảnh, thứ hai đã ở đẳng địa mặt đặc công xác nhận.

Khoảng cách chương nghị khu vực tám mươi hải lý ra, treo nước Mỹ cờ ngôi sao một chiếc Krupp đạn đạo tàu khu trục cùng một chiếc Perry cấp tàu bảo vệ chính đang trên mặt biển ưu nhả đi tới.

Nhập ngũ hai năm, đến từ Utah bang lính coi ra đa Jock lau chặn ngang một mối gò má, chen chúc chen chúc đỏ bừng mắt, lên tinh thần, lại lần nữa đưa ánh mắt tìm đến phía màn ảnh ra đa bên trên.

Đột nhiên một cái điểm trắng, xuất hiện ở màn ảnh ra đa bên trên, đang nhanh chóng đến gần hạm đội.

Jock giật mình một cái, trong nháy mắt hết cả buồn ngủ, la lớn: "Thượng Tá, người mau đến xem xem, đây là cái gì?"

Mới vừa từ Hạm Trưởng trong phòng làm việc trở lại Johan Thượng Tá, cầm trong tay văn kiện cùng bút máy, cau mày hỏi "Làm sao, phát hiện cái gì?"

Ánh mắt rơi vào màn ảnh ra đa bên trên, xem ba giây về sau, lắc đầu cười một tiếng, vỗ Jock vai bằng thuyết nói: "Khác hẳn trông như vậy Jock, đó bất quá là một con chim mà thôi."

"Chẳng lẽ tại Singapore hải vực, người cho là có người sẽ công kích quân Mỹ tàu chiến sao? Về phần Hoa Hạ, bọn họ hạm đội Nam Hải không lại muốn tới nơi này."

Hai người chính cười nói, tiêu diệt ban đêm trực ban một mối.

Lưu Nhất Minh đã chân đạp trên biển lớn, đứng lặng hồi lâu tại tàu khu trục bên cạnh không xa địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Trên Đồi Nguyên Lai Thật Có Thần Tiên

Lưu Nhất Minh một người người mang "Thủy Mộc" hai đại Đạo Tinh, cùng Đại Hải tự nhiên phù hợp vô cùng, không cần thi triển bất kỳ pháp lực, liền có thể vào nước không chìm.

Cao nửa thước đột sóng liên miên không dứt, lại không dám chút nào chạm tới Lưu Nhất Minh trên thân, khoảng cách Lưu Nhất Minh 3m bên ngoài cũng đã tránh qua qua, Lưu Nhất Minh ngược mắt nhìn chiếc thuyền này Ali Burke cấp đạn đạo tàu khu trục lộ ra mặt nước có tới cao hơn 3 mét, nhọn Hạm Thủ phá vỡ ngầm đen nước biển, dâng lên đột sóng hướng hai bên kéo dài mở ra.

Nước Mỹ "Ali Burke" cấp là nước Mỹ hải quân tại ngũ cùng chính đang xây bên trong mới nhất nhất cấp "Aegis" đạn đạo tàu khu trục. Đạn chiếc chi phí hơn ba mươi ức đô la mỹ, lượng thoát nước: 8422 tấn, trường 1538m, rộng 204m, ngầm nước độ sâu 63m. Nhân viên biên chế: 303 người, trung quân quan viên 23 người.

Nắm giữ hai tòa MK 41 hình đạn đạo thẳng đứng phát ra trang bị, phát ra "Chiến Phủ" tên lửa hành trình, 127 li pháo hai tòa, hai tòa Mk32 hình Tam Liên Trang 324 li Ngư Lô phát ra trang bị.

Hoa Hạ hạm đội Nam Hải tại năm 2005 trang bị hai chiếc Trung Hoa Thần Thuần tài khoản 0 52 hình đạn đạo tàu khu trục, vô luận là tại lượng thoát nước cùng ghi chép số lượng đạn, khu vực phản đạo năng lực, chống tàu ngầm năng lực các loại so với Ali Burke" cũng không kém hơn một chút, còn có nên cấp tàu chiến kinh nghiệm tác chiến phương diện sánh bằng quân cũng so ra kém.

Nhưng sau đó phát triển nghiên cứu 0 52D tàu khu trục là cùng Tây Phương Đại Quốc nhất cấp tàu khu trục chênh lệch nhỏ nhất, trở thành quân Mỹ Ali Burke cấp đạn đạo tàu khu trục lớn nhất có mạnh mẽ đối thủ.

Không có báo động, không có ánh đèn soi, quân Mỹ xem ra ban đêm tính cảnh giác rất thấp, dưới cái nhìn của bọn họ cái này Nhất Phiến Hải Vực cũng là quân Mỹ hậu hoa viên, không có gì quốc gia hạm đội có thể uy hiếp được bọn họ.

Hoành hành bá đạo nhiều năm như vậy, chưa bao giờ biết rõ né tránh vì vật gì quân Mỹ thậm chí làm ra yêu cầu Hải Đăng nhường đường trò cười.

Mà hôm nay, nên người trả giá thật lớn thời điểm.

Lưu Nhất Minh gò má căng thẳng, rung cổ tay, Thiên Bồng Xích "Hô" một tiếng lại lần nữa duỗi dài hơn 100m, kim quang xán xán, chói mắt vô cùng, hắc ám xuống mặt biển nhảy ra lần lần ba quang.

"Tích linh linh "

Một hồi nhọn còi báo động vang dội toàn bộ hạm trường, quân Mỹ còn không có phản ứng qua tới đang lúc, Lưu Nhất Minh quăng lên vàng chói lọi Thiên Bồng Xích, dưới chân rung một cái, nước biển thành rung động hướng bốn phía trùng kích quá khứ, ngay sau đó nhất cơn gỗ xuống.

"Ông" một tiếng không khí chấn động bất an.

"Đồng đồng đồng" Ali Burke cấp đạn đạo tàu khu trục cận phòng vũ khí khai hỏa, lưu tinh một dạng vừa vắn bắn ra, Lưu Nhất Minh Côn Ảnh hạ xuống.

"Oanh "

Một cái kinh thiên động địa tiếng va chạm, nước biển "Phân phát" một tiếng tự động hướng hai bên tách ra, vên lên trăm mét cao sóng lớn.

Một dài hơn 50 mét Ali Burke cấp đạn đạo tàu khu trục tại Lưu Nhất Minh nhất cơn gỗ thành hai khúc, liền chút trì hoãn cũng không có, trong chớp mắt nghiêng hạ xuống vạn lý trong sóng dữ.

"Lộc cộc đi "

"Thứ lưu "

Cái này phía sau chiếc kia Perry cấp tàu bảo vệ lấp lên bị súng cao xạ, cận phòng pháo lại xông kim quang xán xán Thiên Bồng Xích dày đặc bắn càn quét.

"Thượng Đế a! Cái này là thứ quý gì?"

"Hạm Trường, Ra-da biểu hiện Kerry tàu khu trục chìm nghiêm."

Tàu bảo vệ thượng mỹ quân kêu la om sòm, đang lúc này, "Oanh" lại là một cái đại bạo tạc, Perry cấp tàu bảo vệ bị đập bên trong đài chỉ huy, Hạm Thủ cùng đuôi chiến hạm chột hướng lên nhếch lên, toàn bộ tàu chiến cắt thành hai khúc, chìm nghiêm quá trong sóng dữ, cự đại dựng tạo thành trăm mét cao nước "Bịch bịch" rơi xuống nước đến trên mặt biển, dâng lên ngàn chồng chất tuyết.

Nhiều một hồi, trên mặt biển từ từ lơ lửng rất nhiều tạp vật, bất ngờ có lệnh Đại Hải quân sĩ binh lộ ra mặt biển, gắng sức hò hét

Lưu Nhất Minh nhắm mắt làm ngơ, lướt sóng mà đi, ánh mắt nhìn về phía xa

Nhất phương chỗ Hải Đăng, đó là Singapore Hải Quân Chương Nghi khu vực, bên trong trú đóng một cái Mỹ đội thủy quân lục chiến, còn có một cái Tự Động Hóa trình độ cao vô cùng kho đạn.

Dứt khoát đã không làm thì thôi, đã làm thì phải làm đến cùng, nổi giận quân Mỹ kho đạn, hoàn toàn đánh đau nước Mỹ lão.

Nội thị đan điền, trăm dặm bốn ba, hơn nửa ba đòn Thông Thiên Côn Pháp, cực kỳ hao phí linh lực cùng tâm thần, bây giờ đan điền vị trí chứa đựng linh khí đã còn dư lại không có mấy, Lưu Nhất Minh từ trong không gian giới chỉ, điều động bình ngọc, nhỏ ra cái nắp, tràn đầy hộp một cái Linh Dịch nuốt xuống, tinh thuần Linh Dịch rơi vào Đan Điền Khí Hải trong, tại Hư Không Luyện Khí Quyết luyện hóa dưới, nhanh chóng lưu chuyển toàn thân, bổ sung hao phí linh lực.

Thoáng chốc, nguyên khí đầy đặn, tinh thần phấn chấn, Lưu Nhất Minh lại lần nữa dâng lên chiến ý cường đại.

"Nước Mỹ lão, tối nay chính là các người run rẩy đêm, hoảng sợ đêm!"

Không bao lâu, ở vào Singapore đông bộ Chương Nghi Hải Quân khu vực phát sinh chiếu sáng cả Singapore đại bạo tạc, ánh lửa ngút trời lên, tiếng nổ không ngừng vang lên, cơ hồ phá hủy Chương Nghi Hải Quân khu vực.

Toàn bộ Sư Thành mọi người đều bị cái này liên tiếp nổ tung cho kinh ngạc đến ngây người, cũng không còn cách nào nghĩ.

Singapore Thủ tướng Mã Lan Long bị đánh sáu châm Thuốc an thần mới tiến vào trong mộng đẹp, Hàn Băng Chi Khí bạo phát tàn suất cùng cường độ càng ngày càng lớn, phát làm, khổ không thể tả, sống không bằng chết.

Cái này nhất định là một cái thời buổi rối loạn, "Đằng đằng" tiếng bước chân từ cánh cửa vang lên.

"Thủ tướng, không được, Hoa Hạ Đại Sứ Quán bầu trời phát sinh đại bạo tạc."

"Ta đông bộ hải vực tám mươi hải lý chỗ, Ra-da theo dõi đã có chiến đấu phát sinh."

"Ta Chương Nghi Hải Quân khu vực phát sinh đại bạo tạc, bây giờ hỏa thế ngập trời, sợ là khu vực khó giữ được."

Mã Lan Long tại thư ký đánh thức, mở ra tỉnh táo đôi mắt còn díp lại buồn ngủ, về mặt mê mang, hiển nhiên nghe không hiểu. Chờ đến Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng, Bộ Nội Vụ, một đám những cao quan lại lần nữa báo cáo về sau, Mã Lan Long tại nghe hiểu, nhất thời mở đầu và miệng, gạt mình nói: "Chuyện gì xảy ra? Nhanh lên tắt lửa nha!"

"Diệt không, Thủ tướng, bên trong căn cứ tồn trữ có 50 triệu nhiều thùng dầu cháy, toàn bộ bị đốt, phòng chừng thiêu đốt một tuần lễ mới có thể tiêu diệt."

"Còn có quân Mỹ kho đạn cũng nổ tung, trú đóng quân Mỹ sợ là cái xác không hồn."

"FUCK, tra! Lập tức đi tra, đến là chuyện gì xảy ra?"

Làm xong một nhóm Lưu Nhất Minh hải lòng trở lại Hoa Hạ Đại Sứ Quán, hẳn không có thu hồi roi xuống trên mặt đất bên trên Tỉnh Thế Bạch Liên, mà là tiếp tục khiến nó thủ hộ sứ quán an toàn.

Sứ Quán người bên trong, phần lớn người đã tại nghỉ, chỉ có số ít người quả nhiên cố thủ, chờ đợi Lưu Nhất Minh trở về.

"Nhất Minh, ngroi trở lại?"

Kim Vệ Hồng trước tiên nhìn thấy Lưu Nhất Minh, buồn ngủ biến mất, vội vàng đứng lên, thượng hạ kiểm tra Lưu Nhất Minh là có bị thương hay không. Ban ngày phát sinh hết thấy hoàn toàn phá vỡ Kim Vệ Hồng thế giới quan, nằng lại một lần nữa lấy mới tỉnh thị giác, mới tỉnh lý niệm qua nhận thức Lưu Nhất Minh.

"Cõi đời này nguyên lai thật có thần tiên "

Đội Lưu Nhất Minh thời điểm, Kim Vệ Hồng cùng Thôi Đại Sứ nhắc tới ban ngày phát sinh sự tình, cũng không kích động không được.

"Nhân loại thật là quá nhỏ bé, địa cầu chúng ta đến ẩn tàng bao nhiêu bí mật."

Đối mặt Kim Vệ Hồng cùng Thôi Đại Sứ hỏi mới vừa rồi xảy ra chuyện gì? Cùng với bên ngoài cự hình liên hoa đến thứ gì lúc, Lưu Nhất Minh dừng một tiếng, lấy giọng đùa giỡn nói: "Ta chỉ là đi ra xem một chút Singapore bóng đêm, bên ngoài cái này là Bạch Liên, ta Trường Sinh Môn một cái Linh Khí, có thể phù hộ Đại Sứ Quán khỏi bị công kích."

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 294: Tàu Chiến Hộ Tống

Một mực chờ đến trời sáng, quân Mỹ hạm đội thứ bảy mới biết có một chiếc tàu khu trục cùng một chiếc tàu bảo vệ mất liên lạc.

Hơn nữa, Singapore Chương Nghi Hải Quân khu vực kho đạn cũng phát sinh đại bạo tạc, chứa đựng mười mấy tấn quân sự trang bị hóa thành hư không, đại hỏa đến bây giờ còn không có dập tắt.

Theo Singapore quân đội phản hồi tới tin tức, tối hôm qua máy Ra-da quét xem đến hư hư thực thực chiến đấu phát sinh ở tám mươi hải lý bên ngoài, tựa hồ theo biến mất quân Mỹ tàu khu trục cùng tàu bảo vệ có liên quan.

Sáng sớm hôm nay, Singapore hải quân đã phái ra một chiếc "Khả Ủy cấp" nhiều chức năng tuần tra phòng bị Hạm đi khả nghi hải vực.

"Khả Ủy cấp" nhiều chức năng tuần tra phòng bị Hạm là do nước Pháp hải quân nhiều chức năng tuần tra phòng bị Hạm Rafa diệp cấp độ lại tới, là hiện nay Singapore chủ lực mặt nước chiến đấu Hạm, được gọi là "Đông Nam Á hải khu tiên tiến nhất mặt nước tác chiến tàu chiến" .

"Vo ve" một chiếc S- 70B hình hải quân máy bay trực thăng đang từ "Khả Ủy cấp" nhiều chức năng tuần tra phòng bị trên hạm cất cánh, trên không trung nhìn xuống sóng gợn lăn tăn mặt biển.

"p. . ."

Lên xuống bất định trên mặt biển, may mắn còn sống sót, tại phao hơn sáu giờ quân Mỹ Thủy Binh đưa cánh tay khua tay, lớn tiếng hướng về phía máy

bay trực thăng kêu cứu.

...

Lúc này, quân Mỹ từ trong nước phái đến Điều Tra Tiểu Tổ mới vừa đi xuống phi cơ, liền nghe nói Chương Nghi khu vực quân Mỹ kho đạn phát sinh đại bạo tạc sự tình, Tổ Trưởng Davy Thượng Tá tâm tình tệ hại xuyên thấu qua.

Nhưng hẳn trước hết hoàn thành chính mình nhiệm vụ, qua nước Mỹ Đại Sứ Quán Thực Địa kiểm tra, tra rõ nguyên nhân, tìm kiếm mẫn cảm tư liệu.

Tại Singapore Bộ Nội Vụ quan viên cùng đi, Davy Thượng Tá đoàn người càng nhiều phòng bị sâm nghiêm tuyên phong tỏa, tiến vào Đại Sứ Quán Di Chỉ.

Trước mắt một màn, để cho có bảy tám năm tuổi quân Davy rất là giật mình, nước Mỹ Đại Sứ Quán địa chỉ ban đầu đã biến thành đường kính ước trăm mét, tràn đầy hơn ba mươi mét, có Phễu hình dáng hồ to, khắp nơi là rải rác gạch đá miếng đất các loại tài liệu kiến trúc, cùng với văn thư, bàn ghế và quần áo đồ dùng hàng ngày các loại đồ dùng hàng ngày.

"Thượng Tá, cái này rất giống như là cao Bạo Tạc Đạn nổ về sau hiện trường."

Một tên kỹ thuật viên cau mày, nhìn một chút sóng xung kích thể đi, chân chờ nói.

"Dùng máy móc thu thập hiện trường thô dạng, mau chóng phân tích ra được."

...

Hoa Hạ trong đại sứ quán, không khỏi có một cổ một hồi vui sướng hơn hờ bầu không khí tại bùng bành.

"Này, đây thật là báo ứng xác đáng nha! Nước Mỹ lão cũng có hôm nay."

"Chương Nghi bên trong căn cứ có thể có mười mấy tấn quân Mỹ quân dụng vật tư, thanh này đại hòa không phải là đun sạch sẽ không thể."

Đây đều là Sứ Quán bên trong công tác nhân viên cùng Lưu Nhất Minh mang đến chuyên gia tổ thành viên tại huyền thuyền. Bọn họ mới vừa từ trên sân thượng xuống, mắt thấy xa xa nung đỏ nửa Bầu Trời đại hòa.

Về phần bên ngoài Tịnh Thế Bạch Liên, tại trời mau sáng sau khi liền bị Lưu Nhất Minh tìm tòi tay thu vào bên trong không gian giới chỉ.

Lúc này, sáng sớm ánh sáng mặt trời mới xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào. Sứ Quán người bên trong môn lục tục từ trong ngủ mê tỉnh lại, cái này nhờ vào Tịnh Thế Bạch Liên tản mát ra thoáng thoáng, có thể an thần giúp ngủ, cải thiện nhân thể Thể Chết.

Tối hôm qua Đại Sứ Quán tại Bạch Liên toàn bộ nâng, hơn nữa tại cự đại liên hoa cánh hoa khép lại bảo hộ giả tường như vậy tràng cảnh, cho những thứ này từ nhỏ tiếp nhận khoa học hiện đại tri thức trường những người lớn tạo thành trùng kích có thể tương tượng được.

Mọi người thật là đều phải hoài nghi có phải hay không rơi vào huyền cảnh, khi bọn hắn lấy can đảm, đi ra đại sảnh, lộ ra tay qua vuốt ve lại hậu vừa mềm mềm liên hoa cánh hoa lúc, mới xác định đây không phải là mơ, đây là chân thực.

Có thể càng như vậy, càng dễ cho bọn họ nảy sinh ra còn ở hay không nhân gian cảm khái!

Bởi vậy, mọi người đối với Lưu Nhất Minh thái độ là vừa sợ hãi lại khâm phục. Cái này đến cùng là một cái dạng gì người nhĩ? Tại sao hắn sẽ có thần kỳ như vậy bảo bối? Cái thế giới này đến làm sao? Đây thật là một điều bí ẩn một dạng nam hài.

Hôm sau, Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao tổ chức buổi họp báo, đối với ta trú Singapore Đại Sứ Quán tối hôm qua gặp phải thế lực không rõ đạn đạo công kích một chuyện biểu thị khiếp sợ, yêu cầu Singapore phương diện tra rõ chân tướng, thiết thực bảo đảm ta Sứ Quán nhân viên an toàn; ngoài ra có một ít tại Singapore buôn bán Hoa Hạ xí nghiệp cũng gặp phải khủng bố tập kích, chúng ta đối với loại này Chủ Nghĩa Khủng Bố hành động mãnh liệt khiển trách.

....

Đây đều là phải có chuyện, Bộ Quốc Phòng một cái tin vẫn mới thật là chấn động thể nhân.

Hoa Hạ Nhân Dân Giải Phóng Quân hải quân hạm đội Nam Hải phái ra một nhánh do "Trung Hoa Thần Thuần" tàu khu trục cùng hai chiếc "Giang Khai II cấp "Tàu bảo vệ tạo thành hải quân biên đội đối với Singapore hải quân mở ra kỳ hạn 3 ngày hữu hảo viếng thăm.

Nước Mỹ Bộ Quốc Phòng lập tức làm ra phản ứng, phái ra chính đang cảng Yokosuka tiếp tế "Washington" tài khoản Hàng Không Mẫu Hạm tạo thành Hàng Không Mẫu Hạm chiến đấu quần đi Singapore hải vực tuần hành. Hơn nữa phái ra Điều Tra Tiểu Tổ điều tra Chương Nghi khu vực nổ tung cùng hai chiếc tàu chiến mất tích chuyện.

Singapore trong lúc nhất thời tác thành mũi truyền thông tiêu điểm, các nước ký giả tới dồn dập, náo nhiệt dị thường.

-

Ba ngày sau, từ một chiếc Trung Hoa Thần Thuần Hạm tàu khu trục cùng hai chiếc giang hồ cứu cấp tàu bảo vệ tạo thành hải quân biên đội rút cuộc đến

Singapore hải vực.

Singapore hải quân dưới sự dẫn đường, thuận lợi vào ở ở vào Singapore Tây Bộ Đại Sĩ Hải Quân Cơ Địa.

Hoa Hạ trú Singapore Đại Sĩ Quán Thôi Đại sư dẫn Đại Sĩ Quán công tác nhân viên, cùng với Hoa Kiều đồng bào đi cầu tàu hoan nghênh, cũng sau đó trong hai ngày lên hạm đi thăm, đối mặt Ương thị ký giả màn ảnh, mọi người hưng phấn nhất trí hô to "Tổ quốc Vạn Tuế!"

Ba ngày sau, hải quân biên đội kết thúc viếng thăm, lên đường trở về nước.

"Lưu tiên sinh, chào người! Là ta Hạm Trưởng khâu Minh Đức."

"Trung Hoa Thần Thuần" tàu khu trục bên trong phòng họp, Hạm Trưởng khâu Minh Đức xông Lưu Nhất Minh vươn tay ra, hồ nghi ánh mắt nhìn trước mắt tuổi trẻ không thể tưởng tượng nổi Lưu Nhất Minh, tâm lý âm thầm suy đoán, phía trên cho tình báo có phải hay không có sai lầm.

Ba ngày trước, tại Nam Hải chấp hành theo thông lệ nhiệm vụ tuần hành khâu Minh Đức nhận được mệnh lệnh, lập tức đi Singapore đón người, rõ ràng giao phó, người này phải không sơ hở tí nào, an an toàn toàn tổng về nước.

Về phần bên ngoài cái gì Hoa Hạ cùng Singapore hữu hảo viếng thăm, chẳng qua chỉ là coi như thế nhân xem.

Lưu Nhất Minh vốn định lưu lại một cái Công Tác Tổ xử lý đến tiếp sau này công việc, Singapore tư sản chuẩn bị đấu giá, sau đó đem tổng bộ dời đi Hương Cảng, mình thì cùng cô cô Kim Vệ Hồng lấy bao máy bay trở về nước.

Chuyện này, tại Thôi Đại Sĩ biết rõ, cũng báo cáo trong nước về sau, trong nước đề nghị Lưu Nhất Minh không muốn thừa ngồi máy bay, mạo hiểm quá lớn. Thọt lớn như vậy cái gì, quân Mỹ há có thể từ bỏ ý đồ, sau đó phát tới chỉ thị, yên tĩnh chờ ba ngày, sắp có hải quân hộ tống về nước.

Nói cho cùng Lưu Nhất Minh giá trị thật sự quá cao, Yến Kinh phòng thí nghiệm dưới đất đan được đã bắt đầu liên tục không ngừng đại lượng sản xuất ra "Bồi Nguyên Đan "Cùng" Thối Thể Đan "Đi ra, hơn nữa lấy được Chân Vũ chiến sĩ độ cao đánh giá.

Lần này đan được hiệu quả so với Lưu Nhất Minh cung cấp đan được tốt hơn gấp ba có thừa, Chân Vũ chiến đội thực lực liên tục tăng lên, đột nhiên tăng mạnh, cao tăng biết được hết sức vui mừng.

Bởi vậy, không tiếc phái ra Hoa Hạ tiên tiến nhất Trung Hoa Thần Thuần tài khoản tàu khu trục, cũng phải đem Lưu Nhất Minh an toàn hộ tống về nước.

Nước Mỹ phái đến điều tra tổ tại ba ngày nay trong ngựa không ngừng vó câu, quá Singapore Bộ Nội Vụ hợp tác chặt chẽ, thời trải qua sơ bộ tra rõ chân tướng.

Nước Mỹ Đại Sĩ Quán hỏ lớn trong đất đai phân tích, cũng không có phát hiện có thuốc nổ thành phần, cực giống trung tâm thương vụ trên đường phố hỏ to, mà điều này không nghi ngờ chút nào là cái...kia đến từ Hoa Hạ Dị Năng Giả thuần.

Ngay đêm đó, quân Mỹ phát ra tên lửa hành trình bay đến Hoa Hạ Đại Sĩ Quán bầu trời lúc, bị đột nhiên xuất hiện dài trăm thước Kim Côn đánh lạng không nổ tung, sau đó từ Singapore hải quân đánh vọt lên may mắn còn sống sót Mỹ Thủy Binh giảng thuật biết được, ngay đêm đó cùng với giao chiến cũng là một cây dài ước chừng trăm mét kim sắc trường côn.

Kia trường cảnh quỷ dị vô cùng, chúng ta toàn hạm người cũng không cho là đó là Hải Quái. Thiên Bồng Xích lúc bộc phát, quang hoa bắn ra tứ phía, sáng chói chói mắt, thế người nhục nhãn phạm thai làm sao có thể nhìn qua tầng tầng quang hoa thấy rõ bên trong Lưu Nhất Minh thân ảnh. Ngộ nhận là Hải Quái cũng chẳng có gì lạ.

Về phần, Chương Nghi Hải Quân khu vực đại bạo tạc tác vô pháp kiểm chứng, nếu không tìm được nguyên nhân, vậy thì toàn bộ ghi chép đến cái này gọi Lưu Nhất Minh Dị Năng Giả trên thân tốt.

Quân Mỹ hận nghiêng răng nghiêng lợi, dọc đường vây đuổi Hoa Hạ hải quân biên đội nhiều lần, có bao nhiêu lần cũng không nhịn được muốn phát ra đạn đạo công kích, có thể cuối cùng vẫn là cưỡng ép nhịn con tức này,

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Trung Hoa Thần Thuần tài khoản biên đội thành công lái vào Hoa Hạ hải vực.

Nếu là Lưu Nhất Minh lấy bao máy bay trở về nước, quân Mỹ thực có can đảm mang đến đạn đạo đồng loạt công kích, đem phi cơ nổ thành phần vụn, không tin nổi giận không chết Lưu Nhất Minh người dị năng giả này. Khi đó Lưu Nhất Minh thật có thể nguy hiểm, đáng tiếc, trời không chịu người nguyện, quân Mỹ cũng không làm gì được.

Mà đối mặt với chính nhi bát kinh Hoa Hạ hải quân, quân Mỹ từ đầu đến cuối không dám người thứ nhất đè xuống cái nút bắn, vạch mặt cùng Hoa Hạ chính diện giao chiến, rất dễ dàng đưa tới đại quy mô chiến tranh bạo phát. Đối với sâu nằm ở trải qua dung nguy cơ nước Mỹ đến nói đúng không có thể tiếp nhận bị.

Về phần sau chuyện này, nước Mỹ mãnh liệt chức trách Lưu Nhất Minh là phần tử khủng bố, yêu cầu đối với Mỹ trú Singapore Đại Sĩ Quán nổ tung phụ trách chờ một chút, đây đều là nói sau.

Kinh qua ba ngày đi, thuận lợi vào ở Trạm Giang khu vực, khâu Minh Đức lúc này mới điểm mạnh một hơi thở, các loại nhìn thấy trên bến tàu, ban quân nhạc Tiền Quân ủy tham mưu Tàn Hồng An Trung Tướng cùng một đám hải quân cao tầng tướng lĩnh lúc, khâu Minh Đức giật mình không nhỏ, hấn cũng

không bởi vì cái này hoàn toàn chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Người Nói Dị Thế Giới?

"Trung Hoa Thần Thuần" Hạm trưởng Khu trục hạm khâu Minh Đức cấp bậc là Thượng Tá, thuộc về đoàn cấp cán bộ. Đến hải quân cao tầng bên trong tháp nhất cũng là Thiếu Tướng, chứ đừng nhắc tới còn có Quân Ủy tham mưu Tàn Hồng An cái này Trung Tướng.

Khâu Minh Đức nội tâm về kinh ngạc có thể tưởng tượng được, hắn chỉ biết là nhiệm vụ lần này là phải bảo đảm mục tiêu an toàn, nhưng cũng vụn vụn không nghĩ đến người này thân phận cư nhiên như thế tôn quý!

Bởi vậy đứng ở cầu thang bên sườn tàu bên cạnh, trác qua cơ thể, tỏ ý phía sau Lưu Nhất Minh cùng mọi người đi trước.

"Rời "

Cầu tàu trên quảng trường ban quân nhạc đã bắt đầu tẩu khởi Quân Ca, không khí hiện trường nóng nảy trào dâng.

Tàn Hồng An đứng ở phía trước, mặt mũi hồng hào, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn cất bước đi xuống cầu thang bên sườn tàu Lưu Nhất Minh.

"Ha ha" Tàn Hồng An cười ha hả, còn không chờ Lưu Nhất Minh rơi xuống đất, cũng đã nghênh đón, bắt lại Lưu Nhất Minh tay, nói: "Hoan nghênh về nhà! Tiểu Lưu."

Thái độ mười phần thân thiết, nghiêm chỉnh coi Lưu Nhất Minh là thành con cháu đồng dạng nhìn.

"Cám ơn! Lần này nhờ có có hải quân hộ tống, bằng không ta còn thực sự không tốt trở lại!"

Căn cứ hải quân bên trong, tổ chức hoan nghênh tiệc rượu, Lưu Nhất Minh cũng không tiện từ chối, tại Tàn Hồng An cùng đi cùng số ít mấy cái hải quân tướng lĩnh cao cấp ngồi chung một chỗ, tửu rơi vui mừng tràn, máy hát mở ra.

"Tiểu Lưu, quân Mỹ hai chiếc tàu chiến mất tích, với người có liên quan đi ah!"

"Ha ha!"

Lưu Nhất Minh cười cười, không có nói là, cũng không nói không phải là. Bên cạnh tướng lĩnh hải quân làm theo thật không thể tin nhìn cười híp mắt Tàn Hồng An, vẻ mặt không hiểu.

Tàn Hồng An ánh mắt lấp lánh, tiếp tục hỏi "Chương Nghi khu vực Hòa cũng là người để đi ah!"

"Gi?"

Lưu Nhất Minh vẫn không trả lời, theo ngồi chung một chỗ hải quân cao tầng kinh ngạc đến ngây người.

"Tham Mưu Trưởng, người không có nói đùa chứ?"

"Tuy nói Lưu thiếu đem coi như Chân Vũ chiến đội huấn luyện viên, chiến lực tự nhiên thật sự võ sĩ binh cao hơn không ít, có thể người nói cho cùng là một người đi! Sống sờ sờ làm chìm võ trang tận rằng hai chiếc quân Mỹ hiện đại hóa tàu chiến, lại chạy đến người ta căn cứ hải quân bên trong một cây đuốc, điều này sao có thể?"

"Đây không phải là nói mơ giữa ban ngày sao?"

Hải quân cao tầng người chỉ nghe Tàn Hồng An nói Lưu Nhất Minh thân phận là mức độ bảo mật AA cấp AA khác Chân Vũ chiến đội huấn luyện viên, cũng là người sáng lập, sở hữu huấn luyện phương pháp cùng giáo tài cũng không ra chỉ Lưu Nhất Minh tay.

Về phần Chân Vũ chiến đội bọn họ chỉ biết là có một cái như vậy thí nghiệm tính chất Đặc Chủng Tiểu Đội, trực tiếp vâng mệnh quá Trung Ương Quân Ủy, cấp bậc rất cao, là quân đội chế tạo Hoa Hạ tương lai Siêu Cấp Chiến Sĩ thí nghiệm tiểu đội.

Nghĩ đến chiến lược nếu so với Bộ Đội Đặc Chủng mạnh hơn chút ít, có thể mạnh hơn nữa cũng có một hạn độ, không phải là vạn năng.

Quân Mỹ Aegis tàu khu trục chuyên chở tên lửa dưới nước phòng ngự hệ thống —— tổng hợp người nhái lặn phòng ngự hệ thống, tổng hợp thanh nập, Ra-da cùng quang điện tia hồng ngoại trình sát kỹ thuật, bất luận là mai phục ở dưới nước người nhái lặn, hay lại là mặt nước người nhái lặn đều có thể nhanh chóng thám thính cũng phong tỏa, đây chính là người nhái lặn ác mộng.

Từ lúc Anh a Falklands Hải Chiến, Sheffield số hiệu tàu khu trục chìm nghiêm vô cùng lớn kích thích quân Mỹ, vì thế đầu nhập nhiều tiền phát triển nghiên cứu ISD hệ thống.

Lưu Nhất Minh không để ý bên cạnh con tin lời nói, nhìn Tần Hồng An Trung Tướng nói: "Không sai! Là ta làm."

"Xôn xao"

Trong phòng người đều bị rung động, mỗi cái trợn mắt hốc mồm, chỉ có Tần đô An lão tướng quân thấy cười ha ha,

"Làm rất khá, đẹp đẽ, cho ta rót đầy, ta phải uống nhất đại ly!"

Người bên cạnh vội vàng cho Tần Hồng An thêm tửu, Tần Hồng An mặt đầy đỏ bừng, con ngươi phát hồng, run rẩy đôi môi nói,

"Ngươi có thể thay chúng ta hải quân báo thù, chúng ta hải quân nhiều năm như vậy chịu được bao nhiêu uất khí nha!"

Tần Hồng An vừa nói, không khỏi rơi lệ. Bên cạnh tướng lĩnh hải quân cảm xúc sâu hơn, mỗi cái tâm tình kích động, cũng không người đang hoài nghi Lưu Nhất Minh mà nói, rồi rít rót rượu cảm tạ Lưu Nhất Minh.

Rượu này, Lưu Nhất Minh không thể không uống, hán không nghĩ tới, chính mình chẳng qua chỉ là làm chìm hai chiếc quân Mỹ tàu chiến mà thôi, hà chi vụ để nhóm này bày thước hán tử kích động như thế.

Từ lan người tán về sau, Lưu Nhất Minh ngồi Tần Hồng An trước xe hướng về phi trường.

Bên trong xe, Tần Hồng An tại trên bàn rượu hào hùng khí thu liễm ở vô hình, ánh mắt sắc bén như đao, nghiêng đầu nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh thâm thúy, trong suốt hai tròng mắt nói: "Tiểu Lưu a, có lúc ta thật hoài nghi ngươi có phải hay không chúng ta người Địa Cầu? Cái này một thân xuất thân nhập hóa bản lĩnh là tu luyện thế nào?"

"Tần tướng quân, tin tưởng cái thế giới này có Dị Thế Giới sao?"

"Cái gì? Ngươi nói Dị Thế Giới?"

Tần Hồng An con ngươi trợn thật lớn, thật không thể tin nhìn Lưu Nhất Minh.

"Không sai! Dị Thế Giới, cùng trên địa cầu nhưng hoàn toàn khác nhau thế giới."

Lưu Nhất Minh ánh mắt tinh khiết, trên mặt bình tĩnh như hồ nước, chậm rãi nói.

Ngay mới vừa rồi Tần Hồng An nói ra "Ngươi có phải hay không chúng ta người Địa Cầu" những lời này lúc, Lưu Nhất Minh cũng biết như chính mình lấy thêm trước khi thuyết pháp, Văn Du Tử Phương Đạo Nhân truyền thụ bản lĩnh là không thể thực hiện được.

Khoảng thời gian này, Tần Hồng An nhất định nhưng đã đem chính mình hoàn chỉnh trưởng thành kinh nghiệm từng trải, điều tra rõ ràng. Thậm chí tiểu học kéo nữ đồng học tay nhỏ, trung học nói chuyện yêu đương sự tình, phỏng chừng đều đã tại rút ra, thả vào Trung Ương Lãnh Đạo trước bàn làm việc.

Văn Du Tử Phương Đạo Nhân truyền pháp, nhất định giả dối không có thật, là mình che giấu chân thực từ đầu tới tìm cớ.

Lưu Nhất Minh không thể làm gì khác hơn là đổi một loại tương đối cao khoa học kỹ thuật một chút thuyết pháp, Dị Thử Nguyên Không Gian, bất quá cái này cũng là gần gũi nhất Lưu Nhất Minh chân thực kinh nghiệm từng trải thuyết pháp, "Tiêu hồ gối" nội tạng một phương Đại Thế Giới, không phải là không cùng chỗ Địa Cầu Dị Thế Giới.

"Năm ngoái trời đông giá rét, ta chỉ thân thể qua Nam Phương làm thuê, mà năm nay dương xuân thời tiết, lại phát giác chính mình đột nhiên phát hiện thân thể Dự Châu Như Ý hồ, trong lúc này bước ngang qua ngàn dặm xa, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

Tần Hồng An thấy, không khỏi người hướng về cửa xe phương hướng chuyển chuyển, cách Lưu Nhất Minh xa một chút, ánh mắt kia theo xem Quỷ Nhất dạng trực câu câu nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh.

"Ngươi là ý nói ngươi biến mất đoạn thời gian đó qua Dị Thế Giới? Sau đó từ bên trong đi ra, liền rơi đến Như Ý hồ?"

"Không sai! Xác thực là như thế, chỉ không nhiều Dị Thế Giới sự tình ta lại một chút cũng nhớ tới, tựa hồ đoạn này trí nhớ tại xóa đi, trong đầu chỉ nhớ rõ những thứ này siêu phạm pháp thuật."

Tần Hồng An thấy thật lâu không nói gì, con ngươi nhìn chăm chăm Lưu Nhất Minh, nào từ đang nghĩ ngợi, "Người này nói là thật hay là giả? Nếu là giả, nhưng hán cái này một thân siêu phạm nhập thánh bản lĩnh là như thế nào học được? Nhưng nếu là thật, ta làm sao có loại rợn cả tóc gáy cảm giác, người

này là người hay quý?"

Bên trong xe một hồi trầm mặc, Lư Nhất Minh cũng không cần phải nhiều lời nữa, cuối cùng vẫn là Tần Hồng An đánh vỡ yên lặng, mở miệng nói: "Người hẳn biết, ta câu hỏi ở mức độ rất lớn đại biểu phía trên ý tứ, ta bất kể người nói thật giả, nhưng ta nguyện ý tin tưởng người."

Vừa nói, Tần Hồng An đưa qua răn chắc nhưng thô ráp đại tay nắm chặt Lư Nhất Minh tay nói: "Cấp trên đối với người cái nhìn nghiêm trọng Lưỡng Cực biến hóa, đặc biệt là người nghĩ tại Singapore triển lộ ra thực lực kinh khủng, không nói người khác sợ hãi, ngay cả ta cũng sợ hãi nha!"

Đang khi nói chuyện, trước mắt liền đến Sân bay, tự có chuyên dụng thông đạo, một mực lái đến trên bãi đậu máy bay Kim thị tập đoàn muốn phi cơ bên cạnh.

"Gần nhất phải khiêm tốn một ít, nên nói ta đã cùng lão gia tử nói"

Tần Hồng An muốn nói lại thôi, tựa hồ có lời muốn nói, có thể lại không dám nói, do do dự dự.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: Các Người Đặc Tội Với Người

Trường Sinh Đạo quán bây giờ mở có hơn ba trăm nhà, đã tại Hoa Hạ chủ yếu hai ba tuyến thành thị mọc lên như nấm. Cái này nhờ vào Lư Nhất Minh cho Huyền Ngư Tử quyết định Thường Phạt quy định, thành công bố trí dưới mười ngọn "Tụ Linh Trận", làm theo tông môn khen thưởng một quả "Bồi Nguyên Đan" làm tu luyện sử dụng, cái này làm cho Huyền Ngư Tử mừng rỡ khôn kể xiết, hưng phấn không thôi.

Chính mình coi như trong môn một thành viên, tự nhiên cũng nhận được "Huyền Thiên Tâm Pháp" công pháp bí quyết. Bây giờ cũng tập luyện thành công, đã thành công bước vào Luyện Khí Kỳ cấp ba, đích thân cảm nhận được cái này một toàn bộ mới Tu Luyện Hệ Thống mang đến trực quan chỗ tốt.

Mỗi tiến vào nhất cấp, làm theo thân thể nhẹ một phần, lực lượng tăng tiến năm mươi kg đến ba trăm cân không giống nhau, theo không cần phải nói mỗi Thiên tinh thần sung mãn, theo đánh như máu gà, sáng sớm thức dậy, không nhịn được gào to một tiếng, bày tỏ nội tâm hào khí.

Bực này Thượng Thừa Công Pháp, là bao nhiêu tu đạo người trong hao hết cả đời tuế nguyệt, khổ khổ tìm kiếm mà không thể được. Chính mình thật là phúc duyên thâm hậu, may mắn gặp phải Lư Nhất Minh cái này trên đời Thần Nhân.

Âm thầm, bọn họ thỉnh thoảng đã ở tham khảo Môn Chủ cái này một thân xuất thần nhập hóa pháp thuật là từ chỗ nào chiếm được?

Nhưng bất kể như thế nào, Lư Nhất Minh bản lĩnh bọn họ là kiến thức, nặng nề thần kỳ thủ đoạn, không thể tưởng tượng nổi, chỉ cần một "Tụ Linh Trận" cũng đã có thể Trường Sinh Môn sừng sững ở Tu Luyện Giới Đỉnh Phong.

Trường Sinh Đạo quán từng cái Đạo Quán ngày buôn bán ngách đều tại bách vạn trở lên, đan tiệm một năm Doanh Thu ước nguyên trở lên. Cả nước có mấy trăm nhà, hàng năm đều là mấy chục tỉ Doanh Thu. Lấy như vậy xu thế phát triển tiếp, Hoa Hạ Đại Địa bên trên sẽ xuất hiện một cái so với Kim thị tập đoàn còn muốn khổng lồ quái vật.

Điên cuồng như vậy phát triển xu thế, sớm bị một ít người có quyết tâm nhìn thấy trong mắt, đổ trong lòng. Bình thường quyền quý, hữu tâm vô lực, chỉ có thể ở một bên xem ngậm nước chảy ròng, lại không thể làm gì!

Hơi chút sau khi nghe ngóng Trường Sinh Đạo Quan bối cảnh, liền biết không phải là đã biết dạng thế lực có thể trêu chọc. Như vậy mập dàu mỡ thịt béo, mắt thấy, lại ăn không được, tự nhiên để cho một số người lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhảy nhót tung bùng, khắp nơi quạt gió đốt lửa.

Từ xưa "Lộ trọng bay khó vào, phong nhiều vang chuyển chìm" Thả vào tỉnh Giang Nam Giang Trung thành phố "Trường Sinh Đạo Quan" trên thân khí khao nhất.

Tương Nghị ở trên sông thành phố chọn khu vực tốt, trang trí, bố trí tất cả kinh doanh đồ vật, chấp sự Huyền Ngư Tử Hạch Tâm Đại Đệ Tử cũng đã tại trong điểm bố trí tốt trận pháp, Trường Sinh Đạo Quan thuận lợi khai trương.

Mà ở khai trương ngày đó lại gặp phải Cháp Pháp Bộ Môn liên hợp lực soát, Phòng Cháy, vệ sinh, công an, đồ ăn, Công Thương, thư xã quản ủy, đường phố làm các loại mấy chục người, Tề tràn vào Đạo Quán.

Không được nửa ngày thời gian, trên cửa thiếp mấy cái mở đầu đập đồ tươi con dấu phong điều, lệnh cường chế ngừng buôn bán chính đồn.

Lần này oanh động toàn bộ Giang Trung thành phố, đầu đường cuối ngõ, Trà Dư Tửu Hậu, tất cả đều là nghị luận phong trào.

Nguyên bản đối với Trường Sinh Đạo Quan tại bốn thị thiết lập chi nhánh, đông đảo thị dân là giờ hai tay hoan nghênh. Rồi rít nói, "Rốt cuộc không cần đi xe máy trăm dặm qua lân tỉnh Trường Sinh Đạo Quan trị liệu, cửa nhà thì có, quá thuận lợi."

Mọi người mỗi ngày mua thức ăn đi ngang qua, cũng sẽ cao hứng nhìn Trường Sinh Đạo Quan trang trí độ tiến triển, nhìn thấy cánh cửa dán ra khai trương ngày tháng về sau, thật sớm mang theo thể hệ con cháu hữu, xếp hàng chờ đợi.

Vạn vạn không nghĩ đến, mới vừa khai trương liền bị tra phong, đại gia hóa nội tâm oán khí có thể tưởng tượng được, sau lưng cũng là hùng hùng hổ hổ, không ngừng kêu ban ngành liên quan thao diễn rất lợi hại!

Tin tức truyền tới Dự Châu, Trương Nghị gấp đến độ ngoài miệng nổi bọt, lòng như lửa đốt chạy tới, mời ban ngành liên quan uống rượu, lại là tặng quà, bức này giao tiếp chuyện, hẳn đi theo Trương Thụ Minh từ nhỏ thường nghe thấy, sớm liền học được cái này Linh Lung thủ đoạn. Tuy nói dựa lưng vào Kim thị tập đoàn cái này Đại Chiêu Bài, có thể Cường Long cũng không áp Địa Đầu Xà đây!

Hoa chút tiền lẻ, đưa chút lễ, liền có thể giải quyết sự tình, cũng không cần phải qua phiền toái Kim thị tập đoàn cái này tượng phật lớn qua đề người.

Những thứ kia ăn miệng đầy dầu mỡ, uống thất điên bát đảo người biết chuyện thần thái rất là hài lòng, mượn tửu kinh vỗ mặt đầy cười theo Trương Nghị bả vai kê tai nói nhỏ nói,

"Tiểu huynh đệ bạn tâm giao, đáng tiếc, các người đắc tội với người."

"Ai vậy?" Trương Nghị mở ra tỉnh táo mắt say, thấp giọng hỏi.

Hai đầu người cơ hồ cũng sắp leo đến dưới mặt bàn mặt, người này thần thần bí bí thấp giọng nói: "Tứ Ký tập đoàn Từ công tử!"

"Tứ Ký tập đoàn? Từ đại thiếu?" Trương Nghị lăm lăm nói hai câu, một đôi mắt tròn trợn tròn, tinh quang tràn ra, nơi nào còn có say rượu đáng vẻ.

"Chúng ta một có đắc tội hần nha! Chẳng lẽ là bởi vì "

Trương Nghị đầu lấu linh, thoáng cái suy nghĩ ra trong này mấu chốt mắt, ngày đó, Kim gia cử hành tiệc rượu, Minh ca nhận Tổ quy Tông, lần đầu cùng mọi người gặp mặt đang lúc, cái này Từ công tử đã từng cúi đầu cúi người cùng phụ thân nói chuyện hợp tác chuyện, sau đó ngược lại cũng hợp tác mấy tháng, đảm mua hợp đồng.

Cái này Từ đại thiếu vốn là muốn mượn chuyện này, đến gần Minh ca, cứ bình tĩnh hợp tác sự tình, có thể Minh ca đối với hần thái độ lại hết sức lạnh lùng, người này tám thành ghi hận trong lòng, bất quá Kim thị tập đoàn thực lực to lớn, lại đang người ta trên địa bàn, Từ đại thiếu tức giận khó ra, một mực canh cánh trong lòng, hôm nay đến hần trên địa bàn, rốt cuộc để cho hần có cơ hội báo thù.

Cái này Từ đại thiếu Từ Hạo Kiệt, phụ Từ bá nhiên là Tứ Ký tập đoàn người sáng lập, Từ bá nhiên đại ca Từ Kiến Hoa bây giờ đã là tỉnh Giang Nam Nhân Vật Số 3, quyền thế quá mức to lớn, đậm chân một cái, toàn bộ Giang Nam thành phố đều phải ba hồi run rẩy.

Từ Kiến Hoa nhi tử Từ Hạo Nam có thể mạnh hơn Từ Hạo Kiệt quá nhiều, đã sớm tại phụ dưới sự an bài, tốt nghiệp đại học một cái về sau liền bước vào con đường làm quan, bây giờ đã là Giang Trung thành phố Thị trưởng Hạ Nghênh Tân thư kí, chính cán bộ Khoa cấp, tiền đồ sáng lạng.

Như thế hiển hách thế lực, khởi đi quan tâm bên ngoài đến "Trường Sinh Đạo Quan", ngay từ lúc Trường Sinh Đạo quán chọn địa điểm, trang trí, đến Công Thương Thuế vụ đăng ký đăng ký đang lúc, Từ Hạo Kiệt liền đã biết, cố ý có tài khổng chế, sẽ chờ khai trương một ngày kia, một cú điện thoại đánh, mấy bộ môn liên hợp hành động, đánh Trường Sinh Đạo quán một trở tay không kịp, hung hăng ném một lần mặt.

Đối với Từ Hạo Kiệt mà nói, hẳn làm như vậy mục đích, chính là cho Lưu Nhất Minh xem, người là Kim thị tập đoàn tương lai chương môn nhân không giả, có thể tại tỉnh Giang Nam, đặc biệt là Giang Trung thành phố, người chính là một con rồng cũng phải cho ta bò, là hổ cũng phải chứa lấy, cái này lão tử địa bàn, về phần Trương Nghị một nhân vật nhỏ, căn bản không đáng nhắc tới.

Còn một nguyên nhân khác, Trường Sinh Đạo quán quá Hấp Kim, mỗi ngày buôn bán ngạch đều tại bách vạn trở lên, đơn giản là một cái Kim Khố, nếu đến ta cầu tài, tự nhiên muốn tới cái đưa tiền bảo hộ.

Đây cũng không phải là tiêu điểm tiểu nghiệp, nhưng phạm là một ít đại hình công ty, tỷ như Wal-Mart, Gia Nhạc Phúc, Đại Nhuận Phát, Hoa Liên, Hoa Nhuận Vạn gia vãn... vãn, không có chỗ nào mà không phải là trước chuyện làm quan hệ tốt, lúc này mới dám vào trú khai trương kinh doanh.

Có thể Trường Sinh Đạo quán dĩ nhiên một cái bất chuyện cũng không đánh, trực lăng lăng liền vào ở, quá không hiểu quy củ.

Chuyện này còn thông qua đêm đó truyền hình thành phố, phát đi toàn thành phố thị dân đều biết, Trường Sinh Đạo quán bởi vì vệ sinh, Phòng Cháy, tư chất vãn... vãn không hợp cách, không đạt tiêu chuẩn, tồn tại an toàn tai họa ngầm, lệnh cưỡng chế lập tức ngừng buôn bán chính đồn.

Trương Nghị rõ ràng phía sau nguyên nhân, mi đầu cũng là nhủ một cái, cái này Từ đại thiếu tại Dự Châu thành phố lúc, cha và lão mẹ còn ân cần mời qua người này ăn cơm, nhưng này người ngạo không được, hoàn toàn không lấy mắt nhìn thẳng người.

Sau đó lại chịu được Minh ca lãnh ngộ, tự nhiên nội tâm lưu giữ khí, lần này rốt cuộc tìm được thời cơ, Trương Nghị trực giác lần này sợ là không tốt lắm

làm

Bất quá bất luận như thế nào, mình cũng trước phải sờ sờ, nhìn một chút Từ đại thiếu đến cùng là cái có ý gì?

Đây đều là Lưu Nhất Minh kết thúc Yến Kinh chuyển đi, lại Nam Hạ Singapore khoảng thời gian này phát sinh sự tình.

Ngay đêm đó, Trương Nghị tự mình cho Từ Hạo Kiệt gọi điện thoại, thái độ mười phần cung kính, ngôn ngữ thập phần khiêm tốn, mời Từ đại thiếu giữa trưa ngày thứ hai, vô cùng nỗ lực đến Việt Tinh Hải cảng khách sạn ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Người Đừng Khinh Người Quá Đáng

Việt Tinh Hải cảng khách sạn là một nhà lịch sử lâu đời, văn hóa tích súc thâm hậu khách sạn năm sao, bất quá lúc lại đại khí nội sức trang hoàng, tràn đầy lâm viên phong cách đình viện. Đi vào quán rượu, nhập môn tùy ý có thể thấy, cổ kính điều lan nóc vẽ, thơm tho đèn ô giấy dầu, giường mắt có thể thấy thời cổ đại chậu gạch sứ vết tích.

Bảng hiệu thức ăn cung cấp đồng pha nhục, thịt cua hầm đậu hũ cùng Long Tinh con tôm các loại, đã từng tiếp nối đại lượng quốc sự nhiệm vụ tiếp đãi, thuộc về địa phương Nghề ẩm thực Long Đầu Xi Nghiệp.

Phượng Hoàng bên trong phòng khách, vàng son lộng lẫy, phú quý hào hoa khí bức người.

Trương Nghị thật sớm đặt trước dưới, cùng từ Kim thị tập đoàn bộ phận hành chính điều tới Tần tiểu thư cùng với Huyền Ngự Từ thủ hạ đại đệ tử Trương Thanh Sơn ba người cùng một chỗ chỉ chờ Từ Hạo Kiệt đến.

Ba người đề nghị trước 30 phút, đứng ở cửa chính quán rượu miệng, thấp thòm bất an trong lòng chờ Từ Hạo Kiệt đến.

Nhưng là, ước định là thời gian là tám giờ, bây giờ đã qua hai mươi phút, người còn không có đến, Tần tiểu thư thanh tú lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, tại Môn Đầu bên trên sáng chói đèn nê ông dưới, sáng bóng trên trán hiện lên Thất Thái Huyền Biến quang sắc.

"Từ đại hội sẽ không đến?"

"Không, hẳn nhất định sẽ đến, hẳn hạ thủ ác như vậy, không phải là vì cùng chúng ta đàm phán, vơ vét chỗ tốt sao?"

Trương Nghị ở trên thương trường thành thạo, tựa hồ trời sinh liền có một loại bản lĩnh, bất luận là mỗi cái giai cấp giao thiệp với, còn lại đều có thể lấy thích hợp tư thái xuất hiện, đây nếu là Lưu Nhất Minh khẳng định không làm được.

"Trương tổng, đã 8:30, mới vừa rồi phục vụ viên đang thúc giục thượng bất thượng thức ăn?"

Mới vừa từ bên trong đi ra Trương Thanh Sơn cau mày nói, Trương Nghị căng thẳng gò má, khinh thường nói: "Để cho bọn họ lại 10 phút, mười phút nếu như không tới nữa, chúng ta liền chính mình ăn!"

Tâm lý mắng, "Từ Hạo Kiệt, con mẹ nó người khác cho thể diện mà không cần, nếu như thật chọc giận Minh ca, Hừ!" Trương Nghị cũng không chưa từng thấy qua, đặc tội Minh ca, có một cái có kết quả tốt.

Đang lúc ấy thì, Tần tiểu thư tinh mắt, nhón chân lên hô: "Trương tổng, mau nhìn, vậy có phải hay không Từ Hạo Kiệt xe?"

"Không sai, chính là chỗ này tôn từ xe, Ferrari, Porsche."

Trương Nghị thấp giọng mắng, Tần tiểu thư cười một tiếng, đi đầu Ferrari "Xì..." Một tiếng ầm ầm vàng vàng đậu ở cửa hiên, đã nhìn thấy truyền trang phục bình thường, thần thái kiêu căng Từ Hạo Kiệt cười híp mắt đi xuống xe, phía sau đi theo một cái tuyệt đẹp cô nàng khoác ở cánh tay.

Chiếc xe thứ hai hẳn là hẳn bạn bè không tốt, nghĩ đến là tăng thanh thế, hoặc là mở mang kiến thức một chút hồng biến Hoa Hạ Trường Sinh Đạo Quan người phụ trách kết quả là dạng gì người.

"Từ thiếu!"

Tương Nghị trên mặt lộ vẻ cười, lễ phép đưa tay, Từ Hạo Kiệt nhưng cũng không đưa tay, cười nói: "Tương Nghị, không tề, không tề, đi thôi! Ngươi không phải là mời ta ăn cơm không? Đứng ở cửa làm gì?"

"Hắc!" Như vậy ngạo mạn hành động thiếu chút nữa một để cho Tương Nghị nhảy cẫng lên, Tàn tiểu thư trên mặt giống vậy khó coi, Trương Thanh Sơn làm theo cau mày, ánh mắt đánh giá Từ Hạo Kiệt người phía sau, nhìn thấy bốn cái đại hán áo đen, quan sát xung quanh, nhìn một cái đều không phải là lương thiện.

"Mời mời xin mời!"

Tương Nghị nhin được trong lòng hòa khí, nụ cười trên mặt không tự chủ phũ lên cười lạnh, đi trước dẫn đường.

Song phương ngồi xuống, phục vụ viên mang thức ăn lên, Thượng Tể, Tương Nghị ba người im lặng không nói, Từ Hạo Kiệt không nhin được, mở miệng nói: "Tương tổng, chẳng lẽ hôm nay thật chẳng qua là mời mời ta ăn cơm?"

Đây là muốn đưa tới chính đề, trong phòng người cũng không lên tinh thần, lẫn nhau nhìn chăm chăm đối phương.

"Từ thiếu, mọi người đều là người biết, ngươi muốn suy nghĩ gì?"

Tương Nghị thần sắc thẳng thắn, ánh mắt bình tĩnh, không nhanh không chậm hỏi.

"Rất đơn giản, Trường Sinh Đạo quán tại tỉnh Giang Nam sở hữu chi nhánh, ta muốn chiếm 70% lợi nhuận."

Tương Nghị còn không có tỏ thái độ, bên người Tàn tiểu thư "Đề" một tiếng ngồi thẳng thân thể, vẻ mặt kinh ngạc.

70%, khái niệm gì, tương đương với người lấy đi cơ hồ toàn bộ lợi nhuận, còn sót lại 30%, trừ cho tiền thuê nhà, điện nước, thuế doanh thu, nhân viên tiền lương, nhân viên ăn ở 5% vẫn... vẫn, còn có một cái Đầu To chính là cho người xem cùng với phối trí tạp dịch mỗi lương tháng, xây dựng Tự Linh Trận còn có một cái chi tiêu ngoài định mức, cũng là cơ hồ mỗi một tỉnh đều phải thành lập một cái đại hình Tự Linh Trận, tập hợp toàn bộ bên trong tỉnh vạn vật khí, sau đó tại tỉnh cùng tỉnh giữa, chọn thích hợp địa điểm thiết lập đại hình trạm trung chuyển, những thứ này trạm trung chuyển hơn phân nửa tại hoang địa đồng ruộng, hoặc là đại sơn giữa hồ, cũng tương tự cần phải có người xem cùng với bảo vệ nhân viên, mà những chỗ này vô pháp sinh ra lợi nhuận. Đều cần từ cả nước Đạo Quán chính thể lợi nhuận bên trong, trích bác một bộ phận lấy duy trì.

Lại còn lại đã còn dư lại không có mấy, tương đương với Lưu Nhất Minh cùng Tương Nghị đám người liền làm việc một trận cho hắn làm thuê.

Tương Nghị hai tay khoanh cùng một chỗ, ngón tay cái lẫn nhau vuốt ve, từ tốn nói: "Ta chỉ có thể cho người phần trăm chi 5 lợi nhuận, hơn nữa người còn cần bảo đảm tỉnh Giang Nam sở hữu Trường Sinh Đạo quán an toàn."

Phần trăm chi 5 lợi nhuận đã không ít, một cái tiệm một năm cũng là năm triệu, toàn bộ tỉnh Giang Nam phía dưới ít nhất ba mươi ba mươi bốn mươi cái chi nhánh, một năm qua nhưng chính là một lượng ức. Đây là Tương Nghị tự chủ trương, thử thăm dò đề nghị, sau cùng còn cần Lưu Nhất Minh tới quay bản.

"Ha ha ha "

Từ Hạo Kiệt thấy đầu tiên là một tiếng cười nhẹ, tiếp lấy thanh âm càng ngày càng lớn, đến cuối cùng là cất tiếng cười to.

"Phản phật" một tiếng, Từ Hạo Kiệt chặn ngang kéo lấy đất tiền Bàn ăn xoay bỏ trí tăng vên lên, nhất thời ly, món ăn, chai rượu, đĩa vẫn... vẫn nghiêng đổ một chỗ, Tương Nghị ba người vội vàng không kịp chuẩn bị, trên thân cũng bắn không ít canh tí cùng rau quả.

"Tương Nghị, người mẹ hắn đuổi ăn mày ah nói cho người biết, 70%, một cái cứ điểm cũng không thiếu không. Bằng không, người liền cho ta cuốn chân đệm cút đi!"

Từ Hạo Kiệt nói ra 70% về sau, nguyên bản chính là các loại Tương Nghị trả giá ấy ư, cái này nguyên bản chính là một trận giao dịch, có kêu giá, thì có trả giá. Có thể vạn vạn không nghĩ đến, Tương Nghị còn cái 5% giá cả, đây không phải là lại đánh hắn Từ Hạo Kiệt mặt sao?

Hắn tuyên là 50%, trong này có một nửa hắn còn cần chuyển cho hắn Đường Ca Từ Hạo Nam, mình cũng liền lấy một nửa kia.

"Từ đại thiếu, người đừng khinh người quá đáng "

Tương Nghị sắc mặt tái xanh, trên người âu phục màu đen bên trên hết mấy chỗ vết bẩn, nơi dưới vạt áo "Tích tấp" chầy thức ăn canh.

"Ta liền bắt nạt người làm sao? Nói cho người biết, cái này Giang Trung thành phố là lão từ địa bàn, không kiếm được Ngươi xứ khác lão đến giương oai!"

Từ Hạo Kiệt chỉ Tương Nghị mũi mắng chửi, sau lưng bốn cái đại hán áo đen làm bộ nhặt lên cái ghế liền muốn đánh.

"Các người làm gì?"

Huyền Ngư Từ đại đệ tử Trương Thanh Sơn hét lớn một tiếng, bập thịch cả người nhô lên, trên cánh tay nổi gân xanh, nhặt lên một cái bình rượu, mới vừa rồi lật bàn lúc, hắn cũng đã âm thầm vận khí, hắn bây giờ đã bước vào luyện khí đồng thời, đánh tầm thường ba bốn người còn không thành vấn đề.

"Hừ!" Từ Hạo Kiệt trường phì phò, nhấc tay một cái, ngăn lại người thủ hạ cử động. Trương Nghị mặc dù là một tiểu nhân vật, đánh cũng đánh liền, nhưng hấn vẫn là Kim Đại thiếu hảo huynh đệ, hôm nay nếu như thật đem người đánh, nhưng ngay khi không có đường sống.

"Chúng ta đi!"

Từ đại thiếu vừa nói kéo bên người xinh đẹp đám, chậm rãi đi ra khỏi cửa phòng, phía sau Từ Hạo Kiệt người từng cái lấy tay điểm chỉ Trương Nghị ba người bọn họ, hoặc lộ ra uy hiếp, hoặc lộ ra cười nhạo đáng về.

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 298: Gió Thổi Báo Giông Tố Sắp Đến

Kim thị tập đoàn trú tỉnh Giang trung công ty con, rộng lớn hào hoa bên trong phòng làm việc, Tổng Giám Đốc La Lan Đình nắm điện thoại, thần thái cung kính nói:

"Phùng thị trưởng, buổi tối có khoảng không sao? Ta nghe nói Thính Vũ Hiền mới ra một món ăn, nếu không qua ném thử?"

Điện thoại trước mặt, chính chuẩn bị tan việc Giang Trung thành phố Phó Thị Trưởng Phùng Quốc quyền vừa nhận được Kim thị công ty con La tổng điện thoại liền biết chuyện gì xảy ra! Trường Sinh Đạo quán huyền não xôn xao, phụ nữ và trẻ em đều biết, hấn làm sao có thể không biết, huống chi nơi này dính lú tới cảnh lá đan chen, thế lực khá lớn Từ gia.

"Lão La nha! Không được đâu! Buổi tối trong thành phố có một tiếp đãi tiệc rượu, ta phải đi tham gia."

"Người có phải hay không muốn hỏi một chút, Trường Sinh Đạo quán đến là bởi vì cái gì tại tra phong?"

Phùng Quốc quyền nắm điện thoại, khoát tay ngăn lại, đang chuẩn bị lấy văn kiện đi vào thư ký Tiểu Vương.

"Phùng thị trưởng quả nhiên lợi hại, chuyện gì cũng không không gạt được ngài, không sai. . ."

La Lan Đình lập tức nịnh hót, tán dương.

"La tổng, ta người cũng không phải ngoại nhân, Trường Sinh Đạo quán sự tình, ta khuyên người không nên nhúng tay, người nhà họ Từ bây giờ thế đâu đang lên rừng rục. . ."

Cúp điện thoại La tổng cau mày, nghĩ ngợi hồi lâu, cầm điện thoại lên đã thông Trương Nghị số điện thoại di động.

"Tiểu Tường nha! Ta tìm Phùng phó thị trưởng hỏi thăm một chút, Từ gia tại Bản Tỉnh thế lực rất lớn, cơ tầng người ai dám không cho bọn hấn Từ gia mặt mũi, ta xem chuyện này, cần muốn càng cao hơn một cấp lực lượng chính trị tham gia mới có thể."

"Ồ? Ta biết, La tổng, cảm ơn!"

Trương Nghị khẽ cắn răng, mặt hiện lên bên trên một tầng hàn sương, cau mày nghĩ ngợi, "xem ra chuyện này phải để cho Minh ca biết rõ, do hấn ra mặt giải quyết."

Nguyên bản hấn là không chuẩn bị kinh động Lưu Nhất Minh, nói cho cùng những chỗ này bên trên trở ngại sự tình, trước khi tại hấn Địa Thị cũng phát sinh qua không ít, sau cùng kinh qua một phen câu thông về sau, trên căn bản cũng không giải quyết viên mãn.

Những người đó cũng bắt quá là có quyền, liền gây khó dễ một chút, không phải là đòi mấy cái tám thẻ hội viên mà thôi, chuyện như thế tại Nhân Loại Xã Hội trong không thể bình thường hơn được, Trường Sinh Đạo quán cũng không thể ngoại lệ. Nếu như một chút chuyện nhỏ cũng không kinh động Minh ca, há chẳng phải là nói rõ ta Trương Nghị thuần túy là cái thùng cơm sao!

Từ trong tay truyền tin trong sổ lật tới Lưu Nhất Minh số điện thoại di động, Trương Nghị còn đang suy nghĩ, không biết Minh ca, từ Singapore trở lại không

. . .

Kim gia biệt thự, vừa vặn về nhà Lưu Nhất Minh phải đi thư phòng cùng lão gia tử mặt đàm, Tần Hồng An Trung Tướng chỉ điểm sự tình, hẩn dọc theo đường đi suy nghĩ một chút, sợ là tại Singapore cử động hù dọa trong nước người có quyết tâm, những người này phỏng chừng đã sớm đối với Kim thị tập đoàn tâm tồn mơ ước, lại đối với mình đường đi không biết, không thể tưởng tượng nổi thực lực cảm thấy sợ hãi và bất an.

Bằng không một mực cùng lão gia tử quan hệ không tệ Tần Hồng An Trung Tướng cũng sẽ không nói ra nói như vậy đến,

Cho dù chính mình đào tạo được "Chân Vũ chiến sĩ", giao ra "Bồi Nguyên Đan" cùng "Thôi Thế Đan" Đan Phương, có hiệp trợ bọn họ thành công luyện ra đan dược đến, có thể càng như vậy, càng dễ cho những người này sợ mất mặt, trên người mình bí mật quá nhiều.

Nhìn một chút "Chân Vũ chiến sĩ" mạnh hơn đại sức chiến đấu kinh khủng, nhìn thêm chút nữa đan dược nghịch thiên hiệu quả, theo sau Singapore đặc công cùng với Đại Sứ Quán trở lại tình báo, này hủy thiên diệt địa "Laze chương" (Hoa Hạ đặc công đang nhìn Sư Thành trung tâm thương vụ Lưu Nhất Minh nhất chương về sau đặt tên, ngược lại cũng thẳng thích hợp.)

Đại Sứ Quán tại chột xuất hiện, lại chột biến mất "Như Ý Bảo Liên" bảo hộ, Đại Sứ Quán bầu trời, này ngang dọc bầu trời đêm, quang hoa sáng chói, đánh bẻ đánh tới ba miếng đạn đạo thần bí Kim Côn, để cho những người này cả kinh trợn mắt hốc mồm, thật lâu mất đối mắt không biết nói gì cho phải.

Cơ hồ đều phải hoài nghi đây là chính mình thật sự nhận thức Địa Cầu sao? Cái này tiến vào trong truyền thuyết Thần Ma Thời Đại sao?

Lưu Nhất Minh thực lực càng mạnh, bọn họ lại càng lo sợ, trình độ nào đó, thậm chí so với phía tây càng lo sợ, như vậy một cái thần bí khó lường, thực lực ngập trời, tự do phóng khoáng làm bậy Dị Năng Giả, làm sao có thể không khiến người ta sinh ra hạn chế, chèn ép, không chế Lưu Nhất Minh suy nghĩ.

Phỏng chừng, giống như Lưu Nhất Minh người như vậy, không có bất kỳ một cái bình thường quốc gia hội mặc kệ, không thêm quân khổng, về phần, Hollywood điện ảnh bên trong Spider Man, Batman vân... vân, quốc gia hết thấy bất kể, mặc cho người tùy tâm sở dục, tùy ý thi triển, đây không phải là tán gẫu sao?

P phía trên ý kiến khác nhau rất lớn, quan điểm nhon đối lập, một loại cho là Lưu Nhất Minh theo trứ thực lực không ngừng nhắc đến cao, nội tâm dục vọng tất nhiên sẽ bộc phát ra, một người nam nhân dục vọng không phải là "Tài - Sắc - Quyền "

"Tài - Sắc" hẩn Lưu Nhất Minh không có chút nào thiếu, Kim thị tập đoàn cùng bây giờ nhanh chóng khuếch trương Trường Sinh Đạo quán đóng lại tư sản đã sắp đến tám mươi tỷ, đột phá đến trăm tỉ xem ra cũng là trong tầm tay, về phần "Sắc", Lâm gia Thiên Kim, Lâm Giai Di nhưng là một cái mỹ nhân tuyệt sắc, khuynh quốc khuynh thành, nghe nói còn có người tình bí mật Đỗ Vũ Phi, cũng là thiên sinh lệ chất, mềm mại khả xan.

Như vậy hẩn bây giờ duy nhất thiếu cũng là "Quyền lực", quyền từ đâu đến? Bây giờ hẩn là như vậy quai chức Thiếu Tướng Quân Hàm, "Chân Vũ chiến đội" huấn luyện viên, nhưng lại không có bất kỳ thực quyền, không điều động được người nào.

Hẩn thành lập "Trường Sinh Môn" bây giờ bắt đầu ở thanh thiếu niên bên trong chiêu mộ, hấp thu học viên, trừ bị lão, bên trong, xanh, thiếu nhân tài đội trẻ, đây là muốn gây sự nha!

Lưu Nhất Minh nhất cử nhất động, cũng không sẽ đưa tới người có quyết tâm quá độ phòng, đoán chừng hẩn mục đích là cái gì.

P phía tây truyền thông nhắm vào Singapore nước Mỹ Đại Sứ Quán gặp tập kích cùng với Hoa Hạ Đại Sứ Quán gặp gỡ đạn đạo công kích, quân Mỹ chìm nghiêm Singapore hải vực hai chiếc tàu chiến vân... vân, rồi rít soạn viết văn, trích dẫn nhân sĩ biết chuyện bản thảo, đủ loại náo động mở rộng ra thuyết pháp bắt đầu thấy Chư trên báo, đưa tới oanh động to lớn.

Hoa Hạ Bộ Ngoại Giao và nước Mỹ Bộ Ngoại Giao, Singapore các loại tam phương người thế hát thôi, ta đang tràn, vô cùng náo nhiệt.

Singapore và nước Mỹ rồi rít đem Lưu Nhất Minh liệt vào phần tử khủng bố người hiểm nghi, yêu cầu Hoa Hạ dẫn độ người này, phối hợp điều tra, Hoa Hạ làm theo quả quyết cự tuyệt, quả trách là âm mưu, cái này là có người muốn biến thủ Kim thị tập đoàn ở nước ngoài tư sản mà thù dật tội danh, thuần túy là bắn trước mũi tên sau hình dáng bá, trần truồng hãm hại gán tội.

P phía tây truyền thông báo cáo cho Hoa Hạ tạo thành khôn nhiều cũng không ít, một ít Mỹ phân chuyên gia đại V rồi rít phát cò hò reo.

Đương nhiên, đứng ở Lưu Nhất Minh một phương ý kiến cũng không thể khinh thường, Tần Hồng An cùng với Phan con trai của lão gia tử nhận chức quân khu Tư Lệnh Phan Chấn Hoa các loại rồi rít cho Lưu Nhất Minh nói chuyện,

Đây cũng là Tần Hồng An đề nghị Lưu Nhất Minh đoạn thời kỳ này ẩn núp duyên cớ, tình thế cho phép.

Gió thổi báo giông tố sắp đến!

Lưu Nhất Minh kết thúc cùng lão gia tử nói chuyện, một người đứng lặng hồi lâu ở trước cửa sổ, mắt nhìn lấy, phía trước xanh um tươi tốt Lâm Hải, tự nhủ.

"Minh ca, ta tại Giang Nam, bên này Trường Sinh Đạo quán tại tra phong!"

"Ồ? !"

Lưu Nhất Minh nắm điện thoại, tiếp tục lắng nghe.

"Là chiếm cứ Bản Tinh Từ gia giờ trò, Từ Hạo Kiệt cái miệng liền muốn Đạo Quán 70% lợi nhuận. . ."

"Được, ta biết, chuẩn bị một chút, ngày mai mở cửa buôn bán."

"À? !"

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 299: Lần Nữa Khai Trương

"Tào Văn Bản, các người bây giờ đoàn xe tới chỗ nào?"

Lưu Nhất Minh đứng ở trước cửa sổ, thủ trao lan can, nhìn xa chân trời lưu vân.

"Công tử, mới vừa tiến vào Thương Châu khu vực."

Tào Văn Bản ngồi đang bị giam giữ sau xe Hummer trong, cầm trong tay bảo mật điện thoại, sắc mặt trang trọng quay về.

"Được, áp tải hàng hóa qua Thương Châu Trường Sinh Đạo quán, đợi nghe mệnh lệnh."

Lưu Nhất Minh giọng bình thường, không thấy chút nào cảm tình gọn sọng, nhưng này phân phó lại để cho Tào Văn Bản nhượng mảy một cái, nội tâm không hiểu.

"Công tử, không đi Yên Kinh?"

"Phải!"

Lưu Nhất Minh giọng ngắn gọn, nói xong cũng cúp điện thoại, Tào Văn Bản xem lấy trong tay bảo mật điện thoại, nhếch nhếch miệng, hơi hơi lắc đầu một cái, cầm lên xe tải đối với bộ đàm ra lệnh: "Triệu Tứ chú ý, thay đổi lộ tuyến, chúng ta đi Thương Châu."

Bên người huynh đệ môn, cùng với phía trước xe Hummer cùng áp vận trong xe các anh em cũng không kinh ngạc kêu.

"Đội trưởng, làm sao?"

"Lên đường trước không phải nói, nhất định phải chạy tới tối nay 7 điểm trước khi đưa đến sao?"

Mọi người thất chủ bát thiết, rồi rít đặt câu hỏi.

"Đừng âm ỉ làm ồn! Cái này là Công Tử phân phó."

Tào Văn Bản trợn mắt quát lên, tiếng nói vừa dứt, bên trong xe nhất thời yên tĩnh, người người cũng không ngậm miệng không nói, lần này đi theo Lưu Nhất Minh qua Singapore, cách trong suốt lồng ánh sáng mắt thấy này hủy thiên diệt địa Đại Hoang Vu chương, Đại Sứ Quán bên ngoài tựa như ảo mộng" Như Ý bảo bối liền", Chương Nghi khu vực liền đun một tuần lễ đại hỏa về sau, không phải là Trường Sinh Môn đệ tử lại tập luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" Tào Văn Bản đã sớm từ tâm lý kính sợ Lưu Nhất Minh phát triển đến linh hồn tăng diện kính phục.

Hơn nữa song phương thế hệ trước quan hệ, bởi vậy đối với Lưu Nhất Minh lời nói gì nghe này, tuyệt không vi phạm.

Hắn mặc dù không rõ trắng đây là chuyện gì xảy ra, nhưng trực giác nói cho hắn biết, nhất định là có nhằm vào Kim gia xảy ra chuyện, dưới mắt như vậy cử động, hiển nhiên là tại hướng đối phương làm áp lực, đây chính là một trận đánh cược.

Thời gian từng giây từng phút nước chảy, đảo mắt thái dương mặt trời ngã về phía tây đạo, đầy thành cảnh sắc mùa thu, khắp nơi ánh chiều tà.

Đoàn xe dưới tốc độ cao, một đường bay nhanh, giết tới Thương Châu Trường Sinh Đạo quán, bên này tại đã an bài tiếp đãi, ăn ở các loại tất cả đồ vật, còn không chờ Tào Văn Bản đem hàng hóa chuyên tới Đạo Quán bên trong, điện thoại liền vang.

"Tiểu Tào nha! Chuyện gì xảy ra, các người tại sao còn không đến?"

Điện thoại trước mặt Đặng Lão giọng đờn dập hỏi.

"Đặng Lão, xin lỗi, hôm nay sợ là đưa không được, chúng ta bây giờ tại Thương Châu."

...

Cơ hồ là hơn nữa, Kim thị tập đoàn trú tỉnh Giang trung truyền ra ngoài tin tức, thối lui ra thom tho than đường phố văn hóa quảng trường thu mua hạng mục, tạm ngừng Giang Trung Viện Điều Dưỡng Tam Kỳ kiến thiết hạng mục, hai làm theo tin tức vừa ra, lập tức đưa tới ban ngành chính phủ bắt an, rồi rút điện tín La Lan Đình hỏi căn do.

Trong phòng thí nghiệm, lòng như lửa đốt Đặng Lão hoàn toàn hoảng, thí nghiệm độ tiến triển đều là quy định tốt một chút cũng không kém, lập tức phải đến sau cùng Kết Đan bước này, linh khí nước một, vậy làm sao có thể được, bắt đắc dĩ cho lên mặt gọi điện thoại cầu viện.

Thư cầu viện hơi thờ thảng thảng báo lên, rất nhanh thì truyền tới cao tầng trong lỗ tai.

"Chuyện gì xảy ra? Là linh khí Thủy Hóa khoản không cho hấn kết toán sao?"

"Không có nha! Chúng ta đều là trước thời hạn trả trước, căn bản không tồn tại thiếu nói một chút."

"Không liên lạc được hấn sao?"

"Chúng ta gọi điện thoại không người tiếp, mới vừa rồi quốc phòng khoa công việc ủy Triệu chủ nhiệm tự mình gọi điện thoại, hấn nói một hàng."

"Hắc. . . ."

Cũng không lâu lắm, dẫn đo khó định Lư Nhất Minh thật là ý tưởng thượng tầng, đem vấn đề giao cho xưa nay cùng Lư Nhất Minh quan hệ hơi gần Tần Hồng An bên trong cầm trong tay.

Tần Hồng An thấy, đầu tiên là ngạc nhiên, có chút không ngờ, sau đó một suy nghĩ, tâm lý cũng là rét một cái, loại đại sự này bên trên, hấn không cho là Lư Nhất Minh hội ăn nói lung tung, trong này nhất định là có chính mình không biết sự tình.

Về mặt nghiêm túc cầm điện thoại lên bấm Lư Nhất Minh dãy số.

"Tiểu Lư, ta nghe nói cho phòng thí nghiệm linh khí nước tại ngươi giữ lại?"

"Không sai!"

Lư Nhất Minh không cần phải đánh cái gì Thái Cực, gọn gàng có nên nói hay không nói: "Có mấy cái Trường Sinh Đạo quán tại Giang Nam Từ gia cho vô duyên vô cớ tra phong, Tần tướng quân biết không?"

Tần Hồng An hơi khẽ cau mày, sắc mặt có chút khó coi.

"Ta biết, để ta giải quyết!"

Tần Hồng An nghe một chút Giang Nam Từ gia liền biết, tỉnh Giang Nam coi như Hoa Hạ kinh tế phát triển nhất địa phương, có thể nói Trung Nam minh châu, tỉnh Giang Nam chính trị bố cục, hấn tuy nhiên thân Quân Giới, nhưng cũng ít nhiều biết cái này là Từ gia canh vãn vài chục năm địa phương. Tư Pháp, công an, Công Thương, tài chính, giao thông các loại đều có Từ gia phe phái người, có thể nói gió thổi không lọt.

Lần này hội nghị cấp cao, thì có cùng Từ gia quan hệ mật thiết đại nhân vật ở trên đài nói chuyện công kích Lư Nhất Minh, yêu cầu không chế Lư Nhất Minh cái này phân tử nguy hiểm, tốt nhất nhốt lại, để cho các khoa học gia làm cái thái mòng nghiên cứu.

Ngay đêm đó, Yến Kinh đến tỉnh Giang Nam điện thoại đột nhiên dày đặc, không ít người đều tại phát động quan hệ, muốn hiểu rõ đến xảy ra chuyện gì?

Mười giờ tối, tỉnh Giang Nam Bí thư Tỉnh ủy Khổng Khánh Dư thập phần tức giận, hấn là bên trên Nhâm bí thư tại tra về sau, từ trung ương Bộ Ủy bên trong phía dưới tới hàng không cán bộ. Mới vừa rồi trong thư phòng, tại Lão Lãnh Đạo chửi mắng một trận, tâm tình thập phần sợ hãi.

Từ mới đầu không hiểu, đến sau cùng chấn động, lại đến sợ hãi, tâm tình quá tải xe giường một dạng phải biết lúc trước Lão Lãnh Đạo ra sức bảo vệ hấn đảm nhiệm tỉnh Giang Nam người đứng đầu, nhưng là làm ra không ít hi sinh, cũng tương tự muốn lên tầng bảo đảm hội mau chóng đánh vỡ tỉnh Giang Nam Từ gia nhất gia độc đại cục diện, có thể nửa năm hấn lại không có chút nào thành tựu, trực giác hữu tâm vô lực, bốn bề đều là trói buộc, Từ gia không chỗ nào không có mặt sức ảnh hưởng phảng phất một tảng đá lớn đè ở trong lòng, để cho người không thở nổi.

Phần nộ sau khi, trực tiếp gọi thông Hạ Nghênh Tân trong nhà tòa số điện thoại.

"Hạ thị trưởng, ta Khổng Khánh Dư."

"Khổng bí thư, ngài khỏe! Ngài khỏe!"

Hạ Nghênh Tân có chút thụ sủng nhược kinh vội vàng thăm hỏi, hần ăn cơm tối xong, theo thói quen một người ngồi trong thư phòng, hút vào một điếu thuốc suy nghĩ trong thành phố công tác.

...

Tương Nghị tự cấp Lưu Nhất Minh nói chuyện điện thoại xong về sau, cũng đã thông báo người thủ hạ, chuẩn bị ngày mai mở cửa buôn bán chuyện, đặc biệt đề cho người mua mấy cái rượu lớn Pháo chuột cùng khói lửa, chuẩn bị ngày mai ăn mừng chi dụng.

Lưu Nhất Minh bảo ngày mai mở cửa buôn bán, Bàn Tử mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng lại cũng không nghĩ là, lấy Minh ca ngày hôm nay thân phận và địa vị, ai dám sửa cho mặt mũi. Phía dưới nhân viên nghe nói về sau, cũng không hết sức cao hứng, thật sớm rửa mặt xong tất, chuẩn bị sáng sớm ngày mai lên.

Buổi sáng hơn sáu giờ, trời còn mờ tối, mỗi cái tiệm điểm trường, tọa quán, tạp dịch, nhân viên các loại thức dậy, rửa mặt, dùng qua sớm một chút, kết bạn cùng một chỗ chạy tới Đạo Quán.

"Này, người nói nếu như phong điều vẫn còn, chúng ta làm sao bây giờ?"

"Xé thôi! Chúng ta Trường Sinh Đạo quán sợ qua người nào?"

Cũng không lâu lắm, đón luồng thứ nhất tia nắng ban mai, uống gió thu, đập Lộ Thủy, mọi người đi tới Đạo Quán trước cửa.

"Nha! Phong điều không thấy."

"Ta nhớ được tối hôm qua hơn mười một giờ, ta đi ngang qua cửa tiệm lúc, phong điều còn ở đây!"

"Không phải là có người hãm hại đi ah! Có ý xé, gài tang vật cho chúng ta."

"Không biết, sẽ không, người xem xé thành sạch sẽ, trên khung cửa một chút giấy vụn cũng không có."

Mọi người thất chủ bát thiết, chính đang nghị luận đang lúc, Tương Nghị chạy tới, vừa thấy bên dưới, tâm trạng cao hứng, vung tay lên,

"Ngớ ra làm gì, mở cửa buôn bán!"

"Đốt pháo!"

"Đừng đừng. . . Đừng. . . Cạch. . ."

Pháo chuột cùng khói lửa kinh động chung quanh cư dân cùng qua đường thị dân, vừa nhìn xuống, cũng không ngạc nhiên kêu.

"Nha! Trường Sinh Đạo quán lần nữa khai trương, mau nhìn!"

"Quá tốt, ta mau kêu bà nội ta đến." .

Chờ đến chín giờ sáng thời điểm, nửa Giang Trung thành phố cũng không đã biết Trường Sinh Đạo quán lần nữa buôn bán chuyện, tin tức truyền tới Từ đại thiếu trong lỗ tai, Từ Hạo Kiệt "Ba" một tiếng, cầm trong tay ly ngã xuống đất trên mặt, đập nát bấy.

"Người nào mẹ nó để cho bọn họ khai trương? Ăn gan báo?"

Nếu bạn thấy truyện này đọc được thì tiếc gì không đề cử Nguyệt Phiếu, Kim Đậu, đồ buff truyện đề động viên CVT!

Mời bạn gia nhập Đế Thiên Môn. Rất hân hạnh chào đón bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 300: Động Tác Nhanh Nhẹn Điềm

Từ Hạo Kiệt nghe được tin tức về sau, kêu la như sấm, cảm giác lớn lao nhục nhã, đám này xử khác lão vẫn đứng là không đem ta Từ gia coi ở trong mắt vé máy bay! Nhưng hắn cũng cũng không có lỗ mắng để cho người đánh lên môn qua, mà chính là lập tức gọi điện thoại cho theo chân bọn họ Từ gia giao tình tâm đầu ý hợp, như thể chân tay Công Thương Cục Cổ cục trưởng.

Hắn trước phải hiểu rõ là quan phương thành tựu, hay lại là Trường Sinh Đạo quán Từ mở cửa buôn bán.

"Cổ cục, ta Hạo Kiệt, Trường Sinh Đạo quán hôm nay mở cửa buôn bán, ngài biết không?"

"A! Ta không biết Từ đại thiếu "

Ngồi ở phòng làm việc lão bản trên ghế, thư thư phục phục miệng nhất khẩu Phở Nhị trà Cổ cục trưởng, chính đang nghĩ ngợi tối hôm qua Hạ thị trưởng mà nói.

"Lập tức thu hồi Trường Sinh Đạo quán ngừng buôn bán chính đồn thư thông báo, bằng không, ngày mai ngài sẽ chờ kẻ bên xử phạt đi!"

Một câu nói này cũng làm ở vào trong bữa cơm, hăng hái Cổ cục chán không nhẹ, say tỉnh hơn nữa, cũng không kịp ngẫm nghĩ nữa, lập tức để cho thủ hạ người đi suốt đêm đem phong điều xé, ngày mai thông báo bọn họ có thể buôn bán bình thường.

Ai ngờ cái...kia tìm chính mình mấy lần tuổi trẻ Bàn Từ tin tức ngược lại cũng linh thông, sáng sớm một các loại cạnh mình thông báo, cũng đã khai trương, cũng đốt Pháo chuột.

Nguyên bản dựa theo trong thành phố văn kiện, là không cho phép tại thị khu đốt khói lửa Pháo Trúc, bất quá quy định này một mực chấp hành không đi xuống, lâu ngày cũng trở thành rỗng tuếch, tại đem gác xớ.

Cũng không biết này người trẻ tuổi Bàn Từ là thế nào nói với Hạ thị trưởng ra mặt, có Hạ thị trưởng phân phó, bọn họ đương nhiên sẽ không không mở mắt lại đi bới móc.

Về phần Từ gia, hắn nghĩ ngợi hẳn là biết được đi! Nói cho cùng Từ đại thiếu Đường Ca Từ Hạo Nam nhưng là Hạ thị trưởng thư kí.

Bởi vậy, làm Từ đại thiếu gọi điện thoại tới, hỏi Trường Sinh Đạo quán khai trương sự tình, Cổ cục liền có chút lừa gạt.

"Từ thiếu gia, nguyên lai ngài không biết nha!"

"Ta biết cái đếch gì, các ngài làm sao có thể cho phép bọn họ khai trương đây? Không phải nói chờ ta thông báo sao?"

Từ Hạo Kiệt giận đến Ngũ Tạng bốc khói, không nhịn được bạo nổ thô tục quát.

"Này này, Từ đại thiếu, chuyện này nhưng là Hạ thị trưởng tự mình phân phó, ta có thể làm sao?"

Cổ cục hơn năm mươi tuổi, ban đầu vốn phải là trẻ trung khoẻ mạnh tuổi tác, có thể bởi vì bữa cơm không ngừng, ngày đêm vất vả, thật sớm đã là hói đầu, hai tán gục lưa thưa mấy cây lông phát, sớm đã không có Tiến Thủ Tâm khí, chỉ muốn thư thư phục phục làm đến về hưu đã đủ.

Bởi vậy đối với Từ Hạo Kiệt thô lỗ vô lễ, không để bụng, dù sao mình cùng Từ gia câu liên không ngừng, đã sớm chẳng phân biệt được ta ngài.

Từ Hạo Kiệt nghe đến đó, ánh mắt thoáng qua về hồ nghi.

"Hạ thị trưởng phân phó, ta đây Đường Ca làm sao cũng không cho ta nói, không được, ta hỏi một chút."

Từ Hạo Nam còn thật không biết chuyện này, hắn tối hôm qua đưa xong Hạ thị trưởng về sau, đã đi xuống ban về nhà đến cuối đi nằm ngủ, sinh hoạt rất có quy luật.

Hôm nay đi làm hắn một mực ở bận bịu làm Thị trưởng xuất hành an bài công tác, không rảnh chiếu cố đến hắn.

Cho đến đường đệ Từ Hạo Kiệt gọi điện thoại tới đến, mới hiểu được tối hôm qua phát sinh sự tình, tâm lý âm thầm tự trách, gần nhất có chút đắc chí vừa lòng, mất tính cảnh giác, chuyện lớn như vậy chính mình lại hậu tri hậu giác, ta biết nói phía sau đến là ai ? .

Từ gia tuy nhiên bị đánh trở tay không kịp, nhưng Từ gia năng lượng thật không phải là thấp, mấy cái điện thoại đánh tới, dĩ nhiên mình bạch ngọn nguồn.

Không nghĩ tới mới nhậm chức bí thư Không Khánh Dư lại hội hướng Trường Sinh Đạo quán nói chuyện, có ý tứ, nghe nói là trong kinh đại nhân vật chỉ thị, xem ra là người nhà họ Kim hoạt động.

Nhưng là từ xưa tới nay, liên câu có mà nói, gọi "Trời cao Hoàng Đế ở xa", cũng không phải là mỗi một lần cũng sẽ tại cơ tầng nghiêm khắc chấp hành, chiến tranh lạnh thậm chí cự bất chấp được cũng có khối người.

Dựa theo trong nhà trưởng bối nói, Kim thị đời sau Cháu Lưỡng Đại tới nay không một người tiến vào quan trường, lớn như vậy Kim thị tập đoàn, chỉ dựa vào lấy Kim lão đầu một người một mình bảo vệ, một khi cười hạc Tây Khứ, một có quyền thế dưới sự bảo vệ Kim thị tập đoàn, tự thật giống lò mớ Ngoan Đồng giấu trong lòng vàng thối rêu rao khắp nơi, sớm tối giữa, cũng sẽ bị người ăn sạch sẽ.

"Không bí thư, Hừ! Không có ta Từ gia ủng hộ, người đã ở khó tại tỉnh Giang Nam đặt chân!"

Nhưng bây giờ cũng không thể cùng Không bí thư đối nghịch, phía trên bao nhiêu người chú ý đây!

Ngoài sáng không có khả năng không, vậy thì đến thăm

"Tiểu Hôi, động tác nhanh nhẹn điểm, chớ bị theo dõi chụp tới ngay mặt."

"Biết rõ, Từ ca, ngài chỉ nhìn được rồi!"

Tiểu Hôi, tước hiệu "Lão thủ" vóc người gầy nhỏ, lại cánh tay dài chân ngắn, động tác thập phần nhanh nhẹn, giỏi chạy trốn, tại Giang Trung thành phố chạy trốn trong vòng tiếng tăm lừng lẫy. Trường cấp 3 một tốt nghiệp liền thôi học, phụ mẫu ly dị, không người quán thúc, một mực ở trên mặt đường du dương.

Dưới cơ duyên xảo hợp, cùng đam mê chạy trốn Từ Hạo Kiệt làm quen, từ nay theo bên người làm côn đồ, ăn ngon mặc đẹp, thời gian ngược lại cũng tiêu dao khoái hoạt.

Ngày đó Giang Trung thành phố Tam gia Trường Sinh Đạo Quan lần nữa khai trương, trước cửa lại lần nữa xuất hiện lần đầu khai trương lúc thịnh hướng, chen vai sát cánh, thổ khí như mây, nóng nảy dị thường.

Thậm chí ngay cả ký giả đài truyền hình cũng tới sưu tầm, ngày đó cũng tại Giờ Hoàng Kim cho 1 phút báo cáo, lần này cơ hồ toàn thành phố bách tính đều biết, rồi rít gọi điện thoại hẹn trước.

21h, Tam gia tiệm điểm trường bắt đầu tính toán hôm nay Doanh Thu, Tam gia cộng lại chừng hơn năm trăm vạn, có thể thấy cái này Giang Trung thành phố mọi người giàu có trình độ, người có tiền thật nhiều.

Bàn Từ cao hừng, đứng ở trong nhân viên giữa, vung tay lên,

"Tôi nay ăn bữa tiệc lớn, ta mời khách, đi!"

"Oa Tương tổng Vạn Tuế "

Nhân viên tuy nhiên đi theo Trương Nghị qua, nhưng tọa quán cùng thủ hạ Tạp Dịch Đệ Từ các loại, nhưng phải ngày đêm thủ hộ ở chỗ này, chốc lát không được rời khỏi người, cái này tọa quán chỗ chức trách.

Vào đêm ba giờ, Trường Sinh Môn tọa quán Diêu sư phụ chính đang nhắm mắt tu luyện, chấn thành phố đã rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, yên lặng như tờ, yếu vô tiếng người.

"Huyền Thiên Tâm Pháp" kỳ diệu vô cùng, hần nguyên bốn chính là nội kinh trung kỳ, tu đạo vài chục năm tuy nhiên tích lũy nhất định tinh khí, nhưng cũng không tinh khiết, tại "Huyền Thiên Tâm Pháp" thói luyện dưới, thực lực càng càng hùng hậu.

Tại cộng thêm Tụ Linh Trận trận pháp oai, tu luyện tốc độ là gấp mười lần bên ngoài không thôi.

Bởi vậy tiến triển thuận lợi, đã thành công bước vào nội kinh hậu kỳ, cách cách đột phá chỉ có chỉ sai biệt một đường tơ.

"Xì..."

Đạo Quán bên ngoài một tia nhỏ nhẹ âm thanh tại Diêu sư phụ bắt được, rái tai không khỏi nhúc nhích, hướng Đạo Quán cánh cửa, từ lúc tu luyện "Huyền Thiên Tâm Pháp" về sau, tai thính mất tinh, độ bén nhạy cấp tốc trào cao, phương viên trong phạm vi trăm thước mây may vang động thậm chí rõ ràng lọt vào tai, cho dù là đen nhánh không thấy năm ngón tay trong đêm tối, cũng có thể thấy rõ 30m phạm vi vật thể.

Tiểu Hôi trên đầu mạng CS chống khủng bố hắc sắc khăn trùm đầu, chỉ lộ ra hai cái nhỏ dài mắt gấu hoạt, rón rén từ Tàu Điện trước trong rỗ lấy ra một cái việt dã Ba lô, nhanh nhẹn đọc đến trên thân.

Sau đó nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, bắt đầu hướng về Đạo Quán trước cửa đi tới, ở cách Đạo Quán có cách xa năm mét địa phương, tiểu Hôi bắt đầu chạy chậm lại, sau đó mượn này cơ thể xông "Vèo" một tiếng, phi thân nhảy lên, leo lên lầu hai mái hiên, đi lên ngồi lưu ly, nhanh nhẹn liền tiến vào lầu hai bên trong bao gian.

"Ăn trộm? !"

Diêu sư phụ từ trong tu luyện tỉnh lại, một đôi mắt trong đêm tối phóng xuất hai đạo tinh quang, cau mày tự nhủ.

Nếu là ăn trộm mà nói, lầu hai đều là phòng riêng không có gì đáng tiền đồ, chỉ có lầu một đại sảnh quầy thu tiền có một chút dự bị Kim, Diêu sư phụ trong lòng âm thầm suy nghĩ nói.

Bởi vậy, cũng không có động dậy yên tĩnh chờ ăn trộm xuống, nhưng đột nhiên cánh mũi động động, trong không khí có một cỗ nồng nặc xăng vị đạo.

"Khe nằm, cái này mịa nó không phải là trộm đồ, là phóng hỏa!"

Điều sư phụ lúc này rộng rãi biến sắc, "Ba" chợt một chương vỡ địa, nhân cơ hội từ dưới đất nhảy lên một cái, chân đạp thang lầu lan can, ba cái năm lần, nhảy mấy cái về sau liền đến lầu hai.

"Tiểu tặc, chạy đi đâu!"

Tiểu Hôi lá gan cũng không lớn, hướng chỉ hân cũng biết Trường Sinh Đạo quán tại cả nước cũng rất có tên, bởi vậy, nắm 15 lít Thùng xăng cũng liền ngã ba căn phòng nhỏ cùng hành lang về sau, buông xuống ny lon Thùng xăng, người đã chuyển qua ngoài cửa sổ, thủ trào lấy ngói lưu ly, móc bật lửa ra, vừa muốn đánh lửa, trong giây lát, liền nghe được một tiếng Điều sư phụ một tiếng rống to, thiếu chút nữa đem hồn hoảng sợ bay.

Tay run run một cái, thiếu chút nữa không đem bật lửa dốc hết ra hạ xuống.

Vội vàng một cái xoay mình, đi xuống cắt ngay, hơn nửa dùng lực đánh cái bật lửa, thuận thế ném ra,

"Oanh" một tiếng ánh lửa ngút trời, Trường Sinh Đạo quán toàn bộ lầu hai biến thành biển lửa.

Trong tay nắm Thiết Kiếm, đã chạy tới hành lang Điều sư phụ vội vàng lui về phía sau tránh, tức bực giậm chân, hận không thể lấy đầu đập vỡ ngai.

Thủ hạ ba người đệ tử cũng bị động tĩnh này đánh thức, vội vàng ôm lấy trong góc bình chữa cháy tắt lửa, một hồi lâu bận rộn về sau, hỏa thế mới bị hoàn toàn tiêu diệt.

Ngày thứ hai, không ngoài sở liệu, Trường Sinh Đạo quán lại lần nữa tại tra phong, lấy Phòng Cháy không quá quan, tồn tại trọng đại Phòng Cháy tai họa ngầm làm lý do, ngừng buôn bán chính đồn.

Về phần, Đạo Quán phương diện báo cảnh sát nói là làm người phóng hỏa, yêu cầu cảnh sát tham gia điều tra, tra cứu đêm đó theo dõi, rất tự nhiên liên quan Cameras giám sát cũng phá hư, không có khả năng không án chứng phóng hỏa thuyết pháp.

Nếu bạn thấy truyện này đọc được thì tiếc gì không đề cử Nguyệt Phiếu, Kim Đậu, đồ buff truyện để động viên CVT!

Mời bạn gia nhập Đế Thiên Môn. Rất hân hạnh chào đón bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Điều Sư Phụ Thật Là Có Người

Tương Nghị biết rõ tin tức về sau, giận đến tức miệng mắng to,

"Vương bát đản, lại chơi xấu, thật mỉa nó không giống cái Đại Gia Tử Đệ."

Tương Nghị trước mặt Điều sư phụ mặt lộ vẻ thẹn, dù sao cũng là chính mình khinh thường, đưa đến bị người ta bắt mượn cơ nhân cơ hội tra phong.

Bên người Choi sư phụ cùng Lý sư phó cũng giống vậy chau mày, giọng âm trầm nói.

"Cái này Tử Hạo Kiệt nếu muốn chơi Âm, chúng ta đây dứt khoát cũng không trang quân tử!"

"Không sai!"

Điều sư phụ cắn răng nghiêng lợi đứng lên, chờ con người, gần từng chữ một: "Lấy Nhân chi Đạo còn chữa người thân, tối nay dứt khoát đùn thống khoái!"

Tương Nghị "Ba" vỗ tay một cái, cũng đứng lên, ánh mắt lấp lánh có thần.

"Được ! Tối nay sẽ hành động, thù bất quá đêm, hân Tử gia tại Giang Trung thành phố sản nghiệp rất nhiều, quang đại siêu thị thành phố thì có Tam gia, tối nay lấy cái này Tam gia khai đao!"

"Các người ba vị khổ cực một chút, mỗi người phụ trách một nhà, rạng sáng hai giờ hơn nữa châm lửa, hắc hắc! Ta ngược lại muốn nhìn một chút người nào tồn thất đại."

Ba vị sư phụ chấp tay một cái, đồng thanh nói: "Việc nằm trong phận sự."

Phóng hỏa, đối với cái này ba vị Nội Kinh hậu kỳ cao thủ thật sự mà nói có chút đại tài tiểu dụng, nhưng hôm nay không giống ngày xưa, Đại Thương siêu thị khắp nơi đều có quay phim theo dõi đầu, có bảo an tuần tra, phụ cận còn có cảnh sát trạm gác.

Người bình thường qua, khó tránh khỏi lưu lại tung tích, bị cảnh sát Trình Tri, ba vị này thân pháp, nhà cao tầng, như giẫm trên đất bằng, có thể trực tiếp từ trên sân thượng, tránh dọc đường theo dõi, tiến vào bên trong siêu thị.

Tương Nghị bên này phân phó người chuẩn bị xong xằng những vật này, có phân phó hẳn hai cái tiệm, buổi tối làm tốt phòng ngự chuẩn bị, đừng để cho người lợi dụng sơ hở.

Thời gian như nước chảy, nháy mắt liền tới đêm khuya, thành thị lại lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say, yên lặng như tờ, trên mặt đường đèn đuốc hoàng hôn, thiếu không người âm thanh.

Trên ngọn cây, thỉnh thoảng sẽ có "Hô" một tiếng khí lưu thổi qua, cạo mấy miếng lá vàng.

Đồng đường lớn, phân hoa địa, Đại Thương chuỗi siêu thị tọa lạc bên trong, sáu tầng lầu cao, sử dụng diện tích 10 vạn thước vuông, phụ trách một tầng, bách hóa đồ ăn siêu thị, đặc sắc phong vị mỹ thực thành;

Tầng hai, cao cấp đồ trang điểm thành, Kim Ngân Châu Báu thành, phục trang quảng trường các loại, ba tầng, Máy tập thể hình quảng trường, Hàn Quốc thương phẩm thành, Kentucky, nước Mỹ California mì thịt bò các loại

Đại Thương tầng một dưới đất, bên trong phòng điều khiển, trực đêm trực ban viên Tiểu Vương ngáp, xoa nắn thái dương huyết, nói một chút tinh thần sau, lại lần nữa chán đến chết đưa ánh mắt tìm đến phía trước mặt trận liệt máy theo dõi bên trên.

Đang lúc ấy thì, trên bàn bộ đàm vang,

"Tiểu Vương, trong điểm tình huống thế nào?"

Điện thoại trước mặt vang lên đội trưởng mang chút khàn khàn thanh âm, Tiểu Vương giật mình một cái, lớn tiếng quay về,

"Hết thầy bình thường, đội trưởng!"

"Ừ, rất tốt! Hoi có dị thường lập tức cho ta biết!"

"Rõ ràng!"

Kết thúc nói chuyện điện thoại về sau Đại Thương đội bảo an đội trưởng đeo Diệu Hoa trong tay xách phòng ngừa bạo lực côn, an tâm chuyển tới phòng làm việc của mình, uống trà, xem tivi.

Mở to hai mắt Tiểu Vương, bất ngờ quay đầu, lập đi lập lại kiểm tra mỗi cái theo dõi nét mặt, đột nhiên một vệt bóng đen xuất hiện lần cuối trong máy theo dõi.

"Khe nằm! Cái này mịa nó là người hay quỷ?"

Tiểu Vương đánh run một cái, "Đằng" xuống một cái từ trên ghế đứng lên.

Cầm lên trên bàn bộ đàm liền muốn hò hét đến, hắc ảnh lại không thấy, Tiểu Vương vội vàng kiểm tra phụ cận theo dõi điểm, chỉ thấy "Suru suru" như ánh sáng, đen thui bóng dáng chột lóc lên.

"Đội trưởng, có tình huống, mau tới!"

Trên ghế sa lon đeo Diệu Hoa "Đằng" xuống một cái đứng lên, bước ra bộ chạy đi tới bên cạnh Không Chế Thất. Phía trên sớm đã có giao phó, mấy ngày nay trực đêm muốn đặc biệt chú ý, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, nghe nói là Từ đại thiếu gia tự mình cho giám đốc giao phó.

"Làm sao "

"Đội trưởng, vừa vặn lần cuối theo dõi phát hiện một vệt bóng đen, tốc độ cực nhanh, theo mịa nó Quỷ Ảnh tựa như."

Tiểu Vương về mặt khẩn trương, trong ánh mắt toát ra một cỗ hoảng sợ.

"Ở nơi nào?"

Đột nhiên phía sau hai người truyền tới một đạo âm sâm sâm tiếng người, "Ồ chỗ này đây!"

Hai người bị dọa sợ đến da đầu một dạng phát nổi giận, "Mẹ nha!" Một tiếng nhảy lên rất cao qua, xoay người phải trở về nhìn lên, trên ót hơn nữa đập một kích, nhất thời mắt tối sầm lại, "Phốc thông" một tiếng song song ngã xuống đất.

Điều sư phụ là tu đạo người trong, đối với mấy cái này theo dõi loại cũng không quen thuộc tất, có thể cũng biết đồ chơi này thập phần trọng yếu, có thể ghi xuống người toàn bộ gây án quá trình, bởi vậy phải trước tiên phá hư mất.

"Phản phạt" chỉ tại phục vụ khí bên trên tưới lên mấy giọt xăng, sau đó kéo trên mặt đất hôn mê hai người, ném tới căn phòng cách vách trong, xoay người lại đến một chút Hóa "Oanh" một tiếng, mấy chủ Server nhất thời liệt diễm bay lên, đóm lửa bắn tứ tung.

Điều sư phụ lúc này lại không cần tránh né Cameras, nhanh chóng đi tới phục trang tầng, đồ dùng trong nhà tầng, ma lưu tưới lên xăng, sau đó đẩy tới cửa sổ, khoá tại khung cửa sổ bên trên, đánh cái bật lửa, tiện tay hướng bên trong ném một cái, ngay sau đó thân thể lộn một vòng, bay ra ngoài cửa sổ,

Sau lưng liền nghe "Oanh" một tiếng, cường đại hơi nóng đánh tới Điều sư phụ sau lưng, mượn này cổ trùng kích lực, Điều sư phụ trực tiếp nhảy đến trên vách tường đối diện, "Từ từ" ma lưu phi thân lên trời trên đài, thi triển ra nhẹ nhàng thân pháp, nhảy mấy cái về sau, biến mất ở trong bóng đêm mịt mờ.

Cơ hồ là tại hơn nữa, nhân dân đường Đại Thương siêu thị, thương vụ bên trong khoen Đại Thương siêu thị giống vậy bạo nổ phát hoá loạn, đốt tới phía sau, đơn giản là ánh lửa ngút trời, khói bụi ào ào, gay mũi mũi phiêu động qua hơn mười dặm qua.

Toàn bộ Giang Trung thành phố Xe cứu hỏa toàn bộ điều động, đại hỏa quả nhiên diệt không xuống, ngược lại càng ngày càng lớn, lại cả đêm từ bên cạnh Giang Bắc thành phố, Giang Lăng thành phố điều tới Xe cứu hỏa tăng viện.

Giải phóng đường Trường Sinh Đạo bên trong quán, Trương Nghị chính đang nóng nảy chờ đợi, ba vị sư phụ trở về.

Choi sư phụ cùng Lý sư phó cơ hồ là từ đầu đến cuối chân, an toàn trở về, cũng mặt nở nụ cười, vẻ mặt thống khoái về.

"Điều sư phụ ah "

"Sẽ không xảy ra chuyện đi ah!"

"Sẽ không nha! Ta lúc trở về, xem đồng đường lớn phương hướng ánh lửa ngút trời, hẳn là thành công không thể nghi ngờ!"

"Huống chi, đồng đường lớn cách nơi này gần nhất, Điều sư phụ hẳn tại chúng ta trước khi trở lại mới đứng!"

Mấy người đang Đạo Quán bên trong, lo âu bất an chờ, thời gian trôi qua 30 phút, Choi sư phụ ngẩng đầu nói: "Nếu không, ta đi thám thính xuống "

"Không cần, ta trở lại."

Ba người vội vàng ngừng đầu, nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy Điều sư phụ lau chặn ngang trên trán mồ hôi, cười nhẹ nhàng đi tới.

"Chuyện gì xảy ra? Điều sư phụ, chuyện này không thuận lợi không?"

"Không phải là, thuận lợi rất lợi hại! Các người thấy "

Ba người vẻ mặt vẻ hồ nghi, lông tai nghe, chỉ thấy xa xa lại vang lên một hồi Xe cứu hỏa còi báo động.

"Cái này? Điều sư phụ người mới vừa lại chạy đi phóng hỏa?"

Điều sư phụ rút đi y phục dạ hành, cầm lên trên bàn nước trà, tràn đầy hộp một cái thư thư phục phục nuốt xuống về sau, sáng khoái tinh thần nói:

"Không sai! Ta đem Từ Hạo Kiệt biệt thự cho điểm "

"À? Ha ha!"

"Được ! Làm không sai! Điều sư phụ thật là có người."

Nguyên lai cái này Điều sư phụ đun đồng đường lớn Đại Thương siêu thị về sau, trở lại trên đường, âm thầm nghĩ ngợi, Tam gia Đạo Quán chỉ có tự mình xui xẻo bên trong lấy, thuộc về nghiêm trọng thất trách, chính mình phải lấy, làm sao sửa ah

Dứt khoát, đem Từ Hạo Kiệt biệt thự cũng đun, xuất một chút ác khí!

Nếu bạn thấy truyện này đọc được thì tiếc gì không đề cử Nguyệt Phiếu, Kim Đậu, đồ buff truyện đề động viên CVT!

Mời bạn gia nhập Đế Thiên Môn. Rất hân hạnh chào đón bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 302: Hoả Hoạn Tinh Quân

Đế Hào Vĩnh khu biệt thự, chỉ mặc quần lót lớn Từ Hạo Kiệt đứng tại Thạch Bàn lót đường trên mặt đất, vẻ mặt sợ vẻ, lão ba đưa cho mình biệt thự lúc này đã là khối dày đặc ào ào, ngọn lửa lao ra cửa cửa sổ, tham lam liếm hồng sắc tường gạch.

Trong phòng Phàm là có thể thiêu đốt đồ, gỗ thật đồ dùng trong nhà, sàn nhà, wallpaper, Ghế xô-pha tủ quầy các loại tất cả đều tại ngọn lửa hừng hực bên trong hóa thành tro bụi, gay mũi mũi vị sắc người.

Bọn hạ nhân hoảng hốt giữa, đoạt ra một cái ga trải giường bọc ở Từ đại thiếu trên thân. Cách đó không xa Xe cứu hỏa khoan thai tới chậm, các phương diện lực tục có tin tức truyền tới.

Từ Hạo Kiệt lúc này mới biết nói, không chỉ có chính mình biệt thự lửa cháy, Đại Thương siêu thị có Tam gia cũng bị đun, tổn thất cực lớn, sơ lược phỏng chừng có một lượng ức.

"Nhất định là Trường Sinh Đạo quán người làm, lão tử không để yên cho người!"

Từ Hạo Kiệt kêu la như sấm, nghiêm nghị mắng chửi, chung quanh không ít xem náo nhiệt Hàng xóm chỉ chỉ trỏ trỏ, nghị luận âm ỉ.

"Đây không phải là Từ đại thiếu sao? Đoán chừng là chuyện xấu làm hơn có người trả thù."

"Không nghe hắn nói là Trường Sinh Đạo quán phóng hỏa ấy ư, hắn đun người ta, người ta đun hắn, rất lợi hại công bình sao?"

"Hắc! Trường Sinh Đạo quán phía sau là Kim thị tập đoàn, này nhưng là một cái quái vật khổng lồ "

"Không sai, hai nhà này bám khời giá đến, động tĩnh sẽ không nhỏ."

Có thể ở tại Đế Hào Vĩnh trong biệt thự đều là không giàu thì sang Giang Trung trên chợ tầng nhân vật nổi tiếng, tin tức tự nhiên linh thông, không biết nội dung màn.

"Thiếu gia, lão gia cho người đi về nhà!"

Một cái rõ ràng cho thấy quần gia bộ dáng trung niên nhân đi tới nổi giận đùng đùng Từ Hạo Kiệt trước mặt nói.

Từ Bá Nhiên tự nhiên biết rõ gần nhất phát sinh sự tình, biết rõ nhi tử tại đánh Trường Sinh Đạo quán, hắn thấy, chẳng qua chỉ là việc rất nhỏ, cái này Giang Trung thành phố ai dám cùng bọn họ Từ gia đối nghịch!

"Ta không trở về!"

Từ Hạo Kiệt lay động đầu, cự tuyệt nói, chuyện này làm được hồi đầu thổ kiểm, không mặt mũi trở về.

"Này thiếu gia nghỉ ngơi ở đâu?"Quán gia ân cần hỏi.

"Qua Thái Từ quán rượu."

Lúc này hạ nhân lái xe đi Thái Từ quán rượu, còn sót lại sự tình giao cho cảnh sát cùng hạ nhân xử lý.

Lại không nói, Tương Nghị bọn họ một bên ăn mừng, một bên tăng cường phòng bị. Lại nói vào ở tự quán rượu Từ Hạo Kiệt tâm hỏa khó tiêu, lại phân phó người thủ hạ, tối nay nhất định phải thiêu hủy ngoài ra hai nhà Trường Sinh Đạo quán, tốt lỗi ra ác khí.

"Nghịch tử!" Từ phủ biệt thự bên trong thư phòng, Từ Bá Nhiên nổi giận mắng, xoay người hướng về phía quần gia rồi rít nói: "Để cho A Lực qua bảo hộ thiếu gia."

"Phải! Lão gia."

Quần gia khẽ cong eo, đi ra ngoài phân phó.

Từ gia cũng là Thế Gia Hào Môn, trong phủ làm sao có thể không nuôi dưỡng mấy cái tay chân, qua làm một ít không thể nói nói chuyện.

A Lực, Đặc Chung Binh xuất thân, bởi vì phạm sai lầm, tại bộ đội đuổi, sớm mấy năm đánh lòng đất hắc quyền lúc, tại Từ Bá Nhiên thu nhận, lương cao nuôi, bởi vậy A Lực thập phần trung thành Từ gia.

Từ Bá Nhiên ngồi vào chỗ của mình bàn đọc sách về sau, mắt nhìn lấy trước bàn đọc sách một chậu Thanh Tùng, ánh mắt rạng ngời rực rỡ, lấp lánh không yên.

"Trường Sinh Đạo quán, ngươi muốn đến ta Từ gia địa bàn mò tiền, lại một tia chỗ tốt cũng không muốn bỏ ra, đơn giản là ý nghĩ hảo huyền!"

"Đứt khoát hoặc là không làm không thì làm triệt để, liền Kim thị công ty con cũng cùng nhau đuổi ra ngoài Giang Trung thành phố."

Đã vào ở Thái Từ quán rượu Từ đại thiếu phân phó chính mình nhất bang chó săn ra đi làm việc về sau, trừ trừ đầy ngực ở bên trong phòng đi, chờ tin tức tốt tới, bên cạnh rồi là phụ thân phái tới bảo tiêu A Lực.

Nửa đêm 12h, Từ đại thiếu liên tục chinh phạt về sau, thần sắc mệt mỏi ôm tuyệt đẹp nữ hài, trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, đột nhiên nghe được "Oành" một tiếng vang thật lớn, theo sau "Phản phạt" một tiếng pha lê tan vỡ âm thanh.

Từ đại thiếu giật mình hét lên một tiếng, vừa vặn ngồi dậy, liền thấy trước mắt chột lóe "Oành" một tiếng, hỏa quang chột nổi lên, trực tiếp một chút đốt ga trải giường.

Lần này có thể quá sức, Từ đại thiếu tóc đen đầy đầu "Thứ lưu" một tiếng đun hết sạch, nhất thời "Kêu gào" một tiếng nói, vang dội bầu trời đêm.

A Lực một chân đạp mở cửa phòng, bắt lại Hứa đại thiếu gia, từ trong biển lửa kéo ra ngoài.

Cơ hồ là hơn nữa, dù còn Mỹ nghệ tài sản thành đại hỏa thấp sáng nửa Bầu Trời, Xe cứu hỏa lại lần nữa điều động, chói tai còi báo động phá vỡ yên tĩnh bầu trời đêm, cũng thức tỉnh vừa vịn chìm vào giấc ngủ mọi người.

Cùng lúc đó, giải phóng đường Trường Sinh Đạo quán gặp phải một đám không biết nhân sĩ tập kích, nhưng thành công tại tọa quán Thôi sư phó dẫn lấy thủ hạ đệ tử một đám hành hung, bắt được mấy người, hơn nữa báo cảnh sát.

Nhân dân đường Trường Sinh Đạo quán, làm loạn người còn không có đến gần, Đạo Quán đại môn đột nhiên mở ra, Lý sư phó dẫn lấy thủ hạ đệ tử lao ra, bị dọa sợ đến đám này tôn tử oa oa kêu to, liều mạng nhảy lên xe hàng chạy.

Bị dọa dẫm phát sợ Từ đại thiếu cũng không dám... nửa ở bên ngoài du dương, ma lưu chính mình trở lại Từ gia, ngay đêm đó Từ gia phòng bị thâm nghiêm, đèn đuốc sáng choang, không ngừng có an ninh tuần tra kinh qua biệt thự chung quanh.

Rạng sáng 3 điểm thời điểm, theo một tiếng nổ lớn âm thanh, Từ gia biệt thự ánh lửa ngút trời, liệt diễm bay lên, hỏa thế càng lúc càng lớn, như vậy liên miên bất tuyệt động tĩnh, hiển nhiên là đốt xi hơi nổ tung.

Lần này, toàn bộ Giang Trung thành phố chuyển linh tinh giết thời gian rất nhiều, từ từ "Hoà loạn Tĩnh Quân" tước hiệu treo ở Từ đại thiếu trên đầu, thẳng này rõ ràng cho thấy cái tai tinh, đi này này bốc cháy.

"Trương Nghị, ngươi đến muốn thế nào?"

Ngồi ở nhân dân đường Trường Sinh Đạo trong quán uống Hương Minh Bàn Từ, thần sắc nhàn nhã, không chút hoang mang nói: "Lời này ly kỳ, hẳn hỏi ngươi Từ đại thiếu thế nào mới chịu bỏ qua cho chúng ta Trường Sinh Đạo quán?"

"Ngươi?"

Điện thoại trước mặt Từ đại thiếu mặt đầy vẻ dửng dưng, cắn răng hung hăng nói: "Đại Thương siêu thị, Nghệ Mỹ tài sản, Thái Từ quán rượu Hòa đều là ngươi để đi ah! Lão tử biệt thự cùng Từ gia cũng là ngươi phóng hỏa đi ah!"

"Hắc! Từ đại thiếu, ngươi có chết hay không ngốc? Nhà các ngươi Phòng Cháy các biện pháp không đạt tiêu chuẩn, ăn thua gì tới lão tử?"

Trương Nghị đều phải bị Từ Hạo Kiệt chọc cho đề, lòng nói, "Cái này lão tử sao nói là ta phóng hỏa sao? Ai biết cháu trai này bên cạnh có hay không cảnh sát, có hay không thu âm?"

"Ba "

Từ đại thiếu cúp điện thoại, nâng lên kiện hàng vải màu trắng đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn Từ Bá Nhiên.

"Ba, ngài nói làm sao bây giờ?"

Giá trị hơn năm chục triệu Từ gia biệt thự đã đốt thành một nhóm phế tích, cũng may Từ gia phòng trọ không ít, thành thị ngoại ô còn có vài chỗ đường lão sơn trang có thể cung cấp vào ở.

Trong sơn trang, Từ Bá Nhiên liếc con trai của liếc một chút, giận dữ về sau, ngược lại bình tĩnh lại, lạnh nhạt nói: "chuyện này ngươi không nên nhúng tay, lần này, ta muốn đích thân xuất thủ, hoàn toàn đem Kim thị tập đoàn đuổi ra Giang Trung thành phố."

Nói xong, tại lão quản gia cùng A Lực cùng đi, ba người chậm rãi theo hành lang, phía hậu sơn đi tới

Núi này chính là Giang Trung ngoại ô khu một nơi Ái Sơn, hậu sơn giữa sườn núi trong có nhát khẩu Linh Tuyền, nước suối mấy trăm năm chưa từng đứt đoạn, phong cảnh vắng vẻ dễ chịu.

Mười năm trước, Từ gia vỡ xuống cái này một mảnh đỉnh núi, muốn cải tạo thành thắng cảnh nghỉ phép, thăm dò lúc, ngoài ý muốn phát hiện Linh Tuyền dưới vách đá có một cái động đá, thâm bất khả trắc.

Ngày thứ hai chuẩn bị công cụ, chuẩn bị một chút qua dò xét lúc, ngoài ý muốn tại một cái lão đạo cho chiêm cứ.

-----

* Trước hết chân thành cảm ơn các bạn đã ủng hộ.

* Sau là vô cùng xin lỗi các bạn vì: Do vấn đề nguồn độc quyền bên qidian mà mình thì không có tài khoản Vip nên không thể lấy được nguồn, vì vậy đành phải tạm dừng tại đây. Chờ lúc có nguồn mình sẽ update tiếp.

Vô cùng xin lỗi và mong các bạn thông cảm!

Bạn đang đọc truyện *Hiện Đại Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.